

B 3 9015 00251 706 1
University of Michigan BUHR

LAYRE

DICTIONNAIRE
FRANCAIS-MALAIS

1

Storage

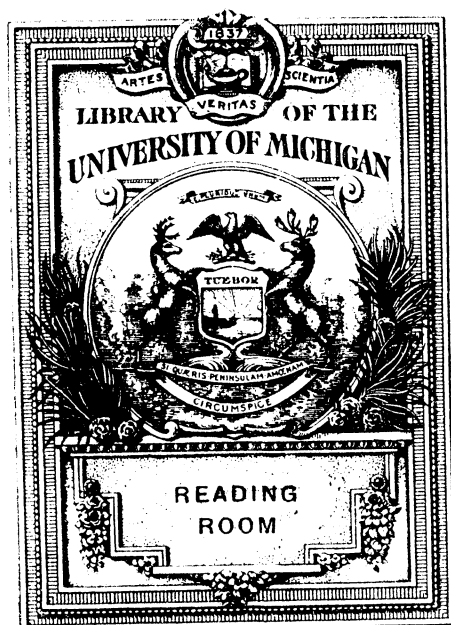
61

5125

F277

v.1

DICTIONNAIRE FRANÇAIS-MALAIS

کتاب قاموس
لهاس فرنیس دغنی لهاس ملایو

PAR

L'ABBÉ P. FAVRE,

MISS. APOST. CHAN. HON. D'AVIGNON,
ANCIEN MEMBRE DE LA CONGRÉGATION DES M. E. EN MALAISIE,
PROFESSEUR DE MALAIS ET DE JAVANAIS
À L'ÉCOLE NATIONALE DES LANGUES ORIENTALES VIVANTES,
CHEVALIER DE LA LÉGIION D'HONNEUR,
OFFICIER D'ACADÉMIE, ETC.

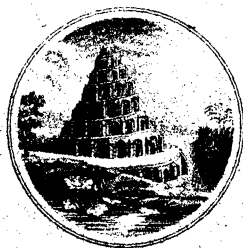
Étienne Lazare
1812-1887

TOME PREMIER.

*Omni lingua confitebitur Deo.
Toute langue confessera Dieu.*

سما لیده اکن اقلرکن الله

(Rom. ch. 14, v. 11.)

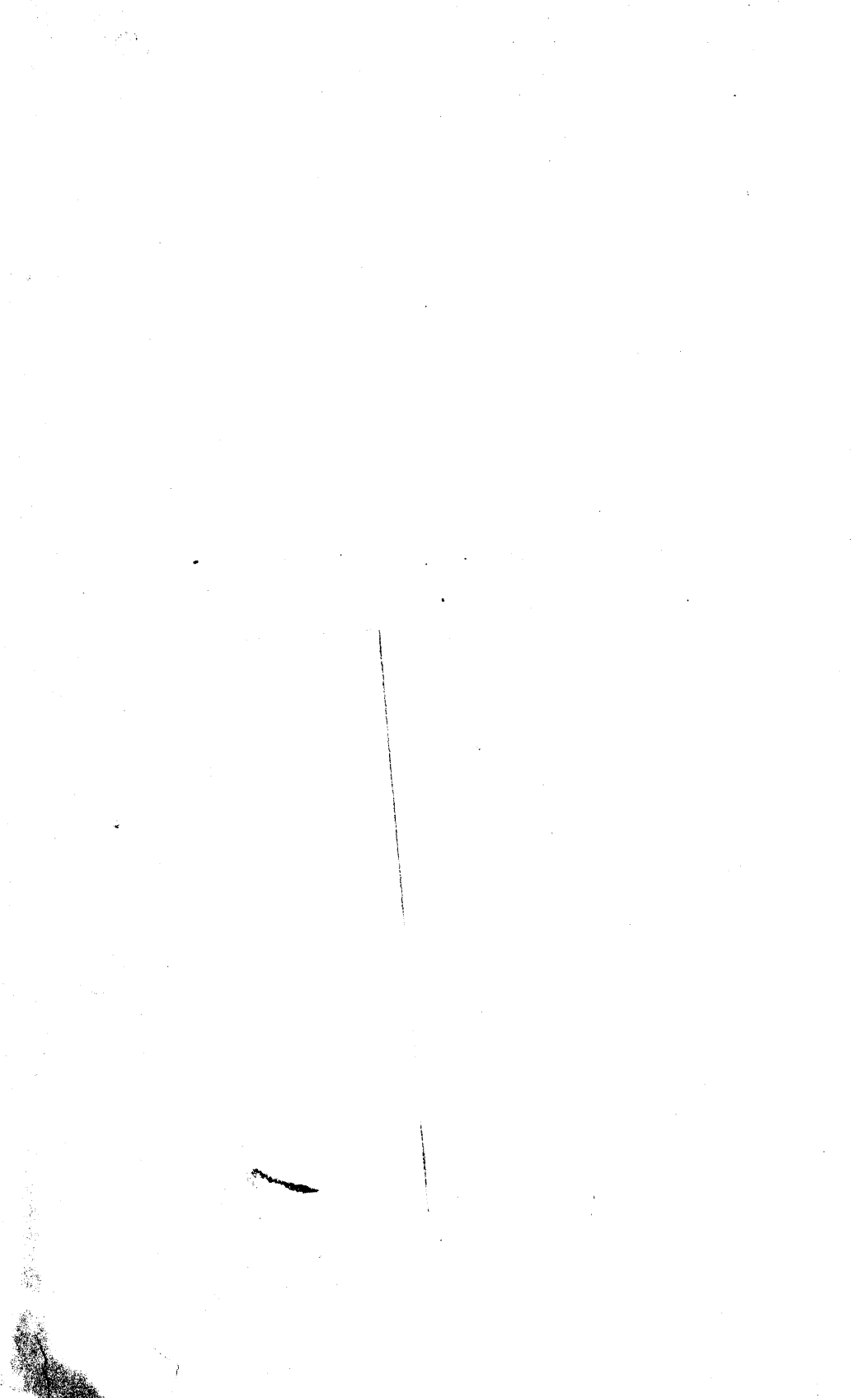

Vienne.

IMPRIMERIE IMPÉRIALE ET ROYALE.

MDCCCLXXX.

PARIS, MAISONNEUVE ET Cie, QUAI VOLTAIRE 25.

Storage

~~Reference~~

PL

5125

F277

V.1

DICTIONNAIRE
FRANÇAIS-MALAIS.

DICTIONNAIRE FRANÇAIS-MALAIS

کتاب قاموس
بھاس فرنچيس د غن بھاس ملايو

CONTENANT

Les mots français d'un usage général, un grand nombre de locutions et d'idiotismes de la langue française, ainsi que les proverbes les plus connus, traduits en malais, avec les caractères arabico-malais et leur prononciation figurée en lettres latines.

OUVRAGES DU MÊME AUTEUR.

Grammaire Javanaise accompagnée de fac-simile et d'exercices de lecture.

1 vol. in-8° 12 fr.

Dictionnaire Javanais-français. 1 vol. in-8° 20 fr.

An account of the wild tribes inhabiting the Malayan peninsula, Sumatra,

etc. 1 vol. in-12° 2 fr. 50 cent.

Grammaire de la langue malaise suivie de notes philologiques. 1 vol. in-8° 15 fr.

Dictionnaire Malais-français, contenant: 1° les mots malais en caractères arabes, avec leur prononciation figurée en caractères latins; 2° leur étymologie; 3° leur sens propre et figuré, avec un grand nombre d'exemples; 4° une indication des langues de l'archipel Indien et de l'Océanie, dans lesquelles les mêmes mots se retrouvent, avec l'altération qu'ils y ont subie, soit dans le sens, soit dans la prononciation; 5° des remarques, toutes les fois que le mot a une origine commune avec son correspondant dans les langues indo-européennes. 2 vol. in-8° 50 fr.

Pour paraître.

Système comparé des langues de l'archipel Indien et de l'Océanie.

Chrestomathie Javanaise. 1 vol. in-8°.

DICTIONNAIRE FRANÇAIS-MALAIS

کتاب قاموس
بھاس فرنچس دغن بھاس ملايو

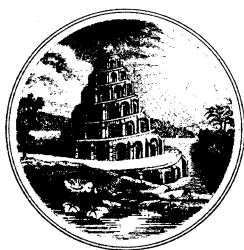
PAR

L'ABBÉ P. FAVRE,

MISS. APOST. CHAN. HON. D'AVIGNON,
ANCIEN MEMBRE DE LA CONGRÉGATION DES M. E. EN MALAISIE,
PROFESSEUR DE MALAIS ET DE JAVANAIS
À L'ÉCOLE NATIONALE DES LANGUES ORIENTALES VIVANTES,
CHEVALIER DE LA LÉGION D'HONNEUR,
OFFICIER D'ACADÉMIE, ETC.

Lazare. 1612 - 1887.

TOME PREMIER.

*Omnis lingua confitebitur Deo.
Toute langue confessa Dieu.*

سمو ليده اكن اقراركن الله

(Rom. ch. 14, v. 11.)

VIIENNE.
IMPRIMERIE IMPÉRIALE ET ROYALE.
MDCCCLXXX.

PARIS, MAISONNEUVE ET CIE, QUAI VOLTAIRE 25.

Transf. to
Senecey
8-1280

PRÉFACE.

En publiant cet ouvrage, qui termine la série des travaux que nous avons entrepris, pour l'enseignement de la chaire de Malais et de Javanais, que nous occupons à l'École nationale et spéciale des langues orientales vivantes, nous avons cru devoir donner, en quelques lignes, un précis historique de cet enseignement en France.

L'utilité du malais si généralement parlé dans l'Extrême Orient, dans l'archipel d'Asie et dans une grande partie de l'Océanie, a été reconnue en France depuis longtemps.

En 1795, Lakanal dans son rapport sur le projet d'organisation de l'École des langues orientales vivantes, indique le malais comme une langue dont la connaissance est des plus utiles pour le commerce.

Et le décret-loi du 10 Germinal an III (30 Mars 1795), qui a établi l'École des langues orientales vivantes, veut que le malais y soit enseigné.

396225

Ref.

Toutefois, le défaut d'homme compétent pour cet enseignement ne permit de mettre à exécution cet article du décret que bien plus tard.

En 1840, les relations commerciales de la France avec l'Extrême Orient et avec l'archipel d'Asie, devenant de plus en plus considérables, ne permettaient plus de différer davantage d'établir en France l'enseignement de la langue malaise.

D'un autre côté, à cette même époque, un jeune savant qui depuis est devenu membre de l'Institut, se trouvait en état de remplir les vœux depuis si longtemps exprimés.

Monsieur Edouard Dulaurier s'était appliqué pendant plusieurs années à l'étude de la langue malaise et en avait acquis une connaissance approfondie. Plusieurs voyages qu'il avait faits en Angleterre, où il avait étudié les collections des manuscrits malais que renferment les bibliothèques de Londres, et ses relations avec des savants hollandais l'avaient mis à même de fonder en France l'enseignement du malais.

Mr. Dulaurier fut donc chargé, pendant quelques années, d'un cours de malais, et en 1844, il devint titulaire de la chaire de Malais et de Javanais à l'École des langues orientales vivantes.

C'est à Mr. Dulaurier que nous devons en grande partie la collection des manuscrits malais et javanais que nous possédons à la bibliothèque nationale. Ce savant a aussi publié plusieurs ouvrages : 1° Sous le titre de *Mémoires*,

lettres et rapports relatifs au cours de Malais et de Javanais, un volume dans lequel il fait ressortir l'importance de ces deux langues, non seulement pour le commerce, mais encore pour la philologie en général (1843). 2°. Le texte malais *du code du royaume de Malacca* avec traduction et accompagnée de notes nombreuses (1844). 3°. Sous le titre de *Lettres et pièces diplomatiques*, une chrestomathie dont nous nous servons encore aujourd'hui avec fruit à l'École des langues orientales (1845). 4°. *L'histoire des rois de Passey* (1849). 5°. *Sejarat malayu* ou histoire des rois malais (1856). Malheureusement les circonstances ne lui ont pas permis de terminer cette importante publication.

Mr. Dulaurier aurait désiré procurer à ses élèves les livres élémentaires nécessaires à son enseignement, surtout des grammaires et des dictionnaires. Pendant plusieurs années, il a travaillé à la composition d'un dictionnaire malais (déposé aujourd'hui avec son dictionnaire bougis à la bibliothèque nationale), mais son transfert à la chaire d'arménien lui fit interrompre ces travaux.

Quant à nous, chargé d'un cours de malais pratique en 1860, et depuis désigné en 1862 pour remplacer Mr. Dulaurier dans la chaire de Malais et Javanais, nous avons essayé de continuer et de compléter son œuvre.

Nous avons joint les connaissances obtenues par les études assidues auxquelles notre nouvelle position nous permettait alors de nous livrer entièrement, à celles qu'un long séjour dans l'Extrême Orient et surtout en Malaisie nous avait déjà permis d'acquérir, et nous sommes arrivé à pouvoir publier : 1° en 1866, notre *grammaire javanaise*, en

un vol. in-8°. 2° en 1870, un *dictionnaire* de la même langue, aussi en un vol. in-8°. 3° en 1875, notre *dictionnaire malais-français* en deux vol. in-8°, dans lequel nous avons fait une large part à la partie étymologique, et où nous avons inséré un grand nombre d'articles de philologie comparée. 4° en 1876 une *grammaire de la langue malaise*, que nous avons fait suivre de notes philologiques, en un vol. in-8°. 5° enfin le dictionnaire *français-malais* que nous donnons aujourd'hui et sur lequel nous avons à faire quelques observations.

D'abord pour le nombre des mots français que nous y avons fait entrer, nous ferons remarquer qu'il est considérable, et autant que pouvait le supporter un ouvrage que nous ne voulions pas rendre trop volumineux. Il contient à peu près tous les mots d'un usage général, accompagnés de l'indication du genre et de l'espèce, leur signification propre et figurée, de plus, un grand nombre de locutions et de gallicismes ainsi que beaucoup de nos proverbes français, le tout rendu en malais avec les caractères arabico-malais, et leur prononciation en lettres latines, dans le système d'orthographe que nous avons indiqué dans la grammaire de la langue malaise, et que nous avons déjà suivi dans notre dictionnaire malais-français.

Lorsque le mot français pouvait se rendre en malais de plusieurs manières, ou par plusieurs mots, nous avons ordinairement placé en premier le mot d'origine malaise,

* Ce fut le premier ouvrage publié en français sur cette langue.

et nous n'avons mis qu'en seconde ligne le mot d'origine étrangère.

Quant à la manière de rendre en malais nos locutions françaises, nous nous sommes presque toujours servi d'expressions tirées d'auteurs malais, ou déjà reçues et employées dans des traductions d'ouvrages en cette langue. Les cas relativement très peu nombreux où nous avons donné notre propre traduction, sont ceux où après de longues recherches, nous n'avons pas pu trouver la phrase correspondante dans les auteurs dont nous venons de parler, et dans ces cas, pour mettre les étudiants à même de bien saisir la construction de la phrase, nous l'avons rapprochée de la tournure française autant que le génie de la langue malaise a pu nous le permettre.

Quant aux proverbes, nous les avons rendus par des proverbes malais, toutes les fois que cela nous a paru possible; dans les autres cas, nous en avons traduit le sens.

Comme dans la langue malaise les radicaux sont des espèces de participes passés, nous avons cru devoir, dans ce dictionnaire Français-malais, mettre à part et à sa place le participe passé séparé de l'infinitif du verbe, qui chez nous a un sens actif plutôt que passif, et lequel en malais est ordinairement un mot dérivé. Ainsi l'étudiant qui en voyant l'infinitif français rendu en malais par un mot dérivé ne pourrait pas reconnaître le radical malais, aura recours au mot qui exprime le participe passé, où il le trouvera clairement marqué.

Nous ferons remarquer ici que souvent la langue française n'a qu'un mot pour exprimer un nom verbal dans le sens actif et dans le sens passif; or la langue malaise a le plus souvent deux mots, l'un pour exprimer le substantif verbal pris dans le sens actif, et l'autre pour exprimer le substantif verbal pris dans le sens passif; dans ce cas nous avons divisé l'article en deux membres, que nous indiquons par 1° action, et 2° résultat.

On trouvera peut-être que dans beaucoup d'articles le nombre des exemples est un peu multiplié, c'est que dans ces cas, nous avons cru être utile aux étudiants en leur donnant plusieurs manières de rendre en malais une même pensée; d'autrefois dans deux exemples qui paraissent identiques, on pourra remarquer que nous avons voulu indiquer le changement d'orthographe que subit un mot d'après la manière dont il est dérivé du radical.

Nous ne donnons pas ici les noms des auteurs malais ou européens dont nous nous sommes servi pour composer cet ouvrage, parce que ce sont les mêmes que ceux qui se trouvent en tête de notre dictionnaire malais-français.

Pour l'ordre des mots français dans leurs différents sens, nous avons généralement suivi le dictionnaire de Bescherelle.

Bien que la composition et la publication de cet ouvrage et de ceux que nous avons déjà fait paraître auparavant, nous ait coûté vingt années de travail, nous ne prétendons cependant pas avoir produit des œuvres parfaites : nous avons regretté, au contraire, de n'avoir pas pu y mettre

quelques années de plus, et surtout de n'avoir pas eu à notre disposition des ressources pécuniaires plus considérables, qui nous auraient mis à même de produire des ouvrages plus complets ou laissant moins à désirer*; mais le besoin pressant qu'en avaient nos élèves de l'École des langues orientales vivantes ne nous a pas permis d'en retarder davantage la publication. Nous sommes d'ailleurs persuadé que dans leur état actuel, ils pourront rendre à notre pays des services réels. Et nous croyons pouvoir assurer les personnes qui voudront étudier le malais, qu'avec notre grammaire et nos deux dictionnaires, elles pourront, sans maître et en peu de temps, arriver à le parler et à le prononcer correctement.

Quant à la publication de celui-ci, nous devons dire que nous y avons puissamment été engagé par l'accueil favorable avec lequel notre dictionnaire malais-français a été reçu, surtout en Angleterre et dans l'archipel Indien.**

* C'est surtout dans la partie d'histoire naturelle que nos ouvrages présentent le plus de lacunes. Il faut espérer que quelques expéditions scientifiques françaises aideront à les combler, et que ces ouvrages faits pour aider ces expéditions seront aussi complétés par elles.

** Nous avons surtout été très-honoré du compte rendu inséré dans les mémoires de l'Athenæum de Londres, par Mr. le Dr. Rost, bibliothécaire de l'India office, et de l'Article élogieux publié dans le N°. du 26 Juillet 1876 dans le journal *Daily times* de Singapore.

Nous avons aussi accepté avec reconnaissance le titre de membre honoraire qui nous a été offert par la Société asiatique de Singapore, et par la Société des sciences et des arts de Batavia.

La demande d'autorisation qui nous a été faite pour traduire ce dictionnaire en langue étrangère nous a confirmé dans la pensée que nous avons fait un travail utile.

Nous serons heureux et nous nous croirons amplement récompensé de notre travail, des difficultés que nous avons eu à vaincre et des privations que nous avons dû nous imposer pour la composition et surtout pour la publication de ces ouvrages, s'ils peuvent atteindre le but que nous nous sommes proposé, à savoir: aider nos agents diplomatiques dans l'accomplissement de leurs fonctions, nos dévoués missionnaires à répandre la lumière de l'Évangile, nos négociants français dans leurs transactions commerciales et nos savants dans leurs expéditions scientifiques; espérant qu'ainsi nous aurons contribué à faire connaître de plus en plus la France, et à augmenter son influence bienfaisante et civilisatrice dans les vastes régions où le malais est parlé.

Paris, le 1er Janvier 1880.

P. FAVRE.

ALPHABET ARABICO-MALAIS.

ÉLÉMENTS MALAIS.							
CLASSE	CARAC- TÈRE	FIGURE DES LETTRES				NOM	VALEUR
		isolées	finales	médiales	initiales		
Lettres faibles, semi- voyelles et aspirée		ا	ا	—	—	الف <i>alif</i>	<i>a, e</i>
		ه	ه	ه ه	ه	ها <i>hā</i>	<i>h</i>
		ي	ي	ي	ي	يا <i>yā</i>	<i>i, é, y</i>
		و	و	—	—	واو <i>wā</i> , واو <i>wāw</i>	<i>u, o, w</i>
		ك	ك	ك	ك	كا <i>ka</i> , كاف <i>kāf</i>	<i>k</i>
Gutturales	forte	ك	ك	ك	ك	كا <i>ka</i> , كاف <i>kāf</i>	<i>k</i>
	douce	ك	ك	ك	ك	گا <i>gā</i>	<i>g</i>
	nasale	غ	غ	غ	غ	غا <i>gā</i>	<i>ny</i>
Palatales	forte	ج	ج	ج	ج	جا <i>xā</i>	<i>x, tch</i>
	douce	ج	ج	ج	ج	جا <i>jā</i> , جيم <i>jīm</i>	<i>j, dj</i>
	nasale	ج	ج	ج	ج	پا <i>ñā</i>	<i>ñ, gn</i>
Dentales	forte	ت	ت	ت	ت	تا <i>tā</i>	<i>t</i>
	douce	د	د	—	—	دا <i>dā</i> , دال <i>dāl</i>	<i>d</i>
	nasale	ن	ن	ن	ن	نا <i>nā</i> , نون <i>nūn</i>	<i>n</i>
Labiales	forte	ث	ث	ث	ث	ثا <i>pā</i>	<i>p</i>
	douce	ب	ب	ب	ب	با <i>bā</i>	<i>b</i>
	nasale	م	م	م	م	ما <i>mā</i> , ميم <i>mīm</i>	<i>m</i>
Liquides		ر	ر	—	—	را <i>rā</i>	<i>r</i>
		ل	ل	ل	ل	لام <i>lām</i> , لا' <i>lā</i>	<i>l</i>
Sifflante		س	س	س	س	سا <i>sā</i> , سين <i>sīn</i>	<i>s</i>

ALPHABET ARABICO-MALAIS.

ÉLÉMENTS ÉTRANGERS.					
FIGURE DES LETTRES				NOM	VALEUR donnée par les Malais
isolées	finales	médiales	initiales		
ث	ث	ث	ث	ثا <i>tsā</i>	<i>s, ts</i>
ح	ح	ح	ح	حا <i>hā</i>	<i>h</i>
خ	خ	خ	خ	خا <i>khā</i>	<i>k</i>
ذ	ذ	—	—	ذال <i>zāl</i>	<i>dz, z</i>
ز	ز	—	—	زا <i>zū</i>	<i>z</i>
ش	ش	ش	ش	شيم <i>chīm</i>	<i>s, ch</i>
ص	ص	ص	ص	صاد <i>sād</i>	<i>s</i>
ض	ض	ض	ض	ضاد <i>dlād</i>	<i>dl, l</i>
ط	ط	ط	ط	طا <i>tā</i>	<i>t</i>
ظ	ظ	ظ	ظ	ظا <i>tlā</i>	<i>tl, l</i>
ع	ع	ع	ع	عين <i>ain</i>	<i>a, e, i, o, u</i>
غ	غ	غ	غ	غين <i>gain, rhain</i>	<i>g</i>
ف	ف	ف	ف	فا <i>fā</i>	<i>f, p</i>
ق	ق	ق	ق	قاف <i>kāf</i>	<i>k</i>

ق commençant un mot est toujours élément étranger et se trouve être la dernière lettre du dictionnaire malais-français; dans les autres circonstances, on le trouvera au rang du ك.

ABRÉVIATIONS.

adj. adjectif.
 adv. adverbe.
 art. article.
 coll. collectif.
 conj. conjonction.
 f. ou fém. féminin.
 fam. familial.
 fig. figuré.
 indéf. indéfini.
 interj. interjection.
 ironiq. ironiquement.
 Loc. locution.
 Loc. adv. locution adverbiale.
 Loc. lat. locution latine.
 Loc. prov. locution proverbiale.
 m. masculin.
 mar. (t. de) terme de marine.
 méde. (t. de) terme de médecine.
 n. nom.
 numér. numéral.
 part. pas. participe passé.

partic. particule.
 pers. personnel.
 pl. pluriel.
 pop. populaire.
 poss. possessif.
 prép. préposition.
 pron. pronom.
 Prov. proverbe.
 rel. relatif.
 s. substantif.
 sing. singulier.
 théol. (t. de) terme de théologie.
 v. verbe.
 v. a. verbe actif.
 v. imper. verbe impersonnel.
 v. n. verbe neutre.
 v. pron. verbe pronominal.
 v. Gram. voyez grammaire.
 vulg. vulgaire.

Le trait -- indique que le mot qui
 fait l'objet de l'article doit être répété.

F is to be pronounced like English *ch*

DICTIONNAIRE

FRANÇAIS - MALAIS.

A

A, s. m., حرف الف *huruf alif*, la première lettre de l'alphabet. حرف یخ قرآم در الف باتا *huruf yang portāma deri alif-bā-tā*.

Un A majuscule, الف بسر *alif besār*. Un A minuscule, الف کچل *alif kexil*.

En malais cette lettre est représentée: 1° par ا *alif*, comme dans اگام *agāma*, religion, امفت *ampat*, quatre; 2° par le (هـ) *hamzah*, comme dans la dernière syllabe de قرکائن *per-katā-an*, parole; 3° par le (د) *fattah* ou بارس داتس *bārīs di-ātas*, comme dans les deux syllabes de ککل *kakāl*, durable.

Loc. Qui ne sait ni A ni B, اورغ *orang bōdoh*, اورغ بیل *orang bebāl*, تیا د تاهو *yang tiāda tāhu*.

Marqué à l'A, یخ قرآم *yang portāma*, یخ تر بایق *yang ter-bāik*.

Depuis A jusqu'à Z, در فرملاءن *deri per-mulā-an sam-pey ka-sudāh-an*.

A, prép., 1° Avec mouvement physique ou moral vers quelque chose, کد *ka*, فد *pada*, کفد *ka-pada*,

اکن *ākan*, سام *sāma*, بگی *bagī*.

ای برجالن *ka*. Il va à la ville, کنگری *ka ber-jālan ka-nagrī*. Courir à droite et à gauche, لاری ککانن *lāri ka-kānan dān ka-kīri*. Je retourne à mon navire, هب کمالی ککفل هب *hamba kom-bālī ka-kapāl hamba*.

فد *pada*. Rendre hommage à Monsieur, حرمة فد تون *mem-brī hormat pada tūan*.

کفد *ka-pada*. Donnez-le à son enfant, بريله ایت کفد انقن *brī-lah itu ka-pada ānaḱ-ñā*. Or j'arrivai à la porte du ciel, مک هب داتغله کفد قستولاغت *maka hamba dātang-lah ka-pada pintu lāngit*.

اکن *ākan*. Prenez garde à vous, ایشغله اکن دریم *ingat-lah ākan diri-mu*. Revenu à lui, سدر اکن درین *sedur ākan diri-ñā*. Quant à ce poivre, اکن لاد ایت *ākan lāda itu*.

سام *sāma*. Dites à votre père, کتاله ایت سام بغام *katā-lah itu sāma bapā-mu*. Allez à lui, ثرکی سام دی *pergi sāma dīa*. Donner du plaisir à celui de qui on en reçoit, سوك *sūka sāma sūka*.

بگی *bagī*. Louanges à Dieu, ثوجی بگی الله *pūji bagī allah*.

2° Sans mouvement, دالم *dālam*. Il est à la maison, ای اد *ia āda di-rūmah*. A bord du navire, دکفل *dī-kapāl*. Je demeure à la ville, هب دیم دالم نگرى *hamba dīam dālam nagrī*.

A se rend aussi quelquefois en malais par هغش *hingga*, سمفی *sampey*, داتغ *dātang*. De la montagne à la rivière, درگونخ هغش سوخی *deri gūnux hingga sūngay*. A jamais, سمفی ککل *sampey kakal*. De la jeunesse à l'âge viril, درکچل *deri kezil dātang besur*.

D'autres fois il se rend par un verbe transitif, comme: Monter à cheval, منیکی کود *me-naik-i kūda*. Donner des leçons à quelqu'un, مشجاری اورغ *merg-ajār-i orang*. Donner commencement à une affaire, مملای فکرچان *me-mulā-i pe-kar-jā-an*.

A, signifiant «pourvu de», comme dans: bête à cornes, animal à quatre pieds, se rend en malais en ajoutant au second substantif la particule préfixe بر *ber*. A cornes, برتندق *ber-tanduk*. A quatre pieds, برکاکی امفت *ber-kāki ampat*. Singe à longue queue, منپت برابکر فنجخ *munḡet ber-ikor panjang*. Siège à roulettes, کرسی برود *krusi be-rōda*.

A, signifiant «à l'usage, pour servir», ne se rend pas en malais. Bois à brûler, کابواثی *kāyu api*. De l'eau bonne à boire, ایرمینم *āyer minum*. Maison à louer, رومه سوان *rūmah sewā-an*.

Les formules dans lesquelles A a le sens de «devoir, obligation», se rendent en malais de différentes manières. C'est à moi à pourvoir aux besoins de ma famille, نفقة *nafaḱat iyāl itu feredl jūga atas āku*. Il convient à toutes les femmes d'être entièrement couvertes, اتس

سکل فرمون فرض جو منوٽ سکين
 ātas segala perampūan fe-
 redl jūa menūtup sa-kali-an tū-
 buh-ña. C'est au roi à faire une
 distinction entre ces gens-là, هارس
 اتس راج بهو دباکن ڏا انا مريکيت
 hārus ātas rāja bahwa di-bedā-
 kan-ña pada antāra marika-itu.

ABAISSANT, part. prés. du verbe
 abaisser, يڄ مباحن yang mem-bā-
 wah-kan, يڄ منورنکن yang me-
 nūrun-kan.

ABAISSANT, humiliant, يڄ مرندهکن
 yang me-rendah-kan, يڄ مڃناکن
 yang meng-hinā-kan.

ABAISSEMENT, s. m., action d'a-
 baisser, de baisser, حال منورنکن hāl
 menūrun-kan, حال تورن hāl tūrun,
 فنونن penurūn-an. L'abaissement
 du mercure est un signe de pluie,
 حال ايرراس تورن ايت تند هرچن
 hāl āyer rāsa tūrun itu tanda
 hujan.

ABAISSEMENT, humiliation, کړندهن
 ka-rendāh-an. Le riche dans son
 —, کړندهن ځای ڏا کړندهن, orang kē-
 ya pada ka-rendāh-an-ña.

ABAISSE, v. a., porter en bas,
 مباحن membāwah-kan.

ABAISSE, faire descendre, منورنکن
 menūrun-kan.

ABAISSE, diminuer la hauteur,
 مڃورنکن me-rendah-kan, مڃورنکن
 mengūrang-kan. Les montagnes

seront abaissées, ايت مک سکل کونځ
 maka segala gunung
 itu akan di-rendah-kan.

ABAISSE, humilier, مرندهکن me-
 rendah-kan. Celui qui s'élève sera
 abaissé. سسورځ يڄ منځليکن درين
 sa-sa-orang yang
 meninggi-kan diri-ña ia akan di-
 rendah-kan.

ABAISSE, ravalier, avilir, مڃناکن
 meng-hinā-kan.

S'ABAISSE, v. pron., se soumettre,
 منډوکن diri, منډوکن menunduk-
 nunduk-kan diri.

S'ABAISSE, baisser, s'affaisser,
 تورن tūrun. La terre s'abaisse, تانه
 tanah tūrun. Ce mur s'est
 abaissé, سده تورن ايت تمبوک tembok
 itu sudah tūrun.

S'ABAISSE, s'humilier, مرندهکن
 me-rendah-kan diri-ña. Ce-
 lui qui s'abaisse sera élevé, سياډ يڄ
 si-apa yang me-rendah-kan diri-ña
 ia akan di-tinggi-kan.

S'ABAISSE, s'avilir, مڃناکن
 meng-hinā-kan diri-ña.

ABANDON, s. m., action d'aban-
 donner, حال منځليکن hāl mening-
 gal-kan, ښکل peninggal. — de
 son droit, حال منځليکن حقن hāl
 meninggal-kan hak-ña.

ABANDON, état d'abandon, څري
 pri yang di-tinggal-kan.

A L'ABANDON, (sans soin), دغن تباد *dəŋ tiāda*, دغن تباد ايشت *dəŋ tiāda iŋgat*, دغن جاك *dəŋ tiāda jāga*.

ABANDONNÉ, E, part. pas. du v. abandonner (délaissé), ترنگال *ter-tinggal*, يڭ دنگالكان *yang di-tinggal-kan*, كڭڭالان *ka-tinggal-an*. Enfant abandonné par sa mère, انتق يڭ *antq yŋ*, دنگالكان ابون *dəŋgal-kan abū-ña*

ABANDONNÉ, vide, désert, كوسخ *kōsong*, همف *hampa*. Maison abandonnée, رومه كوسخ *rūmah kōsong*.

Une personne abandonnée au vice, اورغ دوكان *orang dōkāna*, ريسو *rīsaw*, اورغ جاهت *orang jā-hat*, فرلنتي *perlantey*. Une femme abandonnée (perdue), فرمقون جالڭ *fermquon jālaŋ*, سندل *sundal*.

ABANDONNER, v. a., délaissé, منڭالكان *meninggal-kan*. Une mère n'abandonne pas son enfant, من *men*, بند ايت تباد منڭالكان انتق *bunda itu tiāda meninggal-kan antq*, ānak-ña.

ABANDONNER à, laisser à, منڭالي *meninggal-i*. Il abandonna l'or à ses enfants, اى سده منڭالي انتق ۲ *ia sudah meninggal-i ānak-ña amūs*.

ABANDONNER, quitter, منجاوهكن *men-jāuh-kan*, درين *diri-ña*, منڭالكان *meninggal-kan*. — le

monde, منجاوهكن درين درؤد اورغ *men-jāuh-kan diri-ña deri-pada orang bāñak*, منڭالكان دنيا *meninggal-kan duniā*. — le chemin de la vertu, منڭالكان جالڭ كبيچكن *meninggal-kan jālaŋ ka-bijik-an*.

ABANDONNER, confier, مناره *menārūh*, ميرهكن *meñerəh-kan*. Il abandonna son fils aux mains de son précepteur, مك دسرهكنساله *maka di-serəh-kan-ña-lah ānak-ña laki-laki ka-pada tāngan gurū-ña*.

ABANDONNER, cesser, faillir, تباد *tiāda*, لاڭي *lāgi*. Le courage les abandonne, مك تباد برنين لاڭي *maka tiāda berani-ña lāgi*.

S'ABANDONNER, v. pron., مېوڭكن *mem-buang-kan*, درين *diri-ña*, ميرهكن *meñerəh-kan*, درين *diri-ña*. — au hasard, مېوڭكن درين *mem-buang-kan diri-ña ka-pada neşib*. — à la volonté de Dieu, ميرهكن درين كغد الله *meñerəh-kan diri-ña ka-pada allah*. Qui s'abandonne à quelqu'un, يڭ بفرتارهكن درين كغد سورغ *yang be-per-tāruh-kan diri-ña ka-pada sa-orang*. — à ses passions, منورت *menūrut*, هوا نفوس *hawā nefsū-ña*.

ABANNATION, s. f., exil d'un an, منبواغن فد سوانو تاهن لان *pem-buang-an pada suātu tāhun lamā-ña*.

ABAUUE, s. m., machine à calculer, فاقن هتوغن *pāpan hitūng-an*.

ABASOURDI, E, part. pas. du v. abasourdir, جادی تولی *jādi tūli*.

ABASOURDI, stupéfait, جادی دهشة *jādi dahšat*.

ABASOURDIR, v. a., rendre sourd, منلیکن *menuli-kan*.

ABASOURDIR, jeter dans la stupeur دهشة مبری *mem-brī dahšat*, میبغکن *mem-bīng-kan*.

ABÂTARDI, E, part. pas. du verbe abâtardir, کورخ فرغین, تراوبه *ter-ūbah*, جادی کورخ *kūrang perangī-ña*, حال *jādi kūrang hāl-ña*.

ABÂTARDIR, v. a., شوهرکن ثری *merg-ūbah-kan prī*, مرندھکن *merendah-kan*, خورغکن *mergūrang-kan*. La servitude abâtardit le courage, فرهبان خورغکن کبرنیں *per-hambā-an mergūrang-kan ka-be-ranī-an*.

S'ABÂTARDIR, v. pron., براوبه *ber-ūbah*, جادی لاین *jādi lāin*.

ABAT-JOUR, s. m., ثلنتر ترغ *pe-lun-tar trəng*.

ABATTAGE, s. m., de bois, حال منبغ ثوهن کایو *hāl menebūng pōhon kāyu*.

ABATTAGE de bestiaux, حال مبنی ثبنتین *hāl mem-bantey*, پمبنتین *pem-bantey-an*.

ABATTEMENT, s. m., کلماهن *ka-lemāh-an*, کلتهن *ka-letēh-an*, کچل

کچل *kexil hāti*, لجتوهن هاتی *ka-jatūh-an hāti*, سوسه هاتی *sūsah hāti*, مورغ *mūrang*.

ABATTEUR, s. m., vantard, فغاچ *pergāxak*.

ABATTIS, s. m., تباغن *tebāng-an*, کرماکن *ka-rombāk-an*. — d'arbres, تباغن فوکوک *tebāng-an pōkok-pōkok*. — de bois à brûler, تباغن فوکوک *tebāng-an pōkok-pōkok ākan jādi kāyu āpi*. — de maison (décombres), کرماکن روده *ka-rombāk-an rūmah*.

ABATTIS de volaille, سیمی هایم یخ دکرت اورغ سفرت کثال دان کاکی *sisi hāyam yang di-krūt ōrang seperti kapāla dān kākī dān lāin deri-pada itu*.

ABATTOIR, s. m., تفت ثبنتین *tam-pat pem-bantey-an*.

ABATTRE, v. a., منبغ *menebūng*, مروهرکن منجاتهکن *men-jātuh-kan*, مخگل *me-manggal*.

— des arbres, منبغ فوهن کایو *menebūng pōhon kāyu*. — un mât, منجاتهکن تیغ *men-jātuh-kan tiang*. — une maison, مروهرکن روده *me-rūbuh-kan rūmah*. — la tête, مخگل کفال *memanggal kapāla*. — des broussailles, منبس سمق *menebūs semāk-semāk*.

ABATTRE, décourager, منچابرکن *men-xābar-kan*.

ABATTRE un animal, ممبتي *mem-bantey*. — un animal avec les cérémonies légales, دچيله *meñam-bilih*.

s'ABATTRE, v. pron., جاته *jātuh*, تورن *tūrun*, روبه *rūbuh*. Le cheval s'est abattu, کود سده جاته *kūda sudah jātuh*. Un orage va s'abattre sur la maison, اغن ریت اکن تورن *āgin ribut ākan tūrun atas rūmah*. Une volée d'oiseaux s'abattit dans la plaine, سواتو کاون *suātu kāwan būrung sudah tūrun di tengah pādang*. Lemāt s'abattit avec fracas, تیخ ایت روبهله دغن عظمه *tiang itu rūbuh-lah dengan atlamat*. Son courage s'est abattu, برنین *berani-ña sudah hilang*.

ABATTU, E, part. pas. du verbe abattre, دتبخ *di-tebùg*.

ABATTU, renversé, جاته *jātuh*, روبه *rūbuh*.

ABATTU, affaibli, fatigué, له *lemuh*, لته *letèh*.

ABATTU, vaincu, اله *alah*, تراله *ter-ālah*.

ABATTU, triste, مورخ *mūrung*.

ABATTU, découragé, چابر *xābar*, هاتی لبث *hāti lembut*.

ABAT-VENT, s. m., لنتی *lantey*.

ABBATIAL, E, adj., بر *ber*, ثغولو اورغ *parghūlu orang ber-ibadat* پناه *pūña*. Dignité abbatiale, ثغکت

ثغولو اورغ برعبادة *parghat parghūlu orang ber-ibadat*.

ABBAYE, s. f., رومه اورغ برعبادة *rūmah orang ber-ibadat*, کدیامن *ka-diām-an orang per-tāpa*.

ABBÉ, s. m., ثغولو *parghūlu orang per-tāpa*.

ABBÉ, ecclésiastique, اورغ یخ *orang yang ada dalam hāl darajat*, امام *imām*, قادری *pādri*.

ABC, abécé, s. m., الف باتا *alif-bā-tā*. Etre à l'Abe, ملائی بلاجر *me-mulā-i bel-ājar*.

ABCÈS, s. m., باره *bārah*, توک *tukah*, بنتل *bisul nānah*, نانه *bentil nānah*. Ouvrir l'abcès, باره *mem-būka bārah*. Le pus qui sort de l'abcès, نانه یخ کلور در *nānah yang ka-luar deri bārah*.

ABDICATION, s. f., حال منغکلکن *hāl meninggal-kan ka-rajā-an*, ثغکالان تخت کرجان *peninggal-an takta ka-rajā-an*.

ABDICATION de ses droits, حال منغکلکن حقن *hāl meninggal-kan hak-ña*. — volontaire, حال منغکلکن دغن اختیار *hāl meninggal-kan dengan iktiyār-ña*.

ABDIQUER, v. a., منغکلکن کرجان *meninggal-kan ka-rajā-an*, اندر

undur deri-pada takta ka-rajā-an, *مغز لکن دیری* meng-azel-kan deri deri ka-rajā-an. — ses biens, *منگلکن* meninggal-kan hartā-ña. — sa patrie, *منجاوهکن* deri nagri asal-ña. — ses passions, *منورت هوا نفوس تیار* tiāda menūrut hawā nefsū-ña.

ABDOMEN, s. m., *باوهن* bā-wah-ña prūt.

ABÉCÉDAIRE, s. m., *سورت الف باتا* sūrat alif-bā-tā, *کتاب قد میتاکن* kitāb pada me-ñatā-kan per-mulā-an bel-ājar alif-bā-tā.

ABEILLE, s. f., *له* lebūh, *تاون* tāwon, *مادو* mādu. Nid d'abeilles, *سارغ له* sārang lebūh. Essaim d'abeilles, *مدمدو* madu-madū-an. L'aiguillon d'une abeille, *سغت له* sergat lebūh. Etre piqué par une abeille, *دسغت اوله له* di-sergat ūleh lebūh. Les abeilles bourdonnent, *له بردغ* lebūh ber-dengung. Les abeilles recueillent le miel, *له ایت* lebūh itu meñerèy bŭrga.

ABERRATION, s. f., *سست* sesūt, *کساتن* ka-sesūt-an, *خطا* keṭā.

ABERRATION de l'esprit, du jugement, *سنگک یغ ساله* sangka yang sālāh.

ABÊTIR, v. a., rendre stupide, *مبدهکن* mem-bingung-kan, *منجدیکن* mem-bōdoh-kan. *مغیلکن* jadī-kan bōdoh, *منجادی* meng-hilang-kan būdi.

S'ABÊTIR, v. pron., *منجادی* men-jādi bōdoh, *منجادی کیل* men-jādi gila.

AB HOC ET AB HAC, confusément, en désordre, à tort et à travers, sans raison, *در سین در سان* deri sīni deri sāna, *دغن کوست* dengan kūsut, *دغن کوست ۲* kūsut-kūsut, *دغن جمفر باور* dengan rāgu, *راکو* xam-pur bāur, *لنتخ فوکخ* lintang pūkang.

ABHORRÉ, E, part. pas. du verbe abhorrer, détesté, *بنجی* benxi, *یغ کبنجین* yang ka-benxi-an.

ABHORRÉ, que l'on a en horreur, *یغ کگلین* yang ka-geli-an.

ABHORRÉ, dont on a du dégoût, *یغ کجمو* yang ka-jumū-an.

ABHORRER, v. a., détester, *مبنجی* mem-benxi, *گلی* geli. — quelqu'un, *مبنجیکن اورغ* mem-benxi-kan orang. — les idoles, *مبنجیکن برهال* mem-benxi-kan berhāla.

ABÎME, s. m., *توبر* tūbīr, *کدلامن* ka-dalām-an, *لوبق* lūbuq. Les abîmes de la mer, *توبر سمودرا* tūbīr sa-mūdṛā, *لجّة* luḡjet.

ABÎME, gouffre, tournoiement de l'eau, اولی *ūley*.

Les abîmes de l'enfer, قتال بومی *patāla būmī*. Le puits de l'abîme, پریگی توبر *prīgi tūbir*. Les ténèbres couvrant la face de l'abîme, کلم *kelūm pūn di-ātas mūka tūbir*. L'abîme de la miséricorde de Dieu, کدلامن رحمة *ka-dalām-an rahmat allah*.

Loc. prov. Un abîme en attire un autre, فچه کائی فوئس سواجی *pexūh kāpi pūtus suwājī*.

ABÎMÉ, E, part. pas. du verbe abîmer, بناس *bināsa*, روسق *rūsak*. Un pays abîmé, نگرى یخ بناس *nagrī yang bināsa*. Un cheval abîmé, harassé, کودیخ روسق *kūda yang rūsak*. Son cœur est abîmé, contrit, مک هتین روسق *maka hati-ña rūsak*.

ABÎMÉ, gâté, détérioré, بورق *būruk*, بوسق *būsuk*.

ABÎMER, v. a., مبنساکن *mem-binasā-kan*, مروسقن *me-rūsak-kan*. — une ville, نگرى مبنساکن *mem-binasā-kan nagrī*. La tempête a abîmé le navire, سده اغن *sudah āngin ribut me-rūsak-kan prāhu*.

ABÎMER, gâter, مبورقن *mem-būruk-kan*.

S'ABÎMER, v. pron., s'écrouler, tomber, روبه *rūbuh*. La montagne s'est abîmée, روبه سده *gūnung itu sudah rūbuh*.

S'ABÎMER, s'humilier, s'anéantir devant Dieu, مرند هکن دان مهنانکن *me-rendah-kan dān meng-hinā-kan dirī-ña di-hadāp-an allah*.

AB IRATO, loc. adv., دغن اماره *dengan amārah*, دغن مرک *dengan murka*. Paroles dites ab irato, فرکاتان یخ دکات دغن اماره *per-katā-an yang di-kāta dengan amārah*. Il l'a fait ab irato, ای سده بوت *ia sudah būat itu dengan murkā-ña*.

ABJECT, E, adj., هین *hīna*, کجی *kejī*, ذلیل *dzalil*, هکەر *heker*. Une personne abjecte, سورخ هین *sa-ōrang hīna*. — devant Dieu, هکەر اى الله *heker ila allah*. Devenir abject, منجادی هین *men-jādi hīna*. Rendre abject, مهنانکن *meng-hinā-kan*, متهجیکن *mergejī-kan*.

ABJECTION, s. f., کهنان *ka-hinā-an*, ککجین *ka-kejī-an*.

Devenir l'abjection du peuple, منجادی کچلاان مانسی *men-jādi ka-xelā-an mānusia*.

ABJURATION, s. f., فبواغن دغن *pem-buāng-an* دغن سمفه *sumpah*.

ABJURÉ, E, part. pas. du v. ab-jurer, **تر بوع دغن سمه** *ter-būang dergan sumpah*.

ABJURER, v. a., **مبوع دغن سمه** *mem-būang dergan sumpah*. — l'hérésie, **مبوع بدعة دغن سمه** *mem-būang bedat dergan sumpah*.

ABJURER, renoncer à, **برسمه** *ber-^{ber}sumpah jāngan*. — les liqueurs spiritueuses, **برسمه جاغن** *ber-^{ber}sumpah jāngan māu mīnum ārak*. — sa patrie, **منجاوهکن درین درود نگری اصلن** *men-jāuh-kan dirī-ña deri-pada nagri asal-ña*.

ABLÉGAT, s. m., **فکنتی سورده** *perg-ganti pe-sūruh*.

ABLUTION, s. f., **پنجین** *peñuxi-an*, **قبسوهن** *pem-basūh-an*, **حال** *hāl*, **غسل** *gasil*, **مباسه** *hāl mem-bāsuh*, **کمندین** *ka-mandī-an*.

ABLUTION qui se fait avant la prière, **وضو** *wadlū*.

ABNÉGATION, s. f., **حال مشکل** *hāl meñangkal dirī*.

ABNÉGATION, renoncement à ses droits, **حال مشکل حقن** *hāl meñangkal hak-ña*.

ABOIEMENT, s. m., **سالتق** *sālak*. Entendre l'aboiement du chien, **مندغر** *men-dengar sālak anjīng*.

ABOIS, s. m. pl., **فرغ دغن موت** *prang dergan maut*.

Etre aux abois, près de mourir, **همفر ماتی** *hampir māti*. Etre aux abois, sans ressources, **تیاد براهای** *tiāda ber-upāya lāgi*.

ABOLI, E, part. pas. du verbe abolir, **تر بوع** *ter-būang*, **همفوس** *hampus*, **اوبه** *ubah*. Qui est aboli, **یغ کبواغن** *yang ka-buāng-an*.

ABOLIE, v. a., **منیادکن** *meniadā-kan*, **مبوع** *mem-būang*, **مهمفوس** *merg-hampus*, **مغوبه** *merg-ubah*. — les lois d'un pays, **منیادکن اندغ** *meniadā-kan undang-undang nagri*. — les usages, **مبوع عادة** *mem-būang ādat*. Cet article du droit est aboli, **مک این فرکار حکم** *maka ini porkāra hukum di-būang*.

ABOLITION, s. f., **حال منیادکن** *hāl meniadā-kan*, **حال مبوع** *hāl mem-būang*, **قببواغن** *pem-buāng-an*, **حال مهمفوس** *hāl merg-hampus*.

ABOMINABLE, adj., **کچی** *keji*, **حرام** *harām*, **مکروه** *makrūh*, **نجس** *nejis*. Cela est —, **ایت امت کچی اداں** *itu āmat keji adā-ña*. Des péchés abominables, **دسدوس یغ ساعت** *dosa-dōsa yang sāngat nejis*.

ABOMINATION, s. f., **ککلین** *ka-geli-an*, **ککچین** *ka-keji-an*, **کجمون** *ka-jumū-an*, **مکروهت** *makrūhat*. Ils commettent une —, **ای بربوت** *ia ber-būat ka-geli-an*. C'est

une — devant le Seigneur, ایت
 یتار اورغ هندق ممایر هرک بارغ دان
 یتار اورغ لاین یغ اکن مبری بارغ ایت
itu kageli-an bagi hūwa.

ABONDAMMENT, adv., دغن کلفاهن
 دغن کیاکن *dengan ka-limpāh-an,*
 دغن کا-باناک-ان *dengan ka-bañāk-an.*

ABONDANCE, s. f., کیاکن *ka-ba-*
ñāk-an, کلفاهن *ka-limpāh-an,*
 کرمین *ka-ramēy-an.* — de paroles,
 کیاکن کتکات *ka-bañāk-an kata-*
kāta.

Prov. La bouche parle de l'abon-
 dance du cœur, درؤد کلفاهن ایسی
 هاتی مولت اد کتکات *deri-pada ka-*
limpāh-an isi hāti mūlut āda
kata-kāta.

ABONDANCE de nourriture, ککنیاغن
 کا-کئنآنگ-ان *ka-kenñāng-an.* Sept années d'a-
 bondance (de vivres), توجہ تاهن
 توجہ ککنیاغن *tūjuh tāhun ka-kenñāng-*
an.

ABONDANT, E, adj., لفه *limpah,*
 رامی *rāmey,* بانق *bāñāk.* Ses bien-
 faits sont abondants, امت لفه کرنيان
 آمت لیمپاه کارونیآ-نآ *āmat limpah karuniā-ñā.*

ABONDER, v. n., ملغه *limpah,* ملغه
 مے-لیمپاه *mē-limpah,* برتبه *ber-*
tambah-tambah. Il abonde de pain, لغه
 لیمپاه روتی-نآ *limpah rotī-ñā.* L'eau abon-
 dait, ایر پون ملغه *āyer pūn me-*
limpah. Faire abonder, ملغمکن
 مے-لیمپاه-کان *me-rāmey-*
kan.

ABONNEMENT, s. m., فرجنجین
 یتار اورغ هندق ممایر هرک بارغ دان
 یتار اورغ لاین یغ اکن مبری بارغ ایت
 فد کتیک یغ فاتن *per-janji-an antāra*
orang hendak mem-bāyar harga
bārang dān antāra orang lain yang
akan mem-brī bārang itu pada
kotika yang pātut-ñā.

ABONNER, v. a. برجنجی ممایر اکن
 مندافت بارغ فد کتک یغ فاتن
ber-janji mem-bāyar akan men-dāpat
bārang pada kotika yang pātut.
 Je me suis abonné au journal quo-
 tidien pour trois mois, هب سده
 جنجی ممایر اکن مندافت سورت خبر
 سهرهاری فد تیگ بولن لمان
 sudah janji mem-bāyar akan men-
 dāpat surat kabar sa-hari-hāri
 pada tiga bulan lamā-ñā.

ABORD, s. m., داتغن
 داتارغ-نآ *dātang-ñā,* سمقی *sampey,* همفر
 هامپیر *hampir.* A son abord dans l'île, فد
 داتغن داتارغ-نآ دی-
 پلوا یتو *pada dātang-ñā di-*
pulaw itu.

ABORD, endroit d'un port où les
 navires peuvent mouiller, لبوهن
 تفت کفل داتغ *labūh-an,* تفت
 کاپل داتارغ *tampat kapul dātang.*

ABORD, lieux par où l'on peut
 entrer, تفت ماسق *tampat māsuk.*
 Les abords d'un fort, تفت دافت
 تفت ماسق کوت *tampat dāpat māsuk*
kōta.

D'ABORD, loc. adv., دهلو *da-hūlu*, ملول *mula-mūla*, جولخ ^۲ *jōlong-jōlong*, قرتام *portāma*.

Tout d'abord, سبتر *sa-bentār*, دغن سکره *dengan sigruh*, کلتي *kalāk*.

De prime abord, قداملا *pada mulā-ña*.

ABORDABLE, adj., یخ دافت *yāng dāpat di-hampir-i*, دهغیری *yāng ka-hampir-an*.

ABORDAGE, s. m., حال منداتخ *hāl men-dātang*.

ABORDAGE d'un navire, حال ملشکر کفل *hāl me-langgar kapul*. Monter à l'abordage, منیکی کفل *me-naik-i kapul mūsuh*. Grappins d'abordage, ساوه تربخ *sāuh terbung*.

ABORDER, v. n., منداتخ *men-dātang*, مغهغیری *meng-hampir-i*.

ABORDER, arriver à terre, نایق تورن کدارت *nāik ka-dārat*, تورن کدارت *tūrun ka-dārat*. J'abordai à l'île de Langkawi, هب ثون تورنله قدام *hamba pūn tūrun-lah pada pūlaw langkawi*. — au port, سغی ککوال *sampey ka-kuwāla*.

ABORDER un navire, ملشکر کفل *me-langgar kapul*.

ABORDER quelqu'un, برجمف دغن سورخ *ber-jumpa dengan sa-ōrang*.

ABORDER une question, ممچراکن سواتو بچار *mem-bixarā-kan suātu bixāra*.

ABORIGÈNES, s. m. pl., اورغ بنو *ōrang benūa*.

ABORNER, v. a., v. BORNER.

ABORTIF, IVE, adj., گکورن *gugūr-an*. Enfant —, انتق گکورن *ānak gugūr-an*. Fruits abortifs, بوه ^۲ *būah-būah gugūr-an*.

ABORTIF, méd. (médicament propre à procurer l'avortement), اوبت اکن منجولق *obat ākan men-juluk*.

ABOUCHEMENT, s. m., فرتمون اورغ *per-temū-an ōrang*, موافقة اکن بچار *muwāfaqat ākan bixāra*.

ABOUCHER, v. a., مفرتمون اورغ *mem-per-temū-kan ōrang ākan mem-bixarā-kan pe-karjā-an*. Lorsqu'il les eut abouchés pour se réconcilier, ستله دفرتمونکن دی ایت اکن مندامی *sa-telūh di-per-temū-kan-ña dia itu ākan men-dāmey*.

S'ABOUCHER, v. pron., برتمو هندق *ber-temū hendak mem-bixāra*.

ABOUT, s. m., هوچخ کایو فرکاکس *hūjung kāyu perkakas rūmah*.

ABOUTER, v. a., مراقکن هوچخ *me-rāpat-kan hūjung*, مغهوبغکن *meng-hūbung-kan*.

ABOUTIR, v. n., مېښامپې *meñam-pey*, برېڅگر *ber-piṅgir*. Un champ de riz qui aboutit à un bois, ساوه سواوه *sāwah yang ber-piṅgir-an dengan hutan*.

Faire aboutir, مېښامپېکان *meñampey-kan*, مېڅه ځانګان *meng - hinggā - kan*.

ABOUTIR, avoir un résultat, برلاکو *ber-laku*.

Faire aboutir, faire réussir, مېمپرلکوګان *mem-per-lakū-kan*.

ABOUTISSANT, E, adj., qui touche, برېڅگر *ber-piṅgir-an*, یخ پېمېڅګر *yang pemīṅgir*.

Les tenants et aboutissants, سکل *segala hāl ahwāl*, حال احوال *segala hāl ahwāl*, سکل یخ تنغ ډ سواتو ډکار *segala yang tentang pada suātu porkāra*.

AB OVO, loc. lat. adv., در ډرملان *deri per-mulā-an*.

ABOYER, v. n., مېالو *sālak*, مېالو *meñālak*. Des chiens muets qui ne sauraient aboyer, انېچ یسویخ تیاد *anjing bisu yang tiāda tahu meñālak*. — après quelqu'un, مېالو اورغ *meñālak orang*.

Loc. prov. Aboyer à la lune (crier inutilement), مېوې ګارم کدالم لاوت *mem-būang gāram ka-dālam lāut*.

ABRÉGÉ, E, part. pas. du v. abrégé, تر ډنډ *ter - pendek*. Enseignement —, پېچارن تر ډنډ *peng-ajār-an ter-pendek*.

ABRÉGÉ, s. m., اختصار *ikhtisār*, یخ جادی ډنډ *ijmāl, yang jādi pendek*.

ABRÉGÉ d'un livre, اختصار کتاب *ikhtisār kitāb*.

En abrégé, دغن ډنډ *dengan pendek-ña*, دغن سدیکت ډرکټان *dengan sa-dikit per-katā-an*.

ABRÈGEMENT, s. m., پېنډیکن *pe-mendek-an*, حال مندقن *hāl memendek-kan*.

ABRÉGER, v. a., écourter, raccourcir, مېڅکتن *meñiṅkat-kan*, مېمپر-هېڅګان *mem-per-hinggā-kan*. — un chemin, مېڅکتن جالن *meñiṅkat-kan jālan*. Ces jours seront abrégés, مک هرهارى ایت جوک اکن *maka hari-hari itu jūga akan di-per-hinggā-kan*.

ABRÉGER, réduire, condenser, مندقن مختصارکن *meng-ikhtisār-kan*, مېمندقن *memendek-kan*, مېمورغکن *meng-urang-kan*. — un livre, مندقن کتاب *memendek-kan kitāb*. Il abrégéa l'écrit, سورت ایت ټون دقندقن *sūrat itu pūn di-pendek-kan-ña*.

ABREUVER, v. a., faire boire, مېمېرى *be-per-mīnum-kan*, مېمدمکن دهاک *mem-brī mīnum, memādam - kan dahāga*. Il les abreuva complètement, ای مېمېمکن *ia be-per-mīnum-kan dia pūwas-pūwas*.

ABREUVER, arroser, مندیرس *men-diris*.

ABREUVER, accabler, مپارتکن *meñārat-kan*. Abreuvé de chagrin, دسارتکن دیکت *di-sārat-kan duka-xita*.

ABREUVOIR, s. m., تفت فرمونن *tampat per-minūm-an*, لندی *lan-dey*, ایر دنگل *āyer dangkal*, تفتین *tepī-an*.

ABRÉVIATION, s. f., فمندیکن کات *pemendēk-an kāta*.

ABRI, s. m., فرنوون *nāwung*, فرنوون *per-nawūng-an*, تده *tedòh*, لندغ *lindung*, تفت فرلندوون *tūdung*, *tampat per-lindūng-an*. A l'abri, تفت فرلندوون *di-tampat per-lindūng-an*.

ABRITÉ, E, part. pas. du v. abriter, فرنوون *ber-nāwung*, ترفلهار *ter-peli-hāra*, برنده *ber-tedòh*. — contre les dangers, ترفلهار درود مار بهای *ter-peli-hāra deri-pada māra bahāya*. — par un arbre, برنده فد سواتوفون *ber-tedòh pada suātu pōhon kāyu*.

ABRITER, v. a., منوون *me-nawūng-i*, ملندوون *me-lindūng-i*, ملمهارکن *memeliharā-kan*.

S'ABRITER, v. pron., ملندوون *me-lindung-kan diri-ña*. — contre les rayons du soleil,

ملندوون درین درود متهار *me-lindung-kan diri-ña deri-pada mata-hāri*.

ABROGATION, s. f., فمواغن *pembuwāng-an*, فنیادن *peniadā-an*.

ABROGÉ, E, part. pas. du verbe abroger, هاپس *hāpus*, بوغ *būang*, تربوون *ter-būang*.

ABROGER, v. a., مفاغن *meng-hāpus*, منیادن *meniadā-kan*, مبوب *mem-būang*. Cet article de la loi est abrogé, مک ایت فرکار حکم دبوغ *maka itu porkāra hukum di-būang*.

ABRUPT, E, adj., ترجل *terjal*, چورم سکالی *xūram sa-kālī*.

ABRUPTO (EX), adv., دغن سکینخ *dengan sa-kunūng-kunūng*.

ABRUTIR, v. a., منجدیکن سفرت *men-jadi-kan seperti binātang*, بناتغ *men-jadi-kan seperti binātang*, مبودهکن بودی *mem-bōdoh-kan budi*.

S'ABRUTIR, v. pron., منجادی *men-jadi seperti binātang*. En buvant de l'arac cet homme s'est abruti, سرت مینم ارق اورغ ایت *serta minum arak orang itu jadi seperti binātang*.

ABRUTISSEMENT, s. m., فری یغ *prī yang jadi seperti binātang*, کدوون *ka-bōdoh-an*.

ABSENCE, s. f., فری یغ غایب *prī yang gāib*, فری یغ تیاد برهداغن *prī yang tiada ber-hadāp-an*. En son

absence, غياب *qāib* *pada waktu ia qāib.*

ABSENCE, manque, کورخ *kūrang*, تباد *tiāda*. — de sagesse, کورخ *kūrang* بودی *būdi.*

ABSENT, E, adj., غایب *qāib*, یغ *yang* تباد *tiāda* *hādli*, تباد *tiāda ber-hādāp-an*. — de corps, mais présent en esprit, غایب دغن توبه هان حاضر دغن پاو *qāib dengan tubuh hāna hādli* *dengan nāwa.*

ABSENTER (S'), v. pron., فرکی کلور *pergi ka-luar*, منجاوهکن درین *men-jauh-kan diri-nya*, تشکل دلور *tinggal di-luar*. Il s'absente pour un mois, ای فرکی کلور تباد اکن کمبالی *ia pergi ka-luar tiāda akan kombāli pada sa-bulan lamā-ña.*

ABSINTHE, s. f., افستین *afsintinu*, شیخ *shih.*

ABSOLU, E, adj., illimité, تباد *tiāda ber-hingga*, گنڤ *genəp*. Pouvoir absolu, کواس یغ گنڤ *kuāsa yang genəp.*

ABSOLU, inéluctable, تباد داثت *tiāda dāpat tiāda*. Nécessité absolue, یغ تباد داثت تباد *hājat yang tiāda dāpat tiāda.*

ABSOLU, impérieux, کرس *krəs*. Un maître absolu, تون یغ کرس *tūan yang krəs.*

ABSOLUMENT, adv., هبای ^۲ *hubāya-hubāya*, مطلق *mutleḱ.*

ABSOLUMENT, nécessairement, تباد داثت تباد *tiāda dāpat tiāda.*

ABSOLUMENT, déterminément, سڭکه ^۲ *sungguh-sungguh.*

ABSOLUMENT, tout à fait, entièrement, سکلکالی *sa-kali-kālī*, سمات *sa-mata-māta*. Il ne peut absolument pas, تباد بوله *sa-kali-kālī tiāda buleh.*

ABSOLUTION, s. f., امفن *ampun*, امفون *ampūn - an*, دعاف *maqāf*, لفاس *lepās-an*. Donner l'absolution, مبری امفن *mem-brī ampun*. Obtenir l'absolution, منداثت امفن *men-dāpat ampun*. Une absolution différée, یغ دتڭکه *ampūn-an yang di-tanggūh*. L'absolution des péchés, امفون دوس *ampūn-an dōsa.*

ABSORBANT, E, adj., qui pompe, یغ مغهیسف *yang meng-hisap*, مغهیسف *peng-hisap*, یغ مغهیرف *yang meng-hirup.*

ABSORBÉ, E, part. pas. du v. absorber, هیسف *hisap*, هیرف *hirup.*

ABSORBÉ, avalé, تر تلن *ter-telan*. Fig. — dans ses réflexions, تفکر *tefekkur*. — dans le chagrin, دودق *dūduk dālam duka-xita.*

ABSORBER, v. a., pomper, مغهیسف *meng-hisap*, مینم *mīnum*, مغهیرف *meng-hirup.*

ABSORBER, avaler, engloutir, مغپرف *meng-hirup*, منلن *menelān*, كوكو *gōgaw*.

ABSORBER, faire disparaître, مغپلشكن *meng-hīlang-kan*. L'odeur du lis absorbe l'odeur de la rose, مك باو بوغ باكخ ايت مغپلشكن باو *maka bāu būnga bākung itu meng - hīlang - kan bāu būnga māwar*.

ABSORBER, dissiper, dépenser, ممبورسكن *mem-bōros-kan*. Ce jeune homme a absorbé une fortune, اورغ مود ايت سده ممبورسكن سكل هرتاك *ōrang mūda itu sudah mem-bōros-kan segala hartā-ña*.

ABSORPTION, s. f., action d'absorber, قشساشن *perg - hisāp - an*, قشهروشن *perg-hirūp-an*.

ABSOUDE, v. a., مغفخن *meng-ampun*, ممبرى امفن *mem-brī ampun*. — un coupable, اورغ برساله مغفخوني *meng-ampūn-i ōrang ber-sūlah*.

ABSOUDE, excuser, justifier, ممعافكن *me-māāf-kan*, ممعادلكن *meng-ādil-kan*.

ABSOUS, OUTE, part. pas. du v. absoudre, يغ دامغوني *yang di-ampūn-i*.

ABSOUS, excusé, justifié, دمعاف *di-māāf*, يغ دعادلكن *yang di-ādil-kan*.

ABSTENIR, (s') v. pron. se retenir, مناهن ديري *menāhan diri*,

مملهران ممتخ ديري *memantang diri*, ديري *memeliharā - kan diri*. L'homme habitué à la colère s'en abstient difficilement, اورغ يياس جادي ماره مك سوسه اى مناهن ديري *ōrang yang biāsa jādi mārāh maka sūsah iā menāhan diri*. S'abstenir du mal, مملهران ديري درفد بارغ ييغ *memeliharā-kan diri deri-pada bārang yang jāhat*.

Il s'abstient complètement de vin, تياد اى مينم اير اغكور سكالى *tiāda iā minum āyer anggūr sakālī*.

ABSTERGER, v. a., مپوچى *me-nūxi*, ممباسه ثورو اتولوك *mem-bāsuḥ pūru ātaw lūka*.

ABSTERGER (s'), v. pron., مپچيكن *meñuxi-kan diri*.

ABSTINENCE, s. f., action de s'abstenir, حال مناهن ديري *hāl menāhan diri*.

ABSTINENCE, modération, كسدرنا *ka-sedranā - an*, قشخ *pantang*, كچرماتن *ka-xeremāt-an*, زهد *zuhd*.

Jours d'abstinence, هارى مان *hāri māna* *tiāda ḥalāl mākan dāging*.

ABSTRACTION, s. f., séparation, فراسيخن *per-asīng-an*, فرسكون *per-sakū-an*.

ABSTRAIRE, v. a., مپكون *meña kū-kan*, مغاشكن *meng-āsīng-kan*.

ABSTRAIT, E, part. pas. du v. abstraire, métaphysique, باقی دالم *bāñak dālam*, باطن *bātin*.

ABSTRAIT, séparé, retiré, ساکو *sāku*, آسج *āsing*.

ABSURDE, adj., بیل *bebāl*, بوده *bōdoh*, یغ تیاد برارتی *gīla*, یغ *yang* *tiāda ber-arti*, یغ تیاد برودی *yang* *tiāda ber-būdi*.

ABSURDITÉ, s. f., کیالان *ka-bebāl-an*, ککلائن *ka-gilā-an*, کتکات *kata-kāta* یغ بیل *yang bebāl*.

ABUS, s. m., ساله *sālah*, عادة *sālah pakey*, ساله *sālah* اذات *ūdat*, ساله *sālah* افاکی *pakey*.

ABUSER, v. n., میلاهی *meñalāh-i*, میلاهی *memākey* ماماکی بارغ دغن تیاد سفانتین *bārang dengan tiāda sa-pātut-ña*. — des bienfaits du roi, میلاهی انکره *meñalāh-i anugrah rāja*.

ABUSER d'une fille, مروکل اتق *me-rūgul ānak dāra*.

ABUSER, v. a., tromper, منیفو *menipu*, ممفردیان *mem-per-dayā-kan*, معیجو *mergiu*. — quelqu'un, منیفو اورغ *menipu orang*.

S'ABUSER, v. pron., se tromper, میثک یغ ساله *ber-sesāt*, میثک یغ ساله *me-ñangka yang sālah*.

ACAÏA, s. m. Les Malais en connaissent plusieurs espèces, qu'ils désignent par les noms de ناگساری *nāgasāri*, ترسی بدوری *pāring*, فارغ *pāring*, ترسی بدوری *tarisi biduri*.

ACADÉMIE, s. f., مدرسة *madrasat* ou مدرسه *madrasah*.

ACARIÂTRE, adj., بغس *bergis*, فرغ فرس *prang* چریوت *xerewet*, یغ سوک چومل *prus*, یغ سوک برنته *yang sūka xūmil*, یغ سوک برنته *yang sūka berbantah*. Qui est d'une humeur —, یغ فرغین چریوت *yang perangī-ña* *xerewet*.

ACCABLANT, E, adj., برت *brāt*, یغ ملهکن *yang me-lemāh-kan*. Chaleur accablante, یغ ملهکن *pānas yang me-lemāh-kan*. Une nouvelle accablante, خبر یغ مبری *kabar yang mem-brī sūsah hāti*.

ACCABLÉ, E, part. pas. du v. accabler, ترساق *ter-sārat*, ترساق *ter-sesak*.

ACCABLÉ, opprimé, ترانیای *ter-anīāya*.

ACCABLÉ, vaincu, تراله *ter-ālah*.

ACCABLEMENT, s. m., surcharge, کسراتن *ka-sarāt-an*, کسراتن *ka-brāt-an*, کسکارن *ka-sukār-an*. L'accablement des affaires, کبراتن *ka-brāt-an pe-karjā-an*.

ACCABLEMENT, état d'—, فری یغ *pri yang ter-lālu sāt*.

ACCABLEMENT, diminution des forces, کلماهن *ka-lemāh-an*.

ACCABLER, v. a., ممبراتی *membrāt-i*, میثک *meñarat-kan*, میثک *meñesak-kan*. — quelqu'un de travail,

ممبراتی اورغ دغن فکرجان *mem-brāt-i ōrang degan pe-karjā-an.*

ACCABLER de bienfaits, ملهکن *me-limpah-kan karunā.*

ACCAPAREMENT, s. m., فمبروغن *pem-borōng-an.*

ACCAPARER, v. a., ممبروغ *mem-bōrong*, اکن منایکن هرک *akan menāik-kan harga bārang.*

ACCAPAREUR, EUSE, s., اورغ فمبروغ *orang pem-bōrong.*

ACCÉDER, v. n., ممبری اذن *mem-brī izin*, برکنن *ber-kenèn*, مقبولکن *meng-kabūl-kan*, رضا *redlā.*

ACCÉLÉRER, v. a., مباعتنکن *mem-bāngat-kan*, ملکسکن *me-lekūs-kan*, میگرهکن *meñigrāh-kan.* — une affaire, مباعتنکن فکرجان *mem-bāngat-kan pe-karjā-an.*

ACCENT, s. m., vocal, prononciation, پیسن یغ دغن سواتو هجا *buñi-an yang degan - ña suātu hijā ber-buñi degan suāra lebhèh krās ātaw lebhèh panjang.*

ACCENT oratoire, پیسن یغ فاثت *buñi-an yang pātut sambil ber-kāta ātaw sambil mem-bāxa.*

ACCENT, petit signe qu'on emploie dans l'écriture, نقطه *bāris*, noktah.

ACCENTUATION, s. f., علم اکن *ilmu akan meng-ūxap per-katā-an degan buñi-an yang bāik.*

ACCENTUER, v. a., en parlant ou en lisant, برکات اتو مباح دغن سوار *ber-kāta ātaw mem-bāxa degan suāra dān buñi-an yang bāik.*

ACCENTUER, placer les accents, دناره بارس دان نقطه *menāruh bāris dān noktah.*

ACCEPTION, s. f., فمرمان *penarimā-an*, فنجباتن *pen-jabāt-an.*

ACCEPTÉ, E, part. pas. du v. accepter, تریم *tarīma*, سمبت *sambut*, جابت *jābat.*

ACCEPTER, v. a., منریم *menarīma*, مچیت *meñambut*, منجابت *men-jābat.* — un service, منریم *menarīma ka-bijik-an orang.* — la royauté, منجابت *men-jābat ka - rajā - an.* — une religion, ماسق اکام *māsuk agāma.*

ACCEPTER, se soumettre, منندق *menunduk.* — les décrets de la providence, منندق کغد تقدیر الله *menunduk ka-pada takdīr allah.* — des ordres, منجنجختیه *menjunjung titah.*

ACCEPTER, avoir pour agréable, سودی *sūdi*, برکنن *ber-kenèn.* Je n'accepte pas sa demande, کیت

تیاد مپدیکن فرمتانن *kita tiāda me-
ñudi-kan per-mintā-an-ña*. Et
Dieu accepta sa prière, مک دفرکنن
هو فوھونن *maka di-per-kenan*
hūwa pe-mūhun-ña.

ACCEPTILATION, s. f., quittance
feinte, ورقه تبریة یخ فرثور *warkat*
tibriyet yang pura-pura.

ACCEPTION, s. f., faire accep-
tion de personne, منیلک *menilik*,
مندھلونن *men-dahulū-kan*. Vous
enseigniez la vérité sans acception
de personne, اغکو مغاجر بارغ یخ بتل
اورغ *angkaw*
meng-ajar barang yang betul dengan
tiāda menilik muka orang.

ACCÈS, s. m., abord, همفر *hampir*,
سمپی *sampey*, همفیرن *hampir-an*,
سمپین *sampēy-an*.

ACCÈS, attaques d'une maladie,
فیم بابی *pītam*. — d'épilepsie, فیم
pītam bābi.

ACCESSIBLE, adj., یخ بوله دهمفیری
yang būleh di-hampir-i, کمفین
ka-sampēy-an.

ACCESSOIRE, s. m., بارغ یخ برکتغ
bārang yang ber-gantung pada,
فرکار یخ مپرتائی *porkāra yang me-
ñertā-i*. L'accessoire suit le prin-
cipal, بارغ یخ برکتغ برکندق کغد بارغ
*bārang yang ber-
gantung ber-ka-hendak ka-pada*
bārang pada māna ia ber-gantung.

ACCIDENT, s. m., انتغ *untung*.
— fâcheux, جلاک *xelāka*, بلا
belā, انتغ مالغ *untung mālang*.

ACCIDENTEL, LE, adj., تیاد دغن
tiāda dengan sahojā-ña,
بارغ یخ سکنیخ ۲ داتغن
bārang yang
sa-kunūng-kunūng datang-ña.

ACCLAMATION, s. f., سورق *sūrak*,
ریپوه *riyūh*. Par acclamation, دغن تمق
dengan tempik sūrak-ña.
—, applaudissement, تاق تاقن
tepuk tapak tangan.

ACCLAMEE, v. a., برسورق *ber-
sūrak*, برتفق سورق *ber-tempik*
sūrak. —, en battant des mains,
۲ برسورق سرت برتفق *ber-sūrak serta*
ber-tepuk-tepuk, منفق *me-nepuk*.

ACCLIMATER, v. a., میساکن بناغ
هیدف اتو تانم تانم برتبه ثد سواتو
*mem-biasā-
kan binātang hidup ataw tānam-
tanām-an ber-tumbuh pada suātu*
iklim ataw pada suātu tempat.

ACCOLADE, s. f., داکف *dakf*, فلق
dakap. Donner l'accolade, مملق
memeluk, منداکف *men-dakap*. Se
donner réciproquement des acco-
lades, برداکف داکف *ber-dakap-
dakap-an*.

ACCOMMODEMENT, s. m., accord,
pacification, فردمین *per-damēy-an*,
صلح *sulh*.

ACCOMMODEMENT, agencement, dans une place, اتورن *atūr-an*.

ACCOMMODER, v. a., pacifier, منداميکن *men-dāmey-kan*.

ACCOMMODER, adapter, مراقتن *me-rāpat-kan*.

ACCOMMODER quelqu'un de quelque chose, دنولغ *menūlung*, منغشکن *menumpang-kan*.

S'ACCOMMODER, se concilier, مندامي *men-dāmey*.

ACCOMPAGNÉ, E, part. pas. du v. accompagner, ايکت *ikut*, هنتر *han-tar*, يڭ داکوتی *ter-tūrut*, يڭ داکوتی *yang di-ikūt-i*.

ACCOMPAGNEMENT, s. m., قشيتارن *perg-hantār-an*, قشيجورن *perg-anjūr-an*.

ACCOMPAGNER, v. a., aller avec, منغيرغ *meng-iring*, منغيكٹ *meng-ikut*, منغيرتاي *meñertā-i*.

ACCOMPAGNER, tenir compagnie, برکاون *ber-kāwan*, برصحابه *ber-ṣohābat*.

ACCOMPAGNER, reconduire, منتن *menuntun*, منغهنتر *meng-hantar*, منغهنجرن *meng-anjur-kan*.

ACCOMPLI, E, part. pas. du v. accomplir, parfait, گنٹ *genāp*, سمفرن *sempurna*, بستاری *bestāri*. Rendre — منغگنٹکن *meng-genāp-kan*, منغفرنانکن *meñempurnā-kan*.

ACCOMPLI, réalisé, effectué, يڭ *yang di-lakū-kan*, يڭ

دکرجان *yang di-karjā-kan*. Fait —, فربوانن *pe-karjā-an*, بارغ يڭ سده جادی *per-buāt-an*, بارغ يڭ sudah jādī.

ACCOMPLIR, v. a., achever, منغپيکن *meñampey-kan*, منغپداهي *meñudāh-i*.

ACCOMPLIR, exécuter, effectuer, منغرجانکن *mengarjā-kan*, منغلاکون *me-lakū-kan*. — ses promesses, منغپيکن جنجي *meñampey-kan janji*. — les commandements de Dieu, منغلاکون فبروهن الله *me-lakū-kan peñurūh-an allah*.

ACCOMPLISSEMENT, s. m., fir, کسداهن *ka-sudāh-an*, کفتوسن *ka-putūs-an*, خانم *kātam*.

ACCOMPLISSEMENT, exécution, حال منغپداهن *peñudāh-an*, حال منغلاکون *hāl me-lakū-kan*, حال منغرجانکن *hāl mengarjā-kan*.

ACCORD, s. m., union, سهاتي *sa-hāti*, سببوار *sa-bixāra*, سببوارن *sa-baū-an*, قشوتن *patūt-an*, قشوتن *per-damēy-an*.

ACCORD, convention, قشجنجيين *per-janji-an*, قول *kaul*.

ACCORD en musique, بويي يڭ *būni yang merdu*, نايي *naūi-an*.

ACCORDEUR, v. a., donner, منغگرهکن *meng-anugrah-kan*, منغرنی *mengarunā*.

ACCORDEUR, permettre, ممبري موهن *mem-brī mūhun*, ممبري اذن *mem-brī izin*.

ACORDER, ajuster, مراقبتن *me-rāpat-kan*.

ACORDER, mettre des personnes d'accord, منداميکن *men-dāmey-kan*, منصلاحکن *men-ṣelāh-kan*.

S'ACORDER, v. pron., ميترائي *meñertā-i*, موافقة *muwāfaqat*, برپوتن *ber-patūt-an*, برهمتن *ber-himpun*.

ACCOSTER, v. a., aborder quelqu'un, مغات *mengāta*, مياہ *me-ñāpa*.

ACCOSTER, approcher, ميمپي *me-ñampey*, منداڻڻ *men-dātang*. — un navire, ميمپي کفراهو *meñampey ka-prāhu*. — un môle, منداڻڻي *men-datāng-i titi-an*.

ACCOUCHEMENT, s. m., حال برانق *hāl ber-ānak*.

ACCOUCHEUR, v. n., برانق *ber-ānak*, برپوترا *ber-putrā* (style de cour).

Fig. —, produire avec labeur, مغداکن *meng-adā-kan*, مغلورکن *mengalūar-kan*.

ACCOUCHEUR, s. m., دوکن ڀڃ *dūkun yang me-nūlung perampūan ber-ānak*.

ACCOUCHEUSE, s. f., بيدن *bīdan*, دوکن ڀڃ *dūkun perampūan*.

ACCOUPLÉ, E, part. pas. du v. accoupler, برجودو *ber-jōdo*. — pour la génération, بکتی *bekūk*.

ACCOUPLEMENT, s. m., جدوون *jodō-an*. —, coït des animaux, جماع *jimā*.

ACCOUPLER, v. a., mettre par couple, مشکون *meng-gū-kan*, منجدوک *men-jodō-kan*; faire accoupler, منجنتن *men-jantan*.

S'ACCOUPLER, v. pron., pour la génération, برجتن *ber-jantan*, همفت *hamput*, بر بکتی *ber-bekūk*.

ACCOURCIR, v. a., مندکتن *me-mendek-kan*, مغورڻکن فنجڻن *me-ngūrang-kan panjang-ña*.

ACCOURCIR, retrancher, couper, مڃرت *mergerāt*, مڃگل *memanggal*.

ACCOURIR, v. n., داڻڻ لاری *dātang lāri*. Ils accouraient tous précipitamment, مک ای سموان داڻڻ لاری *maka ia samuā-ña dātang lāri lekūs*.

ACCOUTUMÉ, E, part. pas. du v. accoutumer, بياس *biāsa*. Je suis — à boire du vin, همب سده بياس *hamba sudah biāsa mīnum anggūr*.

ACCOUTUMÉ, familier, فرجينق *per-jīnak*, سباو *sa-bāu*. — avec le monde, فرجينق دڃن اورڃ *per-jīnak dengan ōrang*, سباو دڃن اورڃ *sa-bāu dengan ōrang*.

ACCOUTUMER, v. a., ميمساکن *mem-biasā-kan*. On doit accoutumer

les enfants à obéir à leur père et mère, ثاتت مميسان كاتق ۲ منورت *pātut mem-biasā-kan kānak-kānak menūrut parentah ibu bapā-ña.*

S'ACCOUTUMER, v. pr., منجادی *men-jādi biāsa.* Les sujets du roi s'accoutument à suivre la loi du prophète, مك سكل رعية منجادی *maka segala rayat men-jādi biāsa tūrut ākan šeriat nabī.*

ACCREDITER, v. a., mettre en crédit, en réputation, کاسه نام یخ *kāsih nāma yang bāik,* موجی *memūji,* ملیاکن *me-mulū-kan.*

ACCREDITER, répondre pour quelqu'un, مشکوی اورغ *meng-akū-i ōrang.*

ACCREDITER, donner des lettres de créance, مبری سورت کفرچیان *mem-brī sūrat ka-perxayā-an,* مبری سورت کواس *mem-brī sūrat kuāsa.*

ACCROC, s. m., déchirure, چارق *xārik,* سویق *xābiḳ,* چابق *sūyak.*

ACCROC, obstacle, difficulté, بارغ *bārang ka-sukār-an,* کسکارن *ka-susāh-an,* کسکاتن *ka-sakāt-an.*

ACCROCHÉ, E, part. pas. du v. accrocher, کایت *kāit,* گایت *gāit.*

ACCROCHÉ, embarrassé, empêché, ترساکت *ter-sangkut,* ترسخت *ter-*

sākat, تفرشکخ *te-per-pegūng.* Qui est — dans des épines, یخ تفرشکخ *yang te-per-pegūng dālam duri-dūri.*

ACCROCHER, v. a., مغایت *mengāit,* مشکایت *meng-gāit.*

ACCROCHER, embarrasser, arrêter, مپاکت *meṅangkut,* مپاکت *meṅākat,* ممکخ *memegūng.*

ACCROIRE (FAIRE), v. n., tromper, مفرمایینکن *mem-per-māin-kan,* مفردیایکن *mem-per-dayā-kan,* ماین بوده *māin bōdoh.*

S'en faire accroire, se vanter, مشکهن دیری *meng-gāh-kan dīri,* مشاچق *mengāxak.*

ACCROISSEMENT, s. m., augmentation, قنباهن *penambāh-an,* کتباهن *per-baṅāk-an,* کلپهن *ka-lebēh-an.*

ACCROÎTRE, v. a., augmenter, ممبرکن *menambah-kan,* ممبرکن *mem-besūr-kan,* ملپهن *me-lebēh-kan.*

S'ACCROÎTRE, v. pron., برتبه *bertambah,* برتبه *ber-tambah-tambah,* منجادی لبه *men-jādi lebēh.*

ACCROUPI, E, adj., جشقت *jongkok,* برجشقت *ber-jongkok,* رگخ *rang-kung.*

ACCROUPI, en parlant des animaux, درم *derum.*

ACCROUPIR (8'), v. pron., منجشکتق *men-jongkok*, دودق برسیل *dūdūk-ber-sila*, مرغکخ *me-rangkung*, دودق *dūdūk*, برلوت *ber-lūtut*. Faire —, مرغکخکان *me-rangkung-kan*.

S'ACCROUPIR, en parlant des animaux, مندرم *men-derum*. Faire —, مندرمکن *men-derum-kan*. Le roi fit accroupir son éléphant, راج ثون مندرمکن گاجهن *rāja pūn men-derum-kan gājah-ña*.

ACCRU, E, part. pas. du v. accroître, تبه *tambah*, جادی لبه *jādi lebeh*, جادی باقی *jādi bāñak*, جادی بسر *jādi besār*.

ACCUEIL, s. m., فیموتن *peñam-būt-an*, فرجمون *per-jamū-an*.

ACCUEILLI, E, part. pas. du v. accueillir, سمبت *sambut*, الو *ēlu*, دجامو *di-jāmu*, تکر *tegur*.

ACCUEILLIR, v. a., مچیت *meñam-but*, مغالو *merg-ēlu*, منجامو *men-jāmu*. Il l'accueillit avec honneur, دی دغن حرمة *di-sambut-ña dia dengan hormat*. Bien —, fête quelqu'un, منجموی اورغ *men-jamū-i-orang*. — avec bienveillance, منگر *menegur*.

ACCUL, s. m., تمقت سمقت یخ *tamqat sumqat yik*, ددالمن اورغ اتو بناغ دسقت *dadālmān-orang ātu būñag disiqat*, بوله کلور *tampat sumpit yang di-dālam-ña orang ātaw būñatang disesāk dengan tiāda būleh ka-luar*.

ACCULER, v. a., مسق کفد تمقت در *mesik kufat tamqat der*, مان تیاد بوله کلور *man tiād būleh kalor*, *tampat deri māna tiāda būleh ka-luar*, منولق کلاکخ *menūlak ka-blākang*.

S'ACCULER, v. pron., مبالکخ جالان *mem-blākang jālan*.

ACCUMULATION, s. f., 1°, action, فنبون *penambūn-an*, شنندیهن *penindih-an*, فنفوکن *penumpūk-an*. 2°, résultat, تمبون *tambūn-an*, کفولان *kumpul-an*, همفون *himpun-an*, تمفوکن *tumpūk-an*, اجماع *ijmā*.

ACCUMULÉ, E, part. pas. du v. accumuler, کفول *kumpul*, همفن *himpun*, تمفق *tumpuk*, تنده *tindih*.

ACCUMULER, v. a., منبن *menambun*, مندهکن *menindih-kan*, مغمفل *mergumpul*, مغهمفن *merg-himpun*.

S'ACCUMULER, v. pron., برتمبن *ber-tambun*, برتمبن ۲ *ber-tambun-tambun*, برکمفل *ber-kumpul*, برهمفن *ber-himpun*.

ACCUSATEUR, TRICE, s., قنوده *penūduh*, اورغ منوده *orang menūduh*, قنوکس *penūkas*, فغمقت *peng-umpat*.

ACCUSATION, s. f., 1°, action, قندوهن *penuduh-an*, فنکاسن *penukās-an*, فغمقاتن *peng-umpāt-an*. 2°, résultat, تدوهن *tuduh-an*, جیم *āima*.

ACCUSÉ, E, part. pas. du verbe accuser, توده *tūduh*.

ACCUSÉ faussement, calomnié, امثت *tūkas*, تروکس *ter-tūkas*, امثت *umpat*.

ACCUSER, v. a., منوده *menūduh*. — quelqu'un, مندوهی اورغ *menu-dūh-i ōrang*. — faussement, منوکس *menūkas*, مغمثت *meng-umpat*.

S'ACCUSER, v. pron., se charger d'une accusation, منوده دیری *menūduh dīri*.

S'ACCUSER, se confesser, مشاکو *merg-āku dosā-ña*.

S'ACCUSER réciproquement, برتوده تدوهن *ber-tūduh-tudūh-an*, برتوکس تکلسن *ber-tūkas-tukās-an*.

ACÉPHALE, adj., یغ تیاد برکفال *yang tiāda ber-kapāla*.

ACERBE, adj., سفت *sepūt*, اسم *āsam*, ماسم *māsam*, قدس *pe-dūs*, بغس *bergīs*. Des fruits acerbes, بوه یغ اسم *būah yang āsam*. Air, figure acerbe, موك ماسم *mūka māsam*. Paroles acerbes, فرکتان *per-katā-an yang krūs*. Rendre acerbe, ماسمکن *me-māsam-kan*. Prendre un air acerbe, ماسمکن *me-māsam-kan mukā-ña*.

ACÉRÉ, E, part. pas. du verbe acérer, یغ اد باج قدان *yang ada bāja padā-ña*. Une lance acérée, یغ دتروهی اورغ باج *yang di-tarūh-i ōrang bāja*.

ACÉRÉ, aiguisé, تاجم *tājam*, اسه *āsah*. Un glaive acéré, یغ تاجم *pedūng yang tājam*.

ACÉRER, v. a., garnier d'acier, ممبوه باج *mem-būbuh bāja*.

ACÉRER, aiguiser, مناجم *men-ājām*, مشاسه *meng-āsah*.

ACHALANDÉ, E, adj., یغ سهرهاری *yang sa-hari-hari* ada *bānāk ōrang mem-beli*.

ACHARNÉ, E, adj., excité, irrité, furieux, مابق داره *mābuk dārah*. فرکوسر *per-gūsar*, کرم *gerām*, یغ منرکم *yang menerkam*, برامق *ber-āmok*.

ACHARNER, v. a., exciter, مشکالفکن *meng-gālak-kan*, مفرمرکاکن *mem-per-murkū-kan*, مغادو *meng-ādu*.

ACHARS, s. m., fruits ou légumes confits, اچر *āxar*. Des achars de mangue, اچر مشک *āxar mangga*. Des achars venant des pays malais, یغ داتغ در تانه ملايو *āxar yang dātang deri tānah malāyu*.

ACHAT, s. m., action d'acheter, فبلیئن *pem-beli-an*. Faire un bon —, دافت فبلیئن یغ بایق *dāpat pem-beli-an yang bāiḳ*.

ACHAT, chose achetée, بلیئن *beli-an*.

ACHEMINEMENT, s. m., جالن *jā-lan*, اٹای *upāya*. — à la fortune, جالن اکن دافت ککیان *jālan ākan*.

dāpat ka-kayā-an. — à la royauté, اڤای اکن منجادی راج *upāya ākan men-jādi rāja.*

ACHEMINER, v. a., diriger vers, مغهنترن *merg-hantar-kan.*

S'ACHEMINER, v. pron., برجالن *ber-jālan*, مغهپير *merg-hampir.*

— vers la ville, برجالن کفد نگرى *ber-jālan ka-pada nagrī*, مغهپيرى *merg-hampir-i nagrī.*

ACHETÉ, E, part. pas. du verbe acheter, بلى *belī*, تربلى *ter-belī.*

Etre —, دبلې *di-belī.* — en gros, بورغ *bōrong.*

ACHETER, v. a., ممبلى *mem-belī.*

— des marchandises, ممبلى دكاغن *mem-belī dagāng-an.* — à crédit,

مبلى هوتخ *mem-belī hūtang.* —

argent comptant, ممبلى تبخ تونى *mem-belī tambang tūney.* — cher,

مبلى ماهل *mem-belī māhal.* — à

bon marché, ممبلى موره *mem-belī mūrah.* — en gros, ممبورغ *mem-*

bōrong. Faire —, ممپوره بلى *me-*

nūruh belī, ممبلىکن *mem-belī-kan.*

ACHETEUR, s. m., پمبلى *pem-belī,*

اورغ ممبلى *ōrang mem-belī.* — en

gros, پمبورغ *pem-bōrong,* اورغ

ممبورغ *ōrang mem-bōrong.*

ACHEVÉ, E, part. pas. du verbe

achever, هابس *hābis*, ترهابسکن *ter-*

hābis-kan, سده *sudah,* سده هابس

sudah hābis, تمام *temām,* وتس *pūtus.*

ACHÈVEMENT, s. m., 1°, action,

پهڼداهن *peñudāh-an,* پغهپيسن *peng-*

hābis-an. 2°, résultat, کسداهن *ka-*

sudāh-an, هپيسن *hābis-an,* کفتوسن

ka-putūs-an.

ACHEVER, v. a., مپده *meñudāh,*

مپدهکن *meñudāh-kan,* موتس

memūtus, مومتسکن *memūtus-kan,*

مغهپاسکن *merg-hābis-kan,* مغهکناڤى

merg-genāp-i, مپغهپکن *meñampey-*

kan, منتکن *men-tammat-kan.* —

un travail, مغهپاسکن فکرجاڤن *merg-*

hābis-kan pe-karjā-an. — une

lettre, منتکن سورت *men-tammat-*

kan sūrat. — quelque chose,

مپدهى فکرار *meñudāh-i porkāra.*

ACHOPPEMENT, s. m., سنتوهن *sun-*

tūh-an, کستوهن *ka-suntūh-an.*

Pierre d'achoppement, باتو کستوهن

bātu ka-suntūh-an, بارغ کستوهن

bārang ka-suntūh-an.

ACIDE, adj., ماسم *āsam,* ماسم

māsam, سدل *sedūl.* D'un goût —,

اسم رسان *āsam rasā-ña.* Rendre —,

ماسمکن *me-māsam-kan.*

ACIDITÉ, s. f., ماسم پرى *prī mā-*

sam, کسامن *ka-masām-an.*

ACIDULÉ, E, adj., يغ اد اسم سديکت

yang ada āsam sa-dikit. Boisson

acidulée, نمون يغ اد اسم سديکت

minūm-an yang ada āsam sa-dikit.

ACIER, s. m., باج *bāja*, واج *wāja*, مليله *malēlah*, كلولى *kelūli*, بسى خرسانى *korasāni* ou خرسانى *besi korasāni*. On dit aussi بسى *besi bāja*, بسى كلولى *besi kelūli*. D'une dureté d'acier, كرسن سباكى *krūs-ña sa-bāgey bāja*.

ACIÉREB, v. a., مېوت باج درود *mem-būat bāja deri-pada besi*.

ACOLYTE, s. m., clerc promu au plus élevé des quatre ordres mineurs, خادم القداس *kādīm el-kudās*.

ACOLYTE, accompagnant, suivant, اورغ منورث *perg-iring*, ثغيرغ *orang menūrut*.

ACOMPTE, s. m., اغسورن *arg-sūr-an*. Donner des acomptes, مېرى اغسورن *mem-brī argsūr-an*, مېاير هېكئن هوتغ *mem-bāyar ba-hagī-an hūtang*.

ACOUSTIQUE, s. f., علم بوپي *ilmu būni*.

ACQUÉREUR, s. m., قنداقت *pen-dāpat*, اورغ منداقت *orang men-dāpat*. — par achat, قېملى *pem-beli*, اورغ مېلى *orang mem-beli*.

ACQUÉRIR, v. a., منداقت *men-dāpat*, براوله *ber-ūleh*. — des richesses, منداقت ككيان *men-dāpat ka-kayā-an*. Il a acquis une bonne réputation, سده اى براوله نام يىغ بايق *sudah ia ber-ūleh nāma yang baik*. — par achat, مېلى *mem-beli*.

ACQUIESCENCEMENT, s. m., اذن *izin*, حال ملولس *hāl me-lulus*, حال مقبولكن *hāl meng-kabul-kan*.

ACQUIESCER, v. n., امبه *amboh*, مېير *mem-bīyar*, ملولس *me-lulus*, كاسه بيس *mem-brī izin*, مقبولكن *kāsih bēbas meng-kabul-kan*, بركنن *ber-kenūn*.

ACQUIS, E, part. pas. du verbe acquérir, داثت *dāpat*, تريم *tarīma*. Des mérites —, قهال يىغ داثت *pahāla yang dāpat*.

ACQUISITION, s. f., 1°, action, قنداقتن *pen-dapāt-an*, حال منداقت *hāl men-dāpat*. 2°, résultat, قراوليهن *per-ulēh-an*, كدفاقتن *ka-dapāt-an*.

ACQUIT, s. m., quittance, سورت تند *sūrat tанда pem-bayār-an*, قىيارن *tebrīyet*, ورقه تبرية *warkat tebrīyet*. — à caution, سورت لقس *sūrat lepās*, سورت لقس بى *sūrat lepās bēya*. — du paiement de l'impôt, سورت قىيارن بى *sūrat pem-bayār-an bēya*. Pour l'acquit de ma conscience, اكن قلاسن ستاهو هيك *ākan pe-lepās-an sa-tāhu hatī-ku*. Par manière d'acquit, تىاد دغن قدولى *tiāda dergan pedūli*, دغن الف *dergan alpa*.

ACQUITTE, E, part. pas. du verbe acquitter, لقس *lepās*, لوقت *lūput*.

Une dette acquittée, هوتخ یغ دبایر *hūtang yang di-bāyar*.

ACQUITTEMENT, s. m., قلفاسن *pe-lepās-an*, قلفوتن *pe-lupūt-an*, قبیارن *pem-bayār-an*. — d'une dette, قبیارن هوتخ *pem-bayār-an hūtang*.

ACQUITTER, verbe a., libérer, ملوشتکن *me-lepās-kan*, ملوشتکن *me-lūput-kan*, محافکن *me-maāf-kan*. Le juge l'a acquitté, تون حاکم *tūan hākīm* ملوشتکن دی *me-lepās-kan dīa*. — une dette, ممبایر هوتخ *mem-bāyar hūtang*.

S'ACQUITTER, v. pron., — d'une dette, ممبایر هوتخن *mem-bāyar hūtang-ña*. Qui s'acquitte s'enrichit, یغ ممبایر هوتخن منجادی کای *yang mem-bāyar hūtang-ña men-jādi kāya*. — d'une obligation, ممچفیکن *meñampey-kan* فرجنجین *per-janjī-an*.

ÂCRE, adj., mordant, فدس *pedàs*, فده *pedih*, سفٹ *sepāt*. Fruit —, بوه یغ فدس *būah yang pedàs*. Paroles —, فرکتان تاجم *pēr-katā-an tājam*, فرکتان کرس *per-katā-an krās*. Rendre —, مدسکن *me-medàs-kan*.

ÂCRETÉ, s. f., کفداسن *ka-pedàs-an*, حال فدس *hāl pedàs*.

ACROBATE, s., قنڊیکر *pen-dikīr*, اورخ *orang jūget* جوکت

تالی *orang menāri di-atas tāli*.

ACTE, s. m., document, écrit, سورت *sūrat taula*, سورت *sūrat per-janjī-an*. — de naissance, سورت تند فراناکن *sūrat taula per-anāk-an*. Les actes des apôtres, سورت قصه سکل *sūrat kīṣat segala rasūl*.

ACTE, fait, action, فریبوانن *per-buāt-an*, فکرجان *pe-karjā-an*, فعل *faḥ*. — méritoire, عمل *amal*. — de foi, فعل الایمان *faḥ el-īmān*. — de contrition, فعل التوبة *faḥ et-tōbat*. Faire — de présence, مغھادث *menḡ-hādap*. Faire — de bonne volonté, چوب مېوت فکرجان *xūba mem-buāt pe-karjā-an*. Faire — de soumission, متندق *menunduk*.

ACTEUR, TRICE, s., دالغ *dālang*, اورخ ماین وایخ *orang māin wāyang* جوکت *orang mem-buāt termāsa*.

ACTIF, IVE, adj., diligent, laborieux, راجن *rājīn*, براوساه *ber-usāha*.

ACTIF, vif, prompt, چفت *xe-pāt*, قنٹس *pantas*, باغت *bāngat*, لنچر *lekās*, تنگکس *tangkās*, لانخار *lanxar*.

ACTION, s. f., فکرجان *pe-karjā-an*, فریبوانن *per-buāt-an*, فعال *faḥ*, کلکون *ka-lakū-an*, *faāl*. Une bonne —, فریبوانن یغ

بايق *per-buāt-an yang baik*. Une mauvaise —, *per-buāt-an yang jahat*. Faire une — de vertu, *mem-buāt pe-karjā-an ka-bijik-an*. Faire une — pieuse, *ber-buāt amal ṣālih*. Belle —, *per-buāt-an yang indah*. Des actions renommées, *per-buāt-an yang maṣūr*. — de bienfaisance, *per-buāt-an yang mūrah*. — scandaleuse, *per-buāt-an yang mem-brī ṣak*. — défendue, *per-buāt-an yang di-lārang-kan*. — louable, *per-buāt-an ka-puji-an*. Ses actions ne répondent pas à ses paroles, *ka-lakū-an-ña ber-salāh-an dengan per-katā-an-ña*. Faire une chose avec —, *mengarjā-kan pe-karjā-an dengan rājīn*. Des actions de grâces, *šukūr*. Prononcer des actions de grâces, *meng-uxap šukūr*.

ACTION, part d'intérêt dans une société, *ba-haḡi-an dālam perniagā-an*.

ACTIVEMENT, adv., *dengan chet* *dengan xepāt*, *dengan lekās*.

ACTIVER, v. a., *mem-bāngat-kan, meñigrāh-kan*.

ACTIVITÉ, s. f., diligence, *perg-usahā-an, ka-ra-jīn-an*.

ACTIVITÉ, vivacité, *ka-bāngāt-an, ka-pantās-an*.

ACTUEL, ELLE, adj., réel, effectif, dans le sens de, présent, *ini, bahāru, sakārang*. Moment —, *koṭika ini*. La saison —, *mūsīm bahāru*. La langue actuelle, *bahāsa yang di-katā-kan orang sakārang*.

ACTUEL, qui est d'action. Péché —, *dōsa faḡlī*, par opposition à péché originel, *dōsa aṣalī*. Grâce actuelle, *nīmet allah yang pada sa-koṭika menu-lung orang*, par opposition à grâce habituelle, définie, *nīmet allah yang meng-kudus-kan orang*.

ACTUELLEMENT, adv., à présent, présentement, maintenant, *sa-kārang, koṭika ini, bahāru ini, tādi*.

ACUTANGLE, adj., *yang hūjung-ña tājam*. Tri-angle —, *moḡk berhoḡḡḡ tīk sūt*.

تيك هو جفن تاجم *mūka ber-hūjung*
tiga serta tiga hūjung-ña tājam.

ADAGE, s. m., مثل *miṣal*, تمثيل *tamṣil*, امثال *aṣṣāl*. Un vieil —, امثال *tamṣil purba-kūla*. Chaque peuple a ses adages, قد سكل قوم اد ائثال *pada segala kaum ada aṣṣāl-ña*.

ADAM, s. m., آدم *ādam*, نبي ادم *nabī ādam*, le prophète Adam.

ADAPTATION, s. f., رفاتن *rapāt-an*, برسمان *ber-samā-an*, قوتن *patūt-an*.

ADAPTÉ, E, part. pas. du verbe adapter, رافا *rāpat*, ترافا *ter-rāpat*, لافا *pātut*, سام *lāik*, سام *sāma*.

ADAPTER, v. a., اضا *ajuster*, مرافا *me-rāpat*, مامات *memātut*, مامان *me-ṣamā-kan*.

ADDITION, s. f., 1°, action, فتابان *penambāh-an*. 2°, résultat, تبابان *tambāh-an*, جملة *jumlat*, هتوحن *hitung-an*, كليهن *ka-lebēh-an*.

ADDITIONNÉ, E, part. pas. du v. additionner, تبا *tambah*, ترجمة *ter-jumlat*, ترهيتخ *ter-hitung*.

ADDITIONNER, v. a., منجملتن *men-jumlat-kan*, منبا *menambah*, منبابان *menambāh-i*, مغهيتخ *merg-hitung*, مشهيفنكن *merg-himpun-kan*.

ADEPTE, s., qui est initié dans les mystères d'une secte, ou dans les

secrets d'une science, سستراوان *sastarāwan*.

ADHÉRENCE, s. f., لكاتن *lekāt-an*, كرافان *ka-rapāt-an*, فرهبوحن *per-hubūng-an*.

ADHÉRENT, s. m., dépendant, suivant, اناق بوه *anak buah*, كمنان *kamenākan*, اورغ فغيكت *orang pengikut*, امة *umat*, يغ بركتنخ *yang ber-gantung*.

ADHÉRENT, E, adj., attaché, collé, يغ لندر *yang lekāt*, يغ لكت *yang lindir*.

ADHÉRENT, partisan, يغ مبرتاى *yang meñertā-i*, يغ مغيرغ *yang meng-irang*.

ADHÉRER, v. n., être attaché à, ملكت *me-lekāt*, برهبوحن *ber-hūburg*. Faire —, ملكتن *me-lekāt-kan*, مغهوبوحن *merg-hūburg-kan*.

ADHÉRER, acquiescer, approuver, مبرتن *meñertā-i*, بركن *ber-kenan*, مغقبولكن *merg-kabul-kan*.

ADHÉSION, s. f., action d'adhérer, d'acquiescer, حال ملولس *hāl melulus*, حال مغقبولكن *hāl merg-kabul-kan*.

ADHÉSION, union, jonction, لكاتن *ka-lekāt-an*, كرافان *ka-rapāt-an*.

ADIEU, s. m., تابق *tābek*, سلامة *salāmat*, تشكل *salāmat ting-gal*, تشكل بايق *tinggal bāik-bāik*. Dire —, مبرى سلامة *mem-brī*

salāmat tinggal. Une lettre d'adieu, *sūrat aken mēbrī salāmat tinggal*. ākan mem-brī salāmat tinggal. Dire —, prendre congé, *ber-mūhun*.

ADJACENT, E, adj., *ber-punggir-an*, *ber-terpi*, *ber-terpi* *yang rāpat*, *di-sisi*. Mon jardin est adjacent au vôtre, *kēbōn hamba ber-punggir-an dengan kēbōn tūan*.

ADJECTIF, s. m., *terkatān* *per-katān* *yang ūleh-ŋa sifat suātu por-kāra di-ŋatā-kan*.

ADJOINDRE, v. a., joindre à, *menambāh-i*. — des hommes à des ouvriers pour faire un travail, *menambāh-i* *orang be-karja ākan mengerjā-kan pe-karjā-an*.

ADJOINT, s. m., remplaçant, *jenang*. Juge —, *jenang hākim*. Professeur —, *jenang peng-ajar*.

ADJUDANT, s. m., *pegāwey* *yang ber-tulung pada panghulu prang*.

ADJUDICATION, s. f., *parentah* *yang mem-brī hak mem-puñā-i*, *peng-ampū*.

hukum yang meng-aku hak orang akan.

ADJUGER, v. a., *mem-brī hak mem-puñā-i*, *peng-ampū* *yang meng-aku hak orang akan*.

ADJURATION, s. f., exorcisme, formule d'exorcisme, *per-ſumpāh-an*, *per-ſumpāh-an* *ſetān dengan mantra*.

ADJURER, v. a., *ber-ſumpah*. — quelqu'un, *menumpāh-i* *orang*. Je t'adjure par le Dieu vivant, *aku menumpāh-i dikaw demi allah yang hidup*.

ADJURER, supplier, *meminta* *dengan sungguh-sungguh*.

ADJUTEUR, s. m., *penolong*, *penolong* *yang menolong*.

ADMETTRE, v. a., *membiarkan* *me-nari-ma*, *meñambut*. — comme passager dans un navire, *mem-brī menumpang dalam prahu*. Permettre d'entrer, *mem-brī māsuk*, *membiarkan māsuk*.

ADMINISTRATEUR, TRICE, s., *peng-ampū*, *pemarentah*.

فُجُور *jūru*, مندور *mandur*, فُجُولو *pangūlu*.

ADMINISTRATION, s. f., 1°, action, فُمرْتَاهَن *pemeliharaan-an*, فُمرْتَاهَن *pemarentāh-an*, فُمِغَاغَن *pemegāng-an*, فُنجَبَاتَن *pen-jubāt-an*. — des sacrements, فُمبرِئَن سِرَا *pem-brī-an ser-ser el-kanīset*. — d'une médecine, فُنجَبَاتَن *peng-obāt-an*. 2°, résultat, اَمْپُون *ampū-an*, فُمرْتَاهَن *parentāh-an*.

ADMINISTRATION, lieu où travaillent les administrateurs, تَمَط *tampat pemarentāh-an*.

ADMINISTRÉ, E, part. pas. du v. administrer, فُمرْتَاهَن *parentah*, يَغ *yang di-ampu*. Un malade —, اورَغ سَاكِت يَغ سَدِه سَمِبَت سِرَا, *orang sākit yang sudah sambut ser-ser el-kanīset*.

ADMINISTRER, v. a., مَمَرْتَه *mema-rentah*, مَمَغُون *meng-ampu*, مَمَغُون *meng-ampū-kan*, مَمَحْكَمَن *meng-hukum-kan*, مَمَغُون *memagūng parentah*, مَمَغُون جَوَاتَن *meme-gūng jawāt-an*. — les affaires d'un royaume, مَمَغَرَجَاَن فُكْرَجَاَن كَرْجَاَن *mengarjā-kan pe-karjā-an ka-rajā-an*. — un malade, مَمَبْرِئَن سِرَا *mem-brī ser-ser el-kanīset ākan orang sākit*. — une médecine à un malade, مَمَغَاتِي اورَغ *meng-obāt-i orang*.

ADMIRABLE, adj., اِنْدَه *indah*, اِنْدَه *indah*, اَيْلَق *elok*, عَجَايِب *ajāyib*, يَغ مَمَبْرِئَن حَيْرَان *yang mem-brī heir-rān*, هَارَس كَمِغَاغَن *ka-xangāng-an*, هَارَس دَانْدَهكَن *hārus di-indah-kan*, تَرْحَيْرَان *ter-heirān*.

ADMIRATEUR, TRICE, s., qui est en admiration, يَغ حَيْرَان *yang heirān*, يَغ مَمَغُون *yang xangang*. —, qui estime, اورَغ يَغ مَمَغُون *orang yang meng-indah-kan*.

ADMIRATION, s. f., مَمَغُون *xangang*, دَهشَة *dahšat*, غَيْرَة *geirat*.

ADMIRER, v. a., être en admiration, حَيْرَان *heirān*, مَمَغُون *xangang*, مَمَغُون *meng-indah-kan*. —, regarder avec admiration, مَمَغَاتِي *meng-āmat-amāt-i*, دَهشَة *dahšat*, مَمَغُون *memandang dengan dahšat*.

ADMIS, E, part. pas. du v. admettre, تَرْيَم *tarīma*, مَمَبَت *sambut*. — dans un navire, تَمَغُون دَالَم فُراهُو *tumpang dālam prāhu*.

ADMIS, autorisé, بِير *bīyar*.

ADMISSION, s. f., فُتْرَوَان *pe-narimā-an*, فُمِبُونَتَن *peñambūt-an*. — dans un navire, dans une maison, فُنَمَغَاغَن *penumpāng-an*.

ADMISSION, autorisation d'entrer, اِزِين مَاسُق *izin māsuk*. — d'un associé, اِشْرَاك *isrāk*.

ADMONITEUR, TRICE, s., فَنَكْر *pe-negūr*, اَوْعِج *pengājar*, نَصِيحَة *orang yang mem-brī naṣīhat*.

ADMONITION, s. f., 1°, action, فَنَكْرُون *penegūr-an*, فَنَكْرَان *perg-ajār-an*. 2°, résultat, تَغُور *tegūr-an*, اَجَارَن *ajār-an*, نَصِيحَة *naṣīhat*. Faire à quelqu'un une —, مَعْجَارِي اَوْعِج *meng-ajār-i orang*.

ADOLESCENCE, s. f., كِمْدَان *ka-mudā-an*. Dans l'—, فَد مَاس *pada-māsa ka-mudā-an*. Depuis son — jusqu'à sa vieillesse, در کِمْدَانَن سَمِی کِتَوَانَن *deri kamu-dā-an-ña sampey ka-tuā-an-ña*.

ADOLESCENT, E, s., اَوْعِج مود *orang muda*, اَنْق تَرُون *tarūna*, اَنْق تَرُون *anak tarūna*, بوجِج *būjang*, تَمُولَن *timbūlan*, غَلَام *gulām*. Un —, تَرُون لَكَلَاكِي *tarūna laki-laki*. Une adolescente, اَنْق دَار *anak dāra*. Un jeune —, اَوْعِج مود بَلِي *orang muda balīya*.

ADONNÉ, E, part. pas. du verbe s'adonner. بِيَاَس *biāsa*, رَاَجِن *rājīn*. — à اَنْق يَرْيَغَن *yang ber-ingin akan*.

ADONNER (s'), v. pron., بَرَاوَسَه *ber-ūsaḥ*, مَغُوسَمَكَن دِيرِي *meng-ūsaḥkan diri*, مَرَاَجَنكَن دِيرِي *me-rājīnkan diri-ña*. — à quelque chose, مَغِشَنِي *meng ingin-i*.

ADOPTER, v. a., un enfant, مَغْشَكْت *mengangkat ānak*, اَنْق مَشَاكُو اَنْق *meng-āku ānak*.

ADOPTER une religion, مَاسِق اَكَم *māsuk agāma*. — des usages, مَنُورَت عَادَة *menūrut ādat*.

ADOPTIF, IVE, adj., père —, mère —, اَبُو اَغَكْت *bāpa angkat*, اَبُو اَغَكْت *ibu angkat*. Enfant —, اَنْق اَغَكْت *ānak angkat*.

ADOPTION, s. f., فَغْشَكَاَن اَنْق *perg-angkat-an ānak*, حَال مَغْشَكْت اَنْق *hāl meng-angkat ānak*.

ADORABLE, adj., يَغْ هَارَس دَسَمَبَه *yang harus di-sembah*, كَسَمَبَاهَن *ka-sembah-an*, —, louable, كَفَجِيحَن *ka-puji-an*.

ADORATEUR, TRICE, s., يَغْ مَمَبَه *yang meñembah*, يَغْ بَرَسَمَبِيَغ *yang ber-sembahyang*. — des idoles, يَغْ مَمَبَه بَرَهَال *yang meñembah berhāla*.

ADORATION, s. f., سَمَبَه *sembah*, سَمَبَه سَمَبَاهْيَاغ *sembahyang*, سَمَبَه سَمَبَاه *sembah sujud*.

ADORER, v. a., مَمَبَه *meñembah*, سَمَبَه سَمَبَاه *sujud meñembah*. —, louer, مَمُوجِي *memūji*. — les idoles, مَمَبَه بَرَهَال *meñembah berhāla*, مَمُوجِي بَرَهَال *memūji berhāla*.

ADORER, se prosterner, مَنْدُق *menunduk*, سَمَبَه *sujud*.

ADOSSEER, v. a., میندرکن *mañan-dar-kan pada*. — un hangar à une maison, میندرکن قندق قد رومه *mañandar-kan pondok pada rūmah*.

ADOUCIE, v. a., ممانسکن *me-mānis-kan*, ملبتکن *me-lembut-kan*. — le caractère, ملبتکن هاتی *me-lembut-kan hāti*. — une couleur, ممداکن ورن *me-mudā-kan warna*. — un cuir, ملبتکن کولت *me-lembik-kan kulit*. — une douleur, ملهکن کسکیتن *me-lemah-kan ka-sakit-an*. — un animal, منجیفکن *men-jinak-kan binatang*.

ADOUCISSEMENT, s. m., 1°, action, حال ممانسکن *pe-manīs-an*, فنیسن *hāl memānis-kan*, حال ملبتکن *hāl me-lembut-kan*. 2°, résultat, منینس *manīs-an*, کلاهین *ka-lemāh-an*, جنانکن *jināk-an*.

ADRESSE, s. f., habileté, کبسان *ka-bisā-an*, کیسان *ka-biāsā-an*, کفندان *ka-pandēy-an*, فهم *fehem*, دای عریفن *arīf-an*, عقل *aḳal*, دای *dāya*, اقای *upāya*, کیای *kīai*. — des membres, dextérité, کفتاسن *ka-pantās-an*, کچفاتن *ka-xepāt-an*. Tour d'adresse, سولف *sūlap*, سیلف *silap-māta*.

ADRESSE, s. f., direction, indication, دلیل *delil*, قننجوکن *penun-jūk-an*. — d'une lettre, علامه سورت *alāmat sūrat*.

ADRESSE, discours adressé à un souverain, بچار یخ دهترکن کفد *bixāra yang di-hantar-kan ka-pada sultān ātaw ka-pada rāja*, سمبه *sembah*.

ADRESSER, v. a., منجیکن *me-nunjuk-kan*, مهنتر *merg-hantar*, مهنترکن *merg-hantar-kan*, مغیرم *mergīrim*, مپوره *meñūruh*. — une lettre, ملایشکن سفوتخ سورت *me-lāyang-kan sa-pūtuy sūrat*. — la parole à quelqu'un, مختهایی *meḡatā-i* *ōrang*, مپیکن کات *meḡampey-kan kātā*. — la parole à un supérieur, مپبه *meñembah*. — une plainte, مغادو حالن *merg-ādu hāl-ña*.

ADROIT, E, adj., qui a de la dextérité, قنتس *pantas*, چخت *xepāt*. — à l'escrime, سنجات *pandey ber-māin senjata*.

ADROIT, qui a de l'habileté, چردق *xerdik*, بر عقل *ber-aḳal*, قندی *pandey*, بیجسان *bijaksāna*, بیس *bīsa*, بیاس *biāsa*.

ADULATEUR, TRICE, s., مبرجق *pem-būjuk*, اورغ یخ مبرجق *orang yang mem-būjuk*, یخ منجبو *yang men-xumbu*.

ADULATION, s. f., 1°, action, مبرجوکن *pem-bujuk-an*. 2°, résultat, بجوکن *bujuk-an*, جمبون *xumbū-an*.

ADULER, v. a., محبوب *mem-būjuk*,
منجیبو *men-xumbu*.

ADULTE, adj., عقل بالغ *bālig*, عقل
aḳal bālig, دیواس *dīwāsa*, یغ سمفی
yang sampey dīwāsa.

ADULTÉRATION, s. f., چمفورن
xampūr-an, فچمفورن *pen-xam-*
pūr-an. — de la monnaie, لنچوغن
lanxūng-an wang.

ADULTÈRE, s. m., موکه *mukah*,
زنا *zinā*, فرمکاهن *per-mukāh-an*.
Le péché d' —, دوس موکه *dōsa mū-*
kah. Commettre l' —, مموت زنا *mem-*
būat zinā, برزنا *ber-zinā*, برمکه *ber-*
mukah.

ADULTÈRE, adj., برمکه *ber-mukah*,
برزنا *ber-zinā*. Un homme —, اورغ
orang laki-laki لکلاکی *yang ber-mukah*, یغ برمکه
yang ber- برزنا *zinā*. Femme —, فرمقون
perampūan yang ber-mukah, فرمقون
perampūan yang ber-zinā.

ADVENIR, v. n., منجادی *men-jādi*,
جوفل *ber-laku*, جوفل *xūpul*, جوفل
jūpul, فرستوا *peristiwa*. Quoi qu'il
advienne, بارغ اف یغ اکن منجادی
bārang apa yang akan men-jādi.

ADVERBE, s. m., فرکتان یغ منجفکن
بکمان اتواف تمقت اتواف کتیک سواتو
دبوت *per-katā-an yang*
menunjuk-kan bagimāna ātaw
apa tempat ātaw apa kotika suātu
pe-karjā-an di-būat.

ADVERSAIRE, s. m., لاون *lawan*,
خصم *kešim*. —, partie adverse, قبیله
peñabelah. —, ennemi personnel,
سترو *satru*. —, ennemi politique,
موسه *mūsuh*.

ADVERSITÉ, s. f., کسکارن *ka-su-*
kār-an, بلا *belā*, چلاک *xelāka*,
علة *illat*, تولة *tawelet*, بلیة *beliyet*.
Une grande —, یغ بسر *belā yang*
besar. Une personne dans l' —,
اورغ دالم کسکارن *orang dalam ka-*
sukār-an.

ADVERTANCE, s. f., ایغت *ingat*.

ADYNAMIE, s. f., کلتهن *ka-letēh-*
an, کللاه *ka-lemāh-an*.

AÉRÉ, E, part. pas. du verbe aérer,
اورق *jumūr*, ترجم *ter-jumūr*, جمر
urak, یغ داغکن *yang di-angin-kan*,
کغینن *ka-angin-an*. Une place aérée,
تمقت فراغینن *tempat per-angin-an*.

AÉRER, v. a., مغاغکن *meng-angin-*
kan, منجمر *men-jumūr*, مغورق
meng-urak. — des habits, مغورق
meng-urak kاین.

AÉRIEN, NE, adj., یغ اد دادر *yang*
ada di-udara, یغ تغکل دادر *yang*
tinggal di-udara.

AÉROLOGIE, s. f., فغتمهون هوا
tahū-an hawā, علم هوا *ilmu hawā*.

AÉRONAUTE, s., یغ برکندران تیغ
yang ber-kandarā-an tiang
terbang.

AÉROSTAT, s. m., تیغ تربیخ *tīang ter-bang*.

AFFABILITÉ, s. f., فری سوڤن *prī sūpan*, ماس کلکون مانس *ka-lakū-an mānis*, کمرهن هاتی *ka-murāh-an hāti*.

AFFABLE, adj., مولت سوڤن *sūpan*, ماس مالت *mālūt mānis*, لاکو مانس *lāku mānis*, مورده هاتی *xanggeh*, مورده هاتی *mūrah hāti*.

AFFADI, E, part. pas. du v. affadir, امبر تاور *tāwar*, چمفه *xampah*, امبر *ambar*.

AFFADIR, v. a., مناورکن *menāwar-kan*, مغهیلگن راس *meng-hīlang-kan rāsa*.

AFFAIBLI, E, part. pas. du verbe affaiblir, ضعیف جادی له *jādi lemāh*, ضعیف *dlaīf*, لسه *letèh*, لسه *lesū*.

AFFAIBLIR, v. a., ملهکن *me-lemāh-kan*, منضعیفکن *men-dlaīf-kan*, ملهکن *me-letèh-kan*, مغهیلگن *meng-hīlang-kan* قوه *kūwat*.

S'AFFAIBLIR, v. pron., منجادی له *men-jādi lemāh*, منجادی ضعیف *men-jādi dlaīf*.

AFFAIBLISSEMENT, s. m., 1°, action, حال ملهکن *hāl me-lemāh-kan*. 2°, résultat, کلاهن *ka-lemāh-an*, کلهتن *ka-letèh-an*.

AFFAIRE, s. f., فکرچان *pe-karjā-an*, فریواتن *per-buwāt-an*, حال *porkāra*, بچار *bixāra*, فکرچان *pe-karjā-an*.

hāl. — importante, یغ بسر *pe-karjā-an yang besār*, فکرچان *porkāra yang brāt*. Une petite —, فکرچان کچل *pe-karjā-an kexil*, فکرچان ریغن *porkāra rīgan*.

— difficile, فکرچان یغ سوکر *pe-karjā-an yang sūkar*. — de guerre, فکرچان فرغ *pe-karjā-an prang*. — religieuse, فکرچان اکام *pe-karjā-an agāma*.

Traiter une —, مېچراکن بچار *mem-bixarā-kan bixāra*. J'en fais mon —, همب مچاکو *hamba merg-aku mem-būat pe-karjā-an itu*.

Ce n'est plus mon —, تیداله دالم بچار *tiadā-lah dālam bixāra hamba lagi*. A chacun ses affaires, ماسخ ۲ هندق تغکخ فکرچانن سندیری *māsing-māsing hendak tanggung pe-karjā-an-ña sendiri*, l'affaire est terminée, سده قوتس بچار *sudah pūtus bixāra*. Un homme d'affaires, وکیل *wakil*.

AFFAIRES, intérêts, circonstances. Ses affaires sont en bon état, حالن ایت *hāl-ña itu bāik*. Les affaires du pays changèrent, حال نگیری ایت *hāl nagri itu ber-ubah-lah*.

AFFAIRE, procès, اچار *axāra*. Traiter une — en justice, مچچار *meng-axāra*, مچکمن اتس اچار *meng hukum-kan atas axāra*.

AFFAIRE publique, فکرچان *pe-karjā-an ka-rajā-an*.

Administrer les affaires publiques, *mengar-jā-kan pe-kanjā-an ka-rajā-an*.
Se retirer des affaires, *مغرلکن دیری me-azel-kan dīri*.

AFFAIRE, embarras, *کساهدن ka-susāh-an*. Susciter des affaires à quelqu'un, *ممبری کساهدن mem-brī ka-susāh-an*. Tirer un malade d'affaire, *مهمکن اورغ ساکت meñem-buh-kan orang sākit*. Il sait se tirer d'affaire, *ای تاهو مغلورکن درین در* *ia tāhu mengaluar-kan diri-ña deri dālam ka-susāh-an*.

AFFAÏSSÉ, E, part. pass. du v. affaïsser, *لایه lāyah*. Un vieillard — sous le poids des années, *اورغ orang tuwā yang lāyah sebab umur-ña*.

AFFAÏSSER, v. a., *ملاهمکن me-lāyah-kan*.

S'AFFAÏSSER, v. pron., s'abaisser, *تورن turun*. Ces terres se sont affaïssées, *تانه ایت سده تورن tānah itu sudah turun*.

AFFAÏTER, v. a., apprivoiser et dresser un oiseau de proie, *مغاجر meng-ajar būrung pe-mikat*.

AFFALER, v. a., un navire, *ملایرکن me-lāyar-kan kapāl dekūt dārat, بردمغر ber-dampar*.

AFFAMÉ, E, part. pas. du verbe affamer, *لافر lāpar, برلافر ber-*

lāpar. Or j'étais —, *ملک برلافرله maka ber-lāpar-lah āku*. Un —, *اورغ کلفارن orang ka-lapār-an*. Ventre — n'a pas d'oreilles, *پدا فرت کوسغ تیاد pada prūt kōsong tiada telēga* ou *اورغ برلافر orang ber-lāpar tiada dengar bārang apa*.

AFFAMÉ, avide, désireux. Homme — de la justice, *اورغ یغ ایغن اکن orang yang ingin akan adālet* ou *اورغ یغ برلافر اکن orang yang ber-lāpar akan adālet*. — de gloire, *برایغن اکن کملیاد ber-ingin akan ka-muliā-an*.

AFFAMER, v. a., *ملافرکن me-lāpar-kan, مغرلافرکن mem-per-lāpar-kan*. — un pays, *مغداکن meng-adā-kan کلفارن دالم نگری ka-lapār-an dālam nagri*.

AFFECTATION, s. f., *لاکو یغ تغه lāku yang tingkah, حال فرفور hāl pura-pūra*.

AFFECTÉ, E, part. pas. du verbe affecter, feint, *چولس هاتی xūlas hāti, فرفور pura-pūra*. Une amitié affectée, *صحباتن یغ فرفور sohabāt-an yang pura-pūra*. Ce n'est qu'affecté, *ایت فرفور سهاج itu pura-pūra sahaja*.

AFFECTÉ, exagéré dans ses manières, *برگمیر ber-gambīra, کلچ kākak, بایق برتشکه bānāk ber-tingkah, جغگل janggal*.

AFFECTÉ, touché, ému, برلیسه *ber-lisah*, berچنت *ber-xinta*, فیلو *pīlu*, سبل *sebāl*, ترگرق هاتی *ter-gerək hāti*. Il est — de la mort de son père, ای برچنت سبب بغان سده ماتی *ia ber-xinta sebāb bapā-ña sudah māti*.

AFFECTÉ d'une maladie, کن فباکت *kena peñakit*. — de la fièvre, کما دم *kena demām*.

AFFECTÉ, destiné à, یغ دتتواکن *yang di-tantu ākan*, یغ ترفاو *yang ter-pāyu*, یغ دبری اکن *yang di-brī ākan*, اکن *ākan*. Argent — au paiement des dettes, و غ یغ دتتو *wang yang di-tantu ākan mem-bāyar hūtang*.

AFFECTER, v. a., feindre, مفتراکن *mem-pura-purā-kan*, منجفکن *menunjuk-kan*, مغاد *merg-āda-ṡgāda*. — d'être malade, مفتراکن *mem-pura-purā-kan diri-ña sākīt*. — un air de sainteté, منجفکن موك صالح *menunjuk-kan mūka ṡālīḥ*. Il affecte un ton de grandeur, دفرایتکن *di-per-lihat-kan-ña kabesār-an*.

AFFECTER, toucher, émuvoir, مفترچنتاکن *mem-per-xintā-kan*, مفترکن هاتی *memilū-kan*, مخرقن هاتی *mengerək-kan hāti*, مخروکن *merg-harū-kan*.

AFFECTER quelqu'un d'une maladie, ممبری فباکت *mem-brī peñakit*, مپکتی اورغ *meñakit-i ōrang*.

AFFECTER, destiner à, منتوکن اکن *menantū-kan ākan*, میوکن *memayū-kan*, ممبری *mem-būat*, ممبری اکن *mem-brī ākan*. — une somme d'argent à faire l'aumône, منتوکن و غ اکن صدقة *menantū-kan wang ākan ṡedekat*.

AFFECTION, s. f., فغسین *pergusih-an*, حبة *ḥubbat*, محبة *muhabat*, ختا راس *xita rāsa*, سوك *sūka*. — pour les pauvres, فغسین اکن *pergasih-an ākan ōrang meskīn*. Montrer de l'affection, منجفکن محبة *menunjuk-kan muhabat*. Servir quelqu'un avec —, ملیانی اورغ دغن سوك هاتی *melayān-i ōrang dengan sūka hāti*.

AFFECTIONNÉ, E, part. pas. du v. affectionner, attaché, dévoué, چی *xīya*, برچت *ber-xita*, برکنن *ber-kenān*, سوك *sūka*. — à son service, برکنن برخدمة فدان *ber-kenān ber-ḡedmat padā-ña*.

AFFECTIONNÉ, aimé, ککاسه *ka-kāsīh*, کتلیکن *ka-titīk-an*.

AFFECTIONNER, v. a., منچی *men-xīya*, مغاسه *mergāsīh*, منلیق *men-ūlīq*, ممبرهیکن *mem-berahī-kan*. — quelqu'un, مشیهی اورغ *merg-asīh-i ōrang*.

AFFECTUEUX, EUSE, adj., **يُخْ ثِيلو** *yang pīlu hātī*, **لَبْت هَاتِي** *lem-but hātī*, **يُخْ بَرِجَنْت** *yang ber-xinta*, **بَرِيسَه** *ber-lisah*.

AFFERMAGE, s. m., **سِيو** *sēwa*, **پَر-سِوَا-ان** *per-sewā-an*. — des impôts, **پَاک** *pak*, **پَاچَاک** *pājak*. — des impôts sur l'arac, **پَاک آراک** *pak ārak*.

AFFERMÉ, E, part. pas. du verbe affermer, **سِيو** *sēwa*, **يُخْ دَسِيو** *yang di-sēwa*. Une terre affermée, **تَانِه** *tānah sēwa*.

AFFERMER, v. a., **مِيو** *meñēwa*; (donner à ferme), **مِمْبَرِي سِيو** *mem-brī sēwa*; (prendre à ferme), **اَمْبِل** *ambil sēwa*. — les impôts, **مِمْبَرِي سِيو پَاک** *mem-brī sēwa pak*, **مِمْبَرِي حَاصِل پَاچَاک** *mem-brī hāsil pājak*. — à quelqu'un les impôts sur l'opium, **مِمْبَرِي سِيو پَاک اَپِيُون** *mem-brī sēwa pak apiyūn*.

AFFERMI, E, part. pas. du verbe affermir, rendu stable, consolidé, **تَکِه** *teguh*, **ثَابِت** *šābit*, **تَتَظ** *tetap*, **کُورَوات** *kūwat*.

AFFERMI, qui a acquis de la consistance, **تَر-کُرَاسَن** *ter-krās-kan*, **يُخْ بَکُو** *yang bakū*.

AFFERMIR, v. a., rendre stable, **مِنَکُهَن** *meneguh-kan*, **مِیَابِتَن** *me-nābit-kan*. — un traité, **مِنَکُهَن** *meneguh-kan per-janjī-*

AFFERMIR, consolider, rendre plus fort, **مِنَکُهَن** *menetap-kan*, **مِغْکُورَواتَن** *merg-kūwat-kan*. — dans la religion, **مِنَکُهَن دَالَم اَکَام** *menetap-kan dālam agāma*. — un gouvernement, **مِنَکُهَن کَرَجَاَن** *menetap-kan ka-rajā-an*. — le cœur, **مِغْکُورَواتَن هَاتِي** *merg-kūwat-kan hātī*.

AFFERMIR, donner de la consistance à ce qui est mou, **مِغْرَاسَن** *mergrās-kan*, **مِمْبَکُورَن** *mem-bakū-kan*.

AFFERMISSEMENT, s. m., 1°, action, **پَنَکُهَن** *peneguh-an*, **حَال مَنَکُهَن** *hāl meneguh-kan*, **حَال مِغْکُورَواتَن** *hāl merg-kūwat-kan*, **پَر-رَاسَن** *per-rās-an*. 2°, résultat, **پَر-تَکُهَن** *per-teguh-an*, **کَکُهَن** *ka-teguh-an*, **کَکُرَاسَن** *ka-krās-an*.

AFFICHE, s. f., **سُورَت يَغْ دَلِکَتَن** *sūrat yang di-lekāt-kan*, **سُورَت تَظَل** *sūrat tempel*.

AFFICHÉ, E, part. pas. du verbe afficher, **يَغْ دَلِکَتَن** *lekāt*, **لَکَت** *lekāt*, **يُغْ دَلِکَتَن تَارِه** *yang di-lekāt-kan, tāruh*, **بُوبِه** *būbuh*. Un ordre du roi — à la porte du palais, **تِيتِه رَاچ لَکَت کَظَد قُتُواستَان** *tītah rāja lekāt ka-pada pintu astāna*.

AFFICHER, v. a., placarder, **مِلَکَتَن** *me-lekāt-kan*, **مِنَارِه** *menā-ruh*, **مِمْبُوبِه سُورَت تَظَل** *mem-būbuh sūrat tempel*, **مِمْبُوبِه** *mem-būbuh*.

— à la porte de la ville, ملکتکن *me-lekūt-kan pada pintu nagrī*.

AFFICHER, montrer, منجھکن *menunjuk-kan*, مفرلھتکن *mem-per-lihat-kan*. — de l'opulence, منجھکن *menunjuk-kan ka-besār-an*. — de la religion, مفرلھتکن عبادتن *mem-per-lihat-kan ibādat-ña*.

AFFIDÉ, E, adj., en qui on a confiance, صدیق *ṣedīk*, صحابة *ṣoḥabat ṣedīk*, یغ دھرافی *yāg di-harāp-i*.

AFFIDÉ, s. m., agent secret, تمن *temùn rahasīa*, چولو *peñūlu*, اورغ سولو *orang sulu*.

AFFILÉ, E, part. pas. du v. affiler, اسه *āsah*, تاجم *tājam*. Un couteau —, منجھ یسو یغ *pisaw yāg tājam*. Un caquet affilé, une langue affilée. لیده *līdah yāg tājam*.

AFFILER, v. a., مغاسه *meng-āsah*, مناجم *menājam*. — un coupeur, مغاسه فارغ *meng-āsah pārang*. — un rasoir, مناجم فیسو چوکر *menājam pisaw xūkur*. Pierre à —, باتو فغاسه *bātu peng-āsah*.

AFFINAGE, s. m., فېچین *peñuxi-an*, حال مپودی *hāl meñūdi*.

AFFINÉ, E, part. pas. du v. affiner, کرجج *kerjang*. Del'or —, امس سوچی *amès sūxi*, امس کرجج *amès kerjang*.

AFFINER, v. a., épurer des métaux, مپودی *meñūdi*, مپوچی *meñūxi*.

— de l'or, امس مپودی *meñūdi amès*.

AFFINEUR, s. m., اورغ ثپوچی *orang peñūxi*, اورغ یغ مپودی *orang yāg meñūdi*, پاندی امس *pandey amès*.

AFFINITÉ, s. f., ressemblance, convenance, بندیشن *banding-an*, برسمان *per-banding an*, قوتن *ber-samā-an*, سروف *sa-rūpa*, سام دغن *sāma dergan*, اجماع *ijmā*.

AFFINITÉ, parenté, سدراهن *sa-darāh-an*, کلورک *kulawarga*, ثری *prī hāl ber-sānak*. — proche, ثری حال سائق سودار یغ *prī hāl sānak sūdara yāg damping*. — d'après laquelle deux personnes ne peuvent pas contracter mariage, سدراهن یغ اولهن دو اورغ *sa-darāh-an yāg ūleh-ña dūa orang tiāda būleh kārwin*.

AFFIRMATION, s. f., فنکوهن *pene-gūh-an*, حال مېځکھکن *hāl meñung-guh-kan*, حال منتوکن *hāl me-nantū-kan*.

AFFIRMER, v. a., مځتاکن *mengatā-kan*, مېځکه *meñungguh*, کات *menegūh-kan kātā*, مېتاکن *meñatā-kan*, منتوکن *menantū-kan*. — une nouvelle, منکھکن خبر *menegūh-kan*.

ka-bar. — en justice avec serment, نایق سقسی دغن سمغه *nāik saksi dergan sumpah.* Nier ou —, منیاد *meniāda ātau mene-gūh-kan kāta.*

AFFIXE, s. m., particule, فرکتان *per-katā-an* یغ کچل یغ دهبوخن کغد فرکتان *yang kezil yang di-hubung-kan ka-pada per-katā-an yang lain akan menantū-kan arti-ña.*

AFFLICTION, s. f., دوك *dūka*, كدكان *ka-dukā-an*, سوسه *sūsah*, كسساھن *susāh-an*, كسساھن *ka-susāh-an*, كچنتان *ka-xintā-an*, فرچنتان *per-xintā-an*. Il est dans l'affliction, ای دودق دالم فرچنتان *ia dūdūq dālam per-xintā-an.*

AFFLIGÉ, E, part. pas. du verbe affliger, سبل *sebūl*, مشغول *mešgūl*, بیدوك *ber-dūka*, برسوسه هاتی *ber-sūsah hāti*, برچنت *ber-xinta*, مورخ *mūrx*, ایب *iba.*

AFFLIGER, v. a., مندکاکن *men-dukā-kan*, مشغولکن *me-mešgūl-kan*, ممبری ساکت هاتی *mem-brī sākīt hāti*, میوسهکن *meñūsah-kan.*

S'AFFLIGER, v. pron., مرسای *me-rasā-i dūka.*

S'AFFLIGER, se lamenter, مراتف *me-rātap*, مناعس *menāngis.*

AFFLUENCE, s. f., کلفاهن *ka-limpāh-an*, کمقولن *kumpūl-an*, کرمین *ka-ramēy-an*,

ka-ramēy-an, کساکن *ka-sesāk-an.* — des eaux, کلفاهن ایر *ka-limpāh-an āyer.* — de richesses, کلفاهن ککیان *ka-limpāh-an ka-kayā-an.* — de monde, کرمین *ka-ramēy-an*, کمقولن اورخ *kumpūl-an ōrang.*

AFFLUER, v. n., couler, مغالر *merg-ālir.* Beaucoup de rivières affluent dans la mer, مغالر سوغی ببراف باق *merg-ālir ka-dālam laut.*

AFFLUER, abonder, ملغه *me-limpāh*, مرای *me-rāmey-rāmey*, برکرومن *ber-kerūmun*, برکشل *ber-kumpul.*

AFFOLÉ, E, part. pas. du v. affoler, ایدن *ēdan*, گیل *gīla.* Il est — de sa femme, ای کارن استرین *ēdan ia kārna istrī-ña.*

AFFOLER, v. n., منجادی ایدن *men-jādi ēdan*, منجادی گیل *men-jādi gīla.* Elle va — de son enfant, اکن جادی ای ایدن کارن انقن *akan jādi ia ēdan kārna ānak-ña.*

AFFOURAGER, v. a., ممبری مکانن *mem-brī makān-an* اکن بناتغ *binātang.*

AFFOURCHER, v. a., t. de mar., منجاستهکن دو *me-lābuh-kan*, ساوه *men-jātuh-kan dūa sāuh.*

AFFRANCHI, E, part. pas. du v. affranchir, مردهیک *mardahika,*

لوټ *lepūs*, ترلفس *ter-lepūs*, لټس *lūput*, تبس *tebūs*. Il est — du feu de l'enfer, اى مردهکاله درؤد اټي نارك *īa mardahikā-lah deri-pada āpi nāraka*.

AFFRANCHI des droits, ببس *bē-bas*. — des droits de douane, ببس درؤد بي *bēbas deri-pada bēya*.

AFFRANCHIR, v. a., rendre libre, délivrer, مردهکاکن *me-mardahikā-kan*, ملوټککڼ *me-lepūs-kan*, ملټسکڼ *me-lūput-kan*, منبسکڼ *menebūs-kan*, منخلاصکڼ *men-kaḷāṣ-kan*. — de l'esclavage, درؤد مردهکاکن *me-mardahikā-kan deri-pada per-hambā-an*. — de l'oppression, ملټسکڼ درؤد انيای *me-lepūs-kan deri-pada aniāya*.

AFFRANCHIR des frais, des droits, ممبیسکڼ *mem-bēbas-kan*.

AFFRANCHISSEMENT, s. m., 1°, action حال مردهکاکن *hāl me-mardahikā-kan*, ټلفاسن *pe-lepās-an*, ټلفوتن *pe-luput-an*, ټنبوسن *pene-būs-an*. 2°, résultat, کمردهکاکن *ka-mardahikā-an*, لټاسن *lepās-an*, کټلفاسن *ka-lepās-an*, کټلفوتن *ka-lupūt-an*, ټنبوسن *tebūs-an*, خلاص *kaḷāṣ*.

AFFRANCHISSEMENT des droits, کبابسن *ka-bebās-an*.

AFFRÉTER, v. a., میوکفل *meñēwa kapāl*, موت کفل *me-mūat kapāl*, منمټځ *menumpang*.

AFFREUX, EUSE, adj., هیان *hei-bān*, ککچوتن *ka-kejūt-an*, غری *geri*, سوږي *sūñi*. Une voix —, سوار *suāra yang hei-bān*. Un désert —, ټادځ بلانتار یخ سوږي *pā-dang bel-antāra yang sūñi*.

AFFRIANDER, v. a., rendre friand, ممبیساکڼ *meñedap-kan*, ماکن سدافن *mem-biasā-kan mākan sedap-an*.

AFFRIANDER, allécher, ممبوچق *mem-būjuk*.

AFFRIANDER, attirer avec de l'appât, مغمټن *merg-umpan*.

AFFRONT, s. m., outrage, سلټکر *se-longkar*, چلاڼ *xelā-an*, نښت *nista*.

AFFRONT, honte, مالو *mālu*, کملوڼ *ka-malū-an*, فضاځه *fedlāhat*.

Faire —, مبري مالو *mem-brī mālu*.

AFFRONTER, v. a., ملاوڼ *me-lāwan*, مودهکڼ *me-mūdah-kan*, مځهناکڼ *me-lihat mūdah*, تياډ مځدهکڼ *tiāda merg-hinā-kan*, — l'ennemi, مځدهکڼ *merg-indah-kan*. — les dangers de la mer, مځهناکڼ بهای لاوت *merg-hinā-kan bahāya laut*. — la mort, تياډ مځدهکڼ موت *tiāda merg-indah-kan maut*.

AFFRONTER, provoquer, مټاچق *merg-ajak*, مځوسق *merg-ūsik*, منتځ *menentang*.

AFFUBLÉ, E, part. pas. du verbe affubler, برفاکی *ber-pākey*, دکنان *di-kenā-kan*. — d'un manteau, برسلندغ *ber-selendang*. — d'un voile, برکلوبغ *ber-kalūbung*.

Prov. Il est affublé d'un vilain chapeau, نامای کورغ *namā-ña kūrang* بائق *bāik*.

AFFUBLER, v. a., revêtir, مپیت *mem-babūt*, مغانن *mengenā-kan*, ماماکن *memākey-kan*.

AFFUBLER quelqu'un d'un voile, مغلوبغی اورغ *megalubūng-i ōrang*, منودغ *menūdung*.

AFFUBLER, revêtir d'une manière ridicule, ماماکن فکان چارگیل *memākey-kan pakēy-an xāra gīla*, چار یغ تیاد لایق *xāra yang tiāda laīq*, ممبغسکن *mem-bungkus-kan*.

S'AFFUBLER, v. pron., ماماکی *memākey*.

AFFÛT, s. m., (roulant) کریت مریم *karēta marīam*, (non roulant) الاسن *alās-an marīam*. Un canon sur un — roulant, مریم برکریت *marīam ber-karēta*.

Être à l'affût, منیهارى *men-xahāri*. Être à l'affût des nouvelles, منیهارى خبر *men-xahāri ḵabar*.

AFIN DE, **AFIN QUE**, locut. conj. سغای *supāya*, اگر *agar*. — de combattre l'ennemi, سغای ملاون *supāya me-lāwan mūsuh*. — qu'il vienne lui-même, سغای ای *supāya me-lāwan mūsuh*.

داتغ سندیری *supāya ia dātang sendiri*.

AFRIQUE, s. f., مغرب *afrika*, نگرى افریقا *nagrī magrab*, l'Afrique نگرى افریقا *nagrī afrika*.

AGACÉ, E, part. pas. du v. agacer, provoqué, اوسق *ūsik*, اجق *ajak*, اچم *axum*.

Les dents agacées, گیکى غیلو *gīgi ḡilu*, سغکل *seḡkil*.

AGACEMENT, s. m., action d'agacer, فحجان *perg-ajāk-an*, فحجومن *perg-axūm-an*.

AGACER, v. a., provoquer, مشوسق *merg-ūsik*, مهاجق *merg-ajak*, مشاچم *merg-axum*. — un chien خجق ۲ انجغ *xok-xok anjing*.

AGALLOCHE, s. m., bois d'aloès, الوة *elwet*.

AGARIC, s. m., چندان *xen-dāwan*.

AGARIC avec lequel on prépare l'amadou, رابق *rābuk*.

AGATE, s. f., باتو بدورى *bātu biduri*.

ÂGE, s. m., durée de la vie, عمر *umur*, اوسى *usīya*, طول *tuwel*.

Le premier —, عمر یغ فرتام *umur yang portāma*.

— moyen, عمر سدغ *umur sedang*, فرتغاهن عمر *per-tergāh-an umur*.

— avancé, عمر توا *umur tuā*.

— nubile, عمر بالغ *umur bāliq*.

Quel est son — ? براء تاهن *brāa tāhun umur-ña*.

AGIR, v. n., مموت *mem-būat*,
بکرج *be-karja*, مخرج *mengarjā-*
kan, ملوکون *me-lakū-kan*. — bien,
مموت کبیکن *mem-būatka-bijik-an*.

— mal, مموت جاهت *mem-būat*
jāhat. Il agit toujours, ای سنتیاس
بکرج *ia santiāsa be-karja*. — en
frère, ملوکون سفرت سوار *me-lakū-*
kan separti sūdāra. — en homme
de bien, ملوکون سفرت اوری *me-lakū-kan*
separti orang baik.

AGIR, faire impression. Ses
paroles agissent sur la populace,
فرکتانن مفرکتان اوری *per-*
katā-an-ña meng-grāk-kan orang
bānak. Ses pleurs agissent sur le
cœur de son père, تفسین ملبنکن
هاتی *tangis-an-ña me lembut-*
kan hāti bapā-ña.

S'AGIR, v. pron. et imp., s'ex-
prime par برکتش *ber-gantung*, تتش
tentang, etc. Dans cette affaire il
s'agit de ma vie, کهدوفنک برکتش
دغن فکرچان ایت *ka-hidup-an-ku*
ber-gantung dergan pe-karjā-an
itu. Il s'agit de nous-mêmes, تتش
کامی سندیری *tentang kāmī sendiri*.

AGISSANT, E, adj., راجن *rājīn*,
براسا *ber-usāha*. Un homme agis-
sant, اوری یغ راجن *orang yang*
rājīn. Médecine agissante, اوبت
یغ قوت *obat yang kūwat*.

AGITATION, s. f., mouvement, کچوکن
kaxūk-an, حال برکویغ *hāl ber-*

gōyang, حال برکنج *hāl ber-gun-*
xang.

AGITATION, malaise, کسساهن
ka-
susāh-an, شغل *šugul*.

AGITATION, trouble, désordre,
هارو *hāru*, هیریرو *hīru-bīru*, کفر
gampar, کدوهن *gadōh-an*.

AGITÉ, E, part. pas. du v. agiter,
en mouvement. یغ دگرکتن *grāk*,
yang di-grāk-kan, — (comme les
feuilles), کیر *kībar*.

AGITÉ, balancé, این *āyun*, بوی
būway. — par le tangage, اغکل
angul.

AGITÉ, secoué, کاجک *kāxuk*,
ترکاجک *ter-kāxuk*, کیس *kības*,
کویغ *gōyang*, کنجیغ *gunxang*.

AGITÉ, troublé, inquiété, هارو
hāru, گاده *gādoh*, گنده *gundah*,
مشغول *mešgūl*.

AGITER, v. a., faire mouvoir,
مغیرفکن *meng-grāk*, مغیرفکن
hūyung-kan.

AGITER, balancer, مغاین *meng-*
āyun, مموی *mem-būway*.

AGITER, seconer, مغاجق *meng-*
āxuk, مغویغ *meng-gōyang*, مغ-
gunxang. — les ailes, مغیرفکن سایف
mengirap-kan sāyap. — la queue,
مغیرفکن ایگر *mengības-kan īkor*.

AGITER, troubler, inquiéter, مغهارو
meng-hāru, مغکدوهی *meng-gadōh-i*,
مشغولکن *mešgūl-kan*.

AGITER, exciter, مغوثق *meng-ūpak*, مهاجق *meng-ajak*.

AGITER une question, مېچراکن *mem-bixarā-kan*.

S'AGITER, v. pron., برکرت *ber-grak*, هوښ *hūyung*, (à la manière des serpents), منجولر *men-jūlur*.

S'AGITER, trembler, گمتر *gemetar*, (comme quelque chose qui bout) مغولی *meng-ūley*.

S'AGITER, s'ébranler, برگوښ *ber-gōyang*, برگونځ *ber-gunxang*.

S'AGITER, se secouer, مځیسکن *mergibas-kan diri-ña*.

AGNEAU, s. m., اتق دښ *anak domba*, اتق کمښ بریری *anak kambing biri-biri*. — de Dieu, اتق الله *anak domba allah*; et aussi دښ الله *domba allah*.

AGONIE, s. f., فرځ دغن موت *prang dergan maut*, کتیک ماتی *kotika mati*, نفیس اخر قد کتیک موت *nefas ākir pada kotika maut*, برلیسه کمتین *ber-lisah ka-mati-mati-an*.

AGRAFE, s. f., سمبت *sambat*, کنځ *kanxing*, کایت *kāit*. — de ceinture, فندځ *pending*.

AGRAFER, v. a., مېت *meñam-bat*, مغنځ *menganxing*, مځایت *mengait*.

AGRANDIR, v. a., مېسرکن *mem-besār-kan*, — (en étendue), ملوسکن *me-lūwas-kan*, ملافکن *me-lā-pang-kan*. — (en nombre), مېاپکن

mem-bāñak-kan. — (élever aux honneurs), منځیکن *meningī-kan*.

S'AGRANDIR, v. pron., منجادی *men-jādi besār*, منجادی لوس *men-jādi lūwas*.

AGRÉABLE, adj., کڼ *kenān*, قبول *kabul*, مانس *mānis*, مولق *mūlik*, چنتق *xantik*. — aux sens, augoût, سدف *sedup*, لذه *lezat*, ایتق *ēnak*, موك *mānis*. Figure —, موك مولق *mūka mūlik*. Ses manières sont agréables, لکون مانس *lakū-ña mānis*. Un mets —, هداغن یخ سدف *hidāng-an yang sedup*. Un son —, بوڼی یخ مردو *būñi yang merdu*. Odeur —, باو یخ هارم *bāu yang hārum*. — à la vue, فرمی فدمات *permey pada māta*. Cela est agréable à Dieu, مک اتوله درضاکن الله *maka itū-lah di-redlā-kan allah*. Avoir pour —, برکنن *ber-kenān*, سوك *sūka*. Rendre —, مفرکنکن *mem-per-kenān-kan*, مغنځکن *meng-ēnak-kan*.

AGRÉER, v. a., recevoir avec plaisir, دغن سوك هاتی *mena-rima dengan sūka hāti*.

AGRÉER, plaire, être agréable à, برکنن *ber-kenān*. Cette affaire ne m'agréee pas, هب تباد برکنن *hamba tiāda ber-kenān pe-karjā-an itu*. Dieu

agréa sa prière, درکنان الاله دعان *di-per-kenān-kan allah dōā-ñā-itu.*

AGRÉER, consentir à, مقبولکن *meng-kaḅul-kan.*

AGRÉGÉ, s. m., remplaçant, جنغ *jenang*, یغ مغکتی *perg-ganti*, یغ مغکتی *yang meng-ganti.*

AGRÉGER, v. a., admettre dans une société, منیرم اورغ دالم فرسکتون *menarima orang dalam per-sakutū-an*, منیرم دالم مجلس *menarima dalam mejlis.*

AGRÉMENT, s. m., plaisir, ce qui plaît, کماارن *ka-sukā-an*, کماارن *ka-gamār-an*, سکت *suka-xita*, ترماس *termāsa*, فغن *pergenān.*

AGRÉMENT, consentement, کناغن *kenāng-an*, کرضاغن *ka-redlā-an.*

AGRÈS, s. m. pl., کلشکافن کفل *ka-langkāp-an kapul*, سکل فکاوی *segala pegāwey ākan me - langkap - kan kapul*, لا برغ *lābrang.*

AGRESSEUR, s. m., یغ مبرغ *yang meñerang*, یغ مغوسق *yang meng-ūsik*, فغاجق *penentang*, فغاجق *peng-ajak*, یغ ملائی چکت *yang-me-mulā-i xekit.*

AGRESSION, s. f., حال مبرغ *hāl meñerang*, فغناغن *penentāng - an*, فغناغن *peng-ajak-an.*

AGRESTE, adj., champêtre, چار *xāra dūsun.*

AGRESTE, sauvage, درهوتن *deri hūtan.* Des végétaux agrestes, فوکت *pōkok hūtan.*

AGRESTE, grossier, کاسر *kāsar*, ییادب *bī-adab.* Un homme —, اورغ کاسر *orang kāsar.*

AGRICULTEUR, s. m., یغ اورغ *orang yang karja tñah*, کرج تانه *orang yang ber-lādang.* — (pour la culture du riz), اورغ *orang yang karja sāvah.*

AGRICULTURE, s. f., فراساهن تانه *per-usāh-an tñah*, فراوسه بندغ *per-ūsah bendang.* L'art de l'agriculture, علم فراساهن تانه *ilmu per-usāh-an tñah.*

AGRIFFEUR, v. a., منچاکر *men-xākar*, ممغ دغن ککو *memegang dengan kūku*, ممبر دغن ککو *me-ñambar dengan kūku*, چکو *xekūw.*

AGRIPPER, v. a., ممبر *meñambar*, منچاقی *men-xā-
pey*, چکو *xekūw.*

AGUERRIR, v. a., ممیسانکن اکن فرغ *mem - biasā - kan ākan prung*, ممبرنیکن *meng-kūwat-kan*, ممبرنیکن *mem-branī-kan.*

S'AGUERRIR, v. pron., منجادی *men-jādī biāsa ākan prung.* — aux souffrances, منجادی *menjadi biāsa me-
rasā-i sangsāra.*

AGUETS, s. m. pl., être aux aguets, برهنټی *ber-hintey*, مغهنټی *meng-hintey*. Se tenir aux — en attendant une occasion favorable, ايغت سرت منتیکن کيک یغ بايق *īgat sarta menanti-kan kotika yang bāik*.

AH! interj., يا *yā*, اه *ah*, اده *āduh*, وه *wah*. — que je suis heureux! يا همب برهنټی *yā hamba berbahagīa*. — je vous en prie! اه گراغن *ah garāng-an*. — qu'il est malheureux, اده چلاک ای *aduh xelāka īa*.

AHURI, E, part. pas. du v. ahurir, ييغ *bīngung*, دهشة *dahšat*.

AHURIE, v. a., ميشغکن *mem-bīngung-kan*, مغهروکن *meng-harū-kan*.

AĪ, s. m., le paresseux, کوکخ *kūkang*, ککخ *kungkang*, کلاس *ka-malās-an*.

AIDE, s. f., تولخ *tūlung*, بلا *belā*, بنتو *bantu*. — d'un avocat, تولخ *tūlung* بچار *bixāra*. Avec l' — de Dieu, دغن تولخ الاله *dengan tūlung allah*, دغن نعمة الاله *dengan ni'met allah*. Voir les astres avec l'aide de grandes lunettes, مليهت بنتخ *melihat bintang* serta *memākey trōpong yang besar*.

AIDE, action d'aider, قنلوعن *penulūng-an*.

AIDE, s. m., celui qui aide ثبنتو *pem-bantu*, قنولخ *penūlung*.

AIDÉ, E, part. pas. du v. aider, تولخ *tūlung*, ترتولخ *ter-tūlung*, بلا *belā*, تر بلا *ter-belā*. Être —, دتولخ *di-tūlung*, دبتو *di-bantu*. Il est aidé par une personne riche, ای دتولخ *īa di-tūlung* اورخ کای *ōrang kāya*.

AIDER, v. a., منولخ *menūlung*, مبال *mem-belā*, ممنتو *mem-bantu*, ممبری تولخ *mem-brī tūlung*. — à la guerre, ممنتو شرخ *mem-bantu prang*. — un pauvre au moyen d'une aumône, دغن مسکين اورخ منلوی *menulūng-i* اورخ *meskīn dengan sedekāt*. — quelqu'un dans le malheur, ممبری تولخ قد اورخ دالم *mem-brī tūlung pada* اورخ *dālam ka-sukār-an*. — de tout son pouvoir, دغن سبوله ۲۰ منولخ *menulūng* دغن *sa-būleh-būleh-ña*.

Prov. Aide-toi, le ciel t'aidera, کرجاکنله اغکو مک الاله اکن ممبری تولخ *karjā-kan-lah angkaw maka allah akan mem-brī tūlung*.

S'ENTR'AIDER, تولخ مبولخ *tūlung-menūlung*, ننتو ممنتو *bantu-mem-bantu*.

AÏE, interj., وی *wey*, ايو *āyo*, اده *āduh*.

AÏEUL, s. m., نینق لکلاکی *nēnek laki-lāki*, نندا *nenda*, نینندا *nēnenda* (style de cour). — maternel, نینق

لکلاکی سبله ماء *nēnek laki-lāki sa-belūh mā.* — paternel, نینق لکلاکی *nēnek laki-lāki sa-belūh bāpā.*

AÏEULE, s. f., نینق فرمقون *nēnek perampūan*, نند *nenda*, نینند *nē-nenda* (style de cour). — mater-nelle, نینق فرمقون سبله ماء *nēnek perampūan sa-belūh mā.* — pater-nelle, نینق فرمقون سبله باث *nēnek perampūan sa-belūh bāpā.*

AÏEUX, s. m. pl., نینق مویخ *nēnek mōyang*, نینق ثویخ *nēnek pōyang*. Les noms de nos — نام نینق مویخ *nāma nēnek mōyang kīta.*

AÏGLE, s. m., راجوالی *rāja-wāli.*

AÏGRE, adj., ماسم *āsam*, ماسم *māsam*. Des fruits aigres, بوہ یخ اسم *būah yang āsam.* — au goût, اسم *āsam pada rāsa.* Visage —, ماک ماسم *mūka māsam.* Hu-meur —, کلکون یخ ماسم *ka-lakū-an yang māsam.* Voix —, سوارکارخ *suāragārang.* Paroles aigres, فرکتان *per-katā-an yang kērūs.* Vent —, اغن یخ دیشن دان فده *āgin yang dīgin dān pedīh.*

AÏRETTE, s. f., جمبو *jam-bu-jambu*, جمبل *jambul.* Qui a une —, برجمبل *ber-jambul.*

AÏGRIB, v. a., ماسمکن *memāsam-kan.* — du vin, ماسمکن اغکور *me-māsam-kan anggūr.*

AÏGRIR une personne contre une autre, مفرمکاکن اورخ لاون لاین اورخ *mem-per-murkā-kan ōrang lāwan lāin ōrang.*

S'AÏGRIR, v. pron., منجادی اسم *men-jādīāsam*, منجادی بنجت *men-jādī ban.xut.*

AÏGU, Ê, adj., en pointe, tran-chant, تاجم *tājam.* Une flèche aigüe, انتق ثانه یخ تاجم *ānak pānah yang tājam.* Des souf-frances aiguës, سغسار یخ ساغت *sangsāra yang sāngat.* Un cri — تریق یخ کارخ *teriak yang gārang.*

Angle —, هوجخ یخ لبه تاجم درود *hūjung yang lebèh tājam deri-pada siku-siku.* Accent —, بارس یخ مبری بوی ی قد ساتو حرف *bāris yang mem-brī būni (é) pada satu huruf.*

AÏGADE, s. f., تقین *tepī-an.*

AÏGUIÈRE, s. f., کندی *kendi,* سغکو *sangku.*

AÏGUILLADE, s. f., تیرق *tiruk,* فغکرتق *peng-gertak,* چاخق *xāxak,* کوس *kūsa.*

AÏGUILLE, s. f., جارم *jārum.* Une —, سیله جارم *sa-bilah jārum.* — bien pointue, جارم تاجم *jārum tājam.* Le trou d'une —, لوبخ جارم *lobang jārum.* — de boussole, جارم قدومن *jārum padōman.* — d'une montre, جام اورولس *jam aurulus.*

jārum jān urūlis. — d'une balance, مات نراج *māta narāxa*. Etui à aiguilles, سارنج جارم *sārung jārum*.

AIGUILLIER, s. m., porte-aiguilles, سارنج جارم *tampat jārum*, جارم سارنج *sārung jārum*.

AIGUILLIER, ÈRE, s., توکخ جارم *tūkang jārum*.

AIGUILLON, s. m., چاچق *xāxak*, پيرق *perg - gertak*, تيرق *tiruk*. — à piquer les bœufs, کايو چاچق *kāyu xāxak*. — d'un cornac, کوس *kūsa*. — d'un insecte, سغيت *seगत*. Le péché est l'aiguillon de la mort, موت اتوله دوس *itū-lah dōsa*.

AIGUILLONNER, v. a., (des bœufs) منچاچق *men-xāxak*; (un éléphant), مشکرتق *merg-gerak*; (un cheval), مغوس *merg-gerak*. Il aiguillonne son cheval. مک دکرتکس کدان *maka di-kertak-kan-ña kudā-ña*.

AIGUILLONNER, exciter, animer, مغاجق *merg-ajak*. —, exciter à se battre, مغادو *merg-ādu*.

AIGUILLOTS, s. m. pl., انسل کمودی *ensil kamūdi*.

AIGUISAGE, s. m., 1°, action, پيرق اساهان *perg-asāh-an*. 2°, résultat, اساهان *asāh-an*.

AIGUISÉ, E, part. pas. du v. aiguiser, تاجم *tājam*, اسه *āsah*, کيلر *kilir*, چانی *xāney*. Un fer —,

بسی یخ تاجم *besi yang tājam*. Un couteau —, پيسويخ اسه *pisaw yang āsah*. Une langue —, لیده یخ تاجم *lidah yang tājam*.

AIGUISER, v. a., مغاسه *merg-āsah*, منچاچق *menājam*, مغيلر *mergī-lir*, منچانی *men-xāney*. — un glaive, مغاسه قذخ *merg-āsah pedang*. Voulant — son couperet, هندق مغاسه فارغن *hendak merg-āsah pārang-ña*. — la pointe d'une flèche, مناجم هوچق اتق فانه *menā-jam hūjung ānak pānah*. — les dents, مغاسه کيکي *merg-āsah gīgi*, منچله کيکي *men-xelūh gīgi*. — sur une pierre, قذ باتو مغاسه *merg-āsah pada bātu*. Pierre à —, گزند *gurinda*, باتو بغس *bātu bengis*. Pierre à — les dents, باتو منچله *bātu pen-xelūh*.

AIGUISEUR, s. m., توکخ مغاسه *tūkang merg-āsah*, توکخ قغاسه *tūkang perg-āsah*, توکخ قناچم *tūkang penājam*.

AIL, s. m., باوغ قوته *bāwang pūtiḥ*, داسن *dāsun*. Une gousse d' —, سهولس باوغ قوته *sa-hūlas bāwang pūtiḥ*.

AILE, s. f., سايق *sāyap*. Battre des ailes, منافسکن سايق *menā-pis-kan sāyap*, مغيس سايق *mergipās sāyap*. Etendre les —, مغمبشکن سايق *mergembang-kan*.

sāyap. Voler de ses propres ailes, مغرچ در سندری دغن تیاد دتولخ
mengarja deri sendiri-ña
 dengan *tiāda di-tūlung orang*.

Rassembler ses petits sous ses ailes, مغرمغنکن اتق ۲ن کپاوه سایف ۲
meng-himpun-kan anak-anak-ña
ka-bawah sāyap-sāyap. — ou
 volant d'un moulin, سایف ۲نکلیغن
sāyap perg-giling-an.

AILE d'une armée, کادغ بال تنتار
gāding bala tantāra.

AILÉ, E, adj., برسایف *ber-sāyap*.
 Des anges ailés, ملایکه یغ برسایف
malāikat yang ber-sāyap. Ayant
 quatre ailes, یغ برسایف امغت *yang*
ber-sāyap empat.

AILLEURS, adv., دتمغت لاین *di-*
tampat lain, قد لاین تمغت *pada*
lain tempat. Il est —, ای اد دتمغت, *Il est*
ia ada di-tampat lain. Il est
 parti pour aller —, ای سده فرکی قد, *Il est*
ia sudah pergi pada lain
tampat. Partout —, قد سما تمغت,
pada samuā tempat yang
lain.

D'AILLEURS, d'une autre cause,
 Votre maladie vient —, کسکیتنم در,
ka-sakīt-an-mu deri lain
sebab.

D'AILLEURS, en outre, de plus,
 سفرکار لاگی *sa-porkāra lagi*, هان
 له درقد ایت *hāña itu*, لهب درقد ایت *lebèh*

deri-pada itu, تمباهن قول *tambāh-*
an pūla, سباگی لاگی *sa-bāgey lagi*,
 لاین درایت *lain deri itu*. — il est
 nécessaire de le faire, له قول ایت
 لهب درایت *lebèh pūla itu harus*
di-karjā-kan. — il viendra ce soir,
 هان ایت ای اکن داتغ قئغ هاری این
hāña itu iā ākandātang petang hari
ini. — il y a encore d'autre motifs,
 تمباهن قول اد لاگی لاین سبب
tambāh-an pūla ada lagi lain sebab.

AIMABLE, adj., digne d'être
 aimé, یغ فانت دکاسه *yang pātut di-*
kāsih, هارس دبرهیکن *harus di-*
berahi-kan.

AIMABLE, charmant, فارس ایلق
pāras elok, لاکو مانس *laku manis*,
 مجلس *mujelis*. Paroles aimables,
 فرکئان یغ مانس *per-katā-an yang*
manis.

AIMANT, pierre, s. m., باتوبرانی
bātu berāni. Fer aimanté, بسی برانی
besi berāni. Aiguille aimantée,
 جارم قدومن, اگیله دن کامپاس,
jārum padōman.

AIMÉ, E, part. pas. du v. aimer,
 یغ دبرهیکن *kāsih*, کاسه *yang di-*
berahi-kan.

BIEN-AIMÉ, ککاسه *ka-kāsih*.

AIMER, v. a., avoir de l'affection
 pour, مغاسه *mengāsih*. — quelqu'un,
 مغاسیه *mengāsih-i*. — Dieu de
 tout son cœur, توهن الاله, مغاسیه
 دغن سکئف هاتی *mengāsih-i tūhan*

allah dengan sa-genüp hāti. — les pauvres, مناره کسین فد اورغ menāruh kasīh-an pada orang meskin.

AIMER, être amoureux, براهی be-rāhi, مبرهیکن mem-berahi-kan. Conduite de la personne qui aime envers la personne aimée, کلکون اورغ یغ براهی ایت اکن یغ ka-lakū-an orang yang berāhi itu akan yang di-berahi-kan itu.

AIMER, prendre plaisir à, برکنن ber-kenūn. J'aime à entendre ces paroles, هب برکنن مندغر hamba ber-kenūn men-dengar per-katā-an itu.

AIMER, avoir du goût pour, سوك sūka. Il aime le vin, ای سوك ia sūka mīnum anggūr. J'aime à prendre l'air, هب سوك hamba sūka meng-ambil angin.

AIMER mieux, préférer اغر āngur. Il aime mieux mourir que de mentir, ای اغر ماتى درفد بوغخ ia āngur māti deri-pada bohong. On dit aussi, سوك له sūka lebèh, برکنن له ber-kenūn lebèh.

S'AIMER réciproquement, برکاسه ber-kāsīh-kasīh-an.

AINÉ, s. f., کنجی فاه kunxi pāho, ۲ اری ari-āri. Inflammation dans

l'aine, ساکت باره فد کنجی فاه sākit bārah pada kunxi pāho.

AÎNÉ, E, adj. et s., premier né, انق لکلاکی sōlong. Fils —,

انق یغ anak laki-laki yang sōlong.

AÎNÉ, plus âgé, یغ له توا yang lebèh tuwā, تروتوا ter-tuwā. Vous êtes mon —, تون له توا درهب tūan lebèh tuwā deri hamba. (Frère par rapport à son puîné), ابغ ābang, کاکق kākak.

AÎNESSE, s. f., کسلوخن ka-solōng-an. Droit d' —, جق کسلوخن hak ka-solōng-an.

AINSI, adv., en cette manière, de cette façon, دمکین demikian, سلاکو sa-lāku ini. چار این xāra ini, بگین bagini. دمکین این demikian ini, بگیت ba-gitu. Puisqu'il en est —, جکلو jikalaw demikian. C'est — qu'est la chose, مک فرکارایت اد بگین maka porkāraitu ada bagini. Est-il possible de parler — بولهکه اورغ? بولات بگیت būleh-kah orang ber-kāta bagitu.

AINSI que, comme. — que vous dites, سفرت تون کات seperti tūan kāta.

AINSI, pour cette raison. — l'homme riche doit faire l'aumône, سبب ایت هارس اورغ کای مبری صدقه sebāb itu harus orang kāya mem-brī sedekāt.

AINSI soit-il, امین *amīn*. Dire —, مشتاکن امین *mergatā-kan amīn*, مغوجف امین *merg-ūxap amīn*.

AIR, s. m., fluide atmosphérique, هوا *hawā*, ادر *udara*, آغن *āgin*: l'éther, le firmament, اغکاس *arg-kāsa*, ادر *udara*. — inflammable, هوا یخ بوله مپال *hawā yang būleh me-ñāla*. — vital, هوا کهدوشن *hawā kahidūp-an*. — oxygéné, هوا یخ مخندخ *hawā yang mergandung āsam*. L'—, la terre, l'eau et le feu, هوا بوی ایر دان ائی *hawā būmi āyer dān āpi*. L'— entoure la terre, مک هوا ایت ملفوتی بوی *maka hawā itu me-lipūt-i būmi*. Etat de l'— (de l'atmosphère), فیری ادر *prī udara*. Les oiseaux qui volent dans l'—, بورخ ۲ یخ بتربخ دادر *būrung-būrung yang be-terbang di-udara*. L'— en mouvement est ce qu'on nomme le vent, ادر یخ برکنچخ *udara yang bergunxang* یا ایت اغن ادا *ia-itu āgin adā-ña*. Prendre l'—, مغبل اغن *merg-ambil āgin*. Faire prendre l'— à un appartement, مبری اغن ماسق دالم *mem-brī āgin māsuk dālam rūmah*. Exposer à l'—, منجمر *men-jumūr*, مغورق *merg-ūrak*. Chambre pour prendre l'—, فراغمنن *per-āgin-an*. Remplir les airs, ادر ممنوهی *memenūh-i udara*. Les puissances de l'—, جن دان هتو

دادر *jin dān hantu dān sētān di-udara*. Ne faire que battre l'—, faire des efforts inutiles, ادر مملوکن *memalū-kan udara*. Non comme quelqu'un qui frappe l'—, بوکن سوله ۲ فلوکن ادر *būkan sa-ūleh-sa-ūleh palū-kan udara*. Nouvelles en l'—, non certaines, کابر اغن *kabār āgin*. Tout le monde est en l'—, سکل اورخ مغسهاکن دیری *segala orang merg-usahā-kan dīri*.

AIR, apparence, mine, manière, سیکف *sikap*, روٹ *rūpa*, چار *xāra*, کلکون *ka-lakū-an*. De quoi cela a-t-il l'—, ائی چران ایت *apa xarā-ña itu*. Il a un mauvais —, رطان جاهت *rupā-ña jāhat*. Se donner des airs, برسیکف *ber-sikap*. Un — féroce, کلکون یخ بوس *ka-lakū-an yang būwas*. Il avait l'air un peu fier, ای اکن ۲ بشقک سدیکت *ia ākan-ākan bongkak sa-dīkit*. Avec cet —, دغن یخ دمکین ایت *dengan yang demikian itu*.

AIR, en musique, راکم *rāgam*, لاگو *lāgu*, پیسن *ñāñi-an*, بون *buñi-an*. L'— en est triste, راکمن مورخ *rāgam-ña mūrung*. Un — nouveau, لاگو یخ بهارو *lāgu yang bahāru*. Chanter sur différents airs, مپایی *me-ñāñi* دغن بریاکی ۲ راکم *dengan ber-bāgey-bāgey rāgam*. Un —

(batterie) de tambour, رَاگم کُندڻ *rā-gam gendang*.

AIRAIN, s. m., تَمبَاگ *tembāga*, گَنس *gangsa*, لَوِيڻ *lōyang*. Des portes d'—, پَنتو تَمبَاگ *pintu tembāga*. Un — sonnante, بَر گَنس يڻ *gangsa yang ber-būni*. Graver sur une plaque d'—, مَڻوگر مَڻوگر *merg-ukir atas loh tembāga*.

Fig. Un cœur d'airain, يڻ يڻ *yang tiada mengasih-ān-i*. Un front d'—, يڻ يڻ مالو *yang tiada mālū*, مَوک فَاڻن *mūka pāpan*.

AIRE, s. f., تَمَت رات *tampat rāta*, (d'une grange) پَلوڻر *pe-lūbur*, تَمَت مَڻيرق فَاڻي *penebāh-an*, تَمَت مَڻيرق فَاڻي *tampat merg-irih pādi*.

AIRE de vent, مَات اڻن *māta aṅin*.

AIS, s. m., فَاڻن *pāpan*. Deux —, فَاڻن دو بيله *pāpan dūa bilah*. — (planches à coulisses pour fermer les boutiques), فَاڻن اڪن مَنوٽ *pāpan ākan menūtup kadèy*.

AISANCE, s. f., كَمَڻاهن *ka-mudāh-an*, فَرِي يڻ گَمَڻڻ *prī yang gampang*.

AISANCE, s. f., biens, commodité, كَسَنان *ka-kayā-an*, كَسَنان *ka-senāng-an*, كَسَنان *ka-santawsā-an*. Vivre dans l'—, هِيڊف دالم كَسَنان *hidup dalam ka-kayā-an*.

Lieux d'aisances, جَمَبَن *jamban*, تَنڊس *tendas*. Vider les lieux d'aisances, مَڻمَڻاڪن جَمَبَن *merg-hampā-kan jamban*.

AISE, s. f., état commode, كَسَنان *ka-senāng-an*, كَسَنان *ka-san-tawsā-an*.

AISE, contentement, كَسَنان *ka-sukā-an*, سَڪِت *suka-xita*, كَمَڻان *kenāng-an*, كَمَڻان *ka-gamār-an*, مَسَرَات *meserrat*.

À L'AISE, دَڻن تِياد سَوَه *dengan tiada sūsaḥ*, دَڻن سَڻڻ *dengan senāng*. En prendre à son —, مَڻبَل بَراف *merg-ambil brāpa sūka*. S'asseoir à son aise, دَوَدق سَدف *dūdūq sedūp*.

AISE, adj., content, تَرَواس *ter-māsa*, سَوَه *sūka*. Je suis bien aise, هَمَب بَاقِي سَوَه *hambābānak sūka*.

AISÉ, E, adj., كَمَڻڻ *gampang*, مَوَدَه *mudah*, مَوَدَه *mūrah*. Cela est — à faire, ايت كَمَڻڻ دَڪَرَج *itu gampang di-karja*. Il est — à élever, مَوَدَه مَمَلَهراڪن دِي *mudah memelihara-kan dia*. Cet homme est — à vivre, ايت مَوَدَه اڊان *perāngi orang itu mūrah adā-ña*.

AISEMENT, adv., مَوَدَه ۲ *mudah-mudah*, دَڻن مَڻاهن *dengan mudāh-an*, كَمَڻڻ ۲ *gampang-gampang*. On peut l'obtenir —, دَڻن مَوَدَه *dengan mudah būleh dāpat itu*.

AISSELLE, s. f., كتيق *katīāk*. Le poil des aisselles, بولو كتيق *būlu katīāk*.

AJOURNÉ, E, part. pas. du v. ajourner, تَغْهُه *tangguh*, يَغ دلبتكن *yāng di-lambat-kan*.

AJOURNEMENT, s. m., فَرْتَغْهُوه *per-tanggūh-an*, فَرْلَبَاتِن *per-lambāt-an*. Demander un —, مَنَت تَمَو *minta tempo*.

AJOURNER, v. a., مَنَغْهُه *menangguh*, مَنَغْهُه كَن *menangguh-kan*, مَلَبَتَكِن *me-lambat-kan*, مَغْمَدِيكِن *mengamudian-kan*, مَنَارَه فِد لَآيِن *menaruh pada lain kotika*. — une affaire, فَكَر جَاوَن *menangguh-kan pe-karjā-an*.

AJOUTER, v. a., مَنَامْبه *menambāh*, مَلَبَه كَن *me-lebēh-kan*. — à, مَنَامْبه *menambāh-i*. La prière ajoutée au mérite du jeûne, سَمَبِيخ *sembahyang* مَنَامْبه فِهَال فَوَاس *menambāh-i pahāla puāsa*. — foi, فَر چَاي *per-çāya*.

AJUSTÉ, E, part. pas. du v. ajuster, يَغ دبتلكن *yāng di-betūl-kan*.

AJUSTÉ, arrangé, اَتُر *atur*, تَرَاتُر *ter-atur*.

AJUSTÉ, réglé, سَلَسِي *selesèy*.

AJUSTÉ, adapté, رَاط *rāpat*.

AJUSTÉ, visé, فِيتَر *pītar*.

AJUSTÉ, paré, orné, اَنَدَم *andam*, هِيس *hīyas*, تَرَاَنَدَم *ter-andam*.

AJUSTEMENT, s. m., كَبْتُولِن *ka-betūl-an*, فَر بَنَدِيغَن *per-ban-dīng-an*, فَرَاتُورِن *per-atūr-an*, رَوَاتِن *rapāt-an*, اَنَدَامِن *andām-an*, فَر هِياسِن *per-hīyās-an*.

AJUSTER, v. a., rendre juste, مَمْبَتَلَكِن *mem-betūl-kan*, مَمَامْ-تُت *memātut*, مَمَامْتُكِن *memātut-kan*. — une mesure, مَمَامْتُكِن كُولَه *memātut-kan kūlah*. — une balance, مَمْبَتَلَكِن نَرَاچ *mem-betūl-kan narāxa*.

AJUSTER, arranger, مَغَاتُر *meng-atur*.

AJUSTER, régler, terminer, مَنَسِيكِن *meñelesèy-kan*, مَنَانْتُوكِن *menantū-kan*.

AJUSTER, adapter, مَرَاثَتَكِن *me-rāpat-kan*.

AJUSTER, concilier, مَنَدَامِيكِن *men-dāmey-kan*, مَوَافَقَتَكِن *me-muwāfaqat-kan*.

AJUSTER, viser, مِيتَر *mītar*, مَنُجُوكِن *menujū-kan*. — un canon, مِيتَر مَرِيَم *mītar marīam*.

AJUSTER, parer, orner, مَغْهِيَس *merg-hīyas*, مَغْنَدَم *merg-andam*.

Prov. Ajustez vos flûtes, مَبَانْجِي-بَانْجِي-مُ *bandīng-kan-lah bangsi-bangsi-mu*. C'est-à-dire; accordez-vous, اَيْت هَنْدَقْلَه *maka artī-ña itu hendak-lah kāmū muwāfaqat*.

ALACRITÉ, s. f., كَچْشَاتِن *ka-xepāt-an*, فَرِي يَغ چَفت *prī yāng*

xepūt, چاکاڻن *xakāp-an*, کٽمارن *ka-gamār-an*.

ALAMBIC, s. m., ککوسن *kukūs-an*.
Passer une affaire par l'alambic, l'examiner, مرقسای قکر جادن دغن
memreksā-i pe-karjā-an راجن
dengan rājin.

ALAMBIQUER, v. a., مڻوکس *meng-ukus*.

S'ALAMBIQUER l'esprit, ملهکن
دی عقل سرت مغسهاکن دیری
me-lelāh-kan akal serta *meng-usahā-kan diri*.

ALANGUIR, v. a., ملتهکن *me-letēh-kan*,
منضعیفکن *men-dlaīf-kan*, ملیوکن
me-layū-kan.

S'ALANGUIR, v. pron., منجادی
له *men-jādi letēh*, برله *ber-letēh*,
لايو *layu*.

ALANGUISSEMENT, s. m., کلتهن
ka-letēh-an, ضعافة *dlaāfat*, فری
لايو *prī yang layu*.

ALARME, s. f., ککجوتن
ka-kejūt-an, هیبة *heibat*, کتکوتن
ka-takūt-an.

ALARME, trouble, هریرو *haru-biru*,
ایغر بغر *ingar-bingar*, غوغا
gawgā.

Sonner l'—, تنفس *tangsa*.
Sonner la cloche d'—, مڻکرفکن
meng-gerāk-kan genta sembayan. Tirer le canon d'alarme,
مماسخ مریم سمبون *memāsang mariām sembūyan*. Battre le gong d'alarme,

مومکل گڻ فشره *memūkul gung perge-rāh*.

ALARME, E, part. pas. du verbe
alarmer, ترکجت *ter-kejūt*, تاکت
tākut, برسماعث *ber-sumāngat*, برکجوتن
ber-kejūt-an, چمس *xemūs*.

ALARMER, v. a., effrayer, مڻجکن
mengejūt-kan, مپماغثکن *meñu-māngat-kan*, ممبری هیبة *mem-brī heibat*.

ALARMER, causer du trouble,
مڻهر بروکن *meng-haru-birū-kan*,
مڻگادھکن *meng-gādoh-kan*.

ALBÂTRE, s. m., ڦوالم *puālam*.
Loc. Blanc comme l'albâtre, c'est-
a-dire d'une extrême blancheur, ڦوته
سڦرت ڦوالم *pūtih seperti puālam*,
ارتین ایت ڦوته سکالی *artī-ña itu pūtih sa-kālī*.

ALCOOL, s. m., روح اغکور *rūh anggūr*, روح ارق *rūh ārak*.

ALCORAN, s. m., قران *korān*, کتاب
kitāb.

ALCÔVE, s. f., ڦرتدورن *per-tidōr-an*,
ڦرادوون *per-adū-an*, تمفت تیدر
tampat tidor.

ALCYON, oiseau de mer, s. m.,
بورڻ بوای *būrung buāya*.

ALÉATOIRE, adj., یغ تیاد تنتو *yang tiāda tantu*. Contrat —, ڦرجنچین
یغ برکستځ درڦد ڦراک یغ تیاد تنتو
per-janjī-an yang ber-gantung deri-pada porkāra yang tiāda tantu.
Les biens de ce monde sont —,

ککيان دنيا اين تياڊ تنتو *ka-kayā-an duniā ini tiāda tantu.*

ALÈNE, s. f., فڙڪيرڙي *perg-girik*, فڙڪوچو *pen-xūxuk*.

ALENTOUR, s. m., les environs, تانه *dāirat*, ججاهن *jajāh-an*, تانه *tānah yang ber-kuliling*.

ALENTOUR, adv., aux environs, autour, کليلڙي *kuliling*. Tourner —, مڱليلڙي *menguliling*, مڱليلڙي *menguliling-i*.

ALERTE, adj., prompt, فٽس *pan-tas*, چٽ *xepāt*, چرڙو *rājīn*, فٽس *xerdiḱ*. — à la danse, فٽس *pan-tas pada menāri*.

ALERTE, s. f., trouble, گم *gam-par*, گمڙي *gegēr-an*, هرهار *haru-hāru*.

ALGÈBRE, s. f., جبر *jeb*, ou الجبر *aljebr*.

ALGÈBRIQUE, adj., اتس شرط الجبر, *ātas šart aljebr*.

ALGÈBRISTE, s. m., اورڱ ڀڳ ڦندي *orang yang pandey pada ilmu aljebr*.

ALGUE, s. f., آگر *āgar-āgar*, آگر *iga-iga*.

ALIÉNATION, s. f., جوالن *juāl-an*.

ALIÉNATION MENTALE, گڙلاڻ *ka-gilā-an*, گڙدانن *ka-edān-an*.

ALIÉNÉ, E, s., insensé, گيل *gīla*, ايڊن *ēdan*, سرسر *sarsar*. Un —, سورڱ گيل *sa-ōrang gīla*. Hospice

رومه ڦڊ اورڱ گيل *rūmah pada ōrang gīla*.

ALIÉNER, v. a., vendre, ممبري بارڱ *mem-brī būrang*, کڙپاڻ ڦڊ لاین اورڱ *kapuñā-an pada lāin ōrang*.

ALIÉNER, éloigner, منجاوهڪن *men-jāuh-kan*, مڱاشڪن *meng-āsīng-kan*. Il s'aliène tous les cœurs, ای منجاوهڪن هاتي سڪل اورڱ *ia men-jāuh-kan hātī sega-la ōrang deri-padā-ña*.

ALIÉNER, rendre fou, منجڊيڪن گيل *men-jadī-kān gīla*.

ALIGNÉ, E, part. pas. du v. aligner, بر جاجر *ber-jājar*, بر بنجر *ber-banjar*. Des maisons alignées, ۲ ڀڳ بر جاجر *rūmah-rūmah yang ber-jājar*. Quarante palmiers alignés, امڦت ڦوله ڦوهن لنتر بر بنجر *ampat pūloh pōhon lontar ber-banjar*.

ALIGNER, v. a., مڱاترڪن جاجر *meng-ātur-kan jājar*, ممبوت بنجر *mem-būat banjar*, مڱبارسڪن *mem-bāris-kan*. — des maisons, مڱاترڪن جاجر رومه *meng-ātur-kan jājar rūmah*.

ALIMENT, s. m., مڪانن *makān-an*, رزقي *rezekī*, سنڌاڻن *santāp-an*, لاوڪ *lāwuk*.

ALIMENT, entretien, بياي *biāya*, بلنج *hidup-hidup-an*, هيڊ ڦهڊوڦن *belanja*, نفقة *nefaḱat*.

ALIMENTATION, s. f., فملاءن *peme-liharā-an*, فمبیاان *pem-biayā-an*.

ALIMENTER, v. a., nourrir, ممبری *mem-brī mākan*, ممبری رزقی *mem-brī rezekī*, ممبری میوایی *meñuwāp-i*.

Il alimente son père, ای ممبری ماکن *ia mem-bri mākan pada bapa-ñā*.

ALIMENTER, entretenir, ممبیاکن *mem-biayā-kan*, مملهارکن *memeli-harā-kan*.

ALINÉA, s. m., فرملان سواتو فرکار *per-mulā-an suātu por-kāra dālam sūrat*.

ALISÉ, adj., vents alisés, اغن *āngin mūsīm*, اغن تروسن *āngin terūs-an*.

ALITÉ, E, part. pas. du v. aliter, یغ دتهانی دگری *yang di-tahān-i di-garèy*, اورغ ساکت یغ تیاد بوله بگت *orang sākīt yang tiāda būleh bang-kīt*. — par la fièvre, یغ دتهانی دگری *yang di-tahān-i di-garèy* اوله دم *ūleh demūm*.

ALITER, v. a., منهانی اورغ اتس کری *menahān-i ōrang ātas garèy*.

ALLAITÉ, E, part. pas. d'allaiter, یغ دسوسوی *yang di-susū-i*, اسه *āsuh*, یغ داسه *yang di-āsuh*.

ALLAITEMENT, s. m., حال مپسوی *hāl meñusū-i*.

ALLAITER, v. a., مپسوی *meñusū-i*, ممبری مپسوی *mem-brī sūsū*, ممبری مپسوی *mem-brī sūsū*.

ایر سوسو *mem-brī mīnum āyer sūsū*, مغاسه *meng-āsuh*.

ALLÉCHER, v. a., مغاجق *meng-ājāk*, منارق دغن بارغ اف یغ ممبری *menārik dengan būrang apa yang mem-brī ka-sukā-an*, ممبری *mem-būjuk*.

ALLÉE, s. f., لورغ *lūrung*, هلامن *halāman*. — plantée d'arbres, ثوهن دو بنجر *pōhon dūa banjar*. — double, ثوهن امثت بنجر *pōhon ampat banjar*.

ALLÉGATION, s. f., پنبوتن *peñe-būt-an*, حال مبابو *hāl mem-bāwa*.

ALLÈGEMENT, s. m., حال مرینغن *hāl me-rīngan-kan*, حال مغورغن *hāl mengūrang-kan*.

ALLÉGER, v. a., مرینغن *me-rīngan-kan*, مغورغن *mengūrang-kan*, ممبیکي *mem-baik-i*. — la religion (en rendre la pratique plus facile), مرینغن اکام *me-rīngan-kan agāma*. — les impôts, مغورغن *mengūrang-kan ūpatī*. — une douleur, ممبیکي کسکیتن *mem-baik-i ka-sakīt-an*. — un navire, مشکه *memungkah kapāl*, مبشکر سفارو *mem-bongkar sa-pāro muāt-an kapāl*.

ALLÉGORIE, s. f., قراٹمان *per-upamā-an*, بندیشن *bandīng-an*, مثل اندی اندی *andey-andēy-an*, مثل *miṣāl*, عبارة *ibārat*.

ALLÉGORIE satirique, سندیرین *sindir-an*.

ALLÉGORISER, v. a., مغمماکن *meng-upamā-kan*, مذهبارتکن *meng-ibārat-kan*, مذهبوچف مثل *meng-ūxap miṣal*.

ALLÉGRESSE, s. f., کسکائن *ka-sukā-an*, ککمارن *ka-gamār-an*, ریسوه در کسکائن *meserrat*, مریوه در کسکائن *riyūh deri ka-sukā-an*, ترماس *termāsa*. Jour d'allégresse, هاری *hāri ka-sukā-an*, هاری *hāri ka-sukā-an*, هاری *hāri termāsa*. Cris d'allégresse, سورق *sūrak*.

ALLÉGUER, v. a., میت *me-ñebūt*, مبابو *mem-bāwa*, مبخاکو *meng-āku*. — l'autorité de quelqu'un, میت نام اورغ *meñebūt nāma ōrang*. — une raison, مبابو سواتو سبب *mem-bāwa suātu sebub*. — une nouvelle, مبابو خبر *mem-bāwa kabār*.

ALLEMAND, E, adj., جرمن *jer-man*. Un —, اورغ جرمن *ōrang jerman*. La langue —, بهاس جرمن *bahāsa jerman*.

ALLER, v. n., فرگی *pergi*.

ALLER, marcher برجالان *ber-jālan*.

ALLER, partir, براغتک *ber-angkat*.

ALLER, se diriger vers, لشخ *langsung*. — et venir, فرگی داتخ *pergi datang*. — d'un lieu à un autre, فرگی در سواتو تمفت کفد تمفت *pergi ber-temū*.

فرگی *pergi deri suātu tempat ka-pada tempat yang lain*. — à la ville, فرگی کنگری *pergi ka-nagri*.

— loin, فرگی حاوه *pergi jāuh*. —

près, فرگی دکت *pergi dekāt*. —

vite, برجالان لکس *ber-jālan lekūs*.

— lentement, برجالان فرلاهن *ber-jālan perlāhan-perlāhan*. — à

droite ou à gauche, فرگی ککانن اتو *pergi ka-kānan ātau ka-*

ککیری *kīri*. — droit devant soi, برجالان

بتل *ber-jālan betul*. — à reculons,

مبلاکخ برجالان *mem-blākang ber-jālan*. — à travers, ملتس *me-*

lintas. — en haut, نایق کئاتس *nāiḡ ka-ātas*. — en bas, تورن کباوه *turun ka-bāwah*. — à pied,

برجالان برکاکي *ber-jālan ber-kāki*.

— à cheval, برجالان برکود *ber-jālan ber-kūda*. — à la voile, برلایر *ber-*

lāyar. — par force, فرگی سرت *pergi serta di-gagāh-i*. —

librement, فرگی دغن اختیار *pergi dengan iktiyār-ña*. — à la guerre,

فرگی برفرغ *pergi ber-prang*. — à

la promenade, فرگی برجالان *pergi ber-jālan*. — à la chasse, فرگی

مبورو *pergi mem-būru*. — alen-

tour, برجالان برکلیخ *ber-jālan ber-*

kuliling. — jusqu'à la fatigue,

برجالان سمعی جادی لله *ber-jālan sampey jādī lelah*. — à la ren-

contre, فرگی برتمو *pergi ber-temū*.

— d'une manière empressée, برجالن *ber-jālan* *gūpuh-gūpuh*. —
 par terre et par mer, ددارت برجالن *ber-jālan di-dārat dān di-lāut*. Manière d'aller, ثری برجالن *pri ber-jālan*. Où voulez-vous — ?
 هندق کمان تون ثرکی *hendak kama-na tūan pergi*. Le roi veut — ,
 مک راج هندق براثکت *maka rāja hendak ber-angkat*. Demain nous
 irons, برجالن ایسک کامی *ber-jālan ēsuk kāmī*. — en pèlerinage à la
 Mecque, نایق حاجی *nāik hājī*. Les
 gens qui vont et viennent, اورغ یغ *orang yang pergi datang*.
 Cette rivière va à la mer, سوخی ایت *sūngēy itu hīlir ka-lāut*.
 Une voiture qui va vite, کريت یغ *karēta yang ber-jālan lekās*. — au delà, مللوی *me-lalū-i*.

ALLER, être, se porter. — bien,
 ادا بائق *ada baik*. Comment va-t-il ?
 بکمان ادا ای *bagimāna ada ia*.

ALLER, agir, se comporter. — en
 grand, ملاکوسفرت اورغ بسر *me-lāku separti orang besār*. Ce jeune homme
 va mal, لاکو اورغ مود ایت تیاد بائق *lāku orang mūda itu tiāda baik*.
 — en habit noir, برفاکی ثکابن هیتم *ber-pakey pakēy-an hitam*.

ALLER, fonctionner. Cette montre
 ne va pas, جام اورولس ایت تیاد *jām urūlis itu tiāda ber-jālan*. Le pōuls ne va plus, نادى

تیاد بردبر لاکى *nādi tiāda ber-de-bur lāgi*.

ALLER, convenir, فانت *pātut*.
 Il lui va de parler, فانت ای مغات *pātut ia mengāta*. Un habit blanc
 lui va bien, باجو فوته ادا فانت فو دی *bāju pūtih ada pātut pada dia*.
 Cela ne va pas, ایت تیاد فانت *itu tiāda pātut*.

ALLER, réussir, avoir cours.
 Cette affaire n'ira pas, فکرجان *pe-kanjā-an itu tiāda ākan jādi*. Le commerce ne
 va pas, ثرنیکان برهنتی *perniagā-an ber-henti*. Cette monnaie ne va
 pas ici, وغ ایت تیاد برلاکودسین *wang itu tiāda ber-lāku di-sini*.

ALLER, monter, s'élever. La
 dépense va à cinquante roupies,
 بلنج ایت نایق کلیم فوله روفیه *belanja itu nāik ka-lima pūloh rūpiāh*.
 Le prix de la maison ira à mille
 هرك رومه ایت اکن سمفی *harga rūmah itu ākan sampey sa-ribu ringgit*.

ALLER, signifiant qu'une chose
 va se faire. Je vais partir, هب اکن *hamba ākan pergi sakārang ini*. Il va manger, ای
 هب اکن ماکن سکارغ این *ia ākan mākan sakārang ini*.

ALLER, à la garde robe. J'ai
 besoin d'aller, هب هندق قضا *hamba hendak kedlā hājat*.

— par haut et par bas, *مته سرت* *muntah serta dengan bēraḳ*.

Y ALLER, indiquant manière d'agir. C'est comme cela que vous y allez, *بکتوله تون مېوت* *bagitū-lah tūan mem-būat*. Allez-y avec précaution, *کرجاکنله ایت سرت ایشته* *karjā-kan-lah itu serta ingat bāik-bāik*. Ils y vont joyeusement, *ای برسکسان* *ia ber-suka-sukā-an*.

Loc. — aux nouvelles, *منچهارى* *men-xahāri kabar*. — au diable, *فرکى کشیطان* *pergi ka-šeitān*. Cela va tout seul, *ای ایت* *ia itu gampang jādī*. Qui va doucement va loin, *یخ* *yang* *ber-jalan perlāhan-perlāhan dāpat pergi jāuh*. — son train, *مشرج دغن تیاد برهنٹی* *mengarja dengan tiāda ber-henti*. Tant va la cruche à l'eau qu'à la fin elle se casse, *اورغ یخ فرکى باقی کالی کفد* *orang yang pergi bāñak kālī ka-pada bahāya ākīr-ña binasā-lah ia*. Tous chemins vont à Rome, *بوله دافت* *būleh dapat suātu porkāra dengan be-brāpa jālān*. Tout va à la débâdade, *دالم هرهار* *samuā-ña*

dālam haru-hāru. Si vous voulez — loin, ménagez votre monture, *جکلو اغکو هندق فرکى جاوه مک* *jikalaw angkaw hendak pergi jāuh maka peliharā-kan-lah ka-naik-an-mu*. Il n'y va pas de main morte, *دی* *dīa mengarjā-kan pe-karjā-an dengan yang krās*. Faire — quelqu'un, *منجالکن اورغ* *men-jālān-kan orang*. Faire — les affaires, *منجالکن فکرچان* *men-jālān-kan pe-karjā-an*. Cette médecine fait —, *اوبت ایت مېرى اورغ بیرق* *obat itu mem-brī orang bēraḳ*, *مېرى اورغ چیرت* *mem-brī orang xīrit*. Laisser — quelqu'un, *ملفسکن اورغ* *me-lepās-kan orang*. Laisser — un prisonnier, *در* *orang deri panjāra*. Cet homme laisse tout —, *اورغ ایت تیاد فدولی اتس بارغ* *orang itu tiāda pedūlī atas bārang pe-karjā-an*. Se laisser —, *تیاد مناهن* *menūrut, tiāda menāhan*. Se laisser — à sa concupiscence, *منورت هوا نفسون* *menūrut hawā nafsū-ña*. Se laisser — au torrent, *لاکو* *menūrut lāku orang bāñak*.

S'EN ALLER, quitter un lieu, partir, *فرگي کڼور* *pergi ka-lūar*, *فرگي در* *pergi deri*, *برپه* *ber-ñāh*. S'en — de la maison, *فرگي کڼور در رومه* *pergi ka-lūar deri rūmah*. Il s'en alla, *پهله ای* *ber-ñāh-lah ĩa*. Vaten, *پهله* *ñāh-lah*, *اځکو* *ñāh-lah angkaw*.

S'EN ALLER, se passer. Ma fièvre s'en est allé, *دم همب سده* *demām hamba sudah hilang*. Cette couleur s'en va, *ورن ایت* *warna itu jādī pūdar*. Ce bois s'en va en poussière, *کایو* *kāyu itu jādī lūmat*. La beauté s'en ira, *کلوکن* *ka-elōk-an ākan hilang*. Son argent s'en est allé, *وغن سده* *wang-ña sudah hābis*. Sa vie s'en va à jouer, *للو* *ka-hidūp-an-ña lālu* *serta ber-māin*.

S'EN ALLER, couler, *تیرس* *tīris*. Le vin s'en va du tonneau, *اځگور تیرس در تخ* *anggūr tīris deri tong*.

Loc. S'en — comme on était venu, *فولخ سرت تیاد دافت یخ دکنداکی* *pūlang serta tiāda dāpat yang di-ka-hendāk-i*. Ce qui vient par la flûte s'en va par le tambour, *یخ* *ddaft aurē dēn tiāda sūsa ĩa*.

اکن هیلخ دغن تیاد کون *yang di-dāpat ōrang dengan tiāda sūsa ĩa itu ākan hilang dengan tiāda gūna*. S'en — les mains vides, *فولخ سرت تاغن ۲ همف* *pūlang serta tāngan-tāngan hampa*.

FAIRE EN ALLER, chasser, *مغنیخت* *meng-inxīt*, *مپکن* *me-ñāh-kan*. Faire disparaître, *ملنیفکن* *me-lenñap-kan*.

ALLIAGE, s. m., *چمفورن* *xam-pūr-an*. — d'or et argent, *چمفورن* *xampūr-an amūs dengan pēraḥ*.

ALLIANCE, s. f., pacte, confédération, *فرجنجیئن* *per-janji-an*. Faire une —, *مبوت فرجنجیئن* *mem-būat per-janji-an*. Confirmer une — par serment, *برتکه تکوهن فرجنجیئن دغن سمته* *ber-teguh-teguh-an per-janji-an dengan sumpah*. — d'amitié, *فرجنجیئن یخ جادی تند برهمحبت* *per-janji-an yang jādī tanda ber-ṣohbat-ṣohbat-an*.

ALLIANCE de société, *مواقفة* *mucāfakat*, *فرسکتوون* *per-sa-kutū-an*.

ALLIANCE par le mariage, *حال* *hāl jādī sānaḥ sebab kawīn*, *حال جادی* *hāl jādī kula-warga sebab nikāh*.

ALLIANCE, union, هبوعن *hūburg-an*, فرسمباتن *per-hūburg-an*, فرهبوشن *per-sambāt-an*, کراپاتن *ka-rapāt-an*.

L'ALLIANCE de Dieu avec les hommes, فرجنجین الله دغن اورغ *per-janjī-an allah dergan* مانسی *per-janjī-an mānsiā*. — ancienne, l'ancien testament, فرجنجین لام *per-janjī-an lāma*. La nouvelle —, le nouveau testament, فرجنجین بهارو *per-janjī-an bahāru*.

ALLIÉ, E, s., par le mariage, یغ برسائق سبب کاوین *yang ber-sānak sebāb kāwīn*.

ALLIÉ, confédéré, فمبتو *pembantu*, تولن *tūlan*. Un — fidèle, تولن یغ برستی *tūlan yang ber-satīa*.

ALLIÉ, E, part. pas. du v. allier, mêlé, چمپور *xampur*, ترچمپور *ter-xampur*.

ALLIÉ, uni, هوبخ *hūburg*, یغ دهوبخ *yang di-hūburg*, سمبت *sambāt*, ترسمبت *ter-sambāt*.

ALLIER, v. a., mêler, منچمپور *men-xampur*. — l'or avec l'argent, منچمپور امس دغن فیرق *men-xampur amūs dergan pērak*.

ALLIER, unir, مغهوبخ *meng-hūburg*, مغهوبخکن *meng-hūburg-kan*, مچمبت *meñambat*. — la science à la religion, علم دغن اکام *meng-hūburg ilmu dergan agāma*.

ALLIGATOR, s. m., بوای *buāya*.

ALLOCATION, s. f., حال منتوکن *hāl menantū-kan* وغ *wag* فد سواتو فکرچان *pada suātu pe-kar-jā-an*.

ALLOCUTION, s. f., حال مختای *hāl mengatā-i*, پاف *hāt meñāpa*. Adresser une — à quelqu'un, مختای اورغ *mengatā-i ōrang*.

ALLONGE, s. f., سفتوخ یغ منبجشکن *sa-pūtung yang memanjang-kan*.

ALLONGÉ, E, part. pas. du verbe allonger, یغ دمنبجشکن *yang di-panjang-kan*, لنجت *lanjut*, ترلنجتکن *ter-lanjut-kan*.

Fig. Mine allongée, موک مورغ *mūka mūrung*.

ALLONGER, v. a., rendre plus long, faire durer, منبجشکن *memanjang-kan*, ملنجتکن *me-lanjut-kan*. — un chemin, جان منبجشکن *memanjang-kan jālān*. — le bras, منبجشکن *memanjang-kan lāngan*. — un discours, ملنجتکن فرکئان *me-lanjut-kan per-katā-an*. — le pas, برجالن لبه لکس *ber-jālān lebēh lekūs*.

ALLOUER, v. a., منتوکن وغ *menantū-kan* فد سواتو فکرچان *wag pada suātu pe-kar-jā-an*. — une certaine somme pour dépense de la nourriture, منتوکن بیراف وغ *mentūkan bīraf wag*.

اکن بلنج مکان *menantū - kan be-brāpa wang ākan belanja makān-an.* — à quelqu'un une indemnité pour une perte, ممبری وځ قد اورځ *mem - brī wang pada orang ākan perg-ganti-an rūgi.*

ALLUMÉ, E, part. pas. du verbe allumer, فاسخ *pāsang*, تر فاسخ *ter-pāsang*. Une lampe allumée, فليت *palita yang ter-pāsang*.

ALLUMER, v. a., ماسخ *me-māsang*, مپلاکن *me-nālā-kan.* — du feu, ماسخ اځي *memāsang api.* — une lampe, ماسخ فليت *memāsang palita.* — une bougie, ماسخ لیلن *memāsang lilin.*

ALLUMER, causer, exciter. — la guerre, مغوق اکن فرځ *meng-ūpak ākan prang.* — la colère, مشهاغتنکن *meng-hāngat-kan mārāh.* — la discorde, منبلکن چدرا *menimbul-kan xiderā.*

ALLUMETTE, s. f., رابق *rābuk.* — chimique, رابق دگوست اکن *rābuk yang di-gōsok ākan memāsang dīa.*

ALLUMEUR, EUSE, s., اورځ فاسخ *orang pāsang api.* — de ré-verbères, فليت توکځ فاسخ *tūkang pāsang palita.*

ALLURE, s. f., دمرچي جالن *prī jālan.* On peut connaître quel-qu'un à son allure, بوله کنل اورځ

دردد فريں برجالن *būleh kenāl orang deri-pada prī-ña ber-jālan.* Son allure est un peu fière, فريں پريں برجالن اکن ۲ بځکت سديکت *prī-ña ber-jālan ākan-ākan bongkak sa-dikit.*

ALLURE, manière de se conduire, کلکون *ka-lakū-an*, فري لاکو *prī lāku.*

ALLUSION, s. f., اځمان *upa-mā-an*, فرائمان *per-upamā-ān.* — satirique, سنديرن *sindir-an.*

ALLUVION, s. f., فمبونن لمر دان *fasir dan batu yang di-tambun-kan ombak ayer di-tepi laut ataw di-tepi sūngay.*

ALMANACH, s. m., تقويم *tekwīm*, سورت وقت *sūrat waktu.*

ALOÈS, s. m., الواه *alwāh.*

Bois d'aloès, کلتي *kalambak*, کايو گهارو *kāyu gahāru.*

ALOI, s. m., قدر *kedār*, نیلي *nīley*, چمفورن *xampūr-an.* Bon —, قدر حلال *kedār halāl.* Argent de bon —, وځ یځ قدرن حلال *wang yang kedār-ña halāl.*

ALORS, adv., تکال ايت *tat-kāla itu*, فديک ايت *pada kotika itu*, زمان ايت *zemān itu.* — les

hommes étaient instruits, تڪال ايت *tatkāla itu orang ada ber-ilmu*. Les usages d'alors, عادة *ādat zemān itu*. Jusqu'alors, سمقى كتيك ايت *sampey kotika itu*.

ALORS, en ce cas-là, جكلو *jikalaw demikian*, كلك *kalak*. Si l'on m'interroge, — je répondrai, جكلو اورغ برتپاكن درؤد *jikalaw orang ber-taūā-kan deri-pada hamba kalak hamba akan mem-brī jawāb*.

ALOSE, s. f., nom d'un poisson, تمبن *tamban*.

ALOURDI, E, part. pas. du verbe alourdir, يڭ دبرتكن *yang di-brāt-kan*, يڭ جادى مالس *yang jādi mālas*, لين *lēna*. Intelligence alourdie, يڭ جادى گاول *yang jādi gāwal*, بوده *bōdoh*.

ALOURDIE, v. a., ممبرتكن *mem-brāt-kan*. — l'intelligence, ممبردهكن *mem-bōdoh-kan būdi*.

ALPHA, s. m., يڭ قرنام *huruf yang portāma alif-bā-tā griḱ*. L'alpha, يڭ قرنام *yang portāma*, قرملان *per-mulā-an*. L'alpha et l'ôméga, دان *ka-sudāh-an*.

ALPHABET, s. m., الف با تا *alif-bā-tā*. Les lettres de l'alphabet, حروف الهجا *huruf el-hijā*.

ALTÉRATION, s. f., changement, 1°, action, ڭباهن *perg-ubāh-an*, حال *hāl me-lāin-kan*. 2°, résultat, ڭرلينن *ka-ubāh-an*, ڭرلينن *per-lāin-an*.

ALTÉRATION, détérioration, 1°, action, حال مروسقن *hāl me-rūsak-kan*. 2°, résultat, كرساكن *ka-rūsak-an*.

ALTÉRATION, s. f., grande soif, دهاڭ *dahāga*, هاوس *hāwus*.

ALTERCATION, s. f., ڭسکر *tengkar*, ڭربتاهن *axidrā*, ڭربتاهن *per-bantāh-an*.

ALTÉRÉ, E, part. pas. du verbe altérer, changé, تراوبه *ter-ūbah*, سده جادى لاین *sudah jādi lāin*.

ALTÉRÉ, détérioré, روسق *rūsak*, بروسق *be-rūsak*.

Monnaie altérée, ڭنڭڭ *wang lanxung*. Écrit —, يڭ ترسالة *surat yang ter-sālah*.

ALTÉRÉ, E, part. pas. du verbe altérer, qui a soif, بردهاڭ *ber-dahāga*, برهاوس *ber-hāwus*. — de la justice, عدالة *ber-dahāga akan adālet*. — de sang, ماو ماكن داره *māu mākan dārah*, يڭ گالڭ *yang gālak*, يڭ بوس *yang būwas*.

ALTÉRER, v. a., mêler, منچمفرکن *men-xampur-kan*.

ALTÉRER, v. a., changer, modifier, مغوبه *meng-ubah*, منچمفرکن *meng-ubah-kan*.

ALTÉRER, détériorer, مروسقن *me-rusak-kan*, منجدیکن کورخ بايق *men-jadi-kan kūrang baik*. — de la monnaie, ملنچشکن وځ *me-lan-xung-kan wang*. — un écrit, مپالهن سورت *me-nālah-kan surat*. — du vin, منچمفرکن اغکور *men-xampur-kan anggur*.

S'ALTÉRER, v. pron., changer, برابره *ber-ubah*, منجادی لاین *men-jadi lain*.

S'ALTÉRER, se détériorer, منجادی *men-jadi*, کورخ بايق *kūrang baik*, منجادی روسق *rusak*.

ALTÉRER, v. a., causer de la soif, منجدیکن هاوس *men-jadi-kan hā-wus*, منجدیکن دهاک *men-jadi-kan dahāga*.

ALTERNATION, s. f., څرگنتيښ *per-ganti-an*, گليرن *gilir-an*.

ALTERNATIVE, s. f., option, خيار *khiyār*, ځلپهن انتار دو څرکار *pilih-an antāra dūa porkāra*.

ALTERNATIVEMENT, adv., برځنکتي ۲ *ber-ganti-ganti*. Deux personnes font ce travail alternativement, څکرچاين ايت دکرچاين اوله دو اورځ *pe-karjā-an itu di-karjā-kan ūleh dūa orang ber-ganti-ganti*.

ALTERNER, v. n., se succéder, برکيلر *ganti-ber-ganti*, کنتي برځنکتي *ber-gilir*, گليرن *gilir-an*. Ils alternent jour et nuit, سيخ مالم ای *siang malam ia ganti-ber-ganti*.

ALTESSE, s. f., تونک *tuan-ku*, تځکو *targku*, سري څدوک *sri paduka*.

ALTIER, ÈRE, adj., جماو *jemāwa*, چڅکت *argkara*, کچق *kāwak*, څڅکت *xongkak*, هاتي *bongkak hāti*, څڅکت هاتي *hāti besār*. Un homme —, اورځ جماو *orang jemāwa*. Une démarche altièr, یخ چڅکت *ka-lakū-an yang xongkak*.

ALTITUDE, s. f., کڅکځين سواتو ټفت *ka-tinggi-an suātu tampat deri rāta āyer lāut*.

ALUN, s. m., تاوس *tāwas*.

ALUNER, v. a., منچلف دالم ایر تاوس *men-xelòp dālam āyer tāwas*.

ALUNIÈRE, s. f., ټفت ماسق تاوس *tampat māsak tāwas*.

ALVÉOLE, s. f., cellule d'une abeille, مادو سارځ *sārang mādu*, سارځ لږ *sārang lebàh*.

AMABILITÉ, s. f., څري یخ مانس *prī yang mānis*, کلکون یخ مانس *ka-lakū-an yang mānis*, څري مجلس *prī mujelis*.

AMADOU, s. m., رابځ *rābuk*.

Loc. prov. Prendre feu comme de l'amadou, دفاښ سځرت رابځ

di-pāsang separti rābuk. C'est-à-dire: prompt à s'irriter, فتنس اكن *fantas ākan jādīmārah*.

AMADOUÉ, E, part. pas. du verbe amadouër, بوجق *būjuk*, چمبو *xumbu*.

AMADOUER, v. a., مېبوجق *mem-būjuk*, منچېبو *men-xumbu*. — par des paroles douces, مېبوجق دغن *mem-būjuk degan per-katā-an mānis*.

AMAIGRIR, v. a., مغورسکن *merg-ūrus-kan*. Le jeune amaigrir le corps, بدن قواس مغورسکن *puāsa mergūrus-kan badān*.

AMAIGRIR, v. n., مغورس *merg-ūrus*, منجادی کورس *men-jādi kūrus*.

AMALGAME, s. m., de métaux, چمفورن ایر راس دغن امس اتو دغن *xampūr-an āyer rāsa degan amūs ātau degan pērak ātau degan timah dān lāin deri-pada itu*.

AMALGAME, mélange de choses qui ne se conviennent pas, چمفورن *xampūr-an bā-rang-bārang yang tiāda ber-sāma*.

AMANDE, s. f., d'un fruit, بیجی *biji*.

AMANDE, fruit de l'amandier, بوه *būah bādām*, بوه کناری *būah kenāri*. Grosse espèce d'amandes, بوه بادم *ketāpang*. — douce, بوه بادم

būah bādām mānis. — amère, بوه بادم قاهت *būah bādām pāhit*. Lait d'amandes, ایر بوه بادم *āyer būah bādām*, سنتن بوه بادم *santan būah bādām*. Pâte d'amandes, تفتح *tepung būah bādām*. Huile d'amandes, مېتق بوه بادم *mīnak būah bādām*. Tarte aux amandes, کوه *kūweh būah bādām*.

AMANDIER, s. m., ثوهن بادم *pōhon bādām*, ثوهن کناری *pōhon kenāri*.

AMANT, E, s., مېبراهی *pem-berāhi*, پېغ *pergāsih*, پمینانگ *pemīnang*, یغ *yang berāhi*. L'amant et l'amante, یغ مېبراهی دان یغ دبرهیکن *yang mem-berāhi dān yang di-berāhi-kan*.

AMARANTE, s. f., nom d'une fleur, جغگر هایم *jengger hāyam*. Une autre espèce, سایر بایم *sāyur bāyam*.

AMARRAGE, s. m., لبوهن *labūh-an*.

AMARRÉ, s. f., رنتی ساوه *tālī*, تالی اکن مغیکت فراهو *rantey sāuh*, فنډارت *tālī ākan merg-ikat prāhu*, *pen-dārat*.

AMARRÉ, cordage que l'on emploie à fixer un objet dans un navire, تالی یغ دفاکی اورغ اکن منبت *tālī yang di-pākey ōrang ākan menambat perkākas dālam prāhu*.

AMARRÉ, E, part. pas. du verbe amarrer, یغ دتبت *tāmbat*, تبت *yang*

di-tambat. Un navire —, فراهو یخ *prāhu yangambat*.

AMARRER, v. a., میخیکت *merg-ikat*, منبت فراهو *menambat prāhu*, ملاهکن ساوه *me-lābuk-kan sāuh*.

AMARRER, assujétir un objet dans un navire, منبت فرکاکس دالم فراهو *menambat perkākas dālam prāhu*.

AMAS, s. m., تمبون *timbun*, تمبون *timbūn-an*, فکمقولن *pe-kumpul-an*, فرهمقونن *per-himpun-an*. — de pierres, باتو تمبون *timbun batu*. — de terre, تانه تمبون *timbun tānah*. — d'eau, فکمقولن ایر *pe-kumpul-an āyer*. — de gens, فرهمقونن اورغ *per-himpun-an orang*. — de blé, لمقر *lampur*.

AMASÉ, E, part. pas. du verbe amasser, کمقل *kumpul*, ترکمقل *ter-kumpul*, همقن *himpun*, یخ دتمبنکن *yang di-timbun-kan*.

AMASSEMENT, s. m., action d'amasser, قنمبونن *penimbun-an*, حال *hāl* مغمقل *mergumpul*.

AMASSER, v. a., مغمقل *mergumpul*, منمبن *menimbun*, مغمقن *merg-himpun*, منبه *menambah*, مفرهکن *mergeruh-kan*. — des matériaux, مغمقل فرکاکس *mergumpul perkākas* akan mem-buat rumah. — des richesses, مغمقن ککیان *merg-himpun ka-kayā-an*.

Loc. prov. Pierre qui roule n'amasse pas de mousse, باتو یخ برکولخ *bātu yang berguling itu tiada dapat lūmut*; v. le prov. sous لومت *lūmut* (Dict. mal. français).

S'AMASSER, v. pron., برکمقل *ber-kumpul*, برتمبن *ber-timbun*, برهمقن *ber-himpun*.

AMASSEUR, EUSE, s., یخ مغمقل *yang mergumpul*, یخ مغمقن *yang merg-himpun*.

Loc. prov. Mieux vaut bon gardeur que bon amasseur, لبه اتغ ملهراکن هرت یخ سده دافت درشد *lebèh untung memeliharā-kan harta yang sudah dapat deri-pada men-xa-hāri harta yang belum dapat*.

AMATEUR, s. m., یخ سوك *yang sūka*. Un — de louanges, یخ سوك *yang sūka pada puji-an*. — de nouvelles, یخ سوك مندغر *yang sūka men-dengar kabar*.

AMBASSADE, s. f., سروهن *surūh-an*, اتوسن *utūs-an*. Secrétaire d'ambassade, کاتب اتوسن *kātib utūs-an*. Hotel, bureaux de l'ambassade, رومه اتوسن *rūmah utūs-an*.

AMBASSADEUR, s. m., فسوره *pe-sūruh*, سروهن *surūh-an*, اتوسن *utūs-an*, قودوت راج *pe-dūta rāja*.

— fidèle, سوره یغ ستي *pe-sūruh yang satia*. Envoyer un —, مپورهکن, اتوسن *meñūruh-kan utūs-an*.

AMBASSADRICE, s. f., سوره فرمفون *pe-sūruh perampūan*.

AMBIANT, E, adj., qui environne, یغ برکلیغ *yang ber-kuliling*.

AMBIDEXTRE, adj., اورغ یغ چفت *orang yang xepāt dengan dua tāngan-ña*.

AMBIGU, E, adj., انتار دو معنی *antara dua maṇa*, مشکل *muškil*, راجن *rājan*. Réponse ambiguë, جواب یغ انتار دو معنی *jawāb yang antara dua maṇa*.

AMBITIEUSEMENT, adv., دغن هاتی *dengan hāti besār*, سرت لوب *serta lōba ākan hormat*, همة تغکی *serta dengan himmat tinggi*.

AMBITIEUX, EUSE, adj., هاتی بسر *hāti besār*, یغ منجهاری نام *yang men-xahāri nāma*, برلوب اکن حرمة *ber-lōba ākan hormat*, برهمة تغکی *ber-himmat tinggi*, یغ برایغن اکن فرمتاهن *yang ber-ingin ākan pemarentāh-an*.

AMBITION, s. f., لوب اکن حرمة *lōba ākan hormat*, ایغن اکن نام *ingin ākan nāma*, همة تغکی *himmat tinggi*, یغن اکن فرمتاهن *ingin ākan pemarentāh-an*.

AMBITIONNER, v. a., منجهاری دغن *men-xahāri dengan ingin*, ایغن *menghendak dengan lōba*. — les honneurs, منهندق دغن لوب *menghendak dengan lōba*. — les hauts emplois, منجهاری حرمة *men-xahāri hormat*. — les hauts emplois, منهندق اکن *menghendak akan men-dāpat jawāt-an yang tinggi*.

AMBLE, s. m., لیگس *ligas*. Marcher l'amble, برجالن لیگس *ber-jālan ligas*.

AMBRE GRIS, s. m., عمبر et عمبر *ambar*. Qui a l'odeur de l'ambre gris, برباو عمبر *ber-bāu ambar*.

AMBULANCE, s. f., تمفت یغ دالمن *tampat yang dālam-ña orang lūka dālam prang di-bāwa ākan di-obāt-i*.

AMBULANT, E, adj., کمبار *kum bāra*, یغ برجالن سان سین *yang ber-jālan sāna sini*. Marchand —, توکغ کلنتغ *tukang klontong*, کلنتغ *klontong*.

AMBULATION, s. f., فسیارن *pase-yār-an*, حال فسیر *hāl paseyar*.

ÂME, s. f., جیو *jīwa*, پاو *ñāwa*, سقم *sukma*, نفس *nefs*. L'âme et le corps, جیو دان بدن *jīwa dān badān*. Il vient de rendre l'âme, پوان بهارو فوتس *ñawā-ña bahāru pūtus*. L'âme de l'homme

est immortelle, روح مانسی ایت ککل *rūh mānusiā itu kakul adā-ñā*. Le prince l'aima de toute son âme, بگند کاسه ترلاو سقم *baginda kāsah ter-lālu sukma*. La mort est la séparation de l'âme d'avec le corps, کمتین اتوله کچرین جیو در *ka-matī-an itū-lah ka-xerēy-an jīwa deri tubuh*.

Pour exprimer le principe immortel on se sert plus ordinairement de جیو *jīwa*; pour la vie de روح *rūh*. Qui a une — (immortelle), رواج *rāwā* et pour l'esprit de روح *rūh*. Qui a une — (vivante), برپاو *ber-pāw*. Prodiguer son — (sa vie), مبعوغ جوان *mem-būang jiwā-ñā*.

ÂME, faculté de sentir, هاتی *hāti*, بودی *būdi*, همه *himmat*. Une grande —, هاتی بسر *hāti besār*. Une — vile, بودی یغ هین *būdi yang hina*. — noble, همه یغ تگکی *himmat yang tinggi*.

ÂME, personne, individu, اورغ *orang*. Il n'y avait pas une —, تیاد اد سورغ فون دسان *tiāda ada sa-orang pūn di-sāna*. La population de cette ville est de dix mille âmes, ایسی نگری ایت سلقس اورغ *isi nagri itu sa-laksa orang*.

ÂME, terme d'affection. O mon — (mon bien-aimé), اده تون جواک *ādut tūan jiwā-ku*. O mon frère, l'âme de mon âme, هی سودراک یغ سپاو *hey sūdarā-ku yang sa-ñāwa degan āku*.

Etre l'âme de. L'argent est l'âme du commerce, جیو فرنیگان اتوله وغ *jīwa per-niagā-an itū-lah wang*. Le roi est comme l'âme de son pays, راج اد سفرت جیو نگرین *rāja ada seperti jīwa nagri-ñā*.

AMÉLIORATION, s. f., فریبیکن *per-baik-an*, حال منصحکن *hāl men-ṣeḥ-kan*.

AMÉLIORÉ, E, part. pas. du verbe améliorer, یغ تریبیکي *yang ter-baik-i*, یغ دصمکن *yang di-ṣeḥ-kan*.

AMÉLIORER, v. a., ممیبیکي *mem-baik-i*, منصحکن *men-ṣeḥ-kan*. — un pays, ممیبیکي نگری *mem-baik-i nagri*. — les lois d'un pays, منصحکن حکم نگری *men-ṣeḥ-kan hukum nagri*.

S'AMÉLIORER, v. pron., منجادی لبه *men-jādī lebhēh baik*. —, recouvrer la santé, برسمبه *ber-sembuh*. Les hommes changent, mais ne s'améliorent pas, اورغ مانسی براوبه تتائی *orang mānusiā ber-ubah tetāpi tiāda iā men-jādī lebhēh baik*.

AMEN, ainsi-soit-il, امین *amīn*. Dire —, approuver, مقبولکن *meng-*

kabul-kan. Jusqu'à —, سمعی هابس, *samepy hābis*.

AMENDE, s. f., دند *denda*, فردندان, *per-dendā-an*. — double, دندگند, *denda ganda*. Encourir l'amende, دند کن *kena denda*. Payer l'amende, دند ممبایر *mem-bāyar denda*. Mettre à l'amende, مندندان, *men-dendā-kan*.

AMENDE pour blessure, شمس, *pamepās*. Payer une — pour une blessure, مممس, *memamepās*. Faire — honorable, مشاکو دسان سرت, *merg-āku dosā-ña serta me-minta ampun*.

AMENDÉ, E, part. pas. du v. amender, ترییکی یخ *yang di-baik-i*, تربییکی *ter-baik-i*.

AMENDER, v. a., rendre meilleur, مییکی *mem-baik-i*, میجاری *merg-ajār-i*.

AMENDER, fumer une terre, ممبجاکن تانه *mem-bajā-kan tānah*.

S'AMENDER, v. pron., منجادی بایق, *men-jādi baik*.

AMENÉ, E, part. pas. du v. amener, یخ *bāwa*, یخ *yang di-bāwa*, یخ *yang di-dātang-kan*, دداتنگن *yang di-samepy-kan*.

AMENER, v. a., مباو *mem-bāwa*, منداتنگن *men-dātang-kan*, ممشپکن *meñampey-kan*. Il amène son fils, مباو ای اتغن لکلاکی *mem-bāwa īa ānak-ña laki-lāki*. Amenez une voiture, باو سین سانوکریت *bāwa*

sini sātu karēta. Quel sujet vous amène ici, سبب تون داتخ سین, *apa sebab tūan dātang sini*. Il amena cet homme au pied du trône, دسمشپکناله اورخ ایت کفد دولی یخ *di-samepy-kan-ñā-lah orang itu ka-pada dūli yang di-per-tūan*. Les disputes amènent la guerre, قربتاهن منداتنگن قرغ, *per-bantāh-an men-dātang-kan prang*.

AMENER, tirer à soi. Les matelots amènent la chaloupe sur le sable, متریس منارق سمغن اتس فاسر *matrūs menārīk sampan atas pāsir*.

AMENER, descendre. — les voiles, منورنگن لایر *menūrun-kan lāyar*.

AMÉNITÉ, s. f., کلکوهن مانس *ka-lakū-an mānis*, کمرهن هاتی *ka-murāh-an hāti*.

AMÉNORRHÉE, s. f., قرهنتین حیض *per-henti-an heidl*.

AMER, ÈRE, adj., فاهت *pāhit*, مر *murr*. Boisson amère, منومن یخ *minūm-an yang pāhit*. Racine amère, اکر فاهت *akar pāhit*. Avoir la bouche amère, مرسای مولت فاهت *me-rasā-i mūlut pāhit*. — comme suie, سفرت ارغ قرثار *pāhit seperti arang para-pāra*, فاهت سکالی *pāhit sa-kālī*. Rendre la vie amère, مبری بیراف بایق *mem-brī be-brāpa bāñak* کسکیتن *ka-susāh-an*. Douleur amère, یخ ساغت *ka-sakit-an yang sāngat*.

Paroles amères, فرکتان یخ کرس *perkatā-an yang krūs*. Rendre —, مامتکن *memāhit-kan*.

Loc. prov. Ce qui est — à la bouche est doux au cœur, یخ قاهت *yāḡ qāhit* قد مومت مک ای جادی مانس قد هاتی *yāḡ pāhit pada mūlut maka ia jādi mānis pada hāti*.

AMERTUME, s. f., کفیتن *ka-pahīt-an*, قاهت *prī pāhit*.

AMERTUME, affliction. Les amertumes de la vie, کسساهن کهدوشن *ka-susāh-an ka-hidūp-an*.

AMÉTHYSTE, s. f., فرمات اوغو *per-māta ūngu*.

AMEUBLEMENT, s. m., سرب رومه *serba rūmah*, قراکس رومه *per-kākas rūmah*. — précieux, سرب سرب *serba rūmah yang indah-indah*.

AMEUTER, v. a., مغکفرکن *merg-gampar-kan*, مشهرراکن *merg-haru-harā-kan*. — le peuple, رعیة *merg-haru-harā-kan rayat*.

AMI, E, s., صحابة *ṣoḥābat* et تولن *ṣoḥbat* هندی *handey*, کاون *tūlan*, کاون *kāwan*. — véritable, صحبت یخ بنر *ṣoḥbat yang benār*. — fidèle, صحبة یخ برستی *ṣoḥbat yang ber-satīa*. — sincère, صدیق *ṣedik*. — favori, حبیب *ḥabīb*. — de Dieu, خلیل الله *ḡelīl allah*. L'ami

de Dieu, الخلیل الله *el-ḡelīl allah* (Abraham). Les amis et les ennemis, صحبة دان سترو *ṣoḥbat dān satrū*.

AMI, amateur. — de la vérité, یخ سوك کبنارن *yāḡ sūka ka-benār-an*. — de la table, یخ سوك ماکن *yāḡ sūka mākan dān mīnum*. — de la bouteille, اورغ *ōrang pe-mīnum*.

AMIALE, adj., مانس *mānis*, جیتق *jīnak*, چغکه *xarggeh*.

AMICAL, E, adj., چار صحبة *xāra ṣoḥbat*, جناک *jenāka*, بر صحبة *ber-ṣoḥbat*.

AMIDON, s. m., ایر کنجی *kanji*, ایر کنجی *āyer kanji*.

AMIDONNER, v. a., مناره ایر کنجی *menārūh āyer kanji*. Repasser du linge en l'amidonnant, مغکرس کاین *merg-gerūs kāin*.

AMINCI, E, part. pas. du v. amin-cir, یخ جادی تیفس *yāḡ jādi tīpis*, یخ دتیفسکن *yāḡ di-tīpis-kan*.

AMINCIR, v. a., منیفسکن *menīpis-kan*.

AMINOISSEMENT, s. m., حال *hāl*, منیفسکن *menīpis-kan*.

AMIRAL, s. m., لقسمان *laksa-māna*, قعلیم لاوت *paḡlīma lāut*, قشهورلو کلغکاثن *temonggung*, قشهورلو کلغکاثن *paḡhūlu ka-langkāp-an*. Vaisseau —, کفل لقسمان *kapal laksa-māna*, کفل قشهورلو لاوت *kapal paḡhūlu*.

lāut. Pavillon —, بندیر لقسمان *bandēra laḡsamāna*.

AMIRAUTÉ, s. f., جباتن لقسمان *jabāt-an laḡsamāna*, جباتن قشبولو *jabāt-an paḡhūlu lāut*. Conseil d'amirauté, مجلس لقسمان *mejlis laḡsamāna*.

AMISSIBLE, adj., يڭ بوله هيلڭ *yang būleh hīlang*.

AMISSIION, s. f., پته, كهلاڭن *ka-hilāng-an*.

AMITIÉ, s. f., صحبة بر صځبة *ṣohbat-ber-ṣohbat*, فر دمیان *per-da-mēy-an*, فر صځباتن *iklāṣ*, اخلاص *per-ṣohbāt-an*. Une marque d'amitié, تند اخلاص *tanda iklāṣ*. Une — ferme, تځه *per-ṣohbāt-an yang teguh*. S'unir d'une — réciproque, بر صځبة صځباتن *ber-ṣohbat-ṣohbāt-an*. Vivre en —, دودق دالم فر دمیان *dūdūq dālam per-damēy-an*.

AMMONIAQUE, s. m., اشق *aśuk*. Sel —, گارم اشق *gāram aśuk*.

AMNISTIE, s. f., امځونن يڭ دبری, راج کځد کپاکن اورڭ يڭ برساله *am-pūn-an yang di-brī rāja ka-pada ka-baṇāk-an ōrang yang ber-sālah*.

AMODIER, v. a., مپواکن تانه سرت, جنځي مځاير قاجق ايت سرت مځبری, بهځمئن حاصل در تانه ايت *meñewā-*

kan tanaḡ serta janji mem-bāyar pājak itu serta membrī bahagi-an ḡṣil deri tanaḡ itu.

AMOINDRIER, v. a., مځورځکن *me-ḡūrāng-kan*.

S'AMOINDRIER, v. pron., منځادی *men-jādi kūrang*. La maladie s'est amoindrie, ځپاکت ايت سده جادی, پځاکت ايت سده جادی *peñākīt itu sudah jādi kūrang*.

AMOINDRISSEMENT, s. m., حال ککراځن *hāl jādi kūrang*, ککراځن *ka-kurāng-an*. L'amoindrissement du revenu, حاصل ککراځن *ka-kurāng-an ḡṣil*.

AMOK, sorte de folie furieuse, امق *āmok*. Courir l'amok (courir cà et là en furieux et attaquer tout ce qu'on rencontre), مځامق *meng-āmok*.

AMOLLIR, v. a., ملځبتکن *me-lem-but-kan*. —, affaiblir, ملځمکن *me-lem-māh-kan*, —, rendre lâche, مځندرکن *mengendur-kan*. — le cœur, ملځبتکن هاتي *me-lembut-kan hāti*. Les plaisirs sensuels amollissent les hommes, شهوة ايت ملځمکن اورڭ *ṣahwat itu me-lem-māh-kan ōrang*.

AMOLLISSEMENT, s. m., 1°, action, ملځبتکن حال *hāl-me-lembut-kan*, ملځمکن حال *hāl me-lem-māh-kan*. 2°, résultat, کلځوتن *ka-lembūt-an*, کلماهن *ka-lem-māh-an*.

AMONCELÉ, E, part. pas. du verbe amonceler, تمځن *timbun*, يڭ دتمځن

yang di-timbun, تَمْفُكْ tumpuk. Du sable —, فَاسِرْ يَغْ دَمْبَنْ pāsir yang di-timbun.

AMONCELLEMENT, s. m., 1°, action, فَنَمْبُونْ penimbūn-an, فَنَمْفُوكْ penumpuk-an. — 2°, résultat, تَمْبُونْ timbūn-an, كَتَمْفُوكْ ka-tumpuk-an.

AMONCELER, v. a., مَنِمْبَنْ menimbun, مَنَمْفُوكْ menumpuk, مَنَمْبُوكْ menumpuk-kan. — des richesses, مَنَمْبُوكْ مَنِمْبُوكْ menimbun-kan ka-kayā-an.

AMONT, s. m., هُولُو ūdik, اودق hūlu. En — كُودُقْ ka-ūdik, كهولو ka-hūlu. Aller en —, مودق mūdik.

AMORCE, s. f., اَمْنِ umpan.

AMORCE, séduction, بُجُوكْ bujuk-an, تِپُو tīpu.

AMORCE, pour faire prendre feu, رَابُقْ rābuk.

AMORCER, v. a., garnir d'amorce un hameçon, مَنَارَهْ اَمْنِ قَدْ مَاتْ كَايَلْ menāruh umpan pada māta kail.

AMORCER, attirer, séduire, مَبُوجُقْ mem-bujuk, مَنِپُو menīpu.

AMORCER, mettre une amorce à une arme, مَنَارَهْ رَابُقْ menāruh rābuk.

AMORTIR, v. a., مَغُورْ شَكْنْ mengūrang-kan, مَلْمَكْنْ me-lemah-kan. — le feu en y jetant de l'eau, مَغُورْ شَكْنْ هَاغْتْ اَثِي سَرْتْ مَبُوعْ اير mengūrang-kan hāgat āpi serta

mem-buang ayer. — l'ardeur de la concupiscence, مَلْمَكْنْ هَوَا نَفْسُو me-lemah-kan hawā nefsū.

AMOUR, s. m., فَغْسِيَهْ pengasih-an, كَسْكَاَنْ ka-sukā-an, حَبَّةْ hubbat, مُحَابَاةْ muḥabat. Un — parfait, فَغْسِيَهْ يَغْ سَمْفَرْنْ pengasih-an yang sempurna. — pur, فَغْسِيَهْ يَغْ سُوْخِيْ pengasih-an yang sūxi. L'amour de Dieu a été répandu dans nos cœurs, حَبَّةْ اللّٰهْ سَدَهْ تَرْتُوْغْ كَدَالَمْ هَاتِي muḥabat allah sudah ter-tuwang ka-dālam hāti kāmī. L'amour de Dieu est la source de toutes les vertus, فَغْسِيَهْ اللّٰهْ اَدْ فُوَهْنْ سَكْلْ فَغْسِيَهْ كَبِيْجِيْكَنْ pengasih-an allah ada pōhon segala ka-bijik-an. Promesse d'—, جَنْجِيْ مَغَاْسَهْ janji mengasih. — passionné, charnel, حَالْ بَرَاهِيْ hāl berāhi. — propre, چَتْ كَاْسَهْ چَتْ دِيرِيْ xita kāsih dīri, چَتْ دِيرِيْ xita dīri. — des richesses, كَسْكَاَنْ كَا-سُكَآ-اَنْ پَدَا كَا-كَآ-آ-اَنْ ka-sukā-an pada ka-kayā-an. — de la grandeur, كَسْكَاَنْ كَا-سُكَآ-اَنْ پَدَا كَا-بَسَارْنْ ka-sukā-an pada ka-be-sār-an.

AMOUR, terme d'affection. Mon —, كَا-كَآْسِيَهْ-كُوْ ka-kāsih-ku.

Loc. Beau comme l'amour, اَيْلَتِيْ ēlok sa-kālī. Faire l'amour, مَمِينَاْغْ memīnang.

AMOURACHER (s'), v. pron., بَرَاهِيْ berāhi. S'amouracher d'une femme, بَرَاهِيْ اَكْنْ فَرْمُونْ berāhi ākan per-

ampūan, منجادی ایدن سبب براهی *menjādi ēdan sebāb berāhi ākan perampūan*.

AMOURETTE, حبة تباد سگه *hubbat tiāda sungguh*.

AMOUREUX, EUSE, adj. et s., ثغاسه *pengasih*, فمبراهی *pem-berāhi*, حباب *hubāb*, اورغ مینغ *ōrang memīnang*. Lettre amoureuse, سورت کاسه *sūrat kāsih*. Vers —, سلوک براهی *selōka berāhi*. Ardeur amoureuse, نفسوبراهی *nefsū berāhi*. Désir —, ایغن براهی *īgin berāhi*. Caresse amoureuse —, فمبجوک *pem-bujūk-an*.

AMOVIBILITÉ, s. f., ثری یغ تباد تئف *prī yang tiāda tetup*, ثری اورغ یغ *prī ōrang yang tiāda šābit dālam jawāt-an-ña*, ثری اورغ یغ داقت دتورنکن درقد *prī ōrang yang dāpat di-tū-run-kan deri-pada pangkat-ña*.

AMOVIBLE, adj., یغ داقت دفتچتکن *yang dāpat di-pexāt-kan deri-pada pangkat-ña*, یغ تباد *yang tiāda tetup*, یغ تباد ثابت *yang tiāda tetup*, یغ داقت دفتچتکن *yang tiāda šābit dālam pangkat-ña*.

AMPHIBIE, adj., یغ داقت هیدف *yang dāpat hī-dup dālam ayer dān di-dārat*.

AMPHIBOLOGIE, s. f., دو فثرتین *dūa peng-arti-an*.

AMPHIBOLOGIQUE, adj., راجن *rā-jan*, ارتی دو *dūa arti-ña*, بچار راجن *artidūa*. Un discours —, بچار راجن *bixāra rājan*. Parole —, فثرتیان *per-katā-an yang arti-ña dūa*.

AMPHIBOLOGIQUEMENT, adv., دغن *dengan dūa arti-ña*, دغن *dengan dūa mūlut*.

AMPHIGOURI, s. m., بچار کوست ۲ *bixāra kūsut-kūsut*, اتورن فثرتیان *atūr-an per-katā-an dengan tiāda arti-ña*.

AMPHITHÉÂTRE, s. m., تفت دالم *tānā yang wāyang māna ōrang bānāk dūdūk ber-pangkat-pangkat*. Un terrain en —, تانه یغ برفثکت ۲ *tānah yang ber-pangkat-pangkat*.

AMPHITRYON, s. m., تون یغ منجامو *tūan yang men-jāmu ōrang yang panggil ōrang mākan*.

AMPHORE, s. f., باجن دغن دو تلغ *bājan dengandūa teliŋa ākan tārūh anggūr dālam-ña*, بویغ *būyung*, کندي *kendi*.

AMPLE, adj., long, large, étendu, لوس *lūwas*, لنگر *lunggar*, لافغ *lā-pang*, لنجت *lanjut*. Une place —,

لوس tampat yang luas.
Un habit —, باجو یغ لڭکر baju yang lunggar.

AMPLEMENT, adv., دغن چوڭف dengan xukup, بابق bāñak. Il y avait — de quoi diner, مکانن اد بابق makān-an ada bāñak.

AMPLEUR, s. f., کلواس ka-luwās-an, کلنجوتن ka-lanjut-an, ثری یغ prī yang lunggar.

AMPLIATION, s. f., double d'un acte, ترونن سورت turūn-an surat. نسخة یغ کدو ساتو سورت nuskat yang ka-dua satu surat.

AMPLIFICATION, s. f., بچار یغ bixāra yang di-panjang-kan atas suatu perkara.

AMPLIFIER, v. a., ملوسکن me-luwas-kan, ملنجتکن me-lanjut-kan, مننجڭکن memanjang-kan. — une histoire, ملنجتکن حکایة me-lanjut-kan hikāyat.

AMPOULE, s. f., fiole, فلس peles.

AMPOULE, tumeur, بنتل bentil. Il a des ampoules aux pieds, ۲ بنتل بنتل ککین bentil-bentil pada kakī-ña.

AMPOULETTE, s. f., sablier, جام jām, جام فاسر jām pāsir.

AMPUTATION, s. f., حال مغودغ hāl mengūdung, حال مشرت اغکوت hāl mengerāt anggōta orang.

AMPUTÉ, E, part. pas. du v. amputer, کودغ kūdung, فوتغ pūtung, ترغڭکل ter-panggal, ترکرت ter-kerāt. Une personne amputée, اورغ کودغ orang kūdung. Une main amputée, تانغن یغ ترکرت tangan yang ter-kerāt.

AMPUTER, v. a., مغودغ mengūdung, مومتغ memūtung, مڭڭکل manggal, مشرت mengerāt. — un membre, مغودغکن اغکوت اورغ mengūdung-kan anggōta orang. — quelqu'un, مغدوغی اورغ mengūdung-i orang.

AMULETTE, s. f., عزيمة azīmat, حکمة hikmat. Attacher une — au cou, مغیکتکن عزيمة قد لهر mergikat-kan azīmat pada leher.

AMUNITIONNER, v. a., مبلکلکن mem-bakul-kan. — une citadelle, مغهڭفکن دالم کوت ثربکالن فغراغن merg-himpun-kan dālam kōta per-bakāl-an pe-prāng-an.

AMUSANT, E, adj., یغ مپکاکن yang meñukā-kan, یغ جادی سونک هاتی yang jādi sūka hāti, رامی rāmey, اینق ēnak. Ces paroles sont très-amusantes, ترلالو اینق فرکسان ایت ter-lālu ēnak per-katā-an itu.

AMUSEMENT, s. m., فرمینن per-māin-an, کسکسان ka-sukā-an, ککمارن ka-gamār-an, سند sanda, گورو gūraw, تماغن timāng-an.

AMUSER, v. a., divertir, میکانک *meñukā-kan*, مخمکرک *meny-gamūr-kan*.

AMUSER, flatter, tromper, منچمبو *men-xumbu*, ممبوچ *mem-būjuk*, منیفو *menīpu*.

S'AMUSER, v. pron., براین *ber-māin*, برسوک *ber-sūka*, برای رمین *be-rāmey-ramēy-an*.

S'AMUSER, badiner, برسند *ber-sanda*, برگورو *ber-gūraw*, مخگورو *meny-gūraw*.

S'AMUSER, perdre le temps, برلین *ber-lēna*, ایسغ *īsang-īsang*.

AN, s. m. ou ANNÉE, s. f., تاهن *tāhun*, سنت *senet*, موسم *mūsīm*, L'an du monde, قد تاهن در کج دیئن *pada tāhun deri ka-jadī-an duniā*. L'an de grâce, قد تاهن مسیحی *pada tāhun mesēhi*. L'an de l'hégire, قد تاهن هجرة نبی *pada tāhun hejrat nabī*. L'an du règne de, قد تاهن کرجاءن *pada tāhun ka-rajā-an*. Un an, ساتو تاهن *sātu tāhun*, ستاهن *sa-tāhun*. Une fois l'an, ستاهن سکالی *sa-tāhun sa-kālī*. Bout de l'an, سمبمبغ یغ دبت کارن اورغ ماتی *sembahyang yang di-būat kārna orang mati satu tāhun kamudīan deri pada matī-ña*. Il a trente ans, تیگ *tīga*, دیول تاهن عمرن *puloh tāhun umur-ña*. Après trois ans, سهابس

تیگ تاهن لان *sa-hābis tiga tāhun lamā-ña*. Période de dix ans, دیواس *dīwāsa*, یغ سغوله تاهن لان *puloh tāhun lamā-ña*. Année solaire, تاهن شمسیة *tāhun šemsīyet*, ou تاهن شمسی *tāhun šemsi*. Année lunaire, تاهن قمریة *tāhun kemri-yet*, ou تاهن قمری *tāhun kemri*. Au commencement de l'année, à la nouvelle année, قد ثر ملائن تاهن *pada per-mulā-an tāhun*, قد تاهن *pada tāhun bahāru*. À la fin de l'année, قد کسداهن تاهن *pada ka-sudāh-an tāhun*. À chaque année, قد تیغ *pada tiap-tiap tāhun*. Souhaiter une bonne année, قد تاهن بهارو *mem-brī salāmat pada tāhun bahāru*. Cette année, تاهن یغ سکارغ *tāhun yang sakārang ini*. L'année dernière, l'année passée, تاهن تاهن یغ *tāhun yang sudah*, یغ سده *tāhun yang sudah lālu*. L'année prochaine, تاهن یغ داتغ *tāhun yang datang*. Année de sécheresse, تاهن یغ کورغ هوجن *tāhun yang kūrang hūjan*. Année pluvieuse, تاهن یغ بائق هوجن *tāhun yang bāñak hūjan*. Année abondante, تاهن ککنپاغ *tāhun ka-ken-ñāng-an*. Année stérile, تاهن کلغارن *tāhun ka-lapār-an*. Dans les années éternelles, قد اخره *pada āki-*

برتاهن ۲, *rat.* Pendant des années, *ber-tāhun-tāhun.* Faire à l'année, *menāhun.* Pendant combien d'années, *brāpa tāhun lamā-ña.* Année bissextile, *tāhun kabisah.* L'année contient 365 jours et 6 heures environ. Or ces 6 heures font à chaque quatrième année un jour de plus; cette année se nomme bissextile, et le jour en plus s'ajoute au mois de février qui alors en a 29, *مک ثد سواتو تاهن*, *adale tiñ ratas anm qūle lim hāri dān* *سکرکیر انم جام باپقن مک دغن انم جام* *ایت جدیلہ ثد تیف ۲ امثت تاهن لان* *سواتو هاری لبه مک تاهن ایت دنهای* *اورخ تاهن کیسه دان سواتو هاری یغ* *لبه ایت دهوبغ ثد بولن فبرواری مک* *هرین بولن ایت دو قولہ سمیلن هاری* *ادان* *maka pada suātu tāhun adā-lah tiga rātus anēm pūloh lima hāri dān sa-kira-kira anēm jāmbānak-ña, maka dengan anēm jām itu jadi-lah pada tiap-tiap ampat tāhun lamā-ña sūatu hāri lebèh; maka tāhun itu di-namā-i* *ōrang tāhun kabisah, dān suātu hāri yang lebèh itu di-hūbung pada būlan februāri, maka hāri būlan itu dūa pūloh sambilan hāri bāñak-ña adā-ña.*

فرهفونن ببراف *ANA, s. m.,* recueil, *حکایة اتو فریواتن دان لاین درثد ایت* *per-himpūn-an be-brāpa hikāyat ātaw per-buāt-an dān lāin deri-pada itu.*

اورخ فرتاف *ANACHORETE, s. m.,* *ōrang per-tāpa, زاهد zāhid.* Pratiquer les exercices d'un —, *مغیکت* *meng-ikut tāpa per-tāpa.* Vivre en —, *هیدف سفرت زاهد hi-dup sefert zāhid.* Rendre — *منزاهدکن men-zāhid-kan.*

سیلف دالم *ANACHRONISME, s. m.,* *ساله سرت* *silap dālam tārīk,* *مغیبتخ ماس* *sālah serta meng-hitung māsa.*

تحریف *ANAGRAMME, s. f.,* *تکرن حرف فرتائن* *tehriif, tukūr-an huruf per-katā-an.*

بندیغن *ANALOGIE, s. f.,* *bandīng-an,* *افام* *upāma, برسماں ber-samā-an,* *تمیل tamşil,* *مثل mişal.* Par — *serta bandīng-an,* *سرت بندیغن* *upamā-ña.*

یغ برسام *ANALOGUE, adj.,* *yang ber-sāma.*

تفصیل *ANALYSE, s. f.,* *tefşil.*

نانس *ANANAS, s. m.,* *nānas, (le fruit)* *بوه نانس būah nānas, (la plante)* *پوهن نانس pōhon nānas.*

فری نگرى یغ *ANARCHIE, s. f.,* *فرته* *prī nagri yang kūrang perentah.* Cette ville est dans l'—,

مک نگرى ایت کورخ فرتهن *maka nagri itu kūrang parentāh-ña.*

ANATHÉMATISER, v. a., ملعتکن *me-lanat-kan*, مغتوکی *meng utuk-i.*

ANATHÈME, s. m., کوتق *kūtuk*, لعنه *lanat*, کارم *kāram*, ککرامن *ka-karām-an*. Prononcer un — sur quelqu'un, مغوچف کوتق اتس سورخ *meng-ūxap kūtuk atas sa-ōrang.*

ANATOMIE, s. f., علم التشریح *ilmu el-tešrīh*. Livre d'anatomie, کتاب *kitāb* تشریح *tešrīh.*

ANCÊTRES, s. m. pl., نینق مویغ *nēnek mōyang*. Les coutumes de nos —, عادة نینق مویغ کیت *adat nēnek moyang kita.*

ANCÊTRES, ceux qui nous ont précédés, دهولو اورخ *ōrang dahūlu*. Nos — étaient plus sages que nous, دهولو ادبر بودی درقد کامی *ōrang dahūlu adaber-būdi deri-padakāmi.*

ANCHE, s. f., هوجخ موری اتوبشی *hūjung mūri ātar bangsi yang mā-suk di-mūbut ōrang yang ber-bangsi.*

ANCHOIS, s. m., ایکن کی *ikan key.*

ANCIEN, NE, adj., ثرب *purba*, سدی *sadia*, دهولو *dahūlu*.

ANCIEN, vieux, توا *tuā*. Les anciens usages, عادة لام *adat lāma*. Les anciens temps, ثرب کال *purba kāla*. L'ancien testament, فرجنجین *per-janjī-an lāma*. La loi ancienne (la loi de Moïse), توریت *tawrit.*

Vêtements anciens, کاین توا *kāin tuā*, کاین لام *kāin lāma*. Mode ancienne, چار لام *xāra lāma*. Un — ami, صحابة لام *ṣohābat lāma.*

ANCIEN, qui n'est plus. L'épouse ancienne (qui a divorcé, qui est remplacée par une nouvelle), یینی *bīni lāma*. — گزندور *gurendūr lāma*, یغ دهولو *yang dahūlu.*

ANCIEN, s. m., فتوا *pen-tuā*. Les anciens, سکل فتوا *segala pen-tuā*. Le conseil des anciens du peuple, مجلس فتوا *mejlis pen-tuā kaum*. Hé! l'ancien, سی توا *sī tuā*, هی اورخ *hey ōrang tuā*. L'ancien des jours, الله *allah.*

ANCIENNEMENT, adv., دهولو کال *dahūlu kāla*, ثرب کال *purba kāla*, زمان سدی کال *sadia kāla*, دهولو *zemān dahūlu*, میغ *mēmang.*

ANCIENNETÉ, s. f., کلامن *ka-la-mā-an*, کتوان *ka-tuā-an*, کتدان *ka-adā-an yang tuā*. L'ancienneté de sa famille, کلامن بغسان *ka-lamā-an bangsā-ña*. À cause de son ancienneté cette maison est sur le point de tomber, مک اوله سبب *maka ūleh sebāb ka-adā-an-ña* کتدانن توا مک رومه ایت هندق روبه *maka rūmah itu hendak rūbuh*. Rang d'ancienneté, ثغکت *parakat pen-tuā.*

ANCOLIE, s. f., (Bot.), چانر بوکر *xānar bōkor*.

ANCORAGE, s. m., لبوهن *labūh-an*, قلبوهن *pe-labūh-an*. Droit d'ancre, روب ۲ *ruba-rūba*.

ANCORE, s. f., ساوه *sāuh*. — en fer, ساوه بسی *sāuh besī*. Un câble d'ancre, تالی ساوه *tālī sāuh*. Tige d'ancre, باتخ ساوه *bātang sāuh*. Pattes d'ancre, ککو ساوه *kūku sāuh*, داون ساوه *dāun sāuh*. Jas, jouail d'ancre, تشکم ساوه *tanggam sāuh*.

Anneau d'ancre, چینچن ساوه *xinxin sāuh*. Trou de l'ancre, مات ساوه *mā-ta sāuh*. Semelle de l'ancre, سفاتو ساوه *sapātu sāuh*. Bouée d'ancre, لفتح ساوه *lampung sāuh*. Etre à l'ancre, برلابه *ber-lābuh*. Jeter l'ancre, ملاهکن ساوه *me-lābuh-kan sāuh*, منجاتهکن ساوه *men-jātuh-kan sāuh*. Lever l'ancre, ممبکر ساوه *mem-bongkar sāuh*. Saisir l'ancre, منبت ساوه *menambat sāuh*. Chasser sur ses ancres, لارت *lārat*, تاهر *tāhar*.

Loc. On ne jette pas l'ancre dans le fleuve de la vie, رات کهدوئن *rāta ka-hidūp-an santiāsa ber-jālan dergan tiāda ber-henti*.

ANCREE, v. n., ملاه *me-lābuh*, ملاهکن *me-lābuh-kan*, منجاتهکن *men-jātuh-kan sāuh*.

ANDOUILLE, s. f., اروتن *urūt-an*. — de pore, داکغ بابی *urūt-an dāging bābi*.

ANDOUILLER, s. m., اغلک *angga*, تندق روس *tanduk rūsā*.

ÂNE, s. m., کلدی *kaldey*, کلدی جتن *kaldey jantan*.

Loc. Ignorant comme un —, بوده سفرت کلدی *bōdoh seperti kaldey*. Têtu comme un —, تکر *tegur seperti kaldey*, سفرت کلدی *tegur sa-kālī*. Méchant comme un — rouge, جاهت سفرت *jāhat seperti kaldey mērah*, جاهت سکالی *jāhat sa-kālī*. Pont aux —, یخ ترلانو *peng-ajār-an yang ter-lālu gampang*. Il cherche son —, et il est dessus, ای منپهاری سواتو فرکان *īamen-xahārisuātu porkāra yang ada dālam tāngan-ña*. Faute d'un point Martin perdit son —, سبب کورخ سدیکت تیاد داؤت *sebub kūrang sa-dikit tiāda dāpat untung*.

ANÉANTI, E, part. pas. du v. anéantir, یخ دتیداکن *yang di-tiadā-kan*, یخ دروسقن *yang di-rūsak-kan*.

ANÉANTI, abattu, هیلخ قوه *hīlang kūwat*, جادی تشغن *jādi pingsan*.

ANÉANTIR, v. a., میداکن *meniadā-kan*, منیداکن *menidak-kan*,

bāik. Voix —, سوار ترلاو مردو *su-wāra ter-lālu merdu*.

ANGINE, s. f., ساکت باره دلهر *sākit bārah di-lēher*.

ANGLAIS, E, اغکرس *inggris*. Un —, اورغ اغکرس *ōrang inggris*. La langue anglaise, بهاس اغکرس *ba-hāsa inggris*.

ANGLE, s. m., هوجج *hūjung*, جنجورو *jūru*, پنجنجورو *pen-jūru*. Sommet d'un —, هوجج جنجورو *hūjung pen-jūru*. Les côtés d'un —, سکی جنجورو *segi pen-jūru*. — droit, جنجورو تمفل *siku*. — obtus, جنجورو *pen-jūru tumpul*. — aigu, جنجورو *pen-jūru tajam*. — saillant, جنجورو هوججن کلور *pen-jūru hūjung-ña ka-lūar*. — rentrant, جنجورو هوججن کدالم *pen-jūru hūjung-ña ka-dālam*. — rectiligne, جنجورو بفرسکی بتل *pen-jūru be-per-segi betül*. — curviligne, جنجورو *pen-jūru be-per-segi lengkung*. À l'angle (au coin) d'une rue, فد هوجج جالن *pada hūjung jālan*.

ANGLE, pointe de terre, هوجج *hūjung tānah*, — qui s'avance dans la mer (cap), تنجج *tanjung*.

Une table à quatre angles (côtés), میج امفت فرسکی *mēja ampat per-segi*. Les quatre angles (coins) du monde, امفت تفس عالم *ampat tepàs*

ālam. — interne de l'œil, مات *sūdut māta*. — externe de l'œil, ایکر مات *ikor māta*.

ANGLETERRE, نگری اغکرس *nagrī inggris*.

ANGLICAN, E, adj., اغکرس فون *inggris pūña*. Eglise anglicane, کنیسه اغکرس *kanīset inggris*. Un —, کنیسه اغکرس فون امة *kanīset inggris pūña ummat*.

ANGOISSE, s. f., suffocation, کساکن *ka-sesāk-an*.

ANGOISSE, affliction, حال برلیسه *hāl ber-lisah*.

ANGOISSE, auxiété extrême, کتکوتن موت *ka-takūt-an maut*, سغسار موت *sangsāra maut*.

ANGUILLE, s. f., بلت *belūt*, مالغ *mālang*. Une sorte d'anguille très fine, ایکن لغی *ikan lampey*. Ecorcher, dépouiller une —, مغوشس *mengūpas kūt belūt*.

Loc. Il échappe comme une —, ای سورغ یغ بابق چردق *ia sa-ōrang yang bānak xerdiq*. — Sous roche, بارغ یغ سمبونی *bārang yang sembūni*. Ecorcher l'anguille par la queue, ملای فکرچاءن مان فانت *me-mulā-i pe-karjā-an māna pātut meng-hābis-kan dia itu*.

ANGULAIRE, adj., برجنجورو *ber-pen-jūru*, برهوجج *ber-hūjung*. Pierre —, باتو هولو جنجورو *bātu hūlu*

pen-jūru. Dents —, گیکي *gigi* *asu*.

ANGULEUX, EUSE, adj., یخ اد بیراف *yang ada be-brāpa bānāk kūjung padā-ña*. Un rocher —, باتوکارخ یخ اد بیراف *bātu kārang yang ada be-brāpa bānāk kūjung padā-ña*.

ANICROCHE, s. f., کتکاهن *ka-tegāh - an*, کسکارن *ka-sukār - an*. Rencontrer des —, برتودغن کسکارن *ber-temū dengan ka-sukār - an*.

ÂNIER, ÈRE, s., اورخ مغهالوکلدی *orang meng-hālaw kaldey*.

ANIL ou ANIR, s. m., نیل *nīla*, تارم *tārum*.

ANIMADVERSION, s. f., هردق *har-dik*, کنجین *ka-benxī - an*, کموالن *ka-muwāl - an*.

ANIMAL, s. m., pl. ANIMAUX, بناتخ *binātang*, حیوان *heywān*. — sauvage, بناتخ لیر *binātang liar*. — domestique, بناتخ جینق *binātang jīnak*. — féroce, بناتخ بوس *binātang būwas*. — volant, بناتخ تربخ *binātang terbang*. — quadrupède, بناتخ یخ *binātang yang ber-kāki ampat*. — furieux, بناتخ کالق *binātang gālak*. — rampant à la manière des serpents, بناتخ منجولر *binātang men-jūlur*. — se traînant sur les pattes, بناتخ مرثکت *binātang me-rangkak*.

Les insectes, رات *rata-rāta*.

Les reptiles, بناتخ یخ ملات *binātang yang me-lāta*.

Le règne animal, سکل بناتخ *segala binātang*, سکل حیوان *segala heywān*, هیدف هدوشن *hiduphidup-an*.

Les instincts des animaux sont considérés comme le symbole des bonnes et des mauvaises qualités des hommes, d'où l'on dit :

Le coq est vigilant, la tortue est chaste, la colombe est innocente, le paon est orgueilleux, le tigre est féroce, le lion est courageux, le pourceau est gourmand, le moineau est lascif, l'âne est ignorant, le chien est fidèle, la corneille vit longtemps, le loup est voleur et cruel, le renard est fin et rusé, la fourmi est économe, le hibou est sage.

مک طبیعة سکل بناتخ اد اقام صفة یخ *maka tebiat segala binātang ada upāma sifat yang bāik dān sifat yang jāhat* بایق دان صفة یخ جاهت سکل مانسی *segala māmūsia maka sebab itu orangkāta*: هایم جتنن برجاک *hāyam jantan ber-jāga*, ککوراد سوچی *ka-kūra ada sūxi*, مرقاتی اد توله دان *merapāti ada tulus dān betul*, مرق بغکت هتین *merūk borgkak hati-ña*, هریمو بوس *harimaw būwas*,

بابي دمف *sīnga berāni*, بورغ ثفت دوکان دان *bābi demāp*, جابل *būrunḡ pīpīt dokāna dān xābul*, کلدی بوده *kaldey bōdoh*, بورغ انجغ ستیاون *anjing satiāwan*, بورغ گزک فنجوری دان *būrunḡ gāgak umur-ña panjang*, جاهت *gurg pen-xūri dān jāhat*, روبه چردق دان برزای *rūbeh xerdik dān ber-dāya*, سمت برسمفن *semūt ber-simpan*, بورغ هتو برودی *būrunḡ hantu ber-būdi*.

ANIMAL, E, adj., حیوانی *heywāni*, چار بناتغ *binātang pūña*, بناتغ ثوک *xāra binātang*. Un homme —, sensuel, اورغ حیوانی *orang heywāni*.

ANIMALCULE, s. m., بناتغ کچل سکالی *binātang kexil sa-kāli*.

ANIMALITÉ, s. f., فراغی بناتغ *per-āngi binātang*, ثری حیوان *pri heywān*.

ANIMATION, s. f., 1°, action d'animer, حال مشهدفکن *hāl merg-hīdup-kan*, حال میکاکن *hāl meñukā-kan*, حال مبرنیکن *hāl mem-beranī-kan*, فنججان *perg-ajāk-an*. 2°, résultat, کسدان *ka-hīdūp-an*, کسکامن *ka-sukā-an*, کرین *ka-ramēy-an*.

ANIMÉ, E, part. pas. du v. animer, هیدف برپاو *ber-ñāwa*, هیدف *hīdup*. Statue —, کمبریغ سفرت *gambar yang seperti hīdup*.

ANIMÉ, ayant de la vivacité, رای یغ دبرنیکن *rāmey pantas*, فنتس *yang di-beranī-kan*.

ANIMÉ, irrité, ماره *mārah*, مرک *murka*.

ANIMER, v. a., donner la vie, مبری پاو *mem-brī jīwa*, مبری جیو *mem-brī ñāwa*, مشهدفکن *merg hīdup-kan*.

ANIMER, donner de la vivacité, میکاکن *me-rāmey-kan*, ممتسکن *memantās-kan*.

ANIMER, encourager, مبرنیکن *mem-beranī-kan*, مبری هاتی *mem-brī hāti*, مبری کمبیر *mem-brī gambīra*, مشهدفکن *merg-ilhām-kan*. — les soldats au combat, مبرنیکن لسكر قد *mem-beranī-kan laškar pada prang*.

ANIMER, exciter, مشاجق *merg-ājāk*, مشوق *merg-ūpak*. — le peuple, مشاکرکن اورغ باپق *merg-grak-kan orang bāñak*.

ANIMER, irriter, مارهکن *me-mārah-kan*, مفرمرکاکن *mem-per-murka-kan*.

ANIMOSITÉ, s. f., haine, ressentiment, کبنجی *benxi*, کبنجیئن *ka-benxi-an*, دمدم *demdam*, هاتی کرانن *karāt-an hāti*. Avoir de l'animosité, ممبرنیکن *mmem-benxi*, مناره دمدم *menāruh demdam*.

ANIS, s. m., ادس مانس *ādas mānis*. Graine d'anis, بیجی ادس *biji ādas mānis*. — étoilé, بادiane, ادس چین *ādas xīna*.

ANISSETTE, s. f., سوئی ادس مانس *sōpi ādas mānis*.

ANKYLOSE, s. f., سندی یغ جادی *sendi yang jādī kaku*, سندی کاکو *sendi yang tiāda* یغ تیاد دافت برکرق *dapat ber-grak*.

ANNALES, s. f. pl., تاریخ *tārīk*, حکایه *hikāyat*, سجاره *sejārat*. Le livre des annales des peuples, کتات *kitāb tārīk ul-umem*. Les annales malaises, سجاره ملایو *sejārat malāyu*.

ANNALISTE, s., فپورت تاریخ *pe-nūrat tārīk*.

ANNEAU, s. m., چینن *xinxin*. — nuptial, چینن یغ دفاکی اورغ یغ *xinxin yang di-pakey orang yang ber-kawin*. Bénir l' — nuptial, چینن ممبرکاتی چینن *mem-ber-kāt-i xinxin*. — royal, چینن کرجان *xinxin ka-rajā-an*. — avec un cachet, چینن چف *xinxin xap*. — de Saturne, چینن بتغ زحل *xinxin bintang zahal*. — qu'on porte aux jambes, aux bras, کلغ *gelang*, (qui résonne), کرونخ *keronxong*. — d'une chaîne, هوېغ *hūburg*. — d'une cotte de mailles, خلقه *kalkah*.

— de rideau, چینن کلبو *xinxin kulambu*.

ANNÉE, s. f., v. AN.

ANNELE, E, adj. (des cheveux), ایکل *ikal*, فقهو *papūwah*.

ANNEHE, s. m., بارغ یغ برکتش *bārang yang ber-gantung*, بارغ یغ *bārang yang meñertā-i*.

ANNEHER, v. a., ملکت *me-lekāt*, مېهوبغ *merg-hūburg*. — ا, منباهی *menambāh-i*.

ANNEXION, s. f., 1°, action, حال *hāl me-lekāt-kan*, فقهوغن *perg-hūburg-an*. 2°, résultat, هوبوغن *hubūrg-an*, لبېن *lebēh-an*, تمباهن *tambāh-an*.

ANNIHILER, v. a., منیداکن *meniadā-kan*, مباطلکن *mem-bātil-kan*. — le droit de quelqu'un, منیداکن *meniadā-kan hak orang*. — un testament, مباطلکن وصیه *mem-bātil-kan wasiyat*.

ANNIVERSAIRE, s. m. et adj., کمبلین *kombali-an*, بارغ هاری ییل ساتوتاھن *bārang hāri bila satu tāhun lamā-ña sudah lālu*. Fête —, هاری رای یغ داتغ قول کمدين دروقت *hāri rāya yang dātang pūla kamudian deri waktu satu tāhun lamā-ña sudah lālu*. —, bout de l'an, سمبېغ یغ دبوت اورغ *sembahyang yang di-būat orang*, کارن جیواورغ ماتی ساتوتاھن کمدين درود *sembahyang yang di-būat orang*.

kārna jīwa orang mātī sātu tāhun kamudī-an deri-pada mātī-ña.

ANNONCE, s. f., حال مبرتاکن *hāl mem-beritā-kan*, ممبرین تاهو *pem-brī-an tāhu*, کتاءن *ka-ñatā-an*, تنیه *tembiet*. Feuille d'annonce, سورت مبري تاهو *sūrat mem-brī tāhu*, سورت خبر *sūrat kabar*.

ANNONCER, v. a., publier, مبرو *meñerū*, مبروکن *meñerū-kan*, مورتاکن *mem-beritā-kan*, مورتاکن *me-wartā-kan*, مغبرکن *meng-kabar-kan*. — au son de la caisse, منطبلکن *men-ṭabal-kan*, منوبتکن *me-nōbat-kan*. — par affiche, سورتن ملکتکن *sūrat me-lekūt-kan*, خبر *me-lekūt-kan*, سورتن مبري تاهو *me-lekūt-kan sūrat mem-brī tāhu*.

ANNONCER, donner avis, faire savoir, معلومکن *me-malūm-kan*, مپتاکن *me-ñatā-kan*, مغتاکن *megatā-kan*, مپتکن *meñebūt-kan*, مبري *mem-brī tāhu*. — à un supérieur, مفرسمبکن *mem-per-sembah-kan*.

ANNONCER, prédire, منوبتکن *me-nubuwet-kan*. Les prophètes ont annoncé la venue de Jésus-Christ, سکل نبی سده منوبتکن کدتاغن عیسی *segala nabi sudah me-nubuwet-kan ka-datāng-an isa el-mesēh*.

ANNONCER, prêcher, برخطبه *ber-kutbat*, مغخطبتکن *meng-kutbat-kan*.

— l'Evangile, مغخطبتکن الانجیل *meng-kutbat-kan el-injil*.

ANNONCIATION, s. f. (Liturg. cath.), خبریغ دبری ملایکه جبراعل قدستی *kabar yang di-brī malāikat jibrāil pada setti marīam*.

ANNOTATION, s. f. (en marge d'un ouvrage), حاشیه *hāsiyat*.

ANNOTATION, marque, علامة *alā-mat*, تند *tanda*.

ANNOTER, v. a., mettre des notes en marge d'un ouvrage, ممتوت حاشیه *mem-būat hāsiyat*.

ANNOTER, marquer, مناره علامة *menāruh alāmat*, مناره تند *menāruh tanda*.

ANNUAIRE, s. m., کتاب تاهن *kitāb tāhun*, تقویم *tekwīm*.

ANNUEL, LE, adj., یغ ساتو تاهن *yang sātu tāhun pūña*, ستاهن *sa-tāhun*. Tribut — اوڤتی ستاهن *ūpatī sa-tāhun*. Gages — کاجی تاهن *gāji tāhun*. Termes — (de paiement) اغسورن تاهن *argsūr-antāhun*.

ANNUELLEMENT, adv., قد تیغ ۲ *pada tiap-tiap tāhun*, برتاهن ۲ *ber-tāhun-tāhun*.

ANNULAIRE, adj., سروث چنچن *sa-rūpa xinxin*. Doigt — جاری *jāri mānis*.

ANNULER, v. a., منیداکن *menidā-kan*, مغهاشکن *meng-hāpus-kan*. — une peine, منیداکن سقس *menidā-kan seks*.

meniadā-kan siksa. — un contrat,
جنجی مشهاشکن *menj-hāpus-kan*
janji.

ANOBLI, part. pas. du v. anoblir,
جادی بغساوان *jādi bangsāwan,*
یغ دی-بغسا-کان *yang di-bangsā-kan.*

ANOBLIR, v. a., ممبغساکن *mem-*
bangsā-kan, ملیکان *me-muliā-kan.*

ANOBLISSEMENT, s. m., حال
ممبغساکن *hāl mem-bangsā-kan.*

ANODIN, INE, adj., remède —,
اوبت یغ مینغکن ثیاکت *obat yang*
meñenang-kan peñakit.

ANOMAL, E, adj., یغ تیاد تراتر *yang*
tiāda ter-atur.

ANOMALIE, s. f., ثری یغ تیاد تراتر
pri yang tiāda ter-atur.

ANONYME, adj., تیاد برنام *tiāda*
ber-nāma, دغن تیاد برتند تاغن *dengan*
tiāda ber-tanda tāngan. Une lettre
—, سورت یغ تیاد برتند تاغن *sūrat*
yang tiāda ber-tanda tāngan. Un
livre —, کتاب یغ تیاد نام پورتن اتسن
kitāb yang tiāda nāma peñurat-ña
atas-ña.

ANORMAL, E, adj., یغ تیاد تراتر *yang*
tiāda ter-atur, یغ تیاد دالم کدوکن
یغ بیاس *yang tiāda dālam ka-du-*
dūk-an yang biāsa.

ANSE, s. f., d'un vase, تلیغ *te-*
linga. — d'autres objets, تاغن
tāngan, پمغ *pemegung.*

ANSE, s. f., petite baie, تلی *teluk,*
تلی کچل *teluk kexil.*

ANTAGONISTE, adj., لاون *lāwan.*

ANTARCTIQUE, adj., یغ دسلاتن
yang di-selātan. Pôle —, قطب
kutub selātan.

ANTÉCÉDENT, E, adj., یغ دهولو *yang*
dahulu, یغ قرنام *yang portāma,* یغ
اول *yang awal.*

ANTÉCÉDENT, s. m., کلکون یغ
ka-lakū-an yang dahulu,
قرنام فکرجان *pe-karjā-an por-*
tāma. Les antécédents de cette
personne, ایت اورغ ایت
ka-lakū-an portāma orang itu.

ANTÉCHRIST, s. m., دجال *dejjāl,*
l'Antéchrist, الدجال *el-dejjāl.*

ANTENNE, s. f., vergue, قابون *pā-*
būwan, قبابون *pembāwan.* Baisser
l'antenne, منورنکن قبابون *menūrun-*
kan pembāwan.

ANTENNE, des animaux, کندق کچل
tanduk kexil.

ANTENNE, tentacule, مراب کندق
tanduk me-rāba.

ANTÉRIEUR, E, adj., 1°, par rap-
port au temps, دهولو *dahulu,* یغ
قرنام *yang portāma,* یغ لام *yang lāma,*
قرب *purba.* Le temps —, کال یغ
kāla yang dahulu. Ma dette
est — à celle de cet homme, هوتغ
hūtang hamba ada dahulu deri-
pada hūtang orang itu. L'épouse
— (qui a été remplacée après le

divorce), یغ یینی *bini yang* *lāma*. 2°, par rapport au lieu, یغ دهدائن *yang di-mūka*, یغ دهولو *yang di-hadāp-an*, *dahūlu*. La partie — d'un navire, هلون فراهو *halūwan prāhu*.

ANTÉRIEUREMENT, adv., دهولو *da-hūlu*, قد زمان دهولو *pada zemān dahūlu*, سدی قرب کال *purba kāla*, سدی *sadīa kāla*.

ANTHROPOPHAGE, s., اورغ یغ ماکن *orang yang makan orang*.

ANTICHAMBRE, s. f., ییلق دهدائن *bilang di-hadāp-an*, بلانترائن *bel-antarā-kan*.

ANTICIPER, v. a., مندهلوی *men-dahulū-i*, مندهلوکن *men-dahulū-kan*, ممبوت دهولو *mem-būat dahūlu*. — un paiement, ممباير دهولو کتیک *mem-bāyar dahūlu kotika*.

ANTICIPER, v. n., sur le droit de quelqu'un, ملغکر حق اورغ *melanggar hak orang*. — sur le revenu de l'année suivante, ماکن ورغ تاهن *makan wang tahun yang datang pūna*.

ANTICONSTITUTIONNEL, LE, adj., یغ مللون شرط کرجائن *yang melawan syarat ka-rajā-an*.

ANTIDATER, v. a., مندهلوکن هاری *men-dahulū-kan hāri būlan atas sūrat*, منولس هاری *menūlis hāri būlan yang dahūlu*.

ANTIDOTE, s. m., فناور *penāwar*. — contre le venin d'un serpent, فناور بیس اولر *penāwar bisa ūlar*. Donner un — contre du poison, مناورکن راجن *menāwar-kan rāxun*.

ANTIENNE, s. f., آیه در کتاب قدس *āyat deri kitāb kudus yang di-ñāni dahūlu segala mezmūr dā-lam mesjid*.

Loc. Donner une mauvaise —, میتاکن خبر یغ ممبری سوسه هاتی *menatā-kan kabar yang mem-brī sūsah hāti*. Chanter toujours la même —, مشات سنتیاس سمام *mergāta santiāsa sama-sāma*.

ANTILOPE, s. f., کمبغ هوتن *kambing hūtan*.

ANTIPATHIE, s. f., بنچی *benxi*, کگلین *ka-geli-an*, ستروون *satrū-an*. Ressentir de l'antipathie, مرسائی *me-rasā-i ka-geli-an*.

ANTIPODE, s. m., یغ دسبله *orang yang di-sa-belāh duniā yang di-bāwah*.

ANTIQUE, adj., قرب *purba*, توا *tuā*, لام *lāma*. Un palais —, استان *astāna deri purba kāla*. Statue —, فاتغ یغ باقی توا *pātung yang bānak tuā*. Coutumes antiques, عاده دهولو کال *adat dahūlu kāla*.

ANTIQUITÉ, s. f., قرب کال *purba kāla*, دهولو کال *dahūlu kāla*.

ANTIQUITÉS, s. f. pl., فرکارا یغ *frakāra*
 porkāra-porkāra تغکل در فرب کال
yang tinggal deri purba kālā.

ANTITHÈSE, s. f., شرکاءن یغ هر تین *sharkān*
per-katū-an yang hartī-ña
 ber-dompak.

ANTRE, s. m., caverne, گوه *gūah*,
 گوه *gerunggang*. Un — profond, گوه
gūah yang bānak dālam.

Loc. C'est l'antre du lion, تمغت
tampat deri māna
sūsah ka-lūar.

ANUS, s. m., دبر *tumbung*, تمبغ
dubūr.

ANXIÉTÉ, s. f., خنت *xinta*,
 فرچنتان *per-xintā-an*, رندو *rindu*,
 سوسه *sūsah*, کفلون *ka-pilū-an*,
 تاکت *tākut*, شغل *šugul*.

ANXIEUX, EUSE, adj., یغ برچنت
yang ber-xinta, یغ فیلو هتین *yang*
pīlu hatī-ña, بر تاکت *ber-tākut*,
 مشغول *mešgūl*, گنده *gundah*.

AORTE, s. f., نادى ایت یغ برنام نادى
nādi itu yang ber-nāma nādi
besār.

AOÛT, s. m., بولن یغ *agostu*, اگستو
būlan yang ka-dulāpan.

APAISE, v. a., مندامیکن *men-*
dāmey-kan, مندیمن *men-dīam-*
kan, مندهکن *menedōh-kan*, منیغن
menenang-kan. — un tumulte,
 مندامیکن اورغ یغ کفر
men-dāmey-
kan ōrang yang gampur. — une

tempête, مندهکن اغن ربت *mene-*
dōh-kan āgin ribut. — une dou-
 leur, مغورغن فپاکت *menḡurang-kan*
peñakit. — la faim, موسکن لافر
memūwas-kan lāpar. — la soif,
 مدامکن دهاک *memādam-kan da-*
hāga.

S'APAISE, v. pr., منجادی سنج
men-jādi senḡng, منجادی دیم
jādi dīam, منجادی تده *men-jādi*
tedōh.

APATHIE, s. f., فراغی یغ تیاد مراس
perāngi yang tiāda me-rāsa, حال
 هاتی یغ تیاد مراس *hāl hātī yang*
tiāda me-rāsa, الف *alpa*, کملاسن
ka-malās-an.

APATHIQUE, adj., یغ لالی *yang*
lāley, یغ مالس *yang mālas*.

APERCEPTION, s. f., راس هاتی
rāsa hātī, راسان *rasā-an*.

APERCEVOIR, v. a., منمفق *menam-*
pak, ملیت *me-lihat*, بهارو ملیت
bahāru me-lihat. — un navire,
 منمفق سبوه کفل *menampak sa-būah*
kapāl.

S'APERCEVOIR, v. pron., مراس
me-rāsa.

APERÇU, E, part. pas. du v. aper-
 cevoir, تمفق *tampak*, لیت *lihat*.

APERÇU, s. m., exposé sommaire,
 اختصار *iktišār*.

APERÇU, estimation approxima-
 tive, اوراوارن *āwar-awār-an*, کرکیر
kīra-kīra.

APÉRITIF, IVE, adj. (Méd.), remède apéritif, اوبت برچاهر *obat ber-xāhar*.

APETISSEUR, v. a., diminuer, مچکلن *mengexil-kan*, مغورغن *mengūrang-kan*.

S'APETISSEUR, v. pron., منجادی *men-jādi kexil*, مچکلن دیری *mengexil-kan dīri*.

S'APETISSEUR, s'humilier, مردهکن *me-rendah-kan dīri*.

A PEU PRÈS, loc. adv., سکرکیر *sakira-kīra*, همفر *hampir-hampir*.

APHONIE, s. f., privation de la voix, کهاغن سوار *ka-hilāng-an suāra*.

APHORISME, s. m., گرندم *gurindam*.

APHTHE, s. m., ثورو کچل ددام مولت *pūrukexil di-dālam mūlut*, سریان *seryāwan*.

API, s. m., pomme d'api, ساتو *sātu jenès tuffāh kexil dān mērah*.

APICULTEUR, s. m., اورغ بغ ملهراکن لبه *ōrang yang memeliharā-kan lebāh*.

APICULTURE, s. f., حال ملهراکن لبه *hāl memeliharā-kan lebāh*.

APITOYER, v. a., مشگرکن هاتی *meng-gerūk-kan hātī ōrang ākan kasih-an*, منربتن *menerbit-kan belās hātī*.

S'APITOYER, v. pron., مپایغ *mēnāyang*, مشهانی *mengasih-ān-i*. — sur les pauvres, اورغ مشهانی مسکین *mengasih-ān-i ōrang meshkin*.

APLANI, E, part. pas. du v. apla-nir, یغ جادی رات *yang jādi rāta*, یغ جادی داتر *yang jādi dātar*.

APLANIR, v. a., مرتاکن *me-ratā-kan*. — un chemin, جالن مرتاکن *me-ratā-kan jālan*.

APLATI, E, part. pas. du v. apla-tir, یغ جادی چیئر *yang jādi xē-per*, یغ فیغه *yang pīpīh*. Un nez —, هیدغ فیغه *hidung pīpīh*. Une bourse —, پندی یغ همف *pundi yang hampa*. Un ventre —, ثرت کوسغ *prūt kōsong*.

APLATIR, v. a., ممبوت چیئر *mem-būat xēper*, منجدیکن فیغه *men-jadī-kan pīpīh*.

APLOMB, s. m., حال بردیری بتل *hāl ber-dīri betūl*.

APLOMB, assurance, تیاد برچنت *tiāda ber-xinta*, سنغ *senāng*. Parler avec —, برکات دغن سنغ *ber-kāta dengan senāng*.

D'APLOMB, loc. adv., دغن بردیری *dengan ber-dīri betūl*.

APOCALYPSE, s. f., وحی *wahī* (*wahyu*). L'apocalypse de St. Jean, وحی یحیا *wahī yahyā*.

Loc. prov. C'est le cheval de l'apocalypse, یایت کود یغ کورغ بایق *iā-itu kūda yang kūrang bāik dān bāñak kūrus*.

APOCRYPHE, adj., یغ تیاد تنو *yang tiāda tantu*, بوکن صغ *būkan seh*.

Une nouvelle — خبر یغ تیاد تنتو, *kabar yang tiāda tantu.*

APOGÉE, m. s., تمغت مان سواتو بنتغ *tampat māna suātu bintang ada lebèh jāuh deri būmi ini.*

Fig. تمغت تغکی سکالی *tampat tinggi sa-kāli.* Il est à l'apogée de la gloire, کملياءن اد بابق سکالی تیاد, *ka-mulīā-an-ña ada bāñak sa-kāli tiāda būleh jādi lebèh.*

APOLOGIE, s. f., یغ مغعادلکن *yang meng-ādil-kan*, یغ ملندعکن *yang me-lindung-kan.* Cette action fait votre —, قربوانن ایت مغعادلکن, *per-buāt-an itu meng-ādil-kan angkaw.*

APOLOGUE, s. m., چرترا, مثل *miṣal*, درسواتو فرکار یغ اولهن کبنارن فرکار یغ *xeritrā deri suātu porkāra yang ūleh-ña ka-benūr-an porkāra yang lain di-arti-kan.*

APOPLEXIE, s. f. (Méd.), ساون, *sāwan bangkey.*

APOSTASIE, s. f., حال مېشکل اکام, *hāl meñangkal agāma.*

APOSTASIER, v. n., مېشکل اکام, *meñangkal agāma*, منکر اکام, *mun-kir agāma.*

APOSTAT, adj., مرتد *murtadd*, اورغ یغ مېشکل اکام, *orang yang meñangkal agamā-ña.* Un moine

—, سَورغ راهب یغ مرتد, *sa-ōrang rāhib yang murtadd*, سَورغ راهب یغ سده منکر کدوکنن, *sa-ōrang rāhib yang sudah munkir ka-dudūk-an-ña.*

APOSTER, v. a., مپوره اورغ قد سوانو, تمغت سغای ای مخنیتی قد سواتو فرکار اتو ای مخرجاکن سواتو فاکرجاکن *mē-ñūruh orang pada suātu tampat supaya ia meng-hintey pada suātu porkāra ātaw ia menganjā-kan suātu pe-karjā-an.* Il avait aposté des faux témoins, سغسی دست سده ساکسی دستان *saḥsi dusta sudah di-bawā-ña.*

APOSTILLE, s. f., note à la marge, حاشیه *hāṣiyat.*

APOSTILLE, recommandation, تند تاغن یغ دتولس دباوه سورت ثمنت *tanda tanggan yang di-tulis di-bāwah sūrat pe-minta.*

APOSTILLER, v. a., مېوت حاشیه, *mem-buāt hāṣiyat.*

APOSTOLAT, s. m., فغکت رسول, *parakat rasul*, درجه رسول, *darajat rasul*, ارسال, *irsāl*, رسالة, *risālet.*

APOSTOLIQUE, adj., رسولی, *rasūli*, چار رسول, *xāra rasul.* L'église —, الكنيسة یغ الرسولى, *el-kanīset yang el-rasūli.* Vicaire —, جنغ رسول, *jenang rasul.* Missionnaire —, فسوره رسول, *pe-sūruh rasul.*

APOSTROPHE, s. f., allocution, خطاب *ḵiṭāb*, حال میاف *hāl me-ñāpa*, تگورن *tegūr-an*. —, petit signe d'élision, نقطه یغ دفاکی اورغ *negūr*, دالم تلیسن اکن مننجقکن بهوسواتوحرف *noktah yang di-pākey* *orang dalam tulis-an akan menunjuk-kan bahwa suātu huruf ada kurang.*

APOSTROPHER, v. a., میاف *me-ñāpa*, مختای *mergatā-i*, منگر *me-negūr*.

APOSTUME, s. m., یسل *pūru*, فورو *bisul*, بتل *bentil*. — au nez, رستخ *rastung*. Ouvrir un —, مېوك فورو *mem-būka pūru*.

APOTHÉOSE, s. f., حال مېاکن دغن *hāl meñamā-kan dengan dēwa*. Faire l'apothéose de quelqu'un, مېاکن اورغ دغن دېو *meñamā-kan orang dengan dēwa*.

APOTHICAIRE, s. m., توکخ اوبت *tūkang obat*.

APOTHICAIRERIE, s. f., رومه اوبت *rūmah obat*, کدی اوبت اباتن *kadey obat-obāt-an*.

APÔTRE, s. m., رسول *rasul*, plur. رسولن *rasūlin*. L'apôtre de Dieu, الله رسول *rasul allah*.

Loc. iron. Bon —, اورغ بردای *orang ber-dāya*, اورغ برتیفو *orang ber-tīpu*. Faire le bon —, اورغ یغ *orang kōrug* باقی سرت برکتکتان سمرت اورغ

صالح *orang yang kurang baik* serta ber-kata-katā-ña seperti orang ṣālīh.

APPARAÎTRE, v. n., surgir, منبل *menimbul*, منجادی کلھاتن *men-jādi ka-lihāt-an*.

APPARAÎTRE, être évident, منجادی *men-jādi*, پات *men-jādi* *ñāta*, ظاهر *tlāhīr*, معلوم *ma'lūm*.

APPARAÎTRE, se montrer, مشهادف *meng-hādap*, مننجقکن دیری *menun-juk-kan diri*.

APPARAT, s. m., کبسارن *ka-besār-an*, فرھیاسن *per-hiās-an*, عطمة *atlamat*. Se présenter avec —, مشهادف دغن کبسارن *meng-hādap dengan ka-besār-an*. Vêtements d'apparat, پاکین یغ اندۛ *pakēy-an yang indah-indah*. Siège d'apparat, قتران *petarāna*.

APPAREIL, s. m., فرکاکس *perkākās*, فگاوی *pegāwey*, آلة *alat*. — de guerre, آلة فغراغن *alat peperāng-an*. — d'un jour de fête, کسدیان فدهاری رای *ka-sediā-an pada hārīrāya*. — (Méd.). Poser un —, مېوبه اوبت فدارک *mem-būbuk obat pada lūka*.

APPAREILLAGE, s. m., t. de mar., برلایر *hāl me-lāng-kap akan ber-lāyar*. Il fait son —, ای ملخکف اکن برلایر *ia me-lāng-kap akan ber-lāyar*.

APPAREILLER, v. a., joindre deux choses pareilles, منجدوکن *men-jodō-kan*. — deux chevaux, دو منجدوکن *men-jodō-kan dūa kūda*.

APPAREILLER, (Mar.), برلایر *ber-lāyar*, ملخکف اکن برلایر *me-langkap akan ber-lāyar*.

APPAREMMENT, adv., مودهدهاھن *mudah-mudah-an*, بارغ کالی *bārang kālī*, دغن روڤ کبنارن *dengan rūpa ka-benār-an*.

APPARENCE, s. f., روڤ *rūpa*, رومن *rūman*. Belle —, روڤ *rūpa yang bāik*. On le vit sous l'apparence d'un lion, ای دلپت دغن روڤ سیخ *ia di-lihat dengan rūpa sīnga*. Sous l'apparence de la vertu, دغن ڦرڤور کبجیکن *dengan pura-pura ka-bijik-an*. En —, ڦد رڤان *pada rupā-ña*, ڦد رڤانیت *pada peng-lihat, pada rasā-ña*.

APPARENT, E, adj., یغ کلھاتن *yang ka-lihāt-an*, برکلھاتن *ber-ka-lihāt-an*, یغ تېل *yang timbul*.

APPARENT, simulé, تیاد بټل *tiāda betùl*, تیاد بټر *tiāda benùr*.

APPARIER, v. a., accoupler, منجدوکن *men-jodō-kan*. — deux chevaux, منجدوکن کود *men-jodō-kan kūda*. — un couple de pigeons, منجدوکن بورغ مرڤاتی *men-jodō-kan būrang merapāti*.

APPARITION, s. f., کلھاتن *ka-lihāt-an*, مای *māya*, بایغ *bāyang*.

APPARITION, spectre, خیال *keyāl*, هنتو *hantu*.

APPARTEMENT, s. m., تمفت کدیامن *tampat ka-diām-an*, تمفت کددوکن *tampat ka-dudūk-an*, رومه *rūmah*, بیلک *bilik*. Un grand —, تمفت کدیامن یغ بسر *tampat ka-diām-an yang besār*. — meublé, تمفت کددوکن *tampat ka-dudūk-an*, دغن سکل ڦرکاکس رومه *dengan segala perkākas rūmah*. Louer un — dans une maison, میو تمفت کددوکن دالم رومه *meñewa tampat ka-dudūk-an dālam rūmah*.

APPARTENANCE, s. f., سرب *serba*, یغ منورت *perkākas yang menūrut*, یغ برایکت *yang ber-ikut*. Une maison avec toutes ses appartenances, رومه دغن سربای *rūmah dengan serbā-ña*.

APPARTENANT, E, adj., یغ اورغ *yang orang pūña*, یغ اد دباوه *yang ada di-bāwah*.

APPARTENIR, v. a., امڤون *am-pūña*, ڦون *pūña*. Ce navire lui appartient, ڦرلهوايت دی ڦون *prāhu itu dīa pūña*. Ce livre m'appartient, کتاب ایت همب ڦون *kitāb itu hamba pūña*. A qui appartient ce cheval? سیاف اورغ ڦون کود ایت *siāpa orang pūña kūda itu*. Dieu à qui appartiennent le ciel et la terre, یغ مڤمپای لاغت دان بومی *keyāl itu hamba pūña*.

APPELÉ, invité, سِيل *sīla*, ترسیل *ter-sīla*.

APPELÉ, choisi, پَیْلِه *pīlih*, ترفیله *ter-pīlih*.

APPELER, v. a., مَمَکَل *memanggil*, crier après quelqu'un, بردهم *ber-dehūm*, مروه *me-rūwah*, مبرو *me-nerū*. — en témoignage, اَکَن مَمَکَل *akan memanggil ākan saksi*. — en justice, مَباو بَچار *mem-bāwa bixāra*, مَندعوای *men-dawā-i*, مَحادو *meng-ādū*. — à un emploi, مَپلاکن *menīlā-kan ākan* مَمَکَل جَوَاتَن *memanggil jawāt-an*.

APPELER, nommer. Comments s'appelle cet homme? سِیَاث نام اورغ ایت *siāpa nāma orang itu*. On l'appela Jean, ای دَنمَای اورغ دَغَن نام یَحِیا *ia di-namā-i orang dergan nāma yahyā*.

APPELER, désigner, مَغَات *me-nyāta*, مَپیت *meñebūt*. Ceux qu'on appelle les grands, یَغ دَکَتَاکَن اورغ *yang di-katā-kan orang besar*. Adam qui est appelé notre père, اَدَم یَغ دَسَبَت بَاي کَامِی *adam yang di-sebūt bāpa kāmī*.

APPELER, élire, مَیْلِه *memilih*. Ceux qui sont appelés de Dieu, یَغ دَیْلِه اللّٰه *yang di-pilih allah*.

APPELER, demander, مَنت *menta*. — au secours, مَنت تَوَلَع *me-minta tūlung*. — la vengeance, مَنت تَوَلِه *me-minta tūlah*.

APPENDICE, s. m., بَارَغ یَغ بَرکَتَغ *bārang yang ber-gantung pada*, قَد *qad* بَارَغ یَغ بَرکَتَغ *porkāra yang me-ñertū-i*, تَمَاهَن *tambāh-an*. La misère et la douleur sont les appendices de la vie, کَسَاهَن دَان کَسِکِیَتَن *ka-susūh-an dān ka-sakūt-an ka-hidūp-an* اورغ مَانَسِی ثَوَن *orang mānusīa pūnā*.

APPENTIS, s. m., قَدَق *pondok*, اَتَف یَغ دَسَبَلِه رَوَمِه *atap yang di-sa-belāh rūmah*.

APPERT (IL), اَد پَات *ada nāta*, دِترَغَن *di-trang-kan*.

APPESANTIR, v. a., مَبرِتَکَن *mem-brūt-kan*. Les années appesantissent le corps, عَمَر مَبرِتَکَن بَدَن *umur mem-brūt-kan badān*.

S'APPESANTIR, v. pron., مَنجَادِی *men-jādi lebēh brūt*. La main du seigneur s'est appesantie sur eux, مَک تَاغَن هَوَا دَالِه بَرَت دَاتَس *maka tāngan hūwa adā-lah brūt di-ātas marīka-itu*.

S'APPESANTIR sur un sujet, مَمنَجَجَکَن کَلَام *memanjang-kan ka-lām*.

APPÉTISSANT, E, adj., یَغ مَبرِی *yang mem-brī īngin*, یَغ مَبرِی *yang mem-brī sūka mā-kan*.

APPÉTIT, s. m., لَوَب *loba*, اِیغَن *īngin*, نَفَسُو *nefsu*, شَهْوَه *shahwat*.

— sensuel (concupiscence), هوا نفسو *hawā nefsū*. Satisfaire ses appétits, براوله ايغن *ber-ūleh ingin-ña*. Suivre ses appétits déréglés, منورت هوا *menūrut hawā nefsū yang jāhat*. Modérer ses appétits, مناهن نفسو *menāhan nefsū-ña*.

APPÉTIT, désir de manger, لافر *lāpar*, سوك لوب ماكن *lōba mākān*, سوك ماكن *sūka mākān*. Manger avec —, ماکن دغن سوك *mākān dangan sūka*. Plus il mange plus il a —, سرت ماكن ای لبه لافر جوك *serta mākān īa lebhē lāpar jūga*. Bon —, هندقله ماکن دغن سوك *hendak-lah mākān dangan sūka*.

Loc. prov. L'appétit vient en mangeant, لبه کای اد اورغ لبه ايغن *lebhē kāya ada orang lebhē ingin-ña ākan harta*. — de femme enceinte, ايغن اکن بارغ يغ *ingin ākan bārang yang tiāda pātut*.

APPLAUDIR, v. a., موجی *memūji*, ممیکن *memuji-kan*, برسورق *ber-sūrak*, ممیکن دغن سورق *memuji-kan dangan sūrak*, مځکهن *merg-gāh-kan*. — en battant des mains, برسورق سرت برتفق *ber-sūrak serta ber-tepūk-tepūk*. — à de belles actions, ممیکن کلکون يغ بایق *memuji-kan ka-lakū-an yang bāik*.

APPLAUDISSEMENT, s. m., فچین *puji-an*, حال موجی *gāh*, *hāl memūji*, سورق *sūrak*. Chercher les applaudissements, منچهاری فچین *men-xahāri puji-an*.

APPLICABLE, adj., يغ فأت *yang pātut*, يغ هارس *yang hārus*. Amende — aux pauvres, دند يغ فأت اورغ *denda yang pātut orang miskin kena dia*. Ces louanges sont — à la vertu, فچین ایت *puji-an itu pātut ākan ka-bijik-an*.

APPLICATION, s. f., action d'appliquer, فروهن *penarūh-an*, حال *hāl mem-būbuh*. — de la main, فنجماهن *pen-jamāh-an*. — d'un remède extérieur, فنغال *penampāl-an*.

APPLICATION, action de s'appliquer, حال مځسهاکن درین *hāl merg-usahā-kan diri-ña*, کرجین *ka-rajin-an*.

APPLIQUÉ, E, part. pas. du verbe appliquer, بوبه *būbuh*, تاره *tāruh*.

APPLIQUÉ, attentif à, راجن *rājīn*.

APPLIQUER, v. a., مځناکن *mergenā-kan*, مناره *menārūh*, مبوبه *mem-būbuh*. — un sceau, چف *mem-būbuh xap*. — une peine, مځناکن سقس *mergenā-kan siksa*. — la main, منجمه *men-jāmāh*. — un remède extérieur, منفل

menampal. — une somme d'argent à l'achat d'une maison, منتون و غ *me-nantū-kan wang* اکن مېلی رومه *ākan mem-beli rūmah*.

S'APPLIQUER, v. pron., se faire l'application. — le sens d'une sentence, مغبل عبارة بک درین *merg-ambil ibarat bagi dirī-ña*.

S'APPLIQUER, faire ses efforts, مغسهاکن درین *merg-usahā-kan dirī-ña*, مغفياکن *merg-upayā-kan*. — à l'étude, مغسهاکن درین اکن *merg-usahā-kan dirī-ña* براجر *ākan ber-ājar*.

APPOINTEMENTS, s. m. pl., گاجی *gāji*, اوڤه *ūpah*, بلنج *belanja*, مشار *mušāra*. De grands —, گاجی یغ *gāji-yang būnak*. — d'un homme de peine, اوڤه کولی *ūpah kūli*. Payer les —, مېری گاجی *mem-brī gāji*, مشار *mem-brī mušāra*. Toucher des —, مغبل گاجی *merg-ambil gāji*. Augmenter les —, ملهکن گاجی *me-lebèh-kan gāji*. Réduire les —, مغورغن گاجی *mergūrang-kan gāji*.

APPORTÉ, E, part. pas. du verbe apporter, باو *bāwa*, یغ دباو *yang di-bāwa*, یغ دسمغین *yang di-sam-pey-kan*.

APPORTER, v. a., مېو *mem-bāwa*, منداتغن *men-dātarang-kan*, مېفیکن *meñampey-kan*. — une lettre,

مېو سورت *mem-bāwa sūrat*. Le bateau a apporté du poisson, څراهو *prāhu sudah mem-bāwa ikan*. Quelle nouvelle apportes-tu? څخبراف کوباو *kabar apa kaw-bāwa*. Apportez, باو اولهم *bāwa ūleh-mu*.

APPORTER, fournir. — des capitaux, مېری و غ مودل *mem-brī wang mūdāl*.

APPORTER, causer. — du dommage, مېنساکن *mem-binasā-kan*.

APPORTER remède, مغباتی *merg-obāt-i*.

Loc. prov. Bien venu qui apporte, اورغ یغ مېو ایت څتو دېکای *orang yang mem-bāwa itu pintu dibukā-i*.

APPOSÉ, E, part. pas. du v. apposer, بوبه *būbuh*, یغ دبوبه *yang di-būbuh*, یغ دلکت *yang di-lekāt*.

APPOSER, v. a., مېوبه *mem-būbuh*, ملکتکن *me-lekāt-kan*. — une signature, مېوبه تاقق تاغن *mem-būbuh tāpak tāngan*. — un article conditionnel, مېوبه سواتو فرکار څرنجیمن *mem-būbuh suātu porkāra per-janjī-an*.

APPRECIABLE, adj., یغ دافت *yang dāpat di-hargā-kan*, یغ ترنیلې *yang ter-nīley*.

APPRECIATION, s. f., حال مینلی *hāl me-nīley*, اوراوارن *āwar-awār-an*, توارن *tawār-an*.

APPRECIÉ, E, part. pas. du verbe apprécier, évalué, اورا *āwar-āwar*, نیلی *nīley*, تاور *tāwar*.

APPRECIER, v. a., évaluer, mettre à prix, marchander, منیلی *me-nīley*, مشرغیر *merg-āwar-āwar*, مشاورا *merg-āra-īrā*, مشهرکارن *merg-hargā-kan*, مناره هرک *menārūh harga*, مناور *menāwar*.

APPRECIER, faire cas de, مغندهکن *merg-indah-kan*. — un livre, مغندهکن کتاب *merg-indah-kan kitāb*.

APPRECIER, avoir de l'estime pour, مغرماتی *merg-hormāt-i*. — une personne, مغرماتی سوره *merg-hormāt-i sa-ōrang*.

APPREHENDÉ, E, part. pas. du v. appréhender, saisi, تغکف *tangkap*, پغ *pegung*, چافی *xāpey*, یغ *yang* دتغکف *yang di-tangkap*.

APPREHENDÉ, craint, یغ منکوتی *yang menakūt-i*, یغ مناکتن *yang menakūt-kan*.

APPREHENDER, v. a., saisir au corps, منکف *menangkap*, ممکف *me-megung*, منچافی *men-xāpey*. — un voleur, منکف اورغ فنجوری *menangkap orang pen-xūri*.

APPREHENDER, craindre, تاکت *tākut*. — un châtiment, تاکت سقس *tākut siksa*. Voilà ce que j'appréhende, تاکتن اتوله یغ *tākut itū-lah*

yang hamba tākut-kan. — de souffrir, تاکت مرسای شغار *tākut me-rasā-i sangsāra*.

APPREHENSION, s. f., action de saisir, تغکافن *penangkāp-an*.

APPREHENSION, crainte, فتکوتن *penakūt-an*, هییه *heibat*.

APPRENDRE, v. a., acquérir une connaissance, اجر *ājar*, براجر *ber-ājar*, برکروکن *ber-gūru*, برکورو *ber-gurū-kan*. — la langue malaise, براجر بهاس ملايو *ber-ājar bahāsa malāyu*. — à lire, براجر اکن مباح *ber-ājar ākan membāxa*. — les livres religieux, مغاجی *merg-āji*. — par mémoire, مغحفظکن *merg-hifetl-kan*.

APPRENDRE, être informé, مندغر *men-dengar*. — une nouvelle, مندغر خبر *men-dengar kabar*. J'apprends la mort de son père, هب دغر بهو بقاء سده ماتی *hamba dengar bahwa bapā-ña sudah mātī*. — de quelqu'un, مندغر در اورغ *men-dengar deri orang*.

APPRENDRE, enseigner, مغاجر *merg-ājar*. — à quelqu'un, مغجاری *merg-ājār-i orang*. — quelque chose, مغاجرکن *merg-ājar-kan*. — à écrire, مغاجر اکن منولس *merg-ājar ākan menūlis*.

APPRENDRE, informer, مبری تاهو *mem-brī tāhu*. — à quelqu'un l'arrivée de son père, مبری تاهو بهو

داتخ *mem-brī tāhu bahwa*
bapā-ña dātang. — une nouvelle
 à quelqu'un, ممبری خبر فداورخ *mem-*
brī kabar pada orang.

APPRENTI, E, s. et adj., فلاجر *pel-*
ajar, یغ برگورو *yang ber-gūru*.
 Ce n'est qu'un —, ای بلم تاهو, *ia*
belum tāhu, ای فلاجر ساج *ia pel-*
ajar sāja.

APPRENTISSAGE, s. m., فلجارجان *pel-*
ajar-an, فلجارجان *perg-ajar-an*.

APPRÊT, s. m., کسدیان *ka-sediā-*
an, کسپان *ka-siāp-an*, کلخکائان
ka-langkāp-an. Les apprêts d'une
 fête, رای کسدیان فدا هاری *ka-sediā-*
an pada hāri rāya. Les apprêts
 d'un voyage, اکن برجالان *ka-*
langkāp-an ākan ber-jālan.

APPRÊTÉ, E, part. pas. du verbe
 apprêter, سدی *sedīa*, سیف *siāp*,
 ترلخکاف *ter-langkap*.

APPRÊTER, v. a., مپدیان *meñe-*
diā-kan, مپفکان *meñīap-kan*,
 ملخکاف *me-langkap*. — des habits,
 مپدیان فکاین *meñediā-kan pakēy-*
an. — le repas, مپفکان مکان *me-*
ñīap-kan makān-an, مناتق ناسی
menānak nāsi.

APPRIIS, E, part. pas. du verbe
 apprendre, اجر *ajar*, یغ داجر *yang*
di-ajar.

APPRIIS, entendu, دغر *dengar*,
 یغ ددغر *yang di-dengar*.

APPRIVOISÉ, E, part. pas. du verbe
 apprivoiser, جیتق *jīnak*. Un animal
 —, بناتخ یغ جیتق *binātang yang*
jīnak.

APPRIVOISER, v. a., منجینقن
men-jīnak-kan. — un cerf, منجینقن
 روس *men-jīnak-kan rūsa*. — des
 oiseaux, منجینقن بورخ *men-jīnak-*
kan būrung. Cet homme cruel ne
 peut pas s'apprivoiser, اورخ بغس
 ایت تیاد داتخ دجینقن *orang bergis*
itu tiāda dāpat di-jīnak-kan.

APPROBATEUR, TRICE, s., اورخ یغ
 اورخ *orang yang ber-kenān*, اورخ
 یغ ممبری اذن *orang yang mem-brī*
izin.

APPROBATION, s. f., فرکنن *per-*
kenān, کرضان *ka-redlā-an*, حال
 اذن ممبری *hāl mem-brī izin*. Avec
 l'approbation de son mari, سرت
 کرضان سومین *serta ka-redlā-an*
suamī-ña.

APPROCHANT, E, adj., همفر *ham-*
pir, برهمفر *ber-hampir*, دکت
dekāt, بردکت *ber-dekāt*.

APPROCHANT, environ, à peu près,
 سکرکیر *sa-kīra-kīra*.

APPROCHE, s. f., فشمفرین *perg-*
hampir-an, فر دکاتن *per-dekāt-an*,
 همفرین *hampir-an*. Lunette d'ap-
 proche, تروخ *trōpog*.

APPROCHER, v. a., mettre proche,
 مندککن *merg-hampir-kan*, مندککن

men-dekāt-kan. — un navire de terre, مشهفركن كفل كدارت *meng-hampir - kan kapāl ka - dārat.* — une chaise ou une table, مندككن *men-dekāt-kan krusi ātaw mēja.*

APPROCHER de, مشهفيري *meng-hampir - i,* مندكاتي *men-dekāt - i.*

— du roi, مشهفيري راج *meng-hampir - i rāja.* Les armées du roi approchent de la ville, بارس ۲ راج *bāris - bāris rāja meng-hampir - i nagrē.* Il voulait en — et ne le pouvait pas, ای هندق *ia hendak men-dekāt - i tiāda dāpat.*

APPROCHER, v. n., avancer vers, مشهفیر *meng-hampir,* مندكت *men-dekāt,* برهشیر *ber-hampir,* بردكت *ber-dekāt.* L'ennemi approche, موشه *mūsuh meng-hampir.* Le temps de sa venue approche, وقت *waktu ka-datāng-an-ña ada ber-hampir.* Le navire approche, فراهو بردكت *prāhu ber-dekāt.*

APPROFONDIR, v. a., rendre plus profond, مندالمکن *men-dālam-kan,* مشکالی لبه دالم *meng-gālī lebhē dālam.* — un puits, مندالمکن فريکي *men-dālam-kan prīgi.*

APPROFONDIR, scruter, examiner à fond, ممرقس دغن سقسام *memreksa dengan saksāma,* میدق دغن راجن *yang ber-izin,*

meñdik dengan rājīn. — une affaire, ممرقس فرکار دغن سقسام *memreksa porkāra dengan saksāma.* Peut-être que le roi, sans approfondir davantage, vous laissera partir, مودهمداهن راج دغن تباد *mūdah-mudāh-an rāja dengan tiāda memreksa lagi ākan me-lepās-kan angkaw.*

APPROPRIER, v. a., rendre propre à, ممتاتن *memātut-kan,* مغاتر *meng-atur,* مشهارسکن *meng-hārus-kan.* — son langage aux circonstances, ممتاتن فرکسانن قد تمفت دان کتيک *memātut - kan per - katā - an - ña pada tampat dān kotika.*

S'APPROPRIER, v. pron., prendre pour soi, مشهفپاکن *meng-ampuñā-kan,* مشبل *meng-ambil,* مندياکن *men-diā-kan.* S'approprier l'argent d'un autre, مغشپاکن وع اورغ لاین *meng-ampuñā-kan wang ōrang lāin.* S'approprier le droit d'autrui, مشبل *meng-ambil hak ōrang lāin.* Il s'est approprié ma terre, مک تانهک ددياکن *maka tānah-ku di-diā - kan - ña.* S'approprier le titre de Sultan, ماکي گلارن سلطان *memākey gelār-an sulṭān atas kuāsa sendiri.*

APPROUVÉ, E, part. pas. du verbe approuver, فرکسکن *per-kenān-kan,* يغب برادن *yang ber-izin,* قبول *kabul.*

La lettre n'est pas approuvée, سورت
 ایت تیاد ٲرکنکن sūrat itu tiāda
 per-kenūn-kan.

APPROUVER, v. a., برکنن ber-
 kenān, سوك sūka, رضا redlā,
 مغبولکن meng-kabūl-kan, مبرى
 اذن mem-brī izin, مغذکنن meng-
 izin-kan. J'approuve cette con-
 duite, هب سوك كلکون ایت hamba
 sūka ka-lakū-an itu. Il n'approuva
 pas ces paroles, تیاد ای برکنن اکن
 تیاد ای ٲرکنان ایت tiāda īa ber-kenān
 ākan per-katā-an itu.

APPROUVER, sanctionner, منکهن
 menegūh-kan, منتونک me-nantū-
 kan.

APPROVISIONNEMENT, s. m., 1°, ac-
 tion, مېکلکن حال hāl mem-bakāl-
 kan. 2°, résultat, بکالن bakāl-an,
 ٲر بکالن per-bakāl-an. — pour
 trois mois, بکالن ٲد تیک بولن bakāl-
 an pada tiga būlan.

APPROVISIONNER, v. a., مېکلکن
 mem-bakāl-kan, مغمل زواده meng-
 umpul zuwādah.

S'APPROVISIONNER, v. pron.,
 مېکلکن درین mem-bakāl-kan
 diri-ña.

APPROXIMATIF, IVE, adj., یغ همفر
 یغ yang hampir sāmā, دکت
 یغ yang dekāt, یغ برهمفر yang ber-
 hampir, یغ بردکت yang ber-dekāt.

APPROXIMATIVEMENT, adv., سکرکیر
 sa-kira-kira, سرت مندوک serta
 men-duga.

APPUI, s. m., ٲغکات tungkat, ٲغکات
 penungkat, ٲاٲ pāpa, الس ālas,
 تیغ tiyang, سوك سوك sōkong. Point d'ap-
 pui, کالغ kālang. Appuis sur lesquels
 reposent les nattes dans un bateau,
 چٲلک xapelāk. Coussin qui sert
 d'appui, بتل ٲرسندارن bantal per-
 sandār-an. L'appui des pauvres,
 ٲرسندارن اورغ مسکین per-sandār-
 an ōrang meskīn.

APPUI, secours, protection, تولغ
 tūlung, ٲرتلورغن per-tulūng-an.

APPUYÉ, E, part. pas. du verbe
 appuyer, یغ برٲغکات yang ber-tung-
 kat, یغ برالس yang ber-ālas, یغ
 برلاٲق yang ber-lāpik.

APPUYER, v. a., soutenir par un
 appui, منغکات menungkat, مغالس
 meng-ālas, ملاٲقکن me-lāpik-kan.

— un plancher, منغکات لوتغ menung-
 kat lōting. — une chose contre une
 autre, دیندرکن meñandar-kan.
 — sur quelque chose, منکن mene-
 kàn. — sur un mot en lisant,
 مغات دغن سوار یغ کرس اتس سواتو
 مغاتا دغن سورت مېباچ mengāta dengan
 suāra yang krās atas suātu per-
 katā-an serta mem-bāxa.

APPUYER sur, prendre une direc-
 tion. — sur la gauche, برجالن ککیری
 ber-jālan ka-kīri.

APPUYER, aider, منولغ *menūlung*,
ممبرى تولغ *mem-brī tūlung*, (dans la
guerre) ممتو *mem-bantu*.

S'APPUYER, v. pron., برسندر *ber-sandar*, گندغ *ginding*. S'appuyer
sur un coussin, برسندر فد بنتل *ber-sandar pada bantal*. S'appuyer
sur la protection de quelqu'un,
برسندر فد فرتلوغن اورغ *ber-sandar pada per-tulūng-an orang*.

ÂPRE, adj. Un chemin —, جالان
٢٢ *jālan lekòk-lekòk*. Une feuille
— au toucher, داون تيمغ *dāun temiang*.

ÂPRE au goût, رساي قدس *rasā-
ña pedàs*.

ÂPRE d'humeur, بغس *bergis*,
اورغ *kràs*. Une personne —, اورغ
orang bergis. Une réprimande
—, نست يغ كرس *nista yang kràs*.

APRÈS, prép., دبلاکغ *di-blākang*,
سده *kamudian*, تله *teluh*, دم
sudah, لالو *lalu*, هابس *hābis*,
demi. — la maison il y a un jardin,
دبلاکغ رومه اد تامن *di-blākang ru-
mah ādatāman*. Le troisième jour —
هارى يغ کتيك کمدين درود *hari yang ka-tiga kamudian deri-pada mati-ña*. — cela,
کمدين *kamudian deri-pada itu*.
— qu'il fut arrivé, تله اى داتغ
telah ia datang. — midi, تغه هارى لالو
tengah hari lalu. — dîner, هابس

ماکن *hābis mākan*. — demain,
لوس *lūsa*. — tout, اخرک *ākir-ña*.
Après? اى لاکى *apa lagi*.

APRÈS, exprimant la tendance
vers, فد *pada*, اکن *ākan*. Courir —
quelqu'un, لارى اکن اورغ *lari ākan
orang*. Qui soupire — les richesses,
يغ برايشن اکن کليان *yang ber-ingin
ākan ka-kayā-an*. Il est toujours
— moi, مستياس مهاجق هب *ia
santiāsa meng-ajak hamba*.

D'APRÈS, سثرت *tūrut*, تورت *se-
perti*. D'après ces paroles, تورت
تورت فرتکاتان ايت *tūrut per-katā-an itu*.
L'année d'après, تاهن يغ کمدين
tāhun yang kamudian.

Loc. prov. Après la pause vient
ladanse, هابس ماکن اورغ سوك برماين
hābis mākan orang suka ber-māin.
— la pluie, le beau temps, کدکاهن
*ka-dukā-an
sudah lalu datang ka-sukā-an*.
— lui il faut tirer l'échelle, ايت
دکناکن دراورغ يغ مخرجاکن فکرجاهن
*itu di-katā-kan deri
orang yang mengarjā-kan pe-kar-
jā-an dengan sempurna*. Jeter le
manche après la cognée, منغکلکن
سواتو فکرجاهن سبب سوسه مخرجاکن
*meninggal-kan suātu pe-kar-
jā-an sebab susah mengarjā-kan
dia*.

APTE, adj., لایق *lāik*, فائت *pātut*,
 یغ *yang* بائق اکن *bāik ākan*, دافت *dāpat*. — à instruire, لایق اکن *lāik ākan merg-ajār*. — à être soldat, بائق اکن جادی سلدادو *bāik ākan jādī soldādo*. — à posséder, یغ *yang* بوله ممفای هرت *mem-puñā-i harta*.

APTITUDE, s. f., کفتوتن *ka-patūt-an*, دافت *dāpat* حال اکن *hāl ākan*.

AQUATIQUE, adj., بنجه *benxah*,
 پای *pāya*, یغ *yang* اد دالم ایر *dālam āyer*. Terrain —, تانه بنجه *tānah benxah*,
 تانه راول *tānah rāwa*, فوکت یغ تبه *pāya*. Plante —, دالم ایر *pōkok yang tumbuh dālam āyer*. Les animaux —, هیدقه دوشن *hidup-hidup-andālam āyer*. Oiseau —, بورخ ایر *būrung āyer*.

AQUEDUC, s. m., سلورن *salūran*,
 چچورن *xuxūr-an*, جالن ایر *jālan āyer*,
 فنچورن *panxūr-an*.

AQUEUX, EUSE, adj., بر ایر *ber-āyer*.
 Des fruits —, بوه یغ *būah yang ada bāñak āyer dālam-ña*.

AQUILIN, adj. Nez —, هیدغ منچخ *hidung munxung*.

AQUILON, s. m., اغن اتار *angin utāra*.

ARABE, adj., عرب *arab*. Carac-
 tères arabes, حروف عرب *huruf arab*. La langue —, بهاس عرب

bahāsa arab. Les chiffres arabes, ایشک عرب *angka arab*.

ARABE, s., un Arabe, سورخ عرب *sa-ōrang arab*.

ARABLE, adj. Terre —, بندغ *bendang*, تانه یغ دافت دتغکال *tānah yang dāpat di-tanggāla*. Bœuf —, لمبو دتغکال *lembu penanggala*.

ARAC, s. m., ارق *arak*. — rectifié, ارق افی *arak āpi*.

ARAGNÉE, s. f., لبلاب *laba-lāba*,
 لوده *lāwah-lāwah*. Toile d'araignée, سارغ لبلاب *sārang laba-lāba*. Pattes d'araignée, یغ فنچج *jari-jari yang panjang dān kūrur*. Tisser des toiles d'araignée, tendre des pièges, مغادغ *merg-ādang*, مغفیاکن *merg-upayākan*.

ARASER, v. a., niveler, مغتغ *merg-unting-unting*. — un mur, مغتغ *merg-unting-unting tembok*.

ARATOIRE, adj., یغ دشاکی اکن *yang di-pākey ākan per-usāh-an tānah*.

ARBALÈTE, s. f., بوسر تاغن *būsar tāngan*.

Loc. prov. Plus vite qu'un trait d'arbalète, لاجولبه در ائق تانه *tāju lebèh deri ānak pānah*.

ARBITRAGE, s. m., حال مموسی بچار *hāl memutūs-i bixāra*,
 فرانتراغن *per-antarā-an*, قمتوسن بچار *pemu-
tūs-an bixāra*.

ARBITRAIRE, adj., یغ تورت کهندق *yang tūrut ka-hendak hāti*, هاتی *yang tūrut sūka orang*. Un gouvernement —, فرنتاهن *parentāh-an tūrut ka-hendak hāti orang yang memarentah*.

ARBITRAIREMENT, adv., دغن تورت *dengan tūrut ka-hendak hāti*. Gouverner —, ممرته دغن تورت *memarentah dengan tūrut ka-hendak hāti-ña*.

ARBITRE, s. m., اورغ فرانتار *orang per-antāra*, واسط *wāsūt*, (dans les joûtes de coqs) جوار *juāra*, یغ مکنج *yang memegang pe-tāruh*. Un — équitale, اورغ فرانتار یغ عادل *orang per-antāra yang ādil*. La sentence des arbitres, حکم اورغ فرانتار *hukum orang per-antāra*.

ARBITRE, maître absolu. Dieu est l'arbitre du monde, الاله اد توهن سکلین *allah adatūhansakali-an ālam*.

ARBITRE, faculté de l'âme. Libre arbitre, اختیار *iktiyār*. Choisir en vertu du libre arbitre, ممله دغن *memilih dengan iktiyār-ña*.

ARBITRER, v. a., مشحکمکن اتو متوسی *meng-hukum-kan ātaw memutūs-ibixāra antāra dūa orang yang ber-dawā*, ممبرکان *mem-bixarā-kan*.

ARBOREE, v. a., مندریکن *men-dirī-kan*, منایککن *me-nāik-kan*.

— la croix, مندریکن تند صلیب *men-dirī-kan tanda salib*. — un mât, مندریکن تیغ *men-dirī-kan tiang*. — un pavillon, ماسخ بندیر *memāsang bandēra*. — l'impiété, مننجقکن فاسقن *menunjuk-kan fāsik-ña*. — l'étendard de la révolte, مشقککن اورغ نگری اکن جادی درهاک *meng-grāk-kan orang nagri akan jādī durhāka*.

ARBRE, s. m., فوهن *pōhon*, فوهن سباتغ فوهن *pōhon kāyu*. Un —, سباتغ فوهن *sa-batang pōhon*. — fruitier, فوهن *pōhon yang ber-būah*. Planter un —, منانم فوهن *menānam pōhon*. Émonder un —, مرتغ فوهن *me-ranting pōhon*. Couper un —, منبغ فوهن *menebang pōhon*. Arracher un —, منچابت فوهن *men-xābut pōhon*. Greffer un —, مشباری فوهن *mengambār-i pōhon*. Monter sur un —, منجبت فوهن *memanjat pōhon*. Un grand —, فوهن تغکی *pōhon tinggi*. Un petit —, فوهن کچل *pōhon kecil*. Un — nain, فوهن کاتق *pōhon kātik*. — touffu, فوهن رندغ *pōhon rendang*. — rameux, فوهن رمق *pōhon rampak*. — domestique (cultivé), فوهن کبن *pōhon kebun*. — sauvage, فوهن دهلار *pōhon yang di-peli-hāra*. — sauvage, فوهن هوتن *pōhon hutan*. Le tronc d'un —, بانغ فوهن *batang pōhon*. Les branches d'un —,

خابغ *xābang pōhon*. L'écorce d'un —, کولت *kālīt pōhon*. Les feuilles d'un —, داوَن *dāun pōhon*. Le fruit d'un —, بوِه *būah pōhon*. Les fleurs d'un —, بوع *būga pōhon*. — à fleurs, پوهَن بوع *pōhon būga*. Plantation d'arbres à fruits, کَبَن *kebōn*. Des arbres plantés en rang, پوهَن ۲ *pōhon-pōhon yang ber-banjar*. L'ombrage d'un —, فرزوَعَن *per-nawūng-an pōhon*. Jeune pousse d'arbre, داَهَن *dāhan*. L'arbre de la science du bien et du mal, پوهَن کایو *pōhon kāyu pengatahū-an ākan bāik dān jāhat*. L'arbre de vie, پوهَن کایو *pōhon kāyu ka-hiūt-p-an*. L'arbre de la croix, کایو صلیب *kāyu šalīb yang atas-ña tūhan isa sudahmāti*. — généalogique, سِلْسِلَة *silsilet*, سِمَجَارَة *sejārat*, سِلَالَة *sulālat*. Faire l'arbre fourchu, بَرَجَالَن دَعْن تَاغَن *ber-jālan dengan tāngan serta kāki tunjuk lāngit*.

Loc. prov. Un bon arbre produit de bons fruits, اورَغ بایق مِمبوت *orang bāik mem-būat per-buāt-an yang bāik jūga*. L'arbre ne tombe pas au premier coup, هَارَس مَغْرَجَاکَن دَعْن *hāras mengarjā - kan dengan per-kanjāng-an*. La cognée est à la racine de l'arbre, کَسَقْسَاءَن *ka-siksā-an ākan dātang tiba-tiba*. L'arbre qui ne produit pas de bons fruits sera coupé et jeté au feu, اورَغ یَغ تِیَاد *orang yang tiada ber-būat amal ākan di-siksā-kan dālam nāraka*.

ARBUSTE, s. m., تَنَامَن *tanām-an*, کچَل *pōhon kecīl*.

ARBRISSEAU, s. m. v. ARBUSTE.

ARC, s. m., اَرْمَة *arme de trait*, بوسَر *pānah, būsar*. Trois —, بوسَر *būsar tiga bantuḡ*. Le bois de l'arc, اِبُو قَانَه *ibu pānah*. La corde de l'arc, تَالِ قَانَه *tālī pānah*. La flèche de l'arc, اَنْق قَانَه *ānaḡ pānah*. Etui de l'arc, سَارَغ قَانَه *sā-rung pānah*, تَرْکَش *tarkaš*. Tirer de l'arc, مَمَانَه *memānah*. Bander l'arc, مَغْنَاکَن اَنْق قَانَه قَدْ بوسَرَن *mengenā-kan ānaḡ pānah pada būsar-ña*. — formant un coude, قَانَه کَلوَدَن *pānah kelūdan*.

ARC, morceau de bois formant arc, p. ex. pour tendre un lacet etc. جُورَن *jūran*.

ARC, arcade, cintre, لَعْكَخ *lengkung*. — d'une coupole, قُبَة *kubbat*. — en ogive, لَعْكَخ تِیرَس *lengkung tirus*.

ABC DE TRIOMPHE, فلشکوئن افچار *pe-lengkūng-anupaxāraka-menāng-an*, فلشکوئن یغ دثراوسکن *pe-lengkūng-an yang di-per-ūrah-kan ākan meng-hormat-kan orang gālib*.

Loc. prov. Détendre l'arc, برهنی *ber-henti deri pe-kar-jā-an*. Avoir plusieurs cordes à son arc, دکناکن در اورغ یغ دغن ببراف *di-katā-kan deri orang yang dergan be-brāpa upāya būleh dāpat ka-hendaq-ña*.

ARCADE, s. f., ouverture en arc, لشکخ *lengkung*. — d'une fenêtre, لشکخ *lengkung jandela*. — d'une porte, لشکخ فتو *lengkung pintu*. Une porte en arcade, cintrée, فتو برلشکخ *pintu ber-lengkung*.

ARC-BOUTANT, s. m., تشکک برلشکخ *tungkat ber-lengkung*. Soutenir au moyen d'un —, منشکک دغن تشکک *menungkat dergan tungkat ber-lengkung*. —, Fig., Appui, défenseur. Il est l'arc-boutant de son pays, ادا ای ناصر فد نکرین *ada ia nāsir pada nagri-ña*.

ARCEAU, s. m., لشکخ کچل *lengkung kexil*, لشکخ یغ تیاد لبه در سسوکو بولت *lengkung yang tiada lebèh deri sa-sūku būlat*.

ARO-EN-CIEL, s. m., فلاخی *palāng-i*, کوع فلاخی *kūng palāng-i*,

کوع تیج *kūng tēja*, بنج راج *benang rāja*.

ARCHAL, s. m. Fil d'archal, کاوت *kāwat*, تالی کاوت *tālī kāwat*. Fil de laiton, کاوت تمباک *kāwat tembāga*. Fil de fer, کاوت بسی *kāwat besi*.

ARCHANGE, s. m., ange d'un ordre supérieur, فغهورلو ملائکه *panghūlu malāikat*.

ARCHE, s. f., voûte, arcade, لشکخ *lengkung*. L'arche d'un pont, لشکخ *lengkung jambātan*, v. sous arc.

ARCHE, vaisseau de Noé, بهترا *bahatrā*. Fig. Etre hors de l'arche (hors de l'Eglise), دلور الكنيسة *di-lūar el-kanīset*.

ARCHE d'alliance, فتی فرجنجین *peti per-janji-an*, تابوت *tābūt*.

L'ARCHE du Seigneur, chose à laquelle on ne peut toucher, بارغ یغ حرام *bārang yang harām*.

ARCHER, s. m., ثمانه *pemānah*, اورغ برthane *orang ber-pā-nah*, اورغ مانه *orang memānah*.

ARCHET, s. m., فغیسل *pergisil*, فغیسل اکن *perkākas akan mengisil*.

ARCHEVÊQUE, s. m., فغهورلو اسقف *panghūlu uskup*.

ARCHIMANDRITE, s. m., فغهورلو اورغ *panghūlu orang per-tāpa*.

ARCHIPEL, s. m., گؤگس ٲولو *gūgus pūlaw*, ٲرهٲونن ٲولو *per-himpūn-an pūlaw*.

ARCHIPÊTRE, s. m., ٲهٲولو امام *paḡhūlu imām*.

ARCHITECTE, s. m., اورٲ ٲندى *orang pandey mem-būat rūmah*, معمار *miāmār*.

ARCHITECTURE, s. f., art de bâtir, علم مېوت رومه *ilmu mem-būat rūmah*, كٲندايڼ منكاكن رومه *ka-pandey-an menegā-kan rūmah*.

ARCHIVES, s. f. pl., سورت لام *sūrat lāma*. — nationales, سورت كرجاءڼ *sūrat ka-rajā-an*. Lieu où sont les — nationales, رومه ٲرهٲونن *rūmah per-himpūn-an sūrat ka-rajā-an*.

ARÇON, s. m., كايو يٲ دغڼن ٲلان كود *kāyu yang dengan-ña palāna kūda di-jadī-kan*. Faire perdre les arçons, در منجاٲمکن اورٲ *men-jātuk-kan orang deri kudā-ña*.

ARCTIQUE, adj., يٲ داتار *yang di-utāra*. Pôle —, قطب اتار *kutub utāra*. Hémisphère —, سٲه بلاتڼ *sa-tengah bulāt-an dunīa yang di-sa-belāh utāra*.

ARDEMENT, adv., دغڼ راجڼى *dengan rājīn-ña*, دغڼ كٲير *dengan gambīra*, دغڼ غيرة *dengan geirat*.

ARDENT, E, adj., هاغت *hāgat*, يٲ برپال *yang ber-*

ñāla, يٲ ميره اٲى *yang mērah āpi*, اٲى يٲ هاغت, راجڼ *rājīn*. Un feu —, بسى يٲ *āpi yang hāgat*. Fer —, يٲ ميره اٲى *besī yang mērah āpi*. Lampe ardente, ٲليت يٲ برپال *palita yang ber-ñāla*. Charbon —, بار *bāra*. Miroir —, چرمن اٲى *xermin āpi*. Verre —, كاچ اٲى *kāwa āpi*. Fièvre ardente, دم ٲانس *demām pānas*. Colère ardente, ماره يٲ ساغت *mārah yang sāgat*. Soif ardente, هاوس يٲ *hāus yang āmat sāgat*. Un caractère —, ٲراغى يٲ هاغت *perāngi yang hāgat*. — au travail, راجڼ اكن ٲكرجاءڼ *rājīn ākan pekarjā-an*.

ARDEUR, s. f., كهٲانڼ *ka-hāgāt-an*, كٲناسڼ *ka-panās-an*, كٲير *gam-bīra*, غيرة *geirat*. L'ardeur du feu, كٲناسڼ اٲى *ka-panās-an āpi*. L'ardeur du soleil, كهٲانڼ مٲهاري *ka-hāgāt-an mata-hāri*. L'ardeur de la concupiscence, كسٲانڼ هوا نفسو *ka-sāgāt-an hawā nefsū*. L'ardeur de la jeunesse, مود كٲير اورٲ *gam-bīra orang mūda*. Dans l'ardeur du combat, دٲه ٲرغ *di-tengah prang*.

ARDILLON, s. m., ٲشٲرٲق ٲد كنٲچ *pengertak pada kanxīng*.

Loc. prov. Il n'y manque pas un ardillon, سواتو ٲون تياډ كورٲ *su-ātu pūn tiāda kūrang*.

ARDOISE, s. f., باتو تولى *bātu tūlis*, لوح باتو *lōhātu*. Couvrir une maison avec des ardoises, مغطا رومه دغن باتو تولى *meng-ātap rumah derganātu tūlis*. Ecrire sur une ardoise, منولس اتس *menūlis atas lōhātu*.

ARDU, E, adj., سوكر *sūkar*, سولت *sūlit*, مشكل *muškil*. Un sentier —, سمغاغن يڭ سوكر *simpāng-an yang sūkar*. Une question ardue, سوال *suwāl yang muškil*.

ARE, s. m., هوكر اكن مشهورك تانه *hūkur akan meng-hūkur tana*. Un — de terre, تانه امفت فرسكى سكل *tana amfat farskī sūkil*. Un — de terre, سكين ايت سوله ايل فنجشن *tana skīn ait sūlah aila fangshen*. Empat per-segi segala segi-na itu sa-puloh ela panjang-na.

AREC, s. m., بوه فينج *būah pinang*.

ARÈNE, s. f., كرسق *kersik*, قاسر سدكت كاسر *pāsir sa-dikit kāsar*.

ARÈNE lieu de combat, تمفت اورغ *tamfat orang ber-gumul*, ٢ *tamfat orang ber-gumul*, ٢ *tamfat orang ber-lumba-lumba*.

ARÈNE, champ de bataille, ميدان *mēdān pe-prāng-an*.

ARÉOMETRE, s. m., فكاوى اكن *pegawey akan menimbang barang yang xāer*.

ARÉQUIER, s. m., فوهن فينج *pohon pinang*.

ARÈTE, s. f., تولغ ايكن *tūlang ikan*. Avoir une — dans le gosier, بنگال

دغن تولغ ايكن *bangkala dergan tūlang ikan*.

ARGANEAU, s. m., t. de mar., gros anneau, چنچن ساوه *xin-xin sāuh*, چنچن بسى اكن منبت فراهو *xinxin besi akan menambat prāhu*.

ARGENT, s. m., مېتال, فيرق *pērak*, سلاك *selāka*, فضة *fidlat*. Mine d'argent, تمبغ فيرق *tambang pērak*. Veine d'argent, اورت فيرق *urat pērak*. Feuille d'argent, داون فيرق *dāun pērak*. Fil d'argent, كاوت فيرق *kāwat pērak*. Service d'argent, فركاكس درقد فيرق *perkākas deri-pada pērak*. Alliage d'argent, فيرق يڭ چمفر *pērak yang xampur*. — pur, فيرق تياڊ چمفر *pērak tiāda xampur*. Drap d'argent, سندس *sundus*. Vif-argent, اير فيرق *āyer pērak*.

ARGENT, monnaie, اوغ *wang*, اوغ *uwang*, درهم *derham*. — blanc, اوغ فيرق *wang pērak*. — comptant, اوغ تونى *wang tūney*. — en papier, اوغ قرطاس *wang kartās*. — mort, اوغ يڭ تياڊ مېرى بوه *wang yang tiāda mem-brī būga*. — mignon, اوغ يڭ *wang yang di-simpan akan mem-beli barang apa yang sūka*. — qui porte intérêt, اوغ يڭ مېرى بوه *wang yang mem-brī būga*. Toucher de l'argent, اوغ مغبل *meng-ambilwang*.

Donner de l'argent, ممبری وع *mem-brī wang*. Prêter de l'argent, ممبری *mem-brī wang pinjam*. Cet homme a beaucoup d'argent, باقی *bāñak wang pada orang itu*. Faire — de, مغهورث *meng-hūrup*.

Loc. prov. Jouer bon jeu bon argent, دکتمان در اورغ یغ مغرجان *di-katā-kan deri orang yang mengarjā-kan pe-karjā-an dengan hāti yang tulus dān iklās*. Prendre pour argent comptant, فرچای *perxāya ākan per-katā-an orang dengan tiāda preksa*. Faire argent de tout, منچهای وع دغن سکل افای *men-xahāri wang dengan segala upāya*. Point d'argent, point de Suisse, دغن تیاد وع سواتو فون تیاد *dengan tiāda wang suatu pūn tiāda būleh dāpat*.

ARGENTÉ, E, part. pas. du v. argenter, یغ دسافو دغن ایر فیرق *yang di-sāpu dengan āyer pērak*, یغ *yang ada warna pērak padā-ña*, لومس دغن فیرق *lūmas dengan pērak*. Plumage —, بلبولو یغ فوته سکالی *bulu-bulu yang putih sa-kālī*. Cheveux argentés, ربت یغ فوته سقرت فیرق *rambut yang putih seperti pērak*.

ARGENTER, v. a., مپافو دغن ایر *meñāpu dengan āyer pērak*, مغالسکن دغن فیرق *meng-ālas-kan dengan pērak*, ملومس دغن فیرق *me-lūmas dengan pērak*.

ARGENTERIE, s. f., سکل فرکاکس *segala perkākas pērak*. Service de table en —, فرکاکس میج یغ *perkākas meja yang deri-pada pērak*.

ARGENTIN, E, adj., سباکی فیرق *sa-bāgey pērak*, سروث فیرق *sa-rūpa pērak*. Une cloche argentine, گنت یغ بریوبی سباکی فیرق *genta yang ber-būñi sa-bāgey pērak*. Des flots argentins, امبق یغ فوته سقرت فیرق *ombak yang putih seperti pērak*.

ARGILE, s. f., تانه لیت *tānah liat*, تانه لمبق *tānah lembik*, گاله *gālah*. Vase d'argile, باجن تانه لیت *bājan tānah liat*. Une statue d'argile, پاتورگ دغن تانه لیت *pāturg deri-pada tānah liat*. L'homme est une frêle —, اورغ مانسی اد له دان فنا *orang mānusīa ada lemah dān fenā*. Briser comme un vase d'argile, ممچهن *memexāh-kan dengan mudah*.

ARGOT, s. m., langage de filous, بهاس فنیچوری *bahāsa pen-xūri*, بهاس اورغ ممالغ *bahāsa orang me-māling*, بهاس کچوکن *bahāsa kaxūk-an*.

ARGUER, v. a., مغهورث *meng-hardik*, منچلا *men xelā*.

ARGUMENT, s. m., بچار *bixāra*, دلیل *dalīl*, اسناد *isnād*, تند *tanda*.

ARGUMENTATION, s. f., حال مبیچارکن *hāl mem-bixarā-kan*, حال مندلیکن *hāl men-dalīl-kan*, قبیچارکن *pem-bixarā-an*.

ARGUMENTER, v. a., مبیچارکن *mem-bixarā-kan*, مندلیکن *men-dalīl-kan*, مغسنادکن *merg-isnād-kan*, منغسنادکن *me-nātā-kan*, منغسنادکن *mene-rang-kan*.

ARGUS, s. m., یغ برجاک *espion*, یغ برجاک *yang ber-jāga*, لاکي یغ چسورو *lāki yang xembūru*, Yeux d'argus, ممتات *mata-māta tājam*.

ARGUTIE, s. f., قری چردق *prī xerdik*, قری منچلا *prī men-xelā*.

ARIDE, adj., کرځ *kriṅg*, تیاد بر بوه *tiāda ber-būah*. Un terrain —, تانه *tānah kriṅg*. Montagne —, کرځ *gūnūg kriṅg*. Saison —, کونځ کرځ *mūsīm kriṅg*. Un cœur —, موسم کرځ *hāti yang kriṅg*.

ARIDITÉ, s. f., ککر یغن *ka-kriṅg-an*, تیاد بر بوه *prī tiāda ber-būah*.

ARISTOCRATE, s. m., یغ سوك *yang sūka pe-marentāh-an* اورځ بشاون *ōrang bangsāwan*.

ARISTOCRATIE, s. f., قمرنتاهن اورځ *pemarentāh-an* اورځ بشاون *ōrang bangsāwan*.

ARITHMÉTIQUE, s. f., علم حساب *ilmu hisab*, پښتوون بلاغن *pengata-hū-an bilāng-an*.

ARLEQUIN, s. m., جوگت *jūget*, بادت *bādut*, اورځ جناک *ōrang jenāka*. Habit d'arlequin, فکاین یغ *pakēy-an yang di-būat deri-pada serba warna kāin*.

ARMATEUR, s. m., یغ ملغکف *orang yang me-langkap kapāl*.

ARME, s. f., سنجات *senjāta*. Armes de guerre, الة قراغن *alat pe-prāng-an*. — offensive, سنجات *senjāta ākan meñerbu*. — défensive, سنجات اکن ملاون *senjāta ākan me-lāwan*. — empoisonnée, سنجات یغ منجر *senjāta yang manjur*, یغ بروفس *senjāta yang ber-ūpas*. Faisceau d'armes, سنجات برکس *berkas senjāta*. — à feu, سنجات اڅی *senjāta āpi*, بدل *bedil*. — à jet, لنتځ *lanting-lanting*, سنجات یغ دلغر *senjāta yang di-lempar*. Charger une — à feu, مغیسی *merg-īsi*. — un fusil, مغیسی سناڅ *merg-īsi senāpang*. Dé-gagner une — مغهونس *merg-hūnus*. — un glaive, مغهونس قذځ *merg-hūnus pedāng*. Etre sous les armes, بر دیری بر سنجات *ber-diri ber-senjāta*, حاضر دغن سنجات *hādliṛ*.

dengan senjāta. Aux armes! لشكفله *lanḡkap - lah dengan senjāta*. Porter les armes, فیکل بدل *pikūl bedīl*. Faire des armes, برماين *ber-māin senjāta*, منچق *memenxak*. Maître d'armes فغاجر *perg-ājar ākan ber - māin senjāta*. Fabricant d'armes, توكج سنجات *tūkang senjāta*, پاندی سنجات *pandēy senjāta*. Fabrique d'armes, رومه فراساهن سنجات *rūmah per-usāh-an senjāta*. Place d'armes, تمت اورغ بربراس *tampat orang ber-bāris*. Port d'armes اذن *izin memākey bedīl ākan mem-būru*. En venir aux armes, مملای فرغ *me-mulāi-prang*. Poser les armes, فرهنتين فرغ *per-hentī-an prang*. Faire passer par les armes, منبق هغش ماتى *me-nembak hingga mātī*. Noms des principales armes connues des Malais ou mentionnées dans leurs livres: Criss, کرس *kris*. Grand couteau, فارغ *pārang*. Glaive, قدغ *pedang*. Sabre, کلیوغ *gōlok*, شمشير *šimšīr*, کليوغ *kelēwang*. Poignard, کنجر *kanjar*. Lance, لمخ *lambing*. Pique, تمبق *tumbak*. Trident, ترسول *trisūla*. Hache, کافق *kāpak*. Masse, گاد *gāda*, چقم *xokmar*. Bouclier, پریسی *prīsey*. Arc, فانه *pānah*,

انتق فانه *būsar*. Flèche, *ānak pānah*. Javelot, دامق *dāmek*. Fronde, الالى *ali-āli*. Sarbacane, سمفیتين *sumpīt-an*. Canon, مریم *marīam*. Fusil, سناغ *senāparang*, بدل *bedīl*. Carabine, ترکول *terkul*. Boulet rouge, فلورو ائی *pelūru āpi*, فلورو فانس *pelūru pānas*. Chausse-trappe, رنجو *ranjaw*. Cuirasse, باجو *bāju besī*. Cotte de mailles, زره *zirah*. Casque, کتوڤغ *katōpong*.

ARMÉ, E, part. pas. du v. armer, لشكف دغن *ber-senjāta*, *ber-senjāta*. Désarmé, دغن تیاد سنجات *dengan tiāda senjāta*.

ARMÉE, s. f., تتار *tantāra*, بال *bāla tantāra*, لشکر *laškar*. — de terre, اغکاتن دارت *angkāt-an dārat*, تتار ددارت *bāla tantāra di-dārat*. — navale, اغکاتن لوت *angkāt-an lāut*, کفل فرغ *angkāt-an kapāl prang*. — de cavalerie, تتار اورغ برکود *tantāra orang ber-kūda*. — aguerrie, لشکر *laškar yang biāsa ākan prang*. — de conscrits, تتار *tantāra orang bahāru*. — alliée, auxiliaire, فمبنتو *laškar pem-bantu*. Commander une —, ممرته بال تتار *memarentah bāla tantāra*. Ranger une — en bataille,

مبارسکن بال تئاراکن فرغ *mem-bāris-kan bāla tantāra ākan prang*. Passer une — en revue, مرقس بال *memreksa bāla tantāra*. Approvisionner une —, مبالکن تئارا *mem-bākul-kan tantāra*. Général d'armée, فغلم *paglima*. Avant-garde d'une —, چوچق تئارا *xūcuk tantāra*. Le front d'une —, هلون *halūwan tantāra*. Centre d'une —, توبه تئارا *tūbuh tantāra*. Ailes gauche et droite d'une —, گادغ *gāding kānan dān kīri*. Arrière-garde d'une —, توتف *tūtup tantāra*.

ARMEMENT, s. m., ملخکف *hal me-lungkap*, کلغکافن *ka-lung-kap-an*.

ARMÉNIEN, NE, adj., ارمنی *armenī*.

Un —, اورغ ارمنی *orang armenī*. L'Arménie, نگری ارمنی *nagrī armenī*.

ARMER, v. a. ملخکف دغن سنجات *me-lungkap degan senjāta*. — dix mille hommes, ملخکف سلقس *me-lungkap salaksa orang degan senjāta*. — un bâtiment, ملخکف کفل *me-lungkap kapal*. — chevalier, منجدیکن *men-jadi-kan pahluwān*.

S'ARMER d'une cotte de mailles, ماماکی باجوزره *memākey bāju zirah*. S'armer du glaive, میندغ فدغ *me-ñandang pedang*.

ARMES, s. f. pl., armoiries, علامة *alāmat*. — sur un écusson, sur un sceau, علامة چف *alāmat xap*. — sur un étendard, علامة *alāmat turggul*. — d'un roy-aume, علامة کرجان *alāmat karajā-an*. — d'une ville, علامة نگری *alāmat nagrī*. — d'une famille, علامة بغس *alāmat bangsa*. Sceller du sceau de ses —, منچف دغن *men-xap degan alāmat xap bangsā-ña*. Un héraut d'armes, ابتار *abantāra*.

ARMISTICE, s. m., فرهتین درشد فرغ *per-henti-an deri-pada prang*.

ARMOIRE, s. f., قتی کایو یغ تغکی *peti kāyu yang tinggi akan simpan wang dān bārang-bārang*. — à glace, قتی دغن چرم کغد قتشون *peti degan xermin ka-pada pintu-ña*.

ARMOIRIES, s. f. pl., v. Armes.

ARMORIAL, s. m., کتاب علامة *kitāb alāmat xap orang bangsāwan*, کتاب متری اورغ *kitāb matrèy orang bangsāwan*.

ARMURE, s. f., سنجات یغ ملندوغي *senjāta yang me-lindung-i badan seperti katōpong dān bāju besi dān lain deri-pada itu*.

ARMURIER, s. m., توکغ سنجات *tūkang senjāta*.

AROMATES, s. m. pl., épices,
 رَمَاح rampah-rampah. Une boîte
 d'aromates, رَمَاحِ پَتِي peti rampah-
 rampah.

AROMATES, parfums, دُوف dūpa.

AROMATIQUE, adj., هَارُم hārum,
 واغِي wāngi, سَمَرَبَق semerbak.
 Huile —, مِيقِ يَغ هَارُم mīnak yang
 hārum. Son odeur est —, هَارُم
 بوون hārum bau-ña.

ARÔME, s. m., باو bāu, بوون
 bau-an. — du thé, باو تِه bāu tēh.
 — du musc, باو کستوری bāu kas-
 tūri.

ARPEUT, s. m., هُوکِر لَام اَن مَغْهُوکر
 hūkur lāma ākan merg-hūkur
 tānah.

ARPEUTAGE, s. m., حَال مَغْهُوکر
 hāl merg-hūkur tānah, عِلْم
 مَغْهُوکر ilmu merg-hūkur tānah.

ARPEUTER, v. a., مَغْهُوکر تَانِه merg-
 hūkur tānah, مَغْهُوکر بَنْدَغ merg-
 hūkur bendang.

Fig. بَرَجَالَن لَکَس ber-jālan le-
 kās. بَرَجَالَن کَشْکَغ کَوِيق ber-jālan
 kangkang kōyāq.

ARPEUTEUR, s. m., اَوْرَغ مَغْهُوکر
 ōrang merg-hūkur tānah.

ARQUÉ, E, part. pas. du v. arquer,
 اِیرت bantuk, لَغْکَغ lengkung,
 اِیرت kāyu. Un bois —, کایو بَنْتَق kāyu
 bantuk. Des jambes arquées, بَتَس
 اِیرت betis irut.

ARQUEBUSE, s. f., فُورَس pemū-
 ras.

ARQUER, v. a., مِمْبَنْتَق mem-bantuk,
 مَلْکَشْکَن mem-bantuk-kan, مَغْیَرْتَن
 me-lengkung-kan, مَغْیَرْتَن
 irut-kan.

ARRACHÉ, E, part. pas. du verbe
 arracher, خَابُت xābut, بَنْتَن
 bantun, تَرَبَنْتَن ter-bantun. —, enlevé
 de force, رَمَاسِ سَنْتَق sintak, رَمَاسِ
 pas.

ARRACHER, v. a., مَنچَابِت men-
 xābut, مِمْبَنْتَن mem-bantun. — des
 herbes, مَنچَابِت رَمَاسِ men-xābut
 rumput. — une dent, مَنچَابِت کِیکِی
 men-xābut gigi. — les cheveux,
 مَنچَابِت رَمَبِت men-xābut rambut.
 — un arbre avec ses racines,
 مِمْبَنْتَن فُوهَن mem-bantun pōhon.
 — des plumes, جَالُورُو jālūru.

ARRACHER, prendre de force,
 مَمْنِیَنْتَق meñintak, مَرَمَاسِ me-rampas.
 — un criss des mains, مَمْنِیَنْتَق کَرِیس
 meñintak krīs deri tāngan.
 — un enfant à sa mère, مَنچَاوَهْکَن
 men-jāuh-kan ānak
 deri-pada ibū-ña. — quelqu'un
 d'une maison, مَنَارِک اَوْرَغ کَلُور در
 menārik ōrang ka-luar deri
 rūmah. — la vie à quelqu'un,
 مَغْمَبِل پَاو merg-ambil nāwa. —
 quelqu'un à la misère, مَلْکَسْکَن
 me-lepās-kan

orang deri-pada ka-sukār-an.

— quelqu'un à la captivité, ملوقتن *me-lūput-kan orang deri-pada per-hambā-an.*

— de l'argent à un avare, داث *dāpat meng-ambil wang deri orang kikir.*

— l'aveu d'une faute, ممباورغ *mem-bāwa orang akan meng-aku dosā-ña.*

— un secret مغلوركن رهسى در هاتى *mergalūar-kan rahasiā deri hātī orang.*

— des larmes à quelqu'un, ملبتكن هاتى اورغ هغاك اير *me-lembut-kan hātī orang hinggā āyer matā-ña ber-tinang.*

— une épine du pied, ملفسكن اورغ *me-lepās-kan orang deri-pada ka-susūh-an.*

S'ARRACHER. — aux plaisirs du monde, منىگلكن كسكادن دنيا *mening-gal-kan ka-sukā-an dunīa.* S'arracher d'entre les mains de son ennemi, ملفسكن درين درغد تاغن *me-lepās-kan dirī-ña deri-pada tāngan satrū-ña.* Il s'arracha les cheveux, اى منچابت رمت درين *ia men-xābut rambut dirī-ña.*

ARRACHEUR, s. m., يغ منچابت *yang men-xābut.*

Loc. prov. Menteur comme un arracheur de dents, يغ مبهوغ دغن *yang mem-bōhong dergan tiāda mālu.*

ARRANGÉ, E, part. pas. du verbe arranger, اتر *atur, کارغ kārang, ترکارغ ter-kārang, سلسى selesèy, اندم andam.*

ARRANGEMENT, s. m., 1°, action, حال مشارغ *peng-atūr-an, اتورن hāl mengārang.* 2°, résultat, اتورن *atūr-an, اندامن andām-an.* Venir à un —, منچادى بردامى *men-jādi ber-dāmey.*

ARRANGER, v. a., mettre en ordre, مشاتر *merg-atur, مغاتركن merg-atur-kan, مشارغ mergārang, مرنچان meranxāna, مپلسى meñelesèy, مغندم merg-andam.* — le mobilier d'une maison, مشاتر فرکاس رومه *merg-atur perkākas rūmah.* — des paroles, مشارغ فرکتنان *mergārang per-katā-an.* — ses cheveux, مغندم رمتن *merg-andam rambut-ña.*

ARRANGER, régler. — sa vie, منماتكن لاکوجالن *memātut-kan lāku jālan-ña.* — son temps, منتوکن *menantū-kan pe-keanjā-an pada kotikā-ña.*

ARRANGER, accommoder. — une querelle, مندىمکن فربتاهن *mendiam-kan per-bantāh-an.* — des ennemis, موافقه *me-muāfakat.*

ARRANGER, maltraiter, منستان *me-nistā-kan, مبرى مضرة mem-brī medlerat.* Je l'ai bien arrangé, همب

سده منستان دی *hamba sudah menistā-kan dia*.

ARRANGER, convenir, plaire. Cela m'arrange, ایت برکنن کفداک *itu ber-kenan ka-padā-ku*.

S'ARRANGER, se mettre en ordre, مښاتړکن درین *meng-atur-kan diri-ña*. S'arranger, se mettre d'accord, موافقه *muāfakat*, مندامی *men-dā-mey*.

ARRENTER, v. a., ممبری سیمو *mem-brī sēwa*.

ARRÉRAGES, s. m. pl., هوتغ یخ بل *hūtang yang belum di-bayar*, دباير *hūtang yang belum di-brī*, هوتغ لام *hūtang lāma*.

ARRESTATION, s. f., 1°, action d'arrêter quelqu'un, ښکارځان *penang-kāp-an*. 2°, résultat, کښکارځان *ka-tangkāp-an*. Il est en état d'arrestation, ای کښکارځان *ia ka-tangkāp-an*.

ARRÊT, s. m., jugement d'une cour, حکم اکن ماتی *hukum*. — demort, دپونه *hukum akan māti di-bunuh*. Prononcer un —, محکمکن *meng-hukum-kan*. Exécuter un —, میښکین *meñampey-kan hukum*. — de Dieu, تقدیر الله *takdir allah*.

ARRÊT, saisie, ټنگکارځان *tangkāp-an*. Tenir aux arrêts, منځنګن اورغ *menegāh-kan orang ka-luar deri rūmah*. Mettre aux

arrêts, منځنګان *memanjarā-kan*.

Maison d'arrêt, ښکار *panjāra*.

ARRÊT, cessation, څرهنټین *per-henti-an*. Temps d'arrêt, وقت *waktu per-henti-an*.

ARRÊTÉ, E, part. pas. du verbe arrêter, تګه *tegāh*, هېمت *hambat*, هنټی *henti*.

ARRÊTER, v. a., منځنګن *mene-gāh-kan*, مناهنګن *menāhan-kan*, مغهېمت *meng-hambat*. — la fureur, منځنګن مرګ *menegāh-kan murka*. — un homme dans sa marche, مناهنګن څرجلانن اورغ *menāhan-kan per-jalān-an orang*. — le sang, مناهن داره *menāhan darah*. — la marche des affaires, مځرهنټیګن *mem-per-henti-kan pekarjā-an*.

ARRÊTER, prendre, saisir, منځکف *menangkap*. — quelqu'un pour dettes, منځکف اورغ سبب هوتغن *menangkap orang sebab hūtang-ña*. — un voleur, ښځورۍ *menangkap orang pen-ṣūri*.

ARRÊTER, engager pour servir. — un domestique, دڅن هېم *men-janji dengan hamba*.

ARRÊTER, fixer, منبټ *menambat*. — un volet, منبټ ټاڼن جندیل *menambat papan jandēla*.

ARRÊTER, déterminer, statuer, میوګن *memayū-kan*, مننګن *menan-tū-kan*, محکم *meng-hukum*.

S'ARRÊTER, پرهنتی *ber-henti*.
Parler deux heures sans s'arrêter,
برکات دودو جام لام دغن تباد پرهنتی
ber-kāta pada dua jam lamā-ña
dengan tiāda ber-henti. Pourquoi
vous arrêtez-vous? اف سبب تون
apa sebab tūan ber-henti.
Le vent s'arrêta, اغن ایت قون برتدهله
āgin itu pūn ber-tedòh-lah. S'ar-
rêter à l'extérieur, مندغ روف ساج
memandang rūpa sāja.

Loc. prov. S'arrêter en beau
chemin, منغکلکن فکرچاءن یغ بوله
meninggal-kan pe-
karjā-an yang bŭleh jadi dengan
senang.

ARRHES, s. f. pl., فنجری *panjar*,
چغکرم *xengkeram*. Donner des —,
ممبری فنجری *mem-bri panjar*. Exi-
ger des —, ممنت فنجری *me-minta*
panjar.

ARRIÈRE, s. m., (Mar.), بریتن
burit-an. L'arrière d'un bâtiment,
بریتن *burit-an*. Cabine d'arrière,
کورخ بریتن *kūrung burit-an*. Vent
—, اغن در بلاکغ *āgin deri blā-*
kang. Aller vent —, برلایر اغن در
ber-lāyer āgin deri blākang.

ARRIÈRE, interjection, loin d'ici,
په *ñah*, پهله *xah-lah*, انخیت *inxit*,
انخیتله *inxit-lah*. Arrière (toi)! انخیتله
inxit-lah angkaw. — assas-

sins! پهله اورخ فمونه *ñah-lah orang*
pem-bunuh.

EN ARRIÈRE, Loc. adv., کبلاکغ
ka-blākang, دبلاکغ *di-blākang*.
Aller en —, برجالن کبلاکغ *ber-jalan*
ka-blākang. Retourner en —, فولغ
pulang ka-blākang. Ils sont
restés loin en —, ای پرهنتی جاوه
ia ber-henti jauh di-blā-
kang. Il ne va ni en avant ni en —,
ای تباد برجالن سکالی *ia tiāda ber-*
jalan sa - kālī. Il vous loue en
face et médit de vous en —,
دهدائن ای موجی کامو دان دبلاکغ ای
di-hadāp-an ia me-
mūji kāmū dān di-blākang ia
ajūjah deri-padā-mu.

ARRIÈRE, s. m., restant d'une
dette, قنغکالن هوتغ *peninggāl-an*
hutang.

ARRIÈRE, E, part. pas. du verbe
arriérer, یغ دتغاه *yang di-tangguh*,
یغ کبلاکغن *yang ka-blakāng-an*.
Une dette arriérée, یغ دتغاه
hutang yang di-tangguh, هوتغ لام
hutang lama.

ARRIÈRE-BOUTIQUE, s. f., یلوق یغ
دبلاکغ کدی *bilik yang di-blākang*
kadey.

ARRIÈRE-FAIX, s. m., اوری *urey*.

ARRIÈRE-GARDE, s. f., توتف *tutup*,
توتفن بارس *tutup-an bāris*.

ARRIÈRE-NEVEU, s. m., اتق ميسن *ānak mīsan*, اتق سودار ميسن *ānak sūdāra mīsan*.

ARRIÈRE-PENSÉE, s. f., فکیرن یخ *pikīr-an yang ter-būni*.

ARRIÈRE-PETIT-ENFANT, s. m., چيچي *xīxi*, چيچيت *xīxit*.

ARRIÈRE-POINT, s. m., جاهت برکيا *jāhit ber-kiyā*. Piquer en —, منجاهت برکيا *men-jāhit ber-kiyā*.

ARRIÉRER, v. a., منغکمرکن *menangguh-kan*, ملبتکن *me-lambat-kan*, مغمدينکن *mengamudi-an-kan*, مبلاکشکن *mem-blākang-kan*.

S'ARRIÉRER, ملبت *me-lambat*, منجادی کبلکاغن *ber-tangguh*, منجادی *men-jādi ka-blakāng-an*.

ARRIÈRE-SAISON, s. f., اخر موسم *ākīr mūsīm pānus*, موسم *mūsīm būah-buāh-an*.

ARRIMAGE, s. m., 1°, action, حال *hāl me-mūat kāpal*, موت کفل *perg-atūr-an būrang-bārang dālam kapāl*. 2°, résultat, ۲ دالم کفل *atūr-an būrang-bārang dālam kapāl*.

ARRIMÉ, E, part. pas. du verbe arrimer, موت *mūat*, یخ دموت *yang di-mūat*, یخ داتر دالم کفل *yang di-ātūr dālam kapāl*.

ARRIMER, v. a., موت *me-mūat*, مغاتر بارغ ۲ دالم کفل *merg-ātūr būrang-bārang dālam kapāl*, مغاتر موانن *merg-ātūr mūat-an*.

ARRIVÉ, E, part. pas. du verbe arriver, سده داتغ *sudah datang*, سده جادی *sudah sampey*, سده سمفی *sudah jādi*.

ARRIVÉE, s. f., کدناغن *ka-datāng-an*, داتغن *dā-tāng-ña*. Depuis votre arrivée dans ce pays, این نگری دالم سداغن تون *sa-datāng-ña tūan dālam nagri ini*.

ARRIVER, v. n., داتغ *datang*, سمفی *sampey*, مچفی *meñampey*. — pendant la nuit, داتغ فدکتيک مالم *datang pada kotika mālam*. — avec peine, داتغ دغن سوسه *datang dergan sūsah*. — de la ville, داتغ درنگری *datang deri nagri*. — à terre, مچفی کدارت *meñampey ka-dārat*. En arrivant il dit, سرت داتغ ای برکات *serta datang ia ber-kāta*. Il arriva à l'âge de douze ans, داتغله سمفی عمر *ia datang-lah sampey umur dua belàs tahun*. Je crains que ces marchandises ne vous arrivent pas, همب تاکت بارغکالی دگاغن *hamba tākut būrang-kālī dagāng-an itu tiāda sampey tūan*. Arriver à, obtenir, براوله *ber-ūleh*, منداغت *men-dāpat*.

— aux grandeurs, براوله کبارن *ber-ūleh ka-besār-an*. — à connaître le secret, دافت مختهوی رهسی *dāpat mergatahū-i rahasīa*. Le prix en est trop élevé, je ne puis arriver à en acheter, هرگان بايق تشکی هيب *hargā-ña bāñak tiriği hamba tiāda dāpat membeli dia*. Il arrive à ses fins, ای براوله کهندين *ia ber-ūleh ka-hendaḱ-ña*.

ARRIVER, avoir lieu, جادی *jādi*, برولا *ber-lāku*, جوڤل *jūpul*. Cela arrive souvent, جادی ايت کالی بايق *bāñak kālī itu jādi*. Cela peut arriver à tout le monde, ايت بوله *itu būleh ber-lāku atas segala orang*. Que vous arrive-t-il? برولا کو اتس سکل اورغ *apa ber-lāku atas-mu*. Le prix n'arrivera pas à cent piastres, هرگان تباد اکن *hargā-ña tiāda akan nāik ka-sa-rātus ringgit*.

ARRIVER à, مندتاغی *men-datāng-i*. — à la ville, مندتاغی نگرى *men-datāng-i nagri*. Bien des malheurs lui arrivent, دی بايق بلا مندتاغی *bāñak belā men-datāng-i dia*. Faire arriver, مندانغکن *men-datāng-kan*, مېڤيکن *meñampey-kan*.

Loc. prov. — à bon port, مڭهابسکن سواتو فکرجان دغن انتغ *merg-hābis-kan suātu pe-kanjū-an dengan untug*.

ARROGANCE, s. f., فرى چشکت *pri xongkak*, فرى اغکار *pri angkara*.

ARROGANT, E, adj., چشکت *xongkak*, کاچق *kāxak*, اغکار *angkara*, جموا *jemāwa*, بڭکتق هاتی *bongkak hāti*, هاتی بسر *hāti besār*. Un homme —, اورغ چشکت *orang xongkak*, اورغ بڭکتق هتين *orang bongkak hāti-ña*.

ARROGER (S'), v. pron., مڭمڭپاکان *merg-ampuñā-kan*, دغن تباد *merg-ambil dengan tiāda hak*. S'arroger un titre, دغن ماکى گلارن *memakey gelār-an dengan tiāda hak*.

ARRONDIR, v. a., منجديکن بولت *men-jadi-kan būlat*, مېنترن *mem-buntar-kan*. Il a arrondi cette table, مېج ايت دجديکن بولت *meja itu di-jadi-kan-ña būlat*. — au tour, ملارنکن *me-lārik-kan*.

ARRONDIR, augmenter, compléter. — sa fortune, ملهکن ککيانن *me-lebèh-kan ka-kayā-an-ña*. — son champ, مڭکفکن بندغن *merg-genap-kan bendang-ña*.

S'ARRONDIR, v. pron., منجادی *men-jādi būlat*, بتر *men-jādi buntar*. Ses seins se sont arrondis, سوسک سده جادی بتر *susu-ña sudah jādi buntar*.

ARRONDISSEMENT, s. m., 1°, ac-tion d'arrondir, حال منجديکن بولت

hāl men-jadī-kan būlat. 2°, résultat, ثری جادی بولت *prī jādi būlat*.

ARRONDISSEMENT, portion d'un pays, دایرة حکم *dāirat hukum*, دایرة تعلق *dāirat taloq*.

ARROSÉ, E, part. pas. du v. arroser, مندیريس *men-diris*, تفرچق *ter-diris*, تفرچق *te-per-xik*, باسه *bāsah*.

ARROSEMENT, ARROSAGE, s. m., مندیريس *pen-diris-an*, قیرامن *pe-ñirām-an*, قمبرسهن *pem-basāh-an*.

ARROSER, v. a., مندیريس *men-diris*, ممبرچق *memer-xik*, ممبرچق *meng-irur*, ممبرسهن *meñirām*, ممبرسهن *mem-bāsah-kan*. — des plantes, مندیريس تانمن *men-diris tanām-an*. — les rues d'une ville, مندیريس لورغ *men-diris lūrung nagrī*. — son lit de ses larmes, ممبرسهن *mem-bāsah-kan* گارەي دەرغان *āyer matā-ña*. Une rivière en serpentant arrosait le jardin, سبوه سوغی اداله هالردان ممبرسهن *sa-būah sūngēy adā-lah hālir dān mem-bāsah-kan tāman itu*.

Loc. prov. — son pain de ses larmes, دودق دالم کدکامن دان کسغولن *dūduq dālam ka-dukā-an dān ka-šugul-an*. — la terre de ses sueurs, منداقت کهدوقن دغن فرلوسه *men-dāpat ka-hidūp-an-ña* دغن *dengan per-ūsah tānah*.

ARROSOIR, s. m., قیرم *peñirām*, مندیريس *perkākās ākan men-diris*.

ARSENAL, s. m., کدغ سنجات *godong senjāta*, الة سنجات *alat senjāta*, کدغ سکل فکاوی فرغ *godong segala pegāwey prang*.

ARSENIC, s. m., براغن *barāngan*. — blanc, براغن قوته *barāngan pūtik*.

ART, s. m., حکمة *ilmu*, حکمة *hikmat*, قغتهون *ka-pandēy-an*, قغتهون *pengatahū-an*. L'art de parler et d'écrire, علم صرف *ilmu şeref*. L'art de la poésie, علم شعر *ilmu şiar*. L'art de la musique, قغتهون لاکو دان *ka-pandēy-an lāgu dān rāgam*. L'art de la magie, حکمة سسترا *hikmat sastarā*. L'art militaire, حکمة *hikmat prang*. L'art de la sculpture, کفنداین مغوکر *ka-pandēy-an meng-ūkir*. Un objet d'art, کفنداین بارغ *bārang ka-pandēy-an*. Exposition des arts, فرهمقونن بارغ *per-himpūn-an* حاصل کفنداین *bārang hāşil ka-pandēy-an*.

ART, artifice, ruse, دای *dāya*, تیفو *tīpu*. Cette femme est tout art, فرهمقونن ایت ساشت بردای *perampūan itu sāngat ber-dāya*.

ARTÈRE, s. f., نادى *nādi*, اورت *urat nādi*. Battement d'artère, کتق داره نادى *ketòk dārah nādi*.

ARTICLE, s. m., *فَرکَار* *porkāra*, *فَصَل* *faṣal*, *بَهَکِیَن* *bahagī-an*. — d'un traité, *فَرکَار سورت فَرَجَنجِیَن* *porkāra sūrat per-janjī-an*. — premier, *فَرکَار یَغ فَرَتَام* *porkāra yang portāma*. Expliquer cet —, *مِیَنَاکَن* *me-nātā-kan* *فَرکَار ایت* *porkāra itu*. — de foi, *فَرکَار یَغ هَارَس اورَغ فَرَجای* *porkāra yang hārus ōrang perxāya ākan dia*. Un — de marchandise, *سَوَانو جَنَس دَاگَاَن* *suātu jenīs dagāng-an*.

A L'ARTICLE de la mort, *فَد کِیک* *maut*.

ARTICLE, s. m., partie d'oraison qui précède les noms, comme le, la, les, *حَرَف التَّعْرِیْف* *el-tarīf*, *حَرَف التَّعْرِیْف* *huruf el-tarīf*.

ARTICULAIRE, adj., *یَغ مَغَن سَنَدِی ۲* *yang mergena sendi-sendi* *توبه* *tūbuh*, *یَغ دَبُکُو* *yang di-būku*. Maladie —, *فِیَاکِت یَغ مَغَن سَنَدِی ۲ توبه* *peñakit yang mergena sendi-sendi tūbuh*. Feuilles —, *دَاوَن یَغ تَبَه* *dāun yang tumbuh di-būku tanām-an*.

ARTICULATION, s. f., jointure, *سَنَدِی* *sendi*, *بُکُو* *būku*, *رُوس* *rūwas*. — des doigts, *سَنَدِی جَارِی* *sendi jāri*. — du corps humain, *سَنَدِی توبه اورَغ مَانَسِی* *sendi tūbuh ōrang mānusīa*. — d'une canne à sucre, *رُوس تَبُو* *rūwas tebū*.

ARTICULATION, prononciation, *فَعَجَاَن* *peng-uxāp-an*, *بُیَن* *buñi-an*, *لَفْط* *lefeṭl*. — claire, *فَعَجَاَن یَغ پَات* *peng-uxāp-an yang nāta*.

ARTICULÉ, E, part. pas. du verbe articuler, prononcé, *دَاوَجَف* *di-ūxap*. Un son —, *بُوِ یَغ دَاوَجَف* *būni yang di-ūxap*.

ARTICULÉ, qui a des jointures, *یَغ اَد رُوس فِدَان* *ber-sendi*, *یَغ اَد رُوس پَادَا-نَا* *yang ada rūwas padā-nā*.

ARTICULER, v. a., *مَغُوجَف* *merg-ūxap*, *مَمُوبِی* *mem-būni*, *مَلْفُظْکَن* *me-lefeṭl-kan*. — des paroles, *مَغُوجَف فَرکَاتَان* *merg-ūxap per-katā-an*. — d'une voix claire, *مَغُوجَف دَغَن سَوَار یَغ پَارَغ* *merg-ūxap dengan suāra yang nāring*.

S'ARTICULER, v. pron., se prononcer, être prononcé. Ce mot s'articule difficilement, *فَرکَاتَان ایت* *per-katā-an itu di-ūxap dengan sūsaḥ*.

S'ARTICULER, se joindre ensemble, *بِرَسَنَدِی* *ber-sendi*, *مَمِنَدِی* *meñendi*. Les os s'articulent ensemble, *تُولَغ تُولَی توبه مَمِنَدِی ۳* *tūlāy tūbuh meñendi-ñendi*.

ARTIFICE, s. m., habileté, industrie, *حِکْمَة* *hikmat*. Cette horloge est faite avec un — merveilleux, *هَر لُوجِی ایت دَجْدِیکَن دَغَن حِکْمَة یَغ سَاغَت* *horlūji itu di-jadī-kan dengan hikmat yang sāngat*. Feu

d'artifice, بوغ افی *būga āpi*, مرجن *mer.cun*, فرمین اوبت بدل *per-mān-an obat bedil*.

ARTIFICE, FUSE, دای *dāya*, فردیای *per-dayā-an*, تیفو *tīpu*, فرتفون *per-tīpū-an*. Un procédé plein d'artifice, کلکون یغ بردای سکالی *kā-lakū-an yang ber-dāya sa-kālī*. Un homme sans —, اورغ یغ دالمن *orang yang dālam-na tiada bārang bōhong*.

ARTIFICIEL, LE, adj., فربواتن اورغ *per-buāt-an orang*, یغ دتیرو *yang di-tīru*, یغ حاصل در کفنداین اورغ *yang hasil deri ka-pandēy-an orang*. Fleurs artificielles, بوغ یغ *būga yang tiada sungguh tetāpi tīru saja*. Dents artificielles, گیکی بوکن سغکه *gigi bukan sungguh tetāpi yang di-buāt orang*.

ARTIFICIEUX, EUSE, adj., فیفو *penīpu*, اورغ منیفو *orang menīpu*, بردای *ber-dāya*, چردق *xerdik*. Un homme très —, اورغ یغ چردق سکالی *orang yang xerdik sa-kālī*.

ARTILLERIE, s. f., مریم *marīam*, بدل بسر *bedil besar*. Fondre de l'artillerie, منوغ مریم *menūwang marīam*. Maître d'artillerie, جورو *juru marīam*. Pare d'artillerie, مریم *juru marīam*. Faire kundang marīam. Faire

jouer l'artillerie, ماسخ سکل بدل *memāsang segala bedil besar*.

ARTIMON, s. m., فپورغ *peñūrung*.

Mât d'artimon, تیغ فپورغ *tīang pe-ñūrung*. Voile d'artimon, لایر فپورغ *lāyar peñūrung*.

ARTISAN, s. m., کمفو *tukang*, کیمفو *kimpu*, اوتس *utas*. Un habile —, اورغ یغ چفت *tukang yang xepāt*. — de calomnies, فته *orang yang mem-buāt fitnah*. — de sa fortune, اورغ یغ دغن کرج سندری *orang yang dengan karja sendiri-na sudah jadi kāya*.

ARTISON, s. m., گگت *gegāt*. Cette étoffe est mangée des artisons, مک *maka kām itu di-mākan gegāt*.

ARTISTE, s. m., فندی *pandey*, اوتس *utas*, اورغ بیس *orang bisa*, یغ فهم اکن *yang fehem ākan*. — en peinture, یغ فهم اکن کمبر *yang fehem ākan gambar*.

ASCARIDE, s. m., هولت *kermi*, هولات *hulat pantat*.

ASCENDANT, E, adj., یغ نایق *yang naik*. Ligne de parenté —, سلسله *silsilet yang naik*. Progression —, بنجر بلاغن یغ نایق *banjar bilāng-an yang naik*. Astre —, بنتغ یغ نایق *bintang yang naik*.

ASCENDANT, s. m., نفسو *nefsu*, ایغن *hawā*, ینگن *ingīn*. Céder

à son —, منورت نفسون *menūrut nefsū-ña*.

ASCENDANT, empire, influence, کواس *kuwāsa*. La science donne de l'ascendant sur les autres hommes, فتحهون ممبری کواس آتس اورغ لاین *pergatahū-an mem-brī kuāsa ātas ōrang lāin*.

ASCENSION, s. f., حال یغ نایق *hāl yang nāik*. L'Ascension d'un ballon, حال تیغ تربیغ یغ نایق *hāl tiang terbang yang nāik*. L'Ascension de Notre Seigneur Jésus-Christ, معراج *mīrāj hadlirat īsa*. Le jour de l'ascension de N. S. J. C., هاری توهن عسی سده نایق کسورک *hāri tūhan īsa sudah nāik ka-suwarga*.

ASCÈTE, s. m., اورغ برعبادة *ōrang ber-ibādat*.

ASCÉTIQUE, adj., یغ برعبادة فوک *yang ber-ibādat pūña*. Livres ascétiques, کتاب انس عبادة ایت *kitāb ātas ibādat itū*.

ASIE, s. f., اسيا *asiā*.

ASILE, s. m., لندغ *lindung*, فرلندوغن *per-lindūng-an*. Lieu d'asile, تفت فرلندوغن *tampat per-lindūng-an*. Donner —, ملندغ *me-lindung*. Chercher un —, برسلندغ *ber-sa-lindung*.

ASILE, hospice, رومه دمان اورغ *rūmah di-māna* مسکین دفلهارکن *ōrang meskīn di-peliharā-kan*.

— des orphelins, رومه اتق یتیم *rūmah ānak yatīm*. Salle d'asile, رومه مغاجر کانتق ۲ کچل *rūmah meng-ajar kānak-k.īnak kexil*.

ASILE, retraite, habitation, فردیامان *per-diām-an*, کدیامان *ka-diām-an*.

ASILE, personne qui protège. Un roi doit être l'asile des pauvres, اد هارس راج جادی فرلندوغن ثد اورغ *ada hārus rāja jādi per-lindūng-an pada ōrang meskīn*.

ASPECT, s. m., forme, apparence, موك *rūpa*, رومن *rūman*, موك *mūka*, کلهاتن *ka-lihāt-an*. L'aspect d'une personne, روف اورغ *rūpa ōrang*. Un — agréable, موك مانس *mūka mānis*.

ASPECT, présence, approche, هداثن *hadāp-an*, همفیرن *hampīr-an*. A l'aspect de l'ennemi, ثد هداثن *pada hadāp-an mūsuh*. A l'aspect de la mort, ثد همفیرن *pada hampīr-an maut*.

ASPECT, vue, فمنداغن *pemandāng-an*, فغلهاتن *perg-lihāt-an*. L'aspect d'une belle maison, فمنداغن *pemandāng-an rūmah yang bāgus*. Considérer une affaire sous tous ses aspects, ممرقس فکر جاعن *memreksa pe-karjā-an deri segala pīhak*.

ASPERGE, s. f., اکر فرسی *ākar parsi*. Grosses asperges, اکر فرسی

آكار پارسى يڭ *ākar pārsi yang besār*.
 Petites asperges, آكار فرسى يڭ روڭخ *ākar pārsi yang ramping*. Une
 botte d'asperges, سواتو بڭكس آكار *suātu burghus ākar pārsi*.

ASPERGÉ, E, part. pas. du verbe
 asperger, تفرچق *rexik*, رچق *te-*
perxik, سيرم *sīram*. Le sang avec
 lequel on a aspergé quelqu'un, داره
 يڭ تفرچق آتس اورڭ *dārah yang*
te-perxik ātas ōrang.

ASPERGER, v. a., مرچق *me-rexik*,
 ممرچق *memerxik*, مفرچق *mem-*
perxik, مېڭرام *meñīram*, منجېڭبوكن
men-jambu-jambū-kan. — avec
 quelque chose, مفرچقكن *mem-per-*
xik-kan. — un corps mort avec
 de l'eau bénite, مفرچقكن آير سمېڭ
mem-perxik-kan āyer
sembahyang ka-pada mayet. —
 le peuple avec le sang de la vic-
 time, مفرچقكن داره قربان كڤد اورڭ
mem-perxik-kan dārah kor-
bān ka-pada ōrang bānāk.

ASPÉRITÉ, s. f., فرى يڭ كاسڤ *prī*
yang kāsap, ٢ لكتو *prī yang*
lekòk-lekòk. — des feuilles, فرى
 پري تمېڭ *prī temāng*. Un chemin qui a
 des aspérités, ٢ جالڭ لكتو *jālan*
lekòk-lekòk.

ASPÉRITÉ de caractère, d'esprit,
 كېڭيسڭ *prī bergis*, كېڭيسڭ
ka-begis-an, كېڭيسڭ *ka-tegār-an*.

ASPERSION, s. f., فمرچيكن *pe-me-*
rexik-an, حال ممرچق *hāl memer-*
xik, حال مېڭرام *peñīram-an*,
hāl meñīram. Le sang de l'asper-
 sion, داره فمرچيكن *dārah pe-me-*
rexik-an.

ASPERSOIR, s. m., جبوا آير سمېڭ
jambu-jambu āyer sembahyang.

ASPHALTE, s. m., ساتو جنس گل گال
 ساتو جنس يڭ *sātu jenis gala-gāla yang*
krās.

ASPHYXIE, s. f., فرى لس *prī*
lemàs. —, suspension des phéno-
 mènes vitaux, فرى بروڤ ماتى *prī*
be-rūpa mātī.

ASPHYXIÉ, E, part. pas. du verbe
 asphyxier, لس *lemàs*, يڭ دلس *yang*
di-lemàs. Il est mort —, اى سده
 ماتى لس *ia sudah mātī lemàs*.

ASPHYXIER, v. a., ملسكن *me-*
lemàs-kan.

S'ASPHYXIER, v. pron., ملسكن
 درين *me-lemàs-kan diri-ña*.

ASPIC, s. m., petit serpent très-
 venimeux, بلودق *bilūdaḳ*. Mordu
 par un —, دفاكت بلودق *di-pāgut*
bilūdaḳ.

ASPIC, plante odorante, نروستو
narwastu, نردين *nardin*. Huile d'as-
 pic, ميٽق نروستو *mīñak narwastu*.

ASPIRANT, E, adj., يڭ مڭهيسڭ *yang*
meng-hīsap. Pompe aspirante,
 ٢ يڭ مڭهيسڭ اورق *ōrak-ōrak yang*
meng-hīsap (par opposition à pompe

foulante, اورق ۲ یخ منکن *ōrak-ōrak yang menekàn*).

ASPIRANT à un charge, اورغ یخ *ōrang yang minta*. Examiner les aspirants, ممرقسائی اورغ یخ منت *memreksā-i ōrang yang minta*.

ASPIRANT de marine, مرید حال *murīd hāl pe-prāng-an lāut*, مود ۲ *muda-mūda*.

ASPIRATION, s. f., نفس یخ ماسق *nefas yang māsuk*. Chaque — et expiration, تیث ۲ نفس یخ ماسق کلور *tiap-tiap nefas yang māsuk ka-lūar*.

ASPIRATION (Hydraul.), حال *hāl merg-hīsap*.

ASPIRATION, désir, کړندون *ka-rindū-an*, پغښتن *peng-īngin-an*.

ASPIRER, v. a., برنفس *ber-nefas*, ماسقکن نفس *me-māsuk-kan nefas*. — et expirer, ماسقکن دان مغلورکن *me-māsuk-kan dān merga-lūar-kan nefas*.

ASPIRER (Hydraul.), مغښت *merg-hīsap*. Une pompe qui aspire, اورق ۲ *ōrak-ōrak yang merg-hīsap*.

ASPIRER, v. n., tendre à, برندو *be-rindu*, برايشن *ber-īngin*, برهه *berāhi*. — à quelque chose, مرندو *me-rindu ākan*, مغښی *merg-īngin-i*, مبرهیکن *mem-berāhi-kan*, مغهنداکي *merg-hendāk-i*.

ASSA-FOETIDA, s. f., اغو *anggu* ou *inggu*.

ASSAILLANT, s. m., یخ مېرغ *yang meñerang*, ملغکر *yang me-lang-gar*.

ASSAILLI, E, part. pas. du verbe assaillir, سرغ *serang*, لغکر *lang-gar*, امق *āmok*, دامق *di-āmok*.

Fig. کدناغن *ka-datāng-an*. — par des malheurs, کدناغن بلا *ka-datāng-an belā*.

ASSAILLIR, v. a., مېرغ *meñerang*, ملغکر *me-langgar*, مېرېو *meñerbu*, مغامق *merg-āmok*. — l'armée ennemie, مېرغ تننار موسه *meñerang tantāra mūsuh*.

Fig. مندناغي *men-datāng-i*, مغهروکن *merg-harū-kan*. Combien de malheurs ont assailli cet homme! بېرآف بلا مندناغي اورغ ایت *be-brāpa belā men-datāng-i ōrang itu*. Le démon l'a assailli, شیطان سده *šeitān sudah merg-harū-kan dā*.

ASSAINIR, v. a., مېوڅ درسواتو تمقت *mem-būang deri suātu tempat bārang yang melāwan nāman*, مېوڅ درسواتو تمقت *mem-būang deri suātu tempat bārang yang meñalkit-i ōrang*.

ASSAISONNEMENT, s. m., رمفه ۲ *rampah - rampah*, یخ *yang*.

segala barang
yang men-jadi-kan makān-an
sedap.

ASSAISONNER, v. a., ممبوه rampah-rampah,
memedus-kan, ممدياكن me-
nediā-kan.

ASSASSIN, s. m., ممبونه pem-būnuh,
orang mem-būnuh. Saisir
les assassins, منغكف سكل ممبونه
menangkap segala pem-būnuh.

ASSASSINAT, s. m., 1°, action, ممبوهن
pem-bunūh-an, حال ممبونه hāl
mem-būnuh. 2°, résultat, بنوهن
bunūh-an.

ASSASSINÉ, E, part. pas. du verbe
assassiner, بونه būnuh, تربونه ter-
būnuh, يخ دمتيكن yang di-matī-
kan, ماتي دونه māti di-būnuh.

ASSASSINER, v. a., ممبونه mem-
būnuh, ممتيكن me-matī-kan. —
quelqu'un sur la grande route, ممبونه
orang di-jalan rāya. — quelqu'un pen-
dant son sommeil, ممبونه اورغ كندورن
mem-būnuh orang ka-tidōr-an.

ASSAUT, s. m., حال مبرغ hāl
menerang, حال ملغكر hāl me-lan-
gar, لغكارن langgār-an. Donner
un — général, مبرغ در سكل فتيق
menerang deri segala pihak. Don-
ner un — furieux, مبرغ سرت مغاهق
menerang serta meng-āmoq. —

d'armes, حال برواين سنجات hāl
ber-māin senjata. Faire — de
civilité, بر حرمتكراتن ber-hormat-
hormāt-an.

ASSÉCHER, v. a., مفرغكن merge-
ring-kan. — une place, مغبل اير
meng-ambil āyer deri
suātu tempat.

ASSEMBLAGE, s. m., كمفولن kum-
pūl-an, همفولن himpūn-an. — de
lettres, همفولن حرف himpūn-an
huruf. — d'hommes de toutes les
classes, همفولن اورغ در سكل بغس
himpūn-an orang deri segala
barga. — d'effets, كمفولن بارغ
kumpūl-an bārang-bārang.

ASSEMBLAGE, jonction, 1°, action,
حال مراكتكن hāl me-rāpat-kan,
حال مغربوغ hāl meng-hūburg.
2°, résultat, رفاتن rapāt-an, هوبوغن
hubūrg-an, فرهبوغن per-hubūrg-an.

ASSEMBLÉ, E, part. pas. du verbe
assembler, réuni, همفون himpun,
كمفول kumpul, تركمفول ter-kumpul,
كره kerāh.

ASSEMBLÉ, joint, رافات rāpat,
ترافات te-rāpat, هوبوغ hūburg.

ASSEMBLÉE, s. f., كمفولن kumpūl-
an, همفولن himpūn-an, فرهبوغن
per-himpūn-an, سيدغ sīdang. —
délibérante, مجلس mejlis. — reli-
gieuse, جمعة jumaat. Une grande —,

فرهمفونن اورغ بايق *per-himpun-an orang bānak*. Une — de nobles, سيدغ اورغ بشاون *sīdang orang bang-sāwan*. L'église est l'assemblée des fidèles, الكنيسة ياءت فرهمفونن اورغ, اليمان *el-kanīset iā-itu per-himpun-an orang ber-īmān*.

مشرهمفونن *ASSEMBLER, v. a., réunir, meng-himpun-kan, مشمفلكن meng-umpul-kan*. — des matériaux, مشهمفونن فركاكس *perkākas*. — des livres, مشمفلكن *mengumpul-kankitāb-kitāb*.

مشرهمكن *ASSEMBLER, convoquer, mengerāh-kan, مشكل memanggil, مشهمفونن mem-per-himpun-kan*. — les chefs, مشهمكن فخرهولو *mengerāh-kan panghulu-panghulu*. — le peuple, مشهمفونن رعية *mem-per-himpun-kan rayat*. — le conseil, مشكل اورغ مجلس *memanggil orang mejlis*.

مراشكن *ASSEMBLER, joindre, merāpat-kan, مشهوبغ meng-hūburg*. — des planches, مراشكن قاشن *merāpat-kan papan*.

برهمفن *S'ASSEMBLER, v. pron., ber-himpun, بركمفل ber-kumpul, بركمشغ ber-kampung*.

مموكل بتل *ASSÉNER, v. a., memukul betül*. — un coup de bâton sur la tête, دشن تشكت مموكل بتل اتس كفال *dengan tungkat memukul betül atas kapāla*.

ASSENTIMENT, s. m., اذن *izin*, رضا *redlā*.

مغذكن *ASSENTIR A, v. n., meng-izin-kan, مشقبولكن meng-kabul-kan, سودى sūdī*.

مندودقكن *ASSEOIR, v. a., menduduk-kan, ممبوه mem-bubuh, مناره menāruh, منتشكن menetap-kan*. — un enfant sur une chaise, مندودقكن اتق اتس كرسى *men-duduk-kan anak atas kursi*. — un malade sur son lit, مندودقكن اورغ *men-duduk-kan sakit atas garèy-ña*. — les fondements d'une maison, ممبوه *mem-bubuh alās-an rumah*. — une pierre, ممبوه باتو *mem-bubuh batu*. — un gouvernement, منتشكن كرجاءن *menetap-kan ka-rajā-an*. Faire — sur le trône, مشمفودقكن اتس تحت كرجاءن *mem-per-duduk-kan atas takta ka-rajā-an*, مرجاكن *me-rajā-kan*.

دودق *S'ASSEOIR, v. pr., duduk, مشمكه me-lungguh*. S'asseoir à côté de quelqu'un, اودق ديسى اورغ *duduk di-sisi orang*. S'asseoir à droite, دودق دودق دكان *duduk di-kānan*. S'asseoir à gauche, دودق دكيرى *duduk di-kiri*. S'asseoir sur une chaise, دودق داتس كرسى *duduk di-atas kursi*. S'asseoir par terre, دودق دودق دتانه *duduk di-tānah*. S'asseoir les jambes pendantes, دودق

dūdūk ber-jantey. S'asseoir
 les jambes croisées, دودق برسیل
dūdūk ber-sīla. S'asseoir sur les
 talons, دودق برتخکخ
dūdūk ber-tīng-gung, برتلت *ber-telūt*. S'asseoir à
 califourchon, دودق برجولخ
dūdūk ber-jūlang. S'asseoir à une table,
 دودق فد هداغن *dūdūk pada hidāng-*
an. S'asseoir sur le trône, منجادی
men-jādi rāja. Un oiseau est
 allé s'asseoir sur une branche, ساتو
 بورع یغ برهککف اتس چابغ *sātu*
būruŋ yaŋ ber-hinggap ātas
xābaŋ. S'asseoir de nouveau, دودق
 دودق *dūdūk pūla*. Donnez-vous la
 peine de vous asseoir, منت تون
 دودق *mīnta tūan dūdūk*.

ASSERMENTER, v. a., مقرر سumpah كن
mem-per-sumpah-kan.

ASSERTION, s. f., affirmation, **فُتْعَان**
pergatā-an, **فُتْكُون** *perg-akū-an*.
 Il soutient son —, **دَتْفُكُن فُتْعَانُن**
di-tetāp-kan-ña pergatā-an-ña.

ASSEVI, E, part. pas. du v. as-
servir, دفرهمب *di-per-hamba*, تاون
tāwan, ترتعلق *ter-tāwan*,
ter-talok.

ASSEVIR, v. a., مفرهباكن mem-per-hambā-kan, مناوكن menāwan-kan, منعلقكن menaloḡ-kan. — une personne, مفرهباكن اورع mem-per-hambā-kan ōrang. — un peuple, منعلقكن ثوم menaloḡ-kan ḡaum.

— ses passions, **مناونكن هوا نفسون**
menāwan-kan hawā nefsū-ña.

ASSERVISSEMENT, s. m., همباء
hambā-an, قرهمباء *per-hambā-*
an, كتوان *ka-tawān-an*.

ASSEZ, adv., suffisamment, چوکف
xūkup, فاد *pāda*, سمفی *sampey*.
 Il n'y a pas — de riz, ناسی تیاد
 چوکف *nāsi tiāda xūkup*, ناسی تیاد
 سمفی *nāsi tiāda sampey*. Est-ce —
 pour vous? فداکه فدکامو *padā-kah*
pada kāmū. C'est —, فداله *padā-*
lah, سودهله *sūdah-lah*.

ASSEZ, passablement, سَدْعٌ *sedang*. Elle est — jolie, اِيلَقْن سَدْعٌ *elok-ña sedang*. Sa tête est — grosse, كَقْلَان *sedang*. J'en ai —, كَقْلَان *kapalā-ña sedang*. J'en ai —, هَمْب سَدْعٌ *hamba sedang*. جمودر ایت *jumu deri itu*. Voilà qui est — étrange, مَكْ هُو ایت تَرْحِيرَان سَكَالِي *maka bahwa itu ter-keirān sakālī*. Suis-je — malheureux? هُو *hamba* باق چَلَاک *bahwa hamba bānak xelāka*.

ASSIDU, E, adj., appliqué á, راجن *rājīn*, براساه *ber-usāha*, سقام *sak-sāma*. — à l'étude, راجن بلاجر *rājīn bel-ājar*. — au travail, راجن بکرج *rājīn be-karja*. Disciple — auprès de son maître, مرید یخ راجن فد *murīd yang rājīn pada gurū-ña*.

ASSIDU, continuel. Travail —, فکرچان یخ تاءسده *pe - karjā - an yang tā-sudah*. Service —, خدمه *kedmat tiāda ber-henti*.

ASSIDUITÉ, s. f., کرجین *ka-rajin-an*, شخصهان *perg-usahā-an*, سقسام *saksāma*.

ASSIÉGÉ, E, part. pas. du v. assiéger, کفخ *kepung*, ترکفخ *ter-kepung*, دکفخ *di-kepung*. La ville assiégée par l'armée, تتار نگری *nagrī yang di-kepung tantāra*.

ASSIÉGEANT, E, adj. et s., یخ مشفخ *yang mergepung*. Les assiégeants et les assiégés, یخ مشفخ دان یخ دکفخ *yang mergepung dān yang di-kepung*.

ASSIÉGER, v. a., مشفخ *mergepung*. — une ville, سبده نگری *sa-būah nagrī*. — un fort, مشفخ سواتو کوت *mergepung suātu kōta*.

ASSIÉGER, cerner, مشفوش *mergepung-i*, مغلیشی *mengulitng-i*.

ASSIÉGER, importuner, مشکاکوکن *merg-gargū-kan*, میفشکن *mem-bingung-kan*. Ses créanciers l'assiégent, فهوتغن مشکاکوکن دی *pi-hūtang-ña merg-gargū-kan dia*.

ASSIETTE, s. f., تفت *tampat*. Bonne —, تفت یخ بایق *tampat yang bāik*. Cette maison n'est pas dans une bonne —, رومه *rūmah itu tiāda di-tampat yang bāik*.

ASSIETTE, état, قری *prī*, حال *hāl*. L'assiette de sa fortune, حال *hāl ka-kayā-an-ña*. Il ne peut pas rester dans son — ordinaire, تیاد دافت ای بر دیم *tiāda dāpat ia ber-diam*.

ASSIETTE, pièce de vaisselle, قیرغ *pīring*, فشکن *piggan*. — d'argent, قیرغ درود فیرق *pīring deri- pada pēraḥ*. — creuse, دالم قیرغ *pīring dālam*. — plate, قیرغ چیفر *pīring xēper*. — propre, قیرغ برسه *pīring bresih*. Pile d'assiettes, تمبون قیرغ *tambūn-an pīring*.

ASSIGNER, v. a., میتاکن *me-ñatā-kan*. — la cause, میتاکن *me-ñatā-kan āṣal-ña*. — une différence, میتاکن بدان *me-ñatā-kan bedā-ña*.

ASSIGNER, fixer, منتون *menantū-kan*. — le rang de chacun, منتون *menantū-kan pangkat pada sa-sa-ōrang*. — une tâche aux ouvriers, قرج *menantū-kan karja pada ōrang be-karja*.

ASSIGNER, sommer de comparaître devant le juge, مشکل کهداڻ *memanggil ka-hadāp-an tūan hākim*, ممبری سورت دعوة *mem-bri sūrat dawāt*.

ASSIMILATION, s. f., comparaison, فر بندیشن *ber-samā-an*, *per-bandīng-an*.

ASSIMILÉ, part. pas. du v. assimiler, دسماکن *di-samā-kan*, دبندهکن *di-bandīng-kan*. — à un pêcheur, دسماکن دغن اورغ *di-samā-kan dergan orang pengail*.

ASSIMILER, v. a., comparer, مچاکن *mečamā-kan*, مبندهکن *mem-ban-dīng-kan*. — une personne à une autre, مچاکن سورغ دغن سورغ یغ *mečamā-kan sa-orang dergan sa-orang yang lain*. La pureté assimile l'homme aux anges, کسچین *ka-suxi-an me-nāik-kan orang mānusūa ka-pada pangkat malāikat*.

ASSIS, E, part. pas. du v. asseoir, اد دودق *ada dūduq*, لنگه *lungguh*. Il est —, ای اد دودق *ia ada dūduq*. Rester —, دیم دودق *diam dūduq*. Fermement —, دودق تتف *dūduq tetap*.

ASSISE, s. f., لافس *lāpis*. Une — de pierres, سلافس بانو *sa-lāpis batu*. Poser une — de pierres et une de chaux, مبوبه سلافس باتو دان *mem-būbuh sa-lāpis batu dān sa-lāpis kāpur*.

ASSISES, cour d'assises, وقت حاکم دودق اکن حکم *waktu hākim dūduq ākan hukum*.

ASSISTANCE, s. f., assemblée, auditoire, سکل اورغ یغ حاضر *segala*

orang yang hādīr. L'assistance était nombreuse, اورغ یغ حاضر اد *ada sangat bānāk*. L'honorable —, اورغ حاضر یغ ملی *orang hādīr yang mulia*.

ASSISTANCE, secours, تولغ *tūlung*, قرتولوغ *per-tulūng-an*, بتو *belā*, bantu. Demander —, منت تولغ *minta tūlung*. Donner une — prompte, مبری تولغ دغن لکس *mem-brī tūlung dergan lekus*. Faire quelque chose sans —, مخرجاکن فکرجاءن دغن تیاد دتولغ *mergarjā-kan pe-karjā-an dergan tiada di-tūlung orang*.

ASSISTANT, E, adj. et s., یغ حاضر *yang hādīr*, یغ برهادف *yang ber-hādap*. Un des —, سورغ درثد سکل *sa-orang deri-pada segala orang yang hādīr*.

ASSISTANT, qui aide, یغ مبری *yang mem-brī tūlung*, قنولغ *penūlung*, قمتو *pem-bantu*.

ASSISTÉ, E, part. pas. du v. assister, aidé, secouru, دتولغ *di-tūlung*, ترتولغ *ter-tūlung*, تر بلا *ter-belā*.

ASSISTER, v. n., être présent, اورغ حاضر *ada hādīr*, مبرهادف *merg-hādap*, موجود *mawjūd*. — à l'audience du roi, مبرهادف راج *merg-hādap rāja*. — à la prière, اد

suwarga. Fête de l'assomption, هاری رای ستی مریم نایق کسورک *hāri rāya setimariamnaiḡka-suwarga*.

ASSORTI, E, part. pas. du v. assortir, یغ برسام *yang ber-sāma*.

ASSORTI, convenable, یغ سفرتین *yang sefertī-ña*, یغ فأت *yang pātut*, لایق *lāiḡ*, کتوجو *ka-tuju*.

ASSORTIMENT, s. m., جدوون *jodō-an*, اتورن *atūr-an*.

ASSORTIMENT de marchandises, کمقولن دگاغن یغ برسام *kumpul-an dagāng-an yang ber-sāma*, کمقولن دگاغن یغ فأت *kumpul-an dagāng-an yang pātut*.

ASSORTIR, v. a., mettre par paire, منجدوکن *men-jodō-kan*. — des époux, منجدوک لاکي يني *men-jodō-kan lāki bīni*.

ASSORTIR, mettre ensemble des choses qui se conviennent, مغاتر *meng-ātur*, مپاکن *meñamā-kan*. — un mobilier, مغاتر دالم رومه سکل *meng-ātur dālam rūmah segala perkakas yang ber-sāma*.

ASSORTIR, mettre par classe, مبداکن *meng-āsing-kan*, مبداکن *mem-bedā-kan*.

ASSORTIR, fournir de toutes les choses qui conviennent, مغمفلکن *mengumpul-kan* بارغ ۲ یغ فأت *bārang-bārang yang pātut*. — une boutique, مغمفلکن دالم سواتو کدی *yang di-liat-kan*.

دگاغن در سرب جنس یغ فأت *mengumpul-kan dālam suātu ka-dey dagāng-an deri serba jenis yang pātut*.

ASSOUPLI, E, part. pas. du v. assoupir, انتق *antuk*, برانتق *ber-antuk*, هارث *hārip*, ماو تیدر *māu tidor*. Très —, انتق للف *antuk lelāp*.

ASSOUPIR, v. a., منیدرکن *menidor-kan*.

ASSOUPIR, calmer. — la douleur, مغورغکن کسکیتن *mengūrang-kan ka-sakīt-an*. — ses passions, ملهکن *me-lemāh-kan nefsū-ña*. — une sédition, مندیکن کفر *men-diam-kan gampar*.

S'ASSOUPIR, v. pron., مغتق *meng-antuk*.

S'ASSOUPIR, se calmer, منجادی *men-jādi kūrang*, منجادی له *men-jādi lemāh*.

ASSOUPISSANT, adj., ثمارف *pemārip*, یغ منیدرکن *yang menidor-kan*.

ASSOUPISSEMENT, s. m., انتق *antuk*, ثری هارث *prī antuk*, ثری انتق *prī hārip*.

ASSOUPISSEMENT, indolence, کسلان *ka-malās-an*, کسلان *ka-segān-an*.

ASSOUPLI, E, part. pas. du v. assouplir, لمبت *lambut*, لمبت له *lemāh lambut*, یغ دلپتکن *yang di-lambut-kan*, یغ دلپتکن *yang di-liat-kan*.

ASSOUPLIB, v. a., ملبتکن *me-lembut-kan*, ملیتکن *me-liat-kan*. — du cuir, ملبتکن کولت *me-lembut-kan kûlit*. — des membres raides, ملیتکن اغٹوت یغ کاکو *me-liat-kan anggōta yang kaku*. — le caractère, منجینقکن فراغی *men-jinak-kan perāgi*.

ASSOURDIR, v. a., منلیکن *menuli-kan*, میغشکن *mem-bingung-kan*. Le bruit du canon m'assourdit, بوی بمریم منلیکن هب *būni mariam menuli-kan hamba*.

ASSOUVI, E, part. pas. du. v. assouvir, کینغ *kenāng*, فوس *pūwas*, جادی فوس *jādi pūwas*.

ASSOUVIR, v. a., مغشکن *mengen-ñang-kan*, موسکن *memūwas-kan*. — quelqu'un de viande, مغشکن *mengenñang-kan* اورغ دغن داغ *orang dengandāging*. — la soif, موسکن *memūwas-kan dahāga*.

ASSOUVIR ses passions, منورت *menūrut* هوا *hawā neḥsū-ña*. — ses désirs, منوهی دندمن *meme-nūh-i dendam-ña*.

S'ASSOUVIR de sang, موسکن درین *memūwas-kan diri-ña* دغن داره *dengan dārah*.

ASSOUVISSEMENT, s. m., 1°, action, مغشکن حال *hāl mengenñang-kan*, موسکن حال *hāl memūwas-kan*. 2°, résultat, ککینغ *ka-keñang-an*, فوری جادی فوس *prī jādi pūwas*.

ASSUJETTI, E, part. pas. du v. assujettir, یغ تعلق *yang talok*, یغ دالم *yang dālam hukum*, یغ دی-آلاه *yang di-ālah*.

ASSUJETTIR, v. a., مغالهکن *merg-ālah-kan*, منعلقکن *menalok-kan*, منیوسکن *menūwas-kan*, منندقکن *menunduk-kan*. — un pays, مغالهکن *merg-ālah-kan nagrī*. — un peuple, منعلقکن قوم *menalok-kan kaum*. — ses passions, مناهکن هوا *menāhan-kan hawā neḥsū*. — les cœurs, مغمبل هاتی *merg-ambil hāti*. — quelqu'un à un travail, مغشکاهی اورغ اکن *merg-gagāh-i orang akan mergarjā-kan suatu pe-karjā-an*.

ASSUJETTIR, fixer, منمبت *menambat*.

S'ASSUJETTIR, v. pron., s'astreindre à. S'assujettir aux usages, منورت عاده *menūrut ādat*. S'assujettir aux circonstances, ملوککن در *me-lakū-kan deri sa-bagi-mūna hāl ahwāl*.

ASSUMER, v. a., prendre sur soi. — une responsabilité, مغاکو *merg-aku*, منغشکن *menanggung*.

ASSURANCE, s. f., certitude, کتتوئن *ka-tantū-an*, یقین *yekīn*. Avec —, دغن کتتوئن *dengan ka-tantū-an*.

ASSURANCE, confiance, فرچیان *perxayā-an*, هراش *harāp-an*.

ASSURANCE, sécurité, ستوساان *santawsā-an*. Vivre en —, هیدف دالم

سنتوسان *hidup dālam santaw-sā-an.*

ASSURANCE, hardiesse, کبرنیئن *ka-beranī-an.* Se présenter avec —, مغهاڊڊ دغن کبرنیئن *meng - hādap degan ka-beranī-an.*

ASSURANCE, garantie, فڭڪوون *peng - akū - an.* Compagnie d'assurance contre l'incendie, کغسی یغ منجنجی منغاکځ روکی کلوا رومه ده اکن *korgsi yang menjanji menang rugi kalaw-kalaw rūmah di-mākan api.*

ASSURÉ, E, part. pas. du v. assurer, certain, سڭگه *sungguh*, تنتو *tantu.* Récompense assurée, فمبالاسن یغ تنتو *pem-balās-an yang tantu.*

ASSURÉ, garanti, یغ داکوی *yang di-akū-i.*

ASSURÉMENT, adv., سڭگه *sungguh-sungguh*, سسڭگه *sa-sungguh-ña*, نسیچای *nisxāya*, کونن *kūnin.*

ASSURER, v. a., affermir, consolider, متفکَن *menetup - kan*, مننگرکن *menegār - kan*, مننگهکن *meneguh - kan.* — une table, متفکَن *menetup - kan mēja.* — un chandelier, متفکَن کاکی لیلن *menetup - kan kākī tilin.*

ASSURER, affirmer, برسقی *ber-saksi*, مقسیکن *meñaksī - kan*, میڭگهکن *meñungguh - kan.* — la vérité d'une nouvelle, برسقی خبر *ber-saksi kabar itu benār adā-ña.*

ASSURER, garantir, مغاکو *meng - āku.* — de l'argent, مغاکو وڭ *meng - āku wang.* — une maison, مغاکو هندق مبایر هرک رومه *meng - āku hendak mem-bāyar harga rūmah.* — sa maison contre l'incendie, مپورتکن رومه اکن مغاکنتیکن روکی *meñūrat - kan rūmah-ña akan meng - ganti - kan rūgi kalaw - kalaw hāngus.*

S'ASSURER, v. pron., s'affermir, متفکَن درین *menetup - kan diri-ña.*

S'ASSURER, acquérir la conviction, ممرقس *memreksa*, ممرقسای *mem-reksā-i.* S'assurer d'une nouvelle, ممرقسای خبر *memreksā-i kabar.*

ASTÉRIE, s. f., genre de zoophytes, بنتڭ لوت *bintang laut.*

ASTHMATIQUE, adj., اورڭ ایسک *orang isak*, یغ ترسقی ددان *yang ter-sesak dadā-ña.*

ASTHME, s. m., فپاکت ایسک *peñākit isak*, کسساکن داد *ka-sesāk - an dādā.*

ASTRE, s. m., بنتڭ *bintang*, نجوم *nujūm.* L'astre du jour, متهاری *mata-hāri.* L'astre de la nuit, بولن *būlan.*

— brillant, بنتڭ یغ کمر لافن *bintang yang gemirlāp - an.* Brillant comme un —, تفرلڭ سباکی بنتڭ *te-perlīng sa-bāgey bintang.* Le ciel des astres, فبتاغن *pe-bintāng - an.* Les astres en général, بنتڭ بنتاغن *bintang - bintāng - an.*

ASTREINDRE, v. a., مواجبکن *me-wajib-kan*, ممقساکن *memaksā-kan*, مشککاهی *merg-gagāh-i*. — *quel-qu'un à travailler tous les jours*, ممقساکن اورغ مشرجاکن فکرچان *memaksā - kan orang mengerjakan pe-karjā-an sehari-hari*.

ASTREINT, E, part. pas. du v. *astreindre*, ترفقس *ter - paksa*, ترککاهی *ter-gagāh-i*.

ASTRINGENT, E, adj., qui resserre, اسم *āsam*, ماسم *māsam*. *Potion astringente*, منومن یغ ماسم *minūm-an yang māsam*.

ASTROLABE, s. f., قشهورک بتغ *peng-hūkūr bintang*.

ASTROLOGIE, s. f., فنچلیم *panca-līma*, علم نجوم *ilmu nujūm*. *Faire de l'astrologie*, ملیت نجوم *me-līhat nujūm*.

ASTROLOGUE, s. m., اهل نجوم *ahel nujūm*, اهل النجوم *ahel en-nujūm*, اورغ یغ ملیت نجوم *orang yang me-līhat nujūm*.

ASTRONOME, s. m., یغ فہم قد علم *yang fehem pada ilmu per-idār-an bintang*.

ASTRONOMIE, s. f., علم فرادارن بتغ *ilmu per-idār-an bintang*.

ASTUCE, s. f., تیفو *tīpu*, دای *dāya*, چردق *prī xerdik*.

ASTUCIEUX, EUSE, adj., چردق *xerdik*, برتیفو *ber-tīpu*, بردای *ber-dāya*.

ATELIER, s. m., بغسل اورغ بکرج *bangsal orang be-karjā*, رومہ *rūmah pe-karjā-an*.

ATERMOYER, v. a., منغکہ مبایر هوتغ *menangguh mem-bāyar hūtang*, مبایر دغن *minta tempo*, اغسورن *mem-bāyar dengan ang-sūr-an*.

ATHÉE, s. m., اورغ یغ میثکل الله *orang yang meñangkal allah*.

ATHLÈTE, s. m., اورغ برگومل *orang ber-gūmul*, اورغ کاکه *orang gūgah*, اورغ فرغ *orang prang*, قهلوان *phaltuwān*.

ATMOSPHERE, s. f., هوا *udara*, هوا *hawā*. *Remplir l'atmosphère*, منوهی *memenūh-i udara*. *La pluie rafraichit l'atmosphère*, هوجن *hujan meñejuk-kan udara*. *Etat de l'atmosphère*, حال *hāl udara*. *L'atmosphère des grandes villes*, هوا نکری یغ بسر *hawā nagrī yang besār*. *Une malsaine*, هوا یغ مبری ساکت *hawā yang mem-brī sākit*.

ATOME, s. m., کومن ذرة *dzerret*, کومت *kūman*, لومت *lūmat*.

ATOURS, s. m. pl., فرهیاسن *per-hiyās-an*, دندن *dandan*.

ATRABILAIRE, adj., مورغ *mūrang*,
برچنت *ber-xinta*; فرغ *prang*
prūs, اورغ چومل *orang xūmil*.

ÂTRE, s. m., داهر *dāpur*.

Loc. L'âtre est froid, مکان کورغ
makān-an kūrang.

ATROCE, adj., énorme, excessif,
ساعت *sāngat*, بسر سکاالی *besār sa-
kāli*. Souffrances atroces, شغسار یغ
sangsāra yang sāngat. Crime
—, ساله یغ بسر سکاالی *sālah yang
besār sa-kāli*. Froid —, دیغن تس
dīngin tīs.

ATROCE, cruel, inhumain, ظالم
tlālīm. Un homme —, سؤورغ ظالم
sa-ōrang tlālīm.

ATROPHIE, s. f., ککروسن *ka-
kurūs-an*, بلا سنی *belā senī*. —
générale, ککروسن سکئف توبه *ka-
kurūs-an sa-genūp tūbuh*. — d'un
membre, ککروسن ساتواغکوت توبه
ka-kurūs-an satu anggōta tūbuh.

ATTABLER, v. a., مندودکن اورغ
*men-dūduk-kan orang pada
mēja*.

S'ATTABLER, v. pron., دودق دمیج
dūduk di-mēja, دودق فد هداغن
dūduk pada hidāng-an.

ATTACHE, s. f., فغیکت *ikat*,
پرغ-یکات *perg-ikat*, فغنبت *penambat*, کت
kebāt, ثر هوبغ *per-hūbung*, تالی
tālī. — d'amitié, ثر صمباتن تالی *tālī*

per-ṣohbāt-an. —, nœud, سفقول
simpul-an.

ATTACHÉ, E, part. pas. du v. atta-
cher, ترایکت *ter-ikat*, تمبت *tambat*,
تر تمبت *ter-tambat*, تر سمبت *ter-
sambat*.

ATTACHÉ en nœud, تر سمفل *ter-
simpul*.

ATTACHÉ, appliqué, لکت *lekāt*,
دلکتکن *dī-lekāt-kan*.

ATTACHEMENT, s. m., affection,
فغسین *pergasih-an*, چی *xīya*,
اخلاص *ikhlas*.

ATTACHER, v. a., مغیکت *merg-
ikat*, منمبت *menambat*, ممبت *me-
nambat*, مفر هوبغ *merg-hūbung*,
مغفل *mergupil*, ممبرغ *meñamburg*.
— un navire, منمبت فراهو *menam-
bat prāhu*. — avec une épingle,
مغیکت دغن قنیتی *merg-ikat dengan
peniti*.

ATTACHER, nouer, ممفل *meñim-
pul*.

ATTACHER, appliquer, ملکتکن
me-lekāt-kan, مغانکن *mergenā-
kan*.

S'ATTACHER, v. pron., مغیکت درین
merg-ikat diri-ña, منمبت درین
menambat diri-ña.

S'ATTACHER, se coller, adhérer,
ملکت *me-lekāt*. La poix s'attache
aux doigts, ملکت فد جاری *gala-gala
me-lekāt pada jari*. Le

lierre s'attache au mur, اوبت ملكت *ōyot me-lekāt pada tembok*.

S'ATTACHER, s'affectionner à, مغسبي *mengasih-i*, اكن *berāhi ākan*. S'attacher à une femme, اكن فرمون *berāhi ākan per-ampūan*.

S'ATTACHER, prendre plaisir à, موبوت دغن سوك *mem-būat dengan sūka*. S'attacher au service de quelqu'un, برخدمه دغن سوك *ber-kedmat pada orang dengan sūka*.

S'ATTACHER, prendre pour soi. — un domestique, مغبل سورغ *meng-ambil sa-ōrang sahāya*. S'attacher les cœurs, مغبل هاتي اورغ *mengambil hāti orang*.

ATTAQUABLE, adj., يغ بوله دلشكر *yang būleh di-langgar*. La ville n'est attaquable que d'un côté, نكري بوله دلشكر در سواتو فتيق ساج *nagrī būleh di-langgar deri suātu pihak sāja*.

ATTAQUE, s. f., حال مپرغ *hāl meñerang*, حال ملشكر *hāl me-langgar*, فبربون *peñerbū-an*. Au commencement de l'attaque, د ملان *pada mulā-ña peñerbū-an*.

ATTAQUÉ, E, part. pas. du verbe attaquer, سرغ *serang*, لشكر *langgar*, تغه *tampuh*, كدناغن *ka-datāng-an*. — avec fureur, دامق *dāmoḥ*. — par l'ennemi, اوله دلشكر *oleh*

di-langgar oleh mūsuh. La ville qui est —, نكري يغ كدناغن, *nagrī yang ka-datāng-an*. — de maladie, كن ساكت *kena sākit*. — par le démon, دهر وكن شيطان *di-harū-kan šeitān*.

ATTAQUER, v. a., مپرغ *meñerang*, ملشكر *me-langgar*, مپر بو *meñerbu*, مندناغي *men-datāng-i*. — une ville, مپرغ نكري *meñerang nagrī*. — un navire, ملشكر فراهو *me-langgar prāhu*. — avec force dans une bataille, منغو *menampuh*. — avec fureur, مغامق *meng-āmoḥ*. — comme un animal qui se précipite sur sa proie, منركم *menerkam*. — quelqu'un en justice, دهداغن اورغ *dehdaḡan orang*, مامانگيل *memanggil orang di-hadāp-an hākim*, مندعوای اورغ *men-dawā-i orang*. — la réputation de quelqu'un, ملشكر حرمة اورغ *me-langgar hormat orang*.

S'ATTAQUER mutuellement avec fureur, برامق امونكن *ber-āmoḥ-amōk-an*.

ATTARDER, v. a., مفرلپتكن *mem-per-lambat-kan*, مبلاكلشكن *mem-blākang-kan*.

S'ATTARDER, v. pron., ملبت *me-lambat*, برتغكه *ber-tangguh*.

ATTEINDRE, v. a., مغن *mengena*, مغناي *mengenā-i*, مغناكن *mengenā-kan*. Pas une flèche ne

l'atteignit, ساتو يله ٿون تياڊ مڱنائى *sātu bīlah pūn tiāda mēngēnā-i dīa*. Tous ceux qu'il atteignait, بارغ يڱ دڪناڪن *bārang yang di-kenā-kan-ñā*.

ATTEINDRE en poursuivant, مڱهٻت *mēng - hambat*. En deux heures de marche il peut — l'ennemi, سرت برجالن دو جام لان بوله اى *serta ber-jālan dūa jām lamā-ñā būleh īa mēng-hambat mūsuh*.

ATTEINDRE, parvenir, سمڱى *sam-pey*, مڱڻي *mēñampey*. — le vil-lage, سمڱى ڪڙوسن *sampey ka-dūsun*. Il a atteint l'âge de quatre-vingts ans, اى سمڱى عمرن دلاٿن ٿوله *īa sampey umur-ñā dulāpan pūloh tāhun*.

ATTEINDRE, obtenir, منڊاٿت *men-dāpat*, براوله *ber-ūleh*. — la fortune, منڊاٿت ڪڪيان *men-dāpat ka-kayā-an*. — les grandeurs, براوله *ber-ūleh ka-besār-an*. Cet arbre n'a pas atteint la hauteur de l'autre, ٿوهن اين تياڊ داٿت ڪٽڱڪڻن *pōhon īni tiāda dāpat ka-tīngī-an pōhon yang lāinītu*. — son but, منڊاٿت مقصودن *men-dāpat makṣud-ñā*, برانتڱ *ber-untung*.

ATTEINT, E, part. pas. du verbe atteindre, touché, ڪن *kena*, ترڪن

ter-kena. — de la peste, ڪن سمڱر *kena sampar*. — par la calomnie, ڪن ڦٽه *kena fitnah*.

ATTEINT, auquel on est parvenu, برسمڱين *ber-sampēy-an*.

ATTEINT, obtenu, داٿت *dāpat*.

ATTEINTE, s. f., coup, ٿالو *pālu*, لوڪ *lūka*. Hors de l'atteinte de l'ennemi, موسه تياڊ داٿت سمڱى *mūsuh tiāda dāpat sampey*. Porter — à la religion, ملاون اڪام *me-lāwan agāma*.

ATTELAGE, s. m., ڦاسڱ *pāsang*, راکٽ *rākit*, گو *gu*. Un — de chevaux, سڦاسڱ ڪوڊ *sa-pāsang kūda*. Un — de bœufs, ساڱولبو *sa-gū lembu*.

ATTELÉ, E, part. pas. du v. atteler, ڦاسڱ *pāsang*. Des chevaux attelés, ڪوڊ يڱ ڦاسڱ *kūda yang pāsang*. La voiture est attelée, ڪريت سڊه ڦاسڱ *karēta sudah pāsang*.

Loc. Etre attelé au même char, مڱرتائى دالم سوانو ڦڪرجان *mēñertā-i dālam suātu pe-karjā-an*.

ATTELER, v. a., ماسڱ *memāsang*, مڱناڪن *mēngēnā - kan*. — des chevaux à une voiture, ماسڱ ڪوڊ *memāsang kūda*, مڱناڪن ڪوڊ ڦڊ ڪريت *mēngēnā-kan kūda pada karēta*.

ATTENANT, E, adj., يڱ دڪت *yang dekāt*, راپٽ *rāpat*, دسيسى *di-sīsī*, يڱ ڦمڱر *yang peminggir*. Maison

attendant, رومه یغ ترله دکت *rūmah yang ter-lebèh dekàt*. Mon jardin est — à votre terre, تامنک منځگر *tāman-ku pemiŋggr dengan tñah rñan*.

ATTENDRE, v. a., منتی *me-nanti*, منتیکن *me-nanti-kan*. — long-temps, منتی لام *me-nanti lāma*. — quelqu'un, منتیکن اورغ *me-nanti-kan ōrang*. Il attendit pendant deux heures dans la salle d'audience, دنتین دو جام لان *di-nanti-ña dūa jām lamā-ña di-bāley-rūwang*.

ATTENDRE, différer, برتغکه *bertangguh*, منځکه *menangguh*. — pour payer ses dettes, منځکه مجایر هوتغ *menangguh mem-bāyar hūtang*.

ATTENDRE, épier, منځهنتی *meng-hintey*, مغادغ *meng-ādag*. — au passage, منځهنتی قد جالان *meng-hintey pada jālan*, مغادغ دجالان *meng-ādag di-jālan*.

S'ATTENDRE à, espérer, مشهارف *meng-hārap*, مشهارفکن *meng-hārap-kan*, مرندوکن *me-rindū-kan*. S'attendre à être pardonné, مشهارفکن *meng-hārap-kan ampun*.

ATTENDRE, E, part. pas. du verbe attendre, جادی لبت *jādi lembut*. Un cœur —, هاتی یغ بلس *hāti yang belàs*, هاتی یغ فیلو *hāti yang pīlu*.

ATTENDRE, v. a., ملبتکن *me-lembut-kan*. Battre de la viande

pour l'attendrir, ملوداځ اکن ملبتکن *memālu dāgīng ākan me-lembut-kan dia*. — le cœur, منځهنتیکن *meng-hanxur-kan hāti*, ملوکن *memilū-kan hāti*.

S'ATTENDRIR, v. pron., منجادی *men-jādi lembut*. Son cœur s'attendrit, بلس هتین *men-jādi belàs hati-ña*.

ATTENDRISSEMENT, s. m., قفلوون *ka-pilū-an*, سایغ *sāyang*, کسایغن *ka-sayāng-an*.

ATTENDU, E, part. pas. du verbe attendre, دنتیکن *nanti*, دنتیکن *di-nanti-kan*.

ATTENDU, espéré, یغ دهارف *yang di-hārap*, یغ ترندو *yang te-rindū*.

ATTENDU QUE, loc. conj., کارن *kārna* سبب *sebab*, کارن *kārna bahwa*. — qu'il est arrivé, کارن *kārna bahwa ia sudah datang*.

ATTENTAT, s. m., فرچکاځن اکن یغ *per-xakāp-an ākan yang jāhat*, فربواتن یغ جاهت *per-buāt-an yang jāhat*. — à la pudeur, فربواتن لاون فراغی یغ سنونه *per-buāt-an lāwan perāngi yang senūnuh*.

ATTENTE, s. f., حال منتی *hāl me-nanti*, حال منځو *hāl menunggu*, کنتین *ka-nanti-an*.

ATTENTE, espérance, هراځن *harāp-an*, هراځن *per-harāp-an*.

Pierre d'attente (fig.), فرملان *per-mulā-an pe-karjā-an*.

ATTENTER À, v. n., برچاکف اکن *ber-xākap*
 ākan mem-būat pe-karjā-an jāhat.
 — à la vie de quelqu'un, برچاکف
 اکن *ber-xākap mem-būnuh*
ōrang.

ATTENTIF, IVE, adj., برایشغ *ber-*
ingat, راجن *rājīn*, براساه *ber-usāha*.
 Soyez —, ایغنه بايق ۲ *ingat-lāh*
bāik-bāik.

ATTENTION, s. f., ایغت *ingat*, اغاتن
ingāt-an. Grande —, ایغت ۲ *ingat-*
ingāt. Ecouter avec —, مندر دغن
 ایغت *men-dengar dengan*
ingat-ingāt-an. Faire —, مغيغت
meng-ingat. Eveiller l'attention,
 مغيغتن *meng-ingat-kan*.

ATTENTIVEMENT, adv., دغن ایغت
dengan ingat, دغن راجن *dengan*
rājīn. Regarder —, مغات اماقی
meng-āmat-amāt-i.

ATTÉNUANT, E, adj., یغ ملهکن
yang me-lemāh-kan, یغ مشورغن
yang mengūrang-kan. Circonstances
 —, حال احوال یغ مشورغن ساله
hāl ahwāl yang mengūrang-kan
sālah.

ATTÉNUER, v. a., ملهکن *me-lemāh-*
kan, مشورغن *mengūrang-kan*. Les
 jeunes l'ont atténué, ثواس سده
 دی *puāsa sudah me-lemāh-*

kan dīa. — une faute, مشورغن ساله
mengūrang-kan sālah.

ATERRER, v. a., مشهشکن کتانه
meng-hampas-kan ka-tānah.

ATERRER, jeter dans l'abatte-
 ment, مندکاکن *men-dukā-kan*,
 مشغولکن *me-mešgūl-kan*.

ATTESTATION, s. f., سقسین *saksī-*
an, کسقسین *ka-saksī-an*; شهادة
šahādāt.

ATTESTATION, certificat, سورت تند
sūrat tanda tāngan. De qui
 est cette — ? سیاه اورغ ثون سورت
 این *siāpa orang pūna*
sūrat tanda tāngan ini.

ATTESTER, v. a., مبری
 مبرسی *mem-brī saksi*, برسقی *ber-*
saksi, مغاتن *mengatā-kan*. J'at-
 teste l'avoir vu courir l'amok, اکو
 مغاتن مک اکو سده ملیت دی مغاتن
aku mengatā-kan maka aku sudah
me-lihat dīa meng-āmok.

ATTESTER, prouver, montrer, میتاکن
me-ñatā-kan, مننجفکن *menunjuk-*
kan. Leurs larmes attestent leur
 repentir, مک ایر متاک میتاکن سسل
 هتین *maka āyer matā-ña me-ñatā-*
kan sesul hatī-ña.

ATTIÉDIR, v. a., مېجفکن *meñe-*
juk-kan, منجدیکن سوم
men-jadī-
kan sūwam.

ATTIÉDIR le zèle, مشیغکن راجن
meng-hilang-kan rājīn, مشورغن
 غيرة *mengūrang-kan geirat*.

S'ATTIÉDIR, v. pron., منجادی سوم *men-jādi sūwam*. Son zèle s'est attiédi, راجن سده جادی کورخ *rājin-ña sudah jādi kūrang*.

ATTIRAIL, s. m., الله سرب *serba*, آلة *alat*, فرکاکس *per-kākas*. — de ménage, سرب رومه *serba rūmah*. — de guerre, الله *alat pe-prāng-an*. — d'agriculture, سکل فکاکس اکن فرلوسه تانه *segala per-kākas akan per-ūsah tānah*.

ATTIRER, v. a., tirer à soi, مغهیل *meng-hēla*. L'aimant attire le fer, باتو برانی ملکیت فد بسی *bātu berāni me-lekāt pada besi*. Le soleil attire les vapeurs, متهاری *mata-hāri meng-hisap awap*. La bonté attire les cœurs, فراغی یغ بائق مغهیل هاتی *perāngi yang baik meng-ambil hāti*. Le péché attire la colère de Dieu, دوس ایت ممهکل مرک الله *dōsa itu memanggil murka allah*.

ATTIRER, allécher, محبوب *mem-bujuk*.

ATTIRER, séduire, ممبجنکان *mem-benxanā-kan*.

S'ATTIRER, v. pron., obtenir, منداقت *men-dāpat*, مغداکن *meng-adā-kan*. S'attirer des louanges, منداقت فچيئن *men-dāpat puji-an*. S'attirer des ennemis, مغداکن سترو *meng-adā-kan satrū*.

ATTISER, v. a., مغوثق *meng-ūpak*.

— le feu, مغوثق اثی *meng-ūpak api*. Avec le fourgon, ميغکل *mē-nūgkil*. — le feu de la discorde, مغادو فربنتاهن *meng-ādu per-bantāh-an*.

ATTISOIR, s. m., فکاکس فغوثق *per-kākas peng-ūpak*, چيغکل *xungkil*.

ATTITUDE, s. f., سیکف *sikap*, بغون *bangūn-an*. — gracieuse, سیکف یغ فنتس *sikap yang pantas*. Prendre une —, برسیکف *ber-sikap*. L'attitude de cette statue est sublime, بغون فاتح *bangūn-an pātung itu ada mulia*.

ATTOUCHEMENT, s. m., حال منجماه *hāl men-jāmah*, فنجماهن *pen-jamāh-an*, فنجباتن *pen-jabāt-an*. — déshonnête, یغ نجس *pen-jamāh-an yang najis*.

ATTRACTION, s. f., حال مغهیل *hāl meng-hēla*, فربکن *penarik-an*. Force d'attraction, کواس مغهیل *kuwāsa meng-hēla sendiri*, کواس مغهیسف *kuwāsa meng-hisap*. — moléculaire, حال ملکیت سواتو *hāl me-lekāt suātu dergan suātu*.

ATTRAIRES, v. a., محبوب *mem-bujuk*.

ATTRAIT, s. m., ce qui attire, **بارع**
بارع *bārang yang mem-būjuk,*
فيسجوكن *pem-bujūk-an.*

ATTRAIT, inclination, *ایغن* *ingin*,
رندو *rindu*, *سوک* *sūka*. — pour
la vertu, *رندو اکن کبجیکن* *rindu*
ākan ka-bujik-an. — irrésistible,
ایغن یغ تیاد ترهان *ingin yang tiada*
ter-tāhan.

ATTRAITS, pl., charmes, کسلوکن
ka-elōk-an, روف مانس *rūpamānis*,
 ثرى ثرى *prī permey*. Cette femme
 a beaucoup d'attraits, ثرمون ايت
perumpūan itu permey
 سا-کالى *sa-kālī*.

ATTRAPE, s. f., tromperie, دای
dāya, تیفو tīpu, مکر mekra.

ATTRAPÉ, E, part. pas. du verbe attraper, pris, **تَغْكَفْ** *tangkap*, **ترتغكف** *ter-tangkap*. — dans un piège, **دِـپِکات** *dī-pīkat*, **يخ تَرکن** *yang ter-kena rāxik*. — au laçet, **دِجَرَت** *dī-je-rət*.

ATTRAPÉ, trompé, قرتیفو *per-tīpu*,
کتیوون *ka-tipū-an*.

ATTRAPER' v. a., prendre, **منغكف**
menangkap. — au piège, **ميكت**
memikat, **منغكف دغن جابق** *men-*
angkap dengan jābaq. — au lacet,
منجرت *men-jerat*. — au filet, **منجارع**
men-jaring, **مموكت** *memukat*.

ATTRAPER, tromper. منيفو *menīpu*,
مغیو *menḡi.xu*, ماینکن بودہ *me-māin-*
kan bōdoh.

ATTRAPER, séduire, مبینجان *mem-benxunā-kan*, مہوجق *mem-būjuk*.

ATTRAPER, atteindre, toucher,
مندات men-dāpat, مغهبت meny-
hambat. Il l'a attrapé (en courant),
دی دهبتکن اکن di-hambat-kan-ña
ākan dīa. — la faim, منداقت لافر
men-dāpat lāpur. — un coup,
قالو kena pālu.

ATTRAYANT, E, adj., مانس *mānis*, ايلق *ēloḳ*, فرعى *permeḡ*. Elle a une physionomie très-atrayante, مك ترلاو ايلق قارس *maka ter-lālu ēloḳ pāras-ña*.

ATTRIBUER, v. a., منحیر *menḡira*, منعت *menēbūt*, منعت *menḡata*. Je lui attribue ce livre, همب کیر ای یغ *hamba kīra īa* این *yang sudah menulis-kitāb ini*.

ATTRIBUER, affirmer qu'une personne ou une chose a une qualité. Je ne lui attribue pas la vertu de guérir la fièvre, همب تياڊ مڱاڪو *hamba tiāda meny-āku maka adu padu-ñu kuwāsa meñembuh sākīt de-mām.*

S'ATTRIBUER, v. pr., s'approprier,
 مشبھل اکن *mem-puñā-kan*,
 درین *merg-ambil ākan dirī-ñā*.

ATTRIBUT, s. m., قَرَى *prī*, صفة *ṣifat*, خاصة *kāsiyat*. L'existence et l'unité sont des attributs de Dieu,

کدءان دان کساءن اد صفة الله *ka-adā-an dān ka-asā-an ada sifat allah.*

ATTRIBUTION, s. f., pouvoir, droit, اورغ ٲون کرج *orang pūna karja*, اورغ ٲون حق *orang pūna hak*. Cela n'est pas dans les attributions du ministre, بهوايت تىاد منترى ٲون کرج *bahwa itu tiāda mantri pūna karja*. Il dépasse ses attributions, اى مللوى حق *ia me-lalū-i hak-ūa*.

ATTRISTER, v. a., مندکاکن *men-dukā-kan*, مشغولکن *me-mešgūl-kan*. N'attristez personne, جاغن *jāgan men-dukā-kan orang*.

S'ATTRISTER, v. pron., منجادی *men-jādi mešgūl*, منجادی مشغول *men-jādi mūrung*. Il s'attriste sans raison, اى منجادی مشغول دغن *ia men-jādi mešgūl de-gan tiāda sebab*.

ATTRITION, s. f., frottement, حال *hāl meng-gōsok*.

ATTRITION, douleur de ses péchés, سسل هاتى يغ تىاد سعفرن کف *hāti yang tiāda sempurna genāp*.

ATTRAUPEMENT, s. m., کمٲولن اورغ *kumpul-an orang hendak gampar*, غوغا *gawgā*.

ATTRAUPER, v. a., مشاونکن اورغ *mergāwan-kan orang*, مشرومنکن اورغ هندق مغداکن کمٲر *mergerū-*

mun-kan orang hendak meng-adā-kan gampar.

S'ATTRAUPER, v. pron., برکاون *ber-kāwan*, برکرومن اکن کمٲر *ber-kerūmun akan gampar*. S'attrouper autour de quelqu'un, مغربوغى *mergrubūng-i*.

AU, article contracté, دك *ka, di*, اكن *akan*, ٲد *pada*, بگى *bagi*. Aller au palais, ٲرگى کمالگى *pergi ka-mālīgey*. Il est au jardin, اى اد دتامن *ia ada di-tāman*. Au dire de cet homme, اكن کات اورغ ايت *akan kātā orang itu*.

AUBAINE, s. f., اتغ بايق *untung baik*, تىاد ترهارٲ *lāba tiāda ter-hārap*. Il lui est arrivé une bonne —, سده اى دافت اغن يغ بايق *sudah ia dapat angin yang baik*.

AUBE, s. f., le point du jour, سىنار *sinar*, فجر *fejer*, دىنهارى *dinihāri*.

Liturg. vêtement ecclésiastique, باجو ٲنجغ ٲوته *bāju panjang putih*.

AUBERGE, s. f., ٲندق *pondok*, ٲمٲت ٲرهنتىن *tampat per-henti-an*, رومه ماکن *rūmah mākan*. S'arrêter dans une —, ممدق *memondok*.

AUBERGINE, s. f., ترغ *terung*. — blanche, ترغ ٲوته *terung putih*. — violette, ترغ اوغو *terung ungu*.

AUBERGISTE, s., جورو ٲندق *juru pondok*, تون رومه ماکن *tuan rūmah mākan*.

AUBIER, s. m., کایو یخ دباوه کولت
 کاهن *kāyu yang di-bāwah kūlit*
pōhon.

AUCUN, E, adj., سواتو *tiāda*, سواتو فون *suātu tiāda*, تياڊ *suātu pūn tiāda*. Plus —, تياڊ لاڳي *tiāda lāgi*. Dans — lieu, فڊ بارغ *pada bārang tampat pūn tiāda*. N'avoir aucune faute, تياڊ برسالة *tiāda ber-sālah*. N'avoir aucune dette, تياڊ برهوتغ *tiāda ber-hūtang*. L'arbre qui ne porte — fruit sera coupé, فوهن کايو يڄ تياڊ *pōhon kāyu yang tiāda membri būah ākan ditèbàng*.

AUCUNEMENT, adv., تیار سکا لی
tiāda sa-kāli. Je n'en veux —,
 ھیب تیار ماو سکا لی *hamba tiāda*
māu sa-kāli.

AUDACE, s. f., **فہرین** *pem-be-*
ranū-an, **فری گاہ** *prī gāgah*
perkāsa, **فری گانس** *prī gānas*,
فری اغکار *prī aṅkāra*.

AUDACIEUSEMENT, adv., دغن برانی *de-
deryan berāni*. دغن گاگه فركاس *de-
ryan gāgah perkāsa*, دغن تيا د مالو *de-
ryan tiāda mālū*.

AUDACIEUX, EUSE, adj., برانی *be-rāni*; گاہگ فرکاس *gāgah perkāsa*,
اغکار *argkāra*, تاد مالو *tiāda mālu*.

Des paroles audacieuses, فرکٽان *per-katā-an yang berāni*.
Une demande audacieuse, فرمتان *per-mintā-an dengan*
tiāda mālu.

AU-DEÇA, prép. et adv., دسين *di-sîni*, دسبله سين *di-sa-belûh sîni*.
 Au-deçà de la rivière, دسبله سين *di-sa-belûh sîni süngey*.

■ AU-DEDANS, prép. et adv., ددالم *di-dālam*, باطن *bāṭin*. Au-dedans de lui-même, ددالم سندرين *di-dālam sendirī-ña*.

AU-DEHORS, prép. et adv., دلور
di-lūar. Ce qui paraît au dehors,
 دلور یخ دیلت *yang di-tīhat di-*
lūar.

AU-DELA, prép. et adv., سبرڭ
sabràng, سبله سان *sa-belàh sâna*,
 بالقي *bālîk*. Sa maison est au-delà,
 رومهن اد دسبله سان *rūmah-ña ada*
di-sa-belàh sâna. Au-delà de la
 rivière, دسبرڭ سوڭي *di-sabràng*
sūngy. Au-delà de la montagne,
 دبالقي گونڭ *di-bālîk gūnūng*.

AU-DELA, plus que. Au - delà
de cent piastres, له درؤد سراسس
lebhè deri-pada sa-rātus
ringgit.

AU-DESSOUS, prép. et adv., دباوه *di-bāwah*. Il est assis au-dessous de moi, مك اى دودق دباوهك اين *maka ʾa dūdūq di-bāwah-ku ʾini*. Au-dessous, moins, كورغ *kūrang*.

Tous les enfants âgés de deux ans et au-dessous, سکل کانق ۲ یغ دو *segala kănāk-kănāk yang dūa tākun umur-ña dān kūrang deri-pada itu.*

AU-DESSUS, prép. et adv., داس *di-atas*. On le voyait au-dessus de la maison, ای کلہاتن داتس رومہ *ia ka-lihāt-an di-atas rūmah*. Au-dessus, plus, لہ *lebih*. La dépense est au-dessus de cinquante piastres, بلنج لبہ در لیم قولہ رشکت *belanja lebih deri limah puluh ranggit*.

AU-DEVANT, prép. et adv., Aller au devant, برجفت *pergi ber-jumpa*, فرکی برتو *pergi ber-temū*, مغالو *meng-ēlu*. Aller au-devant du mal, empêcher le mal, منکمن یغ *menekani*, جاحت *menegāh-kan yang jāhat*.

AUDIENCE, s. f., سمایم *semāyam*, دودق *hadāp-an*. Donner —, دودق *duduk semāyam*, دهادف *di-hādap*. Donner une — particulière, دهادف اورغ سورغ ساج *orang sa-orang sāja*. Aller à l'audience, فرکی مشهادف *pergi meng-hādap*. Avoir — du roi, مشهادف راج *meng-hādap rāja*. Salle d'audience, سمایم تفت *tampat semāyam*, فسیبن *pasēban*, فشهدافن *peng-hādāp-an*, بالیروغ *bāley-rūwang*.

AUDITEUR, s. m., یغ مندغر *orang yang men-dengar*. Attendrir

le cœur de ses auditeurs, ملبتکن *me-lembūt-kan* هاتی اورغ یغ مندغر *hāti orang yang men-dengar*.

AUDITIF, IVE, adj., یغ فغش ثون *yang penengar pūña*. Nerf —, اورت فغش *urat penengar*.

AUDITION, s. f., حال مندغر *hāl men-dengar*. — d'un grand nombre de temoins, حال مندغر بیراف باقی *hāl men-dengar be-brāpa bāñāk orang saksi*.

AUDITOIRE, s. m., تفت اورغ *tampat orang meng-ajar*, مغاجر *tampat orang meng-ajar*, تفت فرهمفونن اورغ یغ مندغر *tampat per-himpūn-an orang yang men-dengar*.

AUDITOIRE, assemblée, فرهمفونن *per-himpūn-an* اورغ یغ مندغر *orang yang men-dengar*. Parler devant un nombreux —, برکات *ber-kāta di-hādāp-an* دهدافن بیراف باقی اورغ یغ مندغر *be-brīpa bāñāk orang yang men-dengar*.

AUGE, s. f., فراکو *perāku*, فالغ *pā-lung*. — de maçon, تفت کافر *tampat kāpur*. —, de forgeron *sepūh-an*.

AUGET, s. m., فراکو یغ کچل *per-aku yang ke-xil*.

AUGMENTATION, s. f., فنباهن *penambāh-an*, فرتباهن *per-tambāh-an*, تباهن *tambāh-an*, فرپاکن *per-bañāk-an*.

AUGMENTÉ, E, part. pas. du verbe augmenter, له جاد *jādi lebeh*, يـخ دلهـكـن جادى بايق *jādi bāñak*, yang di-lebeh-kan, يـخ دتـباهى *yang di-tambāh-i*. La fièvre a augmenté, دم سده جادى له كرس *demām sudah jādi lebeh krās*.

AUGMENTER, v. a., ملهـكـن *me-lebeh-kan*, ممبايقـكـن *mem-bāñak-kan*, ممباهى *mem-besār-kan*, منباهى *menambāh-i*. — sa dépense, ملهـكـن بلنجان *me-lebeh-kan belanjā-ña*. Que Dieu augmente votre grandeur, الله كرسارنم *allah kirā-ña ka-besār-an-mu*.

AUGMENTER, v. n., برتبه *ber-tambah*, منجادی له *men-jādi lebeh*, منجادی بايق *men-jādi bāñak*. Ses richesses augmentent tous les jours, مك هريان برتبه ۲ سهرهاری *maka hartā-ña ber-tambah-tambah sa-hari-hari*. Ses gages augmentent tous les ans, مك قد سكل تاهن كجين *maka pada segala tahun gaji-ña jādi lebeh*.

S'AUGMENTER, v. pron., ملهـكـن *me-lebeh-kan diri-ña*, ممبسركـن *mem-besār-kan diri-ña*.

AUGURE, s. m., تنوخن *tenūng-an*, (au moyen de lignes tracées sur le sable) رمل *ramal*. —, tanda, علامة *alāmat*. De mau-

vais —, علامة چلاك *alāmat xelāka*. Homme de mauvais —, اورغ *orang xelāka*.

AUGURER, v. a., مننخ *menenung*, مشير *mengira*, ممشك *meñangka*, ممشكـكـن *meñangkā-kan*.

AUGUSTE, adj., برسرى *ber-srī*, عظيم *attim*, عظمة *atlamat*, بردولة *ber-dawlat*.

AUJOURD'HUI, adv., هارى اين *hari-ini*, هرين *harini*. — et demain, هارى اين دان ايسق هارى *hari-ini dān esuk hari*.

AUJOURD'HUI, à présent, سكارغ *sakarang*. Autrefois il en était ainsi, mais aujourd'hui il en est autrement, قد دهولو كال بگيت جوك *pada dahulu kāla bagitu juga tetapi pada sakarang lain*.

Prov. Aujourd'hui en chère, demain en bière, هارى اين برپامن *hari-ini ber-ñāman esuk mātī*. Aujourd'hui en fleurs, demain en pleurs, هارى اين *pada hari-ini ber-suka pada esuk xelāka*.

AUMÔNE, s. f., صدقة *sedekat*, زكاة *dermā*. —, (aumône légale), زكاة *zekāt*. Demander l'aumône, منت *minta sedekat*. Faire l'aumône, مبرى صدقة *mem-brī sedekat*. Donner une chose en —,

منصديق *men - sedekat - kan.*
Secourir quelqu'un par des au-
mônes, درما دغن اورغ *menū-*
lung orang dergan dermā.

AUMÔNERIE, s. f., فکرجاءن جورو
صدقة *pe-karjā-an jūru sedekat.*

AUMÔNIER, s. m., جورو صدقة
jūru sedekat, ثمرته درما *pemaren-*
tah dermā.

AUMÔNIER des armées, تون امام
يغ مخرجان فکرجاءن اکام کارن لشکر
tūan imām yang mearjā-kan
pe-karjā-an agāma kārna laškar.

AUNE, s. f., mesure de longueur,
ایل *ēla*, گز *gaz.*

AUNER, v. a., مضرور دغن ایل
meng-hūkur dergan ēla.

AUPARAVANT, adv., دهولو *dahūlu*,
پورتام *portāma*, ملول *mula-mūla.*
Quinze ans —, لیم بلس تاهن دهولو
līma belās tāhun dahūlu. Bien —,
له دهولو *lebeh dahūlu.*

AUPRÈS, prép., دکت *dekāt*, تباد
دمفغ *tiāda jāuh*, همفر *hampir*,
dampirg. — du feu, دکت افي *de-*
kāt āpi. Venez —, مریله دکت *ma-*
rī-lah dekāt. Il vient jusqu'auprès
de la ville, ای داتخ سمفی همفر نگرى
ia dātang sampey hampir nagri.
Là —, دکت سان *sāna dekāt.* Tout
—, دکت بائق *bāñak dekāt.* دکت
سکالی *dekāt sa-kālī.* Elle est tou-
jours — de sa mère, سنیاس

اد ای دغن ابون *santiāsa ada ia*
dergan ibū-ña.

AUQUEL, à laquelle, auxquels,
auxquelles, يغ اد فداك *yang ada*
padā-ña, دی يغ اد اکن *yang ada*
ākan dia. L'homme auquel vous
donnez du pain, يغ اغکو مبری
orang yang angkaw
mem-brīrōti padā-ña. La personne
à laquelle j'ai dit cela, يغ
orang yang
هاب سده کات ایت فداك *hamba sudah kātā itu padā-ña.*

AURÉOLE, s. f., cerele lumineux,
مکوت سینر *makōta sinar.*

AURÉOLE, gloire, کمليان *ka-mu-*
liā-an, جلال *jelāl.*

AURICULAIRE, adj., يغ تليخ فون
yang telīga pūña. Nerf —, اورت
urat telīga. Remède —, اوبت
obat pada telīga. Le doigt
—, جاری کلخکغ *jāri kelingking.*

Témoin —, يغ مندغر *saksi*
yang men-dengar. Confession —,
فغکون دوس فد تليخ امام
perg-akū-
an dōsa pada telīga imām.

AURIFÈRE, adj. Mine —, تبغ
tambang amās.

AUORE, s. f., فاکي هاری *pāgi*
hāri, فجر *fejer*, صبح *subh*, میوه فجر
mērah fejer. Au lever de l'aurore,
فد دنهاری *pada dinihāri.* Couleur
d'aurore, میوه فجر *mērah fejer.*
کونخ توا *kūning tuā.* — boréale,

ترغ یخ کلہائن قد کتیک مالم دسبلہ اتار
tràng yang ka - lihāt - an pada kotika mālām di-sa-belāh utāra.
 — de la vie, دیوارغ مود *dī-wāsa ōrang mūda.*

AUSPICE, s. m., augure, تنغ *tenung*,
 تنوغن *tenung-an*, رمل *ramal*. Sous
 d'heureux auspices, دغن انتغ بايق *dengan untung baik*. Sous de fâcheux
 auspices, دغن چلاک *dengan xelāka*,
 دغن انتغ مالغ *dengan untung mālang*.

AUSPICE, protection, تولغ *tūlung*,
 قنلوغن *penulung-an*, لندغ *lindung*,
 فرلندوغن *per-lindung-an*. Sous vos
 auspices, دغن تولغ تون *dengan tūlung tūan*.

AUSSI, conj., autant, pareillement,
 جوک *jūga*, سام *sāma*, فون *pūn*, سام
 جوک *sāma-jūga*. Vous y allez, et moi
 تون فرکی مک هب فرکی جوک —,
tūan pergi maka hamba pergi jūga. Il est — grand que vous,
 تون بسردغن تون ای سام *ia sāma besār dengan tūan*. — longtemps que,
 سلام *sa-lāma*.

AUSSI, tellement, à ce point,
 بکیت *bagitu*, بايق بکیت *bagitu bā-
nak*. Un homme — habile, اورغ
ōrang bagitu pandey. Une science — profonde, علم یخ
 بکیت دلا *ilmu yang bagitu dālam*.

AUSSI, encore, de plus, لاکي *lāgi*,
 کات لاکي اکن — *pūla*. Dites-lui —
 کاتا لاکي اکن *kāta lāgi ākan dīa*.

AUSSI, c'est pourquoi, سبب *se-
bāb*. Les étoffes sont belles, —
 کاین ایت بايق کاین هالس مک سبب ایت ای ماهر
*kāin itu bānaq hālus maka sebāb itu
ia māhal*.

AUSSIÈRE, s. f., تالی تیئ توکل *tālī*
 تالی تیئ کمبر *tālī tīga kamber*.

(Mar.) تالی قندارت *tālī pen-dārat*,
 تالی تند *tālī tonda*.

AUSSITÔT, adv., ستله *sa-telāh*,
 سرت *serta*, دم *demi*. — après votre
 arrivée, ستله تون سده داتغ *sa-telāh
tūan sudah datang*. — la lettre
 arrivée, سرت سورت داتغ *serta surat
datang*.

AUSSITÔT, de suite, promptement,
 سبنتر *sa-bentar*, دغن لکس *dengan
lekūs*. Le médecin partit aussitôt,
 سبنتر دوکن فرکی *sa-bentar dūkun
pergi*.

AUSTÈRE, adj., اسم *āsam*, ماسم
māsam. Vin —, اغکر اسم *ānggur
āsam*. Un visage —, ماک ماسم
mūka māsam.

AUSTÈRE, rigoureux, کرس *krās*.
 Un jeûne —, فواس یخ کرس *puāsa
yang krās*. Mener une vie —, هیدف

سبب ایت هب مغاسه d'autant mieux, سبب ایت هب
sebàb itu hamba mengāsih
ōrang per-tāpa.

AUSTRAL, E, adj., یغ دسبله سلاتن
yang di-sa-belàh selātan. Pôle —,
yag di-sa-belàh selātan. Hēmi-
sphère —, سته بلاتن دنیا یغ دسبله
sa-tengah bulāt-an duniā
yang di-sa-belàh selātan.

AUTANT, adv., سابق sa-bāñak,
bagitu bāñak, بکیت باقی sa-
kian. — plus, سکین لاکي sa-kian
lāgi. Deux fois —, دو کالی له, dūa
kāli lebh. Qui peut en donner — ?
سیاک دات مبری بکیت باقی siāpa
dāpat mem-brī bagitu bāñak.
— qu'on voudra, براف باقی اورغ mau.
Autant vous en avez, autant il en aura,
بیراف باقی اد قد تون بکیت باقی ای
be-brāpa bāñak ada pada tūan bagitu bāñak ia
akan dāpat jūga. — qu'il peut
sa-būleh-būleh-ña. Ses
paroles sont — de mensonges, سکل
segala per-
katā-an-ña ada bōhong jūga.

D'AUTANT que, d'autant plus,
d'autant mieux, سبب sebàb, کارن
kārna. D'autant que vous avez
confiance en lui, سبب تون فرچای اکن
sebàb tūan perxāya akan
dīa. D'autant plus qu'il est grand,
لاکي قوله سبب ای اد بسر
sebàb ia ada besār. Je l'en aime

d'autant mieux, سبب ایت هب مغاسه
sebàb itu hamba mengāsih
dīa lebh.

AUTEL, s. m., مذبح mezbèh, تمفت
tampat sambilih. Elever un
—, مخرجاکن سبه مذب mezbèh.
Orner l'autel, مخرجاکن مذهبى mezbèh.
Servir à l'autel, مخرجاکن کرج مذب
mengarjā - kan kerja mezbèh.
Ministre des autels, خادم مذب
kādim mezbèh. Les cornes de l'autel,
هوج مذب hujung mezbèh. Monter
à l'autel, ماسق کفد مذب masuk ka-
pada mezbèh. Le sacrifice de l'autel,
القربان المقدس el-ḡorbān el-muḡa-
das.

AUTEUR, s. m., خالق kālīk,
خالق kalāk. Dieu est l'au-
teur du monde, الله خالق العالم
allāh kalāk el-ālam.

AUTEUR, qui fait, یغ مغداکن yang
meng-adā-kan, یغ منجدیکن yang
men-jadī-kan, ثبوت pem-būat.
L'auteur d'une sédition, یغ مغداکن
yang meng-adā-kan gampar.
L'auteur d'un crime, یغ مخرجاکن
yang mengarjā - kan sālāh.
L'auteur de l'histoire, صاحب الحکایة
ṣāhib el-hikāyat. — d'un livre,
یغ مغارغ کتاب yang mengarag
kitāb, ثبوت peñurat.

AUTEUR, inventeur, اورغ یغ
ōrang yang men-dāpat.

AUTHENTIQUE, adj., صح *seh*, اصح *aṣaḥ*, سځه *betul*, بتل *benur*, سځه *asah*, سورت —, ثابت *sābit*. Ecrit —, سورت *surat* yang *seh*.
 AUTHENTIQUEUR, v. a., منصحن *men-ṣeḥ-kan*, ميځنگهن *meṅgguh-kan*, مياښتن *meṇābit-kan*.

AUTOCRATE, s. m., ثمرته سندرین *pemarentah sendirī-ṇa*.
 AUTOCRATIE, s. f., ثمرتاهن سندی *pemarentāh-an sendirī*.

AUTOGRAPHE, adj., سورت درځد *surat deri-pada tāngan-ṇa peṅurat sendirī*.

AUTOMATE, s. m., فرکاکس اتو فاتخ *perkakas ataw pātung yang ber-grak sendirī-ṇa*.

AUTOMNE, s. m. et f., خریف *karif*, وقت مومغت بوځواهن *waktu memungut buah-buāh-an*, موسم بارت *mūsīm būrat*.

AUTOPSIE, s. f., حال مشرت میت *hāl mengerūt mayet*, ثمرقساءن میت *pemreksā-an mayet*.

AUTORISATION, s. f., فرمان *firmān*, رضا *redlā*. Demander une —, مننت اذن *me-minta izin*. Donner une —, ممبری اذن *mem-brī izin*.

AUTORISÉ, E, part. pas. du v. autoriser, موکلیکن *yang di-wakīl-kan*, برادن *ber-izin*, قبول *kabūl*. Je suis — par le roi, مک همب *maka*

دوکیلیکن راج *maka hamba di-wakīl-kan rāja*.

AUTORISER, v. a., donner pouvoir, موکلیکن ممبری کواس *mem-brī kuāsa*, موکلیکن ممبره *me-wakīl-kan, meṇūruh*.

AUTORISER, permettre, ممبری موهن *mem-brī mūhun*, برکنن *ber-kenan*, مغذکنن *meng-ḡabūl-kan*, مغقبولکن *meng-izin-kan*, سودی *sūdi*. Nous ne pouvons pas — cela, مک تیاډ *maka tiāda* دافت کیت سودی ایت *dāpat kita sūdi itu*.

S'AUTORISER, v. pron. S'autoriser de la conduite de quelqu'un, تورت *turut per-buāt-an* اورځ لاین *orang lain*.

AUTORITÉ, s. f., puissance, juridiction, کواس *kuāsa*, ثمرتاهن *pemarentāh-an*, توانن *tuān-an*, حکم *hukum*. L'autorité d'un tuteur sur son pupille, کواس ولی اتس مجبورن *kuāsa wali ātas meḡjūr-ṇa*. — souveraine, ثمرتاهن یخ مطلق *pemarentāh-an yang mutleḡ*. — légale, ثمرتاهن تورت اندغ *pemarentāh-an turut undang-undang*. — affermie par la justice, ثمرتاهن یخ تتف *pemarentāh-an yang tetap dengan ādil*. Deson — privée, دغن کواس سندرین *dergan kuwāsa sendirī-ṇa*. Par quelle — faites-vous cela? اوله یخ مان کواس اغکو *ūle hyang māna kuāsa angkaw ber-buāt itu*. Je suis sous son —, مک همب دباوه حکمن *maka*

hamba di-bāwah hūkum-ña. Avoir — sur, *مغموکن meng-ampū-kan*.

AUTOUR, prép., *کلیخ kuliling*, *قد* *pada segala pihak*. Se tenir —, *بردیری ber-diri ku-liling*. Aller —, *برجالن ber-jalan kuliling*. Il y avait des fossés — de la ville, *اد فارت کلیخ نکری ada pārit kuliling nagri*. Une palissade — d'une maison, *فاگر palissade* — d'une maison, *پاگر pāgar kuliling rūmah*. Regarder tout —, *ملیت قد سکل me-lihat pada segala pihak*. Se mettre un turban — de la tête, *ملیتکن دستر قد کفال me-tilit-kan destar pada kapala*.

AUTOUR, auprès, *دغن dengan*, *دکت dekāt*. Il est toujours autour des malades, *سنتیاس ای دغن اورغ santiāsa ia dengan orang sākīt*. Que s'est-il passé autour de moi? *اى سده جادی دکت هب apa sudah jādi dekāt hamba*.

AUTRE, adj.. *لاین lain*. Une — fois, *لاین کالی lain kali*. Une — personne, *اورغ یغ لاین orang yang lain*. Un — jour, *لاین هاری lain hari*. — que cela, *لاین درقد ایت lain deri-pada itu*. C'est lui-même et non un —, *ای سندیری بوکن لاین ia sendiri bukan lain*. C'est — chose, *ایت اد لاین سکالی itu ada lain sa-kālī*. Tout — peut le faire, *سکل لاین داقت مموت ایت segala*

lain dapat mem-buat itu. Encore un —, *سواتو suātu lain*, *لاگی suātu lagi*. L'autre, *یغ لاین yang lain*. L'un va, l'autre vient, *سواتو شرکی لاین داغ pergi lain datang*. L'autre vie, *کدوان akīrat*. L'un et l'autre, *کدوان ka-duā-ña*. Les uns et les autres, *کامی samuā-ña*. Nous autres, *کامی kāmī ini*. Vous autres, *کامی kāmī ini*. L'un l'autre (mutuellement). S'aimer l'un l'autre, *برکاسیکسین ber-kasih-kasih-an*. S'honorer l'un l'autre, *برحرمتحرماتن ber-horlat-hormāt-an*. Edifiez-vous les uns des autres, *مک هندقله maka kamufriyiki suōrg aken suōrg hendak-lah kāmū per-bāik-i sa-ōrang akan sa-ōrang*.

AUTREFOIS, adv., *دهولو کال dahulu kālā*, *سدی کال purba-kālā*, *سادی کال sadia-kālā*, *زمان دهولو zemān dahulu*. Les gens d'autrefois, *اورغ orang purba-kālā*. Les lois d'autrefois, *۲ اندغ undang-undang dahulu kālā*. — il y avait des géants sur la terre, *مک دهولو maka dahulu kālā adā-lah raksāsa di-būmī*.

AUTREMENT, adv., *لاین lain*, *چار لاین xāra lain*. Tout —, *لاین سکالی lain sa-kālī*. Il est tout —, *لاین سکالی رفاک lain sa-kālī rupa-ña*. Il agit —

qu'il ne parle, ای برکات لاین دان *ia ber-kāta lāin dān*
be-karja lāin. Qui pourrait l'obtenir
 — qu'en parlant? سیاف اکن دافت *siāpa ākan dāpat*
me - lāin - kan dengan kuta. —
 comment pourrais-je obtenir le
 mérite du pèlerinage? چار لاین *xāra*
lāin bagimāna hamba ākan dāpat
pahāla hajj.

AUTRUCHE, s. f., بورغ انت *būrung*
onta, نعَام *naām*. (Euf d'autruche,
 تلر بورغ انت *telòr būrung onta*.
 Plume d'autruche, بولو بورغ انت
būlu būrung onta.

AUTRUI, s. m., تمن مانسی *temèn*
mānusiā, اورغ *ōrang*, لاین اورغ
lāin ōrang. Ne faites pas de mal
 à —, جاغن ممبوت یغ جاهت اکن تمن,
jāgan mem-būat yāng jāhat
ākan temèn mānusiā. Désirer le
 bien d'autrui, ایغن اکن هرت اورغ
ingin ākan harta ōrang. Vivre aux
 dépens d'autrui, هیدف دغن و غ لاین
hidup dengan wang lāin ōrang.

AUVENT, s. m., اتف *lantey*, ایغ
ātap yang di-sa-belāh ātaw di-hadāp-an
rūmah.

AUXILIAIRE, s. et adj., qui aide,
 بنتو *bantu*, تولغ *tūlung*, یغ ممبنتو *yang*
mem-bantu, فمبنتو *pem-bantu*, یغ
 فنولغ *yang menūlung*, فنولغ *penūlung*.

Troupes auxiliaires, لشکر فمبنتو
laškar pem-bantu.

AVAL, adv. et s. m., هیلر *hīlir*. En
 —, مغهیلر *ka-hīlir*. Aller en —,
 برلایر کیهیلر *meny-hīlir*. Naviguer en —,
 کیهیلر جمباتن *ber-lāyar ka-hīlir*. En — du pont,
ka-hīlir jambāt-an.

AVALANCHE, s. f., سواتو کیپاکن تلج
 یغ تورن در کمنچق کونخ *suātu ka-*
bañāk-an salju yang turun dari
kamunxak gunung.

AVALÉ E, part. pas. du v. avaler,
 تلن *telàn*, لولر *tūlur*, ثرلن *perlan*.

AVALER, v. a., منلن *menelàn*,
 کؤکو ملولر *me-tūlur*, مملرن *memerlan*,
 منلن سیمیجی تلر *gōgaw*. — un œuf,
 منلن سابیجی تلر *menelàn sa-bīji telòr*. — du pain,
 منلن روتی *menelàn rōti*. Il avala
 une tasse de thé, سواتو مغکنق ایرتیه
 دتلن *suātu mangkok āyer tēh di-*
telàn-ā.

AVALEUR, EUSE, s., gourmand,
 فنچارق *pen-xāruk*, فغیرق *peng-irup*,
 فغکؤکو *peng-gōgaw*.

AVALOIRE, s. f., gosier, رگکغ
rengkung, کرغکؤغن *ka-rengkūng-an*.
 Il a une belle —, ای دافت منلن باقی,
ia dāpat menelàn bāñak.

AVANCE, s. f., payement fait avant
 le terme, بیارن دهولو *bayār - an*
dahūlu.

AVANCE, saillie, بارغ یغ جشکر
 یغ انجر *bārang yang jergkir*, یغ
 انجر *yang anjur*.

AVANCE, espace de chemin qu'on a devant quelqu'un. Prendre l'—, مندهولو *men-dahulū-i*.

AVANCE de temps ou de lieu, دهولو *dahūlu*. — d'une heure, سواتو جام دهولو *suātu jām dahūlu*. — de dix pas, سغولو لشكه دهولو *sa-pūloh langkah dahūlu*. — d'argent, وڭ يڭ دبري دهولو *wang yang di-brī dahūlu*.

D'AVANCE, par anticipation. Payer un ouvrier d'avance, مبابير فد کرج *mem-bāyar pada karja yang belum jadi*. Payer une marchandise d'avance, مبابير هرک *mem-bāyar harga dagāng-an dahūlu deri menarīma dia*.

AVANCÉ, E, part. pas. du v. avancer. Nuit avancée, مالم جاوه *jāuh mālām*. Âge —, هومر تو *humur tuā*. Garde avancée, کاول يڭ له دکت قد موسه *kāwal yang lebèh dekāt pada mūsuh*. Affaire avancée, فکر جاون *pe-karjā-an yang dekāt hābis*.

AVANCEMENT, s. m., progrès, تباهن *tambāh-an*, کتباهن *ka-tambāh-an*. — des sciences, کتباهن فقهون *ka-tambāh-an pengatahū-an*. — de la religion, کتباهن اگام *ka-tambāh-an agāma*.

AVANCEMENT, élévation à un rang supérieur, حال نايق مرتبة *hāl nāik mertabat*.

AVANCER, v. n., aller en avant, برجالن *ber-jālan*, براڭکت *ber-angkat*, تڦل *tampil*, بردهولو *ber-dahūlu*, برانجر *ber-anjur*. — de deux ou trois pas, برجالن دو تيل *ber-jālan dua tiga langkah*. — à la rencontre, مميت *meñambut*, مغالو *meng-ēlu*. — en grade, نايق مرتبة *nāik mertabat*. — en âge, منجاد ادر *men-jādi udar*.

AVANCER, se hâter, بر باغت *ber-bāngat*, ممباغت *mem-bāngat*.

AVANCER, augmenter, برتبه *ber-tambah*.

AVANCER, croître, برتبه *ber-tumbuh*.

AVANCER, prospérer, برانتڭ *ber-untung*.

S'AVANCER, v. pron. L'année s'avance, تاهن اين همفر هابس *tāhun ini hampir hābis*. Ce promontoire s'avance dans la mer, تنجڭ اين *tanjung ini ber-anjur ka-lāut*.

AVANCER, v. a., porter en avant, منڦلکن *men-jālan-kan*, منڦلکن *menampil-kan*, مپورڭ *menūrung*, مڭنجرکن *meng-anjur-kan*. — le bras, مڭنچ لاڭن *meng-unjuk lāngan*. — un paiement, مبابير له دهولو درڤد *mem-bāyer leh dahūlu drupud*.

جنبی *mem-bāyar lebèh dahūlu*
deri-pada janji.

AVANCER, élever, procurer de
l'avancement, *مغشکنکَن* *meng-ang-*
kat-kan, *منځيکَن* *meninggī-kan*,
مبسرن *mem-besār-kan*. Faire
avancer, faire hâter, *مباغتنکَن* *mem-*
bāngat-kan, faire croître, *منځيکَن*
menumbuh-kan, faire prospérer,
مغشکنکَن *meng-untung-kan*.

AVANIE, s. f., *سلځکر* *selangkar*,
نستا *nista*, *سندیرن* *sendir-an*. Faire
une — à quelqu'un, *منستاکن اورځ*
me-nistā-kan ōrang.

AVANT, prép. et adv., *دهولو* *da-*
hūlu, *بلم* *belūm*. — sa mort, *دهولو*
dahūlu deri ĩa māti. — qu'il fut roi,
دهولو درځدای جادی *dahūlu deri-pada ĩa jādi*
rāja. — le jour, *بلم سیځ هاری* *belūm*
siang hāri. — la fin de l'année,
بلم تاهن هابس *belūm tāhun hābis*.
Le jour d'avant, *هاری دهولو* *hāri*
dahūlu. — et après, *دهولو دان کمدین*
dahūlu dān kamudīan. Marcher
en —, *برجالن دهولو* *ber-jālan da-*
hūlu. Aller en — et en arrière,
فرځي پولاځ *pergi pūlang*. Pencher
en —, *چندرځ کېدائن* *xonderōng*
ka-hadāp-an.

AVANT, loin, profondément. —
dans la forêt, *جاوه دالم هوتن* *jāuh*
dālam hūtan. Creuser bien avant,

مغورق بابځ دالم *mengōrek bāñak*
dālam.

AVANT, s. m. (Mar.), partie anté-
rieure d'un bâtiment, la proue, *هلون*
halūwan. A l'avant, *دهلون* *dī-ha-*
lūwan. Vent de l'avant, *اغن در*
āgin deri halūwan. Gaillard
d'avant, *هلون کفل* *halūwan kapāl*.

AVANTAGE, s. m., *گون* *gūna*, *لاب*
lāba, *انتځ* *untung*, *فايده* *fāidat*,
منفعة *menefiat*. Il y a en cela un
grand —, *دالم ايت اد بابځ گون* *dālam*
ĩtu ādabāñakgūna, *لاب بابځ* *bāñak*
lāba. Quel — ? *اځ گون* *apa gūna*.

Chercher son —, *منځپهاری انتځ* *men-*
xahāri untung. Faire le commerce
avec —, *مېرنيگاکن دغن لاب* *mem-*
berniagā-kan dergan lāba. Obtenir
un — sur ses ennemis, *مندافت*
men-dāpat ka-menāng-an.

AVANTAGER, v. a., *مېری لاب* *mem-*
brīlāba, *انتځ مېری* *mem-brī untung*,
مغشکراهي *meng-untung-kan*,
مغشکراهي *meng-anugrah-i*,
مغرياء *mengā-*
runiā-i.

AVANTAGEUX, EUSE, adj., *برگون*
ber-gūna, *برفايده* *ber-fāidat*, *يځ*
yang mem-brī lāba, *يځ*
yang mem-brī untung. Une chose —,
بارځ يځ برگون *bārang*
yang ber-gūna. Un commerce —,
فرنيگاکن يځ مېری لاب *perniagā-an*
yang mem-brī lāba. Il est très —

d'être savant, علم بايق برگون قد اورغ *ilmu bāñak ber-gūna pada orang*. Une figure avantageuse, روف يڭ *rūpa yang baik*. Un vent —, بايق *āngin yang baik*. Une armée dans une position avantageuse, لشكر دتمت يڭ بايق *laškar di-tempat yang baik*.

AVANT-BRAS, s. m., لاغن يڭ دباوه *lāngan yang di-bāwah*, لاغن درتاغن *lāngan deri tāngan sampey siku*.

AVANT-COUR, s. f., هلامن *halāman*. L'avant-cour d'un palais, هلامن استان *halāman astāna*.

AVANT-COUREUR, s. m., يڭ برجالن *yang ber-jalan dahūlu*, يڭ مندهلوی *yang men-dahulū-i*. Signes avant-coureurs, علامة *alāmat*, علامة يڭ اولهن اورغ تاهو بارغ *alāmat yang ūleh-ña orang tāhu bārang yang akan datang*. Ce signe est l'avant-coureur d'une grande guerre, مك تند ايت *maka tanda itu jadi alāmat prang besār*.

AVANT-DERNIER, IÈRE, adj., يڭ يڭ *yang dahūlu deri-pada yang di-blakang*, يڭ *yang di-blakang sa-kali kūrang suātu*.

AVANT-POSSÉ, s. m., فارت يڭ *pārit yang di-hadāp-an*.

AVANT-GARDE, s. f., چوچق بال *xūxuk bāla tantāra*, هلون *halūwan pe-prang-an*.

AVANT-GOÛT, s. m., راس يڭ تردهولو *rāsa yang ter-dahūlu*. Avoir un —, مراس دهولو *me-rāsa dahūlu*.

AVANT-HIER, adv., کلارن دهولو *kelamārin dahūlu*. — au matin, کلارن دهولو قد فاکی هاری *kelamārin dahūlu pada pagi hāri*.

AVANT-LOGIS, s. m., سرمبی *su-rambi*.

AVANT-PIED, s. m., هوجج کاکی *hūjung kākī*.

AVANT-POSTE, s. m., يڭ دلور *pergāwal yang di-tūarsa-kali*.

AVANT-PROPOS, s. m., introduction, فرملان کات *per-mulā-an kātu*, مقدمة *mukaddamat*.

AVANT-SCÈNE, s. f., تمقت يڭ دهدافن *tampat yang di-hadāp-an di-panggung wāyang*.

AVANT-TOIT, s. m., لنتی *lantey*, اتف رومه يڭ مغنجر *ataprumah yang meng-anjur*.

AVANT-VEILLE, s. f., هاری يڭ کدو *hāri yang kà-dūa dahūlu*. Il est arrivé l'avant-veille, ای سده *ia sudah datang dūa hāri dahūlu*.

AVARE, adj., بخیل *kikir*, کیکر *orang kikir*. Un —, *bakīl*.

AVARE de louanges, يڭ ايغن اکن *yang ingin akan puji-un*.

Un général qui est — du sang de ses soldats, فقهولو شرع یخ مملہراکن *parghūlu prang yang memeliharā-kan laškar-ña*.

AVARICE, s. f., ککیرن *kikīr-an*, طمع *tema*, لوب اکن وځ *lōba ākan wang*. L'avariceest l'origine de tous les maux, طمع اد اصل سکل کجہائن *tema ada asal segala ka-jahāt-an*.

AVARIE, s. f., کراساکن *ka-rusāk-an*, روځی روځی دان بلنج فراهو یخ کن روسق *rūgi dān belanja prāhu yang kena rūsak*.

AVARIE, E, سده کن روسق *rūsak*, روځی *yang sudah kena rūsak*. Des marchandises avariées, دگاځن *dagāng-an yang rūsak*.

AVARIER, v. a., مروسقکن *me-rūsak-kan*.

A-VAU-L'EAU, adv., کهلیر *ka-hilīr*, دځن هارس *dengan hārus*. Aller —, هابت دځن هارس *hānut dengan hārus*, برهابت *ber-hānut*.

Fig. Aller —, جادی سی ۲ *jādi sīa-sīa*, هیلخ جادی *jādi hilang*.

AVEO, prép. conjonctive, دځن *dengan*, سرت *serta*, سام *sāma*, سرای *serāya*. — son épouse, دځن استرین *dengan istri-ña*. — joie, هاتی دځن سوك *dengan sūka hāti*. Ceux qui sont — lui, یخ اد سرتان *yang ada sertā-ña*. Moi — vous, یخ اد سرتان *aku sertā-mu*. — sagesse,

دځن بودی *dengan būdi*. — force, دځن گاځه *dengan kuāsa*, برجالن *dengan gāgah*. Aller —, برسسام *ber-jālan ber-sama-sāma*. Etre seul — soi, دځن سورخ درین *dengan sa-ōrang diri-ña*.

AVELINE, s. f., grosse noisette, بوه بندق *būah bunduk*.

AVENANT, E, adj., مانس *mānis*, مجلس *mujelis*, مولق *mūlik*, چنتق *xantik*. Un air —, روځ مانس *rūpa mānis*. A l'avenant, یخ فانت *yang pātut dengan*, یخ برقوتن *yang ber-pātut-an*.

AVÈNEMENT, s. m., قنداځن *pen-datāng-an*, کدتاځن *ka-datāng-an*, کلہائن *ka-lihāt-an*.

AVENIR, v. n., سورفول *survenir*, منجادی *men-jādī*, فرستوا *peristiwa*.

AVENIR, s. m., وقت یخ کمدين *waktu yang kamudian*, هاری یخ *hari yang kamudian*. L'avenir est incertain, مک وقت یخ کمدين *maka waktu yang kamudian tiāda tantu*.

A L'AVENIR, loc. adv. هڅکن این *hinggān ini nālik*.

AVENT, s. m., nom donné aux quatre semaines qui précèdent la fête de Noël, امثت احد یخ دهولو *empat aḥad yang dahulu hāri mawlid tūhan isa*.

AVENTURE, s. f., **انتخ** *untung*, **ستوری** *rambang - rambang*, **انتخ یغ** *setōri*. Une bonne —, **انتخ یغ** *baik*. Raconter une triste —, **منجرترا ستوری یغ** *men-aceritrā setōri yang* **ممرته دغن** *men-brī sūsah hāti*. Chercher des aventures, **منجهرای انتخ** *men-wahāri untung*. Dire la bonne aventure, **برتنغ** *ber-tenung*, **مننغ** *menenung*. A l'aventure, **تورت انتخ** *tūrut untung*. Gouverner à l'aventure, **ممرته دغن** *memarentah dengan tiāda ingat*. Marcher à l'aventure, **برجالن** *ber-jālan* **دغن تیاد تاهو مان** *dengan tiāda tāhu māna pergi-ña*. Par —, **کینخ** *pada untung*, **کلوا** *kunung - kunung*, **کلوا** *kalāw - kalāw*. Si par — il le rencontre, **کلوا** *kalāw - kalāw* **ای برتو دغن دی** *ia ber-temū dengan dīa*.

AVENTURER, v. a., **مبوغ** *hasarder*, **مبوغکن** *mem-būang*, **مناره** *menāruh*. — sa vie, **مبوغکن جوان** *mem-būang-kan jiwā-ña*. — de l'argent, **مناره وغ** *menāruh wang*.

S'AVENTURER, v. pron., **مبوغ درین** *mem-būang diri-ña*, **ماسق بهای** *māsuk bahāya*.

AVENTUREUX, EUSE, adj., qui s'expose, **یغ ترللو برانی** *yang ter-lālu berāni*.

AVENTURIER, ÈRE, s., qui court les aventures, **منجهرای انتخ** *pen-wahāri untung*.

AVENTURIER, vagabond, **کبار** *kumbāra*, **گیان** *gībāna*, **کلان** *kelāna*.

AVENUE, s. f., passage, **لورغ** *lūrug*, **جالن** *jālan*.

AVENUE, allée plantée d'arbres, **پوهن کایو برجاجر** *pōhon kāyu ber-jājar*, **لورغ دغن پوهن کایو دگیری کانن** *lūrug dengan pōhon kāyu di-kīri kānan*.

AVENUE devant un palais, **هلامن** *halāman*.

AVÉRAGE, s. m., moyen, **سدغ** *sedung*, **اگهارای** *ugahāri*.

AVÉRÉ, E, part. pas. du v. avérer, **ناتا** *nāta*, **تنتو** *tantu*. Un crime —, **ساله یغ پات** *sālah yang nāta*.

AVÉRER, v. a., vérifier et prouver la vérité de, **مرقسای سواتو قرکار اکن** *memreksā - i suatu porkāra ākan me-ñatā-kan ka-benār-an-ña*.

AVERSE, s. f., **هوجن لب** *hūjan lebāt*, **هوجن درس** *hūjan drās*. Il survint —, **مک تورنله هوجن درس** *maḥa tūrun-lah hūjan drās*.

AVERSION, s. f., dégoût, **جمون** *jumū-an*, **مول** *mūwal*, **بنجی** *(haine) benxi*, **کدغکین** *ka - dengki - an*. Avoir en —, **جمو** *jumū*, **کلی** *gelī*, **مبنجی** *mem-benxi*. Avoir de l'a-

version pour la nourriture, جمو در *jumū deri makān-an*.

AVERTIR, E, part. pas. du v. avertir, یخ سده دافت خبر, یخ تاهو *yang tāhu*, دایغتکن *yang sudah dapat kabar*. di-ingat-kan, تگړ *tegūr*, کتکورن *ka-tegūr-an*, یخ داجاری *yang di-ajār-i*.

AVERTIR, v. a., informer de, مخباری *mem-brī tāhu*, مخباری *meng-kabār-i*, مخیغتکن *meng-īngat-kan*, ممبریت *mem-berīta*. — quel-qu'un de son salut éternel, مخیغتکن *meng-īngat-kan* اورغ اکن *orang ākan akīrat*. — par signes, ممبری *meng-išarat-kan*, اشاره *mem-brī išarat*.

AVERTIR, remontrer, منکر *mene-gūr*, مخباری *meng-ajār-i*. S'il commet des fautes, avertissez-le, جنک ای *jika ia ber-salah hendak-lah tūan meng-ajār-i dia*.

AVERTISSEMENT, s. m., فغشان *peng-īngāt-an*, حال مخیغتکن *hāl meng-īngat-kan*, قمبریئن تاهو *pem-brī-an tāhu*, ورت *warta*, بریت *berīta*, خبر *kabar*. — par signes, اشاره *išarat*.

AVEU, s. m., اکوئن *akū - an*, فغکوئن *peng-akū-an*. Faire un —, مغاکو *meng-aku*. Retracter un —, منکر اکوئن *munkir akū - an - ſa*. — libre, فغکوئن دغن اختیار *peng-*

akū - an dengan iktiyār - ſa. — forcé, فغکوئن سرت دگکاهی *peng-akū - an serta di-gagāh-i*.

AVEU, consentement, قبول *kabul*. Homme sans —, vagabond, vaurien, کیان *gībāna*, کبار *kumbāra*, کلان *kelāna*.

AVEUGLE, adj., بوت *būta*, بوت *būta mātā*. Une personne —, مات *būta mātā*. — de sa-ōrang *sa-ōrang būta*. — de naissance, بوت درثد جدین *būta deri-pada jadī-ſa*. Confiance —, فرچای بوت تولی *perxāya būta tūli*, فرچای دغن تیاد فرقس *perxāya dengantiādaprekṣa*. Obéissance —, منورت فرته دغن سغکه ۲ هاتی *menūrut parentah dengan sungguh-sungguh hātī*. Il est — pour lui-même, ای تیاد ملیت سالهن *ia tiāda me-lihat sālāh-ſa*.

Prov. Si un aveugle en conduit un autre, ils tomberont tous deux dans la fosse, جکلو سورغ بوت *jikalaw sa-ōrang būta memimpin orang būta maka ka-duā-ſa ākan jātuh ka-dālam pārit*. Changer son cheval borgne pour un aveugle, جول سوتر بلی *jual sūtra belī mestūli*. Dans le royaume des aveugles les borgnes sont rois, دتمفت تیاد لغ کات *di-tampat tiāda lang kātā bilālang akū-lah lang*.

AVEUGLEMENT, s. m., کتباءن *ka-butā-an*.

Fig. کبدوهن *ka - bodōh - an*, ککلاښ *ka-gelāp-an*. — d'esprit, ککلاښ عقل *ka-gelāp-an akal*.

AVEUGLEMENT, adv., دځن تياد تاهو, دځن تياد ايشت *dengan tiāda tāhu*, دځن بوت تولی *dengan tiāda ingat*, دځن تياد ثرقس *dengan būta tūli*, دځن تياد پرهس *dengan tiāda preksa*. Courir —, لاری تياد تاهو مان ثرکين *lāri tiāda tāhu māna pergi-ña*. Croire —, پرخای دځن تياد ثرقس *perxāya* *dengan tiāda preksa*. S'abandonner — à ses passions, تورت هوا نفسو *tūrut hawā nefsu-ña būta tūli*.

AVEUGLER, v. a., مېټاکن *mem-butā-kan*.

Fig., tromper, منیښو *menīpu*, مفردیاکن *mem-per - dayā - kan*, مځکلځکن *meng-gelāp-kan*. Les grands aveuglent l'homme, کسارن *ka-besār-an* مفردیاکن اورځ *mem-per-dayā-kan orang*. La passion aveugle l'esprit, هوا نفسو مځکلځکن *hawā nefsu meng-gelāp-kan akal*.

AVIDE, adj., affamé, ماچه *mājuh*, ښچارو *pen-xāruk*, ښدم *pen-demāp*, ګلوجه *getūjuh*. — des plaisirs sensuels, ښېدم *peng-hīdam*.

AVIDE, cupide, qui désire ardemment, کیکر *kikīr*, برلوب *ber-lōba*, براهی *berāhi*, براښن *ber-ingin*, طمع *tema*. Un homme —, سورځ کیکر *sa-orang kikīr*. — d'honneurs, برلوب *ber-lōba ākan hormat*. — de science, علم اکن *berāhi ākan ilmu*. Homme — et bas, اورځ *orang tema dānhina*. طمع دان هين *orang tema dānhina*.

AVIDEMENT, adv., gluttonnement, دځن کدمائن *dengan ka-demāp-an*. Manger —, منچارو *men-xāruk*, مندم *men-demāp*.

AVIDEMENT, avec cupidité, دځن لوب *dengan lōba*, دځن طمع *dengan tema*. Désirer — le profit, مځښن *meng-ingin* دځن لوب اکن لوب *lōba ākan lōba*. Courir — après l'argent, لاری دځن طمع اکن وځ ايت *lāri dengan tema ākan wang itu*.

AVIDITÉ, s. f., gloutonnerie, ښچروکن *pen-xarūk-an*, کدمائن *ka-demāp-an*, لاڅر انځج *lāpar anjing*. Manger avec —, ماکن دځن ښچروکن *mākan dengan pen-xarūk-an*. — pour les plaisirs sensuels, شهوة *shahwat*.

AVIDITÉ, cupidité, لوب *lōba*, کیکرن *kikīr-an*, هوا نفسو *hawā nefsu*, طمع *tema*. — pour les richesses, لوب اکن هرت دنیا این *lōba ākan harta duniā ini*.

AVILI, E, part. pas. du v. avilir, جادی کچی *jādi hīna*, جادی هين

jādi kejī, یغ دهنان *yang di-hinā-kan*.

AVILIR, v. a., مغھناکن *merg-hinā-kan*, مرندھکن *me-rendah-kan*, مڃيڪن *mergejī-kan*. — quelqu'un, مغھناکن اورڻ *merg-hinā-kan orang*. — son nom, مروسقن نام *me-rū-sak-kan namā-ña*.

S'AVILIR, v. pron., مغھناکن ديري *merg-hinā-kan diri*, مڃيڪن ديري *mergejī-kan diri*.

AVILISSANT, E, adj., هين *hīna*, یغ مغھناکن *yang merg-hinā-kan*, یغ *yang kejī*, مڃيڪن *yang mergejī-kan*. Une conduite —, فکرتي یغ *pakritī yang hīna*, کلکون یغ *ka-lakū-an yang merg-hinā-kan orang*.

AVILISSEMENT, s. m., ڦري هين *pri hīna*, ڦري کجي *pri kejī*, کهناء *ka-hinā-an*, کڃيڪن *ka-kejī-an*.

AVINÉ, E, part. pas. du v. aviner, یغ دباسه دغن اغڱور *yang di-bāsah dengan anggūr*. Un homme —, ivrogne, اورڻ ڦمين *orang pe-mīnum*, اورڻ ڦغیرو *orang peng-irup*.

AVINER, v. a., دباسه دغن اغڱور *mem-bāsah dengan anggūr*. — un tonneau, دباسه تغ دغن اغڱور *mem-bāsah tong dengan anggūr*.

S'AVINER, verbe pron., devenir ivrogne, منجادی ڦمين *men-jādi pe-*

mīnum, منجادی ڦغیرو *men-jādi peng-irup*.

AVIRON, s. m., داڃ *dāyung*, ڦغايه *pengāyuh*. Faire avancer avec l'aviron, برداڃ *ber-dāyung*, مڃايه *mengāyuh*.

AVIS, s. m., ڦنداڻن *pin-dapāt-an*, ڦرساڻ *pe-rasā-an*, ڦکیرن *pikīr-an*. A mon —, تورت *tūrut pen-dapāt-an-ku*.

AVIS, conseil, بچار *bixāra*, اجارن *ajar-an*. Un bon —, بايق بچار *bixāra yang baik*. Demander un —, ممنت بچار *me-minta bixāra*. Donner un — perfide, دای دغن دای *mem-bixarā-kan dengan dāya*. Sauf meilleur —, ملاينکن اد بچار *me-lāin-kan ada bixāra yang lebih baik*.

AVIS, avertissement, ڦمبرين تاهو *pem-brī-an tāhu*, بریت *berita*, وارتا خبر *warta*. Donner un —, مورتاکن *me-wartā-kan*, ممبری *mem-brī kabar*. Donner un — au public, بايق اورڻ ڦد *me-wartā-kan pada orang bānāk*.

AVISÉ, E, adj., sage, prudent, بچقساڻ *bijaksāna*, بر بچار *ber-bixāra*, برايت *ber-ingat*. Un homme bien —, اورڻ بر بچار *orang ber-bixāra*.

AVISER, v. a., ممبری تولڻ بچار *mem-brī tūlung bixāra*, تاهو ممبری *mem-*

brī tāhu, خبر ممبری *mem-brī kabār*,
معلوم ممبری *mem-brī ma'lūm*.

AVISER, v. n., مېجيار *mem-bixāra*,
مېجياراکن *mem-bixarā-kan*. — aux
moyens de, مېجياراکن افای اکن *mem-*
bixāra-kan upāya ākan.

S'AVISER, v. pron., ايغت *ingat*,
برايغت *ber-ingat*, مغیغت *meng-ingat*.
Je ne me suis pas encore avisé,
هېم بلم ايغت *hamba belum ingat*.
Ne vous avisez pas de faire cela,
جاغن اغکو مغرجاکن فکرچاغن ایت
jāngan angkaw mengarjā-kan pe-
karjā-an itu.

AVITAILLER, v. a., مېکلکن *mem-*
bakāl-kan, مېماو مکان *mem-bāwa*
makān-an. — une ville, مېکلکن
mem-bakāl-kan نگرې دغن مکان
nagrī dengan makān-an.

AVIVER, v. a., مرا ميکن *me-rāmey-*
kan, ممبری چهای *mem-brī xahāya*,
ممبری سري *mem-brī srī*.

AVOCAT, s. m., défenseur en
justice, فکواوم *pe-gāwam*,
فکواوم قندي بردعا *pan-*
dey ber-dawā. — éloquent, فکواوم
يغ فضیح *pe-gāwamyang feših*. —
célèbre, فکواوم يغ مشهور نام *pe-*
nūlung bixāra yang mašhūr namā-
ña. — savant, فکواوم يغ قندي
pe-gāwam yang pandey.

AVOCAT, patron, intercesseur, يغ
ملندغکن *yang me-lindung-kan*,
ناضر *nāsir*. Nous avons

un — auprès du père, اد فداکامی
سورخ شفيع سام باث *ada padakāmi*
sa-ōrang šefiā sāma bāpa.

AVOIR, v. a., marquant la pos-
session, اد *ada*, اد فدا *ada pada*,
اد باث *adabagi*, مېمپای *mem-puñā-i*.
J'ai de l'argent, اد ورغ فداک *ada*
wang padā-ku. Qu'avez-vous? اف
اد فدا تون *apa ada pada tūan*. Il a
trois enfants, اد بکين تیک اتق *ada*
bagi-ña tiga anak. Il a beaucoup
de biens, ای مېمپای باثق هرت *ia*
mem-puñā-i bāñak harta. — de
quoi, جادی کای *jādī kāya*.

AVOIR, exprimant être, اد *ada*,
جادی *jādī*. Qu'y a-t-il? اف اد سان
apa ada sāna. Il y a beaucoup de
personnes, اد باثق اورخ *ada bāñak*
ōrang. Il y a deux ans passés, اد
اد دوتاھن لالو *ada dūa tāhun lālu*.
Qu'y a-t-il eu? اف سده جادی *apa*
sudah jādī. Il y eut beaucoup de
morts et de blessés, سده اد باثق اورخ
sudah ada bāñak
ōrang mātī dān lūka.

AVOIR, marquant une relation,
se rend par un adjectif. — un
mari, برلاکی *ber-lāki*. — un père et
une mère, برابو باث *ber-ibu bāpa*.
— une tête, برکفال *ber-kapāla*.
— des plumes, بربولو *ber-būlu*.
— quatre pieds, برکاکی امثت *ber-*
kāki ampat. — de la force, برکواس

ber-kuāsa. — de la science, بر علم
ber-ilmu. — faim, بر لافش *ber-lāpar*.

AVOIR, signifiaut obtenir, داشت
dāpat, mendafat *men-dāpat*. Facile
à —, بوله داشت دغن سنخ *būleh*
dāpat dengan senang. Pour — la
paix, اكن داشت دامى *ākan dāpat*
dāmey. Il pourra — la protection
du roi, اى اكن داشت فرلندغن راج *ā*
ia ākan dāpat per-lindung-an
rāja.

Quand avoir est accompagné
d'un mot qui suppose une action,
il se rend en malais par un verbe.
— pitié, مغسهانى *mengasih-ān-i*.
— envie, مغشنى *meng-ingin-i*.
— recours, مغدوكن حالن *meng-adū-*
kan hāl-ña. — regret, ميسل *meñe-*
sul. — autorité, ممكخ قرته *meme-*
gung parentah.

Comme auxiliaire, avoir se rend
par سده *sudah*, لالو *lālu*. J'ai
mangé, همب سده ماكن *hamba*
sudah mākan. Il a lu, اى سده باچ *ā*
ia sudah bāxa. Alors il avait
cessé de parler, سدك ايت سده *ūd*
kīka itu sudah
hābis katā-ña.

AVOIR, s. m., ce que l'on possède
de biens, هرت *harta*, بند *benda*,
كفپان *ka-puñā-an*, ككپان *ka-*
kayā-an. Tout l'avoir d'une per-
sonne, سكل هرت اورغ *segala harta*

orang. Tout son — en argent, دى
ثون و غ سمان *dīa pūña wang sa-*
muā-ña. Dissiper son —, ممبورسكن
mem-bōros-kan hartā-ña.

AVOISINER, v. a., برغشكر *ber-*
pinggir, لىق *lehek*. Les champs qui
avoisinent la forêt, فادغ بىغ برغشكر
pādang yang ber-pinggir
dengan hutan.

AVORTEMENT, s. m., كگورن انق
gugūr-an ānak.

AVORTER, v. n., كوكر انق *gūgur-*
ānak. Faire —, مشكوكركن انق *meng-*
gūgur-kan ānak.

AVORTER, ne pas venir à maturité,
en parlant des fruits, تپاد بر بوه
tiāda ber-būah.

AVORTER, échouer, ne pas réussir,
تپاد حاصل *tiāda hāsīl*.

AVORTON, s. m., انق كگورن *ānak*
gugūr-an. A moi qui suis un —,
فداك بىغ اد سواتو انق كگورن
padā-
ku yang ada suātu ānak gugūr-an.

AVOUÉ, s. m., procureur, وکیل
wakīl.

AVOUÉ, E, part. pas. du v. avouer,
اكو *aku*, بىغ داکو *yang di-aku*, بىغ
دپات *yang di-ñāta*.

AVOUEE, v. a., confesser, مشكاو
meng-aku. — une faute, مشكاساله
meng-aku sālāh. — franchement,
مشكاو دغن ترغ *meng-aku dengan*
trāng. — avec repentir, مشكاو دغن

سسل هاتی *merg-āku dengan sesul hāti*.

AVOUEUR, reconnaitre, admettre, *مغاکو merg-āku, مشقارکن merg-ikrār-kan, ممبری سقسى mem-brī saksi*. J'avoue que vous dites la vérité, *همب مغاکو مک کات تون بنر, hamba merg-āku maka kātā tūan benār*. Il l'avoue pour son enfant, *ای مغاکو دی انقن, ia merg-āku dīa ānak-ña*. — sa religion, *ممبری سقسى, ممبری قداکام mem-brī saksi pada agama-ña*.

AVOUEUR, déclarer, *میتاکن me-ñatā-kan*. Il lui avoua son amour pour cette femme, *مک دپتاکناله قداک, maka di-ñatā-kan-ña-lah padā-ña išk-ña ākan perampūan itu*.

AVRIL, s. m., *اثریل aprīl*. Le mois d'avril, *بولن افریل būlan aprīl*.

AXE, s. m., *قوست pūsat, انجن injin*. خط یغ اتسن سواتو بارغ برقوتر, *katt yang atas-ña suātu barang ber-putar*. L'axe de la terre, *قوست بومی pūsat būmi*. L'axe d'une roue, *انجن رود injin rōda*.

AXIOME, s. m., *کبنارن یغ پات ka-benār-an yang ñata*, *فرکتان یغ, per-katā-an yang ka-benār-an-ña ada ñata*.

AXONGE, s. f., *لمق بابی lemāk bābi*.

AYANT, part. prés. du v. avoir, *یغ اد قداک yang ada padā-ña*.

AYANT - CAUSE, héritier, *وارث wārīš*.

AYANT-DROIT, *یغ اد حق قداک yang ada haq padā-ña*.

AYE, interj., *اه ah, آیو āyo*.

AZALA, s. m., (Bot.) *گلوم gelūma*.

AZALÉE, s. f., (Bot.) *چننگی xan-tigi*.

AZOTE, s. m., *هوا یغ ملمسکن hawā yang me-lemās-kan*.

AZUR, s. m., *لازوردی lāzuwerdi*, *رون بیرو būru*. Couleur azur, *رون بیرو warna būru mūda*.

AZUR, couleur du ciel, *ورن بیرو warna būru lāngit*.

Loc. Ciel d'azur, *چواچ xuāxa*. Flots d'azur, *ایرهنغ āyer henng*.

Yeux d'azur, *مات بیرو māta būru*.

AZURÉ, E, part. pas. du v. azurer, *بیرو būru*, *جادی بیرو jādi būru*. Lavoûte azurée, *لاغت lāngit*. L'onde azurée, *ایرهنغ āyer henng*.

AZUREE, v. a., *ممبروکن mem-birū-kan*.

AZYME, adj., *تیاد ترخمیر tiāda ter-kamīr*, *دغن تیاد خمیر dengan tiāda kamīr*, *دغن تیاد ناخی dengan tiāda tāpey*, *فطیر fatīr*. Du pain —, *روتی تیاد ترخمیر rōti tiāda ter-kamīr*.

B

B, s. m., حرف بی *huruf be*, la seconde lettre de l'alphabet, حرف بیگ کدو درالف باتا *huruf yang ka-dūwa deri alif-bā-tā*.

Un B majuscule, بی بسر *be besār*.

Un B minuscule, بی کچل *be kexil*.

Loc. Qui ne sait ni A ni B, اورغ *orang* بوده *bōdoh*, اورغ بیل *orang bebil*, یغ تیاد تاهو *yang tiāda tāhu*. Ne parler que par *b* et par *f*, بهاس *bahāsa kāsar*.

BAAL, s., بعل *baal*, nom d'une idole adorée par certains peuples anciens, نام سواتو بهال یغ دسمبه اوله *nāma suātu berhāla yang di-sembah ūleh orang dahulu kāla*.

BABA, s. m., sorte de gâteau, سواتو *suātu jenis kūweh*.

BABEL, s. f., بابل *bābel*. Tour de —, چندی بابل *xanli bābel*.

Fig. —, confusion, کچوکن بهاس *ka-xūk-an bahāsa*, فرهمفونن اورغ یغ *per-himpūn-an orang yang mengāta dengan haru-biru*.

BABELU, s. m., plaisant, بادت *bādut*, چنندر *peñindir*, جناک *jenāka*. Faire le —, برجناک *ber-jenāka*, برگورو *ber-gūraw*.

BABEURRE, s. m., lait de beurre, ایر سوسو یغ دتبق *āyer sūsū yang di-tumbuk*.

BABIL, s. m., caquet, اومغ *ōmong-ōmong*, چور *xūra*.

BABILLAGE, s. m., چرچور *xura-xūra*, حال منچور *hāl men-xūra*, حال دغومغ *hāl meng-ōmong-ōmong*. — interminable, چرچور تیاد *xura-xūra tiāda ber-ka-sudāh-an*.

BABILLARD, E, adj., فلیتر *pe-litar*, لیده فنیج *rampus*, یغ مغ-ومغ *yang meng-ōmong*, یغ برچور *yang ber-xūra*, مولت کثکو *mūlut ganggu*. Un —, سورغ فلیتر *sa-ōrang pe-litar*.

BABILLER, v. n., مغومغ *meng-ōmong-ōmong*, منچور *men-xūra*, برلیتر *ber-litar*, برکتکات *ber-kata-kāta*. — sans cesse, برچور دغن تیاد برهنتی *ber-xūra degan tiāda ber-henti*.

BABINE, s. f., lèvres de certains animaux, بیبر بناتغ *bibir binatang*.

BABIOLE, s. f., chose puérile, سرب فرمینن اتق *serba per-māin-an ānak*, بارغ سی *bārang sia-sia*, بارغ کسپان *bārang ka-sūt-an*.

BABIROUSSA, s. m., بابی روس *bābi rusa*.

BÂBORD, s. m., کیری *kīri*, کیری کیری *kīri prāhu*, سبله کیری *sa-beluh kīri*, پیهق کیری کفل *pīhak kīri kapāl*. Les avirons de —, کیری دایغ کیری *dāyung kīri*. Ramer à —, بر دایغ کیری *ber-dāyung kīri*.

BÂBORDAIS, s. m., اوق فراهو یغ *awak prāhu yang di-kīri*.

BABOUCHE, s. f., چنیل *pantoufle*, چنیل سرت هوجغن لنچف *xinēla*, چنیل سرت هوجغن لنچف *xinēla serta hūjung-ña lunxip*. Une paire de babouches, چنیل سفاسخ *xinēla sa-pāsang*.

BABOUIN, s. m., گر *gros singe*, کر *kera*, برق *brûk*.

BABYLONE, s., بابل *bābel*, نکری *nagrī*, بابل *nagrī bābel*.

BABYLONIEN, NE, adj., یغ بابل *yang bābel pūña*. Un —, اورغ *orang*, نکری بابل *orang nagrī bābel*.

BAC, s. m., سمفن *bateau plat*, فراهو *sampan meñabrang*, مپبرغ *prāhu peñabrang-an*, تمباغن *tambāng-an*.

BAC, baquet, فاسو *pāsu*, تغ *tong*.

BACALIAU, s. m., ایکن کایو کرغ *ikan kāyu krang*.

BACCALAURÉAT, s. m., مرتبه یغ *mertabat yang portāma dālam suātu madrasat*.

BACCHANAL, s. m., ایغربغر *ingar-bangar*, گگیرن *gegēr-an*. Un —

d'enfer, گگیرن شیطانی *gegēr-an seiṭāni*.

BACCHANTE, s. f., فرمشون دوکان *perampūan dōkāna*, فرمشون کاتل *perampūan gātal*.

BÂCHE, s. f., کاین کاسراکن منوٹ *kāin kāsar ākan menūtup karēta*.

BACHELIER, s. m., یغ سده داث *yang مرتبه یغ فترام دالم سواتو مدرسه sudah dāpat mertabat yang portāma dālam suātu madrasat*.

BÂCHER, v. a., مناره کاین کاسراکس *menāruh kāin kāsar atas karēta*.

BACHIQUE, adj., یغ سوك ائگور *yang sūka anggūr*, یغ ائگور فوک *yang anggūr pūña*. Troupe —, کاون اورغ *kāwan orang pe-minum*. Chanson —, پیئن اورغ *ñāñi-an orang minum*.

BACHOT, s. m., سمفن کچل اکن مپبرغ سوغی *sampan kexil ākan meñabrang sūngay*.

BÂCLÉ, E, part. pas. du v. bâcler. یغ ترساکت *yang di-tūtup yang ter-sakat*. Une rivière bâclée, فکرجان یغ دفتوسکن *sūngay ter-sakat*. Une affaire bâclée, دغن کوفه *pe-karjā-an yang diputus-kan dengan gūpuh-gūpuh*.

BÂCLER, v. a., منوٹ *menūtup*. — une porte, ساکت *menūtup* کایو اتو دغن ساکت بسی

pintu dengan sâkat kâyû âtar
dengan sâkat besi. — une rivière
avec une chaîne, دغن سواکت
مپاکت سوغی دغن
renti meñakat sūngay dengan rantey.
— un bateau, منبت فراهو کفد فشکالان
menambat prahu ka-pada pang-
kal-an.

BÂCLER, faire à la hâte, مخرجان
مخرجان دغن کوفه ۲
mengarjā-kan
pe-karjā-an dengan gūpuh-gūpuh.

BADAMIER, s. m., پوهن رغنس pō-
hon rengas.

BADAUD, s. m., اورغ کمبار orang
kumbāra, کلان kelāna, اورغ یخ
ملیت سرت حیران اکن
سواتو یخ
orang yang me-lihat serta
heirān akan sa-suātu yang ba-
hāru.

BADAUDER, v. n., دغمبرار mengum-
bāra, ملیت سرت حیران اکن
سواتو یخ
me-lihat serta heirān
akan sa-suātu yang bahāru.

BADERNE, s. f., bon à rien, یخ تیاد
yang tiāda dāpat di-pā-
key, یخ تیاد برگون
yang tiāda ber-gū-
na. C'est une vieille —,
ای تیاد برگون
ia tiāda ber-gūna sa-kālī.

BADIANE, s. f., ادس چین ādas xīna.

BADIGEON, s. m., چت ایر اکن
xat āyer akan
me-lūmas dinding ātar temboq,
کافر اکن
kāpur akan
meñapu dinding.

BADIGEONNÉ, E, part. pas. du v.
badigeonner, لومس دغن چت اتو
lūmas dengan xat ātar
dengan kāpur. Un mur — en
jaune, دندغ یخ لومس ورن کونخ
dindig yang lūmas warna kūning.

BADIGEONNER, v. a., ملومس دندغ
دغن چت اتو دغن کافر
me-lūmas
dinding dengan xat ātar dengan
kāpur.

BADIN, E, adj., جناک jenāka,
بادت bādut, اورغ برسند
orang ber-
sanda, اورغ سوك
ber-gūraw, بوماین
orang sūka ber-māin.

BADINAGE, s. m., کورو sanda,
حال برسند
gūraw, مینن māin-an,
hāl ber-sanda, حال برگورو
hāl ber-
gūraw. Sans —, تیاد دغن بوماین
tiāda dengan ber-māin.

BADINER, v. n., برسند ber-sanda,
برگورو ber-gūraw, بوماین
ber-māin. Il badinait et folâtrait,
ای برسند
ia ber-sanda dān ber-
gūraw. C'est un homme qui ne
badine pas, ای ایت سورغ برسنگه ۲
ia itu sa-orang ber-sungguh-sung-
guh.

BAFETAS, s. m., بفت bafta. — du
Bengale, بفت بنگال
bafta berg-
gāla. Une balle de —, سواتو بنگس
suātu bungkus bafta.

BAFOUER, v. a., traiter avec mé-
pris, مفرمایینکن
mem-per-māin-kan,

مماکی سرت *meñindir-kan*, میندرکن
 میندر *me-māki sarta meñindir*.

BÂFRER, v. n., manger goulument,
 مندمف *men-xāruk*, منجارق
 منجارق *men-demup*, مغوکو *men-gōgaw*.

BÂFREUB, s. m., فنجارق *pen-xāruk*,
 قدمف *pen-demup*, مغوکو *pen-gōgaw*.

BAGAGE, s. m., سرب جان *serba jālan*,
 بارغ ۲ *harta*, اورغ *harta*, برجان
bārang-bārang orang berjālan. Gros —,
 بارغ ۲ *tiad*, تیاد *tiad*, داغکت
bārang-bārang yang tiada di-angkat me-
lāin-kan dengan karēta.

BAGAGE, mobilier de pauvres
 gens, سرب رومه اورغ *serba rūmah orang miskin*.

Loc. Plier —, براغکت *ber-ang-*
kat, منغاکلکن سواتو فردیامن *mening-*
gal-kan suatu per-diām-an.

BAGARRE, s. f., ایشربغر *tumulte*,
 غوغا *ingar-bingar*, هرهار *haru-hāru*,
 گوغا *gar-gū*.

BAGASSE, s. f., résidu de canne à
 sucre, همفاس تبو *hampas tebū*.

BAGATELLE, s. f., chose frivole,
 بارغ *bārang yang kexil*, کچل
 بارغ *bārang yang tiada brāpa gunā-ña*,
 بارغ ۲ *bārang yang sia-sia*. Une boutique pleine de
 bagatelles, کدی یغ قه درقد بارغ ۲
 کادی یغ قه درقد بارغ ۲ *kadēy yang penūh*

deri-pada bārang-bārang yang tiada brāpa gunā-ña. Il n'a donné
 qu'une —, مک دبرین بارغ سدیکت
 مک *maka di-brī-ña bārang sa-*
dikit sāja.

BAGNE, s. m., فنجارج *panjāra*, فنجارج
 فنجارج *panjāra pada orang yang di-hukum*
 فنجارج *akan kerja yang brūt*.

BAGOUT, s. m., دولت فنجیج *mūlut*
 دولت *mūlut*, کفکو *ganggu*,
 کفکو *pe-litār-an*, چور *xūra*.

BAGUE, s. f., چنچین *xinxin*, چنچین
 چنچین *xinxin jāri*. — d'or, چنچین
 چنچین *xinxin amās*. — garnie de
 pierres précieuses, چنچین ثمرات
 چنچین *xinxin permāta*. — qui sert de
 cachet, چنچین چف *xinxin xap*,
 خاتم *kātam*. Porter une — au
 doigt annulaire, چنچین جاری
 چنچین *ber-xinxin pada jari mānis*.
 Tirer une — du doigt, مغهونس
 مغهونس *men-gōgaw xinxin deri-pada jari*.

Prov. C'est une — au doigt, مک
 مک *maka ia per-hiās-*
an adā-ña.

BAGUENAUDER, v. n., مغرجان
 مغرجان *menkarjā-kan*,
 مغرجان *pe-karjā-an yang sia-sia*.

BAGUENAUDIER, s. m., اورغ یغ سی ۲
 اورغ *orang yang sia-sia karjā-ña*,
 اورغ *orang māin-māin sāja*.

BAGUETTE, s. f., *تغکت لفی* *tungkat lampey*, *چق* *xemük*. — de fer, *تغکت بسی لفی* *tungkat besi lampey*. — de bois, *تغکت کایولفی* *tungkat kayu lampey*. — de rotang, *تغکت روتن* *tungkat rōtan*. — magique, *تغکت کسقتین* *tungkat ka-sakti-an*. — de tambour, *کایو ممول کندرځ* *kayu memukul gendérang*. — de fusil, *ځعاسق بدل* *pergāsuk bedil*.

Loc. prov. Commander à la baguette, *مرتته دغن څرتاهن یغ کرس* *memarentah dengan parentah-an yang krès*.

BAH! interj., *اى ایت* *apa itu*, *تیاد اى* *tiāda apa*, *مان بوله* *māna būleh*. Bah! je n'en crois rien, *اى* *apa itu* *maka hamba tiāda perwāya*. Bah! vous vous trompez, *اى ایت مک تون* *apa itu maka tūan sesāt*.

BAHAR, s. m., poids, *بهار* *bahāra*.

BAHUT, s. m., *ځتی* *peti besar*.

BAI, E, adj., *ورن میره کونځ* *warna mērah kūnīng*, *ورن ځال* *warna pāla*.

-- clair, *میره کونځ مود* *mērah kūnīng mūda*, *ځیرځ* *pērang*. — brun, *میره کونځ توا* *mērah kūnīng tuā*.

BAIE, s. f., golfe, rade, *تلق* *teluk*. Les baies et les côtes, *تلق دان رنتو* *teluk dān rantaw*.

BAIGNÉ, E, part. pas. du verbe baigner, *یغ دمنديکن* *yang di-mandi-kan*.

BAIGNÉ, couvert d'eau, *امځه* *ampuh*, *یغ دامځه* *yang di-ampuh*.

BAIGNÉ, mouillé, *باسه* *bāsah*.

BAIGNER, v. a., mettre dans le bain, *مندیکن* *me-mandi-kan*. — un enfant, *مندیکن انق* *me-mandi-kan anak*. — un malade, *مندیکن اورځ* *me-mandi-kan orang sakti*.

BAIGNER, couvrir d'eau, *مځمه* *meng-ampuh*. — une plaine, *مځمه ځادځ* *meng-ampuh pādang*.

BAIGNER, mouiller, arroser, *مباسه* *mem-bāsah*, *مندیرس* *men-diris*. -- son lit de ses larmes, *مباسه کړین دغن ایرماتان* *mem-bāsah garèy-ña dengan āyer matā-ña*. La pluie baigne les fleurs, *هوجن* *hujan* *مندیرس بوځ* *men-diris bunga*.

BAIGNER, v. n., tremper, trempant, *رندم* *rendam*, *برندم* *be-rendam*. Qui baigne dans l'eau, *یغ دالم ایر* *yang be-rendam dālam āyer*.

SE BAIGNER, v. pron., *مندى* *mandi*. Il est allé se —, *ای سده* *ia sudah pergi mandi*. Se — dans l'eau chaude, *مندى تاغس* *mandi tāngas*. Il se baigne tous les jours, *ای مندی سهرهاری* *ia mandi sa-hari-hari*. Se — dans le sang

des ennemis, مغارح داره موسى *meig-arung dārah mūsuh*.

BAIGNEUR, EUSE, s., اورغ یغ مندی *orang yang mandi*. Il y a beaucoup de baigneurs dans la rivière, اد بائق *ada bāñak orang mandi di-kālī*.

BAIGNOIRE, s. f., تمغت اکن مندی *tampat ākan mandi*, فاسواکن مندی *pāsu ākan mandi*, بکس ایر مندی *bakàs āyer mandi*.

BAIL, s. m., فرجنجین سئو *per-janjī-an sēwa*. — par écrit, سورت *sūrat per-janjī-an sēwa*. — de maison, فرجنجین سئو *per-janjī-an sēwa rūmah*. — de trois ans, فرجنجین سئو قد *per-janjī-an sēwa pada tiga tāhun*. Passer un —, منجنجی *men-janji sēwa*. Donner des voitures à —, منجنجی اکن مبری سئو, کریت *men-janji ākan mem-brī sēwa karēta*.

BAILLE, s. f., باquet, فاسو *pāsu*, بکس *bakàs*.

BAILLÉ, E, part. pas. du v. bailler, غاغ *ngānga*, ترغاغ *ter-ngānga*.

BAILLÉ, entrouvert, گاوف *gāwap*, گانگاغ *gangang*, تربوک *ter-būka*.

BAILLER, v. n., ouvrir, involontairement la bouche, مغاغ *me-ngānga*, مغگاغ *meḡ-gangang*, مغگاغ *meḡ-gāwap*. Quelqu'un qui ne fait que —, اورغ یغ مغاغ ساج, *orang yang me-ngānga sāja*. Faire —,

yang me-ngānga sāja. Faire —, مغگاکن *me-ngāngā-kan*.

BAILLER, v. a., donner, livrer, مبری *mem-brī*, مبره *meñerāh*.

BAILLEUR, EUSE, s., اورغ یغ مغاغ *orang yang me-ngānga*.

BAILLEUR, ERESSE, s., یغ مبری *yang mem-brī sēwa*. — de fonds, اورغ یغ مبری وغ اکن سوانو *orang yang mem-brī wang ākan suātu pe-karjā-an*. — de bourdes, اورغ یغ منجتر چریت *orang yang men-xeritrā xerīta kōsong*, اورغ یغ ماین بوده *orang yang māin bōdoh*.

BAILLON, s. m., سمفل *sempal*, سمفل کایو *sempal kāyu*.

BAILLONNER, v. a., مپفل مولت *meñempal mūlut*.

BAILLONNER, empêcher de parler, منگهکن اورغ در برکات *menegāh-kan orang deri ber-kāta*.

BAIN, s. m., فرمندین *per-mandī-an*. — froid, ایر سبجق *per-mandī-an āyer sejūk*. — chaud, فرمندین ایر فانس *per-mandī-an āyer pānas*, تاغس *tāngas*. — de vapeur, فرمندین اوڤ *per-mandī-an āwap*. — de pieds, کاکي *per-mandī-an kāki*. Prendre un —, مندی *mandi*. Faire prendre un —, مندیکن *me-mandī-kan*. Établissement de bains, فرمندین, *romme-fermandīn*.

rūmah per-mandi-an. Salle de —, بيلق فرنديئن *bilik per-mandi-an*, پنچفړساد *panxa-persūda*. Dépense de —, بلنج فرنديئن *belanja per-mandi-an*.

BAIN, l'eau pour se baigner, اير مندی *āyer ākan mandi*. Préparer un — chaud, مانسکن ایراکن *manās-kan āyer ākan mandi*.

BAIN, la baignoire, بکس اکن *bakūs ākan mandi*. Remplir le —, مغیسی بکس اکن مندی *meng-isi bakūs ākan mandi*.

BAÏONNETTE, s. f., گځانټ *gayānet*.

BAÏONNETTE, Fig., soldat, لشکر *laškar*. Cinq cents baïonnettes, لیم راتس اورڅ لشکر *lima rātus ōrang laškar*.

BAISÉ, E, part. pas. du v. baisier, ځم *xīum*, یغ دځم *yang di-xīum*, یغ دکوچف *yang di-kūxup*.

BAISEMAIN, s. m., hommage, ځم *xīum* تان *tāngan*, حال منځم تان *hāl men-xīum tāngan*, مبري حرمة *mem-brī hormat*.

BAISEMENT, s. m., ځم *xīum*, حال ځم *hāl men-xīum*, حال مغوچف *hāl mengūxup*. — des pieds, ځم *xīum* کاکي *kāki*.

BAISER, v. a., منځم *men-xīum*, مغوچف *mengūxup*. — à la joue, منځم کفد فیڅي *men-xīum ka-pada*

pīpi. — la main, منځم تان *men-xīum tāngan*. — par respect, منځم تان حرمة *men-xīum taula hormat*. — par amitié, منځم سبب صحابة ادا *men-xīum sebūb šohābat adā-āa*.

SE BAISSER, se toucher, برجابت *ber-jābat*, ترکن *ter-kena*.

BAISER, s. m., منځم *xīum*, منځم *pen-xīum-an*, منځم *pengūxup-an*. — de réconciliation, ځم فردماین *xīum per-danēy-an*. — chaste, کوچف یغ سوچی *kūxup yang sūxi*. — de Judas, منځم سمو *pengūxup-an semū*. Donner un —, مبري *mem-brī kūxup*. Donner un — à quelqu'un, منځم اورڅ *meng-uxup-i ōrang*, منځم اورڅ *men-xīum-i ōrang*.

BAISEUR, EUSE, s., منځم *pen-xīum*, منځم *pengūxup*, یغ سوک *yang sūka men-xīum*.

BAISSE, s. f., ترونن *turūn-an*. — de prix, ترونن هرک *turūn-an harga*.

BAISSER, v. a., rendre moins haut, مغورځن تڅکي *mengūrang-kan tēggi*. — une maison, مغورځن تڅکي رومه *mengūrang-kan tēggi rūmah*.

BAISSER, mettre plus bas, منورنکن *menūrun-kan*, منورنکن *me-rendah-kan*. — une voile, منورنکن لایر *menūrun-kan lāyar*. — un rideau, ملاهکن تیری *me-lābuh-kan tīrey*. — les yeux, ملیت کباوه *me-lihat*

ka-bāwah. — la tête, مندقکن کفال *menunduk-kan kapāla*. — la voix, مملبتکن سوار *me-lembut-kansuwāra*.

Loc. — l'oreille, کن تاکت *kena tākut*, مالو کن *kena mālu*. — pavillon, مندق *menunduk*.

BAISSER, v. n., لغسر *tūrun*, بيرجالن کباوه *ber-jālan ka-bāwah*. La mer baisse, ایرلاوت تورن *āyer laut tūrun*. Le soleil baisse, لغسر متہاری *mata-hāri lingsir*. Le jour baisse, لغسرہاری *lingsir hāri*. Sa réputation baisse, نمک تورن *namā-ña tūrun*. Le prix baisse, هرک تورن *harga tūrun*. Sa vue baisse, متان جادی کابر *matā-ña jādi kābur*. Le vent baisse, اغن براوبه *āngin ber-ubah ka-bārat dāya*.

BAL, s. m., قنریں *penarī-an*. Ouvrir le —, مول مناری *me-mūla menārī*. Aimer le —, سوك مناری *sūka menārī*. — masqué, قنریں سرت برتوئع *penarī-an serta bertopeng*. Salle de —, بالی اورغ مناری *bāley orang menārī*. Maison de —, رومه قنریں *rūmah penarī-an*.

Loc. Mettre le — en train, ملامی *me-mulā-i pe-karjā-an*.

BALADIN, s. m., danseur, farceur, بادت *jūget*, جوتک *tandak*, اورغ جناک *orang jenaka*.

BALAFRE, s. f., فارت *pārut*, بکس *bakàs lūka pada mūka*, لیخت فارت موك *līxat pada mūka*.

BALAFRE, v. a., ملکان موك اورغ *me-lukā-kan mūka orang*, مموت فارت فارت فارت موك *mem-būat pārut pada mūka*.

BALAI, s. m., سافو *sāpu*, فافو *pe-ñāpu*. — de crin, فافو رمبت *pe-ñāpu rambut*. — de plumes, فافو *peñāpu būlu*. — grossier fait avec les côtes de la feuille du cocotier, فافو لیدی *peñāpu līdi*.

BALANCE, s. f., تراجو *narāxa*, کتین *terāju*, تمباغن *timbāng-an*, سبله نراج *sa-beləh narāxa*. Une —, سبوه نراج *sa-būah narāxa*. — juste, مستقیم تراجو *mustakīm*, تمباغن یغ بتل *terāju timbāng-an yang betul*. Un côté de la —, سبله نراج *sa-beləh narāxa*. Le fléau de la —, فغغکل نراج *pergungkil narāxa*. L'axe de la —, جارجم مات تمباغن *māta timbāng-an*, جارجم *jārum timbāng-an*. Les bassins de la —, داون نراج *dāun narāxa*. Les poids de la —, باتو *bātu timbāng-an*. Une — romaine, کتین *dāxing*, داجغ *katī-an*. Le crochet de la — romaine, کایت داجغ *kāit dāxing*. Peser à la —, منبغ دغن نراج *menimbang dengan narāxa*. Tenir la — égale,

juger avec équité, **مُحْكَمَكُن دَعْن** *meḥ-kam-kan dengan ādil*.
Faire pencher la —, **مَعْبَرِي تَوَلَّغ اَكُن** *me-m-brī tūlūg ākan*
memūtus-kan bixāra. Mettre dans
la —, **مَعْبَدَنْغَكُن** *me-m-bandīng-kan*.
En —, **کَعْبَدَنْغَان** *ka-bandīng-an*. Etre
en —, dans l'incertitude, **بِمَبْغ** *bim-*
bang.

BALANCE, signe du zodiaque,
بُرْج الْمِيزَان *burj el-nūzān*. —, ligne
équinoxiale, **خَطِ اسْتَوَا** *katt istiwā*.

BALANCE, chiffre qui indique la
différence entre l'actif et le passif
dans le relevé d'un compte, **بَاقِي**
bāki, **پَنْغَاَلَان** *penaggāl-an*.

BALANCÉ, E, part. pas. du verbe
balancer, **دَايِن** *di-āyun*, **تَرْکُوِيْغ** *ter-*
gōyang, **تَرْگُونْغ** *ter-gunxang*.

BALANCER, v. a., bercer, **مَغَايِن**
meng-āyun, **مَغَايِنَكُن** *meng-āyun-*
kan, **مَعْبُوِيْکُن** *me-m-būway-kan*

BALANCER, secher, **مَعْغَرِيْغ** *meng-*
gōyang, **مَعْغُونْغ** *meng-gunxang*,
مَلْغَلْغَكُن *me-lenggang-kan*. — une
personne, **مَغَايِنَكُن اَوْرَغ** *meng-āyun-*
kan orang. Le vent balance les
arbres, **اَعْن مَلْغَلْغَكُن قُوْهْن کَايُو** *āngin*
me-lenggang-kan pōhon kāyu.

BALANCER, v. II., **اَيْن** *āyun*, **بَرْکُوِيْغ**
ber-gōyang, **بَرْگُونْغ** *ber-gunxang*,
مَلْغَلْغ *me-lenggang*, **بَرْبُوِي** *ber-*
būway. Les arbres balancent, **قُوْهْن**
بَرْکُوِيْغ کَايُو پُوْهْن *pōhon kāyu ber-gōyang*.

Le navire balance, **کَفْل اَيْت مَلْغَلْغ**
kapal itu me-lenggang.

BALANCER, tenir en équilibre.
مَعْبِيْغَكُن *me-m-bimbarig-kan*.

BALANCER la perte et le profit.
مَنْبِيْغَكُن اَنْتَغ دَعْن رُوْکِي *menimbang-*
kan untug dengan rūgi.

BALANCER, examiner le pour et
le contre, **مَعْمِيْکَرَكُن** *me-m-pikir-kan*,
مَنْبِيْغَكُن *menim-bang-kan*.

BALANCER, hésiter, **بِمَبْغ** *bimbarig*.
— entre le bien et le mal, **بِمَبْغ اَنْتَار**
bimbarig antāra
بَايْک دَان جَاهَت *bāik dān jāhat*.

BALANCIER, s. m., **بَنْدَغ** *bandang*.
— d'une horloge, **بَنْدَغ اَوْرُولْس**
bandang urūlis.

BALANCIER de danseur de corde,
de pirogue, **کَايُو فَنْجِيْغ اَكُن**
sa-bātang kāyu
پَنْجَار اَکَان مَعْنَجْدِيْکُن سَام تَبَاغْن
panjar ākan men-jadi-kan sāma
timbāng-an-āa.

BALANÇOIRE, s. f., **بُوَايِن** *burway-*
an, **جَعْکَتَجْکَاتَان** *jungkat-jungkāt-*
an, **پَاپَان جَعْکَاتَان** *pāpan jungkāt-an*.

BALAST, s. m., lest, **تَوَلَق بَارْدَرَقْد بَانُو**
tūlak bāra deri-
pada batu jāngat dān pāsir.

BALAYAGE, s. m., **حَال مَپَاو** *hāl*
meñāpu. Frais de —, **مَپَاو**
belanja meñāpu.

BALAYER, v. a., **مَپَاو** *meñāpu*.
— une chambre, **مَپَاو يِلَق** *meñāpu*

bilik. — une maison, مياڤو رومه *meñāpu rūmah*. — la poussière, *meñāpu dūli*. Le vent balaie les nuages, اڠن ملریکن اون *āngin me-larī-kan āwan*. — la mer, détruire les pirates, مڠهیلڠکن *meng-hilang-kan segala pe-rompak*.

BALAYEUR, EUSE, s., اورڠ ڤياڤو *orang peñāpu*.

BALAYURES, s. f. pl., سڤوڠ *sapū-an*, سڤڤه *sampah*.

BALBUTIE, s. f., برتیلر *برتیلر* *prī orang yang ber-tělur*, ڤری اورڠ *prī orang gegap*.

BALBUTIER, v. n., برتوتور ڤیلٲٲ *ber-tūtur pēlat-pēlat*, گڤڤ *gegap*, برتیلر *ber-tělur*. Un enfant qui commence à —, اتڤ ڤڤ بهارو برتوتور ڤیلٲٲ *anak yang baharu ber-tūtur pēlat-pēlat*.

BALCON, s. m., برنډ *beranda*, سرامبی ڤڤ دانس *surambi yang di-atas*. Un grand —, برنډ ڤڤ بسر *beranda yang besār*. Un — en fer, برنډ ڤڤ دډدیکن درڤد بسی *beranda yang di-jadi-kan deri-pada besi*. Balustrade d'un —, سندانر برنډ *sandār-an beranda*.

BALDAQUIN, s. m., لاڤٲٲ *lāngit-lāngit*. — au dessus d'un autel, لاڤٲٲ-لاڤٲٲ *lāngit-lāngit di-atas mezbéh*. — de lit, لاڤٲٲ کری *lāngit-lāngit garèy*. — fait d'étoffe

لاڤٲٲ *précieuse*, ڤڤ دډدیکن درڤد *lāngit-lāngit yang di-jadi-kan deri-pada kain yang indah-indah*.

BALEINAS, s. m., بوتنه ایکن ڤاوس *būtuh ikan pāus*.

BALEINE, s. f., ڤاوس *pāus*, گاجه مین *ikan pāus*, *gajah mīna*. Fanons de la —, او جڤگٲٲ ایکن ڤاوس *janggut ikan pāus*. Huile de —, مینڤ ڤاوس *mīnak ikan pāus*. Blanc de —, منی ایکن ڤاوس *meni ikan pāus*.

BALEINEAU, s. m., اتڤ ایکن ڤاوس *anak ikan pāus*.

BALEINIER, s. m., کڤل اورڠ ڤڤ *kapul orang yang men-cahari ikan pāus*: اورڠ *orang yang menangkap ikan pāus*.

BALEINIÈRE, s. f., سمڤن ڤڤ دڤاکی *tanda akan menangkapi ikan pāus*, اورڠ مڤیکٲ ایکن ڤاوس اکن مڤگڤ *tanda akan menangkap ikan pāus*. *orang yang di-pakey orang meng-ikut ikan pāus akan menangkap dia*.

BALISE, s. f., تند اکن مڤنڤڤ تڤت *tanda akan menunjuk tempat bahāya di-kuāla sūrgey*, تند تیڤ *tāng tanda*, سانڤ *sātang tanda*, لمڤڤ *lampung*.

BALISER, v. a., مڤنڤڤ اکن مڤنڤڤ *menaruh tanda akan menunjuk jalan pe-layār-an*.

BALISTE, s. f., فُكَاوَى قُفْرَاغَن اَكَن *turwāṅ-an pelūru*. فندره
des balles, منوځ څلورو *menūwang pelūru*.
ملوتر اتځ څانه دان باتو دان لاین درځد
pegāwey pe-prāṅ-an ākan
me-lūtar ānak pānah dān bātu
dān lāin deri-pada itu.

BALIVEAU, s. m., فوهن کایو مود یځ *pōhon kāyu mūda yang*
تیاد دتبځ *tiada di-tebang*.

BALIVERNE, s. f., discours frivole,
کُنکَات *bixāra kōsong*, بچار کوسځ
اومځ ۲ *kata-kāta sia-sia*, کوسځ ۲
ōmōng-ōmōng kōsong.

BALLADE, s. f., poésie, سواتو جنس
سواتو *suātu jenès siar*, پیدن *ñāñi-an*.

BALLANT, adj., flottant, انځ *ātung*,
یځ مځانځ *yang meng-ātung*.

BALLANT, lâche, کندر *kendur*.

BALLE, s. f., à jouer, کتې *ketèy*, بوه
برمین *būah rāga*. Jouer à la —,
کتې *ber-māin ketèy*. Lancer la —,
ملوتر کتې *me-lūtar ketèy*. Recevoir
la —, منډاځت کتې *men-dāpat ketèy*.
Rebondir comme une —, مځتل
meng-antul. Lancer la — avec le
pied (à la manière des Malais),
مځپځ راک *meñepak rāga*.

BALLE de fusil, څلورو *pelūru*,
څلورو سناځ *pelūru senāpaṅ*. — em-
poisonnée, څلورو براوځس *pelūru*
ber-āpas. — de plomb, څلورو تيمه
pelūru timah. — à feu, څلورو اځي
pelūru api. Moule à —, تواجن

turwāṅ-an pelūru. Fondre
des balles, منوځ څلورو *menūwang*
pelūru.

BALLE, ballot, کنځ *gundung*,
بندیل *bandēla*.
Une — de marchandises, سکندځ
sa-gundung dagāṅ-an.

BALLE, enveloppe du grain, سکم
sekum, رومن *rūman*, همځ *hampa*.
— de blé, سکم گندم *sekum gundum*.
— de riz, همځ قادی *hampa pādī*.

BALLET, s. m., danse figurée, نام
سواتو څڼر یڼ *nāma suātu penarī-an*.

BALLON, s. m., aérostat, تیځ تربځ
tiang terbang.

BALLON à jouer, بوه راک *būah*
rāga.

BALLONNÉ, E, part. pas. du verbe
ballonner, بځکت *bangkak*, بځکت
bangkak dangan āṅin, دځن اځن
څرت یځ, بڼتل *buntal*. Un ventre —,
بځکت اوله اځن *prūt yang bangkak*
ūleh āṅin.

BALLONNEMENT, s. m., څڼر جادی
څڼر بځکت اوله اځن *prī jādi bangkak*
ūleh āṅin, څڼر بڼتل *prī buntal*.

BALLONNER, v. a., مځکتکن دځن
mem-bangkak - kan dangan
āṅin.

BALLOT, s. m., paquet, کنځ یځ کچل
gundung yang kexil, بځکت *bangkus*,
بابن *bāban*. Un — de papier,
سبځکتس قرطاس *sa-bungkus kartās*.

BALLOTTER, v. a., مغاین *meng-āyun*, ملغکغ *meng-gōyang*, ملغکغ *me-lergang*. La houle nous ballotte, امبق مغاین کامی *ombak meng-āyun kāmī*.

BALLOTTER, v. n., این ۲ *āyun-āyun*, برکویغ *ber-gōyang*, تغکل *tanggul* - *arggul*. Le navire ballotte, قراھوایت این ۲ *prāhu itu āyun-āyun*

BALOURD, E, s., بیل *bebūl*, بوده *bōdoh*, گاؤل *gāwal*, دوغو *dūngu*. Un —, اورغ *ōrang* بیل *bebūl*, اورغ *ōrang* گاؤل *gāwal*.

BALOURDISE, s. f., بیالن *bebāl-an*, کبیالن *ka-bēbāl-an*, دغوون *dūngu-an*.

BALSAMIER, s., قوهن میق واغی *pōhon mīnak wāngi*, قوهن کته یغ *pōhon getūh yang hārum*.

BALSAMINE, s. f., fleur, قاجر *pāxar*. —, lausonia alba, قاجر ایر *pāxar āyer*. —, balsamina hortensis, قاجر چین *pāxar xīna*, et aussi, قاجر ککو *pāxar kūku*.

BALSAMIQUE, adj., هارم *hārum*, واغی *wāngi*. Odeur —, باو یغ هارم *bāu yang hārum*.

BALUSTRADE, s. f., بنجارن تیغ کچل *banjār-an tīang kexil*, یغ انس اد بسی اتو بانو اکن اورغ *yang atas-ña ada besī atav batu akan orang meñandar ka-padā-ña*, سندارن *sandār-an*, فرسندارن

per-sandār-an. — d'un balcon, سندارن برند *sandār-an beranda*.

BAMBIN, s. m., انق کچل *anak kexil*, کانق ۲ *kānak-kānak*.

BAMBOCHE, s. f., farce, قربوان *per-buāt-an janjāla*, سند *sanda tiāda pātut*, تشکه *tīngkah tiāda hārus*.

BAMBOCHEUR, s. m., جنجال *jan-jāla*, کیان *gibāna*, فرلنتی *perlantey*. Un —, سورغ جنجال *sa-ōrang janjāla*.

BAMBOU, s. m., بوله *būluh*, بمبو *bambu*. Une grande espèce de —, بوله بتغ *būluh betung*. — à épines, بوله دوری *būluh dūri*. Gros bambou fendu employé pour les cloisons, قلوته *pelūpuh*. — (arundinaria glaucescens), بوله چین *būluh xīna*. — raboteux, تیغ *temīang*. Jeune pousse de — qui se mange, ربغ *rebung*. ربغ بمبو تالی *rebung būluh tāli*. Morceau de — d'un nœud à un autre, بمبو *bambu*. Morceau de — dont on a fait une flûte éolienne, بوله فرنده *būluh per-rindu*.

BAN, s. m., publication, شمبرین *pem-brī-an tāhu*, شمبرتائ *pem-beritā-an*. Publier un —, مپزو *m-ñerū*, ممبریت *mem-berita*, معلومکن *me-mālūm-kan*. Afficher un —,

ملکتکن سورت معلوم *me-lekàt-kan sūrat maḷūm*. Publier un — à son de caisse, منطبلکن *men-ṭabal-kan*. — de mariage, ثمبرین تاهو اورغ *pem-brī-an tāhu* هندق نکاح کاوین *ōrang hendak nikāh kāwīn*. — de vendange, ثمبرین تاهو ماس هارس *pem-brī-an tāhu māsa hārus* اورغ ممثکت بوہ اغکور *memung-gut būah anggūr*.

BAN, convocation, حال مخرهکن *hāl mengerāh-kan*.

BAN, juridiction, تمثت قرتاهن *tampat parentāh-an*.

BAN, bannissement, قری حال *prī hāl ka-buwāng-an*. Rompre son —, کلوردر تمثت بواغن *ka-lūar deri tampat buwāng-an*.

BANAL, E, adj., commun, qui sert à tous, یغ امقون سکلین اورغ *yang ampūna sa-kalī-an* orang. Moulin —, فغکلیغن یغ دافت سکلین, *perg-giling-an yang dāpat sa-kalī-an* orang pakey dīa. Four —, دافر یغ دافت سکلین اورغ, *dāpur yang dāpat sa-kalī-an* orang māsak rōti dalam-ña.

BANAL, bas, trivial, ذلیل *dzatīl*, یغ تیاد گنان *hīna*, هین *keji*, *yung tiāda gunā-ña*. Témoin —, یغ ذلیل *saksi yang dzatīl*. Éloge —, فچیمن یغ تیاد گنان *puji-an yang tiāda gunā-ña*.

BANANE, s. f., فیسغ *pīsang*, بوہ *būah pīsang*. — sauvage, فیسغ هوتن *pīsang hūtan*.

BANANIER, s. m., فوهن فیسغ *pōhon pīsang*.

BANG, s. m., siège, بنگکو *bangko*, تمثت دودق *tampat dūduk*. — de fer, بنگکو بسی *bangko besi*. — de bois, بنگکو کایو *bangko kāyu*. Un — long, بنگکو فنجغ *bangko panjang*.

BANG derameurs, بنجر اورغ بردایغ *banjar orang ber-dāyung*.

BANG de sable, de gravier, کوسغ *gūsung*, بوسغ *būsung*, بتغ *betung*. — à l'entrée d'une rivière, ساکت *sākat*. — de corail, کاراغ *karāng-an*, کوسغ کارغ *gūsung kārang*.

BANG, couche, لافس *lāpis*. Un — de pierre, سلافس باتو *sa-lāpis batu*.

BANCAL, E, baneroche, adj., کاکی *kāki*, بتس ایرت *betis* چائق *kāki xāpik*, اورغ یغ برکاکی چائق *irut*. Un —, اورغ یغ برکاکی چائق *orang yang ber-kāki xāpik*.

BANDAGE, s. m., داین بارت *bārut*, کاین بارت *kāin bārut*, بیت *babūt*. — herniaire, تالی مگیکت بورت *tālī meng-ikat būrut*. Porter un —, ماماکی تالی مگیکت بورت *memākey tālī meng-ikat būrut*. — d'une roue, بسی جنترا *besi jantrā*.

BANDAGE, manière de bander, قميّاتن *pembabāt-an*. Le — d'une blessure, قميّاتن لوك *pem-babāt-an lūka*.

BANDE, s. f., lien plat, ايكت *ikat*, كايّن تالى *tālī ikat*, بارت *kāin* بارت *kāin* *bārut*, قميّاتن *kāin peng-ikat*. — de cuir, كولت قميّاتن *kūlit peng-ikat*. — de cuivre, ايكت تمباك *ikat tembaga*. — d'une lettre, سورت *peñālut sūrat*. — d'étoffe (pour écharpe ou ceinture), سليندغ *selandang*. — (pour sangle ou bretelle), تالى اسوغن *tālī usūng-an*. — de billard, تقي قاشن *tepi pāpan māin bōlah*. Donner de la —, t. de mar., ميرغ *muring*. Le navire donne de la —, قراهو ايت ميرغ *prāhu itu muring*.

BANDE, troupe, réunion, كاوان *kāwan*, قهرهمنون *per-himpūn-an*, فاسق *pāsuk*, كاقت *kāpat*. Une — d'oiseaux, سا كاوان بورغ *sa-kāwan būrug*. Une — de voleurs, قهرهمنون *per-himpūn-an* اورغ قنچوري *orang pen-xūri*.

BANDÉ, E, part. pas. du v. bander, يغ دايكت *yang di-ikat*, يغ دبلت *yang di-balit*, بنتغ *bentang*, كنچغ *kenxang*, تگغ *tegung*.

BANDEAU, s. m., ايكت كفال *ikat kapāla*, قميّاتن رمت *peng-ikat rāmbut*, بولغ *būlang*, جامغ *jāmarig*.

— royal, بولغ كرجان *būlang karajā-an*, مكوت راج *makōta rāja*. — sur les yeux, كايّن توتف مات *kāin tūtup mātā*.

BANDELETTE, s. f., نالى ايكت يغ *tālī ikat yang kexil*, كايّن بارت *kāin bārut yang kexil*, كايّن يغ كچل *kāin peng-ikat yang kūrang lebar*.

BANDER, v. a., lier, attacher, قميّاتن *merig-ikat*, ممبیت *mem-babāt*, ممبلیت *mem-balit*. — une plaie, مغیكت لوك *merig-ikat lūka*. — la tête, ممبولغ *mem-būlang*. — les yeux, منوتف مات دغن كايّن *menūtup mātā dengan kāin*.

BANDER, tendre avec effort, منارق *menārik*, ممبنتغ *mem-bentang*, مغنچغ *mengxang*, مرگغ *me-regung*. — un arc, ممبنتغ قانه *mem-bentang pānah*, منارق تالى قانه *menārik tālī pānah*. Le vent bande les voiles, اغن مغنچغ لایر *āngin mengxang lāyar*.

BANDER, v. n., se tendre, être tendu, جادی كنچغ *jādi kenxang*, تگغ *tegung*, بنتغ *bentang*, جادی *jādi krās*, برکمبغ *ber-kembang*.

BANDEREAU, s. m., قميّاتن نفیر *peng-ikat nafiri*.

BANDEROLE, s. f., بندیر *bandēra*,
فنجی *panji*, تڭگل *tunggul*, اولر *ular-ular*

BANDEROLE d'un fusil, فشیکت *fušīkt*,
سناڤ *peng-ikat senāpang*.

BANDIT, s. m., اورغ قیامن *ōrang*
کلان *peñāmun*, کیسان *gibāna*,
اورغ کبواغن *kelāna*, ریسو *rīsaw*,
ōrang ka-buwāng-an.

BANDOIR, s. m., فرکاکس ممتغ *per-*
kākas mem-bentang, فرکاکس مرغ *per-*
kākas me-regung, کایورگخ *kāyu*
regung, تالی رگخ *tālī regung*.

BANDOUPLIER, s. m., اورغ *volour*,
فنجی *ōrang pen-xūri*, چلیک *xulika*.

BANDOULIÈRE, s. f., تالی کولت *bag*,
دفاکی اورغ آتس باهو دکانن سمقی کباوه
tālī kūtīt yang di-pākey,
ōrang atas bāhu di-kānan sampey
ka-bārah lāngan di-kīri, سندغ *sandang*,
تالی سناڤ *tālī senāpang*,
تالی فدغ *tālī pedung*. Porter un
cordon en —, ماکي تالی آتس باهو,
memākey دکانن سمقی کباوه لاغن دکیری
tālī atas bāhu di-kānan sampey
ka-bāwah lāngan di-kīri.

BANGUE, s. m., ساتو جنس گنج *ganza*,
sātu jènès ganja.

BANIAN, s. m., espèce de figuier
indien, بریغن *beringin* ou بریغن *waringin*.

BANLIEUE, s. f., تانه فمرتاهن *tānah*
ججاهن نگرى *pemarentāh - an*,

jajāh-an nagri, دایره *dāirat*, تانه
یغ برکلیغ نگرى *tānah yang ber-*
kutiling nagri.

BANNE, s. f., کاجغ *kājang*. —
d'un bateau, کاجغ فراهو *kājang*
prāhu. — au devant d'une boutique,
کاجغ یغ دهدافن کدی *kājang yang*
di-hadāp-an kadey. Mettre la —
sur les marchandises, مناره کاجغ
menāruh kājang atas
dagāng-an. Se mettre à l'abri sous
la —, برلندغکن دزین دباوه کاجغ,
ber-lindung-kan diri-ñu di-bāwah
kājang.

BANNER, v. a., مناره کاجغ *menāruh*
kājang, مناره کاین کاسر *menāruh*
kāin kāsar. — un bateau, مناره
کاجغ کاتس فراهو *menāruh kājang*
ka-atas prāhu. — une voiture,
مناره کاین کاسر منوتف کربت
menāruh kāin kāsar menutup karēta.

BANNI, E, part. pas. du v. bannir,
یغ دیوغلکن *yang di-buāng-kan*,
کبواغن *ka-buāng-an*.

BANNIÈRE, s. f., بندیر *bandēra*,
فنجی *panji*, تڭگل *tunggul*,
تڭگل کرجاان *tunggul ka-*
rajā-an.

BANNIÈRE d'église, بندیر *bandēra*.
— de la sainte vierge, بندیرستی
bandēra seti marīam. Le bâton
de la —, باتغ کایو بندیر *bātang kāyu*
bandēra. Les cordons de la —,
تالی بندیر *tālī bandēra*. Les glands,

de la —, کس بندیر *kūs bandēra*.
Celui qui porte la —, اورغ یغ میکل *ōrang yag memikul bandēra*.

Loc. Avec la croix et la —, en
cérémonie, دغن کملیان *dengan ka-*
muliā-an, سرت فراراکن *serta per-*
arāk-an. Se ranger sous la — de
quelqu'un, منورت اورغ *menurut*
ōrang.

BANNIR, v. a., مېوځنک *mem-*
būang-kan, مغلورکن *mengalūar-kan*,
منجاولهکن *men-jāuh-kan*, مځپیلځنک
menj-hilang-kan. — un criminel,
برسالة اورغ *ber-salah*. — de la ville,
منجاولهکن در نگرې *men-jāuh-kan*
derinagrī. — d'une société, مغلورکن
mengalūar-kan در فرسکونه
per-sakutū-an.

BANNIR la joie, مځپیلځنک سکچت
meng-hilang-kan suka-xita. — la
honte, مېوځنک مالو *mem-būang-kan*
mālu.

SE BANNIR, v. pron., مېوځنک درین
mem-būang-kan diri-ña.

BANNISSEMENT, s. m., 1°, action,
چمبواغن *pem-buāng-an*, حال مېوځنک
hāl mem-būang-kan. 2°, résultat,
بواغن *buāng-an*, پری کبواغن *prī ka-*
buāng-an.

BANQUE, s. f., commerce d'argent,
اورغ برنیکان *berniagā-an wang*. Faire
la —, مېوځنک اورغ *mem-berniagā-*
kan wang.

BANQUE, caisse publique, تفت
اورغ برنیکان *tampat berniagā - an*
wang, مېچ څڅکداین *mēja peng-gadēy-*
an, بالی توکر ورغ *bāley tūkar wang*.
Porter son argent à la —, مناره ورغ,
مناره ورغ *menārūh wang pada*
mēja peng-gadēy-an. Billet de —,
مېچ څڅکداین سورت *sūrat mēja peng-*
gadēy an, ورغ قرطاس *wang kartās*.

Prov. Sa banque est à fond, ورغن
سده هابس *wang-ña sudah hābis*,
مودلن هیلخ *mūdāl-ña hilang*.

BANQUEROUTE, s. f., تیاد بوله بایر
tiada būleh bāyar, برهنټی بایر
ber-henti bāyar, سده څوتس مودل
sudah pūtus mūdāl. — frauduleuse,
برهنټی بایر اتس څری یغ خیانه
ber-henti bāyar atas prī yang kiānat. Dé-
claration de —, تفتیس *teftīs*.

BANQUEROUTIER, s. m., اورغ یغ
اورغ برهنټی بایر *orang yang ber-henti*
bāyar, اورغ یغ څوتس مودلن
orang yang pūtus mūdāl-ña.

BANQUET, s. m., festin, جمون
jamū - an, فرجمون *per-jamū - an*,
سجیسن *sajī - an*. — somptueux,
فرجمون برصحابه *per-jamū-an besir*.
— d'amis, صحابه برصحابه
per-jamū-an soḥābat ber-soḥābat.
— des élus, دلمن اورغ
ka-sukā-an orang pīlīh-an
dālum sūwarga. Donner un —,

men-jāmu. Inviter à un —, ممثكل *memanggil orang akan per-jamū-an*. Assister à un —, *di-jāmu*. Assister au — sacré, ممبت سرالقربان المقدس *me-ñambut ser el-ḳorbān el-muḳadas*.

BANQUETER, v. n., منجامو *men-jāmu*. — ensemble et souvent, برجممو *ber-jamu-jamū-an*.

BANQUETEUR, s. m., اورغ يڭ سوك *orang yang sūka mākān ēnak*, اورغ برجممو *orang ber-jamu-jamū-an*.

BANQUETTE, s. f., بڭكو *bangko*, تمت دودق دغن تباد سندان *tampat duduk dengan tiāda sandār-an*.

BANQUIER, s. m., اورغ يڭ مبرنيكا *orang yang mem-berniagā-kan wang*, اورغ منوكر *orang me-nūkar wang*, توكر *tukang* *tukar wang*. Un riche —, توكر *tukang tukar wang yang kāya*.

BAPTÊME, s. m., فرمندیڭ *per-mandī-an*, معمودية *maḡmūdīt*. Le sacrement de —, سر المعمودية *ser el-maḡmūdīt*. — de la pénitence, فرمندیڭ توبة *per-mandī-an tōbat*. — de sang, فرمندیڭ دالم داره *per-mandī-an dālam dārah*. L'eau du —, اير فرمندیڭ *āyer per-mandī-an*, مبري سر المعمودية *āyer akan mem-brī ser el-maḡmūdīt*. Nom de —, نام يڭ دبريكن قدكتين

فرمندیڭ *nāma yang di-brī-kan pada kotika per-mandī-an*. Promesses du —, فرجنيڭڭ فرمندیڭ *per-janjī-an per-mandī-an*. Présenter un enfant au —, مفرسمبكن *mem-per-sem-bah-kan ānak akan di-per-mandī-kan*.

BAPTÊME d'une cloche, حال *hāl* *meng-ūxap dōa atas lōxing*.

BAPTISER, v. a., ممنديكن *mem-per-mandī-kan*, مبري سر المعمودية *mem-brī ser el-maḡmūdīt*. Pouvez-vous être baptisés du baptême dont je dois être baptisé? داقته كامو *dāpat-kah kāmū di-per-mandī-kan dengan per-mandī-an dengan yang māna āku ini di-per-mandī-kan*.

BAPTISER une cloche, مبركاتي *mem-berkāt-i lōxing*, مغرجف *meng-ūxap dōa atas lōxing*.

Loc. — son vin, مبري اير دغن *men-xampur āyer dengan anggūr*.

BAPTISMAL, E, adj., يڭ المعمودية *yang el-maḡmūdīt pūna*, يڭ فرمندیڭ *yang per-mandī-an pūna*. Eau —, اير فرمندیڭ *āyer*.

per-mandī-an. Fonts baptismaux, بچان ایر فرمندیَن *baxāna āyer per-mandī-an*. Robe —, فکاین اورغ یغ, فکاین دفرمندیکن *pakēy-an ōrang yang di-per-mandī-kan*, فکاین یغ سوچی *pakēy-an yang sūxi*.

BAPTISTAIRE, adj., یغ فرمندیَن *yang per-mandī-an pūña*. Registre —, دفتر فرمندیَن *daftar per-mandī-an*. Extrait —, سورت *sūrat per-mandī-an*.

BAPTISTÈRE, s. m., تمغت مان اورغ *tampat māna ōrang di-per-mandī-kan*.

BAQUET, s. m., فاسو کایو *pāsu*, فاسو کایو *pāsu kāyu*, فراکو *perāku*.

BAR, s. m., poids, بهار *bahāra*.

BARAGOUIN, s. m., langage embrouillé, بهاس کچوکن *bahāsa kaxūk-an*, تیلر بچار کوست *bixāra kūsut, tēlur*. Je ne puis rien comprendre à ce —, همب تیاد دافت ارتی بچار *hamba tiāda dāpat arti bixāra kūsut itu*.

BARAGOUINER, v. n., ممبوت بچار *mem-būat bixāra kūsut, ber-tēlur*.

BARAQUE s. f., hutte, بارغ *bārunq*, فندق *pondok*, خیمه *keimat*. Les — du marché, دقاسر بارغ *bārunq di-pāsar*.

BARAQUER, v. n., بر بارغ *ber-bārunq*, ممبوت خیمه *mem-būat keimat*.

BARATHRE, s. m., gouffre, توبر *tūbir*, نارک *ūley, nāraka*.

BARATTE, s. f., تفت تمبق ایر سوسو *tampat tumbuk āyer sūsu*.

BARATTER, v. a., battre le beurre, منمبق ایر سوسو *menumbuk āyer sūsu*.

BARBACANE, s. f., contre-mur, بنغ لور *binting lūr*.

BARBACANE, ouverture dans les murs pour l'écoulement des eaux, لوبغ اکن ممبری جالن ایر *lobang ākan mem-brī jālan āyer*.

BARBARE, adj., cruel, féroce, ظالم *tlālim*, بغس *bergis*, گمس *gemās*. Homme —, اورغ ظالم *ōrang tlālim*. Action —, فر بوتان یغ ظالم *per-buāt-an yang tlālim*. Mœurs —, کلکون *ka-lakū-an* یغ بغس *yang bergis*.

BARBARE, sauvage, grossier, rustique, گارغ *gārang*, فغکه *pergkuh*, کاسر *kāsar*, تیاد تاهو عاده *tiāda tāhu ādat*. Langue —, بهاس کچوکن *bahāsa kaxūk-an*.

BARBARIE, s. f., cruauté, férocité, فراغی ظالم *perāngi tlālim*, هاتی *hāti* بغس *bergis*, کبغیسن *ka-bergis-an*.

BARBARIE, manque de civilisation, ignorance, فری اورغ تیاد تاهو *pri ōrang tiāda tāhu*, فری یغ فغکه *pri yang pergkuh*.

BARBARISME, s. m., faute contre la langue, یغ بر سلاهن دغن *ber-salahen dagan*.

صرف علم *per-katā-an yang ber-salāh-an dengan ilmu seref.*

BARBE, s. f., جغت جڱگت *janggut*, poil des joues, چمبڱ *xambang*. Un poil de la —, سلی جغت *sa-ley janggut*. Une longue —, جغت *janggut*. Une blanche, فمبڱ *janggut panjang*. — blanche, جغت پوتہ *janggut putih*. Qui a de la —, یڱ بر جغت *yang berjanggut*. Faire la —, منچوکر *men-xukur*. Se faire la —, مپوره چوکر *meñūruh xukur janggut*. Arranger sa —, مشدم جغت *meng-andam janggut*. — d'une chèvre, چغت کبڱ *janggut kambing*. — d'un coq, گدابڱ *gudābir*, کلبر *gelambir*. — du blé, رنتڱ *ranting*. D'après le Makota Raja: Une très longue — indique un manque de sagesse, جغت یڱ امت فمبڱ ایت *janggut yang amat panjang itu tanda kurang budi*. Une petite — indique de la finesse, جغت یڱ کچل ایت تند چردق *janggut yang kexil itu tanda xerdik*. Une — arrondie annonce une sagesse et un jugement parfaits, جغت یڱ بنتر ایت تند کسفرنآن بودی *janggut yang buntar itu tanda ka-sempurnā-an budi dān bixāra*. Une — très épaisse indique un grand caractère, جغت یڱ امت لب ایت تند همة یڱ بسر *jang-*

gut yang amat lebāt itu tanda himmat yang besār. Une — moyenne annonce une sagesse et un jugement parfaits, جغت یڱ سدڱ *janggut yang sedang itu tanda ka-sempurnā-an budi dān bixāra*. Une — mêlée annonce la ruse, جغت یڱ بوکل ایت تند مکر *janggut yang bukal itu tanda mekra*.

Loc. Une jeune —, اورڱ مود *orang muda*. Une — blanche, اورڱ توا *orang tuā*. A la — de quelqu'un, دهداث اورڱ *di-hadāp-an orang*. Rire dans sa —, اورڱ ار یڱن *urīng-urīng-an*.

BARBÉ, E, adj. Un coq —, هایم *hāyam jantan yang ber-gelambir*.

BARBELÉ, E, adj., hérissé de pointes, بردوری *ber-dūri*. Dard, fer —, تمبولڱ *tempūling*.

BARBERIE, s. f., علم توکڱ چوکر *ilmu tukang xukur*, کدی توکڱ *kadèy tukang xukur*.

BARBET, s. m., chien à long poil, سواتو جنس اثبڱ یڱ بلون فمبڱ *suātu jènès anjīng yang bulū-ña panjang*.

BARBICHE, s. f., جغت کچل *janggut kexil*.

BARBIER, s. m., توکڱ چوکر *tukang xukur*, توکڱ ممارس *tukang memāras*, فنچوکر *pen-xukur*.

Loc. Un barbier rase l'autre, gens qui s'aident mutuellement, اورغ یغ توشمنولغ *orang yang tūlung-menūlung*.

BARBIFÈRE, adj., برجشتک *ber-jargut*.

BARBIFIER, v. a., منچوک *men-xūkur*, ممارس *memāras*.

BARBILLON, s. m., t. de pêche, دوری *dūri pada māta kail*.

BARBOTER, v. n., marcher dans la boue, دالم لفر *lāri dālam lumpur*, برکوبخ *ber-kūbang*.

BARBOTER, bredouiller, منچور *men-xūra*, مغولم *mergūlum*, ملیتار *me-litar*.

BARBOUILLAGE, s. m., 1°, action, حال ملومرکن *pe-labūr-an*, فلبورن *hāl me-lūmur-kan*, فنچمارن *pen-xumār-an*. 2°, résultat. —, tableau mal fait, گمبر برکوست *gambar ber-kūsut-kūsut*. —, écriture illisible, سراتن یغ تیاد ترغ *surāt-an yang tiāda trəng*. —, discours confus, بچار کوست *bixāra kūsut*.

BARBOUILLER, v. a., enduire, ملومرکن *me-lūmur-kan*, ملابرکن *me-lābur-kan*, ملولت *me-lūlut*, مپافو *meñāpu*. — le visage, ملومرکن موک *me-lūmur-kan mūka*. — une porte, ملابرکن فتو *me-lābur-kan pintu*. — avec du charbon, دغن ملومرکن *me-lūmur-kan dergan ārang*.

— avec de la couleur, ملابرکن دغن *me-lābur-kan dergan jenəng*. — à la chaux, مپافو دغن کافر *me-ñāpu dergan kāpur*. — à l'huile, مپافو دغن مپیق *meñāpu dergan mīnak*.

BARBOUILLER, salir, منچمرکن *men-xumār-kan*, منچورغ *men-xōring*, ملومرکن *me-lūmur-kan*.

BARBOUILLER, parler d'une manière confuse, برتیلر *ber-tēlur*, برقیلت *ber-pēlat*, برگگف *ber-gegəp*.

Loc. — du papier, منولس سورت *menūlis sūrat ber-kūsut-kūsut*. — un tableau, منولس گمبر *menūlis gambar ber-kūsut-kūsut*. — une affaire, مغوستکن *mengūsut-kan pe-ka-rjā-an*. — le cœur, ممبری ساکت هاتی *mem-brī sākīt hātī*.

BARBOUILLEUR, EUSE, s., اورغ یغ *orang yang me-lūmur-kan*, ملومرکن *orang yang me-lūmur-kan*, توکخ گمبر یغ *tūkang xət*, توکخ چت *tūkang gambar yang tiāda pandey*, تیاد فندی *tiāda pandey*, پورت یغ تیاد فندی *peñūrat yang tiāda pandey*.

BARBU, E, adj., برجشتک *ber-jargut*. Un homme —, اورغ *orang ber-jargut*.

BARBU, les parties d'un végétal garnies de poils, بربولو *ber-būlu*.

BARDEAU, s. m., petit ais, فائن *pāpan keaxil*, کچل جادی آتف رومه *jādi ātap rūmah*.

BARÈME, s. m., livre de comptes, کتاب هتوڻ *kutāb hitūng-an*, کتاب بلاغن *kutāb bilāng-an*.

ARGE, s. f., canot, فیلغ *pēlang*, روباى *rembāya*.

BARGUIGNER, v. n., hésiter, برلنلین *ber-lena-lēna*, جادی بمبغ *jādi bim-bang*.

BARGUIGNER, marchander sou à sou, منواری بارغ کیکر *menawār-i bārang kikir-kikir*.

BARIL, s. m., تڭ *tong*, کچل *tong kexil*. Cinq barils d'huile, لیم تڭ میق *lima tong mīnak*. Un — de vin, ساتو تڭ اغکور *sātu tong ang-gūr*.

BARIOLAGE, s. m., هرامن *hirām-an*, ورن *warna-warna*, جنس *jenis-jenis*, ورن برسلاغ *warna ber-selāng-selāng*.

BARIOLÉ, E, part. pas. du verbe barioler, هیرم *hīram*, برهیرم *ber-hīram-hīram*, بلغ *belūng*. Un paraserol —, پایغ برهیرم *pāyung ber-hīram-hīram*.

BARIOLE, v. a., مغهریمکن *meng-hīram-kan*, ورن دغن تیاد *warna menāruh bāgey-bāgey* اتورن *dengan tiāda atūr-an*.

BAROMÈTRE, s. m., فنبغ هوا *pe-nimbang hawā*, کبراتن ادر *peng-hukur ka-brāt-an udara*.

BARON, s. m., داتق *dātuk*, کله اورغ *gelūr orang bang-sāwan*.

BAROQUE, adj., تیاد تراتر *tiāda ter-atur*, ترجیران *ter-heirān*, عجب *ajeab*.

BARQUE, s. f., فراهو *prāhu*, کتغ *kunting*, بتغ *banting*, تڭغ *tīng-gang*. — de transport, de passage, فراهو تباغن *prāhu tambāng-an*. — de pêcheur, فراهو فوکت *prāhu pūkat*, بیدق *bīduk*. — à deux mâts, فراهو دوتیغ *prāhu dua tiang*. La — prend eau, فراهو کیارن *prāhu ka-ayēr-an*. Aller en —, فرکی *pergi ber-prāhu*.

Loc. Conduire la —, مرته *me-marentah*. Bien conduire sa —, مشرجاکن فکرچائن دغن یغ بایق *mengarjā-kan pe-karjā-an-ña dengan yang baik*. Passer la —, ماتی *māti*.

BARRAGE, s. m., action de barrer, حال مغاث سوغی *hāl mengātup sūngēy*, حال مپاکت جالن *hāl me-ñākat jālan*, قشماغن *peng-empāng-an*.

BARRAGE, barrière, ساکت *sākat*, باتغ فپاکت *bātang peñākat*, توتوئن *tutūp-an*, فرکاکس فوئوئن *perkākas penūtup*, امثاغن *empāng-an*.

BARRE, s. f., باتغ *bātang*. — de fer, باتغ بسی *bātang besi*. — de

bois, باتڻ کايو *bātang kāyu*. De l'argent en —, ڦيرق باتڻ *pērak bātang*. Fer en —, بڻي باتڻ *besi bātang*. — de bois pour fermer une porte, منوٺ ڦٽو *bātang kāyu akan menutup pintu*, کايو لٽڻ *kāyu lintang*.

(Mar.) BARRE de cabestan, ڦٽڪل

کايو ڦٽوٽر *perg-urkil putār-an*, کايو ڦٽوٽر *kāyu pemutar*.

BARRE du gouvernail, ڇلاڪ *xelāga*. — au vent, ڇلاڪ کڻبله *xelāga ka-sa-beluh āngin*. — à babord, ڇلاڪ کڻبله کڻري *xelāga ka-sa-beluh kīri*. — à tribord, ڇلاڪ کڻبله کانن *xelāga ka-sa-beluh kānan*.

BARRE, trait de plume, بارس *bārīs*, گارس *gārīs*.

BARRE à l'entrée d'une rivière, ڳوسڻ *gūsung*, بٽڻ *betiŋg*.

BARRES, jeu. Jouer aux barres, مڻي مڻجڻ *māin mergejār-ŋejār*.

Loc. Cet homme est raide comme une — de fer, تڻاڌ اورڻ ايت *tiāda dāpat orang itu tunduḱ*. Tenir — à quelqu'un, ملواني *me-lawān-i orang*.

BARRE, E, part. pas. du v. barrer, ترساڪت *empang*, ساڪت *sākat*, ترساڪت *ter-sākat*, کاتڻ *kātup*, ترڪاتڻ *ter-kātup*, توتڻ *tūtup*, تروتوتڻ *ter-tūtup*.

BARREAU, s. m., باتڻ *bātang*, باتڻ *bātang keaxl*. Des barreaux de bois à une croisée, کايو ڦڌ *bātang-bātang kāyu pada jandela*.

LES BARREAUX d'une prison, کڻڪڻي ڦڻجار *kisi-kisi panjāra*.

BARREAU d'une chaise, ٺٽو کڻڪڻي *ānak krusi*.

BARREAU, s. m., lieu où se mettent les avocats pour plaider, ڦڻجاري *tampat bixāra dawā*, بالي اچار *bāley axāra*.

BARREAU, profession d'avocat, مرتبہ اورڻ ڦڻگاروم *mertabat orang peng-gāwam*.

BARRER, v. a., مڻاڪت *meñākat*, مڻڻ *mergātup*, مڻڻ *merg-empang*, منوٺ *menutup*. — un chemin, مڻاڪت جالن *meñākat jālan*. — une rivière, مڻڻ سوڻي *mergātup sūngay*. — une porte, مڻاڪت *meñākat pintu*.

Loc. — le chemin à quelqu'un, منگهن اورڻ مڻوت سواتو ڦڻجارجان *menegah-kan orang mem-buat suātu pe-karjā-an*.

BARRETTE, s. f., bonnet des docteurs, ڪڙيه سڪل علما *kopiah segala ulamā*, ڪڙيه سڪل ڦڻديت *kopiah segala pandita*.

BARRICADE, s. f., ڀڃڻ دڳوٽ *apil-an yang di-buat dengan perkakas*

deri-pada bāgey-bāgey jenīs, کوبو
کوبو میاکت جان *kūbu yang*
di-būat ākan meñākat jālan.

BARRICADEER, v. a., میاکت جان
میاکت دغن فرکاکس درسکل جنس
meñākat jālan dengan perkākas deri se-
gala jenīs, ممبوت کوبو اکن مغانف
mem-būat kūbu ākan meng-
ātup jālan.

BARRIÈRE, s. f., ساکت *sākat*,
کسکاتن *ka-sakāt-an*, امغانن *em-*
pāng-an.

BARRIÈRE de l'octroi, تمغت ممبار
چوک *tampat mem-bāyar xūkey.*

BARRIÈRE, enceinte, فاگر *pāgar.*
Ouvrir la —, ممبوك فاگر *mem-būka*
pāgar.

BARRIQUE, s. f., تخ *tong*. — d'huile,
تخ *tong mīnak*. Trois barriques
de vin, تین تخ اغکور *tiga tong ang-*
gūr.

BARYTON, s. m., سوار اورغ مپاي
سوار سديکت دباوه *suāra ōrang me-ñāni*
sa-dikit di-bāwah, سوار يغ سدغ
suāra yang sedung.

BAS, SE, adj., رنده *rendah*, يغ
دباوه *yang di-bāwah*. Siège —,
کرسي يغ رنده *krusi yang rendah*.
Maison basse, رومه رنده *rūmah*
rendah, رومه يغ کورخ تخگی
yang kūrang tinggi. Terrain —,
تانه رنده *tānah rendah*. Salle basse,
بالي يغ دباوه *bāley yang di-bāwah.*

Les — côtés d'une église, کیلفکلیکن
کریج *kilik-kilik-an grēja*. Voix
basse, سوار رنده *suāra rendah*.

Ton —, بوبي سايغ *būni sāyup*.

Messe basse, میس يغ دباچ دغن سوار
رنده *misa yang di-bāxa dengan*
suāra rendah. Le jour est —, مک
هارى فون دکت مالم *maka hāri pūn*
dekūt mālam. Vue basse, مات رابن

کفال *māta rābun*. La tête basse, کفال
تندق *kapāla tunduk*. Le — âge,
کمدان *ka-mudā-an*. Un — prix,

هرک موره *harga mūrah*. Les basses
classes d'un collège, سکولا فد کانتق ۲
کچل *sekūla pada kānak-kānak*
kexil. La marée basse, ایر سورت
ایر سورت *āyer sūrut*, فاسخ کرخ *pāsang krang*.

Le malade est bien —, اورغ ساکت
ایت دکت ماتی *ōrang sākit itu dekūt*
māti. Mettre —, براتق
بریسق *ber-ānak*. Parler tout —,
بریسق *ber-bisik*.

BAS, vil, méprisable, هین *hīna*,
کچی *keji*, بوسق *būsuk*. Un homme
—, اورغ هین *ōrang hīna*. Conduite
basse, کلکون يغ کچی *ka-lakū-an*
yang keji. Un cœur —, هاتی بوسق
هاتی بوسق *hāti būsuk*. Origine basse, اصل يغ
هین *aşal yang hīna*. Expression
basse, فرکتان يغ درجان *per-katā-*
an yang durjana. Le — peuple,
اورغ هین دین *ōrang hīna-dīna*.

AU BAS, کباوه *ka-bāwah*.

EN BAS, دباوه *di-bāwah*, کباوه *ka-bāwah*.

D'EN BAS, در باوه *deri bāwah*.

Mettre à —, منجاتهکن *men-jātuh-kan*, مروبهکن *me-rūbuh-kan*. Venir en —, تورن کباوه *turun ka-bāwah*. Venir d'en —, داتخ در باوه *dātang deri bāwah*. Mettre — les armes, برهنی در فرخ *ber-henti deri prang*. Traiter quelqu'un du haut en —, منستاکن اورخ *menistā-kan orang*.

AU BAS de la montagne, دکاکی *di-kāki gunung*. Au — de l'escalier, قد فرتام اتق تغل *pada portāma anak tangga*.

LA-BAS, دسان *di-sāna*, کسان *ka-sāna*. Allez là-bas, کسان فرکی *pergi ka-sāna*.

ICI-BAS, dans ce monde, دالم دنیا *dālam duniā ini*.

BAS, s. m., سارخ کاکي *sārang kāki*, سارخ بتس *sārang betis*. Une paire de —, ساسخ سارخ کاکي *sa-pasang sārang kāki*. Des — de soie, سارخ سارخ کاکي *sārang kāki deri-pada sūtra*. Tisser des —, مننن سارخ کاکي *menenun sārang kāki*. Mettre des —, ماکي سارخ کاکي *me-mākey sārang kāki*. Des — trousés, سارخ کاکي یخ کویق *sārang kāki yang kōyak*. Racommoder des —, میسکی سارخ کاکي *mem-baik-i sārang kāki*.

Fabrique de —, تفت تنن سارخ کاکي *tampat tenun sārang kāki*.

Loc. prov. Cela lui va comme un — de soie, مک ایت قاتت سکالی *maka itu pātut sa-kāli pada dīa*.

BASALTE, s. m., مرمر هیتم *marmor hitam*.

BASANNE, s. f., کولت دمب یخ *kulit domba yang di-samak*.

BASANNÉ, E, adj., tirant sur le brun, فیرخ هیتم مانس *pērang hitam mānis*.

BASANNÉ, jaunâtre, کونخ *kuning*, ورن سامق *warna samak*.

BAS-BLEU, s. m., نام سندیرن فرمقون *nāma sindiran perampuan yang hendak jādī peñurat*.

BASCOULE, s. f., جشکت *jungkat*. Mouvement de —, جشکتجشکت *jungkat-jangkut*. Qui fait —, qui a une —, برجشکت *ber-jungkat*. Un pont à —, جمباتن یخ برجشکت *jambatan yang ber-jungkat*. Jouer à la —, برجشکتجشکتان *ber-jungkat-jungkāt-an*.

BASE, s. f., pied, fondement, لاقق *lāpik*, کاکي *kāki*, الیس *ālas*, فوهن *pohon*, سندارن *sandār-an*. La — d'une colonne, لاقق تیخ *lāpik tiang*. La — d'une tour, الیس مناره *ālas menāret*. La — d'une montagne,

کاکي گونڀ *kāki gūnug*. La justice est la — d'un bon gouvernement, عدالة ايت ٿوهن ڦرتاهن يڻ بايق *adālet itu pōhon parentāh-an yang bāik*.

BASÉ, E, adj., تٽڻ آس *tetap ātas*, سند *sandar*. Gouvernement — sur la justice, تٽڻ يڻ ڪڙجاءن آس عدالة *ka-rajā-an yang tetap ātas adālet*.

BAS-FOND, s. m., ڪوڻڀ *betiṅg*, ڪوڻڀ *gūsurug*.

BASILIC, s. m., lézard des Indes, ڪوڻڀ *xexāk*, ڪوڻڀ *kūbin*.

BASILIC, plante très-aromatique, ريحان *reihān*.

BASILIQUE, s. f., maison royale, استان رومه *rūmah rāja*, راج *astāna rāja*, مالڪي *mālīgey*.

BASILIQUE, grande église, ڪريچ رومه سمبهيچ بسر *grēja besur*, رومه سمبهيچ *rūmah sembahyang besur*.

BASIN, s. m., ڪاين يڻ ڦاڪن درڦد *kāin* يڻ ڦاڪس دان لغسنن درڦد يڻ ڪڻج *yang pākan-ña deri-pada benang kāpas dān lungsin-ña deri-pada benang ganja*.

BAS-MÂT, s. m., تسيخ ڪٽل يڻ دباوه *tiang kapul yang di-bāwah*.

BASQUE, s. m., pan d'habit, ڦنيچ *punxa kāin*, ڦنيچ *punxa bāju*.

BAS-RELIEF, s. m., ڦهاتن يڻ تمل *pahāt-an yang timbul*, ڦرور

ترڦاهت تمل *rupa-rūpa ter-pāhat timbul*.

BASSE, s. f., (Mus.), سوار يڻ سايف *suāra yang sāyup*.

BASSE-COUR, s. f., تٽت سڪل *tampat* ڦرڪاڪس اڪن ڦرلوسه تانه *segala perkākas ākan per-ūsah tānah*, تٽت ملهراڪن بناڻ *tampat memeliharā-kan binātang*.

BASSEMENT, adv., دغن هين *dengan hīna*, چار يڻ هين *xāra yang hīna*.

BASSE-MER, s. f., ايرسورت *āyer sūrut*, ڦاسڻ ڪڙڻ *pāsang kring*.

BASSESSE, s. f., ڪهنان *ka-hināh-an*, ڪرنداھن *ka-rendāh-an*. — d'esprit et de jugement, ڪهنان بودي *ka-hināh-an būdi dān bixāra*. La grandeur et la — de l'homme, ڪيسارن دان ڪهنان اورڻ *ka-besār-an dān ka-hināh-an ōrang mānusīa*.

BASSESSE, action basse, لاکو يڻ *lāku yang hīna*, ڦربواتن يڻ هين *per-buāt-an yang hīna*.

BASSES-VERGUES, s. f. pl., دوڦمباون *dūa pem-bāwan yang besur di-kapāl*.

BASSE-VOILE, s. f., لایر لائڻ *lāyar āgung*, لایر بسر *lāyar besur*.

BASSIN, s. m., چيڦر *xēper*, d'une grande dimension, ڪريڪل *kerikal*, تالم *tālam*. — en or, چيڦر امس *xēper amūs*. — en cuivre, تالم تمل *tālam tembāga*.

BASSIN, plat, باتل *bōkor*, بادل *bātil*, پینگان *pinggan*. — à laver la figure, باتل قُمبَاسِه موك *bātil pem-bāsuh mūka*. — à barbe, چوكر پینگان *pinggan xūkur*. — d'une grande dimension, طابق *tābaḥ*.

BASSIN, espèce de gong, چانغ *xā nang*, گونگ *gūng*, مونگمونگ *mongmong*. Proclamer au son du —, منچانگن *men-xānang-kan*. Vendre au son du —, مليلغ *me-lēlang*. Alors on frappa le —, مَك كَغ دُفُوكِل اورغلِه *maka gūng di-pūkul ōrang-lah*.

BASSIN d'une balance, داوَن تَبَاغَن *dāun timbāng-an*.

BASSIN, pièce d'eau, كول *kūlam*, تَمْبَاك *tambak*. Aller se baigner dans un —, فِرْكِي مَنْدِي فِد كُول *pergi mandi pada kūlam*.

BASSIN, endroit d'un port où l'on met les vaisseaux à sec, كَلَاغَن *kalāng-an*.

BASSINEMENT, s. m., d'un lit, حَال *hāl*, مَنَاسِي تَمَت تِيدَر *memanās-i tampat tīdor*.

BASSINEMENT d'une plaie, حَال *hāl*, مَمَبَاسِه لُوك *mem-bāsah lūka*.

BASSINER, v. a., un lit, مَنَاسِي *memanās-i*, تَمَت تِيدَر *tampat tīdor*.

BASSINER, humecter, مَمَبَاسِه *mem-bāsah*, مَنَدِيرِسَكَن *men-diris-kan*. — une plaie, مَمَبَاسِه لُوك *mem-bāsah lūka*.

BASSINET, s. m., d'une arme à feu, فِيلِغ فُكَالَتِي *telīga per-gālak*.

BASSINOIRE, s. f., فِرْكَاس اَكَن *perkākas ākan*, مَنَاسِي تَمَت تِيدَر *memanās-i tampat tīdor*.

BASSON, s. m., نام سَاتُو جَنَس سِرُونِي *nāma sātu jenīs sarūney*.

BASTE, adv. et interj., اسْزِز, چوكر *xūkup*, سَدِه *sudah*!

BASTILLE, s. f., كُوت كَچَل *kōta kekil*, كُوبُو *kūbu*.

BASTINGAGE, s. m., (Mar.), تَارِق *tāriḥ*, بِنْتِغ كَظَل *bintēng kapāl*.

BASTION, s. m., كَتْلَم *katlum*.

BASTONNADE, s. f., فُوكِل تَغَكَت *pūkul tungkat*, فَالُو تَغَكَت *pālu tungkat*, فَالُو رُوتَن *pālu rōtan*. Recevoir la —, كَن سَقَس فَالُو رُوتَن *kena siksa pālu rōtan*.

BASTRINGUE, s. m., فَرِيَن اُورَغ *penarī-an ōrang hīna*, كَادِه *gādoh*, كَدُوهَن *gadōh-an*.

BAS-VENTRE, s. m., فَرْت *bāwah-ña prūt*.

BÂT, s. m., فِلَان فُكُولَن *pelāna pikul-an*. Cheval de —, كُود مَوَاتَن *kūda muāt-an*.

Loc. prov. Chacun sait où le bât le blesse, سَسُورَغ مَرَسَاي كَسَاهَن *sa-sa-ōrang me-rasā-i kasasāh-an diri-ña*.

BATACLAN, s. m., اَتِيرَايل *bārang-bārang ōrang ber-jālan*, اُورَغ بَرَجَالَن *bārang-bārang yang mem-brī sūsah*.

BATAILLE, s. f., **فِراغ** *prang*, **فِراغَن** *pe-prāng-an*. Une grande —, **فِراغ** *prang yang besar*. — effroyable, **فِراغ** *prang yang hebat*. — décisive, **فِراغ** *prang yang ākir*. Champ de —, **فِراغَن** *pādag pe-prāng-an*. Ordre de —, **فِراغَن** *atūr-an prang*. Gagner la —, **فِراغ** *menang*, **فِراغ** *ber-uleh ka-menang-an*. Perdre la —, **فِراغ** *pexah prang*. Mort dans la —, **فِراغ** *māti di-dālam prang*. Ranger une armée en —, **فِراغ** *meng-ikat prang*, **فِراغ** *meng-atur pe-prang-an*. — navale, **فِراغ** *prang kapal*, **فِراغ** *pe-prang-an di-laut*.

BATAILLER, v. n., **فِراغ** *mem-bantah*, **فِراغ** *ber-kelahi*.

SE BATAILLER, v. n., **فِراغ** *ber-bantah*, **فِراغ** *ber-bantah-an*.

BATAILLEUR, EUSE, s., **فِراغ** *orang yang sūka ber-prang*, **فِراغ** *orang yang sūka ber-bantah*, **فِراغ** *pembantah*.

BATAILLON, s. m., **فِراغ** *ka-tumbuk-an laškar*.

BATAILLON, troupe nombreuse, **فِراغ** *kāwan*. Un — de grues, **فِراغ** *sa-kāwan būrung jinjang*.

BÂTARD, E, adj., **فِراغ** *harām*, **فِراغ** *tiada betul*. Enfant —, **فِراغ** *ibn harām*, **فِراغ** *anak zinā*, **فِراغ** *anak gampang*. — d'une concubine, **فِراغ** *anak gundik*, **فِراغ** *anak kendak*.

BÂTARD, sauvage, **فِراغ** *deri hūtan*. Rosier —, **فِراغ** *pōkok māwar hūtan*.

BÂTARD, mêlé, **فِراغ** *xampur*. Chien —, **فِراغ** *anjing iang āsal-ña xampur*.

BÂTARD, incertain, **فِراغ** *tiada tantu*. Couleur —, **فِراغ** *warna iang tiada tantu*.

BÂTARDEAU, s. m., **فِراغ** *terbis*, **فِراغ** *bandung*, **فِراغ** *bandung-an*. — en maçonnerie, **فِراغ** *terbis batu*.

BÂTÉ, E, part. pas. du v. **فِراغ**, **فِراغ** *ber-pelanā-kan*.

Loc. prov. C'est un âne —, **فِراغ** *ia orang bōdoh*.

BATEAU, s. m., **فِراغ** *prahu*, **فِراغ** *banting*, **فِراغ** *tinggang*. — à rames, **فِراغ** *prahu dāyung*. — à voiles, **فِراغ** *prahu lāyar*. — à deux mâts, **فِراغ** *prahu dūa tiang*, **فِراغ** *jālur*. — de transport, **فِراغ** *prahu tambāng-an*. — de passage, **فِراغ** *prahu meñabrang*. — avec une voile

oblique, کنتڻ *kuntīng*. — de pêcheur, بيدق *bīduq*, فراهو فوکت *prāhu pūkat*. Petit —, فراهو کچل *prāhu kexil*. Un tout petit —, سمڻن باتل *sampan bātīl*. — bordé, — de parade, فراهو بيدر *prāhu bīdar*. — à vapeur, کڦل اڦي *kapāl āpi*, کڦل اسڦ *kapāl āsap*. — à remorquer, کڦل اڦي اکن منند *kapāl āpi ākan menonda*. Pont de bateaux, جمباتن فراهو *jambātan prāhu-prāhu*. Aller en —, فرکی بر فراهو *ferki ber-prāhu*.

BATELAGE, s. m., métier de bateleur, سلاڻن *sulāp-an*, ڦيلاڻن *peñū-lāp-an*, حال منجوکٽ *hāl men-jūget*.

BATELAGE, s. m., transport d'effets par bateau, دڻن ۲ مڦل *dān*, حال مڦل *hāl mem-bāwa* فراهو اکن مڦل *bārang-bārang dengan prāhu ākan me-mūat kapāl*.

BATELEUR, EUSE, s., جوکٽ *jūget*, ڦيولڦ *peñūlap*, سلاڻن *tūkang* *sulāp-an*, جناک *jenāka*.

BATELIER, s. m., جوړو فراهو *jūru prāhu*, ناخدا *nākodā*. — de passage, توكڻن تڦاڻن *tūkang tambāng-an*, توكڻن ڦيبراڻن *tūkang peñabrāng-an*.

BÂTER, v. a., مڻن ڦلان فکولن *mergena pelāna pikūl-an*. — un cheval, مڻن ڦلان فکولن ڦد کود *mergena pelāna pikūl-an*.

mergena pelāna pikūl-an pada kūda.

BÂTI, E, part. pas. du v. bâtir, فربوت *per-būat*, فروسه *per-ūsah*, يڻ ددریکن *yang di-dirī-kan*. Homme mal —, اورڻ يڻ بورق رڦان *orang yang būruk rupā-ña*.

BÂTIER, s. m., توكڻن ڦلان فکولن *tūkang pelāna pikūl-an*.

BATIFOLER, v. n., برسند *ber-sanda*, برکورو *ber-gūraw*, برسند دان *ber-senda dān ber-gūraw*.

BÂTIMENT, s. m., construction, édifce, فراساڻن *per-usāh-an*, (habitation) رومه *rūmah*, تمڦت دودق *tampat dūduq*. Un vaste —, فراساڻن *per-usāh-an yang besar*. — splendide, فراساڻن يڻ ملي *per-usāh-an yang mulia*. — public, رومه نگرې ڦون *rūmah nagrī pūña*. — particulier, رومه اورڻ ڦون *rūmah orang pūña*. La construction d'un —, فربواتن رومه *per-būat-an rūmah*. La décoration d'un —, فرهياس رومه *per-hiās-an rūmah*. Entrepreneur de —, اورڻ يڻ منچاکڦ فروسهاکن *orang yang men-xākay per-ūsah-kan rūmah*. Réparer un —, رومه ميمیکي *mem-baik-i rūmah*.

BÂTIMENT, (Mar.), navire, کڦل *kapāl*, فراهو *prāhu*. — de guerre, اورڻ يڻ کڦل ڦرڻ *kapāl prāng*. — marchand, کڦل برداڻڻ *kapāl ber-dāgany*.

— de transport, *تَمْبَاغَن* *tambāng-an*.

BÂTIR, v. a., *مَمْبُوت* *mem-būat*, *مَمْفَرَاوَسَهْ* *mem-per-ūsah*, *مَمْفَرَاوَسَهْ* *mem-per-ūsah-kan*, *مَمْدِرِيكَن* *men-dirī-kan*. — une maison, *مَمْبُوت رُومَه* *mem-būat rūmah*. — une cabane, *مَمْبُوت سَوَاتُو خِمَة* *mem-būat suātu ķeimat*. — une ville, *مَمْبُوت سَبُوه* *mem-būat sa-būah nagrī*. — un palais, *مَمْدِرِيكَن اَسْتَان* *men-dirī-kan astāna*. Il bâtit un temple, *اِيَا پَرَاوَسَهْلَه سَوَاتُو كَبَه* *ia per-ūsah-lah suātu kabah*. Il bâtit un autel, *اِيَا پَرَاوَسَهْلَه سَوَاتُو مَذْبَح* *ia per-ūsah-lah suātu mézbèh*.

Loc. prov. Bâtir en l'air, *هَارَف* *hāraf*, *دَغْن تِيَاد سَبَب* *hārap dergan tiāda sebāb*. — sur le sable, *مَمْرَجَاكَن* *men-gerjā-kan*, *يَغ تِيَاد تَتَف* *pe-karjā-an yang tiāda tetāp*. — à chaud et à ciment, *مَمْبُوت* *mem-būat*, *يَغ بَايَق دَان تَتَف* *pe-karjā-an yang bāiḳ dān tetāp*.

BÂTISSE, s. f., *فَر بَوَاتَن رُومَه* *per-būat-an rūmah*, *بَاتُو فَمْرَجَاكَن تَوَكْخ* *pe-karjā-an tūkang būtu*. — solide, *فَر بَوَاتَن رُومَه يَغ كَرَس* *per-būat-an rūmah yang krās*.

BATISTE, s. f., *كَايِن* *kaīn*, *يَغ دَرُود كَتَان* *kāin hālus yang deri-pada katān*.

BÂTON, s. m., *تَشْكَت* *tungkat*, *كَاد* *gāda*, *چَمَر* *xōkmar*. Gros —,

تَشْكَت بَسَر *tungkat tebāl*, *تَشْكَت تَبَل* *tungkat besār*. S'appuyer sur un —, *بَر تَشْكَت* *ber-tungkat*. Donner des coups de —, *مَمُكُل دَغْن تَشْكَت* *mem-ūkul dergan tungkat*. Tuer à coups de —, *مَمُكُل دَغْن تَشْكَت سَمْفِي* *mem-ūkul dergan tungkat sampey mātī*. Un — royal, *تَشْكَت كَرَجَاَن* *tungkat ka-rajā-an*, *چَوَكَن* *xōgan ka-rajā-an*. — de bannière, *بَاتَغ بَنْدِير* *bātaḡ bandēra*.

BÂTON, perche, *تَشْكَت* *tungkat*, *گَالَه* *gālah*, *سَاتَخ* *sātaḡ*.

BÂTON d'une litière, *كَايُو اَوْسَخ* *kāyu ūsax*.

Loc. — de vieillesse, *تَوَلُخ كَفَد* *tūlux ka-pada ķumur tuā*. Tour de —, *اَنْتَغ يَغ دَدَاث دَغْن دَاي* *untung yang di-dāpat dergan dāya*. Jeter des bâtons dans les roues, *مَمْبُرِي سَوْسَه* *mem-brī sūsah*, *مَمْنَهْغَهْ* *menegāh-kan*.

BÂTONNER, v. a., *مَمُكُل دَغْن تَشْكَت* *mem-ūkul dergan tungkat*, *مَمُكُل دَغْن رَوْتَن* *mem-ūkul dergan rōtan*.

BÂTONNET, s. m., *تَشْكَت كَچَل* *tungkat ķexil*, *كَايُو كَچَل* *kāyu ķexil*.

BÂTONNIER, s. m., *اَوْرَغ يَغ مَغْلَاكَن* *orang yang mengapalā-kan mejlis pe-gāwam-pe-gāwam*.

BÂTONNISTE, s. m., *اَوْرَغ يَغ تَاهُو* *orang yang tahu māin*, *مَايِن تَشْكَت* *orang yang tahu māin gāda*.

BATTAGE, s. m., حال منبه *hāl menebāh*, قنباهن *penebāh-an*. -- du blé, قنباهن گندم *penebāh-an gundum*.

BATTANT, s. m., داون *dāun*, لغاتن قنتو *lipāt-an pintu*. Les deux — d'une porte, دوداون قنتو *dūa dāun pintu*.

BATTANT d'une cloche, اتق لوجخ *ānak lōxing*, اتق کنت *ānak genta*.

BATTANT, adj., celui qui bat, پموکل *pemūkul*, یغ مومکل *yang memūkul*. Le — et le battu, یغ مومکل *yang memūkul dān* دان یغ دموکل *yang di-pūkul*.

Loc. Mener quelqu'un tambour battant, ملوکون اورخ دغن کرس *melakū-kan ōrang dengan krās*.

BATTANT-NEUF, adj., بهاروسکالی *bahāru sa-kālī*. Un habit —, باجو *bāju yang bahāru sa-kālī*.

BATTE, s. f., فرکاکس قنمبق *perkākas penumbuk*, پموکل *pemūkul*.

BATTE-À-BEURRE, s. f., کایو قنمبق *kāyu penumbuk āyer sūsu ākan menjadi-kan mantēga*.

BATTEMENT, s. m., حال مومکل *hāl memūkul*. — des mains, حال برنقق *hāl ber-terpuk tangan*. — des ailes, حال مناقسکن سایف *hāl menāpīs-kan sāyap*. — du cœur, du

pouls, دبرن هاتی *debār-ña hāti*, دبرن نادی *debār-ña nādī*.

BATTERIE, s. f., querelle entre gens qui se battent, حال اورخ مومکل *hāl ōrang pūkul-memūkul*.

BATTERIE, (Mil.), کوبو *kūbu*, بنتخ *binting*, تمفت مریم *tampat mariām*.

BATTERIE, (Mar.), دگل *di-kapāl*, بنجر *banjar mariām*.

BATTERIE, plans, moyens, دای *dāya*, افای *upāya*. Dresser ses batteries, شغفایکان *meng-upayā-kan*.

BATTERIE, manière de battre la caisse, راکم گندرخ *rāgam genderang*, حال مومکل گندرخ *hāl memūkul genderang*.

BATTERIE de cuisine, سکل فرکاکس *segala perkākas yang di-pākey ōrang di-dāpur*.

BATTEUR, s. m., اورخ مومکل *ōrang memūkul*, اورخ منمبق *ōrang menumbuk*. — en grange, قنباهن *penebāh*, اورخ یغ منبه گندم *ōrang yang menebāh gundum*. — de plâtre, اورخ قنمبق کافر *ōrang penumbuk kāpur*. — d'or, تونکخ تمف *tūkang tempa amās*.

BATTEUR de pavé, fig., اورخ کلان *ōrang kelāna*, گیبان *gībāna*.

BATTOIR, s. m., پموکل *pemūkul*, فرکاکس مومکل *perkākas pemūkul*.

BATTRE, v. a., مومكول *memūkul*, مومكول *menūkul*, ممالو *memālu*, مومكول *menūkok*, مومكول *menumbuk*, مومكول *menempa*. — quelqu'un, مومكول اورغ *memūkul orang*, ممالو اورغ *memālu orang*. — à coups de poing, مومكول *meng-gōxoh*. — dans un mortier, مومكول *menumbuk*. — la terre, مومكول *menumbuk tānah*. — sur une enclume, مومكول *menempa*. — de l'or, مومكول *menempa amūs*. — à froid, ممالو *memājal*. — monnaie, مومكول *menempa wang*, مومكول *menempa derham*. — du linge (pour le laver), مومكول *banting*. — le briquet, مومكول *pāsang api*. — en grange, مومكول *me-lūbur*, مومكول *menebāh*. — le grain, مومكول *meng-irik*. — un habit, مومكول *memūkul pakēy-an*. — la caisse, مومكول *memālu genderang*, مومكول *memūkul tambūr*. — la charge, مومكول *memālu genderang ākan me-langgar mūsuh*. — la retraite, مومكول *memālu genderang ākan undur*. — la générale, مومكول *memālu genderang sembūyan*. — l'ennemi, مومكول *meng-ālah mūsuh*. — en brèche, مومكول *menembaḥ marīam lāwan kūbu*. — la semelle, مومكول *ber-jālan ber-kāki*.

— le pavé, مومكول *mengumbāra*. — le pays, مومكول *men-jalān-i nagrī*. — la campagne (divaguer), مومكول *meng-igaw*, مومكول *mengatū-kan perkatā-an yang kūsut*. — monnaie (se procurer de l'argent), مومكول *ber-upāya men-dāpat wang*.

BATTRE, v. n. Le cœur bat, مومكول *hāti ber-debār*. Le pouls bat, مومكول *nādi ber-debār*. — des ailes, مومكول *menāpis-kan sāyap*. — des mains, مومكول *menepuk tāngan*. — en retraite, مومكول *ber-undur*.

SE BATTRE, v. pron. مومكول *memerang*, مومكول *ber-prang*, مومكول *ber-bantah*. Se battre ensemble, مومكول *pukul-memūkul*, مومكول *ber-bantah-bantāh-an*. — (des animaux), مومكول *ber-lāga*. Faire battre, مومكول *mem-per-lāga*, مومكول *meng-ādu*.

Loc. prov. Battre le fer pendant qu'il est chaud, مومكول *mengarjā-kan pekarjā-an pada kotika yang bāik*. Battre l'eau avec un bâton, مومكول *mengarjā-kan pekarjā-an yang sīa-sīa*. Se battre les flancs, مومكول *meng-usahā - kan dirī - ſā*. Battre à

froid, perdre son temps et sa peine, هيلخ اسهان *hīlang usahā-ña*. Ne battre que d'une aile, جادی له *jādi lemàh*, جادی کورخ قوه *jādi kūrang kūrwat*.

BATTU, E, part. pas. du v. battre, فوکل *pūkul*, فالو *pālu*, تمبر *tumbuk*.

BATTU, vaincu, تیوس فرغ *tīwas prang*, اله *alah*.

BATTU, forgé, تمب *temba*. — à froid, فاجل *pājal*.

BATTU par la tempête, کن اغن *kena āngin rībut*. Chemin —, جالان یخ دالمی سکل اورخ ییاس برجالان *jālan yang dālam-ña segala orang biāsa ber-jālan*.

BAU, s. m., (Mar.), کلکر تشکت کفل *gelegar tıngkat kapul*, کلکر کلومت *gelegar galumat*, ریمبت *rimbat*.

BAUDET, s. m., کلدی *kaldey*, کلدی جتن *kaldey jantan*.

Fig. اورخ *ōrang bōdoh*, اورخ بوده *ōrang dūngu*.

BAUDRIER, s. m., سندغ *sandary*, سنداغن *sandary-an*. — d'épée, سندغ فدغ *sandary pedang*. — de sabre, شمشیر *sandary šimšir*.

BAUME, s. m., گته یخ هارم *getàh yang hārum*, میق یخ هارم *mīnak yang hārum*.

BAUME, fig., consolation, فناور *penāwar*. Votre lettre est un — pour mon cœur, سورت تون جادی فناور *penāwar*.

هاتی هیمب *sūrat tūan jādi penāwar hāti hamba*.

BAUMIER, s. m., فوهن کته یخ هارم *pohon getàh yang hārum*.

BAVARD, E, adj., اورخ فلیتر *orang pe-litar*, برچور *ber-xūra*, لیده فنمخ *tidah panjang*, اورخ فغاچق *orang pengaxak*.

BAVARDAGE, s. m., چور *xūra*, فلتارن *pe-litār-an*.

BAVARDER, v. n., منچور *men-xūra*, برکات دغن تیاد ایغت *ber-kāta dengan tiāda ingat*, مغاچق *mengaxak*.

BAVE, s. f., لیر *liur*, ایر لیر *āyer-liur*.

BAVER, v. n., کلور ایر لیر *ka-lūar āyer liur*, مغلورکن لیر *mengalūarkan liur*.

BAVER, déborder en ne coulant pas droit. Ce tuyau bave, ایر تیاد *āyer tiāda ber-xūxur betul deri salūr-an itu*.

BAVETTE, s. f., کاین ساکت لیر *kāin sākat liur*, اوتو *oto*.

BAVEUX, EUSE, adj., یخ برلیر *yang ber-liur*.

BAVURE, s. f., بکس فرسمباتن اچون *bakus per-sambāt-an axūan ātas*, اتس بارخ یخ دتوغ دالم اچون ایت *bārang yang di-tuang dālam axūan itu*.

BAYADÈRE, s. f., ثناری فرمون *penāri perampūan*.

BAYER, v. n., مڭاغ *me-ṅāṅga*, مڭاغ سرت ملیت دغن دهشة *me-ṅāṅga serta me-lihat degan dahšat*.

Loc. prov. Bayer aux corneilles, ملیت دغن دهشة سمرت اورغ بیل *me-lihat degan dahšat seperti orang bebūl*. Bayer après quelque chose, مڭاغنی بارغ اف *meng-ṅin-i bārang apa*.

BAZAR, s. m., قاسر *pāsar*, تمقت مان اورغ منجول سکل جنس بارغ ۲ *tampat mīna orang menjual segala jenis bārang-bārang*.

BDELLIUM, s. m., نام سواتو جنس *nāma suāta jenis getih*.

BÉANT, E, adj., بوک *būka*, تربوک *ter-būka*, ترغاغ *ter-ṅāṅga-ṅāṅga*. Il regarde la bouche —, ای ملیت *ia me-lihat serta mulut-ña ter-ṅāṅga-ṅāṅga*.

Fig. Bouche béante, دهشة *dahšat*, ترچغغ *ter-xengang*.

BÉAT, E, عابد *sa-rūpa* *orang ābid*, منافق *munāfiq*, عابد یغ *ābid yang dusta*.

BÉATIFICATION, s. f., حال مفرانتغکن *hāl mem-per-untung-kan*, حال میتاکن اورغ جادی قدیس *hāl me-ñatā-kan orang jādī kādīs*.

BÉATIFIÉ, E, part. pas. du v. béatifier, یغ دفرانتغکن *yang di-per-*

untung-kan, یغ دجدیکن برهکی *yang di-jadi-kan ber-bahagīa*.

BÉATIFIER, v. a., مڭاغتنکن *meng-untung-kan*, مفرانتغکن *mem-per-untung-kan*, منجودیکن برهکی *men-jadi-kan ber-bahagīa*.

BÉATITUDE, s. f., بهکی *bahagīa*, انتغ *untung*, خلاص *kalās*. — céleste, بهکی ددالم سورک *bahagīa di-dālam suwarga*. — éternelle, بهکی یغ تیاد *bahagīa yang tiāda ber-berkutosn* *bahagīa yang tiāda ber-ka-putūs-an*. La vraie — n'est pas dans ce monde, بهکی یغ سغکه *bahagīa yang sungguh tiāda di-dāpat dālam dunīa ini*. Béatitudes évangéliques, بهکی الانجیل *bahagīa el-injil*. Les huit béatitudes évangéliques sont: بهی دلاقن بهکی الانجیل انیله *bahwa dulāpan bahagīa el-injil inī-lah*. 1°, Bienheureux sont les pauvres d'esprit, parce que le royaume des cieux est à eux, برهکیاله سکل اورغ *ber-bahagīa lah segala orang yang pāpa ūawā-ña kārna marīka-itu jūga pūña ka-rajā-an suwarga*. 2°, Bienheureux ceux qui sont doux, parce qu'ils posséderont la terre, برهکیاله سکل اورغ یغ جیتق هتین کارن مریکیت *ber-bahagīa lah segala orang yang jīnak hati-*

ña kārna marika-itu jūga ākan
 ber-pusakā-i būmi. 3°, Bienheureux
 ceux qui pleurent, parce qu'ils
 seront consolés, اورغ سکل برهنگیاله
 یغ دتخت کارن مریکیت جوک اکن
 دهیبرکن ber-bahagiā-lah segala
 orang yang duka-wita kārna ma-
 rika-itu jūga ākan di-hibur-kan.
 4°, Bienheureux ceux qui sont af-
 famés et altérés de la justice, parce
 qu'ils seront rassasiés, اورغ سکل برهنگیاله
 یغ برلاشر دان بردهاک اکن عدالة
 کارن مریکیت جوک اکن دکنشکن
 ber-bahagiā-lah segala orang yang
 ber-lāpar dān ber-dahāga ākan
 adālet kārna marika-itu jūga
 ākan di-kenāng-kan. 5°, Bien-
 heureux ceux qui sont miséricor-
 dieux, parce qu'ils obtiendront mi-
 séricorde, اورغ سکل برهنگیاله
 یغ مشهانی کارن مریکیت جوک اکن
 براوله رحمة ber-bahagiā-lah segala
 orang yang mengasih-ān-i kārna
 marika-itu jūga ākan ber-ūleh
 rahmat. 6°, Bienheureux ceux qui
 ont le cœur pur, parce qu'ils verront
 Dieu, اورغ سکل برهنگیاله
 یغ سوجی هتین کارن مریکیت جوک اکن ممندغ
 الله ber-bahagiā-lah segala orang
 yang sūxi hati-ña kārna marika-
 itu jūga ākan memandag allah.
 7°, Bienheureux les pacifiques, parce
 qu'ils seront appelés enfants de

Dieu, اورغ یغ بردای
 کارن مریکیت جوک اکن دسبت انق ۲
 الله ber-bahagiā-lah segala orang
 yang ber-dāmey kārna marika-itu
 jūga ākan di-sebūt anak-ānak
 allah. 8°, Bienheureux ceux qui
 souffrent persécution pour la justice,
 parce que le royaume des cieux est
 à eux, اورغ سکل برهنگیاله
 یغ کن همبت اوله کارن سبب عدالة کارن مریکیت
 اورغ یغ برلاشر دان بردهاک اکن عدالة
 کارن مریکیت جوک اکن دکنشکن
 ber-bahagiā-lah segala orang yang kena
 hambat ūleh kārna sebab adālet
 kārna marika-itu jūga pūña ka-
 rajā-an suwarga.

BEAU ou BEL, BELLE, ایلق elok,
 باکس permey, مولق mūlik,
 بائق bāik, بائق mujelis, بائق bāik,
 اند indah, چنتق bisey,
 Un beau visage, موک باکس mūka
 بائق bāik. Un bel enfant, ایلق anak yang elok.
 Une belle écriture, ایلق anak yang elok.
 Une belle écriture, ایلق anak yang elok.
 Il est beau et bien fait, بائق فارسى bāik pāras-ña.
 Il a une belle
 physionomie, ایلق elok pāras-ña.
 Une belle plaine, یغ فرمی pādang yang permey.
 Une belle maison, رومه یغ بایق رفاک rūmah yang bāik rupā-ña.
 Un bel habit, یغ انده pakēy-an yang indah-indah.
 Le beau monde, سکل
 اورغ یغ تغکی segala orang

yang tinggi pangkat-ña, سكل اورغ segala orang yang memakey pakēy-an yang indah-indah. De beaux yeux, مات مات māta yang bisey. Un beau naturel, فراغی یغ perangi yang baik. Une belle réputation, نام یغ nāma yang baik. Une belle voix, سوار یغ merdu. Un beau temps, کمارو kemaraw. Un beau ciel, جواج xuāxa. Une belle mer, لوت تده lāut tedoh. Une belle eau, ایر یغ heng. Le bel âge, کمدان ka-mudā-an. Un bel âge, کوان ka-tuā-an. Les belles lettres, علم سورت ilmu sūrat, علم کتاب ilmu kitāb. Les belles lettres sont: la grammaire, علم النحو ilmu el-nehū; l'éloquence, بلاغة belāgat; la poésie, علم شعر ilmu šīar.

Fig. Une belle occasion, کینک kotika yang baik. De beaux gages, گاجی یغ gāji yang bānak. Une belle longueur, یغ بانی bānak panjang. Le beau sexe, بخش فرمون bangsa perampūan. Une belle position, یغ تغکی pangkat yang tinggi.

Loc. Avoir beau, مغسهاکن درین meng-usahā-kan diri-ña dengan sia-sia. Vous avez beau

me chercher, vous ne me trouverez pas, تون منچهاری قد هب مک maski tūan men-xahāri pada hamba maka tiāda akan dāpat. Etre dans de beaux draps, جادی دالم کسهاکن jādi dālam ka-susāh-an. L'échapper belle, نفس لفس lepūs deri-pada bahāya.

BEAUCOUP, adv., بانی bānak, بیراف be-brāpa. — de maisons, بیراف رومه bānak rūmah, بیراف رومه be-brāpa rūmah. — de personnes, بانی اورغ bānak orang. — d'argent, بانی وغ bānak wang. — d'esprit, بانی عقل bānak akal. — de paroles, بیراف بانی فرکئان be-brāpa bānak per-katā-an. — de gens pensent, بیراف بانی اورغ سغک be-brāpa bānak orang sangka. Il n'y en a pas —, تیداد تیداد بانی tiāda bānak, تیداد تیداد بیراف tiādu be-brāpa. — plus, له کورغ lebèh bānak. — moins, کورغ kurang bānak. — plus riche, بانی له کای bānak lebèh kāya. — moins riche, بانی کورغ کای bānak kurang kāya. Il s'en faut de —, بانی کورغ درفد ایت bānak kurang deri-pada itu, بانی جاوه در ایت bānak jauh deri itu. C'est —, مک ایت بانی سکالی maka itu bānak sa-kālī, مک ایت ترللو بانی maka itu ter-lālu bānak.

BEAU-FILS, s. m., fils de l'époux ou de l'épouse, انتق تیری لکلاکی *ānak tīri laki-lāki*.

BEAU-FILS, gendre, منتو لکلاکی *menantu laki-lāki*.

BEAU-FRAIS, s. m., vent doux, اڠن یڠ بائق *āngin yāng bāik*.

BEAU-FRÈRE, s. m., سودار تیری ایفر لکلاکی *sūdāra tīri laki-lāki*, ایفر لکلاکی *īpar laki-lāki*.

BEAU-PÈRE, s. m., mari de la mère, ایه تیری باپ تیری *bāpa tīri, āyah tīri*.

BEAU-PÈRE, père de l'époux ou de l'épouse, منتوق لکلاکی *mentūwak laki-lāki*.

BEAUPRÉ, s. m., سمندیر *seman-dēra*, تیڠ سمندیر *tīyāng semandēra*.

BEAUTÉ, s. f., کتلوکن *ka-elōk-an*, کگلوسن *ka-bagūs-an*, پری فری *pri* فرمی *frī*, پری میلق *pri mīlik*. — d'une femme, کتلوکن اورڠ فرمفون *ka-elōk-an ōrang perampūan*. — du visage, کتلوکن موک *ka-elōk-an mūka*. — des formes, کتلوکن روڤ *ka-elōk-an rūpa*. Sa — est fragile, کتلوکن فنا اداڤ *ka-elōk-an-ña fenā adā-ña*. La — des habits, کتلوکن کندانهن *ka-indāh-an pakēy-an*. La — de sa voix, فری مردو *pri merdu* سوراڤ *suarā-ña*. La — de ce travail, فری یڠ بائق فریوان *pri yāng bāik per-buāt-an itu*.

BEAUVOTTE, s. f., بوبق *būbuk*.

BEC, s. m., چوتق *pāruh*, قاره *xōtok*. Un long —, قاره فنڠج *pāruh panjang*. — pointu, قاره لنڠج *pāruh lunxip*. — crochu, قاره بڠکت *pāruh bengkok*. — tranchant, قاره تاجم *pāruh tājam*. Piquer avec le —, becqueter, مماتق *memātuk*, ماکت *memāgut*, منچوتق *men-xōtok*.

BEC, la pointe de certaines choses, هوجڠ *xūxuk*, جوڠر *jūngur*, چوچق *hūjung*, چچورن *xuxūr-an*. — d'une aiguillère, چچورن کندي *xuxūr-an kendi*. — de gaz, هوجڠ جالن کس *hūjung jālan gās* مان کس ایت برپال *māna kās itu ber-nāla*.

Loc. Avoir bec et ongles, اد سکل *ada segala upāya* اڤای اکن ملاون *ākanme-lāwan*. Avoir bon —, مولت *mūlut* کرس *krās*. Avoir le — effilé, مولت *ber-kāta* برکات *bānak*, بائق *mūlut panjang*. N'avoir que du —, تاهو برکات ساج *tāhu ber-kāta sāja*. Tenir le — dans l'eau, ممبری هارڤ ساج *mem-brī hārap sāja*.

BÉCASSE, s. f., کدیدی *kedidi*, تتیرو *būrung kedidi*, بورڠ کدیدی *tetiro*.

BÉCASSINE, s. f., بورڠ کدیدی یڠ کچل *būrung kedidi yāng ke-xil*. Double —, بکاسون *hayām-an rāwa*, راول *hayām-an rāwa*.

BEC-COURBÉ, s. m., l'avocette,
بورغ فیسیر *būrang pasisir*, بورغ
لاوت *būrang laūt*.

BEC-CROCHE, s. m., بورغ بلیس
būrang balibis.

BEC-DE-CORBIN, s. m., nom d'une
pince, نام سواتو جنس قیفت *nāma*
suātu jenis peñepit.

BEC-DE-LIÈVRE, s. m., lèvre fen-
due, بیبر یغ بله *bibir yang belah*.

BÊCHE, s. f., چغک *xangkul*,
تمیلغ پاخلی *pāxul*, پغکالی *perg-gālī*,
tambīlang.

BÊCHÉ, E, part. pas. du v. bêcher,
یغ دی-چغک *yang di-xangkul*, یغ
دی-گالی *yang di-gālī*. Un champ —,
بندغ یغ دی-گالی *bendang yang di-gālī*.

BÊCHEMENT, s. m., حال منچغک
hāl men-xangkul, حال مغکالی
hāl meng-gālī, پغکالین *perg-gālī-an*.

BÊCHER, v. a., منچغک *men-xang-*
kul, مغکالی *meng-gālī*, ممال *me-*
māxul. — la terre, منچغک تانه
men-xangkul tānah. Je ne puis
plus — la terre, تیاد هب دافت
لاکی *tiāda hamba dāpat*
men-xangkul lāgi.

BÊCHETON, s. m., چغک کچل قد
xangkul kexil pada *meng-gālī tānah*
akan memeliharā-kan kaxang.

BÊCHETTE, s. f., چغک یغ کچل
xangkul yang kexil, فاجل کچل
pāxul kexil.

BÊCHIQUE, s. m., remède contre
la toux, اوبت باتق *obat bātuk*.

BÊCHOT, s. m., فاجل *pāxul*, فاجل
کچل *pāxul kexil*.

BÊCHOTTER, v. a., ممال *memā-*
xul. — un jardin, ممال کبن *me-*
māxul kebōn.

BECQUÉE, s. f., براف مکان دافت
سواتو بورغ ابل سکالی دغن قارهن
brāpa makān - an dāpat suātu
būrang ambil sa-kālī dengan pārūh-
āa, سوف *sa-sūwāp*. Donner la —,
مپواثی بورغ *meñuwāp-i būrang*.

BECQUETER, v. a., ممال *memā-*
gut, منچوتق *men - xōtok*, ماتق
memātuk. — des fruits, ممالک بوه
memāgut būah-būah. Se — réci-
proquement, فاکت ممالک *pāgut-*
memāgut.

BEDAINE, s. f., فرت بسر *prūt*
besār, فرت گندت *prūt gandut*, فرت
بنجت *prūt bunxit*. Remplir sa —,
ماکن *mākan*. Il a peine à porter
sa —, سوسه ای برجالن سبب بسر فرتن
sūsah ia ber-jālan sebab besār
prūt-āa.

BEDEAU, s. m., خادم کریج *kādīm*
grēja, موزن *muezzin*.

BEDOUIN, E, s., بدوی *bedawī*. Un
—, سورغ بدوی *sa-ōrang bedawī*.

BEEFSTEAK ou BIFTECK, s. m.,
ساہیرس دا کھلبو *sa-hīris dāging lembu*.

BÉELZÉBUL, BÉELZÉBUTH, s. m.,
بعل زبول *beelzebūl*. — le prince
des démons, بعل زبول فُغبولو سکل
*beelzebūl pangh·tlu segala
jin itu*.

BEFFROI, s. m., مَرَجُو *mer·xu*, منارة
منارےٹ *menāret yang ber-lōxing*,
لوخچ سمبویں *lōxing sembūyan*.

BÉGALEMENT, s. m., حال کُٹف
hāl gegàp, برتیلر حال *hāl ber-têlur*,
فیلٹ *pêlat*.

BÉGAYER, v. n., کُٹف *gegàp*,
برتیلر *ber-têlur*, برفیلٹ *ber-pêlat*.
Il ne fait que —, ای کُٹف ساج,
ia gegàp sāja. — comme un petit
enfant, برتوتہ برفیلٹ ۲ سفرت کانتق ۲,
*ber - tūtur ber - pêlat - pêlat
seperti kănak-kănak kexil*.

BÈGUE, adj., اورغ یغ کُٹف *orang
yang gegàp*, اورغ یغ برتوتردغن فیلٹ
orang yang ber-tūtur dengan pêlat.

BÈGUEULE, s. f., اورغ فرمفون یغ
کاجق *orang perampūan yang
kā·xak*, اڭکار *jemāwa*, کارا *ang-
kāra*.

BÈGUEULE, femme prude, fausse
dévote, اورغ فرمفون یغ منافق *orang
perampūan yang munāfik*, اورغ
فرمفون یغ چولس هتین *orang per-
ampūan yang xūlas hati-na*.

BÉGUIN, s. m., کفیه اورغ
کوپیاہ اورغ فرمفون *kopiah orang peram-*

pūan per-tāpa, ۲ کَرُٹس کانتق *karpus
kănak-kănak*.

BÉGUINE, s. f., اورغ فرمفون فرتاف
orang perampūan per-tāpa.

BEIGNET, s. m., دادر *dādar*. — de
pommes, دادر تفاع *dādar tuffāh*.

BÉJAUNE, s. m., بورغ یغ لاکي مود
būrung yang lagi mūda.

Fig. اورغ مود یغ بلم تاهو *orang
mūda yang belum tāhu*, اورغ مود
یغ بلم چوب *orang mūda yang belum
xōba*.

BÈLEMENT, s. m., تریق دمب *te-
riak domba*.

BELETTE, s. f. Sorte de —, کسکس
kuskus.

BÉLIAL, s. m., نام سواتو برهال
nāma suāta berhāla; بلیل *belial*.

BÉLIAL, le démon, شیطان *šeitān*.
Les enfants de —, اتق ۲ شیطانان
anak - anak šeitān, اورغ جاهت
orang jāhat.

BÉLIER, s. m., دمب جنتن *domba
jantan*. — à cornes, دمب جنتن
*domba jantan yang ber-
tanduk*. — laineux, دمب جنتن یغ
*domba jantan yang ber-
bulu sūf*.

BÉLIER, machine de guerre pour
renverser les murailles, فرکاکس فرغ
اکن مروہکن بتغ *perkakas prang
akan me-rūbuh-kan bintirig*.

BÉLIER, machine pour enfoncer les pieux, *قنچخ* *frakās ākan me-māsuk-kan panxang ka-tānah*.

BÉLIER, signe du zodiaque, *برج الحمل* *burj ul-ḥamal*.

BELLE-FILLE, s. f., fille de l'époux ou de l'épouse, *انتق تیری فرمفون* *ānak tiri perampūan*.

BELLE-FILLE, bru, *منتو فرمفون* *menantu perampūan*.

BELLEMENT, adv., doucement, *دغن* *perlāhan-perlāhan*, *دغن* *perlāhan-perlāhan*, *دغن* *perlāhan-perlāhan*.

BELLE-MÈRE, s. f., épouse du père, *ایبو تیری* *ibu tiri*, *بند تیری* *bunda tiri*.

BELLE-MÈRE, mère de l'époux ou de l'épouse, *منتوق فرمفون* *mentūwak perampūan*.

BELLE-SŒUR, s. f., *سودار تیری* *sūdāra tiri*, *فرمفون* *sūdāra tiri perampūan*, *ایفر فرمفون* *īpar perampūan*.

BELLIGÉRANT, E, adj., *یغ برفرغ* *yang ber-prang*.

BELLIQUEUX, EUSE, adj., *یغ سوك* *yang sūka ber-prang*. —, apte à la guerre, *فرکاس* *perkāsa*, *برانی* *berāni*. Un peuple —, *قوم یغ سوك* *kaum yang sūka ber-prang*, *دغن* *kaum yang sūka ber-prang*, *قوم یغ گاگه* *kaum yang gāgah perkāsa*.

BELLOT, TE, adj., *مانس* *mānis*, *مولق* *mūlik*, *چنتق* *xantik*. Enfant

—, *انتق مولق* *ānak mūlik*. Petite fille bellotte, *انتق فرمفون چنتق* *ānak perampūan xantik*.

BELVÉDER ou BELVÉDÈRE, s. m., *تغت تشکی دمان اورغ دافت مخفق در* *tampat tinggi di-māna orang dāpat menampak deri jāuh*.

BELVÉDER, petit bâtiment pour prendre le frais, berceau, *فراغین* *per-angin-an*.

BÉNÉDICTÉ, s. m., *دعا دهولو در* *doā dahūlu deri mākan*. Dire le —, *مغوجف دعا دهولو در ماکن* *meng-ūxap doā dahūlu deri mākan*.

BÉNÉDICTION, s. f., *بركة* *berkat*, *دولة* *dawlat*, *تحية* *tahiyat*, *سلامة* *salāmat*. Donner la —, *ممبری بركة* *mem-brī berkat*, *مشوچف سمان* *meng-ūxap sampāna*. Demander la —, *منت بركة* *me-minta berkat*.

BÉNÉDICTION, vœux faits en faveur de quelqu'un. La — du pauvre, *دعا اورغ مسکین* *doā orang meskīn*. Sa mémoire est en —, *ای سده ماتى* *īa sudah māti dengan nāma yang baik*.

BÉNÉDICTION, don, faveur, bien-fait, *کرنی* *karunīa*, *نعمة* *niṣmet*. Avec la — de Dieu, *الله* *dengan karunīa allah*. Dieu l'a comblé de —, *دکرنیاکن الله ببراف نعمة فدان* *di-karunīa-kan allah be-brāpa niṣmet padā-ña*.

BÉNÉFICE, s. m., gain, profit, **لاب** *lāba*, **انتخ** *untung*. Obtenir un —, **منداشت انتخ** *ber-ūleh lāba*, **منداشت انتخ** *men-dāpat untung*. Partager le —, **لاب ممهاکی** *mem-bahāgi lāba*.

BÉNÉFICE, avantage, utilité, **کون** *gūna*, **کمنان** *ka-menāng-an*. Quel — y a-t-il en cela? **اڤ کون ایت** *apa gūna itu?*

BÉNÉFICE, privilège, **حق** *hak*. — d'âge, **حق عمر** *hak umur*.

BÉNÉFICE, charge avec revenu, **جوانن یغ برحاصل** *jawāt-an yang ber-hāsil*.

BÉNÉFICIER, v. n., **براوله لاب** *ber-ūleh lāba*, **منداشت انتخ** *men-dāpat untung*. Il n'y a pas beaucoup à — sur cette marchandise, **تیداکن دافت** *tiāda ākan dāpat be-brāpa bāñak lāba dengan dagāng-an itu*.

BENÊT, adj., niais, **بیغ** *bingung*, **سديکت بوده** *sa-dikit bōdoh*. Grand —, **یغ بوده** *yang bōdoh*.

BÉNÉVOLE, adj., **موره هاتی** *mūrah hāti*, **هاتی یغ بائق** *hāti yang bāik*, **یغ برکنن** *yang ber-kenèn*.

BÉNÉVOLEMENT, adv., **دغن سوك** *dengan sūka hāti*, **دغن سودی** *dengan sūdī*.

BÊNI, E, adj., glorifié, favorisé, **یغ دثوچی** *yang di-pūji*, **پوچی** *pūji*, **مبارک** *mubarak*, **مبارک** *mubarakat*, **مبارک** *mubarak*.

برسلامة *ber-salāmat*, **بردولة** *ber-dawlat*, **سمغان** *sampāna*. Le nom de Dieu —, **نام الله یغ دثوچی** *nāma allah yang di-pūji*. Un peuple —, **قوم یغ برسلامة** *kaum yang ber-salāmat*. Vous êtes bénie entre toutes les femmes, **اغکواد مبركة دانتار سکل** *angkaw ala muberkat di-antāra segala perampūan*. Et le fruit de vos entrailles est —, **دان** *dān*, **مبارکله بوه** *mubarak-lah būah* **پرūt-mu**.

BÉNIGNITÉ, s. f., **شکرتی یغ بائق** *pakriti yang bāik*, **هاتی یغ له لب** *hāti yang lemah lembut*, **کمران** *ka murāh-an*.

BÉNIN, m., **BÉNIGNE**, f., adj., **جینق** *jīnak*, **لب هاتی** *lembut hāti*, **موره** *mūrah*.

BÉNIR, v. a., sanctifier, **مغقدسکن** *meng-kudus-kan*. — un autel, **مغقدسکن مذبح** *meng-kudus-kan mezbēh*. — de l'eau, **مغقدسکن ایر** *meng-kudus-kan āyer*. — du pain, **مغقدسکن رونی** *meng-kudus-kan rōti*.

BÉNIR, faire des prières sur, souhaiter du bien à, **ممبرکاتی** *mem-ber-kāt-i*, **مغوجف برکت** *meng-ūxap berkat*. Un champ que Dieu a béni, **یغ هو تله ممبرکاتی دی** *yang hūwa telah mem-berkāt-i dīa*. Et il le bénit, **مک ایسون** *maka ia-pūn*, **مغوجفله برکت اتس** *maka ia-pūn*.

meng-ūcap-lah berkat atas-ña.
— un peuple, ممبرکاتی قوم *mem-ber-kāt-i kaum*. — des nouveaux époux, ممبرکاتی مہملی *mem-berkāt-i mem-peley*.

BÉNIR, louer, glorifier, remercier, ممبرجی *memōji*. — le seigneur, ممبرجی اللہ *memōji allah*. Bénissez son saint nom, فیحیکنلہ نام یخ قدس *puji-kan-lah namā-ña yang kudus*.

BÉNIR, combler de faveurs, faire réussir, ممبری سلامة *mem-brī salā-mat*, ممبری دولة *mem-brī dawlat*, ممبری دین *meng-untung-kan*. Que Dieu vous bénisse, دبری اللہ سلامة کفد *di-brī allah salāmat ka-pada angkaw*. Que Dieu bénisse votre voyage, دانتغکن اللہ اکن جالمن *di-untung-kan allah ākan jālan-mu*.

BÉNIT, E, part. pas. du v. bénir, consacré, قدس *kudus*, یخ قدسکن *yax di-kudus-kan*. Eau bénite, ایر قدس *āyer kudus*. Pain bénit, روتی و قدس *rōti kudus*. Église bénite, گریج یخ قدسکن *grēja yax di-kudus-kan*.

BÉNITIER, s. m., تمفت ایر قدس *tampat āyer kudus*, تمفت ایر سمبہیخ *tampat āyer sembahyang*.

Prov. Il se démène comme un diable dans un bénitier, سفرت اولر *seperti ūlar ber-balit-balit lakū-ña*.

BENJOIN, s. m., کمین *kaminūan*.

BENZINE, s. f., میق کمین *mīnak kaminūan*.

BÉQUILLE, s. f., تگت کتیق *tugkat katiak*. Marcher avec des —, برجالن فاکي تگت کتیق *ber-jālan pakey tugkat katiak*.

BERCAIL, s. m., کندغ ددب *kan-dang domba*, کندغ کبغ بریری *kan-dang kambing biri-biri*.

BERCÉ, E, part. pas. du v. bercer, بوی یخ داین *yax di-āyun*, این *būway*.

BERCEAU, s. m., ابون *ayūn-an*, بواين *buwāy-an*.

BERCEAU, lieu du commencement, تمفت فرملان *tampat per-mulā-an*, تمفت اصل *tampat asal*. Le — d'un peuple, تمفت اصل سواتو قوم *tampat asal suātu kaum*. Le — d'une famille, تمفت اصل بغس *tampat asal bangsa*. — de l'âge, کمداان *ka-mudā-an*. — du monde, فرملان دنیا *per-mulā-an duniā*.

BERCEAU de verdure pour prendre le frais, فراغین *per-angin-an*, تمفت تده *tampat tedòh*.

BERCEMENT, s. m., حال مغاین *hāl meng-āyun*, حال مبروی *hāl mem-būway*.

BERCER, v. a., مغاین *meng-āyun*, مغاینکن *meng-āyun-kan*, مبروی *mem-būway*, دندغ *dondang*. — un

enfant, مغاين اتق *meng-āyun ānak*.
 Agiter un berceau, مغاينکن بواين *meng-āyun-kan buwāy-an*. — sur
 les genoux, مغولت *meng-ūlit*. —
 dans les bras, منيخ *menūmay*.

BERCER, amuser d'espérances,
 ممبرى هاراف *mem-brī hārap*, ممبرى
 هراڤن يڭ سى ۲ *mem-brī harāp-an*
yang sia-sia.

SE BERCER, v. pron., بر بوى
 سنديرى *ber-būway sendiri*.

BEROEUSE, s. f., فغاين *perg-*
āyun, اورغ فغاين *orang perg-āyun*,
 اورغ مبرى *orang mem-būway*.

BERGE, s. f., تڤى قارت *tepi pārit*,
 تڤىڭ سوغى *tebing sūngay*.

BERGER, m., ÈRE, f., گمبال *gom-*
bāla, گمبال كمبڭ بريرى *gombāla*
kambing biri-biri. La houlette du
 —, تڤىڭ گمبال *tungkat gombāla*.
 Un — soigneux, راجن يڭ گمبال
gombāla yang rājin. La mort éga-
 lise les rois et les bergers, كمتين
 مچاكن راج دغن گمبال *ka-mati-an*
meñamā-kan rāja dengan gombāla.

BERGERIE, s. f., كندڭ دمب *kan-*
dang domba, رومه كمبڭ بريرى
rūmah kambing biri-biri.

BERLUE, s. f., كابرمات *kābur*
māta, كابرمات قد سساعة ساج *kābur*
māta pada sa-sāat sāja, كابرمات
 يڭ لالو *kābur māta yang lālu*.

Avoir la —, تيا د مليت دغن ترغ
tiāda me-lihat dengan trang.

BERNE, s. f., ثرى دترجنگن اورغ
 پرى دى-ترجنگن-كان اوس سليت
pri di-terjun-kan orang
atas salimut.

BERNE, raillerie, سنديرن *sindir-*
an, فرديان *per-dayā-an*.

Loc. adv. Mettre le pavillon en
 —, ماسخ بندير ترگوڭ اكن ميتاكن حال
 مامساھن *memāsang bandera ter-*
gulang akan meñatā-kan hāl ka-
susāh-an.

BERNÉ, E, part. pas. du v. berner,
 يڭ دترجنگن اورغ اوس سليت
yang di-terjun-kan orang atas salimut.

BERNÉ, moqué, سندر *sindir*, يڭ
 تفرداى *yang di-sindir*, يڭ
 تفرداى *yang te-per-dāya*.

BERNER, v. a., منرجنگن اورغ اوس
 سليت اكن مپسكن دى ايت
mener-
jun-kan orang atas salimut akan
meñusah-kan dia itu.

BERNER, se moquer de quelqu'un,
 مپندرکن اورغ
meñindir-kan orang,
 مفردياكن اورغ
mem-per-dayā-kan
orang.

BERNIQUE, adv., هاراف يڭ سى ۲
hārap yang sia-sia. Il m'a demandé
 de l'argent; mais —, اى سده منت
 وڭ در هب تيا دى دبرى هب
ia sudah minta wang deri hamba
tetapi tiāda di-brī hamba.

BESACE, s. f., بیتق *sītak*, بچ *bakxa*, کارغ بر دو یغ دواکی اورغ *kārong ber-dūa yang di-pākey orang pe-minta*.

Loc. Être à la —, جادی مسکین *jādi meskīn sa-kāli*. Porter la —, منت *menta-menta*. Chacun porte sa —, ثد سکل اورغ اد سوسه *pada segala orang ada sūsah-ña*.

BESICLES, s. m. pl., چرمن مات *xermin mātā*, چرمن مات یغ برسفت *xermin mātā yang ber-sepīt*. Porter des —, ماکي چرمن مات یغ برسفت *memākey xermin mātā yang ber-sepīt*.

Loc. Prenez vos —, لیهت بایق *lihat bāik-bāik*, ایشث بایق *īgat bāik-bāik*.

BESOGNE, s. f., فکرجان *karja*, فکرجان *pe-karjā-an*, فربواتن *per-buāt-an*, فراساهن *per-usāh-an*. Beaucoup de —, بایق کرج *bāñak karja*. Bonne —, فکرجان یغ بایق *pe-karjā-an yang bāik*. Mauvaise —, فکرجان *pe-karjā-an yang jāhat*. — d'affection, کرج یغ جادی دغن *karja yang jādi dengan sūka hāti*. Faire sa —, مشرجان *mengarjā-kan pe-karjā-an sendiri-ña*. Se mettre en —, مملای فکرجان *me-mulā-i pe-karjā-an*.

Loc. Faire plus de bruit que de —, برکات بایق مشرج سدیکت *ber-kāta bāñak mengarjasa-dikit*. Selon l'argent la —, کرج تورت اوته *karja turut ūpah*. Donner de la — à quelqu'un, ممبری سوسه *mem-brī sūsah*.

BESOIN, s. m., manque, ککراغن *ka-kurāng-an*, کفغان *hājat*, ککراغن *ka-papā-an*. Un grand —, ککراغن *ka-kurāng-an yang āmat sāngat*. — d'argent, ککراغن *ka-kurāng-an wang*. Avoir —, کرج *ber-hājat*. Pourvoir au —, مپفیکن *meñampey-kan hājat*. Dieu pourvoit au — de ses serviteurs, الله مپفیکن *allah meñampey-kan hājat segala hambā-ña*.

BESOIN naturel, حجة *hājat*. Faire ses besoins, قضا حجة *kedlā hājat*.

BESOIN, ce dont on a —, یغ اوسه *yang ūsah*, فانت *wājib*, واجب *pātut*, هارس *hārus*. L'homme a — de manger, اوسه مکانن ثد اورغ *ūsah makān-an pada orang*. Il a — de prier, واجب ای منت دعا *wājib ia minta doa*. Il n'a pas — tiada هارس ای فکری سان *tiada harus ia pergi sana*. Le pauvre a — d'aide, مسکین *orang meskīn* اکن تلوغن *ōrang meskīn*.

ber-hājat ākan tulūng-an. Au —, کتیک *apa-bīla hārus*, کتیک *apa-bīla hārus*, فانت *kotika pātut.* Selon le —, تورت *tūrut hājat.*

BESSON, NE, s., کمبر *kambar.*

Frères bessons, سودار کمبر *sūdāra kamar.*

BESTIAL, E, adj., حیوانی *heywāni.*

BESTIAUX, s. m. pl., سکل بنانغ *segala binātang jīnak yang ber-kāki ampat.* Cet homme a beaucoup de —, بائق بنانغ فد اورغ ایت *bāñak binātang pada ōrang itu.*

BESTIOLE, s. f., بنانغ کچل *binātang kexīl.*

BÊTA, s. m., اورغ بوده *ōrang bōdoh.* C'est un gros —, ای بائق *ia bāñak bōdoh.*

BÊTAIL, s. m., سکل بنانغ جیتق یغ *segala binātang jīnak yang ber-kāki ampat.* Gros —, بنانغ جیتق یغ بسر *binātang jīnak yang besār.* Menu —, بنانغ جیتق یغ کچل *binātang jīnak yang kexīl.*

BÊTE, s. f., بنانغ *binātang*, حیوان *heywān.* Un troupeau de —, سکاوان *sa-kāwan binātang.* — apprivoisée, بنانغ یغ جیتق *binātang yang jīnak.* — sauvage, بنانغ لیر *binātang liar.* — féroce, بنانغ بوس *binātang būwas.* — furieuse, بنانغ

کارغ *binātang gārang.* — à cornes, بنانغ یغ برتندق *binātang yang bertanduk.* — à laine, بنانغ یغ بربولو *binātang yang ber-būlu sūf.* Une belle —, بنانغ یغ بائق *binātang yang bāik.* Apprivoiser une —, منجینفکن بنانغ *men-jīnak-kan binātang.*

Fig. —, personne stupide, اورغ *ōrang bōdoh*, یغ تیاد عقل فدان *yang tiada akal padā-ña.* Il est un peu —, ای بوده سدیکت *ia bōdoh sa-dikit.*

Loc. Vivre et mourir en —, هیدف دان ماتی دغن تیاد برعباده *hidup dān māti degan tiada ber-ibādāt.*

BÉTEL, s. m., سیره *sīrih.* Une feuille de —, داوان سیره سلی *dāwan sīrih sa-ley.* Une chique de —, سیره سکافر *sīrih sa-kāpur.* Chique de — déjà mâchée, سغه *sepah.* Noix qui se mâche avec le —, بوه فینغ *būah pīnang.* Boîte à —, تفت سیره *tampat sīrih.* Boîte à — d'une grande dimension, لنگاوی *leng-gāwey.* Plateau sur lequel on présente le —, جورغ چران *xerāna*, سیره *jōrong sīrih.* —, plateau à l'usage des princes, فون *pūwan.* Mâcher le —, ماکن سیره *mākan sīrih.* En parlant des princes, ستف

سیره *santap sirih*. Présenter le — ,
ممبری سیره *mem-brī sirih*.

BÊTEMENT, adv., دغن کبدوهن
dengan ka-bodōh-an, دغن کبغوغن
dengan ka-bingūng-an. Il agit — ,
لکون سڅرت لاکو اورځ بوده
lakū-ña seperti laku orang bodoh.

BÊTISE, s. f., کبدوهن *ka-bodōh-an*,
کبغوغن *ka-bingūng-an*, کورځ
عقل *kūrang akal*.

BÊTON, s. m., کافر دان څاسردان
کرسق یخ چمفر اکن مغرجاکن الاسن
kāpur dān pāsir dān kersik yang xampur akan mengarjā-kan alās-an rūmah.

BEUGLEMENT, s. m., تڅه *tangoh*,
تڅگه *tanggoh*, درم *deram*. — du
bœuf, تڅه لمبو *tangoh lembu*.

BEUGLER, v. n., برتڅه *ber-tangoh*,
مندرم *men-deram*. — comme un
bœuf, برتڅه سڅرت لمبو *ber-tangoh seperti lembu*.

BEURRE, s. m., منټیک *mantēga*,
سائق *mīnāk sāpi*. — frais,
بهارو منټیک *mantēga bahāru*. —
salé, منټیک یخ دگرامی *mantēga yang di-garām-i*. — fondu, منټیک چایر
mantēga xāér. — noir, منټیک
ماتق جادی هیم *mantēga māśak jādi hitam*. — de chèvre, منټیک
کبڅ *mantēga kambing*. Battre
le — , منټیک ابر سوسو *menumbuk āyer sūsu*. Lait de — , ابر سوسو یخ

دټبق *āyer sūsu yang di-tumbuk*,
دادی منټیک *dādi mantēga*.

Loc. Promettre plus de — que
de pain, ممبری هارڅ سی ۲
mem-brī hārap siā-sīa.

BEURRÉE, s. f., روتی دغن منټیک
سهرس روتی *rōti dengan mantēga*,
دغن منټیک *sa-hiris rōti dengan mantēga*.

BEURRER, v. a., محبوبه منټیک *mem-
būbuk mantēga*, مپاڅو دغن منټیک
meūpu dengan mantēga.

BEURRIER, IÈRE, s., اورځ یخ جول
منټیک *orang yang jūal mantēga*.

BÉVUE, s. f., سیلف *sīlap*, سست
ساله درکورځ ایڅت *sesāt, sālāh*,
ساله دري کورځ ینگات *sālāh deri kūrang ingat*. Faire une
— , برسلف *ber-sīlap*, مپست *me-
nēsāt*.

BÉZOARD, s. m., کللیک *golēga*,
سبجی کللیک *sa-bijī golēga*. Un — ,
مستیک *mustika*.

BIAIS, adj., oblique, سیرځ *sērung*,
ترجل *terjal*, لتڅ *lintang*. Couper
en — , څوتڅ سیرځ *pūtung sērung*,
کرت سیرځ *krāt sērung*.

BIAISER, v. n., ملتڅ *me-lintang*,
میرځ *mīring*.

BIBERON, s. m., کفسواکن
ممبری مینم څد کانق ۲ کچل
*kapsaw akan mem-brī mīnum pada kānaq-
kānaq kexil*.

BIBERON, NE, s., buvenir, اورغ یخ *orang yang kūwat mīnum.*

BIBITION, s. f., حال مینم *hāl mīnum.*

BIBLE, s. f., الکتاب *el-kitāb*,
سورت فرجنجیئن لام دان *el-kitāb orang mesēhi*,
سورت فرجنجیئن *sūrat per-janji-an lāma dān per-janji-an bahāru.*
—, parole de Dieu, فرمان الله *fir-mān allah.* Le livre de la —,
سورت الکتاب *sūrat el-kitāb.* Texte
de la —, نص الکتاب *naṣ el-kitāb.*
Commentaire de la —, تفسیر الکتاب
tafsīr el-kitāb.

BIBLIOGRAPHE, s. m., یخ تاهوسکل *orang yang tahu segala kitāb*,
اورغ *orang yang*
یخ مبری خبر در کتاب *mem-brī khabar deri kitāb.*

BIBLIOPHILE, s. m., یخ براهی *orang yang berāhi akan kitāb*,
اورغ *orang*
یخ سوک کتاب *yang sūka kitāb.*

BIBLIOTHÉCAIRE, s. m., جورو کتاب *juru kitāb*,
اورغ یخ ملهراکن تمفت *orang yang memelihara-kan tempat simpan kitāb.*

BIBLIOTHÈQUE, s. f., فرهنگشون *per-himpūn-an kitāb*,
تمفت *tempat simpan kitāb.*

BIBLIQUE, adj., یخ تورت الکتاب *yang turut el-kitāb.* Enseignement
—, فقهارن الکتاب *peng - ajār - an*

el-kitāb. Les livres —, سورت سرانن *sūrat-surāt-an el-kitāb.*

BICHE, s. f., روس بتین *rūsa be-tīna*,
منجائغن بتین *menjāngan be-tīna.*

BICHETTE, s. f., روس بتین یخ کچل *rūsa betīna yang kexil.*

BICHONNER, v. a., مخندم رمبت دان *meng-andam rambut dān*
جغت *janggut*, مخیکل رمبت *meng - ikal*
rambut.

SE BICHONNER, مخندم رمبت دان *meng-andam rambut*
جغت درین *dān janggut diri-ña*,
مخیس درین *meng-hīyas diri-ña.*

BICOLORE, adj., برورن دو *ber-warna dūa.*

BICOQUE, s. f., کوبوکچل *kūbu kexil*,
بنتخ یخ تیاد قوه *bingting yang tiāda kūwat*,
کچل رومه *rūmah kexil*,
رومه اورغ مسکین *rūmah orang meskīn.*

BICORNE, adj., ذو القرنین *dzu'l-karnein*,
برتندق دو *ber-tanduk dūa*,

برهوجخ دو *ber-hūjung dūa.*

BIDET, s. m., کود کندران *kūda kandarā-an*,
کود کئیکن *kūda ka-naik-an.*

BIDON, s. m., کندی ایر *kendi āyer.*

BIEN, s. m., یخ بایق *yang baik*,
یخ مبری *yang ber-gūna*,
یخ برکون *yang mem-brī untung*,
بایق *baik*,

هت *harta*, وع *wang*, بند *benda*,
 بارغ *bārang-bārang*, ککيان *ka-kayā-an*,
 دگاغن *dagāng-an*. Le —
 et le mal, بايق دان جاهت *bāik dān*
jāhat. Les biens du corps, سلامة
salāmat, پامن *nāman*, قوة *kūwat*.
 Les biens de l'esprit, عقل *aḳal*,
 فقهون *bixāra*, بچار *bixāra*,
 پښتاهن *pergatahū-an*. Les biens de l'âme,
 کبچيک *ka-bijik-an*, ککيان *ka-bāik-an*.
 Les biens passagers, هت يځ
harta yang fenā. Les biens
 durables, هت يځ ککل *harta yang*
kakūl. Les biens de ce monde, بارغ
bārang-bārang duniā ini.
 Les biens de l'autre monde, بارغ
bārang-bārang ākīrat. Le —
 parfait, بارغ اف يځ بايق سکالي
apa yang bāik sa-kālī. Le — public,
 يځ برکون فد سکل اورغ
yang ber-gūna pada segala orang.
 C'est un grand — pour nous,
 يځ برکون فد يځ بايق دان وځن
mem-bōros-kan hartā-ña dān wang-ña.
 کامي *kāmi*. Pratiquer le —, مغرجاکن
mengarjā-kan pe-kārjā-an yang bāik.
 Faire du — au prochain,
 مېوت کبچيک اکن تمن *mem-būat ka-bijik-an ākan temān-ña*.
 Désir du —, ايغن اکن يځ بايق
ingin ākan yang bāik. La paix fait
 du — au commerce, دامي جادي
dāmey jādi ber-gūna pada per-niagā-an.
 Dire du — de quelqu'un, موجي اورغ *me-*

mūji orang. C'est un homme de —,
 اي اورغ بايق *ia orang bāik*.

LES BIENS, la richesse, la fortune,
 هت *harta*, ککيان *ka-kayā-an*,
 هت دنيا *harta duniā*, بارغ *bārang-bārang*.
 Les biens de l'état, نكري
nagrī pūña harta. Les biens de l'église,
 گريچ فون هت *greja pūña harta*.
 Biens communs, بارغ
mubāh. Biens meubles, بارغ
bārang-bārang yang ka-pindāh-an.
 Biens immeubles, بارغ
bārang-bārang yang tiāda ka-pindāh-an.
 Acquérir des —, براوله ککيان
ber-ūleh ka-kayā-an, منداث هت
men-dāpat harta. Hériter de biens,
 مغوارث *merg-wāriṣ harta*. Donner
 ses biens en aumône, منصدتکن
men-ṣedekāt-kan hartā-ña.
 Dissiper ses biens, مېورسکن هرتان
mem-bōros-kan hartā-ña dān wang-ña.

BIEN, adv., بايق *bāik*, بايق *bānak*,
 ساغت *sāngat*, سکالي *sa-kālī*. Il
 est —, اي اد بايق *ia ada bāik*. Un
 travail — fait, فربواتن يځ بايق
per-buat-an yang bāik. C'est —, ايت
itu bāik-lah. Pensez-y —,
 ايغلته بايق *ingat-lah bāik-bāik*.
 Il parle —, بايق فرتکائن *bāik per-katā-an-ña*. — portant,
 برپامن *ber-nāman*. Il est — élevé, اي سوشن

ia sūpan, مانس لکون *mānis lakū-
na*, ای تاهو عاده *ia tāhu ādat*. Il
est — aise, سکت *ia suka-xita*.

— fort, بايق کواس *bāñak kuāsa*.

— grand, بايق بسر *bāñak besur*.

— loin, بايق جاوه *bāñak jāuh*.

— solide, تتف سکالی *tetup sa-kālī*.

— des gens, ببراف بايق اورغ *be-
brāpa bañak orang*. — plus, له

بايق سديکت *lebeh lagi*. — peu, بايق

سديکت *bāñak sa-dikūt*. — moins, له

بايق *bāñak sa-dikūt*. — moins, له

کورغ *bāñak lebeh kūrang*. — faire,

مبوت فربوانن *mem-buat*

per-buat-an yang baik. Fort —,

بايق سکالی *bāñak baik*, بايق

کورغ *bāñak lebeh kūrang*. Aussi —,

سام بايق *sāma baik*. Très —,

بايق بايق *bāñak baik*. Oui —,

يا بتل *yā betul*. — que, مسکی

maski.
BIEN-AIMÉ, E, adj. et s., بايق ککاسه *yang ka-kāsih*.

BIEN-ÊTRE, s. m., کدوکن بايق

کدوکن *ka-dudūk-an yang baik*, حال

بايق *hāl yang baik*, پامن *āman*.

BIENFAISANCE, s. f., کمرهن *ka-*

murāh-an, کبجیکن *ka-bijik-an*,

انگره *anugrah*.

BIENFAISANT, E, adj., مورده هاتی

مورده *mūrah hāti*, درماون *dermāwan*,

بايق برگون *yang ber-gūna*. Un homme

—, اورغ بايق مورده هتین, *orang yang
mūrah hāti-ña*. Une rosée —,
بايق برگون *embun yang ber-gūna*,
بايق برفايده *embun yang ber-
fāidat*.

BIENFAIT, s. m., کرنی *karunā*,

انگره *anugrah*, کبجیکن *ka-bijik-an*,

نعمه *nijmet*, درما *dermā*. Répandre

ses bienfaits, مملهن کرنیان *me-*

limpah-kan karunā-ña.

BIENFAITEUR, TRICE, s., بايق بر بوت

بايق *yang ber-buat ka-bijik-an*,

بايق مغد کراهی *yang meng-anugrah-i*,

فولغ *penulung*.

BIEN-FONDS, s. m., هرت بايق تيا

هرت *harta yang tiada ber-grak*,

هرت بايق تيا *harta yang*

tiadaka-pindāh-an, رومه *rūmah-*

rūmah, تانه *tānah-tānah*.

BIENHEUREUX, EUSE, adj., برهکی

برهکی *ber-bahagiā*, براتغ *ber-untung*,

مبارک *mubārak*. — ceux qui savent

réprimer leurs passions, برهکیاله

برهکیاله *ber-bahagiā-lah segala orang yang*

tāhu menāhan-kan hawā nefsū-

ña. — ceux qui sont doux, برهکیاله

برهکیاله *ber-baha-*

giā-lah segala orang yang jīnak

hāti-ña. Vous êtes —, اغکو مبارک

اغکو مبارک *angkaw mubārak*. Les âmes bien-

heureuses, جیوا اورغ قدس *jīwa-*

jīwa orang kudus. Le séjour des —,

سورک *suwarga*. Un moment —,
 کتیک یغ *baik*.
 Eternité bienheureuse, کسکاءن رالم
 سورک *ka-sukā-an dālam suwarga*.

BIENNAL, E, adj., یغ دو تاهن لمان
yang dua tahun lamā-ña.

BIENSÉANCE, s. f., کفتوتن *ka-*
patūt-an, کهروسن *ka-harūs-an*,
 عادة *ādat*, ثری سوڤن *prī sūpan*,
 ثری سنتن *prī santun*. Avec —,
 دغن سفاتن *dengan sa-pātut-ña*,
 دغن سفرتین *dengan sepertī-ña*. Qui
 connaît la —, یغ تاهو عادة *yang*
tāhu ādat.

BIENSÉANT, E, adj., فانت *pātut*,
 لایق *lāik*, هارس *hārus*, سوڤن *sūpan*,
 سنتن *santun*. Cela n'est pas —,
 ایت تیاد فانت *itu tiāda pātut*. Il
 n'est pas — de s'asseoir les jambes
 pendantes, تیاد سوڤن دودق برجنٹی ۲
tiāda sūpan dūduk ber-juntey-
juntey.

BIENTÔT, adv., لکس *lekàs*, لکس
 دغن *lekàs jūga*, سورک *sigràh*, سورک
 دغن *dengan sigràh*, سدیکت *sagràh*,
 سبنتر *lāgi sa-dikit kotika*, سبنتر *sa-*
bentar. Je retournerai —, سورک
 سورک *sigràh hamba ākan*
 پلارڠ. Cela est — dit, دغن لکس
 دغن *dengan lekàs itu di-kāta*.
 — il prit un visage sévère, سورک

سورک *sigràh* *ia me-mā-*
sam-kan mukā-ña. On le trouva,
 mais — il fut perdu de nouveau,
 ای سده ددافت اورڠ تتافی سورک ای
 سورک *ia sudah di-dāpat orang*
tetāpi sigràh ia hilang pūla. Il
 retombera —, دغن لکس ای اکن
 دغن *dengan lekàs ia ākan*
 سورک *jātih pūla*. — après, سدیکت
 سورک *lāgi sa-dikit kotika*.

BIENVEILLANCE, s. f., فراڠی اورڠ
 یغ سورک *perāngi orang yang*
 سورک *sūka menūlung*, فغسین *pengasih-*
an, کسین هاتی *kasih-an hāti*,
 کمرهن *ka-murāh-an*.

BIENVEILLANT, E, adj., یغ سورک
 یغ سورک *yang sūka menūlung*, سورک
 یغ سورک *yang mūrāh hāti-ña*, سورک
 یغ سورک *yang sūka ber-būat baik*,
 درمان *dermāwan*.

BIENVENU, E, adj., سلامتہ داتڠ *sa-*
lāmat dātang. Soyez le —, سلامتہ
 داتڠ *salāmat tūan-ku māsuk*.

BIENVENUE, s. f., سلامتہ داتڠ *sa-*
lāmat dātang. Donner la —, ممبری
 داتڠ *mem-brī salāmat dātang*.

BIÈRE, s. f., قتی اورڠ
 قتی *peti orang mātī*, کړند *keranda*.
 Mettre un mort dans la —, ممبوه
 میت دالم کړند *mem-būbuh mayet*
 دالم *dālam keranda*.

BIÈRE, s. f., boisson, بیر *bîr*.
Petite —, بیرلته *bîr letêh*. — forte,
بیرکرس *bîr kràs*.

BIFFAGE, s. m., action de biffer,
حال مغهاڤسکن *hāl meng-hāpus-kan*,
حال قهڤوس *peng - hapūs - an*,
حال مغکارس *hāl meng-gāris*.

BIFFÉ, E, part. pas. du v. biffer,
کارس *hāpus*, همڤس *hampus*,
گارس *gāris*.

BIFFER, v. a., effacer, مغهاڤسکن
menghāpus-kan, مغهڤسکن *meng-*
ham-pus-kan, مغکارس *meng-gāris*.
— un article de son testament,
مغهاڤسکن سواتو ژرکار وصیتن
meng-hāpus-kan suātu porkāra wasi-
yat-ña.

BIFFER, annuler, منیداکن *menia-*
dā-kan.

BIFLORE, adj., دو، بر بوع *ber-būnga*
dūa. Tige —، تڭکی یخ بر بوع دو،
tangkey yang ber-būnga dūa.

BIFOLIÉ, E, adj., برداون دو *ber-*
dāun dūa.

BIFURCATION, s. f., سمڤ *simpang*,
سمڤان *simpāng-an*, تمڤت برڤابڤ
tampat ber-xābang.

BIFURQUER (SE), v. pron., مڤڤڤ
meñimpāng, برڤابڤ *ber-xābang*.
Un chemin qui se —، جالن یخ مڤڤڤ
jālan yang meñimpang. Une racine
qui se —، اکر یخ برڤابڤ *akar yang*
ber-xābang.

BIGAME, adj., یخ مغوی دو ژرمڤون
yang mergawin-i dūa perampūan,
یخ برینی دو *yang ber-bini dūa*.

BIGAMIE, s. f., حال اورڤ یخ
hāl orang yang مغوی دو ژرمڤون
mergawin-i dūa perampūan, حال
اورڤ یخ برینی دو *hāl orang yang*
ber-bini dūa, ژرمڤون *per-madū-*
an.

BIGARRÉ, E, part. pas. du v.
bigarrer, هیرم *hīram*, برهیرم *ber-*
hīram, ڤلڤ *palang*, برڤلڤ *ber-*
palang, بلڤ *belang*. Parasol —,
ڤایڤ یخ برهیرم *pāyung yang ber-*
hīram. Un oiseau —، بورڤ یخ هیرم
būrung yang hīram warnā-ña.

BIGARRER, v. a., مغهیرمکن *meng-*
hīram-kan.

BIGARRURE, s. f., ڤری ورن هیرم
prī warna hīram, هیرامن *hīram-an*,
ڤنڤورن *panxawarna*, ورن ۲، *warna-*
warna.

BIGLE, adj., مات جولڤ *māta*
jūling, جرڤ *jerang*, کرڤ *kerling*.

BIGLER, v. n., منڤولڤ *men-jūling*,
مڤرڤلڤ *mergerling*.

BIGOT, E, adj., منافق *munāfik*.
Un —، اورڤ منافق *orang*
munāfik.

BIGOTERIE, s. f., fausse piété,
ڤری منافق *prī munāfik*, یخ
عبادة *ibadat yang* dusta

BIJOU, s. m., *رَتَن* *permāta*, *جواهر* *ratna*, *مات بند* *māta benda*, *جواهر* *jawher*. — précieux, *رَتَن* *permāta* *yang indah-indah*. Garni de bijoux, *رَتَن* *tāta* *dengan permāta*. Mettre ses bijoux en gage, *مَپَندِرَاکَن* *meñan-darā-kan permātā-ña*.

BIJOUTERIE, s. f., commerce de bijoux, *پَرَنیَاگَاَن* *per-niagā-an permāta*, *دَکَاغَن* *dagāng-an ratna*.

BIJOUTIER, IÈRE, s., *جواهری* *jaw-harī*, *تَوَکُغ* *tūkang permāta*.

BILABIÉ, E, adj., qui a deux lèvres, *یَاغ* *yang ber-bibir dūa*.

BILAN, s., m., *بِلَاغَن* *bilāng*, *بَنَدِیغَن* *bandīng-an*, *هِتُوغَن* *hitūng-an*.

BILE, s. f., *هَمپَدُو* *hampedū*. Amer comme de la —, *فَاہَت* *səfət*. *هَمپَدُو* *pāhit seperti hampedū*. Vomir de la —, *مَہْمَتَکَن* *me-muntah-kan hampedū*.

Fig. Colère. Échauffer la —, *مَہْمَانَسَکَن* *memānas-kan hampedū*, *مَارَہْکَن* *me-mārah-kan orang*. Tempérer sa —, *مَنَاہَنکَن* *menāhan-kan mārāh-ña*. Des paroles pleines de —, *فَرِکَنَاَن*. *یَاغ* *per-katā-an yang manjur sa-kālī*.

BILIEUX, EUSE, adj., *یَاغ* *yang hampedū pūña*, *یَاغ* *در هَمپَدُو* *per-katā-an yang hampedū pūña*.

yang deri hampedū. Personne —, *اَوْرَغ* *orang yang bāñak hampedū padā-ña*, *یَاغ* *orang yang lekus mārāh*. Maladie —, *پَہْنَاکَت* *peñākit hampedū*.

BILINGUE, adj. Inscription —, *عِلَامَة* *alamat sūrat yang di-sūrat-kan dalam dūa bahāsa*.

BILLARD, s. m. Jeu de —, *فَرَمِیَن* *per-māin-an bōlah*. Salle de —, *رُومَه* *rūmah bōlah*. Table de —, *مَیْج* *mēja māin bōlah*. Queue de —, *کَاو* *kāyo*. Jouer au —, *بَرمَاين* *ber-māin bōlah*.

BILLARDE, v. n., *کَن* *kena bōlah dūa kālī*.

BILLE, s. f., *بُولَه* *bōlah*. — blanche, *بُولَه* *bōlah pūtih*. — rouge, *بُولَه* *bōlah mērah*. Faire une —, *مَنُوَلَاک* *menūlak bōlah dalam kandung*. —, petite boule servant à des jeux d'écoliers, *بُولَه* *bōlah kexil*. *فَرَمِیَن* *kexil per-māin-an kāñak-kāñak*.

BILLET, s. m., *سُورَت* *sūrat kexil*, *وَرَقَة* *warkat kexil*, *سَمَارَق* *sa-pūtung sūrat*, *نَبَذَة* *nub-zat*. Ecrire un —, *مَپُورَت* *mapurat kexil*.

menūrat warḡat kezil. Envoyer un —, ملايڭکن سڤوتڭ سورت *me-lāyang-kan sa-pūtung sūrat*. — cacheté, سورت يڭ دخاتمکن *sūrat yang di-kātam-kan*. — doux, سورت *sūrat kāsih*, سورت چنت *sūrat xinta*. — affectueux, نبذة المحبة *nubzat el-muḥabat*. Un petit —, ورقة *warḡat yang sa-dzerret*. Contenu d'un —, بوي نبذة *būñi nubzat*. — de faire part, سورت *sūrat me-ñatā-kan*. — de loterie, سورت اندی *sūrat undey*. — de logement, سورت مندوق *sūrat memondok*. — de banque, وڭ *wang*, قرطاس *wang karṭās*. — à ordre, سورت جنجی بایر فد اورڭ يڭ دنتوکن *sūrat janji bāyar pada ōrang yang di-tantū-kan*. — d'entrée, سورت ماسق *sūrat māsuk*.

BILLON, s. m., monnaie de cuivre, وڭ تمباک *wang tembāga*, وڭ فچه *wang pexàh*. Vingt piastres en — (en sous), وڭ تمباک دو قوله رڭت *wang tembāga dūa pūloh ringgit*.

BILLOT, s. m., قطع کایو *puntung kāyu*, تفت چنچڭ داڭڭ *tampat xenxang dāgıng*. Hacher de la viande sur un —, منچنچڭ داڭڭ *men-xenxang dāgıng* atas *puntung kāyu*. Trancher la tête sur un —, موطڭ لهر انس قطع *memūtung leher atas puntung kāyu*.

BIMANE, adj., qui a deux mains, دو برتاڭن *ber-tāngan dūa*.

BIMBELOT, s. m., فرسینن کاتق ۲ *per-māin-an kānaḡ-kānaḡ*.

BIMESTRE, s. m., دو بولن لاک *dūa bulan lamā-ña*.

BINAGE, s. m., فراوسه تانه فد کدو *per-ūsah tānah pada ka-dūa kālī*, حال مموت میس دو کالی سهارى *ḡāl mem-būat mīsa dūa kālī sa-hārī*.

BINAIRE, adj., بر دو *ber-dūa*.

BINER, v. a., منڭکال تانه فد کدو *menangḡala tānah pada ka-dūa kālī*.

BINER, v. n., مموت میس دو کالی سهارى *mem-būat mīsa dūa kālī sa-hārī*.

BINOCLE, s. m., تروڭڭ کچل يڭ بر دو *trōpong kezil yang ber-dūa*.

BIOGRAPHE, s. m., ڤورت کهدوڭن *peñūrat ka-hidūp-an*, صاحب حکایه *ṡāhib el-hikāyat*.

BIOGRAPHIE, s. f., سورت ڤری *sūrat prī mengatā-kan ka-hidūp-an ōrang*, حکایه کهدوڭن اورڭ *ḡikāyat ka-hidūp-an ōrang*, چتره کهدوڭن *xe-ritrā ka-hidūp-an*. La — d'Alexandre, حکایه اسکندر *ḡikāyat is-kander*.

BIPÈDE, adj., qui a deux pieds, دو برکاکى *ber-kāki dūa*. Les oiseaux

sont bipèdes, بورغ ۲ ایت برکاکي دو
būrung-būrung itu ber-kāki dūa.

BIQUE, s. f., کبښځ بتين *kambing betina.*

BIS, E, adj., هيم مانس *hitam manis*, ورن څيرځ *warna perang.*
Du pain —, روتي ښځ هيم مانس, *rōti yang hitam manis warnā-
ña*, روتي کاسر *rōti kāsar.*

BIS, adv., ښځ دو کالي *dūa kālī*, ښځ *yang ka-dūa.* Numéro six —,
نومبر انم ښځ دو *nūmber anām yang ka-dūa.*

BISAÏEUL, E, s., مويځ *mōyang*, نينق *nēnek besār.* Le —, نينق *nēnek besār laki-lāki.*
La bisaïeule, نينق بسر قرمځون *nēnek besār perampūan.* — paternel,
نينق بسر در سبله باف *nēnek besār deri sa-belāh bāpa.* — maternel,
نينق بسر در سبله ماء *nēnek besār deri sa-belāh mā.*

BISANNUEL, LE, adj., ښځ دو تاهن لاک *yang dūa tāhun lamā-ña.* Plante —,
څوک ښځ هيدف دو تاهن *pōkok yang hidup dūa tāhun.*

BISBILLE, s. f., ځدرا *querelle*, بنته *bantah.*

BISCAÏEN, s. m., څلور بدل سڅرت *peluru bedil seperti telòr hāyam besār-ña.*

BISCORNU, E, adj., بروڅ بورق *be-rūpa būruk*, ښځ ساله جادی *yang sālāh jādi.*

BISCUIT, s. m., نام سواتو جنس کوه *nāma suātu jenīs kūweh*, حلوا *halwā.* — de mer, بښيځي روتي *biji-biji rōti ke-xil yang di-māsak dūa kālī.*
S'embarquer sans —, برلایر دغن تياد *ber-lāyar dergantiāda bakāl-an.*

BISE, s. f., اغن در اوتار *āgin deri utāra*, اغن ديشن *āgin dīngin.*

BISEAU, s. m., سيرځ *sērung.* Côté en —, څگر ښځ سيرځ *pinggir yang sērung.* Coupé en —, څوتځ سيرځ *pūtung sērung.*

BISEXE, adj., ښځ بر بځس دو ياءيت *yang ber-bangsa dūa iā-itu bāngsa jantan dān bāngsa betina.* Arbre —, څوهن *pōhon kāyu yang ber-bangsa dūa.*

BISEXE, hermaphrodite, خنثی *kunṣa.*

BISON, s. m., لمبو هوتن *lembu hūtan.*

BISQUER, v. n., fam., جادی ساکت *jādi sākit hāti.* Faire —, هاتی *mem-brī sākit hāti.*

BISSAC, s. m., بځ *baksa.* سيتق *sitaq*, بځکس *unxang*, بځکس *bungkus.*

BISSEXE, s. m., هاری کسيځن *hāri ka-sisip-an.*

مېوهڅ *mem-bōhong*. Se — mutuellement, برچوڅر چټارن *ber-xūpar-xupār-an*.

BLAGUEUR, EUSE, s. et adj., اورغ *ōrang* برچوڅر *ber-xūpar*, ښاخچ *penḡaxak*, اورغ مېوهڅ *ōrang pem-bōhong*

BLAIREAU, s. m., animal, توفه *tūfah*.

BLÂMABLE, adj., ښه هارس دهرق *yang hārus di-hardik*, کهرديکن *ka-hardik-an*, برچلا *ber-xelā*, کچلان *ka-xelā-an*.

BLÂME, s. m., چلا هردق *hardik*, چلا *xelā*, تگورن *tegūr-an*. Louange et —, فوجی دان چلا *pūji dān xelā*. Exempt de —, چلا سوچی درڅد *sūxi deri-pada xelā*.

BLÂME, action de blâmer, ښچلان *pen-xelā-an*, ښکورن *penegūr-an*, حال مښغت *hāl meng-umpat*.

BLÂMÉ, E, part. pas. du v. blâmer, ښه دهرق *di-xelā*, امځت *umpat*, ښه دهرق *yang di-hardik*.

BLÂMER, v. a., مځهرق *men-hardik*, منچلا *men-xelā*, مځغت *men-umpat*, منځر *menegūr*, منځجاری *men-ajār-i*.

BLANC, CHE, adj., ښه *pūtih*. Couleur —, ورن ښه *warna pūtih*. Habit —, ښکاین ښه *pakēy-an pūtih*. Pierre —, باتو ښه *bātu*

pūtih. Dents blanches, ښه گيځي *gigi pūtih*. — comme la neige, ښه

سځرت ښه *pūtih seperti salju*. Argent —, وځ ښه *wang pērak*.

Bois —, کايو لبت *kāyu lembut*.

Cheveux —, اوبن *ūban*. Livre —,

کتاب ښه *kitāb yang tiāda tūlis dālam-ūa*. Pain —,

روتي ښه *rōti pūtih*, روتي ښه

روتي ښه *rōti yang bāik sa-kālī*. —, qui approche du blanc, vin —, اغکور

ښه *anggūr pūtih*. Raisins —,

بوه اغکور ښه *būah anggūr pūtih*.

Peau —, کولت ښه *kūlit pūtih*.

BLANC, pâle, ښوخت *pūxat*. —

de crainte, ښوخت درتاکت *pūxat deri tākut*. Devenir —, منځادی

منځادی ښوخت *men-jādi pūtih*, منځادی ښوخت

منځادی ښوخت *men-jādi pūxat*.

BLANC, propre, چوچی *xūxi*,

برسه *bresih*, بهارو *bahāru*. Linge —,

کاین چوچی *kāin xūxi*. Cuiller —,

سندق ښه چوچی *senduk yang xūxi*.

Chemise —, کيچ بهارو *kamēja ba-hāru*. Serviette —, توال بهارو

tuāla bahāru.

Loc. Passer une nuit blanche,

برمالم تياد دغن تيدر *ber-mālam tiāda dengan tīdor*.

BLANC, s. m., ښه *pūtih*. Le —

est plus éclatant que le noir, ښه اد

ښه *pūtih ada kilaw*

lebèh deri-pada hītam. Un beau —, *pūtiḥ yang bāgus*. — sale, *pūtiḥ pūxat*. — de lait, *pūtiḥ seferti āyer sūsu*. Passer du — au noir, *ber-ūbah sa-kāli*. — de l'œil, *pūtiḥ māta*. — d'œuf, *pūtiḥ telòr*. — d'Espagne, *pūtiḥ tānah pūtiḥ*.

BLANC-BEC, s. m., *orang mūda*, *yang belīm ber-janggut*.

BLANCHÂTRE, adj., *pūtiḥ sa-dikit*, *pūtiḥ jūga*, *dekāt pūtiḥ pūxat*.

BLANCHEUR, s. f., *ka-putih-an*, *pri pūtiḥ*, *pūtiḥ*. La — du lait, *ka-putih-an āyer sūsu*. La — de la peau, *ka-putih-an kūlīt*. — élatante, *ka-putih-an yang kilaw*.

BLANCHI, E, part. pas. du verbe blanchir, *pūtiḥ*, *jādī*, *pūtiḥ*. — à la chaux, *tūmas dengan kāpur*, *sāpu dengan kāpur*.

BLANCHI, lavé, *xūxi*, *bāsuḥ*, *jādī sūxi*.

BLANCHIMENT, s. m., *hāl memūtiḥ-kan*, *hāl men-jumūr*. — de la cire, *hāl memūtiḥ-kan līlīn*. — du sucre, *hāl memūtiḥ-kan gūla*. — de la toile, *hāl men-jumūr kāin*.

BLANCHIR, v. a., *memūtiḥ-kan*. — les dents, *memūtiḥ-kan gigi*. — de la cire, *memūtiḥ-kan līlīn*. — un mur avec de la chaux, *memūtiḥ-kan tembok dengan kāpur*. — de la toile, *men-jumūr kāin*.

BLANCHIR, laver, *mem-bāsuḥ*, *meñūxi*, *men-xūxi*, *mem-bināra*. — du linge, *mem-bāsuḥ kāin*. — des chemises, *meñūxi kamēja*. Donner du linge à —, *mem-brī kāin ākan mem-bāsuḥ dīa itu*.

Fig. — quelqu'un, le justifier, l'excuser, *meng-ādil-kan orang*, *meñuxi-kan orang*. Il voulait se —, se justifier, *maka di-ka-hendak-i-ña meng-ādil-kan sendiri-ña*.

BLANCHIR, v. n., devenir blanc, منجادی *men-jādi pūtih*, ثوته *men-jādi ūban*. Ses cheveux ont blanchi, رمبتن سده جادی ثوته *rambut-ña sudah jādi pūtih*. Il blanchit de vieillesse, او بن منجادی *āban-ña men-jādi pūtih sebāb tuā*. — au service du prince, برخدمة دباوه فرمان بگند سمعی *ber-kedmat di-bāwah firmān baginda sampey jādi tuā*.

BLANCHISSAGE, s. m., action de laver, قمبسوھن *pem-basūh-an*, قمبئران *pem-binarā-an*, حال *hāl mem-bāsuh kāin*.

BLANCHISSERIE, s. f., تمفت منجر *tampat men-jumūr kāin*, تمفت کاین *tampat memūtih-kan līlin*.

BLANCHISSEUR, EUSE, s., بنار *bināra*, اورغ ثباسه کاین *dōbi*, اورغ منچوچی *ōrang pem-bāsuh kāin*, کاین *ōrang men-rūxi kāin*.

BLANC-SEING, s. m., قرطاس یخ *kartās yang ātus-ña ada tanda tārangan sāja*.

BLANQUETTE, s. f., داکخ یخ *dāging yang di-tānak dengan kūwah pūtih*.

BLASÉ, E, part. pas. du v. blaser, یخ *yang lemāh rasā-ña*, یخ له رسا *yang tumpul akal-ña*.

Un homme —, اورغ یخ تیاد مراس *ōrang yang tiāda me-rāsa lāgi*.

BLASER, v. a., ملهکن فرساء *me-lemāh-kan pe-rasā-an*, منفلکن *menumpul-kan*. Les liqueurs fortes blasent le palais, منومن یخ کرس *min-um-an yang krās me-lemāh-kan pe-rāsa lidah*. Les excès du plaisir l'ont blasé, کسکان یخ باق سده ملهکن ایغنی *ka-sukā-an yang bānak sudah me-lemāh-kan ingin-ña*. Ses habitudes de débauche l'ont blasé au point qu'il ne sait plus rougir, کلکونن *ka-lakū-an-ña yang xābul sudah menumpul-kan akal-ña hingga ia tiāda tāhu mālū lāgi*.

BLASON, s. m., علامه چف *ālāmat xap*, علامه چف بغس *ālāmat xap bangsa*.

BLASPHEMATEUR, TRICE, s., اورغ *ōrang yang meng-hūjat allah*, اورغ فجهوجت *ōrang peng-hūjat*.

BLASPHEMATOIRE, adj., یخ ملاون *yang me-lāwan hormat allah*.

BLASPHEME, s. m., هوجت الله *hūjat allah*, فتنه لاون الله *fitnah lāwan allah*, فرکناون لاون اکام *per-katā-an lāwan agāma*.

BLASPHEMER, v. n., بركات لاون الله *ber-kāta lāwan allah*, مغوچف *merg-ūxap per-katā-an lāwan agāma*.

BLASPHEMER, v. a. — le nom de Dieu, مغهوجت نام الله *merg-hūjat nāma allah*. — les Saints, مغوچف *merg-ūxap per-katā-an lāwan hormat el-kadīsīn*.

BLATTE, s. f., insecte, لپس *līpas*.

BLÉ, s. m., گندم *gundum*. Champ de —, بندغ گندم *bendang gundum*. Un grain de —, سبجي گندم *sa-bīji gundum*. Une gerbe de —, سواتو برکس گندم *suātu berkas gundum*. Battre le —, منه گندم *menebāh gundum*. Fouler le —, مشيرق *merg-irīk gundum*.

BLÊME, adj., فیرغ *pūxat*, فیرغ *pērang*. Visage —, موک فیرغ *mūka pērang*.

BLÉMIR, v. n., منجادی فوچت *men-jādi pūxat*. — de frayeur, منجادی فوچت در تاکت *men-jādi pūxat deri tākut*.

BLESSÉ, E, part. pas. du v. blesser, لوك *lūka*, تر تیکم *ter-lūka*, تر تیکم *ter-tīkam*. Beaucoup de morts et de —, بابق اورغ ماتى دان لوك *bānāk ōrang māti dān lūka*. Il a le cœur —, هینى ساکت *hati-ña sākīt*.

BLESSER, v. a., ملوک *me-lūka*. — avec un instrument perçant, منیکم *menīkam*.

BLESSER, offenser, faire de la peine, ممبرى ساکت هاتى *mem-brī sākīt hātī*, ممبرى مضرة *mem-brī medlerat*.

BLESSER, causer de la douleur. Cette chaussure me blesse, کاست *kāsut itu meñakīt-i hamba*.

BLESSER, choquer, offenser, ملاون *ber-salāh-an*, ملاون *me-lāwan*. Qui blesse les convenances, یغ برسلاهن دغن سوئن *yang ber-salāh-an dengan sūpan*. Qui blesse la conscience, یغ ملاون ستاهو هاتى *yang me-lāwan sa-tāhu hātī*.

BLESSURE, s. f., لوك *lūka*. — mortelle, لوك کمتین *lūka ka-matī-an*. Une ancienne —, لوك لام *lūka lāma*. Recevoir une —, کن لوك *kena lūka*. Faire une — à quelqu'un, ملکهای اورغ *me-lukā-i ōrang*.

BLET, TE, adj., trop mûr, رانم *rānum*. Un fruit —, بوه رانم *būah rānum*.

BLETTIR, v. n., devenir blet, منجادی رانم *men-jādi rānum*.

BLEU, E, adj., بیرو *bīru*, نیل *nīla*. Couleur —, ورن بیرو *warna bīru*. Habit —, فکاین بیرو *pakēy-an bīru*. — de ciel, بیرو لاغت *bīru*.

lāngit. — foncé, بیرو *bīru*

tuā. — clair, بیرومود *bīru mūda.*

Conte — , جترکوسخ *xeritrā kō-*

song. Cordon — , توکخ ماسق یخ باقی *tūkang māsaq yang*

bānāk pandey dālam karjā - ūa.

Passer du linge au — , منچلف کاین *men-xelōp kāin*

dālam āyer yang bīru.

BLEU, s. m., بیرو *bīru*, کبرون *ka-bīrū-an.*

BLEU, indigo, نیل *nīla.*

BLEUÂTRE, adj., سدیکت بیرو *sa-*

dikīr bīru, همفر بیرو *hampīr bīru.*

BLEUIR, v. a., rendre bleu, مبروکن *mem-bīrū - lan.*

BLEUIR, v. n., devenir bleu,

منجادی بیرو *men-jādī bīru.*

BLOC, s. m., bûche, billot, قنچ کایو *puntung kāyu.*

BLOC, masse d'une matière pe-

sante, گمفل *gumpal.* — de terre,

تانه گمفل *gumpal tānah.* Un —

de fer, سگمفل بسی *sa-gumpal besī.*

Par blocs, برگمفل ؟ *ber-gumpal-*

gumpal. Faire un — de diffé-

rentes choses, مغفلکن بارغ ؟ *merg-*

umpul-kan bārang-bārang.

EN BLOC, بورغ *bōrong.* Acheter

— , مبورغ *mem-bōrong.*

BLOCAGE, s. m., menu moellon,

باتوبکل *bātu bakūl meñum-*

bat, باتوبکل توتف لوبغ *bātu bakūl*

tūtup lōbang.

BLOCUS, s. m., فغغوغن کلیلغ *perge-*

pūng-an kulilīng, حال مغغ *hāl*

mergepūng.

BLOND, E, adj., کونخ *kūnīng.*

Cheveux blancs, رمبت کونخ *rambut*

kūnīng. Une personne blonde, سوره

یغ کونخ رمتن *sa-ōrang yang kūnīng*

rambut-ūa.

BLOQUÉ, E, part. pas. du v. bloquer,

یغ دکفخ *yang di-kepūng.* Citadelle

— par les troupes, کوت یغ دکفخ

kōta yang di-kepūng bāla

tantāra.

BLOQUER, v. a., مغغ *mergepūng,*

مغغ کلیلغ *mergepūng kulilīng.* —

une ville, مغغ نکری *mergepūng*

nagrī.

BLOQUER au billard, منلق بوله بتل

menūlak bōlah betūl

dālam kandung.

BLOTTI, E, part. pas. du v. blottir,

رغکخ *endap,* تراندف *ter-endap,* رانکخ

rangkung. Cette personne blottie

dans un coin de la chambre, اورغ

ایت یغ اندف دهوجغ یللق *ōrang itu*

yang endap di-hūjung bilik.

BLOTTIE (SE), v. pr., مغندف *merg-*

endap, مرغکخ *me-rangkung.*

BLOUSE, s. f., vêtement, باجولشکر

bāju luygar.

BLOUSE, s. f., d'un billard, کندغ *kandung di-mēja mājn bōlah*.

BLOUSER, v. a., au billard, منولق *menūlak bōlah dālam kandung*.

BLOUSER, tromper, مغیجو *meng-ixu*, مفردیاکن اورغ *mem-per dayā-kan ōrang*.

SE BLOUSER, v. pron., se tromper, برست *ber-sesāt*, ساله مغیر *sālah mengira*.

BLUETTE, s. f., بوغ ائی *būnga āpi*, بوغ ائی کچل *būnga āpi kexil*.

BLUTAGE, s. m., حال مغایق *hāl meng-āyak*, فغیاکن *peng-āyāk-an*.

BLUTÉ, E, part. pas. du v. bluter, ایق *āyak*, یغ دایق *yang di-āyak*.

BLUTEAU ou **BLUTOIR**, s. m., فركاکس *perkākas peng-āyak*.

BLUTER, v. a., مغایق *meng-āyak*, مغایفکن *meng-āyak-kan*. — de la farine, مغایفکن تغ *meng-āyak-kan tepung*.

BLUTERIE, s. f., تمغت مغایق *tampat meng-āyak*.

BOA, s. m., اولر ساوه *ūlar sāwah*.

BOBÈCHE, s. f., چنچن فداکائی دین *xinxin pada kākī dīan*.

BOBINE, s. f., کیسی *kīsi*, راهت *rāhat*.

BOBINEE, v. a., ملیکس *me-likas*. — du fil, ملیکس بنغ *me-likas benang*.

BOCAGE, s. m., دوکه *dūkuk*, رمبائن *rimbā-an*, تمغت برناوغ *tampat bernawung*.

BOCAL, s. m., سراهی *serāhi*, بولی *būli*, بسر *būli besār*.

BŒUF, s. m., لمبو *lembu*, لمبو کاسم *lembu kāsīm*, ساپی *sāpi*, جاوی کاسم *jāwi kāsīm*. Un —, سیکر لمبو *sa-ikōr lembu*. Un joug de —, سکو لمبو *sa-gū lembu*. — gras, لمبو تبن *lembu tambun*. — maigre, لمبو کورس *lembu kūrus*. Une étable à —, کدغ لمبو *kandang lembu*. Un troupeau de —, سکاوان لمبو *sa-kāwan lembu*. —, l'espèce entière, لمبو *lembu*, ساپی *sāpi*, جاوی *jāwi*.

— mâle, لمبو جنتن *lembu jantan*.

— femelle, vache, لمبو بتین *lembu betina*. Chair de —, داگخ لمبو *dāgīng lembu*. Tuer un —, ممبتی لمبو *mem-bantey lembu*.

Loc. prov. Donner un œuf pour avoir un —, ممبری سدیکت اکن *mem-brī sa-dīkit ākan*, منداقت باپق *men-dāpat bāñak*.

BOHÈME ou **BOHÉMIEN**, NE, adj., اورغ کلان *ōrang kumbāra*, اورغ کلبار *ōrang kelāna*, اورغ قسغ *ōrang petenung*.

BOIRE, v. a. et n., مینم *mīnum*, مینم *me-mīnum*, مغیرف *meng-trup*. — un coup, مینم سواتو تنکتی *mīnum*.

suātu tegòk. — rasade, مين هابس *mīnum hābis.* — à qui mieux mieux, مين براغكف اغكافن *mīnum ber-angkap-angkāp-an.* — à la ronde, مين سرت ممفريدركن ثيال *mīnum serta mem-per-īdar-kan piāla.* — à la santé de quelqu'un, مين مينم سلامة سورغ *mīnum salāmat sa-ōrang.* Donner à —, ممبرى مينم *mem-brī mīnum.* Verre à —, گلس *glās mīnum.* Chanson à —, مين پين اورغ *ñāñ - an ōrang mīnum.* Donner un pour —, ممبرى ممبرى *mem-brī surūng-an,* سروغن *mem-brī baksis.* Faire —, بقس مينكن *me-mīnum-kan.*

BOIRE, s'imbiber. Une éponge boit l'eau, بوغ كارغ مغيسف اير *būnga kārang merg-hisap āyer.*

BOIS, s. m., كايو *kāyu.* — vert, كايو *kāyu hījaw.* — sec, كايو كايو *kāyu krèng.* — vif, كايو ماتى *kāyu hīdup.* — mort, كايو كايو *kāyu māti.* — dur, كايو افي *kāyu āpi.* — de construction, كايو فراوسه *kāyu per-ūsah.* — rond, كايو بولت *kāyu būlat.* Un morceau de —, سباتغ كايو *sa-bātang kāyu.* Un bloc de —, قشغ كايو *puntung kāyu.* Une maison de —, رومه كايو *rūmah kāyu.* Une pile de —, تبون

كايو *tambūn-an kāyu.* Magasin de —, كدغ كايو *godòng kāyu.* Couper, abattre du —, منبغ *menebàng.* Mettre du — au feu, ممبوه كايواتس *mem - būbuh kāyu atas āpi.* — qui a beaucoup de nœuds, كايو كايو *kāyu yang ada bāñak mātā padā-ña.*

BOIS, forêt, هوتن *hūtan,* رومب *rimba.* Un grand —, هوتن يغ لوس *hūtan yang lūas.* — touffu, هوتن هوتن *hūtan rendang,* ستمق *semək.* — solitaire, رومب يغ سوي *rimba yang sūñi.* La lisière d'un —, فغكر *pinggir hūtan.* L'ombre d'un —, ناوغ هوتن *nāwung hūtan.* Pays de —, تانه رومب رومب *tānah rimba-rimbā-an.* Au coin d'un —, دهوجش *di-hūjung hūtan.* Traverser un —, ملنيس هوتن *me-lintas hūtan.* Aller au —, فركي كهوتن *pergi ka-hūtan.* Vivre dans les —, ديم دالم *dīam dālam hūtan.* Homme des —, اورغ هوتن *ōrang hūtan,* (l'orang-outang) ماوس *māwas.*

LES BOIS du cerf, اغك *argga,* تندق روس *tanduk rusa.*

Loc. prov. Ne savoir de quel — faire flèche, تياد برافاي لاكي *tiāda ber-upāya lāgi.*

BOISEMENT, s. m., فري تانه رومب *prī tānah rimba-rimbā-an.*

BOISER, v. a., ملاشکن دغن فائن *me-lāpis-kan dengan pāpan*. — une chambre, ملاشکن دندغ يلق *me-lāpis-kan dindīng bilik dengan pāpan*.

BOISERIE, s. f., لافيسن فائن *lapis-an pāpan*.

BOISSEAU, s. m., سوكت *sūkat*, كستغ *gantang*.

BOISSON, s. f., منوم *minūm-an*. — chaude, منوم فانس *minūm-an pānas*. — froide, منوم سبج *minūm-an sejūk*. — agréable, منوم منوم *minūm-an yang sedup*. Le vin est une bonne —, اغگور منوم يڭ بايق *anggūr minūm-an yang baik*. — fermentée, منوم منوم *minūm-an yang be-rāgi*. Etre pris de —, جادی مابق *jādi mābuk*. Une personne adonnée à la —, اورغ فمين *orang pe-minum*.

BOÎTE, s. f., فتي کچل *peti*, فتي کچل *peti kexil*, بکس *bakus*, تمفت *tampat*. — en or, فتي امس *peti amès*. — ronde, فتي کچل يڭ بولت *peti kexil yang būlat*. — aux lettres, فتي سورت *tampat sūrat*, فتي سورت *peti sūrat*. — à ouvrage, کفده *kempuh*. — ornée de coquillages et de verres, گندگا *gendāga*. — à bétel à l'usage des princes, کودی *kūdey*, گمبت *gembut*. — à conserver les choses précieuses, جبل

xembul. — à tabac, سلفه *salepūh*.

— à bétel ordinaire, تمفت سيره *tampat sirih*, چران *xerāna*.

Loc. prov. Dans les petites boîtes sont les bons onguents, اورغ يڭ *orang yang kexil tūbuh-ña ter-kādang bānak pandey-ña*.

BOITE, v. n., اد تمفع *ada timpang*, جادی فنيچ *jādi pinxang*.

BOITEUX, **EUSE**, adj., تمفع *timpang*, فنيچ *pinxang*. Une personne boiteuse, سورغ تمفع *sa-ōrang timpang*. Une table boiteuse, ميچ يڭ *mēja yang ber-gōyang*. Une paix boiteuse, تيا دامي سغكه *dāmey tiāda surgguh*. Les boiteux marchent, مڪ سكل اورغ تمفع ايت برجالن *maka segala orang timpang itu ber-jalan-jālan*.

BOL, s. m., مگكت *mangkok*. Boire un — de lait, مينم ساتو مگكت *minum sātu mangkok susu*. — à se laver les mains, مگكت مچوچي تاغن *mangkok xūxi tāgan*.

BOL ou **BOLUS**, s. m., espèce de pilule, انتل انتال *untal-untal-an*.

BOMBANCE, s. f., جمون *jamū-an*, فرجمون *per-jamū-an*. Faire —, ماكن *ber-jamu-jamū-an*, مينم برسكساكن *mākan minum ber-suka-sukā-an*.

BOMBARDE, s. f., arme à feu, *شمورس pemūras*.

BOMBARDEMENT, s. m., حال منبِق *hāl menembak* دغن فلورو اڻي *dengan peluru āpi*.

BOMBARDER, v. a., منبِق دغن فلورو *menembak dengan peluru āpi*. — une ville, منبِق نڱري دغن فلورو *menembak nagri dengan peluru āpi*.

BOMBE, s. f., فلورو اڻي *peluru āpi*.

BOMBÉ, E, part. pas. du v. bomber, بنتر *buntar*, بولت *būlat*, ڪڻڻ *gem-bung*, لڱڪڻ *lengkung*.

BOMBER, v. a., rendre convexe, ملڱڪڻ *mem-buntar-kan*, منبِتڪڻ *me-lengkung-kan*.

BOMBER, v. n., منبِجادي بنتر *men-jadi buntar*, منبِجادي لڱڪڻ *men-jadi lengkung*.

BOMBYX, s. m., هولت سوتر *hūlat sūtra*.

BON, NE, adj., خير *bāik*, بايق *bāik*, خير *keir*, ادي *ādi*. Des choses: Une bonne terre, تانه بايق *tānah yang bāik*. — pain, روتي بايق *rōti yang bāik*. — goût, راس بايق *rāsa yang sedup*. Bonne odeur, *bāu yang hārum*. Bonnes manières, لاکو بايق *lāku yang bāik*, لاکو بايق مانس *lāku yang mānis*. Bonne santé, عافه *salāmat*, عافه *āfeyat*.

Des personnes: — père, باف *bāpa yang bāik*. — fils, انڱ لکلاڪي بايق *anak laki-laki yang bāik*. — prédicateur, اورڱ *orang pandey men-kutbat*. — nageur, اورڱ فنڊي برنڱ *orang pandey bernang*.

Des qualités morales: -- naturel, فراغن بايق *perāngi yang bāik*. — cœur, هاتي مور *hāti mūrah*.

Bonne conscience, ستاهو هاتي بايق *sa-tāhu hāti yang betul*. Bonne conduite, ڪلڪوئن بايق *ka-lakū-an yang bāik*.

Des animaux: Un — cheval, سڀڪر ڪوڊ بايق *sa-ikōr kūda yang bāik*. — cheval de trait, ڪوڊ قوه *kūda kūwat meng-hēla* ڪرٻت *karēta*. Bonne vache à lait, لبو بتين *lembu betina* بايق مبري اير سوسو *yang mem-brī bānāk āyer sūsu*.

BOX, propre à. — à rien, تياد *tiāda ber-gūna*. — à tout, برڪوئن *yang ber-gūna pada samuā-ña*. — à manger, بايق داث اورڱ *yang dāpat orang makan*. — à faire, بايق فاثت *yang pātut di-karjā-kan*.

BON, avantageux. — vent, اغن *angin yang bāik*. Bonnes nouvelles, خبر بايق *kebar bāik*. Bonne réputation, نام بايق *nāma yang bāik*. — commerce, فرنيڪان

perniagā - an yang
mem-brī lāba.

BON, grand, considérable. Un —
nombre, بایق بیراف *be-brāpabāñak*.
De bons profits, لَاب یَغ بایق *lāba*
yang bāñak. Une bonne somme
d'argent, بایق وَغ *bāñak wang*. Un
— soufflet, تَمْفَر یَغ کَرَس *tampar*
yang krəs. Une bonne fièvre, دَم
دَمَام یَغ کَرَس *demām yang krəs*. Une
bonne pluie, هَوَجَن یَغ لَبَت *hūjan*
yang lebət.

Loc. Trouver bon, سَوَدِی *sūdi*,
برکَن *ber-kenān*. Avoir la main
bonne, اَد چَفَت *ada xepāt*. Avoir
bon pied, bon œil, بَرَسَلَامَة *ber-*
salāmat. De bonne famille, دَر
دَغَن سَغْه *deri bangsa tinggi*. A
bonne enseigne, دَغَن فَرَقَس *deri*
preksa. A — escient, دَغَن سَغْه
deri dengan sungguh, دَغَن تَتَو *deri*
tantu. Avoir du bon temps, هِيدَف
هِيدَف دَغَن سَنَڠ *hidup dengan senang*. A
quoi bon? اَفْ كُنَاك *apa gunā-ñā*.
Bon marché, هَرُكْ مَوْرَه *harga*
mūrah. Bonne aventure, تَنَوَغَن *te-*
nūng-an. De bonne heure, بایق فَاكِي
bāñak pāgi. Donner le bon jour,
مَمْبَرِی مَمْبَرِی تَابَق *mem-brī tābek*,
مَمْبَرِی سَلَام *mem-brī salām*. C'est bon,
بَايَقْلَه *bāik-lah*. Y aller bon jeu bon
argent, دَغَن سَغْه هَاتِي *deri dengan sung-*
guh hāti. A quelque chose malheur

est bon, تَرَكَادَغْ چَلَاك مَمْبَرِی اَتَغ
ter-kādang celāka mem-brī untung.

BON, s. m., كَيِيكَن *ka-baik-an*.
Le — et le mauvais, دَان كَيِيكَن
ka-baik-andānka-jahāt-an.

BONACE, s. f., (Mar.), calme,
كَتَدَوَهَن *ka-tedōh-an*. La — règne,
تَدَهْلَه لَوَت *tedōh-lah lāut*.

BONASSE, adj., بَوْدَه *bōdoh*. Une
personne —, اَوْرَغ بَوْدَه *orang bōdoh*.

BONBON, s. m., مَنِيَسَن *manīs-an*,
كُوَه *kūweh*, دَوْدَل *dōdol*. Une boîte
pleine de —, سَاتَو فَتِي یَغ بَرَايَسِي
sātu peti yang ber-isi manīs-
an.

BOND, s. m., اَمْبَل *ambul*, فُلْمَاتَن
pe-lumpāt-an. Faire faux —, تِيَاد
مِيَمِيكَن جَنجِي *tiāda meñampey-kan*
janji.

BONDE, s. f., د'UN ÉTANG, قَتَوَايِر
pintu āyer, قَتَو بَنَدَوَغَن *pintu ban-*
dūng-an.

BONDE d'un tonneau, لَوْبَغ سَمْفَل
lōbang sempal, لَوْبَغ سَمْبَت *lōbang*
sumbat.

BONDÉ, E, part. pas. du v. bonder,
chargé, plein, تَرَسَارَت *ter-sārat*,
تَرَمُوت *ter-mūat*. Un navire —, فَرَاهُو
پَرَاهُو یَغ تَرَسَارَت *prāhu yang ter-sārat*.

BONDER, v. a., charger, مِپَارَت
meñārat, مَوْت *me-mūat*. — un
navire, مِپَارَت سَبُوَه فَرَاهُو *meñārat sa-*
būah prāhu.

BONDIR, v. n., مغبل *merg-ambul*,
 لُطَط *lumpat*, ملُطَط *me-lumpat*.
 Les agneaux bondissent, اتق ۲ دمب
anak - anak domba me-
lumpat. Cela fait — le cœur, نهو
 ایت ککلیئن اداں *bahwa itu ka-geli-*
an adā-ña.

BONDON, s. m., سمبَت *sumbat*. —
 d'un tonneau, سمبَت تَغ *sumbat tong*.
BONDONNER, v. a., مِمْبَت *meñum-*
bat. — un tonneau, مِمْبَت لوبِغ تَغ
meñumbat lōbang tong.

BONHEUR, s. m., بهکی *bahagīa*,
 کَسَنَاڠ *ka - senāng - an*, کَسَنَوَسَاڠ
ka-santawsā-an, سَلَامَة *salāmat*,
 اُنْتِغ *untung*, اُنْتِغ بَايَق *untung bāik*,
 سَمِجَهْتَر *sejahtra*, دَوْلَة *dawlat*, (con-
 tentement) سُکِيت *suka-xita*. Un —
 passager, اُنْتِغ یَغ لُوط *untung yang*
lūput. Un — parfait, یَغ سَلَامَة
salāmat yang sempurna.
 Le — éternel, بهکی یَغ کُکَل *bahagīa*
yang kakal. دَوْلَة دَاڠ اُخْرَة *dawlat*
dālam akīrat. Arriverai —, مَنَدَاڠْت
men-dāpat salāmat. Il a
 du —, اِی بَرَاَتِغ *ia ber-untung*.
 Par —, دَغَن اُنْتِغ *dengan untung*.
 Avoir le — de rencontrer son père,
 اَدَا بَرَاَتِغ بَرَتُو دَغَن بَغَاڠ
ada ber-untung ber-temu dengan bapā-ña.
 Chercher le — et la paix, مَنِجَهَارِی
 مَن - خَاڠَرِی *men-xahārī ka-*
senāng-an dān dāmey. Le — ne se

trouve pas en ce monde, کَسَنَوَسَاڠ
 تِیَاد دَدَاڠْت اَوْرِغ دَاڠ دُنِیَا اِیڻ
ka-san-tawsā-an tiāda di-dāpat ōrang
dālam dunīa ini.

BONHOMIE, s. f., کَبَتُولَن *ka-betūl-*
an, فَرِی اَوْرِغ تُولَس *pri ōrang tulus*.

BONHOMME, s. m., اَوْرِغ تُولَس
ōrang tulus, اَوْرِغ بَتُل *ōrang betul*,
 اَوْرِغ یَغ لُورَس هَتِیڻ *ōrang yang lurus*
hatī-ña.

BONI, s. m., وِغ تَغْکَل کَدِیڻ
 وِغ یَغ تِیڠْگَل کَامُودِیَاڠ دَرِ بَلَنْج
wang yang tinggal kamudian
deri belanja.

BONIFIÉ, E, part. pas. du v. bo-
 nifier, یَغ دِیْسِکِی *yang di-baik-i*,
 یَغ سَدَه جَادِی لَه بَايَق *yang sudah*
jādi lebeh bāik.

BONIFIER, v. a., مِمِیْکِی
mem-baik-i, مِمِیْلَه *meñilih*. — une
 terre, مِمِیْکِی بَنَدِغ *mem-baik-i*
bendang.

SE BONIFIER, v. pron., مَنِجَادِی
 مَن - جَادِی لَه بَايَق *men-jādi lebeh bāik*.

BONJOUR, s. m., تَابَق *tābek*, سَلَام
salām. Souhaiter le —, مَمْبَرِی سَلَام
mem-brī salām. —, monsieur, تَابَق
tābek tūan.

BONNE, s. f., دِاِنِغ *inang*,
 اِی *āya*. L'enfant vint avec sa —,
 اُنْک اِیت دَاَتِغ دَغَن اِیْنِغَن
anak itu dātang dengan inang-ña.

BONNEMENT, adv., naïvement,
 دَغَن تُولَس هَاتِی *dengan tulus hati*,

دغن لورس *dengan lurus*, بتل *betul*.

Il dit — ce qu'il pense, دغن تولى *dengan tulus*
هاتی ای میتاکن فکیرن *hāti ia meñatā-kan pikir-an-ña*.

BONNET, s. m., کفیه *kopiah*, تودغ *tudung*, کرپس *karpus*. — de soie,
کوپیا کفیه سوتر *kopiah sūtra*. — de coton,

کوپیا کفیه در کاین کافس *kopiah deri kاین kافس*
کافس *kāpas*. — de nuit, کفیه د مالم *kopiah pada malam*. — de femme,
تودغ پرامپوان *tudung perampuan*.

— carré, کفیه امام دان علما *kopiah imām dān ulamā*. — de police,
کوپیا کفیه سلدادو *kopiah soldādo*.

Loc. C'est un gros bonnet, ای
ای اورغ *ia orang mutia*, اورغ ملی
ای اورغ *ia orang besar*. Mettre la main
au —, ممبری سلام *mem-brī salām*.
Avoir la tête près du —, برباغت
برباغت *ber-bāngat bangāt-an*. Mettre
son — de travers, منجادی ماره *men-
jādi mārāh*.

BONNETTE, s. f., کفیه کاتق ۲ *kopiah*
کاناک - کاناک. (Mar.), لایر فغکر
لایر فغکر *lāyar pinggir*.

BONSOIR, s. m., سلامة *tābek*, تابق
تغکل *salāmat tinggal*. Souhaiter
le —, ممبری سلامة *mem-brī*
سلامة *salāmat tinggal*. —, monsieur, تابق
تابق *tābek tuan*, تون
سلامة *salāmat tinggal tuan*.

BONTÉ, s. f., کییکن *ka-baik-an*,
کمرهن *ka-murāh-an*. La — d'une

terre, تانه *ka-baik-an tānah*.
La — de l'air, فیری هوا یغ بایق *prī*
hawā yang baik. La — d'une
étouffe, صفة کاین یغ بایق *sifat kاین*
yang baik. La — de Dieu, کمرهن
کمرهن *ka-murāh-an allah*. La — du
roi, کمرهن راج *ka-murāh-an rāja*.

BONTÉ, faveur, کرنی *karunia*,
انگره *anugrah*. Je n'oublierai pas
vos bontés, همب تیا د اکن لوف کرنی
تون *hamba tiada akan lupa ka-
runia tuan*. Acte de —, کبیچیکن
کبیچیکن *ka-bijik-an*.

BORAK, prétendue monture de
Mahomet, qui selon la tradition
musulmane le transporta au ciel,
بورق *bōrak*.

BORAX, s. m., فتری *tingkal*, فتری
پاتری. Acide borique, اسم تغکل
اسم تغکل *āsam tingkal*.

BORBORYGME ou BORBORISME, s. m.,
گروک ۲ فرت *geruk-geruk prūt*.

BORD, s. m., فغکر *pinggir*, فغی
تپی, بیبر *teping*, بیبر *bībir*. — d'un chemin,
فغکر جالان *pinggir jalan*, فغی جالان
فغی جالان *tepi jalan*.

— de la mer, فغی لوت *tepi laut*.
— d'un fossé, فغی فارت *teping parit*.

Au — d'un champ, دتغی بندغ *di-
tepi bendang*. Le — d'un habit,
فغکر کاین *pinggir kاین*. Le — d'un
plat, فغی فغکن *tepi panggan*. Le —
d'un puits, بیبر فیریکی *bibir prigi*.

Le — d'une coupe, بيبړ *bībīr* *piāla*. Le — d'un chapeau, بيبړ *bībīr* *kopīah*. Le — de l'oreille, پړلغان تلېخ *per-lipāt-an telīnga*. (Mar.) Monter à —, s'embarquer, کړاھو *nāīkka-prāhu*.

Venir du —, داتخ در کړاھو *dātang deri prāhu*. Retourner à —, ځولخ *pūlangka-prāhu*. —, côté du navire, سبله کړاھو *sa-belāh prāhu*.

Le — du vent, سبله کړاھو داتس اغن *sa-belāh prāhu di-ātas āngin*. Le — sous le vent, سبله کړاھو دباو اغن *sa-belāh prāhu di-bāwah āngin*. Virer de —, برکيلر کړاھو *ber-gilīr prāhu*.

Loc. Etre sur le bord du précipice, جادی همپړ دار بهای *jādi hampīr māra bahāya*. Etre sur le bord de sa fosse, دڅنګر قبور *di-pīnggīr kubūr*, ماتی همپړ *hampīr māti*. Etre du bord de quelqu'un, مخيکت *merg-ikut orang*. A pleins bords, څنه سکالی *penūh sa-kālī*.

BORDÉE, s. f., بنجر *banjar*. Une -- de canons, سبنجر مریم *sa-banjar mariam*. Courir des bordées, برلایر *ber-lāyar lālu lālang*.

BORDEL, s. m., lieu de débauche, رومه سندل *rūmah sundal*.

BORDER, v. a., منجهاهت څنګر *men-jāhit pīnggīr*, مپيرت *meñurat*, مناره فدکليخ *menāruh pada kutīlīng*,

برتيکن *ber-tepī-kun*. — un monchoir, منجهاهت څنګر ساڅو تاغن *men-jāhit pīnggīr sāpu tāgan*. — un habit, مپيرت کاین *meñurat kāin*. Un ruisseau borde ce jardin, اتق *anak sūngey ber-tepī-kan kebōn itu*. — un champ de fossés, مغورق څارت کليخ *mengōrek pārīt kutīlīng bendang*.

BORDEBEAU, s. m., سورت هتوڅن *sūrat hitūng-an*.

BORDURE, s. f., سپرت *sīrat*, تالی *tālī āyer*, څرتيځن *per-tepī-an*, څنګر *pemīnggīr*.

BORÉAL, E, adj., يخ در سبله اتار *yang deri sa-belāh utāra*. Pôle —, قطب اتار *kutub utāra*. Aurore —, ترخ اتار *fejer utāra*, فجر اتار *trāng utāra*. Hémisphère —, ستغه بلاتن *sa-tengah bulāt-an duniā yang di-sa-belāh utāra*.

BORGNE, adj., مات سبله *māta sa-belāh*, بوت مات سبله *būta māta sa-belāh*.

Loc. prov. Changer son cheval borgne pour un aveugle, جول سوتر *jūal sūtra belī mestūlī*. Jaser comme une pie borgne, برکسکات بايق *ber-kata-kāta bānāk*. Dans le royaume des aveugles les borgnes sont rois, دتمقت تياد لغ کات *di-tampat tiāda lang kata bilālang akū-lah lang*.

BORNE, s. f., pierre qui marque les limites, باتو باتس *bātu bātas*, باتو تند *bātu tanda*. Poser des bornes, ممبوه تند *mem-būbuh tanda*.

BORNE, limite, باتس *bātas*, ضرباتس *per-batās-an*, فمغكر *pe-minggir*, فمغكرين *peminggir-an*, هغك *hingga*, فرهغكآن *per-hinggā-an*. Qui est sans —, تياد ترهغك *tiāda ter-hingga*.

BORNÉ, E, part. pas. du v. *borner*, يغ اد باتس فدان *yang ada bātas padā-ña*, يغ ترهغك *yang ter-hingga*.

BORNÉ, circonscrit, سندت *sendet*, قيقق *pīxak*.

BORNÉ, peu intelligent, كورغ بودى *kūrang būdi*.

BORNER, v. a., منتوكن فمغكر *menantū-kan peminggir*, ممبوت باتس *mem-buat bātas*, مغهغكآن *meng-hinggā-kan*. La rivière borne son jardin, سوغى ايت برهغكر دغن تامنى *sūngēy itu ber-pinggir dēgan tāmān-ña*.

BORNER, restreindre, مناهنكن *menāhan-kan*. — ses désirs, مناهنكن هواك *menāhan-kan hawā-ña*.

BORNOYER, v. n., تيقق دغن سواتو *tēngok dēgan suātu māta*, مات *matar*.

BOSPHORE, s. m., سلت *selāt*.

BOSQUET, s. m., دوكه *dūkuk*, هوتن *hūtankeẏil*, رنب رنبآن *rimba-*

rimbā-an, رنب كسكآن *rimba kasukā-an*.

BOSSE, s. f., بندق بگكق *burgkuk*, بندق *bondok*, بگكل *burgkul*.

BOSSE, tumeur, enflure, بگكق *burgkak*, بگكل *burgkul*, ريس *rīsa*.

BOSSE de chameau, فونق *pūnuk*.

BOSSE aux arbres, بوچق *būsuk*, بگكل *burgkul*, كغفل *gempul*.

EN BOSSE (en relief), تمبل *timbul*. Sculpture en —, اكيرن تمبل *ukīr-an timbul*.

Loc. Ne chercher que plaies et bosses, منچهارى چكت *men-xahāri xekit*.

BOSSELE, E, part. pas. du v. *bosseler*, يغ جادى بگكق *yang jādi burgkuk*, يغ جادى لنتق *yang jādi lintuk*, يغ سده كن بكس توكل *yang sudah kena bakās tūkul*.

BOSSELER, v. a., منجدىكن بگكق *men-jadi-kan burgkuk*, ملتق *me-lintuk*, منوكل *menūkul*.

BOSSOIR, s. m., دو فنتغ كايو يغ *dūa puntung kāyu yang jengkir di-halūwan prāhu*. L'homme du —, اورغ يغ *ōrang yang berjāga di-halūwan prāhu*.

BOSSU, E, adj., بگكق *burgkuk*, بر بندق *ber-burgkuk*, بر بندق *ber-*

bondok. — par devant et par derrière, بر پشت و دهن دان دبلانگ *ber-burkuk di-hadāp-an dān di-blakang*.

Loc. prov. Rire comme un bossu, ٢ تروا رامی *ter-tāwa rāmey-rāmey*.

BOSSUER, v. a., ملتق *me-lintuk*, مبناس *mem-bināsa*. — une cuillère, ملتق سندق *me-lintuk senduk*.

BOT, adj. Pied —, کاکي چاقق *kāki xāpik*.

BOT, s. m., (Mar.), بوت *bōt*, سفن *sāmpān*.

BOTANIQUE, s. f., علم تانم *ilmu tānam tanām-an*.

BOTANISTE, s., اورغ يڭ فهم قد علم *orang yāng fēhem pada ilmu tānam-tanām-an*.

BOTTE, s. f., بڭكس *berkas*, بڭكس *burkus*, ايكت *ikat*, گالڭ *gālur*, بابن *bāban*. Une — de paille, سا-بڭكس *sa-berkas merang*. Deux bottes d'oignons, دو بڭكس *dūa burkus bāwang*. Une — de riz, سيكت ڭادي *sa-ikat pādi*.

Une — d'asperges, سيكت اكر فرسي *sa-ikat ākar parsi*. Deux bottes de rotin, دو گالڭ روتن *dūa gālur rōtan*.

BOTTE, s. f., chaussure, موزه *mūzah*, سڭاتو ڭنجڭ *sapātu panjang*. Une paire de bottes, موزه سڭاسڭ *sa-pāsang mūzah*. Porter des bottes, موزه پاڭي *pākey mūzah*. Mettre ses

bottes, مڭنان موزه *mengenā-kan mūzah*. Oter ses bottes, مڭنڭن *meninggal-kan mūzah*. La tige d'une —, باتڭ موزه *bātang mūzah*.

Un tire-botte, ڭنڭابت موزه *pen-xābut mūzah*.

BOTTÉ, E, part. pas. du v. botter, يڭ برڭاڭي *yāng ber-mūzah*, يڭ برموزه *yāng ber-pākey sapātu panjang*.

BOTTELER, v. a., مبركسكن *mem-berkas-kan*, مبركاسي *mem-berkās-i*, مڭنڭاڭن *meng-ikat*, مڭنڭاڭن *meng-gālur-kan*, مڭنڭكس *mem-burkus*.

— de l'herbe, مبركاسي رمڭت *mem-berkās-i rumput*. — du rotin, مڭنڭاڭن روتن *meng-gālur-kan rōtan*.

BOTTER, v. a., مبري موزه *mem-brī mūzah*, مڭنان موزه *mengenā-kan mūzah*.

BOTTIER, s. m., توڭڭ موزه *tūkang mūzah*.

BOTTINE, s. f., موزه كچل *mūzah kecil*, موزه ڭندڭ *mūzah pendek*.

BOUC, s. m., كمبرڭ جتن *kambing jantan*. Un gros vieux — avec une longue barbe, كمبرڭ رندڭ *kambing randuk*.

BOUCAN, s. m., تمڭت مان اورڭ *tampat māna orang meñaley dāging*, مڭسائي داڭڭ *tampat meng-asāp-i dāging*.

BOUCAN, bruit, vacarme, هرهار *hara-hāru*.

BOUCANÉ, E, part. pas. du v. boucaner, سالی *sāley*, ترسالی *ter-sāley*. De la viande boucanée, داڭڭ يڭ ترسالی *dānging yang ter-sāley*.

BOUCANER, v. a., مپالی *meñāley*, مغسافي *meng-asāp-i*. — de la viande de bœuf, مپالی داڭڭ لمبو *meñāley dānging lembu*.

BOUCANIER, qui Boucane les viandes, اورڭ يڭ مپالی داڭڭ *orang yang meñāley dānging*.

BOUCHE, s. f., مولت *mūlut*. Grande —, مولت بسر *mūlut besār*. Petite —, مولت کچل *mūlut kexil*. Fermer la —, مولت منوٹ *menūtup mūlut*, ديم *diam*. Fermer la — à quelqu'un, مچيت مولت اورڭ *me-ñumbat mūlut orang*, منديمکن *men-diam-kan*. L'ouverture de la —, لوبڭ مولت *lobang mūlut*. Se rincer la —, برکمر *ber-kemūr*. A pleine —, مولت قنه *mūlut penūh*. — aigre, amère, fétide, مولت اسم قاهت بوسق *mūlut āsam pāhit būsuq*. Provisions de —, فربکالن *per-bakāl-an*. Les dépenses de la —, مکانن *ma-kān-an*, بلنج اکن رزقي *belanja ākan rezekī*. Ouvrir la —, مموک *mem-būka mūlut*, برکات *ber-kāta*. N'oser ouvrir la —, تياڊ برانی *tiāda berāni ber-kāta*. Dire

tout ce qui vient à la —, برکات دغن, تياڊ ايشت *ber-kāta degan tiāda ingat*. Avoir toujours à la —, برکات, ستيلاس اتس سواتو فرکار *ber-kāta santiāsa ātas suātu porkāra*. Fort en —, مولت کڭڭو *mūlut ganggu*. Demeurer — béante, حيران *heirān*. Faire la petite —, برکات سديکت *ber-kāta sa-dikī*, ماکن سديکت *mākan sa-dikī*. Etre sur sa —, جادی اورڭ دمڭ *jādi orang demūp*. Faire venir l'eau à la —, ممبری راس *mem-brī rāsa*, ممبری ايغن *mem-brī ingin*. Faire bonne —, ممبری هارڭ *mem-brī hārap*, ممبری سوک *mem-brī sūka*. Par la — du prophète, دغن ليدہ نبی *dengan tidah nabī*. — à —, برکات دغن اورڭ *ber-kāta degan orang*. Etre dix bouches à table, سڦوله اورڭ ماکن *sa-pūloh orang mākan*. — inutile, اورڭ تياڊ کرج *orang tiāda karja*.

BOUCHE, ouverture, embouchure, مولت *mūlut*, لوبڭ *lobang*. — d'un canon, مولت مريم *mūlut mariām*. — d'un four, مولت دافر *mūlut dāpur*. — de chaleur, لوبڭ فانس *lobang pānas*. — d'une rivière, کوال سوڭي *kuāla sūngēy*. Quatre bouches à feu, امڦت مريم *ampat mariām*.

BOUCHÉ, E, part. pas. du v. boucher, سمبت توتڦ *tūtup*, تر توتڦ *ter-tūtup*.

sumbat, ترکاتف *kātup*, ترکاتف *ter-kātup*.

BOUCHÉ, obstrué, تفت *tumpat*, ساکت *sākat*, ترساکت *ter-sākat*. Esprit —, بیغ *bīngung*, گاول *gāwal*.

BOUCHÉE, s. f., سوڤ *sūwap*. Une —, سسوف *sa-sūwap*. Une — de pain, سسوف روتی *sa-sūwap rōti*. Ne faire qu'une — d'un mets, مندمڤ *men-deməp*. Petites bouchées, بیکڤ *bikang-bikang*.

BOUCHER, v. a., منوتف *menūtup*, ممبیت *meñumbat*, ممپفل *meñempal*, مغاثف *mengātup*. — un trou, منوتف *menūtup* لوبڤ *lobang*. — une bouteille, منوتف بوتل *menūtup bōtol*. —, murer la porte d'une maison, مخیکت ٲتورومه دغن باتو دان کافر *meng-ikat pintu rumah dengan batu dān kapur*. Se — les yeux, تیاد ماو لیٲ *tiāda māu lihat*. Se — les oreilles, تیاد ماو دغر *tiāda māu dengar*.

BOUCHER, obstruer, ممفت *menumpat*, مپاکت *meñūkat*, مپسق *meñesak*, مغاثف *mengātup*. — un chemin, مپاکت جالڤ *meñūkat jalan*. — une rivière, سوغی سباتڤ *sūngay sa-batang*.

BOUCHER, ÈRE, s., اورڤ ٲمبنتی *orang pem-bantey*, توکڤ ٲوتڤ سافی *tukang pūtung sāpi*.

BOUCHERIE, s. f., ٲمبنتی *tampat pem-bantēy-an*, کدی ٲمبنتی *kadey pem-bantey*. Animaux de —, بناتڤ بکل دبنتی *binatang bakul di-bantey*.

BOUCHON, s. m., سمبٲ *sumbat*, سمفل *sempal*. — d'une bouteille, سمبٲ بوتل *sumbat bōtol*. — de bois, سمبٲ درڤد کایو *sumbat deripada kāyu*.

BOUCHON de paille, سڤڤم مرڤ *sa-gergam merang*.

BOUCHONNER, v. a., chiffonner, مغل *mengepal*, مغوسٲ *mengūsut*. — du linge, مغل کایڤ *mengepal kain*.

BOUCHONNER, frotter un cheval avec un bouchon de paille, مڤاوسق *meng-gōsok* کود دغن سڤڤم مرڤ *kuda dengan sa-gergam merang*.

BOUCLE, s. f., سمبٲ *sambat*, کنڤڤڤ *kanxing*. Une paire de boucles, سڤاسڤ سمبٲ *sa-pasangambat*. — de souliers, سمبٲ سڤاٲو *sambat sapātu*.

BOUCLE, anneau, چنڤڤڤ *xinxin*, سمفی *simpey*. — de rideau, چنڤڤڤ *xinxin kulambu*. — à la poignée d'un criss, سمفی کرس *simpey kris*. — d'oreille, چنڤڤڤ تلېڤ *xin-xin telēga*, انتڤ *anting-anting*.

BOUCLE de cheveux, توکخ *tūkung*,
چچنتخ *xexentung*, لندق *landek*,
(artificiel) گندق *gandek*.

BOUCLÉ, E, part. pas. du v. boucler,
مببت *ter-sambat*. Cheveux bouclés,
مببت کریخ *rambut ikal*, رمبت ایکل
rambut krètīng.

BOUCLER, v. a., مېمبت *meñambat*,
مغنجخ *menganxīng*.

BOUCLER, v. n., former des
boucles, برایکل *ber-ikal*. Ses
cheveux bouclent, رمبتن برایکل
rambut-ña ber-ikal.

BOUCLIER, s. m., فریسی *prīsey*,
تامخ *tāmeng*. — long, سلوکخ *selū-
kung*. — rond, rondache, راغن
rāgin; petit — rond en rotin,
اوترا *ūtar-ūtar*; petit — de Bali,
داده *dādap*. — en argent, فریسی
فریق *prīsey pēraḥ*. Deux boucliers,
دو بوه فریسی *dūa būah prīsey*.
Avoir un —, se servir d'un —,
بر فریسی *ber-prīsey*. Parer avec
un —, منعکس دغن فریسی *menang-
kis dengan prīsey*.

BOUCLIER, défenseur, protecteur,
فرلندوخن *per-lindūng-an*, قنولخ *pe-
nūlung*. Dieu est mon bouclier, بهو
الله جو فرلندوخن همب *bahwa allah
jūa per-lindūng-an hamba*.

BOUDER, v. n., جادی راجق *jādi
rājuk*, مشغول *me-rājuk*, مراجق
mengūlum, برسوغت *ber-sūngut*.

— contre son ventre, مراجق تیاد ماو
me-rājuk tiāda māu mākan.

BOUDERIE, s. f., فری راجق *prī
rājuk*, فری موک بغس *sūngut*,
prī mūka bengis.

BOUDEUR, EUSE, adj., اورغ راجق
ōrang rājuk, یخ برسوغت *yang ber-
sūngut*.

BOUDIN, s. m., اروتن داره *urūtan
dārah*.

BOUDOIR, s. m., خلوة فرمفون
kalwat perampūan, خلوة لراغن
kalwat larāng-an.

BOUE, s. f., saleté, سمفه *sampah*.
Bourbe, crotte, لمر *lumpur*, بیچق
bīxak. Terre glaise, گاله *gālah*.
— d'une rivière, لمر سوخی *lumpur
sūngay*. — des rues, جالن
bīxak jālan. Faire jaillir de la —,
مرچفکن لمر *me-merxik-kan
lumpur*.

BOUE, avilissement, کهنان *ka-
hinā-an*, کزنادهن *ka-rendāh-an*.
Il est tombé dans la —, ای جادی
کهنان *ia jādi ka-hinā-an*. Traîner
quelqu'un dans la —, مرزدهکن اورغ
me-rendah-kan ōrang.

BOUÉE, s. f., لمفخ *lampung*, تمبولن
timbūl-an. — de sauvetage. لمفخ
فرتلوخن *lampung per-tulūng-an*.

BOUEUR, EUSE, s., اورغ یخ مشغبل
*ōrang yang meng-ambil
sampah*.

BOUEUX, EUSE, adj., برلغر *ber-lumpur*. Chemin —, جالن بیچق *jālan bīxak*.

BOUFFANT, E, adj., کُمبُخ *gembung*. Une étoffe bouffante, کاین کُمبُخ *kāin gembung*.

BOUFFÉE, s. f., coup de vent, بادی *bāyū*, تیف *tiup*, بادى *bādey*. — de fumée, تیف اسف *tiup asap*.

BOUFFER, v. n., جادی کُمبُخ *jādi gembung*. Une étoffe qui bouffe, کاین یخ کُمبُخ *kāin yāng gembung*.

BOUFFER, manger avec avidité, منچارق *men-xāruk*, مندمف *men-demup*.

BOUFFETTE, s. f., جمبوا *jambu*, سمفل *simpul*.

BOUFFI, E, part. pas. du v. bouffir, بَنتر *gembung*, بَگْکَک *bangkak*, بنتر *buntar*. Ses joues sont bouffies, پِپِی-ئا کُمبُخ *pīpī-ña gembung*. — d'orgueil, بَگْکَک هاتی *bangkak hāti*, جموا *jumāwa*, چَگْکَک *xongkak*.

BOUFFIR, v. a., منجدیکن کُمبُخ *men-jadi-gembung*, ممبَگْکَک-کَن *mem-bangkak-kān*.

SE BOUFFIR, v. pron., منجادی کُمبُخ *men-jādi gembung*, منجادی بَگْکَک *men-jādi bangkak*.

BOUFFON, s. m., برسند *ber-senda*, اورغ جناک *ber-gūraw*, *ōrang jenāka*, بادت *bādut*.

BOUFFONNERIE, s. f., سند *senda*, گورو *gūraw*.

BOUGE, s. m., خلوة کچل *kalwat kexil*, رومه کچل دان کوتر *rūmah kexil dān kōtor*.

BOUGEOIR, s. m., کاکي دين یخ رنده *kāki dīan yang rendah*.

BOUGER, v. n., برکُرق *ber-grāk*, برقنده *ber-pindah*. Ne bougez pas, جاغن برکُرق *jāgan ber-grāk*. Il ne bougera pas de ce lieu, تِداد ای اکن برکُرق در تمقت این *tiāda īa ākan ber-grāk deri tempat ini*.

BOUGIE, s. f., دین لیلن *līlin*, فاشغ *dian līlin*. Allumez la —, پَاسَگ لیلن *pāsang līlin*. Eteindre la —, مَمام لیلن *memādom līlin*. — de table, لیلن فد میج *līlin pada mēja*.

BOUGONNER, v. n., murmurer, منچومل *men-xūmil*, برسوغت *ber-sūngut*. Il bougonne sans cesse, ای برسوغت دغن تِداد برهنَتی *īa ber-sūngut dēgan tiāda ber-henti*.

BOUGONNER, réprimander, مِغوتی *men-xūmil-kan*, منچوملکن *men-xūmil-kan*, منستاکن *menistā-kan*.

BOUGRAN, s. m., کاین کاسر یخ *kāin kāsir yāng ber-kanji*.

BOUGRE, épithète grossière, فُگْکَ *pengkuh*, ریسو *rīsaw*, گیانا *gibāna*.

BOUGUIS, s. m., بوکس *būgis*. Un —, سَوْرغ بوکس *sa - ōrang būgis*.

La langue —, بهاس بوکس *bahāsa bŭgis*.

BOUILLANT, E, adj., qui bout, دیده *didih*, کلکتو *gelegak*. De l'eau bouillante, ایر دیده *āyer didih*.

BOUILLANT, vif, ardent, قانس *pānas*, هاغت *hāgat*. Homme —, اورغ یغ قانس هتین *orang yang pānas hati-ña*. — de colère, هاغت ماره *hāgat mārāh*.

BOUILLE-À-BAISSE, s. f., کوه ایکن *kūwah ikan*.

BOUILLI, s. m., داغ لبوربس *dāgīng lembu rebūs*. La soupe et le —, کوه دان داغ ربس *kūwah dān dāgīng rebūs*.

BOUILLIE, s. f., بوبر *būbur*. — au lait, بوبر سوسو *būbur sūsu*.

BOUILLIR, v. n., بر دیده *ber-didih*, برکلکتو *ber-gelegak*, مر بس *me-rebūs*. L'eau bout, ایر بر دیده *āyer ber-didih*. — d'impatience, منجادی *men-jādī*, هاغت ماره *hāgat mārāh*. Faire —, من دیده کن *men-didih-kan*, مر بسکن *me-rebūs-kan*. Faire — une volaille dans l'eau, مر بسکن *me-rebūs-kan* هایم دالم ایر *hāyam dālam āyer*. Faire — du riz, مناتق *menānak* ناسی *nāsī*.

BOUILLON, s. m., کلکتو *gelegak*, کلبلغ *gelembury*. Deux ou trois —, دو تیک کلکتو *dūa tīga gelegak*.

Faire cuire à petits bouillons, ۲ مر بسکن فر لاهن *me-rebūs-kan per-lāhan-perlāhan*.

BOUILLON, décoction, کوه *kūwah*. — gras, کوه داغ *kūwah dāgīng*. — aux herbes, کوه سایر *kūwah sāyur*. Prendre une tasse de —, ماکن سمغکتو کوه *mākan sa-maygkōt kūwah*.

BOUILLONNEMENT, s. m., کلبلوغن *gelembūng-an*, حال کلکتو *hāl gelegak*, حال بر دیده *hāl ber-didih*.

BOUILLONNER, v. n., برکلبلغ *ber-gelembury*, برکلکتو *ber-gelegak*. Une source qui bouillonne, مات ایر *māta āyer yang ber-gelegak*. L'eau de la mer bouillonne, ایر لاوت برکلبلغ *āyer lāut ber-gelembang*.

BOUILLOTTE, s. f., فریق من دیده کن *prīuk men-didih-kan āyer*.

BOULANGER, ÈRE, s., توکخ روتی *tūkang rōti*, قناتق *penānak*, خباز *kabbāz*.

BOULANGER, v. a., faire du pain, مېوت روتی *mem-būat rōti*.

BOULANGERIE, s. f., art de faire le pain, حال *penānak-an*, مېوت روتی *hāl mem-būat rōti*.

BOULANGERIE, lieu où l'on fait le pain, تمفت مېوت روتی *tampat mem-būat rōti*, کدی توکخ روتی *kadèy tūkang rōti*.

BOULE, s. f., بوله *bulāt-an*, بوه *būah*, بوله *bōlah*. Une —, سبوه *sa-būah bulāt-an*. La — du monde, بلاتن دنيا *bulāt-an dunīā*. — en ivoire, بوله درشد گادغ *bōlah deri-pada gādīg*. — à jouer, برماين کتي *ketey*. Jouer à la —, برماين کتي *ber-māin ketey*. — de jeu de quilles, بوه فنجخ *būah panxang*. — pour jouer au mail, بوه چاتق *būah xātuk*.

BOULET, s. m., فلورو *pelūru*, فلورو *pelūru mariam*. — de fer, فلورو بسی *pelūrubesī*. — de pierre, فلورو باتو *pelūru batu*. — rouge, فلورو اثی *pelūru āpi*. Fondre des boulets, منوخ فلورو مريم *menūwang pelūru mariam*. Fonderie à —, تمت فتواغن فلورو *tampat penuwang-an pelūru*. Moule à —, اچون *axūan pelūru*. Tirer à —, دغن فلورو *menembak dergan pelūru*.

BOULETTE, s. f., اتل *until*, بوله *bōlah*, کجل *bōlah kexil*. — de pain, اتل روتي *until rōti*. — faite de viande, اتل درشد داگخ *until deri-pada dāgīg*.

Fig. Faire des boulettes, مېوت *mēm-būat sālāh*.

BOULEVARD, s. m., بنتخ *bintīg*, کوت نگرى *kōta nagrī*.

BOULEVARD, protection, لندغ *lindung*. Il est le — de son pays, ای ملندغ نگرين *ia me-lindung nagrī-ā*.

BOULEVARD, promenade, هلامن *halāman*, نمغت برجالان *tampat berjālan-jālan*.

BOULEVERSER, E, part. pas. du v. bouleverser, يغ دروسقکن *yang dirusak-kan*, بله بالتي *bālīk-belūh*.

BOULEVERSER, troublé, دهارو *di-hāru*.

BOULEVERSEMENT, s. m., 1°, action, قربوهن *pe-rubūh-an*, حال *hāl me-rusak-kan*. 2°, résultat, کربوهن *ka-rubūh-an*.

BOULEVERSER, v. a., ruiner, مربهکن *me-rusak-kan*, مربهکن *me-rebūh-kan*, بمالتی بله *mem-bālīk-belūh*. L'ouragan a bouleversé sa maison, اغن ريبت سده مروسقکن *argīn ribut sudah me-rusak-kan rūmah-ā*. Il bouleverse tout le mobilier de ma maison, ای بمالتی *ia mem-bālīk-belūh serba rūmah-ku*.

BOULEVERSER, troubler, مشهروکن *meng-harū-kan*, مشهروکن *meng-harū-birū-kan*. — un pays, مشهروکن *meng-harū-kan nagrī*. Vous m'avez bouleversé, کاهو سده *kāmu sudah meng-harū-birū-kan āku*.

BOULIMIE, s. f., شهوة ماکن *śah-wat mākan*, ساکت لافر *sākīt lāpar*.

BOULIN, s. m., لوبغ قد دیوالی *lōbang pada diwāli*, لوبغ قد دندغ *lōbang pada dindig yang dālam-ña bū-rung-bū-rung mem-būat sārang-ña*.

BOULINE, s. f., (Mar.), تالی یغ *tālī yang menāhan lāyar*, معخیل بولن *būlin*. Halier la —, مغخیل بولن *meng-hēla būlin*. Larguer la —, ملقس بولن *me-lepās būlin*. Naviguer à la —, برلایر لاون اغن *ber-lāyar lāwan āgin*.

BOULINER, v. n., برلایر دغن اغن *ber-lāyar dengan āgin* ساکل *sākal*.

BOULINGUE, s. f., t. de mar., لایر فاشاه *lāyar pengāpuh*.

BOULOIR, s. m., instrument à faire le mortier, فغقارک کافر *peng-gārūk kāpur*.

BOULON, s. m., لابغ بسی *lābang besi*, فاکو بسی *pāku besi* بسر, تربت *terbut*.

BOUQUET, s. m., کراغن *karāng-an*, گباهن *gubāh-an*. — de fleurs, گباهن *karāng-an būnga*, گباهن *gubāh-an būnga*. Faire un —, مغارغن *mengārang-kan būnga*. Lier en —, مغکوبه *meng-gūbah*.

BOUQUET, touffe de choses réunies, راون *rāwan*, رومغن *rumpun*,

برکس *ikat*, تندن *tandan*, برکس *berkas*. — de fruits, راون بوه *rāwan būah*, تندن بوه *tandan būah*. Un — de fines herbes, سیکت رومغه *sa-ikat rampah-rampah*. Un — dans un feu d'artifice, سبرکس مرغن *sa-berkas merxun*.

BOUQUET de bois, رومب رومبان *rimba-rimbā-an*.

BOUQUET, parfum du vin, بوون *baū-an āyer arggūr*.

BOUQUETIER, ÈRE, s., توکغ بوغ *tūkang būnga*, اورغ مغارغ بوغ *ōrang mengārang būnga*.

BOUQUIN, s. m., vieux boue, کبغ *kambing jantan yang tuā*, کبغ زندق *kambing randuk*.

BOUQUIN, vieux livre, کتاب لام *kitāb lāma*, سورت یغ لام *sūrat yang lāma*.

BOUQUINER, v. n., منچهاری کتاب لام *men-xahāri kitāb lāma*, مباح کتاب لام *mem-bāxa kitāb lāma*.

BOUQUINISTE, s. m., اورغ یغ ممبلی *ōrang yang mem-beli dān men-jūal kitāb lāma*.

BOURBE, s. f., لافر *lumpur*, کوبغ *kūbang*.

BOURBEUX, EUSE, adj., برلافر *ber-lumpur*, لیجق *lēxak*. Un fossé —, پارت یغ برلافر *pārīt yang ber-lumpur*. Chemin —, جالن لیجق

jālan lēxaḳ. Eau —, ایر کره *āyer kerūh*.

BOURBIER, s. m., تمفت لفر *tam-pat lumpur*, فلباهن *pe-lembāh-an*, سرلغ *serlong*, کوبخ *kūbang*. Il est dans le — du péché, ای دالم کدوکن *ia dālam ka-dudūk-an dōsa*.

BOURBILLON, s. m., فوست نانه دالم *pūsāt nānah dālam bīsul*.

BOURBOUIL, s. m., causé par la piqure des moustiques, بنتل ۲ سبب *bintil-bintil sebāb di-gigīt nāmuk*.

BOURDE, s. f., فرکتان فوتر بالی *per - kutā - an pūtar bālīḳ*, بوخ *bōhong*, دای *dāya*.

BOURDON, s. m., bâton de pelerin, تڭکت *tungkat*, حاج *tungkat hāji*.

Prov. Planter le bourdon en quelque lieu, دودق قد سواتو تمفت *dūdūk pada suātu tampat*.

BOURDON, insecte, کبغ *kumbang*.

BOURDON, grosse cloche, لوچغ *lōxing*, بسر *besar*.

BOURDONNEMENT, s. m., دغغ *dengung*, قدغوغن *pen-dengūng-an*, دغغ *desing*, بوپی کبغ *būni kumbang*.

BOURDONNER, v. n., بردغغ *ber-dengung*, بردسغ *ber-desing*, مندسغ *men-desing*.

BOURDONNER, chanter à demi-voix, مپای دیم *me-nūni diam-diam*.

BOURG, s. m., ججاهن *dēsa*, دوس *jajāh-an, dūsun*.

BOURGADE, s. f., دیس کچل *dēsa kexil*, دوس *dūsun*, کفغ *kampung*.

BOURGEOIS, E, s., citoyen, اورغ *orang*, اورغ کای *orang nagrī*, نگر *kāya*.

BOURGEOIS, maitre, تون *tūan*, اورغ فون رومه *orang pūña rūmah*.

BOURGEOIN, s. m., تونس *tūnas*, فوجق *pūxuk*, تمبوهن *tumbūh-an*.

— foliifère, تونس یغ مبری داون *tūnas yang mem-brī dāun sāja*.

— fructifère, تونس یغ مبری بوه *tūnas yang mem-brī būah*.

BOURGEOIN, boutons au visage, جرات *jerawat*.

BOURGEOINER, v. n., برتونس *ber-tūnas*, منونس *menūnas*, تمبه *tumbuh*, برتمبه *ber-tumbuh*.

BOURGMESTRE, s. m., کفال نگر *kapāla nagrī*, فغبولو نگر *pang-hulu nagrī*.

BOURLINGUER, v. n., t. de mar., برللهکن درین دغن سی ۲ *ber-belāhkan diri-ña dengun sia-sia*.

BOURRADE, s. f., تولق دغن سیکو *tūlak dengan sīku senāpang*, سناثغ *tūlak dengangerggam*, تولق دغن کغکم *tinju*.

BOURRASQUE, s. f., بادى *bādey*,
بايو *bāyu*, ريبت *rībut*. — de fièvre,
کسغان دم *ka-sangāt-an dēmām*.
— de colère, ماره کسغان *ka-sangāt-*
an mārāh.

BOURRE, s. f., رمبت کود انو لمبو
rambut kūda ātar lembu.

BOURRE, ce qui remplit, ايسى
īsi. La — d'une selle, ايسى فلان
īsi pelāna.

BOURRE de fusil, de canon,
سمبت *sumbat*, سمفل بدل *sempal*
bedil.

BOURRE, duvet qui couvre un
bourgeon, بولو تونس *būlu tūnas*.

BOURREAU, s. m., قلباي *pelabāya*,
فرتند *per-tanda*.

BOURRÉE, s. f., برکس رنځ *berkas*
ranting.

BOURRÉE, nom d'une danse, نام
سواتو فرين *nāma suātu penari-*
an.

BOURRELÉ, E, part. pas. du v.
bourreler, يڭ دسکيتي *yang di-sakīt-i*,
ستاهو هاتي *yang sūsh hātī*. Une
conscience bourrelée à cause du
péché, سبب دسکيتي سبب
سا *sa-tāhu hātī yang di-sakīt-i*
sebāb dosā-ña.

BOURRELER, v. a., مپکيتي *meña-*
kīt-i, مپوسهکن *meñūsah-kan*. La
conscience bourrèle le méchant,
ستاهو هتين مپوسهکن اورځ جاهاټ

sa-tāhu hātī - ña meñūsah-kan
ōrang jāhat.

BOURRELET, s. m., بتل بولت يڭ
دقنوهي دغن رمبت کود اتو دغن رځت
bantal būlat yang di-penūh - i
dengan rambut kūda ātar dengan
rumpūt.

BOURRELET de cheveux, جيل
jībūl.

BOURRELIER, s. m., قندي مموت
پاندهي مم-بوات پاکي-
pandey mem-būat pakēy-
an kūda, توکځ فکاي کود
tūkang pakēy-an kūda.

BOURREE, v. a., remplir de bourre,
دغن رمبت کود
memenūh - i
dengan rambut kūda. — une selle,
ممنوهي فلان دغن رمبت کود
meme-
nūh-i pelāna dengan rambut kūda.

BOURRER une arme à feu, مبوبه
مم-بابل بدل
mem-bābūh sempal
bedil, ماسککن سمبت دالم بدل
me-
mīsuḥ-kan sumbat dālam bedil.

BOURRER, donner des bourrades,
منولق *menūlak*, مپسک *meñesak*.

SE BOURRER, v. pron., manger
avec excès, مځنځکن درين
mengen-
ñang-kan diri-ña. Il se bourre de
viande, اي مځنځکن درين دغن داځځ
īa mengenñang-kan diri-ña dengan
dāging.

BOURRICHE, s. f., سواتو جنس
سواتو جنس باکل ښځ
suātu jenīs būkul pan-
jang.

BOURRIQUE, s. f., کلدی بتین *kaldey betina*.

BOURRIQUET, s. m., کلدی یخ کچل *kaldey yang kexil*.

BOURRU, E, adj., راجق *rājuk*,
بغس *bergis*, شرع فرس *prang perus*.
Une personne — اورغ یخ راجق *orang yang rājuk*.

BOURRU, bizarre, capricieux,
اغکار *angkara*, تکر *tegur*, دلف *delap*.

BOURSE, s. f., کندغ *pundi*,
kandung. — pleine, یخ ښه *pundi yang penuh*. — vide, کندغ
pundi yang kosong. Remplir
sa —, منوھی قندین *memenuh-i*
pundi-ña. Tirer de l'argent de
sa —, مغلورکن ورغ در دالم قندین,
mengaluar-kan wang deri dalam
pundi-ña. Mettre de l'argent dans
la —, مغندغکن ورغ, *mengandung-kan*
wang. Secourir le pauvre de sa —,
ممبری صدقة *mem-brī sedekat*. Il a
la — plate, ورغن سدیکت ساح,
wang-ña sa -dikit sāja. Selon sa —
مغلورکن بلنج, gouverner la bouche,
مغلورکن دغن سکرکیر مودلن
mengaluar-kan belanja dengan sa -kira -kira
mūdāl-ña. Coupeur de —, فنچوری,
یخ چردق *pen-xūri yang xerdik*,
بغست *bagsat*, تلیدر *telidur*.

BOURSE, pension fondée pour
l'entretien d'un élève dans une école,

ورغ یخ دتنو اکن قبلنجان اورغ
wang yang di-tantu
akan pem-belanjā-an orang bel-
ajar dalam sekula.

BOURSE, édifice où s'assemblent
les négociants, les courtiers etc.,
رومه فرنیگان *rūmah perniagā-an*,
تغت فرهمغونن سوداکر دان اورغ یخ
tampat per-himpūn-
an sūdagar dān orang yang mem-
berniagā-kan wang.

BOURSE, (Anat.), scrotum, بوغت
tampat būah pelér.

BOURSICAUT, s. m., قندی کچل
pundi kexil, کندغ کچل *kandung*
kexil.

BOURSIER, s. m., qui tient la
bourse, یخ ممغ قندی *yang memegang*
pundi.

BOURSIER, celui qui jouit d'une
bourse dans une école, اورغ بلاجر,
یخ براوله ورغ اکن بلنجان دالم سکولا
orang bel-ajar yang ber-ūleh wang
akan belanjā-ña dalam sekula.

BOURSILLON, s. m., قندی کچل
pundi kexil.

BOURSOUFLE, E, part. pas. du v.
boursouffer, بریغکت *ber-bangkak*,
کبغ *kembung*. Des joues —, ښی,
کبغ *pipi kembung*. Des yeux —,
مات بالٹ *māta bālūt*. Style —,
بهاس کلچق *bahāsa kaxak*.

BOUSSOUFLER, v. a., مَبْشَكْكَن *mem - bangkak - kan*, مَبْشَكْكَن *mergemburg-kan*.

SEBOUSSOUFLER, v. pron., مَنجَادِي *men-jādi bangkak*, مَنجَادِي *men-jādi kemburg*.

BOUSSOUFLURE, s. f., بَغْتُو *bang-kak*, فَرِي كَبُغ *pri kemburg*.

BOUSCULER, v. a., mettre sens dessus dessous, مَبَالِقْ بَلَه *mem-bālīk - belāh*. On a bousculé tous mes livres, اَوْرَغْ سَدَه مَبَالِقْ بَلَه سَكْلْ كِتَابِك *ōrang sudah mem - bālīk belāh segala kitāb-ku*.

BOUSCULER, pousser en tous sens, مَنُولَقْ سِين سَان *menūlak sīni sāna*.

SE BOUSCULER, v. pron., تُولَقْ *tūlak menūlak*.

BOUSE, s. f., تَاهِي سَاطِي *tāhi sāpi*, تَاهِي لَبُو *tāhi lembu*.

BOUSIER, s. m., تَغْكَاد *tangkāda* *yang hīdup dālam tāhi binātang*.

BOUSILLAGE, s. m., جَمْفُورِن مَرُغْ *campūr-an merang dergan tānah liat*. Maison faite de —, رُومَه يَغْ دَبُوت دَغْن مَرُغْ دَان, رُومَه يَغْ دَبُوت دَغْن مَرُغْ دَان *rūmah yang di-būat dergan merang dān tānah liat*.

BOUSILLER, v. a., مَبُوت دَنْدُغْ اَتُو *mem-būat dinding ātaw rūmah dergan merang dān tānah liat*.

BOUSSOLE, s. f., فُدُومَن *padōman*.

L'aiguille de la —, جَارُم فُدُومَن *jārum padōman*. Balancier de la —, جَانِجِن فُدُومَن *xinxin padōman*. — dont l'aiguille est affolée, فُدُومَن يَغْ سَالَه تَنْجِقِن *padōman yang sālāh tunjuk - ũa*. Habitacle de la —, تَمَط فُدُومَن *tampat padōman*. Fabricant de —, فُندِي فُدُومَن *pandey padōman*, تُوَكُخْ فُدُومَن *tūkang padōman*. Points de la — ou aire de vent, مَات فُدُومَن *māta padōman*.

Les points de la — sont:

Nord, اَتَار *utāra*. N. N. E., اَتَار سَمَات تِيمُر *utāra sa-māta timur*. N. E., تِيمُر لَوت *timur lāut*. E. N. E., تِيمُر سَمَات اَتَار *timur sa-māta utāra*.

Est, تِيمُر تَمَط تِيمُر *timur tepāt*. E. S. E., تِيمُر تَغْكَار *timur tonggāra* ou تِيمُر مَنَغْكَار *timur menonggāra*. S. E., تَغْكَار *tonggāra*. S. S. E., سَلَاتِن مَنَغْكَار *selātan menonggāra*.

Sud, سَلَاتِن *selātan*. S. S. O., سَلَاتِن دَاي *selātan dāya*. S. O., بَارَت دَاي *bārat dāya*. O. S. O., بَارَت سَمَات سَلَاتِن *bārat sa-māta selātan*.

Ouest, بَارَت تَمَط *bārat tepāt*. O. N. O., بَارَت سَمَات *bārat sa-māta*.

اتار *bārat sa-māta utāra*. N. O.,
بارت لاوت *bārat lāut*. N. N. O.,
لاوت اتار بارت لاوت *utāra bārat lāut*.

BOUT, s. m., extrémité d'un corps,
هوجج *hūjung*, فنجج *panxung*.
— d'un bâton, هوجج تگت *hūjung tungkat*. — du doigt, هوجج جاری *hūjung jārī*. — du nez, هوجج هیدج *hūjung hīdurg*. Le gros —, هوجج *hūjung hūdurg*. Le petit —, هوجج بسر *hūjung besār*. Le petit —, هوجج کچل *hūjung kexil*. Le — d'en haut, هوجج یخ داتس *hūjung yang di-ātas*. — de l'oreille, فنجج *panxung telīga*. — d'un habit, هوجج کاین *panxung kāin*. — de la mamelle, هوجج سوسو *hūjung sūsu*.

BOUT, pointe, فنجج *punxak*.
La — du clocher, فنجج منارة *punxak menāret*.

BOUT, fin, هابیس *hābis*, کهبیس *ka-habīs-an*, کسداهن *ka-sudāh-an*.
— de l'an, هابیس تاهن *hābis tāhun*, کهبیس تاهن *ka-habīs-an tāhun*.
Au — du mois, فد هابیس بولن *pada hābis būlan*. Le — du travail, کسداهن فکرچاان *ka-sudāh-an pekarjā-an*. Raconter d'un — à l'autre, منچتراکن در فرملائن سمفی *men-xeritrā-kan deri per-mulā-an-ña sampey ka-sudāh-an-ña*. Il écoute le récit

ای سده دغر چترایت —, *jusqu'au* —, *iasudah dengar xeritrā itu sampey hābis-ña*.

BOUT, morceau, قوتج *pūtung*, فاته *pātah*. Un — de chandelle, سفوتج *sa-pūtung tīlīn*. Un — de corde, سفوتج تالین *sa-pūtung tālī*. Un — de lettre, سفوتج سورت *sa-pūtung sūrat*.

BOUT, partie, بهکین *bahagī-an*.

Fig. Le haut —, تمفت کهرماتن *tampat ka-hormāt-an*. S'asseoir au bas —, دودق دتفت رنده *dūduk di-tampat rendah*. Vent de —, اغن *āgin di-mūka*. Au — du doigt, دکت *dekāt*. Du — des lèvres, تیاد *dengan kātā sāja*, دغن کات ساج *tiāda dengan hātī*. Avoir de la peine à joindre les deux bouts, دافت بلنجان دغن سوسه *dāpat belanjā-ña dengan sūсах*. Jusqu'au —, سمفی هابیس *sampey hābis*, هتکل کسداهن *hingga ka-sudāh-an*. Etre au — de sa carrière, دکت ماتی *dekāt mātī*.

Loc. prov. Brûler la chandelle par les deux bouts, مبورسکن هرتاک *mem-bōros-kan hartā-ña*. Economies de bouts de chandelles, فرسفتان دالم بارغ یخ تیاد هرکان *per-simpān-an dālam bārang yang tiāda hargā-ña*. Etre à —, تیاد *tiāda ber-upāya lāgi*.

Venir à — de, مېښکېن فکرچاان *meñampey-kan pe-karjā-an*. Venir à — de ses ennemis, مغالېکن موسېن *merg-ālah-kan mūsuh-ña*, براوله *ber-ūleh ka-menāng-an*. A tout — de champ, ډسکل کتیک *pada segala kotika*. Au — du fossé la culbute, تیاډ ایشت اف اکن *tiada ingat apa ākan dātang*.

BOUTADE, s. f., تشکه لکس *tīngkah lekās*, سراس هاتی *sa-rāsa hāti*. Par —, ټرکاډغ *ter-kādang-kādang*. Faire quelque chose par —, مغرجاکن فکرچاان دغن تشکه *mengar-jā - kan pe - karjā - an dengan tīngkah*.

BOUTARGUE, s. f., œufs de poisson salés, مګانن یغ دجډیکن دغن تله *makān-an yang di-jadi-kan dengan telòr ikan*, سواتو جنس تله *suātu jenis telòr trūbuk*.

BOUTE-DEHORS, s. m., (Mar.), بوم *būm*, کایو بوجر *kāyu būjur*. — de beaupré, بوم لایر سمندیر *būm lāyar semandēra*. — de bonnettes, بوم *būm lāyar pīnggīr*.

BOUTE-EN-TRAIN, s. m., اورغ یغ *orang yang me-ñukā-kan orang lain*.

BOUTE-FEU, s. m., mèche, توم *tūnam*, سمبو *sumbu*.

(Fig.) قشهارو *peng-ūpak*, قشهارو *peng-hāru*. Un —, celui qui sème

la discorde, اورغ قشوق *orang peng-ūpak*.

BOUTE-HACHE, s. f., بسی فنچوچق *besi pen-xūxuk*, سرمق *serampang*.

BOUTEILLE, s. f., بوتل *bōtol*, سراهی *serāhi*, کنډی *kendi*, (à long cou) بولی *būli*. Une — de vin, سواتو *suātu bōtol anggūr*. Déboucher une —, مېوک بوتل *mem-būka bōtol*. Vider une —, مینم *me-mīnum suātu bōtol*. Aimer la —, سوک اکن مینم *sūka ākan mīnum*.

BOUTE-LOF, s. m., (Mar.), بانغ کایو *bātang kāyu ākan me-letāk lāyar tūparang*.

BOUTEROUE, s. f., باتو فنجورو *bātu penjūru*.

BOUTILLIER, s. m., فنجوات منومن *pen-jāwat minūm-an*.

BOUTIQUE, s. f., بارغ *kadey*, کدغ *godōng*, (magasin) *bārung*. Grande —, کدی یغ بسر *kadey yang besār*. — bien garnie, کدی یغ باپی *kadey yang bāñak dagāng-an dālam-ña*. — de cordonnier, کدی توکغ کاست *kadey tūkang kāsut*. Les — du bazar, بارغ ٢ قاسر *bārung - bārung pāsar*. Ouvrir —, مېوک کدی *mem-būka kadey*. Fermer —, تیاډ برنیاک لاگی *tiada berniāga lāgi*. Marchand tenant —, اورغ مکنغ کدی *orang*

memegàng kadèy, اورغ برجوان *orang ber-juāl-an*.

BOUTIQUEE, ÈBE, s., اورغ برکدی *orang ber-kadèy*, اورغ مئخ کدی *orang memegàng kadèy*, اورغ برجوان *orang ber-juāl-an*.

BOUTOIR, s. m., outil de corroyeur, قیسو توکخ سامق *pīsaw tūkang sāmāk*.

BOUTOIR de sanglier, groin, جوغر *jūngur*.

BOUTON, s. m., de plante, تونس *tūnas*, تمبوهن *tumbūh-an*.

BOUTON de fleur, کؤم *kūtum*, کؤم کنجف *kunxup*. — épanoui, کؤم کنجف *kūtum kembang*. — entr'ouvert, کؤم ستغه کمخ *kūtum sa - tengah kembang*.

BOUTON de vêtement, کنجف *kanxing*. — d'argent, کنجف فیرق *kanxing pērak*. — d'habit, باجو *kanxing bāju*, بوه باجو *būah bāju*. Garnir de boutons, مئخفخن *meng-anxing-kan*.

BOUTON de porte, de serrure, سمبت *sambat*.

BOUTON du couvercle d'un vase, بوچق *būxuk*.

BOUTON, pustule, بئتل *bisul*, بئتل *bentil*, بئتل *bintat*. — de petite vérole, کتبوهن *ka-tumbūh-an*.

BOUTON, bout du teton, بئتل سوسو *bentil sūsū*, مات سوسو *māta sūsū*.

BOUTONNÉ, E, part. pas. du v. boutonner, برکنجف *ber-kanxing*, توتف دغن کنجف *tūtup dengan kanxing*.

BOUTONNER, v. n., pousser des bourgeons, برتونس *ber-tūnas*, منونس *menūnas*, برکؤم *ber-kūtum*, برکنجف *ber-kunxup*.

BOUTONNER, fermer avec des boutons, v. a., مئخفخن *merganxing*, منوتف کنجف *menūtup kanxing*.

BOUTONNIÈRE, s. f., لوبخ کنجف *lobang kanxing*. Faire une —, مموت *mem-būat lobang kanxing*.

BOUTURE, s. f., بیت *tūrus*, اتق ثوهن *bibit*, چغکق *xangkuk*, anak pohon.

BOUVET, s. m., rabot à faire des rainures, کتم فغکوی *ketām penggūmey*.

BOUVIER, s. m., گمبال لبو *gombāla lembu*.

BOVINE, adj. f., یغ لبو فون *yang lembu pūna*. Race —, بغس لبو *bangsa lembu*. Affection —, فپاکت *peñakit lembu*.

BOXE, s. f., گؤچه *gōxoh*.

BOXER, v. n., مئخکؤچه *meng-gōxoh*.

BOXEUR, EUSE, adj. et s., اورغ یغ *orang yang ber-gōxoh*.

BOYAU, s. m., ايسی فرت *isi prūt*, تالی فرت *tālī prūt*. Corde à —, کات تالی فرت *kāwat tāli prūt*.

Loc. prov. Il a failli rendre tripes et boyaux, ای سده منته دغن سوسه *ia sudah muntah degan sūsah*.

BRACELET, s. m., فتنق کلغ *gelang*, فتنق کلغ امس *gelang amūs*. — de rubis, فتنق کلغ مانکم *gelang mānikam*. Une paire de bracelets, سفاغ کلغ *sa-pāsaṅ gelang*. Porter des bracelets, ماکي کلغ *memākey gelang*. Orné de —, برکلغ *ber-gelang*.

BRACONNER, v. n., مبرو دغن تیاد *mem-būru degan tiāda izin*.

BRADYPE, s. m., کوکغ *kūkang*, پوکغ *pūkang*.

BRAGUE ou BRACHET, s. m., chien de chasse, انجغ فربروئن *anjing per-burū-an*.

BRAHMĀ, divinité indienne, le générateur du monde, برهم *brahma*.

BRAHME, s. m., برهمان *brahmān*.

BRAI, s. m., کلکال برچمف دغن *gala-gāla ber-xampur degan dāmar*. — gras, کلکال لبت *gala-gāla lembut*. — sec, کلکال کرغ *gala-gāla krèng*.

BRAILLARD, E, adj., اورغ یغ برکتکات *orang yang ber-kata-kata bānak*, اورغ یغ برتریق *orang yang ber-teriak*.

BRAILLER, v. n., برتریق *ber-teriak*, منجرت *men-jerit*. Ce n'est pas chanter, c'est —, ایت تیاد میاپی تتافی *itu tiāda me-ñāni tetāpi ber-teriak sāja*.

BRAIMENT, s. m., یق کلدی *teriak kaldey*, حال برتریق سفرت کلدی *hāl ber-teriak seperti kaldey*.

BRAIRE, v. n., منجرت *men-jerit*, برتریق سفرت کلدی *ber-teriak seperti kaldey*.

Prov. Un âne chargé d'or ne laisse pas de —, اورغ بوده جادی *orang bōdoh jādī*, اورغ کای اد بوده جوک *orang kāya ada bōdoh jūga*.

BRAISE, s. f., ارغ *arang*. — ardente, بار *bāra*.

BRAISER, v. a., ماسقن اتس بار *me-māsak-kan ātas bāra*, منومس *menūmis*.

BRAMMENT, s. m., cri du cerf, دغکلغ *dengking*.

BRAMER, v. n., مندغکلغ *men-dengking*.

BRAN, s. m., تاهی *tāhi*. — de scie, سربق کرکاجی *serbuk garagāji*.

BRANCARD, s. m., جمغان *jempāna*, لیرغ *lērang*, جنازه *jināzet*.

BRANCARD d'une voiture, فاه کریت *pāho karēta*.

BRANCHAGE, s. m., چابغ ۲ *xābang-xābang*, چابغن *xabāng-an*. — épais, چابغ ۲ یغ رندغ *xābang-xābang yang rendang*.

BRANCHE, s. f., چابغ *xābang*, چاوغ *xāwang*, اڭگ *angga*. Grosse — چابغ بسر. Petite — چابغ کچل *xābang kexil*. — touffue, چابغ زندغ *xābang rendang*. — verte, چابغ هيمو *xābang hījaw*. — desséchée, چابغ کرغ *xābang kring*. — sèche du sagouier, گابا گابا *gaba-gāba*. Menue —, رنتغ *ranting*, داهن *dāhan*. Couper les menues —, مرتغ *me-ranting*. — émondées, رنتغ رنتغن *ranting-ranting-an*. Jeune —, تارق *tāruk*. — du bois d'un cerf, چابغ اڭگ *xābang angga rūsa*. Chandelier à trois branches, کاکي لیلن *kāki līlīn ber-xābang tīga*. Lunettes à branches, چرمن *cermin* مات یغ برسفت *ber-sepit*. Les branches d'une artère, اتق ۲ نادى *ānak-ānak nādi*. — d'une rivière, اتق سوغى *ānak sūngēy*. — d'une famille, سلسله *silsilet*. Il y a bien des branches de commerce, اد بايق جالن فرنيكمان *ada bānak jalan per-niagā-an*.

Prov. Sauter de — en —, مملای بیراف بايق وکرجان دغن تباد مشهابسکن *me-mulā-i be-brāpa bānak pe-karjā-an dengan tiāda meng-hābis -kan suātu*. S'accrocher à toutes les —, مشغياکن در سکل

مغيق *meng-upayā-kan deri segala pihak*. Etre comme l'oiseau sur la —, تباد تنتو *tiāda tantu*.

BRANCHIES, s. f. pl., ouïes des poissons, ايسغ *isang*.

BRANCHU, E, adj., برچابغ *ber-xābang*, براڭگ *ber-xāwang*, بر اڭگ *ber-angga*. Un arbre très —, فوهن *pōhon yang ber-xābang bānak*.

BRANDE, s. f., sorte de bruyère, داون چمار *dāun xantigi* چنتيگي *xemāra*.

BRANDE, lieux incultes, تانه فاسر *tānah pāsir*, تانه کرغ *tānah kring*.

BRANDILLER, v. a., ممبوی *mem-būway*, ممبويکن *mem-būway-kan*, مغاين *meng-āyun*.

SE BRANDILLER, v. pron., مغاين *meng-āyun diri-ña*. Qui se brandille, بر بوی *ber-būway*.

BRANDILLOIRE, s. f., بواين *buwāy-an*, ايونن *ayūn-an*.

BRANDIE, v. a., ملايکن *me-lāyam-kan*. — un glaive, ملايکن فدغ *me-lāyam-kan pedang*. — un bâton, ملايکن تغت *me-lāyam-kan tungkat*.

BRANDON, s. m., سوله جرامی *suluh jerāmi*. — de discorde, يغ مبادو *yang mem-bāwa xiderā*, يغ چدرا *yang mem-bāwa per-bantāh-an*. Le dimanche des —,

پورتام هاری احد بولن فواس *portāma hāri aḥad būlan puāsa*.

BRANÉE, s. f., منوم یغ دجدیکن *menom yag djdīkan*
دغن ددق دان ایر اکن مشکمتکن بابی
minūm-an yāng di-jadī-kandengan dedak dān āyer ākan meng-gumūkan kan bābi.

BRANLANT, E, adj., یغ برکویغ *yag ber-gōyang*, یغ بردوین *yag ber-dūyun-dūyun*.

BRANLE, s. m., گیاغن *goyāng-an*,
گنچاغن *gunxāng-an*. Le — d'une cloche, گیاغن لوچغ *goyāng - an lōxing*. Mettre une cloche en —, مشکویغ لوچغ *meng-gōyang lōxing*, مشکرقن لوچغ *meng - gerak - kan lōxing*. Donner le —, مشکرقن *meng-gerak-kan*.

BRANLÉ, E, part. pas. du. v. branler, ترکویغ *ter-gōyang*, ترکچغ *ter-gunxang*, ترکرق *ter-gerak*.

BRANLE-BAS, s. m., (Mar.), حل منورنکن سکل تمفت تیدر دکفل *hāl menūrun-kan segala tampat tidor di-kapāl*.

Fig. Signal, سمبوین *sembūyan*, علامه فرکار یغ هیبه *ālamat porkāra yag heibat*.

BRANLEMENT, s. m., 1°, action, فغکياغن *peny goyāng-an*. 2°, état, دوين حال برکویغ *hāl ber-gōyang*, دوين *dūyun-dūyun*.

BRANLER, v. a., مشکویغ *meng-gōyang*, مشکچغ *meng - gunxang*,

مشکرقن *meng-gerak-kan*. — la tête, مشکویغ کفال *meng - gōyang kapāla*.

BRANLER, v. n., گویغ *gōyang*, برکویغ *ber-gōyang*, برکرق *ber-gerak*. La maison branle, رومه ایت برکویغ *rūmah itu ber-gōyang*. Ces enfants n'osent — devant leur père, ایت ایت تیاد برانی برکرق دهداغن بغاغن *ānak-ānak itu tiāda berāni ber-gerak di-hadāp-an bapā-nā*.

Prov. — dans le manche, تیاد تتو *tiāda tantu*.

BRAQUE, s., سواتو روڤ انچغ *suātu rūpa anjing per-burū-an*.

Fig. Homme étourdi, اورغ یغ *orang yag kūrang ingat*, کورغ ایغت *orang yag mengarja dengan būta tūli*.

BRAQUÉ, E, part. pas. du v. braquer, فیتار *pitar*. Qui est braqué vers, dans la direction de, یغ بریتولن *yag ber-betūl-an dengan*.

BRAQUER, v. a., میتار *mitar*. — un canon, میتار مریم *mitar marīam*.

BRAQUER, diriger vers, منجوکن *menujū-kan*. — une lunette sur un navire, منجوکن تروثغ کفد کفل *menujū - kan trōpong ka - pada kapāl*. — ses yeux sur, مشامت اماقی *meng-āmat-amāt-i*, مندغ *memandang*.

BRAS, s. m., تاغن *lāngan*, تاغن *tāngan*. La partie supérieure du —, باهو *bāhu*. L'avant-bras, تاغن *tāngan*. — droit, تاغن کائن *lāngan kānan*. — gauche, تاغن کیری *lāngan kīri*. Les deux —, کدو بله تاغن *ka-dūa belūh lāngan*. Prendre dans les —, مندکف *memelūk*, ممشکت *dekāp*. Lever le —, ممشکت تاغن *meng-angkat lāngan*. Tendre le —, مننجکتن تاغن *menunjuk - kan lāngan*. Lever les bras vers le ciel, منادهن تاغن کلاشت *menādah-kan lāngan ka-lāngūt*. Marcher les — pendants, برجالن سرت تاغن برلغکخ *ber-jalan serta lāngan ber-leng-gang*. Donner le —, ممبری تاغن *mem-brī lāngan*. Tendre les — vers quelqu'un, ممت تولخ *me-minta tūlung*. Se jeter dans les — de quelqu'un, مشهراپی اورغ *meng-harāp-i orang*. Se donner le —, برپهگخ تاغن *ber-pegang lāngan*. S'appuyer sur le — de quelqu'un, برسندر کفد تاغن اورغ *ber-sandar ka-pada lāngan orang*. Des — oisifs, تیاد بکرج *orang yang tiāda be-karja*. Vivre de ses —, مندافت کهدوفتن دغن کرجان *men-dāpat ka -hidup-an-ña dengan karjā - ña*. Avoir — et jambes coupées, تیاد براپی لاکی *tiāda ber-upāya lāgi*. Avoir quelqu'un sur les —, ممبری نفقة فد اورغ *mem-brī*

nefakat pada orang. Arrêter le — de quelqu'un, l'empêcher de châtier, منهنکن اورغ درمقس *menegāh - kan orang deri meniksa*. Etre le — droit de quelqu'un, جادی قنولخ اورغ *jādi penūlung orang*. Recevoir quelqu'un à — ouverts, دغن سوك *meng-elu-ngelu-kan orang dengan sūka hāti*. — dessus — dessous, برکاسهکسین سرت برپهگخ تاغن *ber-pegang lāngan serta ber-kāsih-kasih-an*. Il a les — retroussés, تاغن بجون سغشخ *tāngan bajū - ña singsing*. A tour de —, دغن سکوت آن *dengan sa-kūat-kūat-ña*. Etre dans les — du sommeil, تيدر لاکی *ada lāgi tidur*. Qui passe des — du sommeil dans les — de la mort, یخ ماتی سرت لاکی تيدر *yang mātī serta lāgi tidur*.

Prov. Si on lui en donne long comme le doigt, il en prend long comme le —, جك سدیکت دبری *jika sadikit di-brī ākan dīa maka di-ambil-ña bāñak*.

BRAS, force, puissance, کواس *kuāsa*. Le — de Dieu, کواس الله *kuāsa allah*. Son — n'est pas raccourci, کواسک نیاد کورخ *kuasā-ña tiāda kūrang*.

BRAS des vergues, کلت *kelāt*, تالی *tālī* بواتن *barwāt-an*.

BRAS d'une rivière, باتځ سوځي *bātang sūngey*.

BRAS de mer, سلت *selāt*. Fleuve qui se divise en plusieurs —, سوځي *sūngey yang ber-xābang bāñak*. Les — d'une balance, کډو بله فڅکل نراج *ka-dūa belāh peng-urkil narāxa*. Chaise à —, فڅکلکلیکن کرسی *krusī ber-kilik-kilik-an*, فرسندارن کرسی *krusī persandār-an*. Moulin à —, فڅکلکلیځن *peng-giling-an* یځ دکیځ اوله اورځ *yang di-giling ūleh orang*.

BRASER, v. a., souder, مشهورېځ دو *merg-hūbung dūa keping besi ātaw tembaga dengan tingkal*, متریکن *memateri-kan*.

BRASER, v. n., pétiller. Ce feu brase beaucoup, افی ایت بربروځ باقی *āpi itu ber-būnga bāñak*.

BRASIER, s. m., feu de charbons, بربران افی بار *āpi bāra*, باربران *bara-barā-an*. — ardent, بار یځ هاغت *bāra yang hāngat*. — dévorant, بربران یځ مبارک *bara-barā-an yang mem-bākar*.

BRASIER, grand bassin en métal, بر تځت افی بار *tampat āpi bāra*.

Fig. Son corps est un —, بدن *badān-ña bāñak pānas*. Son cœur est un —, هتین فانس *hatī-ña pānas*, ای براهی سکالی *ia berāhi sa-kāli*.

BRASILLER, v. a., faire griller quelque chose un peu de temps sur de la braise, مځځ سدیکت اتس بار *memanggang sadikit ātas bāra*.

BRASILLER, v. n., کمرلځ *gemirlap*, کیلځ *gemilang*. — (se dit des étincelles électriques qui brillent la nuit à la surface des vagues, quand elles se brisent l'une contre l'autre), سځرت ایر لوت اځیل ای برامبق *se-perti āyer lāut apa-bila ia ber-ombak*.

BRASSAGE, s. m., حال مځرول *hāl merg - hūlam*, حال مځوت بیر *hāl mem-būat bīr*, حال ماسق بیر *hāl me-māsak bīr*.

BRASSARD, s. m., armure qui couvre le bras, کلځکائن سنجات ځد *ka-langkāp-an senjata pada lāngan*.

BRASSARD, ornement fixé au bras, کلځ لاځن *ūtas lāngan*, لاځن *gelang lāngan*.

BRASSE, s. f., کابځ *depa*, کابځ *kābung*. Une —, سدځ *sa-depa*. Une corde de vingt brasses, تالی یځ *tālī yang dūa pūloh depa panjang-ña*. Une chaîne longue de quinze brasses, رنتی یځ *rantey yang lima belās depa panjang-ña*. Il y a dix brasses d'eau, اد سځوله ځد دالم *ada sa - pūloh depa dālam*. Mesurer

des cordes à la brasse, مغهوكر تالی *meng-hūkar tāli dengan depa.*

BRASSÉE, s. f., براف اورغ بوله امبل *brāpa orang būleh ambul dengan dua lāngan-ña.* Une —, سملق *sa-pemeluk.*

BRASSER, v. a., مشولم بارغ یغ چایر *meng-hūlam bārang yang xāer,* منچمفر *men-xampur,* ماسق *me-māsak.* — de la bière, بیر ماسق *me-māsak bīr.*

BRASSER, traîner, مېوت *mem-būat,* مغداکن *meng-adā-kan.* — une trahison, مېوت خیانه *mem-būat kīānat.*

BRASSER, (Mar.), منارق تالی کلت *menārīk tāli kelāt.* — au vent, مېاو قابون کفداغن *mem-bāwa pabūwan ka-pada āngin.* — sous le vent, مېاو قابون کباو اغن *mem-bāwa pabūwan ka-bāwa āngin.* — au plus près, مېاو قابون دکت اغن *mem-bāwa pabūwan dekāt āngin.* — quarré, مېاو قابون الخ مرک *mem-bāwa pabūwan ālang mūka.*

BRASSERIE, s. f., تمفت اورغ *tampat orang meng-arjā-kan bīr,* مېوچاکن بیر *tampat me-māsak bīr.*

BRASSEUR, s. m., اورغ مېوت بیر *orang mem-būat bīr,* توکخ بیر *tūkang bīr.*

BRASSIÈRE, s. f., باجو قندق یغ *bāju pendek yang di-pakey ūleh orang perampūandān ūleh kānak-kānak.*

Loc. Il est en —, لکون سفرت *lakū-ña seperti laku orang ter-paksa.* Tenir quelqu'un en —, تیاد مېری اورغ بیس *tiāda mem-brī orang bebas.*

BRAVADE, s. f., حال مهاچق *hāl mengūxak,* حال منتخ *hāl menentang.*

BRAVE, adj., فرکاس برانی *berāni,* سلدادو یغ *perkāsa.* Un — soldat, سلدادو یغ برانی *soldādo yang berāni.* Il est extraordinairement —, بوکن کفغالغ *būkan kapālang berāni-ña.*

Loc. fam. C'est un — à trois poils, ای برانی سکالی *ia berāni sa-kālī.* Un faux —, اورغ برچوشر *orang ber-xūpar.*

BRAVEMENT, adv., دغن برنین *dengan berāni-ña.* Combattre —, ملدون دغن گاگه برنین *me-lāwan dengan gagah berāni-ña.* Il va —, ای فرکی بتل *ia pergi betul,* ای مغرجاکن دغن تیاد بمبغ *ia meng-arjā-kan dengan tiādaimbang.*

BRAVER, v. a., منتخ *menentang,* ملدون *me-lāwan.* — un roi tyran, ملدون راج یغ ظالم *me-lāwan rāja yang tlālim.*

BRAVER, affronter le danger, تیاد مغندھکن *meng-hinā-kan*, مشھناکن *tiāda meng-indah-kan*. Il — les dangers de la mer, ای تیاد اندھکن *ia tiāda indah-kan bahāya di-lāut*.

BRAVO, interj., بايقله *bāik-lah*, سباس *sebās*, طوبي *tūba*.

BRAVOURE, s. f., کبرنیئن *ka-beranī-an*, قری فرکاس *pri perkāsa*. Une — sans pareille, تیاد کبرنیئن یغ *tiāda ka-beranī-an yang* برباکی لاکي *ber-bāgey lāgi*. Il montre sa — en face de l'ennemi, مک کبرنیئن فون *maka ka-beranī-an-ña pūn di-unjuk-kan-ña di-hadāp-an mūsuh*.

BRAYE, BRAIE ou BROUET, لمر *lumpur*, گالاه *gālah*, تانه لیت *tānah liat*.

BRAYER, s. m., bandage destiné à contenir les hernies, تالی مشیکت *tālī meng-ikat būrut*.

BRAYETTE, s. f., کبکائن سلور *ka-bukā-an seluar*, رتاکن یغ قد هدافن *retāk-an yang pada hadāp-an xelāna*.

BREBIS, s. f., بریری *biri-biri*, دمب *kambing biri-biri*, دمب *domba*, دمب بتین *domba betina*. — blanche, بریری فوته *biri-biri pūtih*. — noire, بریری هیتم *biri-biri hitam*. Troupeau de —, کاون

کبغ بریری *kāwan kambing biri-biri*. Faire paître des —, مشکبلان *meng-gombālā-kan kambing biri-biri*. Des — sans pasteur, دمب یغ تیاد برکبال *domba yang tiāda ber-gombāla*.

Fig. —, chrétien, fidèle sous la conduite d'un pasteur, اورغ یغ *orang yang di-bawah parentah tūan pādri*. — galeuse, اورغ یغ لکون مبری شک قد *orang yang lakū-ña mem-brī šak pada orang lain*.

BRÈCHE, s. f., چله *xelāh*, تتاسن *tetās-an*. Pénétrer dans un jardin par une —, مسوکی تامن در چله *me-masūk-i tāman deri xelāh*. Battre en —, منباکی بنتغ سهشک جادی تتاسن *menembūk-i bintang sa-hingga jadi tetās-an*, متسکن دغن فلورو مریم *menetās-kan dengan peluru marīam*. Monter à la —, نایق کفد *nāik ka-pada tetās-an*. Faire une — à quelque chose, مومتغ سکفغ در بارغ *memūtung sa-kepung deri bārang*. Faire — à la réputation de quelqu'un, منچلاکن *men-xelā-kan nāma orang*. Sa fortune a reçu une —, ای سده *ia sudah kena rūgi*.

BRÈCHE, coche, entaille, سمبغ *sumbeng*. Le glaive avait cent quatre-vingt-dix brèches, سمبغ فذغ *sum-* ایت سراتس سمیلن فوله باقین

bīng pedāng itu sa-rātus sambīlan pūloh bāñak-ña.

BRÈCHE-DENT, s. et adj., اورغ یخ *orang yang kūrang gigi di-hadāp-an.*

BRÈDE, s. f., سایر بایم *sāyur bā-yam.*

BREDOUILLE, s. f., منداث انتخ دو *men-dāpat untung dūa kīan.*

BREDOUILLEMENT, s. m., ثیلت *pēlat, حال برتیلر hāl ber-tēlur, حال بلیتر hāl be-lītar.*

BREDOUILLE, v. n., برکات لکس *ber-kāta lekās dengan tiāda terāng, بلیتر ber-tēlur, be-lītar.* Il bredouille, on ne comprend pas ce qu'il dit, ای برتیلر مک *ia ber-tēlur maka orang tiāda būleh meng-arti.*

BREF, ÈVE, adj., قندق *pendek, بچار singkat. Discours —, جواب قندق sert bixāra pendek. Réponse brève et dure, سرت جواب قندق sert jawāb pendek serta krās. Un — délai, فرتخکوهن یخ سدیکت per-tanggūh-an yang sa-dikit sāja. Trop —, تیاد چوکف tiāda xūkup, کورغ فنجخ kūrang panjang. Avoir la parole —, être laconique, کات سدیکت ارتی بایق kāt sa-dikit arti bāñak. Syllabe longue et syllabe —, بوی فنجخ دان بوی قندق būni panjang dān būni pendek. Lire parfaitement le Coran en*

observant les longues et les brèves, مباح قران دغن تجوید سرت فنجخ *mem-bāxa korān dengan tejwīd serta panjang pendek-ña.*

BREF, adv., دغن سفاته کات *dengan sa-pātah kāt.*

BREF, s. m., سورت سغکت درثاف *sūrat singkat ياءيت درکفال الكنيسة deri pāpa iā-itu deri-kapāla el-kanīset. Obtenir un —, منداث men-dāpat sūrat singkat. — apostolique, سورت apostolique, السولي sūrat er-rasūli.*

BRELAN, s. m., نام سواتو جنس فرمینن دغن کی *nāma su-ātu jenis per-mān-an dengan kīya.*

BRELIQUE-BRELOQUE, loc. adv., دغن تیاد اتر *dengan tiāda ātur, تونغ تونغ langgang-tunggang.*

BRELOQUE, s. f., فرمات کچل یخ تیاد *permāta kexil yang tiāda bāñak hargā-ña.*

BRÈME, s. f., نام سواتو جنس ایکن *nāma suātu jenis iken.*

BRETELLE, s. f., سندغ *sandāng, سنداغ sandāng-an, تالی tāli. — de cuir, سندغ کولت ساق sandāng kulit sāmāk. — pour porter un fusil, سندغ سناغ sandāng senāpang. — de soie, سندغ سوتر sandāng sūtra. — de pantalon, سندغ سلور sandāng seluar, تالی چلان tāli xelāna. Une paire de —, سفاسغ*

سنداغن *sa-pāsang sandāng-an*,
سفاسخ تالی چلان *sa-pāsang tāli
xelāna*.

BREUVAGE, s. m., منومن *minūm-
an*. — agréable, یخ سدځ *minūm-an yang sedap*. — amer,
منومن یخ ځاځت *minūm-an yang
pāhit*. — empoisonné, منومن یخ
راچن دالڼ *minūm-an yang rāxun
dālam-ña*. — enivrant, منومن یخ
مماځکن *minūm-an yang me-mābuk-
kan*.

BREUVAGE, médicament liquide,
اوبت مینم *obat minum*. Prendre
un —, مینم اوبت *me-minum obat*.

BREVET, s. m., par lequel une
grâce est accordée, سورت ممبری انځره
sūrat mem-brī anugrah, سورت
اذن ممبری *sūrat mem-brī izin*.

BREVET, diplôme, سورت ممبری کړ
sūrat mem-brī gelār.

BREVET d'invention, سورت ځنډاځن,
سورت ممبری *sūrat pen-dapāt-an*,
حق اکن ملکون سواتو ځکرچان
*mem-brī haq ākan me-lakū-kan
suātu pe-karjā-an*.

BREVETER, v. a., donner un brevet
d'invention, ممبری سورت ځنډاځن
mem-brī sūrat pen-dapāt-an,
ممبری حق اکن ملکون سواتو ځکرچان
*mem-brī haq ākan me-lakū-kan
suātu pe-karjā-an*.

BRÉVIAIRE, s. m., کتاب صلوات
kitāb šelawāt, کتاب دعا *kitāb doḡa*.
Dire le —, مباح کتاب صلوات *mem-
bā.xa kitāb šelawāt*.

BRIBE, s. f., gros morceau de pain.
سځوتځ روتي یخ بسر *sa-pūtung rōti
yang besār*. Manger une — de pain.
ماکن سځوتځ روتي یخ بسر *mākan sa-
pūtung rōti yang besār*.

BRIBES, restes des repas, سسسان
یخ ټځکل پیل اورځ سده هابس ماکن
*sisa-sisā-an yang tinggal bila orang
sudah hābis mākan*. On a donné
les bribes aux pauvres, سسسان
سده دبری ځد اورځ مسکین
sisa-sisā-an sudah di-brī pada orang miskin.

BRIC-A-BRAC, s. m., بارځ یخ لام
bārang yang lāma. Marchand de
—, اورځ یخ جول سرب بارځ یخ لام,
*orang yang jūal serba barang yang
lāma*.

BRIGOLE, s. f., bretelle, v. ce mot.
BRICOLE, détours, جالڼ بشځو
jalan bengkok. User de —, بردای
ber-dāya.

BRIDE, s. f., کاکځ *kākang*, توم
tūm, تالی تالی *tāli tūm*. Tenir la —
du cheval, مټځ کاکځ کود *memegāng
kākang kūda*. Courir à toute —,
ملریکن کود دځن لکس
me-larī-kan kūda dengan lekās.

Fig. —, tout ce qui retient,
سکل یخ منځکن اورځ
segala yang menegāh-kan orang, یخ منځانی

segala yang menahān-i. Tenir quelqu'un en —, *menahān-i* orang. Tenir la — haute à quelqu'un, *memarentah-kan* orang dengan *krās.* Sans —, *tiada ber-kakang,* *kalikun* اورغ فرلنتی *kalakū-an* orang perlantey.

BRIDÉ, E, part. part. du v. *brider,* *ber-kakang.* Un cheval —, *kūda yang ber-kakang.*
BRIDER, v. a., *mengena-kan* *kakang,* *menaruh* *tūm.* — un cheval, *mengan* *kakang* *pada* *kūda.*

Fig. —, *retenir, contenir, menēkan* *menegāh-kan,* *menahān-i.* Cette femme bride son mari, *fermethon* *perampūan* *itu menahān-i lakī-ña.* — ses passions, *menahān-i* *hawā nepsū-ña.*

Art mil. — une forteresse, *mengēg* *mengepung* *kōta.*

Loc. prov. — la bécasse, *menipu,* *memperdaya-kan* *orang.* Chacun bridera sa bête, *sasurug* *akan* *turut* *sukā-ña.*

BRIDIER, s. m., *tukang* *kakang* *kakang,* *tukang* *tūm.*

BRIEF, ÈVE, adj., *pendek,* *yang* *kurang* *lāma.* Briève

narration, *chitra* *yang* *pendek.*

BRIÈVEMENT, adv., *dengan* *kāta* *sa-dikit,* *kurang* *kurang* *lāma.* Raconter —, *menchitrahkan* *dengan* *kāta* *sa-dikit.* Il a passé —, *ia* *sudah* *lalu* *lekas.*

BRIÈVETÉ, s. f., *kafنديکن* *ka-pendek-an.* La — de la vie de l'homme, *ka-pendek-an* *hidup-an* *mānusīa.*

BRIG, s. m., *kapel* *ber-tiang* *dua,* *kēxi.*

BRIGADE, s. f., *pasuk-an,* *pasuk-an* *soldado,* *ka-tumbuk-an.* — de gendarmerie, *pasuk-an* *soldado* *nagri.*

BRIGADIER, s. m., *kapal* *pasuk-an.*

BRIGAND, s. m., *penāmun,* *pen-jarah.* Une troupe de brigands, *sa-kāwan* *penāmun.* Un chef de brigands, *panghulu* *penāmun.*

BRIGANDAGE, s. m., *penāmūn-an,* *pen-jarah-an.* — sur les grands chemins, *katīu-t-terik.*

BRIGANDER, v. n., *menāmūn,* *men-jarah,* *merampas.*

کفل کچل یغ, **BRIGANTIN**, s. m., کپال برتخت سواتو *kapal kertil yang ber-tingkat suātu.*

BRIGANTINE, s. f., voile d'artimon, لایر پورغ *lāyar peñūrung.*

BRIGUE, s. f., poursuite pour obtenir quelque chose, مغسپهان اکن *perg-usahā-an ākan men-dāpat bārang apa.* — pour arriver à un emploi, مصلحة *meslehat ākan masuk jawāt-an.*

BRIGUER, v. a., مغسپهان درین اکن *meny-usahā-kan diri-nya ākan men-dāpat bārang apa dengan tulūng-an orang.* — un emploi, مغسپهان اکن ماسق جواتن *meny-upayā-kan ākan masuk jawāt-an.* — un titre, مغسپهان درین اکن *meny-usahā-kan diri-nya ākan men-dāpat gelar-an.*

BRILLAMMENT, adv., دغن برچهای *dengan ber-xahāya,* دغن کمليان *dengan ka-muliā-an,* دغن یغ بايق *dengan yang bāik.*

BRILLANT, E, adj., کیلخ *gilang,* کیلو *kilaw,* چرلخ *xerlang,* تفرلخ *te-perling,* برچهای *ber-xahāya,* برکلات *ber-kilat,* گمیرلپ *gemirlap-an,* فرمات یغ کیلو *permata yang kilaw.* Des armes brillantes, سنجات یغ چرلخ *senjata*

yang xerlang, سنجات یغ چرلخ *senjata yang xerlang.* — comme un astre, سفرت بنتخ یغ تفرلخ رثان *seperti bintang yang te-perling rupā-nya.* Des souliers brillants, سفاتو *sapatu yang ber-kilat.* Des habits brillants, فکاین یغ کمرلپ *pakey-an yang gemirlap-an.* — comme le soleil, برسینر سفرت متاری *ber-sinar seperti mata-hari.* Des yeux brillants, مات یغ کمرلپ *mata yang gemirlap-an.* La lune était très-brillante, بولن فون ترغ تمارم *bulan pūn trāng temāram.*

BRILLANT, beau, magnifique, très bon. Une conduite brillante, کلکون *ka-lakū-an yang bāik sa-kali.* Un nom — نام یغ مشهور *nāma yang mašhūr.* Une santé brillante, پامن یغ سحفرن *nāman yang sempurna.*

BRILLANT, s. m., éclat, lustre, چهای *xahāya,* ترغ *trāng.* Le — d'une pierre précieuse, چهای مانکم *xahāya mānikam.* Faux —, چهای *xahāya yang dusta.*

BRILLER, v. n., برسینر *ber-sinar,* گمیلخ *gemilang,* برکیلو *ber-kilaw,* برکلات *ber-kilat,* چرلخ *xerlang,* کمرلپ *gemirlap.* Le soleil brille, *mata-hari ber-sinar.* — comme les astres au firmament, گمیرلپ سفرت بنتخ دلاغت *seperti bintang di-langit.* Elle

brillait tellement qu'on ne pouvait la regarder en face, کیلخ کیلخ ای دان کیلو کلاون تیاد دافت دقذغ پات *gīlang - gemīlang iā dān kilaw-kilāw-an tiāda dāpat di-pandang nāta*. Une lumière brillait du côté de l'Orient, سواتو ترخ کیلخ کیلخ در سواتو ترخ *suātu trəng gīlang-gemīlang deri timur*.

BRILLER, exceller. Un homme qui brille par sa sagesse, اورخ یخ مشهور *orang yang mašhūr namā-ña sebāb budī-ña*. Sa gloire brille dans tout l'univers, کلیانن *ka-muliā-an-ña nāta dālam sa-genāp ālam*.

BRIMBORION, s. m., بارخ یخ سی ۲ *bārang yang sia-siā*, بارخ ائ یخ تیاد *bārang apa yang tiāda brāpa gunā-ña*, بارخ یخ ترکیچل *bārang yang ter-kexil*.

BRIN, s. m., jet d'un végétale, تارق یخ تمبه در بیچی *tūnas*, تونس *tārūk yang tumbuh deri bīji*, تونس *tūnas pōhon kāyu yang lampey*. Un — d'herbe, ستونس *sa-tūnas rumput*. Beaucoup de brins sont poussés de ces racines, بآنک *bānak* بابق تارق سده تمبه در اگر ایت *tārūk sudah tumbuh deri ākar itu*.

BRIN, petit objet long et mince. Quelques brins de cheveux sur sa tête, بارخ براف لی رومت اتس کفلان *bārang brāpa ley rambut atas*

kapalā-ña. Un — de fil, سلی بنخ *sa-ley benəng*.

BRIN, petite quantité, سدیکت *sa-dikit*. Il n'y a pas un — de bois, سدیکت کایو ثون تیاد *sa-dikit kāyu pūn tiāda*. Il n'y a pas un — de paille, مرغ تیاد سکالی *merəng tiāda sa-kālī*.

Loc. adv. Brin-à-brin, سلی سکالی *sa-ley sa-kālī*. Arracher la barbe brin-à-brin, منچابت جغت سلی سکالی *men-xābut jənggut sa-ley sa-kālī*.

BRINDILLE, s. f., رنتخ *ranting*.

BRIOCHE, s. f., جرادق *jerādik*. Manger de la —, ماکن جرادق *memākan jerādik*.

Fig. ساله کچل *sālāh kexil*, ساله کورخ ایغت *sālāh deri kūrəng ingat*. Faire des brioches, ممبوت *mem-būat sālāh kexil*.

BRIQUE, s. f., باتو باکر *bāta*, باتو تونو *bātu tūnu*. Faire des briques, ممبوت بات *mem-būat bāta*. Cuire des briques, مباکر *mem-bākar bātu*. Une maison en briques, رومه یخ جادی درقد بات *rūmah yang jādi deri-pada bāta*, رومه بات *rūmah bāta*.

BRIQUET, s. m., بسی ائی *besi āpi*. La pierre du —, باتو ائی *bātu āpi*. Battre le —, مموکل باتو ائی *memūkul bātu āpi*.

BRIQUETER, v. a., un mur, مياڻو *meñāpu* dinding *seperitibāta*. — un chemin, مندا سرکن *men-dāsar-kanjālan* dengan *bāta*.

BRIQUETERIE, s. f., تفت *tīyū*, تفت مېوت بات *tampat mem-būat bāta*, تفت منجونن *tampat men-jūnan*.

BRIQUETIER, s. m., فنجونن *pen-jūnan*, توکڅ ليو *tūkang līyū*. Un —, سورڅ فنجونن *sa-ōrang pen-jūnan*.

BRIS, s. m., fracture, حال مېځه *hāl memexāh*.

BRIS, morceau, débris, څاته *pātah*, څاهن *patāh-an*.

BRISABLE, adj., يځ بوله دڅپه اورڅ *yāng būleh di-pexāh ōrang*, يځ بوله درمق *yāng būleh di-remūk*.

BRISANTS, s. m., rochers à fleur d'eau, کارڅ باتو *kārang* گوسڅ *gūsung* *bātu*.

BRISANTS, rejaillissement de l'eau de la mer, ځلور *gelūra*, باکت *bākat*, ځلېڅ *gelumbang*.

BRISE, s. f., اغن *āgin*, لبت *lambut*. Petite —, اغن يځ له *āgin yang lemah lambut*. — fraîche, اغن سېجق *āgin sejuk*, اغن کنېڅ *āgin kenxang*. — de terre, اغن دارت *āgin dārat*. — de large, اغن لاوت *āgin laūt*. — carabinée, اغن رېت *āgin krās*, اغن کرس

āgin ribut. — régulière, اغن تتڅ *āgin tetap*. — passagère, coup de vent, بادى *bādey*. Une forte — اغن کرس *āgin krās tūrun*. La — du soir murmure, بر دڅڅ *āgin petang ber-dengung*.

BRISÉ, E, part. pas. du v. briser, څپه *pexāh*, څاته *pātah*, څوتس *pūtus*, چرمق *remūk*. Une glace brisée, چرمق *xermin yang pexāh*. Bâton —, تڅکت يځ څاته *turghat yang pātah*. Corde brisée, تالى يځ څوتس *tālī yang pūtus*. Verre —, mis en pièces, کاج يځ رمو *kāxa yang remūk*.

BRISÉ, qui peut se plier. Des volets brisés, څاڼن جندیل يځ بوله لیفت *pāpan jandēla yang būleh lipat*. Porte brisée, څتو يځ لیفت *pintu yang lipat*.

Fig. — de fatigue, لته لسو *letèh-lesū*. Un cœur —, هاتی يځ مېسل *hāti yang meñesāl*.

BRISE-COU, s. m., انق تڅک يځ کورڅ *anak tangga yang kūrang bāik*, بايق *tampat di-jālan yang tiāda rāta*.

BRISÉES, s. f. pl. Suivre les — de quelqu'un, منورت اکن کلکون اورڅ *menūrut akan ka-lakū-an ōrang*. Courir sur les — de quelqu'un, بربل دغن اورڅ *ber-lumba dengan ōrang*.

BRISE-GLACE, s. m., تمیق اتو باتغ *tembiq ātuw bātang*, کایو یخ دهداښن جباتن اکن میچکن *kāyo yē dēdāshn jibātan ākan* میچکن *me-mēchkan* ایر بکو *īr bēko* yang di-hadāp-an jambātan ākan memexāh-kan āyer bakū.

BRISEMENT, s. m., حال میچکن *hāl me-mēchkan*, میچاښ *peme-xāh-an*, پموتوسن *pemutūs-an*. — de cœur, سسل هاتی *sesāl hāti*.

BRISER, v. a., میچه *memexāh*, میچکن *memexāh-kan*, ماته *me-mātah*, ممتوسن *memūtūs-kan*, مرمقن *me-remūk-kan*. — une glace, میچه چرمن *memexāh xer-min*. Il brisa les idoles, دښچپکن *dēshchpēkan* دی-پخاښ-کان-نا سگل برهال *dī-pēxāh-kan-nā segala berhāla*. — un bambou, ماته بوله *mātah būluh*, میچکن بوله *me-mēchkan būluh*. Il ne brisera pas le roseau cassé, بوله یخ ترکولی تیاد ای *būluh yē ter-kūley tiāda īa ākan pēxāh-kan*. — du verre, le mettre en pièces, مرمقن *me-remūk-kan* کاج *kāja*. Comme du verre que l'on brise sur une pierre, سفرت کاج یخ درمقن اورغ *seferti kāja yē dī-remūk-kan ōrang ātas bātu*. — une corde, ممتوسن تالی *memūtūs-kan tāli*.

Fig. — le cœur, مغنچرکن هاتی *mēng-hanxur-kan hāti*. — les fers, مغلور در فرهبان *mēglur dīr fērbān*.

mergalūar deri per-hambā-an. — les liens du mariage, مرمیق نکاح *me-rombak nikāh*. — les liens de l'amitié, ممتوسن تالی فرهبوښن صحابه *memūtūs-kan tāli per-hubūng-an ṣohābat*.

Prov. Tant va la cruche à l'eau qu'à la fin elle se brise, اورغ یخ *ōrang yē* فرکی کتفت یخ برهال اخرن اکن جادی *fērki ketēft yē bērbāl āxer-n ākan jādī bināsa īa*.

BRISE-TOUT, s. m., یخ کورغ ایغت *yē kūrang īyēgt*, یخ کورغ *yē kūrang xepāt*, یخ کورغ چفت *yē kūrang chēft*, کیکو *kēku*.

BRISEUR, s. m., میچه *pemexāh*, اورغ یخ میچه *ōrang yē memexāh*. — d'images, اورغ میچه فاتخ *ōrang memexāh pātūng*.

BRISURE, s. f., میچاښ *pēxāh-an*. Raccorder les brisures, میسکی *mem-baik-i pēxāh-an*.

BRISE-VENT, s. m., فرلندوښن لاون *per-līndūng-an lāwan āngin*.

BROC, s. m., کندی کایو اکن مغسبل *kēndī kāyo ākan mēng-sēbāl* ایر اغکور *īr āgkūr*.

BROCAILLE, s. f., بباتو کچل اکن *bātaw kēchāl ākan* میسکی جالن *mem-baik-i jālan*.

BROCANTAGE, s. m., حال منجول *hāl men-jūāl* بارغ ۲ یخ جارغ *bārang yē jārang*.

BROCANTER, v. n., مېلې دان منځول *mem-beli dān* بارغ ۲ *orang yang men-jual* سڅرت کښېر دان ډاڅ *men-jual bārang - bārang yang jarang seperti gambar dān pātung dān lain deri-pada itu.*

BROCANTEUR, s. m., اورغ یغ منځول *orang yang men-jual* بارغ ۲ *bārang-bārang yang jarang.*

BROCARD, s. m., railleerie piquante, سڼډیرین *sindir-an*, گورو *gūraw.*

BROCARDEUR, v. a., مېنډر *meñdir*, مڅگورو *merg-gūraw.* — quelqu'un, مڅگوروکڼ اورغ *mem-per-gūraw-kan orang.*

BROCARDEUR, s. m., پڅگورو *perg-gūraw*, مېنډر اورغ یغ *orang yang meñdir.*

BROCARD, s. m., سندس *sundus.* Des habits de —, کاین درډ سندس *kāin deri-pada sundus.*

BROCHAGE, s. m., حال منځاڅ *hāl men-jāhit kitāb.*

BROCHE, s. f., ډاڅق *pā-xak.* Mettre à la —, مډاڅق *me-māxak.* Qui est mis à la —, یغ *yang ter-pāxak.* Une poule mise à la —, یغ ترډاڅق *hāyam yang ter-pāxak.* La — tourne, ډاڅق برځوسڅ *pāxak ber-pūsing.* Tourner la —, مډوسڅکن ډاڅق *me-mūsing-kan pāxak.*

BROCHÉ, E, part. pas. du v. brocher, یغ دځاڅ *jāhit*, یغ دځاڅ *yang di-jāhit.* Un livre —, کتاب یغ دځاڅ *kitāb yang di-jāhit.*

BROCHER, v. a., coudre ensemble les feuilles d'un livre, منځاڅ *men-jāhit.* — un livre, منځاڅ کتاب *men-jāhit kitāb.*

BROCHER, faire quelque chose à la hâte, مڅرځاکن څکرځان دغن لکس *mergarjā-kan pe-karjā-an dengan lekās.*

BROCHER, faire du brocart, مڅرځاکن منیکم *mergarjā-kan sundus*, منیکم *menikam* جڅق *menikam jejāk.*

BROCHET, s. m., nom d'un poisson, کاڅخ ۲ *kāxang-kāxang.*

BROCHETER, v. a., منځاڅ *men-xāxah*, منیکم دغن چڅکل *menikam dergan xungkil*, منیکم دغن ډاڅق *menikam dergan pāxak kexil.*

BROCHETTE, s. f., ډاڅق کچل *pā-xak kexil*, چڅکل *xungkil.*

BROCHURE, s. f., ouvrage imprimé ne contenant qu'un petit nombre de feuilles, کتاب کچل یغ ترتر *kitāb kexil yang ter-terā.*

BROCHURE, action de brocher un livre, حال منځاڅ کتاب *hāl men-jāhit kitāb.*

BRODÉ, E, part. pas. du v. broder, برسول *ber-sūlam*, برسوځی *ber-sūji*, ترسول *ter-sūlam.* Un oreiller —,

بنتل یغ برسول *bantal yang ber-sulam*. Un habit —, فکاین یغ برسول *pakēy-an yang ber-sulam*. — avec de l'or, یغ ترسول دغن امس *yang ter-sulam degan amās*.

BRODEQUIN, s. m., موزه کچل *mū-zah kexil*, سفاتو سغه فنجخ *sapātu sa-tengah panjang*. Une paire de brodequins, سفاغ موزه کچل *sa-pāsar mūzah kexil*.

BRODER, v. a., مپول *meñulam*, مپوچی *meñūji*. — un mouchoir, مپول ساو تاغن *meñulam sāpu tāgan*. — à fleurs, مپوچی دغن روغ *meñūji degan rūpa būga*.

BRODER, ajouter à un récit, مپوچکن چتر *memanjang-kan ceritrā*.

BRODERIE, s. f., سچین سول *sulam*, سچین *suji-an*, دیو غک *dīwanga*.

BRODEUR, EUSE, s., فپول *peñulam*, اورغ *pandey meñūji*, مپول *orang meñulam*. Un —, سورغ *sa-ōrang peñulam*.

BROIEMENT, s. m., حال ممتق *hāl* *menumbuk*, حال ملومتکن *hāl me-lūmat-kan*, حال مرمقکن *hāl me-remuk-kan*.

BRONCHEMENT, s. m., حال کلنچه *hāl kalinxuh*, کستوهن *ka-sun-tūh-an*.

BRONCHER, v. n., کلنچه *kalinxuh*, مته *meñuntuh*.

BRONCHER, manquer, faillir, مپست *meñesāt*, مپوت ساله *mem-būat sālāh*.

Prov. Il n'y a si bon cheval qui ne bronche, مک اورغ قندی دان *maka orang pandey dān orang ārif pūn meñesāt jūga*.

BRONCHES, s. f. pl., سغکوخ *serg-kūwar*, تمفت نفس *tampat nafas*.

BRONCHITE, s. f., ساکت سغکوخ *sakit sergkūwar*, ساکت تمفت نفس *sakit tampat nafas*.

BRONZE, s. m., کغس *gangsā*, کغس *kangsā*, چمفورن تیه دغن تباک *xamp-ūr-an timah degan tembāga*. Couleur de —, ورن کغس *warna gangsā*. Statue de —, فاتغ درفد کغس *pātung deri-pada gangsā*.

Fig. Cœur de —, اورغ یغ تیاد *orang yang tiāda kasih-an padā-ña*.

BRONZÉ, E, part. pas. du v. bronzer, یغ دساو دغن ورن کغس *yang di-sāpu degan warna gangsā*.

BRONZER, v. a., مپاو دغن ورن *meñāpu degan warna gangsā*.

BROQUETTE, s. f., فاکو کچل *pāku kexil*, فاسق *pāsak*.

BROSSE, s. f., سیکت *sikat*, برس *berūs*, ساو *sāpu*. — à habit, سیکت *sikat ākan meñikat*.

kāin. — à dents, برس اکن مغکوسق *berūs ākan meng-gōsok gīgi*, کیکي
 برس پښوگي *peñūgi*. — à frictions, برس
 اکن مغکوسکي کولت بدن *berūs ākan meng-gosōk-ikūlit badan*. — douce,
 برس لمت *berūs lembūt*. — dure,
 برس کرس *berūs krās*.

BROSSER, v. a., میکت *meñikat*,
 مغکوسق *meng-gōsok*, مپافو *meñāpu*.
 — des habits, میکت کاین *meñikat*
kāin. — les dents, مغکوسق کیکي
meng-gōsok gīgi, مپوگي *meñūgi*.

BROSSERIE, s. f., تمفت مېوت برس *tampat mem-būat berūs*, کدی اورغ
 جول سیکت *kadēy orang jūal sīkat*.

BROSSEUR, s. m., اورغ میکت *orang*
meñikat.

BROSSIER, s. m., توکغ سیکت *tūkang*
 اورغ قندی مېوت برس *orang*
pandey mem-būat berūs.

BROU, s. m., موبخ *sābut*, کولت هیجو کلاف ایروډ *kūlit*
mūbang, هیجو کلاف ایروډ *hijaw kelāpa irūpa*. — de noix,
 منومن کرس یخ دجديکن درقد ارق دان
 کولت هیجو کلاف ایروډ *minūm - an*
krās yang di-jadī-kan deri-pada
arak dān kūlit hijaw kelāpa
irūpa.

BROUETTE, s. f., کریت سورغ *ka-*
rēta sūrung, کریت تاغن دغن سواتو
 رود ساج *karēta tāngan dengan*
suātu rōda sāja.

BROUETTER, v. a., مېاودالم کریت
 سورغ *mem - bāwa dālam karēta*
sūrung.

BROUHAHA, s. m., هرهار *haru-*
hāra.

BROUL, E, part. pas. du v. brouir,
 لایر *lāyur*, ترلایر *ter-lāyur*, باکر
 داون ۲ *bākar*. Des feuilles brouies, داون
 یخ لایر *dāun-dāun yang lāyur*.

BROUILLAMINI, s. m., هر بیرو
haru-bīru, چمفر باور *xampur bāur*.
 Il y a bien du — dans cette affaire,
 فکرجا ان ایت باق کوست
pe-karjā-an
ītu bāñak kūsut.

BROUILLARD, s. m., کابت *kābut*,
 اوډ *āwap*, ردی *radūp*. Le —
 tombe, کابت تورن *kābut tūrun*.

Fig. N'y voir que du —, تیاد
 مغرقی *tiāda meng-arti*. Être dans
 les brouillards, دکت مابق *dekāt*
mābuk.

BROUILLASSER, v. n., هوجن رتق ۲
 یخ تورن *hūjan rintik-rintik yang*
tūrun.

BROUILLE, s. f., چدرا *xidrā*,
 شر بنتاهن *per-bantāh-an*.

BROUILLÉ, E, part. pas. du verbe
 brouiller, چمفر *xampur*, ترجمفر
 کوست *kūsut*. Des
 amis brouillés, یخ برچدرا
 تولن *tūlan*
 یخ *ber-xidrā*.

BROUILLER, v. a., مغهر بروکن
 مغسوسکن *meng-haru-birū-kan*,

menḡsūt-kan, منچفړ *men-xampur*. — des vins ensemble, منچفړ *men-xampur angḡr*. — du vin (le rendre trouble), مځړهکن *menḡrùh-kan angḡr*. — des amis, برچدراکن هندی تولن *ber-xidrā-kan handey tulan*.

Fig. — les cartes, مځوستکن *menḡsūt-kan pe-karjā-an*.

BROUILLERIE, s. f., چدرا *xidrā*, بته *bantah*, څر بتهان *per-bantāh-an*, چکت *xekèt*. Source de —, څو هن څر بتهان *pōhon per-bantāh-an*.

BROUILLON, NE, adj., یخ مېوت هرهار *yang mem-būat haru-hāru*, یخ مېوت چدرا انتار اورځ *yang mem-būat xidrā antāra orang*, اورځ څغوثق *orang peng-ūpak*.

BROUILLON, s. m., څنتو *xonto*, څنتو سورت *xonto sūrat*, رنځان سورت *ranxāna sūrat*.

BROUIR, v. a., ملایر *me-lāyur*, مېاکر *mem-bākar*. — des arbres, ملایر څوک *me-lāyur pōkoḡ*.

BROUISSURE, s. f., کلیورن *kalayūr-an*.

BROUSSAILLES, s. f. pl., سق *semək*, بلوکر *belūkar*. Couper des —, منبس سق *menebās semək*. Des — épaisses, سامن سق *semək sāmūn*.

BROUTE, v. a., ماکن رمفت دڤادغ *mākan rumput di-pādang*.

BROUTILLES, s. f. pl., رنتغ *ranting-ranting*, رنتغ رنتغن *ranting-ranting-an*. Ramasser des —, مځمځلکن *mengumpul-kan ranting-ranting-an*.

BROYÉ, E, part. pas. du v. broyer, سربق *serbuk*, تمبرق *tumbuk*, رمق *remuk*. — sous les roues d'un char, رمق دباوه رود رات *remuk di-bāwah rōda rāta*.

BROYER, v. a., مېربق *meñerbuk*, منمبرق *menumbuk*, مرمځکن *me-remuk-kan*, ممدیکن *me-mudi-kan*, مېمېسکن *memipis-kan*, مځگیلغ *meng-giling*. — du chanvre, مېربق کنج *meñerbuk ganja*. — du poivre, منمبرق لاد *menumbuk lāda*. — des épices sur une pierre, مرمځکن رومغه *me-remuk-kan ram-pah-rampah atas batu giling*. — dans un mortier, منمبرق دالم لسخ *menumbuk dālam lesung*. — des couleurs, مېمېس *memipis*.

BRU, s. f., منتو فرمغون *menantu perampūan*. C'est sa —, یاءیت *ia-itu menantū-ña perampūan*.

BRUGNON, s. m., سواتو جنس تفاح *suātu jenis tuffāh farsī*.

BRUINE, s. f., هوجن رنتق *hūjan rintik-rintik*.

BRUINER, v. n., هوجن رنتق^۲ یغ *hūjan rintik-rintik yang tūrun*.

BRUIRE, v. n., بردغ *ber-dengung*, گورو *gumūru*. Le vent bruit, اغن *āgin ber-dengung*. Les vagues de la mer bruyaient, امبق لاوت *ombak laut gumūruh-lah*.

BRUISSEMENT, s. m., دغ *dengung*, گوره *gūruh*, دسغ *desing*, درو *derū*.

BRUIT, s. m., بوي *būni*, سوار *suāra*, بهان *bahāna*. — éclatant, بوي کفیت *būni gempita*. — so-lennel, بوي عظمة *būni atlamat*. — sourd, بوي سايث *būni sāyup*. — doux et agréable, بوي مردو *būni merdu*. — du vent, بوي اغن *būni āgin*. — du tonnerre, گوره *gūruh*. — de la trompette, بوي *būni nafiri*. Faire du —, بربوي *ber-būni*, برسوار *ber-suāra*.

BRUIT, querelle, ايغر *ingar*, گمفر *ingar-bangar*, گمفر *gampar*, کيگر *gēger*. Il y a grand — dans le marché, کمفر بايق دفاسر *ampar bānak di-pāsar*. Faire du —, مغهرهار *merg-haru-hāra*, se quereller ميمته *mem-bantah*.

BRUIT, nouvelle, خبر *kabar*, ورت *warta*, بریت *brīta*. De là est venu ce —, در سان داتخ خب ایت *deri*

sāna dātang kabar itu. Un faux —, ورت دست *warta dusta*.

BRUIT, célébrité. Son nom fait du —, نام مشهور *namā-ña māsh-hūr*. Avoir bon —, منداثت نام یغ *men-dāpat nāma yang baik*.

Fig. A grand —, دغن کلچق *dengan kākak*, دغن افچار *dengan upaxāra*. A petit —, دغن سنونه *dengan senūnuh*, سرت برديم *serta ber-diam*.

Loc. Faire plus de — que de besogne, مغات بايق دان مشرح *mergāta bānak dān merg-arja sa-dikit*. Faire — d'une chose, مغات بايق اتس سواتو فرکار *mergāta bānak atas suātu porkāra*. Point de bruit! ديمله *diam-lah*.

BRÛLABLE, adj., یغ داثت دباکر *yang dāpat di-bākar*, یغ بوله دماکن *yang būleh di-mākan api*.

BRÛLAGE, s. m., حال مباکر *hāl mem-bākar*.

BRÛLANT, E, adj., هاغت *hāngat*, هاغس *hāngus*. Cette eau est brûlante, ایرایت بايق هاغت *āyer itu bānak hāngat*. —, piquant, فده *pedih*. — au goût, قدس *pedās*. —, être en feu, برافي *ber-āpi*. Une chaleur brûlante, فانس یغ ساغت *pānas yang sāngat*. Soif brûlante, دهاک *dahāga yang sāngat*. Zèle

brûlant, غیره یغ راجن *geirat yang rājin*. Fièvre brûlante, دم فانس *deməm pānas*. Ortie brûlante, داون *dāun gātal*, فولس *pūlas*.

BRÛLÉ, E, part. pas. du v. brûler, تر باکر *ter-bākar*, اثی دماکن *di-mākan āpi*, تر تونو *ter-tūnu*, هانوس *hāngus*. La ville est —, نکری ثون *nagrī pūn ter-bākar*. La maison est complètement —, رومه *rūmah hābis di-mākan āpi*. Mourir —, ماتی دباکر *māti di-bākar*. Son habit fut à moitié —, سته ترونو بجون *sa-tergah ter-tūnu bajū-ña*. Cette viande est brûlée, داگخ ایت کن هانوس *dāging itu kena hāngus*.

BRÛLÉ, desséché, لایر *lāyur*, کن *kena pānas*. — par le vent, کن فانس *kena pānas*. — par le soleil, کن فانس متباری *kena pānas mata-hāri*.

Fig. Cerveau —, اورغ غیره *ōrang geirat*, اورغ ایدن *ōrang ēdan*.

BRÛLEMENT, s. m., 1°, action de brûler, حال مباکر *hāl mem-bākar*. Le lieu du — des corps, تمفت مباکر *tampat mem-bākar mayet*. 2°, résultat, کبکارن *ka-bakār-an*. — des branches et des racines qui restent sur un terrain défriché, قندو *pandu*.

BRÛLER, v. a., مباکر *mem-bākar*, مبخاخ *meng-hāngus-kan*,

memanggang, منونو *menūnu*. — du bois, مباکر کایو ائی *mem-bākar kāyu āpi*. — une maison, مباکر رومه *mem-bākar rūmah*. — un corps, مباکر میت *mem-bākar mayet*. Brûlez-moi, باکرله هب *bākar-lah hamba*. — des parfums, منونو استغی *menūnu istaggi*, مغوکف دوٹ *meng-ūkup dūpa*. — avec un fer chaud, مبلرکن *meñelur-kan*. — avec de l'eau bouillante, منچلر *men-xelər*.

BRÛLER, dessécher, ملایرکن *me-lāyur-kan*.

BRÛLER du vin, مبوبت ارق دراغکور *mem-būat āraḡ deri arggūr*.

BRÛLER la cervelle à quelqu'un, منبق کفال اورغ *menembak kapāla ōrang*.

Fig. — un gîte (y passer sans s'y arrêter), مللوی تمفت فرسنگاکهن *me-lalū-i tampat per-singgāh-an*. — ses vaisseaux, ماسق سوانو فکر جاعن *me-māsuk suātu pe-karjā-an dengan tiāda būleh kombālī*. — de l'encens devant quelqu'un, مبوبجق اورغ *mem-būjuk ōrang*, موجی اورغ دهداثن *memūji ōrang di-hadāp-an-ña*. — le pavé, لاری دغن لکس *lāri dengan lekās*.

BRÛLER, v. n., être consumé par le feu, مپال *me-ñāla*, برپال *ber-ñāla*. Cette maison brûle, رومه ایت *rūmah itu ber-ñāla*. Ce feu

brûle, افي ايت مپال *āpi itu me-ñāla*.
La bougie brûle, ليلن برپال *lilin
ber-ñāla*, دين برافي *dian ber-āpi*.

BRÛLER, éprouver une grande
chaleur. La main me brûle, تاغن
همب ساعت فانس *tāngan hamba
sāngat pānas*.

Fig. — de soif, بردهاك سكالی *ber-
dahāga sa-kāli*. — d'amour
pour, براهي اكن *berāhi ākan*. — à
petit feu, باريغن اكن بارغ يڭ تياد بوله
*ber-ingin ākan bārang yang
tiāda būleh dāpat*. La bouche me
brûle, هاغسله مولت همب *hāngus-lah
mūlut hamba*.

SE BRÛLER, v. pron., کن افي
kena āpi. Il s'est brûlé la main,
تاغنن سده کن افي *tāngan-ña sudah
kenā āpi*.

SE BRÛLER AUX funérailles de son
consort, پيركي بيل *pergi bēla*.

BRÛLERIE, s. f., atelier où l'on
brûle le vin, تمفت ممبوت ارق *tampat
mem-būat ārak*, فراراكن *per-ārāk-
an*.

BRÛLEUR, s. m., incendiaire, اورغ
اڭ يڭ مباكر رومه اورغ *orang yang mem-
bākar rūmah orang*.

BRÛLEUR, employé à brûler le vin,
جورو فغاركن *juru peng-ārāk-kan*.

BRÛLURE, s. f., لوك هاغس *lūka
hāngus*, تند هاغس *tanda hāngus*.
Remède pour les brûlures, اوبت
لوك هاغس *obat lūka hāngus*.

BRÛLURE, marque du fer chaud,
تند چف فانس *tanda xāp pānas*,
تند سلر *tanda selur*.

BRUME, s. f., اوف كابت *kābut*,
اوپ *āwap*. — épaisse, كلم كابت *klām
kābut*.

BRUMEUX, EUSE, adj., برکابت *ber-
kābut*, براوف *ber-āwap*.

BRUN, s. m., ورن هيتم مانس *warna
hītam mānis*. — foncé tirant sur
le rouge, ورن ميره توا *warna mērah
tuā*. — clair, ورن فيرغ *warna
pērang*. — tirant sur le vert, هيچو
*hījaw xampur
hītam mānis*.

BRUN, E, adj., هيتم مانس *hītam
mānis*. — foncé, ميره توا *mērah
tuā*. — clair, فيرغ *pērang*. Visage
—, موک يڭ هيتم مانس *mūka yang
hītam mānis*. Cheveux bruns-clair,
رمبت فيرغ *rambut pērang*. Des yeux
d'un brun-clair, مات فيرغ *māta
pērang*.

BRUNI, E, part. pas. du v. brunir,
devenu brun, جادی هيتم مانس *jādi
hītam mānis*.

BRUNI, poli, تراوف *ter-ūpam*.

BRUNIR, v. a., منجدیکن هيتم مانس
men-jadi-kan hītam mānis. —,
مبوه چت ورن هيتم *mem-būbuh xāt warna hītam*.

SE BRUNIR, v. pron., منجادی هیتم *men-jādi hītam mānis*, مناس *men-jādi pērang*.

BRUNIR, polir, مغوتم *meng-ūpam*.
— de l'or, امس مغوتم *meng-ūpam amās*. — du cuivre, تمباک مغوتم *meng-ūpam tembāga*.

BRUNISSAGE, s. m., حال مغوتم *hāl meng-ūpam*, پغغامن *peng-upām-an*. — de l'or, امس مغوتم *hāl meng-ūpam amās*.

BRUNISSEUR, EUSE, adj., et s., اورغ ثغوتم *tūkang ūpam*, اورغ ثغوتم *orang peng-ūpam*.

BRUNISSOIR, s. m., ثغوتم *peng-ūpam*, فرکاکس ثغوتم *perkākas peng-ūpam*.

BRUSQUE, adj., فرغ فرس *prang-prūs*, گوپه *gūpuh-gūpuh*, بغس *bergis*.

BRUSQUE, incivil, ثغکه *pergkuh*, تیاد تاهو عاده *tiada tahu ādat*.

BRUSQUEMENT, adv., دغن کوته *sa-kunṅung-kunṅung*.

BRUSQUER, v. a., منچلا اورغ *men-xelā orang*. Cet homme brusque tout le monde, اورغ ایت منچلا سکل *orang itu men-xelā segala orang*.

BRUSQUER une affaire, مشرجاکن *mengarjā-kun*, دغن کوته *pe-karjā-an dengan gūpuh-gūpuh*.

BRUSQUERIE, s. f., فراغی فرغ فرس *perāngi prang-prūs*, فری اورغ بغس *pri orang bergis*.

BRUT, E, adj., grossier, rustre, کاسر *kāsar*, کاسف *kāsap*, ثغکه *pergkuh*.

BRUT, non élaboré par l'art, بلم *belum di-karja*. Sucre —, دکرچ *gūla yang belum sūxi*. Bois —, کایو بولت *kāyu būlat*. Diamant —, باتوانتن یغ بلم *bātu intan yang belum di-ūpam*.

BRUTAL, E, adj., چار بناتغ *xāra binātang*, سفرت بناتغ *seperti binātang*, سفرت حیوان *seperti heywān*, درجان *durjāna*. Appétits brutaux, نفسو حیوانی *nefsū heywāni*.

BRUTAL, emporté, féroce, کالتی *gālak*, کارغ *garang*, بوس *būwas*. Un caractère —, فراغی یغ کالتی *perāngi yang gālak*.

BRUTALEMENT, adv., دغن کالتی *dengan gālak*, دغن درجان *dengan durjāna*.

BRUTALISER, v. a., ملکوکن دغن *me-lakū-kan dengan gālak*, کالتی *meng-aniayā-kan*.

BRUTALITÉ, E, s. f., فراغی بناتغ *perāngi binātang*, فری کالتی *pri gālak*, فری حیوان *pri heywān*, درجان *pri durjāna*.

BRUTE, s. f., animal, بَنَاتَن *binātang*,
حيوان *heywān*.

Fig. —, homme stupide, دَوغُو *dūngu*,
بوده *bōdoh*.

BRUYAMMENT, adv., دَغْن كَمْفَر *dəgn kampar*,
دَغْن كَاكْف *dəgn kākḥ*, دَغْن رِيُو *dəgn riyūh*.

BRUYANT, E, adj., كَمْفِيَت *gempita*,
رِيُو *gāgap*, كَاَرُغ *gārang*, رِيُو *riyūh*.

BRUYANT, perçant, پَارُغ *ṅāring*.

BRUYANT, joyeux, سَكِيَت *suka-*
xita, تَرْمَاس *termāsa*.

BRUYÈRE, s. f., sorte de —, چَنَتِيكِي *xantigi*,
دَاوَن چَمَار *dāun xemāra*.
Terre de —, تَانَه فَاسِر *tānah pāsir*.

BU, E, part. pas. du v. boire, مِيَم *mīnum*,
يَغ دِمِيَم *yang di-mīnum*.

BUANDERIE, s. f., تَمَقَت مِيوَجِي كَاين *tampat meṅuaxi kāin*,
رُوْمَه بِنَار *rūmah bināra*.

BUBON, s. m., بَشَكْتُو *bentil*, بَشَكْتُو *bangkak*. —
pestilentiel, بَتَل سَمْفَر *bentil sampar*. —
vénérien, بَتَل رَسْتِغ *bentil rastug*.

BÛCHE, s. f., قُتْشِغ كَايو *puntug kāyu*.
Une grosse —, قُتْشِغ كَايو يَغ *puntug kāyu yang besar*.
Mettre une — au feu, مِمْبُوْبَه قُتْشِغ *mem-būbuh puntug*
pada āpi.

Fig. —, personne stupide, دَوغُو *dūngu*,
بوده *bōdoh*.

BÛCHER, s. m., lieu où l'on serre
le bois à brûler, تَمَقَت كَايو اَافِي *tam-*
pat kāyu āpi, كُدُغ كَايو اَافِي *godong*
kāyu āpi.

BÛCHER, amas de bois sur lequel
on brûle les corps morts ou les cri-
minels, تَمْبُونَن كَايو *tambūn-an kāyu*.
Dresser un —, مَمْنَبِكَن كَايو *menam-*
bun-kan kāyu. Mettre le feu au —,
مِمْبُوْبَه اَافِي قُد تَمْبُونَن كَايو *mem-būbuh*
āpi pada tambūn-an kāyu.

BÛCHER, v. a., مَرَامُو كَايو *me-rāmu*
kāyu, مَمْرَجَاكَن كَايو *mengarjā-kan*
kāyu.

Fig. — quelqu'un, t. pop., مَمُوكُل *memūkul*,
اَوْرُغ *orang*.

BÛCHERON, s. m., اَوْرُغ مَرَامُو كَايو *orang me-rāmu kāyu*,
اَوْرُغ مَمْبِغ *orang menebang kāyu*,
اَوْرُغ مَمُوتُغ كَايو *orang memūtug kāyu*.

BÛCHETTE, s. f., بَاتِغ كَايو كُجَل *bātang kāyu kexil*,
كَايو اَافِي يَغ كُجَل *kāyu āpi yang kexil*,
رَنْتِغ *ranting*.

BUDGET, s. m., هَتُوغَن بَلَنج قُد *hitung-an belanja*
pada sa-
tāhun.

BUFFET, s. m., armoire pour la
vaisselle et le linge de table, تَمَقَت
مَان اَوْرُغ سَمْفَن سَكُل رُوَف بَاَجَن دَان *tampat māna orang sim-*
pan segala rūpa bājan dān kāin مِيَج *mēja*.

BUFFET, table où sont les mets, میج یغ اتس اد سکل مکانن *mēja yang ātas-ña ada segala makān-an*.

BUFFLE, s. m., کربو *karbau*, کربو جنتن *karbau jantan*. Bufflesse, کربو بتین *karbau betina*. Le — se vautre dans la boue, کربو برکوبخ *karbau ber-kubang*.

BUISSON, s. m., بلوکر *belūkar*, فوهن ۲, سمق *semāk*, کړندځ *kerandang*, کچل *pōhon-pōhon kexil*. — épais, بلوکر یغ رندځ *belūkar yang rendang*. — épineux, بلوکر یغ بدوری *belūkar yang ber-dūri*. Se cacher dans les buissons, دلم مینکن درین دالم *mem-bunī-kan diri-ña dālam semāk*.

BUISSONNIER, ÈRE, adj., یغ تځکل *yang tinggal dālam semāk*.

BULBE, s. m., باوغ *bāwang*, سکل *segala ākar* اگر فوکت یغ سځرت باوغ *pōkok yang seperti bāwang*.

BULLE, s. m., globule rempli d'air, گلبخ *gelembung*.

BULLE, lettre du pape, سورت *sūrat xāp bāba el-rūm*.

BULLETIN, s. m., سچارق قرطاس *sa-xārik kartās*, سورت کچل *sūrat kexil*. — d'élection, یغ قرطاس *kartās yang ātas-ña ada nāma orang yang di-*

pilih. — des lois, یغ اتس *kartās* حکم راج دان نځری *yang ātas-ña ada segala hukum rāja dān nagri*.

BURALISTE, s., جورو کنتر *juru kantor*.

BURE, s. f., کاین صوف یغ کاسر *kāin šuf yang kāsar*. Se revêtir de —, ماکي کاین صوف یغ کاسر *memākey kāin šuf yang kāsar*.

BUREAU, s. m., table destinée au travail des affaires, میج تولس *mēja tulis*. Déposer des papiers sur un —, مبوبه سورت سراتن اتس میج تولس *mem-būbuh sūrat-surāt-an ātas mēja tulis*.

BUREAU, endroit où travaillent les gens d'affaires, یلق تولس *bilik tulis*, خلوة منولس *kalwat menulis*, کنتر *kantor*. Ecrivain dans un —, جورو تولس کنتر *juru tulis kantor*.

BURETTE, s. f., کندی سراهی یغ *kendi serāhi yang kexil*.

BURIN, s. m., قاهت فځوکر *pāhat peng-ūkīr*, باج فځوکر *bāja peng-ūkīr*.

BURINÉ, E, part. pas. du v. buriner, تراوکر *ter-ūkīr*, ترځاهت *ter-pāhat*.

BURINER, v. a., مامهت *memāhat*, مځوکر *meng-ūkīr*. — une planche, مځوکر اتس لوح *meng-ūkīr ātas loh*.

BURLESQUE, adj., سند *senda*, یغ *yang ber-senda*, جناک *jenāka*,

گورو *gūraw*, جوکت *jūget*. Un homme —, اورغ جناک *ōrang jenāka*, جوکت *ōrang jūget*. Manières —, کلکون یغ برسند *kalakū-an yang ber-senda*.

BUSE, s. f., هالغ *hālang*.

Loc. Fig. Cette personne est une —, اورغ ایت دوغو *ōrang itu dūngu*, اورغ ایت بوده *ōrang itu bōdoh*.

BUSTE, s. m., représentation d'une tête avec les épaules et l'estomac, دانا پاتوغ اورغ در کفال سغی *pātung ōrang deri kapāla sampey dadā-ña*.

BUT, s. m., point où l'on vise, ساسار *sasār-an*, تندا *tanda*, جه *jih*. Viser un —, میتار کسارن *mītar ka-sasār-an*. Atteindre le —, سغی *sampey ka-sasār-an*. Tirer de — en blanc, منبق بتل *menembak betul*.

BUT, intention, سهاج *sahāja*, کهندق *ka-hendak*, کارن *kārna*. Avoir un —, مهاج *meñahāja*. Son — était d'arriver à la royauté, کهندق ایت منجادی راج *ka-hendak-ña itu men-jādi rāja*.

BUTER, v. n., tendre à, viser à, میتار *mītar*, مهاج *meñahāja*.

SE BUTER, v. pron., مکنغ فکیرن *memegang pikir-an sendiri-ña dengan bingal-ña*.

BUTIN, s. m., رمفاسن *rampās-an*. جراهن *jarāh-an*, ربوتن *rebūt-an*, غنیه *ganīmat*. Une certaine quantité de —, رمفاسن ببراف بابق *rampās-an be-brāpa bānak*. Partager le —, ممباگی رمفاسن *mem-bahāgi rampās-an*.

BUTINER, v. n., مرهفاس *me-rampas*, منجاره *men-jārah*, مرتب *me-rebūt*. Ces hommes butinent de tous côtés, اورغ ایت مرهفاس دسموا تمقت *ōrang itu me-rampas di-samuā tampat*. — sur mer, مرهفقت *me-rompak*. Les abeilles butinent sur les fleurs, لمبری بوغ *lebāh-lebāh meñerèy būga*.

BUTINEUR, EUSE, s., فنجاره *pen-jārah*, اورغ مرهفاس *ōrang me-rampas*. — sur mer, فرهفقت *pe-rompak*.

BUTOR, s. m., نام سجنس ائکس *nāmasa-jenis ungkas yang hidup di-pāya*.

Fig. اورغ کاسر دان دوغو *ōrang kāsar dān dūngu*.

BUTTE, s. f., بوکت *būkit*, بوسو *būsut*, فوسو *pūsu*. Au haut de la —, اتس کمنچق بوکت *ātas ka-munxak būkit*. Monter sur la —, مینیکی بوکت *me-naik-i būkit*.

BUTTER, v. a., garnir une plante de terre tout autour du pied, منبن تانه ککاکای فوکت *me-nambun tānah ka-kāki pōkok*.

BUVABLE, adj., یخ دافت دیمین *yax dāpat di-mīnum*.

BUVETTE, s. f., رومه منون *rūmah minūm-an*, تمفت شربة *tampat šarbat*.

BUVEUR, EUSE, s., اورخ یخ مینم *ōrang yax mīnum*, فینم *pe-mīnum*.
Un —, سورخ فینم *sa-ōrang pe-*

mīnum. Grand —, مغیرف *perg-irup*. — ivrogne, مابق *pe-mābuk*.

BUVOTTER, v. u., مغیرف *merg-irup*, مینم بابق کالی دغن ستگن کچل *mīnum bāñak kālī dengan sa-tegòk kexil sa-kālī*.

BYSSUS ou BYSSE, s. m., نام سجنس *nāma sa-jenīs kāin hālus*.

C

Ĉ, s. m., سی *cé*, troisième lettre de l'alphabet, حرف کيک *huruf ka-tiga deri alif-bā-tā*; devant *a, o, u*, a le son de *k*, دهداڻن *u, o, a* پين بوي کاف *di-hadāp-an a, o, u buñi-ña būñi kāf*; devant *e, i*, a le son de *s*, دهداڻن *i, e* بتين بوي سين *di-hadāp-an e, i buñi-ña būñi sīn*; avec *h* a le son de *š*, دغن *h* پين *dengan h buñi-ña būñi šim*; à la fin d'une syllabe a le son de *k*, فد هابس فرکٽان پين بوي قاف *pada hābis per-katā-an buñi-ña būñi kāf*.

c majuscule, سی بسر *cé besār*.
c minuscule, سی کچل *cé kexil*.

ÇA, cela, ایت *ĉtu*. Prenez —, ایت *ambil ĉtu*. Allez voir —, فرکٽله ملهت ایت *pergī-lah me-tihat*

ĉtu. Comme —, بکیت *bagītu*. Comme —, passablement, بکیت *bagītu jūga*.

ÇA, adv., ici, سين *sīni*. Venez —, ماریله *mārī sīni*, ماری سین *marī-lah*. — et là, دسين دسان *di-sīni di-sāna*. Aller — et là, کين کسان *ka-sīni ka-sāna*.
pergi ka-sīni ka-sāna.

ÇA, interj., بايقله *bāik-lah*. — partons, بايقله کامی براغتک *bāik-lah kāmī ber-anġkat*.

CAABA, s. f., édifice religieux de la Mecque, کعبه *kaḇah*.

CABALE, s. f., interprétation de la loi mosaïque, تفسیر توریت موسی *tafsīr tawrīt mūsa*.

CABALE, association, intrigue, کرقاتن اورخ *ka-rapāt-an ōrang*, فکتن اورخ جاهت *faḡat-ña ōrang jāhat*. — contre un chef, کرقاتن

اورغ لاون فُهلون *ka-rapāt-an*
ōrang lāwan panghulū-ña.

CABALE, art prétendu de com-
mercer avec les esprits, علم الروحاني
ilmu el-rohāni.

CABALER, v. n., موافقة *muwāfaqat.*
— pour arriver aux grandeurs,
موافقة اکن منداث کبسان
muwāfaqat akan men-dāpat ka-besār-an.

CABALEUR, EUSE, s., اورغ موافقة
orang muwāfaqat.

CABALISTE, s. m., اورغ یخ متفسیرکن
توریت *orang yang men-tafsir-kan*
tawrit.

CABAN, s. m., capot à capuchon,
باجودغن کرش *bāju deryankarpus.*

CABANE, s. f., بارغ خیمه
bārunğ, keimat, terātak, pondok.
— servant à veiller sur les champs
de riz, بارغ دالم ساوه
bārunğ dālam sāwah. — de berger, خیمه کمال
keimat gombāla. Demeurer dans
une —, بر بارغ *ber-bārunğ.*

CABANON, s. m., کروغن کچل
ku-rūnğ-an kexil, کروغن دالم فنجار
ku-rūnğ-an dālam panjāra.

CABARET, s. m., کدی جول منومن
kadey jūal minūm-an, رومه سوپی
rūmah sōpi. Fréquenter les ca-
baret, ماسق کدی منومن
ber-ūlang-ūlang māsuk kadey mi-
nūm-an.

CABARET, plateau, تالم *tālam,*
دلغ *dūlang.*

CABARETIER, ÈRE, s., تون کدی
tūan kadēy minūm-an.

CABAS, s. m., باکل در کرچت اتو
در رمفت *bākul deri kerxut ātaw*
deri rumpūt.

CABÉLIAU, s. m., espèce de morue,
ایکن کایو *ikan kāyu.*

CABESTAN, s. m., قاترن *putār-an,*
دور *dawr.*

CABINE, s. f., بورند *būrandā,*
بیلک ناخدا *kūrunğ, bilik*
nākodā.

CABINET, s. m., petite chambre,
حلوة *kalwat, bilik kexil,*
بالی لراغن *bāley larānğ-an.* — de
toilette, بیلک کاین *bilik kāin,*
بیلک شکاین *bilik pakēy-an.* — d'étude,
بیلک سورات سراتن *bilik sūrat-surāt-*
an. — de lecture, رومه اورغ مباح
rūmah ōrangmem-bāxa kitāb.

CABINET, lieu où l'on conserve
des collections, تمقت فرهمقونن بارغ ۲
tampat per-himpūn - an bārang-
bārang. — d'histoire naturelle, رومه
فرهمقونن سکل بنانخ دان سکل تمبه
rūmah per-himpūn-an segala binātānğ dān
segala tumbuh - tumbuh - an dān
segala maqādin.

CABINET, conseil des ministres,
مجلس راج *mejlis rāja.* — du roi,
بیلق مان راج مشرجان فکرچاءن

کرچان *bilik māna rāja mengarjā-kan pe-karjā-ān ka-rajā-an.*

CABINET d'aisance, جمن *jamban.*

CÂBLE, s. m., تالی *tālī*, بسر *tālī besār* — de chanvre, تالی درخ *tālī deri-pada ganja.* — en fil de fer, تالی کات بسی *tālī kāwat besī.* — d'ancre, تالی ساوه *tālī sāuh.*

Filer du —, ملفسکن تالی ساوه *me-lepās-kan tālī sāuh.*

CABOCHE, s. f., فاکو دغن کفالان *pāku dengan kapālā-ña besār.*

Fig. اورغ کفال *kapālā orang.*

Grosse —, کفال بسر *kapālā besār.*

Bonne —, کفال یغ بایق *kapālā yang bāik,* اورغ قندی دان بربودی *orang pandey dān ber-būdi.*

CABOCHON, s. m., genre de coquilles, نام سیفت *nāma siput.*

CABOCHON (Joaill.), ثرمت یغ سده *permāta yang sudah di-ūpam tetāpi belum di-karjā-kan.*

CABOSSE, s. m., meurtrissure, bosse, لوک *lūka,* بختق *bungkuk.*

CABOSSER, v. a. ملوک کفال *me-lūka kapālā.* — une feuille de cuivre, ملتق سداون تمباک *me-lintuk sa-dāun tembāga.*

CABOTAGE, s. m., حال برلایر دکت *hāl ber-lāyar dekāt* pantey lāut sahāja, حال برلایر در *pantey lāut sahāja,*

تنجیح کتبیج *hāl ber-lāyar deri tanjung ka-tanjung.*

CABOTEUR, s. m., یغ برلایر دکت *yang ber-lāyar dekāt* pantey lāut sahāja. Navire —, فراهو یغ برداکخ دقولا سهاج *prāhu yang ber-dāgar di-pūlaw-pūlaw sahāja.*

CABRER (SE), v. pron., se dresser sur les pieds de derrière, منجیح *me-runjang,* مناری *menāri.* Faire — un cheval, منجیگن کود *me-runjang-kan kūda.*

Fig. S'emporter, منجادی ماره *men-jādi mārāh.*

CABRI, s. m., اتق کبسخ *anak kambing.*

CABRIOLE, s. f., سوسغ *sūsang.* Qui fait la —, فپوسغ *peñūsang.* Un cabrioleur, اورغ فپوسغ *orang peñūsang.*

CABRIOLEUR, v. n., مپوسغ *meñūsang.*

CABRIOLET, s. m., کریت ریغن *karēta rīngan dangan dūa rōda.*

CABUS, adj. m. کوبس —, تله *kūbis telòr.*

CACA, s. m., تاهی کانتق ۲ *tāhi kānak-kānak.*

CACAO, s. m., چکلت کاکاو *kakāu, xokolat.*

CACAOTIER, s. m., فوهن کاکاو *pōhon kakāu, فوهن چکلت pōhon xokolat.*

CACATOI, s. m., oiseau, ککتو *kakatūa*, v. KAKATOUES.

Mar. Mât de —, تیغ ثغافه *tīang* *pergāpuh*. Voile de —, لایر ثغافه *lāyar pergāpuh*.

CACHALOT, s. m., poisson, سواتو *usātu jenès ikan pāus*.

CACHE, s. f., بنین *bunī-an*, تمفت *tampat* *perg-endap*.

CACHE, monnaie de cuivre, وع *wang tembāga*.

CACHÉ, E, part. pas. du v. cacher, سمبونی *būni*, تربونی *ter-būni*, سبمونی *sem-būni*, ترسمبونی *ter-sem-būni*, اندف *endap*, تراندف *ter-endap*.

CACHÉ, couvert, voilé, سافت *sāput*, ترلندف *ter-lindung*. La lune est cachée par les nuages, بولن *būlan di-sāput āwan*.

CACHÉ, secret occulte, obscur, غایب *gāib*, کلم *kelām*.

CACHE-CACHE, s. m., jeu d'enfant, نام سواتو فرمینن *nāma suātu per-māin-an*. Jouer à —, برواین برسمبونی *ber-māin ber-sem-būni*.

CACHE-NEZ, s. m., mouchoir dont ou se couvre le nez et la bouche, کاین منوتف هیدف دان مولت *kāin menūtup hīdug dān mūlut*.

CACHE-POT, loc. adv. Vendre du vin à —, منجول اغگور دغن تیاد مبابر, چوکی *men-jūal anggūr dēgan tiāda mem-bāyar xūkey*.

CACHER, v. a., ممبونی *mem-būni*, ممبونی *meñem-būni*, ممبینکن *meñem-bunī-kan*, مغندفکن *merg-endap-kan*. — de l'argent sous un arbre, ممبینکن وع دباو فوهن کایو *meñem-bunī-kan wang di-bāwah pōhon kāyu*.

CACHER, voiler, couvrir, ملندف *me-lindung*, میافت *meñāput*, میفت *memūgit*.

CACHER, taire, dissimuler, مندیکن *men-dīam-kan*. — son nom, مندیکن نام *men-dīam-kan namā-ñā*.

SE CACHER, v. pron., ممبینکن *meñem-bunī-kan diri-ñā*, درین *diri-ñā*, مغندف *merg-endap*. Se — à soi-même, تیاد مغاکو فد سندرین *tiāda merg-aku pada sendiri-ñā*.

CACHET, s. m., چف *xàp*, متری *matrey*, خاطم *kātam*. — gravé, چف یغ داورک *xàp yang di-ūkir*. — d'or, چف امس *xàp amās*. — brisé, چف یغ فچه *xàp yang pexàh*. Apposer son — sur une lettre, ممبوه چف داتس سورت *mem-būbuh xàp di-ātas sūrat*. Mettre un — avec de la cire, ممبوه لیلن *mem-būbuh līlin xàp*.

CACHET, petite carte, قرطاس *kartās*, سفتف قرطاس *sa-pūtug kartās*. Prendre quinze —, ممبلی *mem-beli lima belās kartās*.

CACHETÉ, E, part. pas. du v. cacheter, برچفت *ber-xàp*, ترمتری *ter-matrèy*.

CACHETER, v. a., منچف *men-xàp*, منچفکن *men-xàp-kan*, متری *me-matrèy*, متریکن *me-matrèy-kan*, منخاطمکن *meng-kātam-kan*. Cire à —, لین چف *lilin xàp*.

CACHETTE, s. f., بنین لچل *bunī-an kexil*.

EN CACHETTE. Loc. adv., دیم *diam-diam*, جرچوری *xuri-xūri*.

CACHEXIE, s. f., ککراغن پامن *ka-kurāng-an nāman*.

CACHOT, s. m., فنجار دالم تانه *pan-jāra dālam tānah*, فنجار کلف *pan-jāra gelap*, گدغ کلف *godong gelap*, گوه دالم فنجار *gūah dālam panjāra*.

CACHOU, s. m., کاجو *kāxu*.

CACOCHYME, adj., اورغ له *ōrang lemāh*, اورغ کلتین *ōrang ka-letēh-an*.

CACOPHONIE, s. f., بوی جشکل *būni janggal*, ساله بر بوی *sālāh ber-būni*.

CACTIER ou CACTUS, تمبون داگ *tumbūh-an dāgīng*.

CADASTRE, s. m., دفتر هرک تانه *daftar harga tānah dān rūmah*.

CADASTREER, v. n., مندقترکن هرک *men-daftar-kan harga tānah dān rūmah*.

CADAVÉREUX, EUSE, adj., سروف *sa-rūpa mayet*, سروف اورغ *sa-rūpa ōrang māti*.

CADAVRE, s. m., میت *mayet*, بشکی *bangkey*, لیونن *layōnan*. — humain, میت *mayet*, بشکی *bangkey mānusīa*. — d'un animal, بشکی بناتغ *bangkey binātang*. Ensevelir un —, مرغفانی میت *mergefān-i mayet*. Brûler un —, مبراکر میت *mem-bākar mayet*. Faire les prières d'usage près d'un —, مپهشکن میت *meñembahyang-kan mayet*. Il ne trouva plus qu'un —, دداتپاله میت *di-dāpat-ñā-lah mayet sa-hāja*. C'est un — ambulant, ای سمرت *ia seperti sa-ōrang māti ber-jālan*.

CADEAU, s. m., فمبرین *pem-brī-an*. — d'affection, فغیده *perg-īdah*, بغکس *bingkis*. — d'étiquette, هدیه *hadiyat*. — à un inférieur, انگره *anugrah*. — en souvenir, بکس توبه *xendor māta*, تند هیدف *bakās tubuh*, تاندا *tanda hīdup*. — précieux, تحفه *tuhfet*.

CADENAS, s. m., کنچی فغکستوخن *kunxi perg-gantūng-an*, کنچی یغ *kunxi yang tiāda lekāt*.

CADENCE, s. f., بوی *būni rāgam*, لاگو *lāgu*.

CADENCE, en poésie, عروض *arūdī*.

CADENCE, en dansant, حال مناری *hāl menāri ber-sama-sāma*.

CADET, TE, adj. et s., le plus jeune d'une famille, بغسو *bungsu*, یغ بغسو سکالی *yang bungsu sa-kālī*. Son enfant aîné et son enfant —, انقن یغ سولخ دان انقن یغ بغسو *ānak-ña yang sōlong dān ānak-ña yang bungsu*. La fille cadette, انق *ānak perampūan* فرمفون یغ بغسو *yang bungsu*.

CADET, le second d'une famille, انق یغ کدو *ānak yang ka-dūa*.

CADET, puîné, ادق *adik*. — en style relevé, ادند *adinda*. Sa sœur cadette, ادقن فرمفون *adik-ña perampūan*. L'aîné et le —, ابغ دان *ābang dān adik*.

CADI ou CADHY, s. m., قاضی *kādli*.

CADOLE, s. f., loquet d'une porte, کنجخ قنتو *kanxing pintu*.

CADRAN, s. m., فراد جام *prāda jām*, موك جام *mūka jām*. — solaire, ساعه شمسیه *sāat šemšīyet*.

CADRE, s. m., فغگر *pinggir*, بیره *bīrih*. — d'un miroir, فغگر چرمن *pinggir xermin*. Placer un portrait dans un —, مماسخ کبیر دالم بیره *me-māsang gambar dālam bīrih*.

Mil. Tableau des divisions d'un corps, دفتر *daftar*. Inscrire le nom de quelqu'un dans les cadres مپورت نام اورغ ددفتر *menūrat nāma ōrang*

di-daftar. Etre retranché des —, دهافسکن در دفتر *di-hāpus-kan deri daftar*.

CADRE, plan d'un livre, d'un discours, سکل فگرار یغ دالم فرهمفون *per-himpūn-an segala porkāra yang dālam suātu kitāb ātaw dālam suātu bixāra*.

CADREER, v. n., avoir de la convenance, در رفاوت *ber-pātut*, برقموتن *ber-patūt-an*, برستجوعن *ber-sa-tujū-an*, برپنداغن *ber-pandāng-an*. Faire —, مماتکن *memātut-kan*.

CADUC, UQUE, adj., له *lemàh*, له *letèh*, روستق *rūsak*, له در توا *lemàh deri tuā*, ضعيف *dlaif*. Gens caducs, کتوان *ōrang lemàh*. Age —, منجادی له *ka-tuā-an*. Devenir —, ملمهکن *men-jādi lemàh*. Rendre —, مالمهکن *me-lemàh-kan*.

MAL CADUC, بايی *pītam bābi*.

CADUCÉE, s. m., bâton que portaient le roi d'armes et les hérauts d'armes, تگکت ابتار *tugkat aban-tāra*.

CADUCITÉ, s. f., کلامن در توا *ka-lemāh-an deri tuā*.

CAF, s. m., قاف *kāf*. Le mont —, بوکت قاف *būkīt kāf*.

CAFARD, E, s., hypocrite, منافق *munāfik*, هاتی چولس *hātī xūlas*, بردو موك *ber-dūa mūka*.

CAFARDERIE, s. f., ثرى منافق *prī munāfiḳ*, حال برچولس *ḥāl ber-xūlas*.

CAFÉ, s. m., قهوه *ḳahwah*, کوفى *kōfi*, کوفى *kōpi*. Baie de —, بود قهوه *būah ḳahwah*. Quatre grains de —, بیجی *empat biji*. Une tasse de —, قهوه *ampat biji*. Une tasse de —, قهوه *ḳahwah suātumangkōk*. Plantation de —, کبن قوهن *kebōn pōhon ḳahwah*. Infusion de —, ایر قهوه *āyer ḳahwah*. Une balle de —, سکارخ قهوه *sa-kāroṅ ḳahwah*. Un moulin à —, فثکلخن *perg - giling - an ḳahwah*. Couleur de — au lait, ورن ایر قهوه *warna āyer ḳahwah* dengan āyer susu.

CAFÉ, établissement où l'on prend le —, رومه مینم قهوه *rūmah mīnum ḳahwah*, کدى اورخ جول ایر قهوه *kadey orang jūal āyer ḳahwah*.

CAFÉIER, s. m., قوهن قهوه *pōhon ḳahwah*.

CAFÉTERIE, s. f., کبن قوهن قهوه *kebōn pōhon ḳahwah*.

CAFETIER, IÈRE, s., اورخ یخ جول *orang yang jūal āyer ḳahwah*, جورو رومه مینم قهوه *jūru rūmah mīnum ḳahwah*.

CAFETIÈRE, s. f., vase pour le café, تمفت قهوه *tampat ḳahwah*, باجن قهوه *bājan ḳahwah*.

CAFIR, s. m., infidèle, کافر *kāfir*.

CAFRE, s., کفرى *ḳafirī*, کفرى *ḳafirī*.

CAGE, s. f., کروغن *kurūṅ-an*, سڭکار *sangkar*, سڭکارن *sangkār-an*. — à poule, کروغن هایم *kurūṅ-an hāyam*. — à tigre, کروغن هریمو *kurūṅ-an harimaw*, سڭکارن هریمو *sangkār-an harimaw*. — en fil de fer, کروغن درکاوټ بسی *kurūṅ-an deri kāwat besi*. Etre en —, برکروغن *ber-kurūṅ-an*.

Fig. Mettre quelqu'un en —, منجراکن اورخ *memanjarā-kan orang*.

CAGNARD, E, adj., fainéant, paresseux, اورخ مالس *orang malas*, اورخ سکن *orang segan*.

CAGNARD, poltron, چابر *xābar*.

CAGNEUX, EUSE, adj., یخ کلین *yang kakī-ña bengkok*.

CAGOT, E, s., منافق *munāfiḳ*. Un —, سورخ منافق *sa-orang munāfiḳ*.

CAHIER, s. m., کتاب کچل *kitāb kexil*, بڭکس قرطاس *bungkus kartās*. — blanc, قرطاس یخ تیاد تولس *kartās yang tiada tulis atas-ña*. — de six feuilles, بڭکس قرطاس *bungkus kartās anam lèy bāñak-ña*.

CAHIN-CAHA, loc. adv., tant bien que mal, بڭیت بڭین *bagitu bagini*.

CAHIN-CAHA, difficilement, دغن سوسه *dengan susah*.

CAHOT, s. m., ستوهن *banting*, بنتغ *suntuh-an*. — d'une voiture, بنتغ *banting karēta*.

CAHOTER, v. a., ممتنغ *mem-banting*, ممتنه *meñuntuh*.

CAHUTE, s. f., بارغ *dāngaw*, رومه اورغ مسكين *bārung kexil*, رومه اورغ مسكين *rūmah orang miskin*.

CAILLE, s. f., کفويه *kapūyuh*, بورغ فويه *būrung pūyuh*.

CAILLÉ, E, part. pas. du v. cailler, اير سوسويغ *bakū*. Du lait — اير سوسويغ *āyer sūsu yang bakū*. Lait — pour faire de la colle, دادی *dādi*.

CAILLER, v. a., ممبکون *mem-bakū-kan*. Le froid caille le sang, سبجق *sejùk* ممبکون *mem-bakū-kan* داره *dārah*.

SE CAILLER, v. pron., ببرکو *ber-bakū*, منجادی بکو *men-jādi bakū*.

CAILLOT, s. m., گمفل داره *gumpal* داره *dārah*, بکو *yang bakū*, علقه *alakāt*.

CAILLOU, s. m., باتوليچن *bātu* *lixin*, باتوفاي *bātu āpi*.

CAILLOUTAGE, s. m., 1°, action, ممبوه باتوليچن *hāl mem-būbuh* *bātu lixin*. 2°, résultat, بارغ *bārang* يغ *yang* دجادی درؤد *di-jādi deri-pada* باتوليچن *bātu lixin*.

CAILLOUTER, v. a., ممبوه باتوليچن *mem-būbuh* *bātu lixin*. — une route, ممبوه باتوليچن *djalan* کان

دی *mem-būbuh* *bātu lixin* *di-jalan akan meneguh-kan dia*.

CAÏMAN, s. m., سواتوجنس بوای *suātu jenis buwāya*.

CAISSE, s. f., فتي *peti*, لغ *long*. — en planches, فتي فائن *peti papan*. — en fer, فتي بسی *peti besi*, لغ بسی *long besi*.

CAISSE, coffre pour l'argent, فتي *peti wang*. Menجاك *peti wang*. Garder la —, فتي *men-jāga* *peti wang*. Garçon de —, جورو فتي *jūru peti wang*.

CAISSE, lieu où est la caisse, trésor, فر بندهاران *per-bendaharā-an*, خزانه *kizānat*. La — de l'Etat, بيت المال *beit el-māl*.

CAISSE, tambour, طبل *ṭabal*, گندرغ *genderang*, تمبر *tambur*. Battre la —, منبل *menabal*, مالو *memālu* *genderang*. Proclamer quelque chose au son de la —, منبلکن *menabal-kan*.

CAISSE du tympan, سلاقت يغ ددالم *selāput yang di-dālam telinga*.

CAISSIER, s. m., جورو فتي *jūru peti wang*. — du trésor, بندهار *bendahāra*, خازن *kāzin*.

CAISSON, s. m., کريت فرغ *karēta* *perang*, يغ موت اوبت بدل *karēta yang mūt obat bedil*.

CAISSON, petit coffre, فتي کچل *peti kexil*, لغ کچل *long kexil*.

CAJEPUT, s. m., کایو قوته *kāyu pūtih*. Huile de —, میق کایو قوته *mīnak kāyu pūtih*.

CAJOLÉ, E, part. pas. du v. cajoler, بوجق *būjuk*, یغ دیبوجق *yang di-būjuk*.

CAJOLER, v. a., ممبوجق *mem-bujuk*. —, duper, مغیجو *menyixu*.

CAJOLERIE, s. f., بوجق *bujuk-an*, قمبوجق *pem-bujuk-an*.

CAJOLEUR, EUSE, s., قمبوجق *pem-bujuk*, اورغ قمبوجق *orang pem-bujuk*.

CAJOU-ITAM, s. m., کایو هیتم *kāyu hitam* (bois noir).

CAL, s. m., دُرillon, بندوق *bندوق*.

CALAMBAC, s. m., کلمبق *kalambak*.

CALAME ou CALAMUS, s. m., قوکق *pōkok xekur*. — aromatique, دریشو *deringu*.

CALAMITÉ, s. f., بلا *belā*, چلاک *člak*, کسکارن بسر *xelāka besār*, کسکارن بلیت *ka-sukār-an besār*, بلیت *beliyet*. Source de —, اصل بلا *aşal belā*.

CALAMITEUX, EUSE, adj., بر بلا *ber-belā*, برچلاک *ber-člak*.

CALANDRE, s. f., machine à lustrer les étoffes, قراکس مخرس *per-kākas meng-gerus*.

CALANDREER, v. a., lustrer des étoffes, مخرس *meng-gerus*.

CALAO, s. m., اڭگخ *enggag*, بورغ *buring tāhun*.

CALCAIRE, adj., سباکی کافر *sa-bāgey kāpur*, سروف کافر *sa-rūpa kāpur*.

CALCANÉUM, s. m., تولغ تومت *tulang tūmit*.

CALCINÉ, E, part. pas. du v. calciner, جادی کافر *jādi kāpur*. Une pierre calcinée, ساتو یغ سده *bātu yang sudah jādi kāpur*.

CALCINER, v. a., منونو کافر *menūnu kāpur*.

SE CALCINER, v. pron., منجادی کافر *men-jādi kāpur*.

CALCUL, s. m., حساب *kisāb*, بلاغن *hitung*, هتوغن *hitung-an*, بلانغن *bilāng-an*, قراکرا *per-kirā-an*. Faux —, ساله یغ هتوغن *hitung-an yang sālāh*.

CALCUL, petite pierre, باتوکچل *bātu kexil*. — urinaire, باتو بوه *bātu būah pinggang*.

CALCULABLE, adj., یغ دافت *yang dāpat di-hisāb-kan*, دحسابکن *yang te-permanā-i*, یغ تفرناء *ter-kira*.

CALCULATEUR, TRIOE, s., یغ مشهیتخ *yang meng-hitung*.

CALCULATEUR, instrument, planchette à calculer, فافن هتوغن *pāpan hitung-an*.

CALCULÉ, E, part. pas. du v. calculer, تر حساب *ter-hisāb*, ترهیتخ

ter-hitung, تريلخ *ter-bilang*, كير
kīra.

CALCULER, v. a., محاسبكن *meng-*
hisāb-kan, مشيخ *meng-hitung*,
ميشلخن *meng-hitung-kan*, ميميلخن
mem-bilang-kan عمرمناي *mem-*
permanā-i, مغير *mengīra*. — la
distance des astres, محاسبكن جاوهن
مئخ *meng-hisāb-kan jāuh-ña*
bintang.

CALE, s. f., تاتل *tātal*, باجي *bāji*.

Mar. Fond de—, lieu le plus bas
d'un navire, روع *rūang*, تمب روع
timba rūang. — de construction,
تفت مبوبت كفل *tampat mem-būat*
kapal.

CALEBASSE, s. f., لابو *lābu*. — à
faire des gourdes, لابوكندى *lābu*
kendi.

CALÈCHE, s. f., كريت ريغن برود
karēta rīngan-be-rōda ampat.

CALEÇON, s. m., چلان *xelāna*,
جلان دالم *xelāna dālam*.

CALEMBOUR, s. m., فرمينن اتس
per-māin-an ātas suātu per-katā-an yang
ber-māna dūa.

CALENDES, s. m. pl., فرتام هارى
portāma hāri būlan.

CALENDRIER, s. m., تقوين *tekwīn*,
دفتر سكل هارى تاهن *daftar segala*
hāri tāhun.

CALER, v. a., مبوبه تاتل *mem-*
būbuk tātal, متفكن *menetap-kan*.

CALER, v. n., fam. céder, se taire,
برديم *ber-dīam*.

CALFAT, s. m., اورغ مامل *orang*
memākal, اورغ فمالك *orang pe-*
mākal.

CALFATAGE, s. m., فمالكن *pema-*
kāl-an.

CALFATÉ, E, part. pas. du v. cal-
fater, فاكل *pākal*, يىغ دفاكل *yang*
di-pākal.

CALFATER, v. a., مامل *memākal*.
— un navire, مامل فراهو *memākal*
prāhu.

CALFEUTRER, v. a., منوتف سكل
menūtup لوبخ فتنو دان جنديل
segala lōbang pintu dān jandēla,
مئمفل *meñempal*. — avec du coton,
مئمفل دغن كاڤس *meñempal dengan*
kāpas.

CALIBRE, s. m., قدر *kedar*, بسر
besar, بسر *besar-ña*. Le — d'un
canon, قدرك مريم ايت *kedār-ña*
marīam itu. — d'une balle, اچون
axūan pelūru.

CALIBRER, v. a., مخقدركن *meng-*
kedar-kan.

CALICE, s. m., فيال *piāla*, چاون
xāwan, فيال فرجموئن عشا *piāla*
per-jamū-an iṣā, فيال ميس *piāla*
mīsa. — saint, فيال قدس *piāla*
kudus. — en or, فيال درؤد امس
piāla deri-pada amās. Purifier

le —, مېوچې ښال ایت *meñūxi piāla itu*.

Prov. Boire le calice, کن کساهن *kena ka-susāh-an*.

CALICE, enveloppe extérieure des fleurs, کلوڅق بوغ *ketūpak būga*. — diphyllé, دو کلوڅق بوغ *ketūpak yang ber-dāun dua*.

CALICOT, s. m., کاین گلجه *kāin gājah*, کاین کاښ څوته *kāin kāpas pūtih*. Rideaux de —, تیری کاین *tīrey kāin gājah*.

CALIFE, s. m., خلیفه *kalifat*.

CALIFOURCHON (A), loc. adv., جولج *jūlang*, چلاڅق *xelāpak*. Etre à —, بر جولج *ber-jūlang*, ترچلاڅق *ter-xelāpak*.

CALIN, E, s., څمبوجق *pem-būjuk*, یخ برچمبو *yang ber-xumbu*.

CALINER, v. a., مېمبوجق *mem-būjuk*, منچمبو *men-xumbu*.

CALINERIE, s. f., چمبون *xumbū-an*, بوجوک *bujuk-an*.

CALLIGRAPHE, s. m., جوړو توله *jūru tūlis*, یخ تولک باکس *yang tūlis-ña bāgus*.

CALLOSITÉ, s. f., ککراسن کولت *ka-krās-an kūlit*, بندق *bunduk*.

CALMANT, s. m., اوبت یخ مشورعکن *obat yang mengūrang-kan sākūt*.

CALME, adj., تده *tedòh*, تنخ *tenang*, برستوس *senang*, تتف *tetap*.

ber-santawsa. Une mer —, لاوت *lāut yang tedòh*. Un caractère —, فراڅی یخ سنخ *perāngi yang senang*. Un homme —, اورغ یخ تتف *ōrang yang tetap hati-ña*. Une forêt —, هوتن یخ سوپی *hutan yang sūni*.

CALME, s. m., کدوهن *jowom*, کدوهن *ka-tedòh-an*, کسناغن *ka-senang-an*, کستوساغن *ka-tetap-an*, کستوساغن *ka-santawsa-an*. — de la mer, کدوهن *ka-tedòh-an lāut*. — du cœur, کسناغن *ka-senang-an hati*.

CALMÉ, E, part. pas. du v. calmer, جادی سنخ *jādi tedòh*, جادی تده *jādi senang*.

CALMER, v. a., مندهکن *menedòh-kan*, منښکن *meñenang-kan*, منتف *menetap*, مندیکن *men-diam-kan*. — la mer, مندهکن لاوت *menedòh-kan lāut*. — le cœur, منتفک هاتی *menetap-kan hati*. — la colère de quelqu'un, مغهیلشکن مارهن اورغ *meng-hilang-kan mārāh-ña orang*.

SE CALMER, v. pron., منجادی تده *men-jādi tedòh*, برتده *ber-tedòh*, برسنگ *ber-senang*, بریدم *ber-diam*.

CALOMEL, s. m., زیبق مانس *zibek mānis*.

CALOMNIATEUR, TRICE, s., څغمشت *peng-umpat*, څنوکس *penūkas*, اورغ *orang men-xelā-kan*.

CALOMNIE, s. f., امفت umpat, فٹکاسن perg-umpāt-an, فٹکاسن penukās-an, اچجاهن ajujāh-an, فتنه fitnah.

CALOMNIÉ, E, part. pas. du verbe calomnier, چلا xelā, یغ دچلا yang di-xelā, یغ دامفت yang di-umpat, دفتہکن ter-tūkas, پای nāya, دی-fitnah-kan.

CALOMNIEB, v. a., مغمفت meng-umpat, منچلاکن men-xelā-kan, ممفتہکن mem-fitnah-kan, اچوجہ ajujah, منوکس menukas, میای me-nāya.

CALORIFÈRE, s. m., یغ مباوحرارة yang mem-bāwa harārat, یغ مبری yang mem-brī pānas.

CALORIMÈTRE, s. m., فٹہوکر حرارة perg-hūkur harārat.

CALORIQUE, s. m., فانس pānas, کفناسن ka-panās-an, حرارة harārat.

CALOTTE, s. f., کفہہ رندہ دغن تیاد کپیہ kopiah rendah dengan tiāda bibir-ña, کپل karpus kexil, ترندق terindak.

CALOTTE, cavité ronde, voûte, coupole, کبة kubbāt.

CALQUER, v. a., ممبوت کمبر اتس ممبوت کمبر یغ لاین mem-būat gambar ātas gambar yang lain.

CALUS, s. m., ککراسن کولت ka-krās-an kēlit, بندق bunduk.

CALVAIRE, s. m., بوکت یغ توهن būkit yang tūhan īsa sudah mātī ātas-ña.

Fig. Etre sur le —, کن سوسه kena sūsah dengan sabar.

CALVITIE, s. f., ککندولن ka-gundul-an, فٹری یغ بوتق prī yang būtak.

CAMARADE, s., تم temān, سکوتو sakutu, تولن handey, tulan, کاون kāwan. Etre —, برتم ber-temān, برهندي ber-handey-handey.

CAMARADERIE, s. f., فترتمān per-temān-an, تلان tulān-an.

CAMARD, E, s. et adj., هیدغ کمفه hīdung kempih, هیدغ چیفر hīdung xēper.

CAMBRER, v. a., ملغکخ me-leng-kung, مغیرنکن meng-irut-kan.

SE CAMBRER, v. pron., منجادی men-jādi lengkung, منجادی men-jādi irut, برلغکت ber-lengkok.

CAMBRURE, s. f., اروتن irut-an, لنگکون lengkūng-an.

CAMBUSE, s. f., توئی فراهو tūpey prāhu, دافر فراهو dāpur prāhu.

CAMÉLÉON, s. m., بغلن bunglon, گرونغ gerūning.

CAMELOT, s. m., کاین sūf, بولو کبش kاین būlu kambing.

CAMELOTTE, s. f., دڳاڻن يڻ ڪورڻ *dagāng-an yang kūrang bāik*.

CAMÉRIER, s. m., فنجائوت بيلو ٿاڻ *per-jawat bilik pāpa*.

CAMÉRISTE, s. f., داڻي *dāyang*, دڻ *dāng*.

CAMERLINGUE, s. m., منٽري دالم *mantri dālam*.

CAMION, s. m., ڦڌاڻي زنده برود *pedāti rendah be-rōda am-pat*.

CAMISOLE, s. f., باجو ڦڌڻ *bāju pendek*.

CAMOMILLE, s. f., بوڻ سروي *būnga sarūney*, بابونه *bābūnah*.

CAMOUFLET, s. m., تيف اسف ڦڌ *tiup āsap pada mūka ōrang*.

Fig. —, affront, سلڱڪر *selongkar*, مالو يڻ ڦڌري ڦڌ اورڻ *mālu yang di-brī pada ōrang*.

CAMP, s. m., ٽمڻ ٽنٿار *tampat tantāra*, ڪڍوڪن ٽنٿار *ka-dudūk-an tantāra*, ٽمڻ ٽنٿار *tampat tantāra*, ٽمڻ ٽنٿار *keimat bāla tantāra*. — retranché, ٽمڻ ٽنٿار *tampat tantāra* يڻ برينٽ *yang ber-bintāng*. — de manœuvres, ٽمڻ ٽنٿار *tampat pel-ajār-an tantāra*.

CAMPAGNARD, E, s., اورڻ دوسن *ōrang dūsun*, اورڻ هولو *ōrang hūlu*.

CAMPAGNE, s. f., ڦاڏڻ *pādang*, ڦاڏڻ رات *pādang rāta*. Une vaste

—, ڦاڏڻ يڻ لوس, *pādang yang lūas*, ڦاڏڻ تانه لافڻ *tānah lāpang*. Se promener à la —, برجالن ڦاڏڻ *ber-jālan di-pādang*.

CAMPAGNE, expédition militaire, ڦڦراڻ *pe-prāng-an*.

CAMPÊCHE, s. m., ڪايو سڦڻ *kāyū sepūng*.

CAMPEMENT, s. m., حال مڻاڪن *hāl mengenā-kan*, خيمه بال ٽنٿار *keimat bāla tantāra*, ٽمڻ ڪڍوڪن *tampat ka-dudūk-an tantāra*.

CAMPER, v. n., مڻاڪن خيمه *mengenā-kan keimat*, برهنٽي *ber-henti*, برخيمه *ber-keimat*. L'armée campe, ٽنٿار برهنٽي *tantāra ber-henti*.

CAMPHE, s. m., ڪاڻر *kāpur*. — du Japon, ڪاڻر ٽهوري *kāpur tohōri*. — de Sumatra, ڪاڻر بارس *kāpur bārus*. Odeur de —, باوڪاڻر *bāu kāpur*. Huile de —, ميٽڪ ڪاڻر *mīnuk kāpur*.

CAMPRIER, s. m., ڦوهن ڪاڻر *pōhon kāpur*.

CAMUS, E, adj., هيڏڻ ڪمڻه *hidung kempih*, هيڏڻ چيڦر *hidung xēper*.

Fig. ڪن مالو *te-per-dāya*, ڪن مالو *kena mālu*.

CANAILLE, s. f., اورڻ هين *ōrang hīna*, اورڻ ڪجي *ōrang keji*, اورڻ ذليل *ōrang dzalil*. Il a l'air —,

رُفَاك روڻ اورڻ کجي *rupā-ña rūpa*
ōrang kejī.

CANAL, s. m., سلورن *salūran*,
ڦنڇورن *serōk-an*, پنڇورن *panxūr-*
an.

CANAL, cours d'eau creusé de
main d'homme, ڦارت *pārīt*, جالن اير
jālan āyer, سروڪن *serōk-an.*

CANAL, détroit, passe, سلت *selūt*,
ڪلت *kelāt.*

CANAL, voie, moyen, جالن *jālan.*

CANALISATION, s. f., حال ممبوت
hāl mem-būat jālan āyer.

CANALISER, v. a., ممبوت جالن اير
mem-būat jālan āyer.

CANAPÉ, s. m., کرسی ڦنڇج *krusi*
panjang, ڦتران *petarāna*, ٽمٽ
tampat per-adū-an.

CANARD, s. m., ايتق جتنن *itik*
jantan, بيٽي *bēbek.* — sauvage,
ايتق *itik hūlu*, بليس *balibis.*
— de Barbarie, ايتق منيل *itik ma-*
nīla. Plonger comme un —, ميلم
meñelām seperti itik.

CANCAN, s. m., خبردست *kabar*
dusta, چرچور *xura-xūra.* Faire
des canceans, ممبري خبردست *mem-*
brī kabar dusta, منچور *men-xūra.*

CANCANER, v. n., منچور *men-xūra*,
بليتر *be-litar.*

CANCANIER, IÈRE, s., اورڻ بليتر
orang be-litar, ڦليتر *pe-litar.*

CANCER, s. m., ڦورو حايف *pūru*
haidl, ڦورو جاهت *pūru jāhat.*

Rongé par un —, چرن *xerna.*

CANCER, signe du zodiaque,
سرطان *seretān.* Le signe du —,
برج السرطان *burj es-seretān.*

CANCRE, s. m., ڪٽم *ketām*, ڪڦيڻ
kapiting.

Fig. اورڻ *orang kikir*, اورڻ
طمع *orang tēma.*

CANCRELAS, s. m., لپس *lipas.*

CANDÉLABRE, s. m., ڪاڪي دين *kāki*
dīan, ڦنڊيل برچاڻ *kandil ber-*
xābang. Un — à trois branches,
ڪاڪي دين برچاڻ تيڻ *kāki dīan*
ber-xābang tiga.

CANDEUR, s. f., ڦري يڻ ٽولس *prī*
yang tulus, ڪٽولن هاڻي *ka-betūl-an*
hāti, اخلاص *iklās.*

CANDI, adj., cristallisé. Sucre —,
گول باتو *gūla bātu.*

CANDIDAT, s. m., يڻ منت
orang yang minta گلارن اتو جواتن
gelār-an ūtaw jawāt-an.

CANDIDE, adj., ٽولس *tulus*, لورس
tūrus, هاڻي ڦوته *hāti betūl*, هاڻي بٽل
hāti pūtik. Une personne —, اورڻ
orang yang tulus يڻ ٽولس هٿين
hāti-ña.

CANDIDEMENT, adv., دڻن ٽولس
dengan tulus, دڻن ترس ترڻ *dengan*
terūs teràng.

CANETON, s. m., انق ایتق *ānak itik*, ایتق کچل *itik keçil*.

CANEVAS, s. m., کاین ایر *kāin āyer*, کاین کاسر *kāin kāsar*.

CANEVAS, projet, ébauche, دینه *dinah*, چنتو *xonto*. — d'un discours, رنجان *ranxāna*.

CANICULE, s. f., کلب *kalb*, بتغ *el-kalb*, البتغ *el-kalb*.

CANIE, s. m., قیسو مرنجق قلم *pīsaw me-ranxung kalam*.

CANIN, E, adj. Dents canines, گیکي *gigi* اسو *asu*.

CANNE, s. f., à sucre, تبو *tebū*. Plantation de —, کبن تبو *kebōn tebū*.

CANNE, bâton, تغکت *turkat*. Une — à pomme d'or, تغکت یغ *turkat yang hulū-ña amūs*. Marcher avec une —, برجالن *ber-jālan* برتغکت *ber-turkat*.

CANNE, roseau, junc, بوله *būluh*, روتن *rōtan*.

CANNELER, v. a., ممبوت لاجر *mem-būat lājur*, ممبوت الورن قد تیغ *mem-būat alūr-an pada tiang*.

CANNELLE, s. f., کولت مانس *kulit mānis*, کایو مانس *kāyu mānis*. Huile de —, میق کایو مانس *mīnak kāyu mānis*. Bâton de —, تغکت کایو *turkat kāyu mānis*. Arbre qui fournit la —, فوهن کایو مانس *pōhon kāyu mānis*.

CANNELLE, robinet, چرت *xerāt*. Mettre une — à un tonneau, ممبوه *mem-būbuh* چرت قد تیغ *xerāt pada tōng*.

CANNELURE, s. f., لاجر *lājur*, الورن قد تیغ *alūr-an pada tiang*.

CANON, s. m., مریم *marīam*, بدل *bedil*. Fondre des canons, منوغ مریم *menūang marīam*. Charger un —, مغیسی مریم *merg-isi marīam*. Pointer un —, میتر مریم *mītar marīam*.

Tirer le —, مماغ مریم *memāsang marīam*. Tirer quatre coups de —, ممبوغ اوبت امفت ثوچق *mem-būang obat empat pūxuk*. Enclouer un —, برپکوکن مریم *ber-pakū-kan marīam*. Grosse pièce de —, بدل *bedil* مریم *marīam*. Petite pièce de —, رنتاک *rantāka*. — à mi-traille, مریم منبق اغکور *marīam menembak arggūr*. — d'alarme, مریم سمبوین *marīam sembūyan*. — sur un affût, مریم برکريت *marīam ber-karēta*. Deux pièces de —, مریم دو ثوچق *marīam dūa pūxuk*. Boulet de —, فلورو مریم *pelūru marīam*. Poudre à —, اوبت مریم *obat marīam*. Le bruit du —, بوپی مریم *būni marīam*.

CANON, s. m., règle, قانون *kānūn*, شرط *šart*, قرنته *parentah*. Les canons de l'église, قانون الكنيسة *kānūn el-kanīset*, قرنته الكنيسة *parentah el-kanīset*.

CANONIQUE, adj., قانونی *kānūnī*,
خونی *kanūnī*. Les livres cano-
niques, سورت خونی *segala*
sūrat kanūnī.

CANONISER, v. a., محبوبه نام اورغ *mem-*
būbuh nāma orang kudus dālam
daftar nāma el-kadisin.

CANONNADE, s. f., حال منقب مريم *hāl*
menembak mariam.

CANONNER, v. a., منباکی *menem-*
bāk-i. — un fort, منباکی کوت *me-*
nembāk-i kōta.

CANONNIER, s. m., سالدادو فمبق مريم *soldādo*
penembak mariam. Maître
—, جورو *jūru mariam*, جورو
jūru mītar mariam.

CANOT, s. m., سمن *sampan*. —
d'une seule pièce, جوكخ *jūkuy*.

CANOTIER, s. m., اورغ بردايخ *orang*
ber-dāyung.

CANTATE, s. f., شعر قندق *šīar*
pendek.

CANTATRICE, s. f., بدون قرمقون *bidūwan*
perampūan.

CANTINE, s. f., کدی اورغ منجول *kadey*
orang men-jūal makān-an
dān minūm-an dālam kōta ātau
dālam panjāra.

CANTIQUÉ, s. m., تهليل *tahlīl*,
تسبيح *tesbih*, بیئن *buñi-an*. Le can-
tique des cantiques (de Salomon),

بیئن درغد *šīar ul-ašār*, شعر الشعار
buñi-an deri-pada se-
gala buñi-an.

CANTON, s. m., دایرة *dāirat*, ججاهن
jajāh-an, بلد *beled*.

CANTONNER, v. a., مهمباکی تتار تگئل *mem-*
bahāgi tantāra
tinggal pada segala dūsun.

CANTONNIER, s. m., اورغ میبکی *orang*
mem-baik-i jālan.

CANULE, s. f., چرت *xerūt*.

CAOUTCHOUC, s. m., کنه کارت *getah*
kāret.

CAP, s. m., tête de l'homme, کفال
kapāla, هولو *hulu*.

Loc. De pied en —, درغد کاکی *deri-pada*
kāki sampey
ka-kapāla.

CAP, proue d'un bâtiment, هلون
halūwan, هلون فراهو *halūwan*
prāhu. Porter le — à terre, برلایر
ber-lāyar ka-dārat.

CAP, pointe de terre élevée qui
s'avance dans la mer, تنجخ *tanjung*,
هوجخ تانه *hūjung tānah*. Doubler
un — برلایر برکلیخ تنجخ *ber-lāyar*
ber-kulīng tanjung.

CAPABLE, adj., چوکف *xūkup*,
سمفت *kuāsa*, دافت *dāpat*, سامت
sampat. Cette salle est — de con-
tenir cent personnes, بالی ایت چوکف
bāley itu
xūkup sa-rātus orang māsuk

dālam-ña. — de gouverner, یغ دامت مرته *yag dāpat memaren-tah.* — d'empêcher, یغ سمفت منهنکن *yag sampat menegāh-kan.*

CAPABLE, habile, expérimenté, چردق *xepāt, xerdik.* Cet homme est très —, اورخ ایت باقی, *orang itu bāñak xepāt.*

CAPABLE, propre à, لایق *lāik,* باتق *pātut,* قندی *pandey,* باقی *bāik.* — d'être soldat, لایق اکن *lāik ākan jādī sol-dādo.* — d'enseigner, قندی اکن *pandey ākan meng-ajar.*

CAPACITÉ, s. f., étendue, کلواسن *ka-luās-an,* کبسان *ka-besār-an,* سکان *sukāt-an.*

CAPACITÉ, puissance, aptitude, ککواسن *ka-kuasā-an,* کفتوتن *ka-patūt-an,* کچفتان *ka-xepāt-an.*

CAPACITÉ, intelligence, بودی *būdi,* عقل بودی *aḳal būdi.*

CAPARAÇON, s. m., کاین کود *kāin kūda,* کفل کود *salimut kūda,* کفل *kefel.*

CAPARAÇONNER, v. a., ممبوه سلیمت *mem-būbuh salimut ātas kūda,* مغفلکن *mengefel-kan.*

CAPE, s. f., کتوڤخ *katōpox,* سلیمت دغن کرڤس *salimūt degan karpus.*

Prov. Rire sous —, منوٹف *menūtip ka-sukā-an-ña.*

Mar. Etat d'un navire dans un gros temps, être à la —, تباد دامت *tiāda dāpat ber-lāyar lāgi.*

CAPILLAIRE, adj., یغ سنی سفرت *yag senī sepertī rambut.*

CAPITAINE, s. m., کفیتن *kapitan,* کفال *kapāla,* قشولو *panghulu.* — de navire, کفیتن قراهو *kapitan prāhu.* — de cent hommes, قشولو *panghulu sa-rātus.* Grade de —, قشکت کفیتن *pangkat kapitan,* درجه قشولو *darajat panghulu.*

CAPITAL, E, adj., تر بسر *ter-besār,* کفال *kapāla,* یغ قرتام *yag portāma,* قوهن *pōhon.* Point —, قکرار یغ قرتام *porkūra yang portāma.* Affaire capitale, یغ قکرچان *pe-karjā-an yang ter-besār.* Péché —, دوس یغ قوهن دوس لاین *dōsa yang pōhon dōsa lāin.* Peine capitale, حکم ماتی *hukum māti.* Lettre capitale, حرف بسر *huruf besār.*

CAPITAL, s. m., مودل *mūdal,* قوکت *pōkok.* Le — et le gain, مودل دغن *mūdal degan labā-ña.* — et intérêt, مودل دغن بغان *mūdal degan bungā-ña.*

CAPITALE, s. f., ایبو نگری *ibu nagrī,* یغ قرتام *nagrī yang portāma.*

CAPITALISER, v. a., منجدیکن مودل *men-jadi-kan mūdāl*.

CAPITALISTE, adj. et s., برمودل *ber-mūdāl*. De grands capitalistes, یغ برمودل بائق *orang yang ber-mūdāl bānāk*.

CAPITATION, s. f., چوکی اتس سسواتو *ču-ki āts sa-suātu* کفال *xūkey āts sa-suātu kapāla*.

CAPITEUX, EUSE, adj., یغ مہابکن *yang me-mābuk-kan* دغن لکس *dengan lekās*.

CAPITULATION, s. f., بچار *bixāra*, فرجنجین مپرہکن نگری *per-janji-an meñerèh-kan nagri*.

CAPITULER, v. n., منجنجی اکن *men-janji akan* مپرہکن سبوه نگری *meñerèh-kan sa-būah nagri*.

CAPON, ONNE, adj. et s., لاشہ *lâche*, اورغ *orang* خابری *xābar*, کورغ برانی *kurang* برانی *berāni*, اورغ فناکت *orang penākut*.

CAPONNER, v. n., منجادی چابر *men-jadi xābar*, تاکت *tākut*.

CAPORAL, s. m., سلدادو یغ مول *soldādo* نایق درجہ دانتار اورغ فرغ *yang mūla nāik darajat di-antara orang prang*, کفورل *kapōral*.

CAPOT, adj., au jeu, مالو *mālu*. Faire —, مہبری مالو *mem-brī mālu*.

CAPOTE, s. f., باجو فنجیخ *bāju panjang*, باجو فنجیخ دغن کرٹس *bāju panjang dengan karpus*.

CAPRICE, s. m., کھندق دیری *ka-hendak diri*, فنجیخ *panxing-an*, کتکارن *ka-tegar-an*.

CAPRICIEUX, EUSE, adj., دلف *delap*, کفال کرس *kapāla krās*, تورت کھندق دیری *turut ka-hendak diri*, یغ تیاد تتف *panxing*, فنجیخ *yang tiada tetap*, تکر *tegār*. Un homme —, اورغ دلف *orang delap*.

CAPRICORNE, s. m., sorte de coléoptère, تگلاد *tangkāda*.

CAPRICORNE, signe du zodiaque, برج المجدی *burj el-judi*.

CAPRIMULGE, s. m., چابق *xābak*.

CAPSULE, s. f., Bot., کولت بیجی *kūlit biji*, کولت برٹفس سفرت کولت *kūlit ber-pangsa seperti kūlit kaxang*.

CAPTER, v. a., ماسق کغد اورغ سرت *māsuk ka-pada orang serta* مہبوجق *mem-būjuk*, مندافت بارغ اف در اورغ *men-dapat barang apa deri orang dengan mem-būjuk*.

CAPTIEUX, EUSE, adj., یغ براقای *yang ber-upāya*, یغ مفردای *yang mem-per-dāya*.

CAPTIF, IVE, adj. et s., تاون *tāwan*, یغ ترتاون *yang ter-tāwan*, اورغ توان *orang tawān-an*. Devenir —, منجادی توان *men-jadi tawān-an*. Rendre la liberté à un —, ملفسکن اورغ توان *me-lepās-*

kan orang tuwān-an. Racheter un —, منبسكن اورغ توانن *menebūs-kan orang tuwān-an.*

CAPTIVER, v. a., مناون *menāwan*, مفرهباكن *menāwan-kan*, *mem-per-hambā-kan.*

CAPTIVITÉ, s. f., كنوانن *ka-tawān-an*, ثرههباكن *per-hambā-an.* Aller en —, فركى ماسق كنوانن *pergi masuk ka-tawān-an.*

CAPTURE, s. f. action de capturer, قنجاكن *penangkāp-an*, قنجرههبن *pen-jarāh-an.*

CAPTURE, butin, جراهن *jarāh-an*, رمفاسن *rampās-an*, ربوتن *rebūt-an.*

CAPTURER, v. a., منغكف *menang-kap*, مرهفاس *me-rampās*, مرهبت *me-rebūt.*

CAPUCHON, s. m., كرفس اورغ راهب *karpus orang rāhib.* Prendre le —, منجادی راهب *men-jādi rāhib*, ماسق راهب *māsuk rāhib.*

CAPUCINE, s. f., نام سواتو جنس بوغ *nāma suātu jenīs bunga yang warnā-ña mūrūb.*

CAQUE, s. f., تخ كچل *tòng kexìl.*

CAQUET, s. m., كاكق *kākak*, كوكق *kūkuk.*

CAQUET, babillage, چور *xūra*, بنجخ *banxang-banxang.* Rabattre le caquet de quelqu'un, منديكن اورغ *men-dīam-kan orang.*

CAQUETER, v. n., comme la poule, مغاكق *menḡākak*, بر كوكق *ber-kūkuk.*

CAQUETER, babiller, منچور *men-xūra*, بليتر *be-lītar*, بر بنجخ *ber-banxang-banxang.* —, des petits enfants et des oiseaux, منچيخت *men-xīxit.*

CAQUETEUR, EUSE, adj. et s., اورغ *orang ber-xūra*, فليتر *pe-lītar*, ليده قنجا *mūlut ganggu*, *līdah panjang.*

CAR, conj., كارن *kārna*, سبب *sebūb*, تكل *tegāl*, سدغ *sedāng.* — il est pauvre, كارن ای اورغ *kārna īa orang meskīn.* — il n'a pas d'argent, سبب كورغ *sebūb kūrāng wang-ña.*

CARABINE, s. f., سنافخ *terkul*, فندق *senāpang pendek.*

CARACOLER, v. n., بر قوتر *ber-pūtār.* Un cheval qui caracole, كود يخ *kūda yang ber-pūtār.*

CARACTÈRE, s. m., حرف *huruf.* — majuscule, حرف بسر *huruf besūr.* — minuscule, حرف *huruf kexìl.* — ancien, حرف *huruf lāma.* — arabe, حرف عرب *huruf arab.* — numéral, اغك *ang-ka.* Déchiffrer des caractères, مباح *mem-bāxa huruf.*

CARACTÈRE, marque, signe, تند *tanda*, علامه *alāmat.* Le caractère

du baptême, تند سر المعمودية *tanda ser el-mamūdīt*. — ineffaçable, تند یغ نیاد دافت دهافسکن *tanda yang tiāda dāpat di-hāpus-kan*.

CARACTÈRE, naturel de quelqu'un, فکرنی *perāngi, himmat*, فکرنی *pakriti*. Beau —, فراغی یغ بایق *perāngi yang bāik*. — capricieux, فراغی یغ دلپ *perāngi yang delāp*. — faible, فراغی یغ له *perāngi yang lemah*. — élevé, همة یغ تغکی *himmat yang tinggi*. Un homme de —, اورغ یغ تتف هتین *orang yang tetāp hatī-ña*, تاب اورغ *orang tāba*. Un homme qui a perdu tout —, اورغ *orang durjāna*.

CARACTÈRE, dignité, مرتبة *mertabat*, درجة *darajat*. Le — d'évêque, مرتبة اسقف *mertabat uskup*. Le — d'ambassadeur, مرتبة فسوره *mertabat pe-sūruh*.

CARACTÉRISER, v. a., منند *menanda*, میتاکن *me-ñatā-kan*. — quelqu'un, میتاکن فراغی اورغ *me-ñatā-kan perāngi orang*.

CARACTÉRISTIQUE, adj., یغ منند *yang menanda*, یغ میتاکن *yang me-ñatā-kan*. Trait —, تند فراغی *tanda perāngi*.

CARAFE, s. f., سراهی کاج فوته *serāhi kāja putih*, بوتل هبلر *bōtol hablūr*.

CARAMBOLER, v. a., au jeu de billard, کن دو بوله سکالی *kena dua bōlah sa-kālī*.

CARAMEL, s. m., گول یغ دباکر *gūla yang di-bākar*.

CARAPACE, s. f., کولت کرس *kūlit krās*. Animaux à —, chéloniens, بناغ یغ برکولت کرس *binatang yang ber-kūlit krās*.

CARAT, s. m., پودس, یغ دفاکی *berat*, اورغ دهولو کال منمخ فمرات *bungkal yang di-pākey orang dahulu kala menimbang permata*.

CARAT, titre de l'or, متو *mutū*.

CARAVANE, s. f., قافلة *kāfilat*. Une — de trente personnes, قافلة *kāfilat tiga puluh orang bāñak-ña*.

CARAVANSÉRAIL, s. m., فندق *pondok*, قافلة سکال *pada segala kāfilat*.

CARBONISÉ, E, part. pas. du verbe carboniser, جادی ارغ *jādī arang*. Des os carbonisés, یغ جادی ارغ *tulang yang jādī arang*.

CARBONISER, v. a., منجدیکن ارغ *men-jādī-kan arang*.

CARCAN, s. m., چنچن بسی مغیکت *xinxin besi*, اورغ جاهت فد تیغ مالو *meng-ikat orang jāhat pada tiang mālū*, تیغ مالو *tiang mālū*, تیغ *tiang ka-keji-an*.

CARCASSE, s. f., تولاغ *tūlang-tulāng-an*, سكل تولاغ توبه *segala tūlang tubuh*.

CARCASSE d'un navire, فراهو *tūlang-tūlang prāhu*.

CARCASSE, charpente d'une maison, كرم *gerəm*.

CARDAMOME, s. m., graine aromatique, كفلأك *kapulāga*, پوار *pūwar*.

CARDE, s. f., اونتق *ūnak*, سيسر *sīsir*, سيكت *sīkat*.

CARDER, v. a., ميسر بولو *meñsir būlu*, ميكت *meñikat*. — de la laine, ميسر بولودمب *meñsir būlu domba*.

CARDEUR, EUSE, s., اورغ *meñsir* بولو *ōrang yang meñsir būlu*, اورغ ميكت *ōrang meñikat*.

CARDINAL, E, adj., پيغ *principal*, يانغ تربسر *yang portāma*, يانغ اصلن *yang asal-ña*. Les quatre points cardinaux, nord, sud, est et ouest, اتار *utāra*, سلاتن *selātan*, تيمر *tīmur*, بارت *bārat*. Les quatre vertus cardinales, la prudence, la justice, la force et la tempérance, كيجقسنان *ka-bijāk-sanā-an*, كعديلن *ka-ādīl-an*, ككوسان *ka-kuasā-an*, كچرماتن *ka-xeremāt-an*. Nombre —, بلاغن *bilāng-an āgung*.

CARDINAL, s. m., prince ecclésiastique, كاردينال *kārdīnāl*, بكنند دالم *an*.

الكنيسة *baginda dālam el-kanīset*.

CARÊME, s. m., بولن ثواس *būlan puāsa*, بولن رمضان *būlan ramedlān*.

Prov. Arriver comme marée en —, دانغ ثدكتيك ييغ بايق *dātang pada kotika yang bāik*.

CARÈNE, s. f., بهكين فراهو ييغ دالم *bahagī-an prāhu yang dālam āyer*. Mettre un navire en —, ميشتكن فراهو *meñgit-kan prāhu*.

CARESSANT, E, adj., ييغ برچمبو *yang ber-xumbu*, ييغ بر بوجق *yang ber-būjuk*, بر بوجق *ber-būjuk-būjuk*.

CARESSE, s. f., چمبو *xumbu*, چمبون *xumbū-an*, بجومن *bujūk-an*. —, action de caresser, فمجومن *pem-bujūk-an*.

CARESSE, E, part. pas. du v. caresser, چمبو *xumbu*, بوجق *būjuk*, ييغ دبوجق *yang di-būjuk*.

CARESSER, v. a., منچمبو *men-xumbu*, ممبوجق *mem-būjuk*. Se — mutuellement, بر بوجق بجومن *ber-būjuk-bujūk-an*.

CARET, s. m., nom de la tortue qui fournit l'écaille, كاره *kārah*.

CARGAISON, s. f., مواتن *muāt-an*, مواتن فراهو *muāt-an prāhu*. —, action de charger, فمواتن *pe-muāt-an*.

CARGUE, s. f., تالی میغشخ لایر *tālī meñgšing lāyar*, تالی بیوتن لایر *tālī bubūt-an lāyar*.

CARGUER, v. a., میغشخ لایر *meñg-sing lāyar*, مبوبت *mem-būbut*.

CARIOATURE, s. f., کمبر سندیرن *gambar sindir-an*.

CARIOATURE, v. n., مبوبت کمبر *mem-būat gambar sindir-an*.

CARIE, s. f., ثورو تولغ *pūru tūlang*, بوسق تولغ *būsuk tūlang*.

CARIÉ, E, part. pas. du v. carier, بوسق *būsuk*, بورق *būruk*. Un os —, تولغ *tūlang yang būsuk*.

CARILLON, s. m., فرمینن گنت *per-māin-an genta*, بوپی راگم اتس *būnī rāgam atas genta*.

CARILLONNER, v. n., ماین گنت ۲ *māin genta-genta*, مغهیل گنت ۲ *merg-hēla genta-genta*.

CARILLONNEUR, s. m., نندی ماین *pandey māin genta*.

CARMIN, s. m., میره فادم *mērah pādem*, کمبایت *kambāyat*. Lèvres de —, بیر ورن میره فادم *bībir warna mērah pādem*.

CARMINER, v. a., میافو دغن کمبایت *meñāpu degan kambāyat*, میهرکن *me-mērah-kan*.

CARNAGE, s. m., فرنبوهن *per-bunūh-an*, کنبوهن *ka-bunūh-an*, امق اموکن *āmok-amōk-an*. Le lion

سیخ ایت ممان داکغ بناغ, vit de —, سیخ دبونن *singa itu me-mākan dāging binatang yang di-bunuh-ña*.

CARNASSIER, ÈRE, adj., بوس *būwas*, یغ ممان داکغ *satwā*, یغ *yang mākan dāging*. Animal —, بناغ یغ *binatang yang būwas*. Les animaux carnassiers, بناغ یغ هیدف *binatang yang hīdup serta mākan dāging*. Un homme —, اورغ یغ ممان داکغ *ōrang yang mākan bānak dāging*.

CARNATION, s. f., ورن کولت *warna kūlit*, ورن داکغ *warna dāging*.

CARNAVAL, s. m., وقت یغ دهولو *waktu yang dahūlu būlan puāsa*.

CARNET, s. m., کتاب کچل *kitāb kexil*, سورت کندوغن *sūrat kandūng-an*.

CARNIER, s. m., بچ اورغ فبورو *bakxa ōrang pem-būru*.

CARNIVORE, adj., یغ تاهو ممان *yang tāhu mākan dāging*.

CAROTTE, s. f., لوبق میره *lobak mērah*.

CARPE, s. f. Une sorte de —, ایکن سندان *ikan sandāran*.

CARQUOIS, s. m., ترکش *tarkaš*, سارغ اتق فانه *sāruḡ ānak pānah*.

CARRÉ, s. m., امفت فرسکی *ampat per-segī*, امفت فنجورو بتل *pen-jūru betul*. Un — long, امفت فرسکی دو سکی فنجبع دو سکی فندوق

ampat per-segi dua segi panjang dua segi pendek.

CARRÉ d'un jardin, فیتق *pētaḱ*.

Un — de fleurs, فیتق بوغ *pētaḱ būḡa*. Un — de choux, فیتق کوبس *pētaḱ kūbis*.

CARRÉ, E, adj., یغ بفرسکی امفت *yang be-per-segi ampat*. Pierre carrée, فیتق باتو بفرسکی امفت *bātu be-per-segi ampat*.

CARREAU, s. m., pavé, داسر *dāsar*.

— en pierre, داسر باتو *bātu dāsar*.

— en bois, فافن داسر *lantey*, فافن *pāpan dāsar*. — en marbre, داسر

داسر *dāsar puwālam*. Coucher sur le —, تیدرداسر *tīdor di-dāsar*.

Coucher quelqu'un sur le —, ممتیکن *me-matī-kan* اورغ *ōrang*. Rester sur le —, جادی ماتی *jādi mātī*.

CARREAU de vitre, کاج *kāxa*.

CARREAU, coussin, بتل بفرسکی *bantal be-per-segi ampat*.

CARREAU à aplatir les coutures, بسی ففین توکغ ففجاهت *besī pipih-an tūkang pen-jāhit*.

CARREFOUR, s. m., له *lebūh*, جالن *jālan lintang-lintang*.

CARRELAGE, s. m., داسر باتو *dāsar bātu*, داسر باتو جوبن *bātu jūbin*. —, action de carreler, فندسارن *pen-dasār-an*.

CARRELER, v. a., منداسرکن *men-dāsar-kan*, دغن باتو *dāsar-kan*.

دغن باتو جوبن *men - dāsar - kan dengan bātu ataw dengan bātu jūbin*.

CARRELET, s. m., filet, جال بفرسکی *jāla be-per-segi ampat*.

CARRÈMENT, adv., برسکسیکو *ber-siku-siku*.

CARRER, v. a., منجدیکن امفت فرسکی *men-jadi-kan ampat per-segi*.

SE CARRER, v. pron., مغمگل *meng-igal*, برگمیر *ber-gambira*.

CARRIÈRE, s. f., champ de course, تفت فلرین *tampat pe-larī-an*, تفت فلربان کود *tampat per-lumbā-an kūda*. Entrer dans la —, ماسق *māsuk* تفت فلربان *tampat per-lumbā-an*. Faire courir un cheval dans la —, ملریکن کود دالم تفت *me-larī-kan kūda dālam* تفت فلربان *tampat per-lumbā-an*.

CARRIÈRE, le cours de la vie, حال احوال کهدوئن اورغ *umur, hāl ahwāl ka-hidūp-an* عمر *ōrang*. Il a commencé heureusement sa —, مول کهدوئن برانتغ *mūla ka-hidūp-an-ña ber-untung*. Terminer sa —, مدهکن کهدوئن ددالم کسناغن *meñudah-kan ka-hidūp-an-ña di-dālam ka-senāng-an*.

CARRIÈRE, état, profession, جواتن *pe - karjā - an*, فکرجان *jawāt-an*. — des armes, فکرجان *pe-karjā-an perang*. — honorable, یغ تگکی *jawāt - an*.

yang tinggi. Il a bien rempli sa —, دکر جاکنن فکر جاعن جوانن دغن
 سفرن *di-karjā-kan-ña pe-karjā-an jawāt-an-ña dengan sempurna.*

CARRIÈRE, s. f., excavation, گلیں *galī* - an, تمبغ *tambang.* — de pierres, باتو گلیں *galī-an batu.* — de marbre, مال گلیں *galī-an pu-wālam.*

CARROSSABLE, adj. Route —, کریت جالن *jālan karēta.*

CARROSSE, s. m., کریت توتف یخ *karēta tūtup yang berōda empat.*

CARROSSIER, s. m., توکف کریت *tūkang karēta.*

CARRY, s. m., mets indien, گولی *gūley.* Partie liquide du —, کوه گولی *kūwah gūley.*

CARTE, s. f., à jouer, کی *kīya,* فرمین *kartas.* Jeu de —, فرمین *per-māin-an kīya,* فرمین کریت *per-māin-an kartas.* Jouer aux cartes, برماین کی *ber-māin kīya.* Battre les cartes, منچمفر کی *menxampur kīya.* Tirer les cartes, مننننن دغن کریت *menenūng dengan kartas.*

CARTE, plan, projection, قتا *petā.* —, mappe — monde, قتا دنیا *petā duniā,* قتا بوعی *petā būmī.* — marine, قتا لوت *petā lāut.* — terrestre, قتا دارت *petā dārat.* — céleste,

قتا فلك *petā falak.* — générale, قتا تانه بسر *petā tānah besār.* — particulière, قتا سواتو نگرى *petā suātu nagrī.* — de France, قتا نگرى فرنچس *petā nagrī pranxis.*

Loc. Perdre la —, عقل کوست *aḳal kūsut.*

CARTE, billet, کرتس کچل *kartas keḳil,* سورت کچل *sūrat keḳil.* — d'entrée, ماسق سورت *sūrat māsuḳ.* — de visite, کرتس انجوشن *kartas anjūng-an.* — à payer, سورت هتوشن *sūrat hiṭūng-an.* — de restaurateur, دفتر سکل هداغن *daftar segala hidāng-an.*

Loc. Donner — blanche, مبرى *mem-brī izin sa-kālī.*

CARTEL, s. m., سورت مغوشق *sūrat meng-ūsik,* سورت مغاجق اکن برفرغ *sūrat meng-ājāk ākan ber-prāng sa-ōrang dengan sa-ōrang.*

CARTHAME, s. m., کسمب *kasumba.*

CARTILAGE, s. m., تولغ لبت *tūlang lembut,* تولغ مود *tūlang mūda.*

CARTON, s. m., کرتس جيلت *kartas jilit.* Une feuille de —, کرتس جيلت *kartas jilit sa-ley.*

CARTONNER, v. a., مشيکت کتاب *meng-ikat kitāb dengan kartas jilit.*

CARTOUCHE, s. f., کاردس *kardus*,
چمبل کچل یغ برایسی دغن اوبت
ber-isi dengan obat bedil dān
peluru.

CAS, s. m., évènement, circonstance, حال *hāl*, ثری *prī hāl*,
حال احوال *hāl ahwāl*, فرکار *por-kāra*. — étrange, حال یغ ترحیران
hāl yang ter-heirān. C'est un tout
autre —, ثری حال ایت لاین اداک,
prī hāl itu lain adā-ña. Tel est
son —, حالن بکیت جوتک *hāl-ña
bagitu jūga*. Qui est dans le — de
faire quelque chose, یغ دافت
yang dāpat mengarjā-kan suātu pe-karjā-an.
En ce —, جکلو دمکین *jikalaw
demikian*. En — que, جک *jika*,
جکلو *jikalaw*. En — qu'il nie,
جکلوای سگکل *jikalaw ia sangkal*.
En tout —, بارغ اف یغ جادی
bārang apa yang jādi.

CAS, crime, délit, ساله *sālāh*,
دوس *dōsa*. Un — grave, ساله یغ
sālāh yang besar. — léger,
دوس یغ ریغن *dōsa yang ringan*.
— pendable, ساله اورغ یغ هارس ماتی
*sālāh orang yang harus mati
di-bunuh*. — réservé à l'évêque,
دوس یغ دافت دامغونی اوله تون اسقف
dōsa yang dāpat di-ampun-i

ūleh tūan uskuf sahāja. Faire —
de, مغندهکن *meny-indah-kan*,
مغرماتی *meny-hormāt-i*. Il fait —
des riches, ای مغندهکن اورغ کای
ia meny-indah-kan orang kāya.
Ce roi fait grand — des savants,
راج ایت مغرماتی سکل اورغ قندی
*raja itu meny-hormāt-i segala
orang pandey*.

CASANIER, IÈRE, adj., یغ سکان
درومه یغ سکل درومه *yang sukā-ña tinggal
di-rumah*.

CASAQUE, s. f., نام سواتو روٹ باجو
nāma suātu rūpa
bāju dengan tanyan-ña lapang.

Loc. Tourner —, ممبالت کبلاکغ
mem-balik ka-blakang.

CASCADE, s. f., فنیچورن ایر *pan-
xūr-an āyer*, جرم *jerām*. — lim-
pide, فنیچورن ایر یغ جرنه *panxūr-
an āyer yang jernih*. — rapide,
جرم یغ لاجو *jerām yang laju*.

CASE, s. f., maison, رومه *rūmah*,
رومه کچل *rūmah kecil*.

CASE, cabane, خیمه *keimat*, بارغ
bārung.

CASE, division dans une boîte,
کوتک *kōtak*.

CASE, carré de l'échiquier, تاقق
tāpak. Avancer d'une — à la fois,
تاقق تاقق ستاقق *tāpak sa-tāpak*.

CASEMATE, s. f., یللق دباوه تانه دالم
bīlik di-bāwah tānah dālam
kōta.

CASER, v. a., placer quelqu'un, اورغ مندودقن *men-dūduk-kan* orang. Cet homme a casé son fils, اورغ ایت سده مندودقن انقن لکلاکی *orang itu sudah men-dūduk-kan anak-nya laki-laki*.

SE CASER, v. pron., منداث جواتن *men-dāpat jawāt-an*.

CASERNE, s. f., تڭسی *tangsi*.

CASERNER, v. n., دودق دالم تڭسی *dūduk dālam tangsi*, منفع دالم تڭسی *menumpang dālam tangsi*.

CASERNER, v. a., مندودقن دتڭسی *men-dūduk-kan di-tangsi*, منفعن دتڭسی *menumpang-kan di-tangsi*.

CASIER, s. m., کتوق *kōtak*, یخ *yang ber-kōtak*.

CASINO, s. m., کڭسی اورغ برماين *kongsi orang ber-māin*, رومه کڭسی *rūmah kongsi orang ber-māin*.

CASOAR, s. m., بورغ انت *būrang onta*.

CASQUE, s. m., کتوق *katōpong*. Porter un —, برکتوق *ber-katōpong*, لڭکف دغن کتوق *langkap dengan katōpong*. Prendre le — du salut, مشبل کتوق خلاص *mery-ambil katōpong kalās*. La visière d'un —, ناتغ کتوق *nātang katōpong*.

CASQUETTE, s. f., کرڤس *karpus*, کرڤس کچل *karpus kezil*.

CASSANT, E, adj., راهه *rāpuh*, گتس *getàs*, لکس فاته *lekàs pātah*. Le verre est —, کاج اد گتس *kāxa ada getàs*. La pierre ponce est cassante, باتو تمل اد راهه *bātu timbul ada rāpuh*. Un fer —, بسی یخ لکس فاته *besi yang lekàs pātah*.

CASSÉ, E, part. pas. du v. casser, پچه *pexàh*, رمق *remuk*, فاته *pātah*, پوتس *pūtus*, پچت *pexàt*. Du verre —, کاج یخ پچه *kāxa yang pexàh*. Une branche cassée, چابغ یخ فاته *xābang yang pātah*. Une corde cassée, تالی یخ پوتس *tāli yang pūtus*.

CASSE-NOISETTES, s. m., ڭرکاس *perkākas memexàh bunduk*.

CASSER, v. a., briser, مچه *me-mexàh*, مرق *me-remuk*. — du verre, مچه کاج *memexàh kāxa*. — la tête, مچه کفال *memexàh kapāla*.

CASSER, rompre, ماته *memātah*, موتس *memūtus*. — une branche d'arbre, ماته چابغ فوهن کابو *me-mātah xābang pōhon kāyu*.

CASSER, affaiblir, ملهکن *me-lemah-kan*. La peur casse les jambes, تاکت ایت ملهکن اورغ *takut itu me-lemah-kan orang*.

CASSER, annuler, منیدان *meni-adā-kan*. — un testament, منیدان وصية *meniadā-kan waṣīyat*.

CASSER, priver d'un emploi, ممختن *memexāt-kan*. — un dignitaire, ممختن اورغ درقد فشکتن *memexāt-kan ōrang deri-pada pangkat-ña*.

Loc. — aux gages, مومتع گاجی *memūtung gāji ōrang*. — la tête (importuner), مموت فوسخ کفال *mem-būat pūsing kapāla ōrang*. Se — la tête d'une affaire, مموت فصولی کفد فکرجان *fedtūli kapada pe-karjā-an*. Se — le nez, تیاد دافت کهندقن *tiāda dāpat kahendak-ña*.

CASSEROLE, s. f., کوالی *kuwālī*.

CASSE-TÊTE, s. m., چقمق *xokmar*, گاد *gāda*.

CASSETTE, s. f., فتی کچل *peti kexil*. — remplie de bijoux, فتی کچل یغ *peti kexil yang isi dengan permata*.

CASSEUR, EUSE, adj. et s., یغ ممچه *yang memexāh*.

Loc. — de raquettes, اورغ قوه *orang kūwat dān perkāsa*. — d'assiettes, اورغ برتغکر *orang ber-tengkar*.

CASSIE, s. f., espèce d'acacia, تانگولی *tanggūlī*.

CASSOLETTE, s. f., اکوفن *ukūp-an*, فدقاء *pe-dupā-an*.

CASSON, s. m., کرت *krāt*, کرت کران *krāt-krāt-an*, فانه قناه *pātah patāh-an*. Du sucre en cassons, کرت کران گول *krāt-krāt-an gūla*.

CASSONADE, s. f., گول کاسر *gūla kāsar*, گول یغ بلم برسه *gūla yang belum bresih*.

CASSURE, s. f., فچاهن *pexāh-an*, تمت فچاهن *tampat pexāh-an*.

CASTAGNETTE, s. f., کلغ کچل یغ *klontong kexil*, دفاکی اورغ مناری *yang di-pākey ōrang menāri*.

CASTE, s. f., بغس *bangsa*, فنجی *panji*, قوم *kaum*. — élevée, بغس یغ تغکی *bangsa yang tinggi*. Homme de — (noble), اورغ بغساوان *orang bangsāwan*.

CASTEL, s. m., کوت *kōta*.

CASTRAT, s. m., کبیری *kabīri*, کبیری کاسم *kambīri, kāsīm*.

CASTRATION, s. f., فری کبیری *prī kabīri*, حال مغبریکن *hāl merga-biri-kan*.

CASUARINE, s. f., کایوچار *kāyu xemāra*, ارو *arū*.

CASUEL, LE, adj., کنبخ ۲, فورتuit, یغ کنبخ ۲ داتغن *kunñung-kunñung, dātang-ña*, یغ کنبخ ۲ داتغن *yang kunñung-kunñung dātang-ña*, یغ تیاد تنتو *yang tiāda tantu*.

CASUEL, s. m., recettes fortuites, لاب یغ تیاد تنتو *lāba yang tiāda tantu*, بقسس *baksīs*.

CASUISTE, s. m., یخ حلال مغریکن *yang halāl meng-arti-*
kan porkāra yang muškil.

CATACLYSME, s. m., déluge, امفونهن *ampūh-an*, ایر به *āyer bah.*

CATACLYSME, bouleversement
 social, هرهار *huru-hāra.*

CATACOMBES, s. f., جالان دباوه تانه *jālan di-bāwah*
tānah di-māna ōrang māti di-
tānam.

CATAPALQUE, s. m., décoration
 funèbre, تمقت معمرماتی میت *tampat*
meng-hormāt-imayet, جنازه *jināzet.*

CATALEPSIE, s. f., قیتم بابی *pītam*
bābi.

CATALOGUE, s. m., دفتر نام *daftar*
nāma. — de livres, دفتر نام کتاب *daftar*
nāma kitāb. — des saints,
 دفتر نام سکل قدیسن *daftar nāma*
segala kadisn.

CATALOGUER, v. a., منولس نام دالم
 دفتر *menūlis nāma dālam daftar.*

CATAPLASME, s. m., بوبر *būbur.*

Appliquer un —, ممبوه بوبر *mem-*
būbuk būbur, مغناکن اوبت بوبر,
mengenā-kan obat būbur.

CATAPULTE, s. f., الة فرغ اکن ملوتر,
 باتو بسر *alat prang akan me-lūtar*
bātu besār.

CATARACTE, s. f., chute des eaux
 d'un fleuve, فنیچورن ایر *panxūr - an*
āyer, جرم سلورن ایر *salūran āyer*,
jerām.

CATARACTE, épaississement du
 cristallin, کابر مات *kābur māta*,
 مات داگخ دکیغن *māta dāging-*
dāging-an.

CATARRHE, s. m., fluxion d'humeurs,
 ساکت کن دیغن *sākit kena dīgin*,
 بسقا *beskā*, ركام *zūkām.*

CATASTROPHE, s. f., événement
 funeste, بلية *beliyet*, بلا *belā.*

CATÉCHISER, v. a., مغاچر اکن اکام
 مسیحی *meng - ājar ākan agāma*
 مشجاری اورغ اکن فرکارا ایمان *mesēhi*,
meng-ajār-i ōrang ākan porkāra-
porkāra imān. — les infidèles,
 مشجاری اورغ کافر *meng-ajār-i ōrang*
kāfir.

CATÉCHISME, s. m., فغجارن مسیحی
 فرجارن قد *perg - ajār - an mesēhi*,
 اورغ یخ ماو ماسق اکام مسیحی
per-ajār - an pada ōrang yang māu
māsuk agāma mesēhi.

CATÉCHISTE, s. m., اورغ یخ مغاچر,
 اورغ یخ مسیحی *ōrang yang meng-ājar*
 اورغ فغاجر *ākan agāma mesēhi*,
 کورو اکام مسیحی *ōrang perg-ājar*,
 گورو اکام مسیحی *gūru agāma mesēhi.*

CATÉCHUMÉNAT, s. m., حال اورغ
 برایغن ماسق اکام مسیحی *hāl ōrang*
 ber - ingin māsuk agāma mesēhi,
 تمقت مشجاری اورغ یخ بلم ماسق اکام
tampat meng - ajār - i ōrang yang
belum māsuk agāma.

CATÉCHUMÈNE, s., اورغ بلاجر اکام,
 مسیحی *ōrang bel-ājar agāma mesēhi*,

اورغ براين ماسق اکام مسيحي *orang ber-ingin masuk agama mesēhi*.

CATÉGORIE, s. f., ordre, rang, مرتبة *rankat*, قدر *kedar*, mertabat, روف *jenis*, *rūpa*. Ces gens sont de même — اورغ, *orang itu samapangkat-nya*. Des choses de plusieurs catégories, بارغ ۲ يغ بر باکی رفاک *bārang-bārang yang ber-bāgey rupā-nya*. De combien de catégories, در بيراف جنس *deri be-brāpa jenis-nya*.

CATÉGORIQUE, adj., juste, précis, بتل *betul*, ترغ *terang*. Donner une réponse —, منجواب دغن ترغ *menjawab dengan terang*.

CATHÉDRALE, s. f., گريچ اسقف *grēja uskup*.

CATHOLICISME, s. m., اکام کتولیک *agama katolika*.

CATHOLICITÉ, s. f., pays catholiques, تمفت الكنيسة کتولیک *tampat el-kaniset katolika*.

CATHOLICITÉ, doctrine catholique. ايمان الكنيسة کتولیک *imān el-kaniset katolika*.

CATHOLIQUE, adj., کتولیک *katolika*, کاتوليکی *katoliki*. La sainte église —, يغ قدس کتولیک *el-kaniset yang kudus katolika*.

CATI, s. m., apprêt des étoffes, گرس کاین *gerus kاین*. Etoffe catie, کاین يغ گرس *kاین yang gerus*.

CATIE, v. a., une étoffe, مگرس *meng-gerus kain*.

CAUCHEMAR, s. m., مٹی يغ مبري *mimpi yang mem-bri sūsah*, کرنجو *kerenju*.

CAURIS, s. m., coquille servant de monnaie, بي *bīya*.

CAUSE, s. f., principe, origine, اصل *aşal*, مولا *mūla*, پوهن *pōhon*. La — de sa maladie, اصل ساکتين *aşal sākit-nya*. — d'un désordre, مولا گمپار *mūla gampar*. Une — de discorde, پوهن چدرا *pōhon xiderā*. En rechercher la —, منچهارى *men-xahāri aşal-nya*. — première, اصل يغ فترام *aşal yang portāma*. La — de tous biens, اصل سکل کچيکين *aşal segala ka-bijik-an*.

CAUSE, raison, motif, سبب *sebàb*, کارن *kārna*, تاگل *tāgal*. — légitime, سبب يغ فانت *sebàb yang pātut*. On ne punit pas un homme sans —, تيا د اورغ دستساکن دغن تيا د سبين *tiāda orang di-siksā-kan dengan tiāda sebàb-nya*. A — de cela, سبب *sebàb itu*. A — de mon ami, کارن صحابتک *kārna soḥābat-ku*. Il n'y a pas d'effet sans —, سواتو فون تيا د جادی دغن تيا د سبين *suātu pūna tiāda jādi dengan tiāda sebàb-nya*. Parler avec connaissance de —, برکات دغن تهون *ber-kāta dengan tahū-nya*.

CAUSE, procès, دعوā *ḍawā*, فَرَار *ḥukm* *porkāra ḥukum*, اچار *axāra*.
Avoir une —, بر دعوā *ber-ḍawā*.
Plaider une —, مندعوā *men-ḍawā*.
Une cause embrouillée, اچار یخ کوسٹ *axāra yang kūsut*.

CAUSER, v. a., produire, occasionner, منجدیکن *men-jadī-kan*, منداتگن *men-dātang-kan*, مبرى *mem-brī*. — du désordre, منجدیکن *منجدیکن* *men-jadī-kan gampar*. — des discordes, منداتگن چدرا *men-dātang-kan xiderā*. — de la honte, مبرى مالو *mem-brī mālu*.

CAUSER, v. n., s'entretenir, منوتر *menūtūr*, مبنچ *mem-bānjang*, برکنکات *ber-kata-kāta*. — ensemble, توتر منوتر *tūtūr-menūtūr*. — de pluie et de beau temps, برکات *ber-kāta* اتس فَرَار یخ ریغن *ber-kāta atas porkāra yang rīgan*.

CAUSERIE, s. f., تتورن *tutūr-an*, قشورن *penutūr-an*, بنچ *banjang*.

CAUSEUR, EUSE, adj. et s., قشوتر *penūtūr*, اورغ مبنچ *orang mem-banjang*.

CAUSTIQUE, adj., corrosif, brûlant, فده *pedih*, فدهس *pedàs*.

Fig. —, satirique, تاجم *tājam*, چفٹ *xepāt*. Une langue —, لیده *lidah yang tājam*. Réponse —, جواب کرس *jawāb kràs*.

CAUTÈRE, s. m., اوبت ساکت هاغس *obat sākit hāngus*. — actuel, اوبت بسى مبارک ساکت *besi mem-bākar sākit*.

CAUTÈRE, plaie dont on entretient la suppuration, فورو یخ دجدیکن *pūru yang di-jadī-kan ūleh dūkun*.

Prov. Un cautère sur une jambe de bois, اوبت یخ تیاد قوه *obat yang tiāda kūwat*.

CAUTÉRISER, v. a., مبارک ساکت *مبارک ساکت* *mem-bākar sākit* دغن بسى فانس اتودغن اوبت *dengan besi pānas ātaw dengan obat*.

CAUTION, s. f., رَپَندَان *perg-aku*, اورغ فَاکو *orang perg-aku*. Une bonne —, فَاکو یخ بائق *perg-aku yang baik*. Se faire — d'une chose (garantir), p. ex. de l'or, مَگَاکو امس *merg-aku amàs*. Se faire — pour une personne (répondre de), مَگَاکو ی اورغ *merg-akū-i orang*.

CAUTIONNEMENT, s. m., حَال مَگَاکو *hāl merg-aku*, فَاکو ی *perg-akū-an*.

CAUTIONNEMENT, ce que l'on engage, بارغ یخ دتاره اکن مَگَاکو *bārang yang di-tāruh ākan merg-aku*. Son — est de vingt mille piastres, دولقس رَگَکَت سده تاره اکن مَگَاکو دی *dūa laksa rīnggīt sudah tāruh ākan merg-aku dīa*.

CAUTIONNER, v. a., مَگَاکو *merg-aku*, مَگَاکو ی *merg-akū-i*. — pour

dix mille piastres, مغاکو سمنی سلقس *meng-āku sampey sa-laksa ringgit.*

CAVALCADE, s. f., شسونک اورغ برکود *pasūk-an ōrang ber-kūda.*

CAVALE, s. f., کود بټین *kūda be-tina.*

CAVALERIE, s. f., شسونک اورغ فرغ *pasūk-an ōrang prang yang ber-kūda.*

CAVALIER, s. m., homme à cheval, اورغ برکود *ōrang ber-kūda.*

CAVALIER, homme, par opposition à femme, اورغ لکلاکي *ōrang laki-laki.* Six dames et pas de cavalier, انم اورغ فرمغون دغن تید سټورغ لکلاکي *anəm ōrang perampūan dengan tiada sa-ōrang laki-laki.*

CAVALIER, au jeu des échecs, کود *kūda.*

CAVALIER, IÈRE, adj., brusque, hautain, تر لالو برانی *ter-lālu berāni,* اورغ جباو *ōrang pengkuh,* اورغ *ōrang jemāwa,* اورغ فرغ فرس *ōrang prang prūs.* Traiter quelqu'un d'une manière cavalière, دغن ملکوکن اورغ *me-lakū-kan ōrang dengan tiada sūpan.*

CAVE, s. f., کڏغ دڊالم *godòng,* کڏغ دڊالم تانه *godòng di-dālam tānah,* تمغت *tampat menāruh anggūr.*

CAVE, caisse à mettre les liqueurs, فټی مناره ارق دان سکل منومن یغ کرس

peti menāruh ārak dān segala minūm-an yang krūs.

CAVEAU, s. m., کڏغ کچل دڊالم تانه *godòng kexil di-dālam tānah.*

CAVEAU, sépulture, لیغ قبور *liang kubūr.* Descendre le cercueil dans un —, منورنکن کفن دالم لیغ قبور, *menūrun-kan kefan dālam liang kubūr.*

CAVERNE, s. f., کڙغ گڙهه *gūah,* گڙغ *gerunggang,* تمغت دڊالم تانه *tampat di-dālam tānah.* — immense, کڙهه *gūah yang lūas.* L'ouverture d'une —, فټو کڙهه *pintu gūah.* — de brigands, کڙهه اورغ ټپامن *gūah ōrang peñāmun.*

CAVERNEUX, EUSE, adj., تمغت مان *tampat māna bāñak gūah,* کڙهه *yang seperti gūah.* Montagne caverneuse, کونخ یغ بټی *gūnung yang bāñak gūah dālam-ña.* Voix caverneuse, سوار *suāra yang sāyup.*

CAVIAR, s. m., بلاجن *belāxan,* تر بټی *trubuk.*

CAVILLATION, s. f., دلیل چولس *delil xūlas,* کسقیسن چولس *ka-saksī-an xūlas.*

CAVITÉ, s. f., لوبیغ *liang,* رځان *lungga,* فغس *paṅsa,*

CE, CET, CETTE, CES, adj. démonstr., ایت *itu,* این *ini,* se place ordinairement après le substantif. Ce fleuve,

سوغی ایت *sūngēy itu*. Cet homme,
اورغ ایت *ōrang itu*. Cette fille,
انق دار ایت *ānaḥ dāra itu*. Ces
maisons, رومه^۲ ایت *rūmah-rūmah*
itu.

Avec les particules adverbiales
ci et *là*, ایت *itu* et این *ini* ne
changent pas. Cet homme-là, اورغ
ایت *ōrang itu*. Cette femme-ci,
اورغ فرمئون این *ōrang perampūan*
ini. Ces villages - ci, دوسن^۲ این
dusun-dusun ini.

CE QUI, CE QUE, se rendent par
یغ *yang*. Ce qui me trouble, یغ
ممبری سوسه اکن هب *yang mem-brī*
sūsah ākan hamba. Ce que je vois,
یغ هب لیت *yang hamba lihat*.
Tout ce qui, یغ سکل *segala yang*.
Tout ce qui est bon, یغ سکل
segala yang baik.

CE avec le verbe être se rend
par un nom ou un pronom avec ou
sans ایت *itu*, این *ini*. C'est un grand
homme, ای سَورغ بسر *ia sa-ōrang*
besār ou یایت اورغ بسر *ia-itu*
ōrang besār. Ce sont nos ennemis,
یایت مَوسه کامی *ia-itu mūsuh kāmī*,
مَریکیت اد مَوسه کامی *marika-itu*
ada mūsuh kāmī, دی اورغ اد مَوسه
dīa orang ada mūsuh kāmī.
C'est beaucoup, یایت باق اداک
ia-itu bānaḥ adā-ña.

CE suivant le verbe être avec
interrogation, se rend simplement
par اداک *adā-kah*. Est-ce bien?

اداک باق *adā-kah bāik*. Sont-ce
des hommes de bien? اورغ
adā-kah orang itu
ōrang bāik. Qu'est-ce? se rend par
اِث *apa*, ایت *apa itu*. Qu'est-ce
que? اِث *apa*. Qu'est-ce qui? سیاک
siāpa. C'est moi, c'est toi, etc. se
rendent par هب این *hamba ini*,
اغکوا این *argkaw ini*, etc. C'est moi
qui veux, هب این هندق *hamba*
ini hendak. C'est toi qui vas mourir,
اغکوا این اکن ماتی *argkaw ini ākan*
māti. C'est là, باوه این *bāwah ini*.
C'est à vous, واجب اتس کامو *wājib*
ātas kāmū. C'est-à-dire, یعنی
yanī.

CE dont, ce à quoi, etc. se rendent
par یغ *yang* et un pronom personnel.
Ce dont on parle, مغات *yang*
ōrang mengāta deri-
padā-ña. Ce à quoi je veux arriver,
یغ هب هندق داتغ کفدان *yang*
hambahendak dātang ka-padā-ña.

CECI, pron. démonstr., این *ini*,
این *ia-ini*, انيله *inī-lah*. C'est —
que je veux, انيله یغ هب ماو *inī-*
lah yang hamba māu. — est bon,
انيله باق اتسوله *inī-lah bāik itū-lah jāhat*.
Qu'est-ce que —? اِث این *apa*
ini.

CÉCITÉ, s. f., کتائن *ka-butā-an*,
بوت حال اورخ *hāl ōrang būta*.

CÉDER, v. a., abandonner à quel-
qu'un, ملشکن *me-lepàs-kan*, منگالی
meninggāl-i, مبره *meñerāh*. — son
droit, ملشکن حقن *me-lepàs-kan*
hak-ña. — sa place à quelqu'un,
منگالی اورخ تفت سدرین *mening-
gāl-i ōrang tampat sendirī-ña*.
— au prix coûtant, منجول دغن
من-جول دغن *men-jūal dengan harga*
pem-beli-an.

CÉDER, donner la propriété, مبرى
mem-brī, مغاسه *mergāsih*. — son
cheval, مبرى كدان *mem-brī kudā-
ña*. — sa maison, مندهكن رومهن
memindah-kan اتس نام اورخ لاین
rūmah-ña atas nāma ōrang lāin.

CÉDER, se soumettre, تندق
tunduk.

CÉDER, succomber, منجادی تیوس
men-jādi tiwas.

OEDRE, s. m., ارز *erz*, فوهن ارز
pōhon erz. Une boîte de bois de
—, پتی کایوارز *peti kāyu erz*.

Loc. Il est haut comme un —,
ای باقی تیگی *ia bānak tingi*.

CÉDULE, s. f., سچیل *sejil*.

CEINDRE, v. a., میندخ *meñandang*,
میندخ *meñābuk*, ممیت *mem-babūt*.
— le glaive, میندخ فده *meñandang*
pedang. — la tête d'un linge blanc,

ممیت کفال دغن کاین فوته
mem-babūt kapāla dengan kāin pūtih.

CEINDRE, entourer, مغلیخی
menguliling-i. — une ville de fossés,
مغلیخی نگری دغن فارت
menguliling-i nagri dengan pārit. — la cou-
ronne, ممکی مکوت *memākey ma-
kōta*.

CEINTURE, s. f., سنداغن *sandāng-
an*, ایت *sābuk*, بیت *babūt*, ایکت
فده *ikat pinggang*. Une belle —,
سنداغن یخ باگس *sandāng-an yang*
bāgus. — de soie, سنداغن سوتر
sandāng-an sūtra, سابق چندی
sābuk xindey. — de cuir, سنداغن
سابق جیت *sandāng-an kūlit*,
sābuk jilit. — qui porte un glaive,
سنداغن فده *sandāng-an pedang*. —
avec une agrafe ornée d'une plaque
en matière précieuse, تالی فده
tālī pendang. Boucle d'une —,
کنج *kanxing ikat pinggang*.
Porter une —, برفاکی ایکت فده
ber-pākey ikat pinggang.

CEINTURE, endroit du corps où
l'on attache une —, فده *pinggang*.
Jusqu'à la —, سمپی فده
sampey pinggang.

CEINTURON, s. m., سنداغن *sandāng-an*,
سابق کولت *sābuk kūlit*.

CELA, pron. démonstr., ایت *itu*,
ایتوله *itū-lah*. C'est
— qui le fâche, دی مارهکن یخ

itū-lah yang me-mārah-kan dīa.
 Que dites-vous de —, *اى تون كات*,
apa tūan kāta deri-pada
itū. — est vrai, *اتوله بنرادان* *itū-*
lah benār adā-ña. — même, *ايت*
جو *itū jūa.* Comme —, *بکيت جوڭ*,
bagitu jūga. Pour —, *سبب ايت*,
sebāb itū, *کارن ايت* *kārna itū.*
 Rien que —, *ايت ساج* *itū sāja.*
 Après —, *کمدین درؤد ايت* *kamu-*
dīan deri-pada itū.

CÉLÉBRANT, s. m., *امام یغ مېوت*
imām yang mem-būat mīsa.

CÉLÉBRATION, s. f., *حال مېلیان*
hāl me-muliā-kan. — de la messe,
حال مېوت ميس *hāl mem-būat*
mīsa.

CÉLÈBRE, adj., renommé, *مشهور*
mašhūr, *ترنام* *ter-nāma.* Un guerrier
 —, *هلبالغ یغ ترنام* *hulubālang yang*
ter-nāma. Son nom est — dans le
 monde entier, *نماک مشهور دالم سکلین*
namā-ña mašhūr dālam sa-
kali-an ālam. — par sa vertu,
کېچیکن ترنام کارن *ter-nāma kārna*
ka-bijik-an-ña. Un jour de fête
 —, *هاری رای بسر* *hāri rāya besār.*

CÉLÉBRER, v. a., exalter, *ممجیکن*
memuji-kan, *مېلیان* *me-muliā-kan,*
مغکهن *meng-gāh-kan,* *مشهورکن*
mašhūr-kan. — la conduite de
 quelqu'un, *ممجیکن لککون اورغ* *me-*
muji-kan ka-lakū-an orang. — les

bienfaits du roi, *مشهورکن انگره راج*
me-mašhūr-kan anugrah rāja.
 — le nom d'un grand homme,
مشهورکن نام اورغ بسر *me-mašhūr-*
kan nāma orang besār.

CÉLÉBRER, solenniser un jour de
 fête, *مېلیان هاری رای* *me-muliā-*
kan hāri rāya. — la messe, *مېوت*
mem-būat mīsa. — un ma-
 riage, *یغ هندق کاوین* *mem-berkāt-i*
orang yang hendak
kāwīn.

CÉLÉBRITÉ, s. f., *نام یغ مشهور*
nāma yang mašhūr, *گه* *gāh.* Ac-
 quérir de la —, *براوله* *ber-ūleh*
gāh.

CÉLER, v. a., *مېونی* *mem-būni,*
ممبیکن *mem-bunī-kan,* *مندیکن* *men-*
dīam-kan, *تیاد مغتاکن* *tiāda meng-*
atā-kan. Il cèle son dessein, *ای*
ممبیکن کهندق *ia mem-bunī-kan ka-*
hendak-ña. — son péché, *مندیکن*
men-dīam-kan dosā-ña, *تیاد*
tiāda mengatā-kan
dosā-ña.

CÉLÉRITÉ, s. f., *فری لاجو* *prī lāju,*
کچفاتن *ka-xepāt-an,* *لاکو قئس* *laku*
pantas. — étonnante, *فری لاجو یغ*
prī lāju yang tiāda ter-
kira-kira. Faire quelque chose
 avec —, *مشرجان سواتو فکر جان*,
مengarjā-kan suātu
pe-karjā-an dengan ka-xepāt-an.

CÉLESTE, adj., در سورت *deri suwarga*, *deri sūrga*, سورگائن *sūrgā-an*, در لاغت *deri kayāngan*, در لاغت *deri lāngit*. Le royaume —, کرجائن *ka-rajā-an suwarga*. Le père —, توهن الله *tūhan allah*. Reine —, فرمیسوری سورگائن *per-misūri sūrgā-an*. Les corps —, سگل بنتغ دلاغت *segala bintang di-lāngit*. Etre —, دیو *dēwa*. Etre —, aérien, اورغ هالس *orang hālus*. Nymphes —, بدیاداری *bidiādari*. Bleu —, ورن بیرو لاغت *warna biru lāngit*.

CÉLIBAT, s. m., حال اورغ دودق *hāl ōrang dūduk būjang*.

CÉLIBATAIRE, s. m., بوجغ *būjang*, بوجغ *tarūna*. Un vieux —, بوجغ *būjang yang tuā*. Rester —, بوجغ *tinggal būjang*, دودق *dūduk būjang*. Il n'est pas bien de rester —, کورغ بايق دودق *kūrang bāik dūduk būjang*.

CELLÉRIER, IÈRE, s., جورو گدغ *jūru godòng makān-an*.

CELLIER, s. m., گدغ مکانن *godòng makān-an*.

CELLULE, s. f., بيلق کچل *bilik kexil*, خلوة *kalwat*. — d'un religieux, بيلق اورغ راهب *bilik ōrang rāhib*. — dans une prison, خلوة

کچل دالم فنجار *kalwat kexil dālam panjāra*.

CELLULE, alvéole dans une ruche, لوبغ سارغ مادو *lobang sārang mādu*.

CELUI, CELLE, pl. CEUX, CELLES, pron. démonstr., avec *qui* ou *que* se rend par يغ *yang*. — qui est bon, يغ بايق *yang bāik*. — que je vois, يغ هب ليته *yang hamba lihat*. Ceux qui étaient autrefois, يغ دهولو کال *yang dahulu kāla*.

Avec un antécédent il se rend en répétant l'antécédent. Les leçons les meilleures sont celles qui portent à la vertu, اد بايق *ad bāik*. فلاجارن يغ لبه بايق *pel-ajār-an yang lebèh bāik ada pel-ajār-an ākan ka-bijik-an*. Les personnes qui vont et celles qui viennent, اورغ يغ فرکی دان اورغ يغ داتغ *orang yang pergi dān orang yang datang*. Ces paroles sont celles de sa mère, فرکئان ایت فرکئان ابون *per-katā-an itu per-katā-an ibū-ña*. La peau du buffle est plus dure que celle du bœuf, کولت کربو لبه کرس درغد *kulit karbau lebèh krès deri-pada kulit lembu*. Celui-ci, اين *ini*, اي اين *ia ini*, اينله *inī-lah*.

Celui-là, ایت *itu*, اي ایت *ia itu*, اتوله *itū-lah*. Celui-ci est bon, celui-là est mauvais, اينله بايق اتوله جاهت *inī-lah bāik itū-lah jāhat*.

CÉMENTER, v. a., مېباکر ميره ۲ *mem-bākar mērah-mērah*, ميرهکن *me-mērah-kan*. — du fer, ميرهکن *me-mērah-kan besī*.

CÉNACLE, s. m., ييلق ماکن *bīlik mākan*.

CENDRE, s. f., هابو *hābu*. — chaude, بار *bāra*. — de bois, هابو *hābu kāyu*. Se réduire en —, منجادی هابو *men-jādi hābu*. Réduire en —, مېباکر *mem-bākar*. Un monceau de —, تمبون هابو *tambūn-an hābu*. Les cendres d'une ville incendiée, هابو درق نگرى يځ *hābu deri-pada nagri yang di-mākan api*. Le mercredi des cendres, هارى ربع اکن مېت *hāri rabu ākan meñambut hābu*.

Loc. Il ne faut pas troubler les cendres des morts, جاغن مرقسای *jāgan mem-reksā-i per-buāt-an orang māti*.

CENDRÉ, E, adj., ورن کلابو *warna kelābu*.

CENDREUX, EUSE, adj., برهابو *ber-hābu*, يځ دفرهيوکن *yang di-per-habū-kan*.

CENDRIER, s. m., تمفت هابو *tampat hābu*.

CÈNE, s. f., مکائن مالم *makān-an mālam*, سنتف عشا *santap isā*.

CÉNOBITE, s. m., راهب *rāhib*. La vie d'un —, cénobitique, کهدوثن *ka-hidūp-an rāhib*.

CÉNOTAPHE, s. m., چندی *xandi*, تمبر *tambar*.

CENS, s. m., اوځى *ūpatī*, خراجة *karājat*, چوکى درتانه *xūkey deri tānah*.

CENSÉ, E, adj., رېطه اورغ *yang di-kira orang*, يځ قدسځک *yang pada sangka*, تريلغ *ter-bilang*.

CENSEUR, s. m., qui reprend, اورغ *orang meng-ajār-i*, اورغ *orang meng-hardik*, اورغ *orang penūduh*.

CENSEUR, dans les écoles, élève chargé de surveiller ses camarades en l'absence du maître, کاکت *kākak*.

CENSEUR, celui qui est préposé à l'examen des livres, اورغ مرقس *orang memreksa kitāb*.

CENSURE, s. m., répréhension, اجارن *ajār-an*, هردق *hardik*, نسته *nista*.

CENSURE, blâme, توده *tūduh*, تغزير *axelā*, تدوھن *tudūh-an*, تازير *tazir*.

CENSURE, examen des livres, اورغ مرقس *preksa kitāb*.

CENSURER, v. a., reprendre, اورغ *meng-ajār-i*, اورغ *meng-hardik*, منسته *me-nista*.

CENSURER, blâmer, accuser, منوده *menūduh*, مندوهی *menudūh-i*, منچلا *men-xelā*, منچلائی *men-xelā-i*.

CENT, s. et adj., numéral, سراتس *sa-rātus*. — personnes, سراتس اورغ *sa-rātus ōrang*. — piastres, سراتس *sa-rātus ringgit*. — ans, رگت *sa-rātus ringgit*. — un, سراتس تاهن *sa-rātus tāhun*. — un, سواتو *sa-rātus suātu*. — deux, سراتس دو *sa-rātus dūa*. Deux cents, دوراتس *dūa rātus*.

CENT, un grand nombre, بیراف *be-brāpa* *bāñak*. Je l'ai vu plus de — fois, دی هب سده لیت *hamba sudah lihat* *dīa be-brāpa bāñak kālī*. Cinq pour —, سراتس ممبری لیم *sa-rātus mem-brī lima*, سراتس ماکن لیم *sa-rātus mākan lima*. — pour —, گندا *dūa ganda*, دو گندا *dūa ganda*.

CENTAINES, s. f., راتس *rātus*. Une —, سراتس *sa-rātus*. Deux centaines, دوراتس *dūa rātus*. Par centaines, براتس *be-rātus-rātus*.

CENTENAIRE, adj., یخ سراتس تاهن *yang sa-rātus tāhun umur-ña*, عمر *yang sa-rātus tāhun umur-ña*, یخ سراتس تاهن لام *yang sa-rātus tāhun lamā-ña*.

CENTENIER, s. m., اورغ قشراتس *ōrang peng-rātus*, قشهرولو سراتس *penghulu sa-rātus*.

CENTIÈME, adj., کسراتس *ka-sa-rātus*. La — fois, کسراتس کالی *ka-sa-rātus kālī*. La — année, قد تاهن یخ کسراتس *pada tāhun yang ka-sa-rātus*.

CENTIÈME, la — partie, قشسراتس *per-sa-rātus*. Un —, سفسراتس *sa-per-sa-rātus*. Deux centièmes, دو قشسراتس *dūa per-sa-rātus*.

CENTIME, s. m., سفسراتس درساتو *sa-per-sa-rātus deri sātu frank*.

CENTIPÈDE, s. m., لیفن *lipan*.

CENTIPÈDE, adj., برکاکي سراتس *ber-kākī sa-rātus*.

CENTON, s. m., تمفخ *tampung*, تمفوخن *tampung-an*. Faire un —, تمفخ منفخ *tampung-menampung*.

CENTRAL, E, adj., برفوست *ber-pusat*, درتغه *deri tengah*. Point —, تیتق یخ دتغه *titik yang di-tengah*. Mouvement —, فرادارن *per-idār-an*.

CENTRALISER, v. a., مخمفکن کفد *meng-himpun-kan ka-pada tengah*.

CENTRE, s. m., تغه *tergah*, ۲ تغه *tergah-tergah*, قشترتاهن *pusat*, قشترتاهن *per-tergah-an*. — d'un cercle, تیتق دتغه *pusat bulat*, بولت *titik di-tergah bulat*. — de la terre, بومی قشترتاهن *pusat bumi*. — du monde, قشترتاهن دنیا *pusat*.

duniā. Se tenir au —, بر دیری دتغه ۲
ber-diri di-tergah-tergah.

CENTRIFUGE, adj., لاری در تغه ۲
lāri deri tergah-tergah, لالو در تغه ۲
lālu deri tergah-tergah. Force —,
کواس مللوکن در تغه ۲
kuāsa me-lalū-
kan deri tergah-tergah.

CENTRIPÈTE, adj., منجهاری تغه ۲
men-xahāri tergah-tergah, مغشقرق
meng-gerək-ka-tergah-tergah. تغه ۲
kuāsa meng-gerək-kan ka-tergah-
tergah.

CENTUPLE, adj., سراتس کالی *sa-*
rātus kālī, سراتس کند sa-rātus
ganda, سراتس لافس sa-rātus
lāpis. Rendre au —, مبالسکن سراتس
mem-bālas-kan sa-rātus
ganda. Cette terre rend au —,
مک تانه ایت مبری بوه یخ سراتس کین
maka tñnah itu mem-brī būah
yang sa-rātus kīyan bññak-ña.

CENTUPLER, v. a., برگند سراتس
ber-ganda sa-rātus. Se centupler,
منجادی سراتس کند لبه
men-jādi sa-rātus ganda lebèh.

CENTURIE, s. f., compagnie de
cent hommes, کتمبوکن سراتس اورغ
ka-tumbūk-an sa-rātus orang.

CENTURION, s. m., فغهورلو کتمبوکن
pañhūlu ka-tumbūk-
an sa-rātus orang.

CEP, s. m., pied de vigne, فوهن
pōhon anggūr.

CEPS, instrument de torture, لنگو
lungu.

CÉPAGE, s. m., حال مرتغ فوهن
hāl me-ranting pōhon ang-
gūr.

CÉPENDANT, adv., سمتار *seman-*
tāra, سمتار ایت semantāra itu,
ددام قد ایت di-dālam itu, ددام ایت
di-dālam pada itu pūn, سدغ
sedang. Vous jouez, et — la nuit
vient, تون بوماین دان سمتار ایت مالم
tūan ber-māin dān semantāra
itu mālam dātang.

CÉPENDANT, conj., تتافی *tetāpi,*
هان hāña, ملاینکن me-lāin-kan.
On disait qu'il ne viendrait pas, —
il vient, اورغ کات تیاد ای اکن داتغ
orang kātā tiāda
ia ākan dātang tetāpi ia dātang
jūga.

CÉPHALE, s. m., جمفل
jumpul.

CÉRAMIQUE, s. f., علم مبهوت فغکن
ilmu mem-būat
pinggan dān mangkok deri-pada
tānah. Peinture en —, تولس فغکن
tūlis pinggan.

CÉRASTE, s. m., اور یخ
ular yang ber-xūla.

CÉRAT, s. m., فرارائن یخ دجدیکن
per-urāp-anyang
di-jadi-kan deri-pada lilin dān
mīñak.

CERBÈRE, s. m., Mythol., انجخ در *anjing deri nāraka*.

Fig. قشکوشتو یخ ییادب *penunggu pintu yang bi-adab*.

CERCEAU, s. m., سمشی *simpey*. — de fer, سمشی بسی *simpey besi*. — de bois, سمشی کایو *simpey kāyu*. Mettre des cerceaux à un tonneau, مچشی تڤ *meñimpey tòng*. Jouer au —, برماین سمشی *ber-māin simpey*.

CERCLAGE, s. m., حال مچشی *hāl meñimpey*. Bois de —, کایو باکل سمشی *kāyu bākal simpey*.

CERCLE, s. m., بولت *būlat*, دایرة *daīrat*. Circonférence du —, دایرة *daīrat būlat*, سیفت بولت *sīpat būlat*. Diamètre du —, بارس *bāris per-tergāh-an būlat*. Degré du —, درجه بولت *darajat būlat*.

CERCLÉ, E, part. pas. du v. cercler, دسمشی *di-simpey*. Tonneau —, تڤ *tòng yang di-simpey*.

CERCLÉ, formé d'anneaux, برتبو *ber-tebū-tebū*.

CERCLER, v. a., مچشی *meñimpey*, مچشکن *meñimpey-kan*. — un tonneau, مچشی تڤ *meñimpey tòng*.

CERCUEIL, s. m., کړند *keranda*, قتی اورخ ماتی *lērang*, لیرخ *long*, کړند *peti ōrang mātī*. — de bois, کړند *keranda kāyu*. — de plomb,

کړند درشد تيمه هيم *keranda deri-pada timah hitam*.

CÉREALE, adj. f., فرهمان *per-humā-an*, بجبجین *biji-biji-an*, فادی *pādi*. — de la moisson précédente, اوسخ *ūsang*.

CÉRÉBRAL, E, adj., دراتوق *deri ūtak*, اوتوق *ūtak pūña*, دراتوق کفال *deri ūtak kapāla*. Artère —, نادى اوتوق کفال *nādi ūtak kapāla*. Fièvre —, دم مپکیتی اوتوق *demām meñakūt-i ūtak*.

CÉRÉMONIAL, s. m., عادة *ādat*, ترتیب *tertīb*. Selon le — de la cour, تور تورت عادة رجراج *tūrut ādat raja-rāja*.

CÉRÉMONIE, s. f., عادة *ādat*, ترتیب *tertīb*, رواده *ruādat*, استعادة *istiādat*. Recevoir une lettre avec —, مچیت سورت دغن استعادة *meñambut sūrat dengan istiādat*. Maître des cérémonies, مجاترکن استعادة *jūru meng-atur-kan istiādat*, اورخ *ōrang meng-ajar-kan ādat*. Habit de —, افکاین هاری رای *pakēy-an hāri rāya*. Siège de —, قتران *petarāna*.

CÉRÉMONIES religieuses, تورن *atūr-an sembahyang*. — qui accompagnent l'administration des sacrements, فجاجن *pajāng-an*. Les cérémonies du baptême, سر فجاجن *pajāng-an ser el-māmūdīt*.

CÉRÉMONIE, témoignage de respect, حرمة *hormat*, سلام *salām*, تعظيم *tatlim*, تابى *tābek*. Recevoir quelqu'un avec —, مېت اورغ دغن, حرمة *meñambut* *ōrang dengan hormat*. Sans —, سرت برصحابه *serta ber-ṣoḥābat-ṣoḥābāt-an*.

CÉRÉMONIEL, LE, adj., در عادة *deri ādat*, در ترتيب *deri tertīb*. Lois cérémonielles, شرط ترتيب *ṣart tertīb*.

CÉRÉMONIEUX, EUSE, adj., يىخ *yang ber-adab bāñak*, يىخ مېرى بايق تعظيم *yang mem-brī bāñak tatlim*.

CERF, s. m., منجاغن *rūsa*, منجاغن *menjārgan*. Chasse au —, قمبروون *pem-burū-an rūsa*. Tête de —, اڭك *kapāla rūsa*, روس *angga rūsa*. Bois du —, تندق منجاغن *angga rūsa*, لومت تندق منجاغن *tanduk menjārgan*. Poudre de corne de —, لومت تندق منجاغن *tanduk menjārgan*. Viande de —, داڭخ منجاغن *dāging rūsa*, سڭليز منجاغن *dāging menjārgan*. Sanglier - cerf, بابى *bābi rūsa*.

CERF-VOLANT, s. m., لايىخ *lāyang-lāyang*, لياغن *layāng-an*, الوىخ *ālāng-ālāng*, واوه *wāwuh*. S'amuser avec un —, برماين لايىخ *ber-māin lāyang-lāyang*. Tenir la

corde d'un —, مېڭخ تالى لايىخ *me-megūng tāli lāyang-lāyang*.

CERF-VOLANT, sorte de coléoptère, تنگاد *tangkāda*.

CÉRIFÈRE, adj., يىخ مېرى ليلن *yang mem-brī līlin*. Arbre —, فوهن يىخ *pōhon yang mem-brī līlin*.

CERNÉ, E, part. pas. du v. cerner, entouré d'un cercle, دكليلشى *di-kulīling-i*. Des yeux cernés, مات بال *māta bālut*.

CERNÉ, investi, دكڭخ *kepūng*, دكڭخ *di-kepūng*, كروىخ *kerūbung*. Une ville cernée, نڭرى يىخ دكڭخ *nagrī yang di-kepūng*.

CERNER, v. a., faire un cercle autour de quelque chose, مغليلشى *mengulīling-i*, مېوت گارس كليلخ *mem-būat gāris kulīling*. — un arbre au pied, مڭگالى تانه كليلخ فوهن كايو *meng-gāli tānah kulīling pōhon kāyu*.

CERNER, investir, مڭڭخ *merge-pūng*, مڭرؤىخ *mergrūbung*. — un fort, مڭڭخ كوت *mengēpūng kōta*.

CÉROFÉRAIRE, s. m., يىخ مېباو ليلن *yang mem-bāwa līlin*, اورغ مېباو *ōrang pem-bāwa līlin dālam grēja*.

CERTAIN, E, adj., سڭكه *tantu*, سڭكه *syngguh*, بنر *benār*, معلوم *maṭūm*. La nouvelle est certaine, خبر ايت

خبرایت بنر *ḵabar itu tantu*, تننو *ḵabar itu benār*. Une mort certaine, موت ایت سځه *maut itu sungguh*. Cela n'est pas encore — ایت بلم —, تننو *itu belūm tantu*. Je suis —, هډب تاهو دغن تننو *hamba tāhu dengan tantu*.

CERTAIN, quelque, بارځ *ānu*, سړوځ *bārang*. Un — homme, سړوځ *sa-ōrang ānu*. D'une certaine ville, در نگرې *deri nagrī ānu*. Certaines gens, بارځ اورځ *bārang orang*. A un — jour, ډد سواتو هاری *pada suātu hāri*.

CERTAINEMENT, adv., سځه *surguh-surguh*, سځه *sa-surguh*, سځه *sa-surguh-ña*, نسچای *nis-xāya*, نسچای *sa-nisxāya*, سښرن *sa-benār-ña*, کونن *kūnun*. Nous savons —, کامې تاهو سځه *kāmi tāhusurguh-surguh*. — il mourra, سښچای ای اکن ماتی *sa-nisxāya ia ākan māti*.

CERTES, adv. et interj., تننو *tantu*, سځه *sungguh*, گراښ *garāng-an*. Il a, —, du courage, تننو ای اد برانی *tantu ia ada berāni*. Non —, سځه تیاد *sungguh tiāda*.

CERTIFICAT, s. m., سورت کسقیس *sūrat ka-saksī-an*, سورت تند تاغن *sūrat tanda tāngan*, سورت تراغن *sūrat trāng-an*. Donner un —,

سورت کسقیس *mem-brī sūrat ka-saksī-an*.

CERTIFIER, v. a., برسقی *ber-saksi*, مځه *meñaksī-kan*, مځه *meñurguh-kan*, مځه *mem-benār-kan*, مځه *merg-āku*. — une nouvelle, مځه *meñurguh-kan ḵabar itu*.

CERTITUDE, s. f., کنتون *ka-tantū-an*, کښکوهن *ka-surgūh-an*, کښکوهن *ka-benār-an*.

CÉRUMEN, s. m., تاهې تلېځ *tāh telīga*.

CERVEAU, s. m., اوتق *ūtaḵ*, اوتق کفال *ūtaḵ kapāla*. Rhume de —, زکام *zūkām*.

Fig. بودې *būdi*, بچار *bixāra*. — vide, بوده *bōdoh*. — brûlé, جنجال *janjāla*.

CERVELAS, s. m., سروف اروتن *sa-rūpa urūt-an*.

CERVELLE, s. f., اوتق *ūtaḵ*, اوتق کفال *ūtaḵ kapāla*.

CÉSAR, s. m., سلطان *sultān*, قیصر *kēšar*.

CESSATION, s. f., فرهنتین *per-hentī-an*. — de la guerre, فرهنتین *per-hentī-an prāng*.

CESSE (SANS), adv., تیاد برهنټی *tiāda ber-henti*. Travailler sans —, مخرج دغن تیاد برهنټی *mengarja dengan tiāda ber-henti*.

CESSÉ, E, part. pas. du v. cesser,
تیاډ لآڭی *tiāda lāgi*, سده *sudah*,
هابس *hābis*.

CESSER, v. n., برهنتی *ber-henti*,
تینگال *tinggal*, فوتس *pūtus*, دیم *dīam*.
Le sang a cessé de couler, سده
برهنتی کلور داره *sudah ber-henti ka-*
tūar dārah. — de pleurer, برهنتی
منانگس *ber-henti menāngis*. Le vent
cesse, ده فون تده *āngin pūn tedòh*.

Faire CESSER, مځهنتیکن *meng-*
henti-kan, مومتسکن *memutūs-kan*,
منهیکن *men - dīam - kan*, منهانی
menahān-i. Faire — la marche,
مځهنتیکن جالان *meng - henti - kan*
jālan. Faire — la guerre, مومتسکن
مفرهنتیکن *memūtus-kan prang*, فرځ
mem - per - henti - kan prang.
Faire — de parler, منهیکن
men - dīam - kan.

CESSION, s. f., action de céder,
حال مېره *hāl mem-brī*, حال مېری
hāl meñerāh, قبواءن *pem-bawā-*
an, فمنداھن *pemindāh-an*.

CESTE, s. m., سارځ تاغن سرت تیمه
سارځ تاغن سرت تیمه *sārung tāngan serta*
tīmah hītam ākan meng-gōxoh.

CÉSURE, s. f., فرهنتیڼ دالم شعر
per-henti-an dālam śīar.

CÉTACÉS, s. m. pl., سکل روځ ایکن
سکل روځ ایکن *segala rūpa ikan pāus*.

CEYLAN, s. m., لځکفوری *langka-*
pūri, سیلن *sēlan*.

CHABAN, s. m., nom du huitième
mois du calendrier mahométan,
شعبان *ṣabān*. Le mois —, بولن
būlan ṣabān.

CHABLE, s. m., تالی کافي *tāli kāpi*.

CHABLER, v. a., abattre à coups
de perche, منجابهکن بارځ دغن سباڅ
men-jātih-kan bārang dēgan
sa-bātang kāyu.

CHABRAQUE, s. f., کفل *kefel*.

CHACAL, s. m., سړیکال *srīgāla*.
Une troupe de dix chacals, سکاون
سڅوله ایکر سړیکال *sa-kāwan sa-*
pūloh īkor srīgāla.

CHACUN, pron. indéf., chaque
personne, chaque chose, سسورځ
sa-sa-ōrang, ماسځ *māsing-māsing*,
تيف *tiap-tiap*. — denous, سسورځ
درځد کامی *sa-sa-ōrang deri-pada*
kāmī. Il s'en retournèrent — chez
soi, مک ای فون فوځ ماسځ *maka ia pūn pūlang māsing-māsing*
pada rūmah-ña.

CHACUN, toute personne, سکل
segala, سکلیڼ *sa-kālī - an*. —
demanda, سکل اورځ برتان *segala*
ōrang ber-tāña. — de ses enfants
est savant, سکل انقن اد فندی *segala*
ānak-ña ada pandey.

Prov. — le sien, ځد سکل اورځ
pada segala ōrang hak-ña.

CHAGRIN, s. m., peine d'esprit,
سوسه *sūsah*, هاتی *sūsah hātī*,
شغل *šugul*.

CHAGRIN, tristesse, دوك *dūka*,
كدكائن *ka-dukā-an*, لار هاتی *lāra*
hāti.

CHAGRIN, regret, سسل *sesul*.

CHAGRIN, espèce de cuir, نام
سجنس کولت یخ *nāma sa-*
jenis kulit yang di-samak.

CHAGRIN, E, adj., برسوسه *ber-sūsah*,
مورخ *ber-dūka*. —, triste, مورخ
mūrang, مورم *mūram*.

CHAGRINANT, E, s., یخ مبری سوسه
های *yang mem-brī sūsah hāti*.

CHAGRINÉ, E, part. pas. du v.
chagriner, سبل *sebāl*, بلیسه *be-*
līsah, مشغول *mešgūl*.

CHAGRINER, v. a., میوسهکن *meñū-*
sah-kan, مندکاکن *men-dukā-kan*,
های مبری سوسه *mem-brī sūsah*
hāti

SE CHAGRINER, v. pron., مراجق
me-rājuk.

CHAH, s. m., roi, شاه *šāh*.

CHAÎNE, s. f., زنتی *rantey*. — d'or,
زنتی امس *rantey amās*. — de fer,
زنتی بسی *rantey besī*. Une — d'or
ornée de pierres précieuses, سؤتس
زنتی امس بفرمات *sa-ūtas rantey*
amās be-permata. — de montre,
زنتی جام اورولس *rantey jām ūrūlis*.
— d'arpenteur, زنتی اکورن *rantey*
ukūr-an. Anneau d'une —, مات
زنتی *māta rantey*, خلقه زنتی *kalkah*
rantey. Attacher avec une —,

مشیکت دغن زنتی *merg-ikat dengan*
rantey. Mettre à la —, مرتیکن
me-rantey-kan. Boulet à —, فلورو
زنتی *pelūru rantey*.

CHAÎNE d'un tissu, لشن *lurgsin*.

CHAÎNE de montagnes, گونخ گنوخن
gūnurg-gunūrg-an.

CHAÎNE, instrument de gêne pour
les criminels, لشنو *lurggu*, شاسخ
pāsorg. Etre à la —, بلشنو *be-lurggu*.

Mettre à la —, مبلشنو *mem-be-*
lurggu, مماسخ *memāsorg*. Délivré
des chaînes, لفس در لشنو *lepās deri*
lurggu.

CHAÎNETTE, s. f., زنتی کچل *rantey*
kexil.

CHAÎNON, s. m., مات زنتی *māta*
rantey, خلقه زنتی *kalkah rantey*.

CHAIR, s. f., داگخ *dāgīng*. —,
viande de boucherie, بنتی *bantey*.
— de bœuf, داگخ سافی *dāgīng sāpi*,
بنتی سافی *bantey sāpi*. — de cerf,

داگخ روس *dāgīng rūsā*. Couleur
de —, ورن داگخ *warna dāgīng*.

Morceau de —, گمفل داگخ *gumpal*
dāgīng, مضغه *mudlget*. Blessure
sur la —, لوك فد داگخ *lūka pada*
dāgīng. Manger de la —, ممان
me-mākan dāgīng. — blanche,
داگخ های *dāgīng hāyam*. — noire,
داگخ کدیدی دان لاین درفدایت
kedidi dān lāin deri-pada itu.

CHAIR des fruits, دَاغِیْجِ بوه *dāgīng būah*, ایسی بوه *isi būah*. La — du mangoustan, دَاغِیْجِ بوه مَغْکَسِ *dāgīng būah margis*. La — du coco, ایسی کَلَاپِ *isi kelāpa*.

Loc. Le verbe s'est fait —, کَلَمَه *kalimat* ایت سده جادی دَاغِیْجِ *itu sudah jādi dāgīng*, انتق الله سده *allah sudah jādi mānusia*. La résurrection de la —, کَبْخَکِیْتِنِ دَاغِیْجِ *ka-bangkīt-an dāgīng*, کَبْخَکِیْتِنِ موتی *ka-bangkīt-an mauti*. Toute —, سَکَلِ اورغِ مانسی *segala orang mānusia*. Ecouter la — et le sang, منورت هوا نَفْسُونِ *menūrut hawā nefsū-ña*. La — et le sang (parenté), کُلوراکِ *kula-warga*. L'esprit est prompt et la — est faible, پاو ایت سدی تتاقی *paū aitu sedī tetāpi* دَاغِیْجِ ادا لَه *dāgīng ada lemāh*. Faiblesse de la —, کَلَمَاهِنِ مانسی *ka-lemāh-an mānusia*. Etre encore en — et en os, ادا لَاقِیْ هیدفِ *ada lagi hīdup*. Ils sont deux dans une même —, کَدَوَانِ منجادی اکن سواتو دَاغِیْجِ *ka-duā - ña men - jādi ākan suātu dāgīng*. Péché de la —, دوسِ *dōsa per-xabul-an*.

Prov. On ne sait s'il est — ou poisson, تیاد اورغِ تاهو بَکْمَانِ ای *tiāda orang tāhu bagimāna iā*. Hacher comme — à pâté, مَغْهیرِسِ *meng-hiris* بابِقِ کَچَلِ *bāñak kexil*.

— de commissaire, chair et poisson, مَکَانِ دَاغِیْجِ دَانِ مَکَانِ ایکن *makān-an dāgīng dān makān-an iken*.

CHAIRE, s. f., مَنبَرِ *minber, mimber*, کُرسی *krusi*, تَمَقْتِ مَچَاغِرِ *tampat meng-ajar*, تَمَقْتِ مَنخَطَبَةِ *tampat men-kutbat*. Une — dans une église, مَنبَرِ دَالِمِ گَرِیْجِ *mimber dālam grēja*. La — de Moïse, مَوسِیْ کُرسی *krusi mūsa*. Monter en —, نَایقِ آتَسِ مَنبَرِ *nāik atas mimber*. Etre en —, دُودُقِ دَاتَسِ مَنبَرِ *dūduk di-atas mimber*. Interdire la —, مَلَارِغْکِنِ *me-larang-kan orang men-kutbat*.

CHAIRE, dans une école, کُرسی *krusi*, اورغِ مَچَاغِرِ *krusi orang meng-ajar*. Obtenir une —, مَنجَادِیْ فُجَاغِرِ *men-jadi peng-ajar*.

CHAISE, s. f., کُرسی *krusi*. — de bois, کُرسی کَایو *krusi kāyu*. — longue, کُرسی فَنجَیْجِ اکِنِ بَرَادو *krusi panjang ākan ber-ādu*. — à bras, کُرسی پَرَسَنْدَارِنِ *krusi per-sandār-an*. — en rotin, de canne, کُرسی بَرِکِسی *krusi ber-kisi-kisi*. — roulante, کُرسی بَرودِ *krusi be-rōda*. — percée, کُرسی اکِنِ قُضَا حَاجَةِ *krusi ākan kedlā hājat*. S'asseoir sur une —, دُودُقِ آتَسِ کُرسی *dūduk atas krusi*.

CHAISE à porteurs, اُسُوغِنِ *usūng-an*, مَکْکُرِ *mangkur*, تَندو *tandu*. Etre en — à porteurs, بَرَاوُغِنِ

ber-usūng-an. Porter en — à porteurs, مندو *menandu*.

CHALAND, E, s., اورڭ يڭ يياس *orang yang biasa* مېلى دالم سواتو كدى *mem-beli dalam suatu kadèy*.

CHALAND, bateau, تمباغن اكن منبڭ *tambāng-an ākan menambang dagāng-an*.

CHÂLE, s. m., سلندڭ *selendang*, امېن بسر *ambin besār*.

CHÂLET, s. m., رومه دالم كېن *rūmah dalam kebèn*, دوسن اورڭ رومه *rūmah orang dūsun*.

CHALEUR, s. f., ڤانس *pānas*, كڤناس *ka-panās-an*, كهڭاتن *ka-hangāt-an*, حرارة *harārat*. — forte, ڤانس يڭ ساغت *pānas yang sāngat*. — modérée, ڤانس يڭ سدڭ *pānas yang sedāng*. — du soleil, ڤانس متهارى *pānas mata-hāri*. Durant les grandes —, ڤد موسم ڤانس *pada mūsīm pānas*.

CHALEUR vitale, naturelle, سوه *sūh*. Son corps a un reste de —, سوهله بدنن لاکى *sūh-lah badān-ña lāgi*.

CHALEUR, ardeur des passions, هوا نفسو يڭ ساغت *hawā nefsū yang sāngat*. — de la jeunesse, گمبران *gambirā-ña orang mūda*. Dans la — du combat, دتڭه فرڭ *di-tengāh prāng*.

EN CHALEUR, ماو برجنتن *māu ber-jantan*. Cette jument est en —,

کود بټين ايت ماو برجنتن *kūdabetina itu māu ber-jantan*.

CHALEUREUX, EUSE, adj., يڭ يڭ هاغت *yang ka-panās-an, yang hāngat*.

CHALOUPE, s. f., سکوچى *sekūxi*, سمڭن بسر *sampan besār*. — de pêche, سمڭن منشکڭ ايکن *sāmpān menangkap ikan*. Ils se sauvèrent dans la —, مک اى ڤون لارى دالم *maka ia pūn lāri dalam sekūxi*.

CHALUMEAU, s. m., تشكى جرابى *tangkey jerāmi*, باتڭ مرڭ *bātang merāng*, بوله *būluh*, بېو *bambu*.

Mus. سولڭ *sūling*, بڭسى *bangsi*, مورى *mūri*, بېو *bambu*.

CHAMAILLER, v. n., برکلاهى *ber-kelāhi*, برېنته *ber-bantah*. Ils se chamaillèrent deux heures durant, اى برکلاهى دو جام لان *ia ber-kelāhi dua jām lamā-ña*.

CHAMARRÉ, E, part. pas. du v. chamarrer, برتانه دڭن رند *ber-tātah dengan renda*.

CHAMARRER, v. a., مناتهن دڭن رند دان سولم دان لاین درڭد ايت *menātah-kan dengan renda dān sūlam dān lāin deri-pada itu*.

CHAMBELLAN, s. m., منترى دالم *mantri dalam*, ڤڭاوى دالم *pegāwey dalam*.

CHAMBRANLE, s. m., جنڭ *jenàng*. — d'une porte, جنڭ ڤتو *jenàng pintu*.

CHAMBRE, s. f., ييلق *bilik*. — retirée, خلوة *kalwat*. — à coucher, ييلق فرتدورن *bilik per-tidōr-an*, ييلق فردوئن *per-adū-an*. — de parade, ييلق بارغ فرياسن *bilik bārang per-hiās-an*. — garnie, ييلق ترهيس *bilik ter-hiās*, ييلق دغن سربان *bilik dengan serbā-ña*. Petite —, ييلق کچل *bilik kecil*. Arrière —, ييلق دبلاکغ *bilik di-blākang*. Anti-chambre, ييلق دهدافن *bilik di-hadāp-an*. Porte d'une —, فتو ييلق, کناغن *pintu bilik*. Valet de —, داغ *konāng-an*. Femme de —, داغ *dāyang*, دغ *dang*, مندرا *mendrā*. Robe de —, کبابی *kabāya*. Pot de —, تافت اير سنی *tampat āyer senī*.

CHAMBRE du conseil, ييلق مجلس *bilik mejlis*. — de commerce, مجلس اورغ برنياک *mejlis orang berniāga*. — des pairs (haute), مجلس اورغ بغساوان *mejlis orang bangsāwan*. — des députés (basse), مجلس اورغ دغيله *mejlis orang yang di-pilih*. — des comptes, مجلس اورغ مرقساي سکل هتوغن *mejlis orang memreksā-i segala hitung-an*.

CHAMBRÉE, s. f., سکليئن اورغ *sa-kali-an*. تگل دالم سواتو ييلق *orang tinggal dalam suātu bilik*.

CHAMBRETTE, s. f., ييلق کچل *bilik kecil*.

CHAMBRIÈRE, s. f., همب فرمفون *hamba perampūan yang men-xūxi dān meng-hiās-i segala bilik*.

CHAMEAU, s. m., انت *onta*. — mâle, انت جنتن *onta jantan*. — femelle, chamelle, انت بتين *onta betina*. — d'Arabie, انت در بنو *onta deri benūa arab*.

Prov. Rejeter le moucheron et avaler le chameau, منافسکن پامق دان *menāpis-kan nāmuk dān menelān onta*. Il est plus facile à un — de passer par le trou d'une aiguille, qu'à un riche d'entrer dans le royaume des cieux, ترگمغ سيکر *ter-gampang sa-ikōr onta māsuk trūs mātā jārūm deri-pada orang yang kāya itu māsuk ka-dālam ka-rajā-an sūwarga*.

CHAMELIER, s. m., کبال انت *gombāla onta*.

CHAMELLE, s. f., انت بتين *onta betina*.

CHAMOIS, s. m., کيجج *kējang*, کمبج هوتن *kambing hutan*.

CHAMP, s. m., فادغ *pādang*, تانه *tānah*. — en culture, بندغ *bendang*, لادغ *lādang*. — de riz, ساوه *sāwah*. — de blé, بندغ گندم *bendang gandum*. — fertile, تانه يغ بايق *tānah*.

yang baik. — en friche, تانه ماتى *tānah mātī.* — cultivé, تانه هيدف *tānah hīdup.* Culture des —, تانه فراساهن *per-usāh-an tānah.* Cultiver les —, مفراسه تانه *mem-per-ūsah tānah.* Labourer un —, منغځال بندغ *menanggāla bendang.* Cultiver des — de riz, مپاوه *mē-ñāwah,* مشرج ساوه *mengarja sāwah.* Défricher un —, مشهيدوکن تانه *meng-hīdup-kan tānah.* Fleurs des —, بوغ فادغ *būnga pādang.* Maisons des —, رومه دکين *rūmah di-kebōn,* رومه دفادغ *rūmah di-pādang.* Rat des —, تیکس تانه *tikus tānah.* Au milieu des —, دتغه فادغ *di-tengah pādang.* Se promener dans les —, برجالن دفادغ *ber-jālan di-pādang.*

CHAMP d'exercices militaires, تمفت برماين سنجات *tampat ber-māin senjata.* — de bataille, ميدان ففراغن *mēdān pe-prāng-an.* — de course, تمفت اورغ بربل لمباکن کود *tampat ōrang ber-lumba-lumbā-kan kūda.* — du repos, تمفت قبور *tampat kubūr.*

CHAMP, fond d'un tableau, d'une étoffe, ناتر *nātar.*

Loc. Sur le —, سکارغ اين *sa-kārang ini.* A tout bout de —, فد سکل کتيک *pada segala kotika.* De — (horizontalement), دائر *dātar,*

سام رات دغن اير *sāma rāta dengan āyer.*

CHAMPADA, s. m., arbre, چمقدق *xampadaḥ.*

CHAMPÊTRE, adj., در دوسن *deri dūsun,* در فادغ *deri pādang,* يځ فادغ *yang di-pādang,* چار دوسن *xāra dūsun.* Usage —, عاده اورغ *adat ōrang dūsun.* Aspect —, کلهاين فادغ *ka-lihāt-an pādang.* Chant —, پيسن اورغ دوسن *ñāñi-an ōrang dūsun.* Joie —, کسکان دفادغ *ka-sukā-an di-pādang.* Travaux —, فکرجان لادغ *pe-karjā-an lādang.* Garde —, ممتا دفادغ *mata-māta di-pādang,* اورغ يځ مغاول بندغ *ōrang yang mengāwal bendang.*

CHAMPIGNON, s. m., چنداون *xendāwan.* —, agaric, کولت *kūlat,* کولت کايو *kūlat kāyu.* — comestible, چنداون يځ دماکن اورغ *xendāwan yang di-mākan ōrang.*

Loc. Venir, croître comme un —, برتبه لکس *ber-tumbuh lekās.*

CHAMPIGNONNIÈRE, s. f., تمفت اورغ منمبکن چنداون *tampat ōrang menumbuh-kan xendāwan.*

CHAMPION, s. m., فهلوان *pahluwān,* هلبالغ *hulubālang,* فغځاو *punggāwa,* فنديکر *pendikir.* Un vaillant —, فهلوان يځ براني *pahluwān yang berāni.* — dans une guerre

contre les infidèles, مجاهد *mujāhid*, غازى *gāzi*. — de la foi, الدين غازى *gāzi el-dīn*.

CHANCE, s. f., انتخ *untung*. Bonne —, انتخ يغب بايق *untung yang bāik*. Mauvaise —, انتخ جاهت *untung jāhat*, انتخ مالغ *untung mālang*. La — est passée, انتخ لوٲ *untung lūput*. Tenter la —, منچپاى انتخ *men-xobā-i-untung*. Chances égales (au jeu), بلوى *belūwey*.

CHANCELANT, E, adj., دوين ۲ *dūyun-dūyun*, کلنچ *kalinxuh*.

CHANCELANT, irrésolu, بمخ *bim-bang*, گنده *gundah*, تيا دتتو *tiada tantu*.

CHANCELER, v. n., برگويخ *ber-gōyang*, بر دوين ۲ *ber-dūyun-dūyun*, کلنچ *kalinxuh*.

CHANCELER, être irrésolu, بمخ *bim-bang*, هاتى *bim-bang hātī*. Faire —, مخکويخ *meng-gōyang*, ممبمخکن *mem-bim-bang-kan*.

CHANCELLEMENT, s. m., حال برگويخ *hāl ber-gōyang*, کلنچوهن *kalinxūh-an*.

CHANCELIER, s. m., کاتب *kātīb*, جورو تولس *jūru tūlis*.

CHANCELIERE, s. f., تمقت ممانسکن *tampat memānas-kan kākī*.

CHANCELLERIE, s. f., يلق سورت *bilik sūrat rāja*, راج يلق سورت *bilik sūrat pemarentāh-*

an, تمقت سورت حکم *tampat sūrat hukum*.

CHANCEUX, EUSE, adj., برانتخ *ber-untung*, برهڭى *ber-bahagia*. Un homme —, اورخ يغب برانتخ *ōrang yang ber-untung*. — au jeu, موجر *mūjur*.

CHANCEI, E, part. pas. du v. chancir, باسى *bāsi*, لافق *lāpuk*, ناسى يغب *jāmur*. Du riz —, ناسى *nāsi yang bāsi*.

CHANCIR, v. n., بر باسى *ber-bāsi*, منچادى باسى *men-jādī bāsi*, بر لافق *ber-lāpuk*. Le pain se chancit, روتى بر لافق *rōti ber-lāpuk*.

CHANCRE, s. m., ثورو حايس *pūru hāidl*, بڭکت ثورو حايس *bangkak pūru hāidl*. Rongé par un —, چرن *xerna*.

CHANDELEUR, s. f., هارى راي *hārī rāya*, طهارتن ستى مريم *ṭahārat-ña setī marīam*.

CHANDELIER, s. m., artisan qui fait et vend de la chandelle, توکخ *tūkang*, ليلن *lilin*, پندى دين *pandey dīan*.

CHANDELIER, instrument qui sert à mettre la chandelle, کاکى دين *kākī dīan*, کاکى ليلن *kākī lilin*, کاکى دين چقتاي *kākī dīan wak-tāy*. — d'or, کاکى دين درفد امس *kākī dīan deri-pada amās*. — à branches, کاکى دين يغب *kākī dīan yang ber-xābang*.

CHANDELLE, s. f., لیلین *dian*, لیلین *lilin*, قندیل *kandil*. Allumer la —, *memāsang dian*. Eteindre la —, *memādam-kan dian*. Moucher la —, *meng-gunting dian*, *meng-gunting lilin*. Souffler la —, *menūp dian*. — de suif, *dian lemāk*. — de cire, *dian lilin*. La lumière d'une —, *tràng lilin*, ترغ لیلین, *tràng dian*. La mèche d'une —, *sumbu lilin*. Mouchure de —, *habu lilin*.

CHANDELLE romaine, چراوت *xerāwat*, لُغ *long*.

Prov. Brûler la — par les deux bouts, *memorokan hartā-ña*. Faire des économies de bouts de —, *mengurung-kan* *belanja dālam porkāra yang kexil sāja*.

CHANDELLERIE, s. f., تفت توکغ *tampat tukang lilin*.

CHANGE, s. m., توکر *tukar*, تکارن *tukar-an*, *penukar-an*, هورث *hūrup*. Maison de —, *kadèy tukar wang*. Lettre de —, *sūrat tukar-an*. Cours du —, *hərək sūrat tukar-an*. Frais du —,

agio, باسی *bāsi*. Droit de —, حق *hak sūrat tukar-an*. — d'or pour de l'argent, تکارن *tukar-an amās dergan pēraḥ*. Commerce de —, *berniagā-an tukar menūkar*. Gagner au —, *menūkar dergan untung*.

CHANGÉ, E, part. pas. du v. changer, توکر *tukar*, دتوکر *di-tukar*, هورث *hūrup*, اله *alih*. Du poivre — pour du sel, *lad di-tukar garam*. — en, جادی *jādi*. — en sel, جادی گارم *jādi garam*.

CHANGEANT, E, adj., یغ براله *yang ber-alih*, یغ براوبه *yang ber-ubah*, یغ کباهن *yang ka-ubāh-an*. Le vent est —, *āngin ber-alih-alih*. Une couleur changeante, *warna yang ber-ubah*.

CHANGEMENT, s. m., گیلر *gilir*, گیلرن *gilir-an*, اوبه *ubah*, اباهن *ubāh-an*, فغباهن *peng-ubāh-an*, فرگنتین *per-ganti-an*, فرالین *per-alih-an*. — de tour, de rang, گیلرن *gilir-an*. — de nom, کباهن نام *ka-ubāh-an nāma*. — de vent, *per-alih-an āngin*. — de demeure, قنداهن *pindāh-an*. — d'habits, فرسلین *per-salin-an*. — de besogne, فرگنتین فکرچان *per-*

gantī-an pe-karjā-an. — complet, کُباهن سکاکی *ka-ubāh-an sa-kālī.*

CHANGER, v. a., منوکر *menūkar*, مغهورث *meng-hūrup*, مغکتینکن *meng-gantī-kan*, مغاله *meng-ālih*, مغوبهکن *meng-ūbah-kan.* — du papier pour de l'argent blanc, منوکر و غ کرتس *menūkar wang kartas dengan wang pērak.* — de la monnaie, مغهورث *meng-hūrup*, منوکر و غ *menūkar wang.* — de chevaux, مغکتینکن کود *meng-gantī-kan kūda.* — son nom, مغوبهکن *meng-ūbah-kan namā-ña.* — de conduite, مغوبهکن کلکونن *meng-ūbah-kan ka-lakū-an-ña.*

CHANGER, v. n., براله *ber-ālih*, براوبه *ber-ūbah*, برگنتی *ber-ganti*, برگیلر *ber-gilir*, برقنده *ber-pindah.* Le vent change, اغن براله *āgin ber-ālih.* La couleur change, ورن *warna ber-ūbah.* — de demeure, برقنده *ber-pindah.* — d'habits, برسالن *ber-sālin.*

SE CHANGER, v. pron., منجادی *men-jādī.* La tristesse se change en joie, دوک منجادی سوك *dūka men-jādī sūka.* L'eau se change en glace, ایر منجادی بکو *āyer men-jādī bakū.*

Prov. — son cheval borgne pour un aveugle, جول سوتر بلی مستولی *jūal s-itra belī mestūlī.*

CHANGEUR, s. m., اورغ ثنوک *ōrang penūkar*, اورغ فغهورث *ōrang peng-hūrup*, توکغ و غ *tūkang wang*, توکغ و غ *tūkang hūrup*, توکر *tūkar wang.*

CHANSON, s. f., پیئن *ñañi-an*, کیدغ *kīdurg*, کدوغن *kīdurg-an*, پیئن سلوک *selōka.* — nationale, پیئن قوم *ñañi-an kaum.* — pastorale, پیئن گمبال *ñañi-an gombāla.* — bachique, پیئن اورغ مینم *ñañi-an ōrang mīnum.* — amoureuse, سلوک *selōka berāhi.* — obscene, کیدغ سندل *kīdurg sundal.* Chanter une —, مغیدغ *mengīdurg.* Composer une —, مغارغ کیدغ *mengārang kīdurg.* L'air d'une —, راکم کیدغ *rāgam kīdurg.*

CHANSONNETTE, s. f., کیدغ کچل *kīdurg kekūl*, گاکون *gakū-an.*

CHANSONNIER, IÈRE, s., اورغ قندی *ōrang pandey mengārang kīdurg.*

CHANT, s. m., پیئن پاپی *ñañi*, پیئن *ñañi-an.* —, modulation, رگم *rāgam*, لاگو *lāgu.* — agréable, پیئن یغ *ñañi-an yang merdu.* — pieux, religieux, پیئن تهلیل *ñañi-an tahlīl.* — spirituel, پیئن روحانی *ñañi-an rōhāni.* — nouveau, پیئن یغ بهارو *ñañi-an yang bahārū,*

راگم یخ بهارو *rāgam yang bahāru*.
— joyeux, دندغ *dindang*. Etudier
le —, براجر مپای *ber-ājar me-
nāni*.

CHANT, division d'un poème,
بهاگین شعر *bahagī-an śiqr*.

CHANT du coq, کوکو *kūkuḥ*. Au
— du coq, هاری فکفاکی *pagi-
pāgi hāri*.

CHANTABLE, adj., یخ بوله دپای *yang
būleh di-nāni*.

CHANTER, v. n. et a., مپای *me-
nāni*, مغیدغ *mergīdung*. — avec
une belle voix, مپای دغن سوار یخ بايق
me-nāni dengan suāra yang baik.
— en chœur, براغکف *ber-anggap*,
مپای سرت براغکف *me-nāni serta
ber-anggap*. — pour endormir,
گاکو *gāku*. — joyeusement, بردندغ
ber-dindang. — à deux chœurs,
مپای برایکت اکوتن *me-nāni ber-ikūt
ikūt-an*. — des hymnes, مپای تهلیل
me-nāni tahlīl. — en louant Dieu,
الله متتهلیلکن *men-tahlīl-kan allah*,
برذکر *ber-dziker*. Apprendre à —
براجر مپای *ber-ājar me-nāni*.
Enseigner à —, مغاجر مپای *merg-
ājar me-nāni*.

CHANTERELLE, s. f., تالی بیول یخ *tālī
biōla yang būnī-ña nāring sa-kālī*.

CHANTEUR, EUSE, s., اورغ مپای *orang
me-nāni*, اورغ مغیدغ *orang*

mergīdung. — de profession, بدون
bidūwan. Société de chanteurs,
پرتمان اورغ مپای *per-temān-an
orang me-nāni*, فرهمفونن بدون
per-himpūn-an bidūwan. Les oiseaux
chanteurs, یخ تاهو مپای *būrung
yang tahu me-nāni*.

CHANTIER, s. m., کندغ کایو *kan-
dang kāyu*, تمفت فرهمفونن کایو
tampat per-himpūn-an kāyu. —
de marine, تمفت ممبوت کفل *tampat
mem-buat kapal*. Mettre un ouvrage
sur le —, ملای سواتو فکرچاءن
me-mulā-i suātu pe-karjā-an.

CHANTRE, s. m., اورغ مپای دالم *orang
me-nāni dālam grēja*.
Grand —, جورو اورغ مپای *jūru
orang me-nāni*.

CHANVRE, s. m., گنج *ganja*. —
teillé, گنج سربق *ganja serbuk*.
Teiller le —, مبربق گنج *meñerbuk
ganja*. Rouir le —, مرندمکن گنج
me-rendam-kan ganja. De la
graine de —, بیجی گنج *biji ganja*.
Fil de — بنغ گنج *benang ganja*.
Toile de —, کاین ردغد گنج *kāin
deri-pada ganja*.

CHAOS, s. m., چمفر باور *xampur-
bāur*, توبر *tūbir*. Tomber dans le
—, منجادی چمفر باور *men-jādi
xampur-bāur*.

CHAPE, s. f., امام فون سلیمت *imām
pūña salīmut*.

CHAPEAU, s. m., چپو *xapīu*, کفیه *kopīah*, کرپس *karpus*, توپی *tōpi*. — à larges bords pour garantir du soleil, تودع *tūdung*. — de soie, کفیه سوتر *kopīah sūtra*. Le fond du —, للاغت کفیه *la-lāngit kopīah*.

Boite à —, تمفت کفیه *tampat kopīah*. — de femme, کرپس فرمفون *karpus perampūan*. Porter un —, ماماکی کفیه *memākey kopīah*. Oter son —, ممبری سلام *mem-brī salām*.

Fig. Un vilain chapeau dont quelqu'un est couvert, کولت بابی یغ *kūlit bābi yang* ترسغکن دکفال اورغ *ter-sorgkōk di-kapāla ōrang*.

CHAPELAIN, s. m., امام یغ ممبوت *imām yang* سمبیغ دالم سواتو لغکر *mem-būat sembahyang dālam su-ātu langgar*.

CHAPELET, s. m., تسبیح *tesbih*. — de corail rouge, تسبیح بیجین درفد *tesbih bijī-ña deri-pada marjān*. Dire le —, مغوچف تسبیح *meng-ūcap tesbih*.

CHAPELIER, ÈRE, s., توکخ کفیه *tūkang kopīah*, توکخ چپو *tūkang xapīu*.

CHAPELLE, -s. f., لغکر *langgar*, رومه سمبیغ *rūmah sembahyang*, یلق سمبیغ *grēja kewil*, بیلک سمبیغ *bilik sembahyang*. Maître de —, جورو بوپی پیسن *juru būni-būni-an*.

CHAPELURE, s. f., ککسن درکولت *kikīs-an deri kūlit rōti*.

CHAPITEAU, s. m., گکنج *geganja*, چوڤو *xūpu*. — d'une colonne, گکنج تیغ *geganja tiang*, چوڤو تیغ *xūpu tiang*.

CHAPITRE, s. m., باب فصل *faṣal*, باب فصل *bāb*, بهاکی *bahāgi*. — second, فصل *faṣal yang ka-dūa*. Ce qui est dit dans ce livre est réparti en vingt-quatre chapitres, سکلین چترتا *sa-kali-an xeritrā kitāb ini* کتاب این اتس کدو ثوله امثت فصل *atas ka-dūa pūloh ampat faṣal* ادان *adā-ña*.

CHAPITRE, matière, sujet, فرکار *porkāra*. Sur ce — il parle beaucoup, اتس فرکار ایت ای برکات باقی *atas porkāra itu ia ber-kāta* *bāñak*.

CHAPITRE, assemblée de religieux, مجلس اورغ راهب *mejlīs ōrang rāhib*.

CHAPITRER, v. a., réprimander, منستاکن مشهر د فکن *meng-hardik-kan*, *me-nistā-kan*.

CHAPON, s. m., هایم کیری *hāyam kabīri*, هایم کاسم *hāyam kāsīm*. — gras, هایم کیری یغ گتق *hāyam kabīri yang gumūk*. Engraisser des chapons, منمبنکن هایم کیری *menambun-kan hāyam kabīri*.

CHAPONNER, v. a., مشهر یکن هایم *mengabiri-kan hāyam*.

CHAQUE, adj., تيف *tīap-tīap*,
سواتو *sa-suātu*, ماسخ *māsing-*
māsing. — année, تيف *tīap-*
tīap tāhun. — jour, هاری *tīap-tīap hāri*,
سهراری *sa-hari-*
hāri. — personne, سسورخ *sa-sa-*
ōrang. — chose, بارخ *bārang*
sa-suātu.

Loc. A chaque jour suffit sa
peine, فد سواتو هاری چوکفله جوک
pada sa-suātu hāri xūkup-
lah jūga jāhat-ña.

CHAR, s. m., رات *rāta*. Monter
sur un —, نایک کرات *nāik ka-rāta*.
— trainé par des chevaux, رات یخ
رآتو دهیل *rāta yang di-hēla kūda*.
— de triomphe, رات اورخ غالب
rāta ōrang gālīb, رات کنانخن *rāta*
ka-menāng-an, شراراکن *per-arāk-*
an.

CHAR A BANCS, s. m., کریت قنخج
کارهتا پنجانج دغن بنگو
karēta panjang dengan
bangko.

CHARADE, s. f., فرمین اتس معنی
پرماین *per-māin-an ātas māna*
per-katā-an, فنرکان *penarkā-an*.

CHARANÇON, s. m., بوبق *būbuk*,
هولت *hūlat*. Riz rongé par les cha-
rançons, برس یخ دماکن بوبق
berūs yang di-mākan būbuk.

CHARBON, s. m., ارخ *ārang*. —
ardent, بار *bāra*. — éteint, بار یخ

دفادم *bāra yang di-pādam*. — à
noircir les dents, fait avec l'écorce
du coco, گرغ *gerang*. Poudre de —,
لبه ارخ *lubūh ārang*. Noir comme
du —, هیت سمرت ارخ *hītam seperti*
ārang. Un sac de —, سکارخ ارخ
sa-kārong ārang. Grillé sur du —,
گورخ اتس ارخ *gōreng ātas ārang*.
— de terre, باتو ارخ *ārang batu*.
Mine de — de terre, کلینن ارخ باتو
gali-an ārang batu.

CHARBON, tumeur pestilentielle,
بیسل لاد *bīsul jāhat*, بیسل جاهت
bīsullāda, بنتل سمفر *bentilsampar*.

CHARBON, carie, nielle, کلیورن
کالایورن *ka-layūr-an pādī*.

CHARBONNÉ, E, part. pas. du verbe
charbonner, جادی ارخ *jādī ārang*,
دباکر جادی هیت *di-bākar jādī*
hītam. —, noirci avec du charbon,
برلومر دغن ارخ *ber-lūmur dengan*
ārang.

CHARBONNER, v. a., réduire en
charbon, منجدیکن ارخ *men-jadī-*
kan ārang.

CHARBONNER, noircir avec du
charbon, ملومرکن دغن ارخ *me-*
lūmur-kan dengan ārang.

CHARBONNIER, ÈRE, s., توکخ ارخ
توکخ ارخ *tūkang ārang*, اورخ ممبوت ارخ
mem-būat ārang, اورخ منجول ارخ
ōrang men-jūal ārang.

CHARBONNIÈRE, s. f., تمفت اورخ ممبوت
تامت *tampat ōrang mem-būat ārang*.

CHARGE, indice contre un accusé, *شکاسن penukās-an, تدوھن tudūh-an, فغدوھن peng-adū-an*. Témoin à —, *سقى يڭ منكاسى saksi yang menukās-i, سقى يڭ مندوھى saksi yang menudūh-i*. Examiner les chages portées contre quelqu'un, *ممرقساى تدوھن يڭ اتس اورڭ mem-reksā-i tudūh-an yang atas orang*.

CHARGE, portrait grotesque, *تلادن سندر tulādan sindir*.

CHARGÉ, E, part. pas. du verbe charger, *يڭ دموت yang di-mūat*. Tout à fait —, *سارت sārāt*. Navire —, *فراھو يڭ دموت prāhu yang di-mūat*. Fusil —, *سناڤڭ يڭ ايسى senāpang yang isi*. Voiture chargée de riz, *فداتى يڭ دموت فادى pedāti yang di-mūat pādī*. Navire trop —, *فراھو يڭ ترسارت prāhu yang ter-sārāt*. Navire légèrement —, *فراھو يڭ اغگل prāhu yang anggal*. Lettre chargée, *سورت يڭ وڭ کرس دالمى sūrat yang wāng kartas dālam-ña*.

CHARGEMENT, s. m., *مواتن muāt-an*. —, action de charger, *حال موت hāl me-mūat*. Commencer un —, *مول موت me-mūla me-mūat*.

CHARGEER, v. a., d'un fardeau, *مپارت meñārat, مېراتى mem-brāt-i*.

CHARGER un navire, *موت کفل موت کفل me-mūat kapāl, موت فراھو me-mūat*

prāhu. — un navire de riz, *موتکن me-mūat-kan pādī di-prāhu*.

CHARGER, donner ordre ou commission, *مپوره meñūruh, منيتکن me-nītah-kan*. — quelqu'un de gouverner la ville, *مپوره اورڭ ممرته نگرى meñūruh orang memarentah nagri*.

CHARGER, confier à, *منارھکن me-nāruh-kan*. Il m'a chargé de vous, *ای منارھکن تونېمب کغد فاتى āa me-nāruh-kan tūan-hamba ka-pada pāteḱ*.

CHARGER une arme, *مغيسى meng-isi, موت me-mūat*. — un fusil, *مغيسى سناڤڭ meng-isi senāpang*. — une pipe, *مغيسى ادوتن meng-isi udūt-an*.

CHARGER l'ennemi, *ملڭکارى me-langgār-i, مېرڭ meñerang*. — furieusement, *مڭامق meng-āmōḱ*. — en queue, *ملڭکارى کبلاکڭ me-langgār-i ka-blākang*.

CHARGER, accuser, déposer contre, *مندعوامى men-dawā-i, منمکاسى menu-kās-i, مندوھى menudūh-i*.

CHARGER un compte, *مېسېرکن mem-besār-kan hitung-an*.

SE CHARGER de, prendre sur soi, *منڭکڭ menanggung*. Se — de quelqu'un, *مڭکوى اورڭ merg-akū-i orang*. Se — d'une dette, *مڭاکو هوتڭ merg-aku hūtang*. Se — d'un ordre, *منجنجڭ تېته men-junjung titah*. Je

me charge de cela, ایت هب ٲون *aitu hamba pūña targūng-an*, اتوله اتسك *itū-lah ātas-ku*.

CHARGEUR, s. m., اورغ یغ موت *orang yang me-muat*, اورغ کولی موت *orang kuli me-muat*.

CHARIOT, s. m., کریت ٲداتی *pedāti*, کریت برود امٲت *karēta be-rōda ampat*. — pour transport des marchandises, کریت یغ موت بارغ *karēta yang me-muat barang-barang*. — de bagage, کریت ٲرکاکس ٲرغ *karēta perkakas prang*. — à vapeur, ٲداتی اسٲ *pedāti āsap*.

LE CHARIOT, constellation, بتغ *bintang*, بیدق *biduk*.

CHARITABLE, adj., درماون *dermāwan*, مورہ ہاتی *mūrah hāti*, یغ مہری صدقہ *yang mem-brī sedekat*.

CHARITABLEMENT, adv., دغن *dengan*, دغن ٲغسین *dengan pengasih-an*, دغن ہاتی یغ *dengan muhabat*, دغن مورہ *dengan hāti yang mūrah*.

CHARITÉ, s. f., ٲغسین *pengasih-an*, محبہ *muhabat*. —, amour pour Dieu, ٲغسین اکن اللہ *pengasih-an akan allah*. —, amour du prochain, ٲغسین اکن اورغ مانسی *pengasih-an akan orang mānusiā*. La — de Dieu, محبہ اللہ *muhabat*

allah. La — ne finira jamais, محبہ ایت تیاد ٲرنہ کوکر *muhabat itu tiada pernah gūgur*. Dieu est —, اللہ اد *allah ada pengasih-an*. La — de Dieu pour nous, ٲغسین اللہ *pengasih-an allah akan kami*. La — couvre la multitude des péchés, ٲغسین اکن منودغ کیپاکن *pengasih-an akan menūdug ka-baṇāk-an dōsa*. Actes de foi, d'espérance et de —, فعل الایمان *fal el-īmān dān fal hārap dān fal pengasih-an*.

CHARITÉ, effet d'une commisération chrétienne, aumône, صدقہ *sedekat*, درما *dermā*, ٲربواتن درماون *perbuāt-an dermāwan*, ٲربواتن کمران *perbuāt-an ka-merāh-an*. Faire la — aux pauvres, ٲد صدقہ *mem-brī sedekat pada orang meskīn*. Établissement de —, ٲد صدقہ رومہ *rūmah orang meskīn*. École de —, ٲٲت دافت بودق *tampat dapat būdak ber-ājar dengan tiada membayar*.

CHARIVARI, s. m., گمرنج *geme-rinxing*, کٲکیرن سرت موکل اتس *gegēr-an serta memūkul ātas prīuk dān kuwālī dān sangku dān lain deri-pada itu*.

CHARLATAN, s. m., دوکن یغ تیاد *dūkun yang tiāda tāhu meny-obāt-i*.

CHARLATAN, homme qui cherche à en imposer, à se faire valoir, اورغ یغ مڭکهن درین *orang yang meny-gàh-kan diri-ña*.

CHARLATANISME, s. m., دای اقای *dāya upāya orang akan meny-gàh-kan diri-ña*.

CHARMANT, E, adj., ایلک *elok*, مانس *mānis*, فرمی *permèy*, مولق *mūlik*, مجلس *mujelis*, چنتق *xantik*. Ses traits sont charmants, ایلک *elok pāras-ña*. Il a des manières charmantes, مانس لکون *mānis lakū-ña*, بایق فرین *bāik pri-ña*. Des paroles charmantes, مانس فرکتان یغ مانس *per-katā-an yang mānis*. Cet endroit est —, تمقت *tampat itu ter-lālu permey*.

CHARME, s. m., enchantement, قناور *hōbat*, هباتن *hobāt-an*, قناور *penāwar*, منترā *mantrā*, قسون *pasūna*, حکمة *hikmat*.

CHARME, amulette, عزيمة *azīmat*.

CHARME, attrait, appas, کلکون *ka-elōk-an*, کلکون یغ مانس *lakū-an yang mānis*, فری یغ مانس *pri yang mānis*.

CHARMER, v. a., ensorceler, مناور *meng-hōbat-kan*, مناور

menāwar, منترای *me-mantrā-i*, مپولف *meñūlap*, مپوت قسون *mem-būat pasūna*.

CHARMER, séduire, plaire, مپوجق *mem-būjuk*, مڭینقن *meng-ēnak-kan*, مپکان *me-rāwan-kan*, مپکان *meñukā-kan*. — les cœurs, مپکان *me-rāwan-kan hāti*. — la douleur, مپفرلکان ساکت *mem-per-lupā-kan sākit*.

CHARMEUR, EUSE, s., اورغ یغ *orang yang meny-hōbat-kan*, یغ منترای *yang me-mantrā-i*.

CHARNEL, LE, adj., درداکڭ *deri dāgīng*, داکڭ فون *dāgīng pūna*, فری داکڭ *ka-dāgīng-an*, هاتی داکڭ *pri dāgīng*. Un cœur —, *hāti ka-dāgīng-an*. Accomplir les désirs charnels, ملکون کڭیغن داکڭ *me-lakū-kan ka-īgīng-an dāgīng*. L'homme spirituel, et l'homme —, اورغ روحانی دان اورغ بشری *orang rōhāni dān orang bešeri*. Vos maîtres charnels, تونم قد فری داکڭ *tūan-mu pada pri dāgīng*.

CHARNEL, sensuel. Plaisir —, سوك فرسائن *sūka pe-rasā-an*. Appétit —, هوا نفسو *hawā nepsū*. Commerce —, ستوبه *sa-tābuh*.

CHARNIER, s. m., تلاغن *tulāng-an*, تمقت سمقن تولخ اورغ *tampat simpan tulang orang māti*.

CHARNIER, botte d'échalas pour les vignes, برکس باتخ کایو منغکخ فوهن *berkas batang kāyu menanggung pōhon anggūr*.

CHARNIÈRE, s. f., انجن *ensil*, *injin*, سندی *sendi*. A charnière, فتی *ber-ensil*. Boîte à —, فتی یخ برانسل *peti yang ber-ensil*.

CHARNU, E, adj., بردآخ *ber-dāging*.

CHARNU, corpulent, دنتق *denòk*, گندت *gandut*.

CHARNU, replet, تمبن *tambun*, گتق *gumuk*.

CHARNURE, s. f., حال داخ *hāl dāging*.

CHAROGNE, s. f., بشکی *bangkey*, بشکی یخ بوسق *bangkey yang būsuk*, بناتخ یخ ماتی *binātang yang mātī*. Puer comme une —, بوسق سفرت *būsuk seperti bangkey*.

CHARPENTE, s. f., فراساهن توکخ کایو *per-usāh-an tukang kāyu*. Bois de —, کایو فراسوه *kāyu per-ūsaḥ*, کایو باکل رومه *kāyu bakal rūmah*. Maison en —, رومه کایو *rūmah kāyu*. La — du corps, سکل تولخ بدن *segala tulang badan*.

CHARPENTER, v. a., travailler le bois, مشرجاکن کایو *mergarjā-kan kāyu*.

CHARPENTER, couper, tailler d'une manière maladroite, دغن بارخ مومتخ کورخ بائق *memūtung barang dengan kūrang bāik*.

CHARPENTERIE, s. f., کفنداین توکخ *ka-pandēy-an tukang kāyu*.

CHARPENTIER, s. m., توکخ کایو *tukang kāyu*, قندی *pandey kāyu*. — de navire, توکخ کایو دکفل *tukang kāyu di-kapal*. Hache de —, کافق قندی کایو *kāpak pandey kāyu*.

CHARPIE, s. f., کاشس درکاین تراوری *kāpas deri kāin ter-ūrey*.

CHARRETÉE, s. f., مواتن قذاتی *muāt-an pedāti*, ایسی قذاتی *īsi pedāti*.

CHARRETIER, IÈRE, s., جورو قذاتی *jūru pedāti*, اورخ مشهتر قذاتی *ōrang meng-hantar pedāti*.

CHARRETTE, s. f., قذاتی *pedāti*. — à bras, قذاتی کچل یخ دهیل اورخ *pedāti kexil yang di-hēla orang*.

CHARRIER, v. a., مېاو دالم قذاتی *mem-bāwa dālam pedāti*. — des bois, مېاو کایو دالم قذاتی *mem-bāwa kāyu dālam pedāti*.

CHARRIER, entraîner, مندهکن *memindah-kan*. La rivière charrie du sable, سوغی ایت مندهکن قاسر *sūngēy itu memindah-kan pāsir*.

CHARROI, s. m., قېمبواڼ *pem-bawā-an*, حال مېاو *hāl mem-bāwa*, حال مندهکن *hāl memindah-kan*.

CHARRON, s. m., توکخ قذاتی *tukang pedāti*, قندی مېوت قذاتی *pandey mem-būat pedāti*.

CHARRONNAGE, s. m., کفنداین توکخ *ka-pandēy-an tūkang pedāti*, فداتی *ka-pandēy-an tūkang pedāti*, فراساهن توکخ فداتی *per-usāh-an tūkang pedāti*.

CHARRUE, s. f., تڭگال *tanggāla*, لیده *lūku*. Le soc de la —, لیده *lūku*. Le bois de la —, نایم *nāyam*. Le bois de la —, کایو تڭگال *kāyu tanggāla*. Le manche de la —, باتڭ تڭگال *bātang tanggāla*. Labourer avec la —, منڭگال *menanggāla*, ملوکو *me-lūku*.

Prov. Mettre la — devant les bœufs, ملاءى فکرجان درڤد هيسين *me-mulā-i pe-karjā-an deri-pada habis-an-ña*. Mettre la main à la — et regarder derrière soi, تباد *tiāda tetup dālam pe-karjā-an*.

CHARTÉ, s. f., شرط *šart*, حکم *hukum*. — constitutionnelle, شرط *šart ka-rajā-an*. — d'héritage, شرط فساك *šart pusāka*, شرط وارث *šart wārīš*. — de division, شرط مہاگي فساك *šart mem-bahāgi pusāka*.

CHAS, s. m., trou d'une aiguille, لوبڭ جارم *lōbang jārūm*.

CHAS, colle de tisserand, کنڭي *kanjī*.

CHASSE, s. f., چندی *xandi*, فتی *peti simpan*, سمڤن سسساان القديسن *sisa-sisā-an el-ḡadīsīn*. — d'or,

چندی درڤد امس *xandi deri-pada amās*.

CHASSE, s. f., action de poursuivre, فڭسیرن *perg-usīr-an*. Donner la — aux sauterelles, مغوسر بلاڭ *merg-ūsīr bilālang*. Donner la — aux voleurs, مغوسر اورڭ فڭچوری *merg-ūsīr ōrang pen-xūri*.

CHASSE, action de chasser, فمبرون *pem-burū-an*. Aller à la —, فڭرکی *pergi hendak mem-būru*. Faire bonne —, منداڤت باڤق *men-dāpat bāñak per-burū-an*.

CHASSE, gibier, poursuite du gibier, فمبرون *per-burū-an*. Lieu de —, تڤڤت فمبرون *tampat per-burū-an*. Fusil de —, سناڤڭ فمبرون *senāpang per-burū-an*. Chien de —, انڭڭ فمبرون *anjing per-burū-an*. Le temps de la —, موسم فمبرون *mūsīm pem-burū-an*. Permis de —, قرطاس اذن اکن ممبرو *ḡartās izīn ākan mem-būru*.

CHASSÉ, E, part. pas. du verbe chasser, expulsé, هالو *hālaw*, بوڭ *būang*, دبوڭکن *di-būang-kan*.

CHASSÉ, poursuivi, اوسر *ūsīr*, کڭر *kejār*.

CHASSÉ, poussé avec violence, ترلنتق *ter-lantak*.

CHASSÉ, comme le gibier, بورو *būru*, دبورو *di-būru*.

CHASSE-MARÉE, s. m., نام قراهو کچل *nāma prāhu kexil ber-tiang dūa*.

CHASSER, v. a., expulser, مځهالو *meng-hālaw*, مېهن *me-nūh-kan*, مېوځن *mengalūar-kan*, مېوځن *mem-būang-kan*. — les bœufs devant soi, مځهالو ساڼی *meng-hālaw sāpi*. — les gens de la maison, مېهن اورغ در رومه *me-nūh-kan orang deri rūmah*. — quelqu'un du pays, bannir, مېوځن اورغ در نځری *mem-būang-kan orang deri nagri*.

CHASSER, poursuivre, مځوسر *meng-ūsir*, مېوځو *mengejār*, مېوځو *mem-būru*. — l'ennemi, مځوسر موده *meng-ūsir mūsuh*. Les oiseaux qui chassent aux sauterelles, بورغ یخ *būrug yang meng-ūsir bilālang*. Se — mutuellement, براوسر *ber-ūsir-ūsir-an*.

CHASSER, faire disparaître, مځهیلځن *meng-hilang-kan*. — le chagrin, مځهیلځن شغل *meng-hilang-kan šugul*.

CHASSER, pousser avec violence, ملټق *me-lantak*. — un clou, ملټق *me-lantak paku*.

CHASSER, pousser en avant, مځوټق *meng-ūpak*. — son cheval, مځوټق *meng-ūpak kudā-ña*.

CHASSER, aller à la chasse, مېوځو *mem-būru*, برېوځو *ber-būru*. — un

cerf, مېوځو روس *mem-būru rusa*. — le cochon sauvage, مېوځو بابی *mem-būru bābi hūtan*. — au fusil, مېوځو دغن سناڅ *mem-būru dengan senāpang*. — avec une meute de chiens, مېوځو دغن سکاو *mem-būru dengan sa-kāwan anjing*. — dans la forêt, مېوځو دالم *mem-būru dālam hūtan*.

CHASSER, v. n., (un navire sur son ancre), لارت *lārat*. Le navire chasse, کفل ایت لارت *kapal itu lārat*.

Prov. Bon chien chasse de race, اټق منورت قربواتن ایبو بڅاک *ānak menūrut per-buāt-an ibu bapā-ña*. Chasser aux blancs moineaux, مځوځاکن فکرچان یخ سی ۲ *meng-arjā-kan pe-karjā-an yang sia-sia*.

CHASSEUR, EUSE, s., اورغ قېوځو *orang pem-būru*, اورغ برېوځو *orang ber-būru*.

CHASSIE, s. f., نیلس مات *nīlas māta*, ساکت نیلس *sakit nīlas*.

CHASSIEUX, EUSE, adj. Des yeux —, مات نیلس *māta nīlas*. Personne chassieuse, اورغ یخ نیلس مات *orang yang nīlas matā-ña*.

CHASSIS, s. m., څمځگر *peminggir*, بیره *bīrih*. — d'une croisée, څمځگر *peminggir jandēla*. — d'un treillis, بیره کسکیسی *bīrih kisi-kisi*.

CHASSIS, métier à broder, څېداغن *pe-bidāng-an*.

CHASTE, adj., pur, سوچی *sūxi*,
 سنونه *bersih*. —, continent, سنونه
senūnuh. —, vierge, فراوان *prāwan*.
 Personne —, اورغ سوچی *ōrang*
sūxi. Cœur —, هاتی یغ سوچی *hāti*
yang sūxi. Baiser —, چیم یغ سوچی
xīum yang sūxi. Manières —,
 کلکون یغ سنونه *ka-lakū-an yang*
senūnuh. Style —, چارکراغن سورت
xāra karāng-an sūrat yang
senūnuh.

CHASTEMENT, adv., فري یغ سوچی
pri yang sūxi, دغن سنونه *dengan*
senūnuh.

CHASTETÉ, s. f., کسچین *ka-suxi-an*. —,
 حال *virginité*, فراوان *hāl prāwan*,
 بکر *biker*.

CHASUBLE, s. f., سبی امام مہوت
sabèy inām mem-būat mīsa.

CHAT, s. m., کوچغ *kūxing*, کوچغ
kūxing jantan. — femelle,
 chatte, کوچغ بتین *kūxing betina*.

— sauvage, کوچغ جالغ *kūxing*
jālang, کوچغ هوتن *kūxing hūtan*.

Chat civette, جب *jebāt*.

Prov. Ces gens s'accordent
 comme chiens et chats, اورغ ایت
 سنیا س بربنتہتہان *ōrang itu san-*
tiāsa ber-bantah-bantāh-an. Il
 n'y a pas là de quoi fouetter un
 chat, تیا سالہن براہ *sālāh-ña tiāda*
brāpa. Se servir de la patte du
 chat pour tirer les marrons du feu,

مکغ اولر دغن تاغن اورغ یغ لاین
memegāng ūlar dēgan tāngan
ōrang yang lain. Acheter chat en
 poche, مبل ی بارغ دغن تیا د ملیت دی
mem-beli bārang dēgan tiāda
me-lihat dia itu. Eveiller le chat
 qui dort, مشاجقکن اورغ جاہت
merg-ajak-kan ōrang jāhat. Ap-
 peler un chat un chat, منامی سواتو
me-namā-i sa-suātu
dēgan namā-ña. Il n'y a pas un
 chat, سورغ فون تیا د *sa-ōrang pūn*
tiāda.

CHÂTAIGNE, s. f., بوہ سراغن *būah*
sarāngan, براغن *barāngan*, تاقس
tāpus, قسطل *kaṣṭal*.

CHÂTAIGNIER, s. m., فوہن سراغن
pōhon sarāngan, فوہن براغن *pōhon*
barāngan, فوہن قسطل *pōhon kaṣṭal*.
 Bois de —, کایو فوہن سراغن *kāyu*
pōhon sarāngan, کایو فوہن قسطل
kāyu pōhon kaṣṭal.

CHÂTAIN, adj. m., ورن بوہ سراغن
warna būah sarāngan, فیرغ *pērang*.

CHAT-CERVIER, s. m., توفہ *tūfah*.

CHÂTEAU, s. m., کوت *kōta*, برج *burj*.

CHÂTEAU, maison de plaisance,
 مالکی *mālī*, رومہ *rūmah besār*, گے *gēy*.

Prov. Faire des châteaux en
 Espagne, مہوت دینہ یغ سی ۲ *mem-*
būat dīnah yang sia-sīa.

CHÂTELAIN, E, adj., اورغ یغ امفون *orang yang ampūna burj*, اورغ *orang yang ampūna mālīgēy*.

CHAT-HUANT, s. m., بورغ هنتو *būrug hantu*, بورغ فغثقت *būrug punggok*.

CHÂTIER, v. a., corriger, réprimander, مشهردق *meny-ajār-i*, مشهردق *meny-hardik*.

CHÂTIER, punir, fustiger, faire souffrir, مپقسن *meñiksa*, مپقسن *meñiasat-kan*. — les coupables, مپقساکن اورغ برساله *meñiksā-kan* *orang ber-salah*. — son corps, مپقسن *meñiasat-kan tubuh*.

CHÂTIER, polir, rendre plus correct. — le style, ممیسکی چارکراغن سورت *mem-baik-i xāra karāng-an sūrat*.

CHÂTIMENT, s. m., هردق *hardik*, سقس *siksa*, کسقساکن *ka-siksā-an*, سیاسه *siāsāt*. — envoyé de Dieu, سقس یغ داتغ درقد الله *siksa yang datang deri-pada allah*. Un rude —, سقس یغ کرس *siksa yang krūs*.

CHATON, s. m., کوچغ *petit chat*, کوچغ *kūxing kexil*, انق کوچغ *anak kūxing*.

CHATON, la partie d'une bague où une pierre précieuse est enchassée, کراغن *karāng-an*, تمقت *tampat permāta di-xinxin*.

CHATOUILLEMENT, s. m., حال کلی *hāl gili*.

CHATOUILLER, v. a., کلی گیلی *gili*, کلی *gili*.

Fig. —, flatter, ممبرجق *mem-būjuk*, منچمبو *men-xumbu*.

CHATOUILLEUX, EUSE, adj., یغ یغ لکس *yang ka-gili-an*, یغ لکس *yang lekūs me-rasā-i gili*.

Fig. —, qui s'offense aisément, اورغ فماره *orang pe-mārah*, یغ *yang lekūs mārah*. Affaire chatouilleuse, فکرچان یغ مشکل *pe-karjā-an yang muškil*.

CHATOYANT, E, adj., یغ فلباکی ورن *yang pel-bāgey warna xahayā-ña*.

CHATOYER, v. n., برچهی دغن *ber-xahāya dengan pel-bāgey warna*.

CHAT-PARD, s. m., کوچغ ریمو *kūxing rīmar*.

CHÂTRÉ, E, part. pas. du v. châtrer, بالیو *kabīri*, کاسم *kāsim*, بلیو *bālīyu*, فوئغ *pūtung*. Un cheval —, کود کبیری *kūda kabīri*. Poulet —, (chapon), هایم کبیری *hāyam kabīri*.

CHÂTRER, v. a., مغبریکن *mengabirī-kan*, مغاسمکن *mengāsīm-kan*.

— un homme, اورغ لکلاکی *orang laki-laki*.

— un taureau, مغبریکن لبو جنتن

mengabiri-kan lembu jantan. — des ruches, معبل مادو دان لیلن *yang lekus mārāh*. Jouer à la main chaude, نام سواتو فرمینن *nāma suātu per-māin-an*.

SE CHÂTRER, v. pron., مغبریکن *menāngis* درین *dengan yang sāngat*.

CHAUD, E, adj., فانس *pānas*, هوا *hāngat*, حر *hār*, سو *ṣūh*. Le soleil est —, مهاری اد *mahārī ad*. Une contrée chaude, فانس *mata-hārī ada pānas*. Un jour —, هاری فانس *hārī pānas*. Une contrée chaude, نگرې یخ فانس *nagrī yang pānas*. Saison chaude, موسم فانس *mūsīm pānas*. Fer —, بسی هانت *besī pānas*, بسی فانس *besī hāngat*. Eau chaude, ایر فانس *āyer pānas*. Des habits chauds, فانس *pakēy - an pānas*. Cendre chaude, بار فانس *bāra pānas*. Fièvre chaude, دم فانس *demām pānas*. Extrêmement —, ترلالو فانس *ter-lālu pānas*.

CHAUD, piquant, de haut goût, فانس *pedās*, فانس *pedih*. Le poivre-long est —, چابی اد فانس *xābē ada pedās*.

CHAUD, ardent, passionné. Un cœur —, هاتی فانس *hāti pānas*, هاتی یخ براهی *hāti yang berāhi*. Caractère —, فراغی فانس *perāngi pānas*, فرغ فانس *prāng prūs*. Un ami —, صحابه یخ راجن *ṣohābat*

yang rājīn. Une tête chaude, یخ *yang lekus mārāh*. Jouer à la main chaude, نام سواتو فرمینن *nāma suātu per-māin-an*.

Loc. Pleurer à chaudes larmes, فانس *menāngis* دغن یخ ساغت *dengan yang sāngat*.

Prov. Il faut battre le fer pendant qu'il est —, هارس مغرجاکن فکرجان *hārus mergarjā-kan pe-karjā-an itu pada kotika yang bāik*.

CHAUD, s. m., chaleur. فانس *pānas*, کفانس *ka-panās-an*, کبختان *ka-bāngāt-an*. Endurer le —, مناهن *menāhan pānas*.

Prov. Souffler le — et le froid, مموجی دان منچلا *memūji dān men-xelā*.

CHAUDEMENT, adv., فانس *pānas*, اتس فانی یخ فانس *ātas prī yang pānas*.

CHAUDEMENT, avec ardeur, دغن *dengan lekus*, دغن کرس *dengan krūs*.

CHAUDIÈRE, s. f., کوالی *kuwālī*, فانس *prīuk tembāga*. — de teinturier, کوالی توکغ فنجلف *kuwālī tūkang pen-xelōp*. — à vapeur, کوالی اسف *kuwālī āsap*.

CHAUDRON, s. m., کوالی لچل *kuwālī kexil*, کوالی تمباک *kuwālī tembāga*.

CHAUDRONNERIE, s. f., کفنداین *ka-pandēy-an tūkang tembāga*, حال مخرجاکن تَبَاکْ *hāl mengerjā-kan tembāga*. —, ustensiles de cuisine, شکرجاکن توکغ تَبَاکْ *pe-karjā-an tūkang tembāga*.

CHAUDRONNIER, IÈRE, s., توکغ تَبَاکْ *tūkang tembāga*, پندی تَبَاکْ *pandēy tembāga*. — raccommodeur, توکغ تَبَاکْ *tūkang prūk*, توکغ مخفل ثریق *tūkang menampal prūk*.

CHAUFFAGE, s. m., action de chauffer, حال ممانسکن *hāl memānas-kan*. — d'un four, حال ممانسکن *hāl memānas-kan dāpur*. Bois de —, کایو اَپی *kāyu āpi*.

CHAUFFE-PIED, s. m., شرکاکس *per-kākas memānas-kan kākī*.

CHAUFFER, v. a., مندیغ *men-diang*, مغشغش *merg-ganggang*. Faire —, ممانسکن *memānas-kan*, منجدیکن *merg-hāngat-kan*, فانس *menjadī-kan pānas*. Faire — de l'eau, ممانسکن ایر *memānas-kan āyer*. — un four, دافر ممانسکن *memānas-kan dāpur*.

SE CHAUFFER, v. pron., بردیغ *ber-diang*, برگشغش *ber-ganggang*, بردیغکن درین *ber-diang-kan dirī-ña*.

CHAUFFERETTE, s. f., قتی یغ *berlobug datan* بار دماسکن اورغ

دالمن مک قتی ایت دفاکی اوله شرمفون *peti yang ber-lōbang di-atas-ña dān bāra di-māsuk-kan orang dālam-ña maka peti itu di-pākey ūleh perampūan memānas-kan kakī-ña*.

CHAUFFEUR, s. m., اورغ مَبوت *orang mem-buat āpi di-dāpur*, اورغ فغوفق اَپی *orang peng-ūpak āpi*.

CHAUFFOIR, s. m., یلق فانس *bilik pānas*, اورغ برگشغش *tampat māna orang ber-ganggang*.

CHAUFOUR, s. m., four à chaux, دافر باکر کافر *dāpur bākar kāpur*.

CHAUFournier, s. m., چورو *jūru pe-kapūr-an*, اورغ *orang mem-bākar kāpur*, اورغ منجول کافر *orang men-jūal kāpur*.

CHAULER, v. a., مزندمکن کندم دالم *me-rendam-kan gundum dālam āyer kāpur dahūlu deri-pada menābur gundum itu*.

CHAULER un champ, منابر کافر *menābur kāpur dālam bendang ākan mem-baik-i tānah*.

CHAUME, s. m., جرای *jerāmi*, مرغ *merang*. Une botte de —, سبرکس جرای *sa-berkas jerāmi*. Champ de —, بندغ جرای *bendang*

jerāmi. Maison couverte en —, رومه براتف جرامی *rūmah ber-ātap jerāmi*. Brin de —, تشکی جرامی *tankey jerāmi*, باتخ مرغ *bātaŋ merāŋ*.

CHAUMIER, s. m., تمبونن جرامی *timbūn-an jerāmi*.

CHAUMIÈRE, s. f., رومه براتف جرامی *rūmah ber-ātap jerāmi*, رومه اورغ *rūmah ōrang meskīn* مسکین دقادغ *di-pādaŋ*, رومه کچل دقادغ *rūmah keŋil di-pādaŋ*.

CHAUSSE, s. f., à filtrer, کاین اکن *kāin ākan* مناشکن بارغ یغ چایر *menāpis-kan bāraŋ yaŋ xāer*, تپسین *tapīs-an*.

CHAUSSEE, s. f., digue, گلغ *gelōŋ*, تربس *terbis*. —, dans un champ de riz, پماتخ *pemātaŋ*. —, revêtement du bord d'une rivière, همبارغ *hambāraŋ*. — soutenue de maçonnerie, تمبق *temboŋ*. Elever une —, منمبق *menemboŋ*.

CHAUSSEE, partie bombée d'un grand chemin ou d'une rue, par opposition aux trottoirs, جالان *jālan karēta*.

CHAUSSEUR, v. a., avec un nom de chose pour régime, ماماکی *memākey*. — dessouliers, ماماکی سفاتو *memākey sapātu*. — des bas, ماماکی سارغ کاکي *memākey sārūŋ kākī*. — des sabots, ماماکی سفاتو کايو *memākey sapātu kāyu*.

CHAUSSEUR, couvrir les pieds d'une chaussure, مغانکن *mergenā - kan*. — le pied droit, مغانکن سفاتو کفد *mergenā-kan sapātu ka-pada kākī kānan ōraŋ*. — quelqu'un de bas de soie, مغانکن سارغ کاکي سوتر کفد کاکي اورغ *mergenā-kan sārūŋ kākī sūtra ka-pada kākī ōraŋ*. Ces souliers me chaussent bien, سفاتو ایت بايق ثد *sapātu itu bāiŋ pada hamba*.

CHAUSSEUR un arbre, تانه مبوبه کايو *mem-būbuh tānaŋ ka-kākī pōhon kāyu*.

Prov. Cela me chausse, ایت فانت *itu pātut pada hamba*.

CHAUSSES, s. f. pl., culotte, caleçon, سلور *selūar*, چلان *xelāna*. — de drap, سلور سقلات *selūar saŋelāt*. — amples, سلور لشکر *selūar lūŋgar*. Ces — sont trop étroites, سلور ایت تر لالو سسق *selūar itu ter-lālu sesāk*. Prendre ses —, ماماکی سلورن *memākey selūar-ña*. Boutonner ses —, مغانچخ سلور *merganxīŋ selūar*.

Prov. Il n'a pas de —, ای مسکین *ia meskīn sa-kālī*. N'y portez pas vos —, جانن فرکي سان *jāŋan perŋi sāna*.

CHAUSSE-TRAPE, s. f., رنجو *ranjaw*, بورغ *bōraŋ*. Mettre des chausse-trapes, مبوبه رنجو *mem-būbuh ranjaw*.

CHAUSSETTE, s. f., سارڻ ڪاڪي ڦنڊو *sarung kākī pendek*.

CHAUSSON, s. m., چڙڻو *kawg*, سڦاڻو ريڻ *sapātu ringan*, سارڻ ڪاڪي ڦنڊو *sarung kākī pendek*.

CHAUSSURE, s. f., سڪل ٻارڻ ڀڃ *segala barang yang di-pakey orang akan menutup kaki-ña*.

CHAUVE, adj., ڪنڊل *sūlah*, ڪڏل *gundul*, ڪڦال *būtaḥ*. Tête —, ڪڦال *kapāla sūlah*. Une personne qui est —, سڙو ڀڃ ٻرڪنڊل *sa-orang yang ber-gundul*. Devenir —, منڃاڏي ڪنڊل *men-jādi gundul*. Oiseau à tête —, ٻورڻ ٻوٽو *būrung būtaḥ*.

CHAUVE-SOURIS, s. f., لاور *lāwar*, ڪلالور *kalalāwar*, ڪلالو *kalalāwa*, ڪلٻٻٻ *kalambit*. —, grosse espèce, ڪلڀرت *kampret*. —, vampire, ڪلڻوڻ *kalūwang*. —, renard volant, ڪالڻوڻ *kālong*. Autre espèce de —, چرچوري *xuri-xūri*.

CHAUVETÉ ou CALVITIE, s. f., ڪڏنڊول *ka-gundul-an*.

CHAUX, s. f., ڪاڦر *kāpur*. — vive, ڪاڦر هيڏو *kāpur tōhor*, ڪاڦر ماتو *kāpur hīdup*. — éteinte, ڪاڦر ماتو *kāpur mātī*. Prendre de la — avec le bout du doigt pour le bétel, چوٽو *xōlek*. Faire de la —, منونو ڪاڦر

menūnu kāpur. Four à —, دائر *dāpur kāpur*. Blanchir à la —, ملا ٻر دڻ ڪاڦر *me-lābur dengan kāpur*.

Prov. Fait à — et à ciment, ڀڃ ڀڃ قوت *yang kūwat*, ڀڃ ڀڃ *yang tetap*.

CHAVIRÉ, E, part. pas. du v. chavirer, تر ٻالڻو *ter-bālik*, بله *ter-bālik-belūh*.

CHAVIREMENT, s. m., ٻالڻو بلاهن *bālik-belāh-an*.

CHAVIRER, v. n., ٻر ٻالڻو *ber-bālik*, بله *ber-bālik-belūh*. Faire —, ممبالڪن *mem-bālik-kan*.

CHEF, s. m., ڪڦال *kapāla*. Le — de Saint Jean, ڪڦال قديس *kapāla kadīs yahyā*. Par mon —, دم ڪڦالڪ *demi kapālā - ku*.

CHEF, celui qui est à la tête, اڻڻ *kapāla panghūlu*, ڪڦال *āgung*, ڀڃ ٻسر *yang besār*. — d'État, ڀڃ ڊڦرتون *yang di-per-tūan*. — de district, دمڻ *demang*. — d'armée, ڦڻ *pang-lima*. — d'armée navale, ڦڻ لاوت *pang-lima laut*. — d'armée de terre, ڦڻ ڦڻ *pang-lima prang*. — de famille, ڪڦال *kapāla isi rūmah*. — de file, ڀڃ ٻر جان دموک *yang ber-jālan di-mūka*. — de timonnerie, چورو *jūru kamūdi*. — d'atelier, توڪڻ اڻڻ *tukang āgung*. — de

cuisine, جورو دافر *jūru dāpur*.
— de complot, قهپولو اورغ درهاك *qaghūlu ōrang durhāka*. Greffier
en —, جورو تولى يڭ قرتام *jūru tūlis yang portāma*.

Loc. De son —, در كهندق سندرین *deri ka-hendaq sendirī-nā*.

CHEF-D'OEUVRE, s. m., قربواتن يڭ *qurbuāt-an yang indah*
۲۵۵۵ *per-buāt-an yang indah*, بارغ كفنداين *bārang ka-pandēy-an*.

CHEF-LIEU, s. m., ايوو نكرى *ibu nagrī*.

CHEIK ou CHEIKH, s. m., شيخ *šeik*.

CHEMIN, s. m., جالان *jālan*.
Grand —, لهالامن *halāman*, له *lebūh*. — étroit, rue, لورغ *lūrung*.
— uni, جالان رات *jālan rāta*. —
droit, جالان بتل *jālan betul*. —
tortueux, جالان بڭقوڭ *jālan bengkoḡ*.
— raboteux, جالان لكقوڭ *jālan lekòḡ-lekòḡ*. — battu, جالان تكن *jālan tekən*. — de traverse, سمڭغ *simpaṅ*. — de fer, جالان بسى *jālan besī*. — royal, جالان راي *jālan rāya*. — des voitures, جالان *jālan karēta*. Le — de la
croix, جالان قرسڭڭاهن *jālan per-singgāh-an*. Se mettre en —, براڭكت *ber-āṅkat*, جالان *pergi ber-jālan*. Etre en —, اد جالان *ada di-jālan*. Au milieu du —, دنڭه

جالان *di-tengah jālan*. Le — que
quelqu'un a déjà fait, جالان يڭ سده *jālan yang sudah di-jālān-i ōrang*. Couper le —, مپاكت *meñakat jālan*. Montrer le —,
جالان مننچقن *menunjuk - kan jālan*. Rencontrer quelqu'un en —,
جالان برتو دغن اورغ دجالان *ber - temū dengan ōrang di-jālan*. Se tromper
de —, برسست در جالان *ber-sesāt deri jālan*. Ce — conduit à la
rivière, جالان ايت قوڭكى كسوڭى *jālan itu pergi ka-sūngēy*. Rester en —,
جالان تڭگلد *tinggal di-jālan*. Laisser
en —, مننچقن دجالان *meninggal - kan di-jālan*. Voleur de grand —,
جالان پئامون اورغ قپامن *ōrang peñāmun*. Une
journée de —, سهارى برجالان *sa-hāri ber-jālan*. Il fait beaucoup
de —, اى برجالان لكس *ia ber-jālan lekūs*.

Fig. Le — de la vertu, جالان
كبيچيكن *jālan ka-bijik-an*. Le —
des grandeurs, جالان كڭد كپسارن *jālan ka-pada ka-besār-an*.

Loc. Aller le droit —, ملكوكن *me-lakū-*
تقرجان دغن تولى هاتي *kan pe-karjā-an dengan tūlus hāti*.
Couper le — à quelqu'un, مننچقن *menegāh-*
جالان قمرجان *kan ōrang mengarjā-kan pe-karjā-*
an. S'arrêter en —, تياد مڭهپسكن *tiāda meng-habis-kan pe-*
كارجā-an. Le — des écoliers, جالان

جالن یخ جاوه *jālan panjam*, جالنج *jālan yang jāuh*.

CHEMINÉE, s. f., تفت ائی درومه *tampat āpidi-rūmah*. Tuyau de —, پانچورن اسف *panxūr-an āsap*. Ramoneur de —, اورخ مپاؤف پانچورن اسف *ōrang meñāpu panxūr-an āsap*.

Loc. Faire quelque chose sous la —, مشرجاکن فکرجان سرت دیم ۲, *mergarjā-kan pe-karjā-an serta dīam-dīam*.

CHEMINER, v. n., برجالن *ber-jālan*. — lentement, برجالن ثرلاهن ۲, *ber-jālan perlāhan-perlāhan*. — droit, برجالن بتل *ber-jālan betul*. — ensemble, برجالن برسما *ber-jālan ber-sama-sāma*. Après avoir cheminé deux heures, سده جالن دو *sudah jālan dūa jām lamā-ña*.

CHEMISE, s. f., کیمج *kamēja*, سبی *sabèy*. — d'homme, کیمج فد اورخ *kamēja pada ōrang laki-laki*. — d'enfant, کیمج فد کانتق ۲, *kamēja pada kănak-kănak*. — fine, کیمج درفد کاین هالس *kamēja deri-pada kăin hălus*. Le col de la —, لهر کیمج *lēher kamēja*. Le poignet d'une —, تاغن کیمج *tāgan kamēja*. Prendre une — blanche, ماکي *memākey kamēja bresī*.

CHEMISE, enveloppe, سارخ *sārung*. — d'une chaise, کرسی سارخ *sārung krusī*.

Loc. Perdre jusqu'à sa dernière —, هیلخ سموان سکالی *hīlang samuā-ña sa-kālī*. N'avoir pas de —, جادی مسکین سکالی *jādi meskīn sa-kālī*.

CHEMISSETTE, s. f., کیمج کچل *ka-mēja kexil*, کیمج قندق *kamēja pendek*.

CHEMISIER, ÈRE, s., اورخ مپوت *ōrang mem-būat kamēja*, کیمج *ōrang mem-būat kamēja*, توکخ کیمج *tūkang kamēja*.

CHENAL, s. m., سروکن *serōk-an*, سلورن *salūran*.

CHENAL, canal pratiqué le long d'un toit, آتف سلورن *salūran ātap*.

CHENAPAN, s. m., ریسو *rīsaw*, گیبان *gibāna*, بغست *bangsāt*.

CHÈNE, s. m., جاتی *jāti*, ثوهن *pōhon jāti*. Un — touffu, جاتی *pōhon jāti yang rendang*. Bois de —, کایو جاتی *kāyu jāti*. Feuille de —, داون ثوهن *dāun pōhon jāti*. Table de —, میج کایو جاتی *mēja kāyu jāti*. Etre assis à l'ombre d'un —, دودق *dūduk di-bāwah nāwung pōhon jāti*.

CHENET, s. m., فرکاکس بسی منغکخ *per-kākas besī me-nangung kāyu di-tampat āpi*, تفت ائی *tongkaw besī*.

CHÈNEVIERE, s. f., بندخ گنج *ben-dang ganja*.

CHÈNEVIS, s. m., graine de chanvre, بيجی گنج *biji ganja*.

CHÈNEVOTTE, s. f., باتخ گنج *bātaṅ ganja*, جرāmī گنج *jerāmī ganja*.

CHENIL, s. m., تمثت انجخ فربرون *tampat anjing per-burū-an*, رومه *rūmah anjing*.

Fig., رومه کچل دان کوتر *rūmah kexil dān kōtor*.

CHENILLE, s. f., ریخ *rīyang*, هولت *hūlat*, کریدق *keridik*, هولت بولو *hūlat būlu*, کريدق *keridik*. Grosse espèce de — verte, هولت سنتادو *hūlat sintādu*.

CHER, ÈRE, adj., tendrement aimé, ککاسه *ka-kāsih*, دچنته کاسه *di-xinta kāsih*, ادند *adinda*. Mon — enfant, انك يڭ ککاسه *anak-ku yang ka-kāsih*, بوه هتيك *būah hatī-ku*, جهای *xahāya matā-ku*. Mon — père, بڭاك يڭ بايق *bapā-ku yang bāiḱ*. Celui qui nous est —, يڭ *yang saḥāya* سهای سکين سکاى *sa-kali-an sukā-i*.

CHER, qui coûte beaucoup, ماهل *māhal*, هرک تغکی *harga tinggi*. L'étoffe est —, کاین اد ماهل *kāin ada māhal*. Les fruits sont —, بوه اد ماهل *būah ada māhal*. J'ai acheté —, je veux vendre —, کبلی ماهل هندقك جول ماهل *ku-beli māhal hendak-ku jūal māhal*.

CHEROHER, v. a., منچهارى *men-xahāri*, مپدق *meñdik*, ممت *me-*

menta. — des marchandises, منچهارى *men-xahāri dagāṅ-an*. — fortune, منچهارى اتخ *men-xahāri untung*. — la vérité, مپدق کبارن *meñdik ka-benār-an*. — querelle, منچهارى هچکت *men-xahāri xekit*. — son pain, sa vie, ممت رزقین *me-menta rezekī-ña*, منچهارى *men-xahāri ka-hidup-an-ña*.

CHEROHER, s'efforcer, user de moyens, مغسهاکن *meng-usahā-kan*, مغسهاکن *meng-upayā-kan*. — à devenir savant, مغسهاکن درين اکن *meng-usahā-kan diri-ña ākan men-jādi pandey*. — à voler quelque chose, مغسهاکن اکن *meng-upayā-kan ākan men-xūri*.

Prov. Cherchez et vous trouverez, چهريله مك كامواکن منداث *xahāri-lah maka kāmū ākan men-dāpat*. — quelqu'un par mer et par terre, منچهارى اورغ دسموتمثت *men-xahāri orang di-samuā tampat*. — midi à quatorze heures, هندق برېته *hendak ber-bantah*, منچهارى چکت *men-xahāri xekit*. — une aiguille dans une botte de foin, منچهارى بارغ يڭ *men-xahāri bārang yang sūkar dāpat*. Se — soi-même, مغرجاکن سکل فکرجاکن کارن *mengarjā-kan segala pekarjā-an kārna sendiri-ña*.

CHEROCHEUR, EUSE, s., فنجهارى *pen-xahāri*, اورغ منجهارى *ōrang men-xahāri*.

CHÈRE, s. f., مكانن *makān-an*, جمون *jamū-an*. Bonne —, مكانن *makān-an yang sedāp*. Maigre —, مكانن *makān-an yang kūrang*. Aimer la bonne —, سوك جمون *sūka jamū-an*. S'en-detter en faisant bonne —, جادى *jādi ber-hūtang sebab ber-jamu-jamū-an*.

CHÈREMENT, adv., avec affection, دغن چنت *dergan kāsih*, دغن کاسه *dergan xinta kāsih*.

CHÈREMENT, à grand prix, ماهر *māhal*, دغن هرک ماهر *dergan harga māhal*.

CHÉRI, E, part. pas. du v. chérir, ككاسه *yang ka-kāsih*, ترکاسه *ter-kāsih*, دبرهيکن *yang di-berahī-kan*. —, parlant d'un prince, فادک *pāduka*. Un enfant —, انق یغ ککاسه *ānak yang ka-kāsih*. Une épouse chérie, بينى یغ دبرهيکن *bīni yang di-berahī-kan*. Un prince —, بگند *baginda pāduka*.

CHÉRIF, s. m., شريف *šerīf*.

CHÉRIF, v. a., مغاسه *mergāsih*, مغاسه دغن سگنڤ هاتى *mergāsih dergan sa-genəp hāti*, براهى *berāhi*, سوك اکن *sūka ākan*. — ses enfants, مغاسه *mergāsih ānak - ŋa*. — sa

patrie, سوك اکن نگرين *sūka ākan nagri-ŋa*.

CHERSONÈSE, s. f., جزيرة *jeziret*. — d'or, تانه ملاک *tānah malāka*.

CHEITÉ, s. f., هرک ماهر *harga māhal*.

CHÉRUBIN, s. m., کروب *kerūb*. Dieu est assis sur les chérubins, الله دودق داتس کروب *allah dūdūq di-ātas kerūb-kerūb*.

CHÉTIF, IVE, adj., vil, méprisable, کورغ بغس *hīna*, کجى *keji*, کورغ *kūrang bangsa*. Une chétive personne, اورغ یغ هين *ōrang yang hīna*.

CHÉTIF, qui n'est pas de bonne qualité, یغ کورغ بايق *yang kūrang baik*, کاتى *kātik*. Des moutons chétifs, دمب یغ کورغ بايق *domba yang kūrang baik*. Chétive chère, مكانن یغ بايق کورغ *makān-an yang bānak kūrang*. Une chétive maison, رومه بورق *rūmah būruk*.

CHEVAL, s. m., کود *kūda*. — de trait ou de selle, کود کندراان *kūda kandarā-an*. — de race plein de feu, ou dressé, تيزى *tēzi*. — entier, کود جنتن *kūda jantan*. — hongre, کود کبيرى *kūda kabiri*. — roux, کود ميرہ *kūda mērah*. — pie, کود فلخ *kūda palang*. Un grand —, کود بسر *kūda besār*. Petit — (poney), کود کچل *kūda kexil*. —

qui va l'amble, کود یغ ملیکس *kūda yang me-līgas*. — qui va le galop, کود یغ لاری چشکلخ *kūda yang lāri xongklax*. — qui va le trot, کود یغ لاری ائگل *kūda lāri unggul*. Être à —, برکود *ber-kūda*. Monter à —, کود نایق *nāiḡ kūda*. Monter un —, کود منیکی *me-naīḡ-i kūda*. Descendre de —, تورن دراتس کود *tūrun deri ātas kūda*. Atteler ou seller un —, مماسخ کود *memāsang kūda*. Conduire un — par la bride, کود مننتن *menuntun kūda*. Exciter, éperonner un —, مئگرتقکن کود *meng-gertak-kan kūda*. Etriller un —, مئگارق کود *meng-gāruk kūda*.

Fig. Fièvre de —, médecine de —, اوبت کرس *demam krās*, دمم کرس *obat krās*. Aller à — sur un âne, مئغندرائی کلدی *mengandarā-i kal-dey*. Aller à — sur un bâton, مئغندرائی تئگت *mengandarā-i tungkat*.

Prov. Changer son — borgne contre un aveugle, جول سوتر بلی *jūal sūtra belī mestūli*. Il n'y a si bon — qui ne bronche, گآجه یغ برکاکي امفت بوله جاته جوک *gājah yang ber-kāki ampat būleh jātuh jūga*.

CHEVALERESQUE, adj., چار فهلوان *xāra pahluwān*, در فهلوان *deri pahluwān*. Conduite —, کلکون *ka-lakū-an pahluwān*.

CHEVALERIE, s. f., درجه فهلوان *darajat pahluwān*. Décoration de —, بنتخ تند حرمة *bintang tanda hormat*. Histoire de —, حکایة *ḡikāyat pahluwān*.

CHEVALET, s. m., کدکود *kuda-kūda*.

CHEVALET, instrument de torture, فرکاکس سغسار *perkākas sang-sāra*.

CHEVALIER, s. m., فهلوان *pahluwān*. Grade de —, فئگت فهلوان *ḡangkat pahluwān*. — courageux, فهلوان یغ برانی *pahluwān yang ber-rāni*. Un preux —, فهلوان یغ فرکاس *pahluwān yang perkāsa*. — d'industrie, اورغ یغ مندائت کهدوئن دغن *orang yang men-dāpat ka-hidūp-an-ña dengan dāya upāya*.

CHEVELU, E, adj., برمبت *be-rambut*, یغ رمتن فنجخ *yang rambut-ña panjang*. Une racine chevelue, اکر برمبت *akar be-rambut*. Cuir —, کولت تئگورق *kūlit tengkūrak*.

CHEVELURE, s. f., les cheveux, رمتب *rambut*. Belle —, رمتب یغ *rambut yang bāgus*. Fausse —, چار *xemāra*.

CHEVET, s. m., traversin, oreiller بئتل *bantal*, بئتل سراك *bantal serāga*.

CHEVET, tête du lit, هولوتمت تيدر *hūlu tampat tīdor*, کفال کپالا *kapāla garèy*.

CHEVEU, s. m., رمبت *rambut*. De beaux cheveux, رمبت یخ باگس *rambut yang bagus*. Des cheveux longs, رمبت *rambut panjang*. Cheveux noirs, رمبت هیت *rambut hitam*. Cheveux gris, blancs, اوبن *ūban*, رمبت پوتیه *rambut putih*. Cheveux rouges, رمبت میره *rambut merah*. Cheveux lisses, رمبت یخ لس *rambut yang lemas*. Cheveux épais, رمبت کببخ *rambut kembang*, رمبت کوجر *rambut kūjur*. Cheveux clairs, رمبت تفسی *rambut tangsey*. Cheveux crépus, رمبت ثقوه *rambut papūwah*, کریتخ *krēting*. Cheveux épars, رمبت تراوری *rambut terūrey*. Cheveux frisés, bouclés, رمبت برایکل *rambut ber-ikal*. Une boucle de cheveux artistement frisée, لندق *landek*. Cheveux hérissés, رمبت سرم *rambut seram*. Cheveux liés en forme de nœud sur le sommet de la tête, کندی *kundey*. Toupet de cheveux, جبل *jambul*. Nœud de cheveux, سگشل رمبت *sanggul rambut*. Chute des cheveux, لوره رمبت *luruh rambut*. Tresser les cheveux, رمبت مغنجم *meng-anjam rambut*. Peigner les cheveux, میسرس

رمبت *meñisir rambut*. Mettre les cheveux en désordre, میلسکن رمبت *mem-bilas-kan rambut*. Raser les cheveux, منچوکر کفال *men-xūkur kapāla*. Couper les cheveux, peine infamante, مراگس *me-rāgas*. Tailler les cheveux, مومتخ رمبت *memūtung rambut*. Arracher les cheveux, ممنتن رمبت *mem-bantun rambut*. Un —, رمبت سلی *rambut sa-ley*, رمبت سورت *rambut sa-ūrat*. De l'épaisseur d'un —, ستلبن رمبت *sa-tebāl-ūa rambut*. Plus nombreux que les cheveux de la tête, لبه بایق *lebèh bāñak deripada rambut kapāla*. Qui a des cheveux, برمبت *be-rambut*. Semblable aux cheveux, سروث رمبت *sa-rūpa rambut*.

D'après l'auteur du Makota raja : Des cheveux épais sont une marque de courage, رمبت کوجر ایت تند برانی *rambut kūjur itu tanda berāni*. Des cheveux lisses sont une marque de timidité et de manque de sagesse, رمبت یخ لس ایت تند ثناکت دان کورخ *rambut yang lemas itu tanda penākut dān kūrang būdi*. Des cheveux moyens (entre épais et clairs) indiquent de bonnes qualités, رمبت یخ سدخ ایت تند ثری یخ *rambut yang sedang itu tanda prī yang ter-pūji*. Des cheveux noirs indiquent l'intelligence

et la fidélité à tenir ses engagements, رمبت یخ هیتم ایت تند بودی *rambut yang hitam itu tanda budi dān meñam-pey-kan janji*. Des cheveux jaunes (blonds) indiquent un manque de jugement et un caractère prompt à s'emporter, رمبت یخ کونخ ایت تند *rambut yang kūnīng itu tanda kūrang budi dān sigrāh gūsar*. Des cheveux de couleur entre le rouge et le noir indiquent toutes sortes de bonnes qualités, رمبت انتار میره دان هیتم ایت *rambut antāra mērah dān hitam itu tanda segala pri yang ter-pūji*.

CHEVILLE, s. f., تربت *pāsak*, فاسق *terbut*, فاکو *lābang kāyu*, فاسق کایو *pāku kāyu*. — de fer, فاسق بسی *pāsak besī*. — de bois, فاسق *pāku kāyu*, فاکو کایو *pāku kāyu*. — longue, فاسق فنجیج *pāsak panjang*. Trou d'une —, لوبیخ فاسق *lōbang pāsak*. La pointe d'une —, فاسق هویج *hūjung pāsak*.

CHEVILLE du pied, مات کاکي *māta kākī*.

CHEVILLÉ, E, part. pas. du verbe cheviller, دفاسق *di-pāsak*.

CHEVILLER, v. a., ماسقی *memāsak*, مربوبه تربت *mem-būbuh terbut*.

CHÈVRE, s. f., کبش *kambing*. — sauvage, کبش هوتن *kambing hūtan*. Troupeau de —, کاون کبش *kāwan kambing*. Lait de —, ابر سوسو کبش *āyer sūsu kambing*.

CHÈVRE, instrument à élever des fardeaux, قنار *putār-an*.

CHÈVRE, outil composé de deux croix de Saint André, کدکود *kuda-kūda*. Pied-de-chèvre, levier, فغشکل *perg-ungkil*, فغشکل *perg-umpil*.

CHEVREAU, s. m., اتق کبش *ānak kambing*.

CHEVREUIL, s. m., کیج *kījang*, منجاشن *menjārgan*. Faon de —, اتق منجاشن *ānak menjārgan*.

CHEVRIER, ÈRE, s., کبال کبش *gombāla kambing*.

CHEVRON, s. m., کاسو *kāsaw*, کلکر *gelegār atap*.

CHEVROTÉ, v. n., en parlant des chèvres, برانق *ber-ānak*. Cette chèvre a chevroté, کبش ایت سده *kambing itu sudah ber-ānak*.

CHEVROTÉ, chanter d'une voix tremblotante, مپای دغن سوار یخ *me-nāñi dēng suāra yang gemelūtuk*.

CHEVROTINE, s. f., سمبورن بسراکن *sambūr-an besār ākan* منقب کیج *menembak kījang*.

CHEZ, prép., د *di*, ك *ka*, اکن *akan*, دغن *dengan*, فد *pada*, کغد

ka-pada, درومه *di-rūmah*. — moi, فداك *padā-ku*, درومهك *di-rūmah-ku*. Demeurez — moi, تَعَكَّلَه فداك *tinggal-lah padā-ku*. — vous, كقدام *ka-padā-mu*, درومه تون *di-rūmah tūan*. Je viens de — lui, همب داتخ در رومين *hamba dātang deri rūmah-ña*. — les Chinois, دنکری چین *di-nagrī xīna*. — les musulmans, دالم اکام اسلام *dālam agāma islām*.

CHIASSE, s. f., écume de métaux, ساغ *sānga*. — de fer, ساغ بسی *sānga besi*. — de cuivre, ساغ تمباک *sānga tembāga*.

CHIASSE OU CHIURE de mouches, تاهي لالت *tāhi lālat*.

CHIBOUQUE, s. f., ادودن دغن چورت *udūd-an dengan xūrat yang panjang*.

CHICANE et CHICANERIE, s. f., دعوا *dawā*, اچار *axāra*, سغکيت *sanggēta*, پغدوون *perg-adū-an*. Chercher —, منچهاری دعوا *men-xahāri dawā*.

CHICANER, v. n., بردعوا *ber-dawā*, برگاوی *ber-gāwey*, براچار *ber-axāra*, برسغکيت *ber-sanggēta*, مغادو *meng-ādu*.

CHICANEUR, EUSE, et CHICANIER, ÈRE, s., يغ سوك بردعوا *yang sūka ber-dawā*, يغ منچهاری سغکيت *yang men-xahāri sanggēta*, يغ سوك مغادو

yang sūka meng-ādu, فرغ فرس *prang prūs*, يغ فنچيغن *yang pan-xing-an*.

CHICHE, adj., avare, کيکر *kikir*, جيت *jimat*, کورغ موره *kūrang mūrah*. Une personne —, اورغ کيکر *ōrang kikir*.

CHICHE, chétif, کورغ *kūrang*. La moisson est —, فرهمان بايق کورغ *per-humā-an bāñak kūrang*.

CHICHEMENT, adv., اتس قری يغ *atas pri yang kikir*, دغن کيکر *dengan kikir*, دغن کورغ *dengan kūrang*.

CHICOT, s. m., d'un arbre coupé, تىگل قوهن کايو يغ دتبغ *tungkul pohon kāyu yang di-tebeng*.

CHICOT, petit morceau de bois rompu, تاتل *tātal*.

CHICOT, reste de dent cassée, سىگل کيکی يغ شچه *sa-tinggal gigi yang pexàh*.

CHICOTIN, s. m., اير حنظل *āyer hantlal*. Amer comme —, بايق *bāñak pāhit*.

CHIEN, NE, s., انجغ *anjing*, کلب *kalb*. Un —, انجغ جنتن *anjing jantan*. Une chienne, انجغ بتين *anjing betina*. Gros —, انجغ بسر *anjing besar*. — hargneux, انجغ گالت *anjing gālak*. — sauvage, انجغ هوتن *anjing hūtan*. — de chasse, انجغ

فربرون *anjing per-burū-an*. — aboyant, انجخ مپالتو *anjing meñālak*. Chasser un —, مغوسر انجخ *meng-ūsir anjing*. Exciter des chiens, مغادو انجخ *meng-ādu anjing*.

Loc. prov. Bon — chasse de race, اتق اكن منورت كلكون بڤاك *ānak ākan menūrut ka-lakū-an bapā-ña*. Un — hargneux a toujours l'oreille déchirée, اورخ *orang* جاهت سنتياس مندافت كسساهن *jāhat santiāsa men-dāpat kasusāh-an*.

CHIEN, constellation, بنثخ الكلب *bintang el-kalb*.

CHIEN d'un fusil, فمتق *pemetik*, قتيكن *petik-an*.

CHIENDENT, s. m., ككواتن *ka-kawāt-an*.

CHIER, v. n., مميرق *mem-bērak*, قضا *kedlā* قضا حاجة *kedlā hājat*.

CHIER, v. a., مميرقكن *mem-bērak-kan*. — du sang, داره مميرقكن *mem-bērak-kan dārah*.

CHIFFON, s. m., تفل *tampal*, چارق *čarik*, كففخ *kepīng*, فرچه *perxàh*, كايں روستق *kāin būruk*, ستفل *kāin rūsaq*. Un — de linge, ستفل *sa-tampal kāin*. Un — de drap, سقلات ستفل *sakelāt sa-tampal*. Un — de papier, سچارق قرطاس *sa-xāriq kartās*. Des chiffons blancs, فرچه ٢ ثوته *perxàh-perxàh*

pūtiq. Vendre et acheter des chiffons, جول دان بلى كايں بورق *jūal dān belī kāin būruk*. Se vêtir de —, ممالكى كايں بورق *memākey kāin būruk*.

CHIFFONNAGE, s. m., حال مغرتكن *hāl mergerūt-kan*, حال مريسو *hāl me-rīsu*.

CHIFFONNÉ, E, part. pas. du verbe chiffonner, كرت *kerūt*, تركرت *ter-kerūt*, ريسو *rīsu*. Du papier —, قرطاس يڤ تركرت *kartās yang ter-kerūt*.

CHIFFONNER, v. a., مغرت *merge-rūt*, مغرتكن *mergerūt-kan*, مريسو *me-rīsu*. — une étoffe, مغرتكن كايں *mergerūt-kan kāin*.

CHIFFONNIER, ÈRE, s., اورخ يڤ *orang yang men-xahāri kāin būruk*, اورخ يڤ جول *orang yang jūal dān belī kāin būruk*.

CHIFFRE, s. m., اڤك *angka*. — romain, حرف بلاغن *huruf bilāng-an*. Écriture en —, حرف رهسى *huruf rahasā*. Écrire en —, منولس *menūlis dengan angka*.

Prov. C'est un zéro en —, تياد *tiāda hargā-ña*, تياد ديلخ *tiāda di-bilāng*.

CHIFFRE, total, جملة *jumlat*, هتوغن *hitūng-an*. Le — de sa dépense est de vingt roupies, جملة

بلنجان دو قوله روفيه *jumlat belanjā-
ña dūa pūloh rūpiyah.*

CHIFFRE, arrangement de plu-
sieurs lettres initiales pour exprimer
un nom en abrégé, حرف تند نام
huruf tanda nāma.

CHIFFRER, v. n., محاسب *meng-
hīsab*, ميسلخ *meng-hitung*, ميسلخ
mem-bilang. — les pages d'un
livre, منولس اءك كهد سكل موك كتاب
*menūlis angka ka-pada segala
mūka kitāb.*

CHIFFREUR, EUSE, s., اورغ قندى
orang pandey meng-hīsab,
اورغ ياش ميسلخ *orang yang
biāsa meng-hitung*, اورغ فهم قد علم
*orang fehem pada ilmu hi-
tung-an.*

CHIGNON, s. m., le derrière du cou,
تغكوك *tengkuk*, تغكو *tergu.*

CHIGNON, partie de la coiffure
formée par les cheveux de derrière,
سكل رمت تغكوك *rambut tengkuk*,
سكل رمت تغكوك *sanggul rambut di-
tengkuk.*

CHIMÈRE, s. f., imagination vaine
et sans fondement, خيال *keyāl*,
ڪسككان ياش سى ۲ *ka-sangkā-an yang
sia-sia.*

CHIMÉRIQUE, adj., خيالى *keyāli*,
ياش تيا سببن *yang sia-sia*,
yang tiāda sebab-ña. Crainte —,
تاكوت *takut yang tiāda
sebab-ña.*

CHIMIE, s. f., علم كيميا *kimiā*,
ilmu kimiā.

CHIMIQUE, adj., اتس شرط علم كيميا
atas şart ilmu kimiā.

CHIMISTE, s. m., اورغ ياش فهم قد
*orang yang fehem pada
ilmu kimiā.*

CHINE, s. f., نكرى چين *nagrī
xīna.*

CHINOIS, E, s., اورغ چين *orang
xīna.*

CHINOISERIE, s. f., بارغ ياش دثربوت
*bārang yang di-per-
būat turut xāra xīna.*

CHIPOTER, v. n., برلبت ۲
ber-lambat-lambat, برلين *ber-lēna*,
مغرجاكن فرلاهن ۲ *mengarjā-kan
perlāhan-perlāhan.*

CHIPOTIER, ÈRE, s., اورغ لبت ۲
orang lambat-lambat, اورغ لين
orang lēna, اورغ مالس *orang mālas.*

CHIQUE, s. f., de tabac, سوسر
sūsusur, سوسر تباكو *sūsusur tembāko.*
— de bétel, سفه *sepāh.*

CHIQUENAUDE, s. f., جنتق *jentik*,
جنتق *jentit.*

CHIUER, v. n., مغنه *mergenñāh*,
مامه *māmah*, مغولم *mengūlum.* — du
tabac, مامه تباكو *māmah tembāko.*

CHIQUET, s. m., سدبكت *sa-dīkit*.
Un — de vin, سدبكت اغكور *sa-dīkit
anggūr.* Chiquet à chiquet, فرلاهن ۲
perlāhan-perlāhan, سدبكت سكالى

sa-dīkit sa-kālī. Payer chiquet à chiquet, ممایر سدیکت سکالی *mem-bāyar sa-dīkit sa-kālī*.

CHIQUEUR, s. m., اورغ یغ مامه تمباکو, *ōrang yag māmah tembāko*.

CHIROMANCIE, s. f., قشوغن رجه تاغن, *pe-tenūng-an rejāh tāngan*.

CHIROUTE, s. f., چروتو, *xerūtu*. Fumer une —, مینم چروتو, *mīnum xerūtu*.

CHIRURGIE, s. f., علم لوك, *ilmu lūka*, قشهبون لوك, *pengatahū-an lūka*.

CHIRURGIEN, s. m., حجام, *hejām*, دوكن داره, *dūkun dārah*, طبیب, *ṭabīb*.

Un —, سورغ حجام, *sa-ōrang hejām*.

CHITE, s. f., toile des Indes, چیت, *xīta*, کلکاری, *kelamkāri*. — à fond blanc, چیت داسرفوته, *xīta dāsar pūtih*, کلکاری تانه فوته, *kelamkāri tānah pūtih*.

CHOC, s. m., coup, heurt, فپتوهن, *peñuntūh-an*, ستوهن, *suntūh-an*,

کلغکارن, *ka-langgār-an*, تندغ, *tendang*, تبرق, *antak*, سغگخ, *singgunq*, انجت, *injat*. — d'un navire contre un rocher, ستوهن کفل یغ, *suntūh-an kapul yang kena kārang*. — de la tête contre terre, انجت کفال کتانه, *injat kapāla kātānah*. -- de deux armées, کلغکارن, *ka-langgār-an*, دو بال تتار, *bāla-tantāra*.

CHOCOLAT, s. m., چکلت, *xokolat*. Tablette de —, کوه چکلت, *kūweh xokolat*. Une tasse de —, سواتو, *suātu mangkok xokolat*.

CHŒUR, s. m., troupe de personnes, مجلس, *mejlis*, فسوکن, *pasūk-an*. —, personnes qui chantent ensemble, کاون اورغ مپای, *kāwan ōrang me-ñāñi*. — de chant, پپیئن, *ñāñi-ñāñi-an*. — de musique, بیپین, *buñi-buñi-an*. En —, اغکف اغکافن, *anggap - anggāp - an*. Chanter ou danser en —, براغکف اغکافن, *ber-anggap-anggāp-an*.

CHŒUR, place de l'église où l'on chante, فنجوری تیمردام کریج, *pen-jūrey tīmur di-dālam grēja*, تفت, *tampat ōrang me-ñāñi di-dālam grēja*. Enfant de —, اتق لکلاکی یغ مپای اتویغ برخدمه, *anak laki-laki yang me-ñāñi ātauw yang ber-keḍmat dālam grēja*.

Les neuf chœurs des anges, سمیلن, *sambīlan mejlis malāikat*, savoir (d'après les traducteurs de la Bible): 1° anges, ملایکه, *malāikat*; 2° archanges, قشهلو, *panghūlu malāikat*; 3° principales, قشهلون, *panghulū - an*; 4° puissances, قشوسان, *penguasā-an*; 5° vertus, قشگهین, *peng-gahī-*

an; 6° dominations, *فرتوانان per-tuān-an*; 7° trônes, *سنگهسان sing-gahsāna*; 8° chérubins, *کروب kerüb*; 9° séraphins, *سرفیم sera-fim*.

CHOIR, v. n., tomber, *جاته jātuh*, *منجاتهن rebah*. Faire —, *منجاتهن men-jātuh-kan*.

CHOISI, E, part. pas. du v. choisir, *فلیهن pīlih*, *ترفیله ter-pīlih*, *فلیهن pīlih-an*. Etre —, *دثیله di-pīlih*. Des guerriers choisis, *هلبالغ یغ فلیهن hulubālang yang pīlih-an*.

CHOISI, le meilleur, qui excelle, *یغ بایق yang lebeh bāik*, *یغ لبه بایق yang lebeh bāik sa-kāli*.

CHOISIR, v. a., *میله memīlih*. — des perles précieuses, *میله متیار یغ memīlih mutiāra yang indah*. Il ne peut plus —, *تیاد دافت tiāda dāpat ia memīlih lagi*.

CHOIX, s. m., 1°, action, *فلیهن pemīlih-an*, *حال میله hāl memīlih*, *اختیار ikti-yār*. 2°, résultat, *فلیهن pīlih-an*, *سوک sūka*. Voilà mon —, *اتوله فلیهن هب itū-lah pīlih-an hamba*. A votre —, *تون فون سوک tun fon sūka*. Faire un —, *میله memīlih*. De —, *یغ بایق سکالی yang bāik sa-kāli*. Des fruits de —, *یغ بایق سکالی buah-būah yang bāik sa-kāli*. Un — de livres,

یغ بایق سکالی kitāb - kitāb yang bāik sa-kāli.

CHOLÉRA, s. m., *چاهر برابر xāhar ber-āyer*.

CHÔMAGE, s. m., *فرهنتین کرج per-hentī-an karja*, *کورغ کرج kūrang karja*. Le — des ouvriers, *کتیک kotika tiāda karja pada ōrang be-karja*.

CHÔMÉ, E, part. pas. du v. chômer, solennisé, *دملیان di-muliā-kan*, *دقدسکن di-ḡudus-kan*. Un jour de fête —, *هاری رای یغ دقدسکن hāri rāya yang di-ḡudus-kan*.

CHÔMER, v. n., ne rien faire, *تیاد tiāda karja*, *تیاد مشرج tiāda mergarja*. Un bon ouvrier ne chôme pas, *قد توکغ قندی تیاد کورغ کرج pada tūkang pandey tiāda kūrang karja*.

CHÔMER, v. a., solenniser, *میلیان me-muliā-kan*, *مغقدسکن meng-ḡudus-kan*. — un jour de fête, *میلیان هاری رای me-muliā-kan hāri rāya*.

CHOPINE, s. f., *نام سواتو کوله قد بارغ nāma suātu kūlah pada bārang yang xāer*.

CHOQUANT, E, adj., offensant, *یغ yang mem-brī sākit hāti*, *یغ عیب yang āb*, *تیاد فانت yang tiāda pātut*.

CHOQUER, v. a., heurter, *منته meñtuh*, *منندغ menendang*, *مپغکغ*.

meñingung, ممتنخ *mem-banting*. Deux bâtiments qui se choquent, دو بوه کفل برسته ستوهن *dūa būah kapāl ber-suntuh-suntūh-an*. Deux armées qui se choquent, بال تنارایت *bāla-tantāra itu deri dūa pihak ber-langgar-langgar-an*. Des vagues qui se choquent, امبق ممتنخ درین *ombak mem-banting dirī-ña*.

CHOQUER, être contraire, ملاون *me-lāwan*. Cela choque le bon sens, ایت ملاون عقل یغ بودی *itu me-lāwan akal yang būdi*.

CHOQUER, offenser, مبری ساکت *mem-brī sākit hāti*, میدت *me-ñedūt*, مغنیای *meng-aniāya*.

CHORISTE, s. m., تمن کاون اورغ مپای *temàn kāwan ōrang me-ñāñi*.

CHOSE, s. f., بارغ *bārang*, فرکار *porkāra*, بند *benda*, فکرچان *pe-karjā-an*. — de prix, بارغ یغ برهرک *bārang yang ber-harga*. — précieuse, بارغ یغ انده *bārang yang indah-indah*. Une grande —, فرکار *porkāra yang besār*. Petite —, فرکار کچل *porkāra kexil*. — nouvelle, بارغ یغ بهارو *bārang yang bahāru*. La — demandée, بارغ یغ *bārang yang di-pinta*. Quelle est cette — ? بارغ اف اتوک *bārang apa itu-kah*. Comment se nomme cette — ? اف نما بارغ ایت *apa namā-ña bārang itu*. C'est autre —,

ایت اد لاین فرکار *itu ada lāin porkāra*. Une — de plus, سفرکار لاگی *sa-porkāra lagi*. Il y a quatre choses, اد امغت فرکار *ada empat porkāra*. Mille choses, باقی فرکار *bāñak porkāra*, باقی بارغ *bāñak bārang*. Dieu a créé toutes choses, دجديکن الله اکن سمت عالم *di-jadīkan allah ākan samista ālam*. Il connaît toutes choses, ای تاهو سموان *ia tāhu samuā-ña*. L'amour est une — merveilleuse, عشق ایت بارغ *isk itu bārang yang ter-lālu ajaib*. Les choses futures, بارغ یغ اکن داتغ *bārang yang ākan dātang*. Les choses de ce monde et les choses de l'autre, فکرچان *pe-karjā-an duniā ini dān pe-karjā-an akirat*. Faire une —, مشرجاکن سواتو, *mengarjā-kan suatu pe-karjā-an*. C'est la même —, c'est égal, اد سمام *ada sama-sama*. Si vous n'avez fait que cela, c'est peu de —, جکلو تون سده بوت ایت ساج *jikalaw tūan sudah būat itu sāja tiāda apa*. Ne négligez pas les petites choses, جاغن ملالیکن *jāngan me-lāley-kan pe-karjā-an yang kexil*. Quelque —, بارغ اف *bārang apa*. Quelque — qu'il fasse, بارغ اف یغ *bārang apa yang di-karjā-kan-ña*.

CHOU, s. m., کوبس *kūbis*. Choux pommés, تلر کوبس *kūbis telòr*. — sans pomme, کوبس کافری *kūbis kāpri*. Petits — de Java, کل *kùl*. — palmiste, امبت *umbut*.

Prov. Il s'y entend comme à ramer des choux, ای تیاد تاهو فکرجاءن, *ia tiāda tāhu pe-karjān itu sa-kālì*.

CHOUCROUTE, s. f., کوبس اسم *kūbis āsam*.

CHOUETTE, s. f., بورغ فختق *būrug purgok*.

CHOUQUET, s. m., (Mar.), کرفس *karpus tiang kapal*.

CHOYER, v. a., soigner, ملهراکن *memeliharā-kan*.

CHOYER, traiter avec tendresse, محبوبق *mem-būjuk*.

CHÊME, s. m., huile sacrée, الیرون *meyrūn*. Le saint —, المقدس *el-meyrūn el-mukadas*.

CHÉTIEN, NE, adj., مسیحی *mesēhi*, نصرانی *naṣrāni*, صرانی *ṣrāni*. Un —, سؤرخ مسیحی *sa-ōrang mesēhi*, نصرانی *sa-ōrang naṣrāni*. La religion chrétienne, اکام مسیحی *agāma mesēhi*. Le peuple —, قوم *kaūm mesēhi*. En l'année chrétienne, کفد تاهن مسیحی *ka-pada tāhun mesēhi*. Devenir —, ماسق *māsuk* اکام مسیحی *agāma mesēhi*.

CHRIST, s. m., مسیح *mesēh*. Le —, المسيح *el-mesēh*. Jésus-Christ, عیسی المسیح *isa el-mesēh*.

CHRISTIANISME, s. m., اکام مسیحی *agāma mesēhi*, نصرانی *naṣrāni*.

CHRONIQUE, s. f., تاریخ *tārīk*, چرترا دغن منورت فراتورن کال *xeritra degan menūrut per-atūr-an kālā*. Livre de —, کتاب تاریخ *kitāb tārīk*. Les chroniques, تواریخ *tawārīk*. Le livre des —, کتاب تواریخ *kitāb tawārīk*.

CHRONIQUE, adj., qui dure longtemps, فپاکت *baḳā*. Maladie —, فپاکت برتاهن *peñākit baḳā*, فپاکت برتاهن *peñākit ber-tāhun-tāhun*.

CHRONOGRAMME, s. m., حرف *huruf bilāng-an tāhun*.

CHRONOLOGIE, s. f., علم تاریخ *ilmu tārīk*, فغتهوئن ماس *pergatahū-an māsa*, هتوئن وقت *hitung-an waktu*.

CHRONOLOGIQUE, adj., یغ تورث *yang tūrut ilmu tārīk*.

CHRONOLOGISTE, s. m., معلم *mālim tawārīk*.

CHRONOMÈTRE, s. m., فغهورک ماس *perg-hūkur māsa*, هرلوجی لاوت *horlūji laut*.

CHRYSLIDE, s. f., اندق *induk*. La — du ver à soie, اندق سوتر *induk sūtra*.

CHRYSLITHE, s. f., باتوامس *bātu amàs*.

CHUCHOTEMENT, s. m., بيسق *bīsīk*.

CHUCHOTER, v. n., بريسيق *ber-bīsīk*, بريسيق ٢ *ber-bīsīk-bīsīk*.

CHUCHOTEUR, EUSE, adj., اورغ *orang ber-bīsīk-bīsīk*.

CHUT, interj., ديله *dīam-lah*, طه *teh*.

CHUTE, s. f., کرتوهن *ka-runtūh-an*, جتوهن *ka-lurūh-an*, جتوهن *jātūh-an*, تبخ *tumbang*. — d'une maison, کرتوهن رومه *ka-runtūh-an rūmah*. — des feuilles, كلروهن *ka-lurūh-an dāun*. Le temps de la — des feuilles, ماس داون لوره *māsa dāun lūruh*. Faire une —, جانه *jātuh*. Faire faire une —, منجاتهن *men-jātuh-kan*. La — du jour, قشغ هاري *petang hāri*. Une — d'eau, حرم *jeram*.

CHUTE, catastrophe, كبنسان *ka-binasā-an*. La — d'un empire, كبنسان كرجان *ka-binasā-an ka-rajā-an*.

CHUTE, faute, péché, دوس *dōsa*, ساله *sālah*. La — d'Adam, حال *hāl nabī adam ber-dōsa*.

CI, adv., سين *sīni*. — git, اد سين *sīni ada*, دتاتم سين *sīni di-tānam*.

CI, précédé d'un substantif, اين *ini*. Cet homme-ci, اورغ اين *orang*

ini. Cette ville-ci, نكري اين *nagrī*

ini. Ce temps-ci, ماس اين *māsa*

ini. Ce monde-ci, دنيا اين *duniā ini*.

CI, opposé à là. Cette personne-ci, اورغ اين اورغ ايت, *orang ini orang itu*.

Par-ci par-là, دسين دسان *di-sīni di-sāna*.

CI, joint à un adjectif. La lettre ci-jointe, سورت يغ دغن اين *sūrat yang dergan ini*. Ci-incluse, يغ *yang dālam ini*.

CI, joint à des prépositions. Ci-dessus, داتس يغ دهولو *yang dahulu*. Ci-après, يغ كمدين *di-ātas ini*. Ci-après, *yang kamudian*.

CI-APRÈS, Loc. adv., كمدين *ka-mudian*, جمه *jemuh*.

CIBLE, s. f., سسارن *sasār-an*, تند *tanda sasār-an*, جه *jih*.

CIBOIRE, s. m., تمغت قدس *tampat kudus*, فيال ميمئن القربان المقدس *piāla meñimpan el-ḥorbān el-muḥadas*.

CIBOULE, s. f., باوغ كچل *bāwang kexl*.

CICATRICE, s. f., فارت *pārut*, سلافت *bakās lūka*, دانبجقكن *selā-put*. Il montrait ses —, *di-unjuk-kan-ña pārut-ña*.

CICATRISER, v. a., fermer une plaie, ميهه لوك *meñembuh lūka*.

CICATRISER, faire des cicatrices, ملوک me-lūka, منجدیکن فارت men-jadī-kan pārut.

CI-DESSUS. Loc. adv., داتس این di-ātas īni.

CI-DESSOUS, Loc. adv., دباوه این di-bāwah īni.

CI-DEVANT. Loc. adv., دهولو da-hūlu, قد زمان دهولو pada zemān dahūlu.

OIDRE, s. m., ایربوه تفاح āyer būah tuffāh.

CIEL, s. m., firmament, ciel des astres, چکروال لاغت lāngit, xakrawāla. Et Dieu donna au firmament le nom de —, مک دفعکله, maka di-panggil-lah allah ākan xakrawāla itu lāngit. Dieu a créé le — et la terre, دجديکنله الله لاغت di-jadī-kan-lah allah lāngit dān būmi. Les sept cieus, لاغت یخ lāngit yang ka-tūjuh. Les astres du —, بنتخ دلاغت bintang di-lāngit. Fixer le —, ممندخ کلاغت memandang ka-lāngit.

CIEL, l'air, l'atmosphère, لاغت lāngit, ادر udara. La rosée du —, امبن لاغت embun lāngit. Les cataractes du —, فنجورن لاغت panxūr-an lāngit. Les oiseaux du —, بورخ būرخ, burung di-lāngit. Nuée du —, اون دادر āwan di-udara. Un —

pur, چواج xuāxa. — nébuleux, کابت kābut. — obscur, کلم kelām. Le — clair devint obscur et nébuleux, ترخ چواج منجادی کلم کابت trāng xuāxa men-jadī kelām kābut.

CIEL, séjour des bienheureux, سورك suwarga. Les joies du —, کسکسان سورك ka-sukā-an suwarga. Le royaume des cieus, کرجاء سورك ka-rajā-an suwarga. La porte du —, قنتو سورك pintu suwarga. Notre père qui êtes aux cieus, باف کامی یخ اد سورك bāpa kāmī yang ada di-suwarga. Qui-conque veut entrer au —, بارغسیاف bārang-siāpa hendaq māsuk suwarga.

CIEL, Dieu, الله allah. Fasse le —, انشا الله inšā-allah. Les arrêts du —, تقدیر الله taqdir allah. Les dons du —, کرنی در الله karunīa deri allah. O —! یا الهی yā ilahī. Ciel! امبوی ambūi.

CIEL des divinités, کاسغن ka-yārgan. — d'Indra, کئندراان ka-indrā-an.

CIEL de lit, لاغت lāngit-lāngit.

Loc. Elever quelqu'un jusqu'au —, ممجی اورخ ترالو باقی memūji ōrang ter-lālu bāñak. Remuer — et terre, مغشیاکن ترالو باقی meng-upayā-kan ter-lālu bāñak. Ravi

au troisième —, راون هاتی *rāwan hātī*. Éloigné comme le — de la terre, جاوه سکالی *jāuh sa-kālī*.

CIERGE, s. m., دین لیلین *dīan līlīn*.

Loc. Droit comme un —, بتل *betul sa-kālī*.

CIGALE, s. f., چغقرق *xangkrīk*.

CIGARE, s. m., روکت *rōkok*, میمن *xerūtu*. Fumer un —, مینم روکت *mīnum rōkok*.

CIGOGNE, s. f., باغو *bāngaw*, لقلق *laklak*.

CIL, s. m., بولومات *būlu māta*, بولو کلوق مات *būlu kelūpak māta*.

CILICE, s. m., کاین ربوتی *kāin rambūt-i*, کمبلی *kembelī*.

CILLER, v. a., برکلپ *ber-kelep*, برکچپ *ber-kejap*.

CIME, s. f., کمنچق *punxak*, کمنچق *kamunxak*, بیوئن *bubūng-an*. — d'une colline, کمنچق بوکت *punxak būkit*. — d'un clocher, فنچق منارة *punxak menāret*. — d'une montagne, کمنچق گونخ *kamunxak gūnūng*. — d'un arbre, کمنچق فوهن *kamunxak pōhon kāyu*. — d'un palais, بیوئن استان *bubūng-an astāna*.

CIMENT, s. m., فراکت *pe-rākat*. Chaux et —, کافر دان فراکت *kāpur dān pe-rākat*. Moulin à —, فکلیشن *peng-gīting-an pe-rākat*.

Prov. Cela est fait à chaud et à —, ایت ترالو تنگه اداں *itu ter-lālu teguh adā-ña*.

CIMENTER, v. a., مراکت *me-rākat*.

Fig. —, confirmer, affermir, مغقوتکن *meneguh-kan*, مرغقوتکن *merg-kūwat-kan*.

CIMETERRE, s. m., شمشر *šimšīr*.

CIMETIÈRE, s. m., تمفت سکل قبور *tampat segala kubūr*, قبورن *pe-kubūr-an*, تمفت تانم اورغ *tampat tānam ōrang*, کرامت *kerāmat*. Le — des chrétiens, تمفت قبور اورغ *tampat kubūr ōrang mesehi*.

CINGLER, v. n., برلایر منوجو *ber-lāyer menūju*. — à l'est, برلایر منوجو کیمو *ber-lāyar menūju ka-timur*.

CINQ, nom de nombre, لیم *lima*. — personnes, لیم اورغ *lima ōrang*. — chevaux, کود لیم ایکر *kūda lima īkor*. — arbres, فوهن لیم باتخ *pōhon lima bātang*. Il est — heures, فوکل *pūkul lima*. Pendant — jours, لیم هاری لامان *lima hāri lamā-ña*. Il a — ans, لیم تاهن عمر *lima tāhun umur-ña*. Etre à —, برلیم *ber-lima*. Vingt-cinq, دو فوله لیم *dūa pūloh lima*. — cents, لیم راتس *lima rātus*. — mille, لیم ربو *lima ribu*. — fois, لیم کالی *lima kālī*. — fois autant, لیم لافس *lima lāpis*,

لیم گند *lima ganda*. Les — livres de Moïse, توریت *tawrit*.

CINQUANTE, nom de nombre, لیم *lima* پُولَه *pūloh*.

CINQUANTIÈME, n. de nomb. ord., لیم کَلِم *ka-lima* پُولَه *pūloh*. La — partie d'un tout, پَر-لیم *per-lima* پُولَه *pūloh*.

CINQUIÈME, nom de nombre ord., لیم کَلِم *ka-lima*. La — année, تَاهَن یَغ *tāhun yang* *ka-lima*. Le — jour du mois, لیم کَلِم هَارِ بُولَن *ka-lima hāri būlan*. Le — article, فَرکَار یَغ *perkara yang* *ka-lima*.

CINQUIÈME, la — partie d'un tout, پَر-لیم *per-lima*. Un —, سَفَرِیم *sa-per-lima*. Deux —, دَو فَرِیم *dūa per-lima*.

CINTRE, s. m., لَشْکُخ *lerkung*, بَنْتُک *bantuk*. — d'un pont, لَشْکُخ *lerkung* جَمْبَاتَن *jambātan*. Plein —, لَشْکُخ بُولَت *lerkung būlat*.

CINTRÉ, E, part. pas. du v. cintrer, بَر-لَشْکُخ *ber-lerkung*, تَر-لَشْکُخ *ter-lerkung*. Un pont —, جَمْبَاتَن یَغ *jambātan yang* *ber-lerkung*, بَر-لَشْکُخ *ber-lerkung*.

CINTRER, v. a., مَلَشْکُخَن *me-lerkung-kan*. — une porte, مَلَشْکُخَن *me-lerkung-kan* پِنتُو *pintu*.

CIPAYE, s. m., سِپَی *sīpey*, سُوپَی *sūpey*. Un régiment de —, پَسُوکَن سِپَی *pasūk-an sīpey*.

CIRAGE, s. m., action de cirer, فَشْکُوسَن *perg-gosōk-an*, فَشْکُوسَن *perg-upām-an*.

CIRAGE, composition pour cirer les chaussures, تِنْت سَفَاتُو *tinta sapātu*.

CIRCOMPOLAIRE, adj., یَغ بَر-کُلِيلِغ *yang ber-kuliling* کُتُوب *kutub*.

CIRCONCIRE, v. a., مَخْتَنَن *meng-katan-kan*, مِیْنَن *meñonat-kan*, مَمُوع *mengerat* کُولُوب *kūlop*, مَمُوع *mem-būang* مَالُو *mālu*.

CIRCONCIS, E, part. pas. du v. circonconcire, تَر-کَتَانَن *ter-katan-kan*, یَغ تَر-سَايَت کُولُوب *yang ter-sāyat kūlop-ña*.

CIRCONCISION, s. f., کَتَان *katan*, کَتَانَت *ketānet*, سَنَة *sonat*, حَال *hāl* مَمُوع *mengerat* کُولُوب *kūlop*. — du cœur, کَتَانَت هَاتِي *ketānet hāti*.

CIRCONFÉRENCE, s. f., دَايِرَة *dāirat*, گَارِس فَد-کُلِيلِغ *garis pada kuliling*. — d'un cercle, دَايِرَة بُولَت *dāirat būlat*, سِیْفَت بُولَت *sīpat būlat*.

CIRCONSCRIPTION, s. f., دَايِرَة *dāirat*, فَمِغْکِرَن *peminggir*, فَمِغْکِرَن *peminggir-an*.

CIRCONSCRIRE, v. a., مَمُورَت فَد-کُلِيلِغ *meñurat pada kuliling*, مَغْلِيلِغ *menguliling-i*, مَمِغْکِرِي *meminggir-i*.

CIRCONSCRIT, E, part. pas. du v. circonscrire, borné, resserré, فِیچَق *pīxak*, سَنَدَت *sendet*.

CIRCONSPECT, E, adj., *بیجق* *bijak*,
bijaksāna, *بربودی* *ber-būdi*,
 یخ *budimān*, عارف *arīf*,
 برایخت *yang ber-ingat*. Une per-
 sonne —, یخ *orang yang*
bijaksāna. Il est —, ای *ber-būdi*,
ia ber-būdi, ای *ia ber-*
ingat.

CIRCONSPÉCTION, s. f., *کبجاکن*
ka-bijāk-an, عریفن *arīf-an*, *بودی*
būdi bixāra.

CIRCUMSTANCE, s. f., *پری* *prī*,
پری *hāl*, *پورکار* *porkāra*, *پری*
prī hāl, *پری* *hāl*, *پری* *ahwāl*.
 Une affaire avec ses circonstances,
 سواتو *suātu* *پورکار* *porkāra*
dengan hāl ahwāl-ña.
 Circonstances aggravantes, *پری*
prī hāl yang mem-brāt-
kan. Circonstances du moment,
پری *prī hāl kotika*
itu.

CIRCONSTANCIER, v. a., *مغداکن*
meng-adā-kan prī hāl,
منچتران *men-xeritrā-*
kan hāl ahwāl.

CIRCONVENIR, v. a., *ترومپر*
des détours, *منیپو* *menipu*,
مفردياکن *mem-per-dayā-kan*.

CIRCONVOLUTION, s. f., *بالت* *balit*,
لنگکار *lingkār-an*. Faire des circon-
 volutions, *بربالت* *ber-balit-balit*.

CIRCONVOLUTION, tour, révolution,
فرکارن *per-kitār-an*.

CIRCUIT, s. m., *دايرة* *dāirat*,
فرادارن *per-idār-an*. — d'une ville,
دايرة *dāirat nagrī*. — d'un
 lieu saint, *طواف* *ṭawwāf*. — d'une
 rivière, *بلیکو سوغی* *batiku sūngay*.

CIRCULAIRE, adj., *سرو ف بولت*
sa-rūpa būlat, *سمرت بولت* *seperti*
būlat. Lettre —, *سورت یخ*
sūrat yang di-hantar-
kan pada segala orang.

CIRCULATION, s. f., *فرجلان* *per-*
jalān-an, *برجالان* *hāl ber-jālan*,
فرادارن *per-idār-an*, *فرکارن* *per-*
kitār-an. — du sang, *داره*
per-jalān-an dārah. La — du
 public, *برجالان* *hāl*
orang bānāk ber-jālan. Il y a
 beaucoup d'argent en —, *مک*
maka ada
bānāk wang ber-jālan kuliling.

CIRCULER, v. n., *برجالان* *ber-jālan*.
مغیدر *meng-īdar*, *مغیتار* *mengitar*. Le sang
 circule dans les veines, *مک*
maka dārah
pūn ber-jālan dālam urat. —
 autour de la ville, *برجالان*
ber-jālan kuliling nagrī. Un
 ruisseau circule au pied de la
 colline, *اتق سوغی* *ānāk sūngay*
meng-ālir di-kāki

būkiti. Faire — une nouvelle, مشهورکن خبر *me-mašūr-kanḵabar*.

CIRCOMNAVIGATION, s. f., حال برلایر مغداری بوی *hāl ber-lāyar merg-idār-i būmi*.

CIRE, s. f., لیلین *lilin*. Bougie de —. دین لیلین *dian lilin*. Flambeau de —, سوله لیلین *suluh lilin*. — vierge, لیلین فوته دان سوچی *lilin pūtiḥ dān sūxi*. — à cacheter, لیلین چف *lilin xəp*.

CIRÉ, E, part. pas. du v. cirer, دگوسق *di-gōsoḵ*, داوڤم *di-ūpam*. Des souliers —, سڤاتو یڭ دگوسق *sapātu yang di-gōsoḵ*. Toile —, سڤاتو یڭ کاین *kāin yang di-gōsoḵ lilin*.

CIRER, v. a., مغکوسق *meng-gōsoḵ*, مغوڤم *meng-ūpam*, ملولت *me-lūlut*. — une toile, لیلین دغن لیلین *lilin meng-gōsoḵ kāin degan lilin*. — des souliers, تنت سڤاتو دغن تنت *lilin meng-gōsoḵ sapātu degan tinta*.

CIRIER, s. m., توکڭ لیلین *tūkang lilin*.

CIRON, s. m., گڭت *gegāt*, کومن *kūman*.

CIRQUE, s. m., تمڤت بولت *tampat būlat*, تمڤت برلب *tampat berlumba-lumba*, گلڭڭڭ *galanggang*.

CISAILLES, s. f. pl., کڭڭڭ بسر مومڭ *gunting besàr memūtung besàr*.

CISEAU, s. m., فاهت *pāhat*, فیسو *pīsaw*. — à rompre, فاهت سرمبڭ *pāhat serumboṅ*. — de tailleur de pierre, فاهت فانه *pāhat pātiṅ*. Faire un travail au —, مامهت *me-māhat*.

CISEAUX, s. m. pl., گڭڭڭ *gunting*. — de tailleur, فناهت *gunting tūkang pen-jāhit*. — de jardinier, گڭڭڭ فانه *gunting perantiṅ*. Couper avec des —, tondre, مغکڭڭ *meng-gunting*.

CISELÉ, E, part. pas. du v. ciseler, فاهت *pāhat*, اوکر *ūkir*, ترناهت *ter-pāhat*, تراوکر *ter-ūkir*.

CISELER, v. a., مامهت *memāhat*, مغوکر *meng-ūkir*.

CISELEUR, s. m., اورڭ مامهت *orang memāhat*, اورڭ فوکر *orang peng-ūkir*.

CISELURE, s. f., فاهتن *pahāt-an*, اوکر *ūkir-an*, فوکر *peng-ūkir-an*.

CITADELLE, s. f., کوت *kōta*, برج *burj*.

CITADIN, E, adj., اورڭ نگرى *orang nagrī*, اورڭ بندر *orang bandar*.

CITATION, s. f., سامن *sāmān*, فدوا *dawā*, فندوهن *penu-dūh-an*, فغدوون *peng-adū-an*.

CITÉ, s. f., نگرى *nagrī*, کوت *kōta*. Une grande —, نگرى یڭ بسر *nagrī yang besàr*. — populeuse, نگرى

یغ *nagrī yang rāmey*. Population de la —, ایسی نگرى *isi nagrī*.

CITER, v. a., en justice, مندعوای *men-dawā-i*, منوده *menūduh*, مغادو *meng-ādu*, محکمل دھدائن حاکم *me-margūl di-hadāp-an hākīm*.

CITER un passage, une autorité, مېاو *mem-bāwa*.

CITERNE, s. f., فلوغن *palōng-an*, فريگي *prīgi*.

OITHARE, s. f., کچاڻي *kexāpi*.

CITOYEN, NE, s., اورغ نگرى *ōrang nagrī*, اورغ در نگرى *ōrang deri nagrī*, اورغ بنو *ōrang benūa*. —, membre d'une société libre, اورغ مردھيک *ōrang mardhika*. Obtenir les droits de —, براوله حق نگرى *ber-ūleh hak nagrī*.

CITRON, s. m., ليمو جرق *jerùk*, ليمو کربو *limaw karbaw*, ليمو بالي *limaw bālī*. Fleur de —, بوغ جرق *būnga jerùk*, بوغ ليمو کربو *būnga limaw karbaw*. Jus de —, اير جرق *āyer jerùk*, اير ليمو کربو *āyer limaw karbaw*. Couleur de —, ورن ليمو کربو *warna limaw karbaw*.

CITRONNIER, s. m., فوهن جرق *pōhon jerùk*, فوهن ليمو کربو *pōhon limaw karbaw*.

CITROUILLE, s. f., لايو فرنگي *lābu pringgī*, لايو مانس *lābu mānis*.

CIVADIÈRE, s. f., (Mar.), لايو سمندير *lāyar semandēra*.

CIVE, s. f., باوغ کچل *bāwang kexil*.

CIVET, s. m., مکانن درفد داکنځ کوبلو *makān-an deri-pada dāging ko-wēlu*.

CIVETTE, s. f., chat musqué, موسخ *mūsang jebāt*, تڱکالځ *tang-gālūng*.

CIVETTE, liqueur tirée de cet animal, جبت *jebāt*. Odeur de —, باو جبت *bāu jebāt*.

CIVIÈRE, s. f., جفان *jempāna*, ليڙغ جنازه *lērang jināzet*.

CIVIL, E, adj., qui concerne les citoyens, در نگرى *deri nagrī*, نگرى حق *nagrī pūña*. Droit —, حق نگرى *hak nagrī*. Jouir de ses droits —, براوله حق نگرى *ber-ūleh hak nagrī*. Gouvernement —, فرته نگرى *parentah nagrī*. Registres de l'état —, کتاب نگرى *kitāb nagrī*. Guerre —, فرغ ددالم نگرى *prang di-dālam nagrī*.

CIVIL, courtois, poli, سوڻن *sūpan*, يڙغ تاهو بهاس *yang tāhu bahāsa*, برادب *ber-adab*, سنتن *santun*. Un homme —, اورغ سوڻن *ōrang sūpan*, اورغ برادب *ōrang ber-adab*. Recevoir quelqu'un d'une manière —, مېيت اورغ دغن ادب *meñam-but orang dengan adab*.

CIVILEMENT, adv., en matière civile, تورت حق نکری *tūrut hak nagri*.

CIVILEMENT, avec politesse, دغن ادب *dengan adab*.

CIVILISATION, s. f., حال مشاجر *hāl meng-ajar ādat*, حال عاده *hāl men-jīnak-kan*.

CIVILISER, v. a., مشاجر عاده *meng-ajar ādat*, ادب مشاجر *meng-ajar adab*, منجینکن *men-jīnak-kan*, مشجاری *mem-baik-i orang*, مشاجر *meng-ajar-i orang*, کبجینکن *meng-ajar ka-bijik-an*.

CIVILITÉ, s. f., ادب *adab*, بهاس *bahāsa lembut*, فر بهسان *per-bahasā - an*, کلکون یغ سوئن *ka-lakū - an yang sūpan*, ثری سوئن *pri sūpan santun*.

OLABAUDEB, v. n., aboyer souvent, مپالت بابت *meñalāk bānak*.

Fig. —, crier mal à propos, برکات دغن تیاد سببن *ber-kāta dengan tiāda sebab-ña*, برچوردغن تیاد گناي *ber-xūra dengan tiāda gunā-ña*.

OLAIB, s. f., کسکیسی *kisi-kisi*, کسکیسی درفد روتن *dinding kisi-kisi deri-pada rōtan*. Cloison de —, دندغ برکسکیسی *dinding ber-kisi-kisi*. Passer à la —, مغایق

دغن کسکیسی *meng-āyak dengan kisi-kisi*.

OLAIB, E, adj., lumineux, ترغ *tràng*, سیخ *sīang*. Une idée —, اغائن یغ ترغ *ingāt-an yang tràng*. Intelligence —, عقل بودی یغ ترغ *akal būdi yang tràng*.

CLAIR, éclatant, برجهای *ber-xahāya*. Le soleil est —, متهاری *mata - hāri ber-xahāya*. Une étoile qui est —, سواتو بنتغ یغ *suātu bintang yang ber-xahāya*.

CLAIR, pur, serein, چواج *xuāxa*, لاغت ترغ *tràng*. Un ciel —, لاغت ترغ *lāngit yang xuāxa*, مالم چواج *lāngit tràng*. Une nuit —, *mālam xuāxa*.

CLAIR, peu foncé, مود *mūda*, ثوته *pūtih*. Rouge —, میره مود *mērah mūda*. Jaune —, کونخ مود *kūning mūda*, کونخ ثوته *kūning pūtih*.

CLAIR, transparent, جرنه *jernih*, چره *xerəh*, هنج *hening*. De l'eau —, ایر جرنه *āyer jernih*. — comme du cristal, هنج سفرت هبلر *hening seperti hablur*. — comme un miroir, چره سفرت چرمن *xerəh seperti xermin*.

CLAIR, liquide, چایر *xāer*. De la bouillie trop —, بوبر یغ ترلالو چایر *būbur yang ter-lālu xāer*.

CLAIR, peu épais, تيفس *tīpis*,
 Une نيفس *nīpis*, جارغ *jārang*. Une
 étoffe —, کاین یغ تيفس *kāin yang*
tīpis, جارغ کاین *kāin jārang*.

CLAIR, peu serré, جارغ *jārang*.
 Cheveux clairs, رمبت جارغ *rambut*
jārang. Semer —, منابر جارغ *me-*
nābur jārang.

CLAIR, sonore, پارغ *ñāring*, مرشق
mersik. Une voix —, سوار یغ پارغ
suāra yang ñāring. Un son —,
 بونی یغ مرشق *būni yang mersik*.

CLAIR, évident, بات *ñāta*, ترغ
tràng, ظاهر *tlāhir*. Une nouvelle
 —, خبر یغ بات *kabar yang ñāta*.
 Commentaire —, تفسیر ترغ *tafsīr*
tràng. — comme le jour, ظاهر
 سفرت سیخ هاری *tlāhir seperti*
siang hāri.

CLAIR, net. Une vue claire, مات
 تاجم *māta tājam*. Un profit —,
 لاب یغ تنتو *lāba yang tantu*.

CLAIR, adv., دغن ترغ *dengan*
tràng, دغن بات *dengan ñāta*. Voir
 —, ملهت دغن ترغ *me-lihat dengan*
tràng. Parler —, برکات دغن سوار
ber-kāta dengan suāra ñāring.

CLAIR, s. m., چهای *xahāya*, ترغ
tràng. — de lune, چهای بولن *xa-*
hāya bulan. Au — de la lune,
 فد کتیک بولن برچهای *pada kotika*
bulan ber-xahāya.

CLAIREMENT, adv., دغن ترغ
dengan tràng, اتس فری یغ بات
atas pri yang ñāta, دغن بات *dengan*
ñāta. Apercevoir —, منفق دغن
menampak dengan tràng. Con-
 templer —, ممدغ دغن بات *meman-*
dang dengan ñāta.

CLAIRIÈRE, s. f., تمغت ترغ دالم هوتن
tampat tràng dalam hutan.

CLAIRON, s. m., نفیر یغ بیین ترلالو
nafiri yang būni-ña ter-lālu
ñāring, مدلی *madali*.

CLAIR-SEMÉ, E, adj., جارغ *jārang*,
 یغ دتابر جارغ *yang di-tābur jārang*.

CLAIRVOYANCE, s. f., sagacité, فری
 یغ چردق *pri yang xerdik*.

CLAIRVOYANT, E, adj., چردق *xer-*
dik, مات تاجم *māta tājam*.

CLAMEUR, s. f., grand cri, سورق
sūrak, هرق *herik*. — tumult-
 tueuse, گمفر *gampar*, هریرو *haru-*
biru.

CLAMEURS, plaintes, فغدوون *perg-*
adū-an. Les clameurs du pauvre,
 فغدوون اورغ مسکین *perg-adū-an*
orang meskīn.

CLAMPIN, E, adj., musard, lent,
 اورغ مخرج فرلاهن *orang mengerjakan*
perlāhan-perlāhan, مالس
orang mālas.

CLANDESTIN, E, adj., بونی *būni*,
 تریبونی *ter-būni*, سمبونی *sem-būni*,
 ترسمبونی *ter-sem-būni*, غایب *gāib*.

Affaire — , فکرجان یغ ترسمبونی
pe-karjā-an yang ter-sem-būni.

CLANDESTINEMENT, adv., دغن
منچرچوری *dergan men-xuri-xūri*,
۲ *diam-diam*. Vendre de l'opium
— , منچرچوری برجول افیوم *men-*
xuri-xūri ber-jūal apium.

CLAPOTAGE, s. m., حال امبق مبنٹخ
درین *hāl ombak mem-bantiṅ*
dirī-ña, کاجق ایر *kāxuk āyer*.

CLAUQUE, s. f., coup du plat de la
main, تفق تپوک *tepūk*, تان *tepūk*
tāngan, تمغیلخ *tampiling*.

CLAUQUE dans un théâtre, اورغ ۲
ایغ برتفق *ōrang-ōrang yang ber-*
tepūk-tepūk.

CLAQUEMENT, s. m., des dents,
گالتق *galetèk*.

CLAQUEMENT des mains, بوی تفق
būni tepūk.

CLAQUEMENT du fouet, بوی چمتی
būni xamotī.

CLAQUER, v. n., des dents, کیکی
مغکلتق *gīgi meng-galetèk*.

CLAQUER des mains, برتفق تان
ber-tepūk tāngan. Un fouet qui
claque, چمتی بر بوی *xamotī ber-*
būni. Faire — un fouet, میسکن
mem-būni-kan xamotī.

CLAQUER, v. a., donner des claques,
منغیلخ اورغ *menampiling orang*.

CLAQUET, s. m., کایو کچل یغ بر فوکل ۲
دغن تیاد برهنقی دالم فکلیشن
kexil yang ber-pūkul-pūkul dangan

tiāda ber-henti dalam peng-giling-
an.

Fig. Sa langue va comme le —
du moulin, ای اورغ فلیتر *īa orang*
pe-litar.

CLAQUETTE, s. f., فکاکس کلنتخ
perkākas klontong.

CLARIFICATION, s. f., حال مغهنغن
hāl meng-henṅ-kan.

CLARIFIER, v. a., مغهنغن
henṅ-kan, منچرنهکن *men-jernih-*
kan. — du vin, مغهنغن ایراغکور
meng-henṅ-kan āyer anggūr. —
au moyen d'un filtre, مغهنغن سرت
meng-henṅ-kan serta me-
nāpis.

CLARINETTE, s. f., نام سروث بغسی
nāma sa-rūpa bargsi.

CLARTÉ, s. f., کتران *tràng*,
ka-trāng-an, کپتان *ka-ñatā-an*,
چهای *xahāya*, ثری یغ ظاهر *pri*
yang tlāhir, ثری یغ جرنه *pri yang*
jernih. — de la lampe, ترغ فلیت
tràng palita. — du soleil, چهای
xahāya mata-hāri. — du
jour, سیخ هاری *siang hāri*. — de
la voix, ثری سوار پارغ *pri suāra*
ñāring. Parler avec — , برکات دغن
ber-kāta dangan trāng.

CLASSE, s. f., فشکت
pangkat, مرتبه *mertabat*, اتورن *atūr-*
an, باکی *bāgey*, فرهمفونن *per-him-*
pūn-an. Première — , فشکت یغ

فرتام pangkat yang portāma. Les gens de la première —, اورغ بسر, orang besār sa-kālī. Les gens de la dernière —, اورغ کچل,

orang kexil, اورغ هین دین orang hīna dīna. Vivre selon sa —, هیدف تورت فثکتن hīdup tūrut pangkat-ña. La — des pauvres, سکل اورغ مسکین segala orang mes-kin. Des choses de différentes classes, ۲ بارغی ۲ جنس bārang-bārang ber-bāgey-bāgey jenīs-ña.

CLASSE, leçon, école, اجارن ajāran, سکولا sekūla. L'heure de la —, کتیک اجارن kotika ajār-an. Aller en —, فرگی سکولا pergi sekūla.

CLASSEMENT, s. m., et CLASSIFICATION, s. f., 1°, action de classer, حال مغاترکن hāl meng-atur-kan, حال مهبکیکن peng-atūr-an, هال مهباهی-کان hāl mem-bahagī-kan. 2°, résultat, اتورن atūr-an, بهکیکن bahagī-an.

CLASSER, v. a., مغاترکن meng-atur-kan, مهباهی mem-bahāgi, مهبکیکن mem-bahagī-kan. — convenablement des objets, فرکار دغن مغاترکن meng-atur-kan porkāra dengan sa-pātut-ña.

CLASSIQUE, adj., در سکولا deri sekūla, سکولا فون sekūla pūña. Livres classiques, کتاب سکولا kitāb sekūla, کتاب فثیکن kitāb peng-aji-

an. Devoirs classiques, فکرچان pe-karjā-an sekūla, فثیکن peng-aji-an.

CLAUDICATION, s. f., action de boiter, تفع timpang, فنجخ pinxang.

CLAUSE, s. f., شرط یغ برهوبخ فث شرط یغ سواتوفر جنیکن sāt yang ber-hūbung pada suātu per-janji-an.

CLAUSE, article, فرکار porkāra, فصل faṣal.

CLAVICULE, s. f., os, سلخ se-langka, سسلان sa-selāng-an.

CLAVIER, s. m., rangée des touches d'un piano, تفت ارغن یغ دقتق اورغ tampat organ yang di-petik orang.

OLEF, s. f., انق کنجی anak kunxi, کنجی kunxi. Le trou de la —,

لوبخ انق کنجی lōbang anak kunxi. Anneau pour tenir les clefs, چنچین

xinxin anak kunxi. Celui qui garde les clefs, جورو کنجی jūru kunxi.

Fermer une porte à —, مغنچیکن فتو mergunxi-kan pintu.

Les clefs de la ville, کنجی فتونگری kunxi pintu nagrī. Donner les

clefs (la puissance) à quelqu'un, مبوبه انق کنجی اتس باهو اورغ mem-būbuh anak kunxi atas bahu

orang. Donner les clefs du royaume des cieux, کنجی کرجان مبری انق ۲ کنجی

mem-brī anak-ānak kunxi ka-raja-an suwarga. La — de la

science, انق کنجی معرفه anak kunxi marifat.

CLEF, place forte d'une frontière.
Ce fort est la — du pays, مك كوت
maka این جادی کفال سكل بنتخ نكری
kōta ini jādī kapāla segala bin-
ting nagrī.

CLEF, en musique, تند راکم tanda
rāgam.

Loc. Mettre la — sous la porte,
برپنده دیم ber-pindah diām-diām.
Garder sous —, میپن دغن کنچی
meñimpan dengan kunxi. C'est la
— de voûte, ای ایت فرکار یغ فرتام
ia itu porkāra yang portāma. Pré-
senter les clefs, منعلقکن درین
me-na-lok-kan diri-ña.

CLÉMENÇE, s. f., کمرهن ka-mu-
rāh-an, رحمة rahmat. — royale,
کمرهن راج ka-murāh-an rāja. La
— de son père, کمرهن ایهن ایت
ka-murāh-an āyah-ña itu.

CLÉMENT, E, adj., موره mūrah,
یغ rahīm, رحمان rahmān, یغ
yang mengasih-ān-i, یغ
yang meng-ampūn-i. Un
homme —, اورغ یغ موره
orang yang mūrah. Un roi — envers ses sujets,
راج یغ میسهای رعیت
rāja yang mengasih-ān-i rayat-ña. Au nom
du Dieu clément et miséricordieux,
بسم الله الرحمان الرحيم bismillahi
er-rahmān er-rahīm.

OLEPSYDRE, s. f., horloge d'eau,
جام فاسر, جام ایر
jām pāsir.

CLERC, s. m., qui est dans l'état
ecclésiastique, امام قادری pādri,
imām, پندیت pandita, سنتری santri.

CLERC, qui travaille sous un
homme de pratique, جورو تولس
jūru tūlis, پئورت peñurat.

Loc. Pas de —, سیلف دالم سواتو
sīlap dālam suātu pe-
karjā-an.

CLERGÉ, s. m., سكل امام segala
imām, سكل پندیت segala pandita.

CLÉRICAL, E, adj., در امام deri
imām, امام فون imām pūña. Habit
—, فکلین امام pakēy-an imām.
Fonctions cléricales, فکرجان امام
pe-karjā-an imām.

CLÉRICATURE, s. f., امامة imāmat.

CLIENT, E, s., d'un avocat, انتق گام
anak gāwam. — d'un médecin,
اورغ یغ داباتو دوکن
orang yang di-
obāt-i dūkun.

CLIGNEMENT, s. m., حال برکچف
hāl ber-kejap.

CLIGNER, v. a., برکچف ber-kejap,
منجف ماته mergejap. — l'œil, منجف
mergejap mata.

CLIGNOTEMENT, s. m., حال برکلف
hāl ber-kelip.

CLIGNOTER, v. n., برکلف ber-
kelip.

OLIMAT, s. m., partie de la terre,
رگیون بومی bahagi-an būmi,
اقلیم iklim.

CLIMAT, température de l'air dans un pays, *پری هوا* *pri hawā*.

CLIN-D'ŒIL, s. m., *کجھ مات* *kejəp māta*, *لاوڻ* *lāwang*, *اشاره* *išārat*. Un —, *سکجھ مات* *sa-kejəp māta*. En un —, *دغن سکجھ مات* *dengan sa-kejəp māta*, *دغن سساعة* *dengan sa-sāat*, *دغن سکتیک* *dengan sa-kotika*.

CLINQUANT, s. m., *فراد* *prāda*, *فراد* *prāda*, *کریست* *prāda gerisik*.

CLINQUANT, fausse beauté, faux brillant, *پریھاسن یغ سی ۲* *per-hiās-an yang sia-siā*, *کلوکن یغ دست* *ka-elōk-an yang dusta*.

CLIQUE, s. f., réunion de gens de bas étage, *کھسی اورغ هین* *kongsi ōrang hīna*.

CLIQUET, s. m., *لیدہ جنترا* *līdah jantrā*.

CLIQUETER, v. n., *کمرتی* *gemertak*, *کمرتی* *gemratak*, *مگر یست* *merg-gerisik*.

CLIQUETIS, s. m., *کمرنج* *gemerin-xing*, *کریست* *gerisik*. Le — des armes, *کمرنج سکل سنجات* *gemerin-xing segala senjata*.

CLITORIS, s. m., *کلنت* *kelintat*.

CLOAQUE, s. m., lieu destiné à recevoir les immondices, *تندس* *tendas*, *سرلخ* *serlong*, *لمباھن* *lambāh-an*,

تتمت سھ *tampat sampah*.

CLOAQUE, égoût, *جالن ایر کوتر* *jālan āyer kōtor*.

CLOCHE, s. f., *لوچ* *lōxing*, *کنت* *genta*. Une grosse —, *لوچ یغ بسر* *lōxing yang besār*. — d'alarme, *لوچ سمبورین* *lōxing sembūyan*, *کنت* *genta*, *علامه* *alāmat*. Son des cloches, *بونی لوچ* *būni lōxing*. Sonner les cloches, *مگر قکن لوچ* *merg-grāk-kan lōxing*, *مگر یغ کنت* *merg-gōyang genta*. Battant de —, *انق* *anak genta*.

CLOCHE, ustensile de cuisine et de jardinage, *قوتف* *penūtup*. — en verre, *قوتف درفد کاج* *penūtup deripada kāxa*.

CLOCHE, ampoule, *بتل* *bentil*.

CLOCHE-PIED (À), adv., *اتس سواتو* *atas suātu kākī*, *ملفت دغن* *me-lumpat dengan suātu kākī*.

CLOCHER, v. n., *برتمف* *ber-timpang*, *برتمف* *ber-pinxang*.

Fig. Cette comparaison cloche, *فراپما ان ایت برتمفاغن* *per-upamā-an itu ber-timpang-an*.

CLOCHER, s. m., bâtiment élevé pour les cloches, *تمت لوچ* *tampat lōxing*, *مناره یغ برکنت* *menāret yang ber-genta*.

CLOCHER, paroisse, *موکم* *mūkim*. Il y a dix clochers, *اد سھوله موکم* *ada sa-pūloh mūkim*.

Loc. Il n'a vu que le — de son village, ای اورغ یغ تیاد برچوب *ia orang yang tiāda ber-xōba*.

CLOCHETTE, s. f., لوجج کچل *lōxing kexil*, گنت کچل *genta kexil*.

CLOISON, s. f., دندغ *dinding*. — de planches, دندغ فاشن *dinding papan*. — de briques, دندغ بات *dinding bāta*.

CLOISONNER, v. a., séparer par une cloison, مپکون دغن دندغ *me-ñakū-kan dengan dinding*.

CLOÎTRE, s. m., monastère, رومه اورغ فرتاف *rūmah orang per-tāpa*, فرتافان *per-tapā-an*. La vie du —, کهدوئن اورغ فرتاف *ka-hidūp-an orang per-tāpa*.

CLOÎTRÉ, E, part. pas. du verbe cloîtrer, یغ تیاد کلور در فرتافان *yang tiāda ka-lūar deri per-tapā-an*.

CLOÎTRER, v. a., ماسقن اورغ دالم *me-māsuk-kan orang dālam per-tapā-an*.

SE CLOÎTRER, v. pron., ماسق رومه اورغ فرتاف *māsuk rūmah orang per-tāpa*.

CLOPIN-CLOPANT, loc. adv., سرت فنجج *serta pinxang*. Aller —, برجالن دغن سوسه سرت فنجج *ber-jālan dengan sūsah serta pinxang*.

CLOPINER, v. n., بر فنجج سدیکت *ber-pinxang sa-dikit*.

CLOPORTE, s. m., لیفن *lipan*.

CLORE, v. a., fermer, منوتف *me-nūtup*, مغانف *mengātup*, مپاکت *meñakat*. — les yeux, منوتف مات *menūtup māta*, متجبمکن مات *menge-jām-kan māta*. — une lettre, مپوبه *menūtup sūrat*, منوتف سورت *mem-būbuh xāp pada sūrat*. — les passages, مپاکت *meñakat jalan*, جالن.

CLORE, entourer d'une clôture, مکاری *memagār-i*, مغللیشی *mergulitīng-i*. — un jardin, تامن *memagār-i tāman*. — d'un fossé, مغللیشی دغن فارت *mergulitīng-i dengan pārit*.

CLORE, terminer, موتسکن *me-mūtus-kan*, مغباسکن *merg-hābis-kan*. — un procès, موتسکن دعوا *memūtus-kan dawā*. — une affaire, مغباسکن *merg-hābis-kan pe-karjā-an*. — un discours, مپدهکن بچار *meñudah-kan bixāra*.

CLOS, E, part. pas. du v. clore, fermé, توتف *tūtup*, تروتوف *ter-tūtup*, ترساکت *ter-sakat*. Une porte close, فنتو یغ تروتوف *pintu yang ter-tūtup*.

CLOS, entouré, دفتکاری *di-pagār-i*, یغ دکلیشی *yang di-kulitīng-i*. Jardin —, تامن یغ دفتکاری *tāman yang di-pagār-i*.

CLOS, terminé, فوئس *pūtus*, هابس *hābis*, سده *sudah*. Nuit close,

جاوه *jāuh mālam*. Bouche —,
تياڊ بركات لاکي *tiāda ber-kāta lāgi*.

CLÔTURE, s. f., enceinte, فاکر
pāgar, سروکن *serōk-an*. —, fossé,
فارت *pārīt*. —, mur, تمبق *tembok*.

CLÔTURE, fin, terme, کفتوسن
ka-putūs-an, کهيسن *ka-habīs-an*,
کسداهن *ka-sudāh-an*.

CLOU, s. m., فاکو *pāku*, فاسق *pā-
sak*. — de cuivre, فاکو تمباک *pāku
tembāga*. Gros —, فاکو بسر *pāku
besar*, لابغ *lābang*. Un long —,
فاکو فنجخ *pāku panjang*. La tête
d'un —, کفال فاکو *kapāla pāku*,
فايغ فاکو *pāyung pāku*. La pointe
d'un —, هوجخ فاکو *hūjung pāku*.
Le trou d'un —, لوبخ فاکو *lobang
pāku*. Ficher un —, ماسخ فاکو
memāsang pāku. Arracher un —,
منچابت فاکو *men-xābut pāku*. Orné
de —, يخ برفاکو *yang ber-pāku*.

Loc. Il n'y manque pas un —,
يايت سده گنڍ *iā-itu sudah genāp*.
Maigre comme un —, کورس سکالي
kūrus sa-kālī.

CLOU de girofle, چغکه *xengkeh*,
بوغ چغکه *būnga xengkeh*.

CLOU, furoncle, بيسل *bisul*, ثورو
pūru bātu.

CLOUAGE, s. m., حال ماکو *hāl
memāku*, حال ماسخ فاکو *hāl me-
māsang pāku*.

CLOUÉ, E, part. pas. du v. clouer,
يغ دڦکونک *ter-pāku*, يانگ دي-
pakū-kan. Cette table est clouée,
ميچ ايت ترفاکو *mēja itu ter-pāku*.

CLOUER, v. a., ماکو *memāku*, ممکون
memakū-kan, ماسق *memāsak*. —
des planches, ممکون فاقن *memakū-
kan pāpan*.

CLOUTERIE, s. f., commerce de
clous, فريکائن فاکو *perniagā-an
pāku*. —, fabrique de clous, تمفت
فاکو *tampat mem-būat pāku*.

CLOUTIER, s. m., قندی فاکو *pan-
dey pāku*, توکخ فاکو *tūkang pāku*.

CLUB, s. m., فرهمفونن اورخ برېچار
per-himpūn-an orang ber-bixāra.
Maison de —, رومه فېچاران *rūmah
pe-bixarā-an*.

CLYSOIR et CLYSOPOMPE, s. m.,
سمځين اوبت *sumpīt-an obat*.

CLYSTÈRE, s. m., اوبت سمځين
obat sumpīt-an. Donner un —,
سمځين اوبت ماسقن *me-māsuk-kan
obat sumpīt-an*.

COACTIF, IVE, adj., يخ دافت مځگناهي
yang dapat meng-gagāh-i.

COACTION, s. m., حال مځگناهي
hāl meng-gagāh-i, فغځگناهن *peng-
gagāh-an*.

COAGULATION, s. f., حال جادی بکو
hāl jādī bakū.

COAGULÉ, E, part. pas. du v. co-
aguler, يخ برېکو *bakū*, يانگ

ber-bakū. Du lait — ايرسوسو يڭ بکو, *āyer sūsu yang bakū. Du sang* —, داره يڭ بکو *dārah yang bakū.*

COAGULER, v. a., مېمکون *mem-bakū-kan.*

SE COAGULER, v. pron., منجادی بکو, *men-jādi bakū.*

COALISÉ, E, part. pas. du v. coaliser, هوبڭ *hūburg*, تړهوبڭ *ter-hūburg*, يڭ برهوبڭ *yang ber-hūburg.*

COALISER, v. a., موافقتکن *me-muwāfaḳat-kan*, مشهورېڭکن *meng-hūburg-kan.*

SE COALISER, v. pron., برموافقة *ber-muwāfaḳat.*

COALITION, s. f., حال موافقة *hāl muwāfaḳat*, هېوڭن *hubūng-an*, څر هېوڭن *per-hubūng-an.*

COASSEMENT, s. m., بوي کاتق *būni kātāḳ*, گڼکړن کاتق *gegēr-an kātāḳ.*

COASSEB, v. n., بر بوي کاتق *ber-būni kātāḳ.*

COAGNE, s. f. Pays de —, نکرې يڭ, *nagrī yang bāik*, بلاد اعيم *bilād nayim. Mât de* —, تيڭ تڅکې يڭ اورڭ, *tīng tīngki yang ōrang memanjat ākan dīa men-dāpat bārang indah.*

COGARDE, s. f., nœud de ruban, سمغولن ښت *simpūl-an pīta.*

COCASSE, adj., هارس *hārs*, دسندرکن *hārus di-sindir-kan.*

COCCINELLE, s. f., تڅکاد کچل *tang-kāda kexil.*

COCCYX, s. m., os à l'extrémité du sacrum, تولڭ څڅکڅ *tūlang pung-gung*, تولڭ بنتت *tūlang buntut.*

COCHE, s. m., espèce de voiture, کریت *karēta*, رات *rāta*. Son — était traîné par deux chevaux blancs, رتان دهیل اوله دو کود څوته *ratā-ña di-hēla ūleh dūa kūda pūtiḥ.*

COCHE, s. f., entaille, brèche, سمېڅ *sumbing*, چله *xelāh*. — en long, کوی تورق *tōriḳ*. —, découpure, کوی *kūmey.*

COCHENILLE, s. f., هولت يڭ مېرې, *hūlat yang mem-brī warna ķirmizī.*

COCHER, s. m., کوسر سايس *sāis*, کوسر *kūsir.*

COCHÈRE, adj. f. Porte —, څسو *pintu garbang.*

COCHON, s. m., بابې *bābi*. — gras, بابې گمځ *bābi gumūḳ*. — maigre, بابې کورس *bābi kūrus*. — mâle (non châtré), بابې جنتن *bābi jantan.*

— sauvage, بابې هوتن *bābi hūtan.*

— de lait, اتق بابې *ānaḳ bābi.*

Soies de —, بولو بابې *būlu bābi.*

Chair de —, داڅڅ بابې *dāging bābi.*

Graisse de —, لرد بابې *lemāḳ*

bābi. Garder les —, مخکېلاکن بابې *meng-gombalā-kan bābi.*

OOCHONNAILLE, s. f., سكل مكانن *segala makān - an*
درقد داکځ بابي *deri-pada dāging bābi*.

OOCHONNERIE, s. f., chose sale,
سمفہ *sampah*, ککتورن *ka-kotōr-an*.

OOOO, s. m., کلاڻ *kelāpa*, بوہ
کرمل *būah kelāpa*, پير *ñiyur*,
kerambil. — aussitôt après la fleur,
بغسل *burgsil*. — ayant de l'eau
mais pas encore de chair, چشکر
xengkir. — assez avancé pour en
boire l'eau, کلاڻ مود *kelāpa mūda*.

Ecorce du —, سابت *sābut*. Coque
de —, تمفورځ *tempōrong*. Creux du
germe du —, تمبځ کلاڻ *tumbung*
kelāpa. Pulpe du —, ایسی کلاڻ *isi*
kelāpa. Eau de —, اير کلاڻ *āyer*
kelāpa. Lait de —, سنتن *santan*.

Huile de —, ميق کلاڻ *mīnak ke-*
lāpa. Huile extraite par la pression,
ميق سمفله *mīnak sampelāh*. Huile
obtenue par la coction, ميق فرتانق
mīnak per-tānak. Fleur du —,
مايځ *māyang*. Enveloppe du spadice,
سلودځ *selūdang*.

OOOON, s. m., coque de vers à
soie, اندق هولت سوتر *induk hūlat*
sūtra.

OOOTIER, s. m., فوهن کلاڻ *pōhon*
kelāpa, فوهن پير *pōhon ñiyur*.
Feuille du —, داون کلاڻ *dāun*
kelāpa.

OOCOTTE, s. f., ustensile de cuisine,
کوالی بسی *kuwāli besī*.

OOCOTION, s. f., cuisson, تکان
حال منديده *hāl men-*
dīdih.

OOOU, s. m., لکی یخ بنين برموکه
lāki yang binī-ña ber-mūkah.

CODE, s. m., recueil des lois,
سورت اندځ ۲ *kitāb hukum*,
sūrat undang - undang, فرهمقونن
سكل شرط *per-himpūn-an segala*
šart. — mahométan, شریعة نبی
šeriat nabī.

CODICILLE, s. m., addition à un
testament, تباهن سورت وصية
tam-bāh-an sūrat waš'it.

COERCER, v. a., منکهن *menegāh-*
kan, مناهنکن *menāhan - kan*,
مشککاهی *merg-gagāh-i*.

COERCITION, s. f., حال مشککاهی
حال مناهنکن *hāl merg-gagāh-i*,
hāl menāhan-kan.

CŒUR, s. m., جتځ
jantung. —, organe du sentiment,
هاتی *hāti*, قلب *kelbu*. Battement
du —, دبر *debār*. — qui palpité,
هاتی یخ بر دبر *hāti yang ber-debār*.
— pur, یخ سوچی *hāti yang*
sūxi. Doux de —, یخ جیتق هتین
yang jīnak hati-ña. — lâche, جابر
xābar. — noble, généreux, هاتی
دغن *hāti mūrah*. De tout —,

دغان سا گنڻ هاتي *dengan sa-genəp hāti*.
 Manquer de —, کورڻ براني *kurang berāni*. Penser dans son —, ڦيڪر
 دالم هاتي *pikir dālam hāti*. Peine
 de —, ساکت هاتي *sakit hāti*. Avoir
 le — gros, برسوسه هاتي *ber-susah hāti*. Endurcir le —, مشرڪن هاتي
mengrās-kan hāti. Donner du —,
 ممبري هاتي *mem-brī hāti*. Gagner
 les cœurs, مغبل هاتي اورڻ *meng-ambil hāti orang*. Un crève —,
 کساهن بسر *ka-susāh-an besār*.
 — de lion, هاتي بسر *hāti besār*,
 براني *berāni*. — de poule, هاتي کچل
hāti kexil. Si le — vous en dit,
 جکلو تون هندق *jikalaw tūan hendak*.
 De la bouche et non du —,
 دغان يبر تافي بوکن دغان هاتي
dengan bibir tetapi bukan dengan hāti.
 Cela fait mal au —, ايت ککليڻ
itu ka-gili-an. Le — des rois est
 هاتي راج *hāti rāja* adā-lah
pada tangan hūwa. Ils ne faisaient
 qu'un — et qu'une âme, فدر يکيت
pada marika-itu adā-lah hāti dān jīwa
suātu jūga. Mon petit —, terme
 de tendresse, بوه هتيک *būah hati-ku*.

CŒUR, milieu, تڻه *tergah*. Au
 — de la ville, تڻه نڱري *pada*
tergah nagri. Au — de l'hiver,

ڦد تڻه موسم ديشن *pada tergah*
mūsīm dīgin.

CŒUR, partie intérieure, d'un
 arbre, ترس *terās*.

COFFRE, s. m., ڦتي *peti*, لغ *long*.
 Grand —, ڦتي بسر *peti besār*. —
 en bois, ڦتي کايو *peti kāyu*. — en
 fer, ڦتي بسی *peti besi*.

COFFRE-FORT, s. m., ڦتي بسی مڀڻ
peti besi me-ñimpan wang dān bārang yang
indah-indah.

COFFREER, v. a., emprisonner,
 منڀڙاڪن *memanjarā-kan*.

COFFRET, s. m., ڦتي کچل *peti kexil*. Un — d'argent, ڦتي کچل درڦد
peti kexil deri-papa pērak.
 COFFRETIER, s. m., توکڻ ڦتي *tukang peti*.

COGNATION, s. f., کلورک *kula-warga*.

COGNÉE, s. f., کاڦڻ *kāpak*.

Prov. Mettre la — à l'arbre,
 مملای سواتو ڦکرچاءن *me-mulā-i*
suātu pe-karjā-an. Jeter le manche
 après la —, هيلڻ هاتي *hilang hāti*.

COGNER, v. a., موکل *memukul*,
 ملتيق *me-lantak*. —
 un clou, ملتيق ڦاڪو *me-lantak pāku*.

COHABITER, v. n., demeurer en-
 semble, دودق برسماس *duduk ber-*
sama-sama. —, avoir un commerce
 charnel, برستوبه *ber-sa-tūbuh*.

COHÉSION, s. f., force de —, کواس *kuāsa*
 یخ ملکتکن سواتو دغن سواتو *yang me-lekāt-kan suātu dengan suātu*.

COHORTE, s. f., فسون *pasūk-an*.
 Assembler toute la —, مغهمفنکن *meng-himpun-kan*
 سکنف فسون ایت *sa-genāp pasūk-an itu*.

COHUE, s. f., لنتخ فوکخ *lintang*
 پوکاخ *pūkang*, هریرو *haru-bīru*.

COI, TE, adj., tranquille, دتم *dīam*.
 Se tenir —, برديم *ber-dīam*, برديم *ber-dīam*
 درين *diri-ña*.

COIFFE, s. f., کرش *karpus*. —
 de nuit, مالم کرش *karpus pada mālam*.

COIFFER, v. a., couvrir la tête,
 ممبوه کرش اتس کفال *mem-būbuh karpus atas kapāla*.

COIFFER, arranger les cheveux,
 مغهياسى *meñīsir rambut*, میسررمت *meng-hiās-i rambut*.

COIFFEUR, EUSE, s., توکخ مغهياسى *tūkang meng-hiās-i rambut*,
 رمت *tūkang rambut*, توکخ رمت *tūkang rambut*,
 کندی *tūkang kunday*.

COIFFURE, s. f., کرش *karpus*.
 کفیه *kopīah*.

COIFFURE, arrangement des
 cheveux, فرهياسن رمت *per-hiās-an rambut*, کندی *kunday*.

COIN, s. m., فنجورو *hūjung*, فنجورو *pen-jūru*,
 سودت *sūdut*. —, endroit,

place, تمفت *tampat*, فیتق *pīhak*,
 سبله *sa-belāh*. Le — d'une maison,
 هوجخ رومه *hūjung rumah*. Le —
 d'une rue, جالان *hūjung jālan*. — d'une serviette,
 سودت *sūdut tuāla*. — de l'œil,
 سودت *sūdut mātā*. La maison
 du —, رومه فنجورو *rūmah pen-jūru*.
 Les quatre coins du monde,
 امفت فنجورو عالم *ampat pen-jūru ālam*.
 Ils viennent de tous les coins,
 داتخ درسکل فیتق *iā dātang deri segala pīhak*.
 Chercher dans tous les coins,
 منچهارى قد سکل *men-xahāri pada segala*
 تمفت *tampat*. Au — du feu, دسبله
 افی *di-sa-belāh āpi*. Un — de terre,
 داتخ تمفت کچل *tampat kezil*. Loger dans
 un —, دودق دالم رومه کچل *dūduk dālam rūmah kezil*.

COIN, pièce de fer ou de bois
 tranchante, باجی *bāji*. Un gros —,
 باجی یخ بسر *bāji yang besār*. —
 de fer, بسی باجی *bāji besi*. — de
 bois, کایو باجی *bāji kāyu*. Fendre
 du bois avec un —, مبله کایو دغن
 باجی *mem-belāh kāyu dengan bāji*.

COIN, s. m., چف *xāp*,
 ترا *terā*.

COIN, dont on frappe la monnaie,
 سککه *sikkah*, سیکه *sikah*, چف *xāp*.

COÏNCIDENCE, s. f., قوتون *patūt-an*, برسمان *ber-samā-an*.

COÏNCIDER, v. n., برتو *ber-temū*, منجادی سبندرغ *men-jādi sa-benderang*, منجادی قاتت سکالی *men-jādi pātut sa-kālī*.

COÏON, s. m., poltron, چابر *xābar*.

COÏONNER, v. a., t. bas, se moquer de quelqu'un, مفرمانکن *mem-per-māin-kan*, میندرکن *meñindir-kan*.

COÏT, s. m., ستوبه *sa-tūbuh*. — des animaux, حال برجنتن *hāl ber-jantan*, بکتی *bekāk*.

COL ou COU, s. m., لیهر *lēher*, v. COU.

COL, espèce de cravate, کاین *kāin* *pem-balit lēher*. — de chemise, لیهر کمیچ *lēher kamēja*. — d'un habit, باجو لیهر *lēher bāju*.

COLÉOPTÈRE, s. m., تشکاد *tang-kāda*.

COLÈRE, s. f., مرک *murka*, کمرهن *ka-marāh-an*, ککسارن *ka-gusār-an*. La — divine, la — de Dieu, مرک *murka allah*. Je crains la — du prince, هب تاکت مرک بگند *hamba tākut mūrka baginda*. Se mettre en —, منجادی ماره *men-jādi mārāh*. Se mettre en — contre quelqu'un, اورغ *me-murkā-i* *ōrang*. Faire mettre en —, مفرمرکاکن *mem-per-murkā-kan*. Apaiser la —, مغهیلانکن مرک *meng-hīlang-kan murka*.

COLÈRE, adj., ماره *mārāh*, کوسر *gūsar*, گریم *gerām*, غرن *ngerān*.

COLÉRIQUE, adj., enclin à la colère, فرغ فرس *prang prūs*, فانس *pānas hātī*, لکس جادی ماره *lekūs jādi mārāh*. Caractère —, فراغی یغ فرغ فرس *perāngi yang prang prūs*. Un homme —, اورغ *ōrang yang pānas hātī-nā*.

COLIFICHET, s. m., babiole, bagatelle, بارغ یغ سی ۲ *bārang yang siā-siā*, یغ تیاد براف کناک *bārang yang tiāda brāpa gunā-nā*.

COLIQUE, s. f., مولس *mūlas*, چیک *xīka*. رعگت *rengut*. — d'estomac, سنک *senāk-senāk*. — d'entrailles, ساکت فرت *rengut prūt*, رعگت فرت *sakit prūt*.

COLIS, s. m., caisse, ballot, بگکس *burgkus*, گندغ *gundung*, بنیدیل *bandēla dagāng-an*.

COLLABORATEUR, TRICE, s., قسبتو *pem-bantu karja*.

COLLABORER, v. n., ممبتو کرج *mem-bantu karja*.

COLLAGE, s. m., 1°, action de coller, حال ملکتن *hāl me-lekāt-kan*, حال مراکت *hāl me-rākat*. 2°, résultat, یغ ملکت *prī yang me-lekāt*.

COLLAGE des liqueurs, حال مغهننکن *hāl meng-henng-kan*.

COLLATION, s. f., repas léger et froid, ستان يڭ سديكت دان سيجي *santāp-an yang sa-dikit dān sejuk*.

COLLATION, s. f., comparaison de deux écrits, مقابلة *muḵābelat*.

COLLATIONNER, v. n., prendre une collation, ماکن سديكت *mākan sa-dikit*.

COLLATIONNER, v. a., des écrits, مقابلتکن *muḵābelat-kan*. — un livre, مقابلتکن کتاب *muḵābelat-kan kitāb*.

COLLE, s. f., فراکت *pe-rākat*, گته *getàh*.

COLLECTE, s. f., حال مشهفکنن *ḥāl merg-himpun-kan*, قشغونل *pengumpul-an*, قشغون *pungūt-an*.

COLLECTIF, IVE, adj., يڭ مشهفکنن *yang merg-himpun-kan* ببراڭ بارغ ۲ يڭ برسروڭ *be-brāpa bārang-bārang yang ber-sa-rūpa*.

COLLECTION, s. f., recueil, همفونن *himpūn-an*, کمفونل *kumpul-an*. — de livres, همفونن کتاب *himpūn-an kitāb*.

COLLECTIONNER, v. a., مشهفکنن *merg-himpun-kan*, مشغفل *mergumpul*. — des tableaux, مشهفکنن *merg-himpun-kan gambar-gambar*.

COLLÈGE, s. m., compagnie de personnes revêtues de la même dignité, قرهفونن اورغ يڭ فشکتن سام *qerhimpun-an orang yang fashktan sama*.

تفشکی *per-himpūn-an* orang yang pangkat-ña sama tinggi. — des avocats, قرهفونن سکل فکاوم *perhimpūn-an segala pe-gāwam*.

COLLÈGE, école, مدرسه *madrasat*, اندر *andir*. Professeur dans un —, فثاجر دمدرسه *perg-ajar di-madrasat*.

COLLÉGIEN, s. m., فلاجر دمدرسه *pel-ajar di-madrasat*.

COLLÈGUE, s. m., compagnon en mêmes fonctions, اورغ يڭ جواتنن سام *orang yang jawāt-an-ña sama*, سام تمن جواتن *sama pen-jāwat*, تمن جواتن *teman jawāt-an*.

COLLER, v. a., ملکتکن *me-lekāt-kan*, مراکت *me-rākat*. — du papier sur la porte, ملکتکن قرطاس فد قثتو *me-lekāt-kan kartas pada pintu*.

SE COLLER, v. pron., ملکت *me-lekāt*. La glu se colle aux doigts, گته ایت ملکت فد جاری *getàh itu me-lekāt pada jari*.

COLLER, une liqueur, مشهفکنن *merg-henng-kan*. — du vin, مشهفکنن *merg-henng-kan āyer anggūr*.

COLLERETTE, s. f., کاین لهر اورغ *kāin lēher* قرهفونن *qerhimpun-an*.

COLLET, s. m., لهر باجو *lēher bāju*. — d'un manteau, لهر سلیمت *lēher salīmut*. Un — droit, لهر

لہر باجو یغ بتل *lēher bāju yang betul*.
Un — brodé, لہر باجو یغ برسول *lēher bāju yang ber-sulam*.

COLLET, lacet, جرت *jerāt*.
Tendre un —, ماسخ جرت *memā-sang jerāt*.

COLLIER, s. m., ornement, اوتس *utas* لہر *lēher*, تالی *tālī* لہر.
— de perles, اوتس متیار *utas mutiāra*, مالی *māley*.

COLLIER, au cou des animaux, تالی *tālī* لہر.

COLLIER, partie du harnais autour du cou, کالغ *kālung*, ۲ ابہ *ābah-ābah*.

Loc. Donner un coup de —, مشہاکن درین اکن مشرجاکن سواتو *meng-usahā-kan diri-ña akan mengarjā-kan suatu pe-karjā-an*.

COLLINE, s. f., بوکت *būkit*, فوسو *pūsū*, بوسٹ *būsut*. Une — char-mante, سبوه بوکت یغ ترلالو سکالی ایلق *sa-būah būkit yang ter-lālu sa-kālī elok rupā-ña*. Au pied de la —, دکاکی بوکت *di-kāki būkit*. Monter une —, منیکی بوکت *me-naik-i būkit*.

COLLISION, s. f., ستوهن *suntūh-an*, فلغٹکارن *pe-langgār-an*.

COLLOQUE, s. m., entretien, فرتورن *per-tutūr-an*, فرکتکتان *per-kata-katā-an*, بچار *bixāra*.

COLLOQUER, v. a., placer, مندودقکن *men-dūdūk-kan*, مبوبہ *mem-būbuh*.

COLLUSION, s. f., entente entre deux personnes pour tromper un tiers, موافقة اکن مفردیاکن اورغ *muwāfaqat akan mem-per-dayā-kan orang*.

COLOMBE, s. f., مرقاتی *merapāti*, بورغ دار *būrung dāra*. Simple comme la —, تولس سلاکو مرقاتی *tulus sa-lāku merapāti*. — à plumes d'un rouge cramoisi, فرکم *pergam*.

COLOMBIER, s. m., رومه مرقاتی *rūmah merapāti*, کندغ بورغ دار *kandang būrung dāra*.

COLOMBINE, s. f., fiente de pigeon, تاهی بورغ دار *tāhi būrung dāra*. Terre fumée avec de la —, تانه یغ *tānah yang ber-bāja dengan tāhi būrung dāra*.

CÔLON, s. m., seconde partie du gros intestin, تالی فرت یغ فوتر *tālī prūt yang pūtar*.

COLON, s. m., cultivateur, اورغ یغ *orang yang per-ūsah tānah*.

COLONIE, s. f., تانه یغ ددودوکی اورغ *tānah yang di-dūdūk-i orang asing*.

COLONISER, v. a., مبوبت نگرى دتانه *mem-būat nagrī di-tānah asing*.

COLONNE, s. f., تیغ *tiang*. — de pierre, تیغ باتو *tiang batu*. — de

marbre, تیغ مرمر *tiang marmor*.
 La base d'une —, کاکي تیغ *kāki tiang*. Fût d'une —, باتغ تیغ *bātang tiang*. Chapiteau d'une —, گنگنج تیغ *genganja tiang*. — de nuée et — de feu, تیغ اون دان تیغ ائی *tiang āwan dān tiang āpi*. L'église est la — et la base de la vérité, جمعة *jum'at* *allah ada tiang dān per-tetāp-an teh'kik*.

COLONNETTE, s. f., تیغ کچل *tiang ke'cil*, تیغ سنی *tiang seni*.

COLOQUINTE, s. f., حنظل *hantlal*, تیمن *timun pāhit*.

COLORANT, E, adj., یغ مبری ورن *yang mem-brī warna*, یغ مورناکن *yang me-warnā-kan*.

COLORÉ, E, part. pas. du v. colorer, دورناکن *di-warnā-kan*, برورن *ber-warna*. Vin —, اغگورمیره توا *anggūr mērah tuā*. Teint —, ایر موک میره *āyer mūka mērah*.

COLORER, v. a., مبری ورن *mem-brī warna*, مورناکن *me-warnā-kan*, ملابر دغن جنغ *me-lābur dengan jeng'ang*. — du verre en bleu, مبری ورن بیروفتد کاج *mem-brī warna biru pada kāxa*. Les rayons du soleil colorent les nuages et les fruits, سینرمتاری مورناکن اون ۲ دان *sinar mata-hāri me-warnā-kan āwan-āwan dān būah-būah*.

Fig. — sa faute, منوٹف سالهن *menūtup sālāh-ña*. —, embellir, مغیاسی *meng-hiās-i*.

COLORIER, v. a., مموبه ورن فد *mem-būbuh warna pada gambar*.

COLORIS, s. m., ورن یغ فانت *warna yang pātut*, ورن یغ سدی *warna yang sedia*.

COLOSSAL, E, adj., ترلالو بسر *ter-lālu besār*, ترلالو امت بسر *ter-lālu āmat besār*, سروث رقساس *sa-rūpa raksāsa*. Statue colossale, فاتغ ترلالو *pātung ter-lālu besār*.

COLPORTEUR, v. a., porter ça et là pour vendre, مباو دگاغن کفد کمفغ *mem-bāwa dagāng-an ka-pada kam-pung dān dūsun men-jūal dagāng-an itu*.

COLPORTEUR, EUSE, s., کلنتغ *klontong*, توکغ کلنتغ *tūkang klontong*.

COLZA, s. m., بیجی لوبق *biji lōbak*. Huile de —, میق بیجی لوبق *mīnak biji lōbak*.

COMBAT, s. m., فغراغن *prang*, فغراغن *pe-prang-an*, فلوانن *pe-lawān-an*, کلاهی *kelāhi*. — furieux, امتق *āmok*. — naval, فغراغن دلاوت *prang di-lāut*. — singulier, فغراغن لاون سورغ *prang sa-ōrang lāwan sa-ōrang*. Au milieu du —, دتغه فغراغن *di-*

tengah pe-prāng-an. Aller au —, *فرغ ماسق* *māsuk prāng*. — de coqs, *سابخ* *sābung*. —, jeux publics, *ترماس* *ter-māsa*.

COMBATTANT, s. m., *اورغ برفرغ* *orang ber-prāng*, *فرغ* *pemerāng*.

COMBATTE, v. a., *برفرغ* *ber-prāng*, *برکلاهی* *ber-kelāhi*. — quelqu'un, *اورغ* *orang*, *ممرای* *memerāng orang*, *ممرای* *memerāng-i orang*. — l'ennemi, *ممرای* *memerāng-i mūsuh*. —, résister, *ملاون* *me-lāwan*. — victorieusement, *منغ* *menāng*. — furieusement, *مغامق* *merg-āmok*, *مغامق* *merg-āmok-āmok*. Se — réciproquement et en désespérés, *برامقموکن* *ber-āmok-āmok-an*. Faire —, *مغادو* *merg-ādu*. Faire — des coqs, *مپابخ* *meñābung*.

COMBIEN, adv. de quantité, *براف* *brāpa*, *براف بايق* *brāpa bāñak*. — de personnes? *براف اورغ* *brāpa orang*. — de temps? *براف لام* *brāpa lāma*. — de fois? *براف کالی* *brāpa kālī*. — d'argent? *براف وڭ* *brāpa wang*. — cela vaut-il? *براف هرگان* *brāpa hargā-ña itu*. — il est intrépide, *براف بسر برین* *brāpa besār beranī-ña*. — plus, *براف لاکی* *brāpa lāgi*, *براف له* *brāpa lebèh*.

COMBINAISON, s. f., arrangement, *اتورن* *atūr-an*. — de plusieurs objets, *اتورن بیراف بارغ* *atūr-an be-brāpa bārang-bārang*.

COMBINER, v. a., arranger, *مغاطر* *merg-atur*, *مغاطرکن* *merg-atur-kan*.

— des lettres, *مغاطرکن حرف* *merg-atur-kan huruf*. — des objets deux à deux, *مغاطرکن بارغ ۲ بدو ۲* *merg-atur-kan bārang-bārang ber-dūa-dūa*.

COMBINER, mêler, *منچمشرکن* *men-xampur-kan*.

COMBLE, s. m., faite d'une maison, *فارن* *pāran*, *بیوڭن* *bubūng-an*. De fond en —, entièrement, *بلاک* *belāka*, *سکالی* *sa-kālī*, *بالتق بله* *bālīk-belāh*. Détruire une ville de fond en —, *مبالتق بله سبوه نگرى* *mem-bālīk-belāh sa-būah nagrī*.

COMBLE d'une mesure, *ممب* *mum-bang*. Le — de la mesure, *مب* *mumbang*, *سکاتن* *sukāt-an*.

COMBLE, surcroît, *تمباهن* *tambāh-an*. Son argent est perdu, et pour — de malheur, il est malade, *وڭن سده هیلخ تمباهن لاکی ای ساکت* *wang-ña sudah hilang tambāh-an lāgi ia sākit*.

COMBLE, adj., mesure, *ممب* *mum-bang*, *فنه سکالی* *penūh sa-kālī*. Une mesure bonne et —, *سکاتن یخ بايق* *sukāt-an yang bāik dān mumbang*.

COMBLER, v. a., remplir, مملوئى *memenūh-i*. Vous comblez la mesure de vos pères, کلمو این مملوئى سکتان *kāmu īni memenūh - i sukāt-an bāpa kāmu*.

COMBLER, remplir un vide, منوتف *menūtup*. — un puits, منوتف ثرىكى *menūtup prigi dengan tñnah*.

COMBLER, donner avec abondance, مغنكراهى دغن كلفاهن *merg-anugrah-i dengan ka-limpāh-an*. — quelqu'un de faveurs, مغنكراهى اورغ *merg-anugrah-i orang be-brāpa bāñak karunā*.

COMBLER, satisfaire, ممدان *memadā-kan*. — les souhaits de quelqu'un, ممدان ايغن اورغ *memadā-kan ingin orang*.

COMBUSTIBLE, adj., يغ دافت دباكر *yang dāpat di-bākar*. Le soufre est —, بليرغ ايت دافت دباكر *balērang itu dāpat di-bākar*.

COMBUSTIBLE, s. m., سكل بارغ *segala barang* دفاكى اورغ مموت افي *di-pakey orang mem-buat api*, باتو ارغ *kāyu api*, *bātu arang*.

COMBUSTION, s. f., action de brûler, هغوسن *hangūs-an*, كباكرن *ka-bakār-an*, تنون *tunū-an*. Une maison en —, رومه يغ هاغس *rūmah yang hāngus*.

Fig. —, grand désordre, گمفر *gampar*, هرهار *haru-hāra*. La ville est en —, گمفر دالم نكرى *gampar dālam nagrī*.

COMÉDIE, s. f., وايغ *wāyang*, وایغ جناك *wāyang jenāka*. Jouer une —, ماین وايغ *māin wāyang*.

COMÉDIEN, NE, s., اورغ يغ ماین *orang yang māin wāyang*, دالغ *dālang*.

COMESTIBLE, adj., يغ دافت دماكن *yang dāpat di-mākan orang*. Des champignons comestibles, چنداون يغ دافت دماكن اورغ *xendāwan yang dāpat di-mākan orang*.

COMESTIBLES, s. m. pl., مكانن *makān-an*, لاق *lāwuk*, ايافن *ayāp-an*. Marchand de comestibles, اورغ *orang yang jūal bārang makān-an*.

COMÈTE, s. f., بنتغ برايكى *bintang ber-ikor*, بنتغ براسف *bintang ber-āsap*.

COMIQUE, adj., plaisant, سند *senda*, برجناك *ber-jenāka*, برگورو *ber-gūraw*. Personnage —, اورغ برجناك *orang ber-jenāka*.

COMITÉ, s. m., فرهمفونن *per-himpūn-an orang ber-bixāra*.

COMMANDANT, s. m., قشهورلو *paranghulu*, كفال *kapāla*. — d'une armée, قشليم فرغ *paranglima prang*. — d'une

flotte, *فَظْلِيمَ لَاوَت* *paŋglīma lāut*.

— en chef, *لَقْسَمَان* *lakṣamāna*,
تَمَوْنِغُونْ *temonggung*. — des gardes
 du corps, *فَظْهُولُو بَدُونْد* *paŋhūlu
 biduwanda*. — de rebelles, *كَفَال*
kapāla *اورغ دُرْهَاكَ* *ōrang durhāka*.

COMMANDE, s. f., commission, *سُورَه*
sūruh, *سُرُوْهِن* *surūh-an*. Une —
 de douze chemises, *سُورَه مَبُوْت دُو*
sūruh mem-būat dūa
بَلَسْ كَمِيْج *belàs kamēja*.

COMMANDEMENT, s. m., ordre de
 Dieu, *فِرْمَان* *firmān*. — d'un prince,
تِيْتَه *tītah*, *سَبْد* *sabda*. — de toute
 personne, *فَسْن* *pasàn*, *سُورَه* *sūruh*.
 Le — du roi, *تِيْتَه رَاْج* *tītah rāja*.

COMMANDEMENT, autorité, *فَرْتِه*
parentah. Sous mon —, *دَبَاوَه*
di-bāwah parentah-ku.
 Avoir le —, *مَمَغَانْ فَرْتِه* *memegànŋ
 parentah*.

COMMANDEMENT, loi, précepte,
فِيْرُوْهِن *peñurūh-an*. — de Dieu,
فِيْرُوْهِن اللّٰه *peñurūh-an allah*. —
 de l'Eglise, *فِيْرُوْهِن الْكَنِيسَة* *peñu-
 rūh-an el-kanīset*. Observer les
 commandements de Dieu, *مَلِكُوْكَن*
me-lakū-kan se-
gala peñurūh-an allah. Trans-
 gresser un —, *مَلَلُوْی فَيْرُوْهِن* *me-
 lalū-i peñurūh-an*. Péché contre
 le premier —, *دُوْس لَوْن فَيْرُوْهِن یَغْ*
dōsa lāwan peñurūh-an yang
portāma.

COMMANDER, v. a., en parlant de
 Dieu, *بِفِرْمَان* *be-firmān*. —, Dieu ou
 un prince, *بِرْنِيْتَه* *ber-tītah*, *بِرْسَبْد*
ber-sabda, *مَنْيْتَه* *menītah*. —, toute
 autre personne, *بِرْفَسْن* *ber-pasàn*,
مَبُوْرَه *meñūruh*. Le roi a commandé,
رَاْج سَدَه بَرْتِيْتَه *rāja sudah ber-tītah*.
 Dieu a commandé d'observer ses
 préceptes, *هَوَسَدَه بَرْفَسْن عَمَلْمِهَارَكْن*
*hūwa sudah ber-pasàn me-
 meliharā-kan sabdā-ña*. Il com-
 manda de vendre cette maison,
مَكْ دَسُوْرُهِن جَوْل رُوْمَه اِيْت *maka
 di-sūruh-ña jūal rūmah itu*.

COMMANDER, avoir autorité, *مَمَرْتِه*
memarentah, *مَمَرْتِهْكَن* *memarentah-
 kan*. — dans un pays, *مَمَرْتِهْكَن*
memarentah-kan nagrī. —
 à ses passions, *مَنْهَانِيْ هَوَا نَفْسُوْكَ*
menahān-i hawā nepsū-ña.

COMMANDER, faire une commande,
مَبُوْرَه *meñūruh*. — une paire de
 souliers, *مَبُوْرَه بُوْت سَفَاْسَخْ سَفَاتُو*
meñūruh būat sa-pāsang sapātu.

COMMANDEUR, s. m., *كَمَنْدَر* *keman-
 dur*, *فَهْلُوَان* *pahluwān*. — des
 croyants, *اَمِيْر المُوْمِنِيْن* *amīr el-mu-
 minīn*.

COMME, adv., *سَفَرْتِي* *seperti*, *سَلَاكُو*
sa-lāku, *فَنَاك* *penāka*, *سَبَاكِي* *sa-
 bāgey*, *سَرَاْس* *sa-rāsa*, *سَتَار* *sa-
 tāra*, *سَبَايَقْ* *sa-bāñak*. Froid —
 du marbre, *سَمِيْجَقْ سَفَرْتِي مَرْمَر* *sejūḷḷe
 seperti marmor*. La nouvelle est

— vous dites, خبرایت سڤرت تون *ḡabar itu seperti tūan k̄ata*.
 À la campagne — à la ville, دڤادڤ *di-pādang seperti di-dālam nagrī*. Il marche — son
 père, ای برجالن سلاکو بڤاک *īa ber-jālan sa-lāku bapā-ña*. — un in-
 sensé, قناک کيل *penāka gīla*.

COMME, à quel point, combien,
 ببراف باڤق *bagītu bāñak*, بکیت باڤق
be-brāpa bāñak. — il en a!
 ببراف باڤق اد ڤداس *be-brāpa bāñak*
ada padā-ña.

COMME, selon que, تورت *tūrut*.
 — il lui plaīt, تورت دی ڤوڤ سوك *tūrut dia pūña sūka*. — sa dignité
 le demande, تورت ڤڤکتن *tūrut pangkat-ña*.

COMME, quand, lorsque, اڤیل *apa-bīla*. — il était près d'entrer,
 اڤیل ای اکڤ ماسق *apa-bīla īa ākan māsuq*.

COMME, puisque, سبب *sebàb*, کارن *kārna*. — il est pauvre, il doit
 travailler, سبب ای مسکین هارس ای *sebàb īa meskīn hārus īa mergarja*. — la science vient de
 Dieu, سبب علم داتڤ درڤد الله *sebàb ilmu dātang deri-pada allah*.

COMME il faut, سهارس *sa-hārus-ña*, سڤاتن *sa-pātut-ña*.

COMME ceci, — cela, بکین *bagīni*,
 بکیت *bagītu*.

COMMÉMORATION, s. f., mémoire,
 ذکر *dziker*, سبوتن *sebūt-an*.

COMMÉMORATIF, IVE, adj., یڤ
 یڤ *yang meng-īngat-kan*, یڤ
 ممبری ایڤت *yang mem-brī īngat*.
 Signes commémoratifs, علامه یڤ
 مڤیڤتکن *alāmat yang meng-īngat-kan*.

COMMÉMORATION, s. f., تذکرة *tez-keret*, اڤاتن *īngāt-an*.

COMMENÇANT, E, s., یڤ ملامی *yang me-mulā-i*.

COMMENCÉ, E, part. pas. du verbe
 commencer, یڤ دملای *yang di-mulā-i*.

COMMENCEMENT, s. m., مول *mūla*,
 ڤرملاڤ *per-mulā-an*, کملان *ka-mulā-an*, اول *āwal*, ڤوڤن *pōhon*,
 ڤڤکال *pangkal*, ڤمبکاک *pem-bukā-an*.
 Au —, ڤد ملان *pada mulā-ña*.
 Dès le —, ملول *mula-mūla*, جولڤ *jōlong-jōlong*. Depuis son — jusqu'à
 sa fin, در ڤرملاڤن کڤد کسداهن *deri per-mulā-an-ña ka-pada ka-sudāh-an-ña*. Le — du mois, اول
āwal būlan. Au — de la route, ڤد ڤڤکال جالڤ *pada pangkal jālan*.
 Au — de la séance, ڤد ڤمبکاک *pada pem-bukā-an mejlis*.

COMMENCER, v. a., ملامی *me-mulā-i*, ممبرک *mem-būka*. — un
 travail, ملامی ڤکر جان *me-mulā-i*.

pe-karjā-an. — à parler, ملائى *me-mulā-i ber-kāta*. — par l'amour, مغاسه *me-mulā-i serta mergāsih*. En commençant, برمولى *ber-mūla*. Commencer une discussion, مېمبولك بچار *mem-būka bixāra*.

COMMENSAL, E, s., qui mange à la même table, تمن دميچ *temān di-mēja*.

COMMENSURABLE, adj., يېغ داڤت *yang dāpat di-hūkur*.

COMMENT, adv., بگمان *bagimāna*, بتاڤ *betāpa*, مان *māna*, اڤا *apa*. — cela? بگمان ايت *bagimāna itu*. — vous portez-vous? بگمان تون اڤا *bagimāna tūan ada*. — pourra-t-il accomplir cet ordre? بگمان داڤت اى *bagimāna dāpat ia me-lakū-kan tītah itu*. — a-t-il pu tomber? بتاڤ گراغن اى سده جانه *betāpa garāng-an ia sudah jātuh*. — cela se pourrait-il? مان بوله ايت *māna būleh itu*. — se nomme-t-il? اڤا نام *apa namā-ña*.

COMMENT, exclamation, اڤا *apa*. — ! vous voulez partir, اڤا تون ماو *apa tūan māu pergi*.

COMMENTAIRE, s. m., شرح *šereh*, فخرتين تفسير *tafsīr*, عبارة *ibārat*, per-*artī-an*. Le livre des commentaires (du Coran), كتاب تفسير *kitāb tafsīr*.

COMMENTATEUR, s. m., اورغ يېغ *orang yang merg-ibārat-kan*.

COMMENTER, v. a., مغبارتكن *merg-ibārat-kan*, مغرتيكن *merg-artī-kan*, متفسيركن *men-tafsīr-kan*. — un livre, مغرتيكن كتاب *merg-artī-kan kitāb*. — le Coran, متفسيركن قران *men-tafsīr-kan korān*.

COMMERÇANT, E, adj., يېغ بائى *yang bāñak perniagā-an-ña*, رامى فرنيگهان *rāmey perniagā-an*. La population commerçante, اورغ-وران برنيك *orang-orang berniaga*. Ville commerçante, بندر *bandar*.

COMMERÇANT, s. m., اورغ برنيك *orang berniaga*, سوداگر *sūdāgar*, بيافرى *biāpri*. Un — étranger, اورغ داڭغ *orang dāgang*.

COMMERCE, s. m., حال *hāl*, حال برداڭغ *hāl berniāga*, فرنيگهان *perniagā-an*, دكاغن *dagāng-an*. — florissant, فرنيگهان يېغ رامى سكالى *perniagā-an yang rāmey sa-kālī*. — en gros, جگالان بورغ *jagāl-an*. Société de —, فرسكتون *per-sakutū-an perniagā-an*.

COMMERCE charnel, ستوبه *sa-tūbuh*. Avoir un — charnel, پړستوبه *ber-sa-tūbuh*.

COMMERCE, v. n., برنيآك *berniāga*,
برداآڭ *ber-dāgāng*. — en gros,
مبورڭ *mem-bōrong*. — en détail,
برجاآڭ *ber-jāgal*. Faire commerce
d'une chose, ممبرنيآڭ *mem-ber-
niāgā-kan*. — sur mer et sur terre,
برداآڭ دلاوت دان *ber-dāgāng di-lāut dān di-dārat*. — en toutes
sortes de marchandises, برداآڭ سڭل
روڭ بارڭ *ber-dāgāng segala rūpa
bārang*.

COMMERCIAL, E, adj., du commerce,
ڤرنياڭان *perniāgā-an pūñā*.
Lois commerciales, حڪم ڤرنياڭان
hukum perniāgā-an.

COMMÈRE, s. f., qui tient sur les
fontes un enfant, ماء صراني *mā ṣrāni*.

COMMÈRE, femme curieuse et
bavarde, اورڭ ڤرمڤون يڭ منڇهاري
*orang perampūan yang men-
caxhāri kabar dān ber-
kata-kāta*.

COMMETTRE, v. a., faire (une faute),
سالمه مېوت *mem-būat sālāh*. — un
péché, مېوت دوس *mem-būat dōsa*.
— un crime, مېوت سالمه بېس *mem-
būat sālāh besār*. — une mauvaise
action, مېوت جاهت *mem-būat
jāhat*. — une trahison, مېوت خيانه
mem-būat kīānat. — un meurtre,
مېوت بونو *mem-būnūh orang*. — un
adultère, برزنا بوموكه *ber-mūkah*,
برزنا *ber-zinā*.

COMMETTRE, députer, préposer,
مېور *meñūruh*, مڭوتس *meng-ūtus*.
Il m'a commis pour payer ses dettes,
دسورهڪنپاله مېب مېاير هوتڭن
*di-sūruh-kan-ñā-lah hamba mem-
bāyar hūtang-ñā*. C'est le roi qui
commet cette personne, راج اتوله يڭ
راج اتولسڪن اورڭ ايت *rāja itū-lah yang
meng-ūtus-kan orang itu*.

COMMETTRE, confier, مېرهڪن
me-ñerāh-kan, مناره *menāruh*, منارهڪن
menāruh-kan. Il commit son fils
aux soins de ce savant, دسورهڪنپاله
ايقن لڪلاكي كڤد اورڭ عالم ايت
*di-serāh-kan-ñā-lah ānak-ñā laki-
lāki ka-pada orang ālim itu*. Il
vous a commis à ma charge, اي
سده منارهڪن تون كڤد فاتق
ia sudah menāruh-kan tūan ka-pada pāteh.

COMMIS, s. m., chargé d'un emploi,
جورو بندهاري *bendahāri*. —, elere,
جورو ڤورت *juru tulis*, ڤورت *peñūrat*.

COMMISÉRATION, s. f., كسين *ka-
sīh-an*, ساينڭ *sāyang*.

COMMISSAIRE, s. m., جنڭ *jenāng*,
ڤسوره *ber-ganti*, وڪيل *wakīl*, ڤسوره
pe-sūruh, مندر *mandar*, جورو *juru*.
— du roi, جنڭ راج *jenāng rāja*,
ڤسوره راج *pe-sūruh rāja*. —, in-
specteur, جورو ڤرڤس *juru preksa*.
— des vivres, جورو مڪان *juru
makān-an*. — d'un banquet, جورو
ڤرجمون *juru sāji*, جورو ساڃي

jūru per-jamū-an. — de police,
 قهرلوماتات *parghūlu mata-māta.*

COMMISSAIRE priseur, تارخ اورغ *tārūh*
 اورغ *ōrang yang tārūh harga,*
 اورغ *ōrang yang me-nīley-*
kan.

COMMISSION, s. f., fait, action,
 l'opposé d'omission, قهرلوماتات *per-*
būat-an.

COMMISSION, charge donnée à
 quelqu'un de faire quelque chose,
 قس *pasàn,* سروه *surūh-an.*
 Maison de —, رومه اورغ *rumah orang*
 رومه اورغ *rumah orang* دان بلی کارن اورغ *dān belī kārna orang*
 یار *yang jūal dān belī kārna orang*
lāin.

COMMISSION, réunion de personnes
 chargées d'examiner une affaire,
 قهرمفونن اورغ *per-himpūn-an orang* ممبرکان
mem-bixarā-
kan suātu pe-karjā-an.

COMMISSIONNAIRE, s. m., celui qui
 vend ou achète pour le compte d'au-
 trui, اورغ *orang* یار *yang jūal dān belī kārna*
 اورغ *orang* یار *yang jūal dān belī kārna*
orang lāin.

COMMISSIONNAIRE, portefaix, اورغ *orang*
 اورغ *orang* کولی *kūli,* باین *bāban,*
 اورغ *orang* ممبرکان *memikul bāban,*
 اورغ *orang* قهرسوخ *perg-ūsung.*

COMMODE, adj., سد *ēnak,* سد *sedap,*
 سد *sedap,* گامپان *gampang,* موده *mudah,*
 لایک *lāik,* فاتت *pātut,* برکون *ber-*

gūna. Chaise —, کرسی یغ *krusi yang*
 رومه *ēnak.* Maison —, رومه *rumah yang*
 رومه یغ *ēnak,* رومه یغ *rumah yang*
 سد *sedap,* رومه یغ *rumah yang*
 فاتت *pātut.* Cela est
 — pour un cavalier, ایت بایق برکون
 ایت *itu bānak ber-gūna*
 برکود *pada orang ber-kūda.*

COMMODÉMENT, adv., دغن ایتق *dengan*
 دغن *ēnak,* دغن *dengan*
 سد *sedap,* دغن *dengan* سنغ *senang.*
 Etre assis —, دودق ایتق *duduk*
 دودق *ēnak,* دودق *duduk*
 سد *sedap.*
 Vivre —, هیدف دغن سنغ *hidup*
 دغن *dengan senang.*

COMMODITÉ, s. f., قری یغ لایق *prī*
 قری *yang lāik,* سدا *sedap-an,* کداهن
 کداهن *ka-mudāh-an,* کسنا *ka-senāng-an.*

COMMODITÉS, s. f. pl., lieux d'ai-
 sances, جبن *jamban,* تندس *tendas.*

COMMOTION, s. f., ébranlement,
 قهرنچاغن یغ *prī gunxang,* قری *prī*
 قری *prī gunxang-an yang* کرس *krās.*

COMMOTION politique, brusque
 changement dans un gouvernement,
 اباهن قهرته سواتو قوم *ubāh-an paren-*
 tah *suātu kaum.*

COMMUEE, v. a., مغورمکن *meng-*
 مغورمکن *ubah-kan,* مغورمکن *mengurang-kan.*
 — une peine, مغورمکن سقس *meng-*

urang - kan siksā. — un vœu,
 مغوبهکن *meng-ubah-kan nīyet*.

COMMUN, E, adj., chose à laquelle
 tout le monde a droit, بارغ یغ امفون
bārang yang ampūna sa-
katī-an orang, عام *āmm*, عامة *ām-*
met, عموم *amūm*. Un chemin —,
 جالان یغ امفون سکل اورغ
jālan yang ampūna segala orang, جالان یغ عامة
jālan yang āmmet. Une forêt com-
 mune, هوتن نگرى *hutan nagri*, هوتن
 یغ نگرى فون *hutan yang nagri*
pūna. D'une utilité commune, یغ
 برگون قد سکل اورغ
yang ber-gūna
pada segala orang. Leurs biens
 étaient communs, سمو بارغ ان اداله
samuā bārang-bārang-ña
adā-lah umūm padā-ña.

COMMUN, qui est propre à plu-
 sieurs, صفة *şifat*. Le sommeil et
 la respiration sont communs aux
 hommes et aux animaux, تیدردان
 برنفس ایت صفة مانسی دان بناتغ
tidor dān ber-nefas itu şifat mā-
nusia dān binātang.

COMMUN, d'un usage général. La
 langue —, بهاس یغ سکل اورغ تاهو
bahāsa yang segala orang
tāhu akan dia.

COMMUN, ordinaire. Les tremble-
 ments de terre sont communs à
 Java, ترکادغ کفبه بومی جادی دتانه جاو
ter-kadang gumpah būmi jādi di-
tānah jāwa.

COMMUN, abondant. L'argent est
 — dans ce pays, اد بائق و غ دالم
ada bānak wāng dālam
nagri ini.

COMMUN, bas, کجی *hīna*, کجی
keji, کورغ *kurang*. Langage —,
 فرکتابان یغ هین *per-katā-an yang*
hīna. Un ouvrier très —, توکغ یغ
 کورغ قدی *tukang yang kurang pan-*
dey. Homme du —, اورغ یغ کورغ
 بفسان *orang yang kurang bangsa-*
ña. Ce n'est pas un homme —,
 تیادای بارغ ۲ اورغ
tiada ia bārang-
bārang orang.

Demeurer en —, دودق برسمسام
duduk ber-sama-sāma. Qu'y a-t-il
 de — entre vous et moi? اف کرچاک
apa karjā-ku sertā-mu.
 D'une commune voix (à l'unani-
 mité), دغن سکات *dergan sa-kāta*.

COMMUNAUTÉ, s.f., société, فرسکتون
per - sakutū - an. — religieuse,
 فرسکتون اورغ برعبادة *per-sakutū-*
an orang ber-ibādat. — de biens,
 فرسکتون هرت *per-sakutū-an*
harta.

COMMUNAUTÉ, maison religieuse,
 رومه اورغ برعبادة *rūmah orang ber-*
ibādat.

COMMUNE, s. f., corps d'habitants
 d'un village, d'une ville, موکم *mū-*
kim. La maison —, کدغ بچار
 بالیروغ *godong bixāra*, بالیروغ
bāley-
rūwang.

COMMUNÉMENT, adv., ٢ ترکاډغ *ter-kāday-kāday*.

COMMUNICATIF, IVE, adj., ښ داډت *yang dāpat ber-jangkāt*.
Un homme —, اورځ ښ مېټاکن دځن, *orang yang me-ñatā-kan dengan mūdah sangkā-ña*.

COMMUNICATION, s. f., action de communiquer, ځال مېري *hāl mem-brī*, مېريڼ *mem-brī-an*.

COMMUNICATION, information, ځال مېري تاهو *hāl mem-brī tāhu*.

COMMUNICATION, passage, voie, فلانتران *pel-antarā -an*, جالان *jālan*.

COMMUNIER, v. n., مېټ سرالقربان, *meñambut ser el-ḵorbān el-muḵadas*. — avec les dispositions nécessaires, مېټ سرالقربان, *meñambut ser el-ḵorbān el-muḵadas dengan se-pertī-ña*.

COMMUNIER, v. a., donner la communion, مېري سرالقربان المقدس *mem-brī ser el-ḵorbān el-muḵadas*.

COMMUNION, s. f., union de plusieurs personnes, dans une même foi, فرسکوتون *per-sakutū-an*, جمعة *jumaat*, فرهمفونن *per-himpūn-an*. La — des saints, القديسين *per-sakutū-an el-ḵadīsin*. La — des chrétiens, مسيحي *jumaat orang mesēhi*.

COMMUNION, réception de l'Eucharistie, ځال مېټ سرالقربان

المقدس *hāl meñambut ser el-ḵorbān el-muḵadas*. Préparation à la —, كسافن اكن مېټ سرالقربان, — المقدس *ka-siāp-an ākan meñambut ser el-ḵorbān el-muḵadas*.

COMMUNIQUER, v. a., transmettre, مېري *mem-brī*. Le soleil communique sa lumière à la terre, متهاري *mata-hāri mem-brī trāng-ña ka-pada būmi*. — un écrit, مېري سورت *mem-brī sūrat*, منجفکن سورت *menunjuk-kan sūrat*.

COMMUNIQUER, donner connaissance, مېري تاهو *mem-brī tāhu*, مځتاکن *mengatā-kan*. — une nouvelle, مېري خبر *mem-brī ḵabar*.

— par écrit, مېري تاهو دځن سورت *mem-brī tāhu dengan sūrat*. — à un supérieur, مفرسمېکن *mem-per-sem-bah-kan*.

COMMUNIQUER, v. n., être en relation, موافقة *muwāfaḵat*, برهوبځ *ber-hūburg*. Ne communiquez pas avec les impies, دځن موافقة *jāngan muwāfaḵat dengan orang fāsik*. Deux palais qui communiquent par une galerie, دو مالګي ښ برهوبځ دځن سرمې *dūa mālīgey yang ber-hūburg dengan serambi*. Ce canal communique avec la rivière, سلورن ايت فرګي *salūran itu pergi ka-sūngey*.

SE COMMUNIQUER, v. pr., برچشکت
ber-jangkūt. Le feu se communique,
برچشکت اثی *āpi pūn ber-jangkūt*. Une maladie qui se com-
munique, برچشکت پیچ *peñākūt*
yang ber-jangkūt. Un homme qui
ne se communique pas, اورغ پیچ تیاد
*ōrang yang tiāda me-
ñātā-kan sangkā-ña*.

COMPACT, E, adj., serré, کفیل
kimpal, راپت *rāpat*. D'autant plus
pesant qu'il est plus —, ماکن کفیل
برت *mākin kimpal mākin
brūt*.

COMPAGNE, s. f., فرهمون پیچ دودق
سام *perampūan yang dūdūk sāmā*.

COMPAGNE, épouse, استری *istrī*,
برینی *bīni*. Prendre une —, برینی
ber-bīni.

COMPAGNIE, s. f., société, réunion,
فرهمونن اورغ *per-himpūn-an ōrang*,
کاون *kāwan*, سیدغ *sīdang*, مجلس *mejlis*,
— de gens qui s'amusent,
فرهمونن اورغ پیچ برسکسکان
*per-himpūn-an ōrang yang ber-suka-
sukā-an*. Bonne —, فرهمونن اورغ
*per-himpūn-an ōrang yang
bāik*. Mauvaise —, فرهمونن اورغ
*per-himpūn-an ōrang
yang jāhat*. Une nombreuse —,
فرهمونن اورغ پیچ *per-himpūn-an
ōrang bāñak*. — de savants, مجلس
mejlis ōrang ber-ilmu,
سیدغ *sīdang hākīm*. J'aime

همب سوك اد برسمام دشن دی, —
*hamba sūka ada ber-sama-sāma
dengan dīa*. Aller de —, برجالن
ber-jālan ber-sama-sāma.

COMPAGNIE de commerce, d'in-
dustrie, فرسکوتون اورغ برنیاک
per-sakutū-an ōrang berniāga. —
d'assurance, فرسکوتون مگشنتی روکی
per-sakutū-an merg-ganti rūgi.
— des Indes, کفنی *kompanī*. Ad-
ministration de la —, فرته کفنی
parentah kompanī.

COMPAGNIE de soldats, کاٹ
kāpat, کاٹ اورغ *pasūk-an*, فرغ
kāpat ōrang prang.

COMPAGNON, s. m., camarade, کاون
kāwan, هندی *handey*, صحبة *soh-
bat*, جودو *jōdo*.

COMPAGNON, aide ouvrier, پیچ
منلوچی *yang menulūng-i*, سا-
kūtū, تم *temān*.

COMPAGNON, qui accompagne,
پیچ اد برسمام *yang ada ber-sama-
sāma*. — de voyage, برجالن
*yang ber-jālan ber-sama-
sāma*. — d'infortune, پیچ مالغ برسمام
yang mālang ber-sama-sāma.

COMPARABLE, adj., ستار *sa-tāra*,
سباکی *ber-tāra*, سغام *sa-upāma*,
پیچ دافت *sa-bāgey*, برسام *ber-sāma*,
دبندشکن *yang dāpat di-bandīng-
kan*. Il est — aux plus grands
hommes, ای ستار دشن اورغ بسرسکالی

ia sa-tāra dengan orang besar sa-kāli.

COMPARAISON, s. f., assimilation, اِثْمَان upamā - an, بِرِسمَان ber-samā - an, تَنْدِيشَن tandīng - an, سَافَام sa-upāma. En —, دَغْنِ اِثْمَان dengan upamā - an. Belle —, اِثْمَانِ يَغْ اِيلِقْ upamā - an yang elok. — juste, اِثْمَانِ يَغْ فَاَتَتْ upamā - an yang pātut. Parler par —, بَرَكَاتِ دَغْنِ ber-kāta dengan per-upamā - an.

COMPARAÎTRE, v. n., مَغْهَادْ meng-hādap. — devant le roi, مَغْهَادْ رَاَجْ meng-hādap rāja. Faire —, مَغْهَادْ فَكَنْ meng-hādap-kan.

COMPARATIVEMENT, adv., دَغْنِ دَغْنِ مَبْنَدِغْ dengan upamā - an, دَغْنِ مَبْنَدِغْ dengan mem-bandīng.

COMPAREE, v. a., مَبْنَدِغْ mem-ban-dīng, مَبْنَدِغْ كَنْ mem-bandīng-kan, مَبْنَدِغْ مَبْنَدِغْ كَنْ menandīng-kan, مَغْهَامْ كَنْ meng-upamā-kan, مَقَابِلَتَكْنِ me-mukābelat-kan. — différentes choses, مَبْنَدِغْ كَنْ بَارِغْ mem-ban-dīng-kan bārang-bārang. Personne ne peut lui être comparé, سَوْرَغْ مَانَسِ ثُونِ تِيَادِ دَسْمَايِ دَغْنِ دِ sa-ōrang mānusīa pūn tiāda di-samā-i dengan dia. — deux écrits

(collationner), مَقَابِلَتَكْنِ سَوْرَتِ me-mukābelat-kan sūrat.

COMPARTIMENT, s. m., arrangement symétrique, رِسمِ اَتُورَنْ resām, اَتُورَنْ atūr - an. En compartiments de marqueterie, بَرِجَاتَرِ ber-xātur.

COMPARTIMENT, division, case, كُوتَقْ kōtak, پَتَاكْ pētak.

COMPARUTION, s. f., حَالِ مَغْهَادْ hāl meng-hādap.

COMPAS, s. m., جَشْكَ jangkā. — de fer, جَشْكَ بَسِ jangkā besi. — à pointes d'acier, جَشْكَ يَغْ هُوَجْشَن jangkā yang hūjung-ña deri-pada bāja. Ouvrir le —, مَبْمُوكْ جَشْكَ mem-būka jangkā. Mesurer avec le —, مَغْهَوُكْ دَغْنِ meng-hūkur dengan jangkā.

COMPAS de route, — de mer, فَدُومَنْ padōman. Aiguille de —, فَارْمُ فَدُومَنْ jārūm padōman. Les points du —, مَاتِ فَدُومَنْ māta padōman.

COMPASSER, v. a., مَغْهَوُكْ دَغْنِ meng-hūkur dengan jangkā.

COMPASSER ses actions, مَبْمُوتِ فَكْرِجَاَنْ دَغْنِ بُودِ بِجَارِ mem-būat pe-karjā-an dengan būdi bixāra.

COMPASSION, s. f., كَسِيْهْ kasīh - an, سَايَغْ sāyang, رَحْمَة rahmat. Exciter la —, مَبْنَرِبَتَكْنِ سَايَغْ menerbit-kan sāyang. Avoir de la — pour, مَغْهَسَايِ mergasīh-ān-i. Avoir — de, مَغْهَسِيْهَنَكْنِ mergasīh-ān-kan.

COMPATIR, v. n., avoir compassion, مپايڭ *meñāyang*. — à quelqu'un, مپايڭكېن *mergasih-ān-i*, مپايڭكېن *meñāyang-kan*.

COMPATIR, souffrir avec indulgence, برصبر *ber-ṣabar*, منصبركېن *men-ṣabar-kan*.

COMPATISSANT, E, adj., برکيسايڭن *ber-ka-sayāng-an*, رحيم *raḥīm*, رحان *raḥmān*.

COMPATRIOTE, s., اورڭ سنکري *orang sa-nagrī*, سقوم *sa-kaum*. Il est mon —, ای اورڭ سنکري دڭن همب *ia orang sa-nagrī dengan hamba*.

COMPENDIUM, s. m., abrégé, اجمال *ijmāl*, مختصر *ikhtisār*, مختصر *mukteṣer*.

COMPENSATION, s. f., dédommagement, تمغه *tempuh*, پښکتنين *pengganti-an*, قېمبالاسن *pem-balās-an*, پېر بالاسن *per-balās-an*. — d'une perte, روکي تمغه *tempuh rūgi*. — équitable, تمغه یڭ فاتت *tempuh yang pātut*. — d'un meurtre, باڭسن *bāngsun*.

COMPENSEE, v. a., dédommager, réparer, مځگنتي *meng-ganti*, مپيله *meñlih*, ممبالس *mem-baikh-i*, ممبالس *mem-bālas*. — une perte, مځگنتي *meng-ganti rūgi*.

COMPÈRE, s. m., qui tient un enfant sur les fonts, باڭ صراني *bāpa ṣrāni*.

COMPÈRE, celui qui aide, تمن *temān*. Un escamoteur et son —, اورڭ یڭ برسيلف مات دڭن تمن *orang yang ber-silap māta dengan temān-ña*. Un rusé —, اورڭ یڭ بايق چردق *orang yang bāñak xerdik*.

COMPÉTENCE, s. f., droit, capacité, کواس *patūt-an*, حق *hak*, کواس *kuāsa*. — d'un juge, حاکم *hak hākim ākan* مځمکمن *hukum-kan*, کواس حاکم *kuāsa hākim*.

COMPÉTENT, E, adj., فاتت *pātut*, یڭ دافت *hārus*, لایق *lāik*, هارس *yang dāpat*, یڭ برکواس *yang berkuāsa*. Age —, عمر یڭ فاتت *umur yang pātut*. Juge —, حاکم یڭ برکواس *hakim yang berkuāsa ākan* مځمکمن *meng-hukum-kan*.

COMPÉTITEUR, s. m., فلب *pelumba*, یڭ برلب *yang ber-lumba*, لاون *lawan*.

COMPILEE, v. a., مځمځنکن بارڭ ۲ *menghimpun-kan bārang-bārang apa yang di-surat-kan ūleh be-brāpa peñūrat*.

COMPLAINTE, s. f., plainte en justice, قندوهن *penudūh-an*.

COMPLAINTE, chanson plaintive, کيدڭ راتڭ *kidung rātap*, پيښ راتڭ *nañ-an rātap*, راتڭ *kidung rātap*.

COMPLAINTE, lamentation, ندوب *nudub*.

COMPLAIRE, v. n., برکنن *ber-kenàn-kan*, مفرکنن *mem-per-kenàn-kan*, میکان *meñukā-kan*. — au roi, مفرکنن راج *mem-per-kenàn-kan rāja*.

SE COMPLAIRE, v. pron., برکنن *ber-kenàn*. Se — à entendre des paroles de flatterie, برکنن مندغر *ber-kenàn men-dengar per-katā-an xumbū-an*.

COMPLAISANCE, s. f., فراغی اورغ یغ *perāngi orang yang sūka menūlung*, کمران هاتی *ka-murāh-an hāti*, بهاس بائق *bahāsa bāik*.

COMPLAISANT, E, adj., یغ سوک *yang sūka menūlung*, یغ سوک *yang sūka ber-kenàn-kan*, برکنن *yang sūka ber-kenàn-kan*, موره هاتی *mūrah hāti*, سوئن *sūpan*, لمت *lembut*, چتق *xantik*.

COMPLÈMENT, s. m., ce qui rend complet, یغ مکنفکن *yang meng-genāp-kan*.

COMPLET, ÈTE, adj., گنڤ *genāp*, سمفرن *sempurna*, سبرهان *saber-hāna*, اکمل *ekmel*, قنه *penūh*. Un nombre —, بلاغن یغ گنڤ *bilāng-an yang genāp*. Un travail —, فکرجان *pe-karjā-an yang sempurna*. Un habit —, فکان سبرهان *pe-karjā-an yang sempurna*. Un habit —, فکان سبرهان

pakēy-an saberhāna. Une année —, سکنڤ تاهن *sa-genāp tāhun*.

COMPLÈTEMENT, s. m., action de compléter, حال مکنفکن *hāl merg-genāp-kan*, حال میدهکن *hāl me-ñudah-kan*, مپمفرن *peñempurnā-an*, فداهن *peñudāh-an*.

COMPLÈTEMENT, adv., سکنڤ *sa-genāp*, سکلکالی *sa-kali-kālī*, دغن گنڤ *dengan genāp*, دغن سمفرن *dengan sempurna*.

COMPLÈTER, v. a., مکنڤائی *merg-genāp-i*, مکنفکن *merg-genāp-kan*, مپمفرن *meñempurnā-i*, مپمفرن *meñempurnā-kan*, میداهی *meñudāh-i*, میدهکن *meñudah-kan*. — un nombre, مکنڤائی بلاغن *merg-genāp-i bilāng-an*. — un travail, میداهی فکرجان *meñudāh-i pe-karjā-an*. — un paiement, مبابرهابس *mem-bāyar hābis*.

COMPLEXE, adj., ترسوسن *ter-susun*, یغ برباکی *yang ber-bāgey-bāgey*. Une idée —, فکیرن یغ *pikīr-an yang ter-susun*. Action —, فربواتن یغ برباکی *per-buāt-an yang ber-bāgey-bāgey*.

COMPLEXION, s. f., constitution du corps, فری توبه *prī tūbuh*, فری *prī*, طبعه *tebiat*. — faible, فری توبه یغ له *prī tūbuh yang lemah*. Il est d'une forte —,

توبه *tūbuh-ña kūwat*. — triste,
فرانگی یخ مورخ *perāngi yang mūrung*.

COMPLICATION, s. f., فري کوست
pri kūsut, فري راگو *pri rāgu*,
کسکارن *ka-sukār-an*. — de maux,
فرهمفونن بیراف کجهائن
per-himpūn-an be-brāpa ka-jahāt-an.

COMPLICE, adj. et s., تمن ساله
temàn sālāh, ثنولخ مېوت ساله
penūlung mem-būat sālāh. — pour
un meurtre, ثنولخ مېونه اورخ
penūlung mem-būnuk orang. Condamné avec
ses —, دحکم دغن تمن *di-hukum
dengan temàn-ña*.

COMPLICITÉ, s. f., فرتمان ساله
per-temān-an sālāh, تولخ مېوت ساله
tūlung mem-būat sālāh. Crime
commis avec —, ساله یخ دېوت سرت,
سالا یخ دیولخ اورخ *sālāh yang di-būat serta
di-tūlung orang*.

COMPLIMENT, s. m., paroles civiles,
salutation, سلام *salām*, حرمة *hor-
mat*, تعظیم *tatlim*, رواده *ruādat*,
تابق *tābek*. Une lettre avec beau-
coup de compliments, سورت سرت
سورات سرت *sūrat serta tābek ber-
bāñak-bāñak*. Présenter ses —,
مېبری *mem-brī salām*, مېبری
تعظیم *mem-brī tatlim*.

COMPLIMENTER, v. a., مېبری سلام
mem-brī salām, مخرماتی *merg-hor-
māt-i*, متعظیمکن *mem-tatlim-kan*.

Se — réciproquement, بحر متحرمان
ber-hormat-hormāt-an.

COMPLIMENTEUR, EUSE, adj., یخ
مېبری سوك *yang sūka mem-
brī tatlim*, حرمة ترلانو باق
*yang mem-brī hormat ter-lālu
bāñak*.

COMPLIQUÉ, E, part. pas. du v.
complicuer, کوسٹ *kūsut*, راگو *rāgu*,
سوک *sūkar*, مشکل *muškil*.

COMPLIQUER, v. a., embrouiller,
مغوست *mergūsut*, مغوستکن *merg-
ūsut-kan*, مرکوکن *me-ragū-kan*,
مېوکرن *meñūkar-kan*. — une affaire,
مغوستکن سواتو فکرجهائن
mergūsut-kan suātu pe-karjā-an.

SE COMPLIQUER, v. pron., منجادی
منجادی راگو *men-jādi kūsut*,
منجادی راگو *men-jādi rāgu*.

COMPLOT, s. m., فرهبوغن اورخ
درهاک *per-hubūng-an orang dur-
hāka*, مشاوره *mušāwarat*. — de
tuer le capitaine de navire, مشاوره
اکن مېونه ناخدا
mušāwarat ākan mem-būnuk nākodā.

COMPLOTER, v. a., موافقة دغن سمغه
برکمل *muwāfakat dengan sumpah*,
دغن نية جاهت *ber-kumpul dengan
nīyet jāhat*.

COMPONCTION, s. f., regrets, سسل
سسال *sesāl*, سسل هاتی *sesāl hātī*, توبه
توبات *tōbat*. Ressentir de la —, مسسل
مېنيسال *meñesāl*. Avoir une grande — de

ses fautes, ميسل ساعت سبب سالهن *meñesàl sāngat sebàb sālāh-ña*.

COMPORTER, v. a., permettre, souffrir, (avec négation), تيا د فائت *tiāda pātut*, تيا د مبري *tiāda mem-brī*. Sa dignité ne comporte pas ce châtement, سبب فشكتن تيا د فائت *sebàb pangkat-ña tiāda pātut ia me-rasā-i siksā itu*. Sa position ne comporte pas cette dépense, جواتنن تيا د مبري دي *jawāt-an-ña tiāda mem-brī dīa mem-būat belanja itu*.

SE COMPORTER, v. pron., ملکون *me-lakū-kan diri-ña*. Se bien —, ملکون درين دغن يځ بايق *me-lakū-kan diri-ña dengan yang baik*. Pourquoi vous comportez-vous ainsi? افاکه سبين ملکون دريم *apā-kah sebàb-ña me-lakū-kan diri-mu demikīan*. Se — envers quelqu'un, ملکون اورځ *me-lakū-kan orang*.

COMPOSÉ, E, part. pas. du v. composer, fait, formé, تکرارځ *ter-kārang*.

COMPOSÉ, mêlé, ترچمفر *ter-xampur*, هولم *hūlam*.

COMPOSÉ, non simple, سوسن *sūsun*, ترسوسن *ter-sūsun*, فلپاځي *pel-bāgey*.

COMPOSER, v. a., faire, former, مغارځ *mengārang*, مراقت *me-rāpat*, مغربوځ *menghūbung*. — un livre,

مغارځ کتاب *mengārang kitāb*. — une lettre, مغارځ سورت *mengārang sūrat*. — des vers, مغارځ شعر *mengārang siar*. — une phrase, مغربوځ فرکټان *meng-hūbung per-katā-an*. — en musique, مغارځ راځم *mengārang rāgam*, مېوت لاځو *mem-būat lāgu*.

COMPOSER en imprimerie, ماسخ *memāsang huruf menerā*, مغارځ حرف چيټق *meng-atur huruf xitak*.

COMPOSER, mêler, منچمفر *men-xampur*, مغربوځ *meng-hūlam*. — un remède, مغربوځ اوبت *meng-hūlam obat*.

SE COMPOSER, v. pron., prendre une contenance, برسيفک *ber-sikap*.

COMPOSITEUR, s. m., de musique, اورځ مغارځ راځم *orang mengārang rāgam*, پځارځ *pengārang*.

COMPOSITEUR en imprimerie, فندي *pandey memāsang huruf menerā*.

COMPOSITION, s. f., 1°, action de composer, حال مغارځ *hāl meng-ārang*, حال مغربوځ *hāl meng-hūbung*. 2°, résultat, کراغن *karāng-an*, هېوځن *hubūng-an*. La — d'une lettre, کراغن سورت *karāng-an sūrat*. La — d'une phrase, هېوځن فرکټان *hubūng-an per-katā-an*. — en

musique, کراغن راکم *karāṅg - an rāgam*.

COMPOSITION en imprimerie, اتورن *atūr - an huruf xāp*. Atelier de —, تفت ماسخ حرف چیتق *tampat memāsang huruf xītaḳ*.

COMPOSITION, mélange, چمپورن *xampūr - an, هولم hūlam*. — d'or et d'argent, چمپورن ثیرق دغن امس *xampūr - an pēraḳ dengan amās*.

COMPOTE, s. f., fruits cuits, منین *manīs - an deri-pada būah*. درفد بوه

COMPOTIER, s. m., مشقت مېاو منین *mangkoḳ mem-bāwa manīs - an*.

COMPRÉHENSIBLE, adj., یخ دافت *yang dāpat orang merg-arti*. Discours —, بچار دغن ترخ *bixāra dengan trāṅg*.

COMPRÉHENSION, s. f., faculté de comprendre, عقل *aḳal, بودی būdi*.

COMPRÉHENSION, connaissance, پښتون *perg-arti - an, پښتون perg-atahū - an*.

COMPRENDRE, v. a., contenir, renfermer en soi, مخخ *memegāṅ*. Une qualité qui comprend toutes les autres, صفة یخ *me-līput*. صفة یخ *me-līput segala sifat*.

COMPRENDRE, mentionner. Comprenez ceci dans le compte, ماسکتنه *māsuk - kan - lah itu dālam bilāṅ - an*.

COMPRENDRE, concevoir, مشرتی *merg-arti, امل معنى ambil mana,*

تغکف کات *men-dāpat, tang-kap kāta*. — tout-à-fait, مشرتی *merg-arti sa-kāli*. — l'arabe, مشرتی بهاس عرب *merg-arti bahāsa arab*. Faire —, مشرتیکن *merg-arti - kan*.

COMPRESSE, s. f., سمنل لوك *sempal lūka*.

COMPRESSION, s. f., 1°, action de presser, پښتون *perg-apit - an, حال hāl menekān*. 2°, résultat, فری دتکن *pri di-apit, pri di-tekān*.

COMPRIMÉ, E, part. pas. du v. comprimer, تکن *apit, tekān*, تاهن *tāhan, ter-tāhan*.

COMPRIMER, v. a., presser avec force, مغاثت *merg-apit, menekān, meñesāk*.

COMPRIMER, retenir, مناهن *menāhan, menegāh - kan*. — ses passions, مناهن هوا نفسو *menāhan hawā nefsū - ũa*. — sa colère, مناهنی مرکان *menahān - i murkā - ũa*.

COMPREIS, E, part. pas. du v. comprendre, renfermé, contenu, ایسی *isi, دالم dālam, muwāt - an*.

COMPRIS, conçu, ارتی *arti*.

COMPROMETTRE, v. a., exposer à des embarras, ممبوه دالم سوسه *mem-būbuh dālam sūsah*.

COMPROMIS, s. m., acte par lequel deux parties conviennent de s'en

tenir au jugement d'un arbitre,
سورت یخ اولهن دواورغ بر دعوا بر جنجی
sūrat yang hēndiq mōrt hkm واسط
ūleh-ña dūa ōrang ber-dawā ber-
janji hendak menūrut hukum
wāsīt.

COMPTABILITÉ, s. f., علم حساب
ilmu hisāb, حال مغهیغ hāl meng-
hītung. Ecole de —, سکولا اورغ
sekula ōrang ber-
ajar ilmu hisāb.

COMPTABLE, adj., assujetti à
rendre compte, یخ هارس مبری
yang hārus mem-brī per-
kirā-an, یخ مغهیغ yang meng-hītung.

COMPTANT, adj., argent —, وغ
wang tūney, وغ سکالی wang sa-
kāli. Payer argent —, مبابیر تونی
mem-bāyar tūney. Acheter au —,
مبلی تبغ تونی mem-beli timbang
tūney.

Loc. Prendre pour argent —,
فرچای دغن, croire sans examen,
perxāya dengan tiāda
preksa.

COMPTE, s. m., supputation, calcul,
bilāng-an, hitūng-an, بلاغن
hisāb, per-kirā-an. —, total,
jumlat. — rond, bilāng-an genāp. — de
l'actif et du passif, سورت هوتغ
sūrat hūtang pi-hūtang. Faire un
—, مبندهغن سورت هوتغن mem-

bandiŋ - kan sūrat hitūng - an.
Livre de —, کتاب هوتغن kitāb
hitūng-an. Mémoire de — d'achat,
sūrat bilāng-an سورت بلاغن فمبلیغ
pem-belī-an. Mémoire de — de
vente, سورت بلاغن فنجوالن
bilāng-an pen-juwāl-an. Cela est
pour mon —, اتوله هب ثون تغوغن
itū-lah hamba pūña tanggūng-an.
Cela entre dans le —, این ثون ماسق,
ini pūn māsuk bilāng-
an itu. Cela n'est pas de —, ایت
itu tiāda di-bilāng. Il y
trouve son —, ای براوله لاب دغن
ia ber-ūleh laba dengan
bārang itu. Il en a fait son —, مک
maka ia sudah dāpat untung deri itu. A
bon — (pas cher), موره harga
mūrah. A ce — là, de cette
manière, دغن بکیت جوک dengan
bagitu jūga. Tenir — de, avoir en
considération, مغندهغن meng-
indah-kan. Rendre — d'un évé-
nement, منچتران حال men-
xeritrā-kan hāl. Rendre — d'une
affaire au roi, مفرسجهکن حال
mem-per-sem-bah-kan hāl pe - karjā - an ka - pada
rāja. Rendez — de votre adminis-
tration, بريله فرکران فربندهریغم
brī-lah per-kirā-an per-benda-
harī-an-mu.

COMPTE, E, part. pas. du v. compter,
calculé, بیلغ bilāng, تر بیلغ ter-bilāng,

ترهیتغ *ter - hitung*, تر حساب *ter - hisāb*.

COMPTER, v. a., calculer, میلغ *mem - bīlang*, مغهیتغ *meng - hitung*, مغهسابکن *mengira - ngira*, مغهسابتکن *meng - hisāb - kan*, مغهسابتکن *mem - permanā - i*. —, faire un total, منجملتکن *men - jumlat - kan*. — tous les habitants d'un pays, میلغ سکل *mem - bīlang segala isi nagri*. — de l'argent, میلغ وڭ *mem - bīlang wang*. — la dépense, دغن تیاد میلغ بلنج *mem - bīlang belanja*. Sans — la dépense, دغن تیاد میلغ بلنج *dengan tiada mem - bīlang belanja*. Ceci est compté au lieu de cela, اینله دیلغ کنتی ایت *inī - lah di - bīlang ganti itu*. — pour rien, تباد مغدهکن *tiada meng - indah - kan*. A — d'aujourd'hui, در هاری این *deri hāri inī*.

COMPTER, penser, croire, میکر *memikir*, میڭک *meñangka*, مشیر *mengira*. Il compte pouvoir partir demain, ای میکر ایستق بوله فرکی *ia memikir esuk boleh pergi*. Comptez-vous vivre toujours? میڭکاکنکه *meñangkā - kan - kah angkaw akan hidup sa - lama - lamā - ña*.

COMPTER, faire fond sur, se fier, مغهسارث *meng - hārap*, فرچای *per - xāya*. — sur le secours de quel - qu'un, مغهسارث اکن فرتلوغن اورغ *per - xāya*.

meng - hārap akan per - tulung - an orang. Je compte sur lui, هب فرچای *hamba perxāya akan dia*.

COMPTEUR, s. m., instrument pour compter, فرکاکس میلغ *perkākas mem - bīlang*, فرکاکس اکن مغهیتغ *perkākas akan meng - hitung*.

COMPTOIR, s. m., bureau, بیلق *bilik surat hitung - an*, هتوغن سورت *tampat orang meng - hitung*, کنتر *kantur*.

COMPULSER, v. a., میقدق کتاب *meñdik kitāb*, ممرقس سورت سراتن *memeriksa surat - surat - an*.

COMPUT, s. m., هتوغن وقت هر هاری *hitung - an waktu hari - hari* رای *rāya*, تقویم حسابی *tekwim hisābi*.

COMTE, s. m., ادقائق *rāden*, رادن *adipāti*.

CONCASSÉ, E, part. pas. du v. concasser, فیس *pīpis*, فودی *pūdi*. — dans un mortier, تمبق *tumbuk*, سربق *serbuk*.

CONCASSER, v. a., میفیس *memīpis*, مودی *memūdi*. — dans un mortier, منمبق *menumbuk*, مبربق *meñerbuk*.

CONCAVE, adj., لکڭ *lekòk*, لکڭ *lerkung*.

CONCÉDER, v. a., برکنن *ber - kenan*, مبری اذن *mem - brī izin*, مغهبولکن *mem - brī mūhun*, مغهکابلکن *meng - kabul - kan*, ملولس *me - lulus*, سودی *sūdi*.

CONCENTRATION, s. f., 1°, action de concentrer, حال مضمغن کفد *hāl meng-himpun-kan ka-pada pūsat*. 2°, résultat, فرهمغونن *per-himpūn-an*. — des rayons solaires au foyer d'une lentille, فرهمغونن سینر متهاری قد فوست کاج *per-himpūn-an sīnar mata-hāri pada pūsat kāxa āpi*.

CONCENTREER, v. a., réunir en un centre, مضمغن کفد فوست *meng-umpul-kan ka-pada pūsat*, مضمغن کفد تغه *meng-himpun-kan pada terghah*.

CONCENTRERSA colère, مناهن مارهن *menāhan mārāh-ña*.

CONCENTRIQUE, adj., qui ont un même centre, بر فوست ساتو *ber-pūsat sātu*, بر تغه ساتو *ber-terghah sātu*.

CONCEPT, s. m., اغاتن *ingāt-an*, سگان *sangka*, فکر *pikir*.

CONCEPTION, s. f., action par laquelle un enfant est conçu, فر کندوغن *per-kandūng-an*, جدین بتغ *jadī-an bunting*. Depuis la — jusqu'à l'enfantement, در فر کندوغن کفد *deri per-kandūng-an ka-pada per-anāk-an*.

CONCEPTION, faculté de concevoir, de comprendre, فخرتین *perg-artī-an*, کشکائن *ka-sangkā-an*, عقل *akal*, فکیرن *pen-dapāt-an*, فکیرن *pikir-an*.

CONCERNANT, prép., touchant, اکن حال *akan hāl*, اکن حال *akan hāl*, سمرت *seperti*, درفد *deri-pada*. — cette chose, تنتغ فرکار ایت *tentang porkāra itu*.

CONCERT, s. m., فرمینن سکل *per-maīn-an segala buñi-buñi-an*.

CONCERTER, v. a., برچاکف برسمسام *ber-xākap ber-sama-sāma*.

RE CONCERTER, v. pron., موافقة *muwāfakat*.

CONCESSION, s. f., don, octroi, انگره *anugrah*, اذن *izin*.

CONCEVOIR, v. a., devenir enceinte, منجادی بتغ *mengandung*, منجادی حامل *men-jādi hamil*. Elle conçut un fils, ای مغلندغ سواتو اتق لکلای *ia mengandung suātu anak laki-laki*.

CONCEVOIR, recevoir dans l'âme une impression, مغلندغ *mengandung*. — de la douleur, مغلندغ کسساهن *mengandung ka-susāh-an*.

CONCEVOIR, comprendre, imaginer, مغلرکی *meng-arti*, مغلکاکن *meñangkā-kan*. Je conçois cela, هب *hamba meng-arti itu*.

CONCIERGE, s., portier, فنگکو فنتو *penunggu pintu*.

CONCIERGEERIE, s. f., logement d'un concierge, فنگکو فنتو *tampat dūduk penunggu pintu*. — d'une prison, فنگکو فنتو *tampat dūduk penunggu pintu*.

فنجار *tampat dūdūk jūru pan-jāra*.

CONCILE, s. m., فرهغونن اسقف *per-himpūn-an uskuf*, مجلس اسقف *mejlis uskuf*. Le président du —, پارهولو مجلس اسقف *parghūlu mejlis uskuf*. — œcuménique, مجلس سکلین اسقف *mejlis sa - kalī - an uskuf*.

CONCILIANT, E, adj., یخ سوک *yang sūka men-dāmey-kan* اورغ یخ قندی جادی *ōrang yang pandey jādi per-antāra*.

CONCILIATEUR, TRICE, s., اورغ یخ *ōrang yang ber-dāmey-kan*, بردامیکن *ōrang per-antāra*, واسط *wāsūt*. Un — sage, اورغ فرانتار یخ *ōrang per-antāra yang berbūdī*.

CONCILIATION, s. f., فردامین *per-damēy-an*, فرانترا *per-antarā-an*, رفاتن *rapāt-an*, برسمان *ber-samā-an*.

CONCILIER, v. a., mettre d'accord, مراقیکن *men-dāmey-kan*, مریسیکن *me-rāpat-kan*, مریسیکن *meñelesēy-kan*. — des plaideurs, اورغ بر دعو *men-dāmey-kan* *ōrang ber-dawā*. — deux passages des Ecritures, مپاکن دو تمث سراتن *me-ñamā-kan dūa tampat surāt-an*.

CONCILIER, attirer, acquérir, منداقت *men-dāpat*, براوله *ber-ūleh*. La douceur de son cœur lui con-

cilie la faveur du roi, دغن کجناکن *dengan ka-jināk-an hatī-ña ia ber-ūleh karunā rāja itu*.

SE CONCILIER, v. pron., se mettre d'accord, مندامی *men-dāmey*. Ces deux personnes ne pourront jamais se —, دو اورغ ایت تید اکن مندامی *dūa orang itu tiāda akan men-dāmey*.

SE CONCILIER, obtenir, gagner. Ce roi se concilie les cœurs de ses sujets, راج ایت تاهو مشبل هاتی *rāja itu tāhu meng-ambil hātī rayat-ña*.

CONCIS, E, adj., قندق *pendek*, سگکت *singkat*. Une réponse concise et ferme, جواب قندق سرت کرس *jawāb pendek serta krās*. Lettre concise et claire, سورت یخ سگکت *sūrat yang singkat dān trāng*. Style —, چار کراغن یخ قندق *xāra karāng-an yang pendek*, فرکناان سرت معنی بائق *per-katā-an sa - dīkīt serta māna bāñak*.

CONCISION, s. f., فری یخ قندق *prī yang pendek*, سگکت *prī yang singkat*.

CONCITOYEN, NE, s., سام قندودق *sāma pen-dūdūk nagrī*, اورغ سنگری *ōrang sa-nagrī*.

CONCLAVE, s. m., assemblée de cardinaux pour élire le pape,

فرهمفونن سکل کاردینال اکن میله فاف
per-himpūn-an segala kardināl
ākan memūlih pāpa.

CONCLU, E, part. pas. du v. conclure, fini, terminé, هابس *hābis*,
 سده *pūtus*, سلسی *selesèy*, sudah.

CONCLURE, v. a., terminer, میدهکن
meñudah-kan, مومتسکن *memūtus-*
kan, مغهابسکن *meng-hābis-kan*,
 مپلسیکن *meñelesèy-kan*. — une
 conférence, مومتسکن بچار *memūtus-*
kan bixāra. — un procès, مپلسیکن
 دعا *meñelesèy-kan dawā*. — une
 affaire, میدهکن سواتو فکرچان *me-*
ñudah-kan suātu pe-karjā-an.

CONCLURE, établir, مموت *mem-*
būat, منتفکن *menantū-kan*,
menetāp-kan. — un traité, مموت
 فرجنجین *mem-būat per-janjī-an*.
 — la paix, منتفکن دای *menetāp-*
kan dāmey. C'est assez délibérer,
 il faut —, چوکفله بچار ایت سکارخ,
 منتفکن هارس *xūkup-lah bixāra*
itu sakārang hārus menantū-kan.

CONCLURE, tirer une conséquence.
 Que concluez-vous de cela, اف تون
 اف تون افیکر *apa tūan pikir deri-*
pada itu.

CONCLUSION, s. f., fin, کفتوسن
ka-putūs-an, کسداهن *ka-sudāh-an*,
 خاتم *kātam*, اخر *ākīr*, تمة *tammāt*.
 — d'une affaire, کفتوسن فرکار
ka-putūs-an porkāra.

CONCOMBRE, s. m., تین *tīmun*,
 هتیمین *hantīmun*, لافخ *lāpang*.
 Manger des —, ممانکن تین *me-mākan*
tīmun.

Prov. Jamais de concombres
 pourris on ne fit bonne salade,
 درفد بارخ جاهت تیاد دافت جادی بارخ
 یغ *deri-pada bārang jāhat*
tiāda dāpat jādi bārang yang bāik.

CONCOMITANCE, s. f., حال برایغ
hāl ber-iring, حال برتورت *hāl ber-*
tūrut, فغریغن *perg-iring-an*, تروتون
turūt-an.

CONCOMITANT, E, adj., qui accom-
 pagne, یغ برایغ *yang ber-iring*, یغ
 برایغت *yang ber-tūrut*, برتورت
ikut, بسرت *be-serta*.

CONCORDANCE, s. f., رفاتن *rapāt-*
an, فرسمان *per-samā-an*, اتفاق
ittifāk.

CONCORDANCE de la Bible, دفتر
 سکلین فرکئان الکتاب اورغ مسیحی
daftar sa-kalī-an per-katā-an el-
kitāb ōrang mesēhi.

CONCORDAT, s. m., دانتار *diantar*,
 فاف دان اورغ راج *per-janjī-an di-*
antāra pāpa dān ōrang rāja.

CONCORDE, s. f., دای *dāmey*,
 فرتمون *per-damēy-an*, فرتمون *per-*
temū-an, سبچار *sa-bixāra*, سهاتی
sa-hāti, اتفاق *ijmā*, عتفاق *ittifāk*.
 Etablir la —, منتفکن دای *menetāp-*
kan dāmey.

CONCORDEE, v. n., برسام *ber-sāma*, برقاتت *ber-pātut*, مېرتاى *meñertā-i*, موافقة *muwāfaqat*. Ses paroles concordent avec sa conduite, فرکټاءنن *per-katā-an-ña sāmā dēgan ka-lakū-an-ña*. Leurs témoignages ne concordent pas, کسقيئن بوکن ادااله برسممان *ka-sakši-an-ña būkan adā-lah ber-sama-samā-an*. Faire —, مفرسماکن *mem-per-samā-kan*.

CONCOUBIR, v. n., coopérer, aider, منولخ *menūlung*, مېنتو *mem-bantu*, منولخ سام بکرج *sāma be-karja*. — à un travail, منولخ مېوت سواتو فکرچان *menūlung mem-būat suātu pekarjā-an*. — à une guerre, مېنتو *mem-bantu prang*. Tout court à leur bien, سکل سواتو سام *segala sa-suātu sāmā be-karja ka-pada ka-bijik-an-ña*.

CONCOURIR, rivaliser, برلب *ber-lumba*. — pour obtenir un prix, برلب منداقت حسنة *ber-lumba men-dāpat hisnat*. Faire —, مفرلباکن *mem-per-lumbā-kan*. Le professeur fait — ses élèves, اورخ فحاجر *orang peng-ajar* مفرلباکن مريدن *mem-per-lumbā-kan murid-ña*.

CONCOURS, s. m., coopération, aide, تولخ *tūlung*, بنتو *bantu*. Avec le — du roi, دغن تولخ راج *dengan tūlung rāja*. Son — nous a été

très - utile, بنتو بابق برکون فداک *bantū-ña bāñak ber-gūna padāku*.

CONCOURS, rencontre, فرتمون *per-temū-an*, فرهمفونن *per-himpūn-an*. — de circonstances, فرتمون حال *per-temū-an hāl aḥwāl*. — de peuple, فرهمفونن اورخ بابق *per-himpūn-an orang bāñak*.

CONCOURS, concurrence, فرلبان *per-lumbā-an*. — pour obtenir une place, فرلبان منداقت جواتن *per-lumbā-an men-dāpat jawāt-an*.

CONCRÉTION, s. f., حال بارخ چاير *hāl bārang xāer men-jādi bakū*. — du lait, حال اير سوسو *hāl āyer sūsu men-jādi bakū*.

CONÇU, E, part. pas. du v. concevoir, dans le sein, ترکندخ *ter-kandung*. Qui a été — du Saint Esprit, يڭ اوله روح القدس ترکندخ *yang ūleh rōḥu'l-kudus ter-kandung*.

CONÇU, pensé, imaginé, دټيکر *di-pikir*, دسځکاکن *di-sangkā-kan*, ارتي *arti*.

CONCUBIN, s. m., يڭ برکندق *yang ber-gundik*, يڭ دودق دغن کندق *yang dūduk dēgan kendaḥ*.

CONCUBINAGE, s. m., حال برکندق *hāl ber-gundik*, فرکنداکن *per-kendaḥ-an*.

CONCUBINE, s. f., کندق *gundik*, کندق *kendaḥ*. Prendre pour —,

مغنداکی فرمفون *mergendāk - i per-ampūan*.

CONCUPISCENCE, s. f., هوا نفسو *hawā nepsū*, کڻين *ka-ingin-an*, هيدم *hīdam*. Satisfaire sa —, منورت *menūrut hawā nepsū-ña*.

CONCURREMMENT, adv., par concurrence, دغن برلب *dergan ber-lumba-lumba*.

CONCURREMMENT, conjointement, سام *sama-sāma*.

CONCURRENCE, s. f., فرلبان *per-lumbā-an*, فرتمون *per-temū-an*.

Jusqu'à CONCURRENCE de mille piastres, سمڤي کفد سريو رڻگت *sampey ka-pada sa-rību ringgit*.

CONCURRENT, E, s., compétiteur, برلب *temān ber-lumba*.

CONCUSSION, s. f., exaction, انياي *aniāya*, فڻنيان *perg-aniāyā-an*.

CONCUSSIONNAIRE, s. m., يخ مغنيای *yang merg-aniāya*, فڻنيای *perg-aniāya*, ظالم *tlālim*.

CONDAMNABLE, adj., qui mérite d'être condamné, يخ هارس دحکمن *yang hārus di-hukum-kan*, يخ کن *yang kena hukum*. Action —, حکم *per - buāt - an yang kena hukum*.

CONDAMNABLE, blâmable, reprehensible, يخ تياد فانت *yang tiāda pātut*, يخ هارس دچلاکن *yang hārus di-xelā-kan*.

CONDAMNATION, s. f., حکم *hukum*, حکومن *hukūm-an*, کفتوسن *ka-putūs-an* *hukum*. Prononcer une —, محکمکن *merg - hukum - kan*. — capitale, کفتوسن حکم ماتی دبنه *ka-putūs-an hukum māti di-būnuh*. — par défaut, کفتوسن حکم کارن تياد ماو *ka-putūs-an hukum kārna tiāda māu merg-hādap*. Attirer sur soi sa —, منداثکن حکم کاتس *men-dātang-kan hukum ka-ātas sendiri-ña*.

CONDAMNÉ, E, part. pas. du v. condamner, دحکمن *di-hukum-kan*, دحکمن *di-hukum-kan*, دسلاهی *di-salāh-i*, دچلاکن *di-xelā-kan*.

CONDAMNER, v. a., par jugement, موتسکن *merg-hukum-kan*, ميلاهی *me-mūtus-kan hukum*, ميلاهی *meñalāh-i*. — un criminel, محکمکن *merg-hukum-kan* *orang ber-salah*. — à mort, محکمکن اکن *merg-hukum-kan akan māti di-būnuh*. — à payer une amende, مندندای *men-dendā-i*.

CONDAMNER, obliger, مپوره *me-ñūruh*, ممقس *memaksa*. — au silence, مپوره برديم *meñūruh ber-diam*.

CONDAMNER, désapprouver, défend, محرامکن *merg-harām-kan*, ملارغکن *me-lārang-kan*. — un livre, ملارغ مباح سواتو کتاب *me-lārang mem-bāxa suātu kitāb*.

CONDAMNER, fermer une porte, ممکن قٲتو *meng-ikat pintu*, ممکن قٲتو *memakū-kan pintu*.

CONDENSÉ, E, part. pas. du v. condenser, جادی کٲتو *jādi kental*, جادی سٲق *jadi sesak*.

CONDENSER, v. a., منجديکن کٲتو *men-jadi-kankental*, منجديکن سٲق *men-jādi-kan sesak*, مستقن *meñe-sak-kan*, مراقن *me-rāpat-kan*.

CONDESCENDANCE, s. f., حال سودی *hāl sūdi*, صبر *ṣabar*, حال مقبولکن *hāl meng-kabul-kan*.

CONDESCENDANT, E, adj., یغ سودی *yāng sūdi*, بر صبر *yāng ber-ṣabar*, یغ مقبولکن *yāng meng-kabul-kan*.

CONDESCENDRE, v. n., céder à la volonté, aux sentiments d'autrui, سودی *sūdi*, منصبرکن *men-ṣabar-kan*, میبر *mem-bīyar*, ملولسکن *me-lulus-kan*, مقبولکن *meng-kabul-kan*, منورت کهندق اورغ *menūrut ka-hendaḡ ōrang*.

CONDIMENT, s. m., بمبو *bumbu*, رمغه *rampah-rampah*.

CONDISCIPLE, s. m., compagnon d'étude, تن سکولا *temān sekula*, تن بلاجر *temān bel-ajar*.

CONDITION, s. f., nature, état, فری *prī*, حال *hāl*, احوال *aḥwāl*, فری حال *prī hāl*. La — de cette affaire, حال فکر جاعن ایت *hāl pekarjā-an itu*. La — du genre

humain, فری حال اورغ مانسی *prī hāl ōrang mānusia*.

CONDITION, rang, قشکت *pangkat*.

Personne de haute —, اورغ یغ تځکی *ōrang yang tinggi pangkat-na*, اورغ بځساون *ōrang bergsāwan*.
Personne d'une basse —, اورغ هین *ōrang hina*.

CONDITION, état de domesticité, فرهمباان *per-hambā-an*, خدمه *kedmat*. Etre en —, برخدمه *berkedmat*. Entrer en —, ماسق فرهمباان *māsuk per-hambā-an*.

CONDITION, qualité requise, ضغه *ṣifat*. Bonne —, صغه یغ بائق *ṣifat yāng baik*. Il n'a pas les — requises, صغتن تیا د قات *ṣifat-na tiāda pātut*.

CONDITION, clause, شرط *ṣart*, جنجی *janji*, فرجنجین *per-janji-an*. — onéreuse, یغ مبری *janji yang mem-bri rugi*. — sine quā non, یغ تیا د قات تیا د *ṣart yang tiāda dāpat tiāda*. Apposer une —, مموبه شرط *mem-būbuh ṣart*. Sans —, دغن تیا د جنجی *dengan tiāda janji*. A —, جک *jika*, جکلو *jikalaw*.

CONDITIONNEL, LE, adj., دغن *dengan*, آس شرط *ber-janji atas ṣart*. Traité —, فرجنجین دغن *per-janji-an dengan*, ببراى شرط *be-brāpa ṣart*. Vente —, فنجوالن *pen-juāl-an atas ṣart*.

CONDITIONNELLEMENT, adv., دڭن
دڭن جنجى *dergan šart*, شرط
مېلى دڭن, *dergan janji*. Acheter —
مېلى شرط *mem-beli dergan šart*.

CONDITIONNER, v. a., مېوت *mem-
būat*, مېوت مېرجاكن *mergarjā-kan*. Bien
— une étoffe, مېوت كاین دڭن یخ
باق *mem-būat kāin dergan yang
bāik*.

CONDOLÉANCE, s. f., بلس هاتی
belàs hāti, تعزیه *tazīyet*. Lettre
de —, سورت تعزیه *sūrat tazīyet*.

CONDUCTEUR, TRIOE, s., guide,
پېرگ-هانتار *perg-hantar*, پېرگ-
انجور, معلم *maḥim*. — dans le
voyage, پېرگ-دالم فرجالان ایت
*perg-anjur dālam per-jalān-an
ītu*. — d'une barque, معلم *maḥim*.
— d'animaux, پېرگ-هالو *perg-hālaw*,
کېبال *gombāla*. — de chameaux,
کېبال انت *gombāla onta*.

CONDUCTEUR, chef, پېرگ-هولو *perg-
hūlu*, کفال *kapāla*. — d'un grand
peuple, پېرگ-هولو قوم بېر *perghūlu
kaum besār*.

CONDUIRE, v. a., guider, gouverner,
مېرگاپالاکن *mergapalā-kan*, مېرنته
مېرمنتاه, مېرگ-هانتار *merg-hantar*, مېر-
مېر *mem-bāwa*, مېرگ *merg-anjur*,
مېرنتن *menuntun*. — un char, مېرگاپالاکن
رات *mergapalā-kan rāta*. — un
peuple, مېرمنتھکن قوم *memarentah-
kan kaum*. Se laisser — par sa

femme, دفرنتھکن اوله بېن *di-paren-
tah-kan ūleh binī-ña*. Il conduit
des voleurs, مېرگاپالاکن *mergapalā-kan*.
*maka ia mem-bāwa orang pen-
xūri*. — une armée, lui montrer le
chemin, مېرگ-انجور بال تېتار *merg-anjur
bāla tantāra*. — quelqu'un à la
pénitence, مېرگاپالاکن توبه *merg-
bāwa orang ka-pada tōbat*. — un
aveugle, مېرنتن اورگ بوت *menuntut
orang būta*. — une affaire à sa fin,
مېرگ-هانتار *merg-hābis-kan*. — l'eau à la rivière,
مېرگ-انجور *perg-anjur*. — quelqu'un à sa
ruine, مېرگ-رېساکن اورگ *me-rūsak-kan
orang*. — par la main, مېرگ-
مېرگ *memimpin*. Il conduisit la princesse
par la main, مېرگ-تون قتری *di-pimpin-ña tāngan tūan putrī*.
— des animaux, مېرگ-هالو *merg-hālaw*,
مېرگ-کېبالاکن *merg-gombalā-kan*. —
des bœufs, مېرگ-هالو سافي *merg-hālaw
sāpi*. — des moutons, مېرگ-کېبالاکن
مېرگ-گومبالاکن *merg-gombalā-kan*. —
un éléphant, مېرگ-دېمب *merg-
dombā*. — un éléphant, مېرگ-
انگوس *merg-angkus*.

SE CONDUIRE, v. pron., مېرگ-
مېرگ *me-lakū-kan diri-ña*. Se —
en insensé, مېرگاپالاکن اورگ *mergapalā-kan
orang gila*.

CONDUIT, s. m., canal, tuyau, مېرگ-
پانچورن *panxūr-an*, سلورن *salūran*, مېرگ-
چېورن

xuxūr-an, تروسن *terūs-an*, چورت
xūrat, الورن *alūr-an*. Un — d'eau,
سلورن ایر *salūran āyer*.

CONDUIT, E, part. pas. du v. conduire, دگفلاکن *di - kapalā - kan*,
دفرته *di-parentah*, دانجر *di-anjur*,
دپمپن *di-pimpin*.

CONDUIT, en parlant des animaux,
هالو *hālaw*, دگمبالاکن *di-gombalā-kan*. —, en parlant d'un éléphant,
اڭکس *angkus*.

CONDUITE, s. f., commandement,
فمرنتاهن *pemarentāh-an*, فرته *parentah*. Sous la — de ce prince,
دبواه فرته بکند ایت *di-bāwah parentah baginda itu*.

CONDUITE, action de conduire,
د'accompagner, فتهتارن *perg-han-tār - an*, فمبوان *pem - bawā - an*,
فتهنجورن *perg-anjur - an*, فمپن *pim-pin-an*. Faire la — à son camarade,
مغیرغ تمّن *meng-irang temàn-ña*.

CONDUITE, manière d'agir, کلکون *ka-lakū - an*, فرى جالن *pri jālan*,
چار هیدف *xāra hīdup*, بهاس *bahāsa*. Bonne —, کلکون یغ بائق *ka-lakū - an yang bāik*.

OÙNE, s. m., فنجڭ *panxang*, اباک
یغ ککین بولت دان کنچق لنچف
lembāga yang kakī-ña būlat dān kamunxak-ña lunxip.

CONFECTION, s. f., action de composer des drogues, حال مغهولم اوبت *hāl meng-hūlam obat*.

CONFECTION, action de faire, حال
فکرجان *hāl mem-būat*, ممبوت
karjā-an, فیدیان *peñediā-an*.

CONFECTIONNER, v. a., faire, ممبوت
mem-būat, مغرجان *mergarjā-kan*,
مفراوسهکن *mem - per - ūsah - kan*,
مفیدیان *meñediā-kan*. — des habits,
فککین *mem-būat pakēy-an*.

CONFÉDÉRATION, s. f., فرسکوتون
per - sakutū - an, فرهوشن *per-hubūng - an*, کرفاتن *ka - rapāt - an*.
Entrer dans la —, ماسق فرسکوتون
māsuk per-sakutū-an.

CONFÉDÉRÉ, E, s., سکوتو فرجنجین
sakutu per-janjī-an, تمّن فرجنجین
temàn per-janjī-an.

CONFÉDÉRER (SE), v. pron., موافقة
muwāfakat, ممبوت فرجنجین
mem-būat per-janjī-an.

CONFÉRENCE, s. f., entretien, بچار
bixāra, بنچڭ *banxang*, فرتورن
per-tutūr-an, مشاوره *mušāwarat*.
Ouvrir une —, مملای بچار *memulā-i bixāra*. — sur un sujet
religieux, بچار اتس اگام *bixāra atas agāma*.

CONFÉRENCE, comparaison,
کندیڭن *ka-bandīng - an*, تندیڭن
tandīng - an, مقابلة *mukābelat*. —
des coutumes, کندیڭن عادة *ka-bandīng - an ādat-ādat*.

CONFÉRENCIER, s. m., کفال بچار
kapāla bixāra.

CONFÉRER, v. a., comparer, منندڭکن *mem-banding-kan*, مقابلتکن *mukā-belat-kan*. — des écrits, منندڭکن *mem-banding-kan sūrat-sūrat*.

CONFÉRER, donner, accorder, مغنڭرهن *mengaruniā-kan*, مغنڭرهگن *meng-anugrah-kan*, مغنڭرهگن *mengāsih*, ممبری *mem-brī*. — un emploi, مغنڭرهن *mengaruniā-kan jawāt-an*. Dieu confère la grâce, الله مغنڭرهگن *allah meng-anugrah-kan nimet*. Le sultan a conféré un titre, سلطان سده مغنڭرهگن *sultān sudah mengāsih gelar*.

CONFÉRER, v. n., parler ensemble d'une affaire, ممبرار *mem-bixāra*, ممبرار *ber-banxang*, توتر منوته *tūtur-menūtur*. — sur la paix, ممبرار *mem-bixāra-kan deri-pada hāl per-damēy-an*.

CONFESSE, s. f., confession, اکون *akū-an dōsa*, حال مغاکو دوس *hāl meng-āku dōsa pada imām*. Aller à —, فرکی مغاکو دسان *pergi meng-āku dōsā-ña*.

CONFESSÉ, E, part. pas. du. v. confesser, داکو *di-āku*. Péché —, داکو *dōsa yang di-āku*. Personne —, اورغ یخ سده مغاکو دوس *orang yang sudah meng-āku dōsa diri-ña*.

Prov. Péché confessé est à moitié pardonné, ساله یخ داکو مک هارس *sālāh yang di-āku maka harus di-ampūn-i*.

CONFESSER, v. a., avouer, مشاکو *meng-āku*, مشقارکن *meng-ikrār-kan*. — ses péchés, مشاکو دوس *meng-āku dōsa diri-ña*. Je confesse cela, همب مشاکو ایت *hamba meng-āku itu*. Il confessa et ne nia pas, مک مشاکوله ای دان تیاد برسڭکله *maka meng-ākū-lah ia dān tiāda ber-sangkal-lah*.

CONFESSER, attester, مشقارکن *meng-ikrār-kan*, برسقی *ber-saksi*, جادی سقی *jādī saksi*. Que toute langue confesse que J. C. est le Seigneur, سموا لیده اقرارکن بهو عیسی *samuā tidah ikrār-kan bahwa isa el-mesēh ada tūhan*. Vous avez excellemment bien confessé la foi, اغکوسده اقرارکن اقرار یخ *angkaw sudah ikrār-kan ikrār yang bāik*. Je confesse que Dieu seul doit être adoré, سقی اکو بهو *saksi akū bahwa tiāda tūhan yang di-sembah me-lāin-kan allah*.

CONFESSER, reconnaître, مشاکو *meng-āku*. Celui qui me confesse devant les hommes, یخ مشاکو اکن *yang meng-āku akan dāku di-hadāp-an mānusiā-mānusiā*. Je confesserai son nom,

اکو اکن مځاکو نام *aku akan meng-aku namā-ña*.

CONFESSER, entendre les confessions, مندغر اکون دوس *men-dengar akū-an dōsa*. Ce prêtre confesse beaucoup de pécheurs, امام ایت دغر اکون دوس در بیراف *imām itu dengar akū-an dōsa deri be-brāpa bāñak* *ōrang ber-dōsa*.

SE CONFESSER, v. pron., مځاکو *meng-aku dōsa* *dirī-ña ka-pada imām*. Se — une fois l'an, مځاکو دوس درین ستاهن *sa-tāhun sa-kālī*. Se —, s'avouer. Il se confesse vaincu, داکون ای داله *di-akū-ña ia di-ālah*.

Prov. Se confesser au renard, مناره رهسی فد سترو *menāruh rahasiā pada satrū*.

CONFESSEUR, s. m., de la foi, یځ *yang ber-saksi imām*.

CONFESSEUR, prêtre qui entend les confessions, امام یځ مندغر اکون دوس *imām yang men-dengar akū-an dōsa*.

CONFESSION, s. f., aveu, اکون *akū-an*, اقرار *ikrār*. — des péchés, اکون دوس *akū-andōsa*. — humble, اکون یځ رنده *akū-an yang rendah*. — entière, اکون یځ گنڤ *akū-an yang genāp*. — publique, اکون *akū* دوس دهدافن اورځ باقی

dōsa di-hadāp-an orang bāñak. — générale, اکون سموا دوس درین *akū-an samuā dōsa dirī-ña derimudā-ña*. Recevoir la — de quelqu'un, مندغر اورځ یځ مځاکو دسان *men-dengar orang yang meng-aku dōsa-ña*. — de foi, شهادة *šahādat*, اقرار *ikrār*. — de foi musulmane, شهادة اسلام *šahādat islām*.

CONFESSIONNAL, s. m., تمت اورځ *tampat orang meng-aku dōsa-ña*.

CONFIANCE, s. f., espérance ferme, هارځ *hārap*, فخرافن *peng-harāp-an*, فرچای *perxāya*. Avoir —, برهارځ *ber-hārap*, مځهارځ *meng-hārap*. Avoir — en quelqu'un, مځهارځی اورځ *meng-harāp-i orang*. Mettre sa — en Dieu, مفرچای اکن *mem-perxāya akan allah*, مبرهکن دیری کفد الله *meñerāh-kan diri ka-pada allah*. Quiconque met sa — dans les richesses, بارځ *bārang-siāpa yang hārap pada ka-kayā-an*. Mettre sa — en soi-même, هارځ اکن سندریځ *hārap akan sendiri-ña*. Le ministre auquel il a —, منتری یځ دهرثین *mantri yang di-harap-i-ña*. Personne de —, اورځ *orang ka-perxayā-an*.

CONFIANCE, sécurité, hardiesse, کبرنیځ *ka-tetāp-an*, کتشافن

beranī - an. Ayez —, *فرتتله هتيم* *per-tetāp-lah hatī-mu.*

CONFIAIT, E, adj., *يغ برهاف* *yang ber-hārap*, *يغ فرچای* *yang perxāya.*

CONFIAIT, présomptueux, *چشکن* *xongkak*, *جماو* *jemāwa.*

CONFIDEMENT, adv., en secret, *دغن رهسی* *dengan rahasiā.* Parler — à quelqu'un, *برکات دالم بمبو* *ber-kāta dālam bambu.*

CONFIDENCE, s. f., communication d'un secret, *حال مناره رهسی* *hāl menāruh rahasiā.* Auquel on a fait une —, *قناره رهسی* *penāruh rahasiā.* En —, en secret, *دیم* *diam-diam.* Parler en —, *برکات دالم* *ber-kāta dālam bambu.*

CONFIDENT, E, celui à qu'on confie ses secrets, *قناره رهسی* *penāruh rahasiā,* *تمن رهسی* *temān rahasiā.*

CONFIE, E, part. pas. du v. confier, *تاره* *tāruh*, *سره* *serāh*, *ترسره* *ter-serāh*, *قناره* *pe-tāruh.* Chose confiée, *امانة* *amānat.*

CONFIER, v. a., *مناره* *menāruh*, *منارهکن* *menāruh - kan*, *میرهکن* *meñerāh-kan.* *مناره رهسی* *menāruh rahasiā.* Il confia son fils à un brahmane, *دسرهکنپاله انقله لکلاکی* *di-serāh-kan-ñā-lah ānak-ñā laki-lāki ka-pada sa-ōrang brahmān.* — un dépôt à quelqu'un, *مخمانتکن بارغ کفد اورغ* *meng-amānat-kan bārang ka-pada*

ōrang. Action de —, *فنهون* *pe-narūh-an.*

SE CONFIER, v. pron., *منارهکن* *menāruh-kan diri,* *میرهکن* *meñerāh-kan diri-ña.* Se — à quelqu'un, *مغهرائی اورغ* *meng-harāp-i ōrang*, *مغهرچای اکن اورغ* *mem-perxāya ākan ōrang.* Je me confie en Dieu, *هیب میرهکن هیب* *hamba meñerāh-kan hamba ka-pada allah.* Se — en ses propres forces, *هارف اکن قوه درین* *hārap ākan kūwat diri-ña.*

CONFIGURATION, s. f., forme extérieure, *روڤ لباک* *rūpa lembāga.*

CONFINER, v. n., toucher aux confins, *برښگر* *ber-pinggir*, *منفی* *menepi*, *بردمفت* *ber-dompat*, *ادا* *ada di-bātas.* Une terre qui confine avec la forêt, *تانه يغ برښگر* *tānah yang ber-pinggir dengan hutan.*

CONFINER, v. a., reléguer dans un lieu, *مغورغکن* *mengūrung - kan*, *مبوغکن کفد سواتو تمفت* *mem-būang-kan ka-pada suātu tampat.* — dans une île, *کدالم سبوه ڦولو* *mem-būang-kan ka-dālam sa-būah pūlaw.*

CONFINS, s. m. pl., *ښگر* *pinggir*, *پاتس* *peminggir*, *تفی* *tepī*, *باتس* *bātas.* Les — d'un pays, *ښگر* *pinggir nagri.*

CONFIRE, v. a., *مزمدمکن* *me-rendam-kan*, *مبوت اچر* *mem-būat āxar*. — au vinaigre, *مزمدمکن دالم* *me-rendam-kan dālam xūka*. — des légumes dans de l'eau salée, *مزمدمکن سائر دالم ایراسن* *me-rendam-kan sāyur dālam āyer āsin*. — dans du sucre, *مبوت منیس* *mem-būat manīs-an*.

CONFIRMATION, s. f., ratification, *فنگوهن* *penegūh-an*, *فرتاثن* *per-tetāp-an*, *حال منتوکن* *hāl menantū-kan*, *حال مېڅگهکن* *hāl meñungguh-kan*.

CONFIRMATION, sacrement, *سر المیرون* *ser el-meyrūn*. Donner la —, *ممبری سر المیرون* *mem-brī ser el-meyrūn*. Recevoir la —, *منریم سر المیرون* *menarīma ser el-meyrūn*.

CONFIRMÉ, E, part. pas. du v. confirmer, rendu plus ferme, *تکه* *tegūh*, *فرتکه* *per-tegūh*, *تنتو* *tantu*, *تربتو* *ter-tantu*, *تت* *tetāp*, *ثابت* *ṣābit*.

CONFIRMER, v. a., rendre plus ferme, plus stable, *منکهکن* *menegūh-kan*, *منتوکن* *menantū-kan*, *منتکن* *menetāp-kan*, *مغفوتکن* *meng-kūwat-kan*, *منابتن* *men-ṣābit-kan*, *ممبرکن* *mem-bendār-kan*. — un traité, *جنجی* *menegūh-kan janji*, *برتکه تکهکن* *ber-tegūh-tegūh-an janji*.

CONFIRMER, assurer, *مېڅگهکن* *me-ñungguh-kan*. — une nouvelle, *مېڅگهکن خبر* *meñungguh-kan kabar*.

CONFIRMER, donner le sacrement de confirmation, *ممبری سر المیرون* *mem-brī ser el-meyrūn*.

SE CONFIRMER, v. pron., s'affermir, *برتکه* *ber-tegūh*, *منجادی تکه* *men-jādi tegūh*, *منجادی تت* *men-jādi tetāp*. Se —, devenir certain, *منجادی* *men-jādi*, *منجادی تنو* *men-jādi tantu*.

CONFISERIE, s. f., magasin du confiseur, *تفت کوه گول* *tampat tūkang kūweh gūla*, *کدی توکخ منیس* *kadēy tūkang manīs-an*.

CONFISEUR, s. m., *توکخ کوه گول* *tūkang kūweh gūla*, *توکخ منیس* *tūkang manīs-an*.

CONFISQUÉ, E, part. pas. du v. confisquer, *دیرمفس* *di-rampas*, *دامبل* *di-ambil*.

CONFISQUER, v. a., *مرمفس هرت* *me-rampas harta larāng-an*, *مغبل* *meng-ambil*.

CONFIT, E, part. pas. du v. confire, *یغ اسن* *di-rendam-kan*, *درندمکن* *yang āsin*.

Fig. — en dévotion, *مبوت بیراث* *mem-būat be-brāpa bāñak pe-karjā-an agāma*.

CONFITURE, s. f., منيس *manīs-an*,
حلوا *halwā*. Faire des —, مېوت
mem-būat manīs-an.

CONFLAGRATION, s. f., بېكارن بېسر
ka-bakār-an besār.

Fig. —, grande révolution,
هر يېرو يېغ بېسر *haru-bīru yang
besār*.

CONFLIT, s. m., choc, combat,
کلځکارن *ka-langgār-an*, فرتوون *per-
temū-an*, ستوون *suntūh-an*. — de
deux armées —, کلځکارن دو بال
*ka-langgār-an dūa bāla tan-
tāra*.

CONFLUENT, s. m., jonction de
deux rivières, دو سوغی فرتوون *per-
temū-an dūa sūngēy*.

CONFLUER, v. n., برتو *ber-temū*.
Ces deux rivières confluent près de
la ville, دو سوغی ایت برتو دکت نکړی
*dūa sūngēy itu ber-temū dekāt
nagrī*.

CONFONDRE, v. a., mêler, brouiller,
منچمفرکن *men-xampur-kan*,
مغاچقکن *mengāxuk-kan*, مغوسکن
mengūsut-kan, مناره برسمام
me-nāruh ber-sama-sāma. — toutes
choses, منچمفرکن سموان *men-xam-
pur-kan samuā-ña*. Dieu confondit
leur langage, دکاچقکن الله بهسان
di-kāxuk-kan allah bahasā-ña.
Deux rivières qui confondent leurs
eaux, دو باتغ سوغی یغ ایرن مغالر
dūa bātang sūngēy yang

*āyer-ña merg-ālir ber-sama-
sāma*.

CONFONDRE, causer de la honte,
مفرملوکن *mem-per-malū-kan*. Il
confond les savants, ای مفرملوکن
ia mem-per-malū-kan
ōrang ḥakīm. Je ne serai pas con-
fandu, اکو تیاد اکن دفرملوکن
ākū tiāda ākan di-per-malū-kan.

CONFONDRE, causer un grand
étonnement, مېری دهشته *mem-brī
dahšat*, منچدیکن ماغو *men-jadī-
kan māngu*.

CONFONDU, E, part. pas. du v.
confondre, mêlé, چمفر *xampur*,
ترچمفر *ter-xampur*. Ces couleurs
sont confondues, ورن ایت ترچمفر
warna itu ter-xampur.

CONFONDU, étonné, déconcerté,
ترماغو *dahšat*, چغخ *xegang*,
ter-māngu.

CONFONDU, humilié, دفرملوکن *di-
per-malū-kan*.

CONFORMATION, s. f., دجدیکن
فری *pri di-jadī-kan*. — vicieuse,
فری دجدیکن یغ باقی کورغن
pri di-jadī-kan yang bāñak kūrang-ña.

CONFORME, adj., semblable, سروف
sa-rūpa, سام دغن *sāma dengan*,
دکات دغن *pātut dengan*.
La copie est — à l'original, ملن
سالن سورت ایت سام دغن نسخه
*maka sālīn-ña sūrat itu sāma
dengan nusḥat*. Cela est — à l'ordre

du roi, *ایت تورت یتہ راج* *itu tūrut itah rāja*.

CONFORMÉMENT, adv., سفرت *se-perti*, سلاکو *sa-lāku*, تورت *tūrut*, بکیت جوک *bagītu jūga*. Agir — à ses paroles, ملوکون تورت فرکتان *me-lakū-kan tūrut per-katā-an-ña*. — à ses désirs, سفرت کهندق هتین *seperti ka-hendak hatī-ña*.

CONFORMER, v. a., rendre conforme, تورت مغاترکن *meng-atur-kan tūrut*, مپرفاکن *meñarupā-kan*. — sa conduite à l'évangile, مغاترکن *meng-atur-kan lakū-ña tūrut peng-ajār-an el-injil*.

SE CONFORMER, v. pron., منورت *menūrut*, مغیکت *meng-ikut*, مپرتای *meñertā-i*. Se — à la volonté de quelqu'un, منورت کهندق اورغ *menūrut ka-hendak orang*.

CONFORMITÉ, s. f., کسمان *ka-samā-an*, بندیغن *bandīng-an*, صفة *sangka*. — à la volonté de Dieu, توکل کفد *tawekkul ka-pada allah*, استسلام *istislām ka-pada allah*. En — de, تورت *tūrut*, سفرت *se-perti*.

CONFORTABLE, adj., برکون *ber-gūna*, یغ بابق گناک *yang bāñak*

gunā-ña, ایتق *ēnak*, سدق *sedap*.

Habitation —, رومه یغ ایتق *rūmah yang ēnak*.

CONFORTANT, E, adj., یغ ممبری قوه *yang mem-brī kūwat*. Un remède —, اوبت یغ ممبری قوه *obat yang mem-brī kūwat*.

CONFORTER, v. a., fortifier, ممبری قوه *mem-brī kūwat*, مغونکن *meng-uwat-kan*.

SE CONFORTER, v. pron., براوله قوه *ber-uleh kūwat*.

CONFRATERNITÉ, s. f., فرسکتون *per-sakutū-an*, فرتمان *per-temān-an*.

CONFRÈRE, s. m., d'une même profession, سام فنجوات *sāma pen-jāwat*, تن جواتن *temān jawāt-an*, سکوتو جواتن *sa-kūtu jawāt-an*.

CONFRÉRIE, s. f., فرسکتون اورغ *per-sakutū-an orang ber-ibadat*, فرهمنون اورغ یغ هندق *per-himpūn-an orang yang hendak mengarjā-kan pe-karjā-an agāma*.

CONFRÉRIE de métiers, فرسکتون *per-sakutū-an pandey*, فندي *per-temān-an tukang*.

CONFRONTATION, s. f., حال ممکاکن *hāl meña-mukā-kan*, حال ممبندغکن *hāl mem-bandīng-kan*.

CONFRONTATION, examen d'écritures, حال مقابلتکن *hāl mukābelat-kan*.

CONFRONTER, v. a., میکانک *meña-mukā-kan*, مقابلتکن *mukābelat-kan*. — une personne avec une autre, میکانک سؤرخ دغن اورغ یخ لاین *meña-mukā-kan sa-ōrang dengan orang yang lain*. — une copie avec l'original, مقابلتکن سالن سورت دغن *mukābelat-kan sālīn surat dengan nuskat-ña*.

CONFUS, E, adj., mêlé, چمپور *xampur*, ترچمپور *ter-xampur*, دغن تیاد *dengan tiāda ātur*. Pensées confuses, فکیرن تیاد ترغ *pikīr-an tiāda trəng*. Discours —, بچار یخ *bixāra yang kūsut*. Nouvelle —, خبر یخ تیاد تنتو *kabar yang tiāda tantu*.

CONFUS, honteux, مالو *mālu*, برمالو *ber-mālu*. Il est — de sa faute, ای مالو درفد سالن *ia mālu deri-pada sālāh-ña*.

CONFUSÉMENT, adv., pêle-mêle, دغن تیاد اتر *dengan tiāda ātur*, دغن تیاد تنتو *dengan tiāda tantu*, تشکخ لغتخ *tunggang-langgang*.

CONFUSÉMENT, d'une manière confuse, تیاد دغن ترغ *tiāda dengan trəng*, دغن کوست *dengan kūsut*.

CONFUSION, s. f., mélange, چمپورن *xampūr-an*. — des langues, کچوکن *kaxūk-an bahāsa*.

CONFUSION, désordre, هرهار *haru-hāra*, هر بیرو *haru-bīru*. En —,

تشکخ لغتخ *tunggang-langgang*. Mettre en —, مشهر بیروکن *meng-haru-bīrū-kan*.

CONFUSION, honte, مالو *mālu*, کملوئن *ka-malū-an*. J'avoue à ma —, هب مشاکو دغن ملوک *hamba meng-aku dengan malū-ku*.

CONGÉ, s. m., permission de se retirer, موهن *mūhun*, اذن *izin*, لفس *lepās*. Prendre —, برموهن *ber-mūhun*. Donner —, ممبری اذن *mem-brī izin*, موهن *memūhun*. Lettre de —, سورت اذن *sūrat izin*. Lettre pour prendre —, ممبری سورت *mem-brī salāmat tinggal*. Le temps du —, وقت اذن *waktu izin*.

CONGÉ, dispense de la classe, تیاد سکولا *tiāda sekūla*. Deux jours de —, دو هاری تیاد فرکی سکولا *dūa hāri tiāda pergi sekūla*.

CONGÉDIER, v. a., permettre de se retirer, ممبری موهن *mem-brī mūhun*, ملفسکن *me-lepās-kan*. — un soldat, سلدادو ملفسکن *me-lepās-kan soldādo*. — une armée, مولتکن *memūlang-kan bāla tantāra*.

CONGÉDIER, destituer, renvoyer, مپخت *memexāt*, مپهکن *me-ñāh-kan*.

CONGÉLATEUR, s. m., فرکاکس اکن *perkākas ākan*, مپکوکن بارغ چایر *mem-bakū-kan bārang xāer*.

CONGÉLATION, s. f., فري منجادی
حال بر بکو *prī men-jādi bakū*,
hāl ber-bakū.

CONGELÉ, E, part. pas. du v. con-
geler, بکو *bakū*. Eau congelée, اير
āyer bakū, جمد *jemed*.

CONGELER, v. a., ممبکون *mem-*
bakū-kan. — un sirop, ممبکون شربة
mem-bakū-kan šarbat.

SE CONGELER, v. pron., بر بکو
ber-bakū, منجادی بکو *men-jādi*
bakū.

CONGESTION, s. f., کساکن بارغ
چاير دالم توبه *ka-sesāk-an bārang*
xāer dālam tūbuh.

CONGLUTINER, v. a., rendre gluant,
منجديکن لندر *men-jādī-kan lindir*.

SE CONGLUTINER, v. pron., منجادی
لندر *men-jādī lindir*.

CONGRATULATION, s. f., سلام *salām*.

CONGRATULER, v. a., ممبری سلام
mem-brī salām. Je vous congratule
sur votre avancement, مک هب
ممبری سلام قد تون سبب تون سده نایق
maka hamba mem-brī salām
pada tūan sebab tūan sudah nāik
parakat.

CONGRÉGATION, s. f., compagnie,
کمپولن *kumpul-an*, همپونن *himpūn-*
an, فرسکتون اورغ برعبادة *per-*
sakutū-an ōrang ber-ibādat.

CONGRÈS, s. m., سيدغ سورہ رجراج
sīdang pe-sūruh raja-rāja.

CONGRÈS, scientifique, سيدغ
ثديت *sīdang pandita-pandita*.

CONGRU, E, adj., suffisant, con-
venable, چوکف *xūkup*, فانت *pātut*.

Portion —, بهکين يغ چوکف *bahagī-*
an yang xūkup. Réponse —, جواب
يغ فانت *jawāb yang pātut*.

CONJECTURE, s. f., شك *sangka*,
کسککائن *ka-sangkā-an*, فکرکائن *per-*
kirā-an, آگه *āgah*, تنوغن *tenūng-an*.
Ce n'est qu'une —, ايت آگه سهاج
itu āgah sahāja.

CONJECTURÉ, E, part. pas. du v.
conjecturer, دسکک *di-sangka*, کير
kīra, تراک *ter-āgah*, تارک *tarka*.

CONJECTURER, v. a., ميکک *me-*
ñangka, ميکککائن *meñangkā-kan*,
منغ *menūng*, ميگه *meḡ-āgah*, منغ
menenūng, منرک *menarka*.

CONJOINDRE, v. a., منجودکن *men-*
jodō-kan, برجدوکن *ber-jodō-kan*,
مغاوينکن *meḡāwīn-kan*. Que
l'homme ne sépare pas ce que Dieu
a conjoint, بارغ يغ الله سده برجدوکن
bārang yang allah sudah ber-jodō-kan
jāngan mānusia men-xerèy-kan
itu.

CONJOINT, E, adj., personne
mariée, برجدو *ber-jōdo*.

CONJOINTEMENT, adv., ensemble,
سما *sama-sāma*, بسرت *be-serta*,
دغن سرت *serta dengan*.

CONJONCTION, s. f., charnelle, ستوبه *sa-tūbuh*.

CONJONCTION, rencontre apparente des astres, فرتمون دو بنتخ دالم خط نصف النهار *per-temū-an dūa bintang dālam kaṭ neṣif en-nahār*.

CONJONCTION, t. d. gram., فرکتان *per-katā-an perg-hubūng-an*.

CONJONCTURE, s. f., rencontre de circonstances, occasion, فرتمون حال *per-temū-an hāl*, کتیک *koṭika*. Dans une — favorable, فد کتیک یغ *pada koṭika yang baik*.

CONJUGAISON, s. f., تصریف *teṣrīf*.

CONJUGAL, E, adj., کاوین *kāwīn*, درکاوین *deri kāwīn*. Lien —, فرهوغن کاوین *per-hubūng-an kāwīn*. Amour —, چنت کاسه لاکي بینی *xinta kāsih lāki bīni*. Le lit —, تفت تیدر لاکي بینی *tampat tidor lāki bīni*.

CONJUGUER, v. a., متصرفکن *men-teṣrīf-kan*.

CONJURATEUR, s. m., prétendu magicien, اورغ هباتن *orang hobāt-an*. — des démons, اورغ مېوغ *orang mem-būang seiṭān*, شیطان *orang mem-būang seiṭān*, اورغ مېرو شیطان *orang meñerū seiṭān*.

CONJURATEUR, qui forme une conjuration, اورغ مېوت فرتمان اورغ *orang mem-būat per-temān-an orang ber-sumpah*.

CONJURATION, s. f., exorcismes, منترا *mantrā*, فسون *pasūna*, ثاور *penāwar*, هباتن *hobāt-an*.

CONJURATION, conspiracy, فرتمان *per-temān-an orang ber-sumpah*. Entrer dans une —, برسمغه *māsuk per-temān-an orang ber-sumpah*.

CONJURÉ, s. m., تمن سمغه *temān sumpah*, یغ برسمغه *yang ber-sumpah*.

CONJURER, v. a., prier instamment, موهن *memūhun*, ممنت *meminta*, منت دعا *menta doḡa*, منت دغن سغکن *menta dengan sungguh-ña*. Je vous conjure pour l'amour de Dieu, همب مېونی تون کارن الله *hamba memūhūn-i tūan kārna allah*.

CONJURER, exorciser, مېوغ شیطان *mem-būang seiṭān*, منتر سرت مېاج منتر *serta mem-bāxa mantrā*, منواری *menawār-i dengan mem-bāxa doḡa*, مخباتی *meng-hobāt-i*.

CONJURER, conspirer, موافقة دغن *muwāfaḡat dengan sumpah*. Ils conjurent la ruine de leur pays, ای موافقة دغن سمغه هندق مروسقن *ia muwāfaḡat dengan sumpah hendak me-rūsak-kan nagri-ña*.

CONNAISSABLE, adj., یغ دافت دکنل *yang dāpat di-kenāl*, هارس دکوهوی

hārus di-katahū-i, یغ دافت اورغ
 مغرتی *yang dāpat orang meng-arti*.

CONNAISSANCE, s. f., faculté de l'âme, سدر *sedūr*, عقل *aḳal*, ایشث *īngat*, بودی *būdī*. Etre sans —, درین *tiāda sedūr ākan diri-ña*. — Reprendre sa —, خبرکن *kabar-kan diri-ña*. — parfaite, بودی یغ سمفرن *būdī yang sempurna*.

CONNAISSANCE, notion, تاهو *tāhu*, تاهوئن *tahū-an*, فقهوئن *penga-tahū-an*, علم *ilmu*, معرفة *maʿrifat*, حکمة *ḥikmat*, فهم *fehem*. — du monde, فقهوئن دنیا *penga-tahū-an dunīa*. Il a bien des connaissances, ای *ia tāhu be-brāpa ilmu*. L'arbre de la —, فوهن *pōhon maʿrifat*. Avoir la — du bien et du mal, بائق *baik* دان جاهت *dān jāhat*. J'en ai eu —, هب سده دغر درؤد ایت *hamba sudah dengar deri-pada itu*.

CONNAISSANCE, personnes avec lesquelles on a des liaisons, کنالن *kenāl-an*, کنلکنالن *kenāl-kenāl-an*. J'ai beaucoup de connaissances, هب فون کنلکنالن اد بائق *hamba pūña kenāl-kenāl-an ada bāñak*.

CONNAISSEMENT, s. m., سورت *sūrat muāt-an*.

CONNAISSEUR, EUSE, s., اورغ یغ *orang yang fehem*

pada barang ka-pandēy-an. — en tableaux, اورغ یغ فهم فدکمبر *orang yang fehem pada gambar*.

CONNAÎTRE, v. a., مغلن *tāhu*, mengenāl, مغرتی *meng-arti*, مفهم *me-fehem*. — la langue malaise, تاهو بهاس ملايو *tāhu bahāsa malāyu*. Il connaît la grammaire, ای *ia tāhu ilmu el-neḥū*. Je connais ses défauts, هب تاهو *hamba tāhu ākan xelā-ña*. Je connais mes brebis et elles me connaissent, اکو مغلن دمب دمباک *aku mengenāl domba-dombā-ku dān āku di-kenāl ūleh domba-dombā-ku*. Quiconque se connaît soi-même, connaît aussi son Seigneur, بارغشیاف *ber-kenāl-kenāl-an*. Faire connaître, مبری تاهو *mem-brī tāhu*, معلومکن *me-maḷūm-kan*, مغرتیکن *meng-artī-kan*. Il fait connaître à son Seigneur, ای *ia mem-brī tāhu ka-pada tūhan-ña*. Je ferai connaître ses défauts, اکو اکن مپتان چلان *aku ākan meñatā-kan xelā-ña*.

CONNAÎTRE, cohabiter avec une femme, برکنل *ber-kenâl*. Adam connut sa femme, ادم برکناله بنیک *adam ber-kenâl-lah binî-ña*.

Prov. Je ne le connais ni d'Adam ni d'Eve, ای تیاد دکنل همب سکالی *ia tiâda di-kenâl hamba sa-kâli*.

CONNEXION, s. f., فرهوغن *per-hubûng-an*, تباتن *tambât-an*.

CONNIVENCE, s. f., حال ممیبر *hâl mem-biyar*, ثری ساله جوک *pri sâlah jûga*. Etre de —, ممیبر *mem-biyar*, ملولس *me-lûlus*.

CONNU, E, part. pas. du v. connaître, ka-tahû-i, ترکنل *ter-kenâl*, معلوم *ma'lûm*.

CONNU, manifeste, بات *ñāta*, مشهور *ma'shûr*.

CONQUE, s. f., grande coquille, سیفت بس *sîput besâr*.

CONQUÉRANT, E, s., غالب *gâlib*, پغالله *perg-âlah*, یغ منغ *yang menang*, یغ مغالهن *yang merg-âlah-kan*. Alexandre fut un grand —, اسکندر *iskander* itu *gâlib yang ter-ma'shûr*.

CONQUÉRIR, v. a., مغالهن *merg-âlah-kan*, مغالب *menang*, مشعل *merg-gâlib*, منیوس *menîwas*, مشعل *merg-ambil*, منعلقن *menalok-kan*. — un pays, مغالهن نگری *merg-âlah-kan nagrî*. Alexandre a conquis l'est et l'ouest, اسکندر مغالهنکه *iskander merg-*

مشرق دان مغرب *iskander merg-âlah-kan-lah ma'srah dān magrab*. — les cœurs, مشعل هاتی اورغ *merg-ambil hâti ôrang*.

CONQUÊTE, s. f., action de conquérir, پغالهن *perg-alâh-an*. — d'un pays, نگری پغالهن *perg-alâh-an nagrî*. —, pays conquis, تانه یغ *tānah yang ter-talok*, ترعلق اوله فرغ *uleh prang*.

CONQUIS, E, part. pas. du v. conquérir, ال *âlah*, تراله *ter-âlah*, ترعلق *talok*, ترعلق *ter-talok*, ترغالب *ter-gâlib*, تیوس *tîwas*.

CONSACRÉ, E, part. pas. du v. consacrer, حرام *harâm*, تقدیس *tekdis*, دقدسکن *di-ḡudus-kan*. Lieu —, کرامه *kerâmat*, مقدس *mukadas*.

CONSACRER, v. a., dédier à Dieu, rendre sacré, مناره اکن حرام فد الله *menâruh akan ḡarâm pada allah*, میلهکن بکی الله *meñabelâh-kan bagî allah*, مققدسکن *merg-ḡudus-kan*, منتقدسکن *men-tekdis-kan*. Vous les consacrerez au Seigneur, کامواکن میلهکن دی ایت بکی هو *kāmu akan meñabelâh-kan dîa itu bagî hûwa*. — un autel, مققدسکن مذبح *merg-ḡudus-kan mezbêh*. — une église, منتقدسکن *men-tekdis-kan grêja*. — avec l'huile sainte, دغن میق قدس *merg-urâp-i dergan mîñak ḡudus*.

CONSACRER, employer, مبلنجان *mem-belanjā-kan*. — son argent à acheter des livres, مبلنجان وغن *mem-belanjā-kan wang-ña mem-beli kitāb-kitāb*.

SE CONSACRER, v. مبرهن *meñerāh-kan diri-ña*.

CONSANGUIN, E, adj., parent du côté du père, سائق در سبله بائ *sānak deri sa-belāh bāpa*.

CONSANGUINITÉ, s. f., parenté du côté du père, حال بر سائق در سبله بائ *hāl ber-sānak deri sa-belāh bāpa*.

CONSCIENCE, s. f., ساهو هاتی *sa-tāhu hāti*. — pure, ساهو هاتی یخ *sa-tāhu hāti yang sūxi*. — souillée, ساهو هاتی یخ نجس *sa-tāhu hāti yang nejis*. — droite et tranquille, ساهو هاتی یخ بايق دان *sa-tāhu hāti yang bāiḡ dān*. — timorée, ساهو هاتی یخ ترکت *sa-tāhu hāti yang ber-tākut*. Sans —, دغن تباد ساهو هاتين *dengan tiāda sa-tāhu hāti-ña*. Remords de —, سسل ساهو هاتی *sesəl sa-tāhu hāti*. Scrupules de —, شغل ساهو هاتی *šugul sa-tāhu hāti*. Liberté de —, بیاسن ساهو هاتی *bebās-an sa-tāhu hāti*. La — est souillée par le péché, مك ساهو هاتی *maka sa-tāhu hāti-tu di-nejīs-kan ūleh dōsa*. Suivre sa —, بربوت دغن منورت *ber-buat dengan me-*

nūrut sa-tāhu hāti-ña. Agir contre sa —, بربوت لاون ساهو هاتين *ber-buat lāwan sa-tāhu hāti-ña*. Pour l'acquit de sa —, در کارن ساهو هاتين *deri kārna sa-tāhu hāti-ña*. Examiner sa —, ممرقس ساهو هاتين *mem-rekṣa sa-tāhu hāti-ña*, ممرقس دسدان *memrekṣa dosa-dosā-ña*.

CONSCIENCE, faculté de percevoir, connaissance, راس هاتی *rāsa hāti*, فرساء *pe-rasā-an*. Avoir — de, مراس *merāsa*. N'avoir pas — de ses actes, تباد سدر اکن درين *tiāda sedār ākan diri-ña*.

CONSCIENCIEUSEMENT, adv., دغن دغن صادق *dengan tulus*, دغن سبنرک *dengan ṣadiḡ*, *dengan sa-benār-ña*.

CONSCIENCIEUX, EUSE, adj., یخ یخ *yang tulus hāti-ña*, صادق *yang ṣadiḡ*.

CONSCIENT, E, adj., یخ مراس *yang me-rāsa*, یخ ایغت *yang ingat*, یخ سدر *yang sedār*.

CONSCRIT, s. m., سلدادو یخ بهارو *soldādo yang bahāru*, سلدادو یخ *soldādo yang belum biāsa ber-prang*.

CONSÉCRATION, s. f., حال معقدسکن *hāl meng-kudṣ-kan*, حال پیلهنکن *hāl meñabelāh-kan bagi allah*.

CONSÉCUTIF, IVE, adj., برتورت *ber-tūrut*.

CONSÉCUTIVEMENT, adv., برتورت ۲, *ber-tūrut-tūrut*.

CONSEIL, s. m., avis, نصيحة *naṣīḥa* - *ḥat*, اجارن *ajār-an*, بچار *bixāra*, فمچارن *pem-bixarā-an*. Bon —, بچار یغ بائق *bixāra yang baik*. Demander —, منت تولغ بچار *minta tūlung bixāra*. Donner un —, ممبری *mem-brī tūlung bixāra*. Suivre le — d'un frère, منورت بچار *menūrut bixāra sudāra*. Les conseils évangéliques, نصيحة الانجيل *naṣīḥat el-injīl*.

CONSEIL, délibération, jugement, بچار *bixāra*, مشاوره *muṣāwarat*, حکم *hukum*. Tenir —, بر مشاوره *ber-muṣāwarat*, بر بچار *ber-bixāra*. Tenir — ensemble, بر بچار سمام *ber-bixāra sama-sāma*. La prudence dans les conseils, بودی دالم *būdi dālam bixāra*. Le roi tient — avec ses ministres, من راج *maka rāja pūn mem-bixarā-kan dengan mantri-ña*. L'esprit de —, روح مشاوره *rūḥ muṣāwarat*. Les conseils de Dieu sont impénétrables, تباد کفر قسان حکم الله *tiāda kaprēsā-an hukum allāh*.

CONSEIL, assemblée, مجلس *mejlis*, سیدغ *sīdarg*, همفونن *himpūn-an*, کنسل *konsil*. — d'Etat, مجلس کرجان *mejlis ka-rajā-an*. — privé,

مجلس رهسی *mejlis rahasiā*. Membre du —, منتری *mantri*. Secrétaire du —, کاتب *kātīb*, فپورت *peñūrat mejlis*. Soumettre une affaire au —, مپاو فرکار کفد *mem-bāwa porkāra-ka-pada mejlis*. Chambre du —, یللق مجلس *bīlik mejlis*. Etre condamné par le —, دحکمکن اوله مجلس شریف *di-hukum-kan ūleh mejlis šerif*.

CONSEIL de famille, همفونن سکل کلورک *himpūn-an segala kula-warga*.

CONSEILLER, v. a., donner conseil, منولغ دغن بچار *menūlung dengan bixāra*, مپچارکن *mem-bixarā-kan*, مغجاری *meng-ajār-i*.

CONSEILLER, ÈRE, s., qui donne conseil, اورغ یغ تولغ بچار *orang yang tūlung bixāra*, فمچار *pem-bixāra*. Un bon —, فمچار یغ بائق *pem-bixāra yang baik*. — du roi, منتری *mantri*. Premier —, فردان منتری *ferdāna mantri*. Qui a été son — ? سیقاته سده جادی منترین *siapā-tah sudah jādi mantri-ña*.

CONSENTEMENT, s. m., موهن *mūhun*, اذن *izin*, امبه *amboh*, سودی *sūdi*, حال ممبری موهن *hāl mem-brī mūhun*, رضا *redlā*. Donner son —, ممبری موهن *mem-brī mūhun*. Il s'est marié avec le — de son père, ای سده کاوین دغن اذن بشان *ia*

sudah kawin dengan izin bapā-ña.
Refuser son —, اَعْكَن *erggan.*

CONSENTIR, v. n., مِمْبَرِ *mem-brī*,
مِمْبَرِ موهن *mem-brī mūhun*, مِمْبَرِ
اِذن *mem-brī izin*, مَغْبُولِكن *merg-*
kabūl-kan, سُوْدِ *sūdi*, مَغْبِه
merg-ambok. Si vous y consentez,
تُوْنِ جِكَلَوِ دَبْرِ اَوَلِه *jikalaw di-brī*
ūleh tūan. Il consent à partir, اِى
ثِرْغِ سُوْدِ *ia sūdi pergi.* Je n'y
consentirai pas, تِيَادِ هِمْبِ اَكْنِ
مَغْبُولِكن *tiāda hamba ākan merg-*
kabūl-kan.

CONSÉQUEMENT, adv., اَوَلِه كَارْنِ
اِيت *ūleh kārna itu*, دِرْ سَبَبِ اِيت
deri sebàb itu.

CONSÉQUENCE, s. f., فَغْهِيْسِنِ *peng-*
habīs-an, عَاكِبَةِ *ākibat*, كِيَاْسِ *kiyās.*
— heureuse, فَغْهِيْسِنِ يَغْ بَايِقِ *peng-*
habīs-an yang bāik. Cette guerre
peut avoir de fâcheuses consé-
quences, مَكْ دِرْ ثِرْغِ اِيت بُولِه جَادِى
مَاكَ دِرِى *prang*
itu būleh jādī peng-habīs-an
welāka. Tirer une —, مَشْعَاقْبَتِكْنِ
merg-ākibat-kan. En —, اَوَلِه *ūleh*,
اَوَلِه كَارْنِ *ūleh kārna*, اَوَلِه سَبَبِ
sebàb.

CONSÉQUENT, E, adj., qui raisonne,
اَوْرَغِ يَغْ مَغْبِيَاْسَكْنِ *ōrang yang merg-*
kiyās-kan. Un homme —, اَوْرَغِ يَغْ
اَوْرَغِ لَكُوْنِ بَرَسَمَامِ دَغْنِ ثِرْكَتَانِنِ
ōrang yang lakū-ña ber-sama-sāma

dengan per-katā-an-ña. Par —,
اِيت سَبَبِ *sebàb itu*, اِيت كَارْنِ *kārna*
itu. Le soleil est levé, par — il fait
jour, مَتَهَارِى سَدِهْ بَهْكَتِ مَكْ سَبَبِ اِيت
جَادِى ثِرْغِ *mata-hāri sudah bangkit*
maka sebàb itu jādī trang.

CONSERVATEUR, TRICE, s., يَغْ
يَغْ بَرَسَمْنِ *yang ber-simpan*, يَغْ مِمْنِ
yang meñimpan, قَنَارِهْ *penāruh*,
يَغْ مِلِهَارَا *pemelihāra*, يَغْ مِلِهَارَا *yang*
memeliharā-kan.

CONSERVATION, s. f., action de
conserver, پَنِيْمَانِنِ *peñimpān-an*,
حَالِ مِلِهَارَا *hāl memeliharā-kan*,
پَرِى دِلِهَارَا *pri di-peliharā-kan.*

CONSERVE, s. f., بَارْغِ يَغْ دَسْمَنْ
bārang yang di-simpan. — de fruits
au sucre, مَنِيْسِنِ *manīs-an.* — de
légumes au vinaigre, اَخَرِ *āxar.*

CONSERVÉ, E, part. pas. du v.
conserver, سَمْنِ *simpan*, قَلِهَارِ
pelihāra, تَرَفَلِهَارِ *ter-pelihāra*, يَغْ
yang di-peliharā-kan, يَغْ
سَدِهْ تَشْكَلِ دَالِمِ ثِرِى يَغْ بَايِقِ
yang sudah tinggal dālam pri yang
bāik, يَغْ تِيَادِ رُوسَقِ *yang tiāda*
rūsak. Argent —, وَغْ يَغْ دَسْمَنْ
wang yang di-simpan. Ce tableau
est bien —, كَمْبَرَاِيتِ تِيَادِ رُوسَقِ
gambar itu tiāda rūsak.

CONSERVER, v. a., garder, مِمْنِ
meñimpan, مَنَارِهْ *menāruh*, مَنَجْمَتِكْنِ
men-jimat-kan. — son argent,

7 **حفظ** *meñimpan* *wang*. Je vous conserve cela, **حفظ** *meñimpan* *itu* *pada* *tuan*.

CONSERVER, entretenir, sauver, **حفظ** *memeliharā-kan*, **حفظ** *me-lūput-kan*. — son droit, **حفظ** *memeliharā-kan* *hak-ña*. Dieu a créé le monde, et c'est lui qui le conserve, **حفظ** *di-jadī-kan-lah* *allah ākan* *duniā* *maka* *di-peliharā-kan-ña-lah* *ākan* *duniā* *jūga*. Que Dieu conserve votre majesté! **حفظ** *di-peliharā-kan-lah* *allah kirā-ña* *ka-adā-an* *śāh ālam*. C'est un dépôt qu'il convient de —, **حفظ** *itu* *pe-tāruh* *yang* *hārus* *di-peliharā-kan* *adā-ña*. — dans le cœur, **حفظ** *menāruh* *di-dālam* *hāti*. — dans la mémoire, **حفظ** *meng-hāfitl-kan*. Mais Marie conservait ces paroles (dans sa mémoire), **حفظ** *tetāpi* *marīam* *hāfitl-kan-lah* *samuā* *perkatā-an* *itu*.

CONSERVER, ne pas perdre, ne pas détruire, **حفظ** *tiāda* *meng-hīlang-kan*, **حفظ** *tiāda* *me-rusak-kan*, **حفظ** *tiāda* *memutus-kan*. Conservez-moi vos faveurs, **حفظ** *anggrah* *mu* *deri* *pada* *hamba*.

حفظ *tiāda* *meng-hīlang-kan* *tiāda* *me-rusak-kan* *tiāda* *memutus-kan*. Elles conservaient (ne faisaient pas mourir) les enfants mâles, **حفظ** *maka* *marika-itu* *meng-hidup-lah* *kānak* *laki-laki*.

SE CONSERVER, v. pron., ne pas se gâter, **حفظ** *tiāda* *men-jādī* *būsuk*. Ces fruits se conservent, **حفظ** *būah* *itu* *tiāda* *men-jādī* *būsuk*. Se — la vie, **حفظ** *memeliharā-kan* *jīwa* *diri-ña*.

CONSERVES, s. f. pl., sorte de lunettes, **حفظ** *sātu* *rūpa* *xermin* *māta*.

CONSIDÉRABLE, adj., **حفظ** *besar*, **حفظ** *bāñak*. Un personnage —, **حفظ** *orang* *besar*. Des dépenses considérables, **حفظ** *belanja* *yang* *bāñak*.

CONSIDÉRABLEMENT, adv., beaucoup, **حفظ** *bāñak*. Il a — perdu, **حفظ** *dīa* *sudah* *hīlang* *bāñak*. — élevé, **حفظ** *bāñak* *tinggi*.

CONSIDÉRANT, s. m., motif, remarque, **حفظ** *sebab*, **حفظ** *aşal*, **حفظ** *tegāl*. Par ces considérants, **حفظ** *uleh* *sebab* *itu*.

CONSIDÉRATION, s. f., action de considérer, **حفظ** *pemandāng-an*.

CONSIDÉRATION, réflexion, pensée, **حفظ** *pikīr-an*, **حفظ** *timbāng-an*,

رسان *pergirā-an*, بچار *bixāra*, *rasū-an*. — sur la grandeur de Dieu, فکیرن اتس کسارن الله *pikīr-an atas ka-besār-an allah*.

CONSIDÉRATION, raison, motif, سبب *sebàb*, کارن *kārna*. En — de, سبب ایت *sebàb itu*, کارن ایت *kārna itu*. Prendre en —, مغيشت *meng-ingat*.

CONSIDÉRATION, égard, respect, حرمة *hormat*, تعظيم *tatlim*. On a beaucoup de — pour lui, اورغ مبري *orang mem-brī hormat akan dia*. A votre —, کارن *kārna* تون *tūan*. Chose de peu de —, ريشن *porkāra yang ringan*.

CONSIDÉRÉE, v. a., regarder, مندغ *memandang*, مشامتائی *meng-āmat-amāt-i*, ملهت *me-lihat*. — un tableau, مندغ کمبر *memandang gambar*. J'ai considéré sa figure, هبب *hamba sudah meng-āmat-amāt-i mukā-ña*.

CONSIDÉRER, faire attention, مغيشت *ingat*, برایش *ber-ingat*, ايشت *meng-ingat*. Veuillez —, هندقله تون *hendak-lah tūan ingat*. Considérez attentivement, ايشته بايق *ingat-lah baik-baik*.

CONSIDÉRER, penser, compter pour, مپشک *menangka*, مغيشت *meng-ang*, مپکرکن *mengira*,

memikir-kan, مئبغ *menimbang*. — quelqu'un comme mort, مپشکان *menangka-kan* اورغ سده ماتی *sudah mati*. — les services de quelqu'un, مغير بقتين اورغ *mengira ka-bakti-an orang*. Il ne considère pas les circonstances dans lesquelles se trouvait alors le roi, اى فون تباد مئبغ حال احوال راج فد *ia pūn tiada menimbang hāl ahwāl rāja pada māsā itu*. Les soldats le considèrent comme un père, مك سكل سلدادو مپت باف نامى *maka segala soldādo meñebūt bāpa namā-ña*.

CONSIDÉRER, estimer, faire cas, مغمرمتهکن *meng-indah-kan*, مغمرمتهکن *meng-hormat-kan*, ميميلغ *mem-bilang*. — quelqu'un, اورغ مغمدهکن *meng-indah-kan orang*. Vous devez le —, هارس تون مغمرمته ماتی دى *harus tūan meng-hormat-i dia*. Je le considère peu, اکوملهت موده فد دى *aku me-lihat mudah pada dia*.

CONSIGNE, s. f., ordre, فسن *pasàn*, تته *tītah*. La — est de ne pas laisser entrer les femmes, مك فسن *maka pasàn itu bahwa perampuan itu jāngan masuk*.

CONSIGNE, punition militaire, جالور *jāngan ka-luar*.

CONSIGNER, v. a., mettre en dépôt, منارهکن *menaruh-kan*, مناره *menaruh*.

kan. — de l'argent pour un procès, مناره وع اکن مندعوا *menāruh wang ākan men-dawā.*

CONSIGNER, adresser à, مشنترکن *merng-hantar-kan*, مبرهکن *meñerāh-kan.* — des marchandises à un commerçant, مشنترکن دگاغن کفد سوداگر هندق منجول دگاغن ایت *merng-hantar-kan dagāng-an ka-pada sūdāgar hendak men-jūal dagāng-an itu.*

CONSIGNER dans un écrit, منولس *menūlis*, مپورت *meñūrat.* Consigné dans le livre des annales, دتولس دالم *di-tūlis dālam kitāb tārīk.*

CONSIGNER, mettre aux arrêts, منجران اورغ *memanjarā - kan ōrang.*

CONSISTANCE, s. f., épaississement d'un liquide, بکو *bakū*, کنتل *kental*, لندر *lindir*, فککه *pengkuh.* Cette sauce a acquis de la — (est devenue une gelée), کوه ایت سده جادی *kūwah itu sudah jādi bakū.* Faire bouillir jusqu'à la consistance de sirop, ماسقن سمفی جادی کنتل *me-māsak-kan sampey jādi kental.* La — de cette bouillie, کنتلن *kental-ña būbur itu.*

CONSISTANCE, solidité, stabilité, کتکوهن *per-tegūh-an*, کتکوهن *ka-tegūh-an*, کتافن *ka-tetāp-an.* Les choses de ce monde n'ont pas

de —, بارغ ۲ دنیا این تیاد تکه *bārang-bārang duniā ini tiāda tegūh.* Acquérir de la —, منجادی تکه *men-jādi tegūh.*

CONSISTER, v. n., être formé, composé de, جادی درفد *jādi deri-pada*, بردیری *ber-diri*, دکارغ *di-kārang.* Le commerce du pays consiste en vin et huile, فرنیکان نگیری *per-niagā-an nagri itu deri-pada āyer argūr dān mīñak.* Chaque entier consiste dans la réunion de ses parties, تیغ ۲ سکف بارغ بردیری اتس *tiap-tiap sa-genāp bārang ber-diri atas per-himpūn-an bahagī-an-ña sa-kali-an.*

CONSISTOIRE, s. m., assemblée des cardinaux, مجلس سکل کاردینال *mejlis segala kardināl.* — assemblée de ministres, مجلس قنیت اکام *mejlis pandita agāma.*

CONSOLABLE, adj., یغ دافت دهیبرکن *yang dāpat di-hibur-kan.*

CONSOLANT, E, adj., یغ مشهیرکن *yang merng-hibur-kan*, یغ مبری *yang mem-brī per-g-hibūr-an.* Des paroles consolantes, فرکتان *per-katā-an yang mem-brī per-g-hibūr-an.*

CONSOLATEUR, TRICE, s., فخبیر *perg - hibur*, فخلیر *perg - līpur.*

— des malades, *پنجیروارغ لار peng-hibur ōrang lāra*.

CONSOLATION, s. f., *پنجیرون peng-hibur-an*. Source de —, *فوهن pōhon peng-hibur-an*. Pa-roles de —, *فرکاءن پنجیرون per-katā-an peng-hibur-an*. Lettre de —, *سورت پنجیرون sūrat peng-hibur-an*. Refuser des consolations, *اغکن enggan deri-pada di-hibur-kan*.

CONSOLÉ, E, part. pas. du v. con-soler, *هیبر hibur*, *ترهیب ter-hibur*, *برلیش ber-lipur*.

CONSOLER, v. a., *مخپیرون meng-hibur-kan*, *ملیفرن me-lipur-kan*. Ses enfants voulaient le —, mais il ne voulut pas recevoir de consolation, *مک اتقان داتخ هندق mak atqān dātx hēndiq*. *مخپیرون دی تافی اغکنله ای درد meng-pi-ron di tāfi agkēnle ai dard*. *مخپیرون maka ānak-ānak-ña dā-tang hendak meng-hibur-kan dia tetāpi enggan-lah ia deri-pada di-hibur-kan*.

SE CONSOLER, v. pron., *مخپیرون meng-hibur-kan diri*.

CONSOLIDATION, s. f., affermissement, *فرتائن per-tetāp-an*, *فنگوهن peneguh-an*, *استقرار istiqrār*.

CONSOLIDER, v. a., affermir, *مغلاسی meng-alās-i*, *منهگن meneguh-kan*, *منتفن menetāp-kan*, *مغکوتن meng-kūwat-kan*. — un édifice, *مغلاسی*

مغلاسی meng-alās-i per-usāh-an. — un traité, *منتفن فرجنجن menetāp-kan per-jānjī-an*.

SE CONSOLIDER, v. pron., *منجادی men-jādi tetāp*, *منجادی قوة men-jādi kūwat*. Son gouvernement s'était consolidé par la justice et l'équité, *کرجاءن سده جادی تتف ka-rajā-an-ña sudah jādi tetāp dengan ādil dān inṣāf*.

CONSOMMATEUR, TRICE, s., *یغ ماکي یغ yang memākey bārang*. Les producteurs et les consommateurs, *یغ مخداکن بارغ دان یغ ماکي بارغ ایت yang meng-adā-kan bārang dān yang memākey bārang itu*. Jésus l'auteur et le — de la foi, *عیسی isa panghulu dān peng-habīs-an ka-perxayā-an*.

CONSOMMATION, s. f., achèvement, fin, *کسداهن peñudāh-an*, *کسداهن ka-sudāh-an*, *کفتوسن ka-putūs-an*. Jusqu'à la — des siècles, *سمعی کفتد sampey ka-pada ka-putūs-an ālam*. — du mariage, *حال مپدهکن کاوین hāl meñudah-kan kāwīn*.

CONSOMMATION, usage, *حال ماکي hāl memākey*.

CONSOMMÉ, s. m., *کوه درد داگخ kūwah deri-pada dāgīng*.

CONSOMMER, v. a., achever, accomplir, می‌دهکن *meñudāh-i*, می‌دهکن *meñudah-kan*, می‌دهاسکن *meñ-hābis-kan*, می‌دهپورناکن *meñempurnā-kan*. — une œuvre, می‌دهکن فکرچان *meñudah-kan pe-karjā-an*. Dieu consomma l'ouvrage qu'il avait fait, الله سده می‌دهاسکن فراساهن یغ تله *allah sudah meng-hābis-kan per-usāh-an-ña yang telah di-karjā-kan-ña itu*. — un crime, می‌دهکون ساله *me-lakū-kan sālāh*. La colère de Dieu est consommée, سده فوتس مرک الله *sudah pūtus murka allah*.

CONSOMMER, détruire par l'usage. Il a consommé tout son bien en dépenses folles, دی‌بورسکیناله سکل هرتان *di-bōros-kan-ñā-lah segala hartā-ña*. On a consommé beaucoup de riz, باقی برس دماکنله اورغ *bāñak berās di-mākan-lah orang*. — beaucoup de bois, ماکي باقی کايو *memākey bāñak kāyu*.

CONSUMPTION, s. f., تنون *tunū-an*, پری یغ دماکن ائی *prī yang di-mākan āpi*.

CONSUMPTION, phthisie, بلا سنی *belā senī*, ککروسن *ka-kurūs-an*.

CONSONNANCE, s. f., accord de sons, سام بوپی *sāma būñi*, فرتمون دو *per-temū-an dūa būñi yang ber-sāma*.

CONSONNANCE, rime, سجع *seja*, قافیه *kāfiyat*.

CONSONNANT, E, adj., سام پین *sāma būñi-ña*.

CONSONNE, s. f., حرف *huruf*.

CONSPIRATEUR, s. m., تم برسمفه *temān ber-sum-pah dengan nīyet yang jāhat*, اورغ *orang yang muwāfaqat dengan ber-sumpah*.

CONSPIRATION, s. f., سمودای *semū dāya*, فرتمان سمفه *per-temān-an sumpah*. — contre le chef, فرتمان *per-temān-an sumpah lāwan panghūlu*.

CONSPIRER, v. n., agir de concert, برافای سمسام *ber-upāya sama-sāma*, مبرتای *mem-bantu karja*, می‌نرتای *meñertā-i*. — ensemble pour établir la justice, برافای سمسام اکن متفکن *ber-upāya sama-sāma ākan menetāp-kan adālet*.

CONSPIRER, former une conspiration, برموافقه *ber-muwāfaqat*, برموافقه دغن سمفه *ber-muwāfaqat dengan sumpah*. — la mort du roi, برموافقه هندق ممونه راج *ber-muwāfaqat hendak mem-būnūh rāja*.

CONSPUER, v. a., cracher sur, ملداهی *me-ludāh-i*.

Fig. —, می‌دهپورناکن *meñempurnā-kan*, ملیت موده اکن *me-tīhat mūdāh ākan*.

CONSTAMMENT, adv., دغن تتف *dengan tetap*, دغن فرکنجاغن *dengan per-kanjāng-an*, سدکال *sadakāla*, سنتیاس *santiāsa*.

CONSTANCE, s. f., کتافن *ka-tetāp-an*, فرکنجاغن *ka-sunggūh-an*, فری یغ سنتیاس *pri yang santiāsa*. Endurer des tourments avec —, مرسای شغسار دغن —, هاتی *me-rasā-i sangsāra dengan ka-tetāp-an hāti*. — dans la prière, فرکنجاغن دالم سمبیغ *per-kanjāng-an dālam sembahyang*.

CONSTANT, E, adj., تتف *tetap*, تگه *tegūh*, دریت *derīta*. Etre — dans l'adversité, بردیری *berdiri*, تتف دالم کسکارن *ber-diri tetap dālam ka-sukār-an*. Volonté —, کهدق *ka-hendak*, یغ تتف *yang tetap*.

CONSTANT, persévérant, برکنج *ber-kanjang*. — dans la prière, برکنج دالم سمبیغ *ber-kanjang dālam sembahyang*. — dans ses résolutions, برکنج ثد نیه *ber-kanjang pada nīyet*. — jusqu'à la fin, برکنج هغان کسداغن *ber-kanjang hingga ka-sudāh-an*.

CONSTANT, permanent, سنتیاس *santiāsa*, ککل *kakāl*, یغ تیاد براوبه *yang tiāda ber-ūbah*. Bonheur —, باهغیا *bahagīa* یغ سنتیاس *yang santiāsa*. Il n'y a rien de — dans ce monde, ساتو بارغ فون تیاد ککل دالم

sātu bārang pūn tiāda kakāl dālam duniā ini. Vents constants, اغن یغ تیاد براوبه *āngin yang tiāda ber-ūbah*.

CONSTANT, certain, indubitable, سغکه *sungguh*. Vertu constante, کبجیکن یغ سغکه *ka-bijik-an yang sungguh*. Il est — que, سغکهله *sungguh-lah bahwa*.

CONSTANT, fidèle, ستیاون *satiāwan*.

CONSTANTINOPLE, s. m., نگری روم *nagrī rūm*.

CONSTATATION, s. f., حال منتوکن *hāl menantū-kan*, حال مېشکهن *hāl meñungguh-kan*.

CONSTATER, v. a., منتوکن *menantū-kan*, مېشکهن *meñungguh-kan*, مننجکن *menunjuk-kan*. On constata le fait, ثربوانن ایت دنتوکن *per-buāt-an itu di-tantū-kan* اورغل *ōrang-lah*.

CONSTELLATION, s. f., فرهمفونن بتغ *per-himpūn-an bintang*. — du zodiaque, برج *burj*.

CONSTER, v. n., être certain, اد تتو *ada tantu*.

CONSTERNATION, s. f., ماغو *māngu*, ککتارن *pri ter-māngu*, کا-گنتارن *ka-gentār-an*, هیبة *heibat*.

CONSTERNÉ, E, part. pas. du verbe consterner, ترماغو *ter-māngu*, ماغو

māngu, دهشة *dahšat*. Visage —,
[موك يڭ ترماعو] *mūka yang ter-māngu*.

CONSTERNER, v. a., مضطرب *menge-
jūt-kan*, هيبه *mem-brī heibat*,
مهربى دهشة *mem-brī dahšat*.

CONSTIPATION, s. f., ككراسن فرت *ka-krās-an prūt*, سليم *selesīma*.

CONSTIPÉ, E, part. pas. du verbe
constiper, ساكت سليم *sākit sele-
sīma*.

CONSTIPER, v. a., منجديكن ساكت
من-جادي-كان ساكت سليم *men-jadi-kan sākit selesīma*,
مغرسكن فرت *mengrās-kan prūt*.

CONSTITUANT, E, adj., يڭ مڭداكن
يڭ *yang meng-adā-kan*, منجديكن
يڭ *yang men-jadi-kan*. Assemblée
constituante, مجلس يڭ مڭداكن شرط,
مجلس يڭ مڭداكن *mejlis yang meng-adā-kan*
كراجان *šart ka-rajā-an*, مجلس يڭ مڭداكن
مجلس يڭ مڭداكن حكم نڭرى *mejlis yang meng-adā-
kan hukum nagrī*.

CONSTITUER, v. a., faire, com-
poser un tout, منجديكن *men-jadi-
kan*, مڭداكن *meng-adā-kan*. L'âme
et le corps constituent l'homme,
اورڭ مانسى ايت جادى دغن جيودان
اورڭ *orang mānusia itu jādī dengan*
جوا دان توبه *jūwa dān tūbuh*. Cette action ne
constitue pas un délit, فربواتن ايت
فربواتن ايت *per-buāt-an itu tiāda*
ادا سالاه *ada sālāh*.

CONSTITUER, établir, منجديكن
من-جادي-كان, مڭشكت *meng-angkat*,

مڭداكن *meng-adā-kan*, مناره *me-
nāruh*. Il le constitua maître de sa
maison, اى سده منجديكن دى اكن
اى سده منجديكن *ia sudah men-jadi-
kan dīa ākan tūan atas rūmah-
ña*. Qui m'a constitué juge sur vous?
سياڭ سده مڭشكت اكو حاكم اتس كامو
سياڭ *siāpa sudah meng-angkat āku hā-
kim atas kāmū*.

CONSTITUTION, s. f., composition,
état, كڭداان *ka-adā-an*, فرى *prī*,
كڭداان *hāl*. La — de la terre, حال
حال *ka-adā-an būmī*. — de l'air,
بوى فرى ادر *prī udara*.

CONSTITUTION, tempérament, com-
plexion, فرى توبه *prī tūbuh*. Une
forte —, فرى توبه يڭ قوه *prī tūbuh*
يڭ *yang kūwat*.

CONSTITUTION, forme d'un gou-
vernement, فرى فرتنه *prī parentah*,
فرتنه *pemarentāh-an*. — monar-
chique, فرتنه راج *parentah rāja*.
— républicaine, فرتنه اورڭ بايق
فرتنه اورڭ *parentah orang bāñak*.

CONSTITUTION, loi, charte, حكم
حكم *hukum ka-rajā-an*, شرط
شرط *šart ka-rajā-an*, نڭرى
نڭرى *undang-undang nagrī*. Violier la —,
مللوى شرط كراجان
مللوى *me-lalū-i šart*
كا-راجان *ka-rajā-an*.

CONSTITUTIONNEL, LE, adj., حكم
حكم *hukum nagrī pūña*, نورت
نورت

CONSULAT, s. m., dignité de consul, *فُتُكْت قنصل pangkat konsul*.

CONSULAT, lieu où demeure un consul, *رومه تون قنصل rūmah tūan konsul*.

CONSULTANT, adj. m., *يغ ممبرى بيجار* *yang mem-brī bixāra*, *يغ مبيجراكن* *yang mem-bixarā-kan*.

CONSULTATION, s. f., avis, *بيجار* *bixāra*, *فمبيجراكن* *pem-bixarā-an*.

CONSULTATION, conférence, examen, *مشاوره* *mušāwarat*, *بيجار* *bixāra*, *قرقس* *preksa*, *قرقساكن* *preksā-an*. — de médecins, *مشاوره دوكن اكن* *mušāwarat dukun ākan memreksa hāl orang sākīt*.

CONSULTER, v. a., prendre avis, *بيجار* *minta tūlung bixāra*. — les savants, *منت تولغ بيجار در* *minta tūlung bixāra deri pandita-pandita*.

CONSULTER, examiner, *ممرقس* *memreksa*, *مليته* *me-lihat*, *ميدق* *meñidik*. — les astres, *مليته نجوم* *me-lihat nujūm*. — l'avenir, *ميدق* *meñidik pasūna*.

CONSULTER, délibérer, *مبيجراكن* *mem-bixarā-kan*, *برمشاوره* *ber-mušāwarat*. Le roi en a consulté avec ses ministres, *راج سده مبيجراكن* *rāja sudah mem-bixarā-kan dengan mantri-mantri-*

ña. Il veut en — avec ses amis, *اي هندق برمشاوره دغن صحبة ٢٢* *ia hendak ber-mušāwarat dengan ṣohbat-ṣohbat-ña*. —, chercher, *منبجاري* *men-xahāri*. Il ne consulte que la justice, *اي منبجاري* *ia men-xahāri ādil sāja*. Il consulte le gain, *اي منبجاري لاب* *ia men-xahāri lāba itu*.

CONSUMABLE, adj., *يغ داثت دماكن* *yang dapat di-mākan āpi*, *يغ* *yang dapat di-bākar*.

CONSUMANT, E, adj. Feu —, *اڤي* *api yang mākan hābis*.

CONSUMÉ, E, part. pas. du v. consumer, détruit, *بناس* *bināsa*, *چرن* *xerna*. — par le chagrin, *دماكن* *di-mākan sākīt hāti*. — par la faim, *ماتي كلغارن* *māti ka-lapār-an*. — par le feu, *دماكن* *di-mākan āpi*, *ترباكر* *ter-bākar*.

CONSUMER, v. a., détruire, *مغهابسكن* *meng-hābis-kan*, *منيداكن* *meniadā-kan*, *منبجرن* *men-xerna*, *مبناس* *mem-bināsa*, *مماكن* *me-mākan*. — son bien, *مغهابسكن سكل هرتان* *meng-hābis-kan segala hartā-ña*, *ماكن* *mākan hartā-ña*. Ce cancer consume la chair, *ثورو حايض منبجرن* *pūru hāidl men-xerna dāging itu*. La rouille consume le fer, *كارت ماكن بسي ايت* *kārat mākan besi itu*.

CONSUMER, en parlant de l'action du feu, **مماكرن** *mem-bākar-kan*, **مغهابسكن** *merg-hābis-kan*, **ماكن** *mākan hābis*. Le feu a consumé la maison, **اڤي سده ماكن هابس** *āpi sudah mākan hābis rūmah itu*. Le feu descendra du ciel et les consumera, **اڤي اكن تورن** *āpi akan turun deri dālam lāngit dān merg-hābis-kan marika-itu*.

SE CONSUMER, v. pron., **منجادی** *men-jādi hanxur*, **هنچر** *men-jādi hānsuh*, **لوسه** *men-jādi lūsuh*.

CONTACT, s. m., attouchement de deux corps, **كن** *kena*, **تمو** *temū*, **قنجباتن** *pen-jabāt-an*. Point de —, **تڤت ڤرتمو** *tampat kena*, **تڤت ڤرتمو** *tampat per-temū-an*. Deux personnes qui se trouvent en —, **دو** *dūa*, **اورڠ ڤرتمو** *dua orang yang ber-temū*.

CONTAGIEUX, EUSE, adj., **جڤكت** *jangkit*, **برجڤكت** *ber-jangkit*. Maladie —, **ڤنڤاكت ڤنڤاكت** *pen-ākit yang ber-jangkit*. Ce vice est —, **كڤهاتن ايت برجڤكت** *ka-jahāt-an itu ber-jangkit*.

CONTAGION, s. f., communication d'une maladie, **ڤنڤڤڤكتن** *pen-jangkit-an*, **كڤڤڤكتن** *ka-jangkit-an*.

CONTAGION, peste, **سمڤر** *sampar*. La — est dans cette ville, **سمڤر** *sampar*.

اد **دام نڤري ايت** *sampar ada dālam nagri itu*.

CONTAMINATION, s. f., souillure, **ڤري نڤس** *prī nejīs*, **كڤريڠن** *ka-xorīng-an*, **كڤمارن** *ka-xumār-an*.

CONTAMINER, v. a., souiller, **منڤسكن** *me-nejīs-kan*, **منڤڤورڠن** *men-xorīng-kan*, **منڤڤمرن** *men-xumār-kan*.

CONTE, s. m., narration, **ڤتر** *xeritrā*, **حكاية** *hikāyat*, **رواية** *ri-wāyat*, **خبر** *keṣat*, **قصه** *keṣat*, **ڤرڤڤارن** *per-ḵabār-an*. Un — bien long, **ڤتر** *xeritrā*, **ڤتر** *yang āmat panjang*. Un — merveilleux, **ڤتر** *xeritrā*, **ڤتر** *yang ter-ḥeirān*. Faire un —, **منڤڤتر** *men-xeritrā-kan*.

CONTEMPLATIF, IVE, adj., **ڤرڤور** *yang ter-fakūr*, **ڤرڤور** *yang sūka me-ranūng*.

CONTEMPLATION, s. f., **ڤمندڤن** *pemandāng-an*, **ڤڤڤماتن** *peng-āmat-amāt-an*, **ڤڤڤرن** *pikīr-an*, **ڤرڤور** *hāl ter-fakūr*.

CONTEMPLER, v. a., regarder attentivement, **مندڤ** *memandāng*, **مندڤ** *merg-āmat-amāt-i*, **مندڤ** *menentang*. — le visage, **مندڤ** *memandāng mūka*. — un tableau, **مندڤ** *merg-āmat-amāt-i suātu gambar*.

CONTEMPLER, fixer la pensée sur, *مغررأى* *memikir-kan*, *مغرأى* *mengira-ngirā-i*. — la grandeur de Dieu, *مىكرن كسارن الله* *memikir-kan ka-besār-an allah*.

CONTEMPLER, méditer, *ترفكور* *ter-fakūr*, *مرنخ* *me-ranung*. Il passe toute la journée à —, *سفنخج هارى* *sa-panjang hari ter-fakūr-lah ia*.

CONTEMPORAIN, E, adj., qui est du même temps, *يغ سام ماس* *yang sama māsā*. Des rois contemporains, *راجا رجا يغ سام ماس* *raja-rāja yang sama māsā*.

CONTEMPORAIN, S., celui qui vit à la même époque, *تمن سدواس* *temən sa-diwāsa*, *تمن سزوان* *temən sa-zemān*.

CONTEMPTUEUR, S. M., qui méprise, *يغ مليهت موده اكن* *yang me-lihat mūdah ākan*, *يغ مهنكان* *yang meng-hinā-kan*.

CONTENANCE, S. F., capacité, *مواتن* *muāt-an*, *ايسى* *isi*. La — de ce navire est de vingt koyan, *مواتن* *muāt-an prāhu ini dūa pūloh kōyan*. La — de ce tonneau est de cent bouteilles, *ايسن تخ ايت سراتس بوتل* *isi-ña tox itu sa-rātus bōtol*.

CONTENANCE, étendue, *بسار* *besār*. La — de cette terre est de trente horlong, *تانه ايت تيك ثوله هرلخ بسرن* *tānah itu tiga pūloh horlong besār-ña*.

tānah itu tiga pūloh horlong besār-ña.

CONTENANCE, maintien, posture, *سيكف* *sikap*, *روث* *rūpa*. Une belle —, *سيكف يغ بايق* *sikap yang baik*. — triste, *روث مورخ* *rūpa mūrung*. Nous voulons voir sa —, *كامى هندق* *kāmi hendak melihat sikap-ña*. Se donner une —, *برسيكف* *ber-sikap*. Il prit une — assurée, *برسيكفله ايت سمرت اورخ براني* *ber-sikap-lah ia seperti orang berāni*.

CONTENIR, V. A., comprendre dans un espace, *موت جادى* *mūat, jādi*. Ce navire contient deux cents koyan, *مك كفل ايت موت دو راتس كوين* *maka kapul itu mūat dūa rātus kōyan*. Un koyan contient huit cents gantang, *ساتو كوين جادى* *sātu kōyan jādi dulāpan rātus gantang*.

CONTENIR, retenir, réprimer, *منهاني* *menahān-i*, *منهكان* *menegāh-kan*. Le roi ne pouvait plus contenir sa colère, *مك راج ايت تيد لاكي دافت* *maka rāja itu tiāda lagi dāpat menahān-i murkā-ña*.

SE CONTENIR, V. PRON., *منهكان* *menegāh-kan diri-ña*, *منهاني* *menahān-i šahwat-ña*.

CONTENT, E, adj., satisfait, *سوك* *sūka*, *سدف* *senung*, *فاد* *pāda*.

هاتی *sedap hāti*, هاتى پورس *pūwas hāti*, گمر *gamār*. Il est très —, اي بايق سوك *ia bāñak sūka*. Vivre —, هيدف دغن سنج *hidup dergan senang*. Il a le cœur —, هتين سنج *hatī-ña senang*. Maintenant il est —, مك سنغله اي قد سكارغ اين *maka sendang-lah ia pada sakarang ini*. Il s'en retourna — dans sa maison, مك اي قولغ كرومهن دغن گمرن *maka ia pulang ka-rumah-ña dergan gamār-ña*. Etre — de, برکنن *berkenàn*. Je suis — d'entendre ces paroles, همب برکنن مندغر فرکتان *hamba ber-kenàn men-dengar per-katā-an itu*.

CONTENTEMENT, s. m., satisfaction, plaisir, سوك *sūka*, كسكان *ka-sukā-an*, كسناغن *sūka hāti*, كسناغن *ka-senāng-an*, گمارن *ka-gamār-an*. Ses enfants lui donnent du —, انق ۲۱ ممبرى كسناغن ثدان *anak-anak-ña mem-brī ka-senāng-an padā-ña*.

Prov. — passe richesses, سوك *sūka hāti* هاتى ليه بايق درؤد ككبان *lebèh bāik deri-pada ka-kayā-an*.

CONTENTER, v. a., satisfaire, rendre content, مپكان *meñukā-kan*, مپنغن *meñenang-kan*, موسكن *memūwas-kan*, ممدان *memadā-kan*, مفرکنکن *mem-per-kenàn-kan*, مغمكرن *meng-gamār-kan*. Cette musique contenta l'oreille, بپيئن ايت *isi*.

مپكان تليخ اورغ *buñi-buñi-an itu meñukā-kan telinga orang*. Ce jeune homme contente ses parents, اورغ مود ايت مپنغن ايبو نثان *orang mūda itu meñenang-kan ibu bapā-ña*. On ne peut le —, تياد دافت *tiada dapat orang memūwas-kan dia*. — ses passions, موسكن شهوتن *memūwas-kan šah-wat-ña*, منورت هوا نفسون *menurut hawā nepsū-ña*.

SE CONTENTER, v. pron., مپكان *meñukā-kan diri*, مپنغن *meñenang-kan diri*, برکنن *ber-kenàn*.

CONTENTIEUX, IEUSE, adj., qui peut être contesté, يغ دافت دفرنتهن *yang dapat di-per-bantah-kan*, يغ برنتاهن *yang ber-bantāh-an*.

CONTENTION, s. f., débat, dispute, بته *bantah*, فرنتاهن *per-bantāh-an*. Une source de — éternelle, فوهن فرنتاهن يغ تياد برکسداهن *pōhon per-bantāh-an yang tiada ber-ka-sudāh-an*.

CONTENTION, effort, application, اساه *usāha*, فغسهان *peng-usahā-an*, كرجينن *ka-rajīn-an*. Travailler avec une grande —, مفرجاكن سواتو *mengarjā-kan suātu pe-karjā-an dengan usahā-ña*.

CONTENU, s. m., مواتن *muāt-an*, يغ اد دالم *isi* ايسى *yang ada dalam*.

Le — d'un navire, موانن فراهو *muāt-an prāhu*. Le — d'une bouteille, ايسين بوتل *isī-ña bōtol*. Le — d'une lettre, پين سورت ايت *luñi-ña sūrat itu*.

CONTER, v. a., narrer, منچترآ *men-xeritrā*, برحكاية *ber-hikāyat*, مڭحكايتكن *meng-hikāyat-kan*, منڭبركن *me-rivāyat-kan*, مروايتكن *men-kabar-kan*. — une histoire, منچترآكن سواتو حكاية *men-xeritrā-kan suātu hikāyat*. En contant, سراي برحكايتكن *serāya ber-hikāyat-kan*. ConteZ-nous ce que vous avez vu, تون چترآي كامى بارغ *tūan xeritrā-i kāmī bārang apa tūan sudah lihat*.

En CONTER, dire des mensonges, مېوهڭ *ber-bōhong*, مېوهڭ *mem-bōhong*. Il nous en conte, مېوهڭ اى *ia mem-bōhong*.

CONTESTABLE, adj., يڭ داوت *yang dāpat di-bantāh-i*, دېتاهي *yang dāpat di-per-bantah-kan*.

CONTESTATION, s. f., débat, dispute, بڭتته *bantah*, پڭرېتته *per-bantāh-an*, چدرا *xidrā*, پڭرېچدرا *per-xidrā-an*. Avoir une —, برېتته *ber-bantah*. Une terre qui est en —, تانه يڭ دڭرېتته *tānah yang di-per-bantah-kan*. Une source de —, پوهن چدرا *pōhon xidrā*. — en justice, دعو *dawā*.

CONTESTER, v. a., disputer, مېتته *mem-bantah*, برچدراكن *ber-xidrā-kan*, برتڭكر *ber-tiŋkar*. Il ne veut pas —, اى تيا د ماو مېتته *ia tiāda māu mem-bantah*. — quelque chose, مڭرېتتهكن *mem-per-bantah-kan*. — à, مېتته *mem-bantāh-i*.

SE CONTESTER réciproquement, برېتتهبتهان *ber-bantah-bantāh-an*.

CONTEUR, s. m., qui raconte, اورغ يڭ منچترآ *orang yang men-xeritrā*, پڭنچترآ *pen-xeritrā*, فڭنڭبر *pen-kabar*, صاحب الحكاية *ṣāhib el-hikāyat*.

CONTEUR de profession, دالغ *dālang*.

CONTEUR, menteur, بوهڭ *orang bōhong*, مېوهڭ *mem-bōhong*.

CONTEXTE, s. m., انتساب *nas*, انتساب *intisāb per-katā-an*.

CONTEXTURE, s. f., فڭرېهون *per-hubūng-an*, فڭرېتبان *per-tambāt-an*, انتساب *intisāb*.

CONTIGU, É, adj., برېفڭگيرن *ber-piŋgīr-an*, يڭ برجات *yang ber-jābat*, يڭ دكت *yang dekūt*, رافت *rāpat*, ديسى *di-sīsī*. Mon jardin est — au sien, تامنك برېفڭگيرن دغن *tāman-ku ber-piŋgīr-an degan tāman-ña*.

CONTINENCE, s. f., كسدرا *ka-sedranā-an*. La — est un fruit du Saint Esprit, بوه روح *boe rooh*.

القُدس *ka-sedranā-an itu būah rūh ul-ḡudus.*

CONTINENT, E, adj., سدران *se-drāna*. Celui qui est —, يَغ سدران *yang sedrāna*.

CONTINENT, s. m., grande étendue de terre ferme, تانه بسر *tānah besār*. Les îles et les continents, سَكَل قُولو *segala pūlaw dān segala tānah besār*. L'ancien —, تانه بسر يَغ لام *tānah besār yang lāma*. Le nouveau —, تانه بسر يَغ *tānah besār yang bahāru*.

CONTINGENT, E, adj., qui peut arriver ou ne pas arriver, يَغ بوله *yang būleh jādi*, يَغ تِيَاد تَتُو *yang tiāda tantu*.

CONTINGENT, s. m., part que chacun doit fournir ou recevoir, بَهَكِيْن يَغ هَاوَس سَسُوْرغ مَمْرِي دِي *bahagī-an yang hārus sa-sa-ōrang menarīma dī ātaw yang hārus sa-sa-ōrang mem-brī dī itu*, بَهَكِيْن يَغ دَتَتُوْكَن *bahagī-an yang di-tantūkan*.

CONTINU, E, adj., dont la durée n'est pas interrompue, تِيَاد بَرَهْنْتِي *tiāda ber-henti*, يَغ تَرَايَكْت *yang ter-ikat*, يَغ بَرَتُوْرْت ٢ *yang ber-tūrut-tūrut*. Un bruit —, بُوِي يَغ *būi yang*, تِيَاد بَرَهْنْتِي *būi yang tiāda ber-henti*. Dix jours continus, سَفُوْلَه هَارِي *sa-pūloh hāri*

بَرَتُوْرْت ٢ *sa-pūloh hāri ber-tūrut-tūrut*.

CONTINUATION, s. f., action de continuer, فَرَكَنجَاغَن *per-kanjāng-an*, حَال مَنبَاهِي *hāl menambāh-i*, حَال مَنبَجَشْكَن *hāl memanjāng-kan*.

CONTINUATION, chose ajoutée à une autre, تَمْبَاهَن *tambāh-an*, فَرْتَمْبَاهَن *per-tambāh-an*, هُبُوْرغَن *hubūrg-an*.

CONTINUEL, LE, adj., يَغ تَاَسَدَه *yang tā-sudah*, سَنَتِيَاَس *santiāsa*, يَغ تِيَاد بَرَهْنْتِي *yang tiāda ber-henti*. Une guerre continue, يَغ تِيَاد فَرَع *yang tiāda ber-henti*.

CONTINUELLEMENT, adv., toujours, سَنَانَتِيَاَس *sanantiāsa*, سَدَاكَال *sadakāla*.

CONTINUER, v. a., poursuivre, prolonger, بَرَكَنجَ *ber-kanjāng*, تِيَاد بَرَهْنْتِي *tiāda ber-henti*, مَنبَاهِي *menambāh-i*, مَنبَجَشْكَن *memanjāng-kan*. Il continue à faire, تِيَاد بَرَهْنْتِي *tiāda ber-henti*, بَرَبُوْت *ber-būat*. — à parler, مَنبَاهِي فَرَكَتَاَن *menambāh-i per-katā-an*. — une lecture, مَنبَجَشْكَن بَاَج *memanjāng-kan bāxa*. — un travail, مَنبَجَاَلْكَن *men-jālan-kan pe-karjā-an*. — sa route, مَنوْرْت جَالْنِي *menūrut jalan-ña*.

CONTINUER, v. n., durer, اَد لَاكِي *ada lagi*, تِيَاد بَرَهْنْتِي *tiāda ber-henti*. La pluie continue, اَد لَاكِي هُوْجَن *ada lagi hūjan*, تِيَاد هُوْجَن *hūjan*, تِيَاد بَرَهْنْتِي *tiāda ber-henti*.

CONTORSION, s. f., ساون اغکوت *sāwan anggōta*. —, grimaces, سند *senda*. Faire des contorsions, بر بِلِت *ber-balit*.

CONTOUR, s. m., دایره *dāirat*, فراداران *per-idār-an*. Le — d'une ville, دایره نگرى *dāirat nagrī*.

CONTOUR, en peinture, تلیسن *tulis-an*. Des contours élégants, تلیسن یغ باگس *tulis-an yang bagus*.

CONTOURNER, v. a., arrondir, منجديکن بولت *men-jādī-kan būlat*, مېنترکن *mem-buntar-kan*.

CONTOURNER, déformer, مېبالتى *mem-bālīk*, مروسق *me-rūsak*. Un membre contourné, یغ تربالتى *anggōta yang ter-bālīk*.

CONTRACTANT, E, adj., یغ برجنجى *yang ber-janji*. Les deux parties contractantes, یغ برجنجى *dua orang yang ber-janji itu*.

CONTRACTER, v. a., faire une convention, برجنجى *ber-janji*. — mariage, برتونوځ *ber-tūnang*, برکاوین *ber-kāwīn*. — mariage avec, (d'un homme), برېنیکن *ber-binī-kan*. —, (d'une femme), برلېکېکن *ber-lakī-kan*.

— des dettes, کڼ هوتځ *kena hūtang*, مېموت هوتځ *mem-būat hūtang*. — amitié avec quelqu'un, منجداى *men-jādī*, صحابه *ṣohābat*.

CONTRACTER, acquérir, gagner. — des habitudes, یاس اکڼ *yang ber-dompak*, منجداى یاس اکڼ *yang lāin sa-kālī*.

men-jādī biāsa ākan. — une maladie, کڼ ساکت *kena sākit*, جاته *jātah sākit*. — la fièvre, کڼ دم *kena demām*.

CONTRACTER, resserrer, مشترکن *mengerūt-kan*, مغروکتکن *mengerūkut-kan*.

SE CONTRACTER, se resserrer, منجداى *men-jādīkerūt*, منجداى *men-jādī pendek*.

CONTRACTION, s. f., څرى کړت *prī kerūt*, څرى کروکت *prī kerūkut*, کړفان *ka-rapāt-an*. Il éprouva une — dans les pieds et les mains, هابس کړت کاکى تاغڼ *hābis kerūt kākī tāngan-ña*. — nerveuse, ککراسن *ka-krās-an*. — du visage par la paralysie, لقوة *lekwet*.

CONTRADICTEUR, s. m., یغ ملاون *yang me-lāwan*, یغ مېشکل *yang meṅangkal*.

CONTRADICTION, s. f., څرکټان یغ *per-katā-anyang ber-xidrā*, څرکټان یغ *hāl me-lāwan kātā*, څرکټان یغ *hāl ber-bantah*, څرکټان یغ *me-lāwan kātā dirī-ña*.

CONTRADICTION, obstacle, opposition, سکټان *sangkūt-ān*, سکټان *ka-sakāt-an*, څرکټان *penegāh-an*.

CONTRADICTOIRE, adj., یغ بردمشق *yang ber-dompak*, یغ لاین سکالى *yang lāin sa-kālī*.

CONTRAINDRE, v. a., forcer, faire violence, ممقس *memaksa*, مشككاهي *merg-gagāh-i*, مغراسي *mergrās-i*, ميسقن *meñesak-kan*. — par force, ممقس دغن كاكه *memaksa dengan gagah*. — quelqu'un d'embrasser la religion, اورع ماسق اكاه *merg-gagāh-i orang masuk agama*.

CONTRAINDRE, empêcher, gêner, مناهنكن *menāhan-kan*, منكهكن *me-negāh-kan*.

SE CONTRAINDRE, v. pron., مناهنكن *menāhan-kan diri-ña*.

CONTRAIKT, E, part. pas. du v. contraindre, يغ دققس *yang di-paksa*, يغ سسق *yang sesuk*, دككاهي *di-gagāh-i*. — par le besoin, دققس *di-paksa* اوله كسكارن *uleh ka-sukār-an*.

CONTRAINTÉ, s. f., violence, ققس *paksa*, قشككاهن *perg-gagāh-an*, اجبار *ijbār*, ضرورة *dlarūrat*.

CONTRAINTÉ, retenue, gêne, حال *hāl* مناهنكن ديري *menāhan-kan diri*, كلكوئن يغ مالو *ka-lakū-an yang mālu*.

CONTRAINTÉ par corps, d'un débiteur, حق منجران اورع برهوتخ *hak memanjarā-kan orang ber-hutang*.

CONTRAIRE, adj., opposé, لاون *lawan*, برسلاهن *ber-salāh-an*, بردمق *ber-dompak*, لاین سکالی *lāin sa-kālī*, خلاف *kilāf*. — à l'autorité,

لاون ثرنه *lawan parentah*. Cela est — à ce qui est dit dans le Coran, مك ايت برسلاهن دغن بوئي قران *maka itu ber-salāh-an dengan būni korān*. Des qualités contraires, صفة يغ بردمق *siḡat yang ber-dompak*. Un vent —, اغن يغ *āgin yang salāh*. Au —, لاين *lāin-ña*, ملاينكن *me-lāin-kan*.

CONTRARIER, v. a., dire ou faire le contraire d'un autre, بركات اتو *ber-kāta* لاون *ātaw ber-būat lawan*.

CONTRARIER, faire obstacle, ملتغ *me-lintang*, مپشكت *meñangkut*. Contrarié par un accident, بنچان *benḡana* يغ ملتغ *yang me-lintang*.

CONTRARIÉTÉ, s. f., obstacle, contre-temps, بارغ يغ ملاون *bārang yang me-lāwan*, كسكارن *ka-sukār-an*, كسساهن *ka-susāh-an*, قشككاهن *penegāh-an*.

CONTRASTER, v. n., جادی برلينن *jādi ber-lāin-an* سکالی *sa-kālī*, برلينن رفان *ber-lāin-an rupā-ña*. La couleur jaune contraste avec la rouge, ورن كونغ برلينن سکالی رفان *warna kūning ber-lāin-an sa-kālī rupā-ña dengan warna mērah*.

CONTRAT, s. m., جنبی *janji*, ثر جنبیئن *per-janji-an*. — érit, سورت ثر جنبیئن *sūrat per-janji-an*.

{ — de mariage, تونخ *tūnang*, سورت *sūrat tunāng-an*, سورت تنانخ *sūrat tunāng-an*, سورت فرجنجین کاوین *sūrat per-janjī-an kāvīn*. — pour la culture d'une terre, سورت مزرعة *sūrat mezraat*. — d'amodiation, مساقاة *sūrat musākāt*. Faire un —, مېوت *mem-būat per-janjī-an*. Dresser un —, مېوت سورت فرجنجین *mem-būat sūrat per-janjī-an*. Ratifier un —, منگهکن جنجی *me-neqūh-kan janjī*. Casser un —, مېوت جنجی *me-rombak janjī*.

CONTRAVENTION, s. f., حال مللوی *hāl me-lalū-i*, فرسلاهن *per-salāh-an*, کلغکاھن *ka-lāḡkāh-an*. — à la loi, حال الملوی حکم *hāl me-lalū-i hukum*. — à un traité, حال مېوت جنجین *hāl me-rombak per-janjī-an*.

CONTRE, prép. qui marque opposition, لاون *lāwan*, قد *pada*. — l'ordre, لاون فرته *lāwan parentah*. Marcher — l'ennemi, لاون موسه *ber-jālan lāwan mūsuh*. Qui est — lui? دی سیاف لاون *siāpa lāwan dīa*. Dix — un, سوله لاون ساتو *sa-pūloh lāwan sātu*. Faire une chose — sa conscience, مخرجاکن سواتو فکرجاکن *menjarjā-kan suātu pe-karjā-an lāwan sa-tāhu hātī dirī-ña*. — qui êtes-vous fâché? قد سیاف اغکو کوسر *pada*

siāpa aḡkaw gūsar. Remède — la fièvre, اوبت قد دم *ōbat pada demām*.

CONTRE, auprès, دکت *dekāt*, دیسی *di-sīsi*, د *di*, همپر *hampir*. — la montagne, دکت گونخ *dekāt gūnūḡ*. Sa maison est — la mienne, رومهن دکت رومهن *rūmah-ña dekāt rūmah-ku*. Il était tout — moi, ای دیسی هېب *īa di-sīsi hamba*. Appuyé — un mur, سندردتبق *sandar di-temboḡ*. Les flots battent — le rivage, امبق مغان دفتی *ombak meng-ālun di-pantey*. Ci-contre, دیسی این *di-sīsi īni*. Pour et —, ماو تاءماو *māu tā-māu*.

Loc. Tenir —, ملاون *me-lāwan*. Prov. Le pot de terre — le pot de fer, کچل هندق ملاون اورغ *ōrang kexil hendak me-lāwan ōrang besūr*.

CONTRE-BALANCER, v. a., سام برتن *sāma brāt-ña*, سام رات تمباغن *sāma rāta timbāḡ-an-ña*. Ceci contre-balance cela, ملکن این بتل سام رات *maka īni betūl sāma rāta timbāḡ-an-ña dengan ītu*. Ses mérites contre-balancent ses fautes, فھلان سام برتن دغن سالهن *pahalā-ña sāma brāt-ña dengan salāh-ña*.

CONTREBANDE, s. f., شمبوان بارغ *pem-bawā-an bārāḡ ḡlup*, کلف

چوکی *hāl me-larī-kan xūkey*. Commerce de —, فرنيڪان *perniagā - an bārang glāp*, بارغ لراغن *perniagā - an bārang larāng-an*. Marchandise de —, دگاغن يڄ لارغ *dagāng - an yang larāng*, لراغن *larāng-an*.

CONTREBANDIER, ÈRE, s., اورغ يڄ *orang yang membawa dagāng-an yang larāng*, اورغ يڄ لارغ *orang yang melarī-kan xūkey*.

CONTRECARRER, v. a., ملتغ *me-lintang*, مپاكت *meñakat*, مپوكرن *meñukar-kan*.

CONTRE-CŒUR, s. m., plaque de cheminée, فراد دائر *prāda dāpur*.

A CONTRE-COEUR, loc. adv., à regret, دغن تيا دسوك *dengan tiāda sūka*, دغن جمو *dengan jumū*. Travailler à —, بکرج دغن تيا دسوك *be-karja dengan tiāda sūka*.

CONTRE-COUP, s. m., répercussion, امبل *ambul*, فغمبولن *peng-ambūl-an*.

CONTREDANSE, s. f., تاري *tārī*, حال براغثف *penarī-an*, اغثاغن *hāl ber-anggap-anggāp-an*.

CONTREDIRE, v. a., ملاون کات *me-lāwan kātā*, مېنته *mem-bantah*, مېشکل *meñangkal*.

CONTREDIRE, être en opposition, ملاون *me-lāwan*. Cela contredit la

loi du prophète, ايت ملاون شريعة *itu me-lāwan šerīat nabī*.

SE CONTREDIRE, v. pron., ملاون *me-lāwan kātā diri-ña*.

Se — réciproquement, برېنتهنتاهن *ber-bantah-bantāh-an*. Le mari et la femme se contredisent continuellement, لاکي دان يني برېنتهنتاهن *lāki dān bīni ber-bantah-bantāh-an santiāsa*.

CONTREDIT, E, part. pas. du v. contredire, دېنتاهي *di-bantāh - i*, سڅکل *sangkal*, دسڅکل *di-sangkal*.

CONTREÉE, s. f., نځري *nagrī*, تانه *tānah*, بنو *benūa*, تفس *tapas*. — peuplée, نځري يڄ رامي *nagrī yang rāmey*. — fertile, تانه يڄ بايق حاصلن *tānah yang bānak hāsil-ña*.

CONTRE-ÉCHANGE, s. m., حال توکر *hāl tūkar-menūkar*.

CONTREFAÇON, s. f., تروڼ *tirū-an*, حال منورت *penirū-an*, منورت *hāl menūrut buāt-an* اورغ لاین *orang lāin*.

CONTREFAIRE, v. a., مېيرو *menūru*, منورت چنتو *menūrut xonto*. — la signature de quelqu'un, منورون *menirū-kan tanda tāngan* اورغ لاین *orang lāin*. — pour tourner en ridicule, مېندر *meñindir*, مېمرماينکن *mem-per-māin-kan*.

CONTREFAIRE, déguiser, مېمفرراکن *mem-pura-purā-kan*.

CONTREFAISEUR, s. m., اورغ یخ
 ڦنیرو *ōrang yang menīru*,
penīru.

CONTREFAIT, E, part. pas. du v.
 contrefaire, imité, falsifié, ساله *sālah*,
 لنجیخ *lanxung*, ترتیرو *ter-tīru*

CONTREFAIT, déguisé, ڦرڦور *pura-*
pūra, ارور *ura-ūra*.

CONTREFAIT, difforme, بورق روڦ
būruk rūpa, کجی روڦ *keji rūpa*.
 — d'un membre, چاق *xāpik*.

CONTRE-MAÎTRE, s. m., à bord
 d'un navire, توکغ اکغ *tūkang āgung*.
 —, dans un atelier, جورو ڦکرچان
jūru pe-karjā-an, مندر *mandur*.

CONTREMANDEE, v. a., révoquer
 un ordre, مغوبهکن ڦرته *meng-ūbah-*
kan parentah, مپوره جاغن بوت بارغ
meñūruh jāngan būat
bārang yang sudah di-pasàn.

CONTRE-MARCHE, s. f., حال بریاتی
hāl ber-bālīk.

CONTRE-MARQUE, s. f., تند یخ کدو
 اتس بڦکس دگاغن *tanda yang ka-*
dūa atas bungkus dagāng-an.

CONTRE-MARQUE, dans un théâtre,
 سورت تند بوله ماسق وایغ
sūrattanda būleh māsuk wāyang.

CONTRE-ORDRE, s. m., حال
 مغوبهکن ڦپروهن *hāl meng-ūbah-*
kan peñūrh-an, مپوره جاغن
 ڦاله مند یخ سده دڦسن
hāl meñūruh jāngan būat būrang yang sudah
di-pasàn.

CONTRE-PIED, s. m., le contraire
 de quelque chose, بارغ یخ برلینن
bārang yang ber-lāin-an sa-
kālī. Prendre le —, بربوت لاین
ber-būat lāin sa-kālī.

CONTRE-POIDS, s. m., سام کبراتن
sāma ka-brāt-an.

CONTRE-POISON, s. m., ڦناور *pe-*
nāwar. Donner un —, مناورکن
menāwar-kan rāxun.

CONTRE-PROPOS, s. m., جواب بالس
jawāb bālas, جواب یخ ملارون
jawāb yang me-lāwan.

CONTRE-SENS, s. m., معنی ڦرکنائن
mana per-katā-an yang
sālāh, معنی یخ تر باتی *mana yang*
ter-bālīk. À contre-sens, دغن سالهن
dengan sālāh-ña.

CONTRE-SIGNER, v. a., مناره تند تاغن
 اتس سورت ڦد تمغت یخ کدو
menāruh tanda tāngan atas sūrat pada
tampat yang ka-dūa.

CONTRE-TEMPS, s. m., accident,
 چالاک *ka-susāh-an*, ڦلاک *xe-*
lāka, انتغ مالغ *untung mālang*. À
 —, mal à propos, ڦد کتیک یخ تیاد ڦاتت
pada kotika yang tiāda pātut.
 Parler à —, برکات ڦد کتیک یخ تیاد
ber-kāta pada kotika yang
tiāda pātut.

CONTREVENANT, E, s., اورغ یخ
 مللوی حکم *ōrang yang me-lalū-i*
 اورغ برساله *ōrang ber-sālāh*.
 Les contrevenants paieront l'a-

mende, اورغ يڭ مللوى حكم اكن كن *ōrang yang me-lalū-i hukum akan kena denda*.

CONTREVENIR, v. n., مللوى *me-lalū-i*, ملغكه *me-langkah*. — aux commandements de Dieu, مللوى *me-lalū-i* فيروهن الله *peñurūh-an allah*.

CONTREVENT, s. m., فائن جنديل *pāpan jandēla*, فائن تغكف *pāpan tingkap*.

CONTRIBUABLE, s., qui doit contribuer aux impositions, اورغ يڭ *ōrang yang mem-brī ūpatī*, مبرى اوڤتى *ōrang yang kena bēya*, فغوفتى *perg-ūpatī*.

CONTRIBUER, v. n., ايدر ا، منولغ *menūlung*, مبرى تولغ *mem-brī tūlung*, ممتو *mem-bantu*, منبه *menambah*. — à la dépense, منولغ باير بلنج *me-nūlung bāyar belanja*. — à la victoire, ممتو اكن كماغن *mem-bantu akan ka-menāng-an*. — à un travail, ممتو كرج *mem-bantu karja*. Contribuez encore un peu, تمبه لاكى *tambah lagi sa-dikit*.

CONTRIBUER, payer les contributions, مبرى اوڤتى *mem-brī ūpatī*, مباير اوڤتى *mem-bāyar ūpatī*.

CONTRIBUTION, s. f., اوڤتى *ūpatī*, خراجة *karājat*, چوكى *xūkey*, بي *bēya*. — foncière, تانه خراجة *tānah karājat*. — de guerre, اوڤتى

اورغ *ūpatī prang*. Exiger une — de guerre, مپوره مباير اوڤتى *me-ñūruh mem-bāyar ūpatī prang*. Imposer une —, ممت اوڤتى *me-minta ūpatī*. Payer ses contributions, مباير اوڤتى *mem-bāyar ūpatī*.

CONTRISTÉ, E, part. pas. du verbe contrister, يڭ كسماهن مشغول *mešqul*, يڭ ككاهن *ka-susāh-an*, يڭ ككاهن *ka-dukā-an*.

CONTRISTER, v. a., مپوسمهكن *me-ñūsah-kan*, مندكاهن *men-dukā-kan*, مشغولكن *me-mešqul-kan*.

CONTRIT, E, adj., très-affligé de ses fautes, برسسل *ber-sesəl*, هاتى *hāti yang ter-peṣāh*, هاتى *hāti yang remuk*.

CONTRITION, s. f., سسل هاتى *sesəl hāti*, كفچاهن هاتى *ka-peṣāh-an hāti*. — parfaite, سسل هاتى يڭ سمفرن كنف *sesəl hāti yang sempurna genap*. — imparfaite, سسل هاتى يڭ تياد سمفرن كنف *sesəl hāti yang tiada sempurna genap*.

CONTRÔLE, s. m., registre double, سورت فير بنديغن دفتر *sūrat per-bandīng-an, daftar*.

CONTRÔLE, vérification, تفحص *tefeḥḥus*, فرقس *preksa*.

CONTRÔLE, marque sur l'or et l'argent, تند اتس فيرق دان اتس *tanda atas pēraḥ dān atas amūs*.

CONTRÔLER, v. a., mettre sur le contrôle, منولس اتس دفتر *menūlis ātas daftar*.

CONTRÔLER, vérifier, ممرقس *mem-reksa*, متفحص *men-tefehhus*.

CONTRÔLER, mettre le contrôle sur l'or ou l'argent, مبوبه چف اتس *mem-būbuh xāp ātas amās ātaw ātas pēraḱ*.

CONTRÔLEUR, s. m., vérificateur, اورغ *orang* yang *memreksa sūrat per-bandīng-an*, اورغ *orang* yang *men-tefehhus sūrat per-kirā-an*.

CONTROUVÉ, E, part. pas du verbe controuver, دست *dusta*, بوهغ *bōhong*. Une histoire controuvée, دست *xeritrā* yang *dusta*.

CONTROUVER, v. a., مغدغاد *meng-ada-nyāda*, مبوبهغ *mem-bōhong*, ممفر بلاکن *mem-per-bolā-kan*.

CONTROVERSE, s. f., فربتاهن *per-bantāh-an*. — théologique, فربتاهن *per-bantāh-an* atas *suātu porkāra imān*.

CONTROVERSER, v. a., بر بته اتس *ber-bantah* atas *suātu porkāra*.

CONTUMACE, s. f., حال اغکن مغهادف *hāl enggan meng-hādap*. Condamné par —, دحکم سبب اغکن مغهادف *di-hukum sebub enggan meng-hādap*.

CONTUSION, s. f., مامر *māmar*, بڭکت *bangkak*, لم *lebām*.

CONTUSIONNER, v. a., منجدیکن *men-jadī-kan māmar*, مبوب *mem-būat lebām*, دغن *me-lukā-i dengan meṇepit*.

CONVAINCANT, E, adj., برتملق *ber-tempelāk*. Preuve —, تند یغ تر لالو *tanda yang ter-lālu nāta*.

CONVAINCRE, v. a., منمقلق *menem-pelāk*, مننجقکن دغن ترغ *menun-juk-kan dengan trang*. — d'un délit, ساله *menantū-kan sālāh*.

CONVALESCENT, E, adj., بته *betāh*, یغ سمبه *yang semбуh*.

CONVENABLE, adj., فانت *lāik*, باتق *pātut*, بایق *bāik*, هارس *hārus*. Paroles convenables, فرکنان یغ لایق *per-katā-an yang lāik*. Il n'est pas — de parler ainsi, تیاد فانت *tiada pātut ber-kāta demikian*. S'il est — que j'y aille, جک هارس هب فرکی کسان *jika hārus hamba pergi ka-sāna*. Au moment —, قد کتیک یغ بایق *pada kotika yang bāik*.

CONVENABLEMENT, adv., دغن *dengan sa-pātut-ña*, دغن *dengan sa-hārus-ña*, دغن *dengan seperti-ña*. Répondre —, منجواب دغن سفاتن *men-jawāb dengan sa-pātut-ña*.

CONVENANCE, s. f., rapport, برسمان *per-bandīng-an*, برسمان *ber-samā-an*, اتفاق *ijmā*, *ittifāk*. Quelle — entre le temple de Dieu et les idoles? اقاته فر بندیشن *apā-tah per-bandīng-an ada pada kabah allah dengan berhāla-berhāla*.

CONVENANCE, bienséance, کفتوتن *ka-patūt-an*, کهروسن *ka-harūs-an*, فرى لايق *prī lāik*.

CONVENANCE, commodité, فرى سنځ *prī senāng*, يځ سدځ *yang sedāp*. Vivre à sa — هيدځ دځن سنځ *hidup dengan senāng*. Cette chose est à ma — ايت سدځ ځد هېب *itu sedāp pada hamba*.

CONVENANCES, s. f. pl., bien-séances sociales, عاده ادب *adab*, عاده *adat*, فرى سوځن *prī sūpan*. Connaître les convenances, تاهو ادب *tāhu adab*. Apprendre les convenances, براجر عاده *ber-ājar adat*. Qui n'observe pas les convenances, بيادب *bī-adab*.

CONVENIR, v. n., tomber d'accord, سودى *sūdi*, مېرتاى *meñertā-i*, موافقه *merg-kabul-kan*, موافقه *muwāfaqat*. Les savants conviennent que, سكل ځنديت مېرتاى هېو *segala pandita meñertā-i bahwa*. Ce dont vous êtes convenu, بارځ يځ *bārang yang* اځكوسده قبولكن اكن دى

argkaw sudah kabul-kan akan dia. Convenez que vous êtes coupable, اځكوله اځكو برساله *akū-lah argkaw ber-sālah*. Nous convenons tous ensemble, سكل كامى موافقه *segala kāmī muwāfaqat*.

CONVENIR, être conforme, جادى *jādi* برسمان *ber-sama-samā-an*. Leurs témoignages ne convenaient pas, مك كسقيسن ايت تياډ برسمان *maka ka-saksī-an itu tiāda ber-sama-samā-an*.

CONVENIR, faire une convention, برقول *ber-jañji*, برجنجى *ber-kaul*. N'êtes-vous pas convenu avec moi? بوكنكه اځكوسده برجنجى دځن اځو *būkan-kah argkaw sudah ber-jañji dengan aku*.

CONVENIR, être convenable, être propre à, هارس اځاځت *ada pātut*, هارس *hārus*, بايق *bāik*, لايق *lāik*. Ces paroles ne conviennent pas, فرکناى *per-katā-an itu tiāda pātut*. Il convient que vous le suiviez, هارس تون منورت دى *hārus tūan menūrut dia*. Cela lui convient, لايق اتوله ځدان *lāik itu-lah padā-ña*.

CONVENIR, plaire, برکنن *ber-kenàn*. Cette maison me convient, رومه ايت برکنن کځد هېب *rūmah itu ber-kenàn ka-pada hamba*. Sa conduite conviendra au roi, لکون

اکن برکنن کفد راج *lakū-ña ākan ber-kenən ka-pada rāja.*

CONVENTION, s. f., pacte, accord, جنجی *janji*, فرجنجیئن *per-janji-an*. Faire une —, ممبوت فرجنجیئن *mem-būat per-janji-an*. — écrite, سورت فرجنجیئن *sūrat per-janji-an*.

CONVENTION, assemblée, همغونن *himpūn-an*, مجلس *mejlīs*.

CONVENU, E, part. pas. du v. con-venir, جنجی *janji*, دتنتوکن *di-tantūkan*. Il est —, سده جنجی *sudah janji*.

CONVERGER, v. n., se dit de lignes ou de rayons qui vont se réunir en un même point, دکات در بارس ۲ اتو *di-kāta deri bāris-bāris ātau deri sinar-sinar yang lāri ākan ber-temū ka-pada suātu titik.*

CONVERS, E, adj., religieux servant, یغ برخدمة دالم رومه اورغ برعبادة *yang ber-kedmat dālam rūmah orang ber-ibādat.*

CONVERSATION, s. f., فرتتورن *per-tutūr-an*, فرکتکتان *per-kata-katā-an*, بنجیخ *banxang*.

CONVERSER, v. n., برتوتور *ber-tūtūr*, توتر منوتر *ber-kata-kāta*, توتر منوتر *tūtūr-menūtūr*, بر بنجیخ *ber-banxang*. Il aime à — avec les livres, ای سوک ممباچ کتاب *ia sūka mem-bāxa kitāb*.

CONVERSION, s. f., changement. 1°, action de changer, فغباهن *peng-ubāh-an*, فنکارن *penukār-an*, فغهورن *peng-hurūp-an*. — d'or en argent, فنکارن امس دغن فیرق *penukār-an amās dengen pēraḡ*. 2°, résultat, کباءن *ka-ubāh-an*, کنکارن *ka-tukār-an*.

CONVERSION, entrée dans une religion, حال ماسق اکام *hāl māsuk agāma*.

CONVERSION, amendement, حال *hāl kombālī*, حال برتوبه *hāl ber-tōbat*, سسل درفد دوس *sesāl deri-pada dōsa*.

CONVERTI, E, part. pas. du verbe convertir, changé, devenu, اوبه *ubah*, جادی *jādī*. Du vin — en vinaigre, ایر اغگور *āyer anggūr*, جادی چوک *jādī xūka*.

CONVERTI, prosélyte, یغ ماسق اکام *yang māsuk agāma*.

CONVERTI, amendé, یغ برتوبه *yang ber-tōbat*, یغ کمالی در دوس *yang kombālī deri dōsa*.

CONVERTIR, v. a., changer, مشوبهکن *merg-ubāh-kan*, منوکر *menūkar*. — de l'eau en vin, مشوبهکن ایر *merg-ubāh-kan āyer men-jādī-kan dīa anggūr*. — de la monnaie d'argent en monnaie d'or, منوکر وغ فیرق دغن وغ *menūkar wàng pēraḡ dengen wàng amās*. — en numéraire, مشهورف

meng-hūrup. Il a converti ses joyaux en numéraire, سكل جوهرن *segala jawher-ña di hūrup-kan-ña-lah*.

CONVERTIR, faire embrasser une religion, ramener au bien, ماسقن *me-māsuk-kan agāma*. — à l'islamisme, مغسلامكن *meng-islām-kan*. — les hérétiques, مغبيلكن *mengombali-kan* اورغ بدعة *bedat*. — les pécheurs, مغبيلكن *mengombali-kan* اورغ بردوس *ber-dōsa*.

SE CONVERTIR, v. pron., changer, برابوه *ber-ūbah*, منجادی *men-jādi*. Se — en eau, منجادی ایر *men-jādi āyer*.

SE CONVERTIR, embrasser une religion, ماسق اکام *māsuk agāma*. Se — au Christianisme, ماسق اکام *māsuk agāma mesēhi*.

SE CONVERTIR, s'amender, برتوبه *ber-tōbat*, کمالی *kombāli*. Convertissez-vous au Seigneur, کماليله کامو *kombali-lah kāmu ka-pada hūwa*.

CONVEXE, adj., بڭکوک *bungkuk*, کاج بولت *būlat*. Verre —, کاج بڭکوک *kāxa bungkuk*. Un miroir —, چرمن یغ بڭکوک *xermin yang bungkuk*.

CONVICTION, s. f., preuve convaincante, تند پات *tempelāk*, تند پات *tanda nāta*.

CONVICTION, certitude intime, کتتوون *bixāra hāti*, کتتوون *ka-tantū-an*. Dans ma —, فد بچارهاتی *pada bixāra hāti hamba*.

CONVIÉ, E, part. pas. du v. convier, تر پڭگيل *ter-panggil*, ترسيل *ter-sila*. Lorsque vous êtes convié, منکال اغکو تر پڭگيل *mana-kāla angkaw ter-panggil*. Une personne conviée, سورغ فڭگيلن *sa-ōrang panggil-an*.

CONVIER, v. a., ممڭگيل *memanggil*, ميل *meūla*. — à un repas, ممڭگيل *memanggil* اورغ ماکن *ōrang mākan*. — à un festin de nocces, ممڭگيل اورغ *memanggil* کفد فرجموون ممڭلي *ka-pada per-jamū-an mempeliy*.

CONVIVE, s., اورغ جامو *ōrang jamu*, اورغ یغ دودق سنتف *ōrang yang dūduk santap*, اورغ ترسيل *ōrang ter-sila*. Le roi entra pour voir les convives, مک راج فون ماسق *maka rāja pūn māsuk me-lihāt-i* اورغ یغ دودق سنتف *ōrang yang dūduk santap*.

CONVOCACTION, s. f., action de convoquer, حال ممڭگيل *hāl memanggil*, حال مڭرهنکن *hāl mengerāh-kan*.

CONVOI, s. m., فڭر یغن *peng-irang-an mayet*, فڭر یغن *peng-hantār-an mayet*. Assister au —, مڭر یغی جنازة *meng-*

irīng-i jināzet. — d'un roi, *قرااكن*
per-arāk-an mayet rāja.

CONVOI de chemin de fer, *قشريغن*
perg-irīng-an karēta.

CONVOI de munitions de guerre,
قشتران الة قشراغن *perg-hantār-an*
alat pe-prāng-an.

CONVOITER, v. a., désirer avec
 avidité, *برايغن اكن* *ber-irgin ākan*,
بركهندق اكن *merg-irgin-i*, *بركهندق*
ber-ka-hendaḳ ākan, *بردندم* *ber-*
dendam, *مرندو* *me-rindu.* — le
 bien d'autrui, *برايغن اكن هرت اورغ*
ber-irgin ākan harta ōrang. — une
 chose défendue, *برايغن اكن بارغ يغ*
ber-irgin ākan būrang yang
di-lārang. Vous ne convoiterez pas
 la femme de votre prochain, *جاغن*
جآغو بركهندق اكن بينى تم
jāngan angkaw ber-ka-hendaḳ ākan bīni
temàn-mu.

CONVOITISE, s. f., *كشئين* *ka-irgin-*
an, *نفسو* *nepsū*, *لوب* *lōba*, *هيدم* *hī-*
dam, *شهوة* *shahwat.* Le monde passe
 avec ses convoitises, *دنيا لئف دان*
duniā lenñap dān ka-
irgin-an-ña. La — des biens de
 ce monde, *لوب اكن هرت دنيا اين*
lōba ākan harta duniā ini.

CONVOLER, v. n., se marier en
 secondes nocés, *بركاوين قول* *ber-*
kāwīn pūla, *بركاوين لاكي* *ber-kāwīn*
lāgi. — (d'un homme), *برينى قول*

ber-bīni pūla. — (d'une femme),
برلاكي قول *ber-lāki pūla.*

CONVOQUÉ, E, part. pas. du verbe
 convoquer, *كره* *kerah*, *ترغشگل* *ter-*
parggil.

CONVOQUER, v. a., *مغشگل* *memang-*
gil, *مغشگلكن* *mengeruh-kan*, *مغشگلكن*
mengumpul-kan, *مغشگلكن* *meng-*
himpun-kan. Il convoque ses amis,
مك دغشگلكن سكل تولن *maka di-*
parggil-ña segala taulan-ña. —
 les rois et les ministres, *مغشگلكن*
سكل رجراج دان سكل منتری *menge-*
rāh-kan segala raja-rāja dān
segala mantrī.

CONVOYER, v. a., *مغشتركن* *meng-*
hantar-kan, *مغشتركن* *meng-irīng-*
kan. — des marchandises, *مغشتركن*
مغشتركن دگاغن *meng-hantar-kan dagāng-an.*

CONVULSIF, IVE, adj., *ساكت ككراسن*
sākit ka-krās-an.

CONVULSION, s. f., mouvement
 violent et involontaire des muscles,
ساون *sāwan*, *قيتم* *pītam*, *ككراسن*
ka-krās-an. — épileptique, *قيتم*
ساون بابي *pītam bābi*, *ساون بابي* *sāwan*
bābi. — spasmodique, *ككراسن*
ka-krās-an. — des enfants,
ككسنساكن *ka-senāḳ-senāḳ-an.*

Fig. —, révolution, *هربيرو*
haru-bīru.

CONVULSIONNER, v. a., *مجبى قيتم*
mem-brī pītam.

COOPÉRATEUR, TRICE, s., سام فخرج *sāma pergarja*, فمبتو *penūlung*, فمبتو *pem-bantu*. Pour être leurs coopérateurs dans l'avancement de la vérité, اكن جادى سام فخرج ثد حال *ākan jādi sāma pergarja pada hāl tehkiḱ*.

COOPÉRATION, s. f., حال سام مفخرج *hāl sāma mengarja*, فمبتو *penūlung-an*, فمبتو *pem-bantū-an*.

COOPÉRER, v. n., سام مفخرج *sāma mengarja*, فمبتو *menūlung*, فمبتو *mem-bantu*. Le Seigneur coopérant, توهن اداله سرت بكرج *tūhan adālah serta be-karja*. — à la victoire, فمبتو ثد كمناعن *mem-bantu pada ka-menāng-an*. — à la grâce, منورت كوق نعمة الله *menūrut geràḱ niḡmet allah*.

COORDINATION, s. f., 1°, action de coordonner, ففثورن *perg-atūr-an*. 2°, résultat, ففراثورن *per-atūr-an*.

COORDONNER, v. a., مففثورن *meng-ātūr-kan*.

COPANG, s. m., monnaie, كوفف *kūpang*.

COPARTAGER, v. a., partager avec, فمباكى دغن *mem-bahāgi dengan*.

COPEAU, s. m., تاتل *tātal*. — de bambou, سمبلو *sembilu*.

Prov. Faire plus de copeaux que de besogne, مففجركن ففكرجان فف *mengarjā-kan pe-karjā-an yang sia-sia*.

COPIE, s. f., transcription, سلينن *salin-an*, ترونن *turūn-an*, رنجان *ranxāna*. — d'une lettre, ترونن *turūn-an sūrat*, سلينن سورت *salin-an sūrat*.

COPIE, manuscrit, نسخة *nuskat*.

COPIER, v. a., transcrire, مپالن *meñālīn*, منورنكن *menūrun-kan*. — une lettre, مپالن سورت *meñālīn sūrat*.

COPIER, imiter, منيرو *menīru*, منورت *menūrut*. — un tableau, منولس *menīru gambar*, منولس *menūlis gambar* دغن منورت چنت *dengan menūrut xonto*.

COPIEUX, IEUSE, adj., abundant, بايق *bāñak*, لطف *limpah*, بسر *besār*. Repas — مكانن فف بايق *makān-an yang bāñak*, فف فرجموون بسر *perjamū-an besār*. Évacuation — بفرق بسر *bēraḱ besār*.

COPISTE, s., جورو تولس *jūru tulis*, فف مپالن كتاب *peñūrat*, فف مپالن كتاب *yang meñālīn kitāb*.

COPISTE, qui imite, ففنيرو *penīru*.

COPULATION, s. f., coït, ستوبه *sa-tūbuh*. — des animaux, بكتو *bekàḱ*.

COQ, s. m., هائم جنتن *hāyam jantan*, هائم بربالغ *hāyam berbālūng*. — de joûte, هائم سابغ *hāyam sāburg*, هائم سبوغن *hāyam*

sabūng-an. — des bois, هيام هوتن

hāyam hūtan. — faisan, هيام بروك

hāyam birūga. Crête de —, بالغ

bālūng, بلوغن *balūng-an.* Ergot de

—, سوسق *sūsuh hāyam,* سوسه هيام

sūsuk hāyam. Eperon arti-

ficiel de —, تاجي *tāji.* Chant du

—, كوكك *kūkuk hāyam.* Com-

bat de —, سابغ *sābug.* Faire

combattre les coqs, مباحغ *meñā-*

burg. Théâtre pour un combat de

—, گالانگ *galangang.* — de clocher

(gironette), تشگل اغن *tunggul āgin.*

Loc. Rouge comme un —, موک

mūka mērah. Au chant du —,

میري *pada dinihāri.*

Prov. La poule ne doit pas

chanter devant le —, هارس بيني

hārus bīni dīam

di-hadāp-an lakī-ña. Etre comme

un — en pâte, هيدف سنغ *hīdup*

senang.

COQ-À-L'ÂNE, s. m., discours sans

suite, بچار کوست *bixāra kūsut,* بچار

bixāra dēgan

tiāda per-hubūng-an.

COQUE, s. f., écaille d'œuf, کولت

kūlit telòr. — d'œufs de poule,

تلر *kūlit telòr hāyam.* La

— de l'œuf est cassée, کولت تلر هيام

کولت تلر *kūlit telòr sudah tetūs.*

Au sortir de la —, افيل تلر برتس

apa-bīla telòr ber-tetās.

COQUE de noix, کولت کلاف *kūlit*

kelāpa, باتق *bātok.*

COQUE du levant, توب بيچي *tūba*

bīji.

COQUELUCHE, s. f., nom d'une

coiffure, نام سواتو کرش *nāma suātu*

karpus.

Fig. Etre la — du quartier,

ديبوج اوله سکل اورغ کشف ايت

di-būjuk ūleh segala ōrang kamī ung

itu.

COQUELUCHE, toux convulsive, باتق

bātuk, باتق ککراسن *bātuk ka-krās-an.*

COQUERIQUEUR, v. n., chanter, en

parlant du coq, برکوکک *ber-kūkuk.*

COQUET, TE, adj., qui cherche à

plaire, يڭ سوک برکنن *yang sūka*

ber-kenàn, يڭ سوک دکسيي *yang*

sūka di-kasih-i.

COQUET, frais, joli, چنتق *xantik,*

مانس *mānis.*

COQUETTERIE, s. f., ايغن اکن برکنن

igin ākan ber-kenàn, ايغن اکن

igin ākan di-berahī-kan.

COQUILLAGE, s. m., بناتغ يڭ برکولت

binātang yang ber-kūlit krās,

کرس *bīya.* — de mer, بي لاوت

bīya

lāt. — de terre, بي دارت

bīya

dārat.

COQUILLE, s. f., کولت کرس *kūlit*

krās. — d'huître, کولت تيرم

kūlit

tīram. — oblongue, رمس *remis.*

— ronde et plate, کفه *kepūh.* Les

coquilles en général, کارغ کراغن *kārang-karāṅ-an*. Chercher des coquilles, متجھاری کارغ کراغن *men-xahāri kārang-karāṅ-an*.

COQUIN, INE, s., fripon, ریسو *rīsaw*, گیبانا *gībāna*, بغست *bangsat*. Se conduire comme un —, ملکوکن *me-lakū-kan dīri* *seperti rīsaw*. Petit —, enfant espiègle, اناق ناکل *anak nākal*.

COQUINE, femme débauchée, فرمغون دوکان *perampūan dōkāna*.

COQUINERIE, s. f., کلکون ریسو *ka-lakū-an rīsaw*, فربواتن تیغودای *per-buāt-an tīpu dāya*.

COR, s. m., durillon, کوتل قد *kūtil pada jāri kākī*, جاری کاکی *kapālan*.

COR, s. m., instrument de musique, تندق اکن تیف *tanduk ākan tīup*. Jouer du cor, منیف تندق *menūup tanduk*. — de chasse, نفیری اورغ *nafiri ōrang pem-būru*.

CORAIL, s. m., کارغ بوغ *kārang būnga*. — rouge, مرجان *marjān*. — noir, اکر بحر *akar behr*, racine de mer. Petits coraux précieux, مانى *māni*, مانق *māniḱ*. Banc de —, کارغ *kārang*.

CORAN, s. m., قران *korān*. Lire le —, مباح قران *mem-bāxa korān*, معجی قران *meig-āji korān*. Verset de —, آیه *āyat*.

CORBEAU, s. m., گاگق *gāgak*, بورغ *būrug gāgak*.

Loc. Noir comme un —, هیتم *hitam sa-kālī*.

CORBEILLE, s. f., باکل *bākul*, رائ *rāga*. — pour récolter le riz et le poivre, بروغ *brōnong*. — servant à la pêche, امبغ *ombing*.

CORBEILLE, espace pour les fleurs dans un jardin, بوغ دتامن *tampat būnga di-tāman*. فیتق بوغ *pētaḱ būnga*.

CORBEILLE de mariage, سکل فغیده *segala peng-idah yang di-hantar-kan tunāng-an laki-laki pada tunāng-an perampūan*.

CORBEILLÉE, s. f., باکل یغ فنه *bākul yang penūh*.

CORBILLARD, s. m., sorte de char pour le transport des morts, کریت *karēta mayet*, کریت یغ مباو *karēta yang mem-bāwa ōrang māti*. — royal, فراراکن میت *per-arāk-an mayet rāja*.

CORBILLON, s. m., petite corbeille, باکل یغ کچل *bākul yang keḱil*.

CORDAGE, s. m., toutes les cordes d'un navire, تلتلین *tali-tali-an*, تالی تالی *tālī-tumālī*. — d'un navire, تلتلین کفل *tali-tali-an kapul*, سرب تالی کفل *serba tāli kapul*. — goudronné, یغ دفرکلد کلاکن

tali-tali-anyang di-per-gala-galā-kan.

CORDE, s. f., تالی *tālī*. — de chanvre, de lin, تالی کُنج *tālī ganja*, تالی رامي *tālī rāmi*. — faite de l'écorce filamenteuse de la noix de coco, تالی سابت *tālī sābut*. — de Chine, تالی تَغسی *tālī tangsi*. — d'un rouet, d'un tour, etc., تالی فسات *tālī pe-sāwat*. — d'un violon, تالی تالیبیولا *tālī biōla*, تالی فسات ییول *pe-sāwat biōla*. — d'un arc, تالی فانه *tālī pānah*. — petite, fine, تالی سنی *tālī senī*. Grosse —, تالی تبل *tālī tebāl*, تالی کرس *tālī krās*. Danser sur la —, تالی مناری داتس *menārī di-ātas tālī*. Mériter la —, تالی هارس *hārus māti di-gantung*. Homme de sac et de —, تالی ریسو *rīsaw*, تالی گیبانا *gībāna*.

CORDEAU, s. m., تالی کچل *tālī kexil*, تالی سنی *tālī senī*. — à régler, à tracer des lignes, تالی هوکر *tālī hūkur*, تالی سیفت *tālī sipat*.

CORDELER, v. a., tordre en corde, تالی مومتسر فترت *memūtār sefertī tālī*.

CORDER, v. a., faire de la corde, تالی مومت مومت *mem - būat tālī*. — du chanvre, تالی مومت دغن کُنج *mem - būat tālī dergan ganja*.

CORDER, lier avec des cordes, تالی منلیکن *menalī-kan*, تالی مَغیکت دغن *meng-ikat dergan tālī*.

SE CORDER, v. pron., منجادی تالی *men-jādī tālī*, منجادی فترت تالی *men-jādī sefertī tālī*.

CORDERIE, s. f., art de faire des cordes, تالی علم مومت *ilmu mem - būat tālī*.

CORDERIE, atelier de cordier, تالی تَمَت مومت *tampat memūtār tālī*.

CORDIAL, E, adj., qui conforte le cœur, یَغ مَغفوتکن جنتغ *yang meng - kūwat-kan jantung*. Breuvage —, منومن یَغ مَغفوتکن جنتغ *minūm - an yang meng - kūwat-kan jantung*.

Fig. Sincère, qui procède du cœur, سَغْه *sungguh*, تالی درفد هاتی *deri-pada hāti*. Ami —, صَحَابَة سَغْه *ṣoḥābat sungguh*, صدیق *ṣedīk*.

CORDIALEMENT, adv., سَغْه *sungguh*, دغن هاتی یَغ تولس *dergan hāti yang tūlus*, دغن سکنف *dergan sa-genūp hāti*.

CORDIALITÉ, s. f., کَتولن هاتی *ka - betūl-an hāti*, کَتولسن هاتی *ka-tulūsan hāti*.

CORDIER, s. m., تالی مومت تالی *tūkang memūtār tālī*, تالی فَنجول *orang pen-jūal tālī*.

CORDIFORME, adj., en forme de cœur, یَغ فترت جنتغ رْهان *yang sefertī jantung rupā-ña*.

CORDON, s. m., petite corde, تالی کچل *tālī kexil*, تالی اوتس *ūtās*. — de soie, تالی سوتر *ūtās*.

ūtas sūtra. — rond, اوتس بولت
ūtas būlat. — plat, اوتس لير *ūtas*
lēbar. — de sonnette, تالي كنت
tālī genta. — de la porte, تالي فتو
tālī pintu. Tirer le —, منارق تالي
menāriḡ tālī, مېوك فتو *mem-būka*
pintu.

CORDON, ce qui sert à attacher,
 ثغيك *perg-ikat.* — de chapeau,
 ثغيك *perg-ikat kopiah.* — de
 soulier, ثغيك كاست *perg-ikat*
kāsut.

CORDON ombilical, پوست *pūsāt.*
 Couper le — ombilical, برسايت
 پوست *ber-sāyat pūsāt.*

CORDON, rangée, file, بنجر *banjar,*
 بارس *bārīs.* Un — de lampions,
 بنجر فليت *banjar palita.* — de
 soldats, بارس سلدادو *bārīs soldādo.*

CORDONNER, v. a., ممتل *memin-*
tal.

CORDONNERIE, s. f., métier de
 cordonnier, فکرجاءن توکخ کاست *pe-*
karjā-an tūkang kāsut. Atelier de
 —, تفت مېوت کاست *tampat mem-*
būat kāsut. Boutique de —, کدى
 اورغ جول کاست *kadèy orang jūal*
kāsut.

CORDONNET, s. m., تالي کچل *tālī*
 کخيل *kexil,* اوتس کچل *ūtas kexil,*
 فولس *pūlas,* بنغ کاسر *benḡng kāsar.*

CORDONNIER, ÈRE, s., توکخ کاست
tūkang kāsut, پاندي سغاتو *pandey*
sapātu.

CORIACE, adj., لبت دان کرس
lembut dān krās, کرس سمرت کولت
krās seperti kūlit lembu.
 Viande —, داگخ يغ کرس *dāḡing*
yang krās.

CORIANDRE, s. f., کمبر *katumbar.*

CORMORAN, s. m., گاگت لاوت *gāgak*
lāut, اغکخ لاوت *engḡng lāut.*

CORNAC, s. m., کمال گاجه *gombāla*
gājah.

CORNALINE, s. f., pierre précieuse,
 باتو عقيق *bātu aḡik.* Un cachet
 de —, چف درثد باتو عقيق *xàp*
deri-pada batu aḡik.

CORNARD, s. m., cocu, اورغ لاکي
 يغ بنين تيا د ستي *orang lāki yang*
binī-ña tiāda satia.

CORNE, s. f., partie dure qui
 sort de la tête de quelques animaux,
 تندق *tanduk,* قرن *kurn.* — d'un
 bœuf, تندق لمبو *tanduk lembu.* —
 d'un buffle, تندق کربو *tanduk kar-*
baw. Avoir des —, برتندق *ber-tan-*
duk. Animaux à —, بناتغ يغ برتندق
binātang yang ber-tanduk. Frapper
 avec les —, منندق *menanduk.* Mort
 d'un coup de —, ماتى دتندق *māti*
di-tanduk. Objet fait de —, بکس
 تندق *bakàs tanduk.* — d'un dragon,
 چول ناڅ *xūlanāga.* Animaux ayant

detelles cornes, بناتغ برچول *binātang ber-xūla*.

CORNE, angle, pointe, تندق *tanduk*, هوجغ *hūjung*, جورو *jūru*. — d'un croissant, بولن تندق *tanduk būlan*. — d'un autel, هوجغ مذبح *hūjung mezbēh*. Chapeau à trois —, کفیه برنجورو تیځ *kopīah ber-pen-jūru tiga*.

CORNE, partie dure du pied de certains animaux, کوکو *kūku*. — du pied d'un cheval, کوکو کاکي *kūku kāki kūda*.

CORNEILLE, s. f., گاکق *gagak*, بورغ کاکق *būrung gagak*.

Loc. Bailler aux corneilles, منغاده *menengādih ka-lāngit seperti orang gila*. Comme une corneille qui abat des noix, مشرجاکن سواتو فکرچاآن دغن تباد *menjarjā - kan suātu pe-karjā - an degan tiāda būdi bixāra*.

CORNEMUSE, s. f., نام سروف فركاكس *nāma sa-rūpa perkākas būni-būni-an*.

CORNER, v. n., sonner du cornet, منيف تندق *menīup tanduk*.

Fig. — aux oreilles de quel-qu'un, براولغ کات څد تلېځ اورغ *ber-ūlang-ūlang kātā pada telīngā orang*.

SE CORNER, v. pron., prendre la consistance d'une corne, منجادی

سفرت تندق *men - jādī seperti tanduk*.

CORNET, s. m., instrument de musique, تندق اکن تیځ *tanduk ākan tīup*, نفیر *nafiri*. Jouer du —, منيف تندق *menīup tanduk*.

CORNET, papier roulé en —, کلوغن قرطاس یځ سفرت تندق رفان *gulung - an kartās yang seperti tanduk rupā-ña*. Un — de tabac, کلوغن قرطاس یځ څه دغن تمباکو *gulung - an kartās yang penūh degan tembāko*.

CORNETTE, s. f., coiffure de femme, نام سروف کرځس یځ دڅاکي اورغ څومئون *nāma sa-rūpa karpus yang dipakey orang perampūan*.

CORNICHE, s. f., کومی سروف مکوت *kūmey sa-rūpa makōta*.

CORNICHON, s. m., petite corne, تندق کچل *tanduk kexil*.

CORNICHON, petit concombre, یمین *timun tikus*, هڅمین مود *han-timun mūda*.

CORNU, E, adj., qui a des cornes, برتندق *ber - tanduk*. Bête cornue, بناتغ یځ برتندق *binātang yang bertanduk*.

Fig. Raison —, بچار یځ تیاد ارتین *bixāra yang tiāda artī-ña*. Idée —, یځ جنجال *sangka yang janjāla*.

COROLLAIRE, s. m., تمباهن *tambāh-an*, کلېهن *ka-lebēh-an*, تفسیر *tafsīr*.

CORPORAL, s. m., توال مذبح یغ *tuāla mezbéh*
 yang di-būbuk imām di-bāwah
 piāla.

CORPORATION, s. f., شرکتان توکخ *tūkang*,
 شرکتون *per-sakutū-an pandey*.

CORPOREL, LE, adj., بر بدن *ber-*
badàn, توبه فون *tūbuh pūña*,
 جسدى *jesedi*, جسم *jesim*. Dieu
 n'est pas —, توهن الله تباد بر بدن
tūhan allah tiāda ber-badàn.
 Châtiment —, سیاست توبه *siāsāt*
tūbuh, سقسا بدن *siksa badàn*.
 Défaut —, چلا توبه *xelā tūbuh*.
 L'exercice — est utile, ثغسهاين
 توبه ايت اد برگون *perg-usahā-an*
tūbuh itu ada ber-gūna.

CORPS, s. m., وجود *wujūd*,
 ذات *dzāt*, لمباک *lembāga*,
 جسم *jisem*. Tout — a trois dimen-
 sions: longueur, largeur et profon-
 deur, سواتو ذات اد فنجغن ليبرن دان
 تگکين *sa-suātu dzāt ada panjang-*
ña lebar-ña dān tinggi-ña. —
 liquide, وجود یغ چاير *wujūd yang*
xāer. — solide, وجود یغ کمفل
wujūd yang kimpal. — transparent,
 وجود یغ هنج *dzāt yang hening*.

CORPS céleste, بنتغ دلاغت *bintang*
 di-lāngit, فلک *falak*. — céleste
 lumineux, بنتغ یغ برچهای *bintang*

yang ber-xahāya. — céleste opaque,
 بنتغ کلغ *bintang gelup*.

CORPS humain ou des animaux,
 توبه *tūbuh*, بدن *badàn*, جسد *jesed*.

— de l'homme, توبه مانسی *tūbuh*
mānusīa, اوق *āwaq*. L'âme et le —,
 جيو دان توبه *jīwa dān tūbuh*. Sur
 tout le —, آتس سلوره توبه *ātas se-*
lūruh tūbuh. Maintien du —, سیکف
 لمباک *sikap lembāga*. Etat du —,
 قری توبه *prī tūbuh*. Santé du —,
 پامن توبه *nāman tūbuh*. Le trone
 du —, باتغ توبه *bātang tūbuh*. —
 maladif, توبه یغ برساکت سکین
yang ber-sakīt-sakīt-an. Je châtie
 mon —, اکو سیاستن توبهک *aku*
siyāsāt-kan tūbuh-ku.

CORPS mort (d'homme), میت
mayet. Ensevelir un —, مغانی میت
mergefān-i mayet. Faire des céré-
 monies religieuses sur un —,
 مچمپه یغن میت *meñembahyang-kan*
mayet. Enterrer un —, منام میت
menānam mayet.

CORPS mort (d'animal), بنگکی *bang-*
key. — en putréfaction, بنگکی یغ
bangkey yang būsuk. Leurs
 corps (des victimes) sont brûlés,
 مک بنگکين ايت ترتونو هابس
maka bangkey-ña itu ter-tūnu hābis.

CORPS, la principale partie. Le
 — d'un vaisseau, بدن فراهو *badàn*

prāhu. — d'un arbre, باتغ فوهن کايو *bātang pōhon kāyu*. — d'une pompe, چورت اولر بمب *xūrat ūlar bomba*.

CORPS, société, فرهمفونن *segala ōrang per-himpun-an*. Le — des avocats, سگل فکالوم *segala pe-gāwam*. Le — diplomatique, سگل اورغ بغساوان *segala ōrang bangsāwan*. Le — des ouvriers, سگل توکغ *segala tū-kang*, سگل فندی *segala pandey*. — de garde, تفت اورغ برجااک *tampat ōrang ber-jāga*. — d'armée, پاسوک فسونن *pasūk-an*. Gardes du —, بدوند *biduwanda*.

Loc. A — perdu, دغن تياد تاکت *dengan tiāda tākut*. Se tuer le — et l'âme, مغوسهکن درين دغن *merg-ūsah-kan diri-ña* *dengan sa-kuāsa-kuāsa*.

CORPULENCE, s. f., ثرى توبه اورغ *prī tūbuh ōrang gumūk*, ثرى *prī* *gandut*, ککمون *ka-gumūk-an*.

CORPULENT, E, adj., gros, کمت *gumūk*, تبن *tambun*, گندت *gandut*. Un homme —, اورغ کمت *ōrang gumūk*. Devenir —, منجادی کمت *men-jādi gumūk*.

CORPUSCULE, s. m., atome, ذرة *dzerret*.

CORRECT, E, adj., كتوجو *betul*, بتل *ka-tūju*. Une carte —, قتا يغ بتل *petā yang betul*. Son discours est très —, بجران كتوجو سکالی *bixarā-ña ka-tūju sa-kāli*.

CORRECTEMENT, adv., sans faute, دغن سقام *betul-betul*, بتل *saksāma*.

CORRECTEUR, TRICE, s., qui corrige les fautes, اورغ يغ منصهکن *ōrang yang men-ṣeh-kan*, اورغ يغ *ōrang yang mem-baik-i*. —, qui réprimande, يغ مجبارى *yang meng-ajār-i*.

CORRECTIF, IVE, adj., qui tempère, qui adoucit, يغ ملبتکن *yang me-lembut-kan*, يغ ملهکن *yang me-lemah-kan*.

CORRECTION, s. f., 1°, action de rendre correct, حال ممبیکى *hāl mem-baik-i*, حال منصهکن *hāl men-ṣeh-kan*. 2°, résultat, ثرى بيکن *per-baik-an*, ثرى يغ دبیکى *prī yang di-baik-i*. Sans —, دغن تياد دبیکى *dengan tiāda di-baik-i*.

CORRECTION, réprimande, نست *nista*, هردق *hardik*. — douce, نست *nista* *dengan per-katā-an yang lemuh lembut*.

CORRECTION, châtement, سياسته *siyāsāt*, سقس *sikṣa*, تعزير *tazīr*. — dure, يغ کرس *siyāsāt yang krūs*.

CORRÉLATIF, IVE, adj., یخ برهوبخ *yang ber-hūbung sa-belūh-meñabelāh*, یخ بر بندخ در دو قیق *yang ber-bandīng deri dua pīhak*.

CORRESPONDANCE, s. f., commerce de lettres, کریم سورت *kirīm - an sūrat*, الاغن سورت *ulāng-an sūrat*.

CORRESPONDANCE, rapport, conformité, برسممان *ber-sama-samā-an*. — de sentiments, برسممان راس هاتی *ber-sama-samā-an rāsa hātī*.

CORRESPONDRE, v. n., par lettres, سورت بر کریم *ber-kirīm-kirīm sūrat*. Deux amis qui correspondent, صحابة دو اورخ یخ بر کریم کریم سورت *ṣoḥābat dua orang yang ber-kirīm-kirīm-an sūrat*.

CORRESPONDRE, convenir, être conforme, بندین *bandīng-an*, فانت *pātut*. Ses paroles correspondent à sa conduite, دغن بندین دغن فرکئانن *per-katā-an-ña bandīng-an dengan per-buāt-an-ña*.

CORRIDOR, s. m., بلانتران *bel-antarā-an*, تروسن *terūs-an*. Un — étroit, یخ سمفت بلانتران *bel-antarā-an yang sumpit*.

CORRIGER, v. a., rendre correct, ممیکی *mem-baik-i*, منصحکن *men-ṣeḥ-kan*. — une carte marine, ممیکی قنالات *mem-baik-i petā lāut*. — un livre, سواتو کتاب منصحکن *men-ṣeḥ-kan suātu kitāb*. — des

épreuves d'imprimerie, ممیکی چنتو *mem-baik-i xonto xitak*.

CORRIGER, reprendre, châtier, مغجاری *meng-ajār-i*, مغهردق *meng-hardik*, میاستکن *meñiyāsāt-kan*, منتعزیرکن *men-tazīr-kan*. Un père corrige ses enfants, یخ باف میاستکن *yang bāpa meñiyāsāt-kan ānak-ānak-ña*.

CORRIGER, tempérer, ملهکن *me-lemāh-kan*, ملبتکن *me-lembut-kan*. — l'acidité d'un fruit, ملهکن ماسم *me-lemāh-kan māsambūah* بو هایت *itu*.

SE CORRIGER, v. pron., منجادی *men-jādī baik*.

CORRIGIBLE, adj., یخ دافت دیبکی *yang dāpat di-baik-i*, یخ بوله داجاری *yang būleh di-ajār-i*.

CORROBORANT, E, adj., یخ منگهکن *yang menegūh-kan*, یخ مبری قوه *mem-brī kūwat*.

CORROBORER, v. n., fortifier, منگهکن *menegūh-kan*, منگافی *menegāp-i*, یخ مبری قوه *mem-brī kūwat*. Ce vin corrobore le cœur, ایر اغکور این *ayer anggūr ini menegūh-kan hātī*.

CORRODER, v. a., ronger peu à peu, مغگیکت ترس *meng-gigīt trūs*, منچرن *men-ṣerna*, مفسس *menembus*.

CORROMPRE, v. a., gâter, مغربوسقکن *mem-per-būsuk-kan*, مغنچرکن

meng-hanxur-kan, مړوسقن *me-rusak-kan*, مېنساکن *mem-binasā-kan*. La chaleur corrompt la viande, فانس ایت مېر بوسقن دا کڅ ایت *pānas itu mem-per-busuk-kan dāging itu*. — le cœur, هاتی مړوسقن *me-rusak-kan hāti*. Toute chair avait corrompue sa voie, تله سدهله دروسقن *telah sudahlah di-rusak-kan sa-kali-an dāging akan jalan-nya*.

CORROMPRE, gagner un juge, un officier etc., مېواقی *meñuwāp-i*, مېمېری سوډ *mem-brī sūwap*, مېماسی *meng-amās-i*. — des témoins, مېواقی *meñuwāp-i saksi*, مېماسی *meng-amās-i orang saksi*. Qui se laisse —, یخ ماکن *yang mākan sūwap*.

CORROMPRE une femme, مېنواړی *menawār-i sa-orang perampuan*.

SE CORROMPRE, v. pron., مېنجادی *men-jādi busuk*, مېنجادی بوسق *men-jādi hanxur*. Après la mort le corps se corrompt, هابس ماتې بدن *hābis māti badān itu jādi hanxur*.

CORROMPU, E, part. pas. du v. corrompre, هاپر *hāñir*, بوسق *būsup*, بناس *bināsa*. Viande —, دا کڅ یخ *dāging yang hāñir*. Poisson —,

ایکن یخ بوسق *ikan yang busuk*. Cœur —, هاتی یخ بناس *hāti yang bināsa*, هاتی یخ بوسق *hāti yang busuk*. Langage —, بهاس کچوکن *bahāsa kazūk-an*.

CORROYÉ, E, part. pas. du v. corroyer, سامق *sāmaq*. Peau de cheval corroyée, کولت کود یخ دسامق *kūlit kūda yang di-sāmaq*.

CORROYER, v. a., apprêter le cuir, مېر جاکن کولت *mengarjā-kan kūlit*, مېامق *meñāmaq*.

CORROYEUR, s. m., توکڅ سامق *tū kang sāmāq*.

CORRUPTEUR, TRICE, s., qui corrompt les mœurs, l'esprit etc., اورڅ *orang yang me-rusak-kan*, اورڅ یخ مېنساکن *orang yang mem-binasā-kan*, توکڅ چبلڅ *tūkang xumblang*.

CORRUPTIBLE, adj., sujet à la corruption, یخ دافت جادی بوسق *yang dāpat jādi busuk*, یخ کرساکن *yang ka-rusak-an*, یخ کبښاڼ *yang ka-binasā-an*. Ce corps —, توبه *tūbuh yang ka-rusak-an itu*. Une couronne —, مکوت یخ *makōta yang ka-binasā-an*. Ce monde —, دنیا این یخ فنا *duniā ini yang fenā*.

CORRUPTION, s. f., ثری بوسق *prī busuk*, کبسونک *ka-busuk-an*, کرساکن

ka-rusāk-an, فساد *fasād*. — de la viande, فري داڭځ يځ بوسق *prī dāgīng yang būsuk*. — du cœur, تياد ای اکن مليت *ka-rusāk-an hāti*. Il ne verra pas la —, تباد ای اکن مليت *tiāda īa ākan me-līhat fasād*. — des bonnes mœurs, عاده ځمبښان *pem-binasā-an ādat*.

CORSAGE, s. m., اتښن *dāda*, بدن *ātas-ña badān*. — d'une robe, داد قباي *dāda kabāya*.

CORSAIRE, s. m., pirate qui commande un navire, کفال باجق *kapāla bājak*, څرمځق *pe-rompak*.

CORSAIRE, vaisseau armé en course, څراهو باجق *prāhu bājak*, څراهو رمځق *prāhu rompak*.

CORSET, s. m., چولي *xūli*, بدن باجو *badān bāju*.

CORTEGE, s. m., څغیرڅ *perg-iring*, څغیکت *perg-ikut*, څلیکر *pel-ikor*. Un nombreux —, څغیرڅ يځ بايق *perg-iring yang bāñak*. Tout le —, سکل *segala pel-ikor*.

CORUSCATION, s. f., éclat de lumière, کیلت *kīlat*, څرچهيان *per-xahayā-an*.

CORVÉE, s. f., کرج يځ تياد اوڅهن *karja yang tiāda ūpah-ña*, کرج نکري *karja nagrī*.

CORVETTE, s. f., نام سواتو روځ *nāma suātu rūpa kapāl prang*.

CORYPHÉE, s. m., chef, principal, يځ څرتام دانتار امة *yang portāma di-antāra umat*, يځ بسر دانتار ځندي *yang besar di-antāra pandey*.

COSMÉTIQUE, s. m., بارڅغ ملهراکن *bārang yang memeli-harā-kan ka-elōk-an tūbuh*.

Les Malais ont plusieurs sortes de cosmétiques. Le څوڅر *pūpur*, préparé avec une espèce de mélisse: le بدق *bedak*, composé de farine de riz et de parfums, et le لاغر *lāngir*, dont ils font un fréquent usage au bain.

COSMOGONIE, s. f., کجديښن سمست *ka-jadi-an samista ālam*.

COSMOGRAPHIE, s. f., څپراتن سمست *peñurāt-an samista ālam*.

COSMOLOGIE, s. f., حکايه سمست *hikāyat samista ālam*, حکايه *hikāyat duniā*.

COSMOPOLITE, s., يځ تياد سواتو *yang tiāda suātu tempat ka-diām-an padā-ña*.

COSSAS, s. m., mousseline des Indes, خاصه *kāṣat*.

COSSE, s. f., کولت *kūlit*, کولت کالڅځ *kūlit kāxang*.

COSTUME, s. m., maniere d'habillement. څکايڼ *pakēy-an*, چار څکايڼ *xāra pakēy-an*. — de ministre, څکايڼ منتری *pakēy-an man-trī*. — des gens de la campagne,

فکاین اورغ دوسن *pakēy-an ōrang dūsun*. Prendre le — javanais, ماکي *memakey xāra jāwa*.

CÔTE, s. f., marque numérale, تند *tanda*, علامة *ālāmat*. Cette marchandise est sous la — A, دگاغن ایت اد دباوه تند الف *dagāng-an itu ada di-bāwah tanda alif*.

CÔTE de la bourse, دفتر هرک *daftar harga bārang perniagā-an*.

CÔTE, s. f., os, تولغ *rūsuk*, تولغ *tūlang rūsuk*. La femme a été tirée d'une côte d'Adam, فرمفون *deri-pada suātu rūsuk ādam*. Une — de bœuf, سواتو تولغ روسق لمو *suātu tūlang rūsuk lembu*.

CÔTE, nervure, saillie, تولغ *tūlang*, راسق *rāsuk*. Les côtes d'un dôme, قبة تولغ *tūlang-tūlang kubbāt*.

CÔTE d'une feuille, تولغ *tūlang*. — de la feuille du bananier, تولغ *tūlang dāun pisang*. Qui a des —, برتولغ *ber-tūlang*. La feuille du bananier a une — au milieu, داون فیسخ ایت برتولغ سام تغهن *dāun pisang itu ber-tūlang sāma tengah-ña*. — d'une feuille de cocotier, لیدی *lidi*.

Les CÔTES d'un navire, گادغ *gāding-gāding*.

CÔTE, penchant d'une montagne, بالی بوکت *sa-belāh gūnurg*, سبله گونخ *bālik būkit*, بوکت *būkit*. Au bas de la —, دکاکي بوکت *di-kāki būkit*. A mi —, ستغه نایق بوکت *sa-tergah nāik būkit*.

CÔTE, rivage, فسيسر *pantey*, فتی *pasisir*, تقي لاوت *dārat*, تقي لاوت *tepī lāut*. — unie, فتی رات *pantey rāta*. — élevée, فتی تغکی *pantey tinggi*. — basse, فتی رنده *pantey rendah*. Suivre la —, مپوسر فسيسر *menūsir pasisir*. S'approcher de la —, مغهمفیری دارت *merg-hampir-i dārat*. Navire garde —, فراهو *prāhu jāga pantey lāut*.

CÔTÉ, s. m., بله *belāh*, فیهق *pīhak*, سبله *sa-belāh*, جهة *jihet*. Un —, سبله *sa-belāh*. Le — droit, سبله کانن *sa-belāh kānan*. Le — gauche, سبله کیری *sa-belāh kīri*. Le — du dehors, سبله لور *sa-belāh lūar*. Le — du dedans, سبله دالم *sa-belāh dālam*. De quel — ? سبله مان *sa-belāh māna*. Du — de l'ennemi, در فیهق *deri pīhak mūsuh*. De tous côtés, درفد سکل فیهق *deri-pada segala pīhak*. Vers l'autre —, کسبله *ka-sa-belāh lāin*. Les soldats des deux côtés, رعية کدو فیهق *rāyat ka-dūa pīhak*. Parenté du — du père, کلورک در سبله باث *kulawarga*.

deri sa-belàh bāpa. De ce côté-ci, دسبله ساین *di-sa-belàh sīni*. De ce côté-là, دسبله سان *di-sa-belàh sāna*. Du — de l'Épître, دسبله کانن مذبح *di-sa-belàh kānan mezbēh*, Du — de l'Évangile, دسبله کیری مذبح *di-sa-belàh kīri mezbēh*. Les bas côtés dans une église, کيلفکلکين گريچ *kīlīk-kīlīk-an grēja*. Le — du corps (le flanc), روستق *lamburg*, روستق *rūsuk*. Le — droit, لامبج کانن *lamburg kānan*. Malade d'un point de —, ساکت لامبج *sākit lamburg*.

CÔTÉ, bord, تقي *tepī*, فغكر *pinggir*, بيبير *bībīr*. Sur le — du chemin, دتقي جالان *di-tepī jālan*. Le — du lit, فغكر تمفت تيدر *pinggir tampat tīdor*.

CÔTÉ d'une figure, سگي *segī*. Un —, سا سگي *sa-segī*. Qui a des côtés, پرسگي *per-segī*. Pierre à quatre côtés, باتو يڭ پرسگي امفت *bātu yang per-segī ampat*.

A CÔTÉ, سيسي *sīsī*, دکت *dekāt*. Être à —, برسيسي *ber-sīsī*. A — du village, دکت دوسن *dekāt dūsun*.

DE CÔTÉ, incliné, ايلخ *ēlīng*, سيرغ *sērung*. Pencher de —, مغيلخ *meng-ēlīng*, ميرغ *mīrīng*. Marcher de —, برجالن سيرغ *ber-jālan sērung*.

DE CÔTÉ, à part, ساکو *sāku*. Mettre de —, مپاکو *meñāku*, مپکوکن *mēpōkun*.

meñākū-kan. Regarder de —, مغرلخ *mengerling*.

Loc. Regarder de —, avec dédain, مليت موده *me-līhat mūdah*. Se tenir les côtés de rire, ترتاو بايق *ter-tāwa bāñak-bāñak*.

COTEAU, s. m., colline, بوکت *būkit*.

CÔTELETTE, s. f., روستق *rūsuk*, روستق کچل *rūsuk kexil*. — de mouton, روستق دمب *rūsuk domba*. — de porc, روستق بابي *rūsuk bābi*.

COTER, v. a., marquer, منندای *menandā-i*, مننداکن *menandā-kan*.

COTERIE, s. f., موافقة *muwāfaqat*.

COTILLON, s. m., jupe de dessous, قابی دالم *kabāya dālam*.

COTISATION, s. f., حال منتوکن *hāl menantū-kan*, هارس سسورخ ممبری *bahagī-an hārus sa-sa-ōrang mem-brī*.

COTISER, v. a., taxer par cote, منتوکن بهگین هارس سسورخ ممبری *menantū-kan bahagī-an hārus sa-sa-ōrang mem-brī*.

COTON, s. m., کافس *kāpas*. Sorte de — grossier, کافق *kāpuḥ*. Cousin de —, بتل کافق *bantal kāpuḥ*. Fil de —, بنغ کافس *benang kāpas*. Toile de —, کاین کافس *kāin kāpas*. Sorte de toile de — très-grossière, مستولی *mestūli*. Sorte de toile de —

très-fine, موری *mūri*. L'arbre à —, *pōhon kāpas*.

coton, duvet, poil follet, بولو هالس *būlu hālus*.

COTONNADE, s. f., tissu de coton, باکی ۲ جنس *kāin kāpas*, کاین کافس *bāgey-bāgey jenīs kāin kāpas*.

COTONNER, v. a., garnir de coton, مغسیکن دغن کافس *meng - isī - kan dengan kāpas*. — un coussin, مغسیکن بتل دغن کافس *meng-isī-kan bantal dengan kāpas*, ماسفکن کافس *me - māsuk - kan kāpas dālam bantal*.

COTONNEUX, EUSE, adj., couvert de duvet, یخ اد بولو هالس داتس *yang ada būlu hālus di-ātas-ña*.

COTONNEUX, mollasse, spongieux, یخ سروه کافس *yang sa-rūpa kāpas*.

COTONNINE, s. f., toile de gros coton, مستولی *mestūli*.

CÔTOYER, v. a., aller le long de, مپوسر *meñūsur*. — la rivière, مپوسر سوغی *meñūsur sūngey*.

COTRET, s. m., بڭکس کایو *bungkus kāyu*, برکس کایوafi *berkas kāyu āpi*.

COTTE, s. f., jupe, باجو *bāju*.

COTTE de mailles, باجو رنتی *bāju rantey*, زره *zirah*.

COU, s. m., لیهر *lēher*. Un long —, لیهر فنڭج *lēher panjang*. — comme

celui d'une cigogne, لیهر جنڭج *lēher jinjang*. Mouchoir de —, *kāin lēher*. Chaîne de —, رنتی لیهر *rantey lēher*, اوتس *ūtas*. Allonger le —, منڭجڭج لیهر *men-jinjang lēher*. Couper le —, مڭکل *memanggal kapāla*, موتڭ لیهر *memūtung lēher*. Tordre le —, موتڭر لیهر *memūtār lēher*. Il a le — cassé, لیهر ڭانه *lēher-ña pātah*.

Loc. Sauter au — de quelqu'un, منداکف *memeluk orang*, ملق اورڭ *men-dākap orang*. Mettre à quelqu'un la bride sur le —, مبری *mem-brī izin orang tūrut dia pūña sūka*.

COUCHANT, s. m., l'occident, بارت *bārat*, مغرب *magrab*. Du levant au —, در مشرق داتڭ کمغرب *deri mašrak dātang ka-magrab*.

Fig. Toucher à son —, جادی توا *jādi tuā*.

Prov. Faire le chien —, مېوجق *mem-būjuk orang dengan laku yang rendah*.

COUCHE, s. f., lit, کاسر *kāsūr*, گری *garèy*, کاتل *kātīl*, گتا *geta*, فرادون *per-adū-an*, تفت تیدر *tampat tidor*. Souiller la — de quelqu'un, مروسق کاسر اورڭ *me-rūsak kāsūr orang*. — en bois, کاتل کایو *kātīl kāyu*. — nuptiale, فرادون مڭلی

per-adū-an mempeleý. — royale, *per-adū-an rāja.*

COUCHE, linges dont on enveloppe les petits enfants, کاین لفغ *kāin lamping.* — de coton, کاین لفغ *kāin lamping deri-pada kāpas.*

COUCHE, enfantement, فراناکن *per-anāk-an.* Le temps des couches, کتيك فراناکن *koṭika per-anāk-an.* Fausse —, ككورن اتق *gugūr-an ānak.*

COUCHE, choses qui se mettent par lit, لافس *lāpis.* Une — de pierres et une — de mortier, باتو *bātu sa-lāpis dān kāpur sa-lāpis.* Une — de sable, سواتو لافس فاسر *suātu lāpis pāsir.* Arrangé par couches, فاسغ دغن لافس *pāsang dangan lāpis-lāpis.*

COUCHE, enduit, سلوتن *salūt-an,* تمالن *tampāl-an.* Une — d'or, سلوتن امس *salūt-an amās.* Y mettre une — d'huile, مپاڤو دغن *meñāpu dangan mīñak.*

COUCHE, planche de jardin, فتيق *pētaḱ.* Faire une — chaude, ممبوت *mem-būat suātu pētaḱ dangan bāja bahāru.*

COUCHER, s. m., حال بر بارغ *hāl ber-bāring,* حال برادو *hāl ber-ādu,* حال تيدر *hāl tīdor.* Le — sur le

dos, حال تيدر تلتنغ *hāl tīdor telen-tang.* L'heure de son —, کتيك اى *koṭika ia pergi tīdor.*

LE COUCHER des astres, حال بنتغ *hāl bintang māsuḱ,* حال بنتغ *hāl bintang tūrun.*

COUCHER, v. a., étendre, مبارغکن *mem-bāring-kan.* — sur un lit, مبارغکن دتمفت تيدر *mem-bāring-kan di-tampat tīdor.*

COUCHER, renverser, faire tomber, مرهپکن *merg-hampas-kan,* مبرهپکن *me-rebāh-kan.* — un homme par terre, le tuer ou le blesser, مبرونه اتو *mem-būnuh ātaw melūka orang.*

COUCHER, mettre au lit, منيدرکن *menīdor-kan.* La mère couche son enfant, ايو منيدرکن اتق *ibu menīdor-kan ānak-na.* Elle le couche sur le côté droit, دتيدر کنپاله قد لمبغ *di-tīdor-kan-ñā-lah pada lambung-ña kānan.*

COUCHER en joue, ميتر *mītar.*

COUCHER sur le papier, مپورت *meñūrat.*

COUCHER, v. n., être étendu, dormir, بر بارغ *ber-bāring,* برادو *ber-ādu,* بر تيدر *tīdor,* تيدر داتس *tīdor di-ātas garèy.* — avec une femme, سورغ فرمفون *tīdor dangan sa-orang perampūan,* برستوبه *ber-sa-tūbuh.*

COUCHER, passer la nuit, برالم
ber-mālam. — à l'auberge, برالم
ber-mālam di-pondok. — à
la belle étoile, تیدر دلورومه tīdor
di-lūar rūmah.

SE COUCHER, v. pron., بر بارغکن
ber-bāring-kan dīri, بر بارغ
ber-bāring. Se — la face contre
terre, منهارف menihārap. — sur le
dos, منلنٹخ menelentang. — sur le
côté, لد لبغن ber - bāring
pada lambung-ña. Le soleil se
couche, متہاری ماسق mata - hāri
māsuk.

COUCHETTE, s. f., petit lit, کوری
garèy kexil, کاتل kātīl.

COUCHEUR, EUSE, s., یغ تیدر برسام
yang tīdor ber-sāma.

Loc. C'est un mauvais —, اورغ
ōrang yang nākal بدین
budī-ña, اورغ گنغو ōrang ganggu.

COUCI-COUCI, adv., بارغ سدیکت
bārang sa-dīkit.

COUDE, s. m., سیکو sīku. Articulation du —, سندی سیکو sendi
sīku. Se cogner le —, سنه سیکو
suntuh sīku. Heurter du —, مښځځ
meñinggung dengan sīku.

COUDE, angle, هوجج hūjung,
سیکو sīku.

COUDÉE, s. f., هست hasta. Me-
surer à la —, مځهست merg-hasta.

Fig. Avoir les coudées franches,
تیاد سست dengan senang, تیاد سست
tiāda sesak.

COUDE-PIED, s. m., اتسن کاکي ātas-
ña kākī.

COUDER, v. a., plier en forme de
coude, مځکون meñikū-kan. — un
morceau de bois, مځکون سباځ کايو
meñikū-kan sa-bātang kāyu.

COUDOYER, v. a., heurter du coude,
مځځځ دغن سیکو meñinggung dengan
sīku.

COUDRE, v. a., منجاحت men-jāhit.

— un habit, منجاحت باجو men-
jāhit bāju. — ensemble, منجاحت
منجاسم men-jāhit ber-sama-sāma.
— une pièce à un habit, منجاحت
منجاحت ستځل ډ باجو men-jāhit sa-tampal
pada bāju. Aiguille à —, جارم
jārum men-jāhit. Fil à
—, بنج جیتن benang jahit-an.

COUDRE, unir, joindre, مځوبځ
meng-hūbung, مځبځ meñamburg.

Loc. On ne sait quelle pièce y
—, تیاد برافای میسکی دی tiāda ber-
upāya mem-baik-i dīa.

COUENNE, s. f., کولت بابي kūtīl
bābi. Frotter avec de la —, مځگوسق
مځگوسق دغن کولت بابي meng-gōsok dengan
kūtīl bābi.

COULAMMENT, adv., aisément,
دغن موده mudah - mudah, موده
dengan mudah. Qui parle —, یغ
yang pandey ber-kāta.

COULANT, E, adj., qui coule, الر
 ālir, ليله lilih. De l'eau coulante,
 ایر یخ āyer yang ālir. Ce vin
 est —, est agréable, ایر اغکور ایت
 āyer anggūr itu sedup. Nœud
 —, سفل هیدف simful hīdup.

COULÉ, E, part. pas. du v. couler,
 passé au travers de quelque chose,
 دتافس di-tāpis. — dans un moule,
 دی-توڤ di-tūwang. Un navire —,
 فراهو تڤگلم prāhu tergelām.

COULÉE, s. f., écriture liée et
 penchée, تلیسن میرغ tulis-an mīring.

COULER, v. n., fluier, مغالر meng-
 ālir, مليله me-lilih. — vite, مغالر
 meng-ālir drās. Cette fon-
 taine coule, مات ایر ایت مغالر māta
 āyer itu meng-ālir. — en suivant
 le courant, مغلر meng-hīlir. Faire
 —, مغالركن meng-ālir-kan.

COULER, suinter, بوچر bōxor,
 تیرس tīris, رمبس rembas. Le toit
 coule, اتف ایت بوچر ātap itu
 bōxor. Le tonneau coule, تغ ایت
 تونغ itū tīris.

COULER, circuler, برجالن ber-
 jālan. Le sang coule dans les veines,
 داره ایت برجالن دالم اورت ۲ توبه
 dārah itu ber-jālan dālam ūrat-
 ūrat tūbuh. Beaucoup de sang a
 coulé, بائق داره دتغه bāñak dārah
 di-tumpah. Le temps coule vite,
 وقت ایت لالو لکس waktu itu lālu

lekās. Le bâtiment coule bas, فراهو
 ایت تڤگلم prāhu itu tergelām. Les
 fleurs ont coulé, ایت تیاد بر بوه
 bunga-bunga itu tiāda ber-būah.
 Les paroles coulent de sa bouche
 comme de source, فركتان منجر per-
 katā-an-ña manjur.

COULER, v. a., faire passer à
 travers une étoffe, etc., منافس
 menāpis, منافسکن menāpis-kan,
 منافس menembus. — du lait, منافسکن
 menāpis-kan āyer sūsū.

COULER, jeter en moule, منوغ
 menūwang. — des balles, منوغ فلورو
 menūwang pelūru. — une statue,
 منوغ سواتو فاتخ menūwang suātu
 pātung.

COULER, faire glisser, ميسف
 meñsip, مغنجقکن meng-unjuk-kan.
 Lui — une piastre dans la main,
 ميسف سواتو رڤگت کتاغن meñsip
 suātu ringgit ka-tāgan-ña.

COULER un navire, منغلمکن کفل
 menenggelām-kan kapāl.

COULER des jours tranquilles,
 هیدف دغن ستوس hīdup dergan
 santawsa.

COULER la lessive, مانسکن ایر دان
 memānas-kan āyer dān
 kāin lindi.

COULER quelqu'un à fond (le
 perdre), مغلغکن اورغ meng-hīlang-
 kan ōrang.

COULEUR, s. f., **ورن** *warna*. — rouge, **ورن میره** *warna mērah*. — blanche, **ورن فوته** *warna pūtih*. — de feuille sèche, **ورن داون کرځ** *warna dāun krɛŋ*. — claire, **ورن مود** *warna mūda*. — foncée, **ورن توا** *warna tuā*. Mauvaise —, **ورن ځه** *warna yang ber-ubah*. Qui a de la —, **ورن ځه برورن** *warna yang ber-warna*.

Les couleurs primitives ou de l'arc-en-ciel sont: le rouge, l'orangé, le jaune, le vert, le bleu, le violet et le pourpre, **مک ورن فلاغی ایت** *tōdjé adak yāit miré kōŋŋ tōw kōŋŋ* *maka warna palāŋgi itu tūjuh adā-ña iā-itu mērah kūning tuā kūning hījaw biru nila dān ūngu mūda*. Les cinq couleurs liturgiques sont: le blanc, le rouge, le violet, le noir et le vert, **مک ورن اکام ایت لیم اداک** *yāit fōtē miré ōgō hītm dān hījaw*. Mêler des couleurs, **منځمشرکن ورن** *men-xampur-kan warna*. Broyer des couleurs, **میمځس ورن** *memīpis warna*.

COULEUR, teint du visage, **سری** *seri*, **ورن موک** *āyer mūka*, **ورن موک** *warna mūka*. — pâle, **فوجت**

پځوات. — livide, **ورن میت** *warna mayet*. Il entendit la sentence sans changer de couleur, **دځرپاله حکم** *dī-dengar-ñā-lah hukum itu dengan tiāda ber-ubah warna mukā-ña*. Étoffe de —, **کاین یخ تباد فوته** *kāin yang tiāda pūtih*. Homme de —, **فرناکن اورځ فوته دغن اورځ هیم** *per-anāk-an ōrang pūtih dengan ōrang hītam*.

COULEUR, pavillon, **بندیر** *bandēra*. Les couleurs françaises, **بندیر فرنجیس** *bandēra pranxis*.

Prov. Parler d'une chose comme un aveugle des couleurs, **برکات اتس بارځ فرکار دغن تباد تځو** *ber-kāta atas bārang porkāra dengan tiāda tahū-ña*.

COULEUVRE, s. f., **بلودق یخ تباد** *bilūdaŋ yang tiāda berbīsa*.

Prov. Avaler des couleuvres, **کنا کن شغل** *kena kōn sūsah*, **کنا کن شغل** *kena sūgul*.

COULEVRINE, s. f., long canon, **للاه** *līlah*, **لیل** *līla*, **رنتاک** *rantāka*.

COULI, homme de peine, **کولی** *kūli*.

COULIS, s. m., jus de viande passé au tamis, **کوه داځځ یخ دتافس** *kūwah dāŋŋŋ yang dī-tāpis*.

Vent COULIS, **اغځ یخ لالو ترس** *āŋŋin yang lālu trūs xelāh*, **چله**

کنت یغ تیاد بر بوی *kuntut yang tiāda ber-būni*.

COULISSE, s. f., کومی *kūmey*, لاجر *lājur*, الر *ālur*, کومی یغ دالمن قشواتو *kūmey yang dālam-na pīntu ātaw jandēla sōrong*.

لندغ اتو *COULISSES de théâtre*, لندغ اتو *lindung ātaw tīrey rūmah wāyang*, دندغ وایغ *dinding wāyang*.

COULOIR, s. m., pour faire passer un liquide, تفسن ایر سوسو *tapīs-an āyer sūsu*, تمبوسن *tembūs-an*.

COULOIR, corridor étroit, بلانتران *bel-antarā-an*, تروسن *terūs-an*.

COULPE, s. f., faute, péché, دوس *dōsa*, ساله *sālāh*, فرسلاان *per-sālāh-an*.

COUP, s. m., frapement, فالو *pālu*, فالو تڭکت *pūkul*. — de bâton, فالو تڭکت *pālu tungkat*. Donner un —, ممالو *memālu*, مموکل *memūkul*. — du plat de la main, تمفر *tampar*, تمفیلغ *tampīlīg*. Donner un — du plat de la main, منمفر *menampar*, منمفیلغ *menampīlīg*. — de poing, کوجه *gōxoh*, تنجو *tinju*. Se battre à coups de poing, برکوجه *ber-gōxoh*, برتنجو *ber-tinju*. — de pied, تندغ *tendang*. Donner un — de pied, منندغ *menendang*. — de poignard, de lance, تیکم *tikam*. Donner un — de poignard, منیکم *menikam*. Parer

un —, منولککن *menangkis*, منولککن *menūlak-kan*.

COUP, choc, heurt, سنه *suntuh*, سنه *suntūh-an*. Il s'est donné un — contre un arbre, ای سده کن *ia sudah kena suntuh ka-pada pōhon kāyu*.

COUP en pilant, تمبق *tumbuk*, تمبقون *penumbūk-an*.

COUP d'œil, کجف *kejap*, لاوغ *lāwang*, اشاره *išarat*.

COUP, blessure, لوک *lūka*. Il est couvert de coups, اد لوک فد سلوره *ada lūka pada selūruh tūbuk-ña*.

COUP, fois, tour, کالی *kālī*. Tirer quatre coups, منمبق امفت کالی *menembak empat kālī*. Au premier —, فد فرتام کالی *pada portāma kālī*. Jouer deux coups, برماين دو کالی *ber-māin dūa kālī*. Fusil à deux coups, سنافخ کبر *senāpang kambar*. Un — de canon, ستمبق مریم *sa-tembak marīam*.

COUP, action. C'est un bon — à faire, اد بايق انتخ دالم فکرجان ایت *ada bānāk untung dālam pekarjā-an itu*. Faire un mauvais —, ممبوت ساله *mem-būat sālāh*. — d'essai, فربوانن یغ فرتام *per-buāt-an yang portāma*. — de maître, فربوانن یغ سمفرن *per-buāt-an yang sempurna*. Recevoir un — de soleil, جادی ساکت درکن فانس متباری *leil*.

jādi sākit deri kena pānas mata-hāri. — d'air, ساکت اغن *sākit āgin.* Un — de vent, فوئخ بليخ *pūting beliyung.* — de tonnerre, هللتتر *hali-lintar.* — de talon, d'un navire, انتق *antaq.* — de filet, حال مېوځ فوکت *hāl mem-būang pukat.* — de langue, فريکټان يځ *per-katā-an yang jāhat lāwan ōrang.* — de chapeau, سلام *salām,* تابق *tābek.* Faire le — de fusil, منېق *menembak.* Donner le — de grâce, مېونه اورځ *mem-būnuh ōrang.* Donner un — de main, منولځ *menūlung.* Donner un — d'épée dans l'eau, مغوسه دغن *meng-ūsaḥ dengan sia-sia.* Boire à petits coups, مينم سديکت *mīnum sa-dikit sa-tegòk.* Tout à —, ساکنيځ *sa-kunūng-kunūng.* Tout d'un seul —, سنوان *samuā-ña sa-kāli.* — sur —, دغن تياد برهنټي *dengan tiāda ber-henti.* À — sūr, دغن تننو *dengan tantu.*

COUPABLE, adj., برساله *ber-sālāh,* بردوس *ber-dōsa.* Il est très —, يا ساغت بردوس *ia sāgat ber-dōsa.* Pensée et désir coupables, فکيرن *pikīr-an dān ingīn-an yang jāhat.* Action —, فريبوآتن يځ کن حکم *per-buāt-an yang kena hukum.* Un —, اورځ برسلاهن

ōrang ber-sālāh-an. Un —, condemné, اورځ يځ دحکم *ōrang yang di-hukum.*

COUPE, s. f., action de couper, حال مموئخ *hāl memūtung.* La — des foins, حال مموئخ رومث *hāl memūtung rumput.* La — des céréales, حال مموئخ فادی *hāl mergetām pādī,* فغانم *pergetām-an.* La — des arbres, حال منېخ فوهن کايو *hāl menebāng pōhon kāyu.*

COUPE, s. f., vase à boire, ځيال *piāla,* چاون *xāwan,* تاکر *tākar,* چاون امس *irung.* — en or, *xāwan amās.* Faire circuler la —, مفریدرکن ځيال *mem-per-īdar-kan piāla.*

COUPÉ, E, part. pas. du v. couper, تبخ *pūtung,* پانگل *panggal,* تېښ *tebāng,* کرټ *kerat,* رانچځ *ranxung.* Un cheval —, کود کيږي *kūda kabiri.* Du lait —, اير سوسو يځ چمفر *āyer sūsu yang xampur.*

COUPE-GORGE, s. m., کوه اورځ فپامن *gūah ōrang peñāmun,* تمفت اورځ *tampat ōrang pem-būnuh,* تمفت اورځ فنجپوري *tampat ōrang pen-xūri.*

COUPE-JARRET, s. m., اورځ فېبونه *ōrang pem-būnuh,* اورځ فپامن *ōrang peñāmun.*

COUPELLE, s. f., (Chim.), مغشک *مکچل يځ دفاکي اورځ اکن مچيکن امس*

دان فیرق *mangkok kexil yang di-pakey orang akan meñuxi-kan amàs dān pēraḱ*. Or de —, امس *amàs yang ter-sūdi*.

Loc. Passer par la —, دجایی *di-xobā-i*.

COUPER, v. a., diviser, مموٹ *memūtung*, ممٹکل *memanggal*. —, abattre, منٹق *menetāk*, منب *menebāng*. —, trancher, مشرت *mergerāt*. —, tailler, منچ *me-ran-xung*, مرتب *me-ranting*. — l'herbe,

مموٹق رمت *memūtung rumput*. — la tête à quelqu'un, ممٹکل کفال اور *memanggal kapāla orang*. — en deux, دو ممٹکل *memanggal dua*.

— un arbre à coups de hache, منٹق قوھن دغن کافق *menetāk pōhon dergan kapaḱ*. — les arbres de la forêt, منب قوھن کایودھوتن *menebāng pōhon kāyu di-hutan*. — les

menues branches, مرتب *me-ranting*. — une plume à écrire, قلم منچ *me-ranxung kalam*. — les cheveux

(en signe de tristesse), مشرت رمت *mergerāt rambut*, منچوکر کفال *men-xūkur kapāla*. — les cheveux

(châtiment), مراکس *me-rāgas*. — le riz, ممتق فادی *mergetām pādi*. — en morceaux, hacher, منچنچ *men-xenxang*. — très-fin, لومت منچنچ *men-xenxang lūmat*. —, mutiler,

couper un membre, مغود *meng-ūdung*. — une main ou un pied,

مغود *mengūdung* تاغن اتو کاکي *tāgan ātaw kākī*. — par tranches,

مغ-هیرس *meng-hiris*. — du poisson,

مغ-هیرس ایکن *meng-hiris ikan*. — du

tabac, مغ-هیرس تمباکو *meng-hiris tem-bāko*. — le nombril et le prépuce,

منایب فوست دان کولف *meñāyat pūsāt dān kūlop*. — avec des ciseaux,

مغ-گونت *meng-gunting*, مغچف *meng-*

āxip. — les cheveux, مغ-گونت رمت *meng-gunting rambut*. — une noix

d'arec, مغچف بوه فین *mengāxip būah pīnang*. — avec un couperet,

مار *memārang*.

COUPER, châtrer, مغبریکن *meng-*

abirī-kan. — un cheval, مغبریکن *mengabirī-kan kūda*. Un poulet

coupé (un chapon), هایم کیری *hāyam kabirī*.

COUPER, mêler, منچف *men-*

xampur. — du vin, اغور *men-xam-*

pur anggūr sa-rūpa dergan lāin anggūr.

COUPER, arrêter, مپاکت *meñākat*,

مغ-هامت *meng-hambat*. — le chemin

à quelqu'un, مپاکت جالن اور *me-*

ñākat jālan orang. — la parole,

مرفس *me-rampus*. — la bourse,

منچریکن و *men-xurī-kan wang*

orang.

SE COUPER, v. pron. S'entamer

la chair, مموٹق درین *memūtung diri-*

ña, ملوك درين *me-lūka dirī-ña*.
Se — à la main, ملوك تاغن درين
me-lūka tāngan dirī-ña.

SE COUPER, se contredire, ملاون
me-lāwan kātā dirī-ña. کات درين

COUPERET, s. m., فارغ *pārang*.

Couper avec un —, مماغ *memārang*.

COUPEROSE, s. f., تروسی *trūsi*.

COUPEUR, EUSE, s., یغ مویغ *yang*
memūtung. — de bourses, یغ چفت
yang xepāt mērg-ambil pundi ōrang.

COUPLE, s. f., دو *dūa*, کدو *ka-dūa*,
کدوان *ka-duā-ña*. Une — d'œufs,
تلردو بیجی *dūa telòr*, دو تلر
dūa bīji. Cette — d'œufs, تلر کدو
telòr ka-dūa ini. Par —, بردو
ber-dua-dūa.

COUPLE, s. m., جودو *jōdo*, فاسخ
pāsang, گو *gū*, گوکن *gūk-an*. Etre
par —, بر جودو *ber-jōdo*. Mettre
par —, منجدوکن *men-jodō-kan*.

COUPLET, s. m., strophe, سلوک
selōka.

COUPOIR, s. m., outil pour couper,
فرکاکس مویغ *perkākas memūtung*.

COUPOLE, s. f., intérieur d'un
dôme, قبة *kubbat*.

COUPON, s. m., petit reste d'étoffe,
پننگالان سکیو کاین *peningāl-an sa-*
kāyu kāin.

COUPON d'intérêts, سورت بوغ و غ
sūrat būnga wang.

COUPURE, s. f., séparation, divi-
sion dans un corps continu, بله
belah, توره *tōrih*.

COUPURE, blessure, لوك *lūka*.

COUR, s. f., esplanade, espace
découvert, هالامن *halāman*. Maison
entre — et jardin, رومه انتار هالامن
rūmah antāra halāman
dān tāman.

COUR, enclos, کمفخ *kampung*.
Maison au milieu de la —, رومه
rūmah di-tengah kam-
pung.

COUR, s. f., palais, suite du prince,
دالم مالکی *astāna*, دالم
dālam. Langage de la —, بهاس دالم
bahāsa dālam. Les officiers de la
—, ابتار فکاوی راج *pegāwey rāja*,
اورغ *abantāra*. Les gens de la —,
ایسی استان *ōrang dālam*,
astāna. Les dames de la —,
دایغ *dāyang*, دغ *dang*. Étiquette de la
—, عادة راج *ādat rāja-rāja*,
استعادة سکل راج *istiādat segala*
rāja. Paraître à la —, مشاهدت راج
mērg-hādap rāja. Faire la —,
مجه *meñembah*. La — céleste,
سوارک *suwarga*. Ami de —, صحابة
sohābat tiāda tulus. Eau
bénite de —, فچین یغ سی ۲
puji-an yang sia-sia. Hérode le méprisa

avec toute sa — , من هيروديس *maka hīrūdis serta dengan laṣkar-ña itu per-tidā-kan dia*. Faire la — à une femme, مينغ *memīnang*.

COUR, siège de justice, مجلس *mejlis*, حكمة *hukūmat*, حكم *hukum*.

COURAGE, s. m., كبريئتن *ka-be-ranī-an*, كلكتن *ka-lakī-an*, هاتي *hāti*. Perdre — , هيلغ *hilang* *hāti*. Faire perdre — , مغييلغكن *merg-hīlang-kan hāti*. Donner du — , ممبري هاتي *mem-brī hāti*, ممبرنيكن *mem-beranī-kan*. Sans — , كچل هاتي *kexīl hāti*, چابر *xābar*.

Travailler avec — , بکرج دغن سوك *be-karja dengan sūka hāti*.

COURAGE, dureté de cœur. Auriez-vous le — d'abandonner vos enfants, داتشکه هاتي تون هندق مغلکن اتق ۲۸ *dātang-kah hāti tūan hendak meninggal-kan anak-ānak-ña*.

COURAGE! interj., سباسله *sebās-lah*.

COURAGEUSEMENT, adv., دغن هاتي *dengan hāti*, دغن گمير *dengan gam-bīra*, دغن برنين *dengan beranī-ña*.

COURAGEUX, EUSE, adj., براني *be-rāni*, ثركاس *per-kāsa*, پهلوان *pahluwān*. Un homme — , اورغ براني *orang berāni*. Un guerrier — , هبلالغ يغ پهلوان *hulu-*

bālang yang pahluwān. Fort et — , گاکه براني *gāgah berāni*.

COURAMMENT, adv., rapidement, لکس *lekās*.

COURAMMENT, facilement, دغن موده *dengan mūdah*.

COURANT, s. m., fil de l'eau, هارس *hārus*, اليرن اير *alir-an āyer*. — rapide, ايردرس *āyer drās*, هارس هيلر *hārus drās*. Avec le — , مودق *hīlir*. Aller contre le — , مودق *mūdīk*. Sans — , تنغ *tenang*.

COURANT, canal, ruisseau, باتغ اير *bātang āyer*, اتق سوغی *ānak sūngēy*.

COURANT d'air, اليرن اغن *alir-an angin*. Se mettre au — , منجادی يياس *men-jādi biāsa*. Le — du monde, کلكون اورغ دنيا *ka-lakū-an orang duniā*.

COURANT, E, adj., يغ الر *yang alir*. Eau — , اير يغ الر *āyer yang alir*, اير سوغی *āyer sūngēy*.

COURANT, ordinaire, يغ يياس *yang biāsa*. Les affaires courantes, فکرجاغن يغ يياس *pe-karjā-an yang biāsa*. Prix — , هرک فاسر *harga pāsar*, هرک يياس *harga biāsa*. Monnaie — , وغ يغ لاکو *wang yang lāku*.

COURANT, présent, يغ سکارغ اين *yang sakārang ini*. L'année — , تاهن اين *tāhun ini*. Le mois — ,

بولن این *būlan īni*. Le cinq du — ,
 قد هاری لم بولن این *pada hāri lima*
būlan īni.

COURANTE, s. f., diarrhée, چیرت
xīrit. Avoir la — , برچیرت *ber-*
xīrit.

COURBATURE, s. f., maladie du
 cheval, ککراسن اغکوت *ka-krās-an*
argōta.

COURBATURE, grande lassitude,
 ثپاکت کللاهن *peñākit ka-lelāh-an*.
 Qui a une — , یغ ساکت لله *yang*
sākit lelāh.

COURBE, adj., en arc, بنتق *ban-*
tuk, لشکخ *lengkung*.

COURBÉ, E, part. pas. du v. courber,
 لشکخ *lengkung*, ترلشکخ *ter-lengkung*,
 بنتق *bantuk*, لتق *lintuk*.

COURBER, v. a., rendre courbe,
 ملشکخن *me-lengkung-kan*, ممنتخن
mem-bantuk-kan, ممنتخن *meng-*
anxuk-kan, ملتق *me-lintuk*. — un
 morceau de bois, ملشکخن کایو *me-*
lengkung-kan kāyu.

COURBER la tête, منندق *menun-*
duk.

SE COURBER, v. pron., devenir
 courbe, منجادی لشکخ *men-jādi*
lengkung, ممنتخن درین *mengan-*
xuk-kan diri-ña.

COURBETTE, s. f., flatterie, چبو
xumbu, چبوءن *xumbū-an*, ثپجین
puji-puji-an. Faire des courbettes,
 منچبو اورغ سرت مرندهن دیری

men-xumbu ōrang serta me-ren-
dah-kan diri.

COURBURE, s. f., کبتوکن *ka-ban-*
tuk-an, اروتن *irūt-an*, فری لتق
pri lintuk.

COUREUR, EUSE, s., léger à la
 course, یغ لاری لکس *yang lāri le-*
kās, یغ داثت لاری لکس *yang dāpat*
lāri lekās. Chevaux coureurs, کود
 یغ داثت لاری لکس *kūda yang*
dāpat lāri lekās.

COUREUR, vagabond, گیان *gībāna*,
 ریسو *rīsaw*.

COUREUSE, s. f., prostituée, فرمفون
 جالغ *perampūan jālang*, سندل
sundal.

COURGE, s. f., لآبو *lābu*, کندر *kun-*
dur, دباء *dubba*. — à faire des
 gourdes, لآبو کندی *lābu kendi*. —
 citrouille, potiron, فرغکی *pringgi*,
 لآبو مانس *lābu pringgi*, لآبو مانس
lābu mānis.

COURIR, v. n., aller avec vitesse,
 لاری *lāri*, برجالن لکس *ber-jālan*
lekās. — vite, لاری لکس *lāri lekās*.
 Ce cheval court comme un cerf,
 کود این لاری سفرت کیج *kūda īni*
lāri seperti kējang. Ceux qui
 courent dans l'arène, یغ لاری
 اورغ یغ لاری *ōrang yang lāri*
ber-lumba-lumba dālam galang-
gang. — ça et là, سان سین
ber-jālan sāna sini. — à qui mieux
 mieux, برلرلرین *ber-lāri-lāri-an*.

COURIR un danger, کن بهای *kena bahāya*. Je veux en courir la chance, هب هندق منچهای اتخ *hamba hendak men-xobā-i untung*.

COURIR, aller à, sur. — à sa perte, برجالن کفد کنسائن *ber-jālan ka-pada ka-binasā-an-ña*. — au médecin, فرگی فغکل دوکن *pergi panggil dukun*. — à sa fin, دکت *dekāt* هابس *hābis*. Nous courons sur sept heures, هبفر فوکل توجه *hampir pūkul tūjuh*. Il court sur sa cinquantième année, هبفر لم *hampir lima pūloh* فوله تاهن عمرن *tāhun umur-ña*. — sur l'ennemi, مېربفکن درین کفد موسه *meñerbuk-kan dirī-ña ka-pada mūsuh*.

COURIR, voyager, errer, مشبار *mengumbāra*, برجالن *ber-jālan*. — par terre et par mer, مشبار *mengumbāra di-dārat dān di-lāut*. — au nord, برجالن کتار *ber-jalan ka-utāra*, برلایر کتار *ber-lāyar ka-utāra*.

COURIR, chercher, منچهای *men-xahāri*, برایشن اکن *ber-īngin ākan*. — après les richesses, منچهای ککیان *men-xahāri ka-kayā-an*. — après la gloire, برایشن اکن که *ber-īngin ākan gah*. — après des chimères, مشبارف اکن بارغ یغ سی ۲ *meng-hārap ākan bārang yang sia-sia*.

COURIR, faire vite, à la hâte, دغن تیاد راجن *dengan tiāda rājīn*,

دغن لکس *dengan lekās*. Faire les affaires en courant, مېوت فکرجان *mem-būat pe-karjā-an* دغن تیاد راجن *dengan tiāda rājīn*. — en lisant, مېباچ لکس *mem-bāxa lekās*.

COURIR, couler, مغالر *meng-ālir*, ال *ālir*. L'eau court dans la plaine, ایر مغالر دفاذغ *āyer meng-ālir di-pādang*. La rivière court à la mer, ایر سوغی ایت مغالر کلاوت *āyer sūngēy itu meng-ālir ka-lāut*.

COURIR, passer. Le temps court vite, مک وقت لالو لکس *maka waktu lālu lekās*. Par le temps qui court, فدکتیک این *pada kotika ini*, اکن سکارغ *ākan sakārang*.

COURIR, avoir lieu. Une nouvelle court, مک اد سواتو خبر *maka ada suātu habar*. La fièvre court dans le pays, ساکت دم دالم *sakit dem dalam*, مک بابق اورغ نگرى *maka bānāk orang sākit demām dālam nagrī*.

Faire COURIR, ملریکن *me-larī-kan*. Faire — un cheval, ملریکن *me-larī-kan kūda*. Faire — un danger à quelqu'un, مماسکتن اورغ *me-masuk-kan orang dālam bahāya*.

COUBONNE, s. f., مکوت *makōta*, تاج *tāju*, تھکولق *tergkūluk*. — d'or, مکوت امس *makōta amās*. — de fleurs, مکوت درفد بغبوغ *makōta deri-pada bunga-būnga*. — royale, مکوت کرجان *makōtarāja*.

makōta ka-rajā-an. — triomphale, *makōta ka-menāng-an.* — enrichie de pierreries, *makōta yang ber-tātah-kan ratna mātu mānikam.* — d'épines, *makōta duri-dūri.* En forme de —, *makōta sa-rūpa makōta.* La — de justice m'est réservée, *makōta ādālet sudah ter-simpan bagi-ku.*

COURONNE, royaume, *ka-rajā-an.* Désirer la —, *ingin men-jādi rāja.*

COURONNÉ, E, part. pas. du v. couronner, *yang ber-pākey makōta,* *te-per-makotā-kan.* Les têtes couronnées, *makōta yang ber-pākey makōta.* — d'épines, *te-per-makotā-kan dengan duri-dūri.*

COURONNEMENT, s. m., *hāl be-per-makotā-kan,* *hāl me-rajā-kan.*

COURONNEMENT, (archit.), partie supérieure, *kūmey di-ātas.*

COURONNER, v. a., *be-per-makotā-kan,* *mergenā-kan makōta.* Qui te couronne dans sa miséricorde, *yang be-*

per-makotā-kan angkaw dengan ka-murāh-an.

COURONNER, donner le titre de roi, *me-rajā-kan.* Il couronna son fils, *maka di-rajā-kan-ñā-lah anak-ñā laki-laki.*

Prov. La fin couronne l'œuvre, *maka tammat itū-lah makōta pe-karjā-an.*

COURRIER, s. m., *pe-sūruh yang xepāt jālan-ñā.* — du prince, *pe-sūruh rāja.* — de commerce, *pe-sūruh perniagā-an.*

COURROIE, s. f., *jāngat,* *sentāji.*

COURROIE, ceinture, *sandang.*

Loc. Serrer la — à quelqu'un, *meṅūrang-kan belanja orang.*

COURBOUCÉ, E, part. pas. du v. courroucer, *murka,* *gerām,* *gūsar,* *amārah,* *ngarān.* Le roi était — contre le prêtre, *maka rāja pūn murkā-lah ātas imām.* — contre son frère, *ngarān ātas sūdarā-ñā.* Un lion —, *singa yang gerām.* La mer —, *lāut ber-xābul.*

COURROUCER, v. a., irriter, مفرم کردن

mem-per-murkū-kan, مفرم کردن
merg-amārah-kan, مفرم کردن *merg-gālak-kan*.

SE COURROUCER, v. pron., منجادی

men-jādi mārāh, مفرم کردن *merg-gerām*, مفرم کردن *merg-gūsar*. Se — contre quelqu'un, مفرم کردن *merg-gusār-i ōrang*, مفرم کردن *me-murkū-i ōrang*.

COURROUX, s. m., colère, مرگ

murka, مرگ *mārāh*. Je crains le — du prince, مفرم کردن *hamba tākut murka baginda*. Le — des flots, چابلین امبق *xābul-ña ombak*.

COURS, s. m., flux, mouvement,

marche, جالان *jālan*, *per-jalān-an*. Le — d'une rivière, جالان *jālan-ña sūngēy*. Chan-ger le — d'une rivière, مندهکن *memindah-kan jālan-ña sūngēy*. Le — des idées, جالان *jālan ingāt-an*. Le — des choses, جالان *jālan-ña por-kāra*. Le — du temps, وقت *per-jalān-an waktu*. Suivant le — de la nature, دغن تورت ثری خلق *dergan tūrut prī kulḷ*. — des astres, جالان *jālan bintang*, ثرادران *per-idār-an*, ثرکتران *per-kitār-an*. Le — du soleil et de la lune, ثرادران متهاری دان بولن *per-idār-an mata-hāri dān būlan*.

COURS, durée, سمتهار *semantāra*.

Pendant le — de son règne, سمتهار *semantāra ada ka-rajā-an-ña*. Dans le — de ma vie, سمتهار *semantāra hamba hīdup*.

COURS, suite de leçons, ثعجارجان

perg-ajār-an. — de langues, ثعجارجان *perg-ajār-an bahāsa*. — re-ligieux, ثعجارجان *perg-ajār-an agāma*.

Suivant le COURS du marché,

تورت هرک فاسر *tūrut harga pāsar*. Cette monnaie n'a pas —, وع ایت *wang itu tiāda lāku*.

COURS de ventre, چیرت *xīrit*,

گاچر *gāxar*, چاهر *xāhar*.

COURSE, s. f., action de courir,

جالان *jālan*, *per-jalān-an*, *pe-larī-an*. Il est léger à la —, ای قنسس برلاری *īa pantas ber-lārī*. Prendre sa —, براغتک *ber-angkat*. Commencer sa —, ملای *me-mulā-i ber-jālan*. Hâter sa —, مباطگن لگه *mem-bāngat-kan langkah*. Achever sa —, میدهکن *meñudah-kan per-jalān-an-ña*. Le soleil est sur le point de finir sa —, متهاری همفر ماسق *mata-hāri hampir masuk*. La — d'un navire, ثرجلانن فراهو *per-jalān-an prāhu*.

COURSES de chevaux, ثرلبانن کود

per-lumbā-an kūda. Le lieu des —,

ورغ اد کورغ *tampat per-lumbā-an kūda*, گلغڻ *galanggarg*. Le prix gagné à la —, حسنه فد اورغ *hisnat pada orang yang menang di-dālam per-lumbā-an*.

Fig. COURSE, durée de la vie. Finir sa — en paix, مېدهکن کېدوښی *meñudah - kan ka-hi-dūp-an-ña di-dālam ka-senāng-an*. Il a fini sa —, ای سده ماتی *ia sudah mātī*.

COURSIER, s. m., کود *tēzi*, کنيکن یغ بايق *kūda ka-naik-an yang bāik*.

COURT, E, adj., فندق *pendek*, سځکت *singkat*, تياډ فنجځ *tiāda pan-jang*. Habit —, کايں فندق *kāin pendek*, باجو فندق *bāju pendek*. Il a la queue —, ايکړن فندق *ikor-ña pendek*. Une lettre —, سورت یغ *sūrat yang singkat*. Le plus — chemin, جالڼ یغ سځکت *jālan yang singkat*. Un peu —, فندق سديکت *pendek sa-dikit*. Très —, بايق فندق *bāñak pendek*. Trop —, کورغ فنجځ *kūrang panjang*. Plus —, لږ فندق *lebèh pendek*. Un jour —, هاری *hāri pendek*. La vie de l'homme est courte, کېدوښ اورغ اد فندق *ka-hidūp-an orang ada pendek*.

COURT, qui manque, کورغ *kūrang*. Le bouillon est —, کوه کورغ *kūwah*

kūrang. Etre — d'argent, وړغ اد کورغ *wang ada kūrang*. Avoir l'esprit —, کورغ عقل *kūrang akal*. — de mémoire, لکس لوډ *lekàs lūpa*. — d'haleine, سسځ داد *sesàk dāda*. Se trouver —, تياډ دافت هابس *tiāda dāpat hābis*, تياډ چوکف *tiāda xū-kup*. Rester —, تياډ بوله بركات لاکي *tiāda būleh ber-kāta lāgi*. Tout —, سا-کونځ-کونځ *sa-kunūng-kunūng*.

Loc. Avoir le bras —, کورغ *kūrang kuwāsa*. Avoir la main —, کورغ موره *kūrang mūrah*. Avoir la vue —, کورغ عقل *kūrang akal*.

COURTAGE, s. m., چځکون *xang-kū-an*, تلاغن *talāng-an*.

COURTAUD, E, adj., de taille grosse et courte, دنه *dināh*.

COURTE-POINTE, s. f., سليت *sa-limut*, همپارڼ تمغت تيدر *hampār-an tampat tīdor*.

COURTIER, s. m., entremetteur dans les ventes, چځکو *xangku*, پځکو *pe-ñāngku*, اورغ تالغ *orang tālang*, فنالغ *penālang*. Faire le métier de —, منالغ *menālang*, مېځکو *meñangku*.

COURTINE, s. f., rideau de lit, کلبو تمغت تيدر *kulambu tampat tīdor*, تيري کلبو *tīrey kulambu*.

COURTINE, partie de fortification entre deux bastions, تېنق کوت انتار

دو کلم *tembok kōta antāra dūa katlum.*

COURTISAN, s. m., اورغ استان *orang astāna*, راج یغ ملیانی *yang me-layān-i rāja*, راج پغیرغ *peng-iring rāja*.

COURTISAN, flatteur, فمبوجق *pembujuk*, یغ برچمبو *yang ber-xumbu*.

COURTISANE, s. f., femme prostituée, کندق *kendak*, فرمئون جالغ *perampuan jalang*.

COURTISER, v. a., ممبوجق *mem-bujuk*, منچمبو *men-xumbu*.

COURTISER une femme, مینخ *meminang*.

COURTOIS, E, adj., affable, سوئن *sūpan*, سوئن سنتن *sūpan santun*, برادب *ber-adab*. Un homme —, اورغ یغ تاهو ادب *orang yang tahu adab*, اورغ مانس *orang manis*.

COURTOISIE, s. f., civilité, ادب *adab*, عاده *adat*, سوئن کلکون اورغ *ka-lakū-an orang sūpan*, کلکون اورغ یغ تاهو ادب *ka-lakū-an orang yang tahu adab*.

COURU, E, part pas. du v. courir, poursuivi, کجی *kejār*, دی-کجی *di-kejār*, بورو *būru*, دهبت *di-hambat*. Un cerf —, روس یغ دیورو *rūsa yang di-būru*. Un voleur —, اورغ فنجوری *orang pen-xūri yang di-hambat*.

COURU, recherché, دیچاری *di-xahāri*.

COUSIN, INE, s. — germain, سودار *sūdāra sa-pūpu*. — issu de germain, سودار دو فوئو *sūdāra dūa pūpu*. — arrière-issu de germain, سودار تیگ فوئو *sūdāra tīga pūpu*.

COUSSIN, s. m., بتل *bantal*. — carré orné de clinquant, بتل سرائ *bantal serāga*. — de cuir, بتل *bantal kūlit*. La chemise d'un —, سارغ بتل *sārung bantal*. Avoir un —, بر بتل *ber-bantal*. S'appuyer sur un —, سندر کفد بتل *sandar ka-pada bantal*. Faire de quelque chose un —, بر بتلکن *ber-bantal-kan*, ممبوه اکن بتل *mem-būbuh akan bantal*. Il se servit d'une pierre pour —, دیوپهاله باتو اکن *di-būbuh - nā - lah batu akan bantal-bantal-nā*.

COUSSINET, s. m., petit coussin, بتل کچل *bantal kexil*.

COUSU, E, part. pas. du v. coudre, دجاهت *jāhit*, دی-دجاهت *di-jāhit*. Un habit — avec du fil de soie, باجو *baju yang di-jāhit dengan benang sūtra*. — ensemble, uni, joint, هوبخ *hūbung*, سمبخ *sambung*.

Loc. Etre tout — d'or, یغ بائق *yang bānak amès padā-nā*.

COÛT, s. m., ce qu'une chose coûte, بلنج *belanja*, هرك *harga*.

Le — d'un procès, بلنج اکن دعا *belanja ākan dawā*.

COUTEAU, s. m., فیسو *pīsaw*, لادغ *lādīg*. Petit —, سکین *sikkīn*. Grand —, couperet, فارغ *pārang*. — de chasse, گدوبخ *gedūbang*, گولک *gōloḵ*.

Petit — à polir le rotin, فیسو راوت *pīsaw rāut*. Petit — à couper l'herbe, ارت *arīt*. — à tailler la partie du palmier qui doit fournir le تدی *toddi*, سادف *sādup*. — poignard, بادق *bādek*. Un — tran-

chant, فیسو یخ تاجم *pīsaw yang tā-jam*. — ébréché, فیسو یخ ترسمبغ *pīsaw yang ter-sumbing*. — émoussé, فیسو یخ تمل *pīsaw yang tumpul*.

— à deux tranchants, فیسو یخ ماکن *pīsaw yang mākan dūa belāh*. Le manche d'un —, هولو فیسو *hūlu pīsaw*.

La lame d'un —, مات فیسو *māta pīsaw*. Le dos d'un —, فغغخ *punggung pīsaw*.

بلاکخ فیسو *belākḵ pīsaw*. La pointe d'un —, هوجخ فیسو *hūjūḵ pīsaw*. Etui, boîte

à —, سارخ فیسو *sāruḵ pīsaw*. Aiguiser un —, مغاسه فیسو *merg-āsah pīsaw*. Repasseur de —, فندی مغاسه *pandey merg-āsah pīsaw*.

Prov. Etre à couteaux tirés, برسترو سترو *ber-satrū-satrū-an*.

COUTELAS, s. m., épée large et courte, فدیغ سرت لیبر *pedāḡ sert lībr*, پندک *pendek* serta *lēbar*, گولک *gōloḵ*.

توکخ فیسو *COUTELIER, ÈRE, s.,* *tūkḵ pīsaw*, فندی فیسو *pandey pīsaw*.

COUTELLERIE, s. f., art de faire des couteaux, علم مموت فیسو *ilmu mem-būat pīsaw*, حال مموت فیسو *hāl mem-būat pīsaw*. —, atelier, تمفت اورخ مموت فیسو *tampat ōrang mem-būat pīsaw*. —, boutique, کدی اورخ منجول فیسو *kadēy ōrang men-jūal pīsaw*.

COÛTER, v. n., valoir, برهرک *ber-harga*, هرگان *hargā-ña*. Cela coûte cent piastres, ایت سراتس *hargā-ña itu sa-rāts rīng-git*. — cher, هرگان ماهل *hargā-ña māhal*. Combien le riz coûte-t-il maintenant? براف هرگان برس سکارخ *brāpa hargā-ña berās sakārang* ایت دبری *ini*. Il ne coûte rien, ایت دبري *itu di-brī xūmah-xūmah*.

Coûte que coûte, achetez-en, تیاداف *tiāda apa* براف هرگان بلی چوک *brāpa hargā-ña belī jūga*. Il en coûte pour être savant, مک سوسه *maka sūsah ākan dāpat ilmu*. Il en coûte peu, مک *maka bāñak senāḡ*. Vous en coûtera la vie, باقی سنخ *maka bāñak senāḡ*. Il vous en coûtera la vie, مک تون اکن *maka tūan ākan hīlang*.

هیلخ پاو *hīlang nāwa*. Cette guerre a coûté beaucoup de sang, ایت باقی *maka dālam prāḡ itu bāñak dārah di-tumpah*. Il en coûte

moins de dire la vérité que de mentir,
 مك لبه سنخ كات بنر درفد كات بوخ
maka lebèh senàng kàta benàr
deri-pada kàta bōhong.

COÛTEUX, EUSE, adj., ماهل *māhal*,
 هارگان ماهل *hargā-ña māhal.*

COUTIL, s. m., toile de chanvre,
 نام سروف کاین درفد کنج
nāma sa-rūpa kāin deri-pada ganja.

COUTRE, s. m., fer de charrue,
 نایم *nāyam.*

COUTUME, s. f., عاده *ādat*, چار
xāra, عاده ییاس *biāsa*, کيسان *ka-biasā-*
an. La — du pays, عاده نگرى *ādat*
nagrī. — musulmane, عاده اسلام
ādat islām. Ancienne —, عاده دهولو,
ādat dahūlu kāla. Bonne —,
 عاده ییاس *ādat yang bāik.* Sotte
 —, عاده ییاس *ādat yang bōdoh.*
 Comme de —, سفرت عاده *seperti*
ādat, تورت ییاس *tūrut biāsā-ña.*
 Avoir —, جادی ییاس *jādi biāsa.*
 Se défaire d'une —, مېوخ عاده *mem-*
būang ādat. Changer la — d'un
 pays, مغوبهکن عاده نگرى *merg-*
ūbah-kan ādat nagrī. Introduire
 une —, مغداکن سواتو عاده *merg-*
adā-kan suātu ādat.

Prov. La — est une seconde
 nature, مك حال ییاس ایت جادی
 طبعه بهارو *maka hāl biāsa itu*
jādi tēbiat bahāru.

COUTUMIER, ÈRE, adj., qui a cou-
 tume de faire, ییاس یخ *yang biāsa*,
 کيسان *ka-biasā-an.*

COUTUMIER, s. m., livre contenant
 la coutume d'un pays, کتاب عاده
 نگرى *kitāb ādat nagrī.*

COUTURE, s. f., assemblage qui
 se fait par le moyen de l'aiguille
 et du fil, فرهيوغن جاهت *per-hubūng-*
an jāhit. Un habit sans —, باجو,
 یخ تیاد فرهيوغن جاهت *bāju yang*
tiāda per-hubūng-an jāhit.

COUTURE, rang de points, جيهتن
jāhit-an.

COUTURE, action de coudre, فنجهتن
pen-jāhit-an.

COUTURE, art de coudre, علم
 منجهايت *ilmu men-jāhit.*

COUTURIER, ÈRE, s., qui travaille
 en couture, فنجهت *pen-jāhit*, توکغ
 فنجهت *tūkang pen-jāhit.*

COUVÉE, s. f., œufs couvés à la
 fois, فخرامن *pergerām-an.* Une poule
 avec sa —, هایم دغن فخرامن *hāyam*
dergan pergerām-an-ña.

COUVENT, s. m., رومه اورغ برعباده
 رومه اورغ *rūmah orang ber-ibādat*,
 رومه اورغ *rūmah orang per-tāpa.*

COUVER, v. a., مغرم *mergerām*,
 ممر *memerām.* Une poule qui couve,
 هایم یخ مغرم *hāyam yang mergerām.*
 — dans un four, دالم دافر,
 مغرم *mergerām dālam dāpur.* — un
 mauvais dessein, مغرم بارغ یخ

جاهت *mergeràm bārang yang jāhat*.

COUVER, v. n., être caché. Le feu couve sous la cendre, ائی ایت *āpi itu sem-būni dālam hābu*.

COUVERCLE, s. m., توتف *tūtup*, توتفن *tūtup-an*, تودغ *tūdung*, ساو *sāu*, کلوق *kelūpak*. — d'une chaudière, توتفن کوالی *tūtup-an kuwāli*. — d'une boîte, توتفن فتی *tūtup-an peti*. — d'un vase, d'une cruche, داون کندی *dāun kendi*, ساو کندی *sāu kendi*. — qui se met sur les plats, توتغ ساجی *tūdung sāji*.

COUVERT, s. m., service de table, سرب میج *per-kākas mēja*, سرب میج *serba mēja*. Mettre le —, مناره میج *menāruh mēja*.

COUVERT, cuillère et fourchette seules, سندق دان کرفو *senduk dān garfu*.

COUVERT, logement, تمغ *tumpang*, کدیامن *ka-diām-an*, تمغ کددوکن *tampat ka-dudūk-an*. Donner le —, مبری منغ *menumpang-kan*, مبری تمغ *mem-brī menumpang*, مبری تمغ *mem-brī tampat*. Obtenir le — pour une nuit, منداث تمغ بروام *men-dāpat tampat ber-mālam*.

COUVERT, lieu de sûreté, لدغ *lindung*, فرلدغن *per-lindung-an*, فرنووغن *per-nawung-*

an. Etre à —, برلدغ *ber-lindung*, برناوغ *ber-nāwung*. Mettre à —, ملندوغی *me-lindung-i*. Se mettre à —, برلدغن کدری *ber-lindung-kan diri-ña*.

COUVERT, E, part. pas. du v. couvrir, توتف *tūtup*, تودغ *tūdung*, توتودغ *ter-tūdung*. — de confusion, توتودغ *ter-tūdung* دغن کملون *dengan kamalū-an*.

COUVERT, obscur, ردف *radup*, بردف *be-radup*. — de nuages, برمیگ *ber-mēga*.

COUVERT de broussailles, de mauvaises herbes, سمق *semək*. Leur jardin est — de mauvaises herbes, کبن سمق *kebōn-ña semək*.

COUVERTURE, s. f., de lit, سلیمت *salimut*, سلوبغ *selubung*, کاین تمغ *kāin tampat tidor*.

COUVERTURE, pour une bête de somme, کفل *kefel*.

COUVERTURE de maison, اتف *atap*. — en bambou, en lattes, گلغی *galumpey*.

COUVERTURE d'un livre, جیلت *jilāt*.

COUEUSE, s. f., یغ مشرم *yang mergeràm*. Une poule —, هایم مشرم *hāyam mergeràm*.

COUVI, adj., œuf couvé, œuf gâté, رم *rām*, یغ دفرم *yang di-perām*. Un œuf —, سیجی تلی *sa-biji*

telòr yang di-peràm, تلریغ بوسق
telòr yang būsuk.

COUVRE-CHEF, s. m., coiffure, کفیه
kopiah.

COUVRE-FEU, s. m., تودغ ائی *tū-*
dung āpi.

COUVRE-FEU, signal, علامة اکن
alāmat ākan مادم ائی دان ثلیت
mādam āpi dān palita.

COUVRE-PIED, s. m., سلوبغ کچل
selūbung kecıl ākan اکن منوتف کاکي
menūtup kākī.

COUVRE-PLAT, s. m., تودغ ساجی
tūdug sāji.

COUVREUR, s. m., qui couvre les
toits, اورغ منوتف رومه *ōrang menū-*
tup rūmah.

COUVRIR, v. a., mettre un cou-
verele, منوتف *menūtup*, منودغ *me-*
nūdug. — une chaudière, منوتف
menūtup kuwālī. — une table,
میج منوتف *menūtup mēja*. — le riz
cuit, منودغ ناسی *menūdug nāsi*.
— le ciel de nuages, منودغ سکل لاغت,
menūdug segala lāngit دغن اون ۲
dergan āwan-āwan. — une lampe
avec un vase, مندوغ دین دغن بارغ,
menūdug-i dīan dergan bā-
rang bājan. La charité couvre la
multitude des péchés, فقسین منودغ,
pengasīh-an menū-
dug ka-baṅak-an dosa-dōsa.

COUVRIR, garnir, mettre une
couche, plaquer, میالت *meñālut*,

مغالس *meng-ālas*, مبيت *mem-babāt*,
ملافسکن *me-lāpis-kan*. — un navire
de cuivre, میالت کفل دغن تمباک *me-*
ñālut kapāl dergan tembāga. —
d'argent, میالت دغن فیرق *meñālut*
dergan pērak. — une malle de
cuir, ملافسکن قتی دغن کولت *me-*
lāpis-kan peti dergan kūlit. —
une maison, مناره اتف داتس رومه *me-*
nāruh ātap di-ātas rūmah, مضاف
meng-ātap rūmah. — avec des
tuiles, مناره کتخ *menāruh genteng*.

COUVRIR, cacher, میپوبی *meñem-*
būni.

COUVRIR, protéger, ملندوخی *me-*
lindug-i.

Loc. — de honte, مبری مالی
mem-brī mālu. — les pauvres,
مبری کاین اکن اورغ مسکین *mem-brī*
kāin ākan ōrang miskin.

SE COUVRIR, v. pron. Une femme
qui se couvre le visage, فرمون یغ
perampūan yang me-
mākey ondong-ondong.

SE COUVRIR, mettre son chapeau,
sur sa tête, ماکي کفیه *memākey*
kopiah.

SE COUVRIR, s'obscurcir. Le temps
se couvre, مک جواج منجادی کلف
maka xuāxa men-jādi glāp.

CRABE, s. m., crustacé, کتم *ketām*,
کفتخ *kapiting*. — ayant des mou-
chetures rouges, کتم انجخ *ketām an-*
jing. — de forme ronde, کتم نتل

CRAINTE de Dieu, piété, تقوى *teḳwa*, تقية *teḳiyet*. La — de Dieu est le commencement de la sagesse, علم هو ايت فرملاءن علم *teḳiyet hūwa itu per-mulā-an ilmu*.

CRAINTIF, IVE, adj., timide, peureux, قناکت *penākut*, چابر *xābar*, اورغ کنجی *yang ber-tākut*, orang *kanji*. Un homme —, اورغ قناکت *orang penākut*.

GRAMOISI, s. m., قرمزى *ķirmizī*. Couleur —, ورن قرمزى *warna ķirmizī*. Rouge —, ميرہ قرمزى *mērah ķirmizī*.

GRAMPE, s. f., ککراسن *ka-krās-an*. — d'estomac ou des intestins, مولىس *mūlas*. Douleur causée par les crampes, ساکت ککراسن *sākit ka-krās-an*. Remède contre les crampes, قناور ساکت ککراسن *penā-war sākit ka-krās-an*, اوبت مولىس *obat mūlas*.

CRAMPON, s. m., morceau de métal recourbé, کایت *kāit*, گایت *gāit*, کوس *kūsa*, سوسق *sūsuk*, سمبت *sambat*. — en fer, کایت بسی *kāit besī*.

CRAMPON, bout de fer recourbé qu'on adapte aux fers des chevaux quand on les ferre à glace, کایت بسی ککو کود *kāit besī kūku kūda*.

CRAMPONNER, v. a., مېښخ دغن *meḥambung dergan sambat*,

منمبت دغن سوسق *menambat dergan sūsuk*.

SE CRAMPONNER, v. pron., منمبت درين *menambat diri-ña*.

CRAN, s. m., entaille, سميخ *sum-bing*, چله *xeləh*, گيگي *gīgi*. Qui a des crans, garni de crans (comme une crémaillère), گريگي *grīgi*.

CRÂNE, s. m., boîte osseuse du cerveau, تشکورق *teḡkūrək*, باتو کفال *bātu kapāla*, قبة کفال *ķubbat kapāla*. Partie supérieure du —, باتق *bātuḡ*, باتق کفال *bātuḡ kapāla*. Partie postérieure du —, بلاکغ کفال *blākəḡ kapāla*.

Fig. —, tapageur, اورغ کاجق *orang kākək*, فغاچق *peḡākək*. Faire le —, برسيفت سفرت اورغ, کاجق *ber-sikap seperti orang kākək*.

CRÂNILOGIE, s. f., علم تشکورق *ilmu teḡkūrək*, علم باتو کفال *ilmu bātu kapāla*.

CRAPAUD, s. m., کشکغ *kəḡkəḡ*, کاتق ثورو *kātaḡ pūru*, دغکش *dəḡkəḡ*. — volant ou tette-chèvre, چابق *xābak*.

Loc. Laid comme un —, يڭ موکاک *yang mukā-ña jeləh*, يڭ رفان *yang rupā-ña būruk*.

Prov. Il est chargé d'argent comme un — de plumes, ای اورغ

مسکین ساکالی *ia orang meskīn sa-kālī*.

CRAPULE, s. f., vile débauche, فرتی اورغ *prī orang perlantey*, کلکون اورغ دوکان *ka-lakū-an orang dōkāna*.

CRAPULEUX, EUSE, adj., qui aime la crapule, اورغ فرتی *orang perlantey*, اورغ دوکان *orang dōkāna*, اورغ گاتل *orang gātāl*.

CRAQUE, s. f., hâblerie, menterie, کاجق *kāxak*, بوھغ *bōhong*.

CRAQUELIN, s. m., نام سروف جرادق *nam sa-rūpa jerādīk krīng*.

CRAQUEMENT, s. m., بوپي بارغ یغ *būpi barang yāg pātah*, لئس *būni barang yāg pātah*, لئس *lētus*.

CRAQUER, v. n., برپوي سرت فاته *ber-būni sarta pātah*, ملتف *me-letup*, ملتس *me-letus*.

Fig. —, se vanter, mentir, مغاجق *menḡaxak*, برکات بوھغ *ber-kāta bōhong*.

CRASSE, s. f., ordure, تاهی *tāhi*, چمر *xumār*. — du corps, تاهی توبه *tāhi tūbuh*. — des métaux, تاهی *tāhi*, ساغ *sānga*. — du fer, تاهی *tāhi*, ساغ بسی *sānga besī*.

Fig. —, bassesse, کهنان *ka-hinā-an*. Né dans la —, یغ کهنان *yāg ka-hinā-an aṣal-ña*.

CRASSEUX, EUSE, adj., چمر *xumār*, چورغ مورغ *kōtor*, نجس *nejis*, *xōring-mōring*. Vêtements crasseux, فکاین یغ چمر *pakēy-an yāg xumār*. Un homme —, اورغ نجس *orang nejis*.

Fig. —, avare, کیکر *kīkir*. C'est un —, ای اورغ کیکر *ia orang kīkir*.

CRATÈRE, s. m., bouche d'un volcan, کاه *kāwah*, مولت کونخ برافی *mūlut gūnung ber-āpi*.

CRAVACHE, s. f., sorte de fouet, پخت *pexūt*.

CRAVATE, s. f., کاین لیر *kāin lēher*, کاین قمبلت لیر *kāin pembalīt lēher*.

CRAVATE d'un drapeau, کس بندیر *kūs bandēra*, جبوا تغگل *jambu-jambu tunggul*.

CRAYON, s. m., قلم *kalām*, کافر *kāpur tūlis*, قنسل *pensil*. — d'ardoise, قلم باتو *kalām batu*. — de plomb, قلم تیمه هیم *kalām timah hitam*. — à dessiner, کافر *kāpur tūlis gambar*.

CRAYONNER, v. a., dessiner avec un crayon, منولس دغن قلم *menūlis dengan kalām*, منولس دغن قنسل *menūlis dengan pensil*. — avec un crayon d'ardoise, منولس دغن قلم باتو *menūlis dengan kalām batu*.

CRAYONNER, esquisser, مېوت دینه *mem-būat dīnah*, مېوت چتو *mem-būat xonto*.

CRÉANCE, s. f., dette active, فېوتېغ *pi-hūtang*. Lettre de —, سورت فېوتېغ *sūrat pi-hūtang*. Faire une —, مېمپوتېغن *mem-pi-hūtang-kan*. Exiger le paiement d'une —, مناکه *menāgih*.

CRÉANCE, foi, confiance, فرچای *perxāya*, فرچیان *perxayā-an*. Lettre de —, سورت کفرچیان *sūrat ka-perxayā-an*.

CRÉANCIER, ÈRE, s., à qui on doit de l'argent, برېهوتېغ *ber-pi-hūtang*, یغ امفون هوتېغ *yang ampūña hūtang*. Débiteur et —, برهوتېغ دان برېهوتېغ *ber-hūtang dān ber-pi-hūtang*. Satisfaire ses créanciers, مېداکن اورېغ *memadā-kan ōrang yang ampūña hūtang*.

CRÉATEUR, s. m., qui crée, یغ *yang men-jadī-kan*, یغ منجديکن *yang meng-adā kan*. Le — (Dieu), یغ منجديکن عالم *yang men-jadī-kan ālam*. Le — du monde, خالق العالم *kālīk el-ālam*. Dieu le — du ciel et de la terre, الله خلاق دان بومی *allah kallāk lāngit dān būmī*.

Relig. Recevoir son —, مېمېت *meñambut* سر القربان القدس *el-qorbān el-muqadas*.

CRÉATION, s. f., action de créer, یغ منجديکن حال *hāl men-jadī-kan*, کجديئن خلق *ka-jadī-an, kalk*. Depuis la — du monde, درفد کجديئن *deri-pada ka-jadī-an duniā*. Histoire de la —, حکایه کجديئن *hikāyat ka-jadī-an*.

CRÉATION, tout ce qui est créé, سمست مخلوق *alam, maklūk, samista*. Le Seigneur de la —, توهن سکليئن عالم *tūhan sa-kalī-an ālam*.

CRÉATURE, s. f., être créé, یغ *yang di-jadī-kan*, مخلوق *maklūk*, خلاق *kālīkat*, کجديئن *ka-jadī-an*. Toutes les créatures, سمست *samista*, سمو *samuā ka-jadī-an*. Servir la — plus que le créateur, برېوت عبادة اکن مخلوق له درفد اکن الخالق *ber-būat ibādat ākan maklūk lebèh deri-pada ākan el-kālīk*. Une nouvelle —, کجديئن بهارو *ka-jadī-an bahāru*. Les créatures inanimées, یغ تیاد هیدف *ka-jadī-an yang tiāda hīdup*.

CRÉCELLE, s. f., moulinet de bois, کلنتېغ *titīr-an, klontong*. Le son de la —, بوی تیرن *būni titīr-an*.

CRÈCHE, s. f., mangeoire, تمفت *tampat makān-an bi-nātang*, معلق *pālōng, mālef*.

CRÈCHE, maison où l'on soigne les petits enfants, رومه عملهارکن کانتق^۲ *rūmah memeliharā - kan kānak-kānak*.

CRÉDENCE, s. f., میج لچل یخ لکت *mēja kexil yang lekāt pada dindīng pada ka-dūa belāh mezbéh*.

CRÉDIT, s. m., réputation, نام یخ کفرچیان *nāma yang bāik, ka-perxayā-an*. Cet homme a du —, نام اورخ ایت نام یخ *nāma ōrang itu nāma bāik, ōrang aیت اورخ ka-perxayā-an*. Il n'a pas de —, نام بورق *namā-ña būruk*.

CRÉDIT, autorité, pouvoir, کواس *kuāsa*. Il a beaucoup de —, ای *ia ōrang kuāsa*.

CRÉDIT, créance, پیهوتخ *pi-hūtang*. Lettre de —, سورت پیهوتخ *sūrat pi-hūtang*.

. A CRÉDIT, adv., سرت هوتخ *serta hūtang*. Acheter à —, مبلی هوتخ *mem-beli hūtang*, سرت تیاد بایر *mem-beli serta tiāda bāyar*.

Prov. — est mort, تیاد فرچای لاکى *tiāda perxāya lāgi*.

CRÉDITER, v. a., inscrire une somme reçue, une dette, مپورت پیهوتخ *me-nūrat pi-hūtang*.

CRÉDITER, donner une lettre de crédit, ممبری سورت پیهوتخ *mem-brī sūrat pi-hūtang*.

CRÉDITEUR, s. m., créancier, برپیهوتخ *ber-pi-hūtang*. Débiteur et —, برپیهوتخ دان برپیهوتخ *ber-hūtang dān ber-pi-hūtang*.

CRÉDO, s. m., symbole de la foi, شهادة, پینگکون ایمان *perg-akū-an īmān, šāhādat, kānūn el-īmān*.

CRÉDULE, adj., qui croit facilement, موده فرچای *mūdah perxāya*, لکس فرچای *lekās perxāya*, موره فرچای *mūrah perxāya*.

CRÉDULITÉ, s. f., فری موده فرچای *prī mūdah perxāya*.

CRÉER, v. a., tirer du néant, منجدیکن *men-jadī-kan, merg-adā-kan*. Au commencement Dieu créa le ciel et la terre, دد ملاک *pada mulā-ña di-jadī-kan allah ākan suwarga dān duniā*. Considérez qui a créé toutes ces choses, لیته سیاف سده منجدیکن سکل فرکار این *lihat-lah siāpa sudah men-jadī-kan segala porkāra ini*.

CRÉER, instituer, établir, منجدیکن *men-jadī-kan, merg-adā-kan*, مندودقن *men-dūduk-kan*. Il créa dix magistrats, دجدیکنپاله اکن *di-jadī-kan-ña-lah ākan sa-pūloh hākīm*. — une

maison de commerce, مغداکن سواتو *merg-adā-kan suātu rūmah perniagā - an*. Cela crée bien des difficultés, مک ایت مغداکن *maka itu merg-adā-kan bāñak sūsah*.

CRÉMAILLÈRE, s. f., instrument de cuisine, باتخ بسی یخ بریکئی دالم دائر *bātang besi yang ber-gigi dālam dāpur*. — d'une bibliothèque, باتخ کایو یخ بریکئی دتفت کتاب *bātang kāyu yang ber-gigi di-tampat kitāb*.

CRÉMATION, s. f., action de brûler les corps des défunts, حال مباکر *hāl mem-bākar mayet*.

CRÈME, s. f., partie épaisse du lait, کفال میقی دادی *mīñak dādi*, کفال سوسو *kapāla sūsu*.

CRÈME, ce qu'il y a de meilleur, بائیک *bāik*, بائیک سکالی *bāik sa-kālī*. Il est la — des honnêtes gens, ای بائیک در سکل اورغ بائیک ایت *ia bāik deri segala orang bāik itu*.

CRÈMERIE, s. f., کدی اورغ جول *kadèy orang jūal āyer sūsu kējo dān telòr hāyam*.

CRÉNEAU, s. m., رغکت *ringkit*, باغنبغونن *bāngun-tongkap*, باغنبغونن *bāngun-bāngun-an*.

CRÉNELURE, s. f., بارس یخ برغکت *bāris yang be-ringkit*, بارس یخ کریکی *bāris yang grīgi*.

CRÉNELER, v. a., مېوت رغکت ۲ *mem-būat ringkit-ringkit*, مشکریکی *merg-grīgi*.

CRÊPE, s. f., pâte, اثم *āpām*, بیکخ *bikang*.

CRÊPE, s. m., morceau d'étoffe claire que l'on porte en signe de deuil, سلندغ برکوشن *selendang ber-kabūng-an*, کاین کابغ *kāin kāburg*.

CRÊPER, v. a., friser, مشریتغکن *mergrètīng-kan*. — des cheveux, مشریتغکن رمبت *mergrètīng-kan rambut*. — une étoffe, مشریتغکن کاین *mergrètīng-kan kāin*.

CRÉPI, s. m., enduit sur un mur, فېلوتن کافر *peñalūt-an kāpur*.

CRÉPIE, s. m., enduire un mur, ملابرکن دغن کافر هالاس *me-lābur-kan dengan kāpur hālus*, مپالکن دغن کافر *meñālūt-kan dengan kāpur*.

CRÉPITATION, s. f., bruit du feu qui pétille, بویی لتس *būñi letūs*, بویی لتف *būñi letup*.

CRÉPITER, v. n., ملتس *me-letūs*, ملتف *me-letup*. Le bois crépite (en brûlant), کایو ائی ملتس *kāyu āpi me-letūs*.

CRÉPU, E, adj., کریغ *krètīng*. Cheveux crépus, رمبت کریغ *rambut krètīng*.

CRÉPUSCULE, s. m., کابر *kābur*, سوغ *sūwang*. — du matin, دنهاری *dinhāri*. — du soir, سلیم *sīlam*, قغ *petang*.

CRÊTE, s. f., de coq, بالغ *bālung*,
رغان *rangka*, جغکر *jegger*.

CRÊTE, huppe, جبل *jambul*.

Loc. Lever la —, مهاچق *meng-
āxak*, ممبرکن دیری *mem-besār-kan
diri*. Rabaïsser la — à quelqu'un,
اورغ مرند هکن *me-rendah-kan ōrang*.

CRÊTE d'une montagne, کمنچق
کونخ *kamunxak gūnung*.

CRÊTÉ, E, adj., qui a une crête,
بربالغ *ber-bālung*, برغان *be-rangka*.
Un coq —, هایم برغان *hāyam be-
rangka*.

CRÊTÉ, huppé, برجبل *ber-
jambul*.

CRÉTIN, s. m., اورغ برکندق لاکي کيل
ōrang ber-gondok lāgi gila.

CREUSER, v. a., caver, rendre
creux, مغورق *meng-gālī*, مغورق
mengōrek. — un puits, مغورق
meng-gālī prigi. — un trou, مغورق
لوبخ *mengōrek lōbang*.

SE CREUSER, v. pron., devenir
creux, دالم منجادی همت *men-jādi
hampa dālam*. Se creuser l'esprit,
مغسهاکن درین اکن میکر
meng-usahā-kan diri-ña ākan memikir.

CREUSET, s. m., vase pour fondre
les métaux, کوالی لبورن *kuwālī
lebūr-an*, تنور لبورن *tennūr lebūr-
an*. De l'or passé au —, امس کرچغ
amàs kerjàng, امس سودی *amàs
sūdi*.

CREUX, EUSE, adj., qui a une
cavité, همف *hampa*, کوسخ *kōsong*,
گرغکخ *gerunggang*. Un arbre —,
دالمن کایو یغ همف *pōhon kāyu
yang hampa dālam-ña*. Le bam-
bou est —, بوله ایت گرجغکخ *buluh
itu gerunggang*.

CREUX, concave, لکخ *lekòk*, لغکخ
lengkung, تمفورغ *tempōrong*. Des
yeux —, مات لکت *māta lekòk*.
Une assiette creuse, فککن لکت
pinggan lekòk. Des joues creuses,
پیپی یغ لکت *pīpi yang lekòk*.

CREUX, profond, دالم *dālam*. La
rivière est très-creuse, سوغی ایت
سوغی ایت *sūngēy itu bāñak dālam*.

Un son CREUX, سایف *sāyup*. Il
a la voix creuse, سوران فون سایف
suarā-ña pūn sāyup buñi-ña.
Sonner —, بر بوبی سایف *ber-buñi
sāyup*.

Loc. Il a le ventre —, ای لافر
īa lāpar. Cerveille creuse, کورغ
عقل *kūrang akal*.

CREUX, s. m., cavité, لوبخ *lōbang*,
لیغ *liang*, گوه *gūah*, گرجغکخ *gerung-
gang*. Un — dans la terre, لوبخ
دالم تانه *lōbang dālam tānah*. Faire
un —, مغورق لوبخ *meng-gālī lō-
bang*. — dans la pierre, گوه *gūah*.
— dans une montagne, گوه دالم کونخ
gūah dālam gūnung. — où se
rassemblent les eaux, سرلغ *serlong*.

Le — de la main, دالمن تاغن *dālam-
na tārgan*. Le — de l'estomac,
هولو هاتی *hūlu hāti*.

CREVASSE, s. f., fente, چله *xelàh*,
بله *belàh*, بلاهن *belāh-an*. — dans
un rocher, چله باتو *xelàh bātu*.

CREVASSER, v. a., منچله *men-
xelàh*, مبله *mem-belàh*.

SE CREVASSER, v. pron., بربله
ber-belàh. Ses mains se crevassent
(par le froid), تاغنن بربله ۲ *tārgan-
na ber-belàh-belàh*.

CRÈVE-CŒUR, s. m., grand dé-
plaisir, سوسه ساکت هاتی *sākit hāti*,
سوسه هاتی *sūsah hāti*.

CREVER, v. a., مچمه *memexàh*,
منتس *menetàs*, منتسکن *menetàs-
kan*, مبلهکن *mem-belàh-kan*. —
un sac, مچمه کارغ *memexàh kārōng*.
— le cœur, مچمهکن هاتی *memexàh-
kan hāti*. — les yeux, منچشکل مات
men-xurkil māta. — un cheval,
مغرلهکن کود *mem-per-lèlāh-kan
kūda*.

CREVER, v. n., برتس *ber-tetàs*,
بربله *ber-belàh*, مبله *mem-belàh*,
برشچه *ber-pexàh*. Et il creva, مك
مکله ای *maka belàh-lah ia*.

Loc. — de chaud, مرسای فانس
me-rasā-i pānas sārgat. —
de rire, ترتاو ترللو باقی *ter-tāwa ter-
lālu bānāk*. — de soif, بردهاک
ber-dahāga sa-kāli.

CREVETTE, s. f., هودغ *hūdang*.
Sorte de grosses crevettes, هودغ کاله
hūdang gālah. Caviar de —, بلاچن
هودغ کچل *belāxan hūdang kexil*.

CRI, s. m., کریو *terīak*, کریو
kriyav. Et leurs cris s'élevèrent
jusqu'à Dieu, مک نایقله تریقن سمفی
مکله الله *maka nāik-lah terīak-
na sampey ka-pada allah*.

CRI d'une personne qui souffre,
هرق *herik*.

CRI, invocation, سروء *serū-an*,
فپروء *peñerū-an*.

CRIS de joie, acclamation, تمق
tempik, سورق *sūrak*, تمق سورق
tempik sūrak.

ORIAILLER, v. n., برتریق ۲ *ber-
terīak-terīak*, مپارغکن سوار
me-ñāring-kan suāra.

ORIENT, E, adj., qui excite à se
plaindre hautement, ساغت *sārgat*,
ترللو بسر *ter-lālu āmat*,
ter-lālu besār. Injustice criante,
ظلامه یغ ترللو بسر *thulāmat yang
ter-lālu besār*.

ORIARD, E, adj., qui crie souvent,
مولت کغکو *mūlut gangu*.

ORIARD, aigu, éclatant, پارغ *ñā-
ring*. Une voix crierde, سوار یغ پارغ
suāra yang ñāring.

ORIBLE, s. m., پیرو *āyak*, کیفس
ñiru, کیفس *kīpas*. Comme le grain
dans un —, سمرت یججینن دالم سواتو —

پيرو *seperti biji-biji - an dalam suātu ūru.*

ORIBLER, v. a., nettoyer avec le crible, مغايق *merg-āyak*, مغيفس *mergīpas*. — comme on crible le froment, مغايق سمرت گندم *merg-āyak seperti gandum.*

ORIBLEUR, EUSE, s., qui crible, پيرغ *perg-āyak*, يڭ مغايق *yang merg-āyak.*

ORIC, s. m., machine pour lever les fardeaux, فركاكس مشغكت بارغ يڭ *perkākas merg-angkat bārang yang brāt*, فغاشكل *peng-ungkil*, فغاشك *penāting.*

ORIC-ORAC, mot imitatif, بوپي بارغ *būpi bārang* يڭ برکسل اتو يڭ برغچه *yang ber-kisil ataw yang ber-pexàh.*

ORIEE, s. f., vente à l'enchère, ليڭ *lēang*. Vendre à la —, مليڭ *me-lēang.*

ORIER, v. n., jeter un ou des cris, برتريق *ber-teriak*, برسرو *ber-serū*, مپارغكن سوار *meñāring-kan suāra*. Mais il criait encore plus, تتافي *tetāpi* برتريقله اى ماكن لسه *ber-teriak-lah ia mākīn lebh.* Ils criaient l'un à l'autre, سواتو برسرو *suātu ber-serū ka-pada suātu.*

CRIER, pleurer, مناعس *menāngis*. Cet enfant crie sans cesse, مك اتق *maka* ايت مناعس دغن تيا د برهنتي

anak itu menāngis dengan tiada ber-henti.

CRIER, demander, appeler, ممخل *memanggil*, برسرو *ber-serū*. Criez donc après lui, فغكلله اكن دى *panggil-lah ākan dia*. — au secours, برسرؤ منت تولغ *ber-serū minta tūlung*. J'ai crié vers mon Dieu, كغد الهك برسروله اكو *ka-pada ilah-ku ber-serū-lah āku.*

Loc. — à tue-tête, برتريق ترلالو *ber-teriak ter-lālu krās.*

CRIER, gronder, réprimander, منست *me-nista*, مشهدق *meng-har-dik*. Cette femme crie après ses enfants, فرمفون ايت منست اكن اتق آن *perampūan itu me-nista ākan anak-ānak-ña.*

CRIER, se lamenter, منجرت *men-jerit*, مراتف *me-rātap*, مشاده *meng-āduh.*

CRIER, rendre un son aigre par le frottement, برپوي *ber-būni*, كيكير *gēger*. La porte crie, برپوي *ber-būni*. Les roues de la voiture crient, مك رود كريت ايت *maka rōda karēta itu gēger.*

CRIER, v. a., برسرو *ber-serū*, مپرو *meñerū*, برسروكن *ber-serū-kan*. — vengeance, برسرو منت توله *ber-serū minta tūlah*. — miséricorde, برسرو منت كسين *ber-serū minta kasih - an*. Elle criait ses fleurs

(à vendre), ای برسر و اکن اکن بڭاک *ia ber-serū-serū-kan ākan bungā-ña*.

CRIER, proclamer, مبری تاهوسرت *mem-brī tāhu serta memūkul xānang*, منچانڭکن *men-xānang-kan*, منوبتن *me-nōbat-kan*.

ORIEUR, EUSE, s., qui crie, یڭ *yang ber-teriak*, یڭ برسر و *yang ber-serū*. — de mosquée, qui appelle à la prière, موزن *mu-ezzin*.

CRIEUR public, اورڭ یڭ مومکل چانڭ *orang yang memūkul xānang*, یڭ *yang me-nōbat-kan*, منوبتن *yang me-nōbat-kan*, یڭ مبری تاهو *yang mem-brī tāhu*.

CRIME, s. m., کسلاهن *sālah*, ساله *ka-salah-an*, دوس *dōsa*, ذنب *dzenb*, فرېواتن یڭ جاھت *per-buāt-an yang jāhat*, فرېواتن یڭ کښت *per-buāt-an yang kapista*. — prémédité, ساله دڭن سڭاج *sālah dengan sangāja*. — de lèse-majesté, ساله لاون راج *sālah lāwan rāja*. Commettre un —, بربوت ساله *ber-būat sālah*. Etre dans l'habitude du —, جادی ییاس بردوس *jādi biāsa ber-dōsa*. Se repentir de ses crimes, برتوبه درڭد دسداس *ber-tōbat deri-pada dosa-dosā-ña*. Faire un — à quelqu'un, اورڭ مېلاهی *meñalāh-i orang*.

Loc. Il n'a pas fait un grand —, تیاد بائق سالهن *tiāda bāñak sālah-ña*.

CRIMINEL, LE, adj., برسلاهن *ber-salāh-an*, بردوس *ber-dōsa*, یڭ جاھت *yang jāhat*. Homme —, اورڭ بردوس *orang ber-dōsa*. Action —, فرېواتن یڭ ساله *per-buāt-an yang sālah*. Pensée criminelle, فکیرن یڭ جاھت *pikīr-an yang jāhat*. Code —, مشکمن *undang-undang meng-hukum-kan orang ber-salāh-an*. Tribunal —, مجلس حکم بسر *mejlīs hukum besār*. Procès —, بچار *bixāra di-hukum besār*.

ORIMINEL, LE, s., اورڭ برسلاهن *orang ber-salāh-an*, یڭ دحکمن *orang yang di-hukum-kan*. Condamner un —, مشکمن اورڭ برسلاهن *meng-hukum-kan orang ber-salāh-an*. Exécuter un —, ممونه اورڭ یڭ *mem-būnuh orang yang di-hukum-kan*.

CRIMINELLEMENT, adv., دڭن ساله *dengan sālah*, اتس فری برسلاهن *atas prī ber-salāh-an*.

CRIN, s. m., رمبت کُښ *rambut gambung*, رمبت لهر دان رمبت ایکر *rambut lêher dān rambut ikor kūda*. — noir, رمبت کُښ یڭ هیت *rambut gambung yang hitam*.

CRIN végétal, کومو *ijuk*, گموتی *gemūti*.

CRINIÈRE, s. f., کُمبُخ *gambung*.
— du cheval, کُمبُخ کُود *gambung kūda*. — du lion, کُمبُخ سِيخ *gambung sīga*.

CRINIFÈRE ou CRINIGÈRE, adj., qui a une crinière, بَرکُمبُخ *ber-gambung*. Les animaux crinifères, بَنَاتَخ *binātang* yang *ber-gambung*.

CRIQUE, s. f., anse, تَلُق *teluk*, قَلْبُوهُن کُچَل *pe-labūh-an kexıl*.

CRISE, s. f., changement subit dans une maladie, حَال اِبَاهِن *hāl ubāh-an*, فَنجَرَايِن فُپَاکَت *pen-xerēy-an peñākūt*.

CRISPATION, s. f., contraction, حَال فُورِي کُرُوکَت *hāl ber-kerūt*, پَرِي کُرُوکُت *prī kerūkūt*, کُرُوکُتِن *kerukūt-an*.

CRISPÉ, E, part. pas. du v. *crisper*, بَرکُرُوکَت *ber-kerūt*, کُرُوکُت *kerūkūt*, تَرَاوَل *ter-ulum*, کِسُوت *kisut*.

CRISPER, v. a., causer de la crispation, مَغْرُتِکَن *mergerūt-kan*, مَغْرُکُتِکَن *mengerūkūt-kan*, مَغْسِيت *mergisut*, مَنجَدِيکَن اَوَل *men-jadī-kan ulum*.

SE CRISPER, v. pron., اَوَل *ulum*, مَنجَدِيکَر *men-jadi kerūt*.

CRISS, s. m., کَرِس *krīs*. Le fourreau d'un —, سَارُخ کَرِس *sārang krīs*.

CRISSER, v. n., grincer les dents, گَرَت *gerət*, گَرَت گِيکِي *gerət gīgi*.

CRISTAL, s. m., هَبَلُر *hablūr*, فُلْبَن *palumban*, نِيلُر *nīlūr*. Verre de —, گِلَس هَبَلُر *glās hablūr*. — de roche, بَاتُو فُلْبَن *hablūr gūnurg*, هَبَلُر کُونُخ *bātu palumban*.

CRISTALLERIE, s. f., art de faire le cristal, عِلْم هَبَلُر *ilmu hablūr*.

CRISTALLERIE, fabrique de cristal, دَاوَر تُوکُخ هَبَلُر *dāpur tūkang hablūr*.

CRISTALLISÉ, E, part. pas. du v. cristalliser, جَادِي هَبَلُر *jādī hablūr*, جَادِي بَکُو *jādī bakū*.

CRISTALLISER, v. a., congeler, مَبکُوکَن دَغَن رُوث *mem-bakū-kan dengan rūpa hablūr*.

SE CRISTALLISER, v. pron. مَنجَدِيکَر *men-jādī hablūr*, مَنجَدِيکَر بَکُو *men-jādī bakū*, دَغَن رُوث هَبَلُر *dengan rūpa hablūr*, مَنجَدِيکَر بَکُو *men-jādī bakū se-perti gūla bātu*.

CRITERIUM, s. m., تَنَد فُغَنَل *tanda pegenəl*, عِلَامَة *alāmat*.

CRITIQUE, adj., dangereux, بَرهَي *ber-bahāya*, بَرْمَار *ber-māra*. Le moment —, کَتِيک بَهَي *kotika bahāya*.

CRITIQUE, s. f., art de juger, d'examiner, عِلْم مَرَقَس *ilmu mem-reksa*.

CRITIQUE, censure, قَنَدُوهُن *penu-dūh-an*, حَال مَنجَلَا *hāl men-xelā*.

CRITIQUE, s. m., celui qui examine les ouvrages d'esprit, یخ مرقس سورت

yang memreksa sūrat, یخ مرقس
yang memreksa tulis-an. تلیسن

CRITIQUER, v. a., examiner et censurer un ouvrage, ممرقس mem-reksa, منچلا men-xelā, مخهرق meng-hardik, منوده menūduh, منچلاء men-xelā-i, مندوه me-nudūh-i.

CRITIQUEUR, s. m., qui aime à censurer, منچلا orang yang sūka men-xelā, اورغ یخ سوك meng-hardik.

CROASSER, v. n., برتریق ber-teriak, برسوار ber-suāra.

CROCHET et CROC, s. m., کایت kait, گایت gait, قغکایت peng-gait, کوس kūsa, سوسق sūsuk. — de fer, فاکو, کایت kait besi. Clou à —, کایت paku dengan kait.

CROCHET, pour ouvrir les serrures, کنچی peng-gait mem-buka kunxi.

CROCHETS de porte-faix, کالس gālas.

CROCHETER, v. a., ouvrir avec un crochet, مېوک دغن کایت mem-buka dengan kait. — une serrure, مېوک کنچی دغن کایت mem-buka kunxi dengan kait.

CROCHETEUR, s. m., porte-faix, اورغ فیکل orang pikul, اورغ کولی

orang kuli. اورغ قغسوخ orang peng-ūsur.

CROCHU, E, adj., recourbé, سروف sa-rūpa kait. — comme un hameçon, سروف مات کایل sa-rūpa mātā kail.

Prov. Avoir les mains crochues, سوك منچوری sūka men-xūri.

CROCODILE, s. m., بوی buāya. Saisi par un —, دچکو بوی di-xekaw buāya.

Loc. Larmes de crocodile, ایر ayer mātā pura-pura.

CROIRE, v. a., estimer une chose véritable, فرچای perxāya, هارث hārap, مخهارف meng-hārap. — en Dieu, فرچای کفدالله per-xāya ka-pada allah, هارث کفدالله hārap ka-pada allah. Je crois, همب فرچای hamba perxāya. Ne croyez pas, جاغت فرچای jāngan perxāya. Il croit par ses aumônes acquérir des mérites, هارث ای مندافت فبال درفد hārap ia men-dāpat pahāla deri-pada mem-brī sedekāt. — en soi, هارث اکن سندیرین hārap ākan sendiri-ña.

CROIRE, penser, présumer, فیکر pikir, کیر kira, مغیر mengira. Je le crois bon, همب فیکر ای بایق hamba pikir ia baik. Je croyais que vous étiez encore au lit, مک

مکیر تون لاکي تيدر *maka hamba kira tūan lāgi tīdor*.

CROIRE, s'imaginer, سځک *sangka*, مېښکان *meñangkā-kan*. Croyez-vous que je serai votre esclave? سځکا که کامو هو اکو اکن جادی هېام *sangka-kah kāmū bahwa āku ākan jādi hambū-mu*.

SE CROIRE, s'imaginer, سځک *sangka*. Il se croit brave, مک ای *maka īa sangka dirī-ña berāni*. Il se croit tout permis, مک ای سځک سمان جادی *maka īa sangka samuā-ña jādi ḥalāl pada dirī-ña*.

CROISADE, s. f., ligue contre les infidèles, فرغ سبیل الله *prang sebīl allah*, فرغ اورغ مسیحی لاون اورغ *prang ōrang mesēhi lāwan ōrang islām*.

CROISÉ, s. m., qui combat les infidèles, یغ بر فرغ لاون اورغ اسلام *yāḡ ber-prang lāwan ōrang islām*.

CROISÉ, E, part. pas. du v. croiser, سروث *sa-rūpa ṣalīb*, سروث *sa-rūpa pentang*.

CROISÉ, traversé, دلتنغ *di-lintang*.

Loc. Se tenir les bras croisés, تیاد بکرج *tiādabe-karja*. Feu croisé, *tembak lintang-lintang*. Etre assis les jambes croisées, دودق *dūduk ber-sīla*.

CROISÉE, s. f., ouverture dans un mur, جندیل *jandēla*, تشگف *tingkap*.

Une grande —, جندیل بسر *jandēla besār*. Ouvrir la —, مېوک جندیل *mem-būka jandēla*. Une maison avec ses portes et ses croisées, رومه دغن فتو جندیل *rūmah dēḡan pintu jandēla*.

CROISER, v. a., disposer en forme de croix, مېوبه دغن روڤ صلیب *mem-būbuh dēḡan rūpa ṣalīb*, ملتشکن *me-lintang-kan*. — des branches d'arbre, مېوبه چاپخ ۲ څوهن کایو دغن *mem-būbuh xābang-xābang pōhon kāyu dēḡan rūpa ṣalīb*.

CROISER, traverser, ملتغ *me-lintang*. — un chemin, ملتغ جالان *me-lintang jālān*. Un accident qui croise les desseins, بنچان یغ ملتغ *benxāna yāḡ me-lintang*.

CROISER les races, مفرجتکن *mem-per-jantan-kan binātang deri dūa jenis*.

CROISER, t. de mar., faire une croisière, ملغلغ مایر *memāyar, melanglang*. — quelque part, — contre quelqu'un, میاری *memayār-i*.

SE CROISER, v. pron., se rencontrer, برلنغ لتاغ *ber-lintang-lintang-an*.

SE CROISER, s'engager dans une croisade, ماسق فرغ لاون اورغ اسلام *māsuk prang lāwan ōrang islām*.

CROISEUR, s. m. (navire), قراهو *prāhu pāyar*.

CROISEUR (capitaine), کفیتن قراهو *kapitan prāhu pāyar*.

CROISIÈRE, s. f., حال برلایر قراهو *hāl ber-lāyar prāhu pāyar*.
La — a duré un mois, قراهو قایر *prāhu pāyar* itu sudah ber-lāyar sa-būlan lamā-ña.

CROISSANCE, s. f., تمباهن *tambāh-an*, حال جادی *tumbuh-an*, قریپان *hāl jādi besār*, پسر *per-baṇak-an*. Cet arbre n'a pas encore pris toute sa —, قوهن ایت بل *pōhon itu belum sampey tumbūh-an-ña*. Cet animal n'a pas encore atteint toute sa —, بناتخ *binātang itu belum sampey besār-ña*.

CROISSANT, s. m., figure de la nouvelle lune, بولن لشکخ *būlan lengkung*, بولن تمل *būlan timbul*.

CROISSANT, E, adj., qui croît, یخ *yang ber-tambah*, یخ برتبه *yang ber-tambah-tambah*. Des richesses croissantes, یخ برتبه *ka-kayā-an yang ber-tambah*. Que la gloire de Votre Majesté soit toujours croissante, دولت شاه عالم *dawlat šāh ālam ber-tambah-tambah-lah*.

CROÎTRE, v. n., augmenter, برتبه *men-jādi ber-tambah*.

besār, منجادی بايق *men-jādi bāṇak*. L'enfant croissait, مک کانتق ایت *maka kānak itu ber-tambah-lah besār-ña*. Croissez en grâce, دالم حال *hendak-lah kāmū ber-tambah-tambah dālam hāl niṁet*. Croissez et multipliez, براتق ۲ له کامو *ber-ānak-ānak-lah kāmū dān ber-tambah-tambah-lah kāmū*. Ses richesses croissent, کیکائن جادی بايق *ka-kayā-an-ña jādi bāṇak*. Les jours croissent, مک هاری جادی لبه فتحخ *maka hāri jādi lebēh panjang*. — en force, جادی لبه قوه *jādi lebēh kūwat*. Faire —, منمېکن *menambah-kan*, ممېر بايقکن *mem-per-bāṇak-kan*.

CROÎTRE, pousser, végétér, برتبه *ber-tumbuh*. — comme l'herbe, برتبه سمرت رمفت *ber-tumbuh se-perti rumput*. Une tête sur laquelle il ne croît pas de cheveux, کفال *kapāla yang tiāda tumbuh rambut*. Considérez comment croissent les lis des champs, هندقله کامو مغامتائی بوغ باکخ دفادغ *hendak-lah kāmū meng-āmat-amāt-i būrga bākung di-pādang bagimāna ia ber-tumbuh*. Faire —, منمېکن *menumbuhkan*.

CROIX, s. f., صليب *ṣalīb*, قنق *pen-tang*. Le signe de la —, تند صليب *tanda ṣalīb*. L'image de la —, فاتخ *pātung ṣalīb*. L'étendard de la —, بندير صليب *bandera ṣalīb*. Le bois de la —, کايو صليب *kāyu ṣalīb*. Les bras de la —, کايو لتخ *kāyu lintang ṣalīb*. La vraie صليب *ṣalīb yang atas-ña tūhan isa sudah di-ṣalīb-kan*. Faire le signe de la —, مپوت تند صليب *mem-būat tanda ṣalīb*. Planter une —, مندریکن صليب *men-dirikan ṣalīb*. Adorer la —, مپه صليب *meñembah ṣalīb*. Porter la —, مپیکل صليب *memikul ṣalīb*. Une — ornée de diamants, صليب یخ دتاتمکن *ṣalīb yang di-tātah-kan intan*. Sacrifice de la —, فرسبیلین یخ داتس *per-sambilih-an yang di-atas ṣalīb*, فرسباهن صليب *per-sembah-an ṣalīb*. La mort de la —, کمتین موت صليب *maut ṣalīb*, کمتین فد *ka-mati-an pada kāyu ṣalīb*. Le chemin de la —, جالن *jālan ṣalīb*, فرسغاکهن *jālan per-singgāh-an*. Le supplice de la —, سکس صليب *siksa ṣalīb*, حکم صليب *hukum ṣalīb*.

CROIX, Fig. Christianisme, اکام مسیحی *agāma mesēhi*. L'enseignement de la —, پشجارن مسیحی *perg-*

ajār-an mesēhi. Martyr de la —, یخ ماتى شهيد فد اکام مسیحی *yang māti šahīd pada agāma mesēhi*. Apôtre de la —, رسول یخ منخطبتکن *rasul yang men-kutbat-kan injil*.

EN CROIX, لتخ *lintang-lintang*, سروف صليب *sa-rūpa ṣalīb*. Eglise en —, گریخ سروف صليب *grēja sa-rūpa ṣalīb*.

CROIX, peine, affliction, سوسه *sūsah*, کسساهن *ka-susāh-an*, سغسار *sangsāra*. Porter sa —, کن ساکت دان سغسار دغن صبر *kena sākut dān sangsāra dengan ṣabar*.

CROIX, décoration, بنتخ *bintang*. La grand' —, بنتخ بسر *bintang besār*. Les grand' —, یخ ماکي بنتخ بسر *yang memākey bintang besār*.

CROQUE AU SEL (À LA), loc. adv., ساج دغن کارم *dengan gāram sāja*. Manger quelque chose à la —, ماکن بارغ مکانن دغن کارم ساج *mākan bārang makān-an dengan gāram sāja*.

CROQUER, v. a., ماکن بارغ مکانن *mākan bārang makān-an yang krās*, مگیکل *mergikil*. — des croûtes de pain, ماکن کولت روتی *mākan kūtīt rōti*.

Loc. — le marmot, منتی ۲ لام *me-nanti-nanti lāma*.

CROQUET, s. m., pâte croquante, نام سروف جرادق کرغ دان کرس

nāma sa-rūpa jerādik kr̃ng dān kr̃s.

CROQUIGNOLE, s. f., chiquenaude, جنت *jentit*. Donner des croquignoles, منجنت *men-jentit*.

CROQUIGNOLE, espèce de pâtisserie sèche et dure, نام سروث جرادق *nāma sa-rūpa jerādik kr̃ng dān bāñak kr̃s*.

CROQUIS, s. m., esquisse, جنت *xonto*, دینه *dīnah*, رسم *resam*.

CROSSE, s. f., bâton pastoral, تفکث اسقف *tunghat uskuf*.

CROSSE, bâton à jouer, چاتق *xātuk*. Jouer à la —, برماين چاتق *ber-māin xātuk*, بومه *ber-māin dīl*. Balle du jeu de —, دل *būah dīl*.

CROSSE de fusil, سيكو بدل *sīku bedīl*.

CROSSER, v. a., pousser avec une crosse, منچاتق *men-xātuk*.

CROSSEUR, EUSE, s., اورث فنجاتق *orang pen-xātuk*, يڭ منچاتق *yang men-xātuk*.

CROTTE, s. f., boue, لمر جالن *lumpur jālān*, ليچق *lēxak*, بيچق *bīxak*. Une rue pleine de —, جالن *jālān bīxak*. De la — jusqu'à la cheville du pied, بيچق سهڭا *bīxak sa-hir̃gu māta kākī*.

CROTTE, fiente de certains animaux, تاهي *tāhi*, بوتړ تاهي *būtir tāhi*. — de brebis, بوتړ دمب *būtir domba*.

CROTTE, E, part. pas. du v. crotter, لومړ دغن لمر *kōtor*, *lūmur dēngan lumpur*.

CROTTER, v. a., salir avec de la crotte, مغوټرکن دغن لمر *menyōtor-kan dēngan lumpur*.

CROTTIN, s. m., fiente de cheval, تاهي کود *tāhi kūda*.

CROULEMENT, s. m., éboulement, کر بوهن *ka-runtūh-an*, کر بوهن *karubūh-an*.

CROULER, v. n., tomber en s'affaisant, رته *runtuh*, روبه *rūbuh*, ربه *rebāh*. Cette maison va —, رومه *rūmah* ایت اکن رته *itu ākan runtuh*. La montagne a croulé, کونځ *gūnurg* ایت سده روبه *itu sudah rūbuh*.

CROUPE, s. f., partie postérieure des animaux, بنت *buntut*. — d'un cheval, بنت کود *buntut kūda*. Monter en —, نيکي کود بر بنت *nāik-i kūda ber-buntut*.

CROUPE d'une montagne, کمنچق *kamunxak gūnurg*.

CROUPIÈRE, s. f., امبن ايکر *ambin ikor*, تالی ايکر *tālī ikor*.

Prov. Tailler des croupières à quelqu'un, مشمبت اورث *meny-ham-*

bat orang, ممبری سوسه قد اورغ *mem-brī sūsah pada orang*.

CROUPION, s. m., فڅځځ *punggug*.

CROUPIR, v. n., se corrompre, faute de mouvement, منجادی بوسق *men-jādi būsuk sebab tenang*. Les eaux qui croupissent deviennent puantes, ایر تنغ منجادی *āyer tenang men-jādi būsuk*.

CROUSTILLE, s. f., petite croûte de pain, کولت روتی یغ کچل *kūlit rōti yang kexil*.

CROÛTE, s. f. partie extérieure du pain, کولت روتی *kūlit rōti*. Qui a de la —, برکولت *ber-kūlit*.

CROÛTE d'un ulcère, سلاقت لوك *selāput lūka*, کروفغ *kerūping*.

CROÛTE, mauvais tableau, تلیسن *tulis-an yang kūrang baik*.

CROÛTON, s. m., فوئغ کولت روتی *pūtung kūlit rōti*, فوئغ ۲ روتی کچل *pūtung-pūtung rōti kexil yang di-rendang*.

CROYABLE, adj., یغ دافت دفرچای *yang dapat di-perxayā-i*, یغ کفرچایان *yang ka-perxayā-an*.

CROYANCE, s. f., فرچای *perxāya*, امانه *amānat*. — religieuse, ایمان *īmān*, اکام اعتقاد *itikād*, agāmā. — chrétienne, اکام مسیحی *agāma mesēhi*. — musulmane, اکام اسلام *agāma islām*.

CROYANT, E, adj. et s., qui croit sa religion, برایمان *ber-īmān*, مومن *mūmin*. Les croyants, المومنین *el-mūmenīn*. Le chef des croyants, امیر المومنین *amīr el-mūmenīn*. Un — chrétien, اورغ برایمان *orang ber-īmān*, اورغ مسیحی *orang mesēhi*. Un vrai — musulman, اورغ مسلم *orang muslim*.

CRÛ, s. m., terroir où croît quelque chose, تانه مان تسامن تمبه *tānah māna tanām-an tumbuh*. Ce vin est de mon —, اغکور این *aggūr ini deri-pada hasil tanah hamba*.

CRU, E, adj., qui n'est pas cuit, منته *mentah*. De la viande crue, داکځ منته *dāging mentah*.

CRU, non apprêté, écru, کاسر *kā-sar*, منته *mentah*. Toile crue, کاین *kāin*, کاین منته *kāin kāsar*, کولت یغ بلم دسامق *kūlit yang belum di-samak*.

CRÛ, E, part. pas. du v. croître, سده *yang sudah tumbuh*, یغ سده تمبه *sudah jadi besar*.

CRU, E, part. pas. du v. croire, یغ دفرچای *yang di-perxayā-i*.

CRUAUTÉ, s. f., فراغی *perāngi tlālim*, ظالم *perāngi gemàs*, فغنیایان *perg-anīayā-an*.

CRUCHE, s. f., تمغاین *tem-pāyan*, کندی *kendi*, گوجی *gūxi*.

Une grande — à eau, بویغ *būyung*.
 Puiser de l'eau avec une grande —,
 میخمل ایر دغن بویغ *menğ - ambil*
āyer dengen būyung. Une petite —,
 گوری *gūri*. Une — d'huile, تمغاین
 میق *tempāyan mīnak*.

Fig. personne stupide, اورغ بوده
orang bōdoh.

CRUCHON, s. m., petite cruche,
 گوری *tempāyan kexil*, گوری
gūri.

CRUCIFIÉ, E, part. pas. du v. cru-
 cifier, دقتش *ter-şalib-kan*, دقتش
di-pentang.

CRUCIFIEMENT, s. m., action de
 crucifier, حال منصلیکن *hāl men-*
şalib-kan, حال ممتغ *hāl memen-*
tang.

CRUCIFIER, v. a., attacher à une
 croix, منصلیکن *men-şalib-kan*, ممتغ
mementang. Ils crucifient de nou-
 veau le fils de Dieu, ملك مریکیت
 الله *maka marika-*
itu men-şalib-kan pūla ānuḡ
allah. — la chair (se mortifier),
 منصلیکن داكغ *men-şalib-kan dā-*
gıng. — ses passions, مناهن هوا
 مناهن نفسون *menāhan hawā nepsū-ña*.

CRUCIFIX, s. m., صلیب *şalib*, قاتغ
 صلیب *pātung şalib*.

CRUCIFORME, adj., qui a la forme
 d'une croix, صلیب سروه *sa-rūpa*
şalib.

CRUCIGÈRE, adj., qui porte la
 croix, یغ میکل صلیب *yang memikül*
şalib.

CRUDITÉ, s. f., ثری یغ *prī*
yang mentah. Des crudités, مکانن
 یغ *makān-an yang mentah*.

CRUE, s. f., augmentation, تمباهن
tambāh-an. — des eaux, بنجر *ban-*
jir, ایر بزر *āyer besār*.

CRUE, croissance, تمبوهن *tumbūh-*
an.

CRUEL, LE, adj., dur, méchant,
 کرس هاتی *krās hātī*, بغس
 یغ ماکن *tlālīm*, گمس *gemās*,
 داره *yang mākan dārah*. Homme —,
 اورغ *orang bergis*, ظالم
orang tlālīm.

CRUELLEMENT, adv., avec cruauté,
 دغن *dengan bergis-ña*, دغن
 دغن *dengan tlālīm*, گمس
 گمس *dengan gemās*.

CRUMENT, adv., sans ménagement,
 دغن *dengan krās*, دغن
 دغن *dengan pergkuh-ña*.

CRURAL, E, adj., شاه فون *pāho*
pūña. Os —, تولغ *tulang pāho*.
 Veine crurale, اورت شاه *urat pāho*.

CRUSTACE, E, adj., یغ کولتن کرس
 یغ *kūlit-ña krās*.

CRYPTE, s. f., لشکر دالم تانه *lang-*
gar dālam tānah, کریج کچل دالم
 تانه *greja kexil dālam tānah*.

CUBE, s. m., solide à six faces
carrées égales, لمباك يڭ مڪان انم مك
sembāga sūwatu mōkan fursiki amfāt
yang mukā-ña anām maka sa-
suātu mukā-ña per-segi empat,
لمباك يڭ رڦان سفرت روڦ دادو ادا
sembāga yang rupā-ña seperti
rupa dādu adā-ña.

CUBER, v. a., مڃهروڪ بارڇ يڭ فڻجڇ
مڃهروڪ دان ليبر دان لاکي تڻگي ادا
meng-
hukur bārang yang panjang dān
lēbar dān lāgi tinggi adā-ña.

CUBIQUE, adj., سروڦ دادو sa-
rupa dādu, سروڦ بوہ ڦاري sa-
rupa buāh pāri.

CUEILLETTE, s. f., récolte des
fruits, ڦوڻت ڦوڻت پوڻت-ان,
pūngut-pūngut-an. — des olives,
ڦوڻت ڦوڻت پوڻت-ان zeit.

CUEILLI, E, part. pas. du v. cueil-
lir, ڦوڻت ڦوڻت ڦوڻت di-petik, ڦوڻت
pūngut.

CUEILLIR, v. a., détacher de la
tige, مڃهروڪ مڃهروڪ meng-
gentas. — une fleur, مڃهروڪ مڃهروڪ me-
metik būra.

CUEILLIR, récolter, مڃهروڪ me-
mūngut. — les fruits, مڃهروڪ مڃهروڪ
memūngut būah-buāh-an.

CUEILLOIR, s. m., ڦوڻت ڦوڻت per-
kākas memetik, ڦوڻت مڃهروڪ
per-kākas memūngut būah.

CUILLÈRE, s. f., ustensile de table,
سندوق senduk, سودوق sūduk. Le
manche d'une —, ڦوڻت ڦوڻت hūlu
senduk. Prendre à la —, مڃهروڪ
meñenduk. En forme de —, سروڦ
sa-rūpa senduk. — à pot,
سڀر گايڻ gāyung, چيدوق xīduk,
سڀر sībur.

CUILLERÉE, s. f., plein une cuil-
lère, سڀر سندوق sa-penūh-ña
senduk, سڀر سڀر sa-penūh-ña
gāyung.

CUIR, s. m., peau d'un animal,
کولت کولت کولت binā-
tang. — de buffle, کولت کولت
karbaw. — cru, کولت ڦوڻت ڦوڻت
kūlit yang belum di-samak. —
corroyé, کولت ڦوڻت ڦوڻت
di-samak. Préparer, corroyer du —,
کولت ڦوڻت مڃهروڪ meñamak kūlit.

CUIRASSE, s. f., ڦوڻت jabāh,
باجو bāju besī. Revêtez-vous de la
— de la justice, ڦوڻت ڦوڻت ڦوڻت
hendak-lah kāmū merge-
nā-kan jabāh adālet. Une — de
fer, ڦوڻت ڦوڻت ڦوڻت jabāh deri-pada
besī.

CUIRASSER, v. a., ڦوڻت ڦوڻت
mengenā-kan jabāh.

CUIRASSIER, s. m., ڦوڻت ڦوڻت
yang ber-pākey jabāh. Un régiment
de cuirassiers, ڦوڻت ڦوڻت
pasūk-an soldādo yang
ber-pākey jabāh.

CUIRE, v. a., préparer par le feu, ماسقن *me-māsak-kan*, مانتق *me-nānak*. — du riz, ماسقن ناسی *me-māsak-kan nāsi*, مانتق ناسی *menānak nāsi*. — dans l'eau, مربسکن *me-rebūs-kan*. -- dans la poêle, مزندغ *me-rendang*. — à la broche, مامچق *memāraḳ*. — des briques, ممبرک باتو بات *mem-bākar bātu bāta*.

CUIRE, faire mûrir, ماسقن *me-māsak-kan*. Le soleil cuit les fruits, متهارى ماسقن بود *mata-hāri me-māsak-kan būah*.

CUIRE, v. n., être au feu, ماسق *māsak*, برماسق *ber-māsak*. — dans l'eau, ربس *rebūs*.

CUIRE, causer une douleur âpre et aiguë, هاشت *hāngat*, قدہ *pedih*.

CUISANT, E, adj., aigu, piquant, قدہ *pedih*, هاشت *hāngat*.

CUISINE, s. f., lieu où l'on apprête les aliments, دافر *dāpur*, تمقت ماسق *tamptat māsak*, مکانن *tampat māsak makān-an*. Chef de —, کفال دافر *kapāla dāpur*. Aide de —, بودق جورو دافر *būdak jūru dāpur*. Batterie de —, سرب دافر *serba dāpur*.

CUISINE, art de préparer les aliments, علم ماسق *ilmu māsak*.

CUISINE, aliments, مکانن *makān-an*. Maigre —, مکانن یغ کورغ باق *makān-an yang kūrang bāñak*.

Faire la —, مپدیاکن مکانن *meñediā-kan makān-an*.

CUISINIER, ÈRE, s., توکخ دافر *tū-kang dāpur*, جورو دافر *jūru dāpur*, توکخ ماسق *tūkang māsak*.

CUISSE, s. f., فاه *pāho*. L'os de la —, تولغ فاه *tūlang pāho*. Une — de poulet, فاه هایم *pāho hāyam*.

CUISSON, s. f., 1°, action de cuire, حال ماسق *hāl māsak*, حال مانتق *hāl menānak*, ۲°, فنناکن *penanāk-an*, ۳°, résultat, تناکن *tanāk-an*.

CUIT, E, part. pas. du v. cuire, ماسق *māsak*, تانق *tānak*. -- dans l'eau, ربس *rebūs*. Grillé, کورغ *gō-reng*. Rôti, فغکخ *panggang*. Frit, رندغ *rendang*.

CUIT, comme la brique, la chaux, بامر *bākar*.

CUIVRE, s. m., تمباک *tembāga*, کنیغ *kunīng-an*. — rouge, تمباک دیره *tembāga mērah*. — jaune, کنیغ تمباک کونخ *tembāga kūnīng*, کنیغ *kunīng-an*. — blanc de Chine, تمباک فوته در چین *tembāga pūtih deri xīna*. Monnaie de —, وغ تمباک *wang tembāga*. Chandelier de —, کاکى *kāki*, کاکى دین در فود تمباک *kāki dīan deri-pada tembāga*.

CUIVRÉ, E, part. pas. du v. cuivrer, یغ دلافسکن تمباک *yang di-lāpis-kan tembāga*. Un navire —, کفل یغ دلافسکن تمباک *kapal yang di-lāpis-kan tembāga*.

CUIVRÉ, qui a la couleur du cuivre, اورغ يڭ ورن تباڭ *warna tembāga*. Des hommes cuivrés, اورغ يڭ ورن توبون *orang yang warna tubuh-na warna tembāga*.

CUIVRER, v. a., revêtir de cuivre, ملاشكن دغن تباڭ *me-lāpis-kan degan tembāga*.

CUL, s. m., derrière, تىڭ *tumbung*, قنتت *pantat*, قىڭغ *punggang*, بنتت *buntut*, بورت *būrit*, دبر *dubūr*. Il a reçu le fouet sur le —, دسه *di-sesāh pantat-ña*. Tomber sur le —, جاته تىڭ كتانه *jātuh tumbung ka-tānah*. — par dessus tête, بالتي بله *bālīk-belūh*.

CUL, le fond d'un vase, باوه *bāwah*, دالم *dālam*. Le — d'une bouteille, باوهن بوتل *bāwah-ña bōtol*.

CULASSE, s. f., fond d'une arme à feu, بدل ايكور *ikor bedil*.

CULBUTE, s. f., سوسغ *sūsang*, همبالاغ *humbalang-an*.

CULBUTER, v. a., مغهمبالاغ *meng-humbalang-kan*, منمىڭغن *menumbang-kan*.

CULBUTER, v. n., tomber en faisant la culbute, برهمبالاغ *ber-humbalang*, مپوسغ *meñūsang*, تىڭ *tumbang*.

CUL-DE-JATTE, s. m., اورغ تىڭ يڭ *orang timpaŋ yang tiāda dāpat ber-jālan*.

CUL-DE-SAC, s. m., لورغ ماتى *lū-rung mātī*, جالان ماتى *jālan mātī*.

CULÉE, s. f., masse de pierres pour soutenir la poussée d'un pont, تىبونن باتو يڭ منمىڭغت جىباتن *tambūnan batu yang menungkat jambātan*.

CULMINANT, E, adj., تىڭت ليه تىڭكى *tampat lebeh tinggi*. Point — d'un astre, تىڭت تىڭكى سوبه بنىڭ *tampat tinggi sa-būah bintang*. Point — d'une chaîne de montagnes, كىمىڭچىق *kamunxak gunung*.

CULOT, s. m., يڭ ليه مود *yang lebeh mūda*, يڭ بىڭيت *yang bunxit*.

CULOT, résidu qui se forme dans le foyer d'une pipe, تاهى ڭيڭ مغهيسف *tāhi pīpa meng-hisap tembāko*.

CULOTTE, s. f., سلور *selūwar*, سروال *serwāl*. — de velours, سلور بلودو *selūwar belūdu*. Porter des culottes, سلور ماماكى *memākey selūwar*.

Loc. Cette femme porte la —, مك قىرمقون ايت ڭون عمرنتهكن لكين *maka perampūan itu pūn memarentah-kan lakī-ña*.

CULOTTIER, v. a., mettre en culotte, مغهنگان سلور *mengenā-kan selūwar*.

CULOTTIER une pipe, مغهيسكن ڭيڭ *meng-hitam-kan pīpa serta meng-hisap tembāko*.

CULOTTIER, ÈRE, s., سلور توكغ *tūkang selūwar*.

CULPABILITÉ, s. f., فرسلاهن *per-salāh-an*, دوس *dōsa*.

CULTE, s. m., بقتی *bakti*, بقتیین *ka-bakti-an*. —, prière, سمبیخ *sembahyang*, اکام *agāma*. — du vrai Dieu, بقتی قد الله *bakti pada allah*. — intérieur, دالم هاتی *sembahyang dālam hāti*. — des idoles, سمبیخ قد برهال *sembahyang pada berhāla*. — établi, اکام زکری *agāma nagrī*. Liberté des cultes, حال بیس اکام *hāl bēbas agāma*.

CULTIVABLE, adj., propre à la culture, یغ دافت دفراسه *yang dāpat di-per-ūsah*, یغ دافت دکرچاکن *yang dāpat di-karjā-kan*.

CULTIVATEUR, s. m., qui cultive la terre, اورخ فراسه تانه *orang per-ūsah tānah*, اورخ برلادغ *orang ber-lādang*. — de riz, اورخ بکرج ساوه *orang be-karjā sāwah*.

CULTIVÉ, E, part. pas. du verbe cultiver, دکرچاکن تفراسه *te-per-ūsah*, دکرچاکن بندغ *di-karjā-kan*. Terre cultivée, بندغ *bendang*. — en riz, ساوه *sāwah*, لادغ *lādang*.

CULTIVER, v. a., la terre, فراسه تانه *per-ūsah tānah*. — les plantes, منام *menānam*. — des terres à riz, مرغچاکن ساوه *mergarjā-kan sāwah*, مرغچاکن لادغ *mergarjā-kan lādang*.

— la vigne, منام ثوهن اغکور *me-nānam pōhon arggūr*.

CULTIVER, s'adonner à des études, بلاجر *bel-ājar*. — les sciences, بلاجر علم *bel-ājar ilmu-ilmu*, منتت علم *menuntut ilmu*.

CULTIVER, conserver, entretenir, ملهار *memelihāra*. — ses amis, ملهار صحابة *memelihāra ṣoḥābat-ṣoḥābat-ña*.

CULTURE, s. f., de la terre, فراوساهن *per-ūsah-an*, کرج تانه *karjā tānah*.

CUMIN, s. m., جنتن *jintan*. — noir, جنتن هیتم *jintan hitam*.

CUMUL, s. m., حال منبن *hāl menimbun*. — d'emplois, حال منجاوت قد دو جواتن سکالی *hāl menjāwat pada dūa jawāt-an sa-kālī*.

CUMULER, v. a., réunir, منبن *menimbun*, مشهمشن *merg-himpun*. — des emplois, منجاوت قد دو جواتن سکالی *men-jāwat pada dūa jawāt-an sa-kālī*. — des traitements, منداقت گاجی در دو فیهق سکالی *men-dāpat gāji deri dūa pihak sa-kālī*.

CUNÉIFORME, adj., یغ رفاک روٹ *yang rupā-ña rūpa bāji*.

CUPIDE, adj., avide, طمع *orang tema*. — avare, کیکر *kikīr*.

CUPIDITÉ, s. f., désir immodéré, کئشین *ka-īngīn-an*, لوب *lōba*. —, avarice, ککیرن *kikīr-an*. —, con-

cupiscence, هوا نفسو *hawā nefsū*.
 Satisfaire sa —, منورت هوا نفسون *menūrut hawā nefsū-ña*,
 ممنوهى *memenūh-i nefsū-ña*.

CURABLE, adj., qui peut être guéri,
 يڭ دافت دسمېکن *yang dāpat di-*
sembuh-kan, يڭ دافت دتواری *yang*
dāpat di-tawār-i.

CURAGE, s. m., حال مغبل لفر *hāl*
meng-ambil lumpur.

CURATELLE, s. f., charge de cura-
 teur, ولاية *wilāyet*, ولي *jawāt-an walī*.
 Enfant sous la —, اتق يڭ دباوه ولي
ānak yang di-bāwah walī.

CUBATEUR, TRICE, s., administra-
 teur de biens, قشغو *perg-ampu*,
 ولي *walī*, خفير *kāfir*.

CUROUMA, s. m., safran, سځند
seganda, کښت *kunñit*.

CURE, s. f., soin, souci, فدولي
pedūli, چنت *xinta*, جاک *jāga*.
 N'avoir —, تياد فدولي *tiāda pedūli*,
 تياد چنت *tiāda xinta*.

CURE, traitement d'une maladie,
 حال مېه *hāl meñembuh*, حال
 مځاني *hāl meng-obāt-i*, قنار *penā-*
war.

CUBE, s. f., paroisse, موم *mūkim*.

CURÉ, s. m., امام کبال موم *imām*
gombāla mūkim.

Prov. Gros-Jean qui remontre
 à son —, اورغ بيل هندق مځاجر,

اورغ قدى *orang bebāl hendak*
meng-ajar orang pandey.

CURE-DENT, s. m., چځکل کيکي
xurkil gigi.

CURÉE, s. f., بهکين فربروون يڭ
bahagī-an per-burū-an yang di-brī pada
anjing per-burū-an itu.

Loc. Âpre à la —, ساعت برلوب
sāngat ber-lōba ākan lāba.

CURE-OREILLE, s. m., چځکل تليغ
xurkil telinga.

CURER, v. a., nettoyer, مېچيکن
meñuxi-kan, ممبرسېکن *mem-bersih-*
kan. — la charrue, تځکال
meñuxi-kan targāla.

CURER, ôter la boue, les immon-
 dices, مغبل لفر *meng-ambil lum-*
pur, مغبل سمځه *meng-ambil sam-*
pah. — un puits, لفر دردام
meng-ambil lumpur deri
dālam prīgi.

CURER, nettoyer avec un instru-
 ment pointu, منچځکل *men-xurkil*.
 — les dents, منچځکل کيکي
men-xurkil gigi.

CURETTE, s. f., فركاڪس کچل مېچيکن
perkākas kezil meñuxi-kan
 بارغ *bārang*, چځکل *xurkil*,
 قشگار *perg-gāruk*.

CURIEUX, EUSE, adj., qui a l'en-
 vie de savoir, کلځگار *kelangāra*, يڭ
 سوك *yang sūka ber-ajar*,
 سوك دغر خبر *sūka dengar kabār*.

CURIEUX, rare, جارع *indah*, جارح *jārang*, ماهل *māhal*, ترحیران *ter-heirān*. Un livre — کتاب یخ انده *kitāb yang indah*.

CURIOSITÉ, s. f., désir de savoir, کئغین اکن براجر *ka-irgin-an akan ber-ajar*, رندو اکن تاهو *rindu akan tahu*.

CURIOSITÉ, chose curieuse, بارغ *bārang yang indah*, نادره *nādirat*. Collection de curiosités, فرهمقونن بارغ ۲ یخ انده *per-himpūn-an bārang-bārang yang indah*.

CUTANÉ, E, adj., de la peau, در کولت *deri kūlit*, کولت فون *kūlit pūña*. Maladie cutanée, فپاکت کولت *peñākūt kūlit*.

CUVE, s. f., sorte de grand tonneau, تغ *tong*, فاسو *pāsu*, بجانہ *bejānah*. — en bois, فاسو کایو *pāsu kāyu*, بجانہ کایو *bejānah kāyu*. — en maçonnerie, بجان *baxāna*.

CUVÉE, s. f., contenu d'une cuve, سفنہ بجانہ *sa-penūh-ña bejānah*, سفنہ فاسو *sa-penūh-ña pāsu*.

CUVER, v. n., fermenter dans la cuve, تئگل دالم بجانہ اکن برخیر *tinggal dālam bejānah akan ber-kamir*.

CUVER, v. a., son vin, تیدر مابق *tidor mābuk*.

CUVETTE, s. f., فاسو کچل *pāsu kexil*, فاسو چوچی موک *pāsu xūxi mūka*.

CUVIER, s. m., cuve pour la lessive, فاسو توکغ بنار *pāsu tūkang bināra*.

CYCLE, s. m., période d'un certain nombre d'années, فرادارن وقت *per-idār-an waktu*. Le — lunaire est de dix-neuf ans, فرادارن وقت بولن *per-idār-an waktu bulan* سمیلن بلس تاهو لاک *per-idār-an waktu bulan sambilan belās tāhun lamā-ña*. Le — solaire est de vingt-huit ans, فرادارن وقت متهاری *per-idār-an waktu mata-hāri* دو قوله دلاقن تاهن لاک *dua puloh du-lāpan tāhun lamā-ña*.

Les Malais ont pris des Javanais un cycle de huit années qu'ils nomment *windu* رندو. Les huit années de ce cycle portent les noms suivants: 1° الف *alip*; 2° عها *ehē*; 3° جیم اول *jīm awal*; 4° جی *jē*; 5° دال *dāl*; 6° با *bē*; 7° واو *wāu*; 8° جیم اخر *jīm ākīr*. Les Malais ont encore un cycle de douze ans qu'ils nomment ممبرغ *mamberg*.

CYCLOPE, s. m., نام سواتو جنس *nāma suātu jenis* رقساس یخ برمات ساتو دتغه داهی *raksāsa yang ber-māta sātu di-tergah dāhi*.

CYGNE, s. m., oiseau du genre de l'oie, سواتو جنس بورغ یخ سفرت *suātu jenis burung yang se-perti hangsa*.

CYLINDRE, s. m., solide, long et rond, باتاغ *bātaṅ būlat*, باتاغ بولت *bātaṅ būlat*, باتاغ فارس *bātaṅ pāras*.

CYLINDRIQUE, adj., فارس *pāras*, سا-رُپا تیغ بولت *sa-rūpa tīṅ būlat*.

CYMBALE, s. f., instrument d'airain, چراچق *xerāxap*, چراچق *xerāxak*. Jouer des cymbales, ممیتق چراچق *memetīk xerāxap*.

CYNIQUE, adj., impudent, obscène, چابل *xābul*, چاندال *xan-dāla*, دکان *dōkāna*, گاتل *gātal*.

Un homme —, اورخ چابل *ōrang xābul*. Langage —, فرکتان چابل *per-katā-an xābul*.

CYNISME, s. m., impudence, فرچبولن *per-xabūl-an*, کلکون یغ چابل *ka-lakū-an yang xābul*, فری چندان *pri xandāla*.

CYNORHODON, s. m., rosier sauvage, ماور هوتن *māwar hūtan*.

CYPRÈS, s. m., ثوهن چمار *pōhon xemūra*, سرو *serū*.

D

D, s. m., دی *de*, la quatrième lettre de l'alphabet, حرف یغ کشت *huruf yang ka-ampat deri alif-bā-tā*.

D majuscule, دی بسر *de besār*.

D minuscule, دی کچل *de kexil*.

DA, interj., له *lah*, ثون *pūn*, سغکه *sungguh*. Oui-dà, یاله *yā-lah*, یاقون *yā pūn*, یاسغکه *yā sungguh*. Nenni-dà, تیدقله *tīdak-lah*.

D'ABORD, loc. adv., دهولو *dahūlu*, ملول *mula-mūla*. v. ABORD.

D'ACCORD, loc. adv., دغن سهاتی *dengan sa-hāti*, دغن سچار *dengan sa-bixāra*.

DADAIS, s. m., nigaud, اورخ بوده *ōrang bōdoh*.

DAGUE, s. f., espèce de poignard, خنجر *kanjar*.

DAIGNER, v. n., برکنن *ber-kenàn*, سوك *sūka*, رضا *redlā*, هندق *hendak*. Il ne daigne pas m'écouter, تیاد ای برکنن دغر اکن همب *tiāda ia ber-kenàn dengar ākan hamba*.

D'AILLEURS, loc. adv. v. AILLEURS,

DAIM, s. m., bête fauve, نافه *nāpuh*.

DAIS, s. m., لاغت ۲ *tenda*, لāngit-lāngit. —, dont on se sert dans les processions, تند یغ داوشخ *tenda yang di-ūsung*.

DALLE, s. f., tablette de pierre, باتوداسر *bātu dāsar*.

DALLER, v. a., محبوبه باتو داسر *mem-būbuh bātu dāsar*, منداسرکن *men-dāsar-kan* دغن باتو *bātu*. — en marbre, منداسرکن دغن باتو *men-dāsar-kan dengan bātu marmor*.

DALMATIQUE, s. f., vêtement des diacres, باجو اورخ شماس *bāju orang semmās*, باجو سمپيخ قدس *bāju sembahyang kudus*.

DALOT, s. m., لوبخ ایرکلور *lobang ayer ka-luar*.

DAMAS, s. m., étoffe, کیمکا *kimkā*. — cramoisi, کیمکا قرمزی *kimkā keir-mizi*. — blanc, کیمکا ثوته *kimkā pūtih*. Rideaux de —, تیری درقد, کیمکا *tirey deri-pada kimkā*.

DAMASQUINAGE, s. m., فامر *pāmur*, کوره *kūreh*.

DAMASQUINÉ, E, part. pas. du v. damasquiner, فامر *ber-pāmur*, کوره *kūreh*, برکوره *ber-kūreh*.

DAMASQUINER, v. a., محبوبه فامر *mem-būat pāmur*, ممبرفامرکن *mem-ber-pāmur-kan*. — la lame d'un criss, محبوبه فامر قد مات کرس *mem-būat pāmur pada mātā kriss*.

DAMASQUINEUR, s. m., توکخ فامر *tukang pāmur*.

DAMASSÉ, E, part. pas. du verbe damasser, یغ بر بوع سمرت کیمکا *yang*

ber-bunga seperti kimkā. Linge —, کاین یغ بر بوع سمرت کیمکا *kāin yang ber-bunga seperti kimkā*.

DAMASSER, v. a., مهور کاین کیمکا *mem-būat kāin kimkā*.

DAME, s. f., femme de qualité, ستی *seti*, تون *tuan*, نون *nōna*. Notre —, ستی مریم *seti marīam*.

DAME, maîtresse de maison, mère de famille, اعوان او عوان *awān*, انچی *enci*.

DAME, celle que l'on aime, پای *nāi*.

DAME d'honneur, — du palais, دغ *dang*, دایغ *dāyang*, درادغ *darā-dang*.

DAME, s. f., pion au jeu de dames, بوه افیت *būah apit*, افیت *apit*, افیت *apit-an*, بوه چاتر *būah xatur*. Jeu de dames, ماین چاتر *māin xatur*, فاسخ ماین *māin pāsang*. Jouer aux dames, بر ماین چاتر *ber-māin xatur*, بر ماین فاسخ *ber-māin pāsang*.

DAME-JEANNE, s. f., grosse bouteille, بوتل بسر *bōtol besar*.

DAMER, v. a., منجدیکن دو بوه چاتر, بر فاسخ *men-jadi-kan dua būah xatur ber-pāsang*.

DAMIER, s. m., فافن چاتر *pāpan xatur*, فافن افیت *pāpan apit*, افیت *apit-an*. Les cases du —, تافن چاتر *tāpak xatur*.

DAMNABLE, adj., qui mérite damnation, هارس دحکمن *hārus di-hukum-kan*, هارس مرسای سغسار *hārus me-rasā-i sangsāra* دالم نارک *dālam nāraka*.

DAMNATION, s. f., حکومن *hukūm-an*, کتوک *kūtuk*, سقس نارک *sikṣa nāraka*. — éternelle, کتوک یغ ککل *kūtuk yang kakāl*.

DAMNÉ, E, part. pas. du v. damner, سده کن حکم *di-kūtuk*, دکتوک *di-kūtuk*, sudah kena hukum. Les damnés, ایسی نارک *isi nāraka*.

DAMNER, v. a., متحکمن کن مرسای *meng-hukum-kan* دالم نارک *dālam nāraka*.

SE DAMNER, v. pron., هیلغ جوان *hīlag jiwā-ña*.

DANDIN, s. m., niais, اورغ ییغ *orang bīngung*, اورغ بوده *orang bō-doh*.

DANDINER, v. n., بردوین *ber-dūyun-dūyun*, براولغ *ber-ōlīng*, ملغ *me-lergang*.

SE DANDINER en marchant, برجالن *ber-jālan* serta *ber-dūyun-dūyun*.

DANGER, s. m., péril, بهای *bahāya*, مار *māra*, مرهای *mara-bahāya*. — de mort, بهای موت *bahāya maut*. En —, برهای *ber-bahāya*. Mettre en —, ممبری بهای *mem-brī*

bahāya. Courir un —, بوله کن بهای *būleh kena bahāya*. Mettre sa vie en —, بلنجاکن جیو *belanjā-kan jīwa*. Afin que Dieu vous garde de tout —, سفای تون هب دلهراکن *supāya tūan hamba di-peliharā-kan allah deri-pada segala mara-bahāya*.

DANGEREUX, EUSE, adj., qui met en danger, یغ ممبری بهای *yang mem-brī bahāya*, برهای *ber-bahāya*, برمار *ber-māra*. Un endroit — sur mer, تمفت یغ برهای دلاوت *tampat yang ber-bahāya di-lāut*. Un homme —, اورغ جاهت *orang jā-hat*, اورغ یغ ترلالو ییس *orang yang ter-lālu bīsa*. Une blessure dangereuse, لوك فایه *lūka pāyah*.

DANS, prép., دالم *dālam*, ددالم *di-dālam*, دغن *pada*, د *di*, فد *pada*, دالم *bi*. — votre main, دالم *dālam tāngan tūan*. — la maison, دالم رومه *dālam rūmah*. — son cœur, دالم هتین *dālam hati-ña*. — le pays, ددالم نگرى *di-dālam nagrī*. — le ciel, ددالم سورک *di-dālam suwarga*. La vie de l'homme — ce monde, کهدوفن اورغ مانسی *ka-hidūp-an orang mānusīa dālam dunīa ini*. Etre — l'embarras, اد دالم کسساهن *ada dālam ka-susāh-an*.

DANS, sans mouvement vers, se rend par د *di*, ددالم *di-dālam*. Il est — la maison, ای اد درومه *ia ada di-rūmah*. Il est — la forêt, ای اد دهوتن *ia ada di-hūtan*. Il se promène — le jardin, ای برجالن *ia ber-jālan di-dālam* *kebōn*. Il demeure — la ville, ای ای *ia ber-dālam* *kebōn*. Il demeure — la ville, ای ای *ia dūdūk di-dālam* *nagrī*.

DANS, avec mouvement vers, se rend par ک *ka*, کفد *pada*, کفد *ka-pada*. Il va — son pays, ای ای *ia pergi ka-nagrī-ña*.

DANS avec un mot indiquant le temps, فد *pada*. Dans les temps anciens, فد دهولو کال *pada dahūlu kāla*, فد فربکال *pada purba-kāla*. — le temps de la famine, فد وقت *pada waktu ka-lapār-an*. — l'année quatre cents, فد تاهن *pada tāhun ka-ampat rātus*.

DANS, signifiant avec, دغن *dengan*. — une bonne intention, دغن سهاج یغ بایق *dengan sahaja yang baik*.

Loc. Tomber dans la pauvreté, جادی مسکین *jādi meskīn*. Bien avant dans la nuit, سمعی جاوه مالم *sampey jāuh mālām*. Entrer dans une grande colère, جادی بایق ماره *jādi bāñak mārāh*. Etre dans l'erreur, برسست *ber-sesāt*. Savant

dans les sciences, فهم فده علم *fehēm pada ilmu*.

Avec les verbes entrer, pénétrer, dans ne se rend pas en malais. Entrer dans la maison, ماسق رومه *māsuk rūmah*. Le glaive pénétra dans la tête, مک فده فون ماسق کفال *maka pedung pūn māsuk kapāla*.

DANSANT, part. prés. du v. danser, تتراری *ter-tārī*, یغ برتاری *yang bertārī*.

DANSE, s. f., تارین *tārī*, فنرین *penarī-an*. Sa — était gracieuse, ترالو انده ۲ ترین *ter-lālu indah tarī-ña*. Aimer la —, سوك *sūka menārī*. Salle de —, بالی اورخ مناری *bāley orang menārī*. Maître de —, گورو مناری *gūru menārī*. Celui qui mène la —, فقهولو مناری *panghūlu menārī*.

DANSER, v. n., برتاری *ber-tārī*, مناری *menārī*. — en mesure, دغن منورت راکم *menārī dengan menūrut rāgam*. Inviter à —, منت *menta menārī*. — deux à deux ou par groupes, اغکف مناری *angkap menārī*. — tous ensemble, برترترین *ber-tārī-tārī-an*. — sur la corde, داتس تالی *menārī di-ātas tāli*.

Loc. Il ne sait plus sur quel pied —, ای دالم کسساهن بسر, تیاد *ada ia dālam ka-susāh-an besār*, تیاد برافای لاگی *tiāda ber-upāya lāgi*.

DANSEUR, EUSE, s., اورغ یخ برتاری *ōrang yang ber-tāri*, فناری *penāri*, اورغ مناری *ōrang menāri*. Un habile —, اورغ فندی مناری *ōrang pandey menāri*. — de profession, اورغ تندق *ōrang tandak*, بدون *bidūwan*, جوگت *jūget*.

D'APRÈS, loc. adv., تورت *tūrut*, سفرت *seperti*. v. APRÈS.

DARD, s. m., قنڊاهن *pandāhan*. — ayant une corde pour le retirer, توهق *tōhoḳ*. — pour prendre le poisson, کوچر *kūjur*. Lancer un —, ملوتر قنڊاهن *me-lūtar pandāhan*.

DARD, aiguillon de certains reptiles, insectes, سغت *seगत*.

DARDE, v. a., lancer, ملوتر *me-lūtar*, ملوترکن *me-lūtar-kan*, منیکم *menikam*. Le soleil darde ses rayons sur la terre, متھاری میناری *mata-hāri meñinār-i būmi*.

DARDILLON, s. m., languette pointue d'un hameçon, کایت کچل فد *kāit kexil pada māta kail*, فنیچ کایت *kāit panxing*.

DARNE, s. f., tranche de poisson, هیرس ایکن *hīris ikan*. Une —, سهیرس ایکن *sa-hīris ikan*.

DARSE, s. f., تمبق کفل *tambak kapāl*, تلک کچل *teluk kexil*.

DARTRE, s. f., maladie de peau, کورف *kūrap*, کورف هایم *kūrap hāyam*.

DATE, s. f., époque, هاری *hāri*, تند هاری دان تمفت *dīwāsa, tanda hāri dān tampat*. Lettre sans —, سورت دغن تیاد تند هاری *sūrat degan tiāda tanda hāri*. En date de Malacca et du premier mai, ترئولس دنگری ملاک فد فترام *ter-tulis di-nagrī malāka pada portāma hāri būlan mey*.

DATER, v. a., mettre une date, منولس *meñūrat hāri*, هاری دان تمفت *menūlis hāri dān tampat*. Lettre datée du cinquième jour du mois, سورت درفد لیم هاری بولن *sūrat deri-pada lima hāri būlan*. Daté de Malacca, ترئولس دنگری ملاک *ter-tulis di-nagrī malāka*.

DATTE, s. f., خرما *ḳormā*. — fraîche, خرما مغلک *ḳormā mangkal*. — sèche, خرما کرغ *ḳormā krèng*.

DATTIER, s. m., فوهن خرما *pōhon ḳormā*. Une plantation de dattiers, کبن فوهن *kebòn ḳormā*, خرما *kebòn pōhon ḳormā*. Le bois du —, کایو خرما *kāyu ḳormā*.

DATURA, s. m., plante, کچوبغ *kaxūburg*.

DAUBE, s. f., sorte de ragoût, تومس *hāl tūmis, tumis-an*.

DAUBER, v. a., mettre en daube, منومس *menūmis*. Un poulet daubé, هایم یغ دتومس *hāyam yang di-tūmis*.

DAUBER, battre à coups de poing, مغکوپه *meng-gōxoh*.

DAUPHIN, s. m., poisson, دلفین *dolfīn*.

DAUPHIN, fils aîné du roi de France, اتق سولخ لکلایک راج نگرى *anaḡ sōlorḡ laki-laki rāja nagrī pranxis*.

DAURADE, s. f., poisson, ایکن امس *īkan amās*.

DAVANTAGE, adv., plus, de plus, لاگى *lāgi*. Il y en a —, ادا لاگى *ada lāgi*. Ne restez pas —, جاغن تغکل *jāḡn tiḡgal lāgi*. Il n'est qu'un esclave et rien —, ای هب *jāḡn tiḡgal lāgi*. Je n'en donnerai pas —, بونک لبه *īa hamba būkan lebeh*. هب تیاد اکن *hamba tiāda ākan mem-bri lebeh*.

DE, prép., indiquant la possession ou le génitif, فونک *pūña*, امفونک *ampūña*, ou bien les deux noms se mettent à la suite l'un de l'autre. La maison de mon père, رومه بفاک *rūmah bapā-ku*, بفاک فونک رومه *bapā-ku pūña rūmah*. L'argent du roi, راج فونک وڭ *wang rāja*, راج فونک وڭ *rāja pūña wang*. La bonté de Dieu, کمرهن الله *ka-murāh-an allah*. La porte de la maison, پنتو رومه *pintu rūmah*.

DE, exprimant la matière dont une chose est faite, s'exprime par در *deri*, درڤد *deri-pada*, ou bien on place les deux noms à la suite l'un de l'autre. Un habit de soie, کاین سوتر *kāin sūtra*, کاین درڤد سوتر *deri-pada sūtra*. Une coupe d'argent, چاون څاوان څیرق *xāwan pēraḡ*, چاون درڤد څیرق *xāwan deri-pada pēraḡ*.

DE, avant les noms d'origine s'exprime aussi par در *deri*, درڤد *deri-pada*, ou bien en plaçant les deux noms à la suite l'un et l'autre. Une personne de Malacca, اورڭ ملاک *ōrang malāka*, اورڭ در ملاک *ōrang deri malāka*. Eau de rivière, ایر *āyer sūḡey*, ایر در سوغی *deri sūḡey*. Une personne de haute extraction, اورڭ در بڭس تغکی *ōrang deri bāḡsa tiḡgi*.

DE, indiquant un rapport d'éloignement, در *deri*, درڤد *deri-pada*. Il vient de Malacca, ای داتڭ *īa dātang deri malāka*. Loin de son pays, جاوه در نگرین *jāuh deri nagrī-ña*. Marcher d'une station à une autre, درڤد سواتو *ber-jālan deri-pada suātu per-hentī-an ka-pada suātu per-hentī-an*. Du commencement à la fin, درڤد څرملان *deri-pada per-mulā - an dātang ka - pada ka-sudāh - an*. D'où? در مان *deri*;

būka kām babāt-an, مېوک بارت, *mem-būka bārut.* — les yeux, مېوک کاین در اتس مات *mem-būka kām deri ātas mātā.*

DÉBANDER, détendre, ملفسکن *me-lepās-kan*, مغبولرکن *meng-hūlur-kan.* — un arc, ملفسکن بوسر *me-lepās-kan būsar.* — le chien d'un fusil, مغبولرکن ٲٲٲکن سناٲخ *meng-hūlur-kan petik-an senāpang.*

SE DÉBANDER, v. pron., se disperser sans ordre, برچری بری *ber-xerèy-berèy.*

DÉBAPTISER, v. a., changer le nom, مغوبهکن نام اورخ *meng-ūbah-kan nāma ōrang.*

DÉBARBOUILLER, v. a., ôter ce qui salit, منچيکن *men-xuxi-kan*, منچرياکن *men-xeriā-kan.* Se — le visage, منچيکن موک درين *men-xuxi-kan mūka diri-ña.*

DÉBARCADÈRE, s. m., ٲٲکالان *pang-kāl-an*, چروچق *xerōxok*, ٲٲٲ *tampat purgah.* — de chemin de fer, ٲٲکالان جالان بسی *pangkāl-an jālan besi.*

DÉBARDER, v. a., débarquer du bois, مېوکهکن کايو *memurgah-kan kāyu.*

DÉBARDEUR, s. m., اورخ مېوکر *orang mem-bongkar muāt-an.*

DÉBARQUÉ, E, part. pas. du v. débarquer, ٲٲکالان *purgah.* Un nou-

veau —, nouveau venu, يځ بهارو *yang bahāru dātang.*

DÉBARQUER, v. a., faire sortir d'un navire, مېوکهکن *memurgah-kan*, مواتن مېوکر *mem-bongkar muāt-an.* — des marchandises, مېوکهکن دگاښ *memurgah-kan da-gāng-an.*

DÉBARQUER, v. n., descendre à terre, تورن در کٲل *tūrun deri kapul*, نايق کدارت *nāik ka-dārat*, تورن کدارت *tūrun ka-dārat.*

DÉBARRASSER, v. a., tirer d'embaras, ملفسکن *me-lepās-kan*, منولخ کلور *meñelesèy-kan*, منولخ کساھن *menūlung ka-lūar deri ka-susāh-an.* — quelqu'un de ses fers, ملفسکن اورخ در ٲسوغن *me-lepās-kan ōrang deri pasōng-an.*

DÉBARRASSER, ôter tout obstacle, مغمبل بارخ ٲٲکاهن *meng-ambil bārang penegāh-an*, مغمبل ساکت *meng-ambil sākat.* — une rue, مغمبل ساکت در جالان *meng-ambil sākat deri jālan.*

DÉBARREER, v. a., ôter la barre, مغمٲک ساکت *meng-angkat sākat.*

DÉBARRICADEE, v. a., مغمٲک *meng-angkat*, ٲٲکاکس يځ مپاکت جالان *perkakas yang meñakat jālan.*

DÉBAT, s. m., ٲٲٲٲاهن *per-bantāh-an*, چدرا *xidrā.* Apaiser un —, منديکن ٲٲٲٲاهن *men-diam-kan per-bantāh-an.*

DÉBÂTER, v. a., ôter le bât, مغبل *megbil*
فلان فکولن در اتس بناتخ *mery-ambil*
pelāna pikūl-anderi ātas binātarg.

DÉBATTRE, v. a., contester, برنته *ber-bantah*,
ber-bantah, مېنته *mem-bantah*. —
quelque chose, برنتهکن *ber-bantah-*
kan, قربنتهکن *per-bantah-kan*.

SE DÉBATTRE, v. pron., se dé-
mener, مغوسهکن *mery-ūsah-kan*,
ملکوکن دغن سکوسان *melakū-kan*
dergan sa-kuasā-ña. — se tré-
mousser, مغکلغر *mery-gelepār*.

DÉBAUCHE, s. f., excès dans le
boire et le manger, کلغاون دماکن
ka-lampāw-an di-mākan mī-
num, قندماقن *pen-demāp-an*.

DÉBAUCHE, dérèglement de
mœurs, کلکون ريسو *ka-lakū-an*
rīsaw, ثرى دوکان *prī dōkāna*,
قرسندان *per-xabūl-an*, رومه
per-sundāl-an. Maison de —, رومه
rūmah sundal.

DÉBAUCHÉ, E, s., adonné aux plai-
sirs de la table, قغوکو *perg-gōgaw*,
قندمف *pen-demāp*. — ivrogne,
قماق *pe-mābuk*, قغوکو *perg-gōgaw*.

DÉBAUCHÉ, dérèglé dans ses
mœurs, ريسو *rīsaw*, چابل *xābul*,
اورغ گاتل *ōrang gātal*, برشهوة *ber-*
šahwat, قزلتي *perlantey*.

DÉBAUCHER, v. a., jeter dans la
débauche, مېنچانک *mem-benxanā-*
kan, مروسقکن *me-rūsak-kan*,

مغمتق *mem-binasā-kan*,
mery-ompik. — une femme, مروگل
me-rūgul.

SE DÉBAUCHER, v. pron., s'a-
donner aux plaisirs de la table,
منجادی قندمف *men-jādi pen-de-*
māp, منجادی قغوکو *men-jādi perg-*
gōgaw.

SE DÉBAUCHER, devenir libertin,
منجادی اورغ ريسو *men-jādi ōrang*
rīsaw, منجادی اورغ چابل *men-jādi*
ōrang xābul.

DÉBIFFER, v. a., affaiblir, déranger,
منضعيفکن *men-dlāif-kan*, مېورقکن
mem-būruk-kan.

DÉBILE, adj., له *lemāh*, له *letēh*,
کورغ ضعیف *dlāif*, لسو *lesū*, کورغ قوه
kūrang kūwat. Un corps —, توبه
tūbuh yang lemāh. Il est fa-
tigué et non —, مک ای لله دان تباد
maka iā lelūh dān tiāda letēh.

DÉBILITÉ, s. f., faiblesse, کلماهن
ka-lemāh-an, کلتهن *ka-letēh-an*,
قثرى یغ ضعیف *prī yang dlāif*.

DÉBILITER, v. a., affaiblir, ملهکن
me-lemāh-kan, ملتهکن *me-letēh-*
kan, منضعيفکن *men-dlāif-kan*.

SE DÉBILITER, v. pron., منجادی
له *men-jādi lemāh*, منجادی له
jādi letēh.

DÉBIT, s. m., vente, جوان *juāl-*
an, جکالان *jagāl-an*. Qui a du —

DÉBONNAIRETÉ, s. f., کمرهن *ka-murāh-an*, رحمة *rahmat*.

DÉBORDER, part. pas. du v. déborder, لمفر *lampar*, امفه *ampuh*, لیفت *liput*.

DÉBORDEMENT, s. m., des eaux, به *bah*, ایر به *āyer bah*, امفوهن *ampūh-an*, ایر لمفر *āyer lampar*, ایر سبق *āyer sebuk*.

DÉBORDER, v. a., enlever le bord, مرغشتک *merg-angkat pinggir*. — un habit, مرغشتک کاین *merg-angkat pinggir kاین*. — un chapeau, مرغشتک بیبرکفه *merg-angkat bibir kopiah*.

DÉBORDER, v. n., sortir des bords, لمفر *me-lampar*, مرغشه *merg-ampuh*, ملیفت *me-liput*. La rivière déborde, مرغشه *āyer sūngēy merg-ampuh*.

DÉBOSSSELER, v. a., ôter les bosses, مرغشلکن بشکت *merg-hilang-kan bungkuh*, ممت رات *mem-buat rata*.

DÉBOTTER, v. a., tirer les bottes, مرغشلکن موزه *menanggal-kan mūzah*.

SE DÉBOTTER, v. pron., مرغشلکن موزه *meninggal-kan mūzah*, مرغشلکن سقاتو فنجیح *meninggal-kan sapātu panjang*.

DÉBOUCHÉ, s. m., l'extrémité d'un défilé, کلوارن *ka-luār-an*, جالن

قېمکان *jālan ka-luār-an*, پېم-بکاه-ان *pem-bukā-an*.

DÉBOUCHÉ, moyen de se défaire de marchandises, جالن *jālan*. Cherchez un — pour cette marchandise, چهريله جالن منجول دکاغن *xaharī-lah jālan men-jūal da-gāng-an itu*.

DÉBOUCHER, v. a., ouvrir, ôter ce qui bouche, مېوک *mem-būka*, منچابت سمبت *men-xābut sumbat*, مرغشتک سمفل *merg-angkat sempal*. — une fenêtre, مېوک جندیل *mem-būka jandēla*. — une bouteille, منچابت سمبت بوتل *men-xābut sumbat bōtol*.

DÉBOUCHER, v. n., sortir d'un défilé, کلور در جورغ *ka-lūar deri jūrang*.

DÉBOUCLER, v. a., défaire une boucle, مغوریکن کنجیح *merg-ūrey-kan kanxing*, مېوک سمبت *mem-būka sambat*. — des cheveux, مغوریکن مېوک *merg-ūrey-kan ikal*, مېوک چېختغ *mem-būka xexentung*.

DÉBOURBER, v. a., ôter la bourbe, مرغشتک لمفر *merg-angkat lumpur*. — un fossé, مرغشتک لمفر در دالم فارت *merg-angkat lumpur deri dālam pārit*.

DÉBOURBER, retirer de la bourbe. — une charrette, مغلورکن کریت در *megalūar-kan karēta deri dālam kūbang*.

DÉBOURRER, v. a., ôter la bourre, منجابت سمثل *men-xābut sempal*. — un fusil, منجابت سمثل بدل *men-xābut sempal bedil*. — une selle, منارک بولو در دالم فلان *menārīk būlu deri dālam pelāna*.

DÉBOURS ou DÉBOURSE, s. m., avance d'argent, چشکرم, پنجر *panjar, xengkeram*.

DÉBOURSE, v. a., مبلنجاکن *mem-belanjā-kan*. — beaucoup d'argent, مبلنجاکن باقی و غ *mem-belanjā-kan bānāk wāq*. مغلورکن و غ *mengalūar-kan wāq*.

DÉBOUT, adj., droit, sur ses pieds, بر دیری *ber-dīri*, تگا *tegā*. Se tenir —, بر دیری بتل *ber-dīri betūl*. Sa mère se tenait —, بر دیرله ابوی *ber-dīrī-lah ibū-ña*. Rester — (tenir ferme), جادی تکه *jādi tetup*, جادی تتف *jādi tegūh*. Mettre —, ériger, مندریکن *men-dīrī-kan*, منگا *menegā*. Etre — de grand matin, باغن فد *bāgun pada pagi hāri*. L'édifice est encore —, فراساهن ایت تغکل لاکی *per-usāh-an itu tinggal lāgi*. Vent —, اغن *āgin di-mūka*.

DÉBOUTER, v. a., اغکن تریم *ergan tarīma*. — quelqu'un de sa demande, اغکن تریم فرمتان اورغ *ergan tarīma per-mintā-an ōrang*.

DÉBOUTONNER, v. a., مغوریکن *meng-ūrey-kan*, منجوخ *men-xing*.

mem-būka. — un habit, مېوك كاین *mem-būka kāin*.

SE DÉBOUTONNER, v. pron. Fig., parler librement, مېوك هتین *mem-būka hatī-ña*, برکات دغن ترغ *ber-kātu dergan trāng*.

DÉBRAILLER (SE), v. pron., se découvrir avec indécence, مېوك كاین دغن تیاد ثاتت *mem-būka kāin dergan tiāda pātut*, ملیلهکن داد *me-lēh-kan dāda*.

DÉBRIDER, v. a., ôter la bride, منغکلکن کاغ *menanggal-kan kā-kang*, مېوك توم *mem-būka tūm*.

Fig. Sans débrider, sans interruption, دغن تیاد برهنتی *dergan tiāda ber-henti*.

DÉBRIS, s. m., کرمباکن *ka-rombūk-an*, کر بوهن *ka-rubūh-an*, روبه *rūbuh-rubūh-an*. — d'un navire, روبه روبروهن در کفل *rūbuh-rubūh-an deri kapāl*. — d'une statue, فچه فچاهن در قد سواتو ثاتخ *perxūh-perxāh-an deri-pada suātu pātung*. — d'un repas, سسسان در *sisa-sisā-an deri per-jamū-an*.

DÉBROUILLER, v. a., démêler, مغوریکن *meng-ūrey-kan*. — du fil, مغوریکن بنغ یخ کوست *meng-ūrey-kan benang yang kūsut*.

DÉBROUILLER, éclaircir, mettre en ordre, مېلسیکن *meñelesēy-kan*, منرغیکن *menerāng-kan*. — une

affaire difficile, مېلسيکن بارغ یخ مشکل, *meñlesey-kan bārang yang mūs-kil*.

DÉBUSQUER, v. a., chasser d'un lieu, d'un poste, مغھالوکن کلور *meng-hālāw-kan ka-lūar*, مغلورکن در *mengalūar-kan deri tampat*. — legibier, مغھالوکن فربروون در هوتن, *meng-hālāw-kan per-burū-an deri hūtan*. — l'ennemi d'une place, مغھالوکن موسه کلور در سواتو تمفت *meng-hālāw-kan mūsuh ka-lūar deri suātu tampat*.

DÉBUT, s. m., commencement, مول *mūla*, فرملاءن *per-mulā-an*, اول *āwal*. — d'un discours, فرملاءن *per-mulā-an bixāra*. Au — de la maladie, ثد ملان فیاکت ایت *pada mulā-ña peñākit itu*.

DÉBUTANT, E, s., یخ ملاءى *yang me-mulā-i*. — dans la carrière théâtrale, دا لغ بهارو *dālang bahāru*, اورغ بهارو ماین وایخ *ōrang bahāru māin wāyang*.

DÉBUTER, v. n., commencer, ممول *me-mūla*, مملای *me-mulā-i*, ممبوت *mem-būat* فکر جمان فد ثر تام کالی *mem-būat pe-kanjā-an pada portāma kālī*.

DEÇÀ, prép., سبله *di-sīni*, سین *sa-belāh sīni*, En — de la rivière, دیسبله سین سوغی *di-sa-belāh sīni sūngēy*. — et delà, دسین دسان *di-sīni di-sāna*. Jambe —, jambe

delà (à califourchon), چلاقق *xelā-pak*.

DÉCACHETER, v. a., briser le cachet, ممبوك چف *mem-būka*, ممبوك درثد مترين *mem-būka xəp*, ممبوك دري-pada matrèy-ña. — une lettre, ممبوك سورت *mem-būka sūrat*.

DÉCADENCE, s. f., کرتوهن *ka-runtūh-an*, کرساکن *ka-rusāk-an*. Tomber en —, رنته *runtuh*. La — du royaume, کرتوهن کرجاان *ka-runtūh-an ka-rajā-an*.

DÉCAÈDRE, adj., یخ *yang ada sa-pūloh mūka padā-ña*.

DÉCAGONE, adj., à dix angles et à dix côtés, یخ اد سغوله هوجغ دان *yang ada sa-pūloh hūjung dān sa-pūloh segī padā-ña*.

DÉCAISSER, v. a., مغشکت در دالم *merg-angkat deri dālam peti*.

DÉCALER, v. a., ôter les cales, مغشکت تاتل *merg-angkat tātal*.

DÉCALOGUE, s. m., les dix commandements de Dieu, سغوله فپروهن *sa-pūloh peñurūh-an ter-tulis ātas dūa lōh bātu yang di-brī-kan allah ka-pādu nabī mūsa*. Violier le —, مللوی *me-lalū-i peñurūh-an allah*.

DÉCAMPER, v. n., lever le camp, *برآڭکت در تمّت بال tantār* *ber-aṅkat deri tampat bāla tantāra*, *ڦولځن*
پولانگ-کان بال tantār *pūlaṅ-kan bāla tantāra*.

Fig. S'enfuir à la hâte, لاری *lāri*.
Il a décampé, ای سده لاری *ā sudah*
lāri.

DÉCANTER, v. a., مغھنڭن *menghening-kan.* — du vin, مغھنڭن اير *menghening-kan āyer argūr.*

DÉCAPITER, v. a., couper la tête, مموتغ *memangal kapāla*, ليه *memūtung lêher*. — un criminel, مموتغ کفال اورغ برساله *memangal kapāla orang ber-sālāh*.

DÉCARRELER, v. a., **مُخَشِّكَتْ بَاتُو** *menḡ-ang-kat bātu jūbin deri dāsar suātu tampat.*

DÉCATIE, v. a., les étoffes, مغیلاشکن
کریس کاین *mery-hīlang-kan gerūs*
kāin.

DÉCÉDER, v. n., mourir de mort naturelle, ماتى *māti*, وفاة *wafāt*, مئیت *māyāt*, هیلج *hīlang*.

DÉCÉLER, v. a., découvrir une chose cachée, مبكآن *mem-bukā-kan*, منبتآن *me-ñatā-kan*, مننچكآن *menunjuk-kan*, منظاهرآن *men-tlā-hir-kan*. — un secret, مبكآن رهسى *mem-bukā-kan rahasiā*.

DÉCEMBRE, s. m., دسمبر *desamber*.
Le mois de —, بولن دسمبر *būlan*
desamber.

DÉCEMMENT, adv., avec décence,
دَعْن سَفَاتِنِ *dengan sa-pātut-ña*,
دَعْن سَفَرْتِنِ *dengan seperti-ña*.

DÉCENCE, s. f., قوتن *patūt-an*,
 قری سنونه *prī senūnuh*.

DÉCENNAL, E, adj., qui dure dix
ans, *يخ سقوله تاهن لماك* *yang sa-pūloh*
tāhun lamā-ña.

DÉCENT, adj., سنونه *pātut*, فاتت *senūnuh*, لايق *lāiḳ*. Des habits décents, فكاين يغ فاتت *pakēy-an yarg pātut*. Une conduite décente, كلكوون يغ سنونه *ka-lakū-an yarg senūnuh*.

DÉCEPTION, s.f., tromperie, فرساستن
per-sesāt-an, فرتقوون *per-tipū-an*,
 فرديان *per-dayā-an*.

DÉCERNER, v. a., *مغزگهکن* *merg-anuqràh-kan*.

DÉCÈS, s. m., mort naturelle, **وفاة** *ka-matī-an*, موت *maut*, **وفاة** *wafāt*. Le jour de son —, **فد هاری** *ka-matī-an-ña*.

DÉCEVOIR, v. a., tromper, **مفردياکن** *mem-per-dayā-kan*, **منيڤو** *menipu*, **منڤوي** *menipū-i*. — les espérances, **موتسکن اس** *memūtus-kan asa*.

DÉCHAÎNER, v. a., détacher la chaîne, مغوريکن رنتي *merg-ürey-kan rantey*, ملشکن درقد لشکو *me-lepäs-kan deri-pada lunggu*.

DÉCHAÎNER, exciter, **مخرفق** *meny-
ūpak.*

SE DÉCHAÎNER, v. pron., مغوريکن *merg-ūrey-kan rantey dirī-ña*. Se —, s'emporter, جادی جاده *jādi mārāh*.

DÉCHARGE, s. f., action de décharger, مواتن حال مېشکر *hāl mem-bongkar muāt-an*.

DÉCHARGE, libération, affranchissement, لفاسن *lepās-an*, لفاسن *pe-lepās-an*, لفوتن *lupūt-an*, لفوتن *pe-lupūt-an*.

DÉCHARGE d'un fusil, ښځ بدل *penembak bedil*.

Tuyau de DÉCHARGE, جالان اير *jālan āyer*.

DÉCHARGEMENT, s. m., ښځکارن *pem-bongkār-an muāt-an*, مواتن *pemurgāh-an*.

DÉCHARGER, v. a., مېشکه *memurgah*, مواتن *mem-bongkar muāt-an*. — des ballots de marchandises, مېشکه بڅکس رگاښ *memurgah burgkus dagāng-an*. — un navire, مېشکر مواتن کفل *mem-bongkar muāt-an kapāl*.

DÉCHARGER, ôter une charge, débarrasser d'un fardeau, ملښکن *me-lepās-kan*, ملوټکن *me-lūput-kan*. — d'un impôt, درښد ملښکن *me-lepās-kan deri-pada xūkey*. — d'une dette, درښد ملښکن *me-lepās-kan deri-pada hūtang*. — son cœur, هاتې مېکاکن *mem-bukā-kan hāti*. — un fusil,

منځ بدل *memāsang bedil*. مېشکت ايسی *menembak bedil*, مېشکت ايسی *merg-angkat isi bedil*. — son ventre, مېوڅ اير *mem-būang āyer*, مېوڅ کضا *kedlā hājat*, مېوڅ *mem-bēraḥ*.

SE DÉCHARGER, v. pron., déposer son fardeau, منورنکن بابن *menūrun-kan bāban-ña*. Se — de ses affaires sur une personne de confiance, مېرهکن څکرچان درين کفد سورڅ *meñerūh-kan pe-kanjā-an dirī-ña ka-pada sa-ōrang ka-perxayā-an*. Se — d'un secret, مېشان *mergatā-kan rahasiā*. Cette rivière se décharge dans la mer, سونځي ايت مېشالرن ايرن کلوت *sūngay itu merg-hālir-kan āyer-ña ka-lāut*.

DÉCHARGEUR, s. m., اورڅ مېشکر *orang mem-bongkar muāt-an*, مواتن *orang mem-bongkar muāt-an*, مېشکه کولی یغ *kūli yang memurgah*.

DÉCHARNÉ, E, part. pas. du verbe décharner, کورس *kūrus*. Un corps —, توبه کورس *tūbuh kūrus*.

DÉCHARNER, v. a., ôter les chairs, مېشکت داځ درښد تولځ *merg-angkat dāgīng deri-pada tūlang*.

DÉCHARNER, rendre maigre, مغورسکن *menḡurus-kan*.

SE DÉCHARNER, v. pron., جادی کورس *jādi kūrus*.

DÉCHAUSSEUR, v. a., ôter la chaussure, منخلکن سفاتو *menarggal-kan sapātu*.

DÉCHAUSSEUR un arbre, منخلکل *men - xangkul di - kākī* *pōkok*, منخلکت تانه دکاکي فوکت *meng-angkāt tānāh di-kākī pōkok*.

DÉCHÉANCE, s. f., perte d'un droit, کهلان حق *ka-hilāng-an hak*. —, perte du trône, فري ترخت درخت *prī ter-pexūt deri-pada pangkat ka-rajā-an*.

DÉCHET, s. m., ککراغن *ka-kurāng-an*, کهلان *ka-hilāng-an*. — en quantité, ککراغن باقی *ka-kurāng-an bāñak*. — en valeur, ککراغن هرک *ka-kurāng-an hargā*.

DÉCHEVELER, v. a., مغوريکن ريمت *meng-ūrey-kan rambut*.

DÉCHEVÊTRER, v. a., ôter le chevrete ou licou, مموک ستاجي *mem-būka sentāji*.

DÉCHIFFRER, v. a., expliquer ce qui est écrit en chiffres, مباح سورت *mem-bāxa sūrat angka*. —, lire une écriture mal faite, دافت *dāpat mem-bāxa sūrat yang tiāda trūng*.

DÉCHIQUETER, v. a., découper par taillades, منخلنج *men-xenxang*, مغهريس *meng-hiris*.

DÉCHIRÉ, E, part. pas. du verbe déchirer, سويک *sūyak*, چارق *xārik*, ترقارق *ter - xārik*, کويک *kōyak*.

Des habits déchirés, فکايڻ يڻ کويک *pakēy - an yang kōyak*. Il a été — par une bête féroce, ای سده *ia sudah ter - xārik ūleh binātang yang būwas*.

DÉCHIREMENT, s. m., action de déchirer, حال منچارق *hāl men-xārik*, حال مغويک *hāl mengōyak*, فنجريکن *pen-xarik-an*. — d'entraîles, ساکت فرت يڻ ساغت *sakit prūt yang sāngat*. — de cœur, ساکت هاتي *sakit hātī*.

DÉCHIRER, v. a., مپويک *meñūyak*, منچارق *men-xārik*, مغويک *mengōyak*, منچايک *men-xābik*. — un habit, مپويک باجو *meñūyak bāju*, منچارق فکايڻ *men-xārik pakēy-an*. Il déchira ses vêtements, مک *maka di-sūyak-ñā-lah pakēy-an-ñā*. Deux ours déchirèrent ces enfants, مک دوايکر *maka dūa ikor brūang pūn men-xārik-lah kānak-kānak itu*.

DÉCHIRER le cœur, مپکيتي هاتي *meñakūt-i hātī*.

DÉCHIRER le prochain, médire de lui, مغمفاتي تن ماسي *meng-umpāt-i temān mānusā*.

SE DÉCHIRER, v. pron., برکويک *ber-kōyak*. Se — mutuellement,

médire les uns des autres, برامفت *ber-umpat-umpāt-an*.

DÉCHIRURE, s. f., سیاکن *suyāk-an*, چله *xelāh*, چریکن *xarīk-an*, بلāه *belāh-an*. — dans un rocher, چله کارخ *xelāh kāraḡ*.

DÉCHOIR, v. n., tomber dans un état moindre, منجادی کورخ *men-jādi kūrāḡ*, هیلخ *jātuh*, جاته *jātuh*, هیلخ *hīlāḡ*. Sa réputation déchoit, نام *namā-ña men-jādi kūrāḡ bāik*. — de son rang, دپختکن درفد فختکن *di-pexāt-kan deri-pada pangkat-ña*.

DÉCHU, E, part. pas. du v. déchoir, جادی کورخ *jādi kūrāḡ*, سده جاته *sudah jātuh*, ترپخت *ter-pexāt*.

DÉCIDÉ, E, part. pas. du v. décider, terminé, سلسی *pūtus*, قوتس *selesèy*.

DÉCIDÉ, fixé, تنتو *tantu*, ترفتو *ter-tantu*, ترپایو *ter-pāyu*.

DÉCIDÉMENT, adv., دغن تنوسکالی *dengan tantu sa-kālī*.

DÉCIDER, v. a., arrêter, conclure, مپلسیکن *memūtus-kan*, مپلسیکن *meñelesèy-kan*, مپسچراکن *mem-bi-xarā-kan*. — une affaire, مپسچرا *memūtus-kan bixāra*. — un différend, مپلسیکن چدرا *meñelesèy-kan xidrā*. — un point légèrement, مپسچرا سواتو فرکار دغن تیاد ایغت بایق ۲

memūtus-kan suātu porkāra dengan tiāda ingat bāik-bāik.

SE DÉCIDER, v. pron., برنیة *ber-nīyet*. Se — à partir, برنیة هندق فرکی *ber-nīyet hendak pergi*. Se — pour une chose entre plusieurs, میله *me-mīlih*.

DÉCIMAL, E, adj., یغ دهاکی سقوله *yag di-bahāgi sa-pūloh*.

DÉCIME, s. m., فرقلوه *per-pulōh*. Un —, سقرثوله *sa-per-pūloh*. Lever les décimes, مخکت فاجق *memunggut pājak sa-per-pūloh*.

DÉCIMER, v. a., punir un sur dix, مپسکان سقرث درفد سقوله اورخ *me-ñiksā-kan sa-ōrang deri-pada sa-pūloh orang*. La population a été décimée par la famine, بایق اورخ *bāñak orang sudah mātī sebab ka-lapār-an*.

DÉCISIF, IVE, adj., qui décide, یغ مپسکن *yag memūtus-kan*, یغ مپسکن *yag meng-hābis-kan*. Jugement —, حکم یغ مپسکن بچار *hukum yag memūtus-kan bixāra*.

DÉCISION, s. f., jugement, قوتس *putūs-an*, فرسلسین *per-selesèy-an*, حکومن *hukūm-an*.

DÉCLAMATEUR, s. m., قندی برکنکات *pandey ber-kata-kāta*, خطیب *katīb*.

DÉCLAMATION, s. f., علم برکاتات
 ilmu ber-kata-kāta, علم اوچف
 ilmu ūxap, چار خطبة xāra kut-
 bat, فصیحة feṣīhat.

DÉCLAMATION, invective, **احجَاهَن**
ajujāh-an, **هَجَاتِن** *hujāt-an*.

DÉCLAMER, v. a., réciter à haute voix, برخطبة *ber-kutbat*, برکات *ber-kata-kāta* dengan *suāra nāring*. — en public, برکات *ber-kata-kāta di-* *hadāp-an ōrang bānāk*.

DÉCLAMER, invectiver, أجوجه
ajūjah, مغھوجت *merg-hūjat*. —
 contre les grands, أجوجه درٲد اورع
ajūjah deri-pada ōrang besār.

DÉCLARATION, s. f., action de déclarer, حال مېټاکن *hāl meñatā-kan*, حال مېریتاکن *hāl mem-beritā-kan*, قېټاڼ *pe-ñatā-an*, قېمېریتاڼ *pem-beritā-an*. — publique, حال مېټاکن *hāl meñatā-kan ka-pada orang bāñak*. — de guerre, حال معلومکن *hāl me-malūm-kan prang*.

DÉCLAREE, v. a., manifester, مٲٲاكن
me-ñatā-kan, معلومكن *me-maḷūm-*
kan, مٲٲٲاكن *mengatā-kan*, مٲٲرٲٲ
mem-berīta, تاهو مٲٲرٲٲ *mem-brī*
tāhu. — ses intentions, مٲٲاكن
مقصودكن *me-ñatā-kan maḳṣūd-ña*.
Je déclare que je l'ai vu courir
l'amok, اكومٲٲاكن مك اكوسده لهٲٲ

āku sudah me-lihat dia meng-
amok. — la guerre, معلومکن فتح
me-matūm-kan prang.

DÉCLARER, révéler, مَبْكُوكُ *mem-būka*, مَغَاوُكُ *merg-āku*. — ses péchés, مَغَاوُكُ دَسَاوُكُ *merg-āku dosā-ña*.

SE DÉCLARER, v. pron., contre,
مغتاکن هندق ملاون *menyatā - kan*
hendak me-lāwan. Se — coupable,
مغاکو سندیری برساله *meny-āku sen-*
dīri ber-sālah.

DÉCLIN, s. m., حال جادی کورڻ *hāl jādi kūrang*, حال یغ دکت هابس *hāl yang dekāt hābis*. — de la fièvre, حال دم جادی کورڻ *hāl de-mām jādi kūrang*. Au — du jour, پادا لڱسیر هاری *pada lingsir hāri*. — de la lune, بولن کچل *būlan keaxil*. Empire qui penche vers son —, کرجاڻ یغ اکن روبه *ka-rajā-an yang ākan rūbuh*.

DÉCLINAISON, s. f., inflexion grammaticale, صرف *şeref*, تصرف *teşrif*.

DÉCLINAISON, éloignement d'un
 astre de l'équateur, جاوهن سبوه بنتخ
jāuh-ña sa-būah hin-
tang deri kat istiṡwā.

DÉCLINAISON de la boussole, *سست*
sesàt jārum padōman. جارم قدومن

DÉCLINER, v. n., diminuer, baisser, كورڭ جادی *jādi kūrang*, هیلڭ *hīlang*.
Son zèle commence à —, مڭ راجن, *maka rājìn-ña jādi*

kūrang. Ses forces déclinent de plus en plus, ماكن ۲ قوتن هيلخ *mākin-mākin kūwat-ña hilang*. Le jour décline, مكن لغسرمتهاری *maka ling-sir mata-hāri*, تورن *mata-hāri tūrun*. Ce malade décline, اورغ ساكت ايت جادی لبه فایه *ōrang sākīt itu jādi lebèh pāyah*.

DÉCLINER, v. a., t. de grammair, متصرفکن *men-teşrîf-kan*.

DÉCLINER SON NOM, نام مختاکن *mergatā-kan nāma dirī-ña*.

DÉCLINER, ne vouloir pas reconnaître, منکر *munkir*. — la compétence d'un tribunal, منکر حق *munkir haq mejlis*.

DÉCLIVITÉ, s. f., pente, ثری سیرغ *prī sērung*, ثری تغغ *prī tunggang*. — rapide, ثری ترجل *prī terjal*.

DÉCLORE, v. a., enlever la clôture, ممبوك *mem-būka*, مغشكت فاكر *merg-angkat pāgar*. — un jardin, مغشكت تامن *merg-angkat pāgar tāman*.

DÉCLOUER, v. a., ممبوك بارغ یغ *mem-būka bārang yang ter-pāku*, مغشكت فاكو *merg-angkat pāku*, منچابت فاكو *men-xābut pāku*.

DÉCOCHER, v. a., lancer un trait, ممانه *memānah*, ملشکن *me-lepās-kan*. — une flèche, ممانهکن *me-mānah-kan*, ملشکن اتق فانه *me-lepās-kan anak pānah*. Il décocha

sa flèche, ای ممانهکن اتق فانه *ia memānah-kan anak pānah-ña*.

DÉCOCHER un trait de satire contre quelqu'un, میندرکن اورغ *meñindir-kan ōrang*.

DÉCOCTION, s. f., کوه ایر *āyer*, کوه ایرناسی *āyer kūrasi*, ایرکنجی *āyer kanji*.

DÉCOIFFER, v. a., défaire la coiffure, مغشكت كفيه *merg-angkat kopiah*.

DÉCOIFFER, déranger les cheveux, مغوری رمت *merg-ūrey rambut*.

DÉCOLLATION, s. f., action de couper le cou, حال مغشكت كفال *hāl memanggal kapāla*, فمغشكتال *pemanggal-an kapāla*.

DÉCOLLER, v. a., décapiter, مغشكت كفال *memanggal kapāla*, مونتغ لهر *memūtung lēher*.

DÉCOLLER, détacher ce qui était collé, ممبوك بارغ یغ دراکت *mem-būka bārang yang di-rākat*.

DÉCOLLETEE, v. a., مليلهکن لهر دان *me-lēleh-kan lēher dān bāhu*.

DÉCOLORATION, s. f., 1°, action de décolorer, حال مغشیلغن ورن *hāl merg-hilang-kan warna*. 2°, résultat, کهلان ورن *ka-hilang-an warna*. La — du visage, کهلان ورن موک *ka-hilang-an warna mūka*.

DÉCOLORER, v. a., ôter la couleur, مغشیلغن ورن *merg-hilang-kan warna*. Le vinaigre lui a décoloré

les lèvres, ورن بېر دېلېځن اوله *warna bibir-ña di-hilang-kan ùleh xūka*.

DÉCOMBRER, v. a., ôter les décombres, مغشكت كرمباڼ *meng-ang-kat ka-rombāk-an*. — une place, منچوچى سواتوتفت *men-xūxi suātu tampat*.

DÉCOMBRES, s. f. pl., كرمباڼ *ka-rombāk-an*, روبه ربوهڼ *rūbuh-rubūh-an*. Tas de —, تېن كرمباڼ *timbun ka-rombāk-an*.

DÉCOMPOSER, v. a., séparer les parties, مېکون عنصر يا مېجديکڼ *mekon unsur-unsur yang men-jadi-kan suātu lembāga*.

DÉCOMPOSER, dissoudre, مغهڼچرکڼ *meng-hanxur-kan*. La grande chaleur décompose la viande, فانس يا *pānas yang sāngat meng-hanxur-kan dāging*.

SE DÉCOMPOSER, v. pron., جادى *jādi hanxur*. Après la mort notre corps se décompose, هابس ماتى توبه کيت جادى هېچر *hābis māti tūbuh kita jādi hanxur*.

DÉCOMPOSITION, s. f., séparation, فرسکون *per-sakū-an*, فرچرېن *per-xerēy-an*.

DÉCOMPOSITION, altération, corruption, فرى هېچر *prī hanxur*, فرى بوسق *prī būsuk*.

DÉCOMPTE, s. m., retenue sur un compte, چغکولځ *xengkōlong*, يا *ya*.

چغکولځ تېن روښه *yang di-pūtung*. Trois roupies de — sur le total, چغکولځ در جملة *xengkōlong tiga rūpiāh deri jumlat*.

DÉCOMPTER, v. a., rabattre sur une somme, منچغکولځ مونت *memūtung men-xengkōlong*. — cinq piastres en payant les gages, مونت لم رغاكت *memūtung lima ringgit deri gāji*.

DÉCONCERTÉ, E, part. pas. du v. déconcerter, چغځ *xengang*, ترجغځ *ter-xengang*, دهشة *dahšat*, راکو *rāgu*, ترماغو *ter-māngu*.

DÉCONCERTER, v. a., étonner, troubler, منچغځڼ *men-xengang-kan*, مېمېرى دهشة *mem-brī dahšat*, مېمېلسکڼ *meng-gādoh-kan*, مېمېلسکڼ *mem-bīlas-kan*.

DÉCONCERTER, rompre les mesures, les desseins, مېنآلځڼ *meñālah-kan*, مېنآدآڼ *meniadā-kan*, مرکوکڼ *me-ragū-kan*.

DÉCONFITURE, s. f., ruine, کېنساءڼ *ka-binasū-an*, کرساکڼ *ka-rusūk-an*.

DÉCONSEILLER, v. a., ممالغځڼ *me-māling-kan*, بېر جاغڼ *mem-bixarā-kan biar jāngan*.

DÉCONSIDÉRER, v. a., perdre de réputation, مېنساکن نام اورځ *mem-binasā-kan nāma ōrang*, منچلاکڼ *men-xelā-kan nāma ōrang*.

DÉCONTENANCE, s. f., *پری فری مالو* *prī mālu*, دهشة *prī dahšat*.

DÉCONTENANCE, E, part. pas. du v. décontenancer, *جادی مالو* *jādi mālu*, *کن دهشة* *kena dahšat*.

DÉCONTENANCER, v. a., faire perdre contenance. *ممبری مالو* *mem-brī mālu*, *ممبری دهشة* *mem-brī dahšat*.

DÉCONVENUE, s. f., *چالاک* *xelāka*, *کساهن* *ka-susāh-an*.

DÉCOR, s. m., action de décorer, *فرهیا سن حال* *hāl meng-hiās*, *فرهیا سن* *perg-hiās-an*.

DÉCOR, ensemble des décorations d'un théâtre, *فرهیا سن تمثت وایخ* *per-hiās-an tampat wāyang*.

DÉCORATEUR, s. m., *یخ فرهیا سن* *yang meng-hiās*, *اورغ فرهیا سن* *orang perg-hiās*.

DÉCORATION, s. f., *فرهیا سن* *per-hiās-an*. — d'un palais, *فرهیا سن مالکی* *per-hiās-an māligey*. Belle —, *فرهیا سن یخ باکس* *per-hiās-an yang bāgus*.

DÉCORATION de chevalerie, *بنتخ* *bintang*, *تند حرمة* *tanda hormat*. Porter une —, *مماکی بنتخ* *memākey bintang*.

DÉCORÉ, E, part. pas. du v. décorer, *یخ دهیاسی* *hiās yang di-hiās-i*.

DÉCORÉ d'un titre, *برگلر* *ber-gelār*. — d'une croix, *ترهیا سن دغن بنتخ* *ter-hiās degan bintang*,

یخ مماکی *yang memākey bintang tanda hormat*.

DÉCORER, v. a., orner, *مغھیس* *meng-hiās*, *مغھیا سی* *meng-hiās-i*.

— un palais, *مغھیا سی مالکی* *meng-hiās-i māligey*. — un théâtre, *مغھیا سی تمثت وایخ* *meng-hiās-i tampat wāyang*.

DÉCORER d'un titre, *مغگلرکن* *meng-gelār-kan*. —, donner une décoration, *مغگلراهی اورغ دغن بنتخ حرمة* *meng-anugrah-i orang degan bintang hormat*.

DÉCORTIQUÉ, E, part. pas. du v. décortiquer, *کوپس* *kūpas*, *کوپس* *ter-kūpas*, *کلوپس* *kelūpas*, *کوبک* *kūbak*.

DÉCORTIQUER, v. a., enlever l'écorce, *مغلوپس* *mengūpas*, *مغلوپس* *mengelūpas*, *مغوبک* *mengūbak*, *مبوغ* *mem-būang*, *کولت* *kūlit*. — une noix d'arec, *مغلوپس فینخ* *mengūpas pī-nang*.

DÉCORUM, s. m., bienséance, *کفتوتن* *ka-patūt-an*, *کهر وسن* *ka-harūs-an*, *پری یخ لایق* *prī yang laik*.

DÉCOUCHER, v. n., *تیدر دگرین* *tiāda tīdor di-garèy-ña*, *برالم دلور* *ber-mālam di-lūar rūmah-ña*.

DÉCOUDRE, v. a., défaire une couture, *مبوك جهیتن* *mem-būka jahūt-an*. — la doublure d'un habit,

مېموك جېتين لقيسن باجو *mem-būka jahīt-an lapīs-an bāju.*

DÉCOULER, v. n., couler, مليله *me-lilih*, مغالير *ber-linang*, مغالير *merg-ālir*, برتيرس *ber-tiris*. Comme du miel qui découle, شمرت ايرمادو *seperti āyer mādu yang ber-tiris*. Faire —, منيرسكن *menīris-kan*, مغالركن *merg-ālir-kan*.

DÉCOUPER, v. a., couper par morceaux, مغهيرس *merg-hiris*, مومتخ *memūtung*. — à table, مومتخ داڭخ *memūtung dāgīng di-mēja*. Couteau à —, فيسو مومتخ داڭخ *pīsaw memūtung dāgīng*. — du papier en forme de figure, مومتخ قرطاس منجديكن *memūtung kartās men-jadi-kan gambar*.

DÉCOUPLER, v. a., détacher ce qui est couplé, منچريكن جودو *men-xerèy-kan jōdo*, منچريكن بارخ *men-xerèy-kan bārang yang ber-pāsang*. — des chiens de chasse, مېموك تالي لهر انجخ *mem-būka tāli lēher anjīng per-burū-an*.

DÉCOURAGÉ, E, part. pas. du v. décourager, كچل هاتي *kexil hāti*, مورخ هاتي *kūrang hāti*, مردوك *mū-rung*, بردوك *ber-dūka*.

DÉCOURAGEMENT, s. m., فري چابر *prī xābar*, كدكان *ka-dukā-an*.

DÉCOURAGER, v. a., abattre le courage, مغهيلسكن هاتي *merg-hilang-*

kan hāti, منچابرکن *men-xābar-kan*.

DÉCOURONNÉ, E, part. pas. du v. découronner, ترچت درشد فثكت *ter-pexāt deri-pada pangkat ka-rajā-an*. Un roi —, سورخ *sa-ōrang rāja yang ter-pexāt*.

DÉCOURONNER, v. a., enlever la couronne, منڭکلکن مکوت *menang-gal-kan makōta*, مچتکن درشد فثكت *memexāt-kan deri-pada pangkat ka-rajā-an*.

DÉCOURS, s. m., de la lune, بولن کچل *būlan kexil*.

DÉCOUSU, E, part. pas. du v. découdre, فنجيتن يڭ تربوك *pen-jahīt-an yang ter-būka*.

DÉCOUSU, sans liaison, يڭ تياد *yang tiāda ber-hūbung*, يڭ دغن تياد هبوغن *yang dengan tiāda hubūng-an-ña*. Paroles décousues, ڭرکنا ۲ دغن تياد هبوغن *per-katā-an-per-katā-an dengan tiāda hubūng-an-ña*.

DÉCOUVERT, E, part. pas. du v. découvrir, بوك *būka*, تربوك *ter-būka*, سيلق *silak*, يڭ تياد توتفن *yang tiāda tūtup-ña*.

DÉCOUVERT, nu, تلنجڭ *telanjang*, ليله *lēleh*.

DÉCOUVERT, trouvé, دافت *dāpat*, ددافت *di-dāpat*.

DÉCOUVERT, connu, پات *ñāta*, ظاهر *tlāhir*. Terrain —, قاذغ *pādang*. Ciel —, چواج *xuāxa*.

À DÉCOUVERT, loc. adv., manifestement, دغن ترغ *dengan trəng*, دغن پات *dengan ñāta*.

DÉCOUVERTE, s. f., action de découvrir, حال مبوك *hāl mem-būka*, كبكآن *ka-bukā-an*. La — d'un secret, كبكآن رهسى *ka-bukā-an rahasīa*. La — d'une conspiration, كپتاءن سمو دای *ka-ñatā-an semū dāya*.

DÉCOUVERTE, invention, قندثاتن *pen-dapāt-an*, كدثاتن *ka-dapāt-an*, ایجاد *ijād*. Une nouvelle —, قندثاتن *pen-dapāt-an yang bahāru*.

DÉCOUVRIR, v. a., ôter ce qui couvre, مبوك *mem - būka*, ميلق *meñlāq*, مغشكت توتف *meng-angkat tūtup*. — les racines d'un arbre, مبوك اكر فوهن *mem - būka ākar pōhon*. — une marmite, ميلق فريق *meñlāq priuk*.

DÉCOUVRIR, révéler, faire connaître. — un secret, مبوك رهسى *mem-būka rahasīa*. — son cœur, مبوك هتين *mem-būka hatī-ña*. — les intentions de quelqu'un, مپتاکن مقصود اورغ *me-ñatā - kan makṣūd ōrang*. — les défauts, مپتاکن چلا ۲ *me-ñatā - kan xelā-xelā*.

DÉCOUVRIR, mettre nu, منلنجشکن *menelanjang-kan*, مليلهکن *me-lēleh-*

kan. — son corps, منلنجشکن توبهن *menelanjang-kan tubuh-ña*. — le sein, مليلهکن سوسو *me-lēleh-kan sūsu*.

DÉCOUVRIR, trouver, منداث *men-dāpat*. — de l'or, منداث امس *men-dāpat amās*. — une source d'eau, منداث مات اير *men-dāpat mātā āyer*. — la retraite d'un voleur, منداث تمفت اورغ فنجورى *men-dāpat tampat ōrang pen-xūri*.

DÉCOUVRIR, apercevoir, بهارو *bahāru me-līhat*, منفق *menampak*. — un navire, بهارو مليلهت *bahāru me-līhat prāhu*. — un cap, منفق تنجج *menampak tanjung*. De ce lieu il découvrit l'océan, در تمفت ایت دلپتاله اکن *deri tampat itu di-līhat-ñālah ākan samūdrā*.

SE DÉCOUVRIR, v. pron., ôter son chapeau, مغشكت كفيه *meng-angkat kopiah-ña*.

SE DÉCOUVRIR, ôter ses habits, منلنجشکن درين *menelanjang-kan diri-ña*.

SE DÉCOUVRIR, se faire connaître, مپتاکن درين *me-ñatā-kan diri-ña*. Le ciel se découvrit, مک ادر جادی *maka udara jādī xuāxa*.

DÉCRASSER, v. a., ôter la crasse, منچيکن *meñuxi-kan*, منچرياکن *men-xerīa-kan*, مغشكت تاهي *meng-angkat tāhi*.

Fig. —, former aux bonnes manières, مغاچرکن اورغ منجادی سوشن *merg-ājar-kan ōrang men-jādi sūpan*.

DÉCRÉDITER, v. a., faire perdre le crédit, l'estime, مبنساکن نام اورغ *mem-binasā-kan nāma ōrang*.

DÉCRÉPIT, E, adj., vieux et cassé, اورغ ترلالتو *ter-lālu tuā*. Un vieillard —, *ōrang ter-lālu tuā serta lemah*.

DÉCRÉPITATION, s. f., pétilllement, لتس *letūs*.

DÉCRÉPITER, v. a., pétiller, ملتس *me-letūs*, ملتف *me-letup-letup*.

DÉCRÉPITUDE, s. f., ثری عمر یخ *prī umur yang ter-lālu panjang*, ثری یخ ترلالتو *prī yang ter-lālu tuā dān lemah*. La — des empires, کرساکن کرجاان *ka-rusāk-an ka-rajā-an*.

DÉCRET, s. m., ordonnance, loi, فرمان *firmān*, ثرتنه *tītah*, سبد *sabda*, ثرتنه *parentah*. Rendre un —, ممبری ثرتنه *mem-brī parentah*, ممبری تیتنه *mem-brī tītah*. Les décrets de Dieu, تقدیر الله *takdīr allah*.

DÉCRÉTER, v. a., بفروان *be-firmān*, منیتهکن *menītah-kan*, منتقدیرکن *mentakdīr-kan*, میمون *memayū-kan*, ممبری ثرتنه *mem-brī parentah*.

DÉCRIÉ, E, part. pas. du v. décrier, یخ نام بوسق *yang namā-ña būsuk*,

یخ نام روستق *yang namā-ña rūsaq*.

DÉCRIER, v. a., ôter la réputation, مغتتهکن *men-xelā-kan*, مروسقکن نام *mem-fitnah-kan*, مغيچکن نام *mergeji-kan nāma*. — quelqu'un, مروسقکن نام اورغ *me-rūsak-kan nāma ōrang*.

DÉCRIRE, v. a., peindre par des paroles, مغتاکن *mergatā-kan*, منچتراکن *men-xeritrā-kan*, مغتاکن *meñatā-kan*. — l'homme, مغتاکن *mergatā-kan prī ōrang mānusia*. — un pays, مغتاکن *mergatā-kan prī nagri*. — un voyage, منچتراکن ثری حال *men-xeritrā-kan prī hāl per-jalān-an*.

DÉCRIRE, tracer, منولسکن *menū-lis-kan*, مغيگمبرکن *merg-gambar-kan*, ميموت قتا *mem-būat petā*, ميموت دینه *mem-būat dīnah*, مغيگارس *merg-gāris*. — un pays, ميموت قتا *mem-būat petā nagri*. — un cercle, مغيگارس بولت *merg-gāris būlat*.

DÉCROCHER, v. a., مغشکت درکایت *merg-angkat deri kait*. — une pièce de viande, مغشکت داگخ درکایت *merg-angkat daging deri kait*.

DÉCROÎTRE, v. n., منجادی *men-jādi*, کورغ *kūrang*. La rivière décroît, ایر سوغی جادی کورغ *āyer*

sūngay jādī kūrang. Les jours décroissent, هرهارى جادى قندق *hari-hārī jādī pendek*.

DÉCROTTER, v. a., ôter la crotte, *مغشکت لفر* *meng-angkat lumpur*, *مغکوسق* *meñūkat*, *مپاڤو* *meñāpu*. *مپک* *meng-gōsok*. — des habits, *مپک* *meñukat*, *کاین* *kāin*. — des bottes, *مپاڤو سڤاتو* *meñāpu sapātu* *پانڤانڤ* *panjang*, *مغکوسق سڤاتو* *meng-gōsok sapātu*.

DÉCROTTEUR, s. m., *اورڤ مغکوسق* *ōrang meng-gōsok sapātu*.

DÉCROTTOIR, s. m., *ڤرکاکس* *perkākas* *منڤوچى* *men-xūxi* *سڤاتو* *sapātu*.

DÉÇU, E, part. pas. du v. décevoir, *ڤرڤاى* *per-dāya*, *ڤرڤىڤو* *per-tipu*, *يڭ* *yang* *کڤوڤان* *ka-tipū-an*.

DÉCUPLE, s. m., *سڤوله کند* *sa-pūloh ganda*, *سڤوله کالى* *sa-pūloh kālī*.

DÉCUPLER, v. a., rendre dix fois plus grand, *منڤديکن سڤوله کند* *men-jadi-kan sa-pūloh ganda*, *منڤديکن سڤوله کالى لبه* *men-jadi-kan sa-pūloh kālī lebeh*.

SE DÉCUPLER, v. pron., *جادى* *jādī* *سڤوله کالى لبه* *sa-pūloh kālī lebeh*.

DÉCURIE, s. f., *ڤسوکن سڤوله اورڤ* *pasūk-an sa-pūloh ōrang*.

DÉCURION, s. m., *ڤسوکن سڤوله اورڤ* *parghūlu pasūk-an sa-pūloh ōrang*.

DÉDAIGNER, v. a., mépriser, *منڤچاکن* *men-xuxā-kan*, *مليت موده* *me-lihat mūdah*, *مغعیکن* *meng-aib-kan*, *تياد مغندهکن* *tiāda meng-indah-kan*. — *منڤچاکن* *men-xuxā-kan ōrang*. Il dédaigne les présents du roi, *تياد داندهکن کنى راج* *tiāda di-indah-kan-āa karunīa rāja*.

DÉDAIGNER, refuser avec dédain, *منولق* *menūlak*, *تياد منريم* *tiāda menarīma*.

DÉDAIGNEUX, EUSE, adj., *يڭ منڤوچ* *yang men-xūxa*, *ڤنڤوچ* *pen-xūxa*, *اغکار* *angkāra*.

DÉDAIN, s. m., *منڤچاکن* *pen-xuxā-an*, *حال مليت موده* *hāl me-lihat mūdah*. Digne de —, *هين* *hīna*, *عيب* *keji*, *ايب* *aib*.

DÉDALE, s. m., labyrinthe, *جالن* *jālan yang ber-pūtar-pūtar*.

DEDANS, adv., *ددام* *di-dālam*. Il est encore —, *ای اد لاکی ددام* *āa ada lagi di-dālam*. Dehors et —, *دلور دان ددام* *di-tūar dan di-dālam*.

Loc. Etre —, être en prison, *اد دالم ڤنڤار* *ada dālam panjāra*. Mettre quelqu'un —, tromper, *مڤردياکن اورڤ* *mem-per-dayā-kan*.

örang. En —, par —, در دالم *deri dālam*. Fermer une porte en —, در دالم منوٲ قٲو *menūtuṡ pintu deri dālam*. Du dehors en —, در لور *deri-tūar ka-dālam*.

DEDANS, s. m., دالم *dālam*, دالمى *dālam-ña*. Le — de la maison, دالمى رومه ايت *dālam-ña rūmah itu*.

DÉDICACE, s. f., consécration d'une église, حال متقدیسکن *hāl men-tekdis-kan*, حال متقدیسکن گریج *hāl men-tekdis-kan grēja*.

DÉDICACE d'un livre, هدية كتاب
hadiyat kitāb, فرسمباهن كتاب *per-*
sembāh-an kitāb.

DÉDIER, v. a., consacrer au culte
divin, مغقدسکن *meng-ḡudus-kan*,
منارہ اکن *men-teḡdis-kan*, منارہ اکن
حرام قد الله *menāruh ākan harām*
pada allah. — une église, متقدیسکن
men-teḡdis-kan grēja.

DÉDIER, adresser un livre à
quelqu'un, *مفهرسمهکن کتاب* *mem-*
per-sembah-kan kitāb.

DÉDIRE, v. a.; désavouer, میشکل
meñargkal, منکر *munkir*.

SE DÉDIRE, v. pron., منكر *munkir*, میخکَل فرکتان دری *meñangkal per-katā-an dirī-ñā*. Se — d'un engagement, منکر فرجنجی *munkir per-jānjī-an*.

DÉDOMMAGÉ, E, part. pas. du v.
dédommager, سِيلِه سِيلِه *sīlih*, دَسِيلِه *di-*
sīlih.

DÉDOMMAGEMENT, s. m., réparation de dommage, **تَمْلُحْ** *tempuh*, **فَعْلَمَتِيْن رُوْكِيْ** *perg-gauli-an rūgi*, **حَال مَعْنَلِيْه** *hāl meñtilih*. Demander un —, **مَنْت مَظْلَمَ** *me-minta tempuh*.

DÉDOMMAGER, v. a., indemniser, مبدلہ *meñūlih*, ممبری تمغه *mem-brī* tempuh, مگنتی روگی *mery-ganti rūgi*. Condamné à dédommager quelqu'un. دحکمکن اکن مگنتیکن روگی *di-hukum-kan ākan mery-ganti-kan rūgi sa-ōrang*.

DÉDORER, v. a., **مشکات امس**
meng-arikat amūs, **مشکات ایر امس**
meng-arikat āyer amūs.

DÉDOUBLER, v. a., ôter la doubleure, مَشَعَكَتْ لَفِيسْ *mery-arykat lapīs-an*. — un habit, مَشَعَكَتْ لَفِيسْ بَاوْ *mery-arykat lapīs-an bāju*.

DÉDOUBLER, séparer en deux,
مندواکن, *mem-bahāgi dūa*,
men-duā-kan.

DÉDUIRE, v. a., rabattre, مموغ
memūturg, مموغ *mem-būang*. —
trois roupies du total, مموغ تيك روفيه
memūturg tiga rūprah
deri-pada jumlah.

DÉDUIRE, raisonner, inférer,
مغیاسکن *merg-kiyās-kan.*

DÉESSE, s. f., دیوی *dēwi*.

DÉFACHER, v. a., مدامکن مارہ *memādam-kan mārāh ōrang*, اورع

DÉFAITE, s. f., dérouté, **الاهن** *alāh-an*. Eprouver une —, **دالهن** *di-ālāh-kan*. Qui éprouve une —, **يغ برالاهن** *yang ber-alāh-an*. Faire éprouver une —, **مغالهن** *meng-ālāh-kan*, **منیوسکن** *menīwas-kan*.

DÉFAITE, prétexte, excuse, **ثورا** *pura-pūra*, **حجة** *hujet*.

DÉFALQUER, v. a., déduire, **موتغ** *memūtug*, **مبوع** *mem-būang*.

DÉFAUT, s. m., imperfection, **چلا** *xelā*. — corporel, **جلا توبه** *xelā tūbuh*. Qui a des —, **برچلا** *ber-xelā*. Sans —, **سوچی درقد چلا** *sūxi deri-pada xelā*, **يغ سمفرن** *yang sempurna*.

DÉFAUT, manque, **کورغ** *kūrang*, **ککراغن** *ka-kurāng-an*. — de politesse, **کورغ ادب** *kūrang ādab*. À — de riz, il mange du pain, **کارن** *kārna*, **ککراغن ناسی مک ای ماکن روتی** *ka-kurāng-an nāsi maka īa mākan rōti*.

DÉFAUT, manquement, **ساله** *sālah*, **سست** *sesūt*. Etre en —, **برساله** *ber-sālah*. Mettre en —, **مپستن** *me-nēzūt-kan*. Faire —, **تیاد معهادف** *tiāda meng-hādap*.

DÉFAVEUR, s. f., disgrâce, **مرک** *murka*, **اماره** *amārah*. Encourir la — du prince, **کن مرک بکند** *kena murka baginda*.

DÉFECTION, s. f., abandonnement, **حال برچری** *hāl ber-xerey*, **حال منگلکن** *hāl menīnggal-kan*, **کدرهکاءن** *ka-durhakā-an*.

DÉFECTUEUX, EUSE, adj., qui manque des qualités requises, **برچلا** *ber-xelā*, **برساله** *ber-sālah*, **يغ کورغ** *yang kūrang*, **يغ تیاد سمفرن** *yang tiāda sempurna*. Travail —, **فکرچان یغ برچلا** *pe-karjā-an yang ber-xelā*, **فکرچان یغ کورغ بایق** *pe-karjā-an yang kūrang bāik*.

DÉFECTUOSITÉ, s. f., défaut, **چلا** *xelā*, **ثری یغ تیاد گنف** *pri yang tiāda genūp*.

DÉFENDABLE, adj., **يغ دافت** *yang dāpat*, **دلدنغکن** *di-lindung-kan*, **يغ دافت دفلهارکن** *yang dāpat di-peliharā-kan*. — en justice, **يغ دافت دیچارکن** *yang dāpat di-bixarā-kan*.

DÉFENDEUR, ERESSE, s., opposé à demandeur, **اورغ یغ ددعوائی** *ōrang yang di-dawā-i*.

DÉFENDRE, v. a., protéger, **ملندغکن** *me-lindung-kan*, **مملهارکن** *memeli-harā-kan*. — un ami, **ملندغکن صحابة** *me-lindung-kan sa-ōrang ṣoḥābat*. — le droit de quelqu'un, **مملهارکن حق اورغ** *memeli-harā-kan hak orang*. La lionne défend ses petits, **سیغ بتین مملهارکن** *siyāg betin memeli-harā-kan*.

اتق *sīṅga betīna memeliḥarā-*
kan ānaḥ-ānaḥ-āna.

DÉFENDRE, plaider pour, ممبرى
تولغ *mem-brī tūlung bixāra.*

DÉFENDRE, prohiber, ملارغکن
me-lārang-kan, منکهن menegūh-
kan, معمرامکن merg-ḥarām-kan,
ممانتغ *memantang.* La religion mu-
sulmane défend le vin, اکام اسلام
ملارغکن اورغ مینم ایراغکور
agāma islām me-lārang-kan ōrang mīnum
āyer anggūr. Il défendit aux étran-
gers d'entrer dans la ville, دلارغکنساله
اورغ غریب ماسق نگرى
di-lārang-kan - nū - lah ōrang gerīb māsuk
nagrī.

SE DÉFENDRE, v. pron., ملندغکن
درین *me - lindung - kan dirī - nū,*
ملاون *me-lāwan.* Se — contre l'en-
nemi, ملاون موزه *me-lāwanmūsuḥ.*

SE DÉFENDRE, s'excuser, اشگن
ایگان, منت جاغن *mintā jāgan.*

SE DÉFENDRE, se justifier,
مغعادلکن درین *merg-ādil-kan dirī-*
nū.

DÉFENDU, E, part. pas. du v. dé-
fendre, protégé, ترلندغ *ter-lindung,*
تولغ *tūlung, ترتولغ ter-tūlung.*

DÉFENDU, prohibé, لارغ *lārang,*
حرام *ḥarām, تگه tegāh, ترتگه ter-*
tegāh, قنغ pantang.

DÉFENSE, s. f., protection, ثرلندوغن
per-lindung-an, قلووان pe-lawān-
an.

DÉFENSE en justice, حال تولغ بچار
ḥāl tūlung bixāra.

DÉFENSE, prohibition, لراغن *la-*
rāng-an, قنکاهن penegāh-an.

DÉFENSES, armes défensives de
certains animaux, تارغ *tāring.* —
de sanglier, سیغ *sīyung.* — de
l'éléphant, گادغ *gāding.*

DÉFENSEUR, s. m., یغ ملندغکن
یغ ملاون *yangme-lindung-kan, یغ ملاون yang*
me-lāwan.

DÉFENSEUR en justice, یغ تولغ
یغ بچار *yang tūlung bixāra.*

DÉFENSIF, IVE, adj., اکن ملاون
ساج *ākan me-lāwan sāja.* Une
guerre —, فرغ اکن ملاون ساج
prāng ākan me-lāwan sāja. Armes
défensives, سنجات اکن ملاون ساج
senjāta ākan me-lāwan sāja.

DÉFENSIVE, s. f., فرى یغ دافت
ملاون *prī yang dāpat me-lāwan.*
Se tenir sur la —, برسدى اکن ملاون
ber-sedia ākan me-lāwan.

DÉFÉRENCE, s. f., حرمة *ḥormat,*
حرمان *ḥormāt-an.* Offrir ses dé-
férences, ممبرى حرمة *mem-brī ḥor-*
mat.

DÉFÉRER, v. a., donner, accorder,
مغنرهن *merg-anugrah-kan.* —
un titre, ملکتن کلر *me-lekāt-kan*
gelār, مغنرهن merg-gelār-kan.

DÉFÉRER, céder, منورت *menūrut.*
— à un avis, منورت بچار *menūrut*
bixāra.

DÉFÉRER, dénoncer, منوده *me-nūduh*. — au juge, منوده اورغ کفد *menūduh ōrang ka-pada hā-kim*.

DÉFÉRER le serment, منتت سمفه *menuntut sumpah*.

DÉFERLER, v. a., t. de mar., مېوک *mem-būka* لاير *lāyar*, مېابرا لاير *mem-bābar lāyar*. Les vagues déferlent sur des rochers, امبق ایت رمق اتس *ombak itu remuk atas kārang*.

DÉFERRER, v. a., enlever le fer, مغشکت بسی *meng-angkat besi*. — un cheval, مغشکت بسی کوکو کود *meng-angkat besi kūku kūda*. — un forçat, مېوک لنگو *mem-būka lunggu*.

DÉFI, s. m., provocation, فېجاکن *peng-ajak-an*, فنتاغن *penentāng-an*.

DÉFIANT, E, adj., soupçonneux, کنده کورغ فرچای *kūrang perxāya, gundah*.

DÉFICIT, s. m., ce qui manque, کورغ *kūrang*, یغ اد کورغ *yang ada kūrang*. Combler le —, مېمېکن بارغ, *meñampēy-kan bārang yang ada kūrang*.

DÉFIER, v. a., provoquer, مغاجق *meng-ajak*, منتغ *menentang*, ممکس *memekis*, مغوسق *meng-ūsik*. Un homme brave défie dix poltrons, سؤورغ برای مغاجق سقوله اورغ چابر *sa-ōrangberānimeṅ-ajak sa-pūloh ōrang xābar*. — à la course, مغاجق

اکن ملاری *meng-ajak akan melari*.

SE DÉFIER, v. pron., mutuellement, براجق اجاکن *ber-ajak-ajak-an*.

SE DÉFIER, avoir de la défiance, کورغ فرچای *kūrang per-xāya*. — de, مناره شک *menāruh šak*, مناره شک *kūrang per-xāya*. — de, مناره شک *menāruh šak atas*. Se — desoi-même, جادی سنونه *jādi senūnuh*, تاکت *tākut*.

DÉFIGURÉ, E, part. pas. du v. défigurer, یغ رفان روسق *rompong*, یغ *yang rupā-ña rūsaḳ*.

DÉFIGURER, v. a., rendre difforme, مروسقن روڤ *me-rompong*, مېورقن روڤ *mem-rūsak-kan rūpa*, مېورقن روڤ *mem-būruk-kan rūpa*. La petite vérole l'a défiguré, مک رفان دروسقن, *maka rupā-ña di-rūsak-kan ūleh peñākīt katum-būh-an*.

DÉFIGURER, altérer, مغوبهکن *meng-ubah-kan*. Il a défiguré cette histoire, مک حال احوال حکایه ایت *maka hāl-aḥwāl hikāyat itu di-ubah-kan-ñā-lah*.

DÉFILÉ, s. m., passage étroit, جورغ *jūrang*, جالن سمفت *jālan sumpit*.

DÉFILÉ, action de défiler, حال *hāl ber-jālan*, برجالن برتورت تروتن *ber-turut-turut-an*.

DÉFILER, v. a., ôter le fil, مېوک *mem-būka*, مېوک اوتس *mem-būka*

ūtas, تالى مېموك *mem-būka tāli*. — des perles, مېموك مټيار درؤد اوتس *mem-būka mutiāra deri-pada ūtas-ña*.

DÉFILER, v. n., passer à la file, برجالن برتورت تروتن *ber-jālan bertūrut-turūt-an*. Dix mille hommes ont défilé, سلقس اورغ سده لالو برجالن *sa-laksa ōrang sudah lālu ber-jālan bertūrut-turūt-an*.

DÉFINI, E, part. pas. du v. définir, déterminé, ترټنو ترټنو *ter-tantu*, ترټنو *ter-pāyu*.

DÉFINI, expliqué, يځ دارتيکن *yāng di-arti-kan*, يځ دتعريفکن *yāng di-tarīf-kan*.

DÉFINIR, v. a., déterminer, منتوکن *menantū-kan*, مېموکن *memayū-kan*. — les bornes, منتوکن ټغکر *menantū-kan pinggir*.

DÉFINIR, expliquer, مټياکن ټري *meñatā-kan pri hāl*, مغرتيکن *meng-arti-kan*, متعريفکن *men-tarīf-kan*. — l'homme, مټياکن ټري *meñatā-kan pri hāl ōrang mānusia*. — un mot, مغرتيکن معنی سواتو ټرکټان *meng-arti-kan maṇa suātu per-katā-an*.

DÉFINITIF, IVE, adj., يځ مټوسکن *yāng memūtus-kan*, يځ مېدهکن *meñudāh-kan*, يځ تياد دافت داوېکن *yāng tiāda dāpat di-ūbah-kan*. Jugement — حکم يځ مټوسکن بچار

hukum yāng memūtus-kan bi-xāra.

DÉFINITION, s. f., explication, حال مغرتيکن *hāl mengarti-kan*, تعريف *tarīf*, تعبير *tabīr*.

DÉFINITION, décision dogmatique, حال منتوکن ټرکار ايمان *hāl menantū-kan porkāra imān*.

DÉFLEURIR, v. n., perdre sa fleur, لايو بڅان *lāyu bungā-ña*. Arbre défleurir, پوهن يځ سده لايو بڅان *pōhon yāng sudah lāyu bungā-ña*.

DÉFLORÉ, E, part. pas. du v. déflorer, يځ سده هيلغ بکر *yāng sudah hilang biker-ña*, يځ سده ترټچه ټريقن *yāng sudah ter-perxāh prīuk-ña*.

DÉFLORER, v. a., ôter la virginité, مغبل *meng-ambil biker*, مغبل ټرډران *meng-ambil per-darā-an*.

DÉFONCER, v. a., ôter le fond, مغشکت باوهن بارغ *meng-angkat bāwah-ña bārang*, مغشکت ټنت بارغ *meng-angkat pantat bārang*. — une caisse, مغشکت باوهن ټتي *meng-angkat bāwah-ña peti*. — un tonneau, مغشکت ټنت تڅ *meng-angkat pantat tōng*.

DÉFORMER, v. a., gâter la forme, مېمورقکن *mem-būruk-kan*, مروسقکن *me-rusak-kan*. — la taille, مېمورقکن *mem-būruk-kan sīkap*. — des souliers, مروسقکن سټاتو *me-rusak-kan sapātu*. — le cœur, مروسقکن هاتي *me-rusak-kan hāti*.

DÉFOURNER, v. a., ôter du four, دافتر مځمبل در دالم دافتر *meng-ambıl deri dālam dāpur*.

DÉFRAYER, v. a., payer les frais, مبابر بلنج, la dépense de quelqu'un, ملبسکن در بلنج *mem-bāyar belanja*, ملبسکن در بلنج *me-lepās-kan deri belanja*. — ses amis, مبابر بلنج صحبتی *mem-bāyar belanja soḥabat-ña*.

DÉFRAYER, amuser une société, میکان کاون *meñukā-kan kāwan*.

DÉFRICHEMENT, s. m., حال منبس, ثنباسن تانه *hāl menebūs tānah*, ثنباسن تانه *penebūs-an tānah*.

DÉFRICHER, v. a., منبس *menebūs*, ممبات *mem-bābat*. — un champ, ممبات تانه *menebūs tānah*, ممبات تانه *mem-bābat tānah*, مځمبلدکن تانه *meng-hidup-kan tānah*. — un terrain chargé de broussailles, منبس *menebūs semāk*.

DÉFRISER, v. a., مغوریکن *meng-ūrey-kan*. — les cheveux, مغوریکن *meng-ūrey-kan*, مبول *ikāl*, مځمبلتځ *mem-būka xexentung*.

DÉFRONCER, v. a., défaire les plis, مرتاکن ریسو *me-ratā-kan rīsu*, مځمبلتځکن کرت *meng-hilang-kan kerūt*, مځمبلتځکن څرلځاتن *meng-hilang-kan per-lipāt-an*.

DÉFROQUER, v. a., faire abandonner le couvent, مځاجق اورځ *meng-ājak*, منځکلکن کهدوثن راهب *meng-ājak*

orang meninggal-kan ka-hidup-an rāhib.

SE DÉFROQUER, v. pron., منځکلکن *meng-ājak*, کهدوثن راهب *meninggal-kan ka-hidup-an rāhib*.

DÉFUNT, E, adj., mort, ماتی *māti*, وفاة *wafāt*, هیلځ *hilang*. Il est —, ای سده ماتی *ia sudah māti*. Le — sultan, سلطان یځ سده هیلځ *sultān yang sudah hilang*. — vénéré, سکل مرحوم *ma. hūm*. Les défunts, سکل موتی *segala orang māti*, ماتی *mauti*.

DÉGAGÉ, E, part. pas. du v. dégager, ترلځس *ter-lepās*, تبس *tebūs*, لوط *lūput*. Air —, څری یځ څتس *prī yang pantas*.

DÉGAGEMENT, s. m., 1°, action, حال ملبسکن *hāl me-lepās-kan*, حال منبس *hāl menebūs*. 2°, résultat, څری یځ ترلځس *prī yang ter-lepās*, څری یځ دتبس *prī yang di-tebūs*.

DÉGAGER, v. a., retirer ce qui était engagé, ملبسکن منبس *menebūs*, ملبسکن *me-lepās-kan*, ملوټ *me-lūput*. — des pierreries, منبس څرات *menebūs permāta*.

DÉGAGER, rendre libre, délier quelqu'un de sa parole, ملبسکن اورځ *me-lepās-kan orang deri-pada per-janji-an-ña*. — un soldat, ملبسکن سورځ سلدادو *me-lepās-kan sa-orang soldādo*.

DÉGAGER, débarrasser, ملفسکن *me-lepàs-kan*, مغوریکن *me-ūrey-kan*, ملوٹ *me-lūput*. — quelqu'un du milieu des ennemis, ملفسکن اورغ در انتار سکل موسهن *me-lepàs-kan ōrang deriantāra segalamūsuh-ña*. — du danger, ملوٹ *me-lūput deri-pada ba-hāya*. — des chaînes, مغوریکن رنتی *me-ūrey-kan rantey*. — le chemin, منچوچی جالن *men-xūxi jālan*. — quelqu'un de ses dettes, ممباير سکل هوتغ اورغ *mem-bāyar segala hūtang ōrang*.

DÉGAGER de l'odeur, بر باو *ber-bāu*. — de la fumée, بر اسف *ber-āsap*.

SE DÉGAGER, v. pron., ملفسکن *me-lepàs-kan diri-ña*. Se — de toute préoccupation, ممبوغ سکل *mem-būang segala sornok*. Matêtese dégage, كفلاك جادی سنغ *kapalā-ku jādī senang*, كفلاك جادی ريغن *kapalā-ku jādī rīngan*.

DÉGAÎNE, s. f., manière ridicule, attitude niaise, مانس چارکورغ *xāra kūrang mānis*, كالكوئن يغ بوده *kalakū-an yang bōdoh*. Quelle — ! اڤا چارایت *apa xāra itu*.

DÉGAÎNÉ, E, part. pas. du v. dé-gainer, ترهونس *ter-hūnus*, ترکلفی *ter-kelempey*.

DÉGAÎNER, v. a., مشهونس *meng-hūnus*. — l'épée, مشهونس قدغ *meng-hūnus pedang*.

DÉGANTER, v. a., منغکلکن سارغ *menanggal-kan sārung tāngan*.

DÉGARNIR, v. a., ôter ce qui garnit, مغشکت فرهياسن *meng-angkat per-hiās-an*, مغشکت لفيسن *meng-angkat lapis-an*. — un habit, مغشکت لفيسن *meng-angkat lapis-an bāju*. — une maison, سرب رومه *meng-angkat serba rūmah*. Un arbre dégarni, ثوهن يغ برگندل *pōhon yang ber-gundul*. Tête dégarnie, كفال بوتق *kapāla būtak*.

DÉGÂT, s. m., ravage, ruine, روسق *rūsak*, کرساکن *ka-rusāk-an*, بناس *bināsa*, کنسائن *ka-binasā-an*. Cau-ser du —, مروسقکن *me-rūsak-kan*. Les éléphants ont fait de grands dégâts dans les plantations de cannes à sucre, کبن تبودبنساکن اوله گاجه ۲ *kebòn tebū di-binasā-kan ūleh gājah-gājah*.

DÉGEL, s. m., حال جادی چاير *hāl jādī xāer*.

DÉGELEB, v. a., fondre la glace, منچايرکن يغ بکو *men-xāer-kan yang bakū*. Le vent du sud a dégelé la rivière, اغن سلاتن سده منچايرکن اير *āgin selātan sudah men-xāer-kan āyer bakū di-sūngay*.

DÉGELER, v. n., منجادی چایر *men-jādi xāer*.

DÉGÉNÉRATION, s. f., فراهن فراغی *per-ubāh-an perāngi ka-pada ka-jahāt-an*, حال منجادی *hāl men-jādi kūrang bāik*.

DÉGÉNÉRER, v. n., s'abatardir, براوبه فراغی *ber-ubah perāngi ka-pada ka-jahāt-an*, براوبه منجادی کورغ بايق *ber-ubah men-jādi kūrang bāik*, منجادی ليه *men-jādi lebēh jāhat*. Il est honteux de dégénérer (prov.), مالو کلو اتق هر يو منجادی اتق کوچخ *mālu kalaw ānak harīmar men-jādi ānak kūxing*. La querelle dégénéra en guerre, مک فربتاهن *maka per-bantāh-an jādi prāng*.

DÉGLUTITION, s. f., action d'avaler, حال دنلن *hāl menelūn*.

DÉGOBILLER, v. a., vomir, متنه *muntah*.

DÉGOMMER, v. a., مشغکت کته *men-gangkat getāh*.

Fig. — quelqu'un, destituer d'un emploi, معیتکن اورغ درشد فغکتن *memexāt - kan ōrang deri - pada pangkat-ña*.

DÉGONDER, v. a., ôter de ses gonds, مشغکت درشد انسلی *men-gangkat deri-pada ensil-ña*. — une porte, مشغکت فتودرشد انسلی *men-gangkat pintu deri-pada ensil-ña*.

DÉGONFLER, v. a., مغهیلغن بشکتی *men-ghilang-kan bangkak*. — un ballon, مغلورکن اغن در دالم تیغ تربخ *mengalūar-kan āgin deri dālam tiāng terbang*.

DÉGORGER, v. a., مغلورکن بارغ یخ *mengalūar-kan bārang yang tūtup*, منچوچی *men-xūxi*, مېوک *mem-būka*. — un égoût, منچوچی *men-xūxi xuxūr-an*. — un canal, منچوچی سلورن ایر *men-xūxi salūran āyer*.

SE DÉGORGER, v. pron., منچوچرکن *men-xūxur-kan āyer-ña*. Ce tuyau se dégorge dans la rivière, سروکن ایت منچوچرکن ایرن کسوخی *serōk - an itu men - xūxur - kan āyer-ña ka-sūngay*.

DÉGOURDIR, v. a., ôter l'engourdissement, مغهیلغن فري کاکو *men-ghilang-kan prī kaku*.

Fig. —, ôter à quelqu'un sa gaucherie, le façonner, le polir, مغهیلغن فغکه *men-ghilang-kan pengkuh*, منچفتکن اورغ *men-xepāt-kan ōrang*. Faire — de l'eau, la rendre tiède, منجدیکن ایر سوم *men-jadī-kan āyer sūwam*, ممانسکن ایر *memānas-kan āyer sa-dikit sāja*.

DÉGOÛT, s. m., manque de goût, ککلیئن *ka-geti-an*, جمون *jumū-an*, کموالن *ka-muwāl-an*. Avoir du —, جمو *jumū*, برمول *ber-mūwal*,

مېنجې *mem-benxi*. Avoir du — pour la nourriture, جو در مڪان *jumū deri makān-an*, برمول رزقي *ber-mūwal rezeqī*.

DÉGOÛTANT, E, adj., گمن *gemān*, کموال *ka-muwāl-an*, ککلیڻ *ka-gelī-an*. — pour tout le monde, کموال ککلیڻ اورڻ *ka-muwāl-an pada sa-kalī-an ōrang*.

DÉGOÛTANT, sale, malpropre, کوٽر *kōtor*, نجس *nejis*, کچی *keji*. Une assiette dégoûtante, ڦڙڪن بچ *pinggan yang kōtor sa-kālī*.

DÉGOÛTÉ, E, part. pas. du v. dégouter, جو *jumū*, مول *mūwal*, کلي *gelī*.

DÉGOÛTER, v. a., ôter le goût, منجموڪن *men-jumū-kan*, مبري *mem-brī jumū-an*. — quelqu'un de la nourriture, منجموڪن اورڻ درڦد مڪان *men-jumū-kan ōrang deri-pada makān-an*.

DÉGOÛTER, détourner, مالڳڻ *memāling-kan*. — quelqu'un du travail, مالڳڻ اورڻ درمغرج *memāling-kan ōrang deri mergarja*.

DÉGOUTTANT, E, adj., qui tombe goutte à goutte, ترلينڻ *linang*, ڦڙڪن *ter-linang*, برتيتي *titik*, برتيريس *ber-tiris*, تيريس *tiris*, رنتي *rintik*.

DÉGOUTTER, v. n., tomber goutte à goutte, برلينڻ *ber-linang*, برتيتي

ber-titik, منيتق *menitik*, برتيريس *ber-tiris*, منيريس *meniris*. Le sang lui dégoutte du nez, داره برلينڻ در *dārah ber-linang deri hūdug-ña*. Faire —, منيتقن *menitik-kan*, منيرسڪن *meniris-kan*.

DÉGRADATION, s. f., destitution, ڦري حال ڊڇڻڪن درڦد ڦڙڪت کحرماتن *pri hāl di-pexāt-kan deri-pada pangkat ka-hormāt-an*.

DÉGRADATION, avilissement, ڪهناء *ka-hinā-an*, ڪرنداھن *ka-rendāh-an*.

DÉGRADATION, détérioration, ڪرساڪن *ka-rusak-an*, ڪبساڪن *ka-binasā-an*.

DÉGRADÉ, E, part. pas. du v. dégrader, destitué, ڀڃ ڊڇڻ درڦد ڦڙڪت *yang di-pexāt deri-pada pangkat ka-hormāt-an*.

DÉGRADÉ, avili, هين *hīna*, رنده *rendah*.

DÉGRADÉ, détérioré, روسق *rusak*, بناس *bināsa*.

DÉGRADER, v. a., destituer juridiquement, مڃڻڪن درڦد ڦڙڪت کحرماتن *memexāt-kan deri-pada pangkat ka-hormāt-an*, مڃيڪن دغن ڦٽوسن *mengeji-kan degan putūs-an hukum*. — un chevalier, مڃڻڪن *memexāt-kan* ڦهلوان درڦد ڦڙڪتي *pahluwān deri-pada pangkat-ña*.

DÉGRADER, avilir, مڃهناڪن *meng-hinā-kan*, مرزدهڪن *me-rendah-kan*. Le péché dégrade l'homme, دوس

دوسا ایت مهنان اورغ مانسی *dōsa itu*
merg-hinā-kan orang mānusiā.

DÉGRADER, faire du dégât, endomager, مروسقن *me-rūsak-kan*, مهنان *mem-binasā-kan*. — un mur, مروسقن فاگر *me-rūsak-kan pāgar*.

SE DÉGRADER, v. pron., مهنان *merg-hinā-kan diri-ña*, جادی *jādi hīna*.

DÉGRAFER, v. a., مېوک کایت *mem-būka kait*.

DÉGRAISSER, v. a., ôter la graisse, مېوگت لئ *merg-angkat lemak*. — la viande, مېوگت لئ داگخ *merg-angkat lemak daging*. — la sauce, مېوگت لئ درکوه *merg-angkat lemak deri kūwah*. — un habit, مېوگت لئ اتس باجو *merg-angkat bakas lemak atas baju*, مېوخی *meñuxi bakas mīnaḥ atas baju*. — les cheveux, مېوگت مېق در رمبت *merg-angkat mīnaḥ deri rambut*.

DEGRÉ, s. m., marche d'un escalier, اتق تڭان *anaḥ tangga*. Cet escalier a vingt degrés, دو قوله باپقن *dūa pūloh bānaḥ-ña* اتق تڭان ایت *anaḥ tangga itu*.

DEGRÉS, l'escalier lui-même, تڭان *tangga*. Les degrés du palais, تڭان مالکی *tangga māligey*. Monter les degrés, نایق تڭان *nāik tangga*. Descendre les degrés, تورن تڭان *turun tangga*.

DEGRÉ, intervalle, pas, جڭکه *jangkah*, لڭکه *langkah*. Avancer par degrés, بر جڭکه ۲ *ber-jangkah-jangkah*.

DEGRÉ, rang, grade, ښکت *pangkat*, مرتبه *mertabat*, درجه *darajat*. Les degrés de la grandeur, ښکت ۲ *pangkat-pangkat ka-besār-an*. Un — très élevé, یڅ باپق *pangkat yang bānaḥ tinggi*.

DEGRÉ de parenté, ښوڅو *pūpu*. Le troisième — de parenté, ښوڅو پوپو یڅ کتیک *pūpu yang ka-tiga*.

DEGRÉ du cercle, درجه *darajat*. Minute de —, مات درجه *māta darajat*. Deux degrés de latitude, دو درجه درؤد خط استوا *dūa darajat deri-pada kaṭṭ istiwa*. Cinq degrés de longitude, لیم درجه درؤد خط *lima darajat deri-pada kaṭṭ neṣif en-nahār*.

DEGRÉ d'ombre, بايڅ تافق *tapak bayang*.

DEGRÉ de compas, de la boussole, مات څدومن *māta padōman*.

Au plus haut DEGRÉ, loc. adv., تر لالوامت *ter-lālu umat*.

PAR DEGRÉS, loc. adv., بر ښکت ۲ *ber-pangkat-pangkat*, بر جڭکه ۲ *ber-jangkah-jangkah*.

PAR DEGRÉS, doucement, څراهن ۲ *perlāhan-perlāhan*.

DÉGRÉER, v. a., ôter les agrès, مېوگت سکل څکاووی در *merg-angkat skel څکاووی در*.

کفل *meng-angkat segala pegawey deri kapul.*

DÉGRINGOLER, v. n., برهمبالغ *ber-humbalang*, تورن برهمبالغن *turun ber-humbalang-an.*

DÉGRISER, v. a., مغھیلغن مابق *meng-hilang-kan mābuk.*

Fig. — faire cesser l'illusion, مای مغھیلغن مای *meng-hilang-kan māya.*

DÉGROSSIR, v. a., مغشکت یغ کاسر *meng-angkat yang kasar*, مملای *me-mulā-i pe-karjā-an.* — du bois, منخس کایو *menampas kāyu.*

Fig. — quelqu'un, مول مڭجاری *me - mūla* اورغ اکن عادة دان ادب *meng-ajār-i orang ākan ādat dān ādab.*

DÉGUENILLÉ, E, part. pas. du v. dégueniller, ٢ ترچارق *ter - xāriḱ-xāriḱ.* Des habits déguenillés, کاین *kāin yang ter-xāriḱ-xāriḱ*, یغ ترچارق ٢ *kāin yang ter-xāriḱ-xāriḱ*, کاین یغ بورق *kāin yang būruk.* Un homme — , اورغ یغ *orang yang ber-pakey kāin būruk.*

DÉGUENILLER, v. a., mettre en guenilles, منچارق اکن *men-xāriḱ-xāriḱ-kan*, منچورقچارقکن *men-xōraḱ-xāriḱ-kan.*

DÉGUERPIR, v. n., sortir d'un lieu par force, دققس منده *di - paksa*

مققس اورغ, *memindah.* Faire — , مققس اورغ *memaksa orang ber-pindah.*

DÉGUEULER, v. n., vomir, متھ *muntah* سبب ماکن بابق *sebàh mākān bāñak.*

DÉGUISE, E, part. pas. du v. déguiser, travesti, سامر *sāmar*, ترسامر *ter-sāmar.*

DÉGUISE, dissimulé, سمبونی *sem-būni*, چولس هاتی *xūlas hāti.*

DÉGUISEMENT, s. m., travestissement, کسمارن *ka-samār-an.*

DÉGUISEMENT, dissimulation, ثری *prī xūlas hāti.*

DÉGUISER, v. a., travestir, مپامرکن *meñāmar - kan.* — quelqu'un à l'aide d'un masque, مپامرکن اورغ دغن, مپامرکن اورغ دغن *meñāmar - kan orang dengan tōpeng.*

DÉGUISER, feindre, dissimuler, مغیجو *menḡixu*, پورا *pura-pūra*, مڭیجیو *menḡixu*, مڭیجیو *meñem-bunī-kan.* Il déguise sa colère, ای مڭیجیو امارهن *ia me-ñem-bunī-kan amārah-ña.*

SE DÉGUISER, v. pron., مپامر *meñāmar*, مڭیجیو *menōpeng*, مپامرکن *meñāmar - kan diri.* Se — en femme, مپامرکن دیری چارقمڭون *meñāmar - kan diri xāra peram-pūan.*

DÉGUSTER, v. a., منچوب *men-xōba*, مراس *me-rāsa.* Lorsqu'il eut dégusté ce vin, ستله دچاک ایر *eut dégusté ce vin, setle dčak air.*

اغڭور ایت *sa-telàh di-xobā-ña*
 āyer anggūr itu.

DÉHANOHÉ, E, adj., qui a les
 hanches disloquées, یغ فڭڭلن تڭکلیت
yang parggul-ña tegalīat. —,
 qui se dandine en marchant, یغ
 برجالن سرت بردوین ۲
yang ber-jalan serta ber-dūyun-dūyun.

DÉHARNACHER, v. a., منڭڭکلن
 شکاين کود *menanggal-kan pakēy-*
an kūda.

DÉHONTÉ, E. adj., تياڊ تاهو مالو
tiāda tāhu mālu, تياڊ بومالو *tiāda*
ber-mālu, موك تبل *mūka tebāl*.

DEHOES, adv. de lieu, لور *lūar*,
 دلور *di-lūar*, کلور *ka-lūar*. Rester
 —, تڭڭل دلور *tinggal di-lūar*. Il
 est —, ای اد دلور *ia ada di-lūar*.
 Aller —, ڦرڭی کلور *pergi ka-lūar*.
 Venir de —, داڭڭ درلور *dātang deri*
lūar. Il est en — de la ville, ای
 اد دلور نڭری *ia ada di-lūar nagrī*.
 En — de la convention, دلور جنڭی
di-lūar janji. Une maison belle
 par —, رومه یغ بايق رڭان دسبله لور,
rūmah yang bāik rupā-ña di-sa-
belàh lūar. Avancer en —, faire
 saillie, مڭنڭی *merg-anjur*. En —
 de cela, لاین درڤد ایت *lāin deri-*
pada itu. Jeter —, مڭوڭ *mem-*
būang. Mettre —, مڭاو کلور *mem-*
bāwa ka-lūar, مڭلورکن *mengalūar-*

kan. Mettre —, chasser, مڭکن
me-ñàh-kan, مڭنڭیت *merg-inxīt*.

DEHOES, s. m., لورن *lūar-ña*. Le
 — de la maison, لورن رومه ایت
lūar-ña rūmah itu. Les — d'une
 place de guerre, بنتڭ لور *binṭing*
lūar.

DÉCIDE, s. m., دوس اورڭ يهودی
 ممونه عیسی المسیح *dōsa ōrang yehūdi*
mem-būnūh isa el-mesēh.

DÉIFIER, v. a., mettre au rang
 des dieux, دڭن دیو *meñamā-*
kan dengan dēwa, مڭمرماتی سڤرت اله
merg-hormāt-i seperti ilah.

DÉISME, s. m., croyance à l'exis-
 tence de Dieu sans la révélation,
 ڦرڭیاین کڤد الله دڭن تياڊ ڦرڭای ڦد
 ڦرڭایان کڤد الله *perxayā-an ka-pada*
allah dengan tiāda perxāya pada
kitāb allah.

DÉISTE, s. m., اورڭ یغ ڦرڭای کڤد
 الله سرت تياڊ ڦرڭای ڦد کتاب الله
 اورڭ یغ ڦرڭای کڤد الله *orang yang perxāya ka-pada allah*
serta tiāda perxāya pada kitāb
allah.

DÉITÉ, s. f., اله *ilah*, الهة *ilahet*,
 دیو *dēwa*, دیوات *dēwāta*.

DÉJÀ, adv. de temps, سده *sudah*,
 تلہ *telàh*. Il est — de retour, ای
 سده ڦولڭ *ia sudah pūlang*. J'ai —
 مڭن هڭب ڦون سده ماکن *mangé*,
maka hamba pūn sudah mākan.

Il est — mort, *مک ای تلہ ماتی* *maka iā telāh māti*.

DÉJECTION, s. f., excréments, *قضا* *kedlā ḥajat*, *بیرق* *bērak*.
Les déjections, *بارغ یخ دبیرقکن* *bārang yang di-bērak-kan*.

DÉJETER (SE), v. pron., *جادی* *jādi bengkok*, *برلنتر* *ber-len-tur*.

DÉJEÛNER, v. n., manger le matin, *ماکن قد فاکی هاری* *mākan pada pagi hāri*.

DÉJEÛNER, s. m., *مکانن فاکی هاری* *makān-an pagi hāri*, *فطور* *fetūr*.

DÉJOINDRE, v. a., *منچریکن* *men-xerèy-kan*, *مہوک* *mem-būka*.

SE DÉJOINDRE, v. pron., se séparer, *برچری* *ber-xerèy*.

DÉJOUER, v. a., faire échouer, empêcher, *مہیاکن* *meñia-ñiā-kan*, *مہباطلکن* *mem-bātil-kan*.

DELÀ, prép. et adv., *دسان* *di-sāna*, *دسبلہ سان* *di-sa-belāh sāna*. Au — de la rivière, *دسبلہ سان سوچی* *di-sa-belāh sāna sūngēy*, *دسبرغ* *di-sa-brāng*. Deçà et —, *دسین دسان* *di-sīni di-sāna*. Jambe deçà jambe — (à califourchon), *چلائق* *xelā-pak*.

DÉLABRER, v. a., déchirer, gâter, *منجارق* *men-xārik*, *مروسق* *me-rūsak*. — une tapisserie, *منجارق* *men-xārik permadāni*.

— la santé, *مروسق توبہ* *me-rūsak tūbuh*.

DÉLACER, v. a., défaire le lacet, *مہوک تالی ایکت* *mem-būka tāli ikat*. — un corset, *مہوک تالی جولی* *mem-būka tāli xūli*.

DÉLAI, s. m., remise, retardement, *فرتغکوهن* *per-tangūh-an*. Demander un —, *منت فرتغکوهن* *menta per-tangūh-an*, *منت تقو* *menta tempo*. Accorder un —, *مننغکهن* *menangguh-kan*, *مہری تقو* *mem-brī tempo*. Un — de trois jours, *فرتغکوهن تیگ* *per-tangūh-an tiga hāri* *لاما-ña*. Sans —, *دغن تیاد تنگک لائی* *dengan tiāda tangguh lāgi*.

DÉLAISSÉ, E, part. pas. du v. délaissier, *یغ دتغککن* *ter-tinggal*, *یغ دی-تنگال-کن* *yang di-tinggal-kan*. Une femme délaissée, *فرمغون یغ دتغککن سومین* *perampūan yang di-tinggal-kan suamī-ña*.

DÉLAISSEMENT, s. m., 1°, action de délaissier, *منغککن حال* *hāl meninggal-kan*. 2°, résultat, *کتغکال* *ka-tinggal-an*.

DÉLAISSER, v. a., *منغککن* *meninggal-kan*, *اغکن مہری تولغ* *erggan mem-brī tūlung*. — un ami dans le besoin, *دام صبحہ دالم* *meninggal-kan sa-ōrang* *sohbat dālam ka-kurāng-an*. — les malheureux, *اغکن مہری تولغ قد اورغ* *meninggal-kan yang tertinggal*.

يغ كسين *erggan mem - brī tūlung*
pada orang yang kasih-an.

DÉLASSEMENT, s. m., repos, برهنیتن *ber-hentī-an*, فرسینن *per-māin-an*,
کسکاء *ka-sukā-an*, ترماس *ter-*
māsa, کسناغن *ka-senāng-an*.

DÉLASSER, v. a., مغهیلگن لله *meng-hīlang-kan* *lelah*,
مغهنتیکن *meng-hentī-kan*, مهنغن *meñenāng-*
kan.

SE DÉLASSER, v. pron., برهنتی *ber-henti*, برسوک *ber-sūka*, برسغن *ber-senāng*.

DÉLATEUR, TRICE, s., قنوده *penū-*
duh, اورغ برتوده *orang ber-tūduh*,
اورغ مغادو *orang meng-ādu*.

DÉLATION, s. f., dénonciation,
تدوهن *tudūh-an*, قندوهن *penudūh-*
an, قغدوئن *peng-adū-an*.

DÉLAYER, v. a., منچمفرکن *men-*
xampur-kan, منچایرکن *men-xāer-*
kan, مباسهکن *mem-bāsah-kan*. —
de la farine avec de l'eau, منچمفرکن
تنغ دغن ایر *men - xampur - kan*
tepung dengan āyer.

DÉLECTABLE, adj., agréable, سدف *sedap*,
لذة *lezat*. Vin —, اغکور يغ *anggūr yang sedap*. Mets dé-
lectables, مکانن يغ لذة چت رسا *makān-an yang lezat xita rasā-*
ña. Paroles délectables, فرکتان يغ *perkātān*
سدف *per - katā - an yang sedap*.

Musique —, بپین يغ مردو *buñi-*
buñi-an yang merdu.

DÉLECTATION, s. f., کسکاء *ka-*
sukā-an, کگمارن *ka-gamār-an*,
کناغن *kenāng-an*.

DÉLECTER, v. a., میکان *meñukā-kan*,
مگممرکن *meng-gamār-*
kan, مفرکنکن *mem - per - kenān-*
kan. — le cœur, میکان هاتی *me-*
ñukā-kan hātī.

SE DÉLECTER, v. pron., میکان *meñukā-kan*
برکنن *ber-kenān*. Il se délectait à entendre
ces paroles, برکننله ای مندغر فرکتان *ber-*
kenān-lah ia men-dengar
per-katā-an itu.

DÉLÉGATION, s. f., commission
pour agir au nom de, سروهن *su-*
rūh-an, کرین *kirīm-an*, قغوسن *perg-*
utūs-an.

DÉLÉGUÉ, E, part. pas. du v. dé-
léguer, سوره *sūruh*, اوتس *utūs*.

DÉLÉGUÉ, s. m., قسوره *pe-sūruh*,
قبوره *peñūruh*, اتوسن *utūs-an*. —
royal, قسوره راج *pe-sūruh rāja*.

DÉLÉGUER, v. a., commettre, en-
voyer, مپوره *meñūruh*, مغمیرم *meng-*
irīm, مغموتس *meng-ūtūs*. — quel-
qu'un pour connaître de quelque
chose, مپوره اورغ ممرقسای سواتوفرکار *meñūruh orang memreksā-i suātu*
porkāra. — son autorité, مبری *mem-brī*
کواس *kuāsa*.

DÉLESTER, v. a., ôter le lest, *مٹھکھ*
 بار *memunggah tūlak bāra*,
 مغلورکن تولق بار *megalūar-kan*
tūlak bāra.

DÉLÈTÈRE, adj., بریس *ber-bīsa*.
 Végétal —, براوش *ber-ūpas*.

DÉLIBÉRANT, E, adj., یغ ممبجراکن
 یغ برمشاروة *yang mem-bixarā-kan*,
 یغ برمشاروة *yang ber-mušāwarat*. Assemblée
 délibérante, فرهمقونن اورغ ممبجراکن
per-himpūn-an orang mem-bixarā-
kan.

DÉLIBÉRATION, s. f., considération,
 قنمباغن *penimbāng-an*, فکیرن *pi-*
kīr-an.

DÉLIBÉRATION EN CONSEIL, قنمبجراکن
pem-bixarā-an, مشاوروة *mušāwarat*.

DÉLIBÉRÉ, E, part. pas. du v. dé-
 libérer. De propos —, دغن سمجان
dengan sahajā-ña, دغن سجاج
dengan sangāja.

DÉLIBÉRÈMENT, adv., دغن نية
dengan nīyet, دغن سمجان *dengan*
sahajā-ña. —, résolutement, دغن
 دغن تیاد تاکت *dengan berāni*,
 دغن تیاد تاکت *dengan tiāda tākut*.

DÉLIBÉRER, v. n., considérer, منبغ
menimbang, میکر *memikir*,
 مقرر غیر *mengira-ngira*.

DÉLIBÉRER, en conseil, ممبجراکن
mem-bixarā-kan, برمشاروة *ber-mu-*
sāwarat, مشاورتکن *me-mušāwarat-*

kan. Le roi délibéra avec son
 premier ministre sur quelque chose,
 مک راج فون ممبجراکنله دغن فردان
 منتری درقد سواتو فرکار
maka rāja
pūn mem-bixarā-kan-lah dengan
perdāna mantri deri-pada suātu
porkāra.

DÉLICAT, E, adj., agréable au goût,
 بائق رساں *bāik rasā-ña*, سدڤ *sedap*,
 لذة *lezat*. Vin —, اغکور
 یغ سدڤ رساں *anggūr yang sedap*
rasā-ña. Nourriture délicate, مکانن
 یغ لذة رساں *makān-an yang lezat*
rasā-ña.

DÉLICAT, fin, délié, مجلس *mujelis*,
 رمفغ *ram-*
 سنی *seni*, لامپي *lampey*,
 سدڤ *sedap*, تيفس مولق *tipis mūlik*,
 سدڤ *sedap*. Forme délicate, روف مجلس
rūpa mujelis. Membres délicats,
 اغکوت یغ لامپي *anggōta yang lam-*
 پي *pey*. Voix délicate, سوار یغ سنی
suāra yang seni. Taille délicate,
 پڤڤڤ یغ رمفغ *pinggang yang ram-*
ping.

DÉLICAT, faible, له *lemah*. Cet
 enfant est bien —, انتق ایت بائق
 له توبن *anak itu bāñak lemah*
tūbuh-ña.

DÉLICAT, pur, naïf, سوڤن *sūpan*,
 یغ بتل هتین *yang*
 سنتن *santun*, بتل هتین *betul hati-ña*. Conduite délicate,
 کلکون یغ سوڤن *ka-lakū-an yang*
 سوڤن *sūpan*.

DÉLICAT, difficile, سوكر *sūkar*.

Une affaire délicate, فكريجان يڭ *pe-karjā-an yang sūkar*.

DÉLICATEMENT, adv., دغن لذة *dengan lezat*, دغن سوڤن *dengan sūpan*. Vivre —, هيدف دغن لذة *hidup dengan lezat*. Répondre —, بيرجواب دغن سوڤن *ber-jawāb dengan sūpan*. Qui travaille —, يڭ چفت *yang xepāt be-karja*.

DÉLICATER, v. a., élever délicatement. مميساكن اورڭ هيدف دغن لذة *mem-biasā-kan orang hidup dengan lezat*.

DÉLICATESSE, s. f., qualité de ce qui est agréable, ڤرى سدڤ *prī sedāp*, ڤرى لذة *prī lezat*, ڤرى اينق *prī enak*.

DÉLICATESSE, finesse, beauté, كئلوكن *ka-elōk-an*, ڤرى لغى *prī lampey*, ڤرى رمڤڭ *prī ramping*. — des traits, كئلوكن روڤ *ka-elōk-an rūpa*.

DÉLICATESSE, faiblesse, débilité, كلاهن *ka-lemāh-an*. — de santé, كلاهن توبه *ka-lemāh-an tubuh*.

DÉLICATESSE, droiture, pureté de cœur, كبتولن هاتى *ka-betūl-an hātī*, ڤرى سوڤن *prī sūpan*, ڤرى سنتن *prī santun*. Homme d'une grande —, اورڭ يڭ هتين بتل سكالى *orang yang hātī-ña betūl sa-kālī*.

DÉLICATESSE, mollesse, لذة *lezat*.

Vivre dans la —, هيدف دغن لذة *hidup dengan lezat*.

DÉLICATESSES, friandises, سداڤن *sedāp-an*, منيسن *manīs-an*, نعمة *ṇamat*, حلوا *halwā*.

DÉLICE, s. m. ou pl. f., plaisir, volupté, كسكاهن *ka-sukā-an*, سسكاهن *suka-sukā-an*, لذة *lezat*, راون *rāwan*, تماغن *tīmāṅ-an*, كگمارن *ka-gamār-an*. Les délices du ciel, كگمارن *ka-gamār-an suwarga*. Les délices de ce monde, كسكاهن دنيا اين *ka-sukā-an duniā ini*. Les délices de la table, كسكاهن دميڭ *ka-sukā-an di-mēja*. Il fait les délices de sa mère, اى جادى تماغن ابون *ia jādi tīmāṅ-an ibū-ña*. Nourri dans les délices, دڤلهراكن دغن لذة *di-peli-harā-kan dengan lezat*. Courir après les délices du monde, منتت كسكاهن *menuntut ka-sukā-an duniā*.

DÉLICIEUSEMENT, adv., دغن لذة *dengan lezat*, دغن كسكاهن *dengan ka-sukā-an*. Vivre —, هيدف دغن لذة *hidup dengan lezat*.

DÉLICIEUX, EUSE, adj., très-agréable, سدڤ *sedāp*, اينق *enak*, يڭ بايق سكالى *yang bāik sa-kālī*. Mets —, مكانن يڭ سدڤ *makān-an yang sedāp*. Vin —, ابراغور يڭ سدڤ *āyer anggūr yang sedāp*.

rasā-ña. Odeur délicieuse, باو یخ *bāu yang bānak hārum*.

DÉLIÉ, E, part. pas. du v. délier, تراوری *ter-ūrey*, تربوک *ter-būka*, ترلپس *ter-lepās*. Un ruban —, تالی یخ تراوری *tāli yang ter-ūrey*. Un nœud —, سمفل یخ تراوری *simpul yang ter-ūrey*.

DÉLIÉ, menu, grêle, mince, رمفخ *rampīng*, لمفی *lampey*, سنی *seni*, تیفس *tipis*. Taille déliée, رمفخ تیفس *pīnggang rampīng*. Étoffe déliée, کاین تیفس *kāin tipis*. Homme —, اورخ چردق *orang xerdik*.

DÉLIER, v. a., défaire le lien, مغبور یکن *meng-ūrey-kan*, مبوبک *mem-būka*, ملفسکن *me-lepās-kan*. — un cordon, مغبور یکن تالی *meng-ūrey-kan tāli*. — un fagot, مغبور یکن *meng-ūrey-kan ikāt-an* اکاتن برکس *berkas*. — une ceinture, مبوبک *mem-būka ikat pīnggang*. — un chien, ملفسکن انجخ *me-lepās-kan anjing*. — un prisonnier, ملفسکن *me-lepās-kan sa-ōrang yang ter-panjāra*.

Fig. —, absoudre, مغمفونی *meng-ampūn-i*.

DÉLINQUANT, E, s., یخ فرسلاهن *yang per-salāh-an*, یخ مللوی اندخ *yang me-lalū-i undang*. Juger un —, ممحکمکن سورخ فرسلاهن *meng-*

hukum-kan sa-ōrang per-salāh-an.

DÉLIRE, s. m., کئدانن *igaw*, کئدانن *ka-edān-an*. Tomber malade et en —, جاته ساکت منجادی ایدن *jātuh sākīt men-jādi ēdan*. État de —, اورخ ایگوا گاون *igaw-igāw-an*.

DÉLIRER, v. n., مغبکو *meng-igaw*, اورخ *ngiku*. Ce malade délire, اورخ *orang sākīt itu meng-igaw*. Personne qui délire (délirante), اورخ ایگوا گاون *orang igaw-igāw-an*.

DÉLIT, s. m., کسلاهن *sālah*, کسلاهن *ka-salāh-an*, حال مللوی اندخ *hāl me-lalū-i undang*. Grave —, ساله *sālāh yang brāt*. Qui est condamné pour un —, یخ دحکمکن *yang di-hukum-han* سبب سالهن *sebab sālāh-ña*.

DÉLIVRANCE, s. f., action de délivrer, فرلفاسن *ka-lupūt-an*, فرلفاسن *per-lepās-an*, قنبوسن *penebūs-an*, کلفوتن *kalās*. — d'un captif, فرلفاسن سورخ توانن *ka-lupūt-an sa-ōrang tawān-an*. — du mal, فرلفاسن درفد *per-lepās-an deri-pada jāhat*. Ma — est arrivée, تبوسنک *tebūs-an-ku sudah datang*. La — du genre humain par J. C., خلاص اورخ مانسی اوله عیسی المسیح *kalās orang mānusia ūleh isa el-mesēh*.

DÉLIVRE, s. m., arrière-faix, اوری *ūrey*.

DÉLIVRÉ, E, part. pas. du v. délivrer, لفس *lepàs*, ترلفس *ter-lepàs*, دخلاصكن *tebùs*, لوٲت *lūput*, ترلفس *di-kalāš-kan*. — des fers, ترلفس *ter-lepàs deri-pada lurgu*.

DÉLIVRER, v. a., affranchir, mettre en liberté, ملؑسكن *me-lepàs-kan*, منبس *menebùs*, ملوٲسكن *me-lūput-kan*, منخلاصكن *men-kalāš-kan*, ممبسكن *mem-bēbas-kan*. — du mal, ملؑسكن *me-lepàs-kan deri-pada yang jāhat*. — d'un fardeau, ملؑسكن *me-lepàs-kan deri-pada bāban-ña*. — d'une inquiétude, ملؑسكن *me-lepàs-kan deri-pada ka-susāh-an*. Délivrez-moi, لوٲسكنله *lūput-kan-lah āku*. — de l'esclavage, منبس در توانن *menebùs deri tawān-an*, ممردهكاك *me-mardahikā-kan*. Qui me délivrera de ce corps de mort? سؑاته اكن منخلاصكن *siapā-tah ākan men-kalāš-kan pāteḡ deri-pada tūbuh ka-matī-an īni*. Il délivra son pays, دببسكنپاله نؑرین *di-bēbas-kan-ña-lah nagrī-ña*.

DÉLIVRER, livrer, remettre, مبره *meñerāh*, مبرهكن *meñerāh-kan*. — des marchandises, مبرهكن دؑاؑن *meñerāh-kan dagāng-an*.

DÉLOGÉ, E, part. pas. du v. déloger, فنده *pindah*, دؑندهكن *di-pindah-kān*, دكلوركن *di-ka-lūar-kan*.

DÉLOGEMENT, s. m., فندهن *pin-dāh-an*, حال اورؑ برؑنده *hāl orang ber-pindah*.

DÉLOGER, v. a., faire quitter un logement, une place, مندهكن *me-mindah-kan*, مؑلوركن *mengalūar-kan*. — l'un pour recevoir l'autre, مندهكن سورؑ اكن ممبٲ سورؑ يؑ *memindah-kan sa-orang ākan meñambut sa-orang yang lāin*.

DÉLOGER, v. n., quitter un logement, برؑنده *ber-pindah*, منده *me-mindah*. Il délogera à la fin du mois, هابس بولن اين مك اى اكن برؑنده *hābis bulan īni maka ia ākan ber-pindah*. — sans tambour ni trompette, برؑنده ديم *ber-pindah dīam-dīam*.

DÉLOYAL, E, adj., perfide, infidèle, كورؑ لوس هاتى *kūrang lūrus hātī*, تباد تولس *tiāda betul*, تباد تۇلس *tiāda tūlus*, كورؑ ستى *kūrang satīa*. Un homme —, اورؑ يؑ تباد لورس هتين *orang yang tiāda lūrus hatī-ña*. Conduite déloyale, يؑ تباد كلڪون *ka-lakū-an yang tiāda lūrus*.

DÉLUGE, s. m., امؑوهن *ampūh-an*, به *bah*, امؑوهن اير *ampūh-an āyer*. Les eaux du —, اير امؑوهن *āyer ampūh-an*, اير به *āyer bah*.

Fig. — de paroles, فركتاءن يڭ فركتاءن يڭ
per-katā-an yang bāñak.

DÉLUSTREER, v. a., ôter le lustre
 d'une étoffe, مغريلغكن كرس كاین
merg-hīlang-kan gerūs kāin.

DÉLUSTREER, détruire l'éclat,
 مغريلغكن چهای
merg-hīlang-kan xahāya.

DÉMAGOGIE, s. f., حال ساله فاکی
 فمرنتاهن اورغ بايق
hāl sālāh pākey
pemarentāh-an ōrang bāñak,
 فمرنتاهن اورغ بايق يڭ ظالم
pemaren-
tāh-an ōrang bāñak yang tlālīm.

DÉMAGOGUE, s. m., يڭ مغروركن
 رعية
merg-harū-kan rayat,
 رعية فغنجبر
perg-anjur rayat.

DÉMAILLER, v. a., défaire les
 mailles, مغوريكن ممتات جال
merg-
ūrey-kan mata-māta jāla.

DÉMAILLOTER, v. a., مبروك كاين
 لغغ
mem-būka kāin lampiŋ.

DEMAIN, adv. de temps, ايسق
 يسق *bēsuk*, ايسق هاری *ēsuk*
hāri. — matin, ايسق فاکی *ēsuk pāgi*.
 — soir, ايسق فغغ *ēsuk petūŋ*.

Après —, لوس *lūsa*. Le second
 jour après —, تولت *tūlat*. De —
 en huit, ايسق دلائن هاری لاکی *ēsuk*
delāpan hāri lāgi. A —, بايقله
 ايسقله *bāiḱ-lah ēsuk hāri*, ايسقله
ēsuk-lah.

DÉMANCHER, v. a., مبروك *mem-*
būka, مغوريكن *merg-ūrey-kan*,

مغشكت هولو فركاكس *merg-argkat*
hūlu perkākas, منغشكتكن فمكغ
menanggal-kan pemegāŋ
pegāwey. — un couteau, مغشكت
merg-argkat hūlu pīsaw.
 — une hache, منغشكتكن فمكغ كاقيق
menanggal-kan pemegāŋ kāpaḱ.

SE DÉMANCHER, v. pron., جادی
 جادی لوجت *jādi būka*, جادی
jādi lūxut.

DEMANDE, s. f., action de de-
 mander, حال ممنت *hāl meminta*,
 فمرنتاهن *per-mintā-*
an, فمهورن *hal memūhun*, فمهورن
pemuhūn-an. Toutes vos demandes,
 سكل فمرنتاهن *segala per-mintā-an kāmū*.
 Accueillir une —, ممبری مهورن *mem-*
bri mūhun, فمرنتاهن *menarī-*
ma per-mintā-an. Adresser une —,
 ممبری مهورن *mem-per-sem-*
bah-kan per-mintā-an. — par
 écrit, سورت فمرنتاهن *sūrat per-*
mintā-an, سورت فمهورن *sūrat pe-*
muhūn-an.

DEMANDE, réclamation, حال منتت
hāl menuntut, فمنتتوتن *penuntut-an*.

DEMANDE, question, سوال *suāl*,
 فمرنتاهن *per-tañā-an*. — et réponse,
 سوال دان جواب *suāl dān jawāb*.

Prov. A sotté demande, point de
 réponse, فاد سوال يڭ فادت تباد
pada suāl yang tiāda pātut
tiāda di-sahūt-i.

DEMANDÉ, E, part. pas. du v.
demander, دڤنت *di-pinta*, ڤوهن *pūhun*, دڤوهنکن *di-pūhun-kan*.

DEMANDÉ, réclamé, exigé, تڤنت *tuntut*, تڤنتت *ter-tuntut*, تاگه *tāgih*, دتاگه *di-tāgih*.

DEMANDER, s. a., solliciter, prier, موهن *minta*, ممنت *me-minta*, موهن *memūhun*. — une faveur, منت کرنی *minta karunā*. — du secours, منت تولغ *minta tūlung*. — pardon à Dieu, ممتاکن امفن کفد الله *me-mintā-kan ampun ka-pada allah*. — quelque chose au roi, موهنکن *memūhun-kan* بارغ اڤاف کفد راج *bārang apa-apa ka-pada rāja*. Quiconque demande reçoit, سسورغ *sa-sa-ōrang* یغ منت ای جوک تریم *yang minta ia jūga tarīma*. Il n'ose pas vous demander cela, ای *ia tiāda berāni minta itu padā-mu*. — son pain (mendier), منت *minta-minta*, منت درما *minta dermā*. J'ai honte de demander mon pain, منت درما *minta dermā* بیت مالو *bēta mālu*.

DEMANDER, requérir, exiger, منتت *menuntut*, مناگه *menāgih*. — une satisfaction, منتت ڤربلاس *me-nuntut per-balās-an*. L'honneur demande cela, ایت دتنت اوله حره *itu di-tuntut ūleh hormat*. — le paiement d'une dette, مناگه هوتغ *menāgih hūtang*.

DEMANDER, avoir besoin, برحاجة *ber-hājat*, منتت *menuntut*. La terre demande de la pluie, تانه ایت *tānah itu ber-hājat ākan hūjan*.

DEMANDER, faire venir, مڤگل *memanggil*, منت *minta*. — un médecin, مڤگل سورغ دوکن *memanggil sa-ōrang dukun*. — en mariage, منت کلاوین *minta kāwīn*.

DEMANDER, désirer, برایشن *ber-ingin*. Tout le monde demande après lui, سگل اورغ برایشن اکن دی *segala ōrang ber-ingin ākan dia*.

DEMANDER, s'informer, interroger, برتاک *ber-tāna*, برسوال *ber-suāl*, مپدق *meṇḍik*. — où est sa maison, برتاک دمان رومهن ایت *ber-tāna di-māna rūmah-ña itu*. Il demanda aux gens du peuple, دتپاکنپاله کفد سگل رعية *di-taṇa-kan-ñā-lah ka-pada segala rayat*. Si l'on vous demande, جک دتاک *jika di-tāna ōrang deri-padā-mu*.

DEMANDEUR, EUSE, s., qui demande, یغ منت *yang minta*, ڤمنت *pe-minta*, یغ موهن *yang memūhun*.

DEMANDEUR en justice, f., DEMAN-
DERESSE. Le demandeur et le défendeur, اورغ یغ مڤادو دان اورغ یغ ملاون *ōrang yang meng-ādu dān ōrang yang me-lāwan*.

DÉMANGEAISON, s. f., picotement, کاتل *gātal*, کودس *kūdis*. Une vive —, یغ ساعت *gātal yang sāngat*.

Fig. — grande envie, هیدم *hīdam*, کښینن *ka-īngin-an*.

DÉMANGER, v. n., éprouver une démangeaison, مرسای کاتل *me-rasā-i gātal*, اد کاتل *ada gātal*.

Fig. —, avoir grande envie, مغهیدم *merg-hīdam*, بربرایښ *ber-īngin*.

DÉMANTELER, v. a., démolir des fortifications, مېشکرکن بټڅ *mem-bongkar-kan bintig*.

DÉMANTIBULER, v. a., démonter, abîmer, مېنساکن *mem-binasā-kan*. — les meubles d'une maison, مېنساکن *mem-binasā-kan serba rūmah*. — la mâchoire, تګلیت راهڅ *tegaliat rāhang*.

DÉMARCATIION, s. f., حال مند *hāl menanda*. Ligne de —, مسطر تند *meşter tanda*, مسطر مند *meşter menanda pemirggir*.

DÉMARCHE, s. f., allure, فری جالن *pri jālan*. — ferme, فری جالن یغ *pri jālan yang tetup*. — chancelante, کنچه *pri jālan yang kelinxuh*.

DÉMARCHE, manière d'agir, کلکون *ka-lakū-an*. Les démarches qu'il a faites dans cette affaire sont très - convenables, کلکونن دالم *ter-pexàh ūleh āngin ribut*.

شکرچان ایت تر لالو فانت ادا *ka-lakū-an-ña dālam pe-karjā-an itu ter-lālu pātut adā-ña*.

DÉMARQUER, v. a., ôter une marque, مغشکت تند *merg-angkat tanda*.

DÉMARRER, v. a., lever l'ancre, مېشکر ساوه *mem-bongkar sāuh*, ملئس تالی فندارت *me-lepās tāli pen-darat*.

Fig. —, quitter un lieu, لور *ka-lūar*, مغشکلکن تفت *meninggal-kan tampat*. On ne saurait le faire — de sa chambre, تیاد داوت اورڅ *tiāda dāpat ōrang mengalūar-kan dīa deri bilik-ña*.

DÉMASQUER, v. a., ôter le masque, مغشکت توفڅ درموک اورڅ *merg-angkat tōpeng deri mūka ōrang*.

Fig. —, faire connaître, مغشکت مغر تنجک *merg-angkat tūtup mem-per-tunjuk-kan*.

DÉMÂTÉ, E, part. pas. du v. démâter, یغ تیغن ترچڅ *yang tiang-ña ter-pexàh*, یغ تیغن تیاد لاکي *yang tiang-ña tiāda lāgi*.

DÉMÂTER, v. a., مغشکت تیغ در *merg-angkat tiang deri dālam kapāl*, مېمڅه تیغ فراو *meme-xàh tiang prāhu*. La tempête a démâté ce navire, تیغ فراهو ایت *tiang prāhu itu ter-pexàh ūleh āngin ribut*.

DÉMÊLÉ, s. m., querelle, *بنتاهن bantāh-an*, *ڦربنتاهن per-bantāh-an*, *ڄکت kelāhi*, *ڄکت wekīt*.

DÉMÊLÉ, E, part. pas. du v. démêler, débrouillé, *تراورى ter-ūrey*, *دسلسيکن di-selesèy-kan*.

DÉMÊLÉ, séparé, *ترساکو ter-sāku*.

DÉMÊLÉ, reconnu, *ترکنل ter-kenəl*.

DÉMÊLER, v. a., débrouiller, mettre en ordre, *مغوريکن meng-ūrey-kan*, *مپلسيکن meñlesèy-kan*. — du fil, *مغوريکن بنڄ يڄ کوست meng-ūrey-kan benāng yang kūsut*. — une affaire difficile, *مپلسيکن ڦرکار يڄ مشکل meñlesèy-kan porkāra yang muškil*. — les cheveux, *ميسر رمت meñsir rambut*.

DÉMÊLER, séparer, choisir, *مپکون meñakū-kan*, *ميمله memilih*. — le bon grain d'avec le mauvais, *مپکون بيجي يڄ بايق درڦد بيجي يڄ جاهت meñakū-kan biji yang bāik deri-pada biji yang jāhat*.

DÉMÊLER, distinguer, reconnaître, *مغئل mengenal*, *مبداکن mem-bedā-kan*. — une personne dans la foule, *مغئل سؤرڄ دانتار اورڄ بايق mengenāl sa-ōrang di-antāra orang bāñak*. — le vrai du faux, *مبداکن ڦد دانتار کنارن دان بوھڄ mem-bedā-kan pada antāra ka-benār-an dān bōhong*.

DÉMÊLER, contester, *برېته ber-bantah*, *برکلاهي ber-kelāhi*. Qu'avez-vous à — ensemble? *اڦ يڄ کامو apa yang kāmū per-bantah-kan*.

SE DÉMÊLER, v. pron., devenir clair, *منجادی ترڄ men-jādī trāng*. Uela se démêle dans mon esprit, *ايت جادی ترڄ دالم عقلک itu jādī trāng dālam aqal-ku*.

DÉMÊLOIR, s. m., peigne grossier, *سيسر کاسر sīsir kāsar*.

DÉMEMBRÉ, E, part. pas. du v. démembrer, *ترجری ter-xerèy*, *ترهباگی ter-bahāgi*. Corps —, *توبه tubuh yang anggōta ter-xerèy deri-padā-ña*. Propriété démembrée, *ڦساک يڄ pusāka yang ter-bahāgi*.

DÉMEMBREMENT, s. m., 1°, action de démembrer, *حال منچريکن hāl men-xerèy-kan*, *حال مپهکيکن hāl mem-bahagī-kan*, *ڦنچراين pen-xerèy-an*, *ڦمپهکيکن pem-bahagī-an*. 2°, résultat, *ڦرچراين per-xerèy-an*, *بهکيکن bahagī-an*, *ڦرپهکيکن per-bahagī-an*.

DÉMEMBRER, v. a., séparer les membres d'un corps, *منچريکن اغڄوت در توبه men-xerèy-kan anggōta deri tubuh*.

Fig. —, diviser, *مپهکيکن mem-bahagī-kan*, *منچريکن men-xerèy-kan*. — un domaine, *مپهکيکن تانه*.

برکات اتو بر بوت *mem-bahaqī-kan tānah pu-sāka*.

DÉMÉNAGEMENT, s. m., قندهن *pindāh-an*, حال اورغ برنده *hāl ōrang ber-pindah*.

DÉMÉNAGER, v. a., مندهکن *memindah-kan*. — ses meubles, مندهکن سرب رومهن *memindah-kan serba rūmah-ña*.

DÉMÉNAGER, v. n., changer de logement برنده *ber-pindah*.

DÉMENCE, s. f., aliénation d'esprit, کدلان *ka-gilā-an*, کدندان *ka-edān-an*, ثری سرسر *prī sarsar*. Une personne en —, اورغ کیل *ōrang gila*. Tomber en —, منجادی ایدن *men-jādi ēdan*.

DÉMENER (SE), se débattre, مشگلر *meny-gelepūr*. —, se donner beaucoup de peine, مغوسهکن دیری *meny-ūsah-kan diri*, مللهکن دیری *me-lelūh-kan diri*.

DÉMENTIR, v. a., مفر دستاکن *mem-per-dustā-kan*, مپلاهی *meñalāh-i*, ملاون کات *me-lāwan kātā*. — sa promesse, منکر فرجنجینن *munkir per-janjī-an-ña*. Son cœur dément sa bouche, ای برکات لاین دان بر فکر *ia ber-kātā lāin dān ber-pikir lāin*.

SE DÉMENTIR, v. pron., se contre-dire soi-même, ملاون کات دیرین *me-lāwan kātā diri-ña*.

DÉMÉRITER, v. n., برکات اتو بر بوت *ber-kātā ātaw ber-būat bārang yang harus di-hardik-kan*.

DÉMESURÉ, E, adj., excessif, et DÉMESURÉMENT, adv., excessivement, ترلالوamt *ter-lālu āmat*. D'une grandeur démesurée, démesurément grand, ترلالوamt بسر *ter-lālu āmat besār*. Démesurément long, ترلالوamt *ter-lālu āmat panjang*.

DÉMETTRE, v. a., disloquer, منگلیت *menegaliat*. — le pied, منگلیت کاکي *menegaliat kākī*.

DÉMETTRE, destituer, مچت درقد *memexāt deri-pada pangkat*.

SE DÉMETTRE, v. pron., d'un emploi, منغلیکن جواتن *meninggal-kan jawāt-an*, معزلکن دیرین *me-azēl-kan diri-ña*.

DÉMEUBLER, v. a., dégarnir de meubles, مشگلر سرب رومه *meny-angkat serba rūmah*.

DEMEURANT, E, adj., qui demeure, یغ تغکل *yang dūdūk*, یغ تینگال *yang tinggal*.

AU DEMEURANT, loc. adv., ادثون *ada-pūn*, سبرمول *sa-ber-mūla*, هان *welekin*, تتافی *tetāpi*, ولكن *hāña*. — c'est un brave homme, ادثون ای اورغ بایق جوک *ada-pūn ia ōrang baik jūga*. — je connais tout, تتافی هبب تاهو سموان *tetāpi hamba tāhu samuā-ña*.

DEMEURE, s. f., habitation, **تَمَّتْ**
 دیم *tampat dīam*, **تَمَّتْ دودُقْ** *tampat*
dūdūk, رومه *rūmah*, دار *dār*, خانه
kānah. Une belle —, **تَمَّة دیم یَغْ بایقْ** —,
tampat dīam yang bāik. Sa — est
 à la campagne, **رومه دِوَادَغْ** *rūmah-*
ña di-pādang. Chercher une —,
 دیم **مَنْجَهَارِی تَمَّتْ** *men-xahāri tam-*
pat dīam. Faire longue —, **تَغْکَلْ**
tinggal lāma.

DEMEURE, siège, résidence, **کد دوکْن**
ka-dudūk-an, **کدِیَامْن** *ka-diām-an*.
 La — du sultan, **تَمَّتْ کد دوکْن سلطان**
tampat ka-dudūk-an sūltan. La
 — de Dieu, **تَمَّتْ کدِیَامْن الله** *tampat*
ka-diām-an allah.

Loc. — céleste, **تَمَّتْ عَرَشِ الله**
tampat arāṣ allah, **سورْکْ** *suwarga*.
 — éternelle, **یَغْ بَقَا نَغْرِی یَغْ**
nagrī yang bakā. — sacrée, **مَسْجِدْ**
mesjid. La dernière —, **کُبُورْ** *kubūr*.
 Conduire quelqu'un à sa dernière —,
مَنْجَهَبُورْکْن اورْغْ مَاتِی
meng-kubūr-kan orang māti.

A DEMEURE, loc. adv., **تَتَفْ** *təp*.
 Etre à —, **جَادِی تَتَفْ** *jādi tetəp*.
 Il y a péril en la demeure, **بَهَايْ**
بَاهَايْ *bahāya ber-tangguh*.

Etre EN DEMEURE, **دَاپَتْ** *dāpat*,
بُولَهْ *būleh*. Il est en — de payer
 ses dettes, **دَاپَتْ مَبَايِرْ هُونْغْن** *dāpat*
mem-bāyar hutang-ña.

DEMEURÉ, E, part. pas. du v. de-
 meurer, être resté, **جَادِی** *jādi*, **تَغْکَلْ**
tinggal. Le prince étant demeuré
 gouverneur de la ville, **مَنْ بَکَنْد جَادِی**
مَادَا بَاغِندَا جَادِی *maka baginda jādi*
adipāti nagrī itu. Etant — seul,
مَنْ اَي جَادِی سَوْرَغْ دِيرِی *maka ia*
jādi sa-ōrang dīri. Il est — pauvre,
اَي سَدَه تَغْکَلْ سَوْرَغْ مَسْکِن
ia sudah tinggal sa-ōrang meskin.

DEMEURER, v. n., habiter, résider,
دیم *dīam*, **دودُقْ** *dūdūk*, **تَغْکَلْ**
tinggal. Il demeure ici, **دیم دَسِن**
ia dīamdi-sini. Il demeure à Malāka,
اَي دودُقْ دِنَغْرِی مَلَاکْ *ia dūdūk di-*
nagrī malāka. — à la campagne,
دودُقْ دِوَادَغْ *dūdūk di-pādang*. Tout
 le temps que nous avons demeuré
 sur la montagne, **سَلَامْ کِت دودُقْ**
دَاَسْ کُونْغْ *sa-lāma kita dūdūk di-*
ātas gunung. — à peu près deux mois
 à la ville, **تَغْکَلْ بَارْغْ دُوْبُولَنْ دِنَغْرِی**
tinggal bārang dua bulan di-nagrī.

DEMEURER, s'arrêter, rester,
تَغْکَلْ *tinggal*, **بَرْکَنْجَڠْ** *ber-kanjang*.
 — en arrière, **تَغْکَلْ دَبَلَا کَڠْ**
di-blakang. Il n'en est demeuré
 personne, **سَوْرَغْ پُونْ تِيَادْ تَغْکَلْ**
sa-ōrang pūn tiāda tinggal. Cela ne
 peut pas — ainsi, **مَنْ اَي تِيَادْ بُولَهْ**
تَغْکَلْ بَکِتْ *maka itu tiāda būleh*
tinggal bagitu. La porte demeura
 ouverte, **مَنْ قَتُو سَدَه تَغْکَلْ تَرْبُوكْ**
maka pintu sudah tinggal ter-buka.

— dans sa résolution, *برکنجخ دالم* *ber-kanjang dālam mak-*
şūd-ña. Il demeura en prière pen-
dant une heure, *ای برکنجخ دالم سمبریخ* *ia ber-kanjang dālam*
sembahyang suātu jām lamā-ña.

DEMEURER, être permanent, *تتف*
tetəp, *تتف* *tinggal tetəp*. —
ferme, *تتف* *tinggal tetəp*. La
parole de Dieu demeure éternelle-
ment, *بهو فرمان الله تتف سملمان* *bahwa firmān allah tetəp sampey*
sa-lama-lamā-ña.

Loc. Beaucoup demeurèrent sur
la place (tués ou blessés), *بایق اورغ* *bāñak orang mātī*
dān lūka. — maître du champ
de bataille, *منجادی غالب* *men-jādi*
gālib. — sur son appétit, *تیاد ماکن* *tiāda mākān*
sampey jādi kenñang.

DEMI, E, adj. et s., *تغه* *tergah*,
تغه *sa-tergah*. Un et —, *تغه دو* *tergah dūa*. Trois et —, *تیک* *tiga sa-tergah*. Une livre et demie,
تغه *sātu katī sa-tergah*. Deux mois et —, *دو بولن* *dūa*
būlan sa-tergah. Quatre heures et
demie, *توکل امشت* *pūkul am-*
pat sa-tergah. Une demi-heure,
تغه *sa-tergah jām*. Un demi-
mois, *تغه بولن* *sa-tergah būlan*.

DEMI, adv. Il est à demi-ivre,
ای تغه مابق *ia tergah mābuk*. A

demi-mort, *تغه ماتى* *tergah mātī*.

Demi-fou, *تغه کیل* *tergah gīla*.

Demi-cuit, *تغه ماسق* *tergah māsak*.

On dit aussi: *ستغه ماتى* *sa-tergah*
mātī, *ستغه مابق* *sa-tergah mābuk*.

DEMI-CERCLE, s. m., *تغه بولت*
tergah būlat.

DÉMIS, E, part. pas. du v. dé-
mettre, disloqué, *تکلیت* *tegaliat*,
تکلیجه *tegalijuh*.

DÉMIS, d'une charge, d'un em-
ploi, *ترفجت* *ter-perət*.

DEMI-SAVANT, s. m., *تغه قدى*
tergah pandey.

DÉMISSION, s. f., *حال منغکلکن*
hāl meninggal-kan jarwāt-an,
حال معزلکن درین *hāl me-azel-kan*
diri-ña.

DÉMISSIONNAIRE, adj. et s., *یغ*
yang meninggal-
kan jarwāt-an-ña.

DEMI-TALENT, s. m., connaissance
incomplète, *یغ تیاد گنڤ* *ka-pandēy-an yang tiāda genəp*.

DÉMOCRATE, s. m., *یغ سوك قمرتاهن*,
یغ اورغ *yang sūka pemarentāh-*
an orang bāñak.

DÉMOCRATIE, s. f., gouvernement
populaire, *قمرتاهن اورغ* *pema-*
rentāh-an orang bāñak.

DEMOISELLE, s. f., fille d'honnête
famille, *نون* *nōna*. Petite —, *نون*
nōna kexəl. —, femme non

mariée, دار *dāra*, اتاق *ānaḵ* *dāra*.

DÉMOLI, E, part. pas. du v. démolir, ترمیق *te-rombak*, رمیق *remuk*.

DÉMOLIR, v. a., مریق *me-rombak*, مریق *me-remuk* - کان, مرویهکن *me-rūbuh-kan*. — les vieilles maisons, مریق رومه ۲ *me-rombak rūmah-rūmah tuā*.

DÉMOLITION, s. f., 1°, action de démolir, حال مریق *hāl me-rombak*, 2°, résultat, chose démolie, décombrés, کربوهکن *ka-rombak-an*, کربوهکن *ka-rubūh-an*.

DÉMON, s. m. le diable, satan, ابلیس *iblis*, شیطان *šetān*. Tourmenté par le —, دهارو شیطان *di-hāru šetān*. Renoncer au —, مبعوع شیطان *mem-būang šetān*.

DÉMON, lutin, esprit malin, جن *jīn*, گرجاسی *gargāsi*, هنتو *hantu*, پورق *pōlong*. Chasser les démons, مبعوع جن ۲ *mem-būang jīn-jīn*.

DÉMON, ce qui excite l'homme au mal, یغ مشاجق اورغ مبعوت دوس *yang meng-ājak orang mem-būat dōsa*. Le — de la colère, یغ مارهکن *yang me-mārah-kan orang*. Le — de la chair, هوا نفسو *hawā nepsū*.

Fig. —, méchant homme, اورغ *orang jāhat*. C'est un vrai —,

ای اورغ جاهت سکالی *ia orang jāhat sa-kālī*.

DÉMONÉTISÉ, E, part. pas. du v. démonétiser, تیاد برلاکو لاکي *tiāda ber-lāku lāgi*. Espèces démonétisées, وغ یغ تیاد برلاکو لاکي *wang yang tiāda ber-lāku lāgi*.

DÉMONÉTISER, v. a., مشیلگکن *meng-hīlang-kan* هړک وغ *wang*.

DÉMONIAQUE, adj., یغ دهارو شیطان *yang di-hāru šetān*, یغ کن جن *yang kena jīn*.

DÉMONSTRATION, s. f., preuve, حال منظارهکن *hāl men-tlāhīr-kan*, قنبجوکن *penunjūk-an*, دلیل *delīl*. — incontestable, دلیل یغ تیاد ترلاون *delīl yang tiāda ter-lāwan*.

DÉMONSTRATION, marques, signes, تند *tanda*, علامة *alāmat*. — d'un cœur sincère, تند تولهس هاتی *tanda tulus hātī*. — d'amitié réciproque, تند صحبة صحباتن *tanda šohbat-šohbat-an*.

DÉMONSTRATIVEMENT, adv., d'une manière évidente, اتس قری یغ پات *ātas prī yang nāta*, دغن ترغ *dengan trang*.

DÉMONTER, v. a., renverser de dessus la monture, ôter la monture, منرجنکن اورغ در اتس کنیکن *men-nerjun-kan orang deri ātas ka-naīk-an-ūa*. Les voleurs l'ont

démonté, اورځ فڼچوري سده منچوري
orang pen-xūri sudah men-xūri ka-naik-an-ña.

DÉMONTER, déconcerter, مېري
 دهشة *mem-brī dahšat*. Il fut tel-
 lement démonté qu'il ne put répondre,
 ای سده کن دهشة تیا دافت منجواب
ia sudah kena dahšat tiada dāpat
men-jawāb.

DÉMONTER, désassembler les par-
 ties d'un ouvrage. — une montre,
 مېوک سکل بهکین ساتو جام اورولس
mem-būka segala bahagi-an suātu
jām urūlis.

DÉMONTRER, v. a., prouver, مېتاکن
me-ñatā-kan, منظره کن *men-tlāhīr-*
kan, مندلیلکن *men - delil - kan*,
 مننجکن *menunjuk-kan*. — claire-
 ment, مېتاکن دغن ترځ *me-ñatā-kan*
dengan terang. Ses cris démontrent
 qu'il souffre, مک جرتن مننجق بهوای
 ساکت *maka jerit-ña menunjuk*
bahwa ia sākīt.

DÉMORALISER, v. a., corrompre
 les mœurs, مغھیلگن کلکون یغ سنونه
meng-hīlang-kan ka-lakū-an yang
senūnuh, ادب مغھیلگن *meng-hīlang-*
kan adab.

DÉMORDRE, v. n., بری لفس بارځ
 یغ دگیتن *brī lepās bārang yang*
di-gīgūt-ña.

Fig. —, se départir de, منځگلکن
meninggal-kan.

DÉMUNIR, v. a., une place forte,
 مشکت سکل سنجات دان څر بکال در
men-argkat segala
senjata dān per-bakāl-an deri
dālam suātu kōta.

DÉMURER, v. a., مېشکر تېق *mem-*
bongkar tembok.

DÉMUSELER, v. a., ôter la muse-
 lière, مېموک څښکت مولت *mem-būka*
perg-ikat mūlut.

DÉNATTER, v. a., منچریکن بارځ یغ
 ترانچم *men-xerèy-kan bārang yang*
ter-anjam, مېموک بارځ یغ قتل
mem-būka bārang yang pital.

DÉNATURÉ, E, part. pas. du v.
 dénaturer, یغ څرغین تراوبه *yang pe-*
rangī-ña ter-ubah, یغ څرین جادی
yang prī-ña jadi laīn.

DÉNATURÉ, qui n'a pas les sen-
 timents naturels, یغ تیا د برکسین
yang tiada ber-kasih-an, کفست
kapista, جاهت *jāhat*. Enfant —,
 انق کفست *anak kapista.*

DÉNATURER, v. a., changer la
 nature, مغوبهکن څراغی *meng-ubah-*
kan perāngi, مغوبهکن طبیعة *meng-*
ubah-kan tēbiat.

DÉNATURER, gâter, مروسقن څراغی
me-rusak-kan perāngi. — le cœur,
 مروسقن هاتی *me-rusak-kan hātī.*

DÉNÉGATION, s. f., action de nier,
 حال مېشکل *hāl meñargkal*, انکار
inkār, نفی *nefī.*

DÉNI, s. m., refus d'une chose due, کُشْکَانَن *ka-eggān-an*, حال مشْکَانَن *hāl merg-eggan-kan*.

DÉNICHER, v. a., ôter d'une niche, مشْکَت درُود تَمَت قَانِغ دَالَم تَبَق *merg-angkat deri-pada tempat pātung dālam tembok*.

DÉNICHER, ôter du nid, مَشْبِل *mem-bilang*, درُود سَارِغ *merg-ambil deri-pada sārang*. — des oiseaux, مَشْبِل بَوْرُغ *merg-ambil būrung deri-pada sārang-ña*. — quelqu'un, مَنَدَاث تَمَت کَدِيَاْمَن اَوْرُغ *men-dāpat tempat ka-diām-an ōrang*. —, faire sortir, مَمْدَهْکَن *memindah-kan*, مَغْلُوْرْکَن *mergaluar-kan*.

DENIER, s. m., monnaie, دِيْنَر *dīnar*, درْهَم *derham*. Les deniers publics, خِرَاَنَة کَرَجَاَن *kizānat ka-rajā-an*.

DÉNIER, v. a., nier, مَشْکَل *me-ṣāngkal*, مَنْکَر *munkir*.

DÉNIER, refuser, مَشْکَانَن *merg-eggan-kan*. Déniez l'adoration aux idoles, اَغْکَنَلَه دُرُوْر مِمْبِه بَرَهَال *eng-gan-lah deri-pada meṣembah berhāla*. Il ne peut le —, اِی تِيَاد بُولَه —, اِی تِيَاد اِيت *ia tiāda būleh enggan itu*.

DÉNIGRER, v. a., مَنِيْچَاْکَن *men-xuxā-kan*, مَغْهِنَاْکَن *merg-hinā-kan*, مَغْجُوْج *merg-ajūja*, مَمْفَتِهْکَن *mem-fitnah-kan*.

DÉNOIRCIR, v. a., مَغْهِيْلَاْکَن وَرْن *merg-hīlang-kan warna hītam*.

DÉNOMBREMENT, s. m., compte détaillé, هَتُوْغَن بِلَاْغَن *bilāng-an*, دَفْتَر فِیْرَاَنَن *peñurāt-an*, دَفْتَر *daftar*.

DÉNOMBRER, v. a., compter, مَمِيْلِغ *mem-bilang*, مَغْهِيْتِغ *merg-hītung*, مَنْدَفْتَرْکَن *meñūrat-kan*, مَنْدَفْتَرْکَن *men-daftar-kan*. — les habitants d'un pays, مَمِيْلِغ سَکَل اِیْسِي نَکَرِي *mem-bilang segala īsi nagrī*.

DÉNOMINATION, s. f., نَام *nāma*, سَبُوْتَن *sebūt-an*.

DÉNOMMER, v. a., désigner par le nom, مَمِيْت نَام *meñebūt*, مَمِيْت نَام *meñebūt nāma*, مَمِيْت نَام *meñebūt nāma*. Il n'est pas dénommé dans l'écrit, نَام تِيَاد دَسُوْرْکَن دَالَم *namā-ña tiāda di-sūrat-kan dālam sūrat itu*.

DÉNONCER, v. a., faire connaître, پُبْلِيَر مَمْبَرِي تَاهُو *mem-brī tāhu*, مَمِيْتَاْکَن مَمْبَرِي مَعْلُوْم *me-ñatā-kan*, مَمِيْتَاْکَن مَغْهَاتَاْکَن *mergatā-kan*. — l'armistice, مَمِيْتَاْکَن فَرَهَنْتِيْسَن فَرُغ *me-ñatā-kan per-henti-an prang*.

DÉNONCER, déferer en justice, مَنُوْدَه مَغَاْدُو *menūduh*, مَغَاْدُو *merg-ādu*.

— un voleur, مَنُوْدَه اَوْرُغ فَنِيْچُوْرِي *menūduh ōrang pen-xūri*.

SE DÉNONCER réciproquement, بَرْتُوْدَه تَدُوْهَن *ber-tūduh-tudūh-an*.

DÉNONCIATEUR, TRICE, s., celui qui défère en justice, قنوده *penūduh*, اورغ قنوده *orang penūduh*, اورغ مغادو *orang meng-ādu*.

DÉNONCIATION, s. f., publication, حال مبرى تاهو *hāl mem-brī tāhu*, قپتان حال مپتان *hāl me-ñatā-kan*, قپتان *pe-ñatā-an*.

DÉNONCIATION, délation, تدوهن *tudūh-an*, قندوهن *penudūh-an*, قغدوهن *perg-adū-an*.

DÉNOTER, v. a., indiquer, مننجقن *menunjuk-kan*, مننجق *menunjuk*. Il est dénoté, mais non nommé, ای دنجق قناتی نام تیاد ترسبت *ia di-tunjuk tetāpi namā-ña tiāda ter-sebūt*.

DÉNOUEMENT, s. m., solution, قشکبان *pem-bukā-an*, قرسلسین *per-sele-sēy-an*, قفرتین *perg-arti-an*, تعبیر *tabīr*.

DÉNOUER, v. a., défaire un nœud, مغور یکن سمفل *meng-ūrey-kan sim-pul*.

DÉNOUER, démêler une affaire, مپلسیکن *meñelesēy-kan*.

DENRÉE, s. f., tout ce qui se vend pour la nourriture, مکانن بارغ *bārang-bārang makān-an*, قرنیکان *perniagā-an*.

DENSE, adj., compacte, کففل *kim-pal*, رافت *rāpat*. L'or est plus — que l'argent, امس لبه کففل درثد قیرق

amās lebèh kimpal deri-pada pērah.

DENT, s. f., کیکى *gīgi*. Une —, کیکى سباتو کیکى *sa-bātu gīgi*. — incisive, کیکى سار *gīgi sāra*. — canine, کیکى کرم *gīgi āsu*. — molaire, کیکى کاتو *gīgi garham*. — de lait, کیکى کیکى *gīgi kānak-kānak*. — limée, کیکى بردابغ *gīgi ber-dābung*. — artificielle, کیکى تیرو *gīgi tīru*, کیکى دبو *gīgi di-buat orang*. Cure-dent, چشکل کیکى *xungkil gīgi*. Brosse à dents, قیوکی *peñūgi*. Se curer les dents, منچشکل کیکى *men-xungkil gīgi*. Se brosser les dents, مپوکی کیکى *meñūgi gīgi*. Auquel il manque des dents, رمفغ کیکى *rom-pong gīgi*. Mal de —, ساکت کیکى *sakit gīgi*. Arracher les dents, منچابت کیکى *men-xābut gīgi*. Limer les dents, مغاسه کیکى *meng-āsah gīgi*. Grincement de dents, گرانتن کیکى *gerāt-an gīgi*. Grincer les dents, مشرت کیکى *mergerāt gīgi*. Claquement de dents, کلقت *galetèk*. Claquer des dents, کلکت *gelegūt*. Claquer des dents, مشکلکت *meng-gelegūt*. Ses dents sont agacées, ککین غیلو *gigi-ña ngilu*.

DENTS, pointes en forme de dents, کیکى کیکى *gīgi*. — de scie, کیکى کیکى *garagāji*. — d'une roue (pour

engrénage), گنجتر *gīgi jantrā*.
Qui a des dents comme une scie,
گرگی *grīgi*.

DENT, brèche, سمب *sumbing*.
Qui a des dents, ترسمب *ter-sum-*
bing. Ce couteau a des dents, فیسو
پیسو *pīsaw itu ter-sumbing*.

Loc. Parler entre les dents, مشولم
mergūlum, برسوشت *ber-sūngut*. Etre
sur les dents, très fatigué, جادی لله
جادی لله *jādī lelāh lesū*. Avoir les dents
longues, بلاش سکالی *ber-lāpar sa-*
kālī. Manger du bout des dents,
avec dégoût, ماکن دغن جمو *mākan*
dengan jumū. C'est vouloir prendre
la lune avec les dents, سفرت سی
سپرتی سی *seperti sī*
xābul hendak men-xāpey būlan.
Œil pour œil et — pour —, حکم
قصاص *hukum kişāş*.

DENTAL, E, adj., lettre qui se
prononce à l'aide des dents, حرف
یغ داوچف دغن گگی *huruf yang*
di-ūxap dengan gīgi.

DENTÉ, E, adj., qui a des dents,
برگیگی *ber-gīgi*, گرگیگی *grīgi*.

DENTELÉ, E, part. pas. du verbe
denteler, برگیگی *ber-gīgi*, گرگیگی
grīgi.

DENTELER, v. a., garnir de dents,
مبوه گگی *merg-grīgi*, مبوه گگی
men-būbuh gīgi.

DENTELLE, s. f., رند *renda*. —
faite avec des fils d'or, رند اوس

renda amās. Une faiseuse de —,
توکغ رند *tūkang renda*.

DENTELURE, s. f., بارغ یغ برگیگی
bārang yang ber-gīgi, یغ دفوتغ
yang di-pūtung sa-rūpa
gīgi. — au bord d'un voile, تقی
تقی سلوبغ یغ برگیگی *tepi selubung yang*
ber-gīgi.

DENTIER, s. m., راهغ سرت گکین
راهاغ سرت گکین *rāhang serta gīgi-ña*
yang di-būat orang.

DENTIFRICE, adj., یغ دفاکی اورغ
یغ دفاکی اورغ *yang di-pākey orang*
merg-gōsok gīgi. Poudre —, لومت
لومت مغکوسق گگی *lūmat merg-gōsok*
gīgi.

DENTISTE, s. m., طیب گگی *tabīb*
پندى منچابت گگی *pandey*
men-xābut gīgi.

DENTITION, s. f., sortie naturelle
des dents, تمبه گگی *tumbuh gīgi*.

DÉNUER, v. a., مغشکت کولت
مغشکت کولت *meng-angkat kūlit*, توتف
توتف مغشکت *meng-angkat tūtup*, ممبوك
mem-būka.

DÉNUER, dépouiller, مغلیتی
مغلیتی *mergulit-i*. — un arbre, le dépouil-
ler de son écorce, فوهن کایو
فوهن کایو مغلیتی *mergulit-i pōhon kāyu*.

DÉNUÉ, E, part. pas. du v. dénuer,
dépourvu, privé de, بولس
بولس *būlus*, پیاتو
piātu.

DÉNUER, v. a., priver, مبولسکن
مبولسکن *mem-būlus-kan*.

DÉNŪMENT, s. m., privation, کبلوسن *ka-butūs-an*, ککراغن *ka-kurāng-an*, کففافن *ka-papā-an*. Etre dans un grand —, جادی فاف *jādi pāpa sa-kālī*.

DÉPAREILLER, v. a., منچری بارغ ۲ *men-xerēy bārang-bārang* یخ برسام *yang ber-sāma*. Douze mouchoirs dépareillés, دو بلس سافوتاغن یخ تیاد *dūa belàs sāpu tāngan yang tiāda ber-sāma*.

DÉPARER, v. a., ôter ce qui pare, منغیلکن فرهياسن *menanggal-kan per-hiās-an*, منغیلکن فرهياسن *meng-hīlang-kan per-hiās-an*.

DÉPARIER, v. a., ôter une chose de la paire, منچری جودو *men-xerēy jōdo*, منچری یخ بر جودو *men-xerēy yang ber-jōdo*, منچری یخ بر فاسخ *men-xerēy yang ber-pāsang*.

DÉPARQUER, v. a., faire sortir les animaux d'un parc, مغلورکن بناتغ ۲ *mengalūar-kan binātang-binātang deri dālam kandang-ña*.

DÉPART, s. m., حال براغت *hāl ber-angkat*, فرغشکاتن *per-angkāt-an*, فرغشکاتن *per-angkāt-an*. Avant le —, دهلولو درفد براغت *dahūlu deri pada ber-angkat*. Etre sur son —, جادی سدی اکن براغت *jādi sedī akan ber-angkat*.

DÉPARTEMENT, s. m., section de territoire, جباهی *jajāh-an*, دایرة *dāīrat*.

DÉPARTEMENT, division administrative, فکر جادن *pe-karjā-an*, فکناغن *pegāng-an*. Cela n'est pas de son —, تیاد فکر جادنن ایت *tiāda pe-karjā-an-ña itu*.

DÉPARTIR, v. a., distribuer, partager, ممهاگی *mem-bahāgi*. — ses biens entre les pauvres, ممهیکن *mem-bahagi-kan hartā-ña pada antāra segala orang miskin*.

SE DÉPARTIR, v. pron., se désister, منغیلکن *meninggal-kan*.

DÉPASSER, v. a., passer outre, ملنگاهی *me-langkāh-i*, ملنگاهی *me-lampāw-i*, مللوئی *me-lalū-i*. — une ligne tracée, ملنگاهی گارس *me-langkāh-i gāris*. — les ordres, مللوئی شن *me-lalū-i pasān*.

DÉPASSER, devancer, مندهلوی *men-dahulū-i*. Il marche vite et dépasse ses compagnons, ای برجالن *ia ber-jālan lekās dān ia men-dahulū-i temān-ña*.

DÉPASSER, être supérieur, جادی *jādi lebèh*. — en longueur, جادی لبه فنجج *jādi lebèh panjang*.

DÉPASSER, sortir de l'alignement, برانجی *ber-anjur*, منجی *meng-anjur*.

SE DÉPASSER mutuellement,
بردهلدهلون *ber-dahulu-dahulū-*
an, برانجر انجورن *ber-anjur-anjūr-*
an.

DÉPAVER, v. a., مَشَعَت باتوداسر
meng-angkat batu dāsar.

DÉPAYSER, v. a., faire sortir quel-
qu'un de son pays, مغلورکن اورغ در
mengaluar-kan orang deri
nagri-ña.

Fig. —, dérouter, désorienter,
مستکن *meñesūt-kan*.

DÉPÊCER, v. a., mettre en pièces,
منجارق آکن *men-xāriḱ-xāriḱ-kan*.
— une vieille étoffe, منجارق آکن
men-xāriḱ-xāriḱ-kan kāin
lāma.

DÉPÊCHE, s. f., ورقة سورت *sūrat*,
وارکات *warkat*, کیرین سورت *kirīm-an*,
سورت کیرین *sūrat kirīm-an*. Porter une
—, مهنتر سورت *meng-hantar sūrat*.
— venant du roi, سورت درفد راج
sūrat deri-pada rāja.

DÉPÊCHER, v. a., مپوره
meñūruh, مگیرم *mengīrim*, مبری
mem-brī pergi. — un cour-
rier, مپوره سوره *meñūruh-*
kan sa-ōrang pe-sūruh.

DÉPÊCHER, faire promptement,
ملکسکن *me-lekàs-kan*, مپگرهکن
meñigràh-kan. — de l'ouvrage,
ملکسکن فکرچان *me-lekàs-kan pe-*
karjā-an.

DÉPÊCHER, se défaire de quel-
qu'un, le tuer, ممونه اورغ *mem-būnuh*
orang. Il eut bientôt dépêché les deux
voleurs, دغن لکس دبونه پاله دواورغ
dengan lekàs di-būnuh-
ñā-lah dua orang penxūri itu.

SE DÉPÊCHER, v. pron., se hâter,
برسگرهکن درین *ber-sigràh-kan*
diri-ña.

DÉPEINDRE, v. a., مپتان *me-*
ñatā-kan, مننجچکن *menunjuk-kan*,
منچتران *men-xeritrā-kan*. —
quelque chose, مپتان صفة بارغ اف
me-ñatā-kan sifat bārang apa.

DÉPENDANCE, s. f., subordination,
فری یغ تعلق *prī yang talok*, فری
یغ دباوه فرته *prī yang di-bāwah*
parentah. A cause de sa —, کارن
فری یغ تعلق *kārna prī yang*
talok-ña. Etre dans la —, جادی
فرته دباوه *jādi di-bāwah parentah*.

DÉPENDANT, E, qui dépend de,
یغ برکتغ *yang ber-gantung*, یغ تعلق
yang talok, اتق بوه *anak buah*,
ساکي *sakey*, کمانکان *kemanākan*.

Les gens qui sont dépendants de
lui, اورغ یغ برکتغ درفدان *orang yang*
ber-gantung deri-padā-ña. Les
provinces dépendantes, سکل دایرة
یغ تعلق *segala dāirat yang talok*.

DÉPENDANT, serviteur, سهای
hāya, هب *hamba*.

DÉPENDRE, v. a., ôter ce qui est
pendu, منورنکن *menūrun-kan*,

مشغلت *merg-angkat*. — du gîbet, منورنکن درؤد تیغ کتوغن *menūrun-kan deri-pada tiang gantūng-an*.

DÉPENDRE, v. n., être sous la dépendance, برگنتغ *ber-gantung*, جادی تعلق *jādi talok*, جادی جارت *jādi di-bāwah parentah*. — de son maître, برگنتغ درؤد تونن *ber-gantung deri-pada tūan-ña*. Cela dépend de lui, ایت برگنتغ درؤد ایت *itu ber-gantung deri-pada-ña*, ایت *itu di-bāwah kuasā-ña*.

DÉPENS, s. m. pl., frais, بلنج *belanja*. Condamné aux —, دحکمکن, بلنج *di-hukum-kan mem-bāyar segala belanja*. Aux — de la vie, سرت مبلنجاکن جوان *serta mem-belanjā-kan jiwā-ña*. S'enrichir aux — des autres, جادی کای *jādi kāya deri-pada ka-rugi-an orang lain*. Vivre somptueusement aux — des autres, برجموون دغن و غ اورغ لاین *ber-jamu-jamū-an dengan wàng orang lain*.

DÉPENSE, s. f., بلنج *belanja*, قبلنجائن *pem-belanjā-an*. — de chaque jour, بلنج سسهارى *belanja sa-sa-hāri*. — de la table, بلنج *belanja mākan mīnum*. Payer la — de quelqu'un, مبابر *mem-bāyar orang pūña belanja*. Livre des dépenses, بلنج *kitāb segala belanja*.

DÉPENSE, garde-manger, کدغ *godòng makān-an*, کدغ *godòng bakal-bakāl-an*.

DÉPENSÉ, E, part. pas. du v. dépenser, دبلنجاکن *di-belanjā-kan*. — mal à propos, دیورسکن *di-bōros-kan*.

DÉPENSER, v. a., مبلنجاکن *mem-belanjā-kan*. — son argent, مبلنجاکن و غن *mem-belanjā-kan wàng-ña*. — ses biens, مبلنجاکن *mem-belanjā-kan segala hartā-ña*. — tous les jours, مبلنجاکن د تیف ۲ هاری *mem-belanjā-kan pada tiap-tiap hāri*. — mal à propos, ممبورسکن *mem-bōros-kan*.

DÉPENSIER, ÈRE, qui aime trop la dépense, یغ ممبورسکن هرتاک *yang mem-bōros-kan hartā-ña*, یغ ماکن *yang mākan wàng-ña*.

DÉPENSIER, qui fait la dépense d'une communauté, جوړو بکل بکالن *jūru bakāl-bakāl-an*.

DÉPÉRIR, v. n., لولغ *lulang*, منجادی له *men-jādi lemàh*, منجادی روست *men-jādi rūsak*. Cette maison dépérit, ایت جادی روست *rumah itu jādi rūsak*.

DÉPÊTRE, v. a., ملفسکن کاکي یغ *me-lepàs-kan kākī yang ter-sangkut*. — son ami des mains, ملفسکن تمنى *me-lepàs-*

kan temèn-ña deri-pada tāngan sa-ōrang jāhat.

DÉPEUPLÉ, E, part. pas. du v. dépeupler, سوڤي *sūñi*. Le village était —, سڤيله دوسن ايت *sūñi-lah dūsun itu*.

DÉPEUPLER, v. a., détruire la population, منخس ايسى نڤري *menumpas isi nagri*. — diminuer le nombre des habitants, مشورنڤن ايسى نڤري *mengūrang-kan isi nagri*.

DÉPISTER, v. a., découvrir en suivant les pistes, مېورو بناڤ سرت *mem-būru binā-tang serta menūrut bakas kaki-ña*.

Fig. — quelqu'un, منڤات تمڤت ديم اورڤ *men-dāpat tampat diam orang*.

DÉPIT, s. m., ساكت هاتي *sākit hāti*, کچل هاتي *kexil hāti*, دمدم *demdam*. Un grand —, ساكت هاتي *sākit hāti yang sūngat*. Montrer du —, مننچقن دمدم *menunjuk-kan demdam*.

En DÉPIT de, malgré, اکن دمدمن *akan demdam-ña*, اکن سدن *akan sedūt-ña*. En — de l'ordre donné, دغن ملاون فرته ايت *dergan me-lāwan parentah itu*. En — du bon sens, دغن ملاون بودي *dergan me-lāwan būdi*.

DÉPITER, v. a., مېري ساكت هاتي *mem-brī sākit hāti*, مېري دمدم *mem-brī demdam*.

SE DÉPITER, v. pr., جادي ساكت هاتي *jādi sākit hāti*, بردمدم *berdemdam*.

DÉPLACÉ, E, part. pas. du v. déplacer, يڤ دڤندهکن *yang di-pindah-kan*.

DÉPLACÉ, qui n'est pas à sa place, يڤ تياد تمڤتن *yang tiada di-tampat-ña*, يڤ تياد تمڤت يڤ فانت *yang tiada di-tampat yang pātut*.

DÉPLACÉ, qui n'est pas convenable, تياد هارس *tiada harus*, تياد فانت *tiada pātut*. Des paroles déplacées, فرکئان يڤ تياد فانت *perkatā-an yang tiada pātut*.

DÉPLACEMENT, s. m., action de déplacer, حال مشورنڤن تمڤت *hāl meng-ubah-kan tampat*, حال مېندهکن *hāl memindah-kan*.

DÉPLACEMENT, action de se déplacer, حال بڤنده *hāl ber-pindah*, حال بڤرڤق *hāl ber-grək*.

DÉPLACER, v. a., ôter une chose de sa place, مشورنڤن تمڤت *meng-ubah-kan tampat*, مناره فڤد لاین تمڤت *menāruh pada lāin tampat*, مېندهکن *memindah-kan*, مشڤرڤقکن *meng-grək-kan*.

SE DÉPLACER, v. pron., بڤنده *ber-pindah*, مېنده *memindah*, بڤرڤق *ber-grək*.

DÉPLAIRE, v. n., être désagréable, تياد سوك *tiada ber-kenān*, سوك *sok*.

tiāda sūka. Cette femme lui déplait,
تیا د ای برکنن فرمفون ایت *tiāda ia*
ber-kenàn perampūan itu, فرمفون
ایت تیا د دفرکنکنن *perampūan itu*
tiāda di-per-kenàn-kan-ña.

DÉPLAIRE, causer du chagrin,
مبری ساکت *meñūsah-kan*, مپوسهکن
هاتی *mem-brī sākit hāti*.

SE DÉPLAIRE, v. pron., جادی کسل
jādi kesal, جادی مشغول *jādi meš-*
gūl, جمو *jumū*, گلی *gelī*, کن سوسه
هاتی *kena sūsah hāti*.

DÉPLAISIR, s. m., ساکت هاتی
sākit hāti, سوسه هاتی *sūsah hāti*,
دکچت *duka-xita*. Grand —, ساکت
هاتی یغ ساغت *sākit hāti yang*
sāngat. Eprouver du —, کن ساکت
هاتی *kena sākit hāti*.

DÉPLANTER, v. a., منانم قد لاین
menānam pada lāin tampat,
مندهکن *memindah-kan*. — un
jeune arbre, مندهکن فوهن مود
memindah-kan pohon muda.

DÉPLÂTRER, v. a., enlever le
plâtre, مشغکت سلوتن کافر *merg-ang-*
kat salūt-an kāpur.

DÉPLIER, v. a., مېوک درؤد لفاتن
mem-būka deri-pada lipāt-an,
مشوریکن یغ برلیفت *merg-ūrey-kan*
yang ber-lipāt. —, étendre, مشمفر
merg-hampar.

DÉPLISSER, v. a., défaire les plis,
مېوک یغ برکرت *mem-būka yang-ber-*

kerūt, مغیلشکن کروتن *merg-hilang-*
kan kerūt-an.

DÉPLOIEMENT, s. m., action de
déployer, حال مېوک *hāl mem-*
būka, قېبکائن *pem-bukā-an*,
فغمفاران *perg-hampār-an*.

DÉPLORABLE, adj., یغ هارس درتائی
yang harus di-ratāp-i, یغ کنغیسن
yang ka-targīs-an.

DÉPLORER, v. a., مرتائی *me-ratāp-i*,
منغیسی *menargīs-i*, مپایغ *meñāyang*.

DÉPLOYÉ, E, part. pas. du v. dé-
ployer, تربوک *ter-būka*, ترهمفر
ter-hampar, ترکمبغ *ter-kembang*.

DÉPLOYER, v. a., مېوک
mem-būka. — les voiles, مېوک لایر
mem-būka lāyar.

DÉPLOYER, étendre, مشمفرکن
merg-hampar-kan, مشمبشکن
mergembang-kan. — ses ailes,
مشمبشکن سایفن *mergembang-kan*
sāyap-ña.

DÉPLOYER, montrer, مننجقکن
menunjuk-kan, مپتاکن *me-ñatā-*
kan. — sa science, مننجقکن
کفنداینن *menunjuk-kan ka-pan-*
dēy-an-ña.

DÉPLUMER, v. a., منچابت بولو
men-xābut būlu.

DÉPOLIR, v. a., مغیلشکن چهای
merg-hilang-kan xahāya, مغیلشکن
افامن *merg-hilang-kan upām-an*.

DÉPORTATION, s. f., حال مېوځ *hāl mem-būang*, پمېوځان *pem-būang-an*.

DÉPORTÉ, E, part. pas. du v. déporter, banni, تربوځ *ter-būang*. Un —, سورځ کېوځان *sa-ōrang ka-būang-an*.

DÉPORTER, v. a., bannir au loin, مېوځ *mem-būang*. — dans une ile, مېوځ کډالم سوانو ټولو *mem-būang ka-dālam suātu pūlaw*.

DÉPOSANT, E, adj., qui dépose en justice, یځ نایق سقسی *yang nāik saḡsi*, یځ مځادو *yang merg-ādu*. Parmi les déposants, دانتار سکل *di-antāra segala orang merg-ādu*.

DÉPOSÉ, E, part. pas. du v. déposer, تړتق *ter-letāk*, تاره *tāruh*, دتاره *di-tāruh*, دتځکلکن *di-tinggal-kan*, ترڅپت *ter-peḡat*.

DÉPOSER, v. a., poser une chose que l'on portait, ملتقن *me-letāk-kan*, مېوبه *mem-būbuk*. Il déposa son sac à terre, مځ کارځن دلتقکن *maka kārong-ña di-letāk-kan-ña ka-tānah*.

DÉPOSER, mettre en dépôt, en magasin, مناره *menāruh*, مناره کن *menāruh-kan*. Il déposa ses bijoux chez son ami, دڅتراره کن څرمتان کډ *di-per-tāruh-kan-ña per-matā-ña ka-pada ṣoḡbat-ña*.

DÉPOSER, abandonner, منځکلکن *meninggal-kan*. — une habitude, منځکلکن کیسان *meninggal-kan ka-biasā-an*. — la couronne, منځکلکن کرجان *meninggal-kan ka-rajā-an*.

DÉPOSER, destituer, مچتن *memexāt-kan*, منورنکن *menūrun-kan*.

— un ministre, مچتن سورځ منتری *memexāt-kan sa-ōrang mantri*.

DÉPOSER, former un sédiment, منچادی *hampas dūdāk*, هڅ *men-jādi henṡ*.

DÉPOSER, porter témoignage, مېبری سقسی *nāik saḡsi*, یځ نایق سقسی *mem-brī saḡsi*, مځادو *merg-ādu*.

DÉPOSITAIRE, s., څناره *penāruh*. — d'un secret, څناره رهسی *penāruh rahasiā*.

DÉPOSITION, s. f., destitution, حال مچتن *hāl memexāt-kan*, مچتن څپچاتن درود څڅکت *pemexāt-an deripada pangkat*.

DÉPOSITION d'un témoin, سقسین *saḡsi-an*, څڅدوڼ *perg-adū-an*. — fausse, څڅدوڼ یځ دست *saḡsi-an yang dusta*.

DÉPOSSEDER, v. a., مغېل بارځ یځ *merg-ambil bārang yang orang pūña*.

DÉPÔT, s. m., 1°, action de déposer, حال مناره *hāl menāruh*, څنروهن *penarūh-an*. 2°, ce qui

est déposé, تروهن *tarūh-an*, قناره *pe-tāruh*.

DÉPÔT, magasin, قناره *pe-tarūh-an*, تمغت مپهن *godong*, دڭاغن *tampat meñimpan dagang-an*.

DÉPÔT, sédiment, همفس *ham-pas*.

DÉPOUILLE, s. f., butin, رمفاسن *rampās-an*, جراهن *jarāh-an*, ربوتن *rebūt-an*. Partager les dépouilles, مپهاگی رمفاسن *mem-bahāgi rampās-an*.

DÉPOUILLE, peau ôtée de certains animaux, کولت *kūlit*, کولت بناتخ *kūlit binātang*. — d'un tigre, کولت هریمو *kūlit harimau*.

DÉPOUILLE mortelle, corps d'un homme mort, توبه *tūbuh*, بدن *badan*, میت *mayet*. Sa — mortelle est ici, توبه دسین *tūbuh-ña di-sini*. Quitter sa — mortelle, ماتی *māti*.

DÉPOUILLÉ, E, part. pas. du v. dépouiller, de sa peau, دکلیتی *di-kulit-i*. Arbre — de son écorce, پوهن یغ ترکوفس *pōhon yang terkūpas*. — de ses feuilles, پوهن یغ *pōhon yang gundul*. Personne dépouillée de ses biens, اورغ کومفاسن *orang ka-rampās-an*.

DÉPOUILLER, v. a., ôter la peau, مغولتی *mengulit-i*, مغوفس *mengūpas*. — un lion, سیگر سیغ *meng-*

ulit-i sa-ikor singa. — un arbre de son écorce, مغوفس کایو *mengūpas pōhon kāyu*.

DÉPOUILLER, ôter les habits, منغکلکن فکان درثد توبه *menang-gal-kan pakēy-an deri-pada tūbuh*, منلنجکن *menelanjang-kan*.

DÉPOUILLER, priver injustement, quelqu'un, مرمفس *me-rampas*, منجاره *men-jarah*, مرت *me-rebūt*. — quelqu'un de ses biens, مرمفس هرت اورغ *me-rampas harta orang*.

SE DÉPOUILLER, v. pron., comme un serpent, منوکر کولت *menūkar kūlit*. Se — de ses habits, منغکلکن *menanggal-kan pakēy-an diri-ña*. Se — du vieil homme, منغکلکن فراشی مانسی یغ لام *menanggal-kan perāngi mānusia yang lāma*.

SE DÉPOUILLER, renoncer à, منغکلکن *meninggal-kan*. — de ses richesses, منغکلکن سکل هرتان *meninggal-kan segala harta-ña*.

DÉPOURVU, E, adj., privé, dénué, بولس *būlus*, یغ کورغ *yang kūrang*. — d'esprit, کورغ عقلن *kūrang akal-ña*. — de provisions, کورغ بکلن *kūrang bakal-ña*.

AU DÉPOURVU, loc. adv., sans être préparé, تیاد ترسدی *tiāda ter-sedīa*, سکپنخ *sa-kunñung-kun-ñung*.

DÉPRAVATION, s. f., 1°, action de dépraver, *حال مروسځن hāl me-rūsak-kan*, ښېناست *pe-m-binasā-an*. 2°, résultat, کړساک *ka-rusāk-an*, کښناست *ka-binasā-an*. — du cœur, کړساکن هاتی *ka-rusāk-an hāti*. — des sens, کړساکن څړسائن *ka-rusāk-an pe-rasā-an*.

DÉPRAVER, v. a., pervertir, مروسځن *me-rūsak-kan*, مېښناست *mem-binasā-kan*. — le cœur, مروسځن هاتی *me-rūsak-kan hāti*.

DÉPRÉCIATION, s. f., 1°, action de déprécier, *حال مغھناکڼ hāl meng-hinā-kan*. 2°, résultat, کهنان *ka-hinā-an*.

DÉPRÉCIER, v. a., مغھناکڼ *meng-hinā-kan*, مېمړودھکن *mem-per-mūdah-kan*, منورنکڼ *menūrun-kan*. — la valeur d'une marchandise, منورنکڼ هرک دگاښ *menūrun-kan harga dagāng-an*.

DÉPRÉDATION, s. f., pillage, څېمون *peñamūn-an*, څېنجرهڼ *pen-jarāh-an*, څړمځاسن *pe-rampās-an*.

DÉPRESSION, s. f., تنديسن *tindis-an*, بکس دتندس *bakās di-tindis*.

DÉPRIMER, v. a., abaisser, enfoncer, منکن کباوه *menūndis*, منکن *menekàn ka-bāwah*.

DÉPUCELER, v. a., مېځمېل بکر *meng-ambil biker*.

DEPUIS, prép., درځد *deri-pada*, لیس *sudah*, لیس *sa*, سدی *sadiā*, لیس *lepās*. — la création du monde, درځد حد اساس دنیا *deri-pada had asās duniā*. — le commencement jusqu'à la fin, درځد څړملائنن دانځ کځد *deri-pada per-mulā-an-ña dātang ka-pada ka-sudāh-an-ña*. — l'orient jusqu'à l'occident, درځد مشرق سمځی کځد مغرب *deri-pada mašraq sampey ka-pada magrab*. — Jésus-Christ, درځد زمان *deri-pada zemān isa el-mesēh*. — ce moment, درځد کټیک *deri-pada kotika ini*. — deux cents ans, سده دو راتس تاهن *sudah dūa rātus tāhun*. — longtemps, سده لام *sudah lāma*. — son départ, سځنځکلن *sa-penirgal-ña*. — son arrivée, سداتځن *sa-dātang-ña*. — que j'ai reçu sa lettre, سلام همب *sa - lāma hamba sudah menarīma sūrat-ña*.

DÉPURER, v. a., منځړیاکڼ *men-xeriā-kan*, مېځيکڼ *meñuxi-kan*. — le sang, داره منځړیاکڼ *men-xeriā-kan dārah*.

DÉPUTATION, s. f., envoi d'un ou de plusieurs députés, څڅوسن *perg-utūs - an*, څړورهن *peñurūh - an*, سړورهن *surūh-an*.

DÉPUTÉ, s. m., اتوسن *utūs-an*, څړورهن *pe-sūruh*, وکیل *wakīl*, جنځ *jenāng*. — au corps législatif,

واکیل اورغ بائق *wakīl ōrang būnak*,
اورغ فلهن اکن دودق دمجلس کرجاءن
ōrang pīlih-an ākan dūdūq di-
mejlis ka-rajā-an. Chambre des
députés, مجلس کرجاءن *mejlis ka-*
rajā-an.

DÉPUTER, v. a., مڤوتس *meng-*
ūtus, مپوره *meñūruh*, مپورهکن *me-*
ñūruh-kan.

DÉRACINÉ, E, part. pas. du v.
déraciner, دچابت دغن اکر *di-*
xābut dergan ākar-ña, تربنتن دغن
اکر *ter-bantun dergan ākar-ña*.

DÉRACINER, v. a., منچابت دغن
اکر *men-xābut dergan ākar*, مبنتن
اکر *mem-bantun dergan ākar*,
مرهبن دغن اکر *me-rebāh-kan*
dergan ākar. Le vent a déraciné
des arbres, مک اغن ایت سده مرهبن
maka āngin ایت دغن اکر
itu sudah me-rebāh-kan pōhon
itu dergan ākar-ña.

DÉRAILLER, v. n., کن کلوردرجالن
kena ka-lūar deri jālan besi.

DÉRAISON, s. f., ککراغن بودی *ka-*
kurāng-an būdi, کببالن *ka-bebāl-*
an, کبدوهن *ka-bodōh-an*.

DÉRAISONNABLE, adj., تباد بربودی
tiāda ber-būdī. تباد فاثت *tiāda*
pātut. Une personne —, اورغ یغ
تباد بربودی *ōrang yang tiāda ber-*
būdī. Une conduite —, کلکون یغ

تباد فاثت *ka-lakū-an yang tiāda*
pātut.

DÉRAISONNER, v. n., dire des
choses dénuées de raison, برکات
دغن تباد بربودی *ber-kāta dergan*
tiāda ber-būdī.

DÉRANGEMENT, s. m., désordre,
ثری یغ تباد اثر *pri yang tiāda ātur*,
ثری راگو *pri bīlas*, ثری یلس
rāgu.

DÉRANGEMENT de santé, کسکین
ka-sakīt-an.

DÉRANGER, v. a., ôter de sa place,
مندهن *memindah-kan*, مڤشکت
درفد تمفتن *meng-angkat deri-pada*
tampat-ña.

DÉRANGER, mettre en désordre,
میلکن *mem-bīlas-kan*, مرگوکن
me-ragū-kan.

DÉRANGER, importuner, مڤهارو
meng-hāru, مڤهربروکن *meng-haru-*
birū-kan, مڤگشگوکن *meng-ganggū-*
kan.

DÉRANGER la santé, مپکیتی *me-*
ñakīt-i. — le corveau, منجدیکن
men-jadī-kan bōdoh.

DÉRANGER, dévoyer, faire con-
tracter des mauvaises habitudes,
موسقکن *meñesāt-kan*, مروسقکن
me-rūsak-kan.

DÉRATER, v. a., مڤشکت انق لغه
meng-angkat anak limpah.

لاکي, DERECHÉF, adv., de nouveau,
لاکي سکالی *lāgi pūla*, لاکي سا-

kālī, قدکوکالی *pada ka-dūa kālī*.

DÉRÉGLÉ, E, part. pas. du v. dérégler, qui n'est pas selon les règles, جڭگل *janggal*, تيار تراتر *tiāda ter-atur*.

DÉRÉGLÉ, méchant, libertin, دوكان *dōkāna*, ريسو *rīsaw*, جاهت *jāhat*. Mener une vie dérégulée, بولاكو جانل يڭ دوكان *ber-lāku jālān yang dōkāna*.

DÉRÈGLEMENT, s. m., état de ce qui est dérégulé, کورڭ اتورن *kū-rang atūr-an*, تيار تراتر *tiāda ter-atur*.

DÉRÈGLEMENT, mauvaise conduite, لاكو يڭ تيار فانت *lāku yang tiāda pātut*, لاكو يڭ دوكان *lāku yang dōkāna*.

DÉRÉGLER, v. a., منجڭگلکن *men-janggal-kan*, مروسقکن *me-rūsak-kan*. — une horloge, مروسقکن *me-rūsak-kan* اورولس *urūlis*.

DÉRIDER, v. a., ôter les rides, مشڭيلڭکن کرت *meng-hilang-kan kerūt*, مرتاکن کرت *me-ratā-kan kerūt*.

DÉRIDER, réjouir, ميکاکن *meñukā-kan*, ملاونکن *me-rāwan-kan*.

SE DÉRIDER, v. pron., devenir gai, منجادی کمر *men-jādi gamār*, برسوک *ber-sūka*.

DÉRISION, s. f., سنديرن *sindīr-an*, فترتواءن *pener-tawā-an*. Tour-

ner en —, ميندرکن *meñindir-kan*, ممڭرمينکن *mem-per-māin-kan*. Etre un sujet de —, دترتواکن *di-ter-tawā-kan*, دڭرمينکن *di-per-māin-kan*.

DÉRIVATION, s. f., détour des eaux, حال مڭالرکن *hāl meng-ālir-kan*. — d'une rivière, حال مڭالرکن اير *hāl meng-ālir-kan āyer sūngay*. Canal de —, سلورن اکن *sālūran ākan meng-ālir-kan āyer*.

DÉRIVE, s. f., déviation de la route d'un navire. سمڭخ سير *simpang sīyur*, لارت *lārat*. A la —, هاپت *hāñut*.

DÉRIVER, v. n., s'éloigner de la rive, برلاير منجوهي قنتي *ber-lāyar men-jāuh-i pantey*.

DÉRIVER, suivre le courant, avoir de la dérive, برهاپت *ber-hāñut*, لارت *lārat*.

DÉRIVER, provenir, تربت *terbit*, ترڭنڭر *ter-panxar*.

DÉRIVER, v. a., faire venir de, مڭالرکن *meng-ālir-kan*. — l'eau d'une rivière, مڭالرکن اير سوڭي *meng-ālir-kan āyer sūngay*.

DERNIER, ÈRE, adj., يڭ ترکدين *yang ter-kamudī-an*, يڭ اخر *yang ākīr*, يڭ دبلاکڭ سکالي *yang di-blā-kang sa-kālī*. La dernière année de son règne, يڭ ترکدين کرجاانن *yang ter-kamudī-an pada tāhun*.

ka-rajā-an-ña. Le — soupir, *nefas yang ākir*. Les derniers seront les premiers, اورغ *orang yang ter-kamudi-an ākan ada yang portāma*. Je suis le premier et le dernier, يڭ اڭوله يڭ اڭوله يڭ اڭوله *akū-lah yang portāma dān akū-lah yang kamudi-an*.

Le DERNIER né, يڭ بغسو *yang burgsu*, بنڭيت *bunxit*.

DERNIER, précédent, يڭ دهولو *yang dahulu*. L'année dernière, تاهن يڭ *tāhun yang dahulu*.

DERNIER, extrême. Au — prix, هرك مورده سكالى *harga mūrah sa-kālī*. Il est au — degré de grandeur, اى جادى بسر سكالى *ia jādi besār sa-kālī*.

Le DERNIER jour, هارى قيامه *hāri kiāmat*. Mettre la dernière main à un travail, مڭكناڭى سواتو قكرجائن *meng-genāp-i suātu pe-karjā-an*.

En DERNIER lieu, قد اخرن *pada ākir-ña*.

DERNIÈREMENT, adv., بهارو *ba-hāru*, تادى *tādi*, بلم لام *belum lāma*.

DÉROBÉ, E, part. pas. du v. dérober, pris furtivement, مالڭ *māling*, ربټ *rebūt*, چورى *xūri*.

DÉROBÉ, caché, مالڭ *māling*, تراندڭ *ter-endap*. Porte dérobée, ڭتو مالڭ *pintu māling*. Escalier dé-

robé, تڭن مالڭ *tangga māling*. A la dérobée, مالڭ *māling-māling*, چرچورى *xuri-xūri*, تراندڭ *ter-endap-endap*.

DÉROBER, v. a., prendre furtivement, voler, مڭبل مالڭ *me-māling*, مرټ ديم *mery-ambil dīam-dīam*, مرټ مڭچورى *me-rebūt men-xūri*. — la bourse de quelqu'un, مرټ اورغ *mery-ambil dīam-dīam*, مڭرټ وڭ *me-rebūt orang pūna wang*. Vous ne déroberez pas, جاڭن اڭكو *jāngan angkaw men-xūri*.

DÉROBER, soustraire, ملڭسكن *me-lepās-kan*. — quelqu'un à la colère du roi, ملڭسكن اورغ درڭد مرك راج *me-lepās-kan orang deri-pada murka rāja*.

DÉROBER, cacher, مڭندافى *meng-endāp-i*, مڭبونى *meñem-būni*.

SE DÉROBER, v. pron., se retirer en cachette, پولڭ برچرچورى *pulang ber-xuri-xūri*.

SE DÉROBER, se soustraire à un danger, ملڭسكن درين درڭد بهاي *me-lepās-kan diri-ña deri-pada bahāya*.

SE DÉROBER, se cacher, مڭنداف مڭبونى *meng-endap meñem-būni-kan diri-ña*.

DÉROGER, v. n., changer, مڭوبهكن *meng-ūbah-kan*. — aux lois, مڭوبهكن اندڭ *meng-ūbah-kan undang-undang*.

DÉROGER, au fig., agir contrairement à, ملوئى *me-lalū-i*, اندر *andur*.

DÉROIDIR, v. a., مغندرکن *mengendur-kan*, ملهکن یخ تکخ *me-lemàh-kan yang tegang*, ملبتکن یخ کاکو *me-lembut-kan yang kaku*.

DÉROUILLER, v. a., ôter la rouille, مبوغ کران *mem-būang karāt-an*, مغشکت کران *meng-angkat karāt-an*. — un fusil en frottant, مغشکت کران *meng-angkat karāt-an senāpang serta meng-gōsok*. — un couteau, مشاسه قیسو *meng-āsah pīsaw*.

DÉROULER, v. a., ممبوك كلوغن *mem-būka gulūng-an*. — un rouleau de toile à voile, ممبوك كلوغن کاین لایر *mem-būka gulūng-an kāin lāyar*.

DÉROUTE, s. f., کلاهن *ka-alāh-an*. Mis en —, فچه فرغن *pexàh prang-ña*, چریبری لتخ فوکخ *xerèy-berèy lintang pūkang*. Se sauver en —, لاری تخخ لغخ *lāri tunggang-langgang*. Mettre en —, منجری بریکن *men-xerèy-berèy-kan*.

DÉROUTER, v. a., faire perdre la route, مستکن *meñesāt-kan*.

Fig. —, déconcerter, مرکون *me-ragū-kan*, ممبری دهشته *mem-brī dahšat*.

DERRIÈRE, prép., دبالاخ *di-blā-kang*, دباتق *di-bāliq*. Marcher —,

برجالن دبالاخ *ber-jālan di-blā-kang*. — vous, دبالاخکم *di-blā-kang-mu*. — le rideau, دبالاخ تیری *di-blā-kang tīrey*. — la montagne, دباتق کونخ *di-bāliq gūnuy*. — la porte, دباتق فتو *di-bāliq pintu*. Regarder par —, منوله کبالاخ *menūlih ka-blā-kang*.

DERRIÈRE, s. m., côté opposé au devant, بلاکخ *blākang*, بورت *būrīt*. Le — d'une maison, بلاکخ رومه *blākang rūmah*. Le — de la tête, بلاکخ کفال *blākang kapāla*. Porte de —, فتو بلاکخ *pintu blākang*. Le — d'un navire, بورت کفل *būrīt kapāl*, بورتین *burīt-an*. Les derrières d'une armée, بارس بلاکخ *bāris blākang*. Attaquer l'ennemi par les derrières, ملخگر بارس بلاکخ موسه *me-langgar bāris blākang mūsuh*.

DERRIÈRE, le postérieur de l'homme ou d'un animal, تمبخ *tumbung*, فتنت *pantat*, تخخ *punggung*, بورت *būrīt*, بلاکخ *blākang*. Tomber sur son —, جاته تمبخ کتانه *jātuh tumbung ka-tānah*. Ecorcher le — avec des épines, فتنت دغن *mengāit pantat degan ūnak*.

DERVICHE, s. m., درویش *derwīš*.

DES, pour DE LES, v. ces deux mots.

DÈS, prép., depuis, درشد *deri-pada*, سدی *sadīa*, دم *demi*. — le commencement, درشد فرملائن *deri-*

pada per-mulū-an-ña. Malheureux — son enfance, چالاک درفد کمداءنى *xelāka deri-pada ka-mudā-an-ña*. Cette rivière est navigable — sa source, سوغى ايت دافت دجلانى قراهو *surgey itu dāpat di-jalān-i prāhu deri-pada hulū-ña*. — demain, درفد ايسق *deri-pada ēsuk*.

DÈS lors, درفد کتيك ايت *deri-pada kotika itu*.

DÈS lors, par conséquent, سبب *sebàb*. — lors vous ne partirez pas, سبب ايت تون تيا د اكن فركى *sebàb itu tūan tiāda ākan pergi*.

DÈS que, aussitôt que, ستله *sa-telāh*. — que Dieu eut créé le monde, ستله دنيا اين دجديكن الله *sa-telāh duniā ini di-jadi-kan allah*. — qu'il fut arrivé, ستله اى *sa-telāh ia sudah datang*.

DÉSABUSER, v. a., détromper, مباو *mem-bāwa* كمبالى درفد برست *bālī deri-pada ber-sesāt*, ممبرى تاهو *mem-brī tāhu lebèh bāik*.

DÉSACCORD, s. m., dans les instruments ou les voix, حال جغٹکل *hāl janggal*, کورغ برسمان *kūrang ber-samā-an*.

DÉSACCORD, désunion des esprits, فرچراين *per-xerēy-an*.

DÉSACCORDER, v. a., un instrument, منججٹکلکن *men-janggal-kan*.

SE DÉSACCORDER, v. pron., d'un instrument, جادى جغٹکل *jādi janggal*.

DÉSACCOUPLER, v. a., منچريکن *men-xerēy-kan jōdo*, منچريکن *men-xerēy-kan yang ber-pāsar*.

DÉSACCOUTUMER, v. a., مچيلشکن *meng-hilang-kan biāsa*.

SE DÉSACCOUTUMER, v. pron., مچيلشکن *meninggal-kan biāsa*, مېوځ يياس *mem-būang biāsa*.

DÉSAAFFECTIONNER, v. a., مچيلشکن *meng-hilang-kan kasih-an*.

SE DÉSAAFFECTIONNER, v. pron., لاڳى *tiāda mengāsih lāgi*.

DÉSAGRÉABLE, adj., qui déplaît, pénible, تيا د سدځ *tiāda sedap*, سوکر *tiāda kenān*, سوسه *sūsah*, اورځ يځ تيا د *sūkar*. Personne — خبر يځ تيا د *orang yang tiāda sedap lakū-ña*. Nouvelle — بايق *kabar yang tiāda bāik*. Rendre la vie — مېوسهکن اورځ *meñūsah-kan orang*, ممبرى ساکت *mem-brī sākit hāti*.

DÉSAGRÈMENT, s. m., سوسه *sūsah*, سساهن *susāh-an*, سکارن *sukār-an*. Très grand — سکارن يځ ساغت *sukār-an yang sāngat*. Causer du — ممبرى *meñūsah-kan*, مېوسه *mem-brī sūsah*.

DÉSALTÉRER, v. a., موسکن دهاک *memūwas-kan dahāga*, مغپیلگکن دهاک *merg-hīlang-kan dahāga*.

DÉSANCERER, v. n., lever l'ancre, ممشکر ساوه *mem-bongkar sāuh*.

DÉSAPPOINTEMENT, s. m., action de désappointer, حال موتسکن اس *hāl memūtus-kan asa*.

DÉSAPPOINTEMENT, contrarité, déception, قری کثوون *prī ka-tipū-an*, قوتس اس *pūtus asa*.

DÉSAPPOINTER, v. n., tromper l'espoir, موتسکن اس *memūtus-kan asa*, مفردياکن *mem-per-dayā-kan*. — quelqu'un, موتسکن اس اورغ *memūtus-kan asa ōrang*.

DÉSAPPRENDRE, v. a., ملوف *me-lūpa*, ملغای یغ داجرن *me-lupā-i yang di-ājar-ña*. — le malais, ملغای بهاس ملايو *me-lupā-i ba-hāsa malāyu*.

DÉSAPPROBATION, s. f., حال منچلا *hāl men-xelā*, قنلاکن *penulāk-an*, قنبواغن *pem-buāng-an*.

DÉSAPPROUVER, v. a., منچلا *men-xelā*, تباد برکنن *tiāda ber-kenān*, منگه *menegāh*, مغپیلگکن *merg-ergan-kan*.

DÉSARÇONNER, v. a., منچفککن در *men-xampak-kan deri atas kūda*.

DÉSARGENTER, v. a., مشگکت *merg-argkat salūt-an pēraḳ*.

DÉSARMÉ, E, part. pas. du v. désarmer, تباد برسجات *tiāda ber-sen-jāta*, تباد فاکی سجات *tiāda pākey senjāta*.

DÉSARMER, v. a., ôter les armes, منگلکن سجات *menanggal-kan senjāta*. — un ennemi, منگلکن سجات درؤد تاغن موسه *menanggal-kan senjāta deri-pada tāngan mūsuh*. — un canon, منچابت فلورو *men-xābut pelūru deri dālam mariām*. — un navire, منورنکن کلشکافن کفل *menūrun-kan ka-langkāp-an kapūl*.

DÉSARMER, fig., fléchir, apaiser. — les cœurs, ملبتکن هاتی *me-lem-but-kan hāti*. — la colère du prince, مغپیلگکن مرک بگند *merg-hīlang-kan murka baginda*.

DÉSARROI, s. m., désordre, هارو *haru*, کورغ اتر *haru-biru*, کورغ اتر *kūrang ātur*. En —, لتغ فوکغ *lintang-pūkang*.

DÉSASTRE, s. m., بلا *belā*, مار *māra*, چلاک *xelāka*, توله *tawelet*, علة *illat*, بلیه *beliyet*. Un grand —, بلا یغ بسر *belā yang besār*. Causer un —, مغداکن بلا *merg-adā-kan belā*. Cause d'un —, اصل *aṣal belā*, مار *pōhon māra*.

DÉSASTREUX, EUSE, adj., یغ *yang me-rūsak-kan*, یغ

مبناکن yang mem-binasā-kan,
برچلاک ber-xelāka.

DÉSAVANTAGE, s. m., dans un combat, dans une discussion, تیوس *tiwas*. — des armes avec un ennemi, سنجات یخ تیوس اوله سنجات موسه *senjata yang tiwas ūleh senjata mūsuh*.

DÉSAVANTAGE, préjudice, dom-
mage, روگی *rūgi*. A son —, دغن
رگین *dengan rūgi-ña*.

DÉSAVANTAGEUX, EUSE, adj., تباد
یخ مبری *tiāda ber-untung*, براتخ
روگی *yang mem-brī rūgi*. A des con-
ditions désavantageuses, دغن حال
یخ مبری روگی *dengan hāl yang mem-
brī rūgi*.

DÉSAVEU, s. m., dénégation, حال
میڭکل *hāl meñangkal*, حال منکر
hāl munkir, انکر *inkar*, نفی *nefī*.

Donner un —, میڭکل *meñangkal*.

DÉSAVOUÉ, E, part. pas. du v.
désavouer, سڭکل *sangkal*, دسڭکالی
di-sangkāl-i.

DÉSAVOUEE, v. a., nier, rétracter,
میڭکل *meñangkal*, منفیکن *me-
nefī-kan*, منکر *munkir*, مبعوع *mem-
būang*. — hardiment, دغن میڭکل
meñangkal dengan berani-ña.
— des promesses, منکر جنجین
munkir janji-ña. — quelqu'un,
میڭکالی اورغ *meñangkāl-i orang*.
— sa croyance, مبعوع فرچای یخ دهولو

*mem-būang perxāya yang da-
hulu*.

DESCELLER, v. a., ôter le sceau,
مبوك *mem-būka xap*, مبوك
درثد مترین *mem-būka deri-pada
matrèy-ña*.

DESCELLER, arracher une chose
scellée en plâtre ou en plomb, مبوك
بارغ یخ سده دلتق دغن کاشر اتوسرت
مبعوع *mem-būka barang
yang sudah di-lantak dengan kapur
ataw serta menūwang timah hitam*.

DESCENDANCE, s. f., extraction,
تورون *turun-an*, اصل *aşal*, بغس
bangsa.

DESCENDANT, E, adj., qui est issu
de, انق *anak*, فرناناکن *per-anāk-an*,
کتورون *per-turūn-an*, کتورون
ka-turūn-an. Les descendants des
Portugais, فرناناکن اورغ فرتوکس *per-
anāk-an orang portugis*. — d'A-
braham, کتورون ابراهیم *ka-turūn-
an ibrahīm*. Etre — de, جادی در
jādi deri aşal, در بغس *deri
bangsa*.

Marée DESCENDANTE, ایرسورت
āyer sūrut.

DESCENDRE, v. n., aller de haut
en bas, تورون *turun*, تمورون *temurun*,
برجالن کباوه *ber-jālan
ka-bāwah*. — de la montagne,
تورون در گونخ *turun deri gūnux*.
La pluie descend du ciel, هوجن

تورن در لاغت *hūjan tūrun deri lāngit*. — du palais, تورن دری *tūrun deri astāna*. — de cheval, ترجن در اتس کود *terjun deri ātas kūda*. — à terre (débarquer), تورن کدارت *tūrun ka-dārat*. — aux enfers, تورن کنارک *tūrun ka-nāraka*. Le soleil descend, لغسرمهاری *lingsir mata-hāri*. — une rivière, مغهیلر *meng-hilir*. — au tombeau, ماتی *māti*. La marée descend, ایر سورت *āyer sūrut*. Un certain homme descendait de Jérusalem à Jericho, سورخ انو تورنله درفد *sa-ōrang ānu tūrun-lah deri-pada yeruśalīm menūju yerihu*. Ils descendirent au fond (de l'eau) comme une pierre, مك ای سده تورن فد کدالم سفرت باتو *maka ia sudah tūrun pada ka-dālam seperti batu*.

DESCENDRE, tirer son origine, venir de, تورن *tūrun*, در اصل *deri asal*, در بغس *deri bangsa*. Nous descendons d'ancêtres remarquables, کیت تورن در نینق مو یغ *kita tūrun deri nēnek mōyang yang besār-besār*. Ils descendent des Arabes, ایاله درفد اصل عرب *ia-lah deri-pada asal arab*. Il descend d'une race royale, ای درفد بغس راج *ia deri-pada bangsa rāja*. — de génération en génération, تورن تورن *tūrun-temūrun*. Des traditions qui

descendent du prophète, حدیث یغ *hadīs yang tūrun-temūrun deri-pada nabī*.

DESCENDRE, v. a., transporter en bas, منورنکن *menūrun-kan*, مباو *mem-bāwa ka-bāwah*. — les voiles, منورنکن لایر *menūrun-kan lāyar*. — quelqu'un de cheval, منورنکن اورخ در اتس کود *menūrun-kan orang deri ātas kūda*. Faire —. Il fit descendre le feu du ciel sur la terre, دتورنکنپاله افی در دالم *di-tūrun-kan-ñā-lah āpi deri dālam lāngit ka-ātas būmi*.

DESCENTE, s. f., action de descendre, فنرونن *penurūn-an*.

DESCENTE, pente, ترونن *turūn-an*. — rapide. ترجل *terjal*.

DESCENTE, irruption, invasion, کلغکارن *ka-langgār-an*. Faire une — dans un pays, ملشگر نکری *melanggar nagri*.

DESCENTE, hernie, بورت *būrut*, فپاکت بورت *peñākit būrut*.

DESCRIPTION, s. f., حال دپتانکن *hāl me-ñatā-kan pri bārang apa*, بچار مغانکن فری *bixāra mengatā-kan pri*.

DÉSEMBALLER, v. a., مېوک بشکس *mem-būka bungkus*, مغلورکن بارغ در *mengaluar-kan bārang deri dālam bungkus*.

DÉSEMPARER, v. n., quitter, abandonner un lieu, برنده *ber-pindah*, meniggal-kan *suātu tampat*. Sans —, دغن سكره *dengan sigrah*, دغن تيار برهنتي *dengan tiada ber-henti*.

DÉSEMPESER, v. a., ôter l'empois du linge, مغشكت كنجي درود كاين *merg-angkat kanji deri-pada kain*.

DÉSEMPISONNER, v. a., مناوركن *menāwar-kan rāxun*.

DÉSENCHANTER, v. a., détruire l'enchantement, مغشيلغن هباتن *merg-hilang-kan hobāt-an*, ملغسكن *me-lepās-kan deri-pada hobāt-an*.

DÉSENCHÂSSER, v. a., tirer une pierre précieuse de son chaton, مغلوركن ثمرات درود كراغن *mergalār-kan per-māta deri-pada karāng-an-ña*.

DÉSENFLEUR, v. a., مغشفس *meng-empis*.

DÉSENFLEUR, v. n., جادی كورغ *jādi kūrang bangkak*, جادی كورغ كنبخ *jādi kūrang gembung*.

DÉSENVIVRE, v. a., ôter l'ivresse, مغشيلغن مابق *merg-hilang-kan mābuk*.

DÉSENNUYER, v. a., مغشيلغن هاتي *merg-hilang-kan sūsah hāti*, مغشيلغن مورغ *merg-hilang-kan mūrung*, ميكاكن *meñukā-kan*.

DÉSENRHUMER, v. a., ممپهن زكام *meñembuh-kan zukām*, مغشيلغن *merg-hilang-kan pīlak*.

DÉSENROUER, v. a., ممپهن ساكت *meñembuh-kan sākit pārāw*, مغشيلغن ساكت سرق *merg-hilang-kan sākit serak*.

DÉSENSORCELER, v. a., délivrer de l'ensorcellement, مغشيلغن هباتن *merg-hilang-kan hobāt-an*.

DÉSENVENIMER, v. a., مغشيلغن *merg-hilang-kan bisa*.

Fig. — les cœurs, دمدم *merg-hilang-kan demdam*.

DÉSENVERGUEUR, v. a., ôter les voiles des vergues, مغشكت لايير *merg-angkat lāyar*.

DÉSERT, s. m., lieu inhabité, رنب بلاتار *bel-antāra*, بلاتار *rimba bel-antāra*, قادغ بلاتار *pādang bel-antāra*, كورن *gūron*, تمقت روسق *tampat rūsak*. Le — des Israélites, التيه *el-tih*, قادغ تيه *pādang tih*. Habitant du —, بدوى *bedawī*. Se retirer dans le —, كدالم *mem-būang-kan diri-ña ka-dālam rimba bel-antāra*.

Loc. Prêcher dans le —, بركات *ber-kāta*, تيار اورغ مندغر *tiāda ōrang men-dengar*.

DÉSERT, E, adj., سنيڤ *sūni*, سنيڤ *senñap*, سوي سنيڤ *sūni-senñap*, كوسغ *kōsong*, همف *hampa*. Un

lieu —, يَغ سَوِي *tampat yang suñi*. Maison déserte, رومه كوسغ *rūmah kōsorg*. Plaine déserte, فادغ *pādang yang hampa*. Vos villes seront désertes, نگرى ۲ كامو *nagrī - nagrī kāmu ākan ada suñi-an*.

DÉSERTÉ, E, part. pas. du v. désertier, تر تَغْگَل *ter-tinggāl*, كَتَغْگَال *ka-tinggāl-an*, كوسغ *kōsorg*, همف *hampa*. Maison désertée, رومه كوسغ *rūmah kōsorg*.

DÉSERTER, v. a., abandonner un lieu, مَنَغْگَلْگَل *meninggal-kan*. — la maison paternelle, مَنَغْگَلْگَل رومه *meninggal-kan rūmah bapā-ña*. — une ville à cause de la peste, مَنَغْگَلْگَل نگرى سبب سمف *meninggal-kan nagrī sebub sampar*. — l'armée, مَنَغْگَلْگَل تَغْگَل *meninggal-kan tunggul-ña*, لارى *lāri*.

DÉSERTEUR, s. m., يَغ مَنَغْگَلْگَل *yang meninggal-kan*, فلارى *pe-lāri*, اورغ فلارى *ōrang pe-lāri*.

DÉSERTION, s. f., حال مَنَغْگَلْگَل *hāl meninggal-kan*, حال لارى *hāl lāri*.

DÉSPÉRANT, E, adj., يَغ مَوْتَسْگَن *yang memūtus-kan asa*, يَغ ممبرى گنده گلان *yang mem-brī gundah gulāna*.

DÉSPÉRÉ, E, part. pas. d. v. désespérer, qui n'a plus d'espoir,

يَغ فَوْتَس اسان *yang pūtus asā-ña*, يَغ فَوْتَس هَرَاڤَن *yang pūtus harāp-an-ña*, يَغ تِياد هَارْث لَآڤِي *yang tiāda hārap lagi*.

DÉSPÉRÉ, furieux, برامق *ber-āmok*. Attaquer en —, مَحَامَق *meng-āmok*.

DÉSPÉRER, v. a., faire perdre l'espérance, مَحْمِيلْگَن فَغْهَرَاڤَن *meng-hilang-kan peng-harāp-an*, مَوْتَس *memūtus asa*.

DÉSPÉRER, tourmenter, مېوسه گَن *meñusah-kan*, ممبرى سوسه سكالى *mem-brī sūsah sa-kālī*.

DÉSPÉRER, v. n., تِياد بَرَهَارْث *tiāda ber-hārap*, تِياد بَرَاَس *tiāda ber-asa*, هِيلْگ هَاتِي *hilang hāti*. — de sa guérison, تِياد بَرَهَارْث اَكَن سَمْبَه *tiāda ber-hārap ākan sembuh*. — de la miséricorde de Dieu, تِياد هَارْث دَامْعُونِي اللّٰه *tiāda hārap di-ampūn-i allah*.

DÉSPESPOIR, s. m., perte de toute espérance, فَوْتَس اس *pūtus asa*, فَوْتَس فَغْهَرَاڤَن *pūtus peng-harāp-an*, كَفْتوسن اس *ka-putūs-an asa*, كَفْتوسن فَغْهَرَاڤَن *ka-putūs-an peng-harāp-an*.

DÉSHABILLÉ, s. m., vêtement de chambre, فَكَايِن مَالَم *pakēy - an mālām*, فَكَايِن فَآڤِي هَارِي *pakēy - an pāgi hārī*.

DÉSHABILLER, v. a., منغٹلکن *menanggal-kan pakēy-an*.
— un malade, منغٹلکن فکاین اورغ *menanggal-kan pakēy-an*
ōrang sākūt.

SE DÉSHABILLER, v. pron., منغٹلکن *menanggal-kan pa-*
kēy-an diri-ña.

DÉSHABITUER, v. a., مشیہلکن *meng-hīlang-kan ka-biasā-*
an.

SE DÉSHABITUER, v. pron., مہوہ *mem-būang ka-biasā-an*.

DÉSHÉRITE, v. a., منولق درفد حق *menūlak deri-pada hak pu-*
sāka.

DÉSHONNÊTE, adj., تیاد سنونہ *tiāda senūnuh*, چابل *xābul*, کوتر *kōtor*, بوسق *būsuk*. Paroles déshonnêtes, فرکٹان کوتر *per-katā-an kōtor*. Actions déshonnêtes, فرباتن چابل *per - buāt - an xābul*. Pensée —, فکیرن بوسق *pikīr-an būsuk*.

DÉSHONNEUR, s. m., مالو *mālu*, چلا *welā*, عیت *qīb*, فضیحة *fedlī-*
hat. Souffrir un —, کن مالو *kena mālu*. Faire —, مہری مالو *mem-brī mālu*.

DÉSHONORER, v. a., مشعیکن *meng-*
qīb-kan, منفضیحتکن *mem-fedlīhat-*
kan, مہری مالو *membrī-mālu*, مشعیکن *mergejī-kan*. Mais vous, vous me déshonorez, اکو مک کامواین مشعیکن *aku*

maka kāmū ini meng - qīb - kan
aku.

DÉSHONORER une jeune fille,
مروگل انق دار *me-rūgul ānak dāra*.

DÉSIGNATION, s. f., حال منجھکن *hāl menunjuk-kan*, قنچوکن *pe-*
nunjuk-an, حال میتان *hāl me-*
ñatā-kan.

DÉSIGNATION, indication précise,
حال منتوکن *hāl menantū-kan*.

DÉSIGNÉ, E, part. pas. du v. dé-
signer, تنجق *tunjuk*, دتنجق *di-*
tunjuk.

DÉSIGNÉ, fixé, déterminé, تنتو
tantu, ترتتو *ter-tantu*.

DÉSIGNER, v. a., dénoter, indiquer,
منجھکن *menunjuk-kan*, میتان *me-*
ñatā-kan. — une personne,
منجھکن سوہ *menunjuk-kan sa-*
ōrang.

DÉSIGNER, marquer précisément,
منتوکن *menantū-kan*. — un mo-
ment, منتوکن کتیک *menantū - kan*
kotika. — la place, منتوکن تمفت *menantū-kan tampat*.

DÉSINFECTER, v. a., منچریا کن *men-*
xeriā-kan, مچیکن *meñuxi-*
kan, مشیہلکن کجشکین *meng-hīlang-*
kan ka-jangkīt-an.

DÉSINTÉRESSÉ, E, part. pas., du
v. désintéresser, qui n'est pas mu
par intérêt, تیاد طمع *tiāda tēma*,
تیاد برنیة *tiāda lōba*, لاب

tiāda ber-nīyet laba, کریم *kerīm*,
موره *mūrah*.

DÉSINTÉRESSEMENT. s. m., فري *prī*
يغ تيا *yang tiāda tema*,
موره هائی *prī kerīm*,
mūrah hāti.

DÉSINTÉRESSER, v. a., dédomma-
ger, مپيله *meñlih*. — des créan-
ciers, مپيله اکن اورغ برهوتغ *meñlih*
akan orang ber-pi-hūtang.

DÉSIR, s. m., souhait, ايغن *ingīn*,
رندو *rindu*, دندم *dendam*, رندو دندم
rindu-dendam, كهندق هائی *ka-*
hendak hāti, ارادة *irādat*. — d'une
mère pour revoir son enfant رندو
رندو *rindu bunda akan*
anak-ña. — de quelque chose,
ايغن اکن *ingīn akan*. — violent,
فغشين *peng-ingīn-an*, حسرة *hesrat*.

— sensuel, كشين *ka-ingīn-an*,
هوا نفسو *hawā nefsū*, هيديم *hīdam*.

— impur, رندو چابل *rindu*
xābul. — d'une chose défendue,
ايغن اکن بارغ يغ دلارغ *ingīn akan*
bārang yang di-lārang. — déréglé
des biens de ce monde, لوب اکن
لوبا *lōba akan harta dunā*.
— de l'argent, كکيرن *kikīr-an*.

Satisfaire ses désirs, براوله ايغن *ber-*
ūleh ingīn. Assouvir ses désirs,
ممنوهي هوا نفسو *memenūh-i hawā*
nefsū-ña. Mourir de —, مائی رندو

مائی براهي *māti berāhi*,
مائی رندو *māti berāhi*.

DÉSIRABLE, adj., برکشين *ber-ka-*
ingīn-an, کدندامن *ka-dendām-an*.

DÉSIRÉ, E, part. pas. du v. dési-
rer, ترندو هندق *ingīn*,
hendak, دکنداکي *te-rindu*,
di-ka-hendak-i.

DÉSIREER, v. a., برايغن *ber-ingīn*,
مرندو *me-rindu*, مغهندق *meng-*
hendak, سوك *sūka*, براهي اکن
berāhi akan, حسرة اکن *hesrat*
akan. Il désire les biens de ce
monde, ای برايغن اکن هرت دنيا *ia*
ber-ingīn akan harta dunā. Nous
désirons le bonheur du ciel, کيت
کيتا حسرة اکن کسکان سورک *kīta*
hesrat akan ka-sukā-an suwarga. —
d'entendre, مرندو اکن مندغر *me-*
rindu akan men-dengar.

DÉSIREUX, EUSE, adj., برايغن *ber-*
ingīn, برندو *be-rindu*, فرندو *pe-*
rindu, بردندم *ber-dendam*,
برکهندق *ber-ka-hendak*.

DÉSISTER (SE), v. pron., براندر
ber-undur, برهنتي *ber-henti*. Se —
d'un appel en justice, براندر دردعوا
ber-undur deri dawā.

DÉSObÉIR, v. n., ne pas obéir,
تياد دنورت فرته *tiāda menūrut*
parentah, ايغن منورت فرته *erggan*
menūrut parentah, تيا *tiāda*
ملاکون *me-lakū-kan*

peñurūh-an. — au roi, تباد منورت فرته *tiāda menūrut parentah rājā.*
— à Dieu, تباد ملکون فیروهن الله *tiāda me-lakū-kan peñurūh-an allah.*

DÉSOLÉISSANCE, s. f., کدرهکائن *ka-durhakā-an*, معصية *meṣiyet*, کلکون یغ ناکل *ka-tegār-an*, تباد منورت فرته *tiāda me-lakū-kan peñurūh-an allah.*

DÉSOLÉISSANT, E, adj., یغ تباد *yang tiāda menūrut parentah*, یغ درهک *yang durhaka*, یغ ناکل *yang nākal.*

DÉSOLIGER, v. a., مغساری *meng-gusār-i*, ملکون دغن بغس *me-lakū-kan dengan bergis-ña.* — quel-qu'un, اورغ مغساری *meng-gusār-i orang.*

DÉSOCUPÉ, E, adj., تباد بکرج *tiāda be-karja*, خلی *kalī*, تباد *tiāda be-jawat.*

DÉSŒUVRÉ, E, adj., تباد سوك بکرج *tiāda sūka be-karja*, لالی *lāley*, مالس *mālas.*

DÉSOLATION, s. f., کفتوسن اس *ka-putūs-an asa*, کلکون یغ تباد *ka-lakū-kan yang tiāda dāpat di-hibur-kan.*

DÉSOLATION, dévastation, کرساکن *ka-rusāk-an*, کنسان *ka-binasā-an*, خراب *karāb.*

DÉSOLÉ, E, part. pas. du v. désoler, affligé, موروغ *mūrung*, بدروک

ber-dūka, یغ تباد دافت دهیبرکن *yang tiāda dāpat di-hibur-kan.* Elle est désolée devant moi, ای موروغ *ia mūrung di-hadāp-an-ku.*

DÉSOLÉ, dévasté, روسق *rusak*, بناس *bināsa*, تفر بناس *te-per-bināsa*, خراب *karāb.* La terre a été désolée, تانه سده تفر بناس *tānah sudah te-per-bināsa.*

DÉSOLER, v. a., مند کاکن *men-dukā-kan*, میغشکن *mēm-bingung-kan*, مبری دکت *mem-brī-duka-xita.* Les cousins nous désolent, ۲ ایت ساعت میغشکن کیت *ñāmuk-ñāmuk itu sāngat mem-bingung-kan kita.*

DÉSOLER, dévaster, détruire, مبنساکن *me-rusak-kan*, مبنساکن *mem-binasā-kan*, منیداکن *meniadā-kan.* — un pays, مروسقن نگری *me-rusak-kan nagri.*

DÉSOPILER, v. a., منچاهر *men-xāhar.*

DÉSOPILER la rate, ممفرتوتواکن *mem-pe-ter-tawa-tawā-kan.* Se — la rate, تروتوا *ter-tawa-tāwa.*

DÉSORDONNÉ, E, adj., excessif, ترلالو *ter-lālu*, ساعت *sāngat.* Une soif désordonnée, یغ ساعت *hāwus yang sāngat.*

DÉSORDONNÉ, sans ordre, qui n'est pas dans l'ordre, تباد تراثر

tiāda ter-atur, تیارا لایق *tiāda lāik*, تیارا پات *tiāda pātut*. Une vie désordonnée, کهدوئن یخ تیارا لایق *ka-hidup-an yang tiāda lāik*. Conduite désordonnée, کلکون یخ تیارا *ka-lakū-an yang tiāda pātut*.

DÉSORDRE, s. m., défaut d'ordre, چچیرن *kūrang ātur*, کورخ اثر *xixir-an*, چمفورن *xampūr-an*, تغلخ *tunggang-langgang*, چمفر باور *xampur baur*, کوست *kūsut*. Les soldats s'enfuirent en —, سکل رعیة *segala rayat lari-lah tunggang langgang*. Discours en —, بچار یخ کوست *bixāra yang kūsut*.

DÉSORDRE, dérèglement de mœurs, ککلکون یخ تیارا سنونه *ka-lakū-an yang tiāda senūnuh*, فری جنجال *prī janjāla*, فری دوکان *prī dōkāna*, فری چابل *prī xābul*. Homme de —, اورخ جنجال *orang janjāla*.

DÉSORDRE, discorde, dissension, جدرا *xidrā*, فربتاهن *per-bantāh-an*, چکت *xekit*. Il y a toujours du — dans cette maison, سنتیاس *santiāsa per-bantāh-an dālam rūmah itu*.

DÉSORDRE, trouble, émeute, هرهار *haru-hāra*, هر بیرو *haru-bīru*, ایغربغر *ingar-bingar*, گاده *gādoh*, گمفر *gampar*, غوغا *gawgā*. Mettre en —, مغهرهراکن *meng-haru-*

harā-kan, منجیدکن غوغا *men-jadi-kan gawgā*.

DÉSORGANISER, v. a., troubler l'ordre, مروسکن فراتورن *me-rusak-kan per-atūr-an*.

DÉSORIENTÉ, E, part. pas. du v. désorienter, سده هیلخ قبله تیر *sudah hilang keblat timur*.

Fig. برسست *ber-sesat*.

DÉSORIENTER, v. a., مشیلخکن قبله *merg-hilang-kan keblat timur*.

Fig. —, دیروتر, مپستن *meñe-sat-kan*.

DÉSORMAIS, adv., هغلن این نایق *hingga ini nāik*, دیلاکخ این *di-blā-kang ini*, درود سکارخ این *deri-pada sakārang ini*, جمه *jemāh*. Qui pourrait — se fier à lui? هغلن این *hingga ini nāik siāpa dapat perxāya akan dia*.

DÉSOSSER, v. a., متغکت تولخ در *merg-angkat tulang deri dālam dāging*.

DÉSOURDIR, v. a., مشوریکن یخ *merg-ūrey-kan yang di-lidang*.

DESPOTE, s. m., qui gouverne arbitrairement, یخ مرته تورت کهندقن *yang memarentah tīrut ka-hendak-na*.

DESPOTE, tyran, یخ مغنیای *yang meng-aniāya*, ظالم *tlālim*.

DESPOTIQUE, adj., یغ منورت کهندق *yig menūrut ka-hendak hati-ña*.

DESPOTIQUE, tyrannique, یغ ظالم *yig tlālim*. Gouvernement —, یغ فمرتاھن *pemarentāh-ān* yang *tlālim*.

DESPOTISME, s. m., فرتھ تورت *parentah tūrut iktiyār rāja*.

DESSAISIR (SE), v. pron., abandonner, منغکلکن *meninggal-kan*, ممبر لفسکن *mem-bīyar lepās-kan*, مبرھکن *meñerāh-kan*. Se — de son droit, ممبر لفسکن حق *mem-bīyar lepās-kan haq-ña*.

DESSALER, v. a., ôter la salure, منغشکت گارم *meng-anğkat gāram*, منغیلشکن راس گارم *meng-hīlang-kan rāsa gāram*.

DESSÉCHÉ, E, part. pas. du verbe dessécher, sec, کرځ *kring*, لایو *lāyu*, ترچمر *ter-jumūr*, بورس *būrus*. Une plante desséchée, فوکتک لایو *pōkok lāyu*. Il avait la main desséchée, چاقق کرځ تاغن *xāpik kring tāngan-ña*.

DESSÉCHÉ, à sec, کرځ *kring*, ککرځ *ka-kring-an*. L'étang était tout à fait —, تلاك ایت هابس کرځ *telāga itu hābis kring*.

DESSÉCHEMENT, s. m., 1°, action de dessécher, حال مگرځکن *hāl*

mergering-kan, فغریغن *pergering-an*. 2°, résultat, ککرځ *ka-kring-an*.

DESSÉCHER, v. a., rendre sec, مگرځکن *mergering-kan*, منجر *men-jumūr*, ملیوکن *me-layū-kan*. — une fleur, ملیوکن بوغ *me-layū-kan būnga*. Le soleil dessèche les feuilles, متھاری منجر داو *mata-hāri men-jumūr dāun*.

DESSÉCHER, mettre à sec, مگرځکن *mergering-kan*. — un étang, مگرځکن تلاك *mergering-kan telāga*. Le vent a desséché les marais, اغن سده *āgin sudah mergering-kan rāwa*.

DESSÉCHER, faire maigrir, مغورسکن *mengūrus-kan*.

SE DESSÉCHER, v. pron., جادی *jādi* کرځ *jādi kring*, جادی بورس *jādi būrus*.

SE DESSÉCHER, maigrir, جادی *jādi* کورس *jādi kūrus*.

DESSEIN, s. m., intention, projet, کهندق *ka-hendak*, سهاج *sahāja*, قصد *iradat*, مقصود *maḡsūd*, قصد *keṣud*, نية *nīyet*, بچار *bixāra*. Les desseins de Dieu, ارادة الله *iradat allah*. Concevoir un —, برسهاج *ber-sahāja*. Quel est son —? افا کهندق *apa ka-hendak-ña*. Arriver à son —, منداقت مقصود *men-dāpat maḡsūd*, منداقت نية

men-dāpat nīyet. À —, دغن —, *دغن* dengan sahajā-ña. Il l'a fait à —, دپوتن ایت دغن سحاج *di-būat -ña itu dengan sahajā -ña.* Sans —, دغن تیاد سحاج *dengan tiāda sahajā-ña.*

DESSELLER, v. a., ôter la selle, مہولکن فلان *menanggal-kan pelāna.*

DESSERRER, v. a., relâcher, مہوک *mem-būka,* مہفسکن *me-lepās-kan,* مہندرکن *mergendur -kan.* — un peu un corset, مہوک سدیکت چولی *mem-būka sa-dīkit xūli itu.*

Loc. Il n'a pas desserré les dents, سواتو فرکتان فون تیاد داوچفن *suātu per-katā-an pūn tiāda di-ūxap-ña.*

DESSERT, s. m., بوه بواهن *būah-buāh-an,* مکانن یغ اخر *makān-an yang ākir.*

DESSERVIR, v. a., ôter les mets, مہغکت هداغن در اتس میج *merangkat hidāng-an deri atas mēja.*

Fig. —, nuire, مہری روگی *mem-brī rūgi,* مہریکن *me-rugi-kan.*

DESSICATIF, IVE, adj., اوبت یغ *obat yang mengring-kan lūka.*

DESSILLER, v. a., les yeux, مہبکان مات *mem-bukā-kan mātā.*

Fig. —, détromper, مہنجقکن قد اورغ بهوای سده سست *menunjuk-*

kan pada orang bahwa ia sudah sesat.

DESSIN, s. m., art de dessiner, ثلیسن *penulis-an,* ثلیکسن *pelukis-an,* ثغکمارن *perg-gambār-an.* Apprendre le —, اجر منولس *ājar menūlis,* اجر مہوت کمبر *ājar mem-būat gambar.*

DESSIN, objet dessiné, تلیسن *tulis-an,* لکیسن *lukis-an,* قتا *petā,* تلالدن *tulādan.* — d'un pays, قتا نگری *petā nagri.*

Qui a des dessins. برقتا *ber-petā,* برتولس *ber-tulis.* Étoffe qui a des dessins à fleurs, کاین یغ برقتا *kāin yang ber-petā.* Étendard qui a des dessins en or, یغ برتولس امس *tunggul yang ber-tulis amās.*

DESSIN, plan d'un bâtiment, چنتو *xonto,* دینه *dinah.* — d'une église, دینه کریج *dinah grēja.* Faire un —, مہوت دینه *mem-būat dinah,* مہوت چنتو *mem-būat xonto.*

DESSINATEUR, s. m., فنولس *penūlis,* قندی منولس *pandey menūlis,* قندی کمبر *pandey gambar.*

DESSINÉ, E, part. pas. du v. dessiner, تولس *tulis,* تروتولس *ter-tulis,* لوکس *lukis,* تروتوکس *ter-lukis.*

DESSINER, v. a., منولس *menūlis,* مہلوکس *me-lukis,* مہگمبر *meng-gambar,* مہوت قتا *mem-būat petā.*

— une image, منولس کمبر *menūlis gambar*, مغمبر *merg-gambar*. — un plan, منولس چنټو *menūlis xonto*. — la carte d'un pays, منولس قټا *menūlis petā nagrī*.

DESSINER, faire ressortir, مننجکڼ *menunjuk-kan*. Un habit qui dessine les formes du corps, فکاین یخ *pakēy-an yang menunjuk-kan sīkap tubuh*.

SE DESSINER, v. pron., جادی *jādi ka-lihāt-an*, برکلھاتن *ber-ka-lihāt-an*. Un navire qui se dessine dans le lointain, سبوه کفل *sa-būah kapāl yang ber-ka-lihāt-an deri jāuh*.

DESSOLER, v. a., ôter la sole du pied du cheval, مغشکت ککو کود *meng-angkat kūku kūda*.

DESSOUDER, v. a., مېړک یخ دقټری *mem-būka yang di-pateri*, مغهنچرکڼ *merg-hanxur-kan pateri*.

DESSOUS, adv. et prép., باوه *bāwah*, دباوه *di-bāwah*. — la table, دباوه میج *di-bāwah mēja*. — le lit, دباوه تمفت تیدر *di-bāwah tempat tidur*. Se tenir —, بردیری دباوه *ber-diri di-bāwah*. Placer —, مېړوبه دباوه *mem-būbuh di-bāwah*. Se glisser —, مرغلتن کباوه *me-rang-kaḥ ka-bāwah*. De —, در باوه *deri bāwah*. Attacher par —, مغشکت در باوه *merg-ikat deri*

bāwah. Au — du prix, دباوه هرگان *di-bāwah hargā-ña*, کورخ درد *kurang deri-pada hargā-ña*. Au — du vent, دباوه اغن *di-bāwah angin*. Au — de sa réputation, کورخ درد نام *kurang deri-pada namā-ña*. Enfants de deux ans et au —, یخ دو تاهن توان دان, کانق ۲ *kānak-kānak yang dua tahun tuā-ña dān kurang deri-pada itu*. Étage de —, تشکت *tingkat rumah yang di-bāwah*. Habit de —, فکاین دالم *pakēy-an dālam*. Ce qui est dit ci-dessous, یخ ترسبت دباوه *yang ter-sebūt di-bāwah*. Sens dessus —, بالتق بله *bālīḥ-belāh*.

DESSOUS, s. m., باوه *bāwah*. بکین *bahagī-an yang di-bāwah*. Le — de la maison, باوهن رومه ایت *bāwah-ña rumah itu*. Le — du ventre, باوهن ثرت ایت *bāwah-ña prūt itu*.

DESSUS, adv. et prép., اتس *atas*, داتس *di-atas*. — la terre, اتس بومی *atas bumi*. Se tenir —, بردیری *ber-diri di-atas*. Monter —, داتس نایق کاتس *nāḥka-atas*. Descendre de —, تورن در اتس *turun deri atas*. Dessus et dessous, دان داتس *di-atas dān di-bāwah*. Au — du vent, داتس اغن *di-atas angin*. Demeurer au —, دیم داتس

diam di-ātas. Les hommes de vingt ans et au —, سکل اورغ یغ دو فوله, *segala orang yang dūa pūloh tāhun umur-ña dān lebèh deri-pada itu*. Vous êtes au — de lui, اغکوله لبه درفدان, *angkaw-lah lebèh deri-padā-ña*. Dieu est au — de toutes louanges, الله ترنگی درفد سکل فنجیمن, *allah ter-tinggi deri-pada segala puji-puji-an*. Jeter par — les remparts, مبعوغ دراتس بنتغ, *mem-būang deri ātas binting*. Enjamber par —, ملخکاهی, *me-langkāh-i*. L'étage de —, تیگت رومه یغ داتس, *tingkat rumah yang di-ātas*. Habit de —, فکاین دلور, *pakēy-an di-luar*. Ce qui est dit ci-dessus, یغ ترسبت داتس, *yang ter-sebūt di-ātas ini*. Par — tout, فرتام, *portāma*, استمیو, *isti-mēwa*. Par —, en outre, لاگی, *lāgi*, لبه لاگی, *lebèh lāgi*. Il est jeune et par — il est riche, ای مود دان لاگی, *ia muda dān lāgi ia kāya*. Sens — dessous, بالق بله, *bālīk-belūh*.

DESSUS, s. m., بهکین, *ātas*, یغ داتس, *bahagī-an yang di-ātas*. Le — du pied, اتسن کاکي, *ātas-ña kāki*. Enlever le —, مشگت بهکین, *merg-angkat bahagī-an yang di-ātas*.

DESTIN, s. m., تقدیر, *fatalité*, تاکدیر, *takdīr*.

DESTIN, sort particulier, انتغ, *untung*. — heureux, باق, *untung baik*. Mauvais —, انتغ مالغ, *untung mālang*. Le livre du —, لوح المحفوظ, *lōh el-mehfūtl*.

DESTINATION, s. f., but proposé, کهندق, *ka-hendak*, مقصود, *makṣūd*.

DESTINATION, lieu où une personne doit se rendre, تمغت کمان, *tampat ka-māna* اورغ هندق فرکی, *orang hendak pergi*.

DESTINÉ, E, part. pas. du verbe destiner, ترنتو, *ter-tantu*, تنتو, *tantu*, فایو, *pāyu*, تر فایو, *ter-pāyu*.

DESTINÉE, s. f., نصیب, *untung*, انتغ, *untung*, نسیب, *neṣīb*, اجل, *ajal*. — malheureuse, ای سنغ, *ia senang dangan untung-ña*. Il est content de sa —, تورت نصیب, *turut neṣīb-ña*. Accomplir sa —, مباو نصیب, *mem-bāwa neṣīb-ña*.

DESTINER, v. a., disposer de l'emploi de, منتوکن, *menantū-kan*, میوکن, *mayū-kan*. Il destine ce riz aux pauvres, ایت منتوکن برس ایت, *ia menantū-kan brās itu pada orang meskīn*. Je destine ce navire pour Malacca, همب میوکن کفل ایت برلایر کمالاک, *hamba mayū-kan kapāl itu ber-lāyar ka-malāka*.

SE DESTINER, v. pron., هندق, *hendak*, منجادی, *men-jādī*. Il se

destine au commerce, ای هندق *ia hendak men-jādi sūdāgar*.

DESTITUÉ, E, part. pas. du v. destituer, ترخت *terxat*, ترخت *terxat*, دتورنکن *di-tūrun-kan*.

DESTITUER, v. a., déposer, میچتن *memexat-kan*, منورنکن *menūrun-kan*, ملفسکن *me-lepās-kan*. — quelqu'un de son emploi, میچتن *memexat-kan* اورغ *ōrang deri-pada jawāt-an-āa*. — un ministre, منورنکن منتری *menūrun-kan mantri*.

DESTITUTION, s. f., فمچاتن درد *pemexāt-an deri-pada pangkat*, کلفاسن درد *ka-lepās-an deri-pada pe-karjā-an*.

DESTRUCTEUR, TRICE, s., یغ مزبق *yang me-rombak*, یغ منفس *yang menumpas*, یغ مبنساکن *yang mem-binasā-kan*, فمبناس *pem-bināsa*.

DESTRUCTIBLE, adj., یغ داثت *yang dāpat di-rūsak-kan*, دروسقکن *yang dāpat di-binasā-kan*, فنا *fenā*.

DESTRUCTION, s. f., 1°, action de détruire, فرمباکن *pe-rombak-an*, فمبناسن *pem-binasā-an*, فمبناسن *penumpās-an*. 2°, résultat, ruine, کرباکن *ka-rombak-an*, کبنسان *ka-binasā-an*, کربوهن *ka-rubūh-an*, کران *karām-an*. Chemin de

la —, جالن کبنسان *jālan ka-binasā-an*.

DÉSUNI, E, part. pas. du v. dés-unir, تربوک *ter-būka*, چری *xerèy*, برچدرا *ber-xidrā*.

DÉSUNION, s. f., séparation, کبکان *ka-bukā-an*, چراین *xerèy-an*.

DÉSUNION, mésintelligence, چدرا *xidrā*, فر بنتاهن *per-bantāh-an*.

DÉSUNIR, v. a., disjoindre, مبوب *mem-būka*, منچریکن *men-xerèy-kan*. — des planches, مبوب فاشن *mem-būka pāpan*.

DÉSUNIR, rompre la bonne intelligence, منچدراکن *men-xidrā-kan*, مغوق اکن بر بته *merg-ūpak ākan ber-bantah*.

DÉTACHÉ, E, part. pas. du v. détacher, تربوک *ter-būka*, ترلفس *ter-lepās*, چری *xerèy*, ترساکو *ter-sāku*, تراسغ *ter-āsing*.

DÉTACHEMENT, s. m., état de celui qui est détaché, کچراین *ka-xerèy-an*. Le — des plaisirs du monde, کچراین هاتی درد کسکان دنیا *ka-xerèy-an hāti deri-pada ka-sukā-an duniā*.

DÉTACHEMENT, troupe de soldats, فاسق *pāsuk*, فسوکن *pasūk-an*.

DÉTACHER, v. a., délier, مبوب *mem-būka*, ملفسکن *me-lepās-kan*, مغوریکن *merg-ūrey-kan*. — une corde, مبوب تالی *mem-būka tāli*.

— un chien, ملفسكن انجڭ *me-lepàs-kan anjng*. — les cheveux, مغوريكن *merg-ūrey-kan rambut*.

DÉTACHER, séparer, مېکوکن *me-ñakū-kan*, منچريكن *men-xerèy-kan*. — les membres du corps, منچريكن اغاوت درډ توبه *men-xerèy-kan arggōta deri-pada tūbuh*.

SE DÉTACHER, v. pron., ملفسكن *me-lepàs-kan diri-ña*.

DÉTAIL, s. m., circonstances, particularités, حال احوال *hāl aḥwāl*. Raconter une histoire en —, منچريکان حکایه دغن حال احوال *men-xeritrā-kan hikāyat dengan hāl-aḥwāl-ña*.

DÉTAIL, vente de marchandises par petites quantités, جگال *jagāl-an*. Marchand en —, اورڭ برجاگل *ōrang ber-jāgal*. Vendre en gros et en —, بربورڭ دان برجاگل *ber-bōrong dān ber-jāgal*.

DÉTAILLÉ, E, part. pas. du v. détailler, coupé, divisé, پوتڭ *pūtung*, تر بهاگی *ter-bahāgi*.

DÉTAILLER, v. a., couper, diviser, مومتڭ *memūtung*, مې بهاگی *mem-bahāgi*.

DÉTAILLER, vendre en détail, برجاگل *ber-jāgal*.

DÉTAILLER, raconter en détail, منچريکا دغن حال احوال *men-xeritrā dengan hāl aḥwāl-ña*.

DÉTALER, v. a., resserrer les marchandises, مشغت دگاڭن *merg-angkat dagāng-an*, منوتف کدی *me-nūtup kadey*.

DÉTALER, v. n., s'enfuir, لاری *lāri*. Faire —, ملريكن *me-larī-kan*.

DÉTEINDRE, v. a., ôter la couleur, مشغيلڭکن ورن *merg-hīlang-kan warna*.

DÉTEINDRE, v. n., براوبه ورنان *ber-ubah warnā-ña*.

DÉTELER, v. a., منڭکلکن کود *me-nanggal-kan kūda*.

DÉTENDRE, v. a., ôter les tentures, مشغت بارڭ يڭ ترهمڭر *merg-angkat bārang yang ter-hampar*. — des tapisseries, مشغت فرمدانی يڭ ترهمڭر *merg-angkat permadāni yang ter-hampar*.

DÉTENDRE, relâcher, مغندرکن *mengendur-kan*, مغهولرکن *merg-hūlur-kan*. — une corde, مغندرکن تالی *mengendur-kan tāli*.

DÉTENIR, v. a., retenir injustement, ممڭڭ دغن تیاد حقن *memegung dengan tiāda hak-ña*.

DÉTENIR, emprisonner, منچريکان *memanjārā-kan*.

DÉTENTE, s. f., d'un fusil, فنارڭ *penārik senāparang*.

DÉTENTION, s. f., emprisonnement, کروغن فری دمنچار *prī di-panjāra*.

kurūng-an. Maison de —, *فنجار panjāra*.

DÉTENTION, possession injuste, *فنگاغن دغن تباد حق pegāng-an* dengan *tiāda hak*.

DÉTENU, E, adj., emprisonné, *ترنجار ter-panjāra*. Un — pour dettes, *اورغ ترنجار سبب هوتغن orang ter-panjāra sebab hūtarg-ña*.

DÉTÉRIORER, v. a., *مغورغن meng-urāng-kan*, *ممنساكن mem-binasakan*.

SE DÉTÉRIORER, v. pron., *منجادی men-jādi* *کورغ kūrāng bāik*, *منجادی بناس men-jādi bināsa*.

DÉTÉRMINATION, s. f., résolution, *کانتون ka-tantū-an*, *کهندق ka-hendaq*, *نية nīyet*.

DÉTÉRMINÉ, E, part. pas. du v. déterminer, fixé, *ترنتو ter-tantu*, *ترفايو ter-pāyu*.

DÉTÉRMINÉ, courageux, intrépide, *برانی berāni*.

DÉTÉRMINER, v. a., résoudre, fixer, *منتونک menantū-kan*, *میمونک memayū-kan*, *مهمجاكن meñahajākan*. — le prix, *منتونک هرک me-nantū-kan harga*. — les limites, *منتونک فمشرگ menantū-kan peming-gir*. — quelqu'un à partir, *مشرگكن meng-grūḡ-kan orang akan pergi*.

DÉTERRÉ, E, part. pas. du v. dé-
terrer, *يغ دکلورکن در دالم تانه yang*

di-ka-luar-kan deri dālam tānah. Il a l'air d'un —, *مکان فوچت سمرت mukā-ña pūxat seperti mūka mayet*.

DÉTERRER, v. a., *مغلورکن در دالم mengaluar-kan deri dālam tānah*.

DÉTERRER, fig., découvrir, *منداقت men-dapat*.

DÉTESTABLE, adj., *هارس دبنجی hārus di-benxi*, *يغ جاهت سکالی yang jāhat sa-kālī*.

DÉTÉSTATION, s. f., *کبنجین ka-benxi-an*, *کموالن ka-muwāl-an*. — du péché, *کبنجین اکن دوس ka-benxi-an akan dōsa*.

DÉTÊSTÉ, E, part. pas. du v. dé-
tester, *بنجی benxi*, *تر بنجی ter-benxi*, *يغ ککلیئن yang ka-gelī-an*.

DÉTÊSTER, v. a., *ممنجی mem-benxi*, *برمول ber-mūwal*. — quel-
qu'un, *ممنجی اکن اورغ mem-benxi akan orang*. — le péché, *ممنجی mem-benxi akan dōsa*.

DÉTONATION, s. f., *بوپی لیس būñi letūs*. — du canon, *بوپی مریم būñi marīam*.

DÉTONER, v. n., faire explosion, *بر بوپی ملتس ber-būñi me-letūs*.

DÉTONNER, v. n., sortir du ton, *مپاي سرت سوار جشگل me-ñāñi serta suāra janggal*.

DÉTORDRE, v. a., مېښونکې دښولس *mem-būka yang di-pūlas*.

DÉTORTILLER, v. a., مېښونکې دښولس *mem-būka yang di-pūlas*, مېښونکې دښولس *mem-būka yang līng-kar*.

DÉTOUR, s. m., بېلېکې *baliku*, لېږکې *lengkok*, هېڅکې *hūjung*. — d'une rivière, بېلېکې سړې *baliku sūngay*. Au pied de la montagne le chemin forme un —, د کاکې کونځ ایت مک جالان *pada kākī gūnūng itu maka jālan itu ada lengkok*. Au — de la rue, د هېڅکې لورځ *pada hūjung lūrung*.

DÉTOUR, chemin qui éloigne de la route, سېمپانج جالان *simpang-jalan*. Prendre un —, مېښانج *meñimpang*.

DÉTOUR, ruse, subtilité, تېږو *tīpu*, دای *dāya*, اډای *upāya*. Je connais ses détours, هېمې تاهو تېږو *hamba tahu tipū-ña*. Il a gagné par des détours, ای سده منځ دغن دای اډای *ia sudah menūng dengan dāya upāya*. Prendre des détours, مېښو *mem-bāwa ka-lūar*. Parler sans —, بېرکات دغن ترڅ ترس *ber-kāta dengan trāng trūs*. Il est sans —, ای اورځ ټولس *ia ōrang tūlus*.

DÉTOURNÉ, E, part. pas. du v. détourner, پالنج *pāling*. Chemin —

(écarté, peu fréquenté), سېمپانج *simpang*, جالان *jālan yang jāuh*, جالان *jālan yang sūnī*.

DÉTOURNEMENT, s. m., action de détourner, حال مالنگن *hāl memāling-kan*, حال برفالنج *hāl ber-pāling*.

DÉTOURNEMENT, action de soustraire frauduleusement, ښېږيڼ *pen-xurī-an*.

DÉTOURNER, v. a., tourner ailleurs, éloigner, مالنگن *memāling-kan*, مېښانج *meñesāt-kan*, مېښانج *meñimpang-kan*, منځه *menegāh-kan*. Il détourna son cheval, ای ای *ia lālu memāling-kan kudā-ña*. — quelqu'un de sa route, مېښانج اورځ *meñesāt-kan ōrang*. Il veut vous — du bon chemin, ای هندو مېښانج اغځو درځد *ia hendak meñimpang-kan angkaw deri-pada jālan betul*. — quelqu'un d'une mauvaise action, منځه اورځ درځد مېښانج *menegāh-kan ōrang deri-pada mem-būat pe-ka-jā-an yang jāhat*. — le visage de, مالنگن *memāling-kan mūka deri-pada*.

DÉTOURNER, parer, مالنگن *memāling-kan*, منځه *menangkis-kan*. — un danger, مالنگن بهای *memāling-kan bahāya*. — une flèche, منځه انځ ښان *menangkis-kan anāk pānah*.

DÉTOURNER, soustraire frauduleusement, منچوری *men-xūri*, مرت me-rebūt. — de l'argent, منچوری *men-xūri wàng*.

DÉTOURNER, v. n., برقالغ *ber-pāling*, بر بالى *ber-bālik*. — à droite, برقالغ ككانن *ber-pāling ka-kānan*. — à gauche, برقالغ ككىرى *ber-pāling ka-kīri*, بر بالى ككىرى *ber-bālik ka-kīri*.

DÉTRACTER, v. a., médire, مغمشت *meng-umpat*, مغموجت *meng-hūjat*, اجوجه *ajūjah*, ممقتهكن *mem-fitnah-kan*, مپاي *me-nāya*, منوكس *menūkas*.

DÉTRACTEUR, TRICE, s., يغ مغموجت *yang meng-hūjat*, قغمشت *peng-umpat*, قنوكس *penūkas*.

DÉTRACTION, s. f., médisance, اججهاڭن *peng-umpāt-an*, اججهاڭن *ajūjah-an*, هججهاڭن *hujāt-an*, فنكاسن *penukās-an*.

DÉTRAQUÉ, E, part. pas. du v. détraquer, بناس *bināsa*, روسق *rūsak*. Une montre détraquée, جام *jām* اورولس يغ بناس *urūlis yang bināsa*.

DÉTRAQUER, v. a., une machine, un cheval, مروسقكن *me-rūsak-kan*, مبنساکن *mem-binasā-kan*.

DÉTREMPE, s. f., جنگ اير *jenàng āyer*. Peindre en —, منولس دغن *menūlis degan*.

جنگ اير *menūlis degan jenàng āyer*.

DÉTROMPER, v. a., منچمفرکن دغن *men-xampur-kan degan bārang xāer*. — de la farine avec du lait, منچمفرکن تغ دغن اير سوسو *men-xampur-kan tepūng degan āyer sūsū*.

DÉTRESSE, s. f., embarras, situation malheureuse, كسكارن *ka-sukār-an*, كسساكن *ka-sesāk-an*, كساھن *ka-susāh-an*, بلا *belā*, شغل *şugul*. — extrême, كسكارن يغ ترلالو امت *ka-sukār-an yang ter-lālu amat sāngat*. Qui est dans la —, يغ ترساق *yang ter-sesāk*, يغ كساھن *yang ka-susāh-an*. Signal de —, سمبوين *sembūyan*.

DÉTRIMENT, s. m., dommage, perte, روگى *rūgi*, مضرة *medlerat*. Causer un —, مريكن *me-rugi-kan*, مضرة مبرى *mem-brī medlerat*.

DÉTROIT, s. m., bras de mer entre deux terres, سلت *selāt*, كلت *kelāt*, لافغ *lāpaŋ*. Le — de Malacca, سلت ملاك *selāt malāka*. Traverser un —, مپيرغ سلت *meñabràng selāt*.

DÉTROIT, défilé, جورغ *jūrang*.

DÉTROMPER, v. a., مشمليكن اورغ *mengombali-kan* درؤد سستن *deri-pada sesāt-ña*.

SE DÉTROMPER, v. pron., كلور در *ka-lūar deri sesāt*.

DÉTRÔNÉ, E, part. pas. du v. détrôner, ترثجت درثد ثغكت كرجان *ter-pexût deri-pada pangkat ka-rajā-an*. Un roi —, سـورخ راج يـخ, ترثجت *sa - ōrang rāja yang ter-pexût*.

DÉTRÔNER, v. a., منورنكن درثد تحت *menūrūn-kan deri-pada takta*, مممخئت درثد ثغكت كرجان *memexût-kan deri-pada pangkat ka-rajā-an*.

DÉTROUSSER, v. a., défaire ce qui était troussé, مغهوركن يـخ سغشخ *mey-hūtur-kan yang singsing*. — son habit, مغهوركن كايـن يـخ سغشخ *mey-hūtur-kan kâin-ña yang singsing itu*.

DÉTROUSSER, fig., voler, منچورى *men-xūri*, مپامن *menāmūn*. — les passants, منچورى بارخ ۲ اورخ برجالان *men - xūri bārang - bārang ōrang ber-jālan*.

DÉTRUIRE, v. a., démolir, ruiner, مرمبق *me-rombak*, ممبشكرن *mem-boigkar-kan*, مخفس *menumpas*, ممبساكن *mem-binasā-kan*, مروسق *me-rūsak*, مغارمكن *meyāram-kan*, مروبهنكن *me-rūbuh-kan*. — une ville, مرمبق نكرى سبوه *me-rombak nagri sa-būah*. — le temple, مرمبق *me-rombak per-buāt-an allah*. — une maison, ممبشكرن سواتو رومه *mem-*

boigkar-kan suātu rūmah. — une nation, مخفس قوم *menumpas kaum*. — avec le fer et le feu, مروسق *me-rūsak dengan api dān pedang*.

DÉTRUIRE, anéantir, faire disparaître, مغهمفسكن *mey-hampus-kan*, مينداكن *meniadā-kan*. Je détruirai le genre humain, اكو اكن *aku ākan meng-hāpus-kan mānusā*.

SE DÉTRUIRE, v. pron., tomber en ruines, روبه *rūbuh*, جادى بناس *jādi bināsa*.

DÉTRUIT, E, part. pas. du v. détruire, ترمبق *te-rombak*, بناس *bināsa*, كارم *kāram*, روسق *rūsak*, ترمفس *ter-tumpas*. Santé détruite, توبه يـخ بناس *tūbuh yang bināsa*. Navire —, كفل يـخ كارم *kapul yang kāram*.

DETTE, s. f., هوتخ *hūtang*. — de cinq cents piastres, هوتخ ليم رانس *hūtang lima ratus ringgit*. Vieille —, هوتخ لام *hūtang lāma*. Qui a des dettes, يـخ برهوتخ *yang ber-hūtang*. Exiger le paiement d'une —, مناكه *menāgih*. Payer une —, ممباير هوتخ *mem-bāyar hūtang*. — active (dont on est créancier), هوتخ *pi-hūtang*. Payer sa — à la nature, ماتى *māti*.

DEUIL, s. m., کابوځ *kābung*, کبوځن *kabūng-an*, فرکبوځن *per-kabūng-an*, تځيسن *rātap*, فراتځ *pe-rātap*, احدات *tanḡis-an*, تځيسن *penanḡis-an*, اهداد *iḥdād*. Les jours du — de mon père, سگل هاری فراتځ بڅاک *segala hāri pe-rātap bapā-ku*. Les jours de ton — passeront, سگل هاری کابوځم *segala hāri kabūng-mu ākan ber-ka-putūs-an*. Etre en —, برکابوځ *ber-kābung*. Habits de —, کاین فرکبوځن *kāin per-kabūng-an*. Se vêtir de —, ماکي *memākey pakēy-an per-kabūng-an*. Magasin de —, کدي کاین فرکبوځن *kadey kāin per-kabūng-an*.

DEUTÉRONOME, s. m., le cinquième livre du Pentateuque, الـسـتـنـا *el-istiṣnā*, تورات الاغن *alāng-an tawrāt*.

DEUX, nom de nombre et adj. numéral, دو *dūa*. Vingt-deux, دو *dūa pūloh dūa*. — cents, دو *dūa rātus*. — tiers, دو *dūa per-tiga*. — personnes, دو *dūa ōrang*. — chevaux, دو *dūa ikor kūda*. — morceaux de bois, دو باتځ کايو *dūa bātang kāyu*. Numéro —, نومبر دو *number dūa*. Chapitre —, فصل يځ *faṣal yang ka-dūa*. — fois, دو *dūa kālī*. Un enfant de —

ans, انق يځ دو تاهن عمرک *ānak yang dūa tāhun umur-ña*. Lequel des —, اڤا در دو اين *apa deri dūa ini*. Siapa deri dūa ini. Marcher — à —, برجالن بر دو *ber-jālan ber-dūa-dūa*. A — têtes, برکڅال دو *ber-kapāla dūa*. A — tranchants, يځ ماکن دو بله *yang mākan dūa beluh*. Tous les —, کدو *ka-dūa*, کدوکان *ka-duā-ña*. Tous les — jours, دو هاری برسليخ *ber-selung-selung dūa hāri*. Mettre à —, partager en —, مندواکن *men-duā-kan*. Le — du mois de juin, څد *pada dūa hāri būlan jūn*.

DEUXIÈME, adj., کدو *ka-dūa*, ثاني *ṣāni*. Le —, يځ کدو *yang ka-dūa*. Article —, څرکار يځ کدو *porkāra yang ka-dūa*. Au — jour du mois, څد دو هاری بولن *pada dūa hāri būlan*. Pour la — fois, څد کدو کليښ *pada ka-dūa kalī-ña*. Etre le — (seconder), مندواي *men-duā-i*.

DÉVALISER, v. a., voler quelqu'un, منچوري اورځ ټوک *meñāmun*, منچوري اورځ *men-xūri ōrang pūña bārang-bārang*. — les pèlerins, منچوري اورځ *meñāmun ōrang nāik hāji*.

DEVANCER, v. a., précéder, منځنبر *men-dahulū-i*, منځنبر *meng-anjur*, برجالن دهولو *ber-jālan*

dahūlu. Et l'étoile les devançait,
 مك بتخ ایت مندهلوی مریکیت
maka bintang itu men-dahulū-i
marika-itu.

DEVANCIER, ÈRE, s., یخ دهولو *yang*
dahūlu, یخ بردهولو *yang ber-dahūlu*.

DEVANT, prép. et adv., دموك
di-mūka, دهولو *dahūlu*. — la porte,
 دموك قتو *di-mūka pintu*. Marcher
 — برجالن دهولو *ber-jālan dahūlu*.
 Chasser — soi, مغهالو *meng-hālaw*.
 Placer —, مندهلوكن *men-dahulū-*
kan.

DEVANT, en présence, دهدافن
di-hadāp-an, كهدافن *ka-hadāp-an*.
 — le prince, دهدافن بگند *di-hadāp-*
an baginda. Marche — moi, برجالنله
ber-jālan-lah ka-hadāp-
an-ku. Se présenter — le roi,
 مغهادف راج *meng-hādap rāja*.
 Parler — le peuple, برکات
ber-kāta di-ha-
dāp-an orang bānāk. Un homme
 juste — Dieu, دهدافن عادل سورغ
sa-ōrang ādil di-hadāp-an
allah.

AU DEVANT (aller), فرنگی برتمو *pergi*
ber-temū, مغالو *meng-ēlu*.

DEVANT, s. m., partie antérieure,
 موك *mūka*, هلون *halūwan*, هدا فن
hadāp-an. Le — d'une maison,
 موك روه *mūka rūmah*. — d'un
 navire, هلون فراهو *halūwan prāhu*.

DÉVASTATEUR, TRICE, s., یخ
 مبروسقن *yang me-rūsak-kan*, مبناس
pem-bināsa.

DÉVASTATION, s. f., 1°, action de
 dévaster, حال مبروسقن *hāl me-*
rūsak-kan, مبناسن *pem-bināsā-*
an. 2°, résultat, کرساکن *ka-rusāk-*
an, کبنسان *ka-bināsā-an*.

DÉVASTÉ, E, part. pas. du v. dé-
 vaster, روسق *rūsak*, بناس *bināsa*.

DÉVASTER, v. a., مبروسقن *me-*
rūsak-kan, مبناسن *mem-bināsā-*
kan. L'ennemi a dévasté le pays,
 موزه ایت سده مبروسقن نگرى
itu sudah me-rūsak-kan nagri.

DÉVELOPPEMENT, s. m., de ce qui
 était plié ou roulé, مبنکائن *pem-*
bukā-an, قغراين *perg-urēy-an*.

DÉVELOPPEMENT, extension,
 کلواسن *ka-luwās-an*

DÉVELOPPEMENT, accroissement,
 تمبوهن *tambāh-an*.

DÉVELOPPEMENT, exposition,
 explication, حال مپتاکن *hāl me-*
ñatā-kan, قغرتین *perg-arti-an*,
 تعبیر *tabīr*.

DÉVELOPPER, v. a., déployer ce
 qui était enveloppé, plié ou roulé,
 مبروك یخ تربیت *mem-būka yang ter-*
babāt, یخ ترلیشت *mem-būka*
yang ter-lipat, مغوریکن کلوغن *meng-*
ūrey-kan gulūng-an. — une pièce
 d'étoffe, مبروك کاین ساکیو *mem-būka*
kāin sa-kāyu.

DÉVELOPPER, exposer, expliquer, می‌تاکن *me-ñatā-kan*, منظره‌کن *men-tlāhīr-kan*, مشرتیکن *meng-artī-kan*, متعبیرکن *men-tabīr-kan*. — son plan, منظره‌کن *men-tlāhīr-kan sahaajā-ña*.

SE DÉVELOPPER, v. pron., croître, برتبه *ber-tumbuh*.

SE DÉVELOPPER, s'étendre, ملوس *me-lūwas*, منجادی لوس *men-jādi lūwas*.

DEVENIR, v. n., منجادی *men-jādi*. — riche, منجادی کای *men-jādi kāya*. — bon, منجادی بائق *men-jādi bāiḡ*. — savant, منجادی قندی *men-jādi pandey*. — roi, منجادی نایق *nāiḡrāja*. Qu'est-il devenu? مان ای سده فرگی *māna ia sudah pergi*. Faire —, منجادیکن *men-jādī-kan*. Faire — roi, منجادیکن راج *men-jādī-kan rāja*.

DEVENU, E, part. pas. du v. devenir, جادی *jādi*. — grand, جادی بسر *jādi besūr*. —, suivi d'un nom se rend quelquefois par کدتاغن *ka-datāḡ-an*. — victime de la calomnie, کدتاغن فتنه *ka-datāḡ-an fitnah*.

DÉVERGONDAGE, s. m., فری یغ تیاد *prī yang tiāda senūnuh*, کلکون اورغ یغ تیاد تاهو مالو *ka-lakū-an ōrang yang tiāda tāhu mālu*.

DÉVERGONDÉ, E, adj., تیاد تاهو مالو *tiāda tāhu mālu*, تیاد سنونه *tiāda senūnuh*, موك فائن *mūka pāpan*.

DEVERS, prép., کفد *dekāt*, کفد *ka-pada*, د *di*.

Par DEVERS, دغن *dengan*, قد *pada*, کفد *ka-pada*. Il est par — moi, ای اد دغن همب *ia ada dengan hamba*, ای قدك *ia padā-ku*.

DÉVERSER, v. n., incliner, میرغ *mīrīḡ*, مغیلغ *meng-ēlīḡ*.

DÉVERSOIR, s. m., تفت چچورن *təft ččorən*, ایر لغفه درفد فارت انو درفد سروکن *təmpat xuxūr-an āyer limpah deri-pada pūrīt ātaw deri-pada serōk-an*.

DÉVIATION, s. f., کسمفاغن *ka-simpāḡ-an*, کباهن *ka-ubāh-an*.

DÉVIATION de principes, erreur, فرساستن *per-sesāt-an*.

DÉVIDER, v. a., ملیکس *me-līkas*. — du fil, ملیکس بنغ *me-līkas benāḡ*.

DÉVIDOIR, s. m., لکاسن *likās-an*.

DÉVIER, v. n., quitter la voie, براندر *ber-undur*, لالو *lālu*, میفغ *meñimpāḡ*. — du chemin, میفغ درفد *ber-undur*. Je n'ai pas dévié de votre loi, میفغ درفد جالن *meñimpāḡ deri-pada jālan*. Je n'ai pas dévié de votre loi, میفغ درفد توراتم سده تیاد کسمفغ *deri-pada taw-rāt-mu sudah tiāda ku-simpāḡ*.

DEVIN, DEVINERESSE, s., قشخ *q̄sh̄x*
pe-tenung, اورخ برتنخ *ōrang ber-*
tenung. Consulter le —, برتپاکن اورخ
ber-tañā-kan orang pe-tenung.

DEVINER, v. a., prédire l'avenir,
 منتخ *menenung*, منرك *menarka*,
 سغکل *sanggol*. — ce qui doit arri-
 ver, منتخن یخ اکن داتخ *menenung-*
kan yang akan datang.

DEVINER, conjecturer, مغاکه *meng-*
agah, مغرغیر *mengira-ngira*.

DEVIS, description des parties
 d'un travail et des dépenses, دینه
 هتوخن *dinah pe-karjā-an*, فکرجائن
hitung-an belanja.

DÉVISAGER, v. a., مبروقن موك
mem-būruk-kan mūka, مروسقن
me-rūsak-kan mūka.

DEVISE, s. f., figure allégorique
 accompagnée de paroles, اقمائن
upamā-an, عبارة *ibarat*, مثل *miṣal*,
 فنرك *penarka*.

DÉVISSER, v. a., مبروك قلر ایتق
mem-būka pelèr itik.

DÉVOIEMENT, s. m., چیرت *xīrit*,
 چاهر *xāhar*, گلچر *gāxar*. Avoir
 le —, منچیرت *men-xīrit*. Il eut le —
 et allait à la selle vingt fois par jour,
 ای ساکت ثرت چیرت سهارى دو قوله
ia sākīt prūt xīrit sa-
hāri dūa pūloh kāli xīrit.

DÉVOILER, v. a., ôter le voile,
 مبروك كلوبخ *mem-būka kalūburg*,
 مغشگت كلوبخ *meng-angkat kalūburg*.

DÉVOILER, faire connaître, منرغکن
menerang-kan, مغرتیکن *meng-arti-*
kan, مپتاکن *me-ñatā-kan*.

DEVOIR, v. a., avoir des dettes,
 برهوتخ *ber-hūtang*. Je dois cent
 piastres, برهوتخ سراتس رگکت
hamba ber-hūtang sa-rātus ringgit.
 Il doit plus qu'on ne lui doit, مك
 هوتخن ایت لبه دردد ثروتخن
maka hūtang-ña itu lebèh deri-pada pi-
hūtang-ña. Combien devez-vous?
 براف اغکو برهوتخ *brāpa angkaw ber-*
hūtang. Payez-moi ce que vous me
 devez, بایرله فداك بارخ یخ اغکو برهوتخ
bāyar-lah padā-ku bārang yang
angkaw ber-hūtang.

DEVOIR, être obligé à, هارس
hārus, فانت *pātut*, هندق *hendak*.
 تباد داثت تباد *tiāda dāpat tiāda*.
 Un enfant doit honorer son père.
 هارس انتق مغحرماتی بغان
hārus anak meng-ḥormāt-i bapā-ña. Il doit
 être mis à mort, دونه ماتی دونه
hārus ia mātī di-būnuk. Il doit
 donner des aumônes, مبرى هندقله ای
hendak-lah ia mem-brī se-
dekat. Nous devons rendre des
 actions de grâces à Dieu, تباد داثت
 تباد کامي مغوچف شکور بکی الله
tiāda dāpat tiāda kāmī meng-ūxap
šukūr bagī allah.

DEVOIR, avoir intention, marque
 du futur, هندق *hendak*, اکن *akan*.
 ایتق هتبم *Demain je dois partir*.

هندق فرکی *ēsuk hamba hendak pergi*. Il doit arriver à cinq heures, اى اكن داتخ قد ثوكل لم *ia akan datang pada pukul lima*.

DEVOIR, s. m., ce à quoi on est obligé, تغكون *tanggūng-an*, كرج *karja*, يغ فرض *yang feredl*, يغ واجب *yang wājib*. Pourquoi les détourniez-vous de leur —, مٹاف *menelun*, مك اغكو منهاني مريكيت درؤد كرجان *meng-āpa maka angkaw menahān-i marika-itu deri-pada karjā-ña*. C'est mon —, مك واجب اتسك *maka wājib atas-ku*. Remplir ses devoirs, يغ واجب *mengarjā-kan barang yang wājib*. Négliger son —, ملايكن بارغ يغ *me-lāley-kan barang yang feredl*. Aller rendre ses devoirs à quelqu'un, مغنجوشى اورغ *meng-an-jūng-i orang*, ممبرى سلام *mem-brī salām*. Rendre les derniers devoirs, مغقبوركن اورغ ماتى *meng-kubūr-kan orang mati*.

DÉVOLU, E, adj., acquis par droit, يغ جادى اورغ ثون *yang jādi orang pūña*. Jeter son —, ميمله *memilih*.

DÉVORANT, E, adj., qui dévore, فنچارق *yang ada mākan*, اى يغ اد ماكن *pen-xāruk*. Un feu —, اى يغ اد *api yang ada mākan*.

DÉVORANT, excessif, يغ ساعت *yang sāngat*, يغ باقى *yang bānak*.

فانس يغ ساعت *pānas yang sāngat*.

DÉVORÉ, E, part. pas. du v. dévorer, دماكن *di-mākan*, دچارق *di-xāruk*.

— par un tigre, دماكن هريمو *di-mākan harimaw*. — par les flammes, دماكن ائى *di-mākan api*.

DÉVORER, v. a., ماکن *mākan*, منچارق *men-xāruk*. Comme un lion qui dévore sa proie, سغرقى سيكر سيغ يغ ماكن رمفاسن *seperti sa-ikor singa yang mākan rampās-an*. Les chenilles ont dévoré les feuilles des arbres, اوله *ūleh* هولت ۲ داون ۲ ثوهن دماكن هابس *hūlat-hūlat daun-daun pohon di-mākan hābis*.

DÉVORER, consumer, détruire, engloutir. Le feu dévora l'holocauste, مك ائى ايت ثون ماكنله هابس قريمباهن *maka api itu pūn mākanlah hābis per-sembāh-an tunu-tunū-an*. Le glaive a dévoré les prophètes, قدغ سده ماكن سكل نبى *pedung sudah mākan segala nabī*.

Il a dévoré son bien, سده منلن *ia sudah menelān bendā-ña*, ماکن دبورسكنپاله سكل هرتان *maka di-bōros-kan-ña-lah segala hartā-ña*.

DÉVORER les chagrins, كن سوسه *kena sūsah dengan tiāda ber-sūngut*.

DÉVORER un livre, مباح كتاب *mem-bāxa kitāb dengan*

rājīn-ña. — des yeux, مغامت اماقی *merg-āmat-amāt-i bārang serta ingin akan dīa itu.* Les remords le dévorent, دی سسل هاتی مښسراکن *sesul hāti meṅangsarā-kan dīa.* Le zèle de votre maison m'a dévoré, کو غیره قتم سده مښسراکن *gei-rat kubbāt-mu sudah merg-han-xur-kan āku.*

DÉVOT, E, adj., pieux, برعبادة *ber-ibādat*, تقی *tekī*, بر بقی *ber-bakti*, یغ تاکت اکن الله *yang tākut ākan allah.* Un —, سورغ برعبادة *sa-ōrang ber-ibādat.* Vrai —, اورغ *orang* برعبادة یغ سځه *ber-ibādat yang sungguh.*

DÉVOTION, s. f., piété, عبادة *ibādat*, تقیه *tekiyet*, بقی *bakti.* — sincère, عبادة یغ سځه *ibādat yang sungguh.* — fausse, عبادة یغ فرثور *ibādat yang pura-pura.*

DÉVOTION, culte, prières, سمبیه *sembahyang.* N'interrompez pas ses dévotions, جاغن بتتنن سمبیهن *jāgan bantut-kan sembahyang-ña.* Faire ses dévotions, recevoir la communion, مښت القربان المقدس *meṅambut el-ḳorbān el-muḳadas.*

DÉVOUÉ, E, part. pas. du v. dévorer, destiné, consacré, تنتو *tantu*, یغ دتتوکن *yang di-tantū-kan.*

DÉVOUÉ, attaché, affectionné, بر صځه *ber-ṣohbat*, تر لکت *ter-lekāt*,

صځه یغ ستی *satīa.* Un ami —, صځه یغ ستی *ṣohbat yang satīa, sedik.*

DÉVOUER, v. a., destiner, مښوکن *memayū-kan*, مښوکن *menantū-kan.*

DÉVOUER, consacrer à Dieu, مښوکن *men-tekdīs-kan*, مښوکن *merg-kudus-kan.*

SE DÉVOUER, v. pron., مښوکن *mem-belanjā-kan jiwū-ña,* جوان *meṇerāh-kan diri-ña.*

DÉVOYER, v. a., détourner de la voie, مښوکن *meṇesūt-kan.* — un voyageur, سورغ برجالن *meṇesūt-kan sa-ōrang ber-jālan.*

DÉVOYER, causer le dévoiement, مښوکن *mem-brī sākīt prūt xirīt.*

DEXTÉRITÉ, s. f., adresse, کیای *kiāi*, کځفانن *ka-xepāt-an.* — d'un jongleur, کځفانن توکځ سلاځن *ka-xepāt-an tūkang sulāp-an.*

DIABÈTE, s. m., څپاکت سلسال *pe-nākit selesāl.*

DIABLE, s. m., شیطان *šeitān, sētān,* ابلیس *iblis*, جن *jīn.* Suggestion du —, وسواس *waswās.* Possédé du —, دهارو شیطان *di-hāru sētān.* Enfant du —, انق ابلیس *anak iblis.* Etre tenté par le —, دجای اوله ابلیس *di-xobā-i ūleh iblis.* Tomber dans le piège du —, جاته کن جرت ابلیس *jātuh kena jerāt iblis.* Chasser le —, مښوکن *mem-būang iblis,* مښوکن

جن *mem-būang jin*. Aller au —, pergi ka-*šetān*. Avoir le — au corps, جادی جاهت سکالی *jādi jāhat sa-kālī*. Faire le —, مېموت گاده *mem-būat gādoh*. Tirer le — par la queue, منداقت کېدوښتن *men-dāpat ka-hidūp-an-ña dengan sūсах*. Pauvre —, اورغ یخ کسین *orang yang kasih-an*.

DIABLERIE, s. f., sortilège, maléfice, hobāt-an, هباتن *hobāt-an*, پښتاک *pustāka*, سیږف *pasūna*, کرج *sirap*, کرج *karja* *šetān*.

DIABLOTIN, s. f., petit diable, جن کچل *jin kexil*, ډولغ *pōlong*. —, petite figure du diable, ډالغ جن یخ *pātung jin yang kexil*.

DIABOLIQUE, adj., du diable, سروږف شيطان *sa-rūpa šetān*.

DIABOLIQUE, très-méchant, جاهت سکالی *jāhat sa-kālī*. Calomnie —, ښه یخ جاهت سکالی *fitnah yang jāhat sa-kālī*. Conduite —, کلکوون *ka-lakū-an yang bānāk jāhat*.

DIACONAT, s. m., درجة الشماس *daraqat eš-šemmas*.

DIACRE, s. m., شماس *šemmas*, جوړو درما *juru dermā*.

DIADÈME, s. m., مکتو تاج *tāju*, مکوتا *makōta*, تڅکولک *teṅkūluk*. Porter le —, ماکي تاج *memākey tāju*.

DIAGONALE, s. f., ligne droite qui va d'un angle à l'autre, یخ ملتڅ *masṭer yex*.

در ښوړو کډ ښوړو *mester yang me-lintang deri pen-jūru ka-pada pen-jūru*.

DIALECTE, s. m., لغة *logat*. Le — de Menangkabau, لغة نځري منځکابو *logat nagri menangkābar*.

DIALECTIQUE, s. f., art de raisonner, علم بچار *ilmu bixāra*, علم *ilmu* *delil*.

DIALOGUE, s. m., ډتورن *pe-tutūr-an*, ډرککتان *per-kata-katā-an*, سوال دان جواب *suāl dān jawāb*.

DIALOGUER, v. n., ډوتور منوتور *tūtur-menūtur*, ډرککات *ber-kata-kata*, برسوال جواب *ber-suāl-jawāb*.

DIAMANT, s. m., انتن *intan*, بانو *bātu intan*, الماس *almās*. Deux gros diamants, انتن بسرو بانو *intan besār dūa bātu*. Polir le —, منځوسق انتن *meng-gōsok intan*, منځاسه انتن *meng-āsah intan*.

DIAMÉTRALEMENT, adv. — opposé, لاین سکالی *lāin sa-kālī*.

DIAMÈTRE, s. m., بوجر *būjur*, قطر *kuṭr*.

DIAPASON, s. m., étendue de voix, کلواسن سوار *ka-luwās-an suāra*.

DIAPHANE, adj., چره *jernih*, ترڅ ترس *terṅg-trəs*. L'eau est —, اير ايت چره *ayer itu jernih*. Ce verre est —, کاج ايت چره *kāxa itu xerəh*.

DIAPHORÉTIQUE, adj., qui purge par les sueurs, يَغ مغلوركن ثله *yang mengaluar-kan peluh*. Boisson —, يَغ اوبت اكن برثله *obat akan ber-peluh*.

DIAPRÉ, E, part. pas. du v. diaprer, هيرم *hīram*, ورن برسلخ *ber-selang-selang warna*.

DIAPRER, v. a., مغهيرمكن *meng-hīram-kan*, ورن مبلخكن *menelang-kan warna*.

DIARRHÉE, s. f., چيرت *xīrit*, چاهر *xāhar*, گاجر *gāxar*. — graisseuse, چيرت لندر *xīrit lindir*. — bilieuse, چيرت همقدو *xīrit ham-pedū*.

DICTAMEN, s. m., ستاهو هاتی *sa-tāhu hāti*.

DICTATEUR, s. m., اورغ ثمرتہ يَغ *orang pementah yang kuasā-ña tiada ber-hingga*.

DICTATURE, s. f., کواس يَغ تياَد *kuāsa yang tiada ber-hingga*.

DICTÉE, s. f., حال مختاكن يَغ هارس *hāl mengatā-kan yang harus di-tulis*. Ecrire sous la — de quelqu'un, منولس يَغ دكتاكن اورغ *menulis yang di-katā-kan orang*.

DICTER, v. a., مبرى تاهو قد اورغ *mem-brī tāhu pada orang barang yang harus di-tulis-ña*.

DICTER, suggérer. La conscience nous dicte ce que nous devons faire, ستاهو هاتی مشجاری کلمی اكن بارغ يَغ

سارس کلمی مشرجاكن ایت *sa-tāhu hāti meng-ajar-i kāmī akan barang yang harus kāmī mengarjā-kan itu*.

DICTION, s. f., élocution, حال منولس *hāl ber-kāta*, علم برکات دغن يَغ بايق *hāl menūlis, ilmu ber-kāta dengan yang baik*.

DICTIONNAIRE, s. m., قاموس *kā-mūs*, کتاب قاموس *kitāb kāmūs*, کتاب لغة *kitāb loqat*. — malais, کتاب قاموس بهاس ملايو *kitāb kāmūs bahāsa malāyu*.

DICTON, s. m., mot sentencieux, گزندم *gurindam*, مثل *miṣal*. Un vieux —, گزندم يَغ لام *gurindam yang lāma*.

DIDACTIQUE, s. f., art d'enseigner méthodiquement, حال مشاجرکن سواتو *hāl meng-ajar-kan suatu ilmu dengan atūr-an*.

DIÈTE, s. f., régime de nourriture, فراتورن ماكن دان مينم *per-atūr-an mākan dān mīnum*.

DIEU, s. m., الله تعالى *allah*, توهن الله *allah taāla*, توهن *tūhan*, توهن الله *tūhan allah*, الله *ilah*. — créateur du ciel et de la terre, خلاق *kallāk*, خلاق لاغت دان بومي *kallāk lāngit dān būmi*. — le tout puissant, يَغ مها کواس *yang mahā kuāsa*. Le — des armées, عالم سکرولين *allah serwa sa-kali-an ālam*. Un — en trois personnes, تیک اقنوم يَغ

اتان *tiga uknūm yang sātū sāja allah adā-ña*. Le — des dieux, اله يڭ اتس سكلين الهة *ilah yang ātas sa-kalī-an ilahet*. — très clément et très miséricordieux, يڭ الرحمان الرحيم *yang er-rahmān er-rahīm*. Adorer —, سبه الله *sembah sujud pada allah*. Louer —, موجي الله *memuji allah*. Servir —, مبعقي فد الله *mem-bakti pada allah*. Rendre grâces à —, مغوجف شكور كقد الله *meng-ūcap šukūr ka-pada allah*. Au nom de —, بسم الله *bismi-illahi*. S'il plaît à —, — veuillez, انشا الله *in-šā-allah*. A — ne plaise, فليس *palīyas*. Par —, دم الله *demi allah*, والله *wallahi*. Avec la grâce de —, دغن نعمة الله *dengan niṣmet allah*. Pour l'amour de —, كارن الله *kārna allah*. Il fait son — de son ventre, *ilah-ña ada prūt-ña*. Dieu! الله *illahi*. O —! يا الله *yā illahi*. Mon —, الهك *ilah-ku*. — (dans un sens payen), ديو *dēwa*, اله *ilah*. Déesse, ديوي *dēwi*. Les Dieux, ديوات *dēwāta*. Ne servez pas les Dieux des étrangers, جاغن *agkō bakti pada dēwāta-dēwāta ōrang halūt*.

DIFFAMATEUR, TRICE, s., اورڭ *orang peng-umpat*, اورڭ *orang*

يڭ مفتهنك *orang penūkas*, يڭ *yang mem-fitnah-kan*.

DIFFAMATION, s. f., قضمفانن *peng-umpāt-an*, قتنه *fitnah*, اججاهن *ajujāh-an*, چالاچولو *xelā-xūlu*.

DIFFAMÉ, E, part. pas. du v. diffamer, كن قتنه *ter-tūkas*, تروتوكس *kena fitnah*.

DIFFAMER, v. a., دعيئر, معمفت *meng-umpat*, مفتهنك *mem-fitnah-kan*, منوكس *menūkas*, ميلشكر *me-nēlongkar*, مفرملوكن *mem-per-malū-kan*, مروسق نام اورڭ *me-rūsak nāma orang*.

DIFFÉRÉ, E, part. pas. du v. différer, retardé, تڭغه *tangguh*, تڭغه *ter-tangguh*. Etre —, دڭر تڭغهكهن *di-per-tangguh-kan*, دڭر لڭتكن *di-per-lambat-kan*.

DIFFÉREMMENT, adv., ملاينكن *me-lāin-kan*, دغن فري يڭ لاین *dengan prī yang lāin*.

DIFFÉRENCE, s. f., فرلينن *per-lāin-an*, فربدان *per-bedā-an*. C'est une grande —, ايت فربدان بسر *itu per-bedā-an besār*. Etablir une —, مبدان *mem-bedā-kan*.

DIFFÉREND, s. m., querelle, بنته *bantah*, فربتاهن *per-bantāh-an*, چدرا *xidrā*, سليسه *salisih*. Avoir un —, برڭدرا *ber-bantah*, برڭدرا *ber-xidrā*. Accommoder un —,

مهمردامیکن اورغ برنته *mem-per-dāmey-kan ōrang ber-bantah*.

DIFFÉRENT, E, adj., qui diffère, لاین *lāin*, تبادسام *tiāda sāma*. D'une forme différente, رفان لاین *rupā-ña lāin*. Différentes sortes, باگی *bāgey-bāgey*. De différentes manières, بربری *ber-prī-prī*. C'est tout à fait —, ایت لاین سکالی *itu lāin sa-kālī*.

DIFFÉRER, v. n., être différent, برلینن *ber-lāin-an*, برسلاهن *ber-salāh-an*, برید *ber-bēda*. Il ne diffère pas dans la forme, تباد برلینن *tiāda ber-lāin-an rupā-ña*. Sa conduite diffère de ses paroles, لکون برسلاهن دغن فرکتانن *lakū-ña ber-salāh-an dengan per-katā-an-ña*.

DIFFÉRER d'opinion, برچدرا *ber-xidrā*, برسلیسه *ber-salīsē*.

DIFFÉRER, v. a., retarder, remettre à un autre temps, منغکه *menangguh*, ملنبت *me-lambat*, ملنبت *me-lanjut*, برلین *ber-lēna*. — une affaire, منغکه سواتو فکرچانن *menangguh-kan suātu pe-karjā-an*. — tous jours, remettre sans cesse, تنغکه برتنغکه *tangguh-ber-tangguh*. Faire —, مهمرتنغکه *mem-per-tangguh-kan*, مهمرلنبت *mem-per-lambat-kan*.

DIFFICILE, adj., برت *sūkar*, برت *brāt*, سوسه *sūsah*, مشکل *muškil*.

Affaire —, فکرچانن یغ سوکر *pe-karjā-an yang sūkar*. Chemin —, جالن یغ سوسه *jālan yang sūsah*. — à faire, سوکر دکرچ *sūkar di-karja*. Question — (à résoudre), سوال یغ مشکل *suwāl yang muškil*. Cela est trop — pour nous, ایت *itu ter-lālu brāt pada kita*. Devenir —, منجادی برت *men-jādi brāt*. Homme —, اورغ *orang bergis*, اورغ دلف *orang delap*, اورغ یغ اغکار تنگکین *orang yang angkāra tingkah-ña*.

DIFFICILEMENT, adv., دغن سوسه *dengan sūsah*, دغن یغ برت *dengan yang brāt*.

DIFFICULTÉ, s. f., کسکارن *ka-sukār-an*, کسهاهن *sūsah*, کسهاهن *ka-susāh-an*, کبراتن *ka-brāt-an*, مشقة *mušekket*. Les difficultés qu'on rencontre dans le monde, کسکارن *ka-sukār-an duniā*. Il rencontrera bien des difficultés, ای اکن *ia akan ber-temū dengan be-brāpa bāñak ka-susāh-an*. Parler avec —, برکات *ber-kāta dengan sūsah*. — de respirer, سوسه برنفس *sūsah ber-nefas*.

DIFFORME, adj., contrefait, بروف *be-rūpa būruk*, کچی رفان *keji rupā-ña*, چنغک *xinangga*, بشکت *bengek*. — de la main ou du pied, چاتق *xāpik*.

DIFFORMITÉ, s. f., روف بورق *rūpa būruk*, روف کجی *rūpa keji*. — naturelle, چغل *xangga*.

DIFFUS, E, adj., qui manque de cohésion, de netteté, برچچیرن *ber-xixir-an*, کوسٹ *kūsut*. Un discours —, بچار یخ کوسٹ *bixāra yang kūsut*.

DIFFUS, prolix, لنجیت *lanjut*.

DIFFUSION, s. f., (des fluides), چچورن *xuxūr-an*.

DIFFUSION, (du style), فري کوسٹ *pri kūsut*, چچیرن *xixir-an*.

DIGÉRER, v. a., des aliments, مغنچرکن مکانن *merg-hanxur-kan makān-an*, منچرن مکانن *men-xerna makān-an*.

DIGÉRER, examiner à fond une affaire, مرقسائی سواتو فکرجان دغن *memreksā-i suātu pe-karjā-an dengan rājīn*.

DIGÉRER, endurer avec patience un affront, کن مالو دغن صبر *kena mālu dengan sabar*.

DIGESTION, s. f., حال مغنچرکن *hāl merg-hanxur-kan makān-an*, فنچرنان مکانن *pen-xernā-an makān-an*.

DIGITAL, E, adj., یخ جاری فون *yang jārī pūña*. Articulation digitale, بوکو جاری *būku jārī*.

DIGITALE, fleur, ککواتن *kakawā-tan*.

DIGNE, adj., qui a de la dignité, سمبرن *sempurna*, بايق *bāik*, انده *indah*, مستحق *mustehik*, لورس *lurus*. Une conduite —, لکو یخ *lāku yang indah*. Un — homme, اورغ سمبرن *orang sempurna*.

DIGNE, qui mérite, هارس *hārus*, فأت *pātut*, لایق *lāik*. — de louanges, هارس دثوچی *hārus di-pūji*. — de châtimement, هارس دستساکن *hārus di-siksā-kan*. — de mort, هارس ماتی دیبونه *hārus māti di-būnuh*. — de foi, کفرچیان *ka-perxayā-an*. — de compassion, کسین *kasih-an*.

DIGNEMENT, adv., دغن سهارسن *dengan sa-hārus-ña*, اتس فري یخ *atas pri yang pātut*, دغن فأت *dengan sepeerti-ña*.

DIGNITÉ, s. f., noblesse, grandeur, کسارن *ka-besār-an*, کملیان *kamuliā-an*, همه بنر *himmat benār*, عظمة *atlamat*.

DIGNITÉ, charge, office, فشکت *pangkat*, مرتبة *mertabat*, درجة *darajat*. — royale, فشکت کرجان *pangkat ka-rajā-an*. Les hautes dignités, مرتبة یخ تشکی *mertabat yang tinggi*. Arriver aux dignités, نایق *nāik ka-mertabat yang tinggi*. Perdre ses dignités,

تورن درفد مرتبتن *tūrun deri-pada mertabat-ña*.

DIGRESSION, s. f., حال ملنجکتکن *hāl me-lanjut-kan perkatā-an*, فوتر دالم بچار *pūtar dālam bixāra*, سست درفد حال *sesat deri-pada hāl*.

DIGUE, s. f., تریس *terbis*, تمبق *tembok*, بندوخن *bandung*, بندوخن *bandung-an*, فماتخ *pemātang*. Construire une —, منبریس *menerbis*, منمبق *menembok*. Rompre une —, منسکن تریس *menetis-kan terbis*. Entourer de digues, مبندوخن *mem-bandung-kan*.

DILACÉRER, v. a., déchirer, منچارقکن *men-xāriḱ-kan*, مپویقکن *meñūyāḱ-kan*.

DILAPIDER, v. a., dépenser follement, ممورسکن *mem-bōros-kan*, — une immense fortune, ممورسکن *mem-bōros-kan harta yang bāñak*.

DILATER, v. a., étendre, ملاشعکن *me-lāpang-kan*, ممبسرن *mem-besār-kan*.

DILATER le cœur, fig., میکاکن هاتی *meñukā-kan hāti*.

SE DILATER, v. pron., ملاشعکن *me-lāpang-kan diri-ña*, منجادی *men-jādi lebèh besār*.

DILEMME, s. m., sorte d'argument, یغ گند *kēiyās yang ganda*, دلیل یغ گند *detil yang ganda*.

DILIGEMMENT, adv., avec soin, دغن راجن *dengan rājīn-ña*, دغن *dengan usahā-ña*.

DILIGEMMENT, promptement, سکره *sigràh*, لکس *lekūs*.

DILIGENCE, s. m., soin, recherche exacte, کرجین *ka-rajīn-an*, سقسام *saksāma*. Faire ses diligences, ممرقس دغن راجن *memreksa dengan rājīn-ña*, میدق دغن سقسام *meñ-dik dengan saksāma*.

DILIGENCE, promptitude, ثری لکس *prī lekūs*, ثری سکره *prī sigràh*, بغاتن *bangāt-an*. Faire —, موبوت *mem-būat dengan lekūs*. Il vint en —, ۲ داتغله *ia ber-bāngat-bāngat datang-lah*.

DILIGENT, E, adj., soigneux, attentif, راجن *rājīn*, یغ براساه *yang ber-usāha*, یغ براغت *yang ber-īngat*. Écolier —, مرید یغ راجن *murīd yang rājīn*.

DILIGENT, prompt, expéditif, باغت *xepāt*, فنتس *pantas*, باغت *bāngat*. Homme —, اورغ چغت *orang xepāt*. Ouvrier —, ثدی یغ چغت *pandey yang xepāt*.

DILIGENTER, v. a., مراجنکن *me-rājīn-kan*, مباطکن *mem-bāngat-kan*, ملکسکن *me-lekūs-kan*.

DIMANCHE, s. m., مشکو *minggo*, هاری مشکو *ahad*. Le —, هاری *hāri*.

minggo, هاری احد *hāri ahad*. À chaque —, هاری مئگو *pada tiap-tiap hāri minggo*. Habits des dimanches, ثکاین یخ انده *pakēyan yang indah*.

DĪME, s. f., سفرٲلوهن *sa-per-pulōh-an*. Payer la —, مبرى *mem-brī sa-per-pulōh-an*, سفرٲلوهن *mem-per-sembah-kan sa-per-pulōh-an*, مفرممبرکن سفرٲلوهن *Percevoir la — des revenus*, مفرمفکن سفرٲلوهن درٲد حاصل *meng-himpun-kan sa-per-pulōh-an deri-pada hasil*.

DIMENSION, s. f., هکون لمباک *hukūr-an lembāga*. Les corps ont trois dimensions, longueur, largeur et hauteur, هکون سکل لمباک تیگ *hukūr-an segala lembāga tiga adak* یاءیت ثنچغن لیبرن دان تبلی *hukūr-an segala lembāga tiga adā-ña iā-itu panjang-ña lebar-ña dān tebāl-ña*.

DIMINUER, v. a., amoinrir, مئچلکن *mengūrang-kan*, مئچلکن *mengexil-kan*. — le fermage, مئچلکن *mengūrang-kan pājak*. — l'amende, مئچلکن *mengūrang-kan denda*. — la longueur, مئچلکن *mengūrang-kan panjang-ña*.

DIMINUER, v. n., منجادی کورغ *men-jādi kūrang*. L'eau diminue, منجادی کورغ *āyer men-jādi kūrang*. La maladie a diminué,

ٲاکت ایت سده جادی کورغ *peñākit itu sudah jādi kūrang*. Le prix diminue, هراگن ایت تورن *hargā-ña itu turun*.

DIMINUTION, s. f., 1°, action, حال *hāl mengūrang-kan*. 2°, résultat, ثرى جادی کورغ *prī jādi kūrang*, ککراغن *ka-kurāng-an*. — de la population du pays, ککراغن *ka-kurāng-an isi nagri*. — de prix, کترونن هراگن *ka-turun-an harga*. — des forces, کهلانن قوه *ka-hilāng-an kēwat*.

DINDE, s. f., هایم ولند *hāyam wolanda betina*.

Loc. Fig. C'est une dinde, اورغ *orang perampuan itu bōdoh adā-ña*.

DINDON, s. m., هایم *hāyam wolanda jantan*.

Loc. Fig. C'est un dindon, ای *ia sa-ōrang bōdoh*.

DĪNER, v. n., مئٲف *mākan*, مئٲف *meñantap*, ماکن ٲد تغه هاری *mākan pada tengah hāri*. Inviter à —, مئگل اورغ *memanggil orang mākan*, مئلاکن اورغ *meñilākan orang mākan*. Dîner en ville, دئچرامو اورغ *di-per-jāmu orang*.

DĪNER, s. m., مکانن تغه هاری *makān-antengah hāri*, ثرجمونن تغه *per-jamū-an tengah hāri*. Après —, سده هابس ماکن *sudah*

hābis mākan, لغس تغه هاری *lepàs tengah hāri*.

DIOCÈSE, s. m., دایرة نگرى یغ دباوه *dāirat nagrī yang di-bāwah parentah sa-ōrang uskuf*.

DIPHTHONGUE, s. f., réunion de deux sons en une syllabe, هجا یغ *hijā yang ber-būn dūa*.

DIPLOMATE, s. m., قندى دالم *pandey dalam pe-karjā-an utūs-an*.

DIPLOMATIE, s. f., قشهورن دالم *pengatahū - an dā-lam pe-karjā-an utūs-an*.

DIPLOME, s. m., سورت کسقیئن *sūrat ka-saksī-an*, سورت کسقیئن *sūrat ka-saksī - an per-temān-an*.

DIRE, v. a., برکات *kāta*, *ber-kāta*, مغوچف *meng-ūxap*, منوتر *menūtur*, مغوجر *meng-ūjar*. — la vérité, برکات بنر *ber-kāta benār*.

Bien —, برکات دغن یغ بایق *ber-kāta dengan yang baik*. Ce que vous dites est bien vrai, بنرله سکل کتام ایت *benār - lah segala katā - mu itu*. Que dit-il? اى کتان *apa katā-ña*. Voilà ce que je dis, دمکینله کتاک *demikian - lah katā - ku*. Alors le prophète dit, مک نبى ثون مغوچف *maka nabī pūn meng-ūxap*. Dites! *katā-lah*, کتاکنله *katā-kan-lah*,

اولهم *di-katā-kan-lah ūleh-mu*. Ce ne sont pas les paroles qu'il a dites, ایت بوکن کات یغ دکناکن *itu bukan kāta yang di-katā-kan-ña*. Comme disent les anciens, سفرت *seperti kāta ōrang dahulu kāla*. L'un dit oui, l'autre dit non, مک کات سورغ یا مک کات *maka kāta sa-ōrang yā maka kāta sa-ōrang lāin tidak*. On dit, اورغ کات *ōrang kāta*, دکات اورغ *di - kāta ōrang*. C'est à dire, ازین یاءیت *iā-itu*, یعنی *yani*, ازین *artī-ña*. Il dit en lui-même, اى فیکر *artī-ña*. Dire la messe, مموت میس *mem-buat mīsa*. Qu'est-ce à dire? اى *apa artī - ña itu*. Pour ainsi dire, اد سفرت *ada seperti*.

SE DIRE, v. pron., فیکر *pikir*, برکات قد سندریں *ber-kāta pada sendirī - ña*. Se dire grand, مغات *mengāta derī - ña ōrang besār*.

DIRE, s. m., فرکتان *kāta*, *per-katā-an*, سبد *sabda*. Le — des témoins, کات اورغ سقسى *kāta ōrang saksi*. Au — des anciens, تورث *turut per katā-an ōrang dahulu kāla*.

DIRECT, E, adj., بتل *betul*, جالان بتل *lurus*. Chemin —,

DISCIPLE, s. m., مرید *murīd*, فلاجر *pel-ājar*. Les disciples de Jésus - Christ, توهن عيسى *murīd-murīd tūhan īsa*. Aimer ses disciples, مغاسه اكن مریدن *mergā-sih ākan murīd-ña*. Enseigner ses disciples, مغجاری مریدن *merg-ajār - i murīd - ña*. Devenir —, منجادی فلاجر *men-jādi pel-ājar*. Le — n'est pas plus que le maître, فلاجر بوکن اد له درؤد فٹاجر *pel-ājar būkan ada lebh deri-pada peng-ajar*.

DISCIPLINE, s. f., instruction, اجارن *ajār-an*, فٹجان *perg-ajār-an*.

DISCIPLINE, règlement, direction, فرتنه *undang-undang*, اندع *paren-tah*.

DISCIPLINE, châtimement, سیاست *siāsāt*.

DISCIPLINE, fouet, چمتی *xamotī*.

DISCIPLINER, v. a., instruire, مغجاری *merg-ajār-i*.

DISCIPLINER, régler, ممرنتهکن *me-marentah-kan*, مغتاترکن *merg-atur-kan*.

DISCONTINUATION, s. f., فرتنهتین *per-henti-an*, حال برهنٹی *hāl ber-henti*.

DISCONTINUER, v. a., cesser, برهنٹی *ber - henti*. — de pleurer, برهنٹی درؤد مناعس *ber - henti deri-pada menārgis*. — de parler, برهنٹی فوٹس بچار *ber-henti ber-kāta*, فوٹس بچار *ber-kāta*.

pūtus bixāra. Sans —, دغن تباد *dengan tiāda ber-henti*. Faire —, مفرهنٹیکن *mem-per-henti-kan*, سوره برهنٹی *sūruh ber-henti*.

DISCONVENANCE, s. f., فري حال *pri hāl tiāda pātut*.

DISCONVENANCE, différence, بيد *pri*, فري يچ تباد سام *beda*, ساله *sālah*, *yang tiāda sāma*.

DISCONVENIR, v. n., nier, ميغکل *meñargkal*, منکر *munkir*.

DISCORDANCE, s. f., des sons, ساله بر بويي *būni janggal*, جغکل *sālah ber-būni*.

DISCORDE, s. f., فريتاهن *per-bantāh-an*, چدرا *xidrā*, سلیسه *salī-sih*. — perpétuelle, دغن فريتاهن *per-bantāh-an dengan tiāda ber-henti*. Fomenten la —, مغوٹق فريتاهن *merg - ūpak per-bantāh-an*. Semeur de —, اورغ *ōrang perg-ūpak*. Pomme de —, اصل *pōhon xidrā*, فريتاهن *aṣal per-bantāh-an*.

DISORDER, v. n., des sons, ساله بر بويي *sālah ber-būni*.

DISORDER, être en discorde, بر بويي *ber - xidrā*, بر سلیسه *ber - sa-lī-sih*.

DISCOURSUR, EUSE, s., grand parleur, اورغ فوٹر *ōrang penūtur*, يچ تاهو *yang ber-banxang*, يچ برنچ *yang tāhu ber-kata-kāta*.

— agréable, qui sait plaire, اورغ *orang* pen-
nūtur yang tāhu meñukā-kan hāti.

DISCOURIR, v. n., مېچار *mem-*
bixāra, مېنېچ *mem-banxang*,
برکات *ber-kata-kāta*. — sur un
sujet grave, مېچارکن درفد فرکار بسر
mem-bixarā-kan deri-pada por-
kāra besār. Il y a très longtemps
que nous discouons, مک لام سکالی
maka lāma sa-
kālī kita orang ber-banxang-ban-
xang.

DISCOURS, s. m., بچار *bixāra*,
فرتورن *per-tutūr-an*, کتات *kata-*
kāta, بنېچ *banxang*. Commencer
un —, ملامی بچار *me-mulā-i*
bixāra. Au milieu du —, فدتغه بچار,
pada tengah bixāra. — clair, بچار,
بچار ترغ *bixāra trang*. — confus, بچار
bixāra kūsut. De vains
discours, بچار یغ سی ۲ *bixāra yang*
sia-sia.

DISCOURS oratoire, sermon, خطبة
kuṭbat.

DISCOURTOIS, E, adj., بیادب *bī-*
adab, یغ کورغ سوغن *yang kūrang*
sūpan, تیاد تاهو عادة *tiāda tāhu*
adat.

DISCRÉDIT, s. m., کورغ فرچای
kūrang perxāya, کورغ حرمة *kūrang*
hormat.

DISCRÉDITER, v. a., مېشیلشکن
فرچای *meny-hilang-kan perxāya*,
مروسقن نام *me-rusak-kan nāma*,
مېشنان *meny-hinā-kan*.

DISCRET, ÈTE, adj., prudent, judi-
cieux, بیجی *bijak*, بیجسان *bijak-*
sāna, بدمان *budimān*. Un homme
d'une conduite très discrète, اورغ
یغ امت بیجسان لکون
amat bijaksāna lakū-ña.

DISCRET, fidèle au secret, یغ تاهو
سمن رهسی *yang tāhu simpan*
rahasia.

DISCRÈTEMENT, adv., دغن بیجسان
dengan bijaksāna. Cette affaire
doit être traitée —, مک فرکار ایت
مندق دکرچاکن دغن بیجسان
maka porkāra itu hendak di-karjā-kan
dengan bijaksāna.

DISCRÉTION, s. f., circospection,
کبچاکن *ka-bijāk-an*, بودی بچار *būdi*
bixāra, فری یغ سنونه *prī yang se-*
nūnuh, حذر *ḥadzar*. Celui qui
n'agit pas avec — ne doit pas être
appelé sage, مک اورغ یغ تیاد کرج
دغن بودی بچار ایت تیاد بر بودی نمان
maka orang yang tiāda kerja
dengan būdi bixāra itu tiāda ber-
būdi namā-ña.

DISCRÉTION, modération, کچرمانن
ka-xeremāt-an.

À DISCRÉTION, à volonté, تورت
کهندق سندیری *turut ka-hendak*

sendiri. Se rendre à —, مېړهکن *meñeruh-kan*
diri tiada dengan janji.

DISCULPER, v. a., justifier, معافکن *me-ma'af-kan*,
مېچيکن درود ساله *meñuci-kan deri-pada sālāh*,
مغفادلکن *merg-ādil-kan*.

DISCUSSION, s. f., examen, حال
ممرقس دغن سقسام *hāl memreksa*
dengan saḡsāmā, تفحص *tefehḡuḡ*.

DISCUSSION, dispute, قربتاهن کات *per-bantāh-an kātā*.

DISCUTER, v. a., examiner avec
soin, ممرقس دغن سقسام *memreksa*
dengan saḡsamā-ña, مېلېد فکن
meñilidik-kan, متفحص *men-tefeh-*
ḡuḡ, مېچراکن *mem-bicarā-kan*.

DISERT, E, adj., تاهو برکتکات *tāhu*
ber-kata-kātā, فصیح *fesih*.

DISETTE, s. f., کلغارن *ka-lapār-*
an, ککراغن *ka-kurāḡ-an*. — de
vivres, کلغارن *ka-lapār-an*. — de
livres, ککراغن کتاب *ka-kurāḡ-an*
kitāb.

DISEUR, EUSE, s., یغ منچرترا *yang*
men-xeritrā, پنچرترا *pen-xeritrā*,
دالغ *dālaḡ*. — de nouvelles, یغ
مېبری *yang mem-brī kabār*,
فغېبر *perḡ-kabār*. — de bonne
aventure, قسغ *pe-tenḡḡ*.

DISGRÂCE, s. f., perte des bonnes
grâces de quelqu'un. مرک *murka*,

ماره *mārah*. Encourir la — du
prince, کن مرک بکند *kena murka*
baginda.

DISGRÂCE, infortune, malheur,
انتغ مالغ *untug mālaḡ*.

DISGRACIÉ, E, adj., difforme,
چنغل *be-rūpa būruk*, چنغل
xinangga.

DISGRACIÉ, qui a perdu les bonnes
grâces de quelqu'un, مرک
yang sudah kena murka.

DISGRACIEUX, EUSE, adj., یغ کورغ
مانس *yang kūrang mānis*, یغ
تیاد مانس *yang tiada mānis rupā-*
ña.

DISJOINDRE, v. a., séparer, مېوک
mem-būka, مېبله *mem-belāh*,
مېناکون *meñakū-kan*.

DISJOINT, E, part. pas. du v. dis-
joindre, بوک *būka*, تر بوک *ter-būka*,
تر بله *ter-belāh*. Des planches dis-
jointes, یغ تر بوک *pāpan yang*
ter-būka.

DISLOCATION, s. f., déboitement
d'un os, حال تگلīt *hāl tegalīat*.

DISLOCATION, séparation, démem-
brement, فرچراین *per-xerēy-an*.

DISLOQUÉ, R, part. pas. du v. dis-
loquer, تگلīt *tegalīat*, تگلېجه *tega-*
tijuh.

DISLOQUER, v. a., déboiter les os,
منگلīt *menegalīat*, منگلېجه *mene-*
galījuh. — l'épaule, باهو
menegalīat bāhu.

DISPARAÎTRE, v. n., cesser de paraître, لَنفِث *lenñap*, غَائِب *gāib*, هِلَاح *hīlang*. Et il disparut, مَك *maka lenñap-lah īa*. Alors tout disparut à la fois, مَك لَنفِثَ *maka lenñap-lah sa-kālī samuā-ñā*. Il disparut aux yeux de la foule, مَك غَائِبَ *maka gāib-lah īa deri-pada mātā ōrang bāñak*. Mon mouchoir a disparu, سَاثُو تَاغَنَك سَدَه *sāpu tārangan-ku sudah hīlang*. Le navire avait disparu, كَفَل اِيْت *kapāl itu tiāda ka-lihāt-an lāgi*. Il a disparu de la scène du monde, اِي سَدَه مَاتِي *īa sudah mātī*. Le soleil n'avait pas encore disparu, مَتَهَارِي قُون بَلَم مَاسَق *matahāri pūn belum māsuk*. Faire —, مَلَنفِثَكَن *me - lenñap - kan*, مَغْهِيْلَاحَكَن *meng-hīlang-kan*.

DISPARATE, adj., تِيَاد *tiāda* *sāma*, تِيَاد بَرَقُوتَن *tiāda ber-patūt-an*, بَرَلَايَن *ber-lāin*.

DISPARITÉ, s. f., ثَرِي يَغ تِيَاد *prī yang tiāda sāma*, ثَرِي بَرَلَيَن *prī ber-lāin-an*.

DISPARITION, s. f., حَال لَنفِث *hāl lenñap*.

DISPARU, E, part. pas. du v. disparaître, سَدَه لَنفِث *sudah lenñap*, غَائِب *gāib*, هِلَاح *hīlang*, كَهَلَاغَن *ka-hilāng-an*.

DISPENDIEUX, EUSE, adj., يَغ مَنَت *yang minta ka-luar bāñak belanja*, يَغ مَاهَل *yang māhal*.

DISPENSATEUR, TRICE, s., qui distribue, qui donne, يَغ مَغْنَكْرَهَكَن *yang meng-anugrah-kan*, يَغ مَبَهَاكِي *yang mem - bahāgi*. Le — des grâces, يَغ مَغْنَكْرَهَكَن نِمَت *yang meng-anugrah-kan nimet*. — des mystères de Dieu, بَنْدَهَارِي سَكَل *bendahāri segala raka-sia allah*. — fidèle, بَنْدَهَارِي يَغ *bendahāri yang satīawan*.

DISPENSATION, s. f., distribution, حَال مَغْنَكْرَهَكَن *hāl meng-anugrah-kan*, حَال مَبَهَاكِي *hāl mem-bahāgi*.

DISPENSE, s. f., ثَلْغَاسَن *pe-lepās-an*, كَبِيَّاسَن *ka-bebās-an*. — de travailler, كَبِيَّاسَن دَرْدُود بَكْرَج *ka-bebās-an deri-pada be-karja*.

DISPENSE, permission, اِذْن *izin*, مَبْرِي اِجَازَة *mem-brī ijāzet*. Accorder une —, مَبْرِي اِذْن *mem-brī izin*.

DISPENSER, v. a., مَلْفَسَكَن *me-lepās-kan*, مَمْبِيَّسَكَن *mem-bēbas-kan*. — de la prison, مَلْفَسَكَن دَرْدُود *me-lepās-kan deri-pada panjāra*. — de payer les droits, مَمْبِيَّسَكَن دَرْدُود بِي *mem - bēbas - kan deri-pada bēya*. — de travailler, مَمْبِيَّسَكَن دَرْدُود بَكْرَج *mem-bēbas-kan deri-pada be-karja*.

DISPENSER, départir, distribuer, *مهاگی meng-anugrah-kan*, *ممبری mem-bahāgi*, *ممبری mem-brī*. Dieu a dispensé l'esprit aux hommes, *بودی دانگرهکن الله کهد اورغ مانسی būdi di-anugrah-kan allah ka-pada orang mānusīa*. Ne dispensez pas les sacrements aux indignes, *جاغن ممبری سر۲ الكنيسة فذ اورغ یغ jāgan mem-brī ser-ser el-kanīset pada orang yang tiāda hārus menarīma dīa itu*.

DISPERSÉ, E, part. pas. du v. disperser, semé çà et là, *ترهمبر ter-hambur*.

DISPERSÉ, séparé, dissipé, *ترچری ter-xerèy*, *ترچری بری ter-xerèy-berèy*, *کچیرن ka-xixir-an*, *چیرن xixir*.

DISPERSER, v. a., répandre çà et là, *مغهمبرکن meng-hambur-kan*. — de la cendre, *مغهمبرکن هابو meng-hambur-kan hābu*.

DISPERSER, dissiper, mettre en désordre, *منچری بریکن men-xerèy-berèy-kan*. Dieu dispersera leurs ossements, *الله اکن منچری بریکن allah ākan men-xerèy-berèy-kan tūlang-tūlang-ña*. — les brebis, *منچری بریکن دهب۲ men-xerèy-berèy-kan domba-domba*.

SEDISPERSER, v. pron., *برچری ber-xerèy*, *برچری۲ ber-xerèy-xerèy*.

DISPERSION, s. f., 1°, action de disperser, *حال منچری hāl men-xerèy*, *پنچرایسن pen-xerèy-an*. 2°, résultat, *کچراین ka-xerèy-an*, *کچیرن ka-xixir-an*.

DISPONIBLE, adj., dont on peut disposer, *یغ دافت دفاکی اورغ yang dāpat di-pākey orang*.

DISPOS, adj., agile, léger, *فتنس pantas*, *لنچر lanxar*, *چفت xepāt*.

DISPOSÉ, E, part. pas. du v. disposer, placé, arrangé, *اتر ātur*, *اندم andam*, *تراندم ter-andam*.

DISPOSÉ, préparé, *سدی sedīa*, *سیف siap*.

DISPOSER, v. a., arranger, poser, *مغاترکن meng-atur-kan*, *مغندم meng-andam*, *مبوبه mem-būbuh*. — les parties d'un discours, *مغاترکن بچار meng-atur-kan bixāra*. — le mobilier d'une maison, *مغاترکن سرب meng-atur-kan serba rūmah*.

DISPOSER, préparer, *میفکن me-ñāp-kan*, *میدیاکن meñediā-kan*. — une salle pour un festin, *میدیاکن بالی اکن منجامو اورغ bāley ākan men-jāmu orang*. — quelqu'un à demander pardon, *مغترکفن اورغ منت امفن meng-grāk-kan orang me-minta ampun*.

DISPOSITIF, s. m., prononcé d'un arrêt, *قری حکم prī hukum*.

DISPOSITION, s. f., 1°, action de disposer, *حال مغاترکن hāl meng-*

atur-kan, فتورن *perg-atūr-an*, ترتیب *tertib*. 2°, résultat, اتورن *atūr-an*, فراتورن *per-atūr-an*, اندامن *andām-an*, ترتیب *tertib*. — d'un discours, فراتورن بچار *per-atūr-an bixāra*. — d'un jardin, اتورن تامن *atūr-an tāman*.

DISPOSITION, état naturel, فراغی *perāngi*, فکرتی *pakriti*, فری *prī*. Il a d'excellentes dispositions, ترللو *ter-lālu* بايق بودی فکرتین *būdī pakriti-ña*.

DISPOSITION, dessein, volonté, سهاج *sa-hāja*, کهندق *ka-hendaḡ*. Il est en — derendre, سهاجان مبالس *sa-hajā-ña mem-bālas*. Je suis en — de partir, همب هندق فرکی *hamba hendaḡ pergi*.

DISPOSITION, préparation, کسپاڻ *ka-siāp-an*. — pour recevoir la communion, کسپاڻ اکن مچیت سر *ka-siāp-an ākan meñambut ser el-ḡorbān el-muḡadas*. Avec les dispositions du cœur, دغن کسپاڻ هاتی *deḡan ka-siāp-an hāti*.

DISPOSITION, pouvoir, autorité, کواس *kuāsa*, فرته *parentah*. En la — de, دباوه فرته *di-bāwah parentah*.

DISPROPORTION, s. f., فری یغ تیاد *prī yang tiāda xūkup*, فری چوکف *prī yang tiāda pātut*.

DISPROPORTIONNÉ, E, adj., تیاد سام *tiāda sāma*, تیاد چوکف *tiāda xūkup*, تیاد فأت *tiāda pātut*.

DISPUTABLE, adj., یغ دافت *yang dāpat di-per-bantah-kan*.

DISPUTE, s. f., فر بنتاه *bantah*, فر بنتاهن *per-bantāh-an*, چدرا *xidrā*, تغکر *terḡkar*, چکت *xekīt*, کلاهی *kelāhi*, سلیسه *salisih*, جدال *jidāl*. Causer des disputes, مغداکن فر بنتاهن *meng-adā-kan per-bantāh-an*. Source de disputes, فوهن چدرا *pōhon xidrā*. Chercher —, منچهای چکت *men-xahāri xekīt*.

DISPUTER, v. n., بر بنته *ber-bantah*, مبنته *mem-bantah*, برتغکر *ber-terḡkar*, منچکت *men-xekīt*, برکلاهی *ber-kelāhi*. — avec colère, مبنته دغن مارهن *mem-bantah deḡan mārāh-ña*. — contre quelqu'un, مبنته *mem-bantāh-i*.

DISPUTER, rivaliser, برلب *ber-lumba*. Ils disputent de noblesse, ای برلب ۲ سیاف له بغساون *īa ber-lumba-lumba siāpa lebēḡ barg-sāwan*.

DISPUTER, v. a., ممفر بنتهکن *mem-per-bantah-kan*. Quelle est la chose que vous vous disputez? آف *apa jūga yang kāmū per-bantah-kan*.

SE DISPUTER, v. pron., disputer ensemble, بر بښته‌تاهن *ber-bantah-bantāh-an*.

DISPUTEUR, EUSE, adj., qui aime à disputer, يښ سوک بر بښته *yang sūka ber-bantah*, يښ منځپهاری چکت *yang men-xahāri xekèt*.

DISQUE, s. m., sorte de palet, چکر *xakra*. Lancer le —, ملنترکن چکر *me-luntar-kan xakra*.

DISQUE, corps d'un astre, بولت *būlat*. Le — du soleil, بولت متهاری *būlat mata-hāri*.

DISSECTION, s. f., تشریح *tešrīh*.

DISSEMBLABLE, adj., تياد سام *tiāda sāma*, تياد سروف *tiāda sa-rūpa*, لاین رڼا *lāin rūpā-ña*.

DISSEMBLANCE, s. f., څری تياد سام *prī tiāda sāma*, څری روف يښ تياد *prī rūpa yang tiāda sāma*.

DISSEMINER, v. a., semer, répandre çà et là, مغهمبرکن *meng-hambur-kan*, منابر *menābur*. Les lèvres du savant disséminent la science, ښير *bibir* اورځ عالم منابر علم *menābur ilmu*.

DISSENSION, s. f., څر بښته‌تاهن *per-bantāh-an*, چدرا *xidrā*. Causer des dissensions, مغداکن څر بښته‌تاهن *meng-adā-kan per-bantāh-an*.

DISSÉQUER, v. a., مغرت اغکوت ۲ *mergerūt anggōta-anggōta*, شرح

šereh. — un corps humain, دڅرت *mergerūt* سکل اغکوت توبه مانسی *segala anggōta tubuh manusia*.

DISSERTER, v. n., برکات دغن فهم *ber-kāta dengan* اتس سواتو څرکار *fehém atas suātu porkāra*.

DISSIDENT, E, adj., qui rejette la religion dominante, يښ براندر درڅد *yang ber-undur* څرچای الكنيسة *deri-pada perxāya el-kanīset*.

DISSIMULATION, s. f., څرڅور *pura-pūra*, چولس *xūlas*, سمو *semū*. Il est plein de —, مکن ددالمن اد څنه *maka di-dālam-ña ada penūh xūlas*. Mettre de côté toute —, منځکلکن سمو چولس *meninggal-kan samuā xūlas-ña*. Se mettre en garde contre la — des gens, ملهراکن دیری درڅد چولس هاتی اورځ *memeliharā-kan diri deri-pada xūlas hāti orang*.

DISSIMULÉ, E, part. pas. du v. dissimuler, trompeur, برچولس *ber-xūlas*, کورځ بتل *kūrang betul*, يښ مغیچو *yang mengīxu*. Homme —, اورځ برچولس *orang ber-xūlas*.

DISSIMULÉ, qu'on tâche de cacher, ترسمبونی *ter-būni*, ترسمبونی *ter-sem-būni*. Maladie dissimulée, څپاکت *penākit yang ter-sem-būni*.

DISSIMULER, v. a., cacher ou feindre de ne pas voir, چمنیکن *meñem-bunī-kan*, مغیچو *mengīxu*,

فرثور تباد *pura-pūra tiāda*. — sa pensée, مپینکن فکیرن *meñem-bunī-kan pikīr-an-ña*. Il dissimule sa colère, ای مپینکن مارهن *ia meñem-bunī-kan mārāh-ña*. Il dissimule un affront, مک فرثور ای *maka pura-pūra ia tiāda kena mālu*.

DISSIPATEUR, TRICE, s., prodigue, مپورس *pem-bōros*.

DISSIPATION, s. f., évaporation, حال جادی اوڤ *hāl jādi āwap*, حال جادی هیلخ *hāl jādi hīlang*.

DISSIPATION, action de dissiper, de dilapider, حال مپورسکن *hāl mem-bōros-kan*, مپوروسن *pem-borōs-an*.

DISSIPATION, distraction, کریان *ka-rīyā-an*, ترماس *termāsa*.

DISSIPER, v. a., disperser, مپورسکن *meny - hambur - kan*, منچری بریکن *men-xerèy-berèy-kan*. Il les dissipa, ای اکن منچری بریکن مریکیت *ia ākan men-xerèy-berèy-kan marīka-itu*.

DISSIPER, faire disparaître, منیداکن *meny-hīlang-kan*, منیداکن *meniadā - kan*. Le soleil dissipe les nuages, متباری مپیلشکن اون ۲ *mata-hāri meny-hīlang-kan āwan-āwan*. — les chagrins, مپیلشکن *hāti*.

DISSIPER, dilapider, مپورسکن *mem-bōros-kan*. Il a dissipé tous ses biens, دبورسکنااله سکل هرتان *di-bōros-kan-ñā-lah segala hartā-ña*.

DISSOLU, E, adj., فرلنتی *perlantey*, ریسو *rīsaw*, دوکان *dōkāna*. Homme —, اورخ فرلنتی *orang perlantey*.

DISSOLUBLE, adj., یخ داقت دهنچرکن *yang dāpat di-hanxur-kan*.

DISSOLUTION, s. f., séparation des parties, لپورن *hanxūr-an*, هنجپورن *lebūr-an*. Tomber en —, منجادی *men-jādi hanxur*.

DISSOLUTION, rupture, فرچراین *per-xerèy-an*. — du mariage, فرچراین اورخ کالوین *per-xerèy-an orang kāwīn*.

DISSOLUTION, débauche, کلکون *ka-lakū-an*, فری دوکان *rīsaw*, فری *prī dōkāna*.

DISSOLVANT, E, adj., یخ مپورسکن *yang meny-hanxur-kan*, یخ منچایرکن *yang men-xāer-kan*.

DISSONANCE, s. f., بوپی جشگل *būni janggal*, ساله برپوپی *sālāh ber-būni*.

DISSONANT, E, adj., جشگل *janggal*, یخ برپوپی ساله *yang ber-būni sālāh*.

DISSOUDRE, v. a., pénétrer, liquéfier, مپورسکن *meny-hanxur-kan*, مپورسکن *me-lebūr*, منچایرکن *men-xāer-*

kan. L'eau dissout le sel, ایرایت *āyer itu meny-han-xur-kan gāram*. — le fer, ملبرسی *me-lebūr besi*.

DISSOUDRE, séparer, منچریکن *men-xerèy-kan*. — une société, منچریکن تن ۲ فرسکتون *men-xerèy-kan temàn-temàn per-sakutū-an*. — un mariage, منچریکن اورغ کاوین *men-xerèy-kan orang kāwīn*.

SE DISSOUDRE, v. pron., منجادی *men-jādi hanxur*.

DISSOUS, OUTE, part. pas. du v. dissoudre, ترهنچر *hanxur*, ترهنچر *ter-hanxur*, برتلبورن *ber-te-lebūr-an*.

DISSUADER, v. a., منچراکن سقای *mem-bixarā-kan supāya jāngan*, ممالشکن *memālīng-kan*.

DISTANCE, s. f., éloignement, جاوه *jāuh*, جاوهن *jāuh-ña*. La — de Malacca à Singapore, جاوهن *jāuh-ña nagrī malāka itu deri nagrī sīngapūra*. A cause de la —, سبب جاوهن ایت *sebāb jāuh-ña itu*. Repousser à —, منجاوهکن *men-jāuh-kan*. A une grande —, باقی جاوه *bāñak jāuh*.

DISTANCE de temps, لام *lāma*, لانی *lamā-ña*.

DISTANCE, différence, ید *bēda*. N'oubliez pas la — qu'il y a entre son rang et le vôtre, جاغن اگکو *dengan trāng*.

لغانن ید مرتبن دغن اگکو *jāngan angkaw lupā-kan bēda mertabat-ña dengan angkaw*.

DISTANT, E, adj., éloigné, یغ جاوه *yang jāuh*, دور *dūra*. Une ile peu distante de Malacca, سبوه قولو تیاد *sa-būah pūlaw tiāda jāuh deri nagrī malāka*.

DISTENDRE, v. a., causer une tension violente, مرگشکن *me-regāng-kan*, ممنجشکن دغن تارق *memanjāng-kan dengan tārīk*.

DISTILLATEUR, s. f., اورغ مغوکس *orang mergūkus*, توکغ فغوکس *tūkang pergūkus*.

DISTILLATION, s. f., ککوسن *kukūs-an*, فغوکوسن *pergukūs-an*.

DISTILLER, v. a., tirer le suc, l'esprit par l'alambic, مغوکس *mergūkus*.

DISTILLER, v. n., tomber goutte à goutte, جاته برتق ۲ *jātuh be-rīntīk-rīntīk*, برتیتق *ber-tītīk*.

DISTILLERIE, s. f., تمفت اورغ *tampat orang mergūkus*, تمفت فغراکن *tampat perg-arāk-an*.

DISTINCT, E, adj., différent, séparé, ترید *ter-bēda*, لاین *lāin*, اسخ *āsīng*, ترساکو *ter-sāku*, منفصل *munfašīl*.

DISTINCT, clair, پات *ñāta*, ظاهر *tlāhir*. Voix distincte, یغ پارع *suāra yang ñāring*.

DISTINCTEMENT, adv., دغن ترغ *dengan trāng*, دغن پات *dengan ñāta*.

Parler —, برکات دغن ترغ *ber-kāta dergan trəng*, برکات دغن سوار پارغ *ber-kāta dergan suāra nāring*. Voir —, منفق دغن ترغ *menampak dergan trəng*, ممدغ دغن پات *me-mandang dergan nāta*.

DISTINCTIF, IVE, adj., فارق *fāriḳ*.

Marque distinctive, تند فارق *tanda fāriḳ*.

DISTINCTION, s. f., 1°, action de distinguer, حال مبدان *ḥāl mem-bedā-kan*, قبدان *pem-bedā-an*. 2°, résultat, بید *bēda*, قربدان *per-bedā-an*. — du vrai et du faux, قربدان قدا انتار کبنارن دان بوهغ *per-bedā-an pada antāra ka-benār-an dān bōhog*.

DISTINCTION, marque, تند *tanda*.

— honorifique, تند حرمة *tanda ḥormat*. Recevoir quelqu'un avec distinction, ممبت اورغ دغن حرمة *meñambut orang dergan ḥormat*. Sans faire de — de personne, دغن تیاد منیلق موک اورغ *dergan tiāda menīliḳ mūka orang*.

DISTINGUÉ, E, part. pas. du v. distinguer, برلینن *ber-bēda*, برلینن *ber-lāin-an*.

DISTINGUÉ, éminent, ترمشهور *ter-mašhūr*, ترنام *ter-nāma*, تشگی *tinggi*. D'un nom —, ترمشهور نام *ter-mašhūr namā-ña*. D'une naissance distinguée, بغساون *barysāwan*.

DISTINGUER, v. a., établir une différence, مبدان *mem-bedā-kan*, مارق *mem-ārīḳ*, مفاړق *mem-fāriḳ*. — le bien du mal, مبدان قدا انتار *mem-bedā-kan pada antāra bāiḳ dān jāhat*.

DISTINGUER, reconnaître, مغنل *mengenāl*. Je l'ai distingué à son langage, همب سده کنل دی درغد *hamba sudah kenāl dia deri-pada bahasā-ña*. Ne pouvoir pas — les ennemis des amis, تیاد دافت *tiāda dāpat mengenāl lāwan dergan kāwan*.

DISTINGUER, faire connaître, مغنلکن *mengenāl-kan*. Ses cheveux noirs le distinguent, مک رمبتن هیتم *maka rambut-ña hitam mengenāl-kan dia*.

DISTINGUER, apercevoir, منفق *menampak*, ملیت *me-lihat*. Je distingue clairement le navire, مک *maka hamba mengenāl kapul dergan trəng*.

DISTINGUER, traiter avec distinction, donner de la réputation, مشهورکن *me-mašhūr-kan*.

SE DISTINGUER, v. pron., مبدان *mem-bedā-kan diri*, مشهورکن *me-mašhūr-kan diri-ña*. Se — par ses mérites, مبدان درین

اوله قهلاق *mem-bedā-kan dirī-ña*
ūleh pahalā-ña.

DISTIQUE, s. m., sentence en deux
 vers, بریت دو *ber-beit dūa.*

DISTORSION, s. f., ثری قولس *prī*
pūlas. — des yeux, ثری مات جولخ *prī māta jūling.* — de la figure,
 لقوة *lekwet.*

DISTRACTION, s. f., séparation,
 فرسکون *per-xerēy-an,* فرچراین
per-sakū-an.

DISTRACTION, inattention, کورخ
 لوف *kūrang īngat,* الف *alpa,* لوف
lūpa.

DISTRAIRE, v. a., séparer, منچریکن
men-xerēy-kan, میکون *meñakū-*
kan, موتخ *memūtung.* — de l'ar-
 gent, میکون وځ *meñakū-kan wang.*
 — d'un capital, مودل درفد مودل
memūtung deri-pada mūdāl.

DISTRAIRE, détourner l'attention,
 مندهکن اورخ قون اغاتن *memindah-*
kan ōrang pūña īngāt-an.

SE DISTRAIRE, v. pron., se récréer,
 میکانکن دیری *meñukā-kan diri.*

DISTRAIT, E, part. pas. du v. dis-
 traire, séparé, ترچری *ter-xerēy,*
 چغکولخ *pūtung,* ترساکو *ter-sāku,*
xengkolong.

DISTRAIT, inattentif, لالی *lāley,*
 تیاد ایغت *tiāda* یغ الف
īngat.

DISTRIBUÉ, E, part. pas. du v. dis-
 tribuer, بهائی *bahāgi,* تر بهائی *ter-*
bahāgi.

DISTRIBUER, v. a., partager, ré-
 partir, مېهائی *mem-bahāgi,* مېری
mem-brī pada māsing-
māsing. — des aumônes aux
 pauvres, صدقه فد سکل اورخ
mem-bahāgi-kan şedekat
pada segala ōrang meşkīn.

DISTRIBUER, ranger, disposer,
 مغاترکن *merg-atur-kan.* — les
 chapitres d'un livre, سکل
 مغاترکن *merg-atur-kan segala*
faşal kitāb.

DISTRIBUTEUR, TRICE, s., یغ مېهائیکن
yang mem-bahāgi-kan, مېهائی
pem-bahāgi.

DISTRIBUTION, s. f., 1°, action de
 distribuer, مېهائیکن *pem-bahāgi-an.*
 2°, résultat, فر بهائیکن *per-bahāgi-*
an.

DISTRIBUTION, 1°, action d'arran-
 ger, فغورن *perg-atūr-an.* 2°, ré-
 sultat, فراتورن *per-atūr-an.*

DISTRICT, s. m., étendue d'une
 juridiction, دایرة حکم *dāīrat hukum.*

DIT, E, part. pas. du v. dire, کات
kāta, دکات *di-kāta,* اوچف *ūxap,*
 توتر *tūtur,* اوجر *ūjar.* Les paroles
 dites, فرکاتن یغ داوچف *per-katā-*
an yang di-ūxap.

DIT, fixé, تنتو *tantu*, دتتوکن *di-tantū-kan*. À l'heure dite, فدکتیک *pada kotika yang di-tantū-kan*.

DIT, surnommé, برنام *ber-nāma*. Alexandre dit le Cornu, اسکندر یخ *iskander yang ber-nāma iskander dzu'l-kernein*.

DIURÉTIQUE, adj., یخ منجالنکن ایر *yang men-jālan-kan āyer kenxirg*.

DIURNE, adj., سهره رین *sa-hari-harī-an*, تیف ۲ *sa-sa-hāri*, هاری *tiap-tiap hāri*. Mouvement — de la terre, فرادارن بوی یخ *per-idār-an būmi yang sa-hari-harī-an*.

DIVAGATION, s. f., حال میست *hāl meñesūt*, حال مغمبار *hāl merg-umbāra*, کممغان *ka-simpāng-an*, فرستان *per-sesāt-an*.

DIVAGUER, v. n., errer çà et là, میست *meñesūt*, مغمبار *mergumbāra*, برساسر *ber-sāsar*.

DIVAN, s. m., conseil du Grand-Seigneur, مجلس کرجان *mejlīs ka-rajā-an*, فرهمفونن منتری *per-him-pūn-an mantrī*.

DIVAN, canapé, قتران *petarāna*, گت *geta*.

DIVERGENCE, s. f., کممغان *ka-simpāng-an*. — d'opinion, فری *prī pikir-an tiāda sāma*.

DIVERS, E, adj., برباکی ۲ *ber-bāgey-bāgey*, برجنس ۲ *ber-jenīs-jenīs*, لاین ۲ *lāin-lāin*. Des fleurs de diverses couleurs, بوغ یخ برباکی ۲ *būnga yang ber-bāgey-bāgey warnā-ña*. Des opinions diverses, فکیرن یخ برلاین لاین *pikīr-an yang ber-lāin-lāin-an*.

DIVERS, plusieurs, بیراف *be-brāpa*. En — lieux, دالم بیراف تفت *dālam be-brāpa tampat*. Rencontrer diverses personnes, برتو دغن بیراف *ber-temū dengan be-brāpa orang*.

DIVERSEMENT, adv., چار لاین *xāra lāin*.

DIVERSIFIÉ, E, part. pas. du v. diversifier, اوبه *ubah*, گنتی *ganti*, جادی لاین *jādi lāin*.

DIVERSIFIER, v. a., مغوبهکن *meng-ubah-kan*, مفرکتینکن *mem-per-ganti-kan*, ملاینکن *me-lāin-kan*. — les figures, مغوبهکن رفروف *meng-ubah-kan rupa-rūpa*.

DIVERSION, s. f., action de détourner, فراباهن *simpāng-an*, فراباهن *per-ubāh-an*, فمبلیکن *pem-balik-an*.

DIVERSITÉ, s. f., انیک *anēka*, رفروف جنس ۲ *rupa-rūpa*, کلینن *ka-lāin-an*.

DIVERTIR, v. a., détournement, مبالقن *mem-balik-kan*, مالغن *me-mālīg-kan*.

DIVERTIR, distraire, récréer, میکانک *meñukā-kan*, مشگمرکن *merg-gamūr-kan*.

SE DIVERTIR, v. pron., میکانک *meñukā-kan diri*, برماین *ber-māin*.

DIVERTISSANT, E, adj., یغ میکانک *yang meñukā-kan*, یغ ممبری سوك *yang mem-brī sūka hāti*, برجناک *ber-jenāka*, برسند *ber-senda*.

DIVERTISSEMENT, s. m., plaisir, récréation, کسکاء *ka-sukā-an*, کځمارن *ka-gamār-an*, کریان *ka-riyā-an*, ترماس *termāsa*, فرمینن *per-māin-an*.

DIVIDENDE, s. m., nombre à diviser, یغ اکن دہیکن *jumlat yang akan di-bahagi-kan*.

DIVIN, INE, adj., de Dieu, الاهی *ilāhī*, الهیة *ilahēt*, یغ در الله *yang deri allah*. Nature divine, طبیعة الاهی *tebi'at ilāhī*, ذات الهیة *dzāt ilahēt*.

Inspiration divine, الهام *ilhām*. Service —, سمبہیغ *sembahyang*. Providence divine, تقدیر الله *takdir allah*. Puissance divine, قدرة الله *koderat allah*. Parole divine, فرمان *firmān allah*, فرکتائن الله *perkatā-an allah*. Grâce divine, نعمة *ni'met allah*. Secours —, تولغ *tūlung deri-pada allah*.

DIVINATEUR, TRICE, s., قنغ *pe-tenung*, سسترون *sastarāwan*.

DIVINATION, s. f., تنغ *tenung*, تنوغن *tenung-an*, فنکراک *penarkā-an*, رمل *ramāl*, علم سسترون *ilmu sastarā-wan*.

DIVINISER, v. a., مچاکن دغن دیو *meñamū-kan dergan dēwa*.

DIVINITÉ, s. f., Dieu, الله *allah*, هو *hūwa*. —, nature de Dieu, ذات الله *dzāt allah*. Une —, دیو *dēwa*, بتار *batāra*, الهیة *ilahēt*. Toutes les divinités, سکل دیوات *segala dēwāta*. —, idole, برهال *ber-hāla*. La — des saintes écritures, الهیة کلام یغ *ilahēt kalām yang kudus*. La — de J. C., الهیة عیسی المسیح *ilahēt īsa el-mesēh*.

DIVISÉ, E, part. pas. du v. diviser, بهائی *bahāgi*, تر بهائی *ter-bahāgi*, دیهائی *di-bahāgi*. Neuf — par trois fait trois, سمیلن دیهائی تیځ جادی *sambilan di-bahāgi tiga jādi tiga*. Des gens divisés, اورغ یغ بر بته *orang yang ber-bantah-bantah-an*. Un royaume — contre lui-même, کرجاءن یغ برلاون دغن *ka-rajā-an yang ber-lāwan dergan sendiri-ña*.

DIVISER, v. a., مہیائی *mem-bahāgi*, مہیائیکن *mem-bahagi-kan*. — un patrimoine, فساک *mem-bahāgi pusāka*. — un livre en vingt chapitres, سواتو کتاب آتس دو قولہ *mem-bahāgi suātu kitāb ātas* فصل

dūa pūloh faṣal. — en petites parties, *مهمهائی سديکت ۲ mem-bahāgi sa-dikit-sa-dikit.* Votre royaume sera — *کرجاء نم اکن دهميکن kārājā-an-mu ākan di-bahāgi-kan.*

DIVISER, mettre en discorde, *منجری men-xerēy, برچدراکن ber-xidrā-kan.*

DIVISEUR, s. m., *يغ مهمهائی yang mem-bahāgi, مهمهائی pem-bahāgi.* Nombre — *بلاغن فمهاگي bilāng-an pem-bahāgi.*

DIVISIBILITÉ, s. f., *فری یغ دأثت fīrī yāg dāpat di-bahāgi.*

DIVISIBLE, adj., *يغ دأثت دهمهائی yāg dāpat di-bahāgi, يغ دأثت yāg dāpat di-bahāgi-kan.* Douze est — par trois et par quatre, *دو بلس دأثت دهمهائی تیك دان امفت dūa belūs dāpat di-bahāgi tiga dān ampat.*

DIVISION, s. f. 1°, action de diviser, partage, *فهمهگيئن pem-bahāgi-an, حال مهميکن hāl mem-bahāgi-kan.* 2°, résultat, partie d'un tout, *هميگيئن bahāgi-an, قسم kesm.* — d'une armée, *هميگيئن بال tantāra, فسوکن pasūk-an.*

DIVISION, compartiment, *فتیق pētāk.*

DIVISION, discorde, *فرچراين per-xerēy-an, فرچدراان per-xidrā-an, فرنتاهن per-bantāh-an.* Semeur

de divisions, *اورع فثوئق ōrang peng ūpaḳ.*

DIVORCE, s. m., *فرچراين اورع کاوين per-xerēy-an ōrang kāwīn, طلاق talāk.* — demandé par le mari, répudiation, *طلاق talāk.* Acte de —, *سورت طلاق sūrat talāk.* — demandé par la femme, *خلع kulā.*

DIVORCE, renoncement volontaire, *حال منغکلکن hāl menīnggal-kan.* Faire — avec les plaisirs du monde, *منغکلکن کسکاء دنيا menīnggal-kan ka-sukā-an duniā.*

DIVORCÉ, E, part. pas. du v. divorcer, *سارق sārūḳ.* Femme divorcée, répudiée, *اورع فرمفون يغ دبوغکن ōrang perampūan yang di-būang-kan takī-ñā.*

DIVORCER, v. a., répudier, *منطلاق men-talāk, مبوبوگن mem-būang-kan, مپارق meñārāk.* Il divorce sa femme, *ای مبوبوگن بنين ia mem-būang-kan binī-ñā.*

DIVORCER, v. n., se séparer, *برچری ber-xerēy.*

DIVULGATION, s. f., *حال مورتاکن hāl me-wartā-kan, حال منخبوگن hāl men-ḵabar-kan, فنبخبارن pen-ḵabār-an.*

DIVULGUER, v. a., *مورتاکن me-wartā-kan, متلليکن men-telelē-kan, منخبوگن men-ḵabar-kan.* — un secret, *مورتاکن رهسی me-wartā-kan rahasīa.*

DIX, nom de nombre, سڦوله *sa-puloh*, داس *dāsa*. — personnes, سڦوله اورځ *sa-pūloh ōrang*. — ans, سڦوله تاهن *sa-pūloh tāhun*. — morceaux de bois, سڦوله باتڅ کايو *sa-pūloh bātang kāyu*. — fois, سڦوله لاقس *sa-pūloh lāpis*, سڦوله کالي *sa-pūloh kāli*. Cent —, سڦوله سراتس *sa-rātus sa-pūloh*. — mille, سڦوله سلقس *sa-pūloh rību*, سڦوله سلقس *sa-laksa*. Divisé par —, دېهاځي سڦوله *di-bahāgi sa-pūloh*. Les — commandements de Dieu, الله سڦوله څېړوهن *sa-pūloh peñurūh-an allah*. Le — du mois, څد سڦوله هاري بولن *pada sa-pūloh hāri būlan*.

DIXIÈME, n. de nomb. ord., کسڦوله *ka-sa-pūloh*. Au — jour, څد هاري *pada hāri ka-sa-pūloh*.

DIXIÈME, la — partie, s., څرسڦوله *per-sa-pūloh*. Deux —, دو څرسڦوله *dūa per-sa-pūloh*.

DIX-HUIT, n. de nomb., دلاڅن بلس *dulāpan belàs*. Le — du mois, څد دلاڅن بلس هاري بولن *pada dulāpan belàs hāri būlan*.

DIX-HUITIÈME, n. de nomb. ord., کدلاڅن بلس *ka-dulāpan belàs*.

DIX-HUITIÈME, la dix-huitième partie, s., څردلاڅن بلس *per-dulāpan belàs*. Un —, سځردلاڅن بلس *sa-per-dulāpan belàs*.

DIX-NEUF, n. de nomb., سميلن بلس *sambīlan belàs*. — personnes, سميلن بلس اورځ *sambīlan belàs ōrang*.

DIX-NEUVIÈME, n. de nomb. ord., کسميلن بلس *ka-sambīlan belàs*.

DIX-NEUVIÈME, la dix-neuvième partie, s., څرسميلن بلس *per-sambīlan belàs*. Un —, سځرسميلن بلس *sa-per-sambīlan belàs*.

DIX-SEPT, n. de nomb., توجه بلس *tūjuh belàs*. — enfants, بودق توجه *būdaḥ tūjuh belàs ōrang*.

DIX-SEPTIÈME, n. de nomb. ord., کتوجه بلس *ka-tūjuh belàs*.

DIX-SEPTIÈME, la dix-septième partie, s., څرتوجه بلس *per-tūjuh belàs*. Deux —, دو څرتوجه بلس *dūa per-tūjuh belàs*.

DIZAINES, s. f., څوله *pūloh*. Deux dizaines, دو څوله *dūa pūloh*. Etre par dizaines, برڅوله *ber-pūloh-pūloh*.

DJESMA, s. m., جزم *jezma*, بارس ماتى *bārīs mātī*.

DOCILE, adj., propre à recevoir l'instruction, موده براجر *mūdaḥ ber-ājar*, چفت *rājīn*, ځېږت *ɣepāt*.

DOCILE, doux, جينق *jīnaḥ*, مانس *mānis*, لمبت *lembut*. Enfant —, انق *ānaḥ mānis*. Cheval —, کود *kūda jīnaḥ*.

DOCILITÉ, s. f., فراغی یغ چغت *perāngi yang xepāt*, کجناکن *ka-jinākan*, کرچینن *ka-rajin-an*.

DOCTE, adj., savant, عالم *ālīm*, برڤڤتهون *orang ber-ilmu*, ber-pergatahū-an. Un homme —, عالم *orang ālīm*.

DOCTEUR, s.m., promu au doctorat, معلم *maḥim*, حکیم *hakīm*.

DOCTEUR, professeur, گورو *gūru*, فڤاچار *perg-ājar*.

DOCTEUR de la loi, مولانا *mūlānā*, علم *ālīm*, قنڤدیت *pandita*. Les docteurs, علما *ulamā*.

DOCTEUR, en médecine, حکیم علم *hakīm ilmu hikmat*, دوکن *dūkun*, طبیب *ṭabīb*. Demander un —, مڤگئل دوکن *memanggil dūkun*.

DOCTORAL, E, adj., در حکیم *deri hakīm*, قنڤدیت ڤون *pandita pūna*. Robe doctorale, جبة *jubbet*. Qui porte la robe doctorale, برجبة *ber-jubbet*.

DOCTORAT, s. m., درجة حکیم *darajat hakīm*, فڤڤگت حکیم *pangkat hakīm*, جواتن قنڤدیت *jawāt - an pandita*.

DOCTRINE, s. f., savoir, érudition, فڤڤتاهون *pergatahū - an*, علم *ilmu*, فڤڤتهون معرفة *maṛifat*. — profonde, فڤڤتاهون یغ دالم *pergatahū-an yang dālam*. — universelle, فڤڤتهون اتس سکل *pergatahū - an atas segala*

porkāra. — divine (théologie), علم الهی *ilmu ilahi*.

DOCTRINE, enseignement, فڤڤچارن *perg-ajār-an*. — chrétienne, فڤڤچارن مسیحی *perg-ajār-an mesēhi*. — de l'église catholique, فڤڤچارن الكنيسة *perg-ajār-an el-kanūset ka-ṭōlika*.

DOCUMENT, s. m., titre, preuve par écrit, سورت کسقسین *sūrat ka-saksī-an*, دليل سورت *sūrat delīl*.

DODINER, v. a., bercer, مغاین *meng-āyun*, ممبوی *mem-būway*.

DODU, E, adj., بنتر *buntar*, دنتق *dendḡ*. Rendre —, ممبنترن *mem-buntar-kan*.

DOGMATISER, v. n., enseigner une doctrine fausse, مڤچاچرن فرکار یغ *meng-ājar-kan porkāra yang kūrang seh*.

DOGME, s. m., اعتقاد *itikād*, مذهب *mezheb*, فرکار ایمان *porkāra imān*.

DOGUE, s. m., chien à grosse tête, انچڤ یغ بسر کڤلان *anjing yang besār kapalā-ña*.

DOIGT, s. m., جاری *jāri*. Le pouce, ایبو تاغت *ibu jari*, جاری تنجق *jāri tṅgan*. L'index, جاری تنجق *jāri telunjuk*, جاری شهادة *jāri šahādat*. Le — du milieu, جاری تغه *jāri tengah*, جاری ماتى *jāri māti*, جاری مانس *jāri hantu*. L'annulaire,

jāri mānis. L'auriculaire, جاری *jāri kelingking*. Les doigts du pied, *jāri kākī*. Jointures des —, *sendi jāri*. Phalanges des —, روس جاری *rūwas jāri*. Le bout du —, هوجخ *hūjung jāri*. Les ongles des —, *kūku jāri*. Des doigts délicats, effilés, جاری سڤرت دوری *jāri seperti dūri landak*. Intervalle entre les —, چله جاری *xeləh jāri*. Compter sur les —, میسلخ قد جاری *mem-bilang pada jāri*. La largeur d'un —, لیبرک *lēbar-ña sa-jāri*.

Loc. Avoir de l'esprit jusqu'au bout des —, یخ بر عقل سکالی *yang ber-akal sa-kālī*. Faire toucher au —, montrer clairement, مننجچکن *menunjuk-kan dengan terang*. Se mordre les doigts, se repentir, میسل *meñesəl*. Une bague au —, chose précieuse, بارخ یخ *bārang yang indah-indah*. Etre à deux doigts de la mort, être en grand danger, کن بهای بسر *kena bahāya besər*. Le — d'un gant, جاری سارخ تاغن *jāri sārung tāngan*. Le — de Dieu, la puissance de Dieu, قدرة الله *koderat allah*.

DOIT ET AVOIR, s. m. t. de commerce, هوتخ دان فیهوتخ *hūtang dān pi-hūtang*.

DOL, s. m., tromperie, تیڤو *tīpu*, تیدای *dāya*. Sans — ni fraude, تیادای *tiāda tīpu ātarw dāya*.

DOLAGE, s. m., قیلن *patil-an*.

DOLEANCE, s. f., plainte, ڤنڤدوئن *perg-adū-an*, راتف *rātap*.

DOLENT, E, adj., یخ مراتف *yang me-rātap*, یخ مرندو *yang me-rindu*.

DOLER, v. a., aplanir avec la doloire, مماتل *memātil*. — des planches, مماتل ڤاڤن *memātil pāpan*.

DOLLAR, s. m., ریڤگت *ringgit*, ریل *réal*.

DOLOIRE, s. f., ڤاتیل *pātīl*, بنجی *banxi*, رمبس *rimbas*.

DOMAINE, s. m., biens, fonds, ڤساک *pusāka*, بارخ ڤساک *bārang pusāka*, کڤنڤان *ka-puñā-an*.

DOMAINE public, مباح *mubāh*.

DÔME, s. m., قبة *kubbat*, لڤکخ *lengkung*. Eglise ayant un —, کریچ *grēja yang ber-kubbat*.

DOMESTICITÉ, s. f., ڤرهمباء *per-hambā-an*, خدمة *kedmat*.

DOMESTIQUE, s., serviteur, بودق *būdak*, هب *hamba*, ڤاتق *pātek*, هب ڤرمڤون *bēta*. —, servante, هب ڤرامڤوان *hamba perampūan*.

DOMESTIQUE, adj., de la maison, ایسی رومه *isi rūmah*.

DOMESTIQUE, privé, جیتق *jīnak*. Les animaux domestiques, بناتخ *binātang yang jīnak*.

DOMESTIQUEUR, v. a. apprivoiser, منجینتکن *men-jīnak-kan*. — des buffles, منجینتکن کر بو *men-jīnak-kan karbau*.

DOMICILE, s. m., کدیامن *ka-diām-an*, کددوکن *ka-dudūk-an*, رومه *rūmah*. Lieu du —, تمغت کدیامن *tampat ka-diām-an*, تمغت کددوکن *tampat ka-dudūk-an*.

DOMICILIE, E, part. pas. du v. se domicilier, یخ دودق *yang dūdūk*, بکددوکن *ber-ka-dudūk-an*. Il est — à Malacca, ای دودق دنگری ملاک *ia dūdūk di-nagrī malāka*.

DOMICILIER (SE), v. pron., دودق *dūdūk*. — dans un lieu, مندوکی *men-dudūk-i suātu tampat*.

DOMINANT, E, adj., principal, qui l'emporte sur les autres, یخ فترام *yang portāma*, یخ لبه قوه *yang lebēh kūwat*. Passion dominante, هوا نفسو *hawā nefsū yang ter-kūwat*.

DOMINATEUR, TRICE, s., فترته *pemarentah*, یخ فکخ فترته *yang pegang parentah*, یخ دفترون *yang di-per-tūan*, یخ برکواس *yang berkuāsa*, فغبولو *panghūlu*. Les Anglais sont les dominateurs de l'Inde, مک اورغ اغکرس فکخ فترته فد سکل نگری *maka orang inggris pegang parentah pada segala nagrī hindi*. Le — de ce pays, یخ دفترون

yang di-per-tūan di-tānah ini. Le — du ciel, توهن سکل لاغت *tūhan segala langit*.

DOMINATION, s. f., فترته *parentah*, فترتوان *pemarentāh-an*, فترتوان *per-tuān-an*, کرجاءن *ka-rajā-an*. S'affranchir de la — de quelqu'un, ملفسکن درین درود فترته اورغ *melepās kan diri-ña deri-pada parentah orang*. Affermir sa —, منتشکن *menetāp-kan ka-rajā-an-ña*.

DOMINATION, chœur des anges, فترتوان *per-tuān-an*.

DOMINER, v. a. et v. n., avoir autorité sur, gouverner, مرته *memarentah*, مرتهکن *memarentah-kan*, فکخ فترته *pegang parentah*, منجابت فترته *men-jābat pemarentāh-an*. Il te dominera, ای ایت *ia itu akan memarentah-kan padā-mu*. Tu domineras ta concupiscence, اغکو این *angkaw iñi akan memarentah-kan pada karindū-an-mu*. La volonté doit — les passions, هارس کندق اورغ منهای *hārus ka-hendak orang menahān-i hawā nefsū-ña*. Il domine sur toute l'Egypte, ای مغکو *ia mangku būmi pada seluruh tānah meşir*.

DOMINER, être plus élevé, plus apparent. Ce château domine la

plaine, استان این تربخشکی دقادغ ایت
astāna itu ter-tirggi di-pādang
itu. Cette couleur domine toutes
 les autres, ورن ایت برچهای لبه در
 ورن ۲ یغ لاین *warna itu ber-xa-*
hāya lebèh deri warna-warna
yang lain.

DOMINICAL, E, adj., qui appartient
 au Seigneur, در توهن *deri tūhan.*
 Oraison dominicale, سمبیش باف کامی
sembahyang bāpa kāmī.

DOMMAGE, s. m., کرکین *rūgi*,
ka-rugi-an, کرساکن *ka-rusāk-an.*
 Eprouver un —, کن روگی *kena*
rūgi. Causer un —, مبری روگی
mem-brī rūgi. C'est —, سایغ *sāyang.*
 Quel —! کسین *kasih-an.*

DOMPTABLE, adj., یغ دافت دتیواسکن
yang dāpat di-tīwas-kan.

DOMPTÉ, E, part. pas. du v. dompter,
 تیس *tīwas*, ترتعلق *ter-talok.*

DOMPTER, v. a., vaincre, subjuguier,
 منیواسکن *menīwas-kan*, منعلقکن *men-*
nalok-kan, ممقس *memaksa.* — un
 ennemi, منیواسکن موسه *menīwas-kan*
mūsuh. — une nation, نعلقکن
 منعلقکن سواتو قوم *menalok-kan suātukau*

DOMPTER, apprivoiser, منجینقکن
men-jīnak-kan. — un cheval,
 منجینقکن سیکر کود *men-jīnak-kan*
sa-ikor kūda.

DOMPTER, maîtriser, منهای *me-*
nahān-i, مناهنکن *menāhan-kan.*

— sa colère, منهای مرکان *menahān-i*
murkā-ña. — ses passions, مناهنکن
 هوا نقسون *menāhan-kan hawā*
nefsū-ña.

SE DOMPTER, v. pron., مناهنکن دیری
menāhan-kan diri.

DOMPTEUR, s. m., یغ منعلقکن *yang*
menalok-kan. Le — des nations,
 یغ منعلقکن سکل قوم *yang menalok-*
kan segala kaum. — d'animaux,
 یغ منجینقکن بناغ *yang men-jīnak-*
kan binatang.

DON, s. m., présent, انگره *anugrah*,
 کربی *karunīa*, شمبریئن *pem-brī-an.*
 — de Dieu, انگره الله *anugrah allah.*
 Tout — parfait, یغ سسواتو انگره
 سسواتو *sa-suātu anugrah yang sem-*
purna. Obtenir un —, براوله کرنی
ber-uleh karunīa. Faire un —,
 مبری *mem-brī anugrah.* Faire
 — à quelqu'un, مغنکراهی اورغ *merg-*
anugrah-i orang. Faire un — de
 quelque chose, مغنکراهکن *merg-anu-*
grah-kan. Recevoir les dons du
 Saint-Esprit, منیرم انگره روح القدس
menarīma anugrah ruh ul-kudus.
 Les dons du Saint-Esprit sont au
 nombre de sept, انگره روح القدس
 توجده اداک *anugrah ruh ul-kudus*
tujuh adā-ña. La sagesse, حکمه
 اتو کبجاکن *hikmat ataw ka-bijāk-*
an. L'intelligence, عقل اتو فخریتئن
 اکل اتو پرتیئن *akal ataw peng-arti-an.* Le conseil,
 مشاوره اتو فمچراان *musāwarat ataw*

pem-bixarā-an. La force, قوه اتو *kūwat ātaw kuāsa*. La science, کواس *ilmu ātaw pengatahū-an*. La piété, عبادۀ *ibādat*. La crainte de Dieu, تقیۀ اتو کتکوتن کفد *tekiyet ātaw ka-takūt-an ka-pada allah*.

DONATAIRE, adj., یغ منریم ثمبریئن *yag menarīma pem-brī-an*.

DONATEUR, TRICE, s., یغ مشگره *yag meng-anugrah*.

DONATION, s. f., ثمبریئن *pem-brī-an*, سورت ثمبریئن *sūrat pem-brī-an*.

DONC, conj., par conséquent, سبب *sebāb itu*, کارن ایت *kārna itu*. Il est malade, il ne peut — pas venir, ای ساکت سبب ایت تیاد دافت *ia sākūt sebāb itu tiāda dāpat ia dātang*. Pourquoi — ? اف *apa sebāb-ña*.

DONC, marque d'étonnement, گراڻ *garāng-an*, افاله کراڻ *apā-lah kirā-ña*. Comment — ! بګمان گراڻ *bagimāna garāng-an*.

DONJON, s. m., باغن بغونن کوت *bāngun-baḡūn-an kōta*, مرچو *mer-xu*, مرچو کوت *merxu kōta*.

DONNÉ, E, part. pas. du v. donner, بری *brī*, دبری *di-brī*, دانګرهګن *di-anugrah-kan*.

DONNÉE, s. f., notion, renseignement, تاهو *tāhu*, قشتهوڼ *pengatahū-an*, خبر *kabar*.

DONNER, v. a., ممبری *mem-brī*, کاسه *kāsih*. — l'aumône, ممبری صدقه *mem-brī sedekāt*. — aux pauvres, *mem-brī şedekāt*. — aux pauvres, ممبری کفد اورخ مسکین *mem-brī ka-pada orang meskīn*. — beaucoup, ممبری بايق *mem-brī bāñak*. — de bon cœur, ممبری دغن سوک هاتی *mem-brī dergan sūka hāti*. — connaissance, ممبری تاهو *mem-brī tāhu*. — à entendre, ممبری مشرتی *mem-brī meng-arti*. — en mariage, ممبری کاوین *mem-brī kāwīn*. — des ordres, ممبری تیتۀ *mem-brī titah*. — des marques d'amitié réciproque, ممبری تند بر صبحۀ صحباتن *mem-brī tanda ber-şoḥbat-şoḥbāt-an*. — de nouveau, ممبری قول *mem-brī pūla*. Je donne la dîme, اکو ممبری *aku mem-brī sa-per-pulōh-an*.

DONNER, accorder, faire don, مشګرهګن *meng-anugrah-kan*, مغرنیاګن *mergaruniā-kan*. Dieu vous a donné un royaume, الله تعالی *allah taāla sudah karuniā-kan padā-mu karajā-an*.

DONNER, remettre, مبرهګن *meñer-rah-kan*. — en main propre, مبرهګن *meñer-rah-kan ka-pada tāngan*. Le roi a donné à ce maître ses enfants à instruire, مګ راج سده *maka rāja* سرهګن اتق ان کفد ګورو سفای ګورو ایت مشجاری مریکیت

sudah seràh-kan ānak-ānak-ña ka-pada gūru supāya gūru itu meng-ajār-i marīka-itu. — à un supérieur, *ممبرمېکن mem-per-sem-bàh-kan.* Il donna la lettre au roi, *د ممبرمېکنپاله سورت ایت کډ راج di-per-sem-bàh-kan-ñā-lah sūrat itu ka-pada rāja.*

Loc. — en gage, *مښکادی meng-gādey.* — du chagrin, *ممبری ساکت mem-brī sākīt hāti,* *مپوسهکن meñūsah-kan.* — sa confiance à, *ممبرچيای mem-perxayā-i.* — au but, *منوجه جه menūju jih.* — la main, *برجابت تاغن ber-jābat tāngan.* — la chasse, *ملریکن me-larī-kan.* Ne savoir où — de la tête, *تیاد tiāda ber-upāya lāgi.* — sa vie, *ممبرنجاکن جوان mem-belanjā-kan jiwā-ña.* — des fruits, *منجامو ber-būah.* — une fête, *منجامو ber-būah.* — du cœur, *اورغ men-jāmu orang.* — du cœur, *هاتی mem-brī hāti.* Cette maison donne à l'est, *موک رومه ایت muka rūmah itu ka-timur.* Combien en donnez-vous? *برائ تون brāpa tūan hendak beli itu.*

SEDONNER, v. pron., *مپوهکن درین meñerāh-kan diri-ña.* Se — garde de, *دردد memeliharā-kan diri-ña deri-pada.* Se — pour

savant, *مښتان درین ښدی mengatā-kan diri-ña pandey.*

DONNEUR, EUSE, s., *ممبری pem-brī,* *يغ yang mem-brī.*

DONT, pron. relat., duquel, de qui. Se rend en malais par *يغ yang* et un pronom personnel. La personne — vous avez vu la figure, *اورغ orang yang tūan sudah me-lihat rupā-ña.* Le marchand — j'ai reçu un présent, *سوداگر يغ هېب سده تريم هديه درډان sudāgar yang hamba sūdah tarīma hadīat deri-padā-ña.*

DORADE, s. f., poisson, *ایکن امس ikan amās.*

DORÉ, E, part. pas. du v. dorer, *سافو دغن اير ka-amās-an,* *سافو sāpu dengan āyer amās.*

DORÉNAVANT, adv., désormais, *دردد hingga ini nāik,* *دردد deri-pada sakārang ini,* *جه jemāh.*

DORER, v. a., *مښاسی meng-amās-i,* *مپافو دغن اير امس meñāpu dengan āyer amās.* — le bois, *کايو meng-amās-i kāyu.* Le soleil dore le sommet des montagnes, *متهارى mata-hāri meng-amās-i kamunxak gunung.*

Prov. — la pilule, *يغ همانسکن بارغ me-mānis-kan bārang yang pāhīt.*

DOREUR, EUSE, s., یخ مغماسی *yang meng-amās-i*, یخ مغماسی *pan-dey yang meng-amās-i*.

DORLOTER, v. a., منیخ *menīmarḡ*, مغولت *merḡ-ūlit*, منچمبو *men-xumbu*.

DORMANT, E, adj., برتیدر *ber-tīdor*.

DORMANT, qui ne coule pas. Eau dormante, ایر یخ تیاد هیلر *āyer yang tiāda hīlir*.

DORMEUR, EUSE, s., یخ تیدر *yang tīdor*, یخ سوک تیدر باقی *yang sūka tīdor bāñak*.

DORMIR, v. n., تیدر *tīdor*, برادو *ber-ādu*. — d'un profond sommeil, تیدر تیدر *tīdor lelāp*, تیدر پادر *tīdor tīdor* *ñādar*. — nuit et jour, تیدر سیخ مالم *tīdor siang mālam*. — à son aise, تیدر سدث *tīdor sedḡp*. Aller dormir, تیدر *pergi tīdor*. Avoir envie de —, مغشوق *merḡ-antuk*. — pendant toute la nuit, تیدر سفنج مالم *tīdor-sa-panjang mālam*. Il fait semblant de —, تیدر پورا *pura-pūra* *īa tīdor*. — en marchant, تیدر سمبل *tīdor sambil ber-jālan*. Qui boit beaucoup, dort beaucoup, بارغسیاف باقی مینم ای باقی *bārang-siāpa bāñak mīnum īa bāñak tīdor*. Faire —, مغرتیدرکن *mem-per-tīdor-kan*.

Loc. — sur les deux oreilles, جادی برستوس *jādi ber-santawsa*.

Cet argent dort, وع ایت تیاد بروغ *wang itu tiāda ber-būnga*.

Prov. Il ne faut pas réveiller le chat qui dort, il ne faut pas exciter un ennemi, جاغن متاجق سترو *jāngan merḡ-ājak satrū*.

DORMITIF, IVE, adj., یخ مغرتیدرکن *yang mem-per-tīdor-kan*, قنیدر *penīdor*. Remède —, اوبت قنیدر *ōbat penīdor*.

DORSAL, E, adj., دو کخ *blākang* *pūña*. Épine dorsale, تولغ *tūlang* *blākang*.

DORTOIR, s. m., بیلک فرتدورن *bīlik per-tīdōr-ān*, تمفت فرادوون *tampat per-adū-an*.

DORURE, s. f., 1°, action de dorer, یخ مغماسی *hāl merḡ-amās-i*. 2°, résultat, کامسن *amās-an*, کامسن *ka-amās-an*, ایر امس *āyer amās*.

DOS, s. m., کخ *blākang*, فغکخ *pungḡung*. Le — d'une personne, کخ اورغ *blākang ōrang*. — voulté, کخ بگنک *blākang burḡkuk*. — à —, کخ مغهادف *blākang merḡ-hādap blākang*. Couché sur le —, تلنتخ *telentang*. Le — d'un couteau, فغکخ فیسو *pungḡung pīsaw*. Le — de la main, فغکخ تاغن *pungḡung tāngan*. Tourner le — à l'ennemi, فیر *pālīng māka deri-pada prūng*, لاری *lāri*. Faire

tourner le — à l'ennemi, mettre en fuite, ملریکن موسه *me-larī-kan mūsuh*. Se laisser manger la laine sur le —, کن انیسای دغن تیاد برسوخت, *kena aniāya dengan tiāda bersungut*. Faire le gros —, faire l'homme important, مغچاق *meng-āxak*.

DOSE, s. f., سبراف *sa-brāpa*, کیاکن *ka-bañāk-an*, قدر *qedar*. — de médecine, سبراف اوبت *sa-brāpa ōbat*. Il y met une — de poivre, سبراف لاد دبوهن *sa-brāpa lāda dibūh-ña*. Il a une bonne — d'orgueil, کیاکن بغلق هاتی اد قدان *ka-bañāk-an bongkak hāti ada padā-ña*.

DOSSIER, s. m., د'un siège, بلاکخ *blākax* کرسی *blākax krusī*.

DOSSIER, assemblage de pièces relatives à une affaire, سورت بغکس *burgkus sūrat dawā*.

DOT, s. f., bien qu'une femme apporte en mariage, مات بند ممقلی *māta benda mempelēy perampūan*. —, ce que le mari donne en épousant une femme, ایسی کاوین *mās kāwīn*, ایسی کاوین *īsī kāwīn*, صدق *sedāk*, مهر *mehir*, جوجر *jūjur*. Payer la —, مبری *mem-brī mās kāwīn*.

DOTAL, E, adj., ایسی کاوین ثوک *īsī kāwīn pūña*, مس کاوین ثوک *mās kāwīn pūña*, مهری *mehirī*.

DOTATION, s. f., fonds pour doter un établissement, وقف *wakef*.

DOTER, v. a., donner une dot, مبری مس کاوین *mem-brī mās kāwīn*.

DOTER un établissement de charité, مبروت وقف *mem-būat wakef*.

DOUAIRE, s. m., مودل بکل فرمئون *mūdāl bakāl perampūan bālu*.

DOUAIRIÈRE, s. f., veuve, جند *janda*, فرمئون بآلو *perampūan bālu*. Princesse —, پتری یخ بآلو *putrī yang bālu*.

DOUANE, s. f., چوکی *xūkey*, بی *bēya*. Etablir des droits de —, منچوکی *men-xūkey*. Percevoir les droits de —, مغبل چوکی *meng-ambil xūkey*, مغبل بی *meng-ambil bēya*. Exempter des droits de —, ملفسکن درؤد چوکی *me-lepās-kan deri-pada xūkey*, ممیسکن درؤد بی *mem-bēbas-kan deri-pada bēya*. Tarif de douanes, دفتر چوکی *daf-tar xūkey*, دفتر بی *daftar bēya*. Maison de —, bureau de —, روه *rūmah xūkey*, فین *pabēyan*.

DOUANIER, s. m., فنچوکی *pen-xūkey*, اورغ فنچوکی *ōrang pen-xūkey*. Intendant des douanes, شاهبندر *šāhbandar*.

DOUBLAGE, s. m., لفیسن *lapīs-an*. — d'un navire, لفیسن کفل *lapīs-an kapul*.

DOUBLE, s. et adj., qui vaut ou contient deux fois autant, گند *ganda*, دو گند *dūa ganda*, دو لافس *dūa lāpis*, دو کالی *dūa kāli*, دو کین *dūa kīyan*. Le —, دو کین *dūa kīyan*, کدوان *ka-duā-an*. Payer le —, دو گند *mem-bāyar dūa ganda*. Une amende —, دند گند *denda ganda*. Rendre au —, مبالس برگند *mem-bālas ber-ganda-ganda*. Il en demande le —, دی منت گندان *dīa minta gandā-ña*. Etoffe —, کاین دو *kāin dūa lāpis*. Mot à — entente, پرتکاتان یخ دو ارتین *perkatā-an yang dūa artī-ña*. Coudre avec un fil double, منجاست دغن دو *men-jāhit dengan dūa benang*. Fleur —, بوغ رگکف *būnga rangkap*, بوغ سوسن *būnga sūsun*.

DOUBLE, dissimulé, faux, چولس *xūlas*. Cœur —, هاتی چولس *hāti xūlas*.

DOUBLE, s. m., seconde copie d'un acte, سورتن سلینن *satīn - an sūrat*.

DOUBLÉ, E, part. pas. du v. doubler, fait double, بر دو *ber-dūa*, تر گند *ter-ganda*, رگکف *rangkap*.

DOUBLÉ, ayant une doublure, بر لافس *ber-lāpis*.

DOUBLER, v. a., rendre double, مندواکن *men-duā-kan*, برگند *ber-ganda*, مغمباری *mengambār-i*. —

la dépense, مبلنجاکن کند *membelanjā-kan ganda*.

DOUBLER, mettre une doublure, ملافسکن *me-lāpis-kan*. — un habit, ملافسکن کاین *me-lāpis-kan kāin*. — un navire en cuivre, ملافسکن کفل دغن تمباک *me-lāpis-kan kapāl dengan tembaga*.

DOUBLER un cap, مللوی تنجیخ *me-latū-i tanjung*, میوسر تنجیخ *meñūsur tanjung*.

DOUBLURE, s. f., لافس *lāpis*, لافس کاین *lapīs-an*. Etoffe à —, کاین لافس *kāin lapīs-an*.

DOUCE-AMÈRE, s. f., plante, کایو مانس قاهت *kāyu mānis pāhīt*.

DOUCEÂTRE, adj., un peu doux, مانس مدیکت *mānis sa-dīkīt*, مانس امبر *mānis ambar*, تاور رساک *tāwar rasā-ña*.

DOUCEMENT, adv., lentement, برکات *perlāhan*. Parler —, برکات *ber-kāta perlāhan*. Marcher —, برجان *ber-jālan perlāhan*. Tout —, برکات *perlāhan-perlāhan*.

DOUCEMENT, sans bruit, دیم *dīam-dīam*.

DOUCEMENT, commodément, دغن سنخ *dengan senang*.

DOUCEUR, s. f., qualité de ce qui est doux au goût ou à l'odorat, فری یخ مانس *ka-manīs-an*, کنیسن

prī yang mānis, فري اينق *prī ēnak*.

La — du miel, مادنو *ka-manīs - an mādu*. Des douceurs, confitures, friandises, منيس *manīs-an*, نعمة *ṇamat*.

LES DOUCEURS de la vie, لذة دنيا *lezat duniā*.

DOUCEUR de caractère, جنانك *jīnāk - an*, كجنانك *ka - jīnāk - an*, كلبوتن *ka-lembūt-an*.

DOUCHE, s. f., فېرامن *peñirām-an*.

Recevoir une — , دسيرم *di - sīram*.

DOUCHER, v. a., مېيرم *meñīram*.

DOUCHEUR, s. m., اورغ فېيرم *ōrang peñīram*.

DOUÉ, E, part. pas. du v. douer, orné, دهياي *di-hiās-i*.

DOUÉ, pourvu de. — de sagesse,

بربودي *ber - būdi*, بديمان *budimān*.

Prédicateur — d'éloquence, خطيب

فصيح *kaṭīb yang fesīh*.

DOUER, v. a., favoriser, orner,

مغريئاي *merg-anugrāh-i*, مغريئاي

mergaruniā-i, مغريئاي *merg-hiās-i*.

DOUILLET, ETE, adj., لمبت *lem-*

but. Coussin — , بنتل لمبت *bantal*

lembut. Personne douillette اورغ

اورغ *ōrang yang ter-lālupilu*,

لکس راس ساکت *lekās rāsa sākit*.

DOUILLETTE, s. f., باجو فنجش دان

bāju panjang dān pānas.

DOULEUR, s. f., ساکت *sākit*, سغسار

sargsāra, فده *pedih*. — de tête,

ساکت کفال *sākit kapāla*. —

d'estomac, ساکت داد *sākit dāda*.

— de l'enfantement, ساکت برانق

sākit ber-ānak, سستق فراناکن

sesāk per-anāk-an. Éprouver de la — ,

ميرساي ساکت *me-rasā-i sākit*. Faire

éprouver de la — , مېئاکيتي *meñakīt-i*.

Calmer la — , مغريلکن ساکت *merg-*

hīlang-kan sākit.

DOULEUR, peine d'esprit, سوسه

فرچتئان *sūsah hāti*, فرچتئان

per-xintā-an, دکت *duka-xita*. Il est

plongé dans la — , ای دودق دالم

ia dūdūq dālam per-

xintā-an. O douleur! ادوهي *adūhi*.

Notre Dame des douleurs, ستی مریم

setī mariāmsargsarūwan.

DOULOUREUX, EUSE, adj., qui fait

mal, یغ مېکيتي *yang meñakīt-i*, یغ

مپاکتن *yang meñakīt-kan*.

DOULOUREUX, chagrinant, یغ مېري

yang mem - brī sūsah

hāti.

DOUTE, s. m., incertitude, soup-

çon, شك *šak*, کورغ فرچاي *kūrang*

perxāya, شبه *šubhet*, آگه *āgah*.

Mettre en — , inspirer du — , مېري

mem - brī šak. Lever le — ,

مغريلکن شك *merg-hīlang-kan šak*.

Révoquer en — , ارگن فرچاي *erggan*

perxāya. Il est hors de — qu'il

viendra, اد تنو هو ای اکن دانغ *ada*

tantu bakwa ia ākan dātang. Sans

—, tantu, سڱکه ۲ *sungguh-sungguh*.

DOUTE, hésitation, inquiétude, بمځ هاتی *gundah hāti*, گنده هاتی *bimbang hāti*.

DOUTER, v. n., تیاد فرچای *tiāda perxāya*, مځاځ *meng-ātung*.

DOUTER, être inquiet, hésiter, برکده *ber-gundah*, برانته *ber-antah*, بمځ *bimbang*.

SE DOUTER, v. pron., مځاځ *meng-āgah*, ڼیکر *pikir*, مځیر *mengīra*, سڱک *sangka*. Je m'en doutais, همت ایت *hamba sudah meng-āgah itu*. Il ne s'en doute pas, ایت *ia tiāda pikir itu*.

DOUTEUX, EUSE, adj., incertain, تیاد تنتو *tiāda tantu*, انته *antah*, اتځ *ātung*. Un droit —, حق یځ تیاد تنتو *hak yang tiāda tantu*.

DOUTEUX, ambigu, راجن *rājan*. Réponse douteuse, جواب یځ راجن *jawāb yang rājan*.

DOUVE, s. f., petite planche pour les ouvrages de tonnellerie, ڦاڼن تځ *pāpan tong*. Doler des douves, ممانل ڦاڼن تځ *memātil pāpan tong*.

DOUX, OUGE, adj., مانس *mānis*. Orange douce, لیو مانس *līmaw mānis*. Vin —, ایر اغځور یځ مانس *āyer arggūr yang mānis*. — comme du miel, مانس سفرت ایر مادو *mānis*

seperti āyer mādu. Figure douce, موك ما نس *mūka mānis*.

DOUX à l'oreille, مردو *merdu*. Voix douce, سوار مردو *suāra merdu*.

DOUX, suave, واځی *wāngi*, هارم *hārum*.

DOUX, léger, facile, موده *mūdah*. Mon joug est —, لمبارنک ایت موده *lēmbar-an-ku itu mūdah*.

DOUX au toucher, لیځن *līxin*. Ma peau est douce, کولتک لیځن *kūlit-ku līxin*.

DOUX, agréable, سدڦ *sedap*, اینتو *ēnak*. Sommeil —, تیدر سدڦ *tīdor sedap*. Chaleur douce, ڤانس یځ اینتو *pānas yang ēnak*.

DOUX, moëlleux, لمبت *lambut*. Un lit —, تمڦت تیدر یځ لمبت *tampat tīdor yang lambut*. Paroles douces, فرکتان یځ له لمبت *per-katā-an yang lemāh lambut*.

DOUX, affable, جینق *jīnak*, هاتی *hāti lambut*. — et humble de cœur, یځ جینق دان رنده هتین *yang jīnak dān rendah hatī-ña*.

Eau DOUCE, ایر تاور *āyer tāwar*. Poisson d'eau douce, ایکن سوځی *ikan sūngēy*.

Vent DOUX, اغن سځی *āngin sepī*. Un vent — soufflait, دتڦ اغن سځی *di-tiup āngin sepī*.

Pluie DOUCE, هوجن رنتق *hūjan rintik-rintik*. Rendre —, مانسکن

me-mānis-kan, rendre — de caractère, منجینکن *men-jīnaḵ-kan*.

DOUZAINE, s. f., دو دوا *dūa belàs*, لوسن کدو دوا *ka-dūa belàs*, لوسن *lōsin*. Trois douzaines d'assiettes, تیاگ لوسن پیرینگ *tīga lōsin pīring*. À la —, loc. adv., de peu de valeur, بارغ بوسق *bārang kāsar*, بارغ بوسق *bārang būsuk*.

DOUZE, n. de nomb., دو دوا *dūa belàs*. Les — apôtres, رسول یغ دو *rasul yang dūa belàs* orang itu. Personne de — ans, اورغ یغ دو بلس تاهن عمرن *orang yang dūa belàs tāhun umur-ña*. — fois, دو دوا بلس کالی *dūa belàs kāli*. — mille, سلقس دو ربو *salaksa dūa rību*. Divisé par —, دباگی دو بلس *dī-bahāgi dūa belàs*. Le — du mois, ثدو بلس هاری بولن *ṭadu belàs hāri būlan*.

DOUZIÈME, n. de nomb. ord., کدو *ka-dūa belàs*. Le — mois, بولن *būlan yang ka-dūa belàs*. Le — article, فرکار یغ کدو بلس *perkāra yang ka-dūa belàs*.

DOUZIÈME, s. m., la douzième partie, فردو بلس *per-dūa belàs*. Deux douzièmes, دو فردو بلس *per-dūa belàs*.

DOXOLOGIE, s. f., تهلیل تسبیح *tah-līl tesbīh*, سمبیه تسبیح *sembahyang tesbīh*.

DOYEN, ENNE, s., le plus ancien, یغ لبه توا *yang lebèh tuā*.

DRACHME, dragme, s. f., درهم *derham*.

DRAGÉE, s. f., bonbon, گول متی *gūla mutīa*.

DRAGÉE, menu plomb, سمبورن *sambūr-an*, کاجخ *kāxang-kāxang*.

DRAGEON, s. m., bourgeon, تمبون *tumbūh-an*, تونس درثد اکر ثوکت *tūnas deri-pada ākar pōkoḵ*.

DRAGON, s. m., monstre fabuleux, ناک *nāga*. — volant, ناک تربخ *nāga terbang*. — marin, ناک لاوت *nāga laut*. Qui a la forme d'un —, برناک *ber-nāga*. Bracelet en forme de —, قنق برناک *ponṭōḵ ber-nāga*.

DRAGON, constellation, راهو *rāhu*. Queue du — کدو *kedū*.

DRAGUE, s. f., machine à draguer, فرکاکس مگکالی لمر *perkākās meng-gālī lumpur*, مگکالی لمر *perg-gālī lumpur*, مگکات لمر *perg-angkat lumpur*.

DRAGUER, v. a., curer, مگکالی لمر *meng-gālī lumpur*, مگکات لمر *meng-angkat lumpur*.

DRAMATIQUE, adj., qui appartient au drame, وایغ ثون *wāyang pūña*, دروایغن *deri wayāng-an*. Auteur —, اورغ یغ ممبوت وایغن *orang yang mem-būat wayāng-an*.

DRAME, s. m., représentation théâtrale, وياغن *wāyang*, wayāng-an.

DRAP, s. m., étoffe de laine, سقلات *saqelāt*, کاین صوف *kāin šuf*. Fin —, سقلات هالس *saqelāt hālus*. — grossier, سقلات کاسر *saqelāt kāsar*. — d'or, کاین امس *kāin amš*. — de soie, کاین سوتر *kāin sūtra*.

DRAP mortuaire, کفن *kefan*, کاین همپارن قد اورغ ماتى *kāin hampār-an pada ōrang mātī*.

DRAP de lit, کاین تمفت تيدر *kāin tampat tīdor*, سليم *salīmut*.

DRAPEAU, s. m., haillon, chiffon, کاین تمفل *tampal*, فرچه *perxah*, کاین بورق *kāin būruk*. Le papier se fait avec de vieux drapeaux, مك قرطاس ايت دفر بوت درقد کاین بورق *maka kartās itu di-per-būat deri-pada kāin būruk*.

DRAPEAU, étendard, بندير *bandē-ra*, تڭگل *tunggul*, فنجى *panji*, علامة *alāmat*. — royal, بندير كرجان *bandēra ka-rajā-an*. La hampe du —, بانغ بندير *bātang bandēra*. Cravate du —, جبوا بندير *jambu-jambu bandēra*, کس تڭگل اورغ *kūs tunggul*. Porte-drapeau, اورغ باندير *ōrang yang pīkul ban-*

dēra, يڭ جابت تڭگل *yang jābat tunggul*.

DRAPER, v. a., couvrir de drap, ممويه سقلات *mem-būbuh saqelat*, منوتف دغن سقلات *menūtup degan saqelat*.

DRAPER quelqu'un, en dire du mal, أجوجه مشغت *meng-umpat*, اڭججه *ajūjah*.

DRAPERIE, s. f., manufacture de drap, تمفت مموت سقلات *tampat mem-būat saqelat*. —, tous les draps, سگل جنس صوف *segala jēns šuf*. —, commerce de drap, فرنيگان صوف *perniagā-an šuf*.

DRÈGE, s. f., filet à prendre le poisson, تڭگق *tanggok*. Pêcher à la —, منڭگق *menanggok*.

DRESSÉ, E, part. pas. du v. dresser, placé droit, établi, يڭ برديري *yang ber-dīri*, ددر بكن *di-dirī-kan*, تر فاسخ *ter-pāsang*, داڭكت *di-angkat*.

DRESSÉ, instruit, formé, يڭ داجارى *yang di-ajār-i*, بياس *biāsa*, يڭ قه *yang fehem*.

DRESSÉ, arrangé, اتر *atur*, اندم *andam*.

DRESSER, v. a., lever, faire tenir droit, établir, مشغت *meng-angkat*, مندر بكن *men-dirī-kan*, ماسخ *māsang*. — la tête, كفال مشغت *kəpālā*. — les oreilles,

مندریکن تلیخ *men-dirī-kan telīga*.

— un mât, مندریکن تیخ *men-dirī-kan tiang*. — une statue, مندریکن

فاتخ *men-dirī-kan pātung*. — un

autel, مفراسه سبوه مذبح *mem-per-ūsah sa-būah mezbéh*. — une

tente, مماشخ خیمه *memāsang keimat*.

— un bûcher, منخن کایو *menam-bun kāyu*.

DRESSER, tendre des pièges,

مناهن جرت *menāhan jerat*, مماشخ

جرت *memāsang jerat*. — des em-

bûches, مغازخ *meng-ādag*.

DRESSER, arranger, préparer,

مغاز *meng-atur*. — le dessert,

مغازت بوه بواهن *meng-atur būah-*

buah-an. — la table, مناره میخ

menāruh mēja, مپدیاکن مکانن

mēdiā-kan makān-an. — un con-

trat, منولس سورت فرجنیئن *menū-*

lis surat per-janjī-an.

DRESSER, instruire, former, مشاجر

meng-ajar, مفهمکن *me-fehem-kan*.

— un valet à son service, مشجاری

meng-ajar - i هب اکن فکرجائنن

hamba ākan pe-karjā-an-ña. —

des hommes au maniement des

armes, مفهمکن اورخ قد علم سنجات

me-fehem-kan orang pada ilmu

senjata. — un oiseau appeau (ap-

pelant), مشاجر بورخ فیکت *meng-*

ajar būrung pikat.

SE DRESSER, v. pron., se tenir

droit, بردیری *ber-dirī*, باغن *bāgun*.

SE DRESSER, se former, براجر

ber-ajar, ممیسان درین *mem-biasā-*

kan dirī-ña.

DRESSOIR, s. m., buffet à placer

la vaisselle, متفت سکل فکاکس میج

tampat segala perkakas mēja.

DRISSE, s. f., t. de mar., تالی لایر

tālī lāyar. — de pavillon, تالی

بندیر *tālī bandēra*.

DROGMAN, s. m., جورو بهاس

jūru bahāsa.

DROGUE, s. f., اوبت *obat*. Vendre

des drogues, منجول اوبت *men-jūal*

obat.

DROGUE, fig., chose de peu de

valeur, بارخ یخ کورخ هرکاک *bārang*

yang kūrang hargā-ña.

DROGUER, v. a., falsifier, altérer,

منچفکرکن *men-xampur-kan*. — du

vin, منچفکرکن اغگور *men-xampur-*

kan anggūr.

DROGUER, donner beaucoup de

drogues, ممبری بابق اوبت *mem-brī*

bāñak obat.

DROQUISTE, s. m., یخ منجول اوبت

yang men-jūal obat.

DROIT, E, adj., qui n'est pas tortu,

بتل *betul*, لورس *lūrus*. Une ligne

droite, بارس یخ بتل *bāris yang*

betul. Un chemin —, جالن لورس

jālan lūrus.

DROIT, debout, perpendiculaire,

بردیری بتل *betul*. Se tenir —, بتل

ber-dīri betūl. Un arbre —, فوهن
pōhon kāyu yang betūl.

DROIT, opposé à gauche, کانن
kānan. Le côté —, لمبغ کانن
lam-bung kānan. La main droite, تاغن
tāngan kānan.

DROIT, juste, judicieux, لورس
lūrus, عادل *ādil*, بايق *bāiḳ*, بنر
benār, مستقيم *mustakīm*. Cœur
 —, هاتي لورس *hāti lūrus*. Homme
 —, اورغ عادل *ōrang ādil*. Intention
 droite, سهاج يغ بايق *sahāja yang*
bāiḳ. La voie droite, جان كنارن
jālan ka-benār-an. Esprit —,
 بودی بچار *akal betūl*, عقل بتل
būdi bixāra.

DROIT, adv., directement, بتل
betūl. Marcher —, برجالن بتل
ber-jālan betūl. Viser — au cœur,
 ميتر بتل كغد هاتي
mītar betūl ka-pada hāti. — en face,
 بر بتولن *ber-betūl-an dengan*. — au
 but, بتل كغد جه *betūl ka-pada jīh*.

DROIT, s. m., ce qui est juste,
 حق *hak*. — à, حق اكن *hak*
ākan. — de succession, de pro-
 priété, حق فساك *hak pusāka*.
 Contre le — de quelqu'un, لاون
lāwan hak orang. Con-
 server son —, مملها ران حقن
memeliharā-kan hak-ña. Abandonner
 son —, منغكلكن حقن
meninggal-kan hak-ña. Perdre son —, هيلغ

hīlang hak-ña. Se faire —,
 ممبرى حق قد درين
mem-brī hak pada dirī-ña. Sans aucun —,
 دغن *dengan tiāda hak*.

DROIT, loi, jurisprudence, حكم
hukum, عادة *undang-undang*,
adat. La science du —, علم حكم
ilmu hukum. — divin, الله
hukum allah. — canon, حكم
hukum kanūni. — féodal, حكم
hukum talok. — commer-
 cial, حكم بيع *hukum beia*. — cri-
 minel, حكم جنائية *hukum jināyet*.
 Etudier le —, براجر علم حكم
ber-ajar ilmu hukum. Docteur en —,
 عالم يغ فهم قد حكم
alim yang fehem pada hukum,
 فقيه *fakīh*. Livre
 de —, كتاب حكم *kitāb hukum*.
 Suivant le — du pays, تورت
 اندغ *tūrut undang-undang nagri*.
 Voici quel sera le — du roi qui
 vous gouvernera, اين جوڭ اكن
 اد *ada adat rāja itu yang ka-rajā-an di-atas kāmū*.

DROIT, s. m., impôt, بي *bēya*,
 اوقتي *xūkey*, خراجة *karājāt*,
 بي كفل *upatī*. — sur les navires,
 ببس *bēya kapāl*. Exempt de —,
 درفد چوکی *bēbas deri-pada xūkey*.
 Payer les droits, مباير چوکی *mem-*

bāyar xūkey. Collecter les droits, چوکی *meng - ambil xūkey*. Collecteur des droits, فرتند *per-tanda*. Bureau des droits, رومه *rūmah xūkey*. — d'ancrage, ربروب *ruha-rūba*.

DROITE, s. f., le côté droit, la main droite, تاغن کانن *kānan*, *tāgan kānan*. Il placera les brebis à sa —, مک ای اکن بردریکن دمب ۲, *maka ia ākan ber-dirī-kan domba-domba pada kānan-ña*. Jésus se tenant à la — de Dieu, عیسی بردیری قد سبله کانن الله *īsa ber-dirī pada sa-belāh kānan allah*. La — d'une armée, کاڊغ *gāding bāla-tantāra yang kānan*.

À DROITE, adv., سبله کانن *sa-belāh kānan*.

DROITURE, s. f., équité, rectitude, عدالة *adālet*, کبنارن *ka-benār-an*, کفتوتن *ka-harūs-an*, کهروسن *ka-patūt-an*.

DRÔLE, adj., badin, جناک *jenāka*, یغ سند *yang senda*.

DRÔLE, rusé, malin, چردق *xer-dik*.

DRÔLERIE, s. f., سند *senda*. Faire des drôleries, برسند *ber-senda*.

DROMADAIRE, s. m., سیغ انت *sīnga onta*.

DRU, E, adj., épais, serré, کرف *kràp*, لبث *lebāt*, رافت *rāpat*.

Semer —, منابر کرف *menābur kràp*.

Planté trop —, دتنام ترلاو کرف *di-tānam ter-lālu kràp*. Jaser —,

برکات کرف ۲ *ber-kāta kràp-kràp*. Il pleuvait —, تورنله هوچن لبث *tūrun-lah hūjan lebāt*.

DRU, joyeux, gai, رامی *rāmey*, سوك هاتي *sūka hāti*.

DU, art. comp. pour DE LE, فوك *pūña*, در *deri*. La maison du père, باف فوك رومه *bāpa pūña rūmah*, رومه باف *rūmah bāpa*. Il vient du bois, ای داتغ در هوتن *ia dātang deri hūtan*.

DŪ, UE, part. pas. du v. devoir, هوتغ *hūtang*.

DŪ, obligatoire, هارس *hārus*, واجب *wājib*.

Prov. Chose promise, chose due, یغ دجنجی مک ایت هارس جادی *yang di-janji maka itu hārus jādi*.

DUC, s. m., nom de dignité, سغاجی *sangāji*.

DUCHÉ, s. m., فسغجین *pe-sangaji-an*.

DUCTILE, adj., دافت دفاجل *yang dāpat di-pājal*.

DUCTILITÉ, s. f., فاری بارغ یغ دافت *prī bārang yang dāpat di-pājal*.

DUÈGNE, s. m., دايع *dāyang*. —, femme de charge, فرمفون یغ فکغ حال رومه تغک *per-*

ampūan yang pegùng hāl rūmah tangga. —, entremetteuse, جرومن *jurūman*.

DUEL, s. m., کلاهی *kelāhi*, فِرکَلِهِيَن *per-kelāhī-an*. Se battre en —, بر پُرُغ سواتو لاون سواتو *ber-prang suātu lāwan suātu*.

DULIE, s. f. Culte de —, حرمة *ḥorma*, یَغ دَبْرِ کَغْد ملايَکَة دان کَغْد قَدِيسَن *hormat yang di-brī ka-pada malāikat dān ka-pada kadisin yang hamba allah*.

DUMENT, adv., سَهَارَسَن *sa-hārus-ña*, دَغَن سَغَاتَن *dengan sa-pātut-ña*, بَتَل *betul*.

DUNE, s. f., بَوکَت فَاسِر *būkūt pāsir*, بُوَسْت *būsut*.

DUNETTE, s. f., فَنَدَق دَاتَس کَغْل *pondok di-ātas kapāl*, بَرِنْد دَاتَس *beranda di-ātas kapāl*.

DUPE, s. f., قِثْوَن *ka-tipū-an*, یَغ تَفَرْدَاي *yang te-per-dāya*. Etre la — de quelqu'un, جَادِي کِثْوَن اَوْرَغ *jādi ka-tipū-an orang*.

DUPEE, v. a., مَغِيچُو *menīpu*, مَغَرْدِيَاکَن *mem-per-dayā-kan*. — tout le monde, مَغَرْدِيَاکَن سَکَلِيَن اَوْرَغ *mem-per-dayā-kan sa-kalī-an orang*.

DUPERIE, s. f., تِيپُو *tipu*, فَرْتَقْوَن *per-tipū-an*, دَاي *dāya*, فَرْدِيَاَن *per-dayā-an*.

DUPEUR, EUSE, s., قِثْوَن *penīpu*, یَغ مَغِيچُو *yang mengīxu*.

DUPLICATA, s. m., سَلِيَن سَوْرَت یَغ *salīn-an sūrat yang ka-dūa kalī-ña*.

DUPLICATION, s. f., حَال مَنْدَوَاکَن *hāl men-duā-kan*.

DUPLICITÉ, s. f., qualité d'une chose qui est double, فَرْدَوَاَن *per-duā-an*, فَرِي یَغ کَغْد *prī yang ganda*.

DUPLICITÉ, mauvaise foi, هَاتِي *hāti xūlas*, فَرِي دَسْت *prī dusta*, کَدَسْتَاَن *ka-dustā-an*.

DUR, E, adj., ferme, solide, کَرِس *kràs*, تَکَر *tegur*, کَمْپَل *kimpal*. Du bois —, کَايُو یَغ کَرِس *kāyu yang kràs*. — comme marbre, کَرِس مَرْمَر *kràs seperti marmor*. Plus — que du fer, کَرِس لَه دَرْد *kràs lebèh deri-pada besi*. Des œufs durs, تَلَر مَاسَق کَرِس *telor māsak kràs*. Viande dure, دَاکَغ *dāging kaku*.

DUR, rude au toucher, کَاسَف *kāsap*. — (coagulé), بَکُو *bakū*.

DUR, insensible, inhumain, کَرِس *kràs*, بَغْس *bergis*, گَمَس *gemàs*, تَوْن یَغ *tlālim*. Un maître —, تُوَان یَغ کَرِس *tūan yang kràs*. Il a le cœur —, کَرِس هَتِيَن *kràs hatī-ña*. Un gouvernement —, فَرْتَه یَغ کَرِس *parentah yang kràs*. Des paroles dures, فَرَكَاَن یَغ کَرِس *per-katā-an*.

yang kràs. Un visage —, موك كرس *mūka kràs*, موك ماسم *mūka māsam*.

DUR, fâcheux, pénible, difficile, سوك *sūkar*, برت *brāt*. Personne qui mène une vie dure, اورغ يڭ *orang yang sūkar hari-ña*. Travail —, كرج يڭ برت *karja yang brāt*.

Loc. Oreille dure, باغل *bāngal*, سوار كاسر *suāra kāsar*, سوار سرق *suāra ser-raq*. Tête dure, كفال باتو *kapāla bātu*, كفال كرس *kapāla kràs*. Vin —, اغكور يڭ سفت رساڭ *anggūr yang sepūt rasā-ña*. Personne dure à la détente, اورغ كيكير *orang kikir*. Coucher sur la dure, تيدر دتانه *tīdor di-tānah*, تيدر دتفت يڭ كرس *tīdor di-tampat yang kràs*.

DURABLE, adj., ككل *kakul*, بقا *bakā*, يڭ دافت تڭكل لام *yang dāpat tinggal lāma*. Les plaisirs de ce monde ne sont pas durables, كسكائن دنيا اين تياد ككل *ka-sukā-an duniā ini tiāda kakul*.

DURANT, prép., pendant, سدڭ *sedang*, سلڭ *selang*, سلاكي *sa-lāgi*, سڭنجڭ *sa-lāma*, هڭڭ *hingga*, سڭنجڭ *sa-panjang*. — son sommeil, سدڭ *sedang* اي تيدر *ia tīdor*. — sa vie, سلاڭ اي هيدڭ *sa-lāma ia hīdup*. — tout le jour, سڭنجڭ هاري *sa-panjang hāri*.

DURCIR, v. a., rendre dur, مڭرسكن *mengrūs-kan*, منكرن *menegār-kan*. La chaleur durcit la terre, مك *maka* كفناسن ايت مڭرسكن تانه *ka - panās - an itu mengrūs - kan tānah*.

SE DURCIR, v. a., منجادی كرس *men-jādī krūs*, منكرن ديري *mene-gār-kan diri*. La plante des pieds se durcit en marchant beaucoup, تلاقق كاكي منجادی كرس سرت برجالن *telāpāk kākī men-jādī krūs serta ber-jalan bāñak*.

DURÉE, s. f., لمان *lamā-ña*, كلمان *ka-lamā-an*. — de temps, كلمان *ka-lamā-an waktu*. — de la vie, طول *umur*, طول *tuwel*. La vie de l'homme n'est pas de longue —, كهڭوڭن اورغ مانسي ايت تياد براڭ لمان *ka-hidūp-an orang mānusīa itu tiāda brāpa lamā-ña*. Ceci peut être de longue —, ايت بوله لام جوك *itu būleh lāma jūga*. Que Dieu veuille prolonger la — de sa vie, بارڭ دلنجتكن الله طول عمرن *bārang di-lanjut-kan allah tuwel umur-ña*.

DUREMENT, adv., دغن كرس *dengan kràs*, دغن تڭر *dengan tegār*.

DURE-MÈRE, s. f., سلافت اوتق *selāput utaḥ*.

DURER, v. n., تڭكل *tinggal*, برکنجڭ *ber-kanjang*, ادا لاي *ada lāgi*, جادی

لام *jādi lāma*, مناهن *menāhan*,
مندريت *men-derīta*. La fièvre dure
encore, دم تَغْثَل لَآگِي *demām tīng-*
gal lāgi, دم اد لَآگِي *demām ada*
lāgi. — longtemps, تَغْثَل لَام *tīng-*
gal lāma. Faire —, مَغْثَلْکَن *meng-*
akal-kan, مَلْنَجْتَن *me-lanjut-kan*,
مَمْپَرْلَاکَن *mem-per-lamā-kan*.

DURER, souffrir. Il ne peut —
avec cette personne, تِيَاد دَاغْت اِي *tiāda dāpat iā*
menāhan ōrang itu.

DURETÉ, s. f., کَرَّاسَن *ka-krās-an*,
قَرِي يَغْ كَرَس *ka-tegār-an*, کَرَّاسَن *ka-krās-an*
mūsīm dirīn. La — de l'hiver,
کَرَّاسَن رَاچ اِيْت سَدَه *ka-krās-an rāja iṭu*
sudah mengāram-kan dirī-ña. —
de cœur, کَرَّاسَن هَاتِي *ka-krās-an*
hāti.

DURILLON, s. m., کَرَّاسَن کُولْت *ka-krās-an kūt*,
بَنْدُق *bunduq*, بِيلُولُغ *be-belulang*.

DUVET, s. m., بُولُو هَالَس *būlu*
hālus, بُولُو دَاد بُوْرَغ *būlu dāda*

بُتْل *būrung*. Un coussin de —, بَنْتَل
بُولُو هَالَس *bantal būlu hālus*.

DYNAMIQUE, s. f., science des
forces qui meuvent les corps, عِلْم
کُوَاس مَشْکَرْتَن سَکْل لَمَاک *ilmu kuāsa*
meng-grāk-kan segala lembāga.

DYNASTIE, s. f., کَتْرُونَن رَجْرَاچ *ka-turūn-an raja-rāja sa-*
aşal, سَمَجَارَة رَجْرَاچ سَبْغَس *sejārat*
raja-rāja sa-bangsa.

DYSECIE, s. f., affaiblissement de
l'ouïe, بَاغْل *bāgal*, فُکْتَق *pekāk*.

DYSOPIE, s. f., faiblesse de la vue,
مَات کَابِر *māta kābur*.

DYSPHAGIE, s. f., difficulté d'a-
valer, سَاکْت سَوْسَه مَنَلَن *sākit sūsaḥ*
menelān.

DYSPNÉE, s. f., difficulté de res-
pirer, کَسَاکَن دَاد *ka-sesāk-an*
dāda, سَوْسَه بَرْنَفَس *sūsaḥ ber-*
nefās.

DYSSENTERIE, s. f., چِيرْت دَارَه *xīrīt dārah*,
چِيرْت لَنْدَر *xīrīt līn-*
dīr.

DYSURIE, s. f., difficulté d'uriner,
سَوْسَه مَمْبُوغ اِيْر کَنْچِيخ *sūsaḥ mem-būang*
āyer kenxing.

E

E, s. m., la cinquième lettre de l'alphabet, حرف یخ کلم در الف باتا *huruf yang ka-lima deri alif-bā-tā*.

En malais *e* est représenté par le *fathah* فتحه (َ), ou par le *kesrah* کسره (ِ), selou qu'il est ouvert ou fermé, v. Gram.

Un E majuscule, بئر *e*, *e besār*.
Un E minuscule, کچل *e*, *e kexil*.
È long, فنجنج *e*, *e panjang*. E bref, قدق *e*, *e pendek*.

EAU, s. f., اير *āyer*, ماء *mā*. — douce (potable), اير تاور *āyer tāwar*. — saumâtre, salée, اير ماسن *āyer māsīn*. — de mer, اير لاوت *āyer lāut*. — de puits, اير ثريكي *āyer prīgi*. — de rivière, اير سوغی *āyer sūgey*. — de pluie, اير هوجن *āyer hūjan*. — courante, اير الر *āyer ālir*. — tranquille, اير تده *āyer tedòh*. — fraîche, اير سحجق *āyer sejùk*. — chaude (thermale), اير فانس *āyer pānas*. — tiède, اير سوم *āyer sūwam*. — gelée (glace), اير بکو *āyer bakū*. — trouble, اير کره *āyer kerùh*. — profonde, اير دالم *āyer dālam*. — odoriférante, اير واغی *āyer wāngi*. — de rose, اير ماور *āyer māwar*.

اير کوکس *āyer kūkus*. — distillée, کنجی *kanji*. — vive, اير هيدث *āyer hīdup*. L'eau de l'immortalité, ما الحية *mā el-heyat*. — bénite, اير سمبيخ *āyer sembahyang*. Grandes eaux, اير بسر *āyer besār*. Eaux basses, اير کچل *āyer kexil*. Bulle d'eau, گلبخ *gelembung*. Conduit d'eau, سلورن اير *salūran āyer*. Jet d'eau, فنچورن اير *panxūr-an āyer*. Jet des eaux qui jouent, فرمينن اير یخ بر فنچورن *permain-an āyer yang ber-panxūr-an*. Chute d'eau, جرم *jeràm*. Source d'eau, مات اير *māta āyer*. Courant de l'eau, هارس *hārus*. Surface de l'eau, موک اير *mūka āyer*. Porteur d'eau, اورغ میکول اير *ōrang memikul āyer*. Buveur d'eau, یخ مینم اير *ōrang yang mīnum āyer sāja*. Cruche à l'eau, بویخ *būyung*. Une bouteille d'eau, سواتو بوتل اير *suātu bōtol āyer*. Un niveau à —, انتخ *untīng-untīng*. L'eau d'une pierre précieuse, چهای قرأت *xahāya permāta*. Moulin à —, کسارن یخ *kisār-anyang di-pūtār*. دفتکر *ūleh āyer*. Au bord de l'eau, دی-پینگیر اير *di-pīngir āyer*. Poule d'eau

(sorte), *چرولق* *xerūling*. Rat d'eau, *تیکس ایر* *tikus āyer*. Lis d'eau, *تراتی* *būnga serōja*, *بوغ سروج* *terātey*, *قدم* *padma*. Melon d'eau, *سمکن* *semangka*, *مندیکی* *mandikey*.

Flotter sur l'eau, *مغانغ* *meng-ātung*, *تمبل* *timbul*. Aller au fond de l'eau, *تغلم* *tergelām*. Passer l'eau, *مپیڠ* *meñabrang*. Navire qui fait —, *پراهو کئاران* *prāhu ka-ayēr-an*. Par terre et par —, *ددارت دان دلاوت* *di-dārat dān di-lāut*. Lâcher de l'eau, *کنچغ* *kenxing*, *مبوغ ایر* *mem-būang āyer*.

Loc. Mettre de l'eau dans son vin, se modérer, *مناهن دیری* *me-nāhan diri*. Porter de l'eau à la mer, faire une chose inutile, *مبوغ* *mem-būang* *گارم دالم لاوت* *dālam lāut*. Donner un coup d'épée dans l'eau, perdre sa peine, *مشرجان* *mergarjā-kan* *پغ سی* *pek-arjā-an yang sia-sia*. Comme le poisson dans l'eau, à l'aise, *هیدف دغن سنغ* *hīdup dengan senang*. Comme le feu et l'eau, toujours en opposition, *ستياس ملاون* *santiāsa melāwan*. Eaux basses, manque d'argent, *کورغ وڠ* *kūrang wang*. — bénite de cour, promesses sans effets, *فرجنجیئن یغ فوراً* *per-janjī-an yang pura-pura*. Suer sang et —, faire de grands efforts, *مشهاکن* *meñ-usahā-kan* *دیری-ña*.

EAU-DE-VIE, s. f., *برندی* *berandi*, *عرق* *arak*.

ÉBAHI, E, part. pas. du v. s'ébahir, *ترچغ* *ter-xengang*, *دهشة* *dahšat*.

ÉBAHIR (s'), v. pron., *حیران* *heirān*, *دهشة کن* *kena dahšat*, *چغ* *xengang*.

ÉBAHISSEMENT, s. m., *کئیران* *ka-heirān-an*, *دهشة* *dahšat*.

ÉBATS, s. m. pl., divertissement, *کسکان* *ka-sukā-an*, *کمارن* *ka-gamār-an*, *فرمینن* *per-māin-an*. Prendre ses —, v. S'ÉBATTRE.

ÉBATTRE (s'), v. pron., prendre ses ébats, *مپکان درین* *meñukā-kan diri-ña*, *برماین* *ber-māin-māin*, *برامیرمین* *be-rāmey-ramēy-an*.

ÉBAUCHE, s. f., ouvrage d'art commencé, *قتاکاسر* *petā kāsar*, *قرتام* *portāma* *دلادن* *dīlādan*, *رنچان* *ranxāna*, *چنت* *xonto*. — d'une peinture, *رنچان کبر* *ranxāna gambar*.

ÉBAUCHER, v. a., faire l'ébauche, *رنچانک* *meng-būat dīnah*, *مربوت دینه* *me-ranxanā-kan*.

EBBE ou ÈBE, s., reflux de la mer, *ایر سورت* *āyer sūrut*, *سروتن* *surūt-an* *لاوت* *lāut*.

ÉBÈNE, s. f., *ابنوس* *ebnūs*, *کایو* *kāyu* *اورغ* *ūwar*, *کایو* *kāyu* *ارغ* *ārang*.

ÉBÉNISTE, s. m., پاندى ابنوس *pan-dey ebnūs*, توكڭ كايو ارڭ *tūkang kāyu ārang*.

ÉBÉNISTERIE, s. f., ثربواتن كايو *terbuāt-an kāyu ebnūs*, پرب رومه درڤد كايو *serba rūmah deri-pada kāyu*.

ÉBLOUI, E, part. pas. du v. éblouir, برڤندر *sīlu*, مات سيلو *māta sīlu*, *ber-pendar*.

ÉBLOUI, trompé, تفرڤاي *te-per-dāya*, كيڭو *kīxu*.

ÉBLOUIR, v. a., priver de la vue par trop d'éclat, مغداكن سيلو *merg-adā-kan sīlu*.

ÉBLOUIR, tromper, مفردياكن *mem-per-dayā-kan*, مغيجو *mergīxu*.

ÉBLOUISSANT, E, adj., چمرلڭ *xemerlang*, گميرلاڤن *gemir-lāp - an*, گيلڭ گميرلڭ *gīlang - gemīlang*. Des pierreries d'un éclat — مانمڭ يڭ *mānikam yang xemerlang xahayā-ña*.

ÉBLOUISSEMENT, s. m., ڤرى سيلو *prī sīlu*, برڤندر ڤرى *prī ber-pendar*.

ÉBORGNER, v. a., rendre borgne, ممتاكن مات سبله *mem - butā - kan māta sa-belūh*.

ÉBOULEMENT, s. m., ربوهن *rubūh-an*, حال ره *hāl rebāh*.

ÉBOULER, v. n., S'ÉBOULER, v. pron., روبه *rūbuh*, ره *rebāh*.

ÉBOURGEONNER, v. a., ôter les bourgeons superflus, مغڭنتس *merg-*

gentas, تونس يڭ تيساد برگون *mergetām tūnas yang tiāda bergūna*.

ÉBOURIFFÉ, E, adj., تراورى *ter-ūrey*, كوست *kūsut*. Cheveux ébouriffés, رمبت تراورى *rambut ter-ūrey*.

ÉBRANCHE, v. a., موتڭ چاوع ڤوهن *me - mūtung xāwang pōhon kāyu*, مرتڭ *me-ranting*, منبڭ *mene-bāng*.

ÉBRANLÉ, E, part. pas. du v. ébranler, ڭنڭڭ *gunxang*, ترڭنڭڭ *ter-gunxang*, ڭويڭ *gōyang*, ڭرت *grāk*, كاچق *kāxuk*.

ÉBRANLEMENT, s. m., ڭنڭڭاڭن *gunxāng-an*, ڤرى ڭويڭ *prī gōyang*, ستوهن *suntūh-an*.

ÉBRANLER, v. a., donner des secousses, مغڭنڭڭ *merg-gunxang*, مغڭويڭ *merg-gōyang*, مغڭرت *mergrāk*, مغاچق *mergāxuk*.

S'ÉBRANLER, v. pron., برڭنڭڭ *ber-gunxang*, برڭويڭ *ber-gōyang*, برڭرت *ber-grāk*.

ÉBRÉCHÉ, E, part. pas. du v. ébrécher, ترسمبڭ *sumbing*, ترسمبڭ *ter-sumbing*. Couteau — ڤيسو ترسمبڭ *pīsaw ter-sumbing*.

ÉBRÉCHER, v. a., ممتوت سمبڭ *mem-būat sumbing*.

ÉBRÉCHER, diminuer, مغورڭكن *mergūrang - kan*. Le luxe de sa table a bien ébréché sa fortune,

سرت بر جیموئن مک دکورغکپاله اکن
serta ber-jamu-jamū-an
maka di-kurang-kan-nā-lah akan
hartā-nā.

ÉBRUITER, v. a., divulguer, میتان
me-nātā-kan, مشهورکن me-māshūr-
kan.

ÉBULLITION, s. f., état d'un liquide
qui bout, بر دیده حال hāl ber-didih,
حال کلکتو hāl gelegàk. De l'eau
en —, ایر یخ بر دیده āyer yang ber-
didih.

ÉCAILLE, s. f., سیتک sīsik, کولت
کرس kŭlit krās. — de poisson,
سیتک سیتک ikan. — de tortue,
کولت سیتک kura-kūra, کولت
کولت penūu. — d'huître, کولت
تیرم kŭlit tīram. Peigne d'écaille,
سیتک سیتک sīsir sīsik. Et il tomba
de ses yeux comme des écailles,
مک جاتمله در شد متمان بارغ یخ سروف
مک جاتمله در شد متمان بارغ یخ سروف
۲ maka jātuh-lah deri-
pada mata-matā-nā bārang yang
sa-rūpa dengen sīsik-sīsik.

ÉCAILLER, v. a., ôter les écailles,
میتسک meñsīk, مغبل سیتک meng-
ambil sīsik.

ÉCAILLEUX, EUSE, adj., qui a des
écailles, بر سیتک ber-sīsik. Poisson
—, ایرن یخ بر سیتک ikan yang ber-
sīsik. —, qui ressemble à l'écaille,
سروف سیتک sa-rūpa sīsik.

ÉCALE, s. f., coque, écorce, کوش
kūpas, کولت kŭlit. — de pois, کولت
کولت kŭlit kaxang.

ÉCALÉ, E, part. pas. du v. écaler,
ترکوش ter-kūpas, یخ دکلیتی yang
di-kulit-i.

ÉCALER, v. a., مغوش mengūpas,
مغولیت mengulit-i. — une noix d'arec,
مغوش مغوش mengūpas pīnang.

ÉCARLATE, s. f., couleur, قرمز
kirmizī. Couleur —, ورن قرمز
warna kirmizī. Rouge —, میوه قرمز
mērah kirmizī.

ÉCARLATE, étoffe rouge, سقلاط
saḡelāt kirmizī. Se revêtir
d'écarlate, بر فاکیکن درین دغن سقلاط
ber-pākey-kan dirī-nā
dengan saḡelāt kirmizī. Cette femme
était vêtue de pourpre et d'écarlate,
مک فرمغون ایت اداله ترکن دغن کاین
یخ اوغو دان قرمز ورنسا
maka perampūan itu adā-lah ter-kena
dengan kاین yang ūngu dān kirmizī
warnā-nā.

ÉCARQUILLER, v. a., les yeux,
مبوك mem-būka māta.

ÉCART, s. m., action de s'écarter,
حال مپنغ در جالن hāl meñimpang
deri jālān.

ÉCART de conduite, کلکون ریسو
ka-lakū-an risaw.

A L'ÉCART, loc. adv., en un lieu
détourné, دتغت سوپی di-tampat

sūni. Mettre à l'écart, à part, میگوین *meñakū-kan*, میباشکن *meng-āsing-kan*.

ÉCARTÉ, E, part. pas. du v. écarter, éloigné, جاوه *jāuh*.

ÉCARTÉ, mis à part, ترساکو *ter-sāku*.

Rue ÉCARTÉE, لورغ سوي *lūrung sūni*.

Les jambes ÉCARTÉES, کَشْکَشْ *kangkang*, ترکَشْکَشْ *ter-kangkang*.

ÉCARTELER, v. a., منچارق امفت *men-xārik ampat*, مہاکی امفت *mem-bahāgi ampat*. — en tirant à quatre chevaux, مفرکداکن *mem-per-kudā-kan*.

ÉCARTEMENT, s. m., 1°, action d'écarter, d'éloigner, حال منجاوهکن *hāl men-jāuh-kan*. 2°, résultat, جاوهن *jāuh-an*.

ÉCARTER, v. a., éloigner, مہکن *me-ñah-kan*, منجاوهکن *men-jāuh-kan*, مَبَوَغ *mem-būang*.

ÉCARTER, détourner, faire dévier, ممالگن *memālīg-kan*, منگسکن *menangkis-kan*. — un danger, ممالگن بہای *memālīg-kan bahāya*. — une flèche, اتق فانه *menangkis-kan anak pānah*. — un rideau, مشگت تیری *meng-angkat tīrey*, مہوک تیری *mem-būka tīrey*.

ÉCARTER les jambes, مشگش *mengangkang*.

ÉCARTER, mettre à part, میگوین *meñakū-kan*.

S'ÉCARTER, v. pron., du chemin, میبغ درشد جالن *meñimpang deri-pada jālān*. — de l'obéissance, لالو درشد فرته *lālū deri-pada parentah*. Les usages nouveaux s'écarternt beaucoup des anciens, عاده بہارو ایت امت برید دغن عاده لام *adat bahāru itu amat ber-bēda dengan adat lāma*.

ECCHYMOSE, s. f., لم *lebūm*.

ECCLÉSIASTE, s. m., un des livres de l'Ancien Testament, سورت خطیب *sūrat kaṭīb*.

ECCLÉSIASTIQUE, adj., کنیسه فون *kanīset pūña*. Histoire —, قصه *kiṣat el-kanīset*. Biens ecclésiastiques, کنیسه فون هرت *kanīset pūña harta*. Habit —, ثکاین امام *pakēy-an imām*.

ECCLÉSIASTIQUE, s. m., membre du clergé, امام قادری *imām pādri*, قندیت *pandīta*.

ÉCERVELÉ, E, adj., تیاد بر عقل *tiada ber-aqal*, بودہ *bōdoh*, کورغ ایغت *kūrang īgat*.

ÉCHAFAUD, s. m., نغلغ *nanglong*, نغلغ *panggung*. — pour théâtre, نغلغ وایغ *nanglong wāyang*. — pour l'exécution d'un criminel, تمغت *tampat per-bunūh-an*.

ÉCHAFAUDAGE, s. m., نغلغ *panggung*.

ÉCHAFAUDER, v. n., مېوت نغلیخ *mem-buat nanglong*, مېرجاکن فغلیخ *mengarjā-kan panglung*.

ÉCHALAS, s. m., باتخ تورس *tūrus*, باتخ کایو منغکت چابخ فوهن اغکور *bātang kāyu menungkat xābang pōhon arggūr*.

ÉCHANCRER, v. a., مېوتخ سفرت بولن *memūtung seperti bulan lengkung*.

ÉCHANGE, s. m., فرتکارن *tūkar*, فرتکارن *per-tukār-an*, فنکارن *penukār-an*. — d'or pour de l'argent, فنکارن *penukār-an amūs dengan pērak*. Faire des échanges réciproques, توکر منوکر *tūkar-menūkar*.

ÉCHANGÉ, E, part. pas. du v. échanger, توکر *tūkar*, دتوکر *di-tūkar*. Du poivre — pour du sel, لاد دتوکر گارم *lāda di-tūkar gāram*.

ÉCHANGEABLE, adj., یغ داثت دتوکر *yang dāpat di-tūkar*.

ÉCHANGER, v. a., منوکر *menūkar*, منغکتی *meng-ganti*. — des marchandises, توکر منوکر دگاغن *tūkar-menūkar dagāng-an*. — des prisonniers, توکر منوکر اورخ توانن *tūkar-menūkar orang tawān-an*. — réciproquement, — beaucoup de choses, برتوکر تکارن *ber-tūkar-tukār-an*.

ÉCHANSON, s. m., فنجاول منومن *pen-jāwat minūm-an*, جورو منومن

jūru minūm-an. Grand —, کفال *kapāla jūru minūm-an*.

ÉCHANTILLON, s. m., چنت *xonto*, ماچ *māxam*, دینه *dīnah*, اچون *axūan*. — de marchandises, ماچ *māxam dagāng-an*. Il n'est pas semblable à l'échantillon, تیاد *tiāda sāma dengan xonto*.

ÉCHAPPATOIRE, s. f., دای *dāya ākan lepās*, افای *ūpāya me-lepās-kan dirī-ña*. —, subterfuge, فوئر *per-katā-an pūtar bālīk*.

ÉCHAPPER, v. n., لاری *lāri*, لفس *lepās*, لوئت *ber-lepās*, لپوت *tūput*.

— de prison, لاری درود فنجار *lāri deri-pada panjāra*. — au feu, لفس درود افی *lepās deri-pada āpi*.

— au danger, لوئت درود بهای *tūput deri-pada bahāya*. J'ai échappé seul, مک لوئتله فاتق این سورخ *maka tūput-lah pāteḡ ini sa-ōrang*.

— à la maladie, تیاد کن ساکت *tiāda kena sākit*.

— à la vue, تیاد کلهاتن *tiāda ka-lihāt-an*. Il échappe à nos sens, تیاد جاته دباوه فرسائن کامی *tiāda jātuh di-bāwah pe-rasā-an kāmī*.

La canne lui échappa de la main, تگکت جاته در تاغن *tungkat jātuh deri tāngan-ña*.

La patience lui échappe, ای جادی ماره *ia jādi*

mārah. Cette parole lui a échappé, *فرکټاءن ایت سده کلور در مولتن per-katā-an itu sudah ka-lūar deri mūlut-ña*.

S'ÉCHAPPER, v. pron., لاری *lāri*, سده کلور *ka-lūar*, مېاو دیری *mem-bāwa dīri*. — des mains de quelqu'un, لاری درېد تاغن اورغ *tāngan ōrang*. La fumée s'échappe par un trou, اسف ایت کلور در لوبغ *āsap itu ka-lūar deri lōbang*.

ÉCHARDE, s. f., épine, éclat de bois, دوری یغ ماسق کدالم کولت *dūri yang māsuk ka-dālam kūlit*.

ÉCHARPE, s. f., سلندغ *selendang*. — de cérémonie, تتغن *tetampan*.

ÉCHARPE, ceinture, بیت *babāt*, سندغ *kebāt pinggang*, کبت فتاغ *sandang*.

ÉCHASSE, s. f., کاکي کايو *kāki kāyu*.

ÉCHAUDÉ, s. m., pâtisserie, نام *nāma sa-rūpa jerā-dik*.

ÉCHAUDER, v. a., ملایر *me-lāyur*, دغ ایر دیده *meñūxi dengan āyer dīdih*, مړندم دالم ایر فانس *me-rendam dālam āyer pānas*.

S'ÉCHAUDER la main, ملایر تاغن *me-lāyur tāngan*.

ÉCHAUFFANT, E, adj., یغ مانسکن *yang memānas-kan*.

ÉCHAUFFEMENT, s. m., 1°, action d'échauffer, حال مانسکن *hāl memānas-kan*, پغهاغن *peng-hargāt-*

an. 2°, résultat, فری سوه تر لالو باقی *prī sūh ter-lālu bāñak*.

ÉCHAUFFER, v. a., donner de la chaleur, مانسکن *memānas-kan*, ممدسکن *memedās-kan*. Le soleil échauffe la terre, متاری ایت مانسکن بومی *mata-hāri itu memānas-kan būmi*. La colère échauffe le cœur, مرک *murka itu meng-hāngat-kan hāti*. —, donner une chaleur naturelle, مېری سوه *mem-brī sūh*.

S'ÉCHAUFFER, v. pron., مانسکن *memānas-kan dīri*, منجادی *menjādī hāngat*.

S'ÉCHAUFFER, se mettre en colère, منجادی ماره *men-jādī mārah*.

ÉCHAUFFOUBÉE, s. f., entreprise mal dirigée, دغن دکر جاکن دغن چاکف یغ *xākap yang di-karjā-kan dengan tiāda ingat*. —, léger combat, فرکلپسن *per-kelahī-an*.

ÉCHAUGUETTE, s. f., مرچو *merxu*, رومه منبت *rūmah munñet*.

ÉCHÉANCE, s. f., terme de paiement, هاوی ثمیاری *hāri pem-bayār-an*, هاری اغسورن *hāri angśūr-an*.

ÉCHEC, s. m., perte, مضرة *me-dlerat*, کرگین *ka-rugī-an*, کرساکن *ka-rusāk-an*. Donner un —, مېری *mem-brī medlerat*. Recevoir un grand —, جادی روسق *jādī*

rūsak, کن مضرة *kena medlerat*.
Tenir quelqu'un en —, منکهن اورغ, *menegàh-kan orang mem-būat bārang apa*.

ÉCHECS, s. m. pl., jeu, چاتر, *māin xātur*, فرمینن چاتر, *per-māin-an xātur*, فرمینن گاجه, *per-māin-an gājah*. Jouer aux —, برماين, *ber-māin xātur*, برماين گاجه, *ber-māin gājah*, برچاتر, *ber-xātur*. Habile à jouer aux —, قندی برماين, *pandey ber-māin gājah*, قندی برماين چاتر, *pandey ber-māin xātur*. Une partie d'échecs, سواتر, *suātu per-māin-an xātur*. —! سح *saḥ* ou شاه *ṣāh*. —

et mat! مت *mat*, سح مات *saḥ mat* ou تمت *tammāt*. Jouer le premier aux —, ماکن دهولو, *mākan dahūlu*. Les pièces du jeu d'éches, بوہ چاتر, *būah xātur*. Le roi, راج *rāja*. La reine, منتری *mantrī* (ministre). Les fous, گاجه *gājah* (éléphant). Les cavaliers, کود *kūda* (cheval). Les tours, تیر *tīr* (chariot). Les pions, بيدق *bīdaḥ* (fantassin).

ÉCHELLE, s. f., تڭاڭ *tangga*. — de bambou, تڭاڭ بوله *tangga būluh*. — de corde, تڭاڭ تالی *tangga tāli*. — de débarcadère, تڭاڭ ڦڙڪالان *tangga pangkāl-an*. — double, تڭاڭ رڱڪاف *tangga rangkap*. Les degrés d'une —, اناڱ تڭاڭ *anak tangga*.

Les côtés d'une —, ايڀو تڭاڭ *ibu tangga*. Monter à l'échelle, نايڱ تڭاڭ *nāiḡ tangga*. Descendre de l'échelle, تورن تڭاڭ *tūrun tangga*. Faire la courte — à quelqu'un, منولغ اورغ *menūlung orang nāiḡ*, ممبری تولغ *mem-brī tūlung*.

ÉCHELLE sociale (rangs), ڦڙڪت ۲, *pangkat-pangkat*.

ÉCHELLE, ligne divisée par degrés, سورت هڪورن *sūrat hukūr-an*, بارس هڪورن *bārīs hukūr-an*, درجه *darajat*.

ÉCHELON, s. m., اناڱ تڭاڭ *anak tangga*.

ÉCHELON, rang, degré, ڦڙڪت *pangkat*, درجه *darajat*. D'échelon en —, برڦڙڪت ۲ *ber-pangkat-pangkat*.

ÉCHELONNER, v. a., مڀوبه برڦڙڪت ۲ *mem-būbuh ber-pangkat-pangkat*.

ÉCHENILLER, v. a., مڀوچي ڦوڪ *meñūxi pōkoḥ deri-pada hūlat-hūlat*.

ÉCHEVEAU, s. m., توکل *tūkal*. Un — de fil, بنغ ستوکل *benang sa-tūkal*.

ÉCHEVELE, E, adj., يڱ رمبتن تراوری, *yang rambut-ña ter-ūrey*.

ÉCHINE, s. f., épine du dos, تولغ *tulang*, بلاڪڱ *blākang*.

ÉCHINÉ, E, part. pas. du v. échiner, يڱ تولغ بلاڪڱن اد ڦاته *yang tulang blākang-ña ada pātah*.

ÉCHINÉ, excédé de fatigue, لته لسو *letèh lesū*, يخ لله سكالى *yang lelèh sa-kālì*.

ÉCHINER, v. a., rompre l'échine, مماته تولغ بلاكغ *memātah tūlang blākang*.

S'ÉCHINER, v. pron., se donner beaucoup de peine, برللهمكن درين *ber-lelèh-kan dirī-ña*.

ÉCHIQUIER, s. m., چاتر *xātur*, فاشن چاتر *pāpan xātur*.

ÉCHO, s. m., بالس بوي *bālas būñi*, ركا *rekā*.

ÉCHOIR, v. n., منجادی *men-jādi*, داتغ *dātang*. Cela m'échoit, ايت *itu jādi bahagī-an-ku*.

ÉCHOPPE, s. f., petite boutique, بارغ *bārung*, كدى *kadèy*.

ÉCHOUÉ, E, part. pas. du v. échouer, تدمفر *ter-dampar*, يخ *yang ka-karām-an*.

Projet ÉCHOUÉ, يخ تياد برلاكو *sahāja yang tiāda ber-lāku*.

ÉCHOUER, v. n., دمفر *dampar*, بردمفر *ber-dampar*, كارم *kāram*, كين كارم *kena kāram*. — sur le rivage, دمفر دفتى *ber-dampar di-pantey*. Faire —, مندمفر كن *men-dampar-kan*.

ÉCHOUER, ne pas réussir, تياد *tiāda*, جادى *tiāda jādi*, تياد برلاكو *tiāda ber-lāku*.

ÉCHU, E, part. pas. du v. échoir, لالو *lālu*, جادى *jādi*, سده *sudah*, للون كتيك *lalū-ña kotika*.

ÉCLABOUSSÉ, E, part. pas. du v. éclabousser, ترچق *te-rexik*, تفرچق *te-perxik*, برچورغ *ber-xōring*, برلومر *ber-lūmur*.

ÉCLABOUSSER, v. a., faire jaillir sur, مرچق *me-rexik*, ممرچق *mem-rexik*, مفرچقكن *mem-perxik-kan*, منچورغ *men-xōring*, ملومركن *me-lūmur-kan*.

ÉCLABOUSSURE, s. f., فرچق *per-xik*, تفرچق *te-perxik*, جورغ *xōring*, كچر يغن *ka-xōring-an*.

ÉCLAIR, s. m., كيلت *kīlat*. Eclat de l'éclair, چهاى كيلت *xahāya kīlat*. Le tonnerre et les éclairs, هللنتر *hali-lintar dān kīlat*. Les éclairs sillonnaient les airs, كيلت *kīlat pūn sābung-menābung*. Passer comme un —, لئف لكس *lālū lekàs*, لئف لكس *len-ñap lekàs*.

ÉCLAIRCIR, v. a., rendre clair, مشرتيكن *menerang-kan*, مشعبارتكن *meng-arti-kan*, منظاركن *men-tlāhir-kan*. — un point obscur, مشرتيكن *meng-arti-kan*, سواتو فركار يخ باطن *suātu porkāra yang bātin*.

ÉCLAIRCIR, rendre moins serré, منجارغكن *men-jārang-kan*.

ÉCLAIRCIR, rendre moins foncé, en parlant de couleurs, منجديکن *men-jadi-kan warna lebèh mūda*.

ÉCLAIRCIR, rendre moins épais, en parlant des liquides, منجړنهکن *men-jernih-kan, مغهښکن meng-henng-kan*.

S'ÉCLAIRCIR, v. pron., جادی ترغ *jādi tràng*. L'atmosphère s'éclaircit, لاغت جادی ترغ *lāngit jādi tràng*, جادی چواځ *jādi xuāxa*.

S'ÉCLAIRCIR, en parlant des liquides, جادی جړنه *jādi jernih*, جادی هڼغ *jādi henng*.

ÉCLAIRCISSEMENT, s. m., فتراشن *penerāng-an, فترتین perg-arti-an*, عبارة *ibārat*.

ÉCLAIRÉ, E, part. pas. du v. éclairer, ترغ *terāng*, دترغکن *di-terāng-kan*, دسناری *di-sinār-i*. Une salle bien éclairée, بالی یخ ترغ *bāley yang terāng*. Le chemin était bien — par la lune, جالن ایت فون دسناری *jālan itu pūn di-sinār-i būlan*.

ÉCLAIRÉ, instruit, یخ فغتهوون *yang pengatahū-an*. Un homme — اورغ *orang*, فغتهوون *orang pengatahū-an*. Un juge — اورغ حاکم یخ بجقسان *orang hākim yang bijaksāna*.

ÉCLAIRER, v. a., منرغکن *menerāng-kan*, مپوله *meñūluh*, منظاهرن *men-tlāhir-kan*, میناری *meñinār-i*. Le soleil éclaire la terre, ایت متهاری *mata-hāri itu mene-*

rāng-kan būmi. On se sert du gaz pour — les boutiques, گس ایت *gàs itu di-pākey* اورغ اکن منرغکن *ōrang akan menerāng-kan kadey*. — avec une chandelle, منرغکن مپوله دغن دین *meñūluh dergan dian*.

ÉCLAIRER, instruire, منرغکن *menerāng-kan*, منجاری *menj-ajār-i*. Qui éclaire tout homme venant en ce monde, یخ منرغکن سسورغ مانسی *yang menerāng-kan sa-sa-ōrang mānusīa sedāng dātāng-ña ka-dālam duniā*.

ÉCLAIRER, v. n., briller, برچهای *ber-xahāya*. Cette lampe n'éclaire pas, فلیت ایت تیاد برچهای *palīta itu tiāda ber-xahāya*.

ÉCLAIRER, v. n., faire des éclairs, برکیلت *ber-kilat*.

ÉCLAIREUR, s. m., یخ مغنجبر *yang meng-anjur*, اورغ برسولو *ōrang bersūlu*, فپولو *peñūlu*.

ÉCLAT, s. m., esquille, morceau détaché, تاتل *tātal*, قناهن *patah-an*, تاتل کایو *pexāh-an*. — de bois, تاتل کایو *tātal kāyu*. Sauter en éclats, ملتف *me-letup*.

ÉCLAT, bruit, بوپی *būñi*, لئس *letūs*, لئف *letup*. — du tonnerre, پاتس *pātus*, بوپی فاتس *būñi pātus*, هالنتر *hali-lintar*. Rire aux éclats, ترتاو گلک *ter-tāwa gelāk-gelāk*.

ÉCLAT, lumière, چهای *xahāya*, کیلت *kilat*. — du soleil, متهاری *mata-hāri itu mene-*

xahāya mata-hāri. — des armes, کيلت سنجات *kīlat senjāta*.

ÉCLAT, splendeur, beauté, کليان *ka-muliā-an*, کلون *ka-elōk-an*. L'éclat de la grandeur, کليان *ka-muliā-an ka-besār-an*. L'éclat des fleurs, کلون بوغ *ka-elōk-an būnga*.

ÉCLATANT, E, adj., qui brille, يخ *yang ber-xahāya*, گمراڤن *gemirlāp-an*, گيلگ گمليڭ *gīlang-gemīlang*. Des habits éclatants, فکايين *pakēy-an gīlang-gemīlang*. ÉCLATANT, bruyant, يخ بر بوي *yang ber-būni*. Une voix éclatante, سوار پارغ *suāra nāring*.

ÉCLATER, v. n., se rompre, فاته *pātah*, برتس *ber-tetās*, برڤه *ber-pexah*, مرتق *me-retāk*.

ÉCLATER, retentir, بر بوي *ber-būni*, مبله *mem-belāh*, ملتف *me-letup*, ملتس *me-letūs*. Comme le tonnerre qui éclate, سفرت هللنتر يخ *seperti hali-lintar yang mem-belāh*. La bombe éclata, فلورو اڤي *pelūru āpi me-letup-lah*.

ÉCLATER, briller, بر چهاي *ber-xahāya*, بريکلت *ber-kīlat*. L'éclair éclate, کيلت ايت بر چهاي *kīlat itu ber-xahāya*.

ÉCLIPSE, s. f., گرھان *grahāna*. — de soleil, گرھان متهاري *grahāna mata-hāri*. — de lune, گرھان بولن

grahāna būlan. Lorsque la lune se trouve entre la terre et le soleil, elle cache celui-ci à notre vue, alors il y a — de soleil, مك اڤيله *maka apa-bīla būlan itu ber-tentāng-an di-antāra būmi dergan mata-hāri maka ia itu me-lindung-kan mata-hāri deri-pada peng-lihāt-an kita maka itu-lah grahāna mata-hāri*.

ÉCLIPSE, obscurcissement, ککلاڤن *kā-gelāp-an*, کهلاڤن *ka-hilāng-an*.

ÉCLIPSE, v. a., ملنڭکن *me-len-ñap-kan*, ملنڭکن *me-lindung-kan*, مڭکلفکن *merg-gelāp-kan*. Quelquefois la terre éclipse la lune, مک بارغ *maka bārang-kāli būmi ini me-lindung-kan būlan*.

S'ÉCLIPSE, v. pron., disparaître, لنڤ *lenñap*, جادي کلف *jādi gelāp*. Lorsque le soleil se lève les étoiles s'éclipsent, مک اڤيل متهاري تربت *maka apa-bīla mata-hāri terbit maka bintang-bintang itu lenñap-lah*.

ÉCLIPTIQUE, s. f., جالن فرادارن *jālan per-idār-an mata-hāri*.

ÉCLOPÉ, E, ad., فنچخ *pinxang*,
تفخ *timparang*, لاس *lāsa*, کودخ *kūdang*.
Il est —, ای فنچخ *ia pinxang*.

ÉCLORE, v. n., sortir de l'œuf,
تلر *ka-lūar deri telòr*.

ÉCLORE, s'ouvrir, s'épanouir,
برتس *ber-tetàs*, برکبځ *ber-kembang*.
Une fleur qui écloit, بوغ یخ برتس
būnga yang ber-tetàs, بوغ یخ برکبځ
būnga yang ber-kembang. Faire
éclore, منسکن *menetàs-kan*, مغلورکن
mengalūar-kan.

ÉCLORE, naître, surgir, منجادی
men-jādi, داڼ *dātang*, منجقکن
menunjuk-kan diri.

ÉCLOS, E, part. pas. du v. éclore,
تتس *tetàs*, ترترتس *ter-tetàs*, بوک *būka*,
کبځ *kembang*.

ÉCLOSION, s. f., تتاسن *tetās - an*,
فتاسن *penetās-an*.

ÉCLUSE, s. f., قنواير *pintu āyer*,
بندوځن *bandūng - an*, تربس *terbis*.
Ouvrir une —, مېوک قنواير *mem-būka pintu āyer*. Radier d'écluse,
پانتات بندوځن *pantat bandūng - an*,
داسر بندوځن *dāsar bandūng - an*.
Droit d'écluse, بې بندوځن *bēya bandūng-an*.

ÉCLUSIER, s. m., جوړو قنواير *jūru pintu āyer*.

ÉCOBUER, v. a., brûler sur place
le gazon d'une terre pour la ferti-

liser, فراوسه تانه سرت مېاکر رمفت *per-
ūsaḥ tānah serta mem-bākar
rumput*.

ÉCOLE, s. f., lieu où l'on enseigne,
تفت سکولا *sekūla*, مکتب *maktab*, تفت
تفت *tampat bel-ājar*, متحاجي *tampat meng-āji*. Maître d'école,
پنځاځي *peng-ājar*, گورو *gūru*. Aller
à l'école, فرکي سکولا *pergi sekūla*,
فرگيمرکي متحاجي *pergimeng-āji*. Ouvrir
une —, مېوک سکولا *mem-būka se-
kūla*. Toute l' —, سکلين مريد *sa-
kalī-an murīd*. Camarade d'école,
تمن متحاجي *temān bel-ājar*, تمن متحاجي
temān meng-āji. Inspecteur des
écoles, جوړو فرقس سکولا *jūru
preksa sekūla*. Etre à bonne —,
برگورو کفد اورغ قندي *ber-gūru ka-
pada orang pandey*.

ÉCOLE supérieure, مدرسه *madra-
sat*.

ÉCOLIER, ÈRE, s., فلاجر *pel-ājar*,
مريد *murīd*. — appliqué, فلاجر
pel-ājar yang rājīn. —
paresseux, فلاجر یخ الف *pel-ājar
yang alpa*. Ce n'est qu'un écolier,
ای بلم اورغ برچوب *ia belūm orang
ber-xōba*.

ÉCONDUIRE, v. a., éloigner, refuser
poliment, منجاوهکن *men-jāuh-kan*,
اغکن دځن *mengalūar-kan*, غځکن دځن
*enggan dengan per-
katā-an yang lembut*.

ÉCONOMAT, s. m., جواتن بندھاری *jawāt-an bendahāri*, کرج بندھاری *karja bendahāri*, فر بندھارین *per-bendahari-an*, کجروءن *ka-jurū-an*.

ÉCONOME, s., régisseur, بندھاری *bendahāri*, جورورومه *jūru rūmah*, اورغ یغ فکخ حال رومه *orang yang pegang hāl rūmah*. Et cet — dit en lui-même, مک برکاله بندھاری ایت *maka ber-katā-lah bendahāri itu sama sendirī-ña*.

ÉCONOME, qui épargne, ménager, جیت *jīmat*, یغ تاهو سمفن *yang tahu simpan*.

ÉCONOMIE, s. f., règle dans la dépense, حال مبلنج دغن جیت *hāl mem-belanja dergan jīmat*. Vivre avec —, هیدف دغن جیتن *hidup dengan jīmat-ña*.

ÉCONOMIE, épargne, یغ دسمفن *yang di-simpan*.

ÉCONOMIE, ordre, harmonie des parties, اتورن *atūr-an*, فراتورن *per-atūr-an*.

ÉCONOMISER, v. a., administrer, ménager, ممرته دغن جیت *memarentah dergan jīmat*, ملهراکن *memelihara-kan*. — ses forces, ملهراکن کوساک *memelihara-kan kuasā-ña*.

ÉCONOMISER, mettre en réserve, مپفن *meñimpan*, مناره *menāruh*, منجیتکن *men-jīmat-kan*. — de l'argent, مپفن وغ *meñimpan wang*.

ÉCOPE, s. f., سندق *sūdūk*, گایغ *gāyung*.

ÉCORCE, s. f., کولت *kūlit*. — d'arbre, کولت کایو *kūlit kāyu*. — de grenade, کولت بوہ دلم *kūlit būah dalima*.

ÉCORCE, fig., superficie, یغ دلور *yang di-luar*.

ÉCORCER, v. a., مغوفس *mergūpas*, مغلوبس *mergelūpas*, مغربق *merg-ūbak*, مغلیتی *mergulit-i*. — un arbre, مغوفس فوهن کایو *mergūpas pōhon kāyu*.

ÉCORCHER, v. a., dépouiller un animal de sa peau, مغلیتی *mergulit-i*. — un bœuf, سیکر لمبو *mergulit-i sa-ikor lembu*.

ÉCORCHER, faire une écorchure, مللس مموت لیچت *mem-būat lixat*, مللس *me-lelās*. Il a la main écorchée, اد لیچت فد تاغنی *ada lixat pada tangan-ña*. La selle a écorché le dos du cheval, دروسقن فلان اکن *di-rūsak-kan pelāna ākan belākang kūda itu*.

Fig. — une langue, برکات دغن *ber-katā dergan kūrang bāk*. Ce vin écorche le gosier, اغگور ایت سفت رساک *arggūr itu sepāt rasā-ña*.

ÉCORCHEUR, s. m., توکخ مغلیتی *tūkang mergulit-i*.

ÉCORCHURE, s. f., لیخت *līxat*,
للس *lelās*, لوك *lūka*.

ÉCORNER, v. a., rompre ou couper
les cornes, ماته تندق *memātah tan-*
duk, موتغ تندق *memūtung tanduk*.

ÉCORNER, casser un angle, ماته
هوچغ *memātah hūjung*.

ÉCORNER, diminuer, موتغ *memū-*
tung, مغورغن *mengūrang-kan*. Sa
fortune est écornée, هرتای جادی
کورغ *hartā-ña jādī kūrang*.

ÉCORNIFLER, v. a., manger aux
dépens des autres, فرجیون *men-xahāri*
per-jamū-an.

ÉCORNIFLEUR, s. m., اورغ منجیاری
فرجیون *ōrang men-xahāri per-*
jamū-an.

ÉCOSSEE, v. a., مغوش *mengūpas*,
مغوبق *mengūbak*. — des haricots,
مغوش کالجغ *mengūpas kāxang*.

ÉCOT, s. m., بلنج *belanja*. Chacun
doit payer son — ماسخ ۲ هندق مبابر,
بلنجان *māsing-māsing hendak mem-*
bāyar belanjā-ña.

ÉCOUER, v. a., couper la queue,
موتغ ایکر بناتغ *memūtung ikor binā-*
tang.

ÉCOULÉ, E, part. pas. du v. écouler,
ترجیور *ter-xūxur*.

ÉCOULÉ, passé, لالو *lālu*, سده لالو
sudah lālu.

ÉCOULEMENT, s. m., mouvement
de ce qui s'écoule, لیلین *lilīh-an*,
چجورن *xuxūr-an*. -

ÉCOULER, v. n., et S'ÉCOULER, v.
pron., مليله *me-lilīh*, برجیور *ber-*
xūxur, منجیور *men-xūxur*. Faire
écouler, منجیورکن *men-xūxur-*
kan.

S'ÉCOULER, passer, لالو *lālu*, لاکو
lāku, برلاکو *ber-lāku*. Le temps
s'écoule vite, وقت ایت لالو لکس
waaktu itu lālu lekās. Beaucoup
de marchandises s'écoulent, باقی
دکاغن دجول *bāñak dagāng-an di-*
jūal.

ÉCOURTÉ, E, part. pas. du v.
écourter, جادی قندق *jādī pendek*,
دثوتغ *di-pūtung*.

ÉCOURTER, v. a., مندقکن *memen-*
dek-kan, موتغ *memūtung*. — un
discours, مندقکن بچار *memende-*
kan bixāra. — un habit, موتغ باجو
memūtung bāju.

ÉCOUTE, s. f., lieu où l'on écoute,
تغت اورغ مندغر *tampat orang men-*
dengar. Etre aux écoutes, مندغر
men-dengar *dengan ingat*,
میرغن کوشغ *pāsang kūping*,
تلیغ *me-mīring-kan telīga*.

ÉCOUTE, t. de mar., cordage,
تالی تالی *tālī kelāt*, دامن تالی *tālī*
dāman. — d'artimon, تالی کلت لایر
tālī kelāt lāyar penūrung.

ÉCOUTÉ, E, part. pas. du v. écouter,
دغر *dengar*, ددی دغر *di-dengar*, هنتی
hintey.

ÉCOUTER, v. a., ouïr, prêter l'oreille, مندغر *men-dengar*, مشغنتى *merg-hintey*, فاسخ *merg-eling*, كوفخ *pāsang kūping*. — la musique, مندغر بېيىن *men-dengar buñ-buñ-an*. Écoutez! دغرله *dengar-lah*, دغر كنه اولهم *dengar-kan-lah ūleh-mu*. Cet enfant ne veut pas — اتق *anaḵ itu tiāda māu dengar*. — des deux côtés, مندغر *men-dengar sa - belāh-meña - belāh*. — avec attention, دغر دغارن *dengar-dengār-an*.

ÉCOUTER, exaucer, مندغر *men-dengar*. Dieu a écouté mes vœux, الله سده دغر اكن نذراك *allah sudah dengar ākan nazar-nazar-ku*.

ÉCOUTEUR, EUSE, s., قندغر *pen-dengar*, قنغر *penengar*.

ÉCOUTILLE, s. f., ouverture dans le tillac d'un navire, قنتوماسق دگاغن *pintu māsuk dagāng - an dālam kapāl*, مولت كفل *mūlut kapāl*.

ÉCOUVILLON, s. m., قېاڤو *peñāpu*, كاین ساڤو داڤر *kāin sāpu dāpur*.

ÉCRAN, s. m., لندغ *lindung*, لندغ افى *lindung āpi*.

ÉCRASÉ, E, part. pas. du v. écraser, تندس *tindis*, تمبق *tumbuk*.

ÉCRASÉ, foulé aux pieds, فېجق *pījak*, انجق *ter - pījak*, تر فېجق *injak*.

ÉCRASÉ, détruit, روسق *rūsak*, كرساكن *ka-rusāk-an*.

ÉCRASER, v. a., aplatir, briser par le poids, منندس *menindis*, منمبق *menumbuk*. — un citron, منندس ليمو *menindis limaw sa-būah*. — du poivre, منمبق لاد *menumbuk lāda*.

ÉCRASER, fouler aux pieds, مېمېجق *memījak*, مېنجق *merg-injak*. — une araignée avec le pied, مېمېجق لېلاب سېكر *memījak laba-lāba sa-īkor*.

ÉCRASER, opprimer, انيای *aniāya*, مڭگناهي *merg - gagāh - i*. — le peuple par des impôts excessifs. مڭخاي اورغ بايق سرت ممت اوڤتي *merg-aniāya orang bāñak serta me-minta ūpatī ter-lālu bāñak*.

ÉCRASER, abîmer, détruire, مروسقن *me-rūsak-kan*.

ÉCRÉMER, v. a., مېندق كفال اير *meñenduk kapāla āyer sūsu*, مڭشكت كفال سوسو *merg - angkat kapāla sūsu*.

ÉCRÉMER, prendre le meilleur d'une affaire, مڭمبل بهيكن يڭ له بايق *merg-ambil bahagī-an yang lebèh bāik*.

ÉCREVISSE, s. f., هودغ *hūdang*, هودغ كارغ *hūdang kārang*. Les pincers de l'écrevisse, سفت هودغ كارغ *sepit hūdang kārang*. Marcher

comme une —, براندر *ber-undur*,
بجالتن کبلاکځ *ber-jālan ka-blākang*.

ÉCREVISSE ou CANOER, signe du
zodiaque, سرطان *seretān*.

ÉCRIER (s'), v. pron., برتفق *ber-*
tempik, برسورق *ber-sūraq*,
برسرو *ber-serū*.

ÉCRIN, s. m., coffret où l'on met les
pierreries, قتی کچل سمئن فرمات *peti*
kexil simpan permāta, چبل
خمبول, قتی انتن *peti intan*.

ÉCRIRE, v. a., tracer des lettres,
مپورت *meñūrat*, منولس *menūlis*. Il
écrit, ای مپورت *ia meñūrat*, ای
منولس *ia menūlis*. Savoir lire et
—, تاهو مباح دان مپورت *tāhu*
mem-bāxa dān meñūrat. — avec
une plume, منولس دغن قلم *menūlis*
dengan kalam. — une lettre, مپورت
ورقة *meñūrat warqat*. — un livre,
مپورت کتاب *meñūrat kitāb*. — sur
quelque chose, منولس *menūlis-i*.
— sur un éventail, کیفیس *menūlis-i kīpas*. Le temps d'écrire,
وقت مپورت *waktu meñūrat*. Encre
à —, دواة تنت تولس *tinta tūlis*,
دواة میج تولس *mēja tūlis*.

ÉCRIRE, composer un ouvrage,
مغارخ *mengārang*. — un livre, مغارخ
کتاب *mengārang kitāb*. — une
histoire, مغارخ حکایة *mengārang*
hikāyat.

ÉCRIT, s. m., سراتن *sūrat*,
surāt-an, کتاب *kitāb*. Toutes sortes
d'écrits, سراتن سراتن ۲ باکی *bāgey-*
bāgey sūrat-surāt-an. S'engager
par —, برجنجی دغن سورت *ber-janji*
dengan sūrat. Quel est cet — ?
اپا سورت ایت *apa sūrat itu*. —

anonyme, سورت دغن تیاد ناما ثپورت
sūrat dengan tiāda namā-ña
peñūrat itu. Les écrits de cet
homme, سورت سراتن اورغ ایت
sūrat-surāt-an ōrang itu.

ÉCRIT, composition, ouvrage,
کراغن *karāng-an*.

ÉCRIT, E, part. pas. du v. écrire,
سورت *sūrat*, ترسورت *ter-sūrat*,
تولس *tūlis*, ترتولس *ter-tūlis*. Un
livre —, کتاب یخ ترتولس *kitāb yang*
ter-tūlis. Ce qui est — est —,
یخ ترسورت مک ایت فون ترسورت جولا
yang ter-sūrat maka itu pūn ter-
sūrat jūga.

ÉCRITEAU, s. m., سورت ملموکن
sūrat me-malūm-kan, سورت علامة
sūrat alāmat.

ÉCRITEAU au dessus de la tête
d'un condamné, فاقن تند مالو
pāpan tanda mālu.

ÉCRITOIRE, s. f., تمغت دواة
tam-pat dawāt, بکس دواة *bakūs dawāt*.

ÉCRITURE, s. f., تولس *tūlis*,
tūlis-an, سراتن *surāt-an*. Une

belle —, تولىس يڭ باڭس *tūlis yang bāgus*. Une — embrouillée, تولىس يڭ بركوست *tūlis yang ber-kūsut-kūsut*. Grosse —, تولىس كاسر *tūlis-an kāsar*. — fine, تولىس هالس *tūlis-an hālus*. —, action d'écrire, مائتره د'عقرا *peñūrāt-an*. Maitre d'écriture, گورو مپورت *gūru meñūrat*, قندى پانديس *pandey menūlis*.

L'ÉCRITURE sainte, la Bible, الكتاب يڭ قدس *el-kitāb yang kudus*. L'Ancien et le Nouveau Testament, فرجنجيين يڭ لام دان *per-janji-an yang lāma dān per-janji-an yang bahāru*.

ÉCRIVAIN, s. m., secrétaire, جورو *jūru tūlis*. —, maitre d'écriture, قندى تولىس *pandey tūlis*. —, auteur, صاحب الكتاب *peñūrāt, saḥīb el-kitāb*. Un — est autre qu'un copiste, يڭ فپورت ايت لائى *yang peñūrāt itu lāin deri-pada yang meñūrat*. Un — doit se garder (en écrivant) de se servir de paroles grossières, هارس فپورت مملهاكن درين درڤد سكل *hārus peñūrāt memeliharā-kan dirī-ña deri-pada segala kāta yang brāt*.

ÉCROU, s. m., trou de la vis, لوبڭ فلر ايتك *lobang pelèr itik*.

ÉCROUELLES, s. f., pl., قورو باڭ *pūru bāka*, فپاكت باڭ *peñākit bāka*.

ÉCROUER, v. a., مندقركن نام اورڭ *men-daftar-kan nāma orang ter-panjāra*.

ÉCROUIR, v. a., battre un métal à froid, منڭف *menempa*. — du fer, منڭف بسى *menempa besi*. De l'or écroû, امس يڭ ترمڭف *amās yang ter-tempa*.

ÉCROULEMENT, s. m., حال رنته *hāl runtuh*, حال روبه *hāl rūbuh*, كرتوهن *ka-runtūh-an*, كرتوهن *ka-rubūh-an*. — d'une maison, كرتوهن رومه *ka-runtūh-an rūmah*.

ÉCROULER(S'), v. pron., رنته *runtuh*, روبه *rūbuh*, ربه *rebàh*. La montagne volcanique s'est écroulée, مك گونڭ *maka gūnūng āpi itu sudah rūbuh*. On aurait dit que le ciel allait s'écrouler, مك لاغت *maka lāngit itu separti ākan runtuh rupā-ña*. Faire écrouler, مرتنهكن *me-runtuh-kan*, مروهكن *me-rūbuh-kan*, مرهكن *me-rebàh-kan*.

ÉCU, s. m., bouclier, فريسى *pri-sey*.

ÉCU, écusson, علامه چڭف بڭس *alāmat xāp bangsa*.

écu, pièce de monnaie, نام سکهغ *nāma sa kaping wang*, سربیل *sa-réal*.

ÉCOUBIER, s. m., لوبیخ تالی ساوه *lōbang tāli sāuh*.

ÉCUEIL, s. m., rocher dans la mer, کارغ *kārang*, پغارانغ *pengarāng-an*, تاپت *tāpat*. Rempli d'écueils, قنه *penùh dengan kārang*. —, banc de sable, گوسغ *gūsung*, بتغ *betiŋg*. Franchir un —, مللوی گوسغ *me-lalū-i gūsung*, مللوی کارغ *me-lalū-i kārang*.

ÉCUEIL, fig., danger, بهای *bahāya*, کسکارن *ka-sukār-an*.

ÉCUELLE, s. f., مغکت *mangkok*, کسکل *keskul*. — en bois, مغکت کایو *mangkok kāyu*.

ÉCUMAGE, s. m., action d'ôter l'écume, مېبواغن بوهی *pem-buāng-an būhi*, حال مغلورکن بوهی *hāl mengalūar-kan būhi*.

ÉCUMANT, E, adj., یخ بر بوهی *yang ber-būhi*, یخ بر دیده *yang ber-dīdih*, یخ بر بوس *yang ber-būsa*.

ÉCUME, s. f., بوس *būhi*, بوسه *būsa*, دیده *dīdih*, سمفه *sampah*. — de la mer, بوهی لوت *būhi lāut*, سمفه لوت *sampah lāut*. — bouillonnante, یخ بر دیده *būhi yang ber-dīdih*. — du peuple, اورغ

اورغ بوسق *ōrang hīna-dīna*, *ōrang būsuk*.

ÉCUMER, v. n., jeter de l'écume, بر بوهی *ber-būhi*, بر دیده *ber-dīdih*, بر بوس *ber-būsa*. Il écume de la bouche, بر بوس مولتن *ber-būsa mūlut-ña*.

ÉCUMER, v. a., ôter l'écume, مغلورکن *mem-būang būhi*, مېغالوار *mengalūar-kan būhi*.

ÉCUMER les mers, faire la piraterie, جادی اورغ *me-rompak*, مر مرق *jādi ōrang pe-rompak*.

ÉCUMOIRE, s. f., سندق مېبواغن بوهی *senduk mem-būang būhi*.

ÉCUREE, v. a., nettoyer, froter, مېوخی دغن گوسق *meñuxi dengan gōsok*, مېبرسېکن *meng-gōsok*, مېم-برسېکن *mem-bersih-kan*. — avec du sablon, دغن فاسر هالس *meng-gōsok dengan pāsir hālus*. — avec de la cendre, مېبرسېکن دغن هابو *mem-bersih-kan dengan hābu*.

ÉCUREUIL, s. m., بایجغ *tūpey*, توتی *bājing*.

ÉCURIE, s. f., رومه کود *rūmah kūda*.

ÉCOUSSON, s. m., écu d'armoiries, علامه چف بغس *alāmat xapbansa*.

ÉCOUSSON, t. d'orticulture, تونس *tūnas*, منچشکت *tūnas akan men-xangkuk*.

ÉCOUSSONNER, v. a., greffer un écusson, منچشکت *men-xangkuk*.

ÉCUYER, s. m., **فنجوات سنجات** *pen-jāwat senjāta*.

ÉCUYER, qui dresse les chevaux, **يغ فندی** *perg-ājar kūda*, **يغ فندی** *yang pandey nāik kūda*.

ÉDEN, s. m., paradis terrestre, **عیدن** *ēden*, **عیدن** *eden*. Jardins d'Eden, **جنان عدن** *jinān eden*.

ÉDENTÉ, E, part. pas. du v. édent-ter, **يغ گکین** *rompong gīgi*, **يغ گکین** *yang gīgi-ña ter-peṣāh*.

ÉDENTER, v. a., **مچه گکین** *meme-xāh gīgi*, **منجابت گکین** *men-xābut gīgi*.

ÉDIFIANT, E, qui porte à la vertu, **يغ هارس دوجی** *yang bāik*, **يغ مفریسیکی** *yang harus di-pūji*, **يغ مفریسیکی** *yang mem-per-baik-i*. Conduite édifiante, **کلکون یغ بائق** *ka-lakū-an yang bāik*.

ÉDIFICATION, s. f., action d'édifier, de bâtir, **حال مفراسهان** *hāl mem-per-ūsah-kan*, **فراسهان** *per-usahā-an*.

ÉDIFICATION, bon exemple, **فریسیکن** *per-baik-an*. Afin que l'église en reçoive de l'édification, **سغای جماعه** *supāya jemāat* **دائت براوله فریسیکن** *dāpat ber-ūleh per-baik-an*.

ÉDIFICE, s. m., bâtiment, **فراساهن** *per-usāh-an*. Cette église est un bel —, **گریج ایت فراساهن یغ بائق** *grēja itu per-usāh-an yang bāik*.

Les édifices qui formaient le temple, **سکل فراساهن کعبه ایت** *segala per-usāh-an kabah itu*.

ÉDIFIER, v. a., bâtir, construire, **مفراسهکن** *mem-per-ūsah-kan*, **مندریکن** *men-dirī-kan*, **منکاکن** *me-negā-kan*, **مبوت** *mem-būat*. — un palais, **مندریکن سواتو استان** *men-dirī-kan suātu astāna*. — une mosquée, **منکا مسجد** *menegā mesjid*.

ÉDIFIER, porter au bien, **مفریسیکی** *mem-per-baik-i hāti* **هاتی اورغ** *ōrang*, **مپکاکن** *meñukā-kan*, **مخاجق** *meng-ājāq pada yang bāik*. Sa conduite m'édifie, **کلکون** *ka-lakū-an-ña* **مپکاکن هاتی هب** *meñukā-kan hāti hamba*. Il s'édifie lui-même, **ای ثریسیکی سندرین** *ia per-baik-i sendirī-ña*.

ÉDIT, s. m., ordonnance, **تیته** *tītah*, **سبد** *sabda*, **فرمان** *firmān*, **ممبری** *hukum*. Faire un —, **تیته** *mem-brī tītah*. Révoquer un —, **مغومکن تیته** *meng-ūbah-kan tītah*.

ÉDITER, v. a., publier, **معلومکن** *me-mālūm-kan*, **مپتان** *me-ñatā-kan*.

ÉDITER, un livre, **منظاهرکن** *men-tlāhir-kan*, **مغلورکن** *mengalūar-kan*, **منراکن کتاب** *menerā-kan kitāb*, **منچفکن کتاب** *men-xāp-kan kitāb*.

ÉDITEUR, s. m., یخ منظره کن کتاب *yāḡ men-tlāḡir-kan kitāb*, یخ مغلور کن کتاب *yāḡ mengalūar-kan kitāb*.

ÉDITION, s. f., impression, publication, قنران *penerā-an*. Première —, پورام یخ قنران *penerā-an yāḡ portāma*. Combien cet ouvrage a-t-il eu d'éditions, براف قنران کتاب *brāpa penerā-an kitāb itu*.

ÉDREDON, s. m., duvet, بولو هالس *būlu hālus*, بولو داد بورغ *būlu dāda būrug*.

ÉDREDON, couvre-pieds, بتل بولو *bantal būlu hālus*.

ÉDUCATION, s. f., قلهران *peliharā-an*, بهاس *bahāsa*. Bonne —, باهاس *bahāsa bāiḡ*. Mauvaise —, کورغ بهاس *kūrang bahāsa*. Maison d'éducation, رومه مملهران انق *rūmah memeliharā-kan ānaḡ-ānaḡ*, رومه مڭباري انق *rūmah meng-ajār-i ānaḡ-ānaḡ*.

ÉDUQUÉ, E, part. pas. du v. éduquer, یخ دفلهران *yāḡ di-peliharā-kan*. Bien —, سوئن بهاس *ber-bahāsa*, سوئن *sūpan*. Mal —, یخ کورغ بهاس *yāḡ kūrang bahāsa*, یخ ثغکه *yāḡ peng-kuh*.

ÉDUQUEE, v. a., مملهران *memeliharā-kan*, مڭاجر بهاس *meng-ājar bahāsa*.

ÉFAUFILEE, v. a., مغور یکن *meng-ūrey-kan*. Du ruban éfaufilé, فیت یخ تراوری *fita yāḡ ter-ūrey*.

EFFACÉ, E, part. pas. du v. effacer, هاپس *hāpus*, کیکس *kikis*, هیلغ *hīlang*.

EFFACER, v. a., ôter la forme, مغهاپس *meng-hāpus*, مغهاپسکن *meng-hāpus-kan*, مموغ *mem-būang*. — une marque, مغهاپسکن تند *meng-hāpus-kan tanda*. — la trace des pieds, مغهاپسکن بکس کاکی *meng-hāpus-kan bakās kākī*. — une honte, مغهاپسکن مالو *meng-hāpus-kan mālu*. — une injure, مباسه ارغ *mem-bāsuh ārang di-mūka*.

EFFACER, annuler, منیداکن *meniādā-kan*, مڭهیلغکن *meng-hīlang-kan*.

EFFACER, raturer, مڭیکس *meng-īkis*.

S'EFFACER, v. pron., disparaître, منجادی هیلغ *men-jādi hīlang*. Cette couleur s'est effacée, ورن ایت سده هیلغ *warna itu sudah hīlang*.

EFFARÉ, E, part. pas. du v. effarer, هارو *hāru*, ترکجت *ter-kejūt*, دهشته *dahṣat*, ترماغو *ter-māngu*.

EFFARER, v. a., مغهروکن *meng-harū-kan*, مڭجتکن *mengejūt-kan*.

EFFAROUCHÉ, E, part. pas. du v. effaroucher, یخ تاکت *yāḡ tākut*, یخ کتکوتن *yāḡ ka-takūt-an*.

EFFAROUCHER, v. a., منکوتى *me-nakūt-i*, تاکت ممبرى *mem-brī tākut*.

EFFEOTIF, IVE, adj., réel, بنر *benār*, بتل *betul*, سځه *surguh*, حقيقى *hakiki*, ذاتى *dzāti*. Amour —, فغسهن بنر *pergasih-an benār*.

EFFECTIVEMENT, adv., سبتلن *sa-betul-ña*, دغن سبنر *sa-benār-ña*, دغن سځهن *dengan sa-surguh-ña*. Cela est — arrivé, سبنر مځ ايت *sa-benār-ña maka itu sudah jādī*.

EFFECTUER, v. a., exécuter, ملکون *me-lakū-kan*, مځپيکن *meñampey-kan*, مځداکن *merg-adā-kan*, دافت براوله *dāpat ber-ūleh*. — sa promesse, مځپيکن جنجنين *meñampey-kan janjī-ña*.

EFFÉMINÉ, E, part. pas. du v. efféminer, affaibli, amolli, له *lemàh*, لمبت *lembut*.

EFFÉMINER, v. a., affaiblir, amollir, ملهکن *me-lemàh-kan*, لمبتکن *me-lembut-kan*.

EFFERVESCENCE, s. f., bouillonnement, حال برديده *hāl ber-dīdih*.

EFFERVESCENCE, fougue, vivacité, کهځاتن *ka-hangāt-an*.

EFFET, s. m., ce qui est produit, résultat, يځ دجديکن *yang di-jadī-kan*, يځ تورث در قربواتن *yang tūrūt deri per-buāt-an*, عاقبة *ākibat*. Il n'y a pas d'effet sans cause, سواتو *suātu* فون تيا دجادی دغن تيا دسبين

pūn tiāda jādī dengan tiāda se-bāb-ña.

EFFETS, hardes, بارځ *bārang-bārang*. A qui sont ces effets? سياځ *siāpa orang* اورځ فون بارځ ايت *pūña būrang-bārang itu*.

EFFETS, meubles, سرب رومه *serba rūmah*.

EFFETS, biens, هرت *harta*.

EN EFFET, loc. adv., سځهن *sa-surguh-ña*, سبنر *sa-benār-ña*. En — il aime Dieu de tout son cœur, سځهن اى مځاسه الله دغن *sa-surguh-ña ia merg-āsīh allah dengan sa-genāp hatī-ña*. Pour cet —, سبب ايت *sebāb itu*, کارن ايت *kārna itu*. A quel —? اف سبب *apa sebāb*, اف کارن *apa kārna*.

EFFEUILLER, v. a., ملورهکن داون *me-lūruh-kan dāun*, مځبل داون *merg-ambil dāun*, مرځکس *me-rang-gas*. — un arbre, مځبل داون در *merg-ambil dāun deri pōhon kāyu*, مرځکاسى فوکت *meranggās-i pōkok*.

EFFIOACE, adj., کواس *kūwat*, يځ سمغت *kuāsa*, يځ *yang sampat*, دافت براوله *yang dāpat ber-ūleh*. Remède —, اوبت يځ فوه *ōbat yang kūwat*.

EFFIGIE, s. f., روځ اورځ *rūpa orang*, گمبر *gambar*, تلادن *tulādan*,

فانغ *pātung*. L'effigie du prince, گنبد گمبر *gambar baginda*. Frapper monnaie à l'effigie du roi, منف و غ *menempa wang* راج *serta rūpa rāja*.

EFFILÉ, E, part. pas. du v. effiler, فیت یخ *ter-ūrey*. Ruban — تراوری *fita yang ter-ūrey*.

EFFILÉ, adj., mince, fluet, délié, جشکغ *ramping*, سنی *seni*, جشکغ *jinggang*, لامی *lampey*. Taille effilée, پینگغ *pinggang* رینگغ *ramping*. Fleur dont la tige est effilée, بوغ تشکین *bunga tangkey-ña seni*.

EFFILER, v. a., مغوریکن *merg-ūrey-kan*. — de la vieille toile, مغوریکن کاین لام *merg-ūrey-kan kân lāma*.

EFFLANQUÉ, E, part. pas. du v. efflanquer, جادی کورس *kūrus*, جادی کورس *jādi kūrus*, له جادی *jādi lemāh*. Cheval — à force de travail, کود یخ جادی کورس سبب کر جان تر لالو بابق *kūda yang jādi kūrus sebab karjā-ña ter-lālu bāñak*.

EFFLANQUER, v. a., rendre maigre au point d'avoir les flancs creux, مغورسکن *mergūrus-kan*, ملهکن *me-lemāh-kan*.

EFFLEURER, v. a., ôter les fleurs, مشبل بغان *merg-ambil bungā-ña*.

EFFLEURER, toucher légèrement, کنا سدیکت *kena sa-dikīṭ*. — la peau,

سدیکت ملیچت کولت *sa-dikīṭ me-līxat kūlit*.

EFFLORESCENCE, s. f., commencement de la floraison, حال مول *hāl mūla ber-kembang*, حال مول بر بوع *hāl mūla ber-būnga*.

EFFLORESCENCE, sorte de moisissure, سجنس باسی *sa-jenīs bāsi*.

EFFLORESCENCE, éruption sur la peau, ساون انج *sāwaninja*.

EFFONDRE, v. a., creuser la terre, مغلکالی تانه *merg-gālī tānah*.

EFFONDRER, rompre, enfoncer, ملنتق *me-lantak*, مچخه *memexāh*. — un coffre, مچخه فتی *memexāh peti*.

EFFORCER (S'), v. pron., براساه *ber-usāha*, مغوسه *merg-ūsah*, مغسهاکن دیری *merg-usahā-kan dīri*, منرن *menerān*, منچوب *men-xōba*. S'efforcer de soulever un fardeau, منچوب مغشکت بابن *men-xōba merg-angkat bāban*. S'efforcer d'accomplir la loi, مغسهاکن درین *merg-usahā-kan dīri-ña pada per-buāt-an šerīat*. S'efforcer pour arriver à la perfection, مغسهاکن دیری اکن براوله کمفزان, *merg-usahā-kan dīri ākan ber-ūleh ka-sempurnā-an*.

EFFORT, s. m., ترن اساه *usāha*, ترن *terān*. Faire ses efforts, مغسهاکن *merg-usahā-kan dīri*. Faire

de vains efforts, دشمن دیری دغن *meshākan dīri dagan*
 ۲ *merg-usahā-kan diri dengan sia-sia*.

EFFRACTION, s. f., 1°, action, فتاسن *penetās-an*. 2°, résultat, تتاسن *tetās-an*. Faire — pour voler, منتسکن ٹھیکت اورغ هندق منچوری *menetās-kan peng-ikat orang hendak men-xūri*.

EFFRAYANT, E, adj., غری *ngerī*, هیان *heibān*, یغ متجکتن *yang menjejūt-kan*, یغ مبری هیبة *yang mem-brī heibat*, تاکت *yang mem-brī tākut*. Sa figure était effrayante, ترلالو غری رثان *ter-lālu ngerī rupā-ña*. Un spectre — هتو, هتان یغ هیان رثان *kantu yang heibān rupā-ña*.

EFFRAYÉ, E, part. pas. du v. effrayer, تریجت *kejūt*, ترکیجت *ter-kejūt*, یغ کن مانغو *māngu*, غمن *ngemān*, تاکت *yang kena tākut*, گنتر *gentar*. — d'un coup de fusil, ترکیجت کارن بوی بدل *ter-kejūt kārna būni bedl*.

EFFRAYER, v. a., متجکتن *menjejūt-kan*, مناکتکن *menākut-kan*, مپاغت *meñumāngat*, مبری تاکت *mem-brī tākut*. — tout le monde, مبری *mem-brī tākut* تاکت فد سکلین اورغ *pada sa-kālī-an orang*.

EFFROI, s. m., کچوتن *ka-kejūt-an*, کتکوتن *ka-takūt-an*, هیبة *heibat*,

حال مبری تاکت دهشة *dahšat*, *hāl mem-brī tākut*. Porter l'effroi partout, مبری تاکت کمنان *mem-brī tākut ka-mana-māna*.

EFFRONTÉ, E, adj., چچی *xengī*, تیاد تاهو, دوکان *wābul dokāna*, مالو *tiāda tāhu mālū*, موک فافن *mūka pāpan*. Femme effrontée, فرمفون دوکان *perampūan dokāna*.

EFFRONTERIE, s. f., چبولن *xabūl-an*, مالو, کورغ *kūrang mālū*, حال تیاد تاهو مالو *hāl tiāda tāhu mālū*, فری, کلکون, موک فافن *prī mūka pāpan*, اورغ یغ تیاد تاهو مالی *ka-lakū-an orang yang tiāda tāhu mālū*.

EFFROYABLE, adj., غری *ngerī*, هیان *heibān*, یغ مبری تاکت *yang mem-brī tākut*, یغ ترلالو بسر سکالی *yang ter-lālu besār sa-kālī*. Monstre —, بوت یغ غری *būta yang ngerī*. Dépenses effroyables, بلنج یغ ترلالو, بسر سکالی *belanja yang ter-lālu besār sa-kālī*.

EFFUSION, s. f. — de sang, کتفاهن *ka-tumpāh-an dārah*.

EFFUSION de cœur, فیکان هاتی *pem-bukā-an hāti*.

ÉGAL, E, adj., سام *sāma*, تار *tāra*. D'une grandeur égale, سام بسر *sāma besār*. D'une égale apparence, روغ *rūpa sāma*, سروغ *sa-rūpa*. D'un rang —, ٹھکت سام *pangkat sāma*. Partager en parties égales,

ممهائی سام تار *mem-bahāgi sāma tāra*. A l'égal de, سڦرت *seperti*, سام دغن *sāma dengan*. Sans —, تيار برتار *tiāda ber-tāra*. Cette femme n'a pas son égale, اورغ *orang*, فرمون ايت تيار تراك *ōrang peram-pūan itu tiāda tarā-ña*.

ÉGAL, de niveau, رات *rāta*, سام رات *sāma rāta*.

ÉGAL, qui est toujours le même, تتف *tetəp*, تيار براوبه *tiāda ber-ūbah*.

ÉGALEMENT, adv., سام جوك *sāma jūga*, برسمام *ber-sama-sāma*. —, aussi, لاگي *lāgi*, جوك *jūga*, قول *pūla*.

ÉGALER, v. a., rendre égal, منار *menāra*, مرتاكن *me-ratā-kan*, مپاكن *meñamā-kan*.

ÉGALER, être égal à, برتار *ber-tāra*, برسروڤ *ber-sa-rūpa*, بنديغن *banding-an*, جادی سام *jādi sāma*.

ÉGALISER, v. a., rendre égal, rendre uni, مپاكن *meñamā-kan*, مرتاكن *me-ratā-kan*, منار *menāra*.

ÉGALITÉ, s. f., برسماڻ *ber-samā-an*, سام روڤ *sāmarūpa*, استوا *istiwā*.

— de condition, سام رات *sāma rāta*. — du jour et de la nuit, سامك سيغ دغن مالم *samā-ña siang dengan mālam*.

ÉGARD, s. m., attention sur, اغائن *ingāt-an*, فضولي *fedlūli*.

ÉGARD, respect, déférence, حرمة *hormat*, حرمان *hormāt-an*. Avoir des égards pour les vieillards, ممبري *mem-brī*, حرمة فد اورغ توا *hormat pada ōrang tuā*. A l'égard de, touchant, آكن *ākan*, تتغ *tentang*, تتاغ *tentang-an*. A l'égard de cette affaire, تتغ فركار ايت *tentang porkāra itu*.

ÉGARÉ, E, part. pas. du v. égarer, جالغ *sesāt*, كمبار *kumbārā*, جالغ *jālang*.

ÉGAREMENT, s. m., erreur, سست *sesāt*, فرساتن *per-sesāt-an*.

ÉGAREMENT d'esprit, كبغوغن *ka-bīgūng-an*.

ÉGARER, v. a., détourner du droit chemin, ميستنكن *meñesāt-kan*. Ce guide nous égare, اورغ فغهنتر *ōrang perg-hantar itu meñesāt-kan kīta*.

ÉGARER, perdre, هيلغ *hīlang*. J'ai égaré mon livre, كتاب هيب سده *kitāb hamba sudah hīlang*.

S'ÉGARER, v. pron., سست *sesāt*, برست *ber-sesāt*, ميستن *meñesāt*, منغلكن جالان *meninggal-kan jālan*. S'égarer dans la forêt, برست *ber-sesāt dālam hūtan*.

ÉGAYER, v. a., réjouir, ميكاكن *meñukā-kan*, مغمركن *men-gamār-kan*, مراميكن *me-rāmey-kan*, ممبري *mem-brī*, سوك هاتي *sūka hātī*. Afin que j'égaie le cœur de ceux que j'ai attristés, هاتي كساكن *hātī ksa-kan*.

سکل اورغ یغ دثرسکیتی درفداک
pāya ku-sukā-kan hāti segala
orang yang di-per-sakūt-i deri-
padā-ku.

S'ÉGAYER, v. pron., میکان دیری
meñukā-kan diri, برسوک ber-sūka.
 S'égayer mutuellement, برسکسکان
ber-suka-sukā-an, برامیومین be-
rāmey-ramēy-an.

ÉGIDE, s. f., protection, لندغ
lindug, فرلندوغن per-lindug-an,
فلهران peliharā-an.

ÉGLANTIER, s. m., فوکت ماور هوتن
pōkok māwar hūtan.

ÉGLANTINE, s. f., بوغ ماور هوتن
būnga māwar hūtan.

ÉGLISE, s. f., کنیسه
kanīset, جمعة jumaat, جماعة
jemāat, گریج grēja. Ecouter l'église,
 مندغر کنیسه *men-dengar el-kanī-*
set. La sainte —, کنیسه یغ قدس
el-kanīset yang kudus. L'église
 catholique et apostolique, کنیسه
 یغ کتولیک دان رسولی *el-kanīset*
yang katōlika dān rasūli. Gou-
 vernement de l'église, فرته کنیسه
parentah el-kanīset. Les comman-
 dements de l'église, فپروهن کنیسه
peñurūh-an el-kanīset. Sentence
 de l'église, حکم کنیسه *hukum el-*
kanīset. Les canons de l'église,
 قانون کنیسه *kānūn el-kanīset.* La
 foi de l'église, ایمان کنیسه *īmān*

el-kanīset. L'enseignement de
 l'église, فقجانر کنیسه *perg-ajār-*
an el-kanīset. Le chef de l'église,
 کفال کنیسه *kapāla el-kanīset.*
 Les membres de l'église, اغکوت
 کنیسه *arggōta el-kanīset.*

ÉGLISE, édifice, مسجد *grēja, mesjid.*
 Les biens de l'église, هرت *harta grēja.*
 Le trésor de l'église, خزانه گریج *kizānat grēja.*
 Fête de l'église, هاری رای دگریج *hāri rāya di-grēja.*
 Livre d'église, کتاب گریج *kitāb grēja.*
 Chant d'église, پیسن گریج *ñāñ-an grēja,*
 مزموور *mezmūr.* La tour d'une —,
 مناره گریج *menāret grēja.* Aller à
 l'église, فرکی گریج *pergi grēja.*
 Venir de l'église, داتغ درگریج *dātang*
deri grēja.

ÉGOÏSME, s. m., ثری اورغ طمع
pri orang tema.

ÉGOÏSTE, adj., اورغ یغ منتت سلامة
orang yang menuntut salāmat
 درین *diri-ña,* اورغ طمع *orang tema,*
 اورغ لوب *orang lōba.*

ÉGORGÉ, E, part. pas. du v. égorger,
 تربنتی *ter-bantey, ترسمبله ter-sam-*
bilih, تربونه ter-būnuh.

ÉGORGER, v. a., مموتغ لهر *memū-*
tung lēher, ممبنتی mem-bantey,
 ممپبله *meñambilih.*

ÉGORGER, tuer, ممتیکن *me-matī-*
kan, ممبونه mem-būnuh.

ÉGORGEUR, EUSE, s., ثمنتی *pem-bantey*, ثمنونه *pem-būnuh*.

ÉGOSILLER (s'), v. pron., میاکتنن *meñākit-kan* دیری دغن بزتریق بابق *diri dengan ber-terīak bāñak*.

ÉGOUT, s. m., écoulement des eaux, سلورن ایر *salūran āyer*.

ÉGOUT, chute des eaux pluviales, فنجورن ایر *panxūr-an āyer*.

ÉGOUT, canal destiné à emporter les eaux sales, سلورن ایر کوتر *salūran āyer kōtor*.

ÉGOUTTER, v. a., faire écouler l'eau goutte à goutte, منیتکن *me-nūtik-kan*, منیرسکن *menīris-kan*.

S'ÉGOUTTER, v. pron., بریتیق *ber-tītik*, برتیرس *ber-tīris*.

ÉGRAINER, v. a., faire sortir le grain de l'épi, میچی در بولر *meng-ambil biji deri būlir*, مشکت *meñak-kan*, میچی در تندن *meng-angkat biji deri tandan*. — un épi de blé, مشبل *mēshbāl*, میچی گندم در بولر *meng-ambil biji gandum deri būlir-ña*.

S'ÉGRAINER, v. pron., جاته در بولر *jātuh deri būlir*, جاته در تندن *jātuh deri tandan*. Le raisin s'égraine, بجیچی بوه اغکور جاته در *bijī bōh agkūr jāteh deri*, بجیچی بونه اغکور جاته در *bijī bōh agkūr jāteh deri tandan-ña*.

ÉGRATIGNER, v. a., منچاکر *men-xākar*, مشکامت *meng-gāmit*, مشکایس *meng-gāis*.

S'ÉGRATIGNER, v. pron., منچاکر *men-xākar ākan diri-ña*.

ÉGRATIGNURE, s. f., بکس چاکر *bakàs xākar*. — sur le visage, بکس چاکر قد موک *bakàs xākar pada mūka*.

ÉGRUGEOIR, s. m., تمقت تبق *tam-pat tumbuk*, فركاكس اكن منوتق *per-kākas ākan menūtuk*.

ÉGRUGER, v. a., mettre en poudre, منوبق *menumbuk*, منوتق *menūtuk*. — du poivre, منوبق لاد *menumbuk lāda*. — du sel, منوتق گارم *menūtuk gāram*.

ÉGYPTÉ, s. f., مصر *meşir*. Le pays d'Egypte, تانه مصر *tānah meşir*, نگرى مصر *nagrī meşir*.

ÉGYPTIEN, NE, adj., مصرى *meşirī*. Un —, سورغ مصرى *sa - orang meşirī*.

EH! interj., اه *ah*, هي *hey*.

ÉHONTÉ, E, adj., تيا د تاهو مالو *tiāda tāhu mālu*.

ÉJACULATION, s. f., فنجارن *pan-xār-an*, سمبورن *sambūr-an*. — de sperme, فنجارن منى *panxār-an menī*.

ÉLABORER, v. a., préparer par un long travail, مېدياکن *meñediā-kan*, مشرجاکن *mengarjā-kan*.

S'ÉLABORER, v. pron., منجادی *men-jādi* سدى *sedīa*.

ÉLAGAGE, s. m., حال مرتخ *hāl me-ranting*, حال مرتخ *hāl me-ranxung*.

ÉLAGAGE, branches coupées, رنتخ *ranting*.

ÉLAGUER, v. a. ébrancher, مرتخ *me-ranting*, مرتخ *me-ranxung*, مومتخ چاوغ قوئن کابو *memūtung xāwary pōhon kāyu*.

ÉLAN, s. m., animal, روس کدخ *rūsa gedang*, روس براغک *rūsa ber-angga*.

ÉLAN, s. m., effort subit, فغسهان *perg-usahā-an*. —, action de s'élancer, لمفان *lumpāt-an*.

ÉLANCÉ, E, adj., haut et mince, رمفخ *ramping*, جفغخ *jinggang*, لمف *lampey*. Sa taille est élancée, فغفخن *pinggang-ña ramping*.

ÉLANCEMENT, s. m., mouvement impétueux, حال ملفت *hāl me-lumpat*, فغفیلن *peñerbū-an*, فغفیلن *penampit-an*.

ÉLANCEMENT, douleur vive et aiguë, تیکم ساکت *tikam sākit*.

ÉLANCER (S'), v. pron., ملفت *me-lumpat*, براغکت *ber-angkat*, مېربو *meñerbu*, دورغ *dōrong*.

S'ÉLANCER sur quelqu'un, ملغکر *mē-langgar orang*. S'élancer, comme un animal sur sa proie, منرکم *menerkam*.

ÉLARGI, E, part. pas. du v. élargir, یغ جادی لیر *yang jādi lebar*.

ÉLARGIR, v. a., rendre large, ملیبرکن *me-lēbar-kan*, ملافخن *me-lāpang-kan*, ملوسکن *me-lūwas-kan*. — un chemin, جالین ملیبرکن *me-lēbar-kan jālān*. — une salle, ملیبرکن *me-lāpang-kan bāley*.

ÉLARGIR, rendre la liberté, مغلورکن *me-lepās-kan*, در فنجار *mengalūar-kan deri pan-jāra*.

S'ÉLARGIR, v. pron., منجادی لیر *men-jādi lebar*, منجادی لوس *men-jādi lūwas*.

ÉLARGISSEMENT, s. m., 1°, action de rendre large, حال ملیبرکن *hāl me-lēbar-kan*, فلبارن *pe-lebār-an*, حال ملوسکن *hāl me-lūwas-kan*. 2°, résultat, کلواسن *ka-luwās-an*.

ÉLARGISSEMENT, action de rendre la liberté, حال ملوسکن *hāl me-lepās-kan*.

ÉLASTIQUE, adj., انجت *enjut*.

ÉLECTEUR, TRICE, adj. et s., اورغ *orang yang memilih*, فمیل *pemilih*.

ÉLECTION, s. f., حال ممل *hāl memilih*, فملین *pemilih-an*, فملین *pilih-an*.

ÉLECTRICITÉ, s. f., propriété d'attraction, فری یغ منارک *prī yang menārik*, فغ فمیل *şifat yang*.

meng-hēla, مغھیسف *prī yang meng-hīsap*.

ÉLECTRIQUE, adj., برفری یخ منارق *ber-prī yang menārik*, برصفا یخ *ber - şifat yang meng - hēla*.

ÉLECTRISER, v. a., ممبری صفا یخ *mem-brī şifat yang menārik*.

ÉLECTRISER, animer, enflammer, ممبری *meng-gambirā-kan*, مغمبراکن *mem-brī geirat*.

ÉLÉGANCE, s. f., فری مجلس *prī mujelis*, فری فری *prī permey*.

ÉLÉGANT, E, adj., مجلس *mujelis*, سوئن چنتق *xantik*, فری *permey*, سۇپان, بآگس *bāgus*.

ÉLÉGANT, bien mis, ترهياسی *ter-hiyās-i*.

ÉLÉGIAQUE, adj., بیجی راتف *bīji rātap pūña*. Poète élégiaque, بیجی راتف *pengārang bīji rātap*.

ÉLÉGIE, s. f., بیجی راتف *bīji rātap*.

ÉLÉMENT, s. m., corps simple, عناصر *unşur*. Les éléments, عناصر *anāşir*. Les quatre éléments, عناصر اربع *anāşir arba*.

ÉLÉMENT, lieu, chose qui plaît le plus, بارخ یخ اورخ *tampat*, بارخ یخ *bārang yang ōrang pūña sūka*. L'élément du poisson est l'eau, ایکن هیدف ایر جوک *tampat ikan hidup ayer jūga*. La guerre

est son —, ای سوک برفرخ *ia sūka ber-prang*.

ÉLÉMENTS, principes d'un art ou d'une science, فوهن علم *pōhon ilmu*, اصل علم *aşal ilmu*.

ÉLÉPHANT, s. m., گاجه *gājah*, بیرم *bēram*. — non apprivoisé, بیرم *bēram meta*. La trompe d'un —, بلالی *bulāley*. Une défense d'éléphant, سفوچق کادخ *sa-pūxuk gāding*. Cornac d'un —, کمال گاجه *gombāla gājah*. Aiguillon pour exciter un —, کوس *kūsa*. Chasseur d'éléphants, بومو *būmu*. Piège à —, کده *kedah*. Domestiquer un —, منجینقکن گاجه *men - jīnaq - kan gājah*. Monter un —, نیکی گاجه *naik-i gājah*. Faire combattre des éléphants, برجوغکن گاجه *ber-jūwang-kan gājah*. Un — est sa monture, گاجه فون کنینکنس *gājah pūn ka-naik-an-ña*.

ÉLÉPHANTIASIS, s. f., sorte de lèpre, فاکت بورو *peñā-kit būru*, فاکت نبی *peñākit nambi*.

ÉLEVAGE, s. m., حال ملهراکن بناتخ *hāl memeliharā - kan binātang*, فملهران بناتخ *pemeliharā-an binātang*.

ÉLÉVATION, s. f., تگکین *tinggī-an*, تگکین *ka - tinggī - an*. — de cent coudées, تگکین سراتس هست *ka-tinggī-an sa-rātus hasta tinggī-ña*.

ÉLÉVATION, colline, monticule, بوکت *būkit*, بوست *būsut*.

ÉLÉVATION, grandeur, puissance, کبسان *ka-tinggi-an*, کبسان *ka-besār-an*, ثکثت *thakat tinggi*. Son — a été cause de son humiliation, کبسان سده جادی اصل کهنائن *ka-besār-an-ña sudah jādī aṣal ka-hinā-an-ña*.

ÉLÉVATION, le moment de la messe où le prêtre élève l'hostie, وخت امام اغکت القران *waḳtu imām angkat el-ḳorbān*.

ÉLÈVE, s., celui qu'on a élevé, یغ دلهارکان *yang di-peliharā-kan*.

ÉLÈVE, écolier, فلاجر *pel-ājar*, مرید *murīd*.

ÉLEVÉ, E, part. pas. du v. élever, یغ داگت *yang - di-angkat*. Montagne élevée, کونخ یغ *gūnung yang tinggi*. Prix élevé, هرک *harga tinggi*. Position élevée, ثکثت یغ *thakat yang tinggi*.

ÉLEVÉ, édifié, érigé, تردیری *ter-dirī*.

ÉLEVÉ, nourri, فلهار *pelihāra*, تر فلهار *ter-pelihāra*.

ÉLEVER, v. a., hausser, مښکثت *meng-angkat*, منځکتن *meninggikan*, مرفکتن *me-refa-kan*, منایکتن *me-nāik-kan*. — la tête, مښکثت *meng-angkat kapāla*. — son cœur à Dieu, هاتی کغد الله *hati kepada Allah*.

meng-angkat hāti ka-pada Allah.

— la voix, مپارځکن سوار *me-nāringkan suāra*. — au dessus de la tête, منځنځ *men-junjung*. — quelqu'un jusqu'aux nues, مورچی اورځ *memuji orang ter-lālu bāṅkaḳ*. Cette montagne élève sa cime jusque dans les nues, مک کونخ *mak gunung itu meninggi-kan kamunxak-ña itu trūs āwan-āwan*. — le prix, منایکتن هرک *men-nāik-kan harga*.

ÉLEVER, mettre à un rang supérieur, مښکثت کغد ثکثت *meng-angkat ka-pada pangkat tinggi*, مېسرن *mem-besār-kan*. — à la dignité de ministre, اغکت منځدیکن *angkat men-jadi-kan mantri*.

ÉLEVER, dresser, ériger, مندریکن *men-dirī-kan*, منځکان *menegā-kan*. — une statue à quelqu'un, مندریکن *men-dirī-kan pātung orang*. — une maison, سبه منځکان *menegā-kan sa-būah rūmah*.

ÉLEVER, nourrir, ملهراکن *meme-liharā-kan*, مېار *memiyāra*, مښاسه *meng-āsuh*, مښکثت *meng-angkat*. — un enfant, ملهراکن اتق *memeli-harā-kan anak*. — des animaux, مېار بناتځ *memiyāra binātang*.

ÉLEVER, éduquer, مښجاری *meng-ajar-i*.

S'ÉLEVER, v. pron., monter, نایق *nāiḱ*. Le soleil s'élève, متهارى نایق *mata - hāri nāiḱ*. S' — jusqu'à la grandeur, نایق کفد کسارن *nāiḱ ka-pada ka-besār-an*. S' — par degrés, نایق برفشکت ۲ *nāiḱ ber - pangkat-pangkat*.

S'ÉLEVER, survenir, naître, تبل *timbul*, جادی *jādi*. Il s'éleva des contestations, مک تبلله چدرا *maka timbul - lah xidrā*. Il s'éleva une tempête, مک تورنله طوفان *maka tūrun-lah tūfān*.

S'ÉLEVER, s'enorgueillir, ممسکرن *mem-sār-kan* dirī-ñā.

ÉLEVEUR, s. m., یغ علمهراکن بناخ *yag memeliharā-kan binātang*.

ÉLIDER, v. a., تیاد مغوچف سواتو *tiāda merg-ūxap suātu huruf*.

ÉLIGIBLE, adj., qui peut être élu, یغ دافت دئيله *yag dāpat di-pilih*.

ÉLIMINER, v. a., expulser, مپهن *me-nāh-kan*, ممبوغ *mem-būang*.

ÉLIRE, v. a., choisir, ميمله *memilih*. — un député, اکن سؤرخ *memilih sa-ōrang ākan dūduk di-mejlīs ka-rajā - an*. Élire quelqu'un roi, مرجاکن *me-rajā-kan*.

ÉLITE, s. f., ce qu'il y a de meilleur, یغ فليهن *yag pilih - an*, یغ بايق سکالي *yag bāiḱ sa-kālī*.

Tous étaient des hommes d'élite, اورغ فليهن سماو *ōrang pilih - an samuā-ñā*.

ÉLIXIR, s. m., اقسير *ekṣir*.

ELLE, pron. pers., ای *ia*, دی *dīa*, اورغ فرمغون ایت *ōrang perampūan itu*. — même, ای سندیری *ia sendiri*. — parle, ای برکات *ia ber-kāta*. D'elle, دی فون *dīa pūña*. Vient-elle ? ای مریکه *ia marī-kah*. C'est —, دغن دی *ia-lah*. Avec —, دغن دی *dengan dīa*.

ELLÉBORE, s. f., plante, خربق *karbak*.

ELLIPSE, s. f., (Gram.), suppression de mots, حال تیاد فاکي *hāl tiāda pākey*, سبت سواتو *hāl tiāda sebūt suātu per-katā-an*.

ELLIPSE, (Géom.), بولت فنيجع *būlat panjang*.

ELLIPTIQUE, adj., بولت فنيجع فون *būlat panjang pūña*.

ÉLOCUTION, s. f., چار برکات *xāra ber-kāta*, چار برخطبه *xāra ber-kuṭbat*.

ÉLOGE, s. m., مدح *puji-an*, هارس دئوچی *madah*. Digne d'éloge, کفجین *hārus di-pūji*, کفجین *ka-puji - an*.

ÉLOIGNÉ, E, part. pas. du v. éloigner, جاوه *jāuh*. Contrée éloignée, نگری یغ جاوه *nagrī yag jāuh*.

Époque éloignée, وقت یخ جاوه
waktu yang jāuh. — de, در جاوه
jāuh deri. Très —, جاوه ۲
jāuh-jāuh.

ÉLOIGNEMENT, s. m., 1°, action
 d'éloigner, حال منجاوهکن *hāl men-*
jāuh-kan. 2°, distance, جاوه *jāuh*,
 جاوهن *jāuh-an*, جاوهن *jāuh-ña*.
 L'éloignement des deux villes,
 جاوهن انتار دو نگرى ایت
antāra dūa nagri itu.

ÉLOIGNEMENT, absence, غیب
geib.

ÉLOIGNEMENT, aversion, کموالن
ka-muwāl-an جموون *jumū-an*.

ÉLOIGNER, v. a., écarter, منجاوهکن
men-jāuh-kan, مملوکن *me-lalū-kan*.
 — des affaires, منجاوهکن در فکر جائن
men-jāuh-kan deri pe-karjā-an.

ÉLOIGNER, faire retirer, repousser,
 مغندرن *meng-undur-kan*, مپکن
me-nūh-kan.

ÉLOIGNER, retarder, برتنگه *ber-*
tanguh.

S'ÉLOIGNER, v. pron., منجاوهکن
 مپکون *men-jāuh-kan dīri*, دیری
 براندر *meñakū-kan dīri*, *ber-*
undur. S'éloigner de, منجووهی
men-jāuh-i, مغندوری *meng-un-*
dūr-i. S'éloigner, s'écarter du
 chemin, مپنغ در د جالن
meñimpang deri-pada jālan.

ÉLOQUEMENT, adv., دغن نصیحه
dengan feṣihat, بلاغه دغن *dengan*
belāget.

ÉLOQUENCE, s. f., نصیحه *feṣihat*,
 بلاغه *belāget*.

ÉLOQUENT, E, adj., قندی برکات
pandey ber-kāta, تاهو برکتکات
tāhu ber-kata-kāta, فصیح *feṣih*.
 Prédicateur —, خطیب یخ قندی برکات,
kaṭib yang pandey ber-kāta.

ÉLU, E, part. pas. du v. élire,
 ترشيله *ter-pilih*, یخ فلین *yang pilih-*
an. Beaucoup sont appelés, mais
 peu sont élus, باق اورغ اد یخ ترشگل
 بانی *bāñak orang*
ada yang ter-panggil tetāpi kūrang
orang yang ter-pilih.

ÉLUCIDER, v. a., éclaircir, منرنگن
menerang-kan, مپکان *me-ñatā-kan*,
 منظارکن *men-tlāhir-kan*.

ÉLUOUBRATION, s. f., ouvrage
 composé à force de veilles et de
 travail, دراغن یخ سده دکارغ دغن
 سوده *karāng-an yang sudah di-*
kārang dengan sūsah.

ÉLUDE, v. a., éviter, ملووی *me-*
lalū-i.

ÉLUDE, rendre vain, مپپکان
meñia-ñiā-kan.

ÉLYSÉE, s. m., جنان اورغ کافر
jinān orang kāfir.

EMAIL, s. m., چت *xàt*, سالت
sālut, تاهن *tatāh-an*. — des dents,

کِیکی *sālut gīgi*. — d'une assiette, سالت فیرغ *sālut pīring*.

ÉMAILLÉ, E, part. pas. du v. émailler, یخ اد چت ثداک *yang ada xāt padā - ŋa*, برسالت *ber - sālut*, برتانه *ber-tātah*.

ÉMAILLÉ, orné, یخ دهیاسی *yang di-hiyās-i*. — de fleurs, یخ دهیاسی *yang di-hiyās-i* dengan *būrga*.

ÉMAILLER, v. a., مچت *merg-exāt*, مپالت *meñālut*, منانهکن *menātaħkan*, مناره چت *menāruh xāt*.

ÉMAILLER, orner, embellir, مخیاسی *merg-hiyās-i*.

ÉMANATION, s. f., حال مغالر کلور *hāl merg-ālir ka-lūar*, بارغ یخ مغالر *bārang yang merg-ālir*, پنچارن *pan-xār-an*, ترونن *turūn-an*.

ÉMANCIPATION, s. f., état d'un mineur émancipé, ثری اورغ یخ تیاد *prī ōrang yang tiāda* لاگی دباوه ولی *lāgi di-bāwah walī*.

ÉMANCIPER, v. a., mettre hors de tutelle, ملفسکن مجبور درود کواس ولین *me-lepās-kan mahjūr deri-pada kuāsa walī-ŋa*.

ÉMANER, v. n., découler, کلور *ka - lūar*, مغالر کلور *merg - ālir ka-lūar*, منچر *memanxar*, تر فنجر *ter-panxar*, ترونن *tūrun*.

EMBALLAGE, s. m., حال مبخس *hāl mem-burkus*, فمبخوسن *pem-burkūs - an*. Toiles d'emballage, کاین بکوسن *kāin burkūs-an*.

EMBALLER, v. a., مبخس *mem-burkus*, مبخسکن *mem - burkus-kan*. — dans du papier, مبخس دغن *mem-burkus dengan kartās*.

EMBALLEUR, s. m., فمبخس *pem-burkus*, توك مبخس *tukang mem-burkus*.

EMBARCADÈRE, s. m., چروچق *xerōxok*. — de chemin de fer, تغب اورغ نایق کریت *tampat ōrang nāiḡ karēta*.

EMBARCATION, s. f., فراهو کچل *prāhu keḡil*, سمفن *sampan*.

EMBARGO, s. m., arrêt de navires, فناهان فراهو *penahān-an prāhu*.

EMBARGO, interdiction de commerce, فنکاهن فرنیکان *penegāh - an perniagā-an*.

EMBARQUEMENT, s. m., 1°, action d'embarquer, حال موتکن دکفل *hāl me-mūat-kan di-kapāl*. 2°, action de s'embarquer, حال نایق کفل *hāl nāiḡ kapāl*.

EMBARQUER, v. a., موتکن دکفل *me-mūat-kan di-kapāl*. — du riz, موتکن فادی دکفل *me - mūat - kan pādī di-kapāl*.

S'EMBARQUER, v. pron., نایق کفل *nāiḡ kapāl*.

Loc. prov. S'embarquer sans biscuit, sans provision, براشکت ber - angkat ber-jālan dengan tiāda bakāl-ān.

EMBARRAS, s. m., obstacle, فېشکوتن peñangkūt-an, کسکان ka-sesāk-an.

EMBARRAS, affaire fâcheuse, کسکارن ka-sukār-an, کسساهن ka-susāh-an.

EMBARRAS, irrésolution, بمېغ هاتی bimbang hāti.

EMBARRASSANT, E, adj., برت brèt, مېرى سوسه sūkar, سوکر yang mem-brī sūsah. Une affaire embarrassante, فېشکوتن سوکر pe-karjā-an yang sūkar. Une question embarrassante, سوال مېغ مشکل suwāl yang muškil.

EMBARRASSÉ, E, part. pas. du v. embarrasser, نرسق ter - sesāk, ترشکوتن ter-sangkut.

EMBARRASSÉ, embrouillé, کوسټ kūsut, ترشکوتن ter-sangkut.

EMBARRASSÉ, irrésolu, بمېغ هاتی bimbang hāti, سوسه هاتی sūsah hāti.

EMBARRASSEE, v. a., mettre des obstacles, مېسکتن meñesāk - kan, مېشکتن meñangkut. — un chemin, مېسکتن جالان meñesāk - kan jālan.

EMBARRASSER, gêner, incommoder, مېرى سوسه mem - brī sūsah, مېوکرکن meñūkar-kan.

EMBARASSER, jeter dans la perplexité, مېرى سوسه هاتی mem - brī sūsah hāti.

EMBARRASSER, embrouiller, مغوسټ mengūsut. — une affaire, مغوسټکن سواتو فېشکوتن mengūsut-kan suātu pe-karjā-an.

S'EMBARRASSER, مېشکتن درين meñangkut-kan diri-ña.

S'EMBARRASSER, s'inquiéter de, فضولى اکن fedtūli ākan. S'embarasser des affaires des autres فضولى اکن فېشکوتن لاین اورغ فون fedtūli ākan pe-karjā-an lāin orang pūña.

S'EMBARRASSER, devenir embrouillé, منجادی کوسټ men - jādi kūsut.

EMBAUCHER, v. a., مغوشه meng-ūpah. — des ouvriers, مغوشه اورغ meng-ūpah orang be-karja. Personne ne nous a embauchés, بارغ سورش تياډ مغوشه کامي bārang sa-orang tiāda meng-ūpah kāmī.

EMBAUCHER, enrôler des soldats par adresse, فافر سلاډو دغن تيفو pāpar soldādo dengan tīpu.

EMBAUCHEUR, s. m., مېغ مغوشه اورغ meng-ūpah orang be-karja.

EMBAUMÉ, E, part. pas. du v. embaumer, تفرمغه اکن te-pe-rampah-rampah-kan. Un mort —, اورغ ماتى مېغ تفرمغه اکن orang mātī yang te-pe-rampah-rampah-kan.

EMBAUMÉ, qui a une bonne odeur, واغى wāngi, هارم hārum.

EMBAUMEMENT, s. m., حال مرقسی *hāl merakṣi*, حال مفرمه اکن *hāl mem-pe-rampah-rampah-kan*.

EMBAUMER, v. a., un corps, مرقسی *me-ṛakṣi*, مفرمه اکن *mem-pe-rampah-rampah-kan*. Les Egyptiens embaumaient leurs morts, مک اورغ صرايت فون مرقسيله ميتن *maka ōrang meṣir itu pūn me-ṛakṣi-lah mayet-ña*.

EMBAUMER, parfumer, مبرى هارم *mem-brī hārum*. Des fleurs qui embaument, بغبوغ بغبوغ هارم بوون *bunga-bunga yang hārum baū-ña*, بغبوغ بغبوغ بغبوغ بغبوغ بغبوغ بوون *bunga-bunga yang semerbak-lah baū-ña*.

EMBÉGUINER (s'), v. pron., s'infatuer, منجادی گیل اتس سواتو فرکار *men-jādi gīla ātas suātu porkāra*. S'embéguiner d'une femme, منجادی گیل براهی اکن سورغ فرمئون *men-jādi gīla berāhi ākan sa-ōrang perampūan*.

EMBELLI, E, part. pas. du v. embellir, منجادی جادی یسی *jādi bīsey*, هیس *hīyas*, یغ دهیاسی *yang di-hīyās-i*.

EMBELLIR, v. a., orner, میسینکن *mem-bīsey-kan*, مغهیس *merg-hīyas*, مغهیسینکن *merg-hīyas-kan*.

EMBELLIR, v. n., devenir beau, منجادی ایلک *men-jādi ēloḳ*, منجادی یسی *men-jādi bīsey*, منجادی باکس *men-jādi bāgus*.

Loc. prov. Ne faire que croître et embellir, منجادی لبه بسر *sa-nan-tiāsa men-jādi lebèh besàr dān lebèh ēloḳ*.

EMBELLISSEMENT, s. m., 1°, action d'embellir, حال میسینکن *hāl mem-bīsey-kan*, حال مغهیس *hāl merg-hīyas*, فغهیاسن *perg-hīyās-an*. 2°, ornement, فرهیاسن *per-hīyās-an*.

EMBÊTER, v. a., ennuyer, fatiguer, مبرى کسل *mem-brī sūsah*, مبرى کسل *mem-brī kesàl*.

EMBLAVER, v. a., ensementer, منبوری *menabūr-i*, میاتی *mem-ba-yāt-i*. — une terre, منبوری تانه *menabūr-i tānah*. — une terre élevée en y semant du riz, منکالی *menu-gāl-i*.

EMBLÉE (D'), loc. adv., tout d'un coup, دغن لکس *sa-kālī*, دغن *dergan lekàs*. Prendre d'emblée, مغمبل منکالی *merg-ambil sa-kālī*.

EMBLÉMATIQUE, adj., دغن اقام *dergan upāma*, دغن عبارة *dergan ibārat*, مجازی *mejāzi*.

EMBLÈME, s. m., اقام *upāma*, مجاز *mejāz*, عبارة *ibārat*, علامة *alāmat*. L'ancre est l'emblème de l'espérance, ساوه ایت اقام فغهرافن *sāuh itu upāma perg-harāp-an*. — de la royauté, علامة کرجان *alāmat karajān*.

EMBOÎTEMENT, s. m., état de deux choses qui s'emboîtent l'une dans

l'autre, فري اد ماسق سواتو دالم لاين *pri ada māsuk suātu dālam lāin*.

EMBOÏTER, v. a., ماسقن سواتو دالم *me-māsuk-kan suātu dālam* يڭ لاين *yang lāin*. — une caisse dans une autre ماسقن سواتو قى دالم قى يڭ لاين *me-māsuk-kan suātu peti dālam peti yang lāin*.

s'EMBOÏTER, v. pron. سواتو ماسق *suātu māsuk dālam* يڭ لاين *yang lāin*.

EMBOÏTURE, s. f., l'endroit où les choses s'emboîtent, سواتو ماسق تفت *tampat māsuk suātu dālam yang lāin*.

EMBONPOINT, s. m., كموڭن *ka-ge-mūk-an*, فري گمق *pri gemük*. Avoir de l'embonpoint جادى گمق *jādi gemük*, جادى تبن *jādi tambun*. Donner de l'embonpoint مشگمقن *meng-gemük-kan*, منجاردى *menam-bun-kan*. Perdre son —, منجاردى *men-jādi kūrus*. Faire perdre l'embonpoint مشگورسكن *mengūrus-kan*.

EMBOSSAGE, s. m., فري كفل يڭ *pri kapāl yang di-ālang-kan*.

EMBOSSER, v. a., t. de mar., faire présenter le travers à un vaisseau, مغالغكن *meng-ālang-kan kapāl*.

EMBOUCHÉ, E, part. pas. du v. emboucher, un instrument de musique, دتيف *di-tiup*.

Fig. Personne mal embouchée, اورغ يڭ فركتاءنن كاسر اداڭ *orang*

yang per-katā-an ŋa kāsar adā-ŋa.

EMBOUCHER, v. a., un instrument de musique, en tirer des sons, مينيف *meniup*. — la trompette, مينيف *meniup nafiri*.

EMBOUCHURE, s. f., d'un instrument, هوجڭ يڭ ماسق دموت *hujung yang māsuk di-mūlut*, لوبڭ تيف *lobang tiup*. — d'une flûte لوبڭ تيف *lobang tiup bangsi*.

EMBOUCHURE d'une rivière, كوال *kuwāla*, موار *muwāra*. — de la rivière de Johore, كوال جوهر *kuwāla jōhor*.

EMBOURBÉ, E, part. pas. du v. embourber, يڭ دالم كوبڭ *yang dālam kūbang*, يڭ دالم لجه *yang dālam le-xàh*, بركوبڭ *ber-kūbang*.

EMBOURBER, v. a. ماسقن دالم لفر *me-māsuk-kan dālam lumpur*, مشهنتر ككوبڭ *meng-hantar ka-kūbang*. — une voiture, مشهنتر كريت *meng-hantar karēta ka-dālam kūbang*.

EMBOURBER, fig., engager dans une mauvaise affaire, ماسقن دالم *me-māsuk-kan dālam pe-karjā-an yang sūkar*.

EMBOURSER, v. a., مموبه دالم قندى *mem-būbuh dālam pundi*, مشغدغكن *mengandung-kan*. — de l'argent, مشغدغكن اوغ *mengandung-kan uwang*.

EMBRANCHEMENT, s. m., تفت ثوقت *tampat pōkok ber-xābang*.
— de deux chemins تفت جالن *tampat jālan ber-simpang*,
فرسغاغن جالن *per-simpāng-an jālan*.

EMBRASÉ, E, part. pas. du v. embraser, يغب باكر *yang bākar*, نالا *ñāla*,
بريال *ber-ñāla*. Maison embrasée,
رومه يغب اد باكر *rūmah yang ada bākar*. Charbons embrasés, بار *bāra*.
Cœur — هاتي فانس *hāti pānas*.

EMBRASEMENT, s. m., كيكارن *ka-bakār-an*, هغوسن *hangūs-an*, كليورن
ka-layūr-an. — d'une maison,
كيكارن رومه *ka-bakār-an rūmah*.

EMBRASEMENT, combustion politique, غوغا *gawgā*, هرهار *haru-hāra*.

EMBRASER, v. a., mettre en feu, مباره اثي *mem-bākar*, مناره اثي *menā-ruh āpi*, ميلان *me-ñālā-kan*. —
une ville, مباره نكري *mem-bākar nagri*.

S'EMBRASER, v. pron., باكر *bākar*,
مبال *me-ñāla*.

S'EMBRASER pour une femme,
براهي اكن فرمغون *berāhi ākan per-ampūan*.

EMBRASSADE, s. f., حال اورغ برثلث *hāl ōrang ber-pelùk*.

EMBRASÉ, E, part. pas. du v. embrasser, فلتق *pelùk*, داکف *dākap*.

EMBRASSEMENT, s. m., action d'embrasser, حال ملتق *hāl memelùk*,
حال منداکف *hāl men-dākap*.

EMBRASSEMENTS, conjonction de l'homme et de la femme, جماع *jimā*,
ستوبه *sa-tūbuh*.

EMBRASSER, v. a., ملتق *memelùk*,
منداکف *men-dākap*. — de tout son
cœur ملتق دغن سکف هاتي *memelùk dergan sa-genāp hāti*. Elle em-
brassa et baisa son enfant, اي ملتق *āi memelùk men-xiūm ānak-ña*.

EMBRASSER, ceindre, entourer,
مغلليشي *mengulitīng-i*. Le ciel em-
brasse la terre, لاغت ايت مغلليشي *lāngit itu mengulitīng-i būmi*.

EMBRASSER un parti, ماسق *mā-suk*. — une religion, ماسق اکام *mā-suk agāma*.

S'EMBRASSER, mutuellement,
برفلغلون *ber-pelùk-pelùk-an*.

EMBRASURE, s. f., de fenêtre,
لوبغ جنديل *lōbang jandēla*. — de
porte, لوبغ فتو *lōbang pintu*.

EMBRASURE, ouverture pour le
canon, کربغ مريم *garbang mariam*,
تنگافن مريم *tingkāp-an mariam*.

EMBRENER, v. a., ممبرقن *mem-bērak-kan*.

EMBROCHÉ, E, part. pas. du v. embrocher, ترفافق *ter-pāxak*. Une
volaille embrochée, هيام يغب ترفافق *hāyam yang ter-pāxak*.

EMBROCHER, v. a., مامچق *me-māxak*. — de la viande, مامچق *memāxak dāgīng*.

EMBROUILLÉ, E, part. pas. du v. embrouiller, en désordre, کوست *kūsut*. Discours —, بچار یغ کوست *bixāra yang kūsut*. — obscurci, گلف *gelap*, کابر *kābur*.

EMBROUILLEMENT, s. m., confusion, فري کوست *prī kūsut*.

EMBROUILLER, v. a., mettre de la confusion, مغوسکن *mengūsut-kan*.

EMBROUILLER, obscurcir, مشکلفکن *meng-gelap-kan*.

S'EMBROUILLER, v. pron., devenir confus, mêlé, منجادی کوست *men-jādi kūsut*.

EMBRUMÉ, E, part. pas. du v. embrumer, ردف *radup*, بردف *ber-radup*, برکابت *ber-kābut*, ترسورم *ter-sūram*.

EMBRYON, s. m., fœtus naissant, منی یغ بلم جادی اورغ *jenīn*, منی یغ *menī yang belum jādi* اتو بناتغ *ōrang ātaw binātang*.

EMBRYON des fruits, des plantes, etc.طلع *tela* بيجی یغ مول *biji yang mūla*.

EMBÛCHE, s. f., ادغ *adang*. Dresser des embûches, مغادغ *meng-adang*. Qui dresse des embûches, فغادغ *peng-adang*.

EMBUSCADE, s. f., ادغ *adang*, هنتی *hintey*, برادغ *tampat ber-*

adang, تمغت برهنتی *tampat ber-hintey*. Etre en —, برادغ *ber-adang*, برهنتی *ber-hintey*, براندف *ber-endap*. Se mettre en —, مغهنتی *meng-hintey*, مغندف *meng-endap*.

EMBUSQUER, v. a., مبوبه دمغت *mem-būbuh di-tampat ber-adang*. — des soldats derrière un village pour surprendre l'ennemi, مبوبه سلدادو دبلاکغ دوسن هندق *mem-būbuh soldādo di-blākang dūsun hendak meng-adang mūsuh*.

S'EMBUSQUER, v. pron., se mettre en embuscade, مغهنتی *meng-hintey*, مغندف *meng-endap*.

ÉMERAUDE, s. f., زمرد *zemrud*, ثمرات هیجو *permata hējaw*.

ÉMERGENT, E, adj. Rayon —, سینریغ تر فنجی *sinar yang ter-panxar*.

ÉMÉRITE, adj., retraits, یغ منغکلکن *yang menīnggal-kan jawāt-an hendak hādip dengan senāng*.

ÉMERSION, s. f., réapparition d'une planète en sortant de l'ombre qui l'éclipsait, بهارو حال بتغ اد کلھاتن *hāl bintang ada kalihāt-an bahāru kamudī-an deri grahāna*.

ÉMERVEILLÉ, E, part. pas. du v. émerveiller, حیران *heirān*, کحیران

ka-heirān-an, چغغ *xengang*, ترجغغ *ter-xengang*.

ÉMERVEILLER, v. a., étonner, معجيرانکن *meng - heirān - kan*, منچغغکن *men-xengang-kan*.

S'ÉMERVEILLER, حيران *heirān*.

ÉMÉTIQUE, s. m., اوبت مته *ōbat muntah*.

ÉMETTRE, v. a., mettre en circulation, ملکوکن *me-lakū-kan*.

ÉMETTRE, produire au dehors, مغلورکن *mergalūar-kan*.

ÉMETTRE, exprimer, مغتاکن *mengatā-kan*.

ÉMEUTE, s. f., کمر *gampar*, هرهار *gegēr-an*, غوغا *gawqā*, هرهار *haru-hāra*, هر بیرو *haru-bīru*, ایغربغر *ingar-bingar*.

ÉMIETTER, v. a., مرید *me-rē-mah-rēmah*, مراده *me-rāpih*, *me-rāpuh*. — du pain, روتی *me-rēmah-rēmah rōti*.

ÉMIGRATION, s. f., 1°, action d'émigrer, حال برقنده *hāl ber-pin-dah*, حال منغکلکن نکری *hāl meninggal-kan nagri*, قندهان *pin-dāh-an*. 2°, état des personnes émigrées, حال اورغ یغ سده لاری *hāl ōrang yang sudah lāri deri-pada nagri-ña*.

ÉMIGRÉ, E, part. pas. du v. émigrer, اورغ یغ منغکلکن نکری *ōrang yang meninggal-kan nagri-ña*, اورغ یغ

لاری درقده نکری *ōrang yang lāri deri-pada nagri-ña*.

ÉMIGRER, v. n., منغکلکن نکری *meninggal-kan nagri-ña*, لاری درقده نکری *lāri deri-pada nagri-ña*.

ÉMINCER, v. a., couper de la viande par tranches, مشهیرس داغ *meng-hiris dāgig*.

ÉMINENCE, s. f., monticule, lieu élevé, بوسه *būsut*, فوسو *pūsu*, تمفت *tampat tinggi*, کتغکین *ka-tinggi-an*, فنچق *punxak*. Se tenir sur une —, بردیروی داتس تمفت تغکی *ber-diri di-atas tampat tinggi*.

ÉMINENCE, titre de dignité, کبسان *ka-besār-an*, کملیان *ka-mulīā-an*. Son —, کملیانن *ka-mulīā-an-ña*.

ÉMINENT, E, adj., élevé, تغکی *tinggi*, ترتغکی *ter-tinggi*.

ÉMINENT, excellent, supérieur, بسر *besār*, مهابه تغکی *mahā tinggi*, آلی *ālī*, مهابه ملی *mahā mulīa*. Un homme —, اورغ بسر *ōrang besār*, اورغ یغ مهابه ملی *ōrang yang mahā mulīa*.

ÉMIR, s. m., امیر *amīr*. — al-moumenin (chef des croyants), امیر المومنین *amīr el-mūmenīn*. — al-moslemin (chef des musulmans), امیر المسلمین *amīr el-muslimīn*.

ÉMISSAIRE, s. m., فوره *pe-sūruh*, سروهه *surūh-an*. —, سولو *sūlu*, فولو *peñūlu*.

ÉMISSION, s. f., action d'émettre, de pousser dehors, حال مغلورکن *hāl mēgalūar-kan*, حال ممنچرکن *hāl memanxar-kan*.

ÉMISSION, action de mettre en circulation, حال ملکون *hāl me-lakū-kan*. — de papier-monnaie, حال ملکون وڭ قرطاس *hāl me-lakū-kan wang kartās*.

EMMAGASINAGE, s. m., حال مبوبه *hāl mem-būbuh di-godōng*.

EMMAGASINER, v. a., مبوبه دڭدڭ *mem-būbuh di-godōng*, مشغولکن *mergumpul-kan ka-dālam jelāpang*. — des marchandises, مبوبه دڭاڭن دڭدڭ *mem-būbuh dagāng-an di-godōng*. — du blé dans un grenier, کڭدم کڭدام مشغولکن *mergumpul-kan gundum ka-dālam jelāpang*.

EMMAILLOTTÉ, E, part. pas. du v. emmailloter, تربيت *babūt*, تربيت *ter-babūt*. Un enfant — de langes, کڭانق يڭ تربيت دڭن لڭن *kānak yang ter-babūt dengan lampin*.

EMMAILLOTTER, v. a., مبيت *mem-babūt*, مبوبه دالم کڭاين لڭن *mem-būbuh dālam kāin lampin*.

EMMANCHER, v. a., mettre un manche, مبوبه هولو قد ڭرکاکس *mem-būbuh hulu pada perkākas*. — un couteau, مبوبه هولو قد ڭيسو *mem-būbuh hulu pada pisaw*.

EMMÊLER, v. a., مغوستکن *merg-ūsut-kan*, ميبيلسکن *mem-bīlas-kan*. — du fil, مغوستکن بنڭ *mergūsut-kan benang*. — les cheveux, ميبيلسکن رمت *mem-bīlas-kan rambut*.

EMMÉNAGER, v. n., مڭخ حال رومه *memegāng hāl rūmah tangga*, مغاڭرن سکل ڭرکاکس درومه *merg-ātur-kan segala perkākas di-rūmah*.

EMMENER, v. a., مبالو لالو *mem-bāwa lālu*, مغهڭتر *merg-hantar*.

EMMENOTTER, v. a., mettre des fers aux pieds ou aux mains, ماسڭ *memāsang*, مبلڭڭو *mem-belunggu*.

EMMIELLE, v. a., ملولت دڭن اير *me-lūlut dengan āyer mādu*, منچمڭر دڭن اير مادو *men-xampur dengan āyer mādu*.

ÉMOI, s. m., chagrin, inquiétude, سوسه هاتي *sūsah hāti*, شغل *šugul*.

ÉMOLLIENT, E, adj., يڭ ملبتکن *yang me-lembut-kan*, يڭ ملبتکن *yang me-lembik-kan*.

ÉMOLUMENT, s. m., profit, انتڭ *untung*, ڭندڭاتڭن *pen-dapāt-an*, ڭرلباڭن *per-ulēh-an*, ڭرلباڭن *per-labā-an*.

ÉMONDER, v. a., les arbres, مرتڭ *me-ranting*, مرتڭ *me-ranxung*, مڭڭنتڭ *merg-gunting*.

ÉMONDER les grains, مپوڭي *me-nūxi*.

ÉMONDES, s. f. pl., branches coupées en émondant, رنتخ *ranting*, رنتخ رنتخن *ranting-ranting-an*.

ÉMONDEUR, s. m اورغ فرنج *ōrang pe-ranxung*.

ÉMOTION, s. f., دهشة *dahšat*, ککجوتن *ka-gentār-an*, ککجوتن *ka-kejūt-an*, خنت *xinta*.

ÉMOTION, sédition, trouble, کمر *gampar*, هرهار *haru-hāra*.

ÉMOUCHER, v. a., chasser les mouches, مغهالو *mergīpas*, مغهالو لالت *merg-hālaw lālat*.

ÉMOUCHOIR, s, m., کفش *kīpas*, تمقارن لالت *tampār-an lālat*, تمقارن پامق *tampār-an nāmuk*.

ÉMOUDRE, v. a., aiguiser, مغاسه *merg-āsah*, منچانی *men-xāney*. Pierre à —, باتو مغاسه *gurinda*, باتو مغاسه *bātu perg-āsah*.

ÉMOULEUR, s. m., توکغ مغاسه *tūkang perg-āsah*.

ÉMOUSSÉ, E, part. pas. du v. émousser, کورغ تاجم *tumpul*, کورغ تاجم *kūrang tājam*. Glaive —, قدغ تاجم *pedang tumpul*.

ÉMOUSSÉ, énérvé, insensible, کورغ راس *kūrang rāsa*. Esprit —, بوده *bōdoh*, بیل *bebāl*.

ÉMOUSSER, v. a., منغلکن *menumpul-kan*, مغورغن تاجم *mergūrang-kan tājam*.

ÉMOUSSER, énérvé, affaiblir, ملهکن *me-lemāh-kan*. — le goût, ملهکن راس *me-lemāh-kanrasā-ña*. — l'esprit, مبودهکن بودی *mem-bōdoh-kan būdi*.

ÉMOUVOIR, v. a., mettre en mouvement, مشرککن *merg-gerāk-kan*. — le cœur, مشرککن هاتی *merg-gerāk-kan hāti*. — attendrir, ملبتکن هاتی *me-lembūt-kan hāti*.

ÉMOUVOIR, causer du trouble dans l'âme, مغهارو *merg-hāru*.

ÉMOUVOIR la bile, faire mettre en colère, مارهکن *me-mārah-kan*.

EMPAILLÉ, E, part. pas. du v. empailler, تر بیت دغن مرغ *ter-babāt dergan merang*, دبلت دغن جرای *di-balīt dergan jerāmi*. Chaise empaillée, کرسی مرغ *krusī merang*. Oiseaux empaillés, بورغ یغ کولتن فاسغ *būrung yang kūlit-ña pāsang*, بورغ یغ کولتن دایسی دغن کافس *būrung yang kūlit-ña di-īsi dergan kāpas*.

EMPAILLER, v. a., garnir de paille, ممبت دغن مرغ *mem-babāt dergan merang*, ممبت دغن جرای *mem-balīt dergan jerāmi*.

EMPAILLER des oiseaux, ماسغ کولت بورغ *memāsang kūlit būrung*, مرقان کولت بورغ شمرت روغ یغ سدی *me-rupā-kan kūlit būrung seperti rūpa yang sadīa itu*.

EMPALEMENT, s. m., حال مپول *hāl meñūla*, قپلان *peñulā-an*, سلاان *sulā-an*.

EMPALER, v. a., مپول *meñūla*, مپلان *meñulā-kan*. Son corps fut empalé, مک بدن دسلاکن *maka badān-ña di-sulā-kan*.

EMPAN, s. m., جشکل *jangkal*. Haut d'un — au dessus de terre, تیگین سبجشکل در بومی *tinggī-ña sa-jangkal deri būmī*. Large d'un —, لبار-ña سبجشکل *lēbar-ña sa-jangkal*. Mesurer à l'empan, منجشکل *men-jangkal*, مشهورک دغن جشکل *merg-hūkur dengan jangkal*.

EMPANACHER, v. a., garnir de panaches, مغپاسی دغن جبل *meng-hiyās-i dengan jambul*.

EMPAQUETÉ, E, part. pas. du v. empaqueter, بر بنگکس *ber-bungkus*, بنگکس *bungkus*.

EMPAQUETER, v. a., ممبکس *mem-bungkus*, ممبکسکن *mem-bungkus-kan*.

EMPARER (S'), v. pron., ممپای *mem-puñā-i*, ممپاکن *mem-puñā-kan*, مشبل دغن کرس *merg-ambil dengan krās*.

S'EMPARER, dominer, asservir, مشالکَن *menalok-kan*, مغالکَن *meng-ālah-kan*. S'emparer d'une ville, مغالکَن نگری *meng-ālah-kan nagrī*.

EMPÂTER, v. a., remplir de pâte, ممبوده بوبر *mem-būbur*, ممبوده بوبر *mem-būbur*, ملندرَن *me-lindir-kan*.

EMPÊCHÉ, E, part. pas. du v. empêcher, تگه *tegāh*, ترته *ter-tegāh*, سگت *sangkut*, ترساکت *ter-sākat*.

EMPÊCHEMENT, s. m., فَنکاهن *pe-negāh-an*, کسکاتَن *ka-sakāt-an*. — au mariage, لراغن نکاح *larāng-an nikāh*.

EMPÊCHER, v. a., منگه *menegāh*, منگهکن *menegāh-kan*, مپگت *me-ñangkut*, مپاکت *meñākat*, مشبب *meng-hambat*. — quelqu'un de faire une mauvaise action, منگهکن *menegāh-kan* اورغ درود فرپواتن یغ جاهت *ōrang deri-pada per-buāt-an yang jāhat*.

S'EMPÊCHER, v. pron., مناهن دیری *menāhan dirī*. Il ne peut pas s'empêcher, تیاد ای دافت اکَن مناهن درین *tiāda ia dāpat ākan menāhan dirī-ña*.

EMPELOTER, v. a., منوکل *menūkal*, ملیکس *me-līkas*. — du fil, منوکل *menūkal benang*.

EMPEREUR, s. m., مہراج *maha-rāja*, سلطان *sultān*, سسونن *susūnan*, راج *rāja*. — de Sourakarta, سسونن *susūnan sūrakarta*. — de Chine, راج نگری چین *rāja nagrī xīna*.

EMPESER, v. a., mettre de l'empois,
مناره ایر کنجی *menāruh āyer kanji*,
مزمدمکن دالم ایر کنجی *me-rendam-kan dālam āyer kanji*.

EMPESTER, v. a., منجشکتکن *men-jangkit-kan*.

EMPESTER, répandre une mau-
vaise odeur, بوسق *būsuk*, بر بوسق *ber-būsuk*.

EMPÊTREER, v. a., lier la jambe,
مشکیت کاکي *merg-ikat kākī*.

EMPÊTREER, embarrasser, مبري *mem-brī sūsah*.

EMPHASE, s. f. Parler avec —,
برکات دغن یغ کرس *ber-kāta degan yang krās*.

EMPHATIQUE, adj., یغ کرس *yang krās*, یغ تکه *yang teguh*. Parole —,
فرکتان یغ کرس *per-katā-an yang krās*. Style —, کراغن سورت یغ تکه *karāng-an sūrat yang teguh*.

EMPHYTÉOSE, s. f., bail à longues
années, فرجنجین سیوئد باق تاهن *per-janjī-an sēwa pada bāñak tāhun lamā-ña*, فاجق فساك *pājak pusāka*.

EMPIERRER, v. a., ممبوه باتو سلافس *mem-būbuh batu sa-lāpis*. — un
chemin, ممبوه باتو سلافس دجالن *mem-būbuh batu sa-lāpis di-jālan*.

EMPIÉTER, v. a., مغبل *merg-ambil*. — une brasse sur le champ
de riz d'un autre, مغبل ساوه اورغ *merg-ambil sā-*

wah orang lain suātu depa lebar-ña. — sur le droit d'autrui, مغبل
حق اورغ لاین *merg-ambil hak orang lain*.

EMPILÉ, E, part. pas. du v. em-
piler, تمبن *tambun*, برتمبن *ber-tam-
bun*, تند *tindih*, برتند *ber-tindih*.
Des morceaux de bois empilés,
باتغ کایو یغ برتند *bātang kāyu yang ber-tindih-tindih*.

EMPILER, v. a., منبن *menambun*,
menimbun, منبنکن *menambun-kan*,
منبن منند *menindih*. — du bois,
menambun kāyu. — du bois de
sandal, منبنکن چندان *menambun-kan xendāna*.

EMPIRE, s. m., domination, mo-
narchie, سلطانه *sultānet*, کرجان *ka-rajā-an*. Parvenir à l'empire,
منجادی سلطان *men-jādi sultān*,
جادی مهرج *jādi maha-rāja*.

EMPIRE, puissance, autorité, فرته
parentah. Sous l'empire de, دباوه
فرته *di-bāwah parentah*.

EMPIRE, ascendant, influence, کواس
kuwāsa. Qui a de l'empire sur,
یغ برکواس انس *yang ber-kuwāsa atas*.

EMPIRER, v. a., faire devenir
pire, منجديکن له جاهت *men-jadī-
kan lebèh jāhat*, ملهکن جاهتن
me-lebèh-kan jāhat-ña, منجديکن
له فایه *men-jadī-kan lebèh pāyah*.

EMPIRER, v. n., devenir pire,
منجادی له جاهدت *men-jādi lebèh*
jāhat, منجادی له فايه *men-jādi*
lebèh pāyah. Sa maladie empire,
له منجادی له ساکتی *sākit-ña men-*
jādi lebèh.

EMPIRIQUE, adj., یغ تورت بیسان
yang tūrut biasā-ña, یغ تورت تجرب *yang tūrut tejrib*. Médecin —,
دوکن یغ مشباتی اورغ بوکن تورت فتهوئن
dūkun yang ملاینکن تورت تجرب *merg-obāt-i*
orang bukan tūrut
peng-a-tahū-an me-lāin-kan tūrut
tejrib, دوکن یغ تباد تاهو مشباتی
dūkun yang tiāda tāhu merg-
obāt-i.

EMPLACEMENT, s.m., تمفت *tampat*,
تمفت لایق اکن *tampat laīk ākan*.
Chercher un — propre à y cons-
truire le palais du roi, منجاری
تمفت لایق اکن دفر بوتن استان راج ایت
men-xahāri tampat laīk ākan
di-per-būat-ña astāna rāja itu.

EMPLACEMENT, action de placer,
هاله ممبوه *hāl mem-būbuh*.

EMPLÂTRE, s. m., تمفل *tampal*,
تمفالن *tampāl-an*. Appliquer un —,
منمفلکن اوبت *menampal-kan obat*,
ممبوه تمفل *mem-būbuh tampal*.

EMPLÂTRE, fig., personne sans
vigueur, اورغ مالس *orang mālas*,
اورغ یغ تباد برکون *orang yang tiāda*
ber-gūna.

Loc. prov. Mettre un — sur une
jambe de bois, کدارم لوت *mem-būang gāram ka-dālam lāut*.

EMPLETTE, s. f., 1°, achat, بلیئن
beli-an, ثمبلیئن *pem-beli-an*. 2°,
chose achetée, کبلیئن *ka-beli-an*.

Voici mon —, هو این کبلیئن *bakwa*
ini ka-beli-an-ku.

EMPLIR, v. a., مغیسی *merg-isi*,
ممنه *memenùh*. — un tonneau, مغیسی
تغ *merg-isi tong*. — un sac de blé,
مغیسی سواتو کارغ دغن کندم *merg-isi*
suātu kārong dengan gundum.

S'EMPLIR, v. pron., منجادی ایسی
men-jādi isi, منجادی فنه *men-jādi*
penùh.

EMPLOI, s. m., usage, استعمال
istimāl, فرگنآن *per-gunā-an*. Faire
un bon — de quelque chose, ماکي
مغیسی دغن سفرتین *memākey dengan se-*
perti-ña. Faire — d'argent, ممبلنجاکن
وغ *mem-belanjā-kan wàng*.

EMPLOI, charge, office, جوانن
jawāt-an, جباتن *jabāt-an*, خدمة
kedmat, فکلاغن *pegāng-an*. Entrer
dans un —, ماسق جوانن *māsuk*
jawāt-an. Chacun remplissant son
—, ماسق مغرجاکن جوانن *māsing-*
māsing mergarjā-kan jawāt-an-ña.
Renvoyer quelqu'un d'un —, ممچتکن
درود جوانن *memexāt-kan deri-*
pada jawāt-an-ña. Sans —, تباد
تباد فکلاغ جوانن *tiāda pegàng jawāt-an*.

EMPLOYÉ, E, part. pas. du v. employer, استعمال ترفاکی *ter-pākey*, *istimāl*, دایاکن *di-upayā-kan*.

EMPLOYÉ, s. m., qui a un emploi, قنجاوت *pen-jāwat*, قنجاوت *pen-jābat*, یغ فکخ جوانن *yang pegang jawāt-an*.

EMPLOYER, v. a., faire usage, ماکي *memākey*, ممبرکان *mem-per-gunā-kan*, مغستعمالکن *meng-istimāl-kan*. — de l'argent pour une bonne fin, ماکي و غ دغن مقصود یغ *memākey wāng dēngan mak-šūd yang bāik*. Employez bien votre temps, هندقله اغکو فرکان و قوم *hendak-lah angkaw per-gunā-kan waktū-mu*. — des moyens, مغفیاکن *meng-upayā-kan*. — la violence envers quelqu'un, مغدکاهی اورغ *meng-gagāh-i orang*.

EMPLOYER, donner de l'occupation. — quelqu'un, ممبری کرج فد اورغ *mem-brī karja pada orang*.

s'EMPLOYER, v. pron., مشهباکن *meng-usahā-kan diri-ña*.

EMPLUMÉ, E, part. pas. du v. emplumer, بر بولو *ber-būlu*.

EMPLUMER (S'), v. pron., fig., s'enrichir, منجادی کای *men-jādi kāya*. S'emplumer, s'engraisser, منجادی گم *men-jādi gemuk*.

EMPOCHER, v. a., مبوبه دالم قندی *mem-būbuh dālam pundi*, مغنغد

mergandung. — de l'argent, مبوبه *mem-būbuh wāng dālam pundi*.

EMPOIGNÉ, E, part. pas. du v. empoigner, فکخ *pegang*, چافی *xāpey*, تر تگکف *ter-tangkap*.

EMPOIGNER, v. a., مگخ *memegang*, منگکف *menangkap*, منچافی *men-xāpey*, مغگخ *meng-genggam*. — un objet, مگخ سواتو بارغ *memegang suātu barang*. Empoignez cet homme, تغکفله اورغ ایت *tangkap-lah orang itu*.

S'EMPOIGNER, v. pron., د فکخ *di-pegang*. Le couteau s'empoigne par le manche, فیسو د فکخ اوله هلون *pisaw di-pegang ūleh hulū-ña*.

S'EMPOIGNER mutuellement, بر فکخ فکخ *ber-pegang-pegang-an*, بر تغکف تغکف *ber-tangkap-tangkap-an*.

EMPOIS, s. m., کنجی *kanji*, ایر *āyer kanji*. Cet — est trop liquide, ایر کنجی ایت تر لالو چایر *āyer kanji itu ter-lālu xāer*.

EMPOISONNÉ, E, part. pas. du v. empoisonner, یغ سده ماکن راجن *yang sudah mākān rāxun*. Criss —, کرس یغ براوش *kris yang ber-ūpas*. L'haleine de cet homme est empoisonnée, نفس اورغ ایت برسق *nefas orang itu būsuk*.

EMPOISONNEMENT, s. m., حال ممبری ماکن راجن *hāl mem-brī mākān*

rāxun. — de l'eau pour prendre le poisson, *حال منوب ایر* *hāl menūba āyer.*

EMPOISONNER, v. a., donner ou mettre du poison, *میری ماکن راجن* *mem-brī mākan rāxun*, *مرچونی* *me-raxūn-i.* — une arme, *مغیغه* *meng-īpoh senjāta*, *مبویه* *mem-būbuh ipoh pada senjāta*, *ایفه قد سنجات* *mem-būbuh ūpas pada senjāta.* — l'eau pour prendre le poisson (avec le tuba), *منوب ایر* *menūba āyer.* — l'air, *مبوسقن هوا* *mem-būsuk-kan hawā.*

EMPOISONNEUR, EUSE, s., *اورغ یخ* *orang yang mem-brī mākan rāxun*, *هباتن* *orang hobāt-an.*

EMPOISONNER, v. a., *مبویه ایکن ۲* *mem-būbuh kēl dālam kōl atodālm sūgi* *ikan-ikan kexil dālam kūlam ātaw dālam sūngēy.*

EMPORTÉ, E, part. pas. du v. emporter, *باو* *bāwa*, *اغکت* *angkat*, *تراغکت* *ter-angkat*, *تراهبل* *ter-ambil.* — par les vagues, *دباو اوله ابق* *di-bāwa ūleh ombak.* — par le vent, *دلریکن اغن* *di-larī-kan āngin.* Homme —, violent, *اورغ ماره* *orang mārāh*, *فرکوسر* *per-gūsar.*

EMPORTEMENT, s. m., mouvement de colère, *کمرهن* *ka-marāh-an*, *نگسارن* *ka-gusār-an.*

EMPORTER, v. a., enlever d'un lieu, *مباو کلور* *mem-bāwa ka-lūar*, *مغشکت* *mem-bāwa lālu*, *مغبل* *meng-ambīl*, *منجاوهکن دغن مباو* *men-jāuh-kan dergan mem-bāwa.* Il emporta l'argent, *مک دبوپاله وغ ایت کلور* *maka di-bawa-nā-lah wang itu ka-lūar.* Emportez votre lit, *اغکتله تيلم* *ang-kat-lah tilam-mu.* Ce remède emporte la fièvre, *اوبت ایت مغیلشکن* *obat itu meng-hīlang-kan demam.*

EMPORTER une ville, *مغالهن نگری* *meng-ālah-kan nagrī.*

Loc. prov. Autant en emporte le vent, *ماین اغن* *māin āngin.* La forme emporte le fond, *خبر* *indah kabar deri rūpa.*

L'EMPORTER sur, *جادی له بایق* *jādi lebeh baik.* Le diamant l'emporte sur les autres pierres précieuses, *درد* *bātu intan itu lebeh baik deri-pada segala permāta.*

S'EMPORTER, v. pron., se mettre en colère, *منجادی ماره* *men-jādi mārāh*, *منجادی کوسر* *men-jādi gūsar.* Cheval qui s'emporte, *کود* *kūda yang tiada dapat di-tahān-i.*

EMPOTER, v. a., محبوبه دالم بلاغ *mem-būbuh dālam belāga*, محبوبه دالم تمغاین *mem-būbuh dālam tempāyan*. — des confitures, محبوبه دالم منیس *mem-būbuh manis-an dālam belāga*. — un arbuste, منانم تمانم دالم تمغاین *menānam tanām-an dālam tempāyan*.

EMPOURPÉ, E, part. pas. du v. empourprer, برورن اوغو *ber-warna ūgu*.

EMPOURPREB, v. a., منچلف اوغو *men-xeləp ūgu*, مبری ورن اوغو *mem-brī warna ūgu*.

EMPREINDRE, v. a., imprimer une figure sur, منچیتق *men-xītaq*, منرا *menerā*, منچف *men-xəp*, منکن ماسق *menekən māsuk*. — un sceau sur la cire, منچیتق چف ددالم لیلن *men-xītaq xəp di-dālam līlīn*. — un cachet sur du papier, محبوبه چف *mem-būbuh xəp atas kartās*.

EMPREINT, E, part. pas. du v. empreindre, چیتق *xītaq*, تترتا *ter-terā*, ترچف *ter-xəp*.

EMPREINTE, s. f., impression, بکس *bakàs*. — d'un sceau, بکس چف *bakàs xəp*. — des pas, بکس کاک *bakàs kākī*, ججق *jejək*.

EMPREINTE, marque, تند *tanda*. — du doigt de Dieu, تند قدرة الله *tanda koderat allah*.

EMPRESSÉ, E, part. pas. du v. empresser, یغ راجن *yang rājīn*, برسکوه *gūpuh*, براساه *ber-usāha*, برسکوه *ber-sigrāh*, برباغت *ber-bāngat*. Une personne empressée, کوفه اورغ *orang gūpuh*. Très —, کوفه *gūpuh-gūpuh*.

EMPRESSEMENT, s. m., فغسها *peng-usahā-an*, کرچین *ka-rajīn-an*, باغتبغاتن *bāngat-bangāt-an*. Avec —, دغن لکس *dengan lekàs*, دغن بغاتن *dengan sigrāh*, دغن بغاتن *dengan bangāt-an*.

EMPRESSER (S'), v. pron., مفسهاکن *meng-usahā-kan diri-ña*, درین *ber-sigrāh-kan diri-ña*, مراجنکن درین *me-rājīn-kan diri-ña*. Qu'il s'empresse de l'acheter, مک هندقله ای مفسهاکن *maka hendaklah ia meng-usahā-kan diri-ña akan mem-belī itu*. Il s'empressa de le préparer, ای برسکوهکن درین *ia ber-sigrāh-kan diri-ña akan sediā-kan itu*.

EMPRISONNÉ, E, part. pas. du v. emprisonner, ترفنجار *ter-panjāra*, برکروشن *ber-kurūng-an*, پیغت *pīngit*.

EMPRISONNEMENT, s. m., 1°, action d'emprisonner, حال منجنراکن *hāl memanjārā-kan*, حال مبوبغ کدالم *hāl mem-būang ka-dālam panjāra*. 2°, état d'une personne emprisonnée, فری اورغ یغ ترفنجار *frī orang yeg terfanjar*.

prī ōrang yang ter-panjāra, کروغن *kurūng-an*, فسونن *pasōng-an*.

EMPRISONNER, v. a., منجران *me-manjāra*, منجران *memanjārā-kan*, منجران کدالم *mem-būang ka-dālam panjāra*, مغورنکن *meng-urung-han*, میشت *memīngit*, ماسخ *memāsong*. — un voleur, منجران *memanjārā-kan* اورغ *orang pen-xūri*. Il le fit emprisonner, دیو غنکپاله دی ایت کدالم *di-būang-kan-ñā-lah dīa itu ka-dālam panjāra*.

EMPRUNT, s. m., 1°, action d'emprunter, حال منت *hāl minta pinjam*, حال امل *hāl ambil pinjam*. 2°, chose empruntée, بارغ یغ *bārang yang di-pinjam*. Vivre d'emprunts, بلنجانکن *be-lanjā-kan wang yang di-pinjam*.

EMPRUNTÉ, E, part. pas. du v. emprunter, ترنجیم *pinjam*, ترنجیم *ter-pinjam*, یغ *yang di-pinjam*. De l'argent —, و غ یغ *wang yang ter-pinjam*.

EMPRUNTÉ, dû à, tiré de. Sa lumière ne lui est pas propre, mais empruntée, مک چپیان *maka xahayā-ñā tiāda deri-pada sendiri-ñā me-lāin-kan xahayā-ñā itu ter-pinjam adā-ñā*.

Avoir l'air EMPRUNTÉ, برمالو *ber-mālu*.

EMPRUNTER v. a., منجم *meminjam*, منت *minta pinjam*. — de l'argent, منت *minta pinjam wang*. — des livres, منت *minta pinjam kitāb*. — de, منجم *meminjam deri-pada*. Il ne veut pas rendre l'argent qu'il nous a emprunté, مک تیاد ماو ای *maka tiāda māu īa mengembali-kan wang yang di-pinjam-ñā deri-pada kita*.

EMPRUNTER, recevoir de. La lune emprunte sa lumière du soleil, بولن ایت براوله *būlan itu ber-ūleh pinjām-an xahayā-ñā deri-pada xahāya mata-hāri*. Il emprunte son autorité du roi, مک دافت *maka dāpat īa kuasā-ñā deri-pada kuāsa rāja jūga*.

EMPRUNTEUR, EUSE, s., یغ برنجیم *yang ber-pinjam*, منت *minta pinjam*.

EMPYRÉE, s. m., le plus haut des cieux, تمت دودق القدیسن *tampat dūduq el-ḡadīsīn*. —, le trône de Dieu, عرش الله *arās allah*.

ÉMU, E, part. pas. du v. émouvoir, ترکرک *ter-gerək*, هاتی *hātī*.

ÉMULATION, s. f., غيرة *geirat*,
 قریلبان *per-lumbā-an*. Donner de
 l'émulation, ممبری غيرة *mem-brī*
geirat.

ÉMULE, s., concurrent, برلب *ber-*
lumba, اورغ راجن برلب *ōrang rājīn*
ber-lumba. Un —, تڤن برلب *temàn*
ber-lumba.

ÉMULSION, s. f., ایر سوسو درفد *āyer sūsu deri-pada tum-*
buh-tumbūh-an. — du coco, سنتن
santan.

EN, prép. marquant le lieu, د *di*,
 دالم *dālam*, ددالم *di-dālam*. — Ma-
 laisie, دنگری ملايو *di-nagrī malāyu*.
 — l'air, دادر *di-udara*. — dedans,
 دالم *di-dālam*. — dehors, دلور *di-*
tūar. — haut, داتس *di-ātas*. —
 bas, دباوه *di-bāwah*. — prison, ددالم
 فنجار *di-dālam panjāra*.

EN, marquant un mouvement
 vers, ك *ka*, كغد *ka-pada*, اكن
ākan. De station — station, درفد
 سواتو فرهنتین كغد سواتو فرهنتین
deri-pada suātu per-hentī-an ka-
pada suātu per-hentī-an. Croire
 — Dieu, اكن الله *perxāya*
ākan allah.

EN, marquant le temps, فد *pada*.
 — l'année, فد تاهن *pada tāhun*.
 — tout temps, فد سكل كيك *pada*
segala kotika. — sept jours, فد
 توجه هاری لان *pada tūjuh hāri*

lamā-ña. — hiver, قد موسم دیغن
pada mūsīm dīngin.

EN, marquant la matière, درفد
deri-pada. Une coupe — or, چاون
xāwan deri-pada amās,
 چاون امس *xāwan amās*. Maison
 — pierres, رومه درفد باتو *rūmah*
deri-pada bātu, رومه باتو *rūmah*
bātu.

EN, marquant la manière, سفرت
seperti. Agir — fou, بر بوت سفرت
ber-būat seperti orang
gila. Gouverner — roi, عمرته سفرت
memarentah seperti orang
rāja, مراج *me-rāja*. Habillé —
 soldat, برفشاکي سفرت سلدادو *ber-*
pākey seperti soldādo. — boule,
 سفرت بلاتن *seperti bulāt-an*.

EN, marquant le motif, سبب *sebāb*,
 سبب دغکی *kārna*. — haine, سبب
sebāb dengki. — ma faveur, کارن
kārna hamba. — vertu d'un
 commandement, سبب سواتو فپروهون
sebāb suātu peñurūh-an.

EN, avec un participe présent, دغن
dergan, سرت *serta*. — mangeant,
 سرت ماکن *serta mākan*. — lisant,
 سرت مباح *serta mem-bāxa*. — les
 regardant il dit, سرت دلپتن اكن
serta di-lihat-
ña ākan marika-itu maka kātā ia.

Différentes manières de rendre
 en. Mettre — gage, مشکادی *meng-*

gādey. Ecrire un livre — malais, *menūlis kitāb dālam bahāsa malāyu*. Donner — échange, *menūkar-kan*. Ouvrier — cuivre, *tukang tembaga*. — conscience, *turut stahw hāti*. — droit, *turut hak*.

EN, particule relative, در *deri*, درُد *deri-pada*. J'en ai mangé, *hamba sudah makan deri itu*. Prenez-en, *ambil-lah deri-pada itu*. Je dois en parler, *hars hmb brkat*. هارس همب برکات *hārus hamba ber-kāta deri-pada itu*. Ne lui en donnez pas, *jāngan-lah angkaw brī deri-pada itu akan dia*. جاغلنه ائگو بری درُد ایت اکن

ENCÂBLURE, s. f., longueur d'un câble, de cent vingt brasses, *panjang-ña tāli sāuh*, فنچشن *sa-rātus dūa pūloh depa panjang-ña*. سراتس دو فوله دُف فنچشن

ENCADREER, v. a., maser dalm birih, *memāsang dālam birih*. — un portrait, *maser kbr dalm birih*, ماسخ کبر دالم بیره *gambar dālam birih*.

ENCAGER, v. a., mettre en cage, *mengurug-kan*, مشورغن *meñangkar*. — des oiseaux, *mengurug-kan būrug*, مشورغن بورغ

ENCAISSEMENT, s. m., action de mettre en caisse, *hāl menāruh dālam peti*. مناره دالم فتي

ENCAISSEMENT d'une rivière, *hāl menembok sūngay*, منبق سوغی *tepi xūram pada sūngay*, تفي چورم فد سوغی

ENCAISSEER, v. a., mettre en caisse, *menāruh di-dālam peti*, مناره ددالم خزانه *menāruh di-dālam kizānat*. — de l'argent, *menāruh wang di-dālam kizānat*. — un arbre, *menānam tanām-an dālam peti*, منانه تانمن دالم فتي

ENCAISSEER une rivière, *menembok sūngay*, منبق سوغی *mergarjā-kan tepi xūram pada sūngay*, مشرجاکن تفي چورم فد سوغی

ENCAN, s. m., *lėlāng*. Vendre à l'encan, *me-lėlāng*. Faire vendre des effets à l'encan, *me-lėlāng-kan bārāng-bārāng*, مليلغن *me-lėlāng-kan bārāng-bārāng*. Acheter à l'encan, *beli bārāng yang di-lėlāng*, مملي بارغ يغ ديلغ *mem-beli bārāng yang di-lėlāng*. Maison de vente à l'encan, *rūmah lėlāng*, رومه

ENCAQUER, v. a., mettre dans une caque, *mem-būbuk dālam tong*, ممبويه دالم تغ

ENCAQUER, entasser, presser, *meñesàk-kan*. — les gens dans une voiture, *mēsken aurē dālam*, ميسكن اورغ دالم

کريت *meñesāk-kan* orang dalam karēta.

ENCAUSTIQUE, s. f., چت لیلین *xāt lilin*.

ENCEINDRE, v. a., entourer, مشيکت *meng-ikat*, مغليلي *menguliling-i*, مغغ *mengepung*. Palissade qui enceint une plantation, فاكر يڭ *pāgar yang menguliling-i kebōn*.

ENCEINT, E, part. pas. du v. enceindre, دايکت *di-ikat*, دكلليي *di-kuliling-i*. Une ville enceinte de murailles, نڭري يڭ دايکت دغن تبق *nagrī yang di-ikat dengan tembok bātu*.

ENCEINTE, adj. f., بتخ *bunting*, حامل *hāmil*. Une femme — اورڭ فرمڭون يڭ بتخ *orang per-ampuan yang bunting*.

ENCEINTE, s. f., clôture, circuit, اكاتن *ikāt-an*, فرادارن *per-idār-an*, يڭ برکليڭ *yang ber-kuliling*. — d'une pièce d'eau, اكاتن کولم *ikāt-an kūlam*. — de murailles, تبق برکليڭ *tembok ber-kuliling*. — de fossés, پارت برکليڭ *pārīt ber-kuliling*.

ENCENS, s. m., parfum, دوف *dūpa*, تراويڭ *terawih*, استڭي *istanggi*, اوکف *ūkup*, لبلان *lubān*, کمنڭ *kaminñan*. Odeur d'encens, باو دوف *bāu dūpa*. Une boîte d'encens, دوف سچمبل *dūpa sa-xembul*. Brûler de l'encens, منونو

استڭي *menūnu istanggi*. Offrir de l'encens, ماسڭ فرسباهن اوکف اکوفن *memāsang per-sembah-an ūkup-ūkup-an*.

ENCENSEMENT, s. m., حال مغوکف *hāl meng-ūkup*, حال مندوف *hāl men-dūpa*, فڭکوفن *perg-ūkup-an*.

ENCENSER, v. a., مغوکف *meng-ūkup*, مندوف *meng-ūkup-i*, فڭکوفی مذج *men-dūpa*. — l'autel, مغوکفی مذج *meng-ūkup-i mezbèh*.

ENCENSER, fig., flatter, موجی اورڭ *memuji orang*, ممبوجق *mem-būjuk*.

ENCENSEUR, s. m., flatteur, اورڭ فمبوجق *orang mem-būjuk*, فمبوجق *pem-būjuk*.

ENCENSOIR, s. m., فدفان *pe-dupā-an*, اکوفن *ūkup-an*.

ENCHAÎNÉ, E, part. pas. du v. enchaîner, برنتی *be-rantey*.

ENCHAÎNÉ, mis aux fers, دفاشڭ *di-pāsang*, نربلڭکو *ter-belunggu*.

ENCHAÎNEMENT, s. m., suite, تورن *turut-turūt-an*, تورن *turun-turūn-an*.

ENCHAÎNER, v. a., lier avec une chaîne, مرتيکن *me-rantey*, مرتيکن *me-rantey-kan*. — unchien, سیکر انيڭ *me-rantey-kan sa-ikōr anjing*.

ENCHAÎNER, mettre aux fers, ممبلڭکو *memāsang*, ممبلڭکو *mem-belunggu*.

ENCHAINER, contenir, مناهن *me-nāhan*, مناهى *menahān-i*. — les passions, هوا نفسو *menahān-i hawā nefsū*.

ENCHAINER, coordonner, مختار *merg-ātur*.

Loc. — Enchaîner la victoire à son char, être toujours vainqueur, غالب ستیاس *santiāsa gālīb*.

ENCHANTÉ, E, part. pas. du v. enchanter, ensorcelé, یغ دھوتکن *yang di-hōbat-kan*, یغ کن دعا *yang kena dqa*.

ENCHANTÉ, ravi, یغ دراون هاتین *yang di-rāwan hati-ña*.

ENCHANTEMENT, s. m., charmes, غزیمه *mantrā*, هباتن *hobāt-an*, سلاثن *azīmat*, فسون *pasūna*, سلاثن *sulāp-an*. Faire des enchantements, ممفروت فسون *mem-per-būat pasūna*, مباح منترا *mem-bāxa mantrā*.

ENCHANTEMENT, ravissement, راون هاتی *rāwan hāti*, غیره *geīrat*.

ENCHANTER, v. a., charmer, ensorceler, مخموتکن *merg-hōbat-kan*, مناور *menāwar*, مپولف *meñū-lap*.

ENCHANTER, ravir, مراون *me-rāwan*, ممبری راون هاتی *mem-brī rāwan hāti*, ممبری غیره *mem-brī geīrat*.

ENCHANTER, plaire, میکان هاتی *meñukā-kan hāti*, ممبری سوك هاتی *mem-brī sūka hāti*. Cette musique l'enchanté, بیتن ایت میکان هتین *buñi-an itu meñukā-kan hāti-ña*.

ENCHANTEUR, TERESSE, s., اورغ *orang* سستراون *hobāt-an*, فپولف *sastarāwan*, قنار *penāwar*, پینولف *peñūlap*.

ENCHANTEUR, adj., qui ravit, یغ ممبری راون هاتی *yang mem-brī rāwan hāti*.

ENCHÂSSÉ, E, part. pas. du v. enchâsser, incrusté, ترکارغ *ter-kārang*. Chaton où une pierre précieuse est enchâssé, کارغن *karāng-an*.

ENCHÂSSER, v. a., incruster, مغارغ *mergārang*.

ENCHÈRE, s. f., لیغ *lēlang*, توارن *tawār-an* یغ له *yang lebèh*. Vendre à l'enchère, ملیغ *me-tēlang*, منجول *men-jūal* دغن نایق توارن *deri-pada per-buāt-an nāik tawār-an*.

ENCHÉRIR, v. a., mettre enchère, ممبری هرک *mem-brī harga* مناور له *yang lebèh*.

ENCHÉRIR, faire plus qu'un autre, ممبروت له درؤد فربواتن اورغ لاین *mem-būat lebèh deri-pada per-buāt-an orang lain*.

ENCHÉRIR, v. n., devenir plus cher, منجادی له ماهل *men-jādi lebèh māhal*.

ENCHEVÊTRER, v. a., mettre un licou, ممبوه ستاجی *mem-būbuh sentāji*.

S'ENCHEVÊTRER, s'embrouiller, مغوستکن درین *mengūsut-kan diri-ña*.

ENCHIFRÈNEMENT, s. m., ساکت *sākit pīlak*, زکام *zūkām*.

ENCHIFRÈNER (s), v. pron., کن دیغن *kena dīngin*, کن ساکت *sākit pīlak*.

ENCLAVÉ, E, part. pas. du v. enclaver, دکلشی *di-kulīng-i*, دقکاری فد کلش *di-pagār-i pada kulīng*.

ENCLAVER, v. a., enclorre, مغلشی *mengulīng-i*, مکاری فد کلش *me-magār-i pada kulīng*, ماسکن *me-māsuk-kan*.

ENCLIN, INE, adj., چدرغ *xonde-rong*, سودی *sūdi*, رضا هاتی *redlā hāti*, برکنن *ber-kenàn*, چاکف *xākap*.

ENCLORE, v. a., مغلشی *mengulīng-i*, مکاری کلش *memagār-i kulīng*. — d'un mur, دغن مکاری کلش *memagār-ikulīng dengan batu*.

ENCLOS, s. m., کمفغ *kampung*, تفت یغ دقکاری کلش *tampat yang di-pagār-i kulīng*. —, pour le bétail, کدغ *kandang*.

ENCOLOUER, v. a., un canon, ماسکن فاكو كعد لوبغ مات مریم *me-*

māsuk-kan paku ka-pada lobang mātā mariām, ممکون مریم سغای تیاد *memakū - kan mariām supāya tiāda dāpat di-tembak ūleh orang*.

ENCLUME, s. f., لنداسن *landās-an*. Une — pesant mille livres, لنداسن یغ برتن سربو کتی *landās-an yang brāt-ña sa-rību kati*.

Prov. Etre entre le marteau et l'enclume, دالم کساهن در دو بله *dālam ka-susāh - an deri dūa belāh*.

ENCOCHER, v. a., une flèche, ممبوه *mem-būbuh* تالی فانه کفد چله اتق فانه *tālī pānah ka-pada xelāh ānak pānah*.

ENCOCHER, faire des coches, ممبوت *mem-būat xelāh*, ممبوت سمبغ *mem-būat sumbing*.

ENCOFFRER, v. a., mettre dans un coffre, ممبوه دالم فتی *mem-būbuh dālam peti*.

ENCOIGNURE, s. f., coin, angle, کدالم *pen-jūru* فنجورو هوجشن *hūjung-ña ka-dālam*, دالم هوجش *hūjung dālam*.

ENCOLURE, s. f., de cheval, باتغ *bātang lēher kūda*.

ENCOMBRE, s. m., empêchement, سکاتن *sakāt-an*, فنگاهن *penegāh-an*.

ENCOMBRÉ, E, part. pas. du v. encombrer, فنه سست *penūh sesək*.

ENCOMBREMENT, s. m., فساكن *peñesāk-an*.

ENCOMBRER, v. a., ميسفن *meñe-sàk - kan*, ممنوهى سق *memenūh - i sesàk*. — un chemin, ميسفن جالان *meñesàk-kan jālan*.

ENCOTRE (A L'), prép., ملاون *me-lāwan*.

ENCORE, adv., لاگى *lāgi*, Il est — jour, لاگى اد *ada lāgi sīang*. Vous êtes — petit, لاگى لچل *angkaw lāgi kexil*.

ENCORE avec ne pas, بل *belum*, لاگى بل *belum lāgi*. Il n'est pas — arrivé, لاگى اي بل داتخ *ia belum dātang*, لاگى اي داتخ *belum lāgi ia dātang*.

ENCORE, de plus, en outre, لاگى *lāgi*, تباهن فول *tambāh - an pūla*. Il croîtra —, لاگى اي اكن تبه لاگى *ia ākan tumbuh lāgi*. Il vous grandira —, لاگى اي اكن ميسرکن لاگى *ia ākan mem-besār-kan angkaw lāgi*.

ENCORE, de nouveau, فول *pūla*, کمالى *kombālī*. Il viendra —, لاگى اي اكن *ia ākan dātang pūla*.

ENCORE que, مسكى *maski*.

ENCORNER, v. a., مندفکن *menanduk-kan*.

ENCOURAGEMENT, s. m., 1°, action d'encourager, حال مبرى هاتى *hāl mem-brī hāti*, فمبرين *pem-beranī-*

an, حال متفکن *hāl menetāp-kan*.

2°, ce qui encourage, يغ مبرى هاتى *yang mem-brī hāti*, يغ متفکن *yang menetāp-kan*.

ENCOURAGER, v. a., ممبرينکن *mem-beranī-kan*, هاتى مبرى ممبرى *mem - brī hāti*, مبرى کبير *mem-brī gambīra*, متفکن هاتى *menetāp-kan hāti*. — des soldats, ممبرينکن سدادو *mem-beranī-kan soldādo*. Il encourage ses élèves, هاتى فد مريدن *ia mem - brī hāti pada murīd-ña*. — quelqu'un dans ses résolutions, متفکن هاتى اورخ دالم کهدقن *menetāp-kan hāti ōrang dālam ka-hendak-ña*. — au mal, مباو اورخ کهد *mem-bāwa ōrang ka-pada yang jāhat*.

ENCOURIR, v. a., کن *kena*. — une amende, کن دند *kena denda*. — la honte, کن مالو *kena mālu*.

ENCRESSER, v. a., منچمرکن *men-xumār-kan*, منچسکن *me-nejīs-kan*, مشورتکن *mergōtor-kan*.

ENCRE, s. f., تنت *tinta*, دواة *dawāt*, اير دواة *āyer dawāt*. — rouge, تنت مير *tinta mērah*. — de Chine, تنت چين *tinta xīna*, دواة چين *dawāt xīna*. Tache d'encre, چورخ تنت *xōrīng tinta*.

Loc. C'est la bouteille à l'encre, بارخ يغ کوست *ce n'est pas clair*.

bārang yang kūsut, یغ کُلف *yang gelap*.

ENCRIER, s. m., تَمَتَّتْ تَنْت *tampat tinta*, بَكْس دَوَاة *bakās dawāt*.

ENCROÛTER, v. a., enduire un mur de mortier, مَغَاثِرْكَن تَمَبَق *mergā-pur-kan temboq*.

S'ENCROÛTER, v. pron., fig. s'alourdir, مَنجَادِي بُوْدِه *men-jādi bōdoh*. Personne encroûtée, اَوْرَغ *orang yang jādī kūrang akal-ña*.

ENCUIRASSER, v. a., revêtir d'une cuirasse, مَغْنَاكِن زَرِه *mergenā-kan zirah*, مَغْنَاكِن بَاچُو رَنْتِي *mergenā-kan bāju rantey*.

S'ENCUIRASSER, v. pron., مَآكِي زَرِه *memākey zirah*.

ENCUVER, v. a., mettre dans la cuve, مَمْبُوْبِه دَالَم بَجَانِه *mem-būbuh dālam bejānah*.

ENCYCLIQUE, adj. Lettre —, مَغَات سُوْرَت يَغ دَهَنْتِرْكَن قُد سَكْل اَوْرَغ *yang di-hantar-kan pada segala orang*.

ENCYCLOPÉDIE, s. f., فَتْحَبَارَن *perg-ajār-an ātas segala ilmu*.

ENDÉMIQUE, adj., particulier à un pays, نَگَرِي ثُون *nagrī pūña*, نَگَرِي دَر *deri nagrī*. Maladie —, نَگَرِي فَپَاکِت *peñākūt nagrī*.

ENDER, v. a., garnir de dents (une roue ou toute autre machine),

مَغْکَرِيکِي مَمْبُوْبِه گِيکِي *mem-būbuhgigi, meng-grigi*.

ENDER, faire prendre des dents les unes dans les autres, مَغْکِيکِتْکَن *meng-gigit-kan*.

ENDETTÉ, E, part. pas. du v. endetter, بَرِهَوْتِغ *ber-hūtang*. — par dessus la tête, بَرِهَوْتِغ کُلِيلِغ فَتْعَکِغ *ber-hūtang kuliling pinggang*.

ENDETTER, v. a., charger de dettes, مَمْبُوْبِه هَوْتِغ اَتَس اَوْرَغ *mem-būbuh hūtang ātas orang*.

S'ENDETTER, v. pron., مَمْبُوْت هَوْتِغ *mem-būat hūtang*, مَنجَادِي بَرِهَوْتِغ *men-jādī ber-hūtang*.

ENDIABLE, E, adj., possédé du diable, يَغ دَهَارُو شَيْطَان *yang di-hāru šeitān*.

ENDIMANCHER (S'), v. pron., مَآكِي *memākey pakēy-an yang indah*.

ENDOCTRINER, v. a., instruire, مَغَات قُد اَوْرَغ *merg-ajār-i*, مَغَاتَا بَارَغ يَغ هَارَس اَکَن دَبُوْتَن *mergāta pada orang bārang yang hārus ākan di-būat-ña*.

ENDOMMAGÉ, E, part. pas. du v. endommager, رُوسَق *rūsak*, بَرُوسَق *be-rūsak*, بِنَاس *bināsa*.

ENDOMMAGER, v. a., مَرُوسَقْکَن *mer-rūsak-kan*, مَمْبِنَاس *mem-bināsa*.

ENDORMEUR, EUSE, s., qui fait dormir, يَغ مَنِيْدِرْكَن *yang menīdor-kan*. — de profession, فَمَارِپ *pemārip*.

ENDORMEUR, enjoleur, مَبْجُوق *pem-būjuk*.

ENDORMI, E, part. pas. du v. endormir, تَدِر *tīdor*, بَتَدِر *ber-tīdor*, هَارِف *hārip*. — profondément, تَدِر لَف *tīdor lelāp*, تَدِر پَادِر *tīdor nādar*.

ENDORMI, engourdi, يَغ تِيَادِرَاس *yang tiāda rāsa lāgi*.

ENDORMI, lent, paresseux, مَالَس *mālas*, سَكَن *segan*.

ENDORMIR, v. a., faire dormir, مَنِدِرْكَن *menīdor-kan*. — un enfant, مَنِدِرْكَن اَنَق *menīdor-kan anak*.

ENDORMIR, fig., enjoler, مَبْجُوق *mem-būjuk*.

S'ENDORMIR, v. pron., بَرَاتِق *ber-antuk*, مَغْتَق *meng-antuk*.

ENDOSSE, s. f., faix, بَابِن *bāban*, كَبْرَاتِن *ka-brāt-an*.

ENDOSSE, responsabilité, اَكُون *akū-an*, تَشْكَوَن *peng-akū-an*, تَشْكَوَن *tanggūng-an*.

ENDOSSEER, v. a., mettre sur son dos, مَغْشَكْت دَبْلَاكْ *meng-angkat di-blākang*, مَمَاكِي *memākey*. — la cuirasse, مَمَاكِي زَرَه *memākey zirah*. — un billet, مَنَارَه تَافِق تَاغَن دَبْلَاكْ *menārah tāpik tāngan di-blākang surat tukār-an*.

ENDROIT, s. m., lieu, place, تَمَط *tampat*. Un bel endroit, يَغ تَمَط *tampat yang bagus*. —

convenable pour y bâtir le palais du roi, تَمَط لَاقِ اَكَن اَسْتَان رَاج *tampat lāik ākan astāna rāja*. Cette nouvelle vient de plusieurs endroits, خَبَرَايَت دَاتَغ دَرَفْد بِيرَاف بَاقِ *kabar itu datang dari-pada be-brāpa bāñak tampat*. Dans un tel —, دَمَطَت اَنُو *di-tampat anu*.

ENDROIT, le beau côté d'une étoffe, يَغ مَوَك *mūka yang bāik*.

ENDUIRE, v. a., مَلُومُرْكَن *me-lūmur-kan*, مَلُولُت *me-lūlut*, مَلُومَس *me-lūmas*, مَلَا بَرْكَن *me-lābur-kan*. — un mur de chaux, مَلُومُرْكَن تَمَق دَغَن *me-lūmur-kan tembok dengan kāpur*. — d'huile, مَلُولُت دَغَن مِيَق *me-lūlut dengan mīñak*. — de bitume et de poix, مَلَا بَرْكَن دَغَن كَالَه *me-lābur-kan dengan gālah dān gala-gāla*.

ENDUIT, s. m., فِلْبُورِن *pe-labūr-an*. — de plâtre, فِلْبُورِن دَرَفْد كَافِر *pe-labūr-an dari-pada kāpur*.

ENDUIT, E, part. pas. du v. enduire, لُومُر *lūmur*, بَرْلُومُر *ber-lūmur*, لُومَس *lūmas*, لَابُر *ter-lūmas*. — de chaux, لُومَس دَغَن كَافِر *lūmas dengan kāpur*.

ENDURANT, E, adj., يَغ *yang*, مَنَاهَن *menāhan*, يَغ مَنَاقْغ *yang menanggung*, بَرَصْبِر *ber-ṣabar*. Une personne endurante, اَوْرَغ بَرَصْبِر *orang ber-ṣabar*.

ENDUROI, E, part. pas. du v. endureir, جادی کرس *jādi kràs*, جادی تکر *jādi tegàr*. — au travail, بیاسا اکن کر ج *biāsa ākan karja*.

ENDURCIR, v. a., rendre dur, insensible, مشرکس *mengeràs-kan*, منکرکس *menegàr-kan*. — le cœur, منکرکس هاتی *menegàr-kan hāti*.

S'ENDURCIR, v. pron., مشرکس منکرکس دیری *mengeràs-kan dīri*, منکرکس دیری *menegàr-kan dīri*, منجادی کرس *men-jādi kràs*.

ENDURCISSEMENT, s. m., ککراسن *ka-krās-an*, فنکارن *penegār-an*. — du cœur, ککراسن هاتی *ka-krās-an hāti*.

ENDURÉ, E, part. pas. du v. endurer, تاهن *tāhan*, تر تاهن *ter-tāhan*, تنگ *tangg*, تر تنگ *ter-tangg*, تردریت *ter-derita*.

ENDURER, v. a., supporter, souffrir, مناهن *menāhan*, منگ *menangg*, مندریت *men-derita*. — la faim, مناهن لافر *menāhan lāpar*. — la maladie, مندریت سکیتن *men-derita ka-sakīt-an*. Je ne puis endurer davantage, تیساد *tiāda dāpat* هب مناهن لاگی *hamba menāhan lāgi*.

ÉNERGIE, s. f., force, courage, قوه *kūwat*, گاهی *gāhi*. — au travail,

کوه مشرجان *kūwat mengarjā-kan*. Manquant d'énergie, کورخ قوه *kūrang kōwāt*, کورخ کهن *kūrang gahī-ña*.

ÉNERGIQUE, adj., برگاهی *ber-gāhi*, کرس *kràs*, گاه *gāgah*. Remède —, اوبت یخ کرس *obat yang kràs*. Homme —, اورخ برگاهی *orang ber-gāhi*.

ÉNERGIQUEMENT, adv., دغن کرس *dengan kràs*, دغن قوه *dengan kōwat*.

ÉNERGUMÈNE, s., possédé du démon, یخ دهارو شیطان *yang di-hāru šeitān*.

ÉNERVÉ, E, part. pas. du v. énerver, له *lemàh*, له *letèh*, له *lesu*, ضعيف *dlaīf*.

ÉNERVER, v. a., affaiblir, ملهکن *me-lemàh-kan*, منضعیفکن *men-dlaīf-kan*.

S'ÉNERVER, v. pron., منجادی له *men-jādi lemàh*, برله *ber-letèh*.

ENFAÎTER, v. a., couvrir le faite d'une maison, منوتف بیوخن رومه *menūtup bubūng-an rūmah*.

ENFANCE, s. f., فیری اناق *pri ānak*, دیواس اورخ *ka-mudā-an*, عمر مود *dīwāsa orang mūda*, داس مود *umur mūda*. Dans mon enfance, قد ماس کمدانک *pada mās ka-mudā-an-ku*.

ENFANCE de vieillesse, یغه *īngah*.

ENFANT, s. m., *انق ānak*, بودق *būdaq*, (style relevé) *انکنند ana-kanda*, *انقد anakda*. —, garçon, *انق ānak laki-lāki*. —, fille, *انق ānak perampūan*. — premier né, *انق سولخ ānak sōlong*. — dernier né, *انق بغسو ānak bungsu*. — unique, *انق تغخل ānak tunggal*. — mort-né, *کباغن ka-babāng-an*. — à la mamelle. *انق ānak meñusu*. Petit —, *کانق kānak-kānak*. — impubère, *انق ānak yang belūm bālīq*. — légitime, *انق حلال ānak halāl*. *انق کلوین ānak kāwīn*. — naturel, *انق حرام ānak harām*, *انق کندق ānak kendaq*. — d'une prostituée, *انق گمغ ānak gampang*, *انق کنخنج ānak kenxing*. — adultérin, *انق بندرق ānak bandriq*. — d'une esclave né dans la maison, *انق ماس ānak mās*. — adoptif, *انق اغکت ānak angkat*. — orphelin, *انق یتیم ānak yatīm*, *انق پیاتو ānak piātu*. Petits-enfants (enfants des enfants), *چوچو xūxu*. Arrière-petit-enfant, *چیچیت xīxīt*. Enfant d'un arrière-petit-enfant, *پایوت pīyut*. Les enfants (les descendants), *انق چوچو ānak xūxu*, *فراناک per-anāk-an*. Un — sage, *انق یغ بایق ānak yang bāiq*. Un

— méchant, mutin, *انق ناکل ānak nākal*. — bien aimé, *انق یغ ککاسه ānak yang ka-kāsīh*. Un très bel —, *انق یغ ترلانو مولق رفاک ānak yang ter-lālu mūliq rupā-ña*. Il n'est encore qu'un enfant, *ای فون لاکي ia pūn lāgi kānak-kānak*. Nous sommes les enfants de Dieu, *کامی این انق الله جوک kāmī īn ānak allah jūga*. Les enfants des hommes, *انق انسان ānak-ānak insān*. — prodigue, *انق کهاغن ānak ka-hilāng-an*. Les enfants de lumière, *انق ترغ ānak-ānak trāng*. Les enfants des ténèbres, *انق ānak-ānak ka-kelām-an*. —

Loc. prov. Les menteurs sont les enfants du diable, *اورغ فبوهغ ایت orang pem-bōhong itu ānak šeiṭān adā-ña*.

ENFANTÉ, E, part. pas. du v. *انق فرانق per-ānak*.

ENFANTEMENT, s. m., *حال برانق hāl ber-ānak*, *فراناک per-anāk-an*. Les douleurs de l'enfantelement, *سستق فراناک sesāq per-anāk-an*.

ENFANTER, v. a., *برانق ber-ānak*, (style relevé) *برقتل ber-putrā*. Elle enfantera un fils, *ای اکن برانق maka ia ākan ber-ānak suātu ānak laki-lāki*.

ENFANTILLAGE, s. m., *کلکون ka-lakū-an kānak-kānak*, *انق فراناک ānak-anāk-an*.

ENFANTIN, INE, adj., انق *ānak*
pūña, سفرت انق *seperti ānak*.

ENFARINER, v. a., poudrer de
 farine, مغهورى دغن تفخ *meng-*
hambūr-i dergan tepūng.

Prov. Venir la bouche enfarinée,
 venir avec une sottise confluence, دتخ
 دغن هراڤن يڭ سى ۲ *dātang dergan*
harāp-an yang sia-sia.

ENFER, s. m., نارک *nāraka*, جهنم
jehennam. Le feu de l'enfer, اڤي
 نارک *āpi nāraka*. Les tourments
 de l'enfer, سڭسار نارک *sangsāra*
nāraka. Les portes de l'enfer, فتو
 کرېڭ نارک *pintu garbang nāraka*.
 Tomber dans l'enfer, جاتو کدالم نارک
jātuk ka-dālam nāraka. Dieu le
 préserve du feu de l'enfer, ای
 دڤلهر اکن الله تعالى درڤد اڤي نارک
ia di-peliharā-kan allah taāla deri-
pada āpi nāraka.

LES ENFERS, les limbes, جهنم *ja-*
hīm. J. C. est descendu aux enfers,
 توهن عيسى سده تورن کدالم جهنم
tūhan īsa sudah tūrun ka-dālam jahīm.

ENFERMÉ, E, part. pas., du v.
 enfermer, يڭ برکروڭ *kūrūng*,
 يڭ برکروڭ *ber-kūrūng-an*, ڤيڭت
 توتڤ ددالم *tūtup di-dālam*.

ENFERMÉ, entouré, دکلليڭي
di-kulitīng-i, دکڭڭ *di-kepūng*.

ENFERMER, v. a., مغورڭکن *mengū-*
rūng-kan, ميڭت *memiṅgit*,
 منوتڭکن ددالم *menūtup-kan di-dālam*. — à

clef, منوتڭکن ددالم دغن کنڭي *menū-*
tup-kan di-dālam dergan kunxi. —
 des animaux dans un parc, مغندڭ
 بناتڭ *mengandang binātang*.

ENFERMER, emprisonner, منڭجار
memanjāra, منڭجار اکن *memanjārā-*
kan.

ENFERMER, entourer, مغلليڭي
mengulitīng-i, مغڭڭ *mengepūng*.
 — avec une palissade, مغلليڭي
 دغن فاڭر *mengulitīng-i dergan*
pāgar.

ENFERREUR, v. a., percer avec
 un fer, منوسق دغن بسی *menūsuk*
dergan besi.

S'ENFERREUR, v. pron., se jeter
 sur le fer, جاته اتس ڤدڭ دتوسق
jā-tuh atas pedang di-tūsuk.

S'ENFERREUR, fig., se nuire à soi-
 même, مروسق درين *me-rūsak di-*
rī-ña.

ENFILADE, s. f., longue suite de,
 بانڭر *banjar*, جاجر *jājar*, بارس
bāris, تروتن *turūt-an*, صف *ṣaf*.

ENFILER, v. a., passer un fil par
 un trou, منڭوچق *meng-ūtas*, مناره
 منوسق *men-ūxuk*, منوسق *menūsuk*,
 کدالم *menārūh ka-dālam*. — des
 perles, منڭوچق متيار *meng-ūtas mu-*
tiāra. — une aiguille, مناره بنڭ
 دجارم *menārūh benāng di-jārum*,
 ماسککن بنڭ کدالم مات جارم
me-mā-suk-kan benāng ka-dālam māta
jārum.

ENFILER un chemin, le suivre,
نال منورت جالان *menūrut jālan*.

ENFIN, adv., آخر *ākīr-ña*, قد
کسداهنن *pada ākīr-ña*,
pada ka-sudāh-an-ña, ستمتن *sa-*
tammāt-ña. — je le vois, آخر *ākīr-ña*
اکو ثون ملیت دی *pada-ākīr-ña*
āku pūn me-lihat dīa. — la sai-
son des pluies a cessé, ستمتن موسم
هوچن سده هابس *sa-tammāt-ña*
mūsīm hūjan sudah hābis.

ENFLAMMÉ, E, part. pas. du v.
enflammer, تر فاسخ *ber-ñāla*,
کن هافس *kena hārgus*.

ENFLAMMÉ, passionné, یخ براهی
yang berāhi, هاتی *hārgat*,
هاتی *hāti pānas*. Visage —, موک
میره فادم *mūka mērah pādem*.

ENFLAMMER, v. a., allumer,
میلان *me-ñālā-kan*, مماغ *memā-*
sang, مغهاغس *merg-hārgus*.

ENFLAMMER, passionner, مشهاغستن
merg-hārgat-kan, مانسکن هاتی *me-*
mānas-kan hāti. — la colère,
مارهکن *me-mārah-kan*.

S'ENFLAMMER, v. pron., میال *me-*
ñāla. Son visage s'enflamma, مکان
جدیله میره فادم *mukā-ña jadī-lah*
mērah pādem.

ENFLÉ, E, part. pas. du v. enfler,
بشکت *bangkak*, بریشکت *ber-bang-*
kaḳ, گمبغ *gemburg*. Sa main est
enflée, تاغنس اد بشکت *tāngan-ña*

ada bangkak. Les pieds enflés,
کاکي انتت *kāki untut*. Les yeux
enflés (à force de pleurer), مات
مالت *māta bālut*.

ENFLÉCHURE, s. f., t. de mar.,
menus cordages qui servent d'éche-
lons, تالی تشک تمیرغ *tāli tangga tam-*
bīrang.

ENFLER, v. a., gonfler en rem-
plissant de vent, مبشکتکن دغن اغن
میشکتکن *mem-bangkak-kan dengan*
ārgin yang di-tūp-kan.

S'ENFLER, v. pron., منجادی بشکت
men-jādī bangkak. S'enfler d'or-
gueil, منجادی جواو *men-jādī jemā-*
wa. La mer s'enfle, لاوت برالن
lāut ber-ālun.

ENFLURE, s. f., فري بشکت *prī bang-*
kaḳ, ریس *rīsa*. — aux jambes,
انتت *untut*.

ENFLURE, tumeur, بنچت *bin-*
xut.

ENFONCEMENT, s. m., action d'en-
foncer, حال ماسقکن کدالم *hāl me-*
māsuk-kan ka-dālam. —, action
de rompre, حال ممچه *hāl memexāh*.

ENFONCEMENT, profondeur, یخ
دالم *yang dālam*.

ENFONCER, v. a., faire pénétrer,
ماسقکن *me-māsuk-kan*. — un clou,
ماسقکن فاکو *me-māsuk-kan pāku*.
— une orange dans l'eau, ماسقکن
لیومانس کدالم ایر *me-māsuk-kan*
limaw mānis ka-dālam āyer.

ENFONCER, rompre, briser, منخه
menampuh, مچه memexàh. —
une porte, مچه قتمو ماسق memexàh
pintu māsuk.

S'ENFONCER, v. pron., pénétrer
dans, ماسق تغملم tenggelam,
تورن کدالم tūrun ka-dālam. S'—
dans la forêt, ماسق کدالم هوتن māsuk
ka-dālam hūtan. Le navire s'est
enfonce dans la mer, مك فراهو ايت
مك فراهو ايت maka prāhu
itu pūn tenggelam-lah ka-dālam
lāut.

ENFONCEUR de portes ouvertes,
s. m., fanfaron, اورغ فغاچق ōrang
pengāxak.

ENFORCIR, v. a., مغمقوتكن meng-
kūwat-kan, منجد يکن له قوه men-
jadī-kan lebèh kūwat.

ENFORCIR, v. n., منجادی قوه men-
jadi kūwat.

ENFOUIR, v. a., cacher, cacher en
terre, مینینکن menānam-kan, مینینکن
دالم تانه meñem-bunī-kan dālam
tānah, منوتف دغن تانه menūtup
dengan tānah. Des jarres pleines
d'or que des gens avaient autrefois
enfouies dans cet endroit, تغاين
امس یغ درفد دهولوکال دتامنکن اورغ
تپایان amās yang deri-
pada dahulu kāla di-tānam-kan
ōrang di-sāna. — sa science,
مینینکن قهتهوین meñem-bunī-kan
pergatahū-an-ña.

ENFOURCHER, v. a., percer avec
une fourche, منیکم دغن بسی فنجوچق
menikam dengan besī pen-xūxuk.

ENFOURCHER un cheval, منیکي
کود سرت ترچلاقق me-naik-i kūda
serta ter-xelāpak.

ENFOURNER, v. a., ماسقن کدالم
تور me-māsuk-kan ka-dālam
tennūr, ممبوه دالم دافتر mem-būbuh
dālam dāpur. — du pain, ماسقن
مماسقن روتی کدالم تنور memāsuk-kan rōti
ka-dālam tennūr.

ENFREINDRE, v. a., مللوی مللوی
me-lalū-i. — un ordre, مللوی تیتہ
me-lalū-i tītah. — une convention,
مللوی فرجنجین me-lalū-i per-
janji-an.

ENFUIR (s'), v. pron., لاری lāri,
مباودرین mem-bāwa diri-ña. —
en désordre, لاری لتخ فوگخ lāri lin-
tang pūkang. S'enfuir avec, en em-
portant, ملریکن me-larī-kan.

S'ENFUIR, se répandre par dessus,
ملفه me-limpah, کلور ka-lūar.

ENFUMER, v. a., exposer à la
fumée, مغمسافی meng-asāp-i. — une
chambre, مغمسافی ییلق meng-asāp-i
bīlik.

ENFUTAILLER, v. a., ممبوه دالم تخ
mem-būbuh dālam tong. — du vin,
ممبوه اغکور دالم تخ mem-būbuh
arggūr dālam tong.

ENGAGEANT, E, adj., attrayant,
مانس mānis, مولق mūlik. Manières

engageantes, کلکون یغ مانس *ka-jakū-an yang mānis*.

ENGAGEMENT, s. m., action d'engager quelqu'un pour travailler, حال مغوثه اورغ *hāl meng-ūpah orang*.

ENGAGEMENT, enrôlement, حال ماسق فکرچان فرغ *hāl māsuk pe-karjā-an prang*.

ENGAGEMENT, promesse, convention, فرجنجین قول *per-janji-an, قول kaul, اکون akū-an*.

ENGAGEMENT, action de mettre en gage, حال مغکادیکن *hāl meng-gādey-kan*.

ENGAGEMENT, combat, فقراشان *pe-prang-an*.

ENGAGER, v. a., prendre à gages, مغوثه *meng-ūpah*. — des ouvriers à la journée, مغوثه اورغ بکرج دغن *meng-ūpah orang be-karja dengan sa-hari-an*.

ENGAGER, lier, obliger, ممپتکن *meñambat-kan*. Ce traité engage tout le monde, فرجنجین ایت ممپتکن *per-janji-an itu meñambat-kan sa-kalī-an orang*, هارس سکل اورغ ملهراکن فرجنجین ایت *hārus segala orang memeli-harā-kan per-janji-an itu*.

ENGAGER, mettre en gage, مغکادیکن *meng-gādey-kan*, ممپندراکن *meñandarā-kan*. — un criss, مغکادیکن *meng-gādey-kan sa-bīlah krīs*.

ENGAGER le combat, برفرغ *ber-prang*, برکلاهی *ber-kelāhi*.

ENGAGER, inviter, میل *meñila*, مغرسلاکن *mem-per-silā-kan*. Il engagea mon père à diner, دفرسلاکپاله *di-per-silā-kan-nūlah bapā-ku datang mākan*.

S'ENGAGER, v. pron., s'obliger, برجنجی *ber-janji*, برقول *ber-kaul*, ممپتکن درین *meñambat-kan di-rī-ña*.

S'ENGAGER pour quelqu'un, مغکوی اورغ *meng-akū-i orang*.

S'ENGAGER par vœu, برنیة *ber-nīyet*. Il s'engagea à faire le pèlerinage au temple de la Mecque, برنیة ای فرکی کسبله کعبه الله کارن جج *ber-nīyet ia pergi ka-sa-belāh kabah allah kārnaḥajj*. S' — comme ôtage, ممپندراکن دیری *meñandarā-kan diri*.

S'ENGAGER, s'enrôler, ماسق *māsuk pe-karjā-an prang*, منجادی سلدادو *men-jādi soldādo*.

S'ENGAGER, s'embarrasser. S' — dans un filet, کن جارغ *kena-jāring*.

S'ENGAGER, s'avancer dans, برجالن *ber-jālan*, جاوه دالم *jāuh dālam*. S' — dans un bois, برجالن جاوه دالم هوتن *ber-jālan jāuh dālam hūtan*.

ENGAÎNER, v. a., مپارغکن *meñarung-kan*, ممبویه دالم سارغ *mem-būbuh dālam sārung*. — un criss, مپارغکن *meñarung-kan krīs*.

ENGANCE, s. f., race, جنس *jenis*.

Volaille d'une grande —, هائم در *hāyam deri jenis yang besar*. —, pour les personnes, se prend en mauvaise part, جنس *jenis yang jahat*. Maudite —, سیکوتق اورغ کوتق *orang kūtuk*. سیکوتق *sī-kūtuk*, یغ کتوکن *yang ka-kūtuk-an*.

ENGELURE, s. f., ریس *rīsa* باره *barah deri-pada dīgin*.

ENGENDRÉ, E, part. pas. du v. engendrer, فراتق *per-ānak*.

ENGENDRÉ, produit, causé, داداکن *di-adā-kan*.

ENGENDRER, v. a., produire son semblable, برانقن *ber-ānak*, برانقن *ber-ānak-kan*. Faire —, مفرانقن *mem-per-ānak-kan*.

ENGENDRER, être cause, م خداکن *meng-adā-kan*, منجدیکن *men-jadī-kan*. — des contestations, م خداکن *meng-adā-kan bantah-bantāh-an*. — des maladies, م خداکن *meng-adā-kan peñākit*.

ENGERBER, v. a., mettre en gerbe, ممبوت برکس *mem-būat berkas*, ممبرکاسی *mem-berkās-i*. — du blé, ممبرکاسی گندم *mem-berkās-i gundum*.

ENGIN, s. m., machine, instrument, فرکاکس *perkākās*, آلة *ālat*. — de guerre, آلة برفرغ *ālat ber-prang*, فرکاکس برفرغ *perkākās ber-prang*.

ENGLOBER, v. a., réunir, former un tout, مفرسوتوکن *mem-per-suatū-kan*, مفرسرتاکن *mem-per-sertā-kan*, مراقتن *me-rāpat-kan*.

ENGLOUTIR, v. a., manger goulument, منچارق *men-xāruk*, منلن *menelūn*, گوگو *gōgaw*.

ENGLOUTIR, absorber, منلن *menelūn*. La terre les a engloutis, مک تانه منلنکله مریکیت *maka tānah menelūn-kan-lah marika-itu*.

ENGLUER, v. a., ممبویه گته *mem-būbuh getāh*, ملابرک دغن گته *me-lābur-kan dengan getāh*, مراکت *me-rākat*. Branche engluée (pour prendre des oiseaux), کایوگته بورغ *kāyu getāh būrug*.

ENGORGÉ, E, part. pas. du v. engorger, ترساکت *ter-tūtup*, ترساکت *ter-sakat*. Égout —, سلورن ایرکوتر *salūran āyer kōtor yang ter-tūtup*.

ENGORGEMENT, s. m., کسکاتن *ka-sakāt-an*, توتفن *tutūp-an*.

ENGORGEMENT de sang, بوسخ داره *būsung dārah*.

ENGORGER, v. a., boucher un tuyau, un canal, منوتف سلورن *me-nūtup salūran*, مپاکت فنجورن *me-ñākat panxūr-an*.

ENGOUEMENT, s. m., obstruction dans le gosier, فری توتفن دالم رغوکن *prī tutūp-an dālam rengkūng-an*.

ENGOUEMENT, enthousiasme, غيرة *geirat*.

ENGOUEMENT, entêtement, مُتَكَارِن *penegār-an*.

ENGOUER, v. a., obstruer le gosier, منوٲ رځکوښ *menūtup reng-kūng - an*, منوٲ حلقوم *menūtup hulūkūm*, ملس *me-lemàs*.

S'ENGOUER, v. pron. Il s'est engoué de cette femme, ای گیل براهی *āka gīla berāhi* اکن اورځ فرمون ایت *ākan ōrang perampūan itu*.

ENGOUFFRER (S'), v. pron., se perdre dans un gouffre, se perdre sous terre, جاته کدالم تویر *jātuh ka-dālam tūbir*.

ENGOULEVENT, s. m., چابک *xā-bak*.

ENGOURDI, E, part. pas. du v. engourdir, کاکو *kāku*, تیاد مراس *tiāda me-rāsa*, لښه *lumpuh*. Ses mains sont engourdies par le froid, تاغنن جادی کاکو سبب کدښن *tāngan-ña jādi kāku sebāb ka-diḡin-an*. Cœur engourdi, هاتی یخ لالی *hāti yang lāley*.

ENGOURDIR, v. a., منجدیکن کاکو *men-jadī-kan kāku*, مغبل راس *meng-ambil rāsa*.

ENGOURDIR, ôter l'énergie, ملالیکن *me-lāley-kan*.

S'ENGOURDIR, v. pron., منجدی *men-jadī kāku*, هیلغ راس *hī-lang rāsa*.

ENGOURDISSEMENT, s. m., فری یخ *pri yang kāku*, صفة یخ تیاد *şifat yang tiāda me-rāsa*.

ENGRAIS, s. m., pour fumer les terres, باج *bāja*, تاهی *tāhi*, سمه *sampah*. Mettre de l'engrais, مېوبه باج *mem-būbuh bāja*.

ENGRAISSÉ, E, part. pas. du v. engraisser, جادی گټو *jādi gumūk*, engraisser, تېن *tambun*, برتېن *ber-tambun*.

ENGRAISSER, v. a., rendre gras, منځمکن *meng-gumūk-kan*, منځن *menambun-kan*. — des animaux, منځن بناتځ *menambun-kan binā-tang*.

ENGRAISSER les terres, مېبجان *mem-bajā-kan tānah*.

ENGRAISSER, v. n., devenir gras, منجادی گټو *men-jādi gumūk*, منجادی تېن *men-jādi tambun*.

ENGRENAGE, s. m., حال کیکی *hāl gīgi jantrā yang māsuk dālam gīgi jantrā yang lāin*, جنترا یخ لاین *hāl gīgi jantrā yang māsuk dālam gīgi jantrā yang lāin*, حال کیکی *hāl gīgi jantrā mākan*.

ENGRENER, v. a., mettre du blé dans la trémie, مېوبه گندم دالم چورځ *mem-būbuh gundum dālam xōrong peng-gilīng-an*.

S'ENGRENER, v. pron., en parlant des dents de deux roues. Les dents de ces roues s'engrènent bien, مک

کیکی جنترا این باقی ماکن *maka gīgi jantrā ini bāik mākan-ña*.

ENGROSSER, v. a., fam., مہنتیجی *mem-bunting-i*, مہنتشکن *mem-bunting-kan*.

ENGRUMELER (S'), v. pron. Se mettre en grumeaux, برکمل *ber-gumpal*, برککو *ber-bakū*, منجادی *men-jādi alakat*.

ENGUENILLÉ, E, part. pas. du v. engueniller, یغ برفاکی کاین بورق *yang ber-pākey kاین būruk*.

ENGUIRLANDER, v. a., orner de guirlandes, مغپاسی دغن کراغن بوغ *meng-huyās-i dergan karāng-an būga*.

ENHARDIR, v. a., مہبرینکن *mem-beranī-kan*, مہبری هاتی *mem-brī hāti*.

S'ENHARDIR, v. pron., مہبرینکن *mem-beranī-kan diri-ña*.

ENHARNACHER, v. a., مشناکن فکاین *mengenā-kan pakēy-an*, ملشکف *me-langkap*. — un cheval, مشناکن *mengenā-kan pakēy-an pada kūda*, ملشکف کود *me-langkap kūda*.

ÉNIGMATIQUE, adj., برتکتی تکی *ber-tekak-tekī*. —, obscur, کلف *gelup*, مشکل *muškil*.

ÉNIGME, s. f., فنرک *penarka*, تکتی تکی *tekak-tekī*, تکتی تکی *tekak-tekī*. Livre (recueil) d'énigmes, کتاب

فنرک *kitāb penarka*. Expliquer une —, بتارکان *be-tarkā-kan*.

ENIVRANT, E, adj., یغ مہابکن *yang me-mābuk-kan*. Des boissons enivrantes, منومن یغ مہابکن اورغ *minūm-an yang me-mābuk-kan ōrang*.

ENIVRÉ, E, part. pas. du verbe enivrer, مہابق *mābuk*, خیالی *keyāli*. — de sang, داره درقد مہابق *mābuk deri-pada darah*.

ENIVRÉ, fig., étourdi, aveuglé, مندم *mendam*, جادی کیل *jādi gīla*. — d'amour, گیل براهی *gīla berāhi*, مندم براهی *berāhi mendam*.

ENIVREMENT, s. m., حال مہابق *hāl mābuk*, مہبوکن *pe-mabuk-an*, کمبوکن *ka-mabuk-an*.

ENIVREER, v. a., rendre ivre, مہبوکی *me-mabuk-i*, مہابکن *me-mābuk-kan*.

S'ENIVRER, v. pron., منجادی مہابق *men-jādi mābuk*, منجادی خیالی *men-jādi keyāli*. Boire du vin jusqu'à s'enivrer, مینم ایراغکور سهشک *minum āyer arggūr sa-hirga jādi mābuk*.

ENJAMBÉE, s. f., لشکه *langkah*, جشکه *jangkah*. Faire des enjambées, برلشکه *ber-langkah-langkah*. Marcher à grandes enjambées, برجالن کغشخ کوپق *ber-jālan kang-kang kōyāk*.

ENJAMBER, v. a., ملغكه *me-langkah*. — par dessus quelque chose, ملغكاهي *me-langkāh-i*.

ENJEU, s. m., mise au jeu, تروهن *tarūh-an*, قناره *pe-tāruh*. Son — est de cent piastres, تروهنن ايت *tarūh-an-ña* itu sa-rātus rīggit bānak-ña.

ENJOINDRE, v. a., منيته *menūtah*, مپوره *meñūruh*, برشن *ber-pasān*. — à, منيتهکن *menūtah-kan*, مسانی *memasān-i*. Le roi enjoignit à son serviteur d'aller à la montagne, دتیهکن راج کغد همبان فرکی ککونخ ایت *di-titah-kan rāja ka-pada hambā-ña pergi ka-gūnung itu*.

ENJÔLER, v. a., مپستکن سرت *meñesut-kan* serta مپنچنانک *per-katū-an yang mānis* مپنچنانک *mem-benxanū-kan* serta مپنچنانک *mem-būjuk*.

ENJOLIVEMENT, s. m., فرهیاسن *per-hiyās-an*.

ENJOLIVER, v. a., مغهیس *merg-hiyas*, مغهیاسی *merg-hiyās-i*.

ENJOUÉ, E, adj., یغ سوك *yang sūka*, سکچت *suka-xita*, ترماس *ter-māsa*.

ENJOUEMENT, s. m., کسکان *ka-sukā-an*, سکچت *suka-xita*, ریوه *riyūh*.

ENLACER, v. a., مغنیم *merg-anjam*, متل *memintal*. — des

cheveux, مغنیم رمت *merg-anjam rambut*. — quelqu'un dans ses bras, ملق اورغ *memeluk orang*.

ENLEVÉ, E, part. pas. du v. enlever, یغ داغکت *yang di-arokat*, تراغکت *ter-arokat*. Fille enlevée, ایتق دار یغ دروکل *anak dāra yang di-rūgul*.

ENLEVEMENT, s. m., action d'enlever, حال مغشکت *hāl merg-arokat*. — d'enfant, فنچریئن کانتق *pen-xurī-an kanak-kanak*.

ENLEVEMENT, rapt, حال مروکل *hāl me-rūgul*.

ENLEVER, v. a., lever en haut, مغشکت *merg-arokat*. — un fardeau, مغشکت بابن *merg-arokat bāban*. — la croûte du pain, مغشکت کولت رونی ایت *kulit rōti itu*.

ENLEVER avec force, مپنتق *me-ñintak*.

ENLEVER, ravir, منچوری *men-xūri*, مروکل *me-rūgul*. — un enfant, منچوری کانتق *men-xūri kanak-kanak*. — une fille, مروکل ایتق دار *me-rūgul anak dāra*.

ENLEVER de force, piller, مرهفس *me-rampas*, مریت *me-rebūt*, منجاره *men-jārah*. Le singe enleva les fruits, مک کر ایتق فون مرتکنله *maka kera itu pūn me-rebūt-kan-lah buah-buāh-an*.

ENLEVER, emporter avec soi,
ملريکن *me-larī-kan*.

ENLEVER, faire disparaître,
مغپیلگن *merg-hīlang-kan*. Ce
savon enlève les taches, صابون
ایت مغپیلگن جورغ ۲ ایت *šābūn*
ītu merg-hīlang-kan xōring-xōring
ītu. La fièvre a enlevé beaucoup
de monde, بايق اورغ سده ماتی سبب
ایت *bāñak ōrang sudah māti*
sebāb kena demām ītu. Enlever
les marchandises, ممبلی سکل دگاغن
mem-beli segala dagāng-an. Il
faut enlever cette affaire, هارس
مبوت فکرچاغن ایت دغن لکس
mem-buat pe-karjā-an ītu dergan
lekās.

ENLIGNER, v. a., مبارسکن *mem-*
bāris-kan, ممبویه برنجی *mem-būbuh*
ber-banjar.

ENLUMINÉ, E, part. pas. du verbe
enluminer, برورن *ber-warna*. Figure
enluminée, موك ميره فادم *mūka*
mērah pādem.

ENLUMINER, v. a., ممبویه
۲ ورن *mem-būbuh warna-warna*.

ENLUMINER le visage, منجديکن
موك ميره فادم *men-jadī-kan mūka*
mērah pādem.

ENNEMI, E, s. et adj., politique,
موسه *mūsuh*. L'ennemi approche
de la ville, موك موسه ایت فون
مغپیری نگرى *maka mūsuh ītu*

pūn merg-hampīr-i nagrī. Vaincre
ses ennemis sur le champ de ba-
taille, مغالهن سکل موسهن دميدان
مغراغن *merg-ālah-kan segala mū-*
suh-ña di-mēdān pe-prāng-an.
Pays —, نگرى برموسه *nagrī ber-*
mūsuh.

ENNEMI personnel, adversaire,
سترو لاون *satrū, lāwan*. Le démon
est l'ennemi du genre humain,
شیطان ایت سترو اورغ مانسی
šeitān ītu satrū ōrang mānusīa. Devenir
—, منجادی سترو *men-jādī satrū*.
Le chien et le chat sont toujours
ennemis, مكن انجغ دغن کوچغ ایت
maka anjīng dergan
kūxīng ītu santiāsa ber-lāwan.

ENNOBLIR, v. a., donner de la di-
gnité, du lustre, مملیاکن *me-mulīa-*
kan. Un grand caractère ennoblit
l'homme, همه یغ بنر مملیاکن مانسی
himmat yang bendr me-mulīa-kan
mānusīa.

s'ENNOBLIR, v. pron., acquérir de
la dignité, du lustre, منجادی ملی
men-jādī mulīa, منجادی انده ۲
men-jādī indah-indah.

ENNUI, s. m., حال کسل *hāl kesāl*,
شغل *šugul*, کساغن *ka-susāh-an*.

ENNUYANT, E, adj., یغ ممبری کسکارن
yang mem-brī ka-sukār-an, یغ
مپوسهکن *yang meñūsah-kan*.

ENNUYER, v. a., منجديکن کسل
men-jadī-kan kesul, میپوسهکن
meñūsah-kan.

S'ENNUYER, v. pron., منجادی کسل
men-jādī kesul, برسوسه *ber-sūsah*.

ÉNONCER, v. a., میپانکن
me-ñatā-kan, میپانکن *mengatā-kan*,
میپنکن *meñebūt-kan*. — sa pensée,
میپانکن *me-ñatā-kan pikir-*
an-ña. — un jugement, میپنکن حکم
meñebūt-kan hukum.

S'ÉNONCER, v. pron., برکات *ber-*
kāta. S'énoncer clairement, برکات
دغن پتپات *ber-kāta dengan ñata-*
ñata.

ENORGUEILLIR, v. a., منجديکن
جاو *men-jadī-kan jemāwa*.

S'ENORGUEILLIR, v. pron., مېسرکن
mem-besār-kan diri-ña, درین
مېسرکن *mengāxak*. S'enorgueillir de
sa grandeur, مېسرکن درین درشد
مېسارن *mem-besār-kan diri-ña*
deri-pada ka-besār-an-ña.

ÉNORME, adj., excessivement
grand, ترلانو بسر *ter-lālu besār*,
کدغ سکالی *gedang sa-kālī*. L'élé-
phant et la baleine sont des ani-
maux énormes, گالجه دان ایکن فاوس
gājah dān īkan pāus binātang ter-lālu besār adā-
ña. Péché —, دوس یخ بسر سکالی
dōsa yang besār sa-kālī, دوس یخ
دوسا یخ *dōsa yang jāhatsa-kālī*.

ÉNORMEMENT, adv., ترلانو *ter-lālu*,
اتس قری *ter-lālu āmat*, یخ هیان
ātas prī yang heibān. Sa
tête est — grosse, ترلانو بسر
kapalā-ña ter-lālu besār
sa-kālī.

ENQUÉRIR (S'), v. pron., برتان *ber-*
tāna, منان *menāna*, ممرقس *mem-*
reksa, متفحس *meñūdik*, میدق
tefehhus. — de quelque chose,
ممرقس *menaña-kan*, ممرقسای *mem-*
reksā-i. — de quelqu'un (inter-
roger quelqu'un), برتان درود اورغ
ber-tāna deri-pada orang. — avec
soin, ممرقس دغن سقسماک *memreksa*
dengan saksamā-ña.

ENQUÊTE, s. f., رتپان *re-*
per-tāna-an, فرقسا *preksā-an*,
تفحس *tefehhus*. Faire une —,
ممرقس *memreksa*.

ENRACINÉ, E, part. pas. du verbe
enraciner, یخ سده براکر *yang sudah*
ber-akar.

ENRACINÉ, consolidé, établi, کرس
kràs, تتف *tetap*.

ENRACINER (S'), v. pron., prendre
racine, تانه کدالم براکر *ber-akar ka-*
dālam tānah.

S'ENRACINER, s'établir, se con-
solider, منجادی کرس *men-jādī*
kràs, منجادی تتف *men-jādī tetap*.

ENRAGÉ, E, part. pas. du verbe
enrager, qui a de la rage, کالتی

gālak, گارغ *gārang*. Un chien --, انجغ یغ کالت *anjing yang gālak*.

ENRAGÉ, violent, excessif. Amoureux —, گیل براهی *gīla berāhi*.

Faim enragée, گیل لافر *gīla lāpar*.

ENRAGER, v. n., être saisi de rage, منجادی *men-jādīgālak*, منجادی بوس *men-jādī gārang*, منجادی بوس *men-jādī būwas*.

ENRAGER, avoir un grand dépit, بوس منجادی ماره *men-jādī mārāh*, بوس هتین *būwas hati-ña*.

ENRAYER, v. a., garnir une roue de rais, مبربه اتق ۲ جنترا فد جنترا *mem-būbuk ānak-ānak jantrā pada jantrā*.

ENRAYER, arrêter, منگهن *mene-gūh-kan*, منگهنکتکن *meñangkut-kan*.

ENRÉGIMENTER, v. a., ماسقن کدالم *me-māsuk-kan ka-dālam pasūk-an*.

S'ENRÉGIMENTER, v. pron., ماسق *māsuk pasūk-an*.

ENREGISTREMENT, s. m., 1°, action d'enregistrer, حال مندفتکر *hāl men-daftar-kan*, فپراتن فد دفتر *peñurāt-an pada daftar*. 2°, lieu où l'on enrégistre, رومه اورغ سمئن *rūmah orang simpan kitab daftar*.

ENREGISTRER, v. a., مندفتکر *men-daftar-kan*, مپورتکن فد دفتر *me-ñurat-kan pada daftar*, منولسکن فد *men-waliskan pada daftar*.

منجیدکن کتاب دفتر *menūlis-kan pada kitab daftar*.

ENRHUMER, v. a., منجیدکن ساکت *men-jādī-kan sākit pīlak*.

S'ENRHUMER, v. pron., کن ساکت *kena sākit pīlak*, کن دیشن *kena dingin*, کن سلسیم *kena sele-sima*.

ENRICHI, E, part. pas. du verbe enrichir, جادی کای *jādī kāya*. Un nouvel —, اورغ یغ بهارو جادی کای *orang yang baharu jādī kāya*.

ENRICHI, orné, دهیاسی *hīyas*, دی-هیاس-ی *di-hiyās-i*.

ENRICHI, v. a., rendre riche, مگیان *mergayā-kan*.

ENRICHI, orner, مغهیاسی *merg-hiyās-i*. — de pierreries la poignée d'un criss, دغن هولو کرس مغهیاسی *merg-hiyās-i hulu kris dengan permata*.

S'ENRICHI, v. pron., منجادی کای *men-jādī kāya*, براوله ککیان *ber-uleh ka-kayā-an*.

ENRÔLER, v. a., ماسقن دالم سواتو *me-māsuk-kan dālam suātu pe-karjā-an*.

S'ENRÔLER, v. pron., dans l'armée, ماسق فکرجان شرغ *māsuk pe-karjā-an prang*. S'enrôler dans la marine, منجادی مترس *men-jādī matrūs*.

ENROUÉ, E, part. pas. du verbe enrouer, قارو سرق *pāraw*.

Voix enroutée, سوار یخ سرق *suwāra yang serək*.

ENROUEMENT, s. m., قری سرق *prī serək*, چاکت فارو *peñākit pārāw*.

ENROUER, v. a., منجیدکن سرق *men-jadi-kan serək*.

S'ENROUER, v. pron., منجادی سرق *men-jādi serək*, کن ساکت فارو *kena sākit pārāw*.

ENROUILLÉ, E, adj., برکارت *ber-kārat*.

ENROULÉ, E, part. pas. du verbe enrouler, ترکولخ *ter-gūlung*. Étoffe enroulée, یخ ترکولخ *kāin yang ter-gūlung*.

ENROULER, v. a., مغکولخ *meng-gūlung*. — une pièce d'étoffe, مغکولخ سکایو کاین *meng-gūlung sakāyu kāin*.

ENSABLÉ, E, part. pas. du verbe ensabler, تردمفر څد فاسر *ter-dampar pada pāsir*. Bateau —, فراهو *prāhu yang ter-dampar pada pāsir*.

ENSABLER, v. a., faire échouer sur le sable, مندمفرکن څد فاسر *men-dampar-kan pada pāsir*.

S'ENSABLER, v. pron., بردمفر څد فاسر *ber-dampar pada pāsir*.

ENSACHER, v. a., مېوبه دالم کارخ *mem-būbuh dālam kārong*.

ENSAINGLANTÉ, E, part. pas. du v. ensanglanter, برداره *ber-dārah*, برلومر داره *ber-lūmur dārah*.

ENSAINGLANter, v. a., ملومرکن دغن *me-lūmur-kan dergan dārah*.

ENSEIGNE, s. f., marque, علامه *alāmat*, تند *tanda*. — d'une boutique, فائن علامه *alāmat*, فائن پاپان علامه *pāpan alāmat*. L'enseigne d'un pharmacien, فائن علامه توکخ اوبت *pāpan alāmat tūkhang ōbat*. L'enseigne du lion d'or, فائن علامه یخ *pāpan alāmat atsin siyāng amās adā-ña*.

ENSEIGNE, drapeau, étendard, فنجی *tunggul*, بندیر *bandēra*, پانجی *panji*.

ENSEIGNE, porte-enseigne, بنتار *bantāra*, یخ منجابت تغل *yang men-jābat tunggul*, یخ مکنخ فنجی *yang memengung panji*.

ENSEIGNÉ, E, part. pas. du verbe enseigner, داجر *di-ajar*. Personne enseignée, اورخ یخ داجاری *ōrang yang di-ajar-i*. Science enseignée, علم یخ داجرکن *ilmu yang di-ajar-kan*.

ENSEIGNEMENT, s. m., فنجبارن *peng-ajār-an*, حال مخاجر *hāl meng-ajar*. — chrétien, مسیحی *mesēhi*. Principes de l'enseignement, فونهن فنجبارن *pōhon peng-ajār-an*. Méthode d'enseignement, اتورن فنجبارن *atūr-an peng-ajār-an*. Donner un — utile, مېبری *mem-bri peng-ajār-an* فنجبارن یخ برکون *yang ber-gūna*.

ENSEIGNER, v. a., *مُجَارِجَ merg-ājar*. — quelqu'un, *مُجَارِجِ اورِجَ merg-ajār-i ōrang*. — quelque chose, *مُجَارِجَ merg-ājar*, *مُجَارِجِکَ merg-ājar-kan*. — à écrire, *مُجَارِجَ merg-ājar*, *مُجَارِجِ مِوَرَتَ merg-ājar meūrat*. — l'art de la guerre, *مُجَارِجَ عِلْمَ قُتْرَاغَ merg-ājar ilmu pe-prāng-an*. — la grammaire, *مُجَارِجِکَ عِلْمَ نَحْوِ merg-ājar-kan ilmu nehū*. — les enfants, *مُجَارِجِ کَاتِقِ ۲ merg-ajār-i kānaḥ-kānaḥ*.

ENSEIGNER, indiquer, faire connaître, *مُنْجِجِکَ menunjuk-kan*, *مُجْتَازِکَ mem-brī tāhu*, *مُجْتَازِکَ mergatā-kan*. — le chemin, *مُنْجِجِکَ جَالِ menunjuk-kan jālān*.

ENSEMBLE, adv., *سَمَامَ sama-sāma*, *بِرَسَمَامَ ber-sama-sāma*, *سَرَتَ دَعْنِ serta dergan*. Marcher —, *بِرَجَالِکَ ber-jālan ber-sama-sāma*. Demeurer —, *دُودُقَ dūduk ber-sama-sāma*. Lier —, *مُجْیَکَ merg-ikat ber-sama-sāma*. Enchaîner —, *مِرْتِیَکَ me-rantey-kan ber-sama-sāma*. Mêler —, *مُنْجِجِکَ men-xampur-kan ber-sama-sāma*. Mettre —, *اِپَارِیَ apparier, مَنجِدُکَ men-jodō-kan*.

ENSEMBLE, à la fois, *سَکَالِ sa-kālī*. Acheter tout —, *مَبْلِ سَمَوِ mem-beli samuā-ña sa-kālī*.

ENSEMENCEMENT, s. m., *حَالِ* *هَالِ hāl menabūr-i*, *پَنَابُورِ penabūr-an*, *پَنَابُورِ قَمِیَاتِ pen-bayāt-an*.

ENSEMENCER, v. a., *مَنَابُورِ menabūr-i*, *مَنَابُورِکَ menugāl-i*. — un champ, *مَنَابُورِ قَادُغَ menabūr-i pādang*.

ENSEVELI, E, part. pas. du verbe ensevelir, *دِ سَلِمُوتِ di-salimūt-i*, *دِ کَفَانِ di-kefān-i*. Un corps —, *مِیَتِ یَغِ دِ کَفَانِ mayet yang di-kefān-i*.

ENSEVELI, plongé dans. — dans le sommeil, *تِیدِرِ پَادِرِ tīdor nūdar*. Un navire — dans la mer, *کَفَلِ یَغِ kapāl yang tenggelam di-laut*.

ENSEVELIR, v. a., envelopper dans un linceul, *مِیَلُوتِ meṇalimūt-i*, *مِیَلُوتِ مَغْفَانِ mergefān-i*. — un corps, *مِیَلُوتِ مِیَتِ meṇalimūt-i mayet*, *مِیَلُوتِ مِیَتِ مَغْفَانِ mergefān-i mayet*.

ENSEVELIR un secret, *مَنْدِیَکَ men-diam-kan rahasiā*.

ENSORCELÉ, E, part. pas. du v. ensorceler, *کَنِ هَبَاتِ kena hobāt-an*, *یَغِ دِ بَنَخَانِ yang di-benxanā-kan*.

ENSORCELER, v. a., *مَغْهَوِیَکَ meng-hōbat-kan*, *مَغْهَوِیَکَ mem-benxanā-kan*, *مَنَاوَرِ menāwar*, *مَنَاوَرِکَ menāwar-kan*. Qui vous

a donc ensorcelés? سیفاته سده *siapā - tah sudah*
mem-benxanā-kan kāmū.

ENSORCELEUR, EUSE, s., اورغ *orang* hobāt-an, قناور *penā-war*, سستراون *sastarāwan.*

ENSORCELLEMENT, s. m., قشهبان *perg-hobāt-an*, قشلاق *peñulāp-an*, قشبنجان *pem-benxanā-an*, قشبن *penambul.*

ENSOUPFRER, v. a., mettre du soufre, مموبه بلیغ *mem - būbuk* balērang.

ENSUITE, adv., کمدين *kamudī-an*, ارکین *arkīyan*, ستله *sa-telāh*, بلاکخ *blākang.* — de cela, کمدين درقد ایت *kamudī-an deri pada itu.*

ENSUIVRE (s'), v. pron., تورت *tūrut*, اکن جادی *ber-tūrut*, *ākan jādi*, ننتی جادی *nanti jādi.*
 Le mal qui s'ensuit, یغ تورت *jāhat-ña yang tūrut deri itu.* Que s'ensuivra-t-il? اف ننتی *apa nanti jādi.*

ENTACHÉ, E, part. pas. du verbe entacher, کوتر *kōtor*, نجس *nejīs.*
 — de lèpre, ساکت کست *sākit kusta*, برکست *ber-kusta.*

ENTACHER, v. a., منچمکن *men-xumār-kan*, مغوترکن *mengōtor-kan*, منچسکن *me-nejīs-kan.*

ENTAILLE, s. f., سمبغ *sumbing*, توره *tōrih.*

ENTAILLÉ, E, adj., ترسمبغ *ter-sumbing.*

ENTAMER, v. a., faire une écorchure, ملوک سرت منچارق سديکت *me-lūka serta men-xārik sa-dīkit.*
 — la peau, ملیچت کولت *me-tīxat kūlit.*

ENTAMER, ôter d'une chose une partie qu'on regarde comme la première, ممول مغبل در *me-mūla merg-ambil deri*, ممول مومتغ *me-mūla memūtung.*

ENTAMER, commencer à s'occuper d'une chose, ملائی *me-mulā-i.*
 — une affaire, فکرجان *pe-karjā-an*, ماسق *māsuk pe-karjā-an.*

ENTASSÉ, E, part. pas. du verbe entasser, تمبن *timbun*, تنده *tindih*, برتنده *ber-tindih.* Des morceaux de bois entassés, باتخ ۲ کایو یغ برتنده *bātang-bātang kāyu yang ber-tindih.*

ENTASSÉ, serré, سسق *sesək*, برسق *ber-sesək.* Ils sont entassés dans cette chambre, ای برسق دالم ییلق *ia ber-sesək dālam bīlik itu.*

ENTASSEMENT, s. m., تمبون *timbūn-an*, قشبنون *penimbūn-an*, قشندین *penindih - an.* Un — de livres, تمبون کتاب ۲ *timbūn - an kitāb-kitāb.*

ENTASSER, v. a., منبڼ *menimbun*,
منڼڼڼ *menimbun - kan*, منڼڼڼڼ
menindih - kan. — des pierres,
منڼڼڼڼڼ *menimbun-kan bātu*.

Fig. — paroles sur paroles,
برکتکات باڼی *ber-kata-kāta bāñak*.
Il entasse sou sur sou, ای اورځ کیکر
ia orang kikir.

S'ENTASSER, v. pron., برتڼ *ber-*
timbun-timbun. Le sable s'entasse,
پاسر ایت برتڼ *pāsir itu ber-*
timbun-timbun.

ENTE, s. f., greffe, چڅوځ *xang-*
kuk.

ENTENDEMENT, s. m., بودی *būdi*,
قشتمون *qštmōn*, هاتی *hāti*, عقل
aqal, پځاتاه *pergatah-an*.

ENTENDRE, v. a., ouïr, دغر
dengar, منډغر *men-dengar*. — les
instruments de musique, دغر سکل
dengar segala buñi-buñi-
an. Lorsque j'entendis cela, تنکال
tatkāla āku men-
dengar itu. Entendez bien, دغرله
dengar - lah, دغرکنله اولهم
dengar-kan-lah ūleh - mu. — les deux
parties, دغر سبله مپله *dengar*
sa-belāh-meña-belāh. Faire —,
مډرځگرڼ *mem-per-dengar-kan*.

ENTENDRE, comprendre, مشرتی
meng-arti, تاهو *tāhu*. — le malais,
تاهو باهاس ملايو *tāhu bahāsa ma-*
lāyu. Qu'entendez-vous par ces
paroles? اڤا ارتین فرکناڼ ایت *apa*

arti-ña per-katā-an itu. Je n'en-
tends pas cela, هب تیاډ مشرتی ایت
hamba tiāda meng-arti itu.

ENTENDRE dur, être un peu sourd,
باغل *bāgal*.

ENTENDRE, vouloir, ماو *māu*. Je
n'entends pas que vous agissiez
ainsi, اکو تیاډ ماو اغکو بر بوت دمکین
āku tiāda māu angkaw ber-
būat demikīan itu.

Loc. N'entendre ni rime ni rai-
son, être entêté, ne vouloir pas
écouter, سبب تکر هتین مک تیاډ ای
sebāb tegār hatī-ña
maka tiāda ia māu men-dengar.
Il n'entend pas malice, il agit avec
simplicité, ای تولهس هتین *ia tulus*
hatī-ña.

S'ENTENDRE à, v. pron., تاهو *tāhu*.
S'entendre à une affaire, تاهو اکن
tāhu ākan suātu pe-
karjā-an. Il ne s'entend pas lui-
même, ای تیاډ تاهو اکن ارتی فرکناڼ
ia tiāda tāhu ākan arti
per-katā-an sendirī-ña.

S'ENTENDRE, agir de concert,
موافقة *muwāfaqat*. S'entendre
comme larrons en foire, موافقة اکن
muwāfaqat مېوت فر بوتن یخ جاھت
ākan mem-būa: per-buāt-an yang
jāhat.

ENTENDU, E, part. pas. du verbe
entendre, دغر *dengar*, تر دغر *ter-de-*
ngar, یخ کدغارن *yang ka-dengār-an*.

Etre —, ددغر *di-dengar*. Ce qui n'a encore jamais été entendue, یغ بلم کدغارن اورغ *yang belum ka-dengār-an ōrang*.

ENTENDU, compris, یغ ارقی *arti*, دارقی *yang di-arti*. Homme entendu (intelligent, habile), اورغ بر عقل *ōrang ber-akal*, اورغ بر بودی *ōrang ber-būdi*, اورغ بر چوب *ōrang ber-xōba*.

ENTENTE, s. f., معنی ارقی *arti*, *mana*. Mots à double —, فرکتان, یغ ارتین دو *per-katā-an yang arti-ña dūa*.

ENTER, v. a., منچشکفکن, greffer, *men-xangkuk-kan*, مغمباری *meng-ambār-i*. L'olivier sauvage a été enté sur l'olivier franc, مک ثوهن, زیت هوتن سده دکباری قد ثوهن زیت *maka pōhon zeit hūtan sudah di-kambār-i pada pōhon zeit yang kās*.

ENTERRÉ, E, part. pas. du verbe enterrer, دتامن *di-tānam-kan*, ترنام *ber-tānam*, ترقبورکن *ter-kubūr-kan*.

ENTERREMENT, s. m., funérailles, حال منامن *hāl menānam-kan*, حال مغبورکن *hāl meng-kubūr-kan*, قنامن *penanām-an*, تنامن *tanām-an*, قبورن *kubūr-an*. Le jour de l'enterrement, هاری تنامن *hāri tanām-an*. Frais d'enterrement, بلنج

میت *belanja menānam-kan mayet*. Aller à l'enterrement, مغیرغ *meng-irīng mayet*. —, convoi, یغیرغن میت *perg-irīng-an mayet*.

ENTERREER, v. a., mettre dans la terre, منامن *menānam*, منامن *menānam-kan*. — de l'argent dans un endroit, و غ کفد سواتو تفت *menānam-kan wang ka-pada suātu tampat*.

ENTERREER, inhumer, منامن *menānam-kan*, مغقبورکن *meng-kubūr-kan*. — un mort, مغقبورکن میت *meng-kubūr-kan mayet*.

EN-TÊTE, s. m., ce qui s'écrit en tête d'une lettre, d'un tableau, علامة *alāmat sūrat*.

ENTÊTÉ, E, part. pas. du v. entêter, کرس کفال *tegār, bīngal*, تکر *krās kapāla*, اغکار *angkāra*. Une personne entêtée, اورغ کتکارن *ōrang ka-tegār-an*.

ENTÊTEMENT, s. m., فراغی یغ تکر *perāngi yang tegār*, فری یغل *prī bīngal*.

ENTÊTER, v. a., étourdir, مېوکی *me-mabūk-i*, مېغشکن *mem-bīngung-kan*, منجدیکن *men-jadī-kan* پوسخ کفال *pūsing kapāla*. Le tabac entête, تمباکوایت مېوکی اورغ *tembāko itu me-mabūk-i ōrang*.

S'ENTÊTER, v. pron., s'opiniâtrer, منجدادی *men-jādī tegār*, منجدادی

میغل *men-jādī bīngal*. S'entêter d'une femme, براهی اکن فرمون *berāhi ākan perampūan*.

ENTHOUSIASME, s. m., غيرة *geirat*, راوان *rāwan*, خیال *keyāl*.

ENTHOUSIASMER, v. a., مراونکن *me-rāwan-kan*, ممبری غيرة *mem-brī geirat*.

ENTHOUSIASTE, s. et adj., اورغ *orang* یغ *yang* لکس راوان هتین *lekūs rāwan hati-ña*, اورغ خیالی *orang keyāli*, یغ لکس براهی اکن *yang lekūs berāhi ākan*.

ENTICHÉ, E, adj., براهی اکن *berāhi ākan*. — de soi-même, براهی اکن *berāhi ākan sendirī-ña*.

ENTICHER, v. a., منجیدکن اورغ *men-jādī-kan orang* براهی اکن *berāhi ākan*.

ENTIER, ÈRE, adj., بوله *būlah*, سبرهان *saberhāna*, سلوره *selūruh*, گنڤ *genəp*, سنتق *sontok*. Trois jours entiers, بوله تیڤ هاری *būlah tīg hāri*. Sur la terre entière, کاتس سبرهان بومی *ka-ātas saberhāna būmi*. Sur le corps —, ڤد *pada* سلوره توبه *selūruh tubuh*. Le jour —, هاری *sa-genəp hāri*. Pour un mois —, سبولن لمان *sa-būlan lamā-ña*. Le costume —, ڤکاین سلڤکڤن *pakēy-an sa-lang-kap-ña*.

ENTIER, opiniâtre, ټگر *tegār*, میغل *bīngal*. C'est un homme —, ای اورغ *ia orang bīngal*.

ENTIER, qui n'est pas hongre. Cheval —, کود یغ تیاد کیری *kūda yang tiada kabiri*.

ENTIÈREMENT, adv., بلاک *belāka*, سکلف *sa-kālī*, سکلف *sa-genəp*, درڤد *sa-mata-māta*. — d'or, درڤد *deri-pada amās belāka*. — fini, هابس سکالی *hābis sa-kālī*.

ENTOMOLOGIE, s. f., حکایه بناڤ *hikāyat binātang-binātang* یغ ملات *yang me-lāta*.

ENTONNER, v. a., verser dans un tonneau, منوغ بارغ چایر کدالم تغ *menūwang bārang xāer ka-dālam tōng*.

ENTONNER, v. a., donner le ton, commencer à chanter, مول میاپی *me-mūla meñāni*.

ENTONNOIR, s. m., چورغ *xōrong*, تمبوسن *tambūs-an*.

ENTORSE, s. f., حال تکلیت *hāl tegaliat*.

ENTORTILLÉ, E, part. pas. du v. entortiller, لیت *lilit*, بلت *balit*, تربیت *ter-babāt*, بیت *babāt*.

ENTORTILLÉ, embrouillé, کوست *kūsut*. Discours —, بچار یغ کوست *bixāra yang kūsut*.

ENTORTILLER, v. a., مبلت *mem-balit*, ملیت *me-lilit*, ممیت *mem-*

babūt. — dans du papier, مبلت *mem-balīt dālam kartās.* L'éléphant entortille le bananier avec sa trompe, گاجه ایت *gājah itu me-lilit pōhon pīsang dangan bulāley-ña.*

ENTORTILLER, embrouiller, مغوست *mengūsut.* — du fil, مغوست بنغ *mengūsut benang.*

ENTORTILLER, fam., séduire, tromper, منغوک *menipū-kan,* مفردیاکن *mem-per-dayā-kan.* — quelqu'un, اورغ منغوک *menipū-kan orang.*

S'ENTORTILLER, v. pron., برملت *ber-balīt.* Le serpent s'entortille, اولرایت *ular itu ber-balīt.* Le lierre s'entortille autour du rasamala, ملک اویت ایت ملیت ثوهن *maka ōyot itu me-lilit pōhon rasamāla.*

ENTOURAGE, s. m., یغ برکلیغ *yang ber-kuliling.*

ENTOURÉ, E, part. pas. du v. entourer, کللیغ *kuliling,* دکللیغ *di-kuliling-i,* کفغ *kepung,* روبغ *rū-bung,* کروبغ *kerūbung.*

ENTOURER, v. a., مغلیغ *menguliling-i,* مغوغ *mengepung,* مغروبغ *mengrūbung.* Une palissade entoure le jardin, مک فاگر ایت مغلیغ کبن *maka pāgar itu menguliling-i kebōn.* L'ennemi entoure le fort,

موسه ایت مغوغ کوت *mūsuh itu mengepung kōta.*

ENTRE'ACCUSER (s'), v. récipro., برتوده تدوهن *ber-tūduh-tudūh-an,* برتوکس تکاسن *ber-tūkas-tukās-an.*

ENTRE'AIDER (s'), v. récipro., تولغ *tulung-menūlung,* بنتو مبنو *bantu-mem-bantu.*

ENTRAILLES, s. f., intestins, ایسی *īsi prūt,* تالی ثرت *tālī prūt.* Et ses entrailles se sont répandues, دان ترتمهله ایسی ثرتن *dān ter-tum-pah-lah īsi prūt-ña.*

ENTRAILLES, fig., tendresse, affection, رحمة *rahmat,* محبة *muḥabat,* فغسین *pergasih-an,* سایغ *sāyang,* کفلون *ka-pilū-an.* Par les — de la miséricorde de Dieu, اوله سکل *ūleh segala ka-pilū-an rahmat allah.* Ses — هاغسله سایغ ۲ هتین *hāngus-lah sāyang-sāyang hati-ña.*

ENTRE'AIMER (s'), v. récipro., برکاسه *ber-kāsih-kasih-an.*

ENTRAÎNÉ, E, part. pas. du v. entraîner, هیرت *hīrit,* سیرت *sēret,* باو *bāwa.*

ENTRAÎNEMENT, s. m., حال مغهیرت *hāl meng-hīrit,* فغهریتن *peng-hīrit-an,* مپیرت *hāl meñēret,* فمبوان *pem-bawā-an.*

ENTRAÎNER, v. a., traîner avec soi, مغهیرت *meng-hīrit,* مپیرت

meñeret, مېاڼو *mem-bāwa*. Le chien entraîne la viande, انجخ مغهریت *anjing merg-hīrit* داځ ایت *itu*. Le courant de la rivière a tout entraîné, سډواڼ دېواله اوله اير سوځي *smuā-ña di-bawā-lah ūleh āyer sūngēy itu*.

ENTRAVER, v. a., mettre des entraves, مېمېوېه لځگو *mem-būbuh lunggu*, مېماسڅ *memāsōng*.

ENTRAVER, empêcher, مېښکوت *meñangkut*, مغهرېت *merg-hambat*, مېنېگېه-کان *menegāh-kan*.

ENTRAVES, s. f. pl., لځگو *lunggu*, پاسڅ *pāsōng*, پاسوځن *pasōng-an*.

ENTRAVE, empêchement, شېکوت *sangkut*, ښکېه *penegāh-an*.

ENTRE, prép., انتار *antāra*, قد انتار *pada antāra*, دتغه *di-tergah*. — vous et moi, اځکو دان *antāra angkaw dān āku*. Il est — le sommeil et la veille, اځون انتار *antāra mēl et la veille*, ماکا ځا پون انتار *maka iza pūn antāra* تېدر دغن جاک *tīdor dengan jāga*. Un jour —, سا-هاری دانتار *sa-hāri di-antarā-ña*. Se trouver —, برانتار *ber-antāra*. — deux, دتغه *di-tergah*. Le plus grand — tous, بسر انتار سډواڼ *besūr antāra samuā-ña*, بسر درفد سډواڼ *besūr deri-pada samuā-ña*. Placer —, مېمېوېه *merg-antarā-i*, مغنړای *mem-būbuh di-antāra*, مناره *menāruh di-tergah*. D'entre,

درفد *deri-pada*. Un d'entre ces hommes, سورخ درفد مریکیت *sa-ōrang deri-pada marika-itu*. Il enleva l'enfant d'entre les bras de sa mère, انتق ایت درفد تاغن ۲ *di-angkat-ñā-lah ānak itu* ابون *deri-pada tūngan-tāngan ibū-ña*.

EMBOLLER, v. a., مېموک سډیکت *mem-būka sa-dikit*.

ENTRE-BATTRE (S'), v. réciproq., برځوکل *pūkul-memūkul*, ځوکل مېموک *ber-pūkul-pukūl-an*.

ENTRE-CONNAÎTRE (S'), v. réciproq., برکنلکنان *ber-kenāl-kenāl-an*.

ENTRE-DEUX, s. m., پېغتنار *perg-antāra*, فلانتران *pel-antarā-an*.

ENTRE-DEUX, moyen, modéré, سدغ *sedang*.

ENTRÉE, s. f., endroit par où l'on entre, تمفت ماسق *tampat māsuk*, تمفت کسوکن *tampat ka-māsuk-an*. — de la maison, تمفت ماسق رومه *tampat māsuk rūmah*.

ENTRÉE, action d'entrer, حال *hāl māsuk*, کسوکن *ka-māsuk-an*. A son — dans l'église, فډکتیک *pada kotika iza* ماسق گریج *māsuk grēja*.

Droits d'ENTRÉE, چوکی *xūkey*.

ENTRÉE, embouchure, ouverture. L'entrée d'une rivière, کوال *kuwāla*.

ENTRÉE, commencement, مول *mūla*, څرملان *per-mulā-an*. L'entrée de l'hiver, مول موسم ديشن

mūla mūsīm dīgin. À l'entrée du carême, قد فرملان بولن فواس *pada per-mulā-an būlan puāsa.*

ENTREFAITES, s. f. pl., انتران *antarā-ña.* Sur ces —, سمنار *seman-tāra,* قد انتران *pada antarā-ña.*

ENTRELACÉ, E, part. pas. du v. entrelacer, انجم *anjam,* ينج دانجم *yang di-anjam.*

ENTRELACER, v. a., منجم *meng-anjam.* — des jones, بوله ٢ رنتي *meng-anjam būluh-būluh rantik.*

ENTRELARDER, v. a., ميسفكن لقي *meñsip-kan lemāk bābi.*

ENTRE-LIGNES, s. m., تفت انتار دو *tampat antāra dūa bāris tulis-an.*

ENTREMÊLER, v. a., منچمفرن *men-xampur-kan,* ملاشي *meñe-lāng-i.* Qui sont entremêlés, ينج برسليخ *yang ber-selāng-selāng.*

ENTREMETS, s. m., سجيئن قد تغه *saji-an pada tengah per-jamū-an,* سجيئن فرتهاهن *saji-an per-tergāh-an.*

ENTREMETTEUR, EUSE, s., اورغ *orang per-antāra,* واسط *wāsīt.* — pour affaire d'amour, توکخ چمبلخ *tūkang xumblāng,* فنجرومن *pen-jurūman.*

ENTREMETTRE (S'), v. pron., ماسق *me-māsuk diri-ña.*

ENTREMISE, s. f., فرانتراڻ *per-antarā-an.* — pour affaire d'amour, فکرجان توکخ چمبلخ *pe-karjā-an tūkang xumblāng.*

ENTRE-MORDRE (S'), v. réciproq., برکيکت گيکت *ber-gīgīt-gīgīt-an.*

ENTRE-PERCER (S'), v. réciproq., برتيکمتکامن *ber-tikam-tikām-an.*

ENTRE-PILASTRE, s. m., تفت انتار *tampat antāra tiāng-tiāng.*

ENTRE-PONT, s. m., تگت ينج دتغه *tingkat yang di-tengah dālam kapul.*

ENTREPÔT, s. m., magasin de dépôt, گودځ *godong.* — de marchandises, گودځ دکاځن *godong dagāng-an.*

ENTREPRENANT, E, adj., hardi, براني *berāni,* سغځف براني *berāni sarggup.*

ENTREPRENDRE, v. a., prendre la résolution de faire, commencer, ماسق تاځن *ber-xākap,* منچمفرن *me-māsuk tāngan,* منچمفرن *menang-kup,* ملاشي *me-mulā-i.* — un travail, برچاکف *ber-xākap suātu pe-karjā-an.* S'il entreprend cela il y perdra beaucoup, جکلواي *berçakf ait mk ai nnti kn rūgi jikalaw ia ber-xākap itu maka ia nanti kena rūgi bāñak.* Tout ce qu'il entreprend réussit, بارغ ينج دسغځفن مک ايت حادی

bārang yang di-sanggup-ña maka itu jādī. — un voyage, براغتک *ber-angkat pergi ber-jālan.*

ENTREPRENDRE, s'engager à, برجنجی *ber-janji.*

ENTREPRENEUR, EUSE, s., اورغ یخ *orang yang ber-xākap, orang yang meñang-kup.* — de bâtiments, اورغ یخ *orang yang ber-xākap mem-būat rūmah,* اورغ یخ *orang yang ber-janji mem-būat rūmah.*

ENTREPRISE, s. f., ce qu'on entreprend, چکاشن *per-xakāp-an,* پربواتن *per-buāt-an,* تانگوشن *tang-gūng-an.*

ENTREPRISE, dessein, مقصود *maḵ-sūd,* نیة *nīyet.*

ENTRE-QUERELLER (s'), v. récipro., برنتهنتاهن *ber-bantah-bantāh-an.*

ENTREER, v. n., ماسق *māsuk,* ماسق *me-māsuk.* — dans le détroit de Malacca, ماسق کدالم سلت ملاک *māsuk ka-dālam selāt malāka.* — dans une affaire, ماسق فکرجان *māsuk pe-kaṛjā-an.* — dans une religion, ماسق اکام *māsuk agāma.* — dans un emploi, ماسق جوانن *māsuk jawāt-an.* Faire —, ماسقن *me-māsuk-kan.* Faire — un clou, ماسقن فاکو *me-māsuk-kan paku.* Faire — un navire dans la rivière,

ماسقن قراهو کدالم سوغی *me-māsuk-kan prāhu ka-dālam sūngēy.*

ENTREER, pénétrer dans, مسوکی *masuk-i.* Il entre dans le fort, ای *ia masuk-i kōta.*

ENTREER, commencer, ممول *me-mūla,* مملای *me-mulā-i.* — en guerre, مملای فکرجان فرغ *me-mulā-i pe-kaṛjā-an prūng.* — en matière, مملای بچار *me-mulā-i bi-xāra.* — en colère, منجادی ماره *men-jādī mārāh.* Le rabot n'entre pas dans le bois, مک کم ایت تیاد *maka ketām itu tiāda mākan.* — dans la pensée, dans l'intention de quelqu'un, مپرتای اورغ *meñertā-i orang.*

ENTRE-RÉPONDRE (s'), v. récipro., برساهتسوتن *ber-sāhut-sahūt-an.*

ENTRE-SUIVRE (s'), v. récipro., برتورت *ber-tūrut-tūrut.*

ENTRETEENIR, v. a., conserver en bon état, ممیسی *mem-baīk-i.* — une maison, ممیسی رومه *mem-baīk-i rūmah.* Les frais pour entretenir une maison, بلنج ایت اکن ممیسی رومه *belanja itu ākan mem-baīk-i rūmah.*

ENTRETEENIR, pourvoir à la subsistance, ملهراکن *memeliharā-kan,* ممشهدوئی *merg-hidūp-i.* — cheval et voiture, ملهراکن کود دان کریت *memeliharā-kan kūda dānkarēta.* Il entretient beaucoup de pauvres,

دڤلهراکنن بايق اورغ مسکين *di-peli-harā-kan-ña bāñak ōrang meskīn*.
— une femme, سوره فرمغون, *mengendāk-i sa-ōrang perampūan*.

S'ENTRETENIR, v. pron., converser, توتر منوتر *tūtur-menūtur*. S'— familièrement, بر بنچغ *ber-banxang*.

S'ENTRETENIR avec quelqu'un sur une affaire importante, بر بچار دغن *ber-bixāra dengansa-ōrang deri-pada porkāra yang besūr*.

ENTRETENU, E, part. pas. du v. entretenir, maintenu en bon état, يغ دڤلهراکن *yang di-peliharā-kan*. Femme entretenue, کندق *kendak*, پای *ñāi*.

ENTRETIEN, s. m., soin que l'on prend pour entretenir une chose en bon état, حال ميسکي *hāl mem-baik-i*. Dépenses pour l'entretien des ponts, بلنج اکن ميسکي جمباتن, *belanja ākan mem-baik-i jambāt-an-jambātan*.

ENTRETIEN, subsistance, نفقة *ne-fakat*, هيدف هدوفن, *rezekī*, *hidup-hidup-an*. Il peut pourvoir à l'entretien de sa femme et de ses enfants, اي دافت مبري نفقة اتق *ia dāpat mem-brī nefakat anak binī-ña*.

ENTRETIEN, conversation, تتورن *tutūr-an*. — familier, بنچغ *banxang*. — agréable, يغ مبري *yang mem-brī sūka hāti*.

ENTREVOIR, v. a., مليت تباد دغن *me-lihat tiāda dengen trāng*.

S'ENTREVOIR, v. réciproq., se rendre visite, بر کنجغ کنجوغن *ber-kanjung-kanjung-an*.

ENTREVUE, s. f., فرتوئن *per-temū-an*, حال انجوغن *anjūng-an*, بر جغف *hāl ber-jumpa*. — secrète, فرتوئن يغ تراندق *per-temū-an yang ter-endap-endap*.

ENTR'OUVERT, E, part. pas. du v. entr'ouvrir, تربوک سدیکت *ter-būka sa-dikit*.

ENTR'OUVRIR, v. a., مبروک سدیکت *mem-būka sa-dikit*.

ÉNUMÉRATION, s. f., جملة *jumlat*, بلاغن *bilāng-an*, هوتوغن *hitūng-an*.

ÉNUMÉRER, v. a., dénombrer, ميسلج منجملتکن *men-jumlat-kan*, ميسلج *mem-bilang*, مغهتغ *meng-hitung*.

ENVAHIR, v. a., مغالهکن *merg-ālah-kan*, مبرغ *meñerang*, ملغکر *me-langgar*.

ENVAHIR, inonder, مخمفه *meng-ampuh*. L'eau a envahi la plaine, ايرمغمفله فادغ ايت *āyer merg-ampuh-lah pādang itu*.

ENVELOPPE, s. f., ce qui sert à envelopper, بلت *balit*, قميت *pem-*

babūt, بڭوسن *burgkūs-an*. — d'une lettre, پڭالت سورت *peñālūt sūrat*. — d'une lettre royale, کيس *kīs*. — des fruits, کولت *kūlit*. — du riz, همڭ *hampa*. — du blé, سکم *sekām gundum*. — du poivre, کلڭسڭ *kelurgsurg*. — du maïs, کلڭوسڭ *kelabūsurg*. — de la noix de coco, سابڭ *sābut*.

ENVELOPPER, v. a., مڭيت *mem-babūt*, مڭيتکن *mem-balit-kan*. — un enfant dans des lauges, مڭيت اڭق *mem-babūt ānak dergan kāin lamping-lamping*. — un homme dans son manteau, مڭيتکن سڭورڭ دالم سڭندڭن *mem-balit-kan sa-ōrang dālam selen-dang-ña*.

ENVELOPPER, environner, مڭلڭيڭي *menguliling-i*, مڭڭڭ *mengepung*. — un fort, مڭڭڭ کوت *mengepung kōta*.

ENVENIMÉ, E, part. pas. du v. envenimer, بريس *ber-bīsa*. Cœur —, هاتي يڭ جادي ماره *hāti yang jādi mārāh*.

ENVENIMER, v. a., infecter de venin, مڭساکن *mem-bisā-kan*. — l'esprit de quelqu'un, مارهکن اورڭ *me-mārāh-kan ōrang*.

ENVERGUEUR, v. a., مڭيکت لايرڭ *meng-ikat lāyar* pada *pābū-wan*, ماسڭ لاير *memāsang lāyar*.

ENVERGURE, s. f., ثڭڭڭن قلوبن *panjang-ña pābūwan*, ليبرن لاير *lēbar-ña lāyar*. — d'un navire, ليبرن کڭل يڭ ترلڭڭڭ *lēbar-ña kapāl yang ter-langkap*.

ENVERS, s. m., le côté le moins beau, موك يڭ کورڭ بايق *mūka yang kūrang bāik*, يڭ تر بالي *yang ter-bālīk*.

A L'ENVERS, en sens contraire, en désordre, چارڭ *xārap, xārip*, ساله *sālāh*, برساله *ber-sālāh*.

A L'ENVERS, le dessus dessous, بالي بله *bālīk-belāh*.

ENVERS, prép., اکن *ākan*, ڭد *pada*, کڭڭد *ka-pada*, بڭي *bagi*, تتاڭن *tentāng-an*. La miséricorde de Dieu — les hommes, رحمة الله *rahmat allah ākan ōrang mānusīa*. Traître — le roi, برخيانة اکن راج *ber-ḵiānat ākan rāja*. — et contre tous, لاون سموان *lāwan samuā-ña*.

ENVI (À L'), adv., بربلب *ber-lumba-lumba*, اکن له بايق *ākan lebeh bāik*. Les élèves étudient à l'envi les uns des autres, مرید ايت *murīd-murīd itu ber-lumba-lumba ākan ber-ājar*.

ENVIE, s. f., دڭکي *derngki*, کا-دڭکي-ان *ka-derngki-an*, سدڭ *sedūt*. L'envie est la marque d'un cœur bas, دڭکي دڭکي ايت تند هاتي يڭ کڭي *derngki itu tanda hāti yang keji*.

ENVIE, désir, *اښځښتن* *ingīn*, *کښځښتن* *ka-ingīn-an*. Les enfants ont envie de tout ce qu'ils voient, *بودق ٢ ایت* *būdak-būdak itu ingīn ākan sa-suātu yang di-līhat-ña*. Passer son —, *براوله اښځښتن* *ber-ūleh ingīn-ña*.

ENVIE de femme enceinte, *هیدم* *hīdam*.

ENVIE, marque, tache naturelle, *تند ایبو* *tanda ibu*.

ENVIER, v. a., porter envie à, *مندگی* *men-dengki*, *مپدت* *meñedūt*.

ENVIER, désirer, *برایځښتن* *ber-ingīn*. — le bien du prochain, *برایځښتن اکن هرت تمن* *ber-ingīn ākan harta temān-ña*.

ENVIEUX, EUSE, adj., *یځ بردگی* *yang ber-dengki*, *اورځ برهیری* *ōrang ber-hīri*.

ENVIRON, adv., à peu près, *سکرکیر* *sa-kīra-kīra*, *اگه* *āgah*, *بارځ* *bārang*. Il est — six heures, *سکرکیر ټوکل انم* *sa-kīra-kīra pūkul anām*. — cent, *اگه سراتس* *āgah sa-rātus*. — six ou sept navires, *بارځ انم توجه بوه* *bārang anām tūjuh būah prāhu*.

ENVIRONNER, v. a., entourer, *مغللیځی* *menguliling-i*, *مکاري* *me-magār-i*. L'air environne la terre, *هوا ایت مغللیځی بومی* *hawā itu menguliling-i būmī*. — une ville de mu-

railles, *مکاري نکري دځن باتو* *me-magār-i nagrī dergan bātu*.

ENVIRONS, s. m. pl., *تمت یځ دکت* *tampat yang dekāt*, *تمت یځ برکلیځ* *tampat yang ber-kuliling*. Une ville et ses environs, *سبوه نکري* *sa-būah nagrī serta tampat yang ber-kuliling-ña*, *سرت تمت یځ برکلیځښتن* *nagrī dergan dūwat-ña*.

ENVISAGER, v. a., *مندځ* *memandang*. — quelqu'un, *مندځ کموک اورځ* *memandang ka-mūka orang*.

ENVISAGER, considérer, *میکرن* *memikir-kan*.

ENVOI, s. m., 1°, action d'envoyer, *ټپورون* *peñurūh-an*, *ټځتوسن* *peng-utūs-an*. —, action de faire remettre, *حال مغیرمکن* *hāl meng-irīm-kan*. 2°, ce qui est envoyé, *سروهن* *surūh-an*, *اتوسن* *utūs-an*, *کیرین* *kirīm-an*. Lettre d'envoi, *سورت کیرین* *sūrat kirīm-an*.

ENVOLER (s'), v. pron., *ترېځ کلور* *terbang ka-lūar*. L'oiseau s'est envolé, *ایت سده ترېځ کلور* *būrung itu sudah terbang ka-lūar*. —, être emporté, *دترېځکن* *di-terbang-kan*. Le papier s'envole, *قرطاس ایت دترېځکن اځن* *kartās itu di-terbang-kan aṅgīn*. Faire envoler un oiseau, *ملشکن بورځ* *me-lepās-kan būrung*.

ENVOYÉ, E, part. pas. du verbe envoyer, سوره *sūruh*, اوتس *ūtus*, کیرم *kīrim*.

Un ENVOYÉ, سوره *pe-sūruh*, سروهان *surūh-an*, اوتسن *ūtus-an*, وکیل *wakīl*. — fidèle, یغ اوتسن *ūtus-an yang satiāwan*. — plénipotentiaire, وکیل مطلق *wakīl mutalak*.

ENVOYER, v. a., quelqu'un, مپورهکن *meñūruh-kan*, مغوتس *meng-ūtus*, مغوتسکن *meng-ūtus-kan*. — quérir, مپوره مچکل *meñūruh memanggil*.

ENVOYER quelque chose, مغیرم *mengīrim*, مغیرمکن *mengīrim-kan*.

— une lettre, سورت مغیرمکن *meng-īrim-kan sūrat*. — à, مغیری *meng-īrim-i*.

ÉPACTE, s. f., بلاغن هاری بولن *bilāng-an hāri būlan lāngit pada portāma hāri būlan janāwari*.

ÉPAIS, SE, adj., qui a de l'épaisseur, تبل *tebāl*. Toile épaisse, تبل کاین یغ تبل *kāin yang tebāl*. Lèvres épaisses, تبل یغ تبل *bībīr yang tebāl*.

ÉPAIS, en parlant des liquides, کره *kerūh*, کنتل *kental*. Du vin —, کره ایراغکور یغ کره *āyer anggūr yang kerūh*. Bouillie épaisse, بوبرکنتل *būbur kental*.

ÉPAIS, serré, کره *kerap*, رندغ *rendang*, کدث *kedap*, لبث *lebāt*.

Semer —, منابرکره *menābur kerap*.

Feuillage —, داون رندغ *dāun rendang*. Pluie épaisse, یغ لبث *hujan yang lebāt*. Barbe épaisse, یغ جشکت *janggut yang lebāt*.

Cheveux —, ربت کمبج *rambut kembang*. Ténèbres épaisses, کلث *glap gulita*, کلث کاتف *glap kātup*. Taille épaisse, گندت *gantut*, تمبن *tambun*. Langue épaisse, لیده برت *lidah brāt*. Esprit —, کورغ بهاس *bōdoh dūngu*, کورغ بهاس *kurang bahāsa*.

ÉPAISSEUR, s. f., تبلن *tebāl-ña*, کتبالن *ka-tebāl-an*. Son — est d'un doigt, تبلن سبجاری *tebāl-ña sa-jāri*.

ÉPAISSIR, v. a., rendre épais, منبلکن *menebāl-kan*. —, rendre moins liquide, منجدیکن کنتل *men-jadī-kan kental*.

ÉPANCHEMENT, s. m., چچورن *xuxūr-an*. — de sang, چچورن داره *xuxūr-an dārah*.

ÉPANCHER, v. a., verser, منغه *menumpah*, منوغ *menūwang*, منچوچرکن *men-xuxūr-kan*.

ÉPANCHER son cœur, مموک هتین *mem-būka hatī-ña*, مموک رهسی *mem-būka rahasā*.

S'ÉPANCHER, v. pron., برچوچر *ber-āūxur*.

ÉPANDRE, v. a., مڤمڤمڤر *meng-hambur*, مڤيرت *meñūrat*, مڤمڤمڤون *men-jambu-jambū-kan*.

ÉPANDU, E, part. pas. du verbe épandre, ترهمبر *ter-hambur*, ترسيرت *ter-sirat*, جمبرو *jambu-jambu*.

ÉPANOUI, E, part. pas. du verbe épanouir, كمڤڤ *kembang*, تركمڤڤ *ter-kembang*. Des fleurs tout à fait épanouies, بڤوڤڤ يڤ برکمڤڤان *bunga-būga yang ber-kembāng-an*.

ÉPANOUIR, v. a., la rate, réjouir, مڤکان هاتي *meñukā-kan hāti*. Le soleil fait — les fleurs, متڤاري ايت *mata-hāri itu mengembang-kan bunga-būga*.

S'ÉPANOUIR, v. pron., برکمڤڤ *ber-kembang*. Une rose qui s'épanouit, بوڤ ماور يڤ برکمڤڤ *būga māwar yang ber-kembang*.

S'ÉPANOUIR, ressentir de la joie, برسوك *ber-sūka*.

ÉPANOUISSEMENT, s. m., حال *hāl* ber-kembang.

ÉPANOUISSEMENT du cœur, فري *prī ka-sukā-an hāti*.

ÉPARGNE, s. f., ککیرن *kikīr-an*.

ÉPARGNE, ce qu'on a économisé, فرسمڤان *yang di-simpan*, فرسمڤان *per-simpān-an*. Acheter quelque chose de ses épargnes, مملي بارڤ *yang ber-kapār-an*.

مڤمڤن *mem-beli* bārang *dengan wang yang di-simpan-ña*.

ÉPARGNER, v. a., économiser, مڤمڤن *meñimpan*, مناره *menāruh*, منجيتكن *men-jīmat-kan*. — de l'argent, مڤمڤن وڤ *meñimpan wang*, مناره وڤ *menāruh wang*.

ÉPARGNER, employer avec réserve, جارڤ ماکي *jārang memākey*. Il épargne son cheval, مک کدان ايت *maka kudā-ña itu jārang di-pākey-ña*.

ÉPARGNER, traiter avec indulgence, مڤمڤوني *meng-ampūn-i*. Il a épargné les habitants de la ville, مک ايسي نڤري ايت دامڤناله *maka isi nagri itu di-ampun-i-ñā-lah*. Que sa vie soit épargnée, هندقله *hendak-lah ia di-hidup-kan*.

S'ÉPARGNER, v. pron., ne pas se donner la peine, تڤاد مڤسڤان ديري *tiāda meng-usahā-kan diri*.

S'ÉPARGNER, se soigner, se ménager, مملهارکن ديري *memeliharā-kan diri*.

ÉPARPILLER, v. a., منابر *menābur*, منابرکن *menābur-kan*, مڤمڤر *meng-hambur*. — de la paille, منابرکن *menābur-kan merāng*. Des graines éparpillées, بڤن يڤ برتڤون *bījan yang ber-tabūr-an*.

ÉPARS, E, adj., کافر *kāpar*, يڤ چري بري *yang ber-kapār-an*.

xerèy - berèy, ترسابر *ter - tābur*,
برقلنتیغن *ber - xiāir - an*,
ber - pe - lanting - an. Des troupeaux
de chèvres — dans la campagne,
کاون^۲ کبش یغ چری بری دفادغ
kāwan kambing yang xerèy - berèy
di - pādang. Cheveux —, رمبت یغ
rambut yang ter - ūrey.

ÉPATÉ, E, adj., یغ لیبردغن قندق
adan *yang lebar dengan pendek*
adā - ūa. Nez —, هیدغ یغ لیبردغن
قندق *hidung yang lebar dengan*
pendek, هیدغ چیغر *hidung xēper*,
هیدغ پیغه *hidung pipih*.

ÉPAULE, s. f., باهو *bāhu*. L'os de
l'épaule (omoplate), بلیکت *balikat*.
Les épaules larges, باهو یغ لوس
bāhu yang lūwas. Porter sur l'é-
paule, میکل *memikul*.

Loc. La tête enfoncée dans les
épaules, لیهر قندق *lēher pendek*.
Hausser les épaules, regarder quel-
qu'un par dessus l'épaule, regarder
avec mépris, مودهنکن *me - mūdah -*
kan. Prêter l'épaule, aider, منولغ
menūlung.

ÉPAULER, v. a., démettre l'épaule,
باهو تکلئت *tegaliat bāhu*.

ÉPAULER, assister, مبری تولغ
mem - brī tūlung, منولوغ *menulūng - i*.

ÉPAULETTE, s. f., galon sur l'é-
paule, باهو جیبو^۲ *jambu - jambu*
bāhu, رند باهو *renda bāhu*.

ÉPAVE, s. f., chose égarée, بارغ
یغ سده هیلغ *bārang yang sudah*
hilang.

ÉPAVES maritimes, بارغ یغ تردمشر
bārang yang ter - dampar, بارغ یغ
برهاپت کفتی *bārang yang ber - hānut*
قندقاتن بارغ^۲ دفتی *ka - pantey*,
pen - dapāt - an bārang - bārang di -
pantey.

ÉPÉE, s. f., قُدغ *pedang*. Une —,
قُدغ سیله *sa - bilah pedang*. Porter
l'épée, ماکي قُدغ *memākey pedang*.
Ceindre l'épée, میندغ قُدغ *menān -*
dang pedang. Tirer l'épée, مغهوس
قُدغ *meng - hūnus pedang*. Ayant
l'épée nue, دغن ترهوس قُدغن
dengan ter - hūnus pedang - ūa. Re-
mettre l'épée dans le fourreau,
قُدغ مپارغنکن *menārung - kan pedang*.
Fourreau de l'épée, سارغ قُدغ *sārung*
pedang. La garde de l'épée, هولو
قُدغ *hulu pedang*. La pointe de
l'épée, هوجغ قُدغ *hujung pedang*.
Un coup d'épée, تیکم قُدغ *tikam*
pedang. Quiconque se servira de
l'épée périra par l'épée, یغ سسورغ
منجامه قُدغ ای اکن هیلغ اوله قُدغ
sa - sa - ōrang yang men - jāmah pe -
dang ia akan hilang ūleh pedang.

ÉPELER, v. a., مغهجا *meng - hijā*.

ÉPELLATION, s. f., هجامن *hijā - an*.

ÉPERDU, E, adj., ترچغغ *ter -*
xengğğ, حیران *heirān*, ترکجت

ter-kejūt, دهشة *dahšat*. Il arriva tout --, داتغله ای ترجشغ *dātang-lah īa ter-xengāng*. — d'amour, کیل براهی *sāngat berāhi*, گیل براهی *gīla berāhi*.

ÉPERLAN, s. m., لمورو *lembūru*, جافه *jāpuh*.

ÉPERON, s. m., فغکرتق *peng-ger-tak*. — d'acier, فغکرتق درفد باج *peng-gertak deri-pada bāja*. Donner de l'éperon, مغکرتق *meng-ger-tak*.

ÉPERON de coq, سوسق هایم *sūsuk hāyam*, جالو *jālu*, تگل *tegil*. — de coq, artificiel, تاجی *tāji*. — de coq, artificiel et recourbé, تاجی یغ بنتق *tāji yang bantuk*.

ÉPERON d'un navire, فپوسق *peñūsuk*.

ÉPERVIER, s. m., filet, جال *jāla*. Pêcher à l'épervier, منجال *men-jāla*.

ÉPHÉMÈRE, adj., یغ هیدف سهارى *yāg hīdup sa-hāri sāja*.

ÉPHÉMÈRE, caduc, de courte durée, فنا *fenā*.

ÉPI, s. m., تشکی *tangkey*, بولر *būlir*, فولر *pūlur*. Un — de blé, سغکی بولر کندم *sa - tangkey būlir gundum*, سغکی کندم *sa - tangkey gundum*. Sept épis fort maigres, سنی توجہ تشکی فولر کرغ *tūjuh tangkey pūlur kerīg senī*.

ÉPICE, s. f., رمفه *rampah-rampah*. Quatre épices, mélange de girofle, de muscade, de poivre noir et de cannelle, امفت ایاءیت *amfat īā-itu būga lāwāng dān būah pāla dān lāda hītam dān kāyu mānīs*.

ÉPICER, v. a., ممبوه رمفه *mem-būbuh rampah-rampah*.

ÉPICERIE, s. f., les épices, le café, le sucre, le miel, etc., دان قهوه *dān kahwah*, دان کول *dān gūla dān āyer mādu dān lāin deri-pada itu*. Commerce d'épicerie, فرنیگان رمفه *perniagā - au rampah-rampah*.

ÉPICIER, ÈRE, s., اورغ برنیاک رمفه *ōrang berniāga rampah-rampah*.

ÉPICURIEN, s. m., قندمف *pen-demup*.

ÉPIDÉMIE, s. f., فپاکت نکری *peñā-kit nagrī*, سمبر *sampar*, فپاکت یغ *peñākit yang ber-jangkūt*.

ÉPIDERME, s. m., کولت یغ دلور *kūlit yang di-luar*.

ÉPIER, v. a., مغهنتی *meng-hintey*, منیغق *menēngok*. — par les fentes de la porte, مغهنتی در چله قسو *meng-hintey deri xelūh pintu*. — de loin, منیغق در جاوه *menēngok deri jāuh*.

ÉPIERRER, v. a., مغبل بتاتو *meny-ambil batu-bātu*. — un champ, مغبل بتاتو دراتس بندغ *meny-ambil batu-bātu deri atas bendang*.

ÉPIGASTRE, s. m., هولوفرث *hulu prut*, آتس فرث *atas-ña prut*.

ÉPIGLOTTE, s. f., اتق لیده *anāk līdah*.

ÉPIGRAMME, s. f., فتنن *pantun*. — satirique, شعر سندیرن *šīar sindīr-an*.

ÉPIGRAPHE, s. f., ثپوتن کتاب *peñebūt-an kitāb*, تلیسن تند *tulis-an tanda*, عبارة *ibārat*.

ÉPILEPSIE, s. f., قیم بابی *pītam bābi*.

ÉPILEPTIQUE, adj., یغ ساکت قیم *yāg sākit pītam bābi*.

ÉPILER, v. a., منچابت بولو *men-xābut bulu*, منچابت روم *men-xābut rūma*. Épiler les cheveux blancs, منچابت رمبت قوته *men-xābut ram-but pūtih*.

ÉPILOGUER, v. n., منچلا *men-xelā*, منچومل *men-xūmil*. Il épilogue sans cesse, سنتیاس ای منچلا *santiāsa ia men-xelā*.

ÉPINARD, s. m., بایم *bāyam*, بایم تانه *bāyam tānah*. Une planche d'épinards, سفتیق بایم *sa-pētak bāyam*. Graine d'épinards, بیجی *biji bāyam*, بنه بایم *benih bāyam*.

ÉPINE, s. f., دوری *dūri*, اونق *ūnaq*. Une haie d'épines, فاکر *pāgar dūri*. Couronne d'épines, مکوت دوری *makōta dūri*, یغ بردوری *makōta yāg ber-dūri*. Extraire une —, منچابت دوری *men-xābut dūri*. Il s'est blessé la main avec des épines, تاغن لوك كن دوری *tāgan-ña lūka kena dūri*. Terre qui produit des ronces et des épines, تانه یغ تمهکن *tānah yāg tumbuh-kan duri-dūri dān perū-pok-perūpok*.

ÉPINE du dos, تولغ بلاکغ *tūlang blākang*.

ÉPINE, fig., difficultés, کسساهن *ka-susāh-an*, کسکارن *ka-sukār-an*.

Loc. prov. C'est un fagot d'épines, personne revêche, اورغ باق *ōrang bānaq bergis*. Tirer à quelqu'un une — du pied, le tirer d'embarras, ملفسکن اورغ درفد کسساهن *me-lepūs-kan ōrang deri-pada ka-susāh-an*. Etre sur des épines, جادی مشغول *jādi mešqūl*.

ÉPINETTE, s. f., pour engraisser les volailles, سغکارن یغ برشتق دمان *sangkār-an yāg ber-pētak di-māna hāyam-hāyam di-tambun-kan*.

ÉPINEUX, EUSE, adj., qui a des épines, بردوری *ber-dūri*. Arbre —,

بردوری *pōhon yang ber-dūri*.

ÉPINEUX, fig., affaire épineuse, سوکر *pe-karjā-an yang sūkar*. Question épineuse, سوال *suwāl yang muškil*.

ÉPINGLE, s. f., ڦیتی *penīti*, جارم *jārum penīti*, جارم برکفال *jārum ber-kapāla*. — en cuivre, ڦیتی تمباک *penīti tembāga*. La tête d'une —, کفال ڦیتی *kapāla penīti*, ڦایخ ڦیتی *pāyung penīti*. La pointe d'une —, هوجخ ڦیتی *hūjung penīti*. Pelote à épingles, بتل ڦیتی *ban-tal penīti*. Étui à épingles, سارخ ڦیتی *sārung penīti*. Piquer avec une —, منیکم دغن ڦیتی *menīkam dēgan penīti*, منچوچق دغن ڦیتی *men-āwuxuk dēgan penīti*. Orné d'épingles, برڦیتی *ber-penīti*.

ÉPINGLES, gratification qu'on donne à une femme, وځ *wang sīrih*, هدیه *hadiyat*.

Loc. Etre tiré à quatre épingles, دهیاسی دغن, être paré avec soin, دی-هیاس-ی *di-hiyās-i dēgan bāgus-ña*. Tirer son — du jeu, se dégager adroitement d'une mauvaise affaire, کلور درڤد فکرچان یخ سوکر دغن تیاد *ka-tūar deri-pada pe-karjā-an yang sūkar dēgan tiāda kena rūgi*.

ÉPINIÈRE, adj. f., تولخ بلاکخ ڦون *tūkang blākang pūña*. Moëlle épi-

nière, سمسم تولخ بلاکخ *sumsum tūlang blākang*.

ÉPIPHANIE, s. f., fête, هاری رای *hāri rāya tīga rāja*.

ÉPIQUE, adj., شعر درڤد اورخ ڦهلوان *siar deri-pada ōrang pahluwān*.

ÉPISCOPAL, E, adj., اسقف ڦون *uskuf pūña*. Palais —, استان اسقف *astāna uskuf*. Crosse épiscopale, ڦنگک اسقف *tungkat uskuf*.

ÉPISCOPAT, s. m., جوانن اسقف *jawāt-an uskuf*, ڦنگک اسقف *pan-gkat uskuf*, اسقفیه *uskufiyat*.

ÉPISODE, s. m., جرترا *xeritrā*, حکایه *hikāyat*.

ÉPISSE, v. a., t. de mar., réunir deux bouts de cordage, مغربوځ *merg-hūbung*, مېمېځ *meñambung*.

ÉPITAPHE, s. f., سورت علامه قبور *sūrat alāmat kubūr*. — gravée sur la pierre, سورت علامه قبور یخ, سورت علامه قبور ڦد باتو *sūrat alāmat kubūr yang di-ūkir pada bātu*.

ÉPITHÈTE, s. f., ڦرکتان یخ مغتاکن *per-katā-an yang mergatā-kan šifat suātu bārang*.

ÉPITOMÉ, s. m., مختصر *mukteser*, ڦرکتان یخ ترسمخن *per-katā-an yang ter-simpan*.

ÉPÎTRE, s. f., سورت *sūrat*, سورت کرین *sūrat kirīm-an*, ورقة *warkat*, رسالة *risālet*. — affectueuse, ورقة المحبة *warkat el-muhabat*. Une

courte —, سورت قندق *sūrat pen-dek*. Les épîtres des apôtres, رسالة رسول *risālet segala rasūl*. — de Saint Paul aux Romains, رسالة رسول ثولس كغد اورغ روما *risālet rasūl paulus ka-pada ōrang rōmā*.

ÉPIZOOTIE, s. f., سمفر آتس بناخ *sam-par ātas binātang*.

ÉPLORÉ, E, adj., يڭ مناغس *yang menāngis*. Sa mère arriva tout éplorée, ابون دانغله سرت مناغس *ibū-ña dātang-lah serta menāngis*.

ÉPLUCHER, v. a., nettoyer, منچوچى *men-xūxi*, ممبرسه *mem-bersih*.

ÉPLUCHER, peler, décortiquer, مغوبس *mergūbak*, مغوبس *mergūpas*.

ÉPLUCHER la conduite du pro-chain, ممرقس دغن سقماک فر بوتان *memreksa dengan sak-samā-ña per-buāt-an temān mā-nusāa*.

ÉPLUCHURES, s. f. pl., سمفه *sam-pah*, بارغ کواغن *bārang ka-buāng-an*.

ÉPOINTER, v. a., casser la pointe, مماتکن هوجغ *memātah-kan hūjung*. — un couteau, مماتکن هوجغ ثيسو *memātah-kan hūjung pīsaw*.

ÉPONGE, s. f., بوغ کارغ *būnga kārang*.

Loc. Passer l'éponge sur quelque chose, oublier, ملغای *me-lupā-i*.

ÉPONGER, v. a., منچوچى دغن بوغ *men-xūxi dengan būnga kārang*.

ÉPOQUE, s. f., زمان *zemān*, وقت *waktu*, ماس *māsa*, كال *kāla*, بيل *bīla*, ديواس *dirwāsa*. A cette — là, فد زمان ايت *pada zemān itu*, فد وقت ايت *pada waktu itu*. A l'époque du déluge, فد اه شوهن اير ايت *pada ampūh-an āyer itu*. A l'époque de la moisson, فد ماس *pada māsa per-humā-an*.

ÉPOUILLER, v. a., chercher et ôter les poux, منچهارى کوتو *men-xahāri kūtū*.

ÉPOUMONER, v. a., برللکن فارو *ber-ləlūh-kan pāraw-pāraw*.

S'ÉPOUMONER, v. pron., ملللکن *me-ləlūh-kan pāraw-pāraw dīri*.

ÉPOUSE, s. f., استرى *istrī*, بنى *bīni*. — fidèle, استرى يڭ ستياون *istrī yang satiāwan*. —, nouvelle mariée, ممغلى فرمغون *mempelèy per-ampūan*.

Fig. L'épouse de J. C., l'Eglise, الکنيسة *el-kanīset*.

ÉPOUSÉE, s. f., fiancée, تنساغن *tunāng-an perampūan*. —, nouvellement mariée, ممغلى فرمغون *mempelèy perampūan*.

ÉPOUSER, v. a., مغوينى *mengawin-i*, منکاحى *me-nikāh-i*. —, (en parlant d'un homme), براستريکن *ber-istrī-kan*. —, (en parlant d'une femme), برلکيکن *ber-lakī-kan*. Il

épousa la princesse, ای براستریکنله *ia ber-istri-kan-lah tūan putrī*. Elle épousa Tun Pérak, ملك *maka ia pūn ber-lakī-kan-lah tūn pēraḱ*.

ÉPOUSSETER, v. a., مبرسه دغن برس *mem-bersih dengan berūs*.

ÉPOUSSETTE, s. f., برس *berūs*.

ÉPOUVANTABLE, adj., هیان *hei-bān*, *heibānu*, هیبة *heibat*, غری *ngerī*. Spectre —, هتو یغ هیان *hantu yang heibān*.

ÉPOUVANTE, s. f., دهشة *dahšat*, تاكت *tākut*, كتكوتن *ka-takūt-an*, كتكتارن *ka-gentār-an*, هیبة *heibat*. Causer de l'épouvante, مبرى هیبة *mem-brī heibat*.

ÉPOUVANTÉ, E, part. pas. du v. épouvanter, كجت *kejūt*, تركجت *ter-kejūt*, ترچغ *xengùṅ*, ترچغ *ter-xengùṅ*, ماغو *māgu*, توماغو *ter-māgu*, دهشة *dahšat*, تاكت *tākut*, گنتر *gentar*. Très — d'un coup de fusil, ساغت تركجت كارن بوي بدل *sāṅgat ter-kejūt kārna būi bedl*.

ÉPOUVANTER, v. a., مچشكن *merge-jūt*, منچشكن *men-xengùṅ-kan*, مبرى هیبة *menakūt-i*, مبرى هیبة *mem-brī heibat*. Il épouvante les enfants, ای منکوتی کاتق ۲ *ia menakūt-i kānaḱ-kānaḱ*.

ÉPOUX, s. m., mari, لاکي *lāki*. Un — jaloux, لاکي یغ جبورو *lāki yang*

xembūru. —, nouveau marié, ممغلي *mempelèy laki-lāki*. Futur —, تناغن لاکي *tunāṅ-an laki-lāki*. Les —, لاکي استری *lāki istri*, لاکي بینی *lāki bini*, جودو *jōdo*. Les futurs —, تناغن لاکي دغن تناغن *tunāṅ-an laki-lāki dengan tunāṅ-an perampūan*. Les jeunes ممغلي لاکي دغن ممغلي فرمغون —, *mempelèy laki-lāki dengan mem-pelèy perampūan*.

Fig. L'époux céleste, عیسی المسیح *īsa el-mesēh*.

ÉPREUVE, s. f., چوب *xōba*, فرچبائن *per-xobā-an*. Temps d'épreuve, وقت فرچبائن *waktu per-xobā-an*.

ÉPREUVE, malheur, adversité, چالاک *xelāka*, کسکارن *ka-sukār-an*.

ÉPREUVE d'imprimerie, سورت *sūrat xonto*, سورت تلادن *sūrat tulādan*.

ÉPREUVE judiciaire. — de l'eau, سمغه مپم *sumpah meñelām*. — du feu, سمغه اوجی افی *sumpah ūji āpi*. — de l'huile bouillante, سمغه برکارو *sumpah ber-kāraw* مپق فانس *mīṇaḱ pānas*.

ÉPRIS, E, adj., یغ براهی *yang berāhi*, گیل براهی *gīla berāhi*. Il est — de cette femme, ای براهی اکن فرمغون ایت *ia berāhi ākan perampūan itu*.

ÉPROUVÉ, E, part. pas. du verbe éprouver, چوب *xōba*, برچوب *ber-xōba*. Personne éprouvée, یغ اورغ *ōrang yang ber-xōba*.

ÉPROUVÉ par le feu, داوچی دغن *dī-ūji dengan āpi*. De l'or —, یغ داوچی *amūs yang di-ūji*, امس یغ ترسودی *amūs yang ter-sūdi*.

ÉPROUVER, v. a., essayer, faire expérience, منچوب *men-xōba*, منچبای *men-xobā-i*, مغجی *meng-ūji*, مېنودی *meñūdi*, منغکغکن *menanggun-kan*. Dieu éprouva Abraham, مک الله منچباله ابراهيم *maka allah men-xobā-lah ibrahīm*. Seigneur, éprouvez-moi et tentez-moi, اوجيله اکو یا توھن دان چباله اکو *uji-lah āku yā tūhan dān xobā-lah āku*. — des bœufs, منچبای لبو *men-xobā-i lembu*. — de l'or, مغجی امس *meng-ūji amūs*.

ÉPROUVER, ressentir, مراس *me-rāsa*, مرسای *me-rasā-i*. — de la douleur, مرسای سغسار *me-rasā-i sangsāra*. — un changement, براوبه *ber-ūbah*.

ÉPROUVETTE, s. f., sonde de chirurgien, چغکل *xurgkil*.

ÉPUCER, v. a., منچپاری کوتو انجغ *men-xahāri kūtū anjing*.

ÉPUISABLE, adj., qui peut être tari, یغ داثت دتمب هابس *yang dā-*

یغ داثت دکرغکن *pat di-timba hābis*, یغ داثت دکرغکن *yang dāpat di-kring-kan*.

ÉPUISABLE, qui peut être consommé, یغ داثت دهابسکن *yang dāpat di-hābis-kan*.

ÉPUISÉ, E, part. pas. du v. épuiser, mis à sec, کرغ *kring*, یغ دتمب هابس *yang di-timba hābis*.

ÉPUISÉ, fini, consommé, هابس *hābis*, یغ سده هابس *yang sudah hābis*. Sa bourse est épuisée, وغن سده *wang-ña sudah hābis*.

ÉPUISÉ, fatigué, لله *leläh*, لله لله *leläh lesū*.

ÉPUISEMENT, s. m., action de tarir, حال منب هابس *hālmenimba hābis*.

ÉPUISEMENT, perte des forces, لله لله *prī leläh*, لله لله *prī letèh*.

ÉPUISER, v. a., mettre à sec, منب هابس *menimba hābis*.

ÉPUISER, finir, consommer, مغهابسکن *meng-hābis-kan*.

ÉPUISER, fatiguer, مللهکن *me-leläh-kan*.

S'ÉPUISER, v. pron., détruire son tempérament, منضعیفکن دیری *men-dlāif-kan dīri*, مللهکن دیری *me-leläh-kan dīri*.

ÉPURATION, s. f., action d'épurer, فېچین *peñuxi*, حال منغشکن *hāl meng-henng-kan*.

ÉPURATOIRE, adj., یغ مپوچی *yang meñūxi*, پوچی *peñūxi*.

ÉPURER, v. a., مپوچی *meñūxi*, مپوچی *meñūxi-kan*, مپوچی *men-xerü-kan*, مپوچی *men-xerü-kan*, مپوچی *mem-bersih*. — du sucre, مپوچی *meñūxi gūla*. — du sirop, مپوچی *men-xerü-kan šarbat*. — un écrit, مپوچی *men-seh-kan sūrat*.

ÉPURER des métaux, مپودی *me-ñūdi*. De l'or épuré, مپودی *amās yang ter-sūdi*.

S'ÉPURER, v. pron., منجادی سوچی *men-jādi sūxi*, منجادی هنج *men-jādi henng*, منجادی دیری *men-xerü-kan dīri*.

ÉQUARRIR, v. a., tailler à angles droits, مپوچی *memūtung ampat per-segē*.

ÉQUARRIR, abattre et écorcher une bête de somme, مپوچی *mem-būnuh dān mengulīt-i binātang muāt-an*.

ÉQUARRISSEUR, s. m., qui tue et écorche les bêtes, مپوچی *orang yang mem-būnuh dān yang mengulīt-i binātang muāt-an*.

ÉQUATEUR, s. m., خط استوا *kat istiurā*, مپوچی *bāris per-tengāh-an duniā*.

ÉQUATION, s. f., formule d'algèbre, مپوچی *per-bandāng-an*, مقابلة *mukābelat*.

ÉQUEBRE, s. f., سکسیکو *siku-siku*.

ÉQUESTRE, adj. Statue —, تلادن *tulādan orang ber-kūda*.

ÉQUILIBRE, s. m., تمباغن *timbāng-an*, سام برتن *sāma brāt-ña*. Se tenir en —, بر دیری بر تمباغن *ber-dīri ber-timbāng-an*.

ÉQUILIBRE, fig., égalité, برسمان *ber-samā-an*.

ÉQUILIBRER, v. a., منمباغن *me-nimbāng-kan*, مپاغن *meñamā-kan*.

ÉQUINOXE, s. m., ماس سیخ دان *māsa sīang dān mālam sāma lamā-ña*, وقت بهاری *waktu behāri*.

ÉQUINOXIAL, E, adj., بهاری *behāri*. Bourrasque équinoxiale, طوفان بهاری *tufān behāri*.

ÉQUIPAGE, s. m., train, suite, مپوچی *per-irāng-an*.

ÉQUIPAGE, voiture et chevaux, کریت سرت کود *karēta serta kūda*.

ÉQUIPAGE, de guerre, الة ففراغن *alat pe-prāng-an*.

ÉQUIPAGE d'un navire, سرب فراهو *serba prāhu*. Hommes de l'équipage, اوق فراهو *awaq prāhu*.

ÉQUIPEMENT s. m., action d'équiper, حال ملغکف *hāl me-lanng-kap*, حال مپدیاکن *hāl meñediā-kan*.

ÉQUIPEMENT, objets nécessaires pour équiper. — d'un navire, *کلڭکافن فراهو ka-langkâp-an prāhu*. — militaire, *الہ ففراغن alat pe-prāng-an*, *کلڭکافن فرفڭ ka-langkâp-an prāng*. — d'un soldat, *سلڭکف فکاین سورڭ سلدادو sa-langkap pakēy-an sa-ōrang soldado*.

ÉQUIPER, v. a., *ملڭکف me-langkap*, *مېډیاکن meñediā-kan*. — un bâtiment, *ملڭکف کفل me-langkap kapāl*. — une personne, *مېری فکاین mem-brī pakēy-an sa-langkap*.

ÉQUITABLE, adj., *فانت بنر benār*, *فانت پاتوت pātut*, *هارس hārus*, *عادل ādil*. Personne —, *اورڭ بنر ōrang benār*. Jugement —, *حکم یغ فانت hukum yang pātut*.

ÉQUITATION, s. f., art de monter à cheval, *علم مغندرائی کود ilmu mengandarā-i kūda*, *فغتهون مامچو pengatahū-an memāxu kūda*.

ÉQUITÉ, s. f., *کبنارن ka-benār-an*, *انصاف inṣāf*, *حق haḩ*, *عدالة adālet*. Juger avec —, *مٹھکمن دغن meḩḩkman dagan*, *مېڭ-هکوم-کان دغان meṅ-hukum-kan dagan ka-benār-an*. Gouverner avec —, *ممرته دغن انصاف memarentah dagan inṣāf*.

ÉQUIVALENT, E, adj., *یغ هرگان سام yig hergān sāma*, *یغ سلین yang hargā-ñā sāma*,

سلیه-ان. D'un poids —, برتن سام brāt-ñā sāma.

ÉQUIVOQUE, adj., *ارتین دو artī-ñā dūa*, *معین بر دو manā-ñā ber-dūa*, *تیاد تنو rājan*, *ایت اد ارتین دو itū ada artī-ñā dūa*.

ÉQUIVOQUER, v. n., *مغیو meṅi-xu*, *ثوتر بچار pūtār bixāra*.

ÈRE, s. f., *فبلاغن تاهن pem-bilāng-an tāhun*. — chrétienne, *فبلاغن تاهن اورڭ مسیجی pem-bilāng-an tāhun ōrang mesēhi*. — de l'hégire, *هجرة نبی hejrat nabī*. En l'année 1876 de l'ère chrétienne, *فد تاهن مسیجی سربو دلائن راتس pada tāhun mesēhi sa-rību dulāpanrātus tūjuh pūloh anām*. L'an 1200 de l'hégire, *فد هجرة نبی سربو دو راتس تاهن pada hejrat nabī sa-rību dūa rātus tāhun*.

ÉRECTION, s. f., 1°, action d'ériger, *حال مندیرکن hāl men-dirī-kan*, 2°, état d'une chose molle qui devient raide et gonflée, *فری کبڭ prī kembang*, *فری یغ برکبڭان prī yang ber-kembāng-an*, *فری رڭ prī regāng*.

ÉREINTER, v. a., *ممانکن فڭکڭ me-mātah-kan pūṅgang*.

ÉREINTER, fatiguer, *مللهکن me-lèlāh-kan*.

S'ÉREINTER, v. pron., se fatiguer,
مللهکن درین *me-lelāh-kan dirī-
ña*.

ERGOT, s. m., d'un coq, سوسه هایم
sūsuh hāyam.

ERGOT, maladie des graminées,
کلیورن *ka-layūr-an*.

ÉRIGÉ, E, part. pas. du v. ériger,
تردیری *ter-dīri*; تگا *tegā*, دبت *di-
būat*.

ÉRIGER, v. a., مندریکن *men-dirī-
kan*, منگا *menegā*, منگان *menegā-
kan*, ممبوت *mem-būat*. — une statue,
مندریکن قاتع سورخ *men-dirī-kan
pātung sa-ōrang*. — une église,
منگا سواتوگریج *menegāsuātu grēja*.
— une maison, ممبوت رومه *mem-
būat rūmah*. — une école مبوک
mem-būka sekūla.

ERMITAGE, s. m., ثمت اورخ ثرتاف
tampat orang per-tāpa, ثرتافان
per-tapā-an.

ERMITE, s. m., ثرتاف *per-tāpa*,
زاهد *zāhid*. Un — سورخ ثرتاف
sa-ōrang per-tāpa.

Prov. Quand le diable est vieux,
il se fait ermite, l'homme déréglé,
souvent, devient sage dans la
vieillesse, اورخ توا منجادی بربودی
orang tuā men-jādī ber-būdī.

ÉROTIQUE, adj., یغ عشقی *īškī*, یغ
براهی *yang berāhi*. Poème — شعر
براهی *šiār berāhi*, غزل *gazel*. Ma-

ladie — ساکت براهی *sākit berāhi*.

Délire — گیل براهی *gīla berāhi*.

ERRANT, E, adj., égaré, یغ مپست
yang meñesāt.

ERRANT, vagabond, qui rôde,
کبار *kumbāra*, کلان *kelāna*. Che-
valier — فهلوان یغ مغبار *pahlu-
wān yang mengumbāra*.

ERRATA, s. m., کسلافن *ka-silāp-
an*.

ERRER, v. n., s'égarer, سست
sesāt, مپست *meñesāt*. — dans la
forêt, سست دالم هوتن *sesāt dālam
hūtan*.

ERRER, fig., se tromper, faire une
faute, برساله *ber-sālah*.

ERRER, vagabonder, مغبار *meng-
umbāra*.

ERREUR, s. f., سست *sesāt*,
فرسستن *per-sesāt-an*, ساله *sālah*,
سیلف *silāp*, سالاهن *salāh-an*.

ERRONÉ, E, adj., ساله *sālah*, سست
sesāt.

ÉRUCTION, s. f., سرداوه *serdā-
wah*.

ÉRUDIT, E, برعلم *ber-ilmu*,
برفقههون *ber-pergatahū-an*, عالم
ālīm, حکیم *hakīm*.

ÉRUDITION, s. f., فقههون *perga-
tahū-an*, علم سورت *ilmu sūrat*.

ÉRUPTION, s. f., تتاسن *tetās-an*,
Faire — منتس *menetās*.

ÉRUPTION, sur la peau, کتبوهن *ka-tumbūh-an*, بنتل *bintil*. — sur le visage, جراوت *jerawat*.

ÉRYSIPIÈLE, s. m., سجنس ساکت *sa jenis sākit bārah*.

ESCABEAU, s. m., فلاق کاکي *pe-lāpik kākī*. L'escabeau de vos pieds, فلاق کاکي *pe-lāpik kaki-kakī-mu*.

ESCADRE, s. f., اغکاتن *angkāt-an*.

ESCADRON, s. m., فسوکن اروغ برکود *pasūk-an orang ber-kūda*.

ESCALADE, s. f., حال منيکي دغن *hāl me-naik-i dengan tangga*. Emporter la place par escalade, ملشکر نگرى سرت منيکين دغن *me-langgar nagrī serta me-naik-i-ña dengan tangga*.

ESCALADER, v. a., منيکي دغن *me-naik-i dengan tangga*. Il escada le fort, مک کوت ايت فون دينيکاله *maka kōta itu pūn di-naik-i-ña-lah dengan tangga*.

ESCALIER, s. m., *tangga*. — tournant, *tangga pūtar-pūtar*. — d'un débarcadère, *tangga pangkāl-an*. Les marches d'un —, *anak-anak tangga*. Monter un —, *nāik tangga*.

ESCAMOTAGE, s. m., 1°, action d'escamoter, *peñulāp-an*. 2°, résultat, *sulāp-an*.

ESCAMOTER, v. a., مپولف *meñulap*. —, faire disparaître, *menīfikan menāp-kan*.

ESCAMOTEUR, EUSE, s., *pe-ñulap*. — de profession, *tūkang sulāp-an*.

ESCAPADE, s. f., کلکون لوريغ فانت *ka-lakū-an luar yang pātut*.

ESCARBOT, s. m., insecte, *tangkāda*, لیس *kumbang*, *tāpas*.

ESCARBOUCLE, s. f., ياقوت *yāqūt*, مانم *mānikam*.

ESCARCELLE, s. f., قندی *pundi*, کندغ *kandung*.

ESCARGOT, s. m., limaçon, اونم *ūnam*, اونم برکولت *ūnam ber-kūlit*, کلبوی *kelambūi*.

ESCARMOUCHE, s. f., فرکلپسن *perkelahī-an*.

ESCARPÉ, E, adj., چورم *xūram*, ترجل *terjal*. Montagne escarpée, *gūnurg yang xūram*.

ESCARPOLETTE, s. f., بواين *buwāy-an*.

ESCIENT, s. m., ستاهو *sa-tāhu*, ايغت *ingat*, اغاتن *ingāt-an*. Faire quelque chose à bon escient, مشرجاکن سواتو فکرجاين دغن ستهون *mergarjā-kan suātu pe-karjā-an dengan sa-tāhū-ña*.

ESCLANDRE, s. m., گاده ييغ مبري *gādoh yang mem-brī mālū*.

ESCLAVAGE, s. m., قهرمبان *per-hambā-an*, توانان *tawān-an*. Réduire à l'esclavage, مفرسپياکن *mem-per-sahayā-kan*, مفرهمباکن *mem-per-hambā-kan*.

ESCLAVE, s. et adj., سهای *sahāya*, قاتق *pātek*, بودق *būdak*, همب *hamba*. Un —, سؤرغ سهای *sa-ōrang sahāya*. Une —, سهای فرمفون, *sahāya perampūan*. — né dans la maison du maître, انق مس *ānak mās*. — dont la liberté est engagée pour dette, اورغ برهوتغ مغيرغ *orang ber-hūtang meng-iring*. — rendu libre, سهای يغ جادی مردهيك *sahāya yang jādi mardahika*, يغ سده *yang sudah di mardahikā-kan*. Etre — des passions, منورت هوا نفسون *menūrut hawā nefsū-ña*. Travail d'esclave, travail difficile, فکرجان يغ سوکر *pekarjā-an yang sūkar*. — fait en guerre, تاون *tāwan*, اورغ توانان *orang tawān-an*.

ESCOMPTE, s. m., يغ دقوتغ سبب *wang yang di-pūtung* sebab *mem-bāyar dahūlu*.

ESCOPEPTE, s. f., espèce de carabine, سجنس سناثغ *sa-jenès senā-pang*, ترکل *terkul*.

ESCORTE, s. f., gens qui escortent, اورغ مڭسغ *orang songsong*, اورغ مڭسغ *orang meñongsong*, اورغ مغهنتر *orang meng-hantar*. Sous l'escorte d'un

général, تون جندرال دباوه قههتارن *di-bāwah peng - hantār - an tūan jendrāl itu*. —, vaisseau de guerre qui accompagne, کفل فرغ *kapal prang yang turut ber-jāga di-laut*.

ESCORTER, v. a., accompagner pour protéger, مغهنتر *meng-hantar*, مغسغ *meñongsong*, مغيرغ *meng-iring*, مغنجر *meng-anjur*, مباو *mem-bāwa*. — quelqu'un dans le chemin, مغهنتر *meng-hantar orang di-jālan*.

ESCOURGEON, s. m., سجنس شعير *sa-jenès šair*.

ESCRIME, s. f., علم برماين سنجات *ilmu ber-māin senjāta*, فنچاکان *penxāk-an*. Salle d'escrime, رومه *rūmah bel-ajar ber-māin senjāta*. Maître d'escrime, فنچاجر برماين سنجات *peng-ajar ber-māin senjāta*.

ESCRIMER, v. n., faire des armes, برماين سنجات *ber-māin senjāta*, منچق *memenxak*.

ESCROC, s. m., چليلک *xulika*, قنچجورى *pen-xūri*, باغست *bangsat*, قنچجو *pengixu*, قنچفو *penipu*.

ESCROQUER, v. a., منچجورى *men-xūri*, مغنچجو *mengixu*, منچفو *menipu*, منچجورى دغن تيفو *men-xūri dengan tipu*.

ESCROQUERIE, s. f., فکرجاين بخت *pe - karjā - an bangsat*, فنجريئن *pen-xurī-an*, فرتقون *per-tipū-an*.

ESPACE, s. m., کلواسن *legàh*, کلواسن *ka-luwās-an*, تمت *tampat*. Garder un espace entre, مبرى لکه انتران *mem - brī legàh antarā - ña*. L'espace céleste, کلواسن لاغت *ka-luwās - an lāngit*. Il manque d'espace, کورغ تمت *kūrang tampat*. — de temps, وقت لکه *waktu legàh*, وقت لام *waktu lamā - ña*. Dans l'espace de six jours, فدائى هارى لام *pada anām hārīlamā - ña*. L'espace entre les dents, چله کيکي *xelàh gīgi*.

ESPAÇER, v. a., مشاترکن بارغ ۲ سرت *meng - ātur - kan bārang-bārang serta mem-brī legàh antarā - ña*.

ESPADE, s. f., sabre de bois qui sert à battre le chanvre, کولق کايو *goloḷ kāyu ākan meñerbuk ganja*.

ESPADEE, v. a., tiller le chanvre, مبرق کنج دغن کولق کايو *meñerbuk ganja dengan goloḷ kāyu*.

ESPADON, s. m., grande et large épée, سجنس شمشير بسر *sa - jenīs šimšīr besār*.

ESPADON, poisson, ايکن تودق *ikan tōdaḷ*.

ESPAGNE, s. f., تانه سفايل *tānah sepañol*, نگرى کستيل *nagrī kastila*.

Blanc d'Espagne, کافر ولد *kāpur wolanda*.

ESPAGNOL, E, adj., در تانه سفايل *deri tānah sepañol*. Un Espagnol, اورغ سفايل *orang sepañol*.

ESPALIER, s. m., arbres appliqués au mur, فوهن يڭ چابغن دايکت کغد *pōhon yang xābang - ña di-ikat ka-pada pāgar*.

ESPALMER, v. a., t. de mar., ملابرکن کفل *me-lābur-kan kapāl*.

ESPÈCE, s. f., روف *jenīs*, ماچ *rūpa*, باکي *bāgey*, فرى *prī*, جنس *māxam*. Bonne —, جنس يڭ بايق *jenīs yang bāiḷ*. D'une même —, لاین *sa-jenīs*. Une autre —, لاین *lāin jenīs*. Diverses espèces, يڭ بر باکي ۲ رفاک *bāgey - bāgey*. Qui sont de différentes espèces, يڭ بر باکي ۲ فرين *orang yang ber - bāgey - bāgey rūpā - ña*. Des gens de différentes espèces, اڤ ماچ *apa māxam orang itu*. L'espèce humaine, اورغ مانسى *orang mānusia*.

ESPÈCES, s. f., pl., argent monnayé, وڭ ترمف *wang ter - tempa*, درهم *derham*. Payer en espèces, مباير دغن وڭ امس اتودغن وڭ فيرق *mem-bāyar dengan wang amās ātaw dengan wang pēraḷ*.

ESPÈCES (dans l'Eucharestie).

Les espèces ou apparences, *فری ۲* *prī-prī*, *یخ جاته دباوه فرسائن کامی* *yāng jātuh di-bāwah pe - rasā-an kāmī*. Les espèces du pain et du vin, *فری ۲ روتی دان ایر اغکور* *prī-prī rōti dān āyer arggūr*.

ESPÉRANCE, s. f., *هراڤن* *harāp-an*, *فغهرافن* *ka-harāp-an*, *پښهراڤن* *perg - harāp - an*, *اس* *asa*. La foi, l'espérance et la charité, *دان ایمان* *dān imān*, *دان فغسین* *dān kā-harāp - an*, *دان فغهرافن* *dān pengasih - an*. Donner de l'espérance, *ممبری اس* *mem-brī asa*. Se bercer d'une vaine —, *مناره فغهرافن یخ سی ۲* *menāruh perg-harāp-an yāng siā-siā*. Il est l'espérance de son père et de sa mère, *ایاله یخ دهارف ایبو بڭاک* *iā-lah yāng di - hārap ibu bapā - ŋa*. N'avoir plus d'espérance, *هیلخ* *hīlax*, *فغهرافن* *perg-harāp-an*, *فوتس* *pūtus asa*. Détruire l'espérance de quelqu'un, *موتسکن اس اورغ* *memūtus-kan asa ōrang*.

ESPÉRER, v. a., *مغهارف* *meng-hārap*, *مغهارفکن* *meng-hārap-kan*, *براس* *ber-asa*. — en Dieu, *مغهارف* *meng-hārap ākan allah*. — le pardon, *مغهارفکن امثن* *meng-hārap-kan ampun*. Personne en qui on espère, *اورغ یخ دهرافنی* *ōrang yāng di-harāp-i*. Or nous espérons, *مک اداله کامی براس* *maka adā - lah*

kāmi ber-asa. Et les nations espéreront en son nom, *مک فدنمک سکل* *maka pada namā-ŋa segala kalāik ākan ber-asa*.

ESPIÈGLE, adj., *چردق* *xerdik*, *جناک* *jenāka*. Enfant —, *بودق یخ* *būdax yāng xerdik*.

ESPIÈGLERIE, s. f., *سند* *senda*, *گورو* *gūraw*. Faire des espègleries, *برسند* *ber-senda*.

ESPION, NE, s., *سولو* *sūlu*, *فپولو* *peñulu*, *فپامر* *peñamar*. Envoyer des espions, *مپوره سولو* *meñūruh sūlu*. Trois jours après vint de nouveau un espion, *تیک هاری* *tiga hāri*, *سلخ* *selang*, *مک داتخ فول سولو* *maka dātux pūla sūlu*.

ESPIONNER, v. a., *مپولو* *meñūlu*, *مغهنتی* *meng-hintey*.

ESPLANADE, s. f., *هلامن* *halāman*. L'esplanade du palais, *استان* *astāna*, *هلامن* *halāman*.

ESPOIR, s. m., *هراڤن* *harāp-an*, *اس* *asa*.

ESPRIT, s. m., intelligence, *روح* *rūh*, *هاتی* *hāti*, *عقل* *akal*, *بودی* *būdi*, *پاو* *ñāwa*. L'esprit de Dieu, *روح الله* *rūh allah*. Adorer Dieu en — et en vérité, *سمبه سجود فدل الله* *sembah sujud*, *دغ دان حقیقه* *dax dān haqīqah*.

pada allah dengan rūh dān ḥakīkat. Il a beaucoup d'esprit, ای بر عقل باقی *ia ber-aḳal bānāk.* — ferme, هاتی تتف *hāti tetāp.* — éclairé, عقل بودی *aḳal būdi.* — fin, عقل هالس *aḳal hālus.* — pur, تیاد هاتی سوچی *hāti sūxi.* Sans —, تیاد بر عقل *tiāda ber-aḳal,* تیاد بر بودی *tiāda ber-būdi.* L'esprit humain, عقل اورغ مانسی *aḳal ōrang mānu-siā.* La lettre tue et l'esprit vivifie, حرف ایت ممیکن تتائی روح ایت *huruf itu me-matī-kan tetāpi rūh itu meng-hidup-kan.* Absent de corps, mais présent en —, غیب دغن داکغ دان حاضر دغن پاو *geib dengan dāgīng dān hādīr dengan nāwa.* Venir à l'esprit, ترايغت *ter-kenāng-kan,* روح القدس *ter-īngat.* Le Saint —, روه القدس *rūḥul-ḳudus.* L'esprit, le sens, d'un livre, معنى كتاب *mana kitāb,* ارقى كتاب *arti kitāb.*

ESPRIT, caractère. Homme d'un — doux, اورغ یغ جیتق هتین *ōrang yang jīnāk hati-ña.* — mutin, اغکار *aṅkāra,* تگر *tegār.*

ESPRIT, âme, پاو *nāwa,* جیو *jīwa.* Rendre l'esprit, فوتس پاو *pūtus nāwa.* Les esprits bienheureux, جیو اورغ ماتی یغ دسورک *jīwa ōrang māti yang di-suwarga.*

ESPRIT, substance immatérielle, spectre, هنتو *hantu,* بایغ *bāyang,* اورغ هالس *ōrang hālus.* — impur, هنتو یغ نجس *hantu yang nejīs.* — malin, هنتو یغ جاهت *hantu yang jāhat.*

ESPRIT mauvais, démon, شیطان *šeitān,* عفريت *iblis,* جن *jīn,* هنتو *hantu.* —, lutin, فولغ *pōlong.* — qui attaque les enfants, قتیاتق *puntiā-naḳ.*

LES ESPRITS, ارواح *arwāh.* Perdre ses esprits, هیلغ ارواح *hīlang arwāh,* ربه فغسن *rebāh pīngsan.* Recouvrer ses esprits, مپدر *meñdār,* برسدر *ber-sedār.* Calmer les esprits, متفکن هاتی *menetāp-kan hāti,* مپنغن هاتی *meñenāng-kan hāti.*

ESPRIT, spiritueux, عرق *rūh,* روح العرق *rūh arak.* — de vin, روح العرق *rūh el-arak.* — de vitriol, روح تروسی *rūh trūsi.*

ESQUIF, s. m., سمفن *sampan,* فراهو کچل *prāhu keḳil.*

ESQUILLE, s. f., تاتل تولغ *tātāl tūlang.*

ESQUINANCIE, s. f., گوم *guwam,* ساکت چکق *sākit xekèḳ.*

ESQUISSE, s. f., قتا *petā,* دینه *xonto,* رنجان *ranxāna,* چنتو

dīnah. — d'une lettre, رنجان سورت *ranxāna sūrat.*

ESQUISSEUR, v. a., ممبوت قتا *mem-būat petā*, ممبوت چنتو *mem-būat xonto*, مرنجانکان *me-ranxanā-kan.* — un portrait, ممبوت چنتو تلادن *mem-būat xonto tulādan.*

ESQUIVER, v. a., منغسکن *menangkis-kan*, مپالهن *meñālah-kan.* — un coup, منغسکن قالو *menangkis-kan pālu.*

ESQUIVER, éviter, مللوی *me-lalū-i.* — un danger, مللوی بهای *me-lalū-i bahāya.*

S'ESQUIVER, v. pron., براندر *ber-undur*, لاری *lāri.* — de la bataille, براندر درڤد شرڤ *ber-undur deri-pada prang*, لاری درڤد شرڤ *lāri deri-pada prang.*

ESSAI, s. m., چوب *xōba*, چرچبان *per-xobā-an.* Coup d'essai, ڤترام ڤکرچان یخ دبت سورڤ *portāma pe-karjā-an yang di-būat sa-ōrang.*

ESSAIM, s. m., مدمدوون *madu-madū-an*, کاون لبه *kāwan lebèh.* — des auterelles, کاون بلاڤ *kāwan bilālang.* Par essaims, برکاون *ber-kāwan-kāwan.*

ESSARTER, v. a., ډفريهر, nettoyer, ميښ *meñiang*, ميښوځي *meñūxi.* — un champ, ميښ لادځ *meñiang lādang.*

ESSAYER, v. a., ډپروور, منچوب *men-xōba.* — d'apprendre la peinture, منچوب بلاجر علم کمبر *men-xōba bel-ājar ilmu gambar.* — de lever, منچوب مشغت *men-xōba meng-angkat.* — un cheval, منچبای *men-xobā-i kūda.*

ESSENCE, s. f., substance, nature, کډاءن *ka-adā-an*, وجود *wujūd*, ډزات *dzāt.* — divine, ډري *prē,* ډزات *dzāt.* — ډري, کډاءن الله *ka-adā-an allah.*

ESSENCE, propriété, صفة *ṣifat.* Il est de l'essence d'un corps de tomber sous les sens, صفة لباک ایت *ṣifat lembāga itu iā-itu jātuh iā di-bāwah pe-rasā-an.* —, parfum, huile aromatique, ميښ بوبوون *mīñak bau-bau-an.* — de rose, ميښ بوبوون درڤد بوځ ماور *mīñak bau-bau-an deri-pada būnga māwar.*

ESSENTIEL, LE, adj., nécessaire, تياد داث تياد *tiāda dāpat tiāda,* واجب *wājib*, هارس *hārus.* Il est — تياد داث, تياد سورځ راج جادی اورځ عادل *tiāda dāpat tiāda sa-ōrang rāja jādi orang ādil.* Il est — qu'il purifie son cœur, واجب ای ميچيکن *wājib iā meñuxi-kan hāti diri-ña.*

ESSIEU, s. m., انجن *injin*, ڤوست *pūsāt*, کايو لنتځ کريت *kāyu lintang*

karēta, باتخ بسی لتخ کریت *bātang besi lintang karēta*.

ESSOR, s. m., vol d'un oiseau, حال بورخ ملايخ *hāl būrang melāyang*. Prendre son —, ملايخ *melāyang*, براغت *ber-angkat*.

ESSOUFFLÉ, E, part. pas. du v. essouffler, مغه *mengah*. Très —, ٢ترمغه *ter-mengah-mengah*.

ESSOUFFLER (S'), v. pron., منجادی *men-jādi mengah*. — en mont- tant une montagne, مغه سبب منجادی *men-jādi mengah sebab naik-i gūnang*.

ESSUIE-MAINS, s. m., کاین مپاڻو *kāin meñāpu tāngan*, توال *tuāla*.

ESSUYÉ, E, part. pas. du v. essuyer, ساڻو *sāpu*. دساڻو *di-sāpu*.

ESSUYER, v. a., مپاڻو *meñāpu*. — le visage avec son mouchoir, مپاڻو موک دغن ساڻو تانغن *meñāpu mūka dengan sāpu tāngan*. Il essuie les larmes de la princesse, ای مپاڻو ابر مات تون قتری *ia meñāpu āyer māta tūan putrī*.

Fig. — les larmes de quelqu'un, le consoler, مغيهيبرکن *meng-hibur-kan*.

ESSUYER, souffrir. — des pertes, کن روگی *kena rūgi*.

EST, s. m., orient, تيمر *tīmur*, مشرق *mašraq*. Le côté de l'est, سبله تيمر *sa-belāh tīmur*. Vent

d'est, اغن تيمر *āgin tīmur*. Sud-est, تڱگار *tonggāra*. Est-sud-est, تيمر تڱگار *tīmur tonggāra*. Nord-est, تيمر لاوت *tīmur lāut*. Est-nord-est, تيمر سمات اتار *tīmur sa-māta utāra*.

ESTACADE, s. f., ترغکير دالم سوغی *trangkeyra dālam sūngay ākan meñakat dia*.

ESTAFETTE, s. f., شوره يڻ چشت *pe-sūruh yang xepāt jālān*.

ESTAMINET, s. m., کدی اورخ *kadēy ōrang men-jūal kahwah*.

ESTAMPE, s. f., گمبر يڻ دچفکن *gambar yang di-xāp-kan*.

ESTAMPER, v. a., منچاڻي *men-xāp-i*, منچفکن *men-xāp-kan*.

ESTAMPILLE, s. f., چف ترا *terā*, چف *xāp*.

ESTAMPILLÉ, E, part. pas. du v. estampiller, تترترا *ter-terā*.

ESTAMPILLER, v. a., منرا *menerā*, مڀوبه چف *mergexāp*, مڀوبه *mem-būbuh xāp*.

ESTIMABLE, adj., انده *indah*, هنارس داندهکن *hārus di-indah-kan*, محتشم ترلاو ملي *ter-lālu mulia*, محتشم *muhtašem*.

ESTIMATION, s. f., حال منيلي *hāl me-nīley*, اور اوارن *āwar-awār-an*.

ESTIME, s. f., حرمة *ḥormat*, تعظيم *tatlim*. Témoigner de l'estime, مڀري حرمة *mem-brī ḥormat*.

ESTIMÉ, E, part. pas. du v. estimer, dont on a bonne opinion, یغ داندھکن *yang di-indah-kan*.

ESTIMÉ, mis à prix, نیلی *nīley*, ترنلی *ter-nīley*, ترھرگاکن *ter-hargā-kan*.

ESTIMÉ, conjecturé, سڱاڱا *sangka*, ترسڱاڱا *ter-sangka*, کیر *kīra*.

ESTIMER, v. a., avoir une bonne opinion de, مڱندھکن *meng-indah-kan*, میلڱکن *mem-bilang-kan*, مڱھر مڱن *meng-hormat-kan*.

ESTIMER, apprécier la valeur de, مڱنلیکن *meng-hargā-kan*, مڱنلیکن *me-nīley-kan*, مڱاوار *meng-āwar-āwar*.

ESTIMER, conjecturer, compter, مڱیر *mengīra*, مڱاڱا *meṅangka*, مڱاڱا *meng-āgah*.

S'ESTIMER, v. pron., مڱندھکن *meng-indah-kan diri-ña*. S'estimer heureux, مڱنکاکن درین *meṅangkā-kan diri-ña ber-bahagia*.

ESTIVAL, E, adj., موسم فانس فون *mūsīm pānas pūña*. Plantes estivales, تانم یغ بر بوع قد موسم فانس *tanām-an yang ber-bunga pada mūsīm pānas*.

ESTOC, s. m., pointe de l'épée, هوجڱ فڱڱ *hūjung pedang*. Frapper d'estoc et de taille, مڱنکام دان مڱڱل *menikam dān memanggal*.

ESTOMAC, s. m., همڱدل *hampedal*, تمبولق *tembōloq*. Maladie d'estomac, ساکت همڱدل *sakit hampedal*. Crampe d'estomac, رڱگت همڱدل *renggut hampedal*.

ESTOMAC, partie extérieure, داد *dāda*. Le creux de l'estomac, هولو هاتی *hulu hātī*.

ESTOUFFADE, s. f., تومس *tūmis*. Viande cuite à l'estouffade, تیسن *tumīs-an*.

ESTRADE, s. f., lieu d'une chambre plus élevé que le parquet, تمفت تڱڱی دالم رومه *tampat tinggi dālam rūmah*, فلاڱق گت *pe-lāpik geta*.

Loc. Battre l'estrade, rôder, مڱمبار برجالان *ber-jālan-jālan*, مڱمبار *mengumbāra*.

ESTROPIÉ, E, part. pas. du v. estropier, کودڱ *kūdung*, تڱڱ *timpang*, لاس *lāsa*, چڱکل *xengkul*. —, boiteux, فڱچڱ *pinxang*, انچت *inxut*. —, manchot, چاڱق *xāpik*.

ESTROPIER, v. a., مڱودڱ *mengūdung*, مڱودڱن *mengūdung-i*, مڱودڱن *mengūdung-kan*.

ET, conj., دان *dān*, سام *sāma*, سرای *serta*, دڱن *dengan*, سرای *serāya*, و *u*. Le ciel et la terre, لاڱت دان بوی *lāngit dān būi*. Du riz et du poisson, ناسی سام ایکن *nāsi sāma iken*. Sur mer et sur

terre, دلاوت دان ددارت *di-lāut dān di-dārat*. Il tressaillit et se leva, *maka* مكا اى تركجت سرت برېښكت *ia ter-kejūt serta ber-bangkit*. Le Dieu très-haut et digne d'être glorifié, الله سبحانه و تعالى *allah sub-hānah u taāla*.

Entre deux noms employés par opposition ou par analogie, et se retranche assez ordinairement en malais. Grands et petits, بسر کچل *besar kecil*. Jour et nuit, سيخ مالم *siaṅ malam*. Mari et femme, استرى *istri*. لاکى *laki*.

ÉTABLE, s. f., کدځ *kandang*, رومه بناڅ *rūmah binātang*. — à bœufs, کدځ لمبو *kandang lembu*.

Loc. prov. Fermer l'étable quand les bœufs n'y sont plus, porter remède quand il n'est plus temps, مبرى اوبت قد ييل اوبت تياد برکون لاکى *mem-brī obat pada bila obat tiada ber-guna lagi*.

ÉTABLI, s. m., table d'artisan, ميچ اورځ بکرچ *mēja orang be-karja*, ميچ توکځ *mēja tukang*.

ÉTABLIR, v. a., fonder, poser, منځاکان *menegā-kan*, مندریکان *men-dirī-kan*, مځداکان *menḡ-adā-kan*, ملتځکان *me-letāk-kan*. — une maison, منځاکان رومه *menegā-kan rūmah*. — des lois, مځداکان اندځ *menḡ-adā-kan undang-undang*. — les fondements d'un palais, ملتځکان

الاسن مالځى *me-letāk-kan alās-an māligey*.

ÉTABLIR, affermir, منځکېن *mene-gūh-kan*, منتځن *menetap-kan*. — un témoignage, منځکېن کسځسین *menegūh-kan ka-saksī-an*. — une bonne administration, منتځن څرته *menetap-kan parentah yang adil*.

ÉTABLIR, prouver, منتونک *menantū-kan*. — son droit, منتونک حقن *menantū-kan hak-ña*.

ÉTABLIR, mettre dans un état, مندودځن *men-dūduk-kan*. Il établit son fils, لکلاکى *ia men-dūduk-kan anak-ña laki-laki*.

S'ÉTABLIR, v. pron., se poser, se fixer, دودق قد سواتو تمځت *dūduk pada suātu tempat*.

ÉTABLISSEMENT, s. m., 1°, action d'établir, حال مندریکن *hāl men-dirī-kan*, حال منځاکان *hāl menegā-kan*, حال منتځن *hāl menetap-kan*. 2°, état, condition, کدوکن *ka-duduk-an*.

ÉTABLISSEMENT, demeure, تمځت دودق *tempat dūduk*, کديامن *ka-diām-an*.

ÉTAGE, s. m., تځکت *tingkat*, تځکت پانځس *tingkat lapis*. — supérieur, تځکت رومه يځ داس *tingkat rūmah yang di-atas*. Maison à cinq étages,

لم برتخت لیم *rūmah ber-tingkat lima*.

Fig. Sot à triple étage, کيل گیل *gīla ber-susun*.

ÉTAGER, v. a., ranger par étages, ۲ مغائر برتخت *meng-atur ber-pangkat-pangkat*.

ÉTAGERE, s. f., ۲ تفت یخ برتخت *tampat yang ber-pangkat-pangkat akan meng-aturkan barang-barang*.

ÉTAI, s. m., تگت *tungkat*, سوکخ *sōkong*, فاف *pāpa*, تنج *tunjang*, جراج *jerajak*, لاف *lāpik*.

ÉTAİN, s. m., تیمه *timah*, توت *tūt*, *timah pūtih*, کالغ *kālang*. Minerai d'étain, تیمه تانه *tānah timah*. Une mine d'étain, تیمه تبخ *tambang timah*. Etain en lame, تیمه نیس *timah nīpis*. Fil d'étain, کات تیمه *kawat timah*.

ÉTAL, s. m., boutique de boucher, کادی قمتی *kadèy pem-bantey*.

ÉTALAGE, s. m., exposition de marchandises, کادی مان دگاغن *kadèy māna dagāng-an di-tunjuk-kan*.

ÉTALAGE, fig., ce dont on fait parade, بارغ یخ دتجک *bārang yang di-tunjuk-kan*. Faire — de son talent, منجک کفنداین *men-nunjuk-kan ka-pandèy-an-ña*.

ÉTALER, v. a., exposer en vente, مموک *mem-būka*, دناره *menā-*

ruh di-kadèy. — des marchandises, مموک دگاغن *mem-būka dagāng-an*.

ÉTALER, étendre, مغمرک *meng-hampar-kan*. — un tapis, مغمرک *meng-hampar-kan permadani*.

ÉTALER, fig., montrer, منجک *menunjuk-kan*, مینا *menātā-kan*. — sa science, منجک *menunjuk-kan pengatahuan-ña*.

ÉTALON, s. m., cheval entier, کود جتن *kūda jantan*.

ÉTALON, s. m., modèle de poids et de mesure, اچون *axūan*, جتو *xonto*, تلادن هوک *tulādan hūkur*, جنگ *jangka*. Rectifier une mesure sur l'étalon, مموه هوک *mem-būbuh hūkur pada xonto*.

ÉTALONNER, v. a., un poids, une mesure, منچائی باتو داخ *men-xāp-i batu dāxing*, منچائی هوک *men-xāp-i hūkur*.

ÉTAMBOT, s. m., t. de mar., l'arrière de la carène, بورت کفل *būrīt kapāl*, بریت *burīt-an*. De l'étambot à l'étrave, در بریت فراهو *deri burīt-an prāhu ka-halūwan-ña*.

ÉTAMER, v. a., ایر تیمه *meñāpu dergan āyer timah*.

ÉTAMINE, s. f., étoffe, کاین جارغ *kāin jārang dān hālus*.

ÉTAMINE, bluteau, پیرو *ñiru*.

Fig. Passer à l'étamine, éprouver, منچوب *men-xōba*.

ÉTAMINES de fleur, ساری بوغ *sāri būga*.

ÉTANCHE, adj., qui ne fait pas d'eau, یغ تیساد بوچر *yang tiāda bōxor*.

ÉTANCHER, v. a., مناهنکن *menāhan-kan*, منوتف *menūtup*. — le sang, مناهنکن داره *menāhan-kan dārah*. — la soif, موسکن دهاک *memūwas-kan dahāga*.

ÉTANÇON, s. m., تشکت بس *tungkat besār*.

ÉTANÇONNER, v. a., منشکت *menungkat*. — un plancher, منشکت *menungkat* لوتخ دغن تشکت بسر *lōting dēgan tungkat besār*.

ÉTANG, s. m., کولم *kūlam*, تلاک *telāga*, تبق *tambak*.

ÉTANT, part. prés. du v. être, اد *ada*, سبب اد *sebab ada*, سرت اد *serta ada*, ای سرت *ia serta ada di-nagrī*. — riche il doit faire l'aumône, سبب اد ای کای مک هارس ای مبری *sebab ada ia kāya maka hārus ia mem-brī şedekat*.

ÉTAPE, s. f., lieu de séjour, تفت *tampat per-hentī-an*, فرهنسین *per-singgāh-an*. D'étape در فرسنگاهن *kəf d r s n g ā h n*.

deri per-singgāh-an ka-pada per-singgāh-an.

ÉTAT, s. m., manière d'être, فری *prī*, حال *hāl*, کدآن *ka-adā-an*.

— d'une chose, فری حال *prī hāl*. Tel est l'état des choses, دمکنله *demikīan-lah prī hāl*. Quel est l'état de l'affaire, اف حال *apa hāl pe-karjā-an itu*. L'état du corps, فری توبه *prī tūbuh*. — de l'atmosphère, فری ادر *prī udara*. Ceci est encore en bon —, ایت لاکئی باقی اداں *itu lāgi baīk adā-ña*.

ÉTAT, condition, کدوکن *ka-du-dūk-an*, فری *prī*, حال *hāl*. — de grâce, کدوکن نعمة *ka-dudūk-an ni'met*. — d'interdiction, de pénitence, نستاف *nastāpa*. — d'une femme en puissance de mari, فری *prī* حال فرمفون دباو کواس لکین *hāl perampūan di-bāwah kuāsa lakī-ña*.

ÉTAT, profession, فکرجان *pe-karjā-an*, جواتن *jawāt-an*. — de menuisier, فکرجان توکخ کایو *pe-karjā-an tūkang kāyu*.

ÉTAT, rang, تشکت *pangkat*, مرتبة *mertabat*. Dieu l'a placé dans un état élevé, توهن الله سده مندودکن *tūhan allah sudah men-dūdūk-kan dia ka-pada pangka yang tinggi*. Suivant

son —, دغان سڅرتين *derganseperti-*
ña.

ÉTAT, gouvernement, royaume,
کرجاڼ *ka-rajā-an*. Un grand —,
کرجاڼ یخ بسر *ka-rajā-an yang*
besar. Administrer un —, مشر جاکن
مکرجاڼ *mergarjā-kan pe-*
karjā-an ka-rajā-an. Conseil
d'Etat, مجلس کرجاڼ *mejlis ka-*
rajā-an. Ministre d'Etat, منتری
mantri. Homme d'Etat, اورغ یخ فهم
اورغ یخ فهم *orang yang fhem*
pada ilmu pementāh-an. Crime
d'Etat, کرجاڼ ساله *sālāh lāwan*
ka-rajā-an.

ÉTAT, relevé, exposé, سورت
سورت *sūrat*, دفتر *daftar*, حال
ka-adū-an hāl. — des dettes
actives et passives, سورت هوتغ څهوتغ
sūrat hūtang pi-hūtang. — des
services, دفتر سکل کبقتین *daftar*
segala ka-baḡti-an.

Loc. Etre en état de, pouvoir,
دافت *dāpat*, بوله *būleh*. Faire beau-
coup d'état de quelqu'un, مخند هکن
اورغ *merg-indah-kan orang*. Mettre
en —, مختارکن *merg-atur-kan*, میسکی
mem-baik-i.

ÉTAT-MAJOR, s. m., سکل هلبالغ
segala hulubūlang, سکل څهولو فرغ
segala panghulu prang.

ÉTAU, s. m., څلر ایتق اکن موتر کنچخ,
pelèr itik akan memutar kenxang.

ÉTAYER, v. a., منځت *menungkat*,
منځج *menunjang*, ملافتکن *me-*
lāpik-kan, مېوبه تځت *mem-būbuh*
tungkat, مېوبه سوکخ *mem-būbuh*
sōkong. — un mur, منځج تېق *me-*
nunjang tembok. — une maison,
منځت رومه *menungkat rūmah*. —
un navire pour le réparer, مڅالغ
mergālang.

ET OÛTERA, et le reste, دان لاین
دوډ ایت *dān lāin deri-pada itu*.

ÉTÉ, s. m., موسم ځانس *mūsīm*
pānas, موسم کارو *mūsīm kemāraw*.
L'été prochain, موسم ځانس یخ داڅ
mūsīm pānas yang dātang. Chaleur
de l'été, کښاسن موسم کارو *ka-*
panās-an mūsīm kemāraw. Pa-
villon d'été, څراغین *per-angin-an*.

ÉTÉ, part. pas. du v. être, سده اد
سده جادی *jādi*, سده جادی *jādi*,
سده *sudah*. Il a été
malade, ای سده اد ساکت *ia sudah*
ada sākit. Il a — battu, سده
دڅوکل *ia sudah di-pukul*.

ÉTÉIGNOIR, s. m., څماد *pemādam*.
— d'argent, څماد دوډ څیرق *pemā-*
dam deri-pada pērak.

ÉTÉINDRE, v. a., مدام *memādam*,
مدمکن *memādam-kan*, ممتیکن *me-*
matī-kan. — une bougie, مدام لیلن
memādam līlin. — un feu, مدام اڅی
memādam āpi. — le feu de la

concupiscence, ممکن هوا نفسو *me-matī-kan hawā nefsū*. — la charité, مادمکن نقشین *memādam-kan pergasih-an*.

ÉTÉINDRE, détruire, faire cesser, مغھیلانکن *merg-hīlang-kan*, مغھابسکن *merg-hābis-kan*. — les forces, مغھیلانکن کواس *merg-hīlang-kan kuāsa*. — les querelles, مغھابسکن *merg-hābis-kan per-bantāh-an*. — la soif, دهاک مومسکن *memūwas-kan dahāga*. — une couleur, مپورمکن ورن *meñūram-kan warna*. — une dette, ممباير هوتغ *mem-bāyar hūtang*.

S'ÉTÉINDRE, v. pron., فادم *pādam*, ماتی *māti*. La chandelle s'éteignit, مک لیلن فون فادمله *maka līlīn pūn pādam-lah*.

ÉTÉINT, E, part. pas. du v. éteindre, فادم *pādam*, تر فادم *ter-pādam*, ماتی *māti*. Le feu est —, افی سده فادم *āpī sudah pādam*, افی سده ماتی *āpī sudah māti*. Chaux éteinte, کافر ماتی *kāpur māti*.

ÉTENDARD, s. m., بندیر *bandēra*, علم تگول *tunggul*, فنجی *panji*, علامه *alāmat*. — blanc, باندیر پوتیه *bandēra pūtih*. — rouge, باندیر میره *bandēra mērah*. — royal, علم کرجان *alam ka-rajā-an*. Arborer l'étendard, مندریکن فنجی *men-dirī-kan panji*, ماسخ بندیر

memāsang bandēra. L'étendard de la croix, تند صلیب *tanda šatīb*. Lever l'étendard de la révolte, منجادی درهاک *men-jādi durhāka*. Se ranger sous l'étendard de, منورت *menūrut*, مغیرغ *merg-īring*.

ÉTENDRE, v. a., augmenter, donner plus d'étendue, ملوسکن *me-lūwas-kan*. — son royaume, ملوسکن کرجانن *me-lūwas-kan ka-rajā-an-ña*.

ÉTENDRE en tirant, مرگھانکن *me-regang-kan*. — une étoffe, مرگھانکن *me-regang-kan kāin*.

ÉTENDRE, déployer, مغھمفرکن *merg-hampar-kan*, ممبنتھانکن *mem-bentang-kan*, مغھمبھانکن *mergembang-kan*, ممبوک *mem-būka*. — un tapis, مغھمفرکن فرمدانی *merg-hampar-kan permadāni*. Il a étendu la voûte du ciel, ای سده ممبنتھان لاغت *ia sudah mem-bentang-kan lāngit*. — les ailes, مغھمبھانکن سایف *mergem-bang-kan sāyap*.

ÉTENDRE, allonger, مننجھانکن *memanjang-kan*, ملنجتکن *me-lanjut-kan*. — la durée de la vie, مننجھانکن عمر *memanjang-kan umur*.

ÉTENDRE, faire avancer, مغھنجھانکن *merg-unjuk-kan*. — la jambe, le pied, مغھنجھانکن کاکي *merg-unjuk-kan kākī*.

ÉTENDRE les bras, مَشْدَغْكَن تَاغْن *mergedung-kan tāngan*.

S'ÉTENDRE, v. pron., comme les plantes rampantes, مَلَات *me-lāta*.

S'ÉTENDRE, aller jusqu'à. Sa juridiction s'étend jusqu'à la mer, مَك فَمَرْتَاهْن اَيْت هَغْكَن كَلَاوْت *maka pemarentāh-an-ña itu hingga ka-lāut*. Sa gloire s'étend dans le monde entier, مَك نَمَاك مَشْهُور دَالَم *maka namā-ña mašhūr dālam sa-kali-an ālam*.

S'ÉTENDRE, se propager, بَرْجَشْكَت *ber-jangkit*, مَنَجْشْكَت *men-jangkit*.

ÉTENDU, E, part. pas. du v. étendre, qui est d'une grande superficie, لُوس *lūwas*.

ÉTENDU, tiré, رَغْغ *regàng*.

ÉTENDU, déployé, كَمْبَغ *kembang*, تَرْهَمْفَر *ter-būka*, بَنْتَغ *bentang*, تَرْهَمْفَر *ter-hampar*.

ÉTENDU, allongé, لَنْجُت *lanjut*.

ÉTENDUE, s. f., espace, كَلَوَاس *ka-luwās-an*. — d'un pays, جَاجَاهِن *jajāh-an*. La vie de l'homme est d'une — très-bornée, كَهْدُوفِن *ka-hidūp-an mā-nūsia bāñak kūrang*.

ÉTERNEL, LE, adj., كَكَل *kakal*, بَقَا *baqā*, قَدِيم *qadīm*. La vie éternelle, كَهْدُوفِن كَكَل *ka-hidūp-an kakal*. Le feu —, اَفِي يَغْ كَكَل *āpi yang kakal*. Ce monde n'est pas —, دُنْيَا اَيْن تِيَاد كَكَل اِدَان *duniā īni*

tiāda kakal adā-ña. Le séjour —, سُوْرْكَ *suwarga*. —, sans commencement, اَزَالِي *azalī*, يَغْ تِيَاد كَمَلَاءْنِن *yang tiāda ka-mulā-an-ña*. —, sans fin, اَبَدِي *abadī*, يَغْ تِيَاد كَسَدَاهْنِن *yang tiāda ka-sudāh-an-ña*.

ÉTERNEL (par exagération), qui dure longtemps, لَام *lāma*, طَوْل *tuwel*. Une guerre éternelle, فَرْغ *farğ*, يَغْ فَرْغ *yang lāma*. Un parleur —, پَرَاغ *prang* *yang lāma*. Un parleur —, اَوْرَغ *orang* *yang ber-kata-kata bāñak*, بَلِيْتَر *be-litar*.

L'ÉTERNEL, s. m., Dieu, تَوْهَنْ يَغْ *tūhan yang baqā*, الْقَدِيم *el-qadīm*.

ÉTERNELLEMENT, adv., فَد سَلْمَان *pada sa-lama-lamā-ña*, اَتَس فَرِي *atas prī yang kakal*. Il vivra —, اَي اَكْن هِيدَف سَمْعِي سَلْمَان *ia ākan hidup sampey sa-lama-lamā-ña*. La vérité du Seigneur demeure —, كَبْنَارِن هُوَاد فَد سَلْمَان *ka-benār-an hūwa ada pada sa-lama-lamā-ña*.

ÉTERNISER, v. a., مَغْكَلْكَن *mengakal-kan*.

ÉTERNISER, faire durer longtemps, مَلَنْجُتْكَن *me-lanjut-kan*, مَنَطُولْكَن *men-tuwel-kan*.

ÉTERNITÉ, s. f., كَكَال *kakāl-an*, يَغْ تِيَاد كَمَلَاءْنِن دَان لَآگِي *yang tiāda ka-mulā-an-ña dān lāgi tiāda ka-sudāh-an-ña*. Qui

est de toute —, برککالان *ber-kakāl-an*.

L'ÉTERNITÉ, le monde à venir, اخرة *aḳirat*. Nous nous rencontrerons dans l'éternité, داخرة ننتی کیت برتمو *di-aḳirat nanti kīta ber-temū*. Pour ce monde et pour l'éternité, اخرة قد دنیا این دان *pada duniā ini dān aḳirat*. —, par rapport au passé, ازل *azal*. —, par rapport à l'avenir, ابد *abad*.

ÉTERNUER, v. n., برسین *bersin*. Il éternue souvent, کرف ای برسین *krəp-krəp ia bersin*.

ÉTÊTER, v. a., des arbres, مرتیخ *me-ranting* kapāla *pōhon kāyu*. — un clou, مٹخت *meṅkat* kapāla *pāku*.

ÉTEULE, s. m., chaume, جرای *jerāmi*.

ETHER, s. m., اغکاس *aṅkāsa*, تفت بتخ *tampat bintang-bintang*.

ÉTHIOPIEN, NE, adj., زنگی *zangi*, حبشی *habāṣi*.

ÉTINCELANT, E, adj., چمرلخ *xe-merlang*, گیلخ *gīlang*, گمیرلافن *gemirlāp-an*, زهرا *zahrā*, تپترلخ *te-perling*. Lumière étincelante, چهای یخ چمرلخ *xahāya yang xemerlang*, چهای یخ *xahāya yang gemirlāp-an*. Pierre précieuse étincelante, رتن زهرا *ratna zahrā*.

ÉTINCELER, v. n., briller, jeter des étincelles, برچهای *ber-xahāya*, چمرلخ *xemerlang*, بر بوغ افی *ber-būnga āpi*.

ÉTINCELLE, s. f., بوغ افی *būnga āpi*, فرلخ *perling*.

Fig. N'avoir pas une — d'esprit, تیاد عقل سکالی *tiāda aḳal sa-kālī*.

ÉTIQUE, adj., کورس *kūrus*.

ÉTIQUETER, v. a., منند *menanda*, مبوبه علامه *menandā-i*, مبوبه علامه *mem-būbuh alāmat*.

ÉTIQUETTE, s. f., marque, écrit, تند *sūrat*, علامه *alāmat*, تند *tanda*. Mettre une — sur un paquet, مبوبه سورت اتس بکس *mem-būbuh sūrat atas bungkus*.

ÉTIQUETTE, cérémonial, عادة *ādat*, ترتیب *istiādat*, tertib, بهاس *bahāsa*. Connaitre l'étiquette, تاهو ترتیب *tāhu ādat*, تاهو ترتیب *tāhu tertib*. Passer par dessus l'étiquette, ملغکر عادة *me-langgar ādat*. Suivant l'étiquette, تورت عادة *tūrut ādat*. L'étiquette des cours, استعادة رجراج *istiādat raja-rāja*.

ÉTIREUR, v. a., tirer en fil certains métaux, مناریک کاوت *menāriḳ kāwat*, مغهیل کاوت *meṅ-hēla kāwat*.

ÉTIREUR, s. m., یخ مناریک کاوت *yang menāriḳ kāwat*, توکخ کاوت *tūkang kāwat*.

ÉTISIE, s. f., maladie, بلا سنی *belā senī*, ککروسن *ka-kurūs-an*.

ÉTOFFE, s. f., بارغ یغ *kāin*, تنون *bārang yang di-tenūn*, کاین سوتر *tenūn-an*. — de soie, کاین سوتر *kāin sūtra*. — de coton peinte, indienne, باتق *bātik*. — fine, de coton ou de soie, dont on se sert pour faire des écharpes, چندی *xindey*. — de soie et de coton, کاین بروچی *barōxi*. — de laine, کاین کاین بولو دمب *kāin būlu domba*, کاین بانٹ *kāin bānat*. — de laine fine, صوف *sūf*, سقلات *sakelāt*. — ornée de fleurs, کاین پوسپاکم *kāin puspa-rāgam*. — d'or, کاین کئاسن *kāin ka-amūs-an*. De riches étoffes, کاین یغ انده *kāin yang indah-in-dah*.

ÉTOFFE, mérite, condition. Homme de mince, de basse étoffe, اورغ هین *ōrang hīna*. Gens d'une même étoffe, اورغ *ōrang - ōrang yang ber-sāma*.

ÉTOFFES, t. d'imp., ce que l'on paie au delà des frais d'impression, یغ *yang di-bāyar*, دباير لبه درقد بلنج منرا *lebeh deri-pada belanja menerā*.

ÉTOILE, s. f., بئغ *bintang*, نجم *najem*, نجوم *nujūm*. — fixe, بئغ *bintang tetap*, بئغ ثابتة *bintang*, بئغ بابي *šābitat*. — du matin, بئغ

bintang bābi. — du soir, بئغ زهرة *bintang zahrat*. — polaire, بئغ قطب *bintang kutub*. — de la mer, بئغ لاوت *bintang laūt*: — de la mer, fig. ستي مريم *seti mariam*. — brillante, بئغ یغ کمرلافتن *bintang yang gemirlāp-an*. — filante, بئغ چيرت *bintang ka-larāt-an*, بئغ *xirīt bintang*. Etincelant comme une —, تفرلخ سفرت بئغ *te-perling seperti bintang*.

Loc. Coucher à la belle étoile, بولام دلور *ber-mālam di-lūar*.

ÉTOILE, E, adj., بربئغ *ber-bintang*, بئغ دغن *penūh degan bintang*. Ciel —, لاغت بربئغ *lāngit ber-bintang*.

ÉTOLE, s. f., جبة *jubbet*. Les extrémités de l'étole, فنچق جبة *punxak jubbet*. Qui a une —, revêtu d'une —, برجة *ber-jubbet*.

ÉTONNANT, E, adj., یغ مبری حيران *yang mem-brī heirān*, عجایب *ajā-yib*, یغ کچغاغن *yang ka-xengāng-an*, ترحیران *ter-heirān*. Action étonnante, یغ فربوانن *per-buāt-an yang ter-heirān*. Prodiges étonnants, عجایب یغ کچغاغن *ajāyib yang ka-xengāng-an*.

ÉTONNÉ, E, part. pas. du v. étonner, چغغ *xengang*, ترحغغ *ter-xengang*, حيران *heirān*, دهشة *dahṣat*, ماغو *māngu*, ترماغو *ter-māngu*.

ÉTONNEMENT, s. m., دهشة *dahšat*,
 قری چغ *ka-heirān-an*, *ka-heirān-an*,
pri xengang. Contempler avec —,
 ممدانغ دغن حیران *memandang dengan*
heirān.

ÉTONNER, v. a., متحیرانکن *merg-*
heirān-kan, منچغشکن *men-xengang-*
kan, مبری دهشة *mem-brī dahšat*.

S'ÉTONNER, v. pron., ترچغ *ter-*
xengang, حیران *heirān*.

ÉTOUFFÉ, E, part. pas. du v.
 étouffer, لمس *lemàs*. Mort étouffé,
 ماتى لمس *māti lemàs*. S'abstenir de
 viande étouffée, درین درشد
 منهانی *menahān-i*
diri-ña deri-pada bārang yang
sudah māti lemàs.

ÉTOUFFÉ, éteint, قادم *pādam*.

ÉTOUFFEMENT, s. m., difficulté de
 respirer, داد سسک *sesak dāda*, ايسق
isak, قری تیاد دافت برنفس *pri tiāda*
dāpat ber-nefas.

ÉTOUFFER, v. a., suffoquer, ملسکن
me-lemàs-kan, منچک *men-xekèk*.
 — un oiseau, ملسکن بورغ *me-*
lemàs-kan būrung. — en prenant
 à la gorge, منچک لیهر *men-xekèk*
lēher. Les épines croissent et
 étouffent le blé, مك دردورى ایت
 مکه *maka* برتبه دان ملسکن گندم ایت
duri-duri itu ber-tumbuh dān me-
lemàs-kan gundum itu.

ÉTOUFFER, éteindre, مادم *memā-*
dam. — des charbons, مادم بار *me-*
mādam bāra.

ÉTOUFFER, apaiser, faire cesser,
 مادمکن *memādam-kan*, منديکن
men-diām-kan. — une révolte,
 مادمکن کمفر *memādam-kan gam-*
par.

ÉTOUFFER des sons, مپایفکن بوي
meñāyup-kan būñi.

ÉTOUFFER, v. n., ne pouvoir
 respirer, تیاد دافت برنفس لاگی *tiāda*
dāpat ber-nefas lāgi. — de chaleur,
 تیاد دافت برنفس سبب کفناسن یغ
 ساغت *tiāda dāpat ber-nefas sebàb*
ka-panās-an yang sārgat.

ÉTOUFFOIR, s. m., قراکس مادم بار
perkākas memādam bāra, قدام بار
pemādam bāra.

ÉTOUPE, s. f., فاکل *pākal*, رامی
rāmi, گنج *ganja*. Calfater avec de
 l'étope, ماکل *memākal*.

ÉTOUPER, v. a., ماکل *memākal*,
 منوتف دغن رامی *menūtup dengan*
rāmi.

ÉTOURDERIE, s. f., کورغ بودی
kūrang būdi, کورغ ایغت *kūrang*
īngat, خلاف *kilāf*.

ÉTOURDI, E, part. pas. du v.
 étourdir, troublé, یغ *bīngung*, فوسغ
pūsing, قغ *pening*.

ÉTOURDI, inconsideré, imprudent,
 کورغ ایغت *kūrang īngat*, ألف
 تیاد بیجق *tiāda bījak*.

ÉTOURDIMENT, adv., تباد دغن *tiāda dengan preksa*, دغن *tiāda dengan kūrany ingat*, کورغ ايغت *tiāda ka-tahū-an*.

ÉTOURDIR, v. a., troubler, ميسغشکن *mem-bingung-kan*, مشهورکن *meng-harū-kan*.

ÉTOURDIR les oreilles, منليکن *menuli-kan*. Le bruit du canon m'étonna, مک بوي مريم منليکن همب, *maka būni mariam menuli-kan hamba*.

ÉTOURDISSEMENT, s. m., قوشغ کفال *pūsing kapāla*. Qui a un —, يڭ *yang ka-penīng-an*.

ÉTRANGE, adj., عجایب *ajāyib*, يڭ مبري حيران *yang mem-brī heirān*, انده *indah*. Chose étrange! quelle merveille! الله استغفار الله *ista-gafār allah*.

ÉTRANGER, ÈRE, adj. et s., لاسڭ *lāsing*, در لاین *gerīb*, هلت *halāt*, يڭ کلوارن *deri lāin nagrī*, *yang ka-luār-an*. Un —, اورغ اسڭ *orang asing*, اورغ کلوارن *orang ka-luār-an*. Un — nouvellement venu, اورغ بهارو *orang bahāru*. Les Dieux des étrangers, دیوات اورغ هلت *dēwāta orang halāt*. Dans une terre étrangère, دتانه هلت *di-tānah halāt*. Que les étrangers n'entrent pas dans la ville, جاشن اورغ غریب *jāngan orang gerīb mā-*

suk nagrī. Usages étrangers, عادة *ādat lāin nagrī*. Marchand —, اورغ داڭڭ *orang dāgang*. Etre — à la science, تباد فهم قد علم *tiāda fhem pada ilmu*. Sous un nom —, دغن نام يڭ دچوري *dengan nāma yang di-xūri*. Passer à l'étranger, مېوڭکن درين *mem-buang-kan diri-ña*.

ÉTRANGLEUR, v. a., مغوجت *merg-ūjut*, منچکق لهر *men-xekèk leher*. — avec une corde, مغوجت دغن *mergūjut dengan tali*.

ÉTRAVE, s. f., t. de mar., هلون *halūwan kapāl*, جوشر قراهو *jūngur prāhu*. Présenter l'étrave au courant, مودق *mūdik*. De l'étrave à l'établot, در هلون قراهو کبریتن *deri halūwan prāhu ka-burīt-an-ña*.

ÊTRE, v. subst., جادی *ada*, جادی *jādi*. — à la maison, اد درومه *ada di-rūmah*. Il est en ville, ای اد دالم *ia ada dālam nagrī*. On ne sait où il est, اورغ تباد تاهو دمان ای *orang tiāda tāhu di-māna ia ada*. Je suis celui qui est, اکو اد يڭ *aku ada yang aku ada*. — malade, جادی ساکت *jādi sākut*. — riche, جادی کای *jādi kāya*. — en paix, جادی ستوس *jādi santausa*. — ami de quelqu'un, جادی صحابة دغن اورغ *jādi soḥābat*

dengan orang. Il est des gens qui, اورغ يڭ *ada orang yang*. Lorsque Moïse était ministre en Egypte, اڤيل نبى موسى جادى منترى دنڠرى *apa-bila nabī mūsā jādi mantrī di-nagrī mešir*.

ÊTRE de, indiquant la matière dont une chose est faite, جادى درڤد *jādi deri-pada*. — d'or, جادى درڤد اوس *jādi deri-pada amās*.

Très-souvent le verbe être n'est pas exprimé en malais. Il est assis, اى دودق *ia dūdūk*. Il est grand, اى بسر *ia besār*. Qui suis-je? سڤاڤه *siapā-kah pātek īni*. Cela est ainsi, ايت دمكين جوڤ *itu demi-kian jūga*. Je suis un peu mieux, هب سديكت له بايق *hamba sadiikt leh baīk*. Ce remède est bon pour la fièvre, اوبت ايت بايق *obat itu baīk pada demam*. C'est votre affaire, ايت فڤكرجامم *itu pe-karjā-an-mu jūga*. Soit grand, soit petit, بايق بسر بايق *baīk besār baīk kexil*. Il n'en est rien, ايت بوهڤ ساج *itu bōhong sāja*. Quelle heure est-il? براڤ فوكل *brāpa pūkul*.

Comme auxiliaire, le verbe être peut s'exprimer par la particule préfixe د *di*, si l'action exprimée par le verbe est présente; et par سده *sudah*, si l'action est passée. Il est battu (on le bat), اى دڤوكل

ia di-pūkul. — déchiré, دڤارق *di-xāriq*. Il est mort, اى سده ماتى *ia sudah mātī*. Je suis tombé, هب *hamba sudah jātuh*.

ÊTRE, s. m., existence, ce qui est, كڤدائن *ka-adā-an*, وجود *wujūd*, الله تعالى *dzāt*. L'Être suprême, الله توهن *tūhan allah*. Un — parfait, كڤدائن يڭ سمڤرن *ka-adā-an yang sempurna*. Un — vil, كڤدائن يڭ هين *ka-adā-an yang hina*. Un — spirituel, وجود يڭ تياد *wujūd yang tiāda ber-badān*, كڤدائن روح *ka-tiādā-an*.

ÊTRÉCIR, v. a., مڤڤتكن *meñumpitkan*, منجديكن فيڤڤق *men-jadi-kan pīxak*.

S'ÊTRÉCIR, v. pron., منجداى كرت *men-jādi kerūt*.

ÊTREINDEE, v. a., serrer fortement, مڤيكت دغن كرس *meng-ikat dengan krās*. — une gerbe, مڤيكت برڪس *meng-ikat berkas dengan krās*.

ÊTREINDRE, embrasser, ملق *me-meluk*.

Prov. Qui trop embrasse mal étreint, اورغ يڭ ملاءى ببراف بايق *orang yang me-mulā-i be-brāpa bāñak pe-karjā-an*.

maka tiāda dāpat ia meng-hābis-kan suātu pūn.

ÉTREINTE, s. f., حال مغیخت دغن, *hāl meng-ikat degan krūs*, کرس
حال ملق *hāl memeluk*.

ÉTRENNÉ, s. f., présent du commencement de l'année, انگره یخ دبری, *anugrah yang di-brī orang waktu tāhun bahāru*, هدیة *hadīyat*.

ÉTRENNER, v. a., donner des étrennes, مبری انگره وقت تاهن بهارو, *mem-brī anugrah waktu tāhun bahāru*.

ÉTRENNER, faire usage d'une chose pour la première fois, ماکمی بارخ قد فرتام کالی, *memakey bārang pada portāma kālī*.

ÉTRIER, s. m., سغکردی, *rikāb*, *sanggurdi*. Une paire d'étriers, سغاسخ ركب, *sa-pāsang rikāb*. La courroie d'un —, تالی ركب, *tālī rikāb*. Allonger la courroie d'un —, مغرولرکن, *menghūlur-kantālī rikāb*.

Lōc. Avoir le pied à l'étrier, سدی براگکت, *sedīa ber-angkat*, مملای سواتو فکرچائن, *me-mulā-i suātu pe-karjā-an*.

ÉTRILLE, s. f., فغشارق کود, *peng-gāruk kūda*.

ÉTRILLER, v. a., مغشارق کود, *menghāruk kūda*.

ÉTRILLER quelqu'un, le battre, ممالو اورغ, *memālu orang*.

ÉTRIPER, v. a., مغلورکن ایسی فرت, *mergalūar-kan isi prūt*. — un cochon, مغلورکن ایسی فرت بابی, *mergalūar-kan isi prūt bābi*.

ÉTRIQUÉ, E, adj., étroit, سسق, *sesək*, فندق, *pendek*.

ÉTRIVIÈRE, s. f., تالی ركب, *tālī rikāb*.

ÉTROIT, E, adj., d'un passage, d'un chemin, سمفت, *sumpit*, فیچق, *pīxak*, سسق, *sesək*. Petite est la porte, et — est le chemin qui conduit à la vie, سمفت فتو دان سسق جالن ایت, *sumpit pintu dān sesək jālan itu yang menghantar ka-pada ka-hidūp-an*.

ÉTROIT, resserré, borné, سسق, *sesək*, سنت, *sendet*. La manche de cet habit est trop étroite, تاغن تانغان باجو ایت ترلالو سسق, *tāngan bāju itu ter-lālu sesək*. Cet anneau est trop — pour le doigt, سسچن ایت سنت, *xinxin itu sendet pada jari*.

ÉTROIT, d'une étoffe, لیبر, *kūrang*, *lēbar*.

Fig. Cerveau — کورغ بچار, *kūrang bixāra*. Etre logé à l'étroit, دودق دالم رومه کچل, *dūduk dālam rūmah kexil*.

ÉTRONÇONNER, v. a., مونتغ سکلیئن, *memūtung sa-kālī-an xāwang pōhon kāyu*.

ÉTUDE, s. f., فلاجان, *pel-ajār-an*. — des formules religieuses,

شجین *peng-aji-an*. Le temps des études, ماس فلاجان *māsa pel-ajār-an*. Le goût de l'étude, کسکان *ka-sukā-an bel-ajār*. Salle d'étude, بالی دمان اورغ مود براجر *bāley di-māna orang mūda ber-ajār*.

ÉTUDE, application, effort, کرجین *ka-rajin-an*, اساه *ijtihād*, اورغ برعلم *usāha*. Homme d'étude, اورغ برعلم *orang ber-ilmu*, عالم *ālim*.

ÉTUDE, bureau d'un notaire, etc., رومه دبیر *rūmah dubīr*.

ÉTUDIANT, E, s., فلاجر *pel-ajār*, یغ مغاجی *yang bel-ajār*, یغ مغاجی *yang meng-aji*, مرید *murīd*. — en médecine, یغ فلاجر علم طبیب *yang bel-ajār ilmu ṭabīb*.

ÉTUDIÉ, E, part. pas. du v. étudier, اجر *ajar*, داجر *di-ajar*, اچی *aji*.

ÉTUDIER, v. a., فلاجر *bel-ajār*, برکورو *ber-gūru*. — la théologie, علم الهی *bel-ajār ilmu ilāhi*. — la langue arabe, فلاجر بهاس عرب *bel-ajār bahāsa arab*. — les formules religieuses, مغاجی *meng-aji*. — les livres religieux, مغاجی کتاب *meng-aji kitāb*.

ÉTUDIER, observer, méditer, میکر *memikir*, تر فکور *ter-fakūr*, مشغیر *mergīra-mergīra*.

S'ÉTUDIER, v. pron., مشهاکن درین *mergīra-mergīra*, اکن *mergīra-mergīra*.

ÉTUI, s. m., سارغ *sārug*, فتی *peti*. — de ciseaux, سارغ کتغ *sārug guntīng*. — en ivoire, سارغ *sārug deri-pada gāding*. — à aiguilles, تمقت جارم *tampat jarum*.

ÉTUVE, s. f., بیلک فانس *bilik pānas*.

ÉTUVE, bain chaud, bain de vapeur, تاغس *tāngas*.

ÉTUVÉE, s. f., تومس *tūmis*. Plat cuit à l'étuvée, تمس *tumīs-an*.

ÉTYMOLOGIE, s. f., origine d'un mot, اصل فرکتان *aṣal per-katā-an*.

EU, E, part. pas. du v. avoir, اد *sudah ada*, قد *sudah ada pada*. J'ai eu de l'argent, سده *sudah ada wang padā-ku*. Il y en a eu, سده اد درقد ایت *sudah ada deri-pada itu*.

EUCARISTIE, s. f., توبه داره جیو *tūbuh dārah*, دان الهه توهن عیسی المسیح دباوه فری ۲ *dān ilahet tūhan īsa el-mesēh jīwa dān ilahet tūhan īsa el-mesēh di-bāwah prī-prī rōti dān āyer anggūr*, قربان المقدس *el-ḥorbān el-muḥadas*. Le sacrement de l'Eucharistie, سر قربان المقدس *ser el-ḥorbān el-muḥadas*.

EUCOLOGE, s. m., livre de prières, کتاب سمبایغ *kitāb sembahyang*.

EUE! interj., واه *wāh*.

EUNUQUE, s. m., اورغ کیری *orang kabiri*. Un — noir, سَوْرغ کیری *sa-ōrang kabiri yang hitam*. Faire —, مغبرینکن *mengabiri-kan*.

EUPHONIE, s. f., son agréable, بونی یغ مردو *būni yang merdu*.

EUROPE, s. f., ایروپ *irūpa*.

EUROPÉEN, NE, adj., ایروپ فون *irūpa pūna*. Un —, اورغ ایروپ *orang irūpa*.

EUX, ELLES, pron. pers. pl. de la 3ème pers., ای *ia*, دی *dīa*. —, s'appliquant à des personnes, ای *ia*, اورغ *ia orang*, مربکیت *marī-ka-ītu*. — mêmes, ای سندیری *ia sendiri*.

ÉVACUATION, s. f., 1°, action d'évacuer, حال مَبوَع *hāl mem-būang*, حال مغلورکن *hāl mengalūar-kan*. 2°, matières évacuées, بارغ *bārang yang di-ka-lūar-kan*. — par haut et par bas, مته *muntah dān bēraḥ*.

ÉVACUER, v. a., faire sortir, مَبوَع *mem-būang*, مغلورکن *mengalūar-kan*. — de l'urine, مَبوَع ابر *mem-būang āyer*. Ce remède évacue la bile, اوبت ایت مغلورکن صفر *ōbat itu mengalūar-kan sefrā*.

ÉVACUER, sortir de, کلور *ka-lūar*. L'ennemi à évacué la ville, موسه *mūsuh sudah ka-lūar deri nagri itu*.

ÉVADER (S'), v. pron., لاری در فنجار *lāri deri panjāra*, فولغ برچرچوری *pulang ber-xuri-xūri*.

ÉVALUATION, s. f., estimation, نلاین *per-kirā-an*, نلاین *nilēy-an*. — approximative, نلاین سکرکیر *nilēy-an sa-kira-kira*.

ÉVALUER, v. a., estimer, calculer, مغاکه *meng-āgah*, مغیر *mengira-ngira*.

ÉVALUER, fixer le prix, منیلی *menīley*.

ÉVANGÉLIQUE, adj., انجیلی *injīli*.

ÉVANGÉLISER, v. a., مبریت انجیل *mem-berita injil*. — les pauvres, مبریت انجیل فد اورغ مسکین *mem-berita injil pada orang meskīn*.

ÉVANGÉLISTE, s. m., انجیلی *injīli*, فپورت انجیل *peñurat injil*.

ÉVANGILE, s. m., انجیل *injil*. L'évangile, الانجیل *el-injil*. Enseignement de l'évangile, فنجارن *perg-ajār-an injil*. Prédicateur de l'évangile, خطیب انجیل *katīb injil*. Prêcher l'évangile, منخطبتکن انجیل *men-ḥutbat-kan injil*. Le saint — de N. S. J. C. selon Saint Mathieu, انجیل القدس *injil el-ḥudus īsa el-mesēh ter-tūlis ūleh el-rasūl matti*.

ÉVANOUIR (S'), v. pron., ربه فخن *rebəh pingsan*, منجادی فخن *mengadī fahn*.

men-jādi pingsan, مرج *murxa*. Cette femme s'évanouit, اورغ فرمفون ایت *orang perampūan itu rebūh pingsan*.

S'ÉVANOUIR, s'évaporer, تریخ *terbang*, براوڤ *ber-āwap*.

S'ÉVANOUIR, disparaître, لنپ *lenūp*, غایب *gāib*.

ÉVANOUISSMENT, s. m., فحشن *pingsan*, مرج *murxa*, کلاغر *ke-lāngar*, بیهوش *bī-hūs*.

ÉVAPORATION, s. f., de l'humidité, حال براوڤ *hāl ber-āwap*, حال منجادی اوڤ *hāl men-jādi āwap*.

ÉVAPORATION, légèreté d'esprit, کورغ ایغت *kūrang īgat*.

ÉVAPORÉ, E, part. pas. du verbe évaporer, سده جادی اوڤ *sudah jādi āwap*.

ÉVAPORÉ, étourdi, الف *alpa*, لغلفاءن *kūrang īgat*, اورغ مود ایت بابق الف, *lupa-lupā-an*. Ce jeune homme est très —, اورغ مود ایت بابق الف, *orang mūda itu bāṇak alpa*.

ÉVAPORER (S'), v. pron., براوڤ *ber-āwap*, منجادی اوڤ *men-jādi āwap*. L'eau s'est évaporée, ایر سده *ayer sudah jādi āwap*.

ÉVASER, v. a., ملافشکن *me-lā-pang-kan*. — l'ouverture d'un conduit d'eau, ملافشکن مولت فنچورن ایر, *me-lāpang-kan mūlut panxūr-an āyer*. — un arbre, مرتخ فوهن کایو *banggun deri-pada tidor*,

سرت ملافشکن دی *me-ranting pōhon kāyu serta me-lāpang-kan dīa*.

ÉVASIF, IVE, adj., یخ تیاد تنو *yang tiāda tantu*. Réponse évasive, جواب یخ تیاد ترس ترغ *jawāb yang tiāda trūs-trang*.

ÉVASION, s. f., حال لاری در فنچار, *hāl lāri deri panjāra*.

ÉVÊCHÉ, s. m., دایو نگرى *dāirat nagrī*, یخ دباوه حکم اسقف *yang di-bawah hukum uskup*. —, رومه *palais où demeure l'évêque*, رومه *rūmah uskup*.

ÉVEIL, s. m., فغٹان *kabar*, مبری *perg-īngāt-an*. Donner l'éveil, مخیغٹکن *mem-brī kabar*, مخیغٹکن *merg-īngāt-kan*.

ÉVEILLÉ, E, part. pas. du verbe éveiller, جاڭ *jāga*.

ÉVEILLÉ, gai, vif, چغی *xingī*, چٹ *xepāt*, فیت *pīta*. Cet enfant est très —, مک بودق ایت چغی سکالی, *maka būdaḱ itu xingī sa-kālī*.

ÉVEILLER, v. a., tirer du sommeil, منبجٹکن *mem-banggun-kan*, منبجٹکن *men-jagā-kan*. — quelqu'un à cinq heures, اورغ قد جام *mem-banggun-kan orang pada jām pūkul lima*.

ÉVEILLER, égayer, مپکان *meñu-kā-kan*.

S'ÉVEILLER, v. pron., بڭکن درغد, *banggun deri-pada tidor*,

جاك درؤد تيدر *jāga deri-pada tīdor*.

ÉVÈNEMENT, s. m., fait, accident, يڭ چوئل *ka-anjūng-an*, يڭ چوئل *yang xūpul*, بارڭ يڭ جادی *bārang yang jādi*.

ÉVENT, s. m., altération, ثرى امبر *prī ambar*, ثرى تاور *prī tāwar*, ثرى بوسق سديكت *prī būsuk sa-dikit*.

ÉVENT, air agité, اڭن *āngin*. Mettre à l'évent, مڭاڭنکن *meng-āngin-kan*.

ÉVENTAIL, s. m., كيڭس *kīpas*. — de plumes, كيڭس درؤد بلبولو *kīpas deri-pada bulu-būlu*. — de papier, كيڭس قرطاس *kīpas kartās*. — orné de dessins en or, كيڭس يڭ دتولس امس *kīpas yang di-tūlis amūs*.

ÉVENTAILLISTE, s. m., قندی كيڭس *pandey kīpas*, توكڭ كيڭس *tūkang kīpas*.

ÉVENTÉ, E, part. pas. du verbe éventer, rafraîchi par l'air agité, دكڭاسى *di-kēpās-i*.

ÉVENTÉ, exposé à l'air, جمر *jumūr*, اورق *urak*, ترجمر *ter-jumūr*.

ÉVENTÉ, évaporé, affaibli, تاور *tāwar*, امبر *ambar*. Du vin —, اير اڭگور يڭ سده تاور رسان *āyer anggūr yang sudah tāwar rasā-ñā*.

ÉVENTER, v. a., en agitant l'air, مڭيڭس *mengīpas*. — quelqu'un, مڭيڭاسى *mengipās-i*.

ÉVENTER, exposer à l'air, مڭورق *meng-ūrak*, منجمر *men-jumūr*, مڭاڭنکن *meng-āngin-kan*. — des habits, مڭورق كاين *meng-ūrak kāin*.

ÉVENTER, découvrir, faire connaître, ممبروك *mem-būka*. — un secret, ممبروك رهسى *mem-būka rahasīa*.

S'ÉVENTER, v. pron., en agitant l'air, مڭيڭاسى درين *mengipās-i diri-ñā*.

S'ÉVENTER, s'évaporer, se gâter, منجادی امبر رسان *men-jādi ambar rasā-ñā*, منجادی تاور *men-jādi tāwar*.

ÉVENTRER, v. a., ممبروك ثرت *mem-būka prūt*.

S'ÉVENTRER, v. pron., ممبروك ثرت *mem-būka prūt diri-ñā*.

ÉVENTUEL, LE, adj., بوله جادی *būleh jādi*, تياڭ تانتو *tiāda tantu*.

ÉVÊQUE, s. m., اسقف *uskuf*. Monseigneur l'évêque, تون اسقف *tūan uskuf*.

Prov. Se faire d'évêque meunier, تورن درڭتكت تشكى كڭتكت يڭ رنده *tūrun deri pangkat tinggi ka-pang-kat yang rendah*.

ÉVERTUER (s'), s'efforcer, برچفت *ber-xepāt*, برچاکف *ber-xākap*, میغسهاکن دیری *meng-usahā-kan dīri*.

ÉVIDEMMENT, adv., دغن پات *dengan nāta*, دغن ترغ *dengan terang*, آتس قری یغ پات *ātas pri yang nāta*.

EVIDENCE, s. f., کتائن *ka-nātā-an*, کتران *ka-terang-an*. L'évidence d'une vérité, کتائن کبارن *ka-nātā-an ka-benār-an*. Mettre en —, میتان *me-nātā-kan*. Se mettre en —, منجقکن درین *menunjuk-kan dīri-ña*.

ÉVIDENT, E, adj., پات *nāta*, ترغ *terang*, ظاهر *tlāhir*, معلوم *maḷūm*. Une faute évidente, ساله یغ پات *sālah yang nāta*. Il est — pour tout le monde, مک پتاله ؤد سکلیئن *maka nātā-lah pada sa-kali-an orang*. Rendre —, میتان *me-nātā-kan*, معلومکن *me-maḷūm-kan*.

ÉVIER, s. m., باتو فنجورن *bātu panxūr-an*, باتو یغ آتسن اورغ *batu yeng ātsen orang*, مپوچی فیرغ دان فغکن دان لاین درغد *mepučy fīrang dān pinggan dān lāin deri-pada itu*.

ÉVINCER, v. a., مغلورکن آتس تیتہ *mengalūar-kan ātas tītah hukum*.

ÉVITER, v. a., se détourner de, برقالغ درغد *ber-pāling deri-pada*.

ÉVITER, fuir, مللوی *me-lalū-i*. — un rocher à la mer, مللوی کارغ *me-lalū-i kārang di-lāut*. On ne peut — ce qui est écrit (sa destinée), تیاد دافت اورغ مللوی *tiāda dāpat orang me-lalū-i surāt-an*.

ÉVITER, détourner, parer, منغسکن *menangkis-kan*, مپالهن *meñālah-kan*. — un coup, منغسکن قالو *menangkis-kan pālu*. — un coup d'épée, مپالهن تیکم *meñālah-kan tīkam*.

ÉVITER, se garder de, منگهن *menegah-kan dīri*, ملهراکن *memeliharā-kan dīri*. — de faire de mauvaises actions, ملهراکن *meme-liharā-kan diri deri-pada pekarjā-an yang jāhat*. Le bâtiment évite, کفل ایت بربالق *kapal itu ber-bāliq*.

S'ÉVITER des peines, ملفسکن درین *me-lepās-kan dīri-ña deri-pada ka-sukār-an*.

S'ÉVITER réciproquement, éviter de se rencontrer, جاغن برغو *jāngan ber-temū*.

ÉVOCATION, s. f., action d'évoquer, هال منبل *hāl menambul*, قنبل *penambul*.

ÉVOLUTION, s. f., mouvement de troupes, حال مغرهن بارس *hāl mergerūh-kan bāris*.

ÉVOQUER, v. a., faire apparaître par des moyens magiques, منبیل *menambul*. — quelqu'un, منبیل *menambūl-i*. Qui voulez-vous que j'évoque pour vous? سیاه اکو اکن *siāpa āku ākan menambūl - i padā - mu*. Ordonnez que Samuel soit évoqué pour moi, سورهله شمویل قبل فداک *sūruh-lah šamūil tambul padā-ku*.

EX, prép., ci-devant, دهولو *da-hūlu*, یغ دهولو *yang dahūlu*. Cet homme est un ex-ministre, مک اورغ *maka ōrang itu dahūlu ia jādi sa-ōrang mantrī*.

EX-ABRUPTO, loc. adv., سکنیخ *sa-kunñung-kunñung*.

EXACT, E, adj., کث *betūl*, کث *genəp*, کتوجو *ka-tūju*. Un homme —, اورغ بتل *ōrang betūl*. Un récit —, خریترای یغ بتل *xeritrā yang betūl*. Compte —, جمله یغ کث *jumlat yang genəp*. Ses paroles sont exactes, کتوجو سکالی فرکتانن *ka-tūju sa-kālī per-katā-an-ña*. Cette carte est très exacte, قتا ایت بتل *qta āit betūl* *petā itu betūl sa-kālī*.

EXACTEMENT, adv., بتل *betūl* *betūl*, دغن *dengan betūl*, دغن *dengan saḡsamā-ña*.

EXACTEUR, s. m., homme dur, اورغ بئس *ōrang bengis*.

EXACTEUR, percepteur, اورغ فرتند *ōrang per-tanda*, اورغ فنجوکی *ōrang pen-xūkey*, اورغ یغ تاکه اوختی *ōrang yang tāgih ūpatī*.

EXACTION, s. f., حال مناکه لبه در *hāl menāgih lebēh deri* *yang pātut*, انیای *aniāya*.

EXACTITUDE, s. f., کبتولان *ka-betūlan*, پری یغ کتوجو *pri yang ka-tūju*. — à remplir ses devoirs, سقام *saksāma*.

EXAGÉRATION, s. f., 1°, action d'exagérer, حال مبرسکن *hāl mem-besār-kan*, حال ملغو *hāl me-lampaw*. 2°, choses exagérées, یغ ترلالو *yang ter-lālu bāñak*.

EXAGÉRÉ, E, part. pas. du verbe exagérer, یغ ترلالوامت *yang ter-lālu āmat*, ترلالو باقی *ter-lālu bāñak*. Pensée exagérée, اغاتن یغ ترلالوامت *ingāt-an yang ter-lālu āmat*. Récit —, خریترای یغ ترلالو باقی *xeritrā yang ter-lālu bāñak*.

EXAGÉRER, v. a., grossir, amplifier, ملوسکن *mem-besār-kan*, ملوسکن *me-lūwas-kan*.

EXAGÉRER, dépasser, ملغاوی *me-lampāw-i*, مللوی *me-lalū-i*, ملنجی *me-lanjur*.

EXALTATION, s. f., 1°, action d'exalter, حال مبرسکن *hāl mem-*

besār-kan, حال موجی *hāl memūji*.
—, élévation à un rang élevé,
حال نایق فشکت *hāl nāiḳ*
pangkat tinggi. 2°, état de ce qui
est exalté, کبسان *ka-besār-an*,
کملیان *ka-muliā-an*.

EXALTATION de l'esprit, du cœur,
کفناسن هاتی *ka-hangāt-an*, کپاناس-ان هاتی
ka-panās-an hāti.

EXALTER, v. a., élever, مبرسرن
mem-besār-kan, مملیان *me-muliā-*
kan. — le nom de Dieu, ملیان
نام الله *me-muliā-kan nāma allah*.

EXALTER, vanter, louer, موجی
memūji, مغهکن *merg-gāh-kan*.

EXALTER, exciter, porter à l'en-
thousiasme, مغهاتکن *merg-hāngat-*
kan, ممانسکن *memānas-kan*, مروئکن
me-rāwan-kan. — les sentiments,
ممانسکن هاتی *memānas-kan hāti*.
— la passion, هوا نفسو *merg-hāngat-*
kan hawā neḥsū.

S'EXALTER, v. pron., مبرسرن درین
mem-besār-kan dirī-ña.

EXAMEN, s. m., فرقس *preksa*,
فرقسا *preksā-an*.

EXAMEN, recherche, فنجهرین
pen-xaharī-an, تفحص *tefehḥuḥ*.

EXAMINATEUR, TRIOE, s., اورغ یخ
orang yang memreksa.

EXAMINER, v. a., ممرقس *mem-*
reksa, میلت *memilat*. — quelque
chose, ممرقسای *memreksā-i*. —
soigneusement, ممرقس دغن سقمان

memreksa dengan saksamā-ña.
— sa conscience, ممرقس ستاهو هتین
memreksa sa-tāhu hatī-ña. Cela
n'a pas encore été examiné, فرکار
ایت بلم دفرقس *porkāra itu belūm*
di-preksa.

EXAMINER, rechercher, میدق
meñidik, منجهاری *men-xahāri*,
متفحص *men-tefehḥuḥ*.

EXAMINER, considérer, منبغ
menimbang, میکر *memikir*.

EXASPÉRATION, s. f., 1°, action
d'exaspérer, حال مارهکن *hāl me-*
mārah-kan, مغاچم *hāl merg-*
āxum. 2°, état d'une personne
exaspérée, فری ماره *pri mārah*,
کمارهن *ka-marāh-an*, ککسارن
ka-gusār-an.

EXASPÉRER, v. a., irriter, مارهکن
me-mārah-kan, ممرمرکارن *mem-per-*
murkā-kan, مغهاتکن *merg-hāngat-*
kan, مغاچم *merg-āxum*, مغوسق
merg-ūsik.

S'EXASPÉRER, v. pron., s'irriter,
جادی ماره *jādi mārah*.

EXAUCER, v. a., منریم کات اورغ
menarīma kātā orang, مندغر کات
men-dengar kātā, اکن دعا
di-per-kendān-kan ākan doḳ,
مغبولکن اکن کات *merg-kaḅul-kan*
ākan kātā, مچجابتنکن *merg-ijābet-*
kan. Dieu exauce sa prière, توهن
الله مندغر دعان *tūhan allah*

men-dengar doā-ña, دفرکنکن الله
di-per-kenàn-kan allah
ākan doā-ña.

EXCAVATION, s. f., 1°, action
 d'excaver, *perg-gali-an*
lōbang. 2°, creux, cavité, *liang*,
lōbang.

EXCAVER, v. a., creuser, *مغکالی*
meng-gālī lōbang, *مبوت لیخ*
mem-būat liang.

EXCÉDANT, s. m., *لیبهن* *lebēh-an*,
کلبهن *ka-lebēh-an*, *کلغاون* *ka-lam-*
pāw-an, *مبمخ* *mumbang*. — de la
 mesure, *لیبهن درکوله* *lebēh-an deri*
kūlah.

EXCÉDÉ, E, part. pas. du verbe
 excéder, fatigué, *پایه* *pāyah*, *الله*
lelah, *له لسه* *letèh-lesū*, *رنگا* *rangga*.

EXCÉDER, v. a., outrepasser,
ملفماوی *me-lampāw-i*, *ملغکاهی*
me-langkāh-i, *مللوی* *me-lalū-i*.

EXCÉDER, fatiguer, *مللهکن* *me-*
lelūh-kan, *مرغکاکن* *me-ranggā-kan*.

EXCELLENCE, s. f., degré éminent
 de perfection, *فری یخ انده* *prī*
yang indah-indah, *فری یخ تراتام*
prī yang ter-utāma.

EXCELLENCE, titre d'honneur que
 l'on donne à certains hauts digni-
 taires, tels que les ambassadeurs
 et les ministres, *کلر یخ دبری قد*
اورغ بسر سفرت قسوره راج دان متری
gelār yang di-brī pada orang

besūr seperti pe-sūruh rāja dān
mantri.

EXCELLENT, E, adj., très bon,
انده *indah-indah*, *تراتام* *ter-*
utāma, *تربايق* *ter-bāik*, *افضل*
afdlal, *احسان* *ihsān*. Musique
 excellente, *بیئن یخ انده* *buñ-an*
yang indah-indah. Qualité ex-
 cellente, *طبیعة یخ تراتام* *tebiat yang*
ter-utāma. Nourriture excellente,
مکانن یخ تربايق *makān-an yang ter-*
bāik. Il a une excellente conduite,
کلکونن بايق سکالی *ka-lakū-an-ña*
bāik sa-kālī. Son gouvernement
 est —, *فرتهن احسان ادان* *parentah-*
ña ihsān adā-ña. Un ouvrier —,
توکغ یخ قدی *tukang yang pandey*.
 Son odeur est excellente, *ترلاوهارم*
ter-lālu hārum baū-ña.

EXCELLER, v. n., *برکلیهن* *ber-ka-*
lebēh-an, *جادی تراتام* *jādi ter-*
utāma. — dans la guerre, *برکلیهن*
دالم فرغ *ber-ka-lebēh-an dālam*
prang.

EXCENTRIQUE, adj., *دلور فوست بولت*
di-luar pusat bulat, *جاوه در تنغه*
jāuh deri tengah. Un homme —,
اورغ یخ لکون تیاد سفرت لاکو اورغ بايق
orang yang lakū-ña tiāda seperti
laku orang bānak.

EXCEPTÉ, part. pas. du v. excep-
 ter, hormis, *کچوالی* *kaxuwālī*, *ملاينکن*

me-lāin-kan, هان *hāna*, سلاين *sa-lāin*.

EXCEPTÉ, non compris, کلور *ka-lūar*, کوچل *kūxil*.

EXCEPTER, v. a., مڭچولیکن *meng-axuwalī-kan*, مغلورکن *mengalūar-kan*, مپکوکن *meñakū-kan*.

S'EXCEPTER, v. pron., مڭچولیکن *meng-axuwalī-kan dīri*.

EXCEPTION, s. f., مڭچولیکن *meng-axuwalī-an*. Il n'y a pas de règle sans —, تيف ۲ شرط ايت اد مڭچولیکن, *tiap-tiap şartitu ada pengaxuwalī-an-ña*. Tous sans —, سمان دغن, *samua-ña dengan tiada mengaxuwalī-kan suātu pūn*.

A L'EXCEPTION, loc. prép., ملاينکن *me-lāin-kan*, هان *hāna*, سلاين *sa-lāin*.

EXCÈS, s. m., ce qui passe les bornes, کلپهن *ka-lebēh-an*, کلڤاون *ka-lampāw-an*, يڭ لبه درڤات *yang lebēh deri pātut*. Prodiger son bien à l'excès, مهورسکن هرت دغن, *mem-bōros-kan harta dengan ka-lampāw-an*.

EXCÈS, débauche, يڭ ترلالو *ka-lakū-an yang ter-lālu āmat*, کلکون *ka-lakū-an*, يڭ برساله *yang ber-sālāh*.

EXCESSIF, IVE, adj., ترلالو امت *ter-lālu āmat*, ترلبه *ter-lebēh*. Un

froid —, کدغينن يڭ ترلالو امت *ka-dingin-an yang ter-lālu āmat*. Un pouvoir —, کواس يڭ ترلالو بسر *kuāsa yang ter-lālu besār*.

EXCITANT, E, adj., chaud, piquant, قدس *pedūs*.

EXCITATEUR, TRICE, s., يڭ مڭاجق *yang meng-ajak*, مڭاجق *peng-ajak*, مڭوڭق *peng-upak*.

EXCITATEUR, celui qui réveille, يڭ مڭنکن *yang mem-banggun-kan*.

EXCITATION, s. f., action d'exciter, مڭجاکن *hāl meng-ajak*, مڭجاکن *peng-ajak-an*, مڭڤاکن *peng-upak-an*.

EXCITER, v. a., provoquer, مڭاجق *meng-ajak*, مڭوڭق *meng-upak*, مڭوسق *meng-ūsik*, مڭگرفکن *meng-gerak-kan*.

EXCITER, produire, مڭداکن *meng-adā-kan*. — des divisions, مڭداکن *meng-adā-kan xidrā*. — la colère, مارهکن *me-mārah-kan*.

EXCLAMATION, s. f., تريق *teriak*, ڤنرون *peñerū-an*. Point d'exclamation, تند حيران *tanda heirān*.

EXCLAMER, v. n., برسرو *ber-serū*, برتريق *ber-teriak*.

EXCLURE, v. a., مڭوچلکن *meng-ūxil-kan*, مغلورکن *mengalūar-kan*, مپکوکن *meñakū-kan*, مڭوچلکن *mem-buang*. Exclure du conseil, مڭوچلکن

مجلس *mergūxil-kan deri-pada mejlis*.

EXCLUSION, s. f., محجولکن *hāl mergūxil-kan*, حال محجولکن *hāl mergaluar-kan*, ثمبواغن *pembuāng-an*. A l'exclusion des autres personnes, دغن محجولکن اورغ لاین *dengan mergūxil-kan orang lain*.

EXCOMMUNICATION, s. f., فغچیلن *perguxil-an*, نستاف *nastāpa*. Sentence d'excommunication, فرمان *firmān perguxil-an*. Absoudre de l'excommunication, ملفسکن *me-lepās-kan nastāpa*.

EXCOMMUNIÉ, E, part. pas. du v. excommunier, کوجل درغد الكنيسة *kūxil deri-pada el-kanīset*, یغ *yang di-bāwah nastāpa*.

Loc. prov. Visage d'excommunié, موك ثوجت *mūka pūxat dān mūrung*.

EXCOMMUNIER, v. a., retrancher de la communion, مغجولکن درغد جمعة *mergūxil-kan deri-pada jumaat*, منچریکن درغد الكنيسة *men-xerèy-kan deri-pada el-kanīset*.

EXCORIER, v. a., écorcher, متس *menetās kūlit*, منچارق کولت *men-xārik kūlit*.

EXCRÉMENT, s. m., تاهی مانسی اتو *tāhi mānusia ātaw binātang*, بتاغ *xīrit*. Gros excréments, بارغ *chir*.

یغ دیبرقن *bārang yang di-bērak-kan*.

EXCROISSANCE, s. f., کوتل *kūtil*, ریس *rīsa*. — aux arbres, بوچق *būxuk*, بخل *bungkul*.

EXCURSION, s. f., فرجلانن یغ تیاد *per-jalān-an yang tiāda jāuh*.

EXCUSE, s. f., معاف *maāf*, امفن *ampun*, موهن *mūhun*. Demander —, ممت معاف *me-minta maāf*.

EXCUSER, v. a., مغمثن *merg-ampun*, ممعافکن *me-maāf-kan*, ممبری *mem-brī maāf*. Il faut — les jeunes gens, هارس مغمثونی اورغ *hārus merg-ampun-i orang mūda*. Il faut — les fautes des jeunes gens, هارس مغمثنکن ساله اورغ *hārus merg-ampun-kan sālah orang mūda*.

EXCUSER, dispenser, ممبری موهن *mem-brī mūhun*, ملفسکن *me-lepās-kan*.

S'EXCUSER, v. pron., se justifier, مغعادلکن درین *merg-ādil-kan diri-ña*.

S'EXCUSER de faire quelque chose, ممت معاف *me-minta maāf*, برموهن *ber-mūhun*.

EXÉCRABLE, adj., horrible, هیبان *heibān*, حرام *harām*, یغ دکتوکی *yang di-kutūk-i*, یغ ککلین *yang ka-gelī-an*, یغ کهنان *yang*.

ka-hinā-an. Crime —, ساله یغ هیان, *sālah yang heibān*.

EXÉCRATION, s. f., کوتق *kūtuk*, لعنة *lanat*, ککلیئن *ka-geli-an*. Etre en — à tout le monde, جادی ککلیئن *jādi ka-geli-an* باق *orang bānak*.

EXÉCRÉ, E, part. pas. du v. exécrer, یغ کن *yang di-kutūk-i*, یغ دکتوکی *yang kena kūtuk*, یغ کن لعنة *yang kena lanat*.

L'EXÉCRÉ, un des noms de Satan, الرحیم *er-rejīm*.

EXÉCRÉ, v. a., مغتوکی *mengutūk-i*, ملعنتکن *me-lanat-kan*. — une personne, مغتوکی *mengutūk-i* *orang*.

EXÉCUTER, v. a., mettre à exécution, à effet, ملکوکن *me-lakū-kan*, مغرجاکن *mengarjā-kan*, مپیکن *meñampey-kan*, ممبوت *mem-būat*. — un ordre, ملکوکن تیتہ *me-lakū-kan tītah*. — un traité, مپیکن *meñampey-kan* جنجی *janji*.

EXÉCUTER un criminel, ممبوتہ *mem-būnuh*, متیکن اتس حکم *me-matī-kan atas hukum*.

EXÉCUTEUR, TRICE, s., qui exécute, یغ ملکوکن *yang me-lakū-kan*.

EXÉCUTEUR testamentaire, وصی *wesī*, وکیل الوصية *wakīl el-waṣīyat*.

EXÉCUTEUR des arrêts criminels, فلباى *pelabāya*, فرتند *per-tanda*.

EXÉCUTION, s. f., 1°, action d'exécuter, حال ملکوکن *hāl me-lakū-kan*, حال مپیکن *hāl meñampey-kan*, حال ممبوت *hāl mem-būat*. — d'un ordre, ملکوکن تیتہ *hāl me-lakū-kan tītah*. — d'un traité, حال مپیکن جنجی *hāl meñampey-kan janji*. Mettre à —, ملکوکن *me-lakū-kan*. 2°, résultat, فکرچان *per-karjā-an*, قربواتن *per-buāt-an*.

EXÉCUTION d'un criminel, بنوهن *bunūh-an*, کبنوهن *ka-bunūh-an*. Place des exécutions, قرب بنوهن *per-bunūh-an*, تمفت قنبوهن *tampat pem-bunūh-an*.

EXEMPLAIRE, s. m., d'un livre, نسخه *nuskat*.

EXEMPLAIRE, adj., qui peut servir d'exemple, یغ جادی تلادن *yang jādi tulādan*. Il mène une vie —, کلکونن جادی تلادن قد سکل اورغ *ka-lakū-an-ña jādi tulādan pada segala orang*. Châtiment —, سقس *siksa yang mem-brī tākut*.

EXEMPLE, s. m., ce qui peut servir de modèle, تلادن *tulādan*, اقام *upāma*, چنتو *xonto*. Soyez un — pour tous les hommes, هندقله اغکو *hendak-lah angkaw jādi tulādan bagi sa-kalī-an orang*. Je vous ai donné l'exemple, اکوسده مبری تلادن قد کامو *akusade mabrī tulādan qad kamo*.

āku sudah mem-brī *tulādan* pada *kāmu*. A l'exemple de son père, تورت ثربواتن بغا *tūrut per-buāt-an* *bapā-ña*. — d'écriture, چنتو تالادن سورت *xonto tulīs-an*, *tulādan sūrat*.

Sans EXEMPLE, تیاد برتار *tiāda*
ber-tāra, تیاد دبندهکن *tiāda di-*
banding-kan.

Par exemple, اقَامَ *upāma*, سَقَامَ
sa-upāma, اِثْمَانِ *upamā-ñā*, مثلن
miṣal-ñā.

EXEMPT, E, adj., لوقت *lepàs*, لوقت *lepàs*,
 درود *lūput deri-pada*, بېس *bēbas*.
 — du service militaire, درود *lepàs*,
 فکرجان فرغ *lepàs deri-pada pe-*
karjā -an prang. — des droits,
 بېس درود *bēbas deri-pada bēya*.

EXEMPTER, v. a., ملسكن *me-lepàs-kan*, ملوكتن *me-lūput-kan*, ميسكن *mem-bēbas-kan*. — d'un service, ملسكن درڤد خدمه *me-lepàs-kan deri-pada kedmat*. — des droits, ميسكن درڤد چوكى *mem-bēbas-kan deri-pada xūkey*.

EXEMPTION, s. f., فُلْغَاسَن *pe-*
lepās-an, فُلْغُوتَن *pe-lupūt-an*, كِبَاسَن
ka-bebās-an.

EXERCÉ, E, part. pas. du v. exercer,
 یخ یاس *yang fehém*, یخ داجاری *yang di-ajār-i*.
 Dix mille soldats bien exercés aux
 armes, سلقس اورغ سلدادو یخ فہم *fd*

علم سنجات *sa-laksa orang soldādo*
yang fehem pada ilmu senjāta.

EXERCER, v. a., former, instruire, **مُجَارَى** *merg-ajār-i*, **ممیساکن** *mem-biasā-kan*. — des soldats, **مُجَارَى** *merg-ajār-i* **اورغ سلدادو اکن** *ōrang soldādo ākan* **پکارنجā-ان** *prāng*, **مُجَاجِرکن** *ber-bāris*, — sa mémoire, **منمگهکن** *menegūh-kan* **پەرگ-ینگāt-ان-ña**. — son jugement, **منājکن** *menāj-kan* **بودی-ña**.

EXERCER, pratiquer, مموت *mem-būat*, مغرجان فکرجان *mengarjā-kan pe-karjā-an*. — la médecine, مغرجان فکرجان طیب *mengarjā-kan pe-karjā-an ṭabīb*. — la piraterie, مغرجان رفق *mengarjā-kan rompak*. — un métier, منوک *menūkang*. — les fonctions royales, منجابت کرجان *men-jābat ka-rajā-an*. — la justice, مغرجان عدالة *mengarjā-kan adūlet*.

S'EXERCER, v. pron., *بلاجر* *bel-ājar*, *میمساکن درین* *mem-biasā-kan dirī-ña*. S' — à la patience, *بلاجر* *bel-ājar šabar*. S' — dans la lecture du Coran, *بلاجر* *bel-ājar meny-āji korān*. S' — à faire des armes, *بلاجر* *bel-ājar ber-māin senjāta*.

EXERCICE, s. m., *per-*
buāt-an, *فكرجاءن* *pe-karjā-an*.

— de la vertu, *فربواتن کبیکن* *per-buāt-an ka-bijik-an*. — corporel, *فکرجان بدن* *pe-karjā-an badan*. — spirituel, *فکرجان اکام* *pe-karjā-an agāma*. — d'un métier, *فکناغن* *penukāng-an*. — d'une fonction (d'un emploi), *فنجباتن* *penjabāt-an*. — militaire (parade), *حال بربارس* *hāl ber-bāris*.

EXHALAISON, s. f., *اوف* *āwap*, *اسف* *āsap*. — mauvaise qui s'élève d'un marais, *اوف بوسق یغ نایق در* *āwap būsuk yang nāik deri rāwa*.

EXHALE, v. a., *براف* *ber-āwap*. Un volcan qui exhale de la fumée, *گونخ ائی یغ براسف* *gūnux āpi yang ber-āsap*. Une fleur qui exhale de l'odeur, *بوغ یغ براف* *būnga yang ber-bāu*.

EXHALER, manifester, *مننجکتن* *menunjuk-kan*. — sa colère, *مننجکتن مارهن* *menunjuk-kan mārah-ña*.

EXHAUSSE, v. a., élever, *منغایکن* *meninggī-kan*, *منغکت* *meng-angkat*. — un mur, *منغایکن تمب* *meninggī-kan tembok*.

EXHIBER, v. a., montrer, *مننجکتن* *menunjuk-kan*, *مغلورکن* *mengalūar-kan*, *مفرلیهکن* *mem-per-lihat-kan*. Exhiber son passeport, *مننجکتن سورت فادغ* *menunjuk-kan sūrat pādang*.

EXHIBITION, s. f., action d'exhiber, *قننجوک* *penunjuk-an*, *حال* *hāl mem-per-lihat-kan*. — publique, *حال مفرلیهکن دهدافن* *hāl mem-per-lihat-kan di-hadāp-an orang bāñak*.

EXHORTATION, s. f., 1°, action d'exhorter, *قنکورن* *penegūr-an*, *نصیحه* *peng-ajār-an*, 2°, résultat, *تکورن* *tegūr-an*, *اجارن* *ajār-an*.

EXHORTÉ, E, part. pas. du v. exhorter, *تگر* *tegūr*, *کتکورن* *ka-tegūr-an*, *یغ داجاری* *yang di-ajār-i*.

EXHORTER, v. a., *منگر* *menegūr*, *مجر* *meng-ajar*, *نصیحه* *mem-brī naṣīhat*. — quelqu'un *منگوری* *menegūr-i orang*, *مجراری* *meng-ajār-i orang*.

EXHUMATION, s. f., *حال مغلکالی* *hāl meng-gāli mayet*, *حال* *hāl meng-gāli mayet*, *مغلورکن میت در تانه* *hāl mengalūar-kan mayet deri tanah*.

EXHUMER, v. a., déterrer un corps, *مغلکالی میت* *meng-gāli mayet*, *مغلورکن میت در تانه* *mengalūar-kan mayet deri tanah*.

EXIGENCE, s. f., action d'exiger, *قنتوتن* *hāl menuntut*, *حال منتت* *penuntut-an*. — du paiement d'une dette, *قنکین هوتغ* *penagih-an hūtang*. L'exigence des circon-

stances, سبکمان فری حال ساج *sa-bagimāna prī hāl sāja*.

EXIGER, v. a., obliger à, demander, منتت *menuntut*. — l'exécution d'une convention, منتت جنجی *menuntut janji*. — un paiement, هتوخ *menāgih hūtar*.

EXIGER, contraindre, مقس *me-maksa*. Les circonstances exigent rigoureusement, تیا دافت تیا *tiāda dāpat tiāda*.

EXIGU, E, adj., کورخ *kūrang*, کچل *kexil*, کچل سکالی *kexil sa-kālī*.

EXIL, s. m., 1°, action d'exiler, حال مغلورکن *pem-buang-an*, هال درنگری *hāl mēgalūar-kan deri nagrī*. 2°, état d'un exilé, فری حال *frī hāl ka-buang-an*. Le lieu de son exil, تمفت کبواغن *tampat ka-buang-an-ña*.

EXILÉ, E, part. pas. du v. exiler, سورخ *di-buang*. Un —, یخ *sa-ōrang yang di-buang*, یخ *yang ka-buang-an*.

EXILER, v. a., مبعوخ درنگری *mem-buang deri nagrī*, مغلورکن درنگری *mēgalūar-kan deri nagrī*.

S'EXILER, v. pron., مبعوخ درین *mem-buang diri-ña*.

EXISTANT, E, adj., یخ *yang ada*, موجود *mawjūd*. Etre —, être vivant, اد هیدف *ada hīdup*. Sa

mère est encore existante, ابون لاکي *ibū-ña lagi hīdup*.

EXISTENCE, s. f., کدائن *ka-adā-an*, وجود *wujūd*, ذات *dzāt*. — de Dieu, کدائن الله *ka-adā-an allah*. — de l'homme, کدائن مانی *ka-adā-an mānusia*. Donner l'existence, منجدیکن *men-jadi-kan*, مغداکن *meng-adā-kan*. Recevoir l'existence, دجدیکن *di-jadi-kan*. La non-existence, کتیدائن *ka-tiā-dā-an*.

EXISTENCE, la vie, کهدوفن *ka-hidup-an*. — tranquille, کهدوفن یخ *ka-hidup-an yang senāng*.

EXISTER, v. n., être, اد *ada*, جادی *jādī*. Il existe un Dieu, سواتو الله *ada suātu allah*. Pendant le sommeil l'âme existe, تیدرجیواد *tidor jiwa ada jūga*. Des difficultés existent entr'eux, فر بنتاهن اد انتراک *per-bantāh-an ada antarā-ña*. Il existe encore, ای لاکي *ia lagi ada*. Il en existe encore des traces, اد لاکي بکسن *ada lagi bakūs-ña*.

EXODE, s. m., nom du second livre de l'Ancien Testament, کلوارن *ka-luār-an*.

EXORBITANT, E, excessif, ترلالوamt, ترلالو باقی *ter-lālu āmat*, ترلالو *ter-lālu bāñak*. Contributions exorbitantes, اوپتی یخ ترلالوamt باقی *ūpatī yang ter-lālu āmat bāñak-ña*.

EXORCISER, v. a., مَبَوِّعْ شَيْطَانِ mem-būang sêṭān
سرت مَبَاجْ دَعا serta mem-bāxa doā.

EXORCISME, s. m., مَنْتَرَا doā, مَنْتَرَا mantrā.

EXORCISMES, cérémonies pour chasser le démon, مَبَوِّاغْنِ شَيْطَانِ pem-buāng-an sêṭān
سرت مَبَاجْ دَعا serta mem-bāxa doā.

EXORCISTE, s. m., اَوْرَعْ مَبَوِّعْ شَيْطَانِ oraṅ mem-būang sêṭān.

EXORDE, s. m., فَرْمَلَانْ كَاتْ per-mulā-an kātā, فَرْمَلَانْ بِجَارْ per-mulā-an bixāra, مُقَدِّمَةْ muḳad-damat.

EXOTIQUE, adj., بَیْغْ دَرْدُڤْ étranger, بَیْغْ دَرْدُڤْ لَاینْ نَگَرِیْ yang deri-pada lāin nagrī, هَلَتْ halāt, غَرِیْبْ gerīb. Plante —, تَنَامَنْ دَرْدُڤْ لَاینْ نَگَرِیْ tanām-an deri-pada lāin nagrī.

EXPANSIF, IVE, adj., بَیْغْ دَاوْتْ yang dāpat jādi lūwas. Fig. Personne expansive, اَوْرَعْ oraṅ yang sūka mem-būka hati-ña.

EXPATRIER, v. a., مَغْلُورْکَنْ دَرْ mengaluar - kan deri nagrī bāpa.

S'EXPATRIER, v. pron., مَنَغْلُورْکَنْ meninggal-kan nagrī bāpā-ña.

EXPECTATIVE, s. f., هَرَاڤْ-انْ harāp-an, حَالْ مَنَتِیْکَنْ hāl me-nantī-kan. Etre dans l'expectative d'une place,

مَغْهَارْڤْ اَکَنْ جَوَاتَنْ meng - harap akan jawāt-an.

EXPECTOREE, v. a., مَغْلُورْکَنْ دَعْنْ mengaluar-kan dengan batuk, مَغْلُورْکَنْ دَاهَقْ mengaluar-kan dahak, مَغْلُورْکَنْ رِیْقْ mengaluar-kan rīyak.

EXPÉDIENT, adj., qui convient, هَارُسْ hārus, پَاتُتْ pātut, لَایْقْ laīk, سَیْوِکَایْ sa-yōgiā-ña, واجبْ wājib. Il est —, هَارُسْ hārus. Il est — d'étudier, هَارُسْ بِلَاَجَرْ hārus bel-ajar.

EXPÉDIENT, s. m., اَفَايْ upāya, دَايْ dāya. Imaginer des expédients, مَغْثِیَاکَنْ meng-upayā-kan. En être aux expédients, تِیَادْ tiāda ber-upāya lāgi. Chercher des expédients, مَنَجْهَارِیْ men-xahāri akal.

EXPÉDIER, v. a., مَیْکَرْهَکَنْ meñgrāh - kan, مَمْبَاغْتِکَنْ mem-bāngat-kan. — une affaire, مَیْکَرْهَکَنْ meñgrāh - kan pe-karjā-an, مَعْرَجَاکَنْ مَعْرَجَاڤْ دَعْنْ لَکَسْ mengarjā-kan pe-karjā-an dengan lekàs.

EXPÉDIER, envoyer, مَیْوُورْ meñū-ruh, مَغْیِوَرِیْمَنْ mengirim-kan. — une lettre, مَغْیِوَرِیْمَنْ سُوْرَتْ mengirim-kan sūrat.

EXPÉDITIF, IVE, adj., بَیْغْ مَبُوْتْ yang mem-buat dengan lekàs, بَیْغْ چَڤَتْ yang xepāt.

EXPÉDITION, s. f., hâte, célérité,
سگره *sigrāh*, باغت *bāgat*.

EXPÉDITION, envoi, کیرین *kirīm-an*, بارغ یغ دیکرم *bārang yang di-kirim*, فغہتارن *peng-hantār-an*, دگاغن یغ دهنترکن *dagāng-an yang di-hantar-kan*.

EXPÉDITION militaire, navale,
اغلکافن *ka-langkāp-an*, اگلکافن *anglāt-an*.

EXPÉDITION, copie d'un acte,
تروتن *salin-an sūrat*, ترونن *turūn-an sūrat*.

EXPÉRIENCE, s. f., épreuve, کچباء *ka-xobā-an*, فرچباء *per-xobā-an*, تجرب *tejrib*, بلوی *belwa*.

EXPÉRIENCE, connaissance, فغہون *pengatahū-an*. Qui a de l'expérience,
یغ تاهو *yang tāhu*, یغ بیاس *yang biāsa*. Homme d'une grande —, اورغ *orang yang bānak biāsa*.

EXPÉRIMENTATEUR, s. m., فنجوب *pen-xōba*, یغ منجوب *yang men-xōba*.

EXPÉRIMENTATION, s. f., حال *hāl men-xōba*, فنجباءن *pen-xobā-an*.

EXPÉRIMENTÉ, E, part. pas. du v.
expérimenter, برچوب *ber-xōba*, یغ *yang* تاهو *tāhu*, یغ بیاس *yang biāsa*, مجرب *mujerreb*. Homme —, اورغ *orang* اورغ مجرب *orang* بیاس *orang biāsa*.

mujerreb. — dans la guerre,
برچوب دالم فرغ *ber-xōba dālam prang*.

EXPÉRIMENTER, v. a., éprouver,
منجوب *men-xōba*, مرسای *me-rasā-i*.
— la force d'un remède, منجوب
قواتن اوبت ایت *men-xōba kuwāt-an obat itu*. N'a-t-il pas expérimenté? بونکنکه سده ای مرسای *būkan-kah sudah ia me-rasā-i*.

EXPERT, E, adj., versé dans un
art, بیاس *biāsa*, قندی *pandey*,
فغ فہم *pantas*, بیس *bisa*, یغ *yang* فہم *fehem*, تاهو *tāhu*,
یغ مغرتی *yang meng-arti*, جوهري *jawharī*. — à compter de l'argent,
بیاس مغرتیغ و غ *biāsa meng-hitung wang*. — dans la peinture, قندی
منولس کتبر *pandey menulis gambar*. — dans l'escrime, فغمتس برماين *pantas ber-māin senjāta*.
— dans la sculpture, بیس سکالی *bisa sa-kālī meng-ukir*.
— dans la guerre, یغ فہم فد علم فرغ *yang fehem pada ilmu prang*. Il est expert en tout, ای مغرتی سمان *ia meng-arti samuā-ña*.

EXPERT, s. m., qui peut faire une
expertise, اورغ یغ مغرتی اکن فرقس *orang yang meng-arti akan preksa* بارغ سسواتو فکرچاءن *bārang sa-suātu pe-karjā-an*.

EXPERTISE, s. f., فرقس *preksa*,
فرقساين *preksā-an*, نلاین *nilēy-an*.

Faire une —, ممرقس *memreksa*,
مينلي *me-niley*.

EXPIATION, s. f., satisfaction,
réparation, فيسارن *pem-bayār-an*,
فمبالسن *pem-balās-an*, غفيرة *ga-
fīrat*. — pour le péché, فيسارن
دوس *pem-bayār-an dōsa*. — pour
un meurtre, تفع بومي *tepung būmi*.
Le bouc qui sera offert pour l'ex-
piation des péchés, سيكر كمبغ جتن
سا-يكر *sa-īkor kambing jantan itu akan per-sem-
bāh-an dosa-dosā-an*. Le jour des
expiations هارن غفيرة *hāri gafīrat*.

EXPIER, v. a., مباير *mem-bāyar*,
مبالس *mem-bālas*, مييله *meñīlih*,
مينداكن ساله *meniadā-kan sālāh*,
منغكغ سقس *menanggug siksā*.
— un péché, مبايردوس *mem-bā-
yar dōsa*. — les péchés des autres,
منغكغ سقس كارن دوس اورغ لاین
*menanggug siksā kārna dōsa orang
lāin*. Il a expié les crimes des
enfants d'Israël, اي مكدان غفيرة
اي مكدان غفيرة *īa merg-adā-kan
gafīrat atas benī ysraēl*.

EXPIRATION, s. f. action de re-
pousser l'air aspiré, نفيس كلور
nefas yang ka-lūar. Chaque expi-
ration et aspiration, نفيس يغ
تياف ٢ نفيس يغ *tiap-tiap nefas yang
ka-lūar māsuk*.

EXPIRATION, fin, terme, هابيس
hābis. A l'expiration du traité, قد

وقت فرجنجيين هابيس *pada waktu
per-janji-an hābis*.

EXPIERER, v. a., rendre l'air
aspiré, مغلوركن نفيس *mergalūar-
kan nefas*.

EXPIERER, v. n., mourir, ماتى *māti*,
تربغ پاو *terbang pāu*, پوتس پاو *pūtus pāu*. Il jeta un grand cri et
expira, اي فون كلوركيله سواتو سوار پارغ
اي فون كلوركيله سواتو سوار پارغ *īa pūn ka-lūar-kan-
lah suātu suāra nāring lālu pū-
tus-lah nāwa*.

EXPIERER, arriver à la fin, هابيس
hābis, فوتس *pūtus*. La convention
expire aujourd'hui, فون مك جنجى
فون مك جنجى *maka janji pūn
hābis hāri ini*.

EXPLICATION, s. f., interprétation,
éclaireissement, فغرتين *peng-arti-
an*, تفسير *tafsīr*, تعبیر *tabīr*, عبارة
ibārat. Voici l'explication du songe,
اييله فغرتين ممثى ايت
اييله فغرتين ممثى ايت *inī-lah peng-
artī-an mīmīpi itu*. — d'un livre,
تفسير كتاب *tafsīr kitāb*.

EXPLIQUER, v. a., ميتاكن *me-
natā-kan*, منرغكن *menerang-kan*,
متفسيركن *men-tafsīr-kan*, متعبيركن
men-tabīr-kan, منظاهركن *men-tlā-
hir-kan*. — un livre, كتاب
متفسيركن *men-tafsīr-kan kitāb*. — un songe,
متعبيركن ممثى *men-tabīr-kan mīmīpi*.

EXPLOIT, s. m., action de guerre
mémorable, فربواتن اورغ برانى

per-buāt-an orang berāni, فربواتن
per-buāt-an pahluwān. فهلوان

EXPLOITATION, s. f., حال مشكناكن
hāl meng-gunā-kan. حال مشرجاكن
hāl mengerjā-kan.

EXPLOITER, v. a., mettre à profit,
ممشكناكن meng-gunā-kan, ممشرجناكن
mem-per-gunā-kan.

EXPLOITER, faire valoir, ممشاوسه
mem-per-ūsh, ممشرجاكن mengerjā-
kan. — une terre, ممشاوسه تانه
mem-per-ūsh tānah. — une mine,
ممشرجاكن mengerjā-kan tam-
bang. — des bois, ممشخ كايدان
menebang kāyu dān
men-jūal diā itu.

EXPLORATEUR, s. m., اورخ يخ
orang yang memreksa
nagrī, اورخ فبولو orang penūlu.

EXPLOATION, s. f., حال منجلاني
hāl men-jā-lān-i nagrī akan memreksa diā itu.

EXPLORER, v. a., ممرقس نكري
mem-reksa nagrī, ممرجالان اكن ممرقس تفت
ber-jālan akan memreksa tempat.

EXPLOSION, s. f., تنس letūs, تنس
tetās, تنس tetās-an. Faire —,
ممتس me-letūs. Faire —, en parlant
d'un volcan, مراوف mer-āwap.

EXPORTATION, s. f., 1°, action
d'exporter, ممشاوان كلور pem-bawā-
an ka-lūar, حال ممشاوان كلور hāl
mem-bāwa ka-lūar. 2°, marchan-

dises exportées, دكاغن يخ كلور da-
gāng-an yang ka-lūar, بارخ يخ دباو
bārang yang di-bāwa ka-lūar.
Défendre l'exportation du riz,
ملارغكن برس دباو كلور me-lārang-
kan brās di-bāwa ka-lūar. Droit
sur les exportations, بي بارخ يخ دباو
bēya bārang yang di-bāwa
ka-lūar.

EXPORTER, v. a., ممشاوان كلور mem-
bāwa ka-lūar, ممشاوان كلور mengalūar-
kan. — du riz, ممشاوان كلور برس mem-
bāwa ka-lūar brās. Beaucoup de
sel est exporté de Siam, بايق كارم
bāñak gāram
di-bāwa ka-lūar deri-pada nagrī
siam.

EXPOSER, v. a., mettre en vue,
ممشليهنك menunjuk-kan, ممشليهنك
mem-per-lihat-kan, مليلهكن me-
lēleh-kan. — en vente, مناره دكدي
menāruh di-kadey, مناره اكن منجل
menāruh akan men-jūal. — le
saint sacrement, ممشوبه القربان
mem-būbuh
el-ḡorbān el-muḡadas di-tampat
per-tunjuk-an.

EXPOSER un criminel, مناره سورخ
menāruh sa-ōrang pada
tiang mālu.

EXPOSER, tourner vers, ممشاوان ك
mem-bālik ka, ممشوبه ك mem-
būbuh ka. — à l'est, ممشوبه كشمير

mem-būbuh ka-timur. — une maison au sud, مېمبوت رومه یخ برتتاغن *mem-būat rūmah yang ber-tentāng-an dengan bārat.* — à l'air, مغورق *meng-ūrak.* — des habits à l'air, مغورق کاین *meng-ūrak kāin.* — au soleil, منجمر *men-jumūr.*

EXPOSER, mettre en péril, مېمبوغ *mem-būang*, مناره ډد بهای *menāruh pada bahāya.* — sa vie, مېمبوغ *mem-būang*, پوان *mem-būang nāwā-ña.* — un enfant, مېمبوغ اتق *mem-būang anak.* Enfant exposé, اتق کباوغن *anak ka-buāng-an*, اتق څوغت *anak pūngut.*

EXPOSER, expliquer, مېټاکن *me-ñatā-kan*, مغرتیکن *meng-arti-kan.* — ses intentions, مېټاکن کهندقن *me-ñatā-kan ka-hendak-ña.* — au grand jour, مېټاکن ډد اورغ *me-ñatā-kan pada orang bāñak.* — son cas, son état, مغادو حالى *meng-ādu hāl-ña.*

S'EXPOSER, v. pron., ماسق بهای *māsuk bahāya.* Celui qui s'expose au danger y périra, ماسق یخ اورغ *maka orang yang māsuk bahāya ia akan jādī bināsa dālam-ña.*

EXPOSITION, s. f., 1°, action d'exposer, حال مننجقکن *hāl menunjuk-kan*, حال مليلککن *hāl me-lēleh-kan.* 2°, état d'une chose exposée, څرى بارغ *pri bārang yang*

di-tunjuk. — de marchandises, دگاغن یخ دننجق *dagāng-an yang di-tunjuk.* — d'une maison au nord, څرى رومه یخ برتتاغن *pri rūmah yang ber-tentāng-an dengan utāra.*

EXPOSITION, explication, حال مغرتیکن *hāl meñatā-kan*, تفسير *peng-arti-an, tafsir.*

EXPOSITION, d'un enfant, حال مېمبوغ اتق دجالان *hāl mem-būang anak di-jālan.*

EXPOSITION, peine infamante, حال اورغ *hāl orang yang di-būbuh pada tiang mālu.*

EXPOSITION, ensemble des produits des arts et de l'industrie exposés aux regards du public. — nationale, څرهمقونن سکډ څر بواتن *per-himpūn-an segala per-buāt-an orang nagri,* څر تنجوکن *per-tunjuk-an* اساه اورغ *per-tunjuk-an usāha orang nagri.* — universelle, څر تنجوکن اساه اورغ سکليئن عالم *per-tunjuk-an usāha orang sa-kali-an ālam.*

EXPRÈS, SE, adj., formel, clair, یخ تاتو *yang tantu,* یخ پات *yang nāta,* یخ ترع *yang terang.* Ordre

—, څسن یخ تاتو *pasān yang tantu.* En termes exprès, دغن څر کټان یخ *dengan per-katā-an yang nāta.*

EXPRÈS, s. m., personne envoyée, څسوره *pe-sūruh.*

EXPRES, adv., à dessein, دغن دغن *dengan sahajā-ña*, دغن دغن *dengan niyet*. Il l'a fait —, دغن دغن *di-jadi-kan-ñā-lah dengan sahajā-ña*.

EXPRESSEMENT, adv., دغن دغن *dengan tantu*, دغن دغن *dengan ñāta*.

EXPRESSION, s. f., 1°, action d'exprimer, حال مره *hāl memerāh*, حال مره *hāl meng-āpit*. 2°, parole, terme, فرکتان *per-katā-an*, فرکتان *per-katā-an*. — claire, فرکتان *per-katā-an yang ñāta*. — forte, dure, فرکتان *per-katā-an yang krās*.

EXPRIMER, v. a., tirer le suc d'une chose, مره *memerāh*, مره *merāh*. — le jus d'un limon, مره *memerāh sa-būah limaw*. — le jus des cannes à sucre, مره *merāh*. — le jus des cannes à sucre, مره *merāh*. — le jus des cannes à sucre, مره *merāh*.

EXPRIMER, énoncer, مره *merāh*. — des sentiments de gratitude, مره *merāh*. — sa volonté, مره *merāh*. — sa volonté, مره *merāh*.

S'EXPRIMER, v. pron., برکات *ber-kāta*. Qu'il s'exprime clairement, برکات *ber-kāta*. — sa volonté, مره *merāh*.

EXPROPRIATION, s. f., فرکتان *per-katā-an*. — sa volonté, مره *merāh*.

EXPROPRIER, v. a., مشبل کفیان *mem-būang*. — quel-qu'un d'une terre, مشبل تانه کفیان *mem-būang*. — quel-qu'un d'une terre, مشبل تانه کفیان *mem-būang*.

EXPULSER, v. a., مبعوع *mem-būang*. — quel-qu'un d'une terre, مشبل تانه کفیان *mem-būang*. — quel-qu'un d'une terre, مشبل تانه کفیان *mem-būang*.

EXPULSION, s. f., action d'expulser, مبعوع *mem-būang*. — quel-qu'un d'une terre, مشبل تانه کفیان *mem-būang*.

EXQUIS, E, adj., excellent, ترانام *ter-utāma*. — sa volonté, مره *merāh*. — sa volonté, مره *merāh*.

EXTASE, s. f., ravissement d'esprit, فری لالی *rāwan*. — sa volonté, مره *merāh*.

EXTASIÉ, E, part. pas. du v. extasier, ترلالی *ter-lāley*.

EXTASIER, v. a., ممبری غیره *mem-brī geirat*, مراونکن *me-rāwan-kan*.

S'EXTASIER, v. pron., منجادی لالی *men-jādi lāley*.

EXTENSIBLE, adj., qui peut s'étendre, یخ داقت دلو سکن *yang dāpat di-lūwas-kan*.

EXTENSION, s. f., 1°, action d'étendre, حال ملو سکن *hāl me-lūwas-kan*, حال مبر سکن *hāl mem-besār-kan*. 2°, étendue, کلواسن *ka-luwās-an*, کلنجوتن *ka-lanjūt-an*.

EXTÉNUÉ, E, part. pas. du v. exténuer, له *lemāh*, لته لسو *letēh lesū*, کورس *kūrus*.

EXTÉNUER, v. a., ملهکن *me-lemāh-kan*, مغورسکن *mengūrus-kan*.

EXTÉRIEUR, E, adj., یخ دلور *yang di-lūar*, ظاهر *tlāhir*, یخ کلہاتن *yang ka-lihāt-an*. Ornaments extérieurs, یخ دلور *per-hiyās-an yang di-lūar*. Un bruit —, بوی *būni deri lūar*. Les choses extérieures et les intérieures, بارغ یخ *bārang yang tlāhir dān yang bātin*. Un signe —, tanda *yang ka-lihāt-an*.

EXTÉRIEUR, s. m., le dehors, لور *lūar*.

EXTÉRIEUR, figure, apparence, ثری یخ *rūpa*, فارس *pāras*, ثری یخ *prī yang ka-lihāt-an*. Il a un bel —, ایلق فارس *ēlok pāras-ña*.

EXTÉRIEUREMENT, adv., در لور *deri lūar*, آتس ثری یخ کلہاتن *ātas prī yang ka-lihāt-an*. Je ne l'ai vu que —, هب سده لیت دی در لور ساج *hamba sudah lihat dīa deri lūar sāja*.

EXTERMINATEUR, TRICE, adj., قنباس *yang menumpas*, قنباس *pem-bināsa*.

EXTERMINATION, s. m., حال قنباسن *hāl menumpas-kan*, قنباسن *penumpās-an*, قنباسن *pem-bināsā-an*.

EXTERMINER, v. a., détruire, مہیلگن *menumpas-kan*, مہیلگن *meng-hīlang-kan*, مہیلگن *mem-binasā-kan*. — un peuple, مہیلگن قوم *menumpas-kan kaum*. Il a été exterminé, ای سده دہیلگن *ia sudah di-hīlang-kan*. Il sera exterminé du milieu du peuple, ای ننتی *ia nanti di-tumpas-kan deri tengah-tengah kaum*.

EXTERNE, adj., یخ دلور *yang di-lūar*, یخ در لور *yang deri lūar*. Angle —, هوجغ دلور *hūjung di-lūar*.

EXTINCTION, s. f., action d'éteindre, *دوام حال hāl memādam*. — d'un feu, *دوام حال hāl memādam āpi*. — d'une race, *کھینسن بغس ka-habis-an bangsa*. — d'une dette, *پم-بایار-ان hutang*. — de voix, *هیلغ suāra*. — *ساکت سارک sākīt serāk*. Jusqu'à —, *سمپی تیاد dāpat lāgi*, *سمپی آخر sampey ākir*.

EXTIRPATEUR, s. m., *یغ منچابت یغ men-xābut*, *یغ منخس یغ menumpas*.

EXTIRPATION, s. f., action de déraciner, *پن-خابوتن pen-xabūt-an*, *دوام حال hāl mem-bantun dergan ākar*.

EXTIRPATION, destruction, *فمفاس penumpās-an*, *دوام حال hāl meniadā-kān*.

EXTIRPER, v. a., déraciner, *منچابت men-xābut*, *دوام حال hāl mem-bantun dergan ākar*. — des mauvaises herbes, *منچابت رمپوتن men-xābut rumpūt-an*.

EXTIRPER, détruire, *منخس me-numpas*, *دوام حال hāl meniadā-kan*. — une race, *منخس سواتو قوم me-numpas suātu kaum*.

EXTORQUER, v. a., prendre par force, *براوله دغن ققس ber-ūleh dergan paksa*, *مغبل دغن کاکه meng-ambil dergan gāgah*, *مغنیای meng-aniāya*. Argent extorqué, *وڭ یغ دفراوله دغن ممقس wang yang di-per-ūleh dergan memaksa*.

EXTRACTION, s. f., action d'extraire, *دوام حال hāl mengalūar-kan*, *دوام حال hāl memūngut*.

EXTRACTION, origine, *اصل asal*, *بغس bangsa*. Il est de basse —, *اصلن هین asal-ña hīna*. De noble —, *بغساون bargsāwan*.

EXTRADITION, s. f., remise de criminels à leur souverain, *دوام حال hāl meñe-ràh-kan orang ka-pada rajā-ña*.

EXTRAIRE, v. a., tirer, *مغلورکن mengalūar-kan*. — des pierres d'une carrière, *دردو مغلورکن mengalūar-kan bātu deri-pada gali-an bātu*.

EXTRAIRE, choisir, recueillir, *موموت memūngut*, *میله memilih*. Il a extrait des versets du Coran, *دوڭتپاله بیراف ایه دردو قران di-pūngut-ñā-lah be-brāpa āyat deri-pada korān*.

EXTRAIT, s. m., *یغ دکلورکن yang di-ka-lūar-kan*, *یغ دوڭت yang*.

di-pūngut, *دڤڤڤه* *yang di-peràh*.

— d'un limon, *ڤره ليمو* *peràh līmau*.

EXTRAIT de mariage, *تليسن دردد*
tulīs-an deri-pada daftar nāma orang kāwīn.

EXTRAIT, analyse d'un livre,
مختصر کتاب *muḵteṣer kitāb*.

EXTRAORDINAIRE, adj., *جارڤ*
jārang, *چڤڤڤ* *xerang*, *بوكن كفالڤ*
būkan kapālang. Il a un courage
—, *بوكن كفالڤ كاڤه برنين*
kapālang gāgah beranī-ña.

EXTRAORDINAIRE, excessif, *ترلالو*
ter-lālu, *ترله* *ter-lebèh*. Elle est
d'une beauté —, *ترلالو ايلتي فارس*
ter-lālu ēlok pāras-ña. Dépenses
extraordinaires, *بلنج يڤ ترلالو باڤق*
belanja yang ter-lālu bāñak.

EXTRAVAGANCE, s. f., 1°, action
d'extravagant, *لاكو اورڤ كيل* *laku*
orang gila. 2°, délire, *ايكو* *igaw*,
ايكو اكاون *igaw-igāw-an*.

EXTRAVAGANT, E, adj., hors de
bon sens, *يڤ تياد بربودي* *yang tiāda*
ber-būdi, *يڤ كيل* *yang gila*.

EXTRAVAGANT, prodigue, *يڤڤ*
yang mem-bōros-kan hartā-ña.

EXTRAVAGUER, v. n., être en
délire, *مڤيڤو* *meng-igaw*.

EXTRÊME, adj., et s. m., *ترله*
ter-lebèh, *امت ساغت* *ter-lālu*,

āmat sārgat. Nécessité —, *كسكارن*
ka-sukār-an yang
āmat sārgat. —, le plus éloigné,
يڤ ترله جاوه *yang ter-lebèh jāuh*.
—, le dernier, *يڤ اڤر* *yang ākīr*.

EXTRÊME-ONCTION, s. f., sacre-
ment, *ارافن يڤ اڤر* *urāp-an yang*
ākīr, *سر المراضى* *ser el-murādla*.
Donner l'extrême-onction, *ممبرى سر*
mem-brī ser el-murādla.

EXTRÉMITÉ, s. f., fin, *اڤر* *ākīr*,
كسداهن *ka-sudāh-an*.

EXTRÉMITÉ, bord, *تڤي* *tepī*, *تڤي*
tebīng, *بيبر* *bībīr*. L'extrémité d'un
champ, *تڤي بندڤڤ* *tepī bendang*.

EXTRÉMITÉ, bout, *هوجڤ* *hūjung*.
L'extrémité des doigts, *هوجڤ جارى*
hūjung jāri. Réduit à l'extrémité,
تياد برداي لاکي *tiāda ber-dāya lāgi*.
Malade à l'extrémité, *ساكت دكت*
sākit dekāt mātī.

EXTRINSÈQUE, adj., qui vient du
dehors, *يڤ در لور* *yang deri luar*.

EXUBÉRANCE, s. f., surabondance,
كلڤاهن *ka-limpāh-an*, *كلڤهن* *ka-*
lebèh-an, *كياكن* *ka-bañāk-an*.

EXUBÉRANT, E, adj., *لمڤه* *limpah*,
لمڤه يڤ *yang me-limpah*, *له دردد*
lebèh deri-pada hājat.

EXULCÉRER, v. a., *منجدیکن فورو*
men-jadī-kan pūru, *منجدیکن رستڤ*
men-jadī-kan rastung.

EXULTATION, s. f., كسكان *ka-sukā-an*, مسرة *meserrāt*.

EXUTOIRE, s. m., ثورويخ دجديكن *pūru yang di-jadī-kan ūleh ōbat ākan mengalūar-kan nānah*.

EX-VOTO, s. m., فرسمباهن سبب *per-sem-bāh-an sebāb wadat*, وعدة *per-sem-bāh-an kārna nazar*.

ÉZAN, s. m., proclamation de la prière chez les Tures, اذان *ézān*.

F

F, s. m., في *fe*, sixième lettre de l'alphabet, حرف في كئم در الف باتا *huruf yang ka-anām deri alif-bātā*. بوي حرف ايت بوي فا *būni huruf itu būni fā*, (ف).

Un F majuscule في بسر *fe besār*.

Un F minuscule, في كچل *fe kexil*.

FABLE, s. f., mythologie, علم *ilmu dēwāta*. Homme instruit dans la — , اورغ في فهم فد *orang yang fehem pada ilmu dēwāta*.

FABLE, récit, حكاية *hikāyat*, چرترا *ka-bar-ka-bar*, خبر *xeritrā*.

FABLE, conte, récit mensonger, حكاية في دست *hikāyat yang dusta*, چرترا في سي ۲ *xeritrā yang siā-sā*.

FABLE, récit allégorique, مثل *miṣal*, اقامان *upamā-an*, قصة *kiṣat*.

FABLE, sujet derisée, کترتوان *ka-ter-tawā-an*, فرمينن *per-māin-an*.

Je suis devenu la — de tout mon peuple, اکو سده جادی کترتوان *aku sudah jādi ka-ter-tawā-an pada samuākaum-ku*.

FABRICANT, s. m., توکخ *tūkang*, قندی *pandey*, کفو *kimpu*. — de bas, توکخ سارغ کاکی *tūkang sārung kākī*.

FABRICATEUR, TRICE, s., يغموت *yang mem-būat*. — de fausse monnaie, يغموت و غ لنچخ *yang mem-būat wang lanxung*. — de nouvelles, يغموت خبر دست *yang mem-bāwa ka-bar dusta*.

FABRICATION, s. f., action de fabriquer, حال يغموت *hāl mem-būat*, قنبواتن *pem-buāt-an*, حال مشرجاکن *hāl mengarjā-kan*. La — du drap, قنبواتن صوف *pem-buāt-an sūf*.

FABRICATION, art de fabriquer, علم يغموت *ilmu mem-būat*, علم

مخرجان *ilmu mengarjā - kan*,
 ثربواتن *per-buāt-on*. — de la soie
 علم مخرجان سوتر *ilmu mengarjā - kan sūtra*.

FABRIQUE, s. f., établissement
 où l'on fabrique, رومه تموك *rūmah tūkaŋ*,
 تمت مومت بارغ *tampat mem-būat bāraŋ-bāraŋ*. — d'é-
 toffe, تمت مومت كاین *tampat mem-būat kāin*.

FABRIQUE, confection des ou-
 vrages de fabrique, حال مومت *hāl mem - būat*,
 حال مخرجان *hāl mengarjā - kan*,
 ثربواتن *per-buāt-an*.

FABRIQUER, v. a., faire, confec-
 tionner, مومت تموك *mem-būat me-nūkaŋ*,
 مخرجان *mengarjā-kan*.
 — des étoffes, مومت كاین *mem-būat kāin*.

FABRIQUER, inventer, controuver,
 مومت بارغ *meng-ada-ŋāda*,
 مومت بارغ *mem - būat bāraŋ yang*
 دست *dusta*. — une histoire, مخرج حكاية
 مخرج *mengāraŋ hikāyat yang*
 دست *dusta*.

FABULEUX, EUSE, adj., feint, con-
 trouvé, دست *dusta*, تباد سروف بنر
 تباد *tiāda sa - rūpa benār*,
 سى *sia-sia*. Histoire fabuleuse, حكاية مخرج
 حكاية *hikāyat yang dusta*.

FABULISTE, s. m., صاحب القصة
 صاحب المثال *ṣāhib el-kīṣat*,
 صاحب المثال *ṣāhib el-miṣāl*.

FAÇADE, s. f., رومه هدائن *hadāp - an rūmah*,
 موك رومه *mūka rūmah*,
 هلون رومه *halūwan rūmah*. — d'un
 palais, هدائن استان *hadāp - an*
 استان *astāna*. A la — de l'église, قد موك
 موك *pada mūka grēja*.

FACE, s. f., وجه *mūka*,
 وجه *wajah*, حضرة *durja*,
 حضرة *hadlirat*. La face du Seigneur, هو حضرة
 هو *hadlirat hūwa*. La — de l'homme,
 موك اورغ مانسى *mūka ōraŋ mā-nusīa*. Une belle —,
 موك باگس *mūka bāgus*. Couleur de la —,
 ورن *warna mūka*, (le teint) اير
 اير *āyer mūka*. La — de la terre,
 موك بومى *mūka būmi*. La — (faça-
 de) d'un maison, موك رومه
 رومه *mūka rūmah*.

FACE À FACE, برهاده هدائن *ber-hādap-hādap-an*,
 موك منوجوموك *mūka menūju mūka*.

Faire FACE, placé en face,
 برتتاغن *ber-tentāŋ-an*. Sa maison
 fait — à la mienne, برتتاغن
 رومه *rūmah-ña ber-tentāŋ-an*
 دغن رومهك *dengan rūmah-ku*.

En FACE, en présence, هدائن
 هدائن *di-hādap-an*. Regarder en face,

موندغ موك *memandang mūka*. Avoir la — contre terre, تيرتاروف *ter-tihā-rap*.

Fig. L'affaire a changé de face, فكرجاءن ايت سده جادى لاین *pe-karjā-an itu sudah jādī lāin*. Personne à deux faces, اورغ دست *ōrang dusta*.

FACÉTIE, s. f., bouffonnerie, سند *senda*, گورو *gūraw*. Dire des facéties, برسند *ber-senda*, برگورو *ber-gūraw*.

FACÉTIEUX, EUSE, adj., bouffon, يغ برسند *jenāka bādut*, جناك *yang ber-senda*.

FACETTE, s. f., petite face, موك *mūka kexil*.

FÂCHÉ, E, part. pas. du v. fâcher, جادى ماره *jādī mārāh*.

FÂCHÉ, contrarié, يغ برسوسه هنين *yang ber-sūsah hatī-ña*. Il est bien — d'être sourd, سوسه اى ساغت *ia sāngat sūsah hatī-ña sebāb tulī-ña*.

FÂCHÉ, contrit, برسسل *ber-sesəl*. Il est très — d'avoir péché, سسل ساغت هتين سبب اى بردوس *sesəl sāngat hatī-ña sebāb ia ber-dōsa*.

FÂCHER, v. a., irriter, مमारهنكن *me-mārāh-kan*, مفرمرکاکن *mem-per-murkā-kan*. Prenez garde de le —, جاغن مارهكن دى *jāngan me-mārāh-kan dīa*.

FÂCHER, causer du déplaisir, ممبرى سوسه هاتى *mem-brī sūsah hātī*.

SE FÂCHER, v. pron., منجادی ماره *men-jādī mārāh*, گوسر *men-jādī gūsar*. Ne vous en fâchez pas, جانله امل فرگوسر *jāngan-lah ambil per-gūsar*. Se fâcher ensemble, برسته بنتاهن *ber-bantah-bantāh-an*.

FÂCHERIE, s. f., irritation, کمرهن *ka-marāh-an*, ککسارن *ka-gusār-an*.

FÂCHERIE, brouillerie, جدا *xidrā*, فر بنتاهن *per-bantāh-an*.

FÂCHEUX, EUSE, adj., qui donne du chagrin, يغ مبرى ساكت هاتى *yang mem-brī sākit hātī*, يغ برت *yang brāt*, يغ سوكر *yang sūkar*.

FÂCHEUX, bourru, peu traitable, رجه *rejāh*, چغى *xingī*, کفت *ka-pista*, بغس *bergīs*.

FÂCHEUX, importun, گنگو *ganggu*.

FACILE, adj., aisé, موده *mudah*, حال موده *gampang*. Chose —, هال موده *hāl mudah*. Cela est — à dire, ايت كمثغ دكات *itu gampang di-kāta*.

FACILE, sociable, accommodant, صبر *hātī mūrah*, هاتى موره *šabar*. Caractère —, فراغى يغ موره *perāngi yang mūrah*. De mœurs faciles, دکران *dérégées, dōkāna*.

FACILE, mou, sans fermeté, تباد *tiāda tetāp*, تباد تکه *tiāda teguh*.

FACILEMENT, adv., ۲ موده *mudah-mudah*, دغن سنځ *dengan senang*. Nous pouvons faire cela — , کامي *kami* داشت ممبوت ايت دغن سنځ *dapat mem-buat itu dengan senang*.

FACILITÉ, s. f., qualité de ce qui est facile, مدهن *mudah-an*, کفځ *gampang*.

FACILITÉ, aptitude, habileté, کلکون یخ قنځس *ka-xepāt-an*, کچفاتن *ka-lakū-an yang pantas*.

FACILITÉ, faiblesse, indulgence excessive, کلامن *ka-lemah-an*.

FACILITÉ de mœurs, کلکون یخ *ka-lakū-an yang dōkāna*.

FACILITER, v. a., مشکلفځکن *meng-gampang-kan*, منجدیکن موده *men-jadi-kan mudah*. Il facilite le travail, مک کرج ایت دجدیکن موده *maka karja itu di-jadi-kan-ña mudah*.

FAÇON, s. f., travail, confection, فربواتن *per-buāt-an*, فکرجائن *pe-karjā-an*. — européenne, فربواتن *per-buāt-an irūpa*. Ce travail est de ma — , ایت فربواتنک *itu per-buāt-an-ku*.

FAÇON, prix du travail, اوڤه کرج *upah karja*. Combien pour la — ? براڤ اوڤه کرج ایت *brāpa upah karja itu*.

FAÇON, manière d'être, d'agir, چار *laku*, کلکون *ka-lakū-an*, چار *xāra*, فري *prī*, عاده *adat*. Voilà sa

— d'agir, ایت کلکونن *itu ka-lakū-an-ña*. Cet homme a de bonnes façons, ایت تاهو عاده *orang itu tāhu adat*, اورځ ایت سوځن *orang itu sūpan*. Il n'a pas de bonnes façons, لکون کورځ بايق *lakū-ña kūrang baik*. A la — chinoise, چار چين *xāra xīna*. Quelle est cette — ؟ ایت چار ایت *apa xāra itu*. — d'écrire, فري منولس *prī menūlis*. Bonne — de vivre, فري *prī hīdup yang baik*. De diverses façons, بر فري *ber-prī*. En aucune — , سککالی تیاد *sa-kali-kālī tiāda*.

FAÇONDE, s. f., flux de paroles, حال بلیتر *hāl be-litar*.

FAÇONNER, v. a., faire, donner la forme, مشرجاکن *mergarjā-kan*, مرفاکن *me-rupā-kan*.

FAÇONNER, orner, مشیاسی *meng-hiyās-i*.

FAÇONNER une terre, la labourer, منځگال فادځ *menanggāla pādang*.

FAÇONNER, former, accoutumer, مشاجر عاده *meng-ajar adat*, ممیساکن *mem-biasā-kan*.

FAC-SIMILE, s. m., جادی سروڤ *jādi sa-rūpa*, تلیسن یخ سروڤ *tu-lis-an yang sa-rūpa*.

FACTAGE, s. m., action de transporter des marchandises, حال

مهنتر دڱاڻ *hāl meng-hantar da-gāng-an*.

FACTAGE, prix, اوڻه مهنتر دڱاڻ *ūpak meng-hantar dagāng-an*.

FACTEUR, s. m., agent, ڦيتر *pētor*.

FACTEUR d'instruments de musique, توکڻ مموت ٻڀڻن *tūkang mem-buat būni-būni-an*.

FACTEUR de la poste, اورڻ ڀڳ *orang yang mem-bāwa sūrat*.

FACTICE, adj., تڍاڻه سڱه *tiru*, تڍاڻه سڱه *tiāda sungguh*.

FACTIEUX, EUSE, adj., درهاڪ *durhaka*, اورڻ ڦڻوڻ *orang peng-ūpak*, گڱو *ganggu*.

FACTION, s. f., parti, امة سواتو ڦيٽي *umat suātu pihak*.

FACTION, cabale, révolte, امة ڦرسڪئون اورڻ *umat gawqā*, غوغا *per-sakutū-an orang durhaka*, اورڻ ڦڻوڻ *fakat orang jāhat*. Chef de —, ڪڦال امة *kapāla umat*, اورڻ ڦڻوڻ *orang peng-ūpak*.

FACTION, le guet, ڪاڙ *kāwal*. Un soldat en —, سڙورڻ سڌادو ڀڳ *sa-ōrang soldādo yang ber-kāwal*.

FACTIONNAIRE, s. m., qui fait faction, اورڻ ڀڳ برڪاڙ *orang yang ber-kāwal*, ڦڻوڻ *pergāwal*, لاڀڻ *lelābung*.

FACTORERIE, s. f., ڪڏڻ *godong*, ڪڏڻ دڱاڻ *godong dagāng-an*, بندر *bandar*. — à l'embouchure d'une rivière, ڪاڙ *kuāla*.

FACTOTUM, s. m., جورو رومه *jūru rūmah*.

FACTURE, s. f., mémoire d'un marchand, دفتر بارڻ دڱاڻ *daftar bārang dagāng-an*. On ne m'a pas encore envoyé la —, ڪ دفتر *mak daftar bārang dagāng-an* *itu belum di-kirim-kun pada hamba*.

FACULTATIF, IVE, adj., اختيار *ikhtiyār*, تبرع *teberru*. Action facultative, ڦربواتن اختيار *per-buāt-an ikhtiyār*.

FACULTÉ, s. f., pouvoir, moyen, ڪواس ڪاڙ *kuāsa*. — d'agir, مموت ڪواس *kuāsa mem-buat*. J'aiderai selon mes facultés, ڪو اڪن منولڻ دڱن *aku akan menūlung dengan sa-kuasā-ku*.

FACULTÉ, propriété naturelle, aptitude, صفة *ṣifat*, طبيعة *ṭebīat*, ڪچڦاڻ *ka-xepāt-an*. L'aimant a la — d'attirer le fer, صفة باتو *ṣifat batu ber-rāni itu menārik besī*.

FACULTÉ, le corps des professeurs d'une université, مجلس *mejlis*. — de théologie, مجلس حڪيم علم *mejlis ḥakīm ʿilm*.

اڭام دمدرسة *mejlis hakīm ilmu agāma di-madrasat*. — de médecine, مجلس حکیم علم طبیب *mejlis hakīm ilmu ṭabīb*.

FACULTÉS, biens, fortune, کلیائن *ka-kayā-an*, هرت *harta*.

FADAISE, s. f., bagatelle, niaiserie, کيسیائین *ka-siā-siā-an*, بارغ یغ *barang yang sia-siā*. Il dit des fadaïses, فرکتانین سی ۲ *per-katā-an-ña sia-siā jūga*.

FADE, adj., insipide, امبر *ambar*, تاور *tāwar*, کورغ راس *kūrang rāsa*. Sauce — کوهامبر *kūwah ambar*. D'un goût —, تاور راسان *tāwar rasā-ña*.

FADE, qui n'a rien de piquant. Discours —, فرکتانین یغ کوسخ *per-katā-an yang kosong*. Flatterie —, فمبجوکن یغ ذلیل *pem-bujūk-an yang dzalil*. Se sentir le cœur —, جمو *jumū*, برمول *ber-mūwal*.

FADEUR, s. f., qualité de ce qui est fade, ثری امبر *prī ambar*, ثری *prī*, تاور *tāwar*, راس امبر *rāsa ambar*.

FAGOT, s. m., برکس *berkas*, برکس کایو *berkas kāyu*. Mettre en —, ممبرکاسی *mem-berkās-i*.

Fig. Faire des fagots, منچتران *men - xeritrā - kan* چترایغ سی ۲ *xeritrā yang sia-siā*.

FAGOTAGE, s. m., action de faire des fagots, حال ممبرکاسی کایو *hāl mem-berkās-i kāyu*.

FAGOTER, v. a., lier des fagots, ممبرکس *mem-berkas*.

FAGOTER, mettre mal en ordre, مغرجاکن بارغ دغن تیاد اتون *mengar-jā-kan bārang dengan tiāda atur-ña*, مغرج کوست *mengarja kūsut*.

SE FAGOTER, v. pron., s'habiller mal, مامکی دغن تیاد اتون *memākey dengan tiāda atūr-an*.

FAGOTIN, s. m., برکس کچل *berkas kexil*, برکس کایو یغ کچل *berkas kāyu yang kexil*.

FAIBLE, adj., qui manque de force, له *lemah*, لته *letèh*, لمبت *lem-but*, کورغ کورغ قوه *kūrang kūwat*, کورغ کورغ *kūrang kuāsa*, ضعيف *dlaif*. Il est — de corps, مکلمله توپن *maka lemāh-lah tūbuh-ña*. Il est fatigué mais non —, ای لله دان تیاد *ia lelāh dān tiāda letèh*. Le malade est très —, اورغ ساکت ایت *ōrang sākit itu dlaif sa-kālī*. Un cœur —, هاتی یغ له لمبت *hāti yang lemāh lembut*. Rendre —, منضعیفکن *me-lemāh-kan*, منضعیفکن *men-dlaif-kan*.

FAIBLE, mince, رمفغ *ramping*. Pilier —, تیغ یغ رمفغ *tiang yang ramping*.

FAIBLE, peu considérable, سدیکت *sa-dikī*. Une — autorité, کواس یغ *kuāsa yang sa-dikī*. Une — consolation, ثغبورن یغ سدیکت *thəbūrən yang sa-dikī*.

perg-hibūr-an yang sa-dikit. De faibles gages, گاجی یغ سدیکت *gāji yang sa-dikit*. — d'esprit, بوده *bō-doh*, بیغ *bīngung*, عقل *kūrang akal*. — de caractère, کندر *kendur*, بمبغ هاتی *bimbang hāti*. L'âge —, ماس مود *ka-mudā-an*, ماس کلین *māsa mūda*. Le sexe —, سا-کالی-ان *sa-kālī-an* اورغ فرمفون *ampūan*. Le prix fort et le prix —, هرک یغ تغکی دان هرک یغ موره, *harga yang tinggi dān harga yang mūrah*. Le fort et le —, یغ کواس *yang kuāsa dān yang lemāh*, یغ باقی دان یغ کورغ *yang bānak dān yang kūrang*.

FAIBLESSE, s. f., débilité, کلامن *ka-lemāh-an*, کلتین *ka-letēh-an*, پری یغ ضعیف *pri yang dīaif*. La — de l'homme, کلامن اورغ مانسی *ka-lemāh-an orang mānusiā*.

FAIBLESSE, défaillance, فغسن *pingsan*, کلاغر *murxa*, مرج *lāngar*. Tomber en —, ربه فغسن *rebūh pingsan*. Revenir d'une —, مئهدار *meñedār*, خبراکن درین *kabar akan dirī-ña*.

FAIBLESSE, faute, ساله *sālāh*, دوس *dōsa*.

FAILLIR, v. n., perdre de sa force, devenir faible, منجادی له *men-jādi lemāh*, منجادی لته *men-jādi letēh*, منجادی ضعیف *men-jādi dīaif*.

FAILLIR, commettre une faute, برساله *ber-sālāh*, بردوس *ber-dōsa*.

FAÏENCE, s. f., فغکن درغد تانه یغ *pinggan deri-pada tānah yang di-rengas*.

FAILLI, s. m., qui a fait faillite, یغ *yang sudah ūrung*, یغ سده *yang sudah pūtus mūdāl-ña*.

FAILLIBLE, adj., یغ بوله برساله *yang būleh ber-sālāh*, یغ کسلاهن *yang ka-sālāh-an*.

FAILLIR, v. n., commettre une faute, برساله *ber-sālāh*, بردوس *ber-dōsa*. Il a failli bien des fois, سده *sudah ia ber-sālāh be-brāpa kālī*. — à ses engagements, برسالهن دغن کتان *ber-sālāh-an dergan katā-ña*, تیساد *tiāda meñampey-kan janjī-ña*.

FAILLIR, se tromper, سست *sesāt*, مئسست *meñesāt*.

FAILLIR, ne pas réussir, اورغ *ūrung*. Faire —, مغورغکن *meng-ūrung-kan*.

FAILLIR, être sur le point de, همفر *hampir*, اد دکت *ada dekāt*. Il a failli tomber, سده ای همفر جاته *sudah ia hampir jātuh*.

FAILLITE, s. f., حال اورغ *hāl ūrung*, روسق برداکغ *rūsak ber-dāgang*, پوتس مودل *pūtus mūdāl*,

برهنٲين مٲاير *per-hentī-an mem-bāyar*. Faire une — frauduleuse, برهنٲى باير اتس قرى يځ خيانه *ber-henti bāyar ātas prī yang kīānat*.

FAIM, s. f., لافار *lāpar*. Avoir —, لافار *lāpar*, برلافار *ber-lāpar*. Avoir une — canine, ساغت لافار *sāngat lāpar*. Qui éprouve une grande —, يځ ساغت كلغارن *yang sāngat kalapār-an*. Mourir de —, ماتى لافار *māti lāpar*. Bienheureux ceux qui ont — et soif de la justice, برهنگياله سكل اورغ يځ برلافار دان بردهاك اكن *ber-bahagiā-lah segala orang yang ber-lāpar dān ber-dahāga akan adālet*.

FAIM, vif désir d'obtenir, ايغن *iḡin*, كئغين *ka-iḡin-an*. Avoir — des richesses, برايغن اكن كيائ *ber-iḡin akan ka-kayā-an*.

Prov. La faim fait sortir le loup du bois, مك لافار ايت مٲورو هريو *maka lāpar itu mem-būru harī-maw*.

FAINÉANT, E, adj., مالس *mālas*, لالى *lāley*, سگن *segān*. Un homme —, اورغ مالس *orang mālas*. Mener une vie de —, هيډف دغن مالس ساج *hidup dergan mālas sāja*.

FAINÉANTER, v. n., جادى مالس *jādi mālas*, ملٲت *me-lambat*.

FAINÉANTISE, s. f., كلالسن *ka-malās-an*, كسگانن *ka-segān-an*.

FAIRE, v. a., créer, produire, construire, منجدىكن *men-jadī-kan*, منجداكن *meng-adā-kan*, مٲوت *mem-būat*, مٲرجاكن *mengarjā-kan*. Dieu a fait le ciel et la terre, دجديكن الله لاغت دان بومى *di-jadī-kan allah lāngit dān būmī*. — des idoles, مٲجداكن برهال *meng-adā-kan berhāla*. L'oiseau fait son nid, بورغ مٲوت سارغن ايت *būrung mem-būat sārang-ña itu*. — de l'huile, مٲوت مٲوت *mem-būat mīnak*. — de bonnes actions, مٲرجاكن فكرجاغن *mengarjā-kan pe-karjā-an yang baik*, مٲوت كٲجىكن *mem-būat ka-bijīk-an*. — une maison, مٲوت رومه *mem-būat rūmah*. — un cheval de bois, منجدىكن كود درډد كايو *men-jadī-kan kūda deri-pada kāyu*. — du bruit, مٲوت گاډه *mem-būat gādoh*. — sa besogne, مٲرجاكن *mengarjā-kan pe-karjā-an-ña*. — la paix, مٲوت قردماين *mem-būat per-damēy-an*. Que faites-vous? اف تون برٲوت *apa tūan ber-būat*. Ne savoir que —, تياد تاهو اف بوت *tiāda tāhu apa būat*. Que — à cela? اف بوله بوت *apa būleh būat*.

On verra par les exemples suivants les différentes manières de rendre ce verbe en malais. — des œufs, برتلر *ber-telòr*. — des petits, مٲارغ *ber-ānak*. — un livre,

کتاب *mengārang kitāb*. — une lettre, سورت منولس *menūlis sūrat*. — un lit, مڠاتر تڠت تڠدر *meng-atur tam-pat tīdor*. — la barbe, مڠچوکر *men-xūkur*. — serment, مڠڤه *me-ñumpah*. — une faute, برساله *ber-salah*. — grâce, مڠڤهوني *meng-ampūn-i*. — don, مڠڤهکرهکن *meng-anugrah-kān*. — violence, مڠقس *memaksa*, مڠڤهکڠاهي *meng-gagāh-i*. — son examen de conscience, مڠقس سټاهو هټين *memreksa sa-tāhu hati-ña*. — beaucoup d'argent, بر اوله بايق وڠ *ber-uleh bāñak wang*. — fortune, مڠجادی کای *men-jādi kāya*. — connaitre, مڠبري تاهو *mem-bri tāhu*. — le mort, مڠڤراکن درين *mem-per-ānak-kan*. — beaucoup d'argent, ماتي *mem-pura-purā-kan diri-ña mātī*. — réparation, مڠبالس *mem-bālas*. — ses besoins, قضا حاجة *kedlā hajat*. J'en fais mon affaire, مڠڤهکرهکن *hamba menanggung itu*. Ne savoir plus comment —, ايڠتله بايق ۲ *tiāda ber-dāya lagi*. Faites bien attention, ايڠتله بايق ۲ *ingat-lah baik-baik*. Cela ne fait rien, تياد اڤا *tiāda apa*. Lorsque cela fut fait, سټله سده ايت *sa-telāh sudah itu*. Il ne fait que manger, دى ماکن ساج *dīa mākan sāja*. Il ne fait que d'arriver, اى داڠ سکارڠ *ia datang sa-kārang*. Il ne fait que de sortir, تادی اى کلور *tādī ia ka-luar*.

FAIRE suivi d'un infinitif, surtout d'un verbe neutre, se rend ordinairement en malais par un verbe causatif. — sortir, مڠڤلورکن *mengaluar-kan*. — entrer, مڠماسوکن *me-māsuk-kan*. — tomber, مڠڤاتهرکن *men-jātih-kan*. — engendrer, مڠڤرانقکن *mem-per-ānak-kan*. — descendre, مڠنورنکن *menūrun-kan*. — éloigner, مڠڤاوهکن *men-jāuh-kan*. — faire, سوره مڠبوت *sūruh mem-buat*. — appeler, سوره مڠڤگل *sūruh memanggil*.

Suivi d'un adjectif. Se rend aussi par un verbe causatif. — grand, مڠبسرکن *mem-besār-kan*. — riche, مڠڤاي *mengayā-kan*.

FAIRE, verbe impersonnel, ادا *ada*, جادی *jādi*. Il fait beau temps, ادا چواج *ada xuāxa*. Il fait chaud, ادا ڤانس *ada pānas*. Il fait nuit, جادی مالم *jādi mālām*. Il ne fait pas encore jour, بلم جادی سيڠ *belum jādi siang*.

SE FAIRE, v. pron., مڠجادی *men-jādi*. Se — à quelque chose, مڠجادی يياس *men-jādi biāsa*. Se — vieux, مڠجادی توا *men-jādi tuā*. Se — beau, مڠجادی باگس *men-jādi bāgus*. Cela se fait facilement, ايت ايڠتله دغن سيڠ *itu jādi dengan senang*.

SE FAIRE fort, répondre de, مغاکو
meng-āku.

FAISABLE, adj., possible, یغ بوله
یغ جادی *yang būleh jādi*, یغ داثت
یغ داثت *yang dāpat di-buat*, یغ داثت
دکرجان *yang dāpat di-karjā-kan*.
Cela est —, یت بوله جادی *itu būleh
jādi*.

FAISABLE, qui est licite, یغ حلال
yang ḥalāl, یغ فاثت *pātut*, یغ لایق *lāik*.

FAISAN, ANE, s., توکغ *tugang*. —
māle, توکغ جنتن *tugang jantan*,
تذرو *tezraw*, تدرج *tedruj*. Faisane,
توکغ بتین *tugang betina*. Chasse
au —, فربروئن توکغ *per-burū-an
tugang*. Le — argus, کووو *kūwaw*.

FAISANDÉ, E, part. pas. du v.
faisander, داکغ یغ منجادی لبت
dāging yang men-jādi lembut.
Viande faisandée, داکغ یغ جادی
دکغ *dāging yang jādi lembut*, داکغ
یغ جادی لبت *dāging yang jādi
lembik*.

FAISANDER, v. a., ملبتکن داکغ
me-lembut-kan dāging.

FAISANDERIE, s. f., تمفت ملهراکن
توکغ *tampat memeliharā-kan
tugang*.

FAISCEAU, s. m., برکس *berkas*,
برکس *burgkus*. — d'herbe, برکس
رمت *berkas rumput*. Un — de
flèches, سیکت اتق فانه *sa-ikat ānak*

pānah. Mettre en —, ممبرکسی *mem-
berkās-i*.

FAISEUR, EUSE, s., یغ مېوت *yāng
mem-buat*, یغ مشرجان *yang meng-
arjā-kan*.

FAISEUR d'embarras, یغ مشکھن
درین *yang meng-gāh-kan dirī-ña*.

FAIT, E, part. pas. du v. faire,
یغ جادی *jādi*, دجديکن *di-jādi-kan*,
دکرجان *di-karjā-kan*, بوت *buat*,
دبوت *di-buat*. Soit —, جدیلہ *jadī-
lah*, ییرلہ *bīyar-lah*. — exprès,
یغ جادی دغن سېجان *jādi dengan sa-
hajā-ña*. C'en est —, سده فوتس
sudah pūtus. Un homme —, سئورغ
یغ داتغ کفرتغاهن کهدوفن *sa-ōrang
yang datang ka-per-tengah-an ka-
hidūp-an-ña*. Tout —, یغ سدی
yang sedīa. Des habits tout faits,
یغ سدی فکاین *pakēy-anyang sedīa*.

FAIT à, habitué à, ییاس *biāsa*.

FAIT pour, apte à, لایق اکن
lāik ākan. Homme — pour l'instruction,
اورغ لایق اکن مشاجر *orang lāik
ākan meng-ajar*.

FAIT, s. m., action, فریواتن *per-
buāt-an*, فکرچان *pe-karjā-an*,
عمل *amal*. — avéré, یغ فریواتن
دفرسقیکن *per-buāt-an yang di-
per-sakši-kan*. — public, notoire,
فریواتن یغ مشهور *per-buāt-an yang
mašhūr*, یغ پات *yang nāta*. —

d'armes, *فربواتن فهلوان per-buāt-an pahluwān*.

FAIT, réalité, *کسنگوهن ka-surg-gūh-an*, *کنتون ka-tantū-an*. C'est un —, *ایت تنو itu tantu*. De fait, en effet, *فد حقیقتن pada ḥaḳīḳat-ña*, *سسگهن sa-surguh-ña*.

FAIT, conduite, *لاکو lāku*, *لکون ka-lakū-an*. Il y a de la folie dans son —, *اد ککلاان دالم لکون ada ka-gilū-an dālam lakū-ña*.

Si FAIT, *بکیت جوک behkan*, *بگیتو bagitu jūga*.

Pris sur le FAIT, *کدڤاتن مېوت ka-dapāt-an mem-būat*. Voleur pris sur le —, *کدڤاتن منچوری ka-dapāt-an men-xūri*.

Etre sûr de son FAIT, *برکات دغن ber-kāta dengan tahū-ña*.

En FAIT de, touchant, *تتاغن tentāng-an*.

Tout à FAIT, *سکالی sa-kālī*. Il est tout à fait blanc, *ای فوته سکالی ia pūtiḥ sa-kālī*.

FAÏTAGE, s. m., pièce de bois qui forme la crête d'un toit, *کایو kāyu bubūng-an rūmah*.

FAÏTE, s. m., comble, sommet, *ببونج bubūng-an*, *پونچق punxaḳ*, *کمنچق kamunxaḳ*. — d'une maison, *ببونج bubūng-an rūmah*. Le — de la montagne, *کمنچق کونخ ایت kamunxaḳ gūnurg itu*. Le — en

bas et la racine en haut, *فونچق punxaḳ-ña*, *کباوه دان اکرن کئاتس ka-bāwah dān ākar-ña ka-ātas*. S'élever au — des grandeurs, *نايق naïḳ ka-pangkat ka-besār-an*.

FAÏTIÈRE, adj. Tuile —, *کستخ genteng salūran*.

FAIX, s. m., *بابن bāban*, *بغکس burgkus*, *فکولن pikul-an*, *مواتن muāt-an*, *کبراتن ka-brāt-an*. Enlever son —, *مغشکت بابن meng-angkat bāban-ña*. Le chameau porte son —, *انت ایت مېکل بغکس onta itu memikul burgkus-ña*. Le — des affaires, *کبرانن فکرجانن ایت ka-brāt-an pe-karjā-an itu*.

FAKIR, s. m., *فقير fakir*.

FALAISE, s. f., côte escarpée, *فنتی چورم pantey tinggi*, *فنتی تشکی pantey xūram*.

FALBALA, s. m., bande d'étoffe plissée, *سلندغ یخ برلشت selendang yang ber-lipāt-lipāt*.

FALLACE, s. f., tromperie, *چورغ xūrang*, *دای dāya*, *تیفو tīpu*, *مکر mekra*.

FALLACIEUSEMENT, adv., *دغن تیفو dengan tīpu*, *دغن دای dengan dāya*.

FALLACIEUX, EUSE, adj., *برچولس ber-xūlas*, *برتیفو ber-dāya*, *اورغ یخ ber-tīpu*. Homme —, *orang yang ber-xūlas*.

FALLOIR, v. impers., être de nécessité, de devoir, se rend en malais par, *تياد دافت تياد* *tiāda dāpat tiāda*, *هندق* *hendak*, *هارس* *hārus*, *واجب* *wājib*, *فاتت* *pātut*. Il faudra qu'il meure, *تياد دافت تياد اى اكن ماتى* *tiāda dāpat tiāda ia ākan māti*. Il faut qu'il sorte, *هندقله اى كلور* *hendak-lah ia ka-lūar*. Il faut qu'il soit utile, *هارس اى جادى بركون* *hārus ia jādi ber-gūna*. Il faut donner l'aumône, *واجب مبرى صدقة* *wājib membri sedekāt*.

IL FAUT, il est besoin, il manque, *کورغ* *kūrang*. Voilà ce qu'il me faut, *اتوله کورغ فداک* *itū - lah kūrang padā-ku*.

S'EN FALLOIR, *اد جاوه* *ada jāuh*. Il s'en faut de beaucoup, *اد باقى جاوه* *ada bāñak jāuh*.

Des gens comme il faut, d'un rang distingué, *اورغ بغساون* *orang bangsāwan*, *اورغ يغ برهاس* *orang yang ber-bahāsa*.

FALOT, s. m., *تغلخ* *terglong*. Porteur de —, *اورغ مباء تغلخ* *orang mem-bāwa terglong*.

FALOURDE, s. f., *برکس کايو افى بسر* *berkas kāyu āpi besar*.

FALSIFICATION, s. f., 1°, action de falsifier, *حال منچمفرکن* *hāl men-xampur-kan*, *پغباهن* *peng-ubāh-an*. — de la monnaie, *حال منچمشن* *hāl me-lanxung-kan wang*.

2°, résultat, *چمفورن* *xampūr-an*. — de la monnaie, *لنچوغن* *lanxūng-an*.

FALSIFIÉ, E, part. pas. du v. falsifier, *دچمفر* *di-xampur*, *داوبهکن* *di-ūbah-kan*. Monnaie falsifiée, *وغ لنچغ* *wang lanxung*. Mettre en circulation de la monnaie falsifiée, *وغ لنچغ ملکون* *me-lakū-kan wang lanxung*.

FALSIFIER, v. a., frelater, *منچمفرکن* *men-xampur-kan*. — du vin, *منچمفرکن ایر اغکور* *men-xampur-kan āyer arggūr*.

FALSIFIER, dénaturer, altérer, *مغوبهکن* *merg-ūbah-kan*. — le texte, *مغوبهکن نص* *merg-ūbah-kan naṣ*. — de la monnaie, *ملنچمشن وغ* *me-lanxung-kan wang*.

FAMÉ, E, adj., *يغ مشهور نام* *yang maṣhūr namā-ña*. Bien —, *يغ بايق نام* *yang bāik namā-ña*. Mal —, *يغ نام بوسق* *yang namā-ña būsuk*.

FAMÉLIQUE, adj., *لافر* *lāpar*, *بلافر* *ber-lāpar*, *يغ کلفارن* *yang ka-lapār-an*. Un estomac —, *فرت يغ* *prūt yang lāpar*.

FAMEUX, EUSE, adj., renommé, *مشرور* *maṣhūr*, *تروشهور* *ter-maṣhūr*, *ترنام* *ter-nāma*, *کخامن* *ka-namā-an*. Un guerrier —, *يغ ترمشهور* *pahluwān yang ter-maṣhūr*.

FAMILIARISER, v. a., accoutumer, *ميساکن* *mem-biasā-kan*.

SE FAMILIARISER, v. pron., s'ac-
coutumer, منجادی ییاس *men-jādi*
biāsa.

SE FAMILIARISER, devenir intime,
جیتق منجادی *men-jādi jīnak*,
برصحبته *ber-ṣoḥābat*. Se — en-
semble, برصحبته صحبتان *ber-ṣoḥā-*
bat-ṣoḥabāt-an, برجیتق جنان *ber-*
jīnak-jīnāk-an.

FAMILIARITÉ, s. f., حال جنان *hāl jenāka*,
لاکو صحبت *lāku ṣoḥbat*,
جنان *jīnāk-an*. — avec une femme,
امشیتق *ompīnak*.

FAMILIARITÉ, habitude, کیسان
ka-biasā-an.

FAMILIER, ÈRE, adj., intime,
برهندي *ber-handey-handey*,
برصحبته *ber-ṣoḥbat*, سباو *sa-bāu*,
جیتق *jīnak*. Il est très — avec vous,
مک ایاله برصحبته دغن تون *maka iā-*
lah ber-ṣoḥbat dengan tūan. Les
familiers, ceux qui sont de la maison,
سکل ایسی رومه *segala isi rūmah*.

FAMILIER, apprivoisé, جیتق *jīnak*.
Cet oiseau est très —, بورخ ایت
جیتق *būrang itu bāñak jīnak*.

FAMILIER, accoutumé, ییاس *biāsa*.

Esprit FAMILIER, sorte d'ange
garden, ملایکه یغ فتگو *malāikat*
yang penunggu.

FAMILIÈREMENT, adv., آتس ثری
سفرت لاکو *ātas prī jenāka*,
صحبت *seperti lāku ṣoḥbat*. Causer

—, بر بنجخ *ber-banxang-banxang*.
Se conduire — ensemble, برجیتق جنان
ber-jīnak-jīnāk-an. Agir — avec
une femme, مشیتق *merg-ompīnak*.

FAMILLE, s. f., les personnes
d'une maison, ایسی رومه *isi rūmah*,
سکل ساکی *segala sākey*. Chef de —,
کفال ایسی رومه *kapāla isi rūmah*.
Son maître l'établit sur sa —, تونی,
مشکت دی اتس ساکی آن *tūan-ña*
merg-angkat dīa ātas sākey-sākey-
ña.

FAMILLE, parenté, کلورک *kula-*
warga, ساتق سودار *sānak sūdāra*,
داره داگخ *dārah dāgīng*. — nom-
breuse, یغ باقی کلورک *kulawarga*
yang bāñak. Conseil de —, مجلس
کلورک قوم *mejlīs kēaum kulawarga*.

FAMILLE, race, بغس *bangsa*,
اصل *aṣal*, قوم *kāum*. D'une —
distinguée, بغساوان *bangsāwan*. Nom
de —, نام اصل *nāma aṣal*. La
grande — du genre humain, سکلین
اورغ مانسی *sa-kalī-an ōrang mā-*
nusiā.

FAMILLE, en histoire naturelle,
genre, espèce, جنس *jenīs*. Les
différentes familles d'animaux,
جنس جنس ۲ بناتخ *jenīs-jenīs binātang*.

FAMINE, s. f., کلفارن *ka-lapār-*
an, ککراغن *ka-kurāng-an*. Il y eut
une grande — dans le pays, مک
کلفارن یغ ساعث جدیله دالم نگر ایت
maka ka-lapār-an yang sāngat

jadi-lah dālam nagrī itu. Prendre quelqu'un par la —, ممقس اورغ دغن, memaksa orang dengan ka-lapār-an. Crier —, مشاده سبب, meng-āduh sebab ka-kurāng-an.

FANAGE, s. m., action de faner, حال مشرغن رفت *hāl mergering-kan rumput*. —, salaire du faneur, اوغه اورغ یغ مشرغن رفت *ūpah orang yang mergering-kan rumput*.

FANAL, s. m., lanterne, تغلخ *terlong*, کفال *terlong kapāla*. —, Feux pour signaux, تندا افی *tanda api*, افی سمبوین *api sembūyan*.

FANATIQUE, adj., یغ ترلالو امت *yang ter-lālu āmat*, یغ خیالی *yang keyālī*. Zèle —, غیة یغ ترلالو امت *geirat yang ter-lālu āmat*. Un homme —, اورغ تخیل *orang tekeiyul*.

FANATISME, s. m., تخیل *tekeiyul*, فری خیالی *prī keyālī*. — religieux, غیة یغ ترلالو امت کارن اکام *geirat yang ter-lālu āmat kārna agāma*.

FANE, s. f., feuille sèche, داون *dāun*, کړغ *dāun krīng*.

FANÉ, E, part. pas. du v. faner, لایو *lāyu*, بورس *būrus*. Fleur fanée, بوغ یغ لایو *būnga yang lāyu*. Des feuilles fanées, بورس داون *dāun-dāun būrus*.

FANER, v. a., مشرغن رفت *mergering-kan rumput*, مبالق رفت اکن

مشرغن دی ایت *mem-bālīk rumput akan mergering-kan dia itu*.

SE FANER, v. pron., لایو *lāyu*, منجادی بورس *men-jādi būrus*. Faire —, ملیوکن *me-layū-kan*.

FANFARE, s. f., راکم بوی نفیر *rāgam būni nafīri*, بوی بوری *būni būri*. Sonner des fanfares, بر بوری *ber-būri*.

FANFARON, NE, adj., فغاچق *perg-āxak*, یغ برگمیر *yang ber-gambīra*, ایتق برتاجی *itik ber-tāji*. Faire le —, مغاچق برگمیر *merg-āxak ber-gambīra*.

FANFRELUCHE, s. f., فرهیاسن یغ *per-hiyās-an yang tiāda hargā-ña*, فرهیاسن یغ سی ۲ *per-hiyās-an yang sia-sia*.

FANGE, s. f., boue, لمر *lumpur*, گاله *gālah*. Tomber dans la —, دام لمر *jātuk dālam lumpur*.

FANGE, état d'avilissement, کهناء *ka-hinā-an*. Il est né dans la —, هین اصلن *hina asal-ña*. Vivre dans la —, هیدف اتس فری نوکان *hidup atas prī dōkāna*.

FANGEUX, EUSE, adj., برلمر *ber-lumpur*, لندر *lindir*, کره *kerih*. Endroit —, لچه *lexah*.

FANON, s. m., petit étendard, گدگاد *gada-gāda*, تگل کچل *tungkul kexil*.

FANON, la peau qui pend sous la gorge de certains animaux, *جبل jumbil*.

FANON, barbes de la baleine, *جشکت ایکن فاوس janggut ikan pāus*.

FANTAISIE, s. f., illusion, imagination, *خیال keyāl, مای māya, peng-lihāt-an, سڭک sangka*.

FANTAISIE, désir, goût, *کهندق ka-hendak, هوا hawā, ایغن ingin*.

— du jeu, *هوا اکن ماین hawā ākan māin*. Vivre à sa —, *هیدف تورت ka-hendak, هیدف تورت ka-hendak hatī-ña*.

FANTASMAGORIE, s. f., علم منجقن, *هتو دان روڤ یغ هیة دان لاین درؤد ilmu menunjuk-kan hantu dān rūpa yang heibat dān lāin deri-pada itu*.

FANTASQUE, adj., capricieux, bizarre, *بمبڭ bimbang, چڭی xingī, دلف delap, اغکار angkāra*.

FANTASSIN, s. m., soldat d'infanterie, soldat à pied, *سلدادو سناڭ soldādo senāpang, سلدادو جالان soldādo jālan ber-kāki*.

FANTASTIQUE, adj., خیالی keyālī.

FANTÔME, s. m., spectre, *هتو hantu, سواڭی suwāngī*. Apparition de —, *کا-لیهاتن هتو ka-lihāt-an hantu*.

FANTÔME, chimère, apparence, *خیال keyāl, مای māya, بايغ bāyang*.

FAON, s. m., *اتق روس ānak rūsā*.

FAQUIN, s. m., homme de néant, *اورڭ هين orang hina*.

FARCE, s. f., hachis, *داڭ یغ دچنڭخ dāng yag di-xenxang*. — d'herbes potagères, *سایر یغ دچنڭخ sāyur yang di-xenxang*.

FARCE, plaisanterie, *گورو gūraw, سند senda*.

Prov. Tirez le rideau, la farce est jouée; tout est fini, *سده فوتس sudah pūtus*.

FARCEUR, v. n., badiner, *برگورو ber-gūraw, برسند ber-senda, برجناک ber-jenāka*.

FARCEUR, EUSE, s., *اورڭ جناک orang jenāka, یغ برگورو yang ber-gūraw, یغ برسند yang ber-senda*.

FARCIN, s. m., maladie, *سجنس sa-jenīs, کودس kūdis kūda*.

FARCIR, v. a., remplir de farce, *ممنوی بارڭ مکانن دغن داڭ یغ دان سایر memenūh-i bārang makān-an degan dāng yag dān sāyur yang di-xenxang*.

SE FARCIR, v. pron., se remplir l'estomac avec excès, *ماکن ترللو بايق mākan ter-lālu bāñak*.

FARD, s. m., *بدق bedak, ثوثر pūpur, فرلوتن per-lulūt-an*. Plante qui sert à préparer le —, *دیلم dilam*.

Fig. —, feinte, *چولس xūlas*.

FARDEAU, s. m., *بابن bāban, تڭگوڭن tanggūng-an, بواڭن bawā-an*.

Mon — est léger, *تغکوغناک اد* *tanggūng-an-ku ada ringan*.
Chacun portera son —, *سسورغ* *sa-sa-ōrang akan*
memikul bawā-an-ña.

Fig. —, ce qui gêne, *کساھن* *ka-susāh-an*.

FARDER, v. a., ملولت *me-lūlut*,
مبدق *mem-bedāk*, مبدائی *mem-be-*
dāk-i, مېوبه فوثر *mem-būbuh*
pūpur.

FARDER, parer, مغپاسی *merg-*
hiyās-i.

SE FARDER, مبدائی درین *mem-*
bedāk-i dirī-ña.

FARFADET, s. m., lutin, فولغ *pōlong*.

FARFOUILLER, v. a., مبالق بارغ ۲ *mem-*
bālīk bārang-bārang akan meñelidik.

FARIBOLE, s. f., چریت کوسخ *xerīta*
kōsorg.

FARINE, s. f., تغ *tepung*. — de
froment, تغ کندم *tepung gundum*.
Fleur de —, تغ هالس *tepung halus*,
تغ لومت *tepung lūmat*. Bouillie
de —, بوبر تغ *būbur tepung*.

Prov. Ces gens sont de même
farine, gens sujets aux mêmes vices,
سکل اورغ ایت برسام صفتن *segala*
ōrang itu ber-sāma sifat-ña. Un
Jean farine, un niais, سورغ بوده *sa-ōrang*
bōdoh.

FARINEUX, EUSE, adj., برتغ *ber-*
tepung, يغ اد تغ دالمی *yang ada*
tepung dālam-ña.

FARINIER, s. m., marchand de
farine, اورغ جول تغ *ōrang jūal*
tepung.

FAROUCHE, adj., sauvage, بوس *būwas*,
لیر *liar*, گالتی *gālāk*. گارغ *gārang*. Animal —,
بناغ بوس *bi-nātang būwas*. Cheval — (non
dressé), کود لیر *kūda liar*. Conduite
—, کلکون يغ گارغ *ka-lakū-an yang*
gārang.

FAROUCHE, dur, peu traitable,
ظالم *tlālīm*, بغس *bergis*, کرس *krās*.
Un conquérant —, سورغ غالب يغ *sūrgh*
gālīb yang tlālīm.
Un air —, موک بغس *mūka bergis*.

FAS, Perfas et nefas, loc. latine,
دغن سکل جانل بايق دان جاهت *dengan segala jalan baik dān jahat*.

FASCICULE, s. m., برکس کچل *ber-*
kas kexil.

FASCICULE, titre qu'on donne aux
diverses livraisons d'un ouvrage
de longue haleine, بهکین کتاب يغ *bahagī-an*
kitāb yang di-xāp-kan. Le premier — de ce livre
a paru, فرتام بهکین کتاب ایت سده *portāma*
bahagī-an kitāb itu sudah xāp.

FASCINATEUR, TRICE, adj., يغ *yang-*
merg-hōbat, فناور *pe-nāwar*.

FASCINATION, s. f., هباتن *hobāt-an*, تاور *tāwar*, خیال *keyāl*, فسون *pasūna*.

FASCINE, s. f., برکس کایو *berkas kāyu*, برکس رنتغ *berkas ranting*.

FASCINER, v. a., ensorceler, مغربوتکن *meng-hōbat-kan*, مناور *menāwar*. Se sentir fasciné, براس *be-rāsa* خیالی *keyālī*.

FASCINER, éblouir, مبتاکن مات *mem-butā-kan mātā*. L'amour fascine les yeux, مات براهی مبتاکن مات *hāl berāhi mem-butā-kan mātā*.

FASÉOLE, s. f., légume, سجنس *sa-jenīs* کاچغ *kāxang*.

FASTE, s. m., pompe, magnificence, اڤاڤار *upaxāra*, کبسان *ka besār-an*.

FASTE, ostentation, حال کاچغ *hāl kāxak*, حال چغکت *hāl xong-kak*.

FASTES, s. m. pl., tables, registres historiques, کتاب الاخبار *kitāb ul-aḵbār*, کتاب تواریخ *kitāb tawārīk*, کتاب تاریخ *kitāb tārīk*.

FASTIDIEUX, EUSE, adj., qui cause de l'ennui, یغ کموالان *yang ka-mu-wāl-an*, یغ ککلیئن *yang-ka-gelī-an*, یغ منجادی کسل *yang menjādi kesāl*, گڭگو *ganggu*.

FASTUEUX, EUSE, adj., qui aime le faste, یغ سوك اڤاڤار *yang sūka upaxāra*, چغکت *pengāxak*, چغکت *xongkak*.

FAT, adj., sot, احمق *aḥmak*. —, impertinent, فغاچق *pengāxak*.

FATAL, E, adj., marqué d'avance par le destin, تداث تیا *ta-dāpat tiāda*, یغ تداث دللوی *yang ta-dāpat di-lalū-i*, یغ ترسورت *yang ter-sūrat*. L'heure fatale, الاجل *el-ajal*, وقت کتین *waktu ka-matī-an*.

FATAL, funeste, چیکل *xīkil*, یغ مبری مضره *benxāna*, یغ مبری مضره *mem-brī medlerat*, توله *tawelet*.

FATALISME, s. m., فرچای اورغ یغ *ḥīkar* سسواتو دالم دنیا این درقد نصیب *per-xāya orang yang pīkir sa-suātu dālam dunīa īni deri-pada neṣīb dātang-ña*.

FATALISTE, adj., اورغ یغ فرچای *orang yang perxāya* اکن نصیب *akan neṣīb*.

FATALITÉ, s. f., destinée inévitable, نصیب *neṣīb*, تقدیر *taḡdīr*, سراتن *surāt-an*, اجل *ajal*.

FATHA, s. m., signe voyelle, فتحه *fathah*, بارس داتس *bāris di-ātas*.

FATIGUANT, E, adj., pénible, یغ سوکر *yang sūkar*, یغ برت *yang brūt*. Chemin —, یغ جالن سوکر *jālan yang sūkar*.

FATIGUANT, qui fatigue, یغ مللهکن *yang me-lələh-kan*, یغ مرغکاکن *yang me-ranggā-kan*.

FATIGUANT, importun, برکاده *ber-gādoh*, یغ مغکدوهی *yang meng-gadōh-i*, گنگو *ganggu*.

FATIGUE, s. f., کلاهن *leläh*, کلاهن-*ka-leläh-an*, کفياهن *ka-payāh-an*, کفنان *ka-penāt-an*.

FATIGUÉ, E, part. pas. du verbe fatiguer, las, لله *leläh*, فایه *pāyah*, رغا *rangga*, فنت *penāt*. — du voyage, جالن درفد لله *leläh deri-pada jālan*.

FATIGUER, v. a., donner de la fatigue, ملهکن *me-leläh-kan*, مفرلهکن *mem-per-leläh-kan*, مرغاکن *me-ranggā-kan*.

FATIGUER, importuner, مغهارو *meng-hāru*, مغکدوکن *meng-ganggū-kan*.

SE FATIGUER, v. pron., برله *ber-leläh*, ملهکن درین *me-leläh-kan diri-ña*.

FATRAS, s. m., amas confus, تمبون *tambūn* - an *bā-rang-bārang yang ber-xampur*. Un — de paroles, بچار یغ کوست *bixāra yang kūsut*.

FATUITÉ, s. f., فري کاجن *prī kaxak*, فري اورغ برسیکف چشکن *prī orang ber-sikap xongkak*, فري اورغ یغ سوک اکن درین *prī orang yang sūka akan diri-ña*.

FAUBERT, s. m., t. de mar., sorte de balai fait de vieux cordages,

فپانو یغ جادی درفد تلتالی لام *peñāpu yang jādi deri-pada tali-tālī lāma*, فپانو کفل *peñāpu kapāl*.

FAUBOURG, s. m., کمفغ موک *kam-pung mūka*, کمفغ لورکوت *kampung lūar kōta*.

FAUCHAGE, s. m., action de faucher, de moissonner, پنچروتن *pen-xarūt-an*, فغتمان *pergetām-an*.

FAUCHER, v. a., منچارت *men-xārut*, مغم *mergetām*. — le blé, منچارت گندم *men-xārut gundum*. v. au mot FAUX.

FAUCHET, s. m., espèce de rateau, سیسر *sīsir*, سیسر تانه *sīsir tānah*.

FAUCHEUR, s. m., اورغ فنجارت *orang pen-xārut*, اورغ فغم *orang pergetām*.

FAUCILLE, s. f., چارت *xārut*. Moissonner avec une —, منچارت *men-xārut*.

FAUCON, s. m., راجوالی *rāja wālī*, هالغ *hālang*. — dressé, هالغ فمبورو *hālang pem-būru*.

FAUCONNERIE, s. f., art de dresser les oiseaux de proie, علم مغاجر *ilmu meng-ājar hālang pem-būru*.

FAUCONNIER, s. m., اورغ یغ ملهراکن *orang yang memeliharā-kan dān meng-ājar hālang pem-būru*.

FAUFILER, v. a., منچتخ men-xantung, جلوچر jalūjur, مغشکت meng-anggit.

SE FAUFILER, v. pron., s'insinuer, منچرچوری ماسق men-xuri-xūri māsuk, ماسق تراندو ۲ māsuk ter-endap-endap.

FAUSSAIRE, s. m., qui altère des écritures ou qui en fait de fausses, اورغ یخ مغوبکن سورت orang yang meng-ubah-kan sūrat, اورغ مبوبت orang mem-būat sūrat dusta.

FUSSEMENT, adv., دغن دست degan dusta. Jurer —, مچقه دست meñumpah dusta. Accuser —, منوکس menūkas.

FAUSSER, v. a., rendre courbe, مغرتکن mem-bengkok-kan, مچرگرتکن mengerūt-kan.

FAUSSER, gâter. — le jugement de quelqu'un, مبنساکن عقل اورغ mem-hinasā-kan akal orang. — une serrure, ساله موترا نق کنچی salah memutar anaḡ kunxi.

FAUSSER, enfreindre. — sa parole, برسلاهن دغن کتاک ber-salāh-an degan katā-ñā.

FAUSSER, rendre faux. — la voix, منچگکلکن سوار men-janggal-kan suāra. — le sens d'un écrit, مغوبکن ارتق سورت meng-ubah-kan arti sūrat.

SE FAUSSER, v. pron. Ce bois s'est faussé, مک کایو ایت سده جادی mak kāyu itu sudah jādī bengkok. La voix se fausse, سوار سوار ایت منجادی جگکل suāra itu men-jādī janggal.

FAUSSET, s. m., voix aiguë, سوار سوار ترلانو تگکی suāra ter-lālu tinggi.

FAUSSETÉ, s. f., qualité de ce qui est faux, ثری دست prī dusta, کدستان ka-dustā-an.

FAUSSETÉ, duplicité, fourberic, ثری چولس هاتی prī xūlas hāti, ثری منافق prī munāfiḡ.

FAUSSETÉ, mensonge, بو هخ bōhong. Dire des faussetés, مبو هخ mem-bōhong.

FAUTE, s. f., transgression, péché, چالا ساله sālāh, کسلاهن ka-salāh-an, خالا ساله xelā, دوس dōsa. — grave, یخ برت sālāh yang brāt. — légère, ساله یخ ریغن sālāh yang rīgan. Qui est sans —, یخ سوچی درؤد ساله, yang sūxi deri-pada sālāh. Dieu m'a pardonné mes fautes, توهن الله tūhan allah sudah meng-ampūn-i sālāh-sālāh-ku. Imputer à —, مباله meñālāh, مباله meñālāh-i, منچالا men-xelā, منچالاکن men-xelā-kan.

FAUTE dans un ouvrage, erreur, سیلف silap, کسلاهن ka-silāp-an.

Table des fautes (errata), دفتر کسلاڻ *daftar ka-silāp-an*.

FAUTE, manque, défaut, کورځ *kūrang*. — d'argent, کورځ وځ *kūrang wang*. — d'attention, کورځ *kūrang* اښت *īngat*. —, suivi d'un infinitif: — de savoir il a souffert un dommage, سبب تيا د تاهو مک ای *sebab tiāda tāhu maka ia sudah kena rūgi*. — d'étudier il reste plongé dans son ignorance, تيا د ای بلاجر مک سبب *tiāda ia bel-ajar maka sebab itu terglām-lah ia dālam bebāl-ña*.

Sans FAUTE, loc. adv., دغن تنو *dengan tantu*.

FAUTEUIL, s. m., کرسی فرسندارن *krusi per-sandār-an*.

FAUTEUIL, siège de président, کرسی اورځ یځ مغفلاکن مجلس *krusi orang yang mengapalā-kan mejlis*.

FAUTEUR, TRICE, s., یځ منولځ *yang menūlung*. — d'hérésie, یځ منولځ *yang menūlung* اورځ بدعة *bedat*. — de rebelles, یځ منولځ اورځ *yang menūlung* درهاک *orang dur-hāka*.

FAUTIF, IVE, adj., sujet à faillir, یځ یځ کسلاهن *yang ka-salāh-an*, یځ یځ بوله برساله *yang būleh ber-salāh*.

FAUTIF, qui a des fautes, یځ برساله *yang ber-salāh*, یځ برچلا *yang ber-xelā*.

FAUVE, adj., qui tire sur le roux, ورن کوم *warna kūtum*.

Bêtes FAUVES, pl., cerfs, daims, biches, منجاغن روس *rūsa*, منجاغن *men-jāngan*, کيچځ *kijang*, ناپه *nāpuh*.

FAUX, s. f., les Malais ne connaissent pas la faux, ils moissonnent au moyen de la faucille, چارت *xārut* et du couteau nommé کتم *ketām*.

FAUX, s. m., le contraire du vrai, یځ دست *yang dusta*. Distinguer le vrai du —, مبداکن یځ بنر درځد یځ, *mem-bedā-kan yang benār deri-pada yang dusta*.

FAUX, adv., faussement, v. ce mot.

A FAUX, loc. adv., ساله *sālāh*. Frapper à —, ساله مموکل *sālāh memūkul*. Agir à —, ساله مموکوت *sālāh mem-būat*.

FAUX, FAUSSE, adj., contraire au vrai, دست *dusta*, تيا د بنر *tiāda benār*. Un — témoignage, سقسین *saksī-an* یځ دست *yang dusta*. Fausse nouvelle, خبر دست *kabar dusta*. Histoire fausse, چتر ا یځ *chitra yang dusta*. Ecriture fausse, سورت دست *sūrat dusta*. Paroles fausses, فرکسان دست *faraksan dusta*.

per-katā-an dusta. Fausse vertu,
دست کبیجی *ka-bijik-an dusta*.

FAUX, dissimulé, چولس *xūlas*.

Un homme —, اورغ چولس هاتی *orang xūlas hāti*.

FAUX, qui manque de justesse,
تیاد تیاد بتل *tiāda betūl*,
پاتوت *pātut*. Voie fausse, جان یغ تیاد بتل
jālan yang tiāda betūl. Balance
fausse, تراجو یغ تیاد بتل *terāju yang*
tiāda betūl. — zèle, غیره یغ تیاد
geirat yang tiāda pātut. Voix
fausse, سوار جغگل *suāra janggal*.
— ton, بوپی جغگل *būni janggal*.

FAUX, imité. Fausse monnaie,
و غ لانخ *wang lanxung*. Fausse
divinité, برهال *berhāla*. — nom,

نام یغ دجوری *nāma yang di-xūri*.
Fausse porte, فتوماتی *pintu māti*,
فتوتیاد سغکه *pintu tiāda surgguh*.
— cheveux, چمار *xemāra*.

Loc. Faire fausse queue au billard,
ساله مـوکل بوله *sālah memūkul*
bōlah. Faire fausse route, مست
meñesāt. Faire — bon, تیاد میفیکن
tiāda meñampey-kan janjī-
ña. Faire une fausse attaque, فرفور
pura-pūra hendak
meñerang.

FAUSSE-COUCHE, گکورن اتق *gu-*
gūr-an ānak.

FAUX-COUP, s. m., ساله فوکل *sālah*
pūkul, ساله فالو *sālah pālu*.

FAUX-FRAIS, s. m. pl., petites
dépenses, بلنج کچل *belanja kekil*.

FAUX-FRÈRE, s. m., traître, اورغ
خیانه *orang kīānat*.

FAUX-FUYANT, s. m., sentier dé-
tourné, فرسپانغان *per-simpāng-an*.

FAUX-FUYANT, défaite, subter-
fuge, فرفور *pura-pūra*.

FAUX-MONNAYEUR, s. m., اورغ یغ
مبوت و غ لانخ *orang yang mem-*
būat wang lanxung.

FAUX-PAS, s. m., ساله لغکه *sālah*
langkah.

FAUX-PAS, au fig., faute, ساله
sālah.

FAUX-PROPHÈTE, s. m., نبی دست
nabī dusta.

FAUX-TÉMOIN, s. m., سقسی دست
saksi dusta.

FAVEUR, s. f., grâce, bienfait,
انگره *anugrah*, کرنی *karunīa*. Ac-
corder une —, مغنکره کن *meng-*
anugrah-kan, مغرنی *mengarunīa*.
Obtenir une —, منداقت کرنی *men-*
dāpat karunīa. Une — du roi,
انگره راج *anugrah rāja*. Les
faveurs de la fortune (les richesses,
les grandeurs), ککیان دان کبسان
ka-kayā-an dān ka-besār-an.

FAVEUR, bienveillance, affection,
فغسین *rahmat*, کاسه *kāsih*,
pergasih-an, تیلیق *tīlik*. Par la —
de Dieu, دغن رحمة الله *dengan*

rahmat allah. La — du prince,
 بگند *pergasih-an baginda.*

En FAVEUR, en considération de,
 سبب *sebàb, کارن kārna.* Le roi lui
 pardonne en — de ses services,
 راج مغفونی دی سبب بقتین یغ
rāja meng-ampūn-i dīa
sebàb ka-bakti-an yang di-karjā-
kan-ña. En — de votre père, کارن
 بغام *kārna bapā-mu.*

FAVORABLE, adj., propice, بائق
bāik, باگی bahagiā. A un jour —,
 یغ هاری یغ بائق *pada hāri yang*
bāik.

FAVORABLE, qui favorise, qui
 aide, یغ مشاسه *yang mengāsih,* یغ
 منولخ *yang menūlung.*

FAVORABLE, avantageux, یغ برگون
yang ber-gūna, برفایده ber-fāidat.

FAVORABLEMENT, adv., دشن کرنی
dengan karunīa, دشن کاسه dengan
kāsih.

FAVORI, TE, adj., qui plait le plus,
 یغ دی کاسیه لبه در یغ لاین
lebèh deri yang lāin, یغ دبراهی
yang di-berāhi, یغ ککاسه yang ka-
kāsih. Un —, ککاسه *ka-kāsih,*
 تیع تماغن *ka-tilik-an, تیمارغ-timāng-an.*

FAVORI, s. m., petite touffe de
 barbe, چمبغ *xambang.* Qui a des
 favoris, برچمبغ *ber-xambang.*

FAVORISER, v. a., accorder
 quelque faveur à, مغنکراهی *meng-*
anugrah-i, مغرنیای mengarunīā-i,
 مشاسه *mengāsih, منلیق menīlik.*
 — quelqu'un, اورغ مغنکراهی *meng-*
anugrah-i ōrang.

FAVORISER, aider, منولخ *menūlung,*
 ممبری تولخ *mem-brī tūlung.*

FÉBRIFUGE, adj. et s., qui chasse
 la fièvre, اوبت دم *obat demām.*

FÉCAL, E, adj. Matières fécales,
 تاهی *tāhi.*

FÈCES, s. f. pl., lie, همفیس *ham-*
pas, فکت pekāt.

FÉCOND, E, adj., qui produit beau-
 coup par la génération, یغ برانق بائق
yang ber-ānaḥ bāñak. Une femme
 féconde, سورغ فرمفون یغ اد بائق
sa-ōrang perampūan yang
ada bāñak ānaḥ-ña.

FÉCOND, fertile, یغ بربود *yang*
ber-būah, یغ بربود بائق yang ber-
būah bāñak. Une terre féconde,
 تانه یغ بربود *tānah yang ber-būah,*
 تانه یغ بائق حاصلن
bāñak hāsil-ña, تانه یغ بائق
yang bāik.

Homme FÉCOND en ruses, اورغ
 یغ بردای بائق *orang yang ber-dāya*
bāñak.

FÉCONDER, v. a., rendre fécond,
 مغرانقکن *mem-per-ānaḥ-kan,*
 ممتغنکن *mem-buntīng-kan.*

FÉCONDER, fertiliser, میبایی *mem-baik-i*. — une terre, تانه میبایی *mem-baik-i tānah*.

FÉCONDITÉ, s. f., ثری بر بوه باقی *prī ber-būah bānak*, حال دافت *hāl dāpat ber-ānak*.

FÉCULE, s. f., تفغ در د تبه تمبوهن *tepung deri-pada tum-buh-tumbūh-an seperti sāgu*.

FÉDÉRAL, E, adj., ثرسکتوئن فون *per-sakutū-an pūña*. Gouvernement —, فرنه ثرسکتوئن *parentah per-sakutū-an*.

FÉDÉRATION, s. f., alliance, ثرجنیمئن *per-sakutū-an*, ثرجنیمئن *per-janji-an*, فره بوغن *per-hubūng-an*.

FÉDÉRÉ, s. m., سکوتو *sakutu per-janji-an*, ثمن *temùn per-sakutū-an*.

FÉE, s. f., فری *perī*, فری *ferī*.

FÉERIE, s. f., علم فری *ilmu ferī*.

FÉÉRIQUE, adj., merveilleux, étonnant, یغ مبری حیران *yang mem-brī heirān*, یغ فری فون *yang ferī pūña*.

FEINDRE, v. a., simuler, مفترکان *mem-pura-purā-kan*, مرفاکن دیری *me-rupā-kan diri*, میامر *meñamar*, مغیچو *mergiçu*. Il feignait d'être malade, مک ای فون فرفرکان درین *maka ia pūn pura-purā-kan*

diri-ña sākūt. Feignant de vouloir étudier, فرفور ای هندق بلاجر *pura-pūra ia hendak bel-ajar*.

FEINDRE, inventer, imaginer, میغکاکن *menangkū-kan*. — une histoire, مغدغاد سواتو چرترا *merg-ada-igāda suātu xeritrā*.

FEINT, E, part. pas. du v. feindre, یغ فرفور *yang pura-pūra*, سامر *samar*. Une amitié feinte, صمجاتن *sohbāt-an yang pura-pūra*.

FEINTE, s. f., حال فرفور *hāl pura-pūra*, حال مغیچو *hāl merg-ixu*, فر بوتان یغ چولس *per-buāt-an yang xūlas*.

FÊLÉ, E, part. pas. du v. fêler, یغ دبله *yang belah*, یغ دیبله *yang di-belāh*. Plat —, یغ پنگان *pinggan yang belāh*.

Fig. Cerveau —, یغ سدیکت کیل *yang sa-dikit gila*.

FÊLER, v. a., fendre, مبلاهی *mem-belāh-i*.

SE FÊLER, v. pron., مبله *mem-belāh*, مرتق *me-retāk*.

FÉLICITATION, s. f., compliment, سلام *salām*, تابق *tābeq*, تسلیم *testīm*, تحیه *tahiyat*. Faire des félicitations, مبری سلام *mem-brī salām*.

FÉLICITÉ, s. f., bonheur, کستوساان *ka-santausa-an*, بهکی *bahagia*,

خلاص *saādet*, دولة *dawlat*, کستوسان یخ *kalāṣ*. — éternelle, یخ کستوسان یخ *ka-santawsā-an yang kakal*.

FÉLICITER, v. a., complimenter, ممبری سلام *mem-brī salām*, ممبری ممبری *mem-brī tābek*, منتسلیمن *mentestīm-kan*. Je vous félicite sur votre élévation, قد هب ممبری سلام *hamba mem-brī salām pada tūan sebab tūan sudah naik pangkat*.

FÉLON, NE, adj., traître à son seigneur, درهاک *durhāka*, برخیانه *ber-kiānat*, یخ ماکن سمفه *yang mākan sumpah*.

FÉLONIE, s. f., کدرهکاءن *ka-durhakā-an*, حال برخیانه *hāl ber-kiānat*.

FÊLURE, s. f., fente, رتاکن *retāk-an*, بلاهن *belāh-an*.

FEMELLE, s. f., بتین *betina*. Eléphant mâle et éléphant —, گاجه *gajah jantan*, جنتن دان گاجه بتین *dān gajah betina*. Un pigeon et sa —, سیکر بورغ مرفاتی جنتن دغن, سا-یکور *sa-ikor būrung merapāti jantan dengan betinā-ña*.

FÉMININ, INE, adj., 1°, pour les êtres raisonnables, فرمفون *perampūan*, فرمفون پون *perampūan pūña*. Divinité féminine, دیو فرمفون *dēwa perampūan*. 2°, pour les animaux, سیکر *betina*. Un animal —, سیکر

بناخ بتین *sa-ikor binātang betina*.

FEMME, s. f., فرمفون *perampūan*, اورغ فرمفون *orang perampūan*. Toutes les femmes, سکل اورغ فرمفون *segala orang perampūan*. Une belle —, سورغ فرمفون یخ ایلتن فارس *sa-ōrang perampūan yang elok pāras-ña*. — de manières douces, فرمفون یخ مانس لکون *perampūan yang manis lakū-ña*. Une voix de —, سوار اورغ فرمفون *suāra orang perampūan*. Des habits de —, فکاین اورغ فرمفون *pakēy-an orang perampūan*. Etre passionné pour une —, براهی اکن سورغ فرمفون *berāhi akan sa-ōrang perampūan*. — de chambre, داخ *dang*, داخ فرمفون یخ *dāyang*. — de charge, فرمفون یخ *perampūan yang pegang hāl rūmah tangga*. —, à la suite d'une personne de qualité, بیت فروار *dāyang*, بیت فروار *bēta perwāra*. La princesse arriva avec ses femmes, مک تون فتری ایت *maka tūan putri itu datang-lah dengan segala dāyang-dāyang-ña*. — de mauvaise vie, سندل *sundal*. —, concubine, کندق *kendaq*.

FEMME, épouse, استری *istri*, بینی *bini*. La — du Sultan, استری سلطان *istri sultān*. Mari et —, لاکي استری

lāki istrī. Sa — et ses enfants, *anak-anak-ña dān* انق آق دان *binī-ña*, انق بڼين *anak binī-ña*.

FÉMUR, s. m., os de la cuisse, *tulang pāho* تولغ فاه.

FENDRE, v. a., مبله *mem-belàh*, مبلهكان *mem-belàh-kan*, مڼتق *mene-tāk*, مبلهکاي *mem-bahāgi*. — du bois, مبله کايو *mem-belàh kāyu*.

SE FENDRE, v. pron., بربله *ber-belàh*, مبله *mem-belàh*. La terre s'est fendue, بومي سده بربله *būmi sudah ber-belàh*. Se —, crever, مرتق *me-retāk*.

FENDU, E, part. pas. du v. fendre, بله *belàh*, تربله *ter-belàh*, دبله *di-belàh*, تتق *tetāk*. Le bambou est —, بوله ايت سده بله *buluh itu sudah belàh*. Un arbre — par le tonnerre, پوهن يځ دبله هالنتير *pohon yang di-belàh hali-lintar*. — en deux, بله *belàh dua*. — en quatre, بله امفت *belàh ampat*. Qui a le pied —, يځ تر بهاکي ککون *yang ter-bahāgi kukū-ña*, بربله يځ ککون *yang kukū-ña ber-belàh*.

FENÊTRE, s. f., تځکف *tingkap*, جنديل *jandēla*. Volet d'une —, فافن جنديل *pāpan jandēla*. Carreau de —, کاج جنديل *kāxa jandēla*. Rideau de —, کلبو جنديل *kulambu jandēla*. Epier par la —, مځهنتي درثد جنديل *meng-hintey*

deri-pada jandēla. — en lucarne, hublot, ناتځ *nātang*.

Loc. prov. Jeter son bien par la —, مېورسکن هرتاک *mem-bōros-kan hartā-ña*.

FENOUIL, s. m., ادس *ādas*. Graine de —, بيجي ادس *biji ādas*, بنه ادس *benih ādas*.

FENTE, s. f., بله *belàh*, رتاکن *retāk-an*. Epier par les fentes de la porte, مځهنتي قد بله فنتو *meng-hintey pada belàh pintu*.

FENTE d'un rocher, d'une montagne, چله *xelàh*, جورځ *jurang*.

FENU-GREC, s. m., plante, حلبه *hulbet*. —, trigonelle, کلابت *kelābat*.

FÉODAL, E, adj., داتق ثون *dātuk pūña*. Droit —, حق داتق دان ساکي *hak dātuk dān sākey*.

FER, s. m., métal, بسی *besī*. — en barre, بسی بر ياتځ *besī berbātang*. — en feuille, داون بسی *dāun besī*. — en fil, کاوت بسی *kāwat besī*. — battu, forgé, بسی يځ دتمف *besī yang di-tempa*. — blanche, فراد بسی *prāda besī*. Le — d'une lance, بسی تمبق *besī tumbak*. — à repasser, بسی فقيهن *besī pipih-an*. — à cheval, بسی کوکو کود *besī kūku kūda*. De —, درثد بسی *deri-pada besī*. Une caisse de —, فتي درثد بسی *peti deri-pada besī*.

فتی بسی *peti besī*. Une mine de —, تمبش بسی *tambang besī*. Bois de —, کایو بسی *kāyu besī*, فندس *pindis*, کپینس *kapinis*.

FERS, liens, chaînes, لنگو *lunggu*, بلنگو *belunggu*, رنتی *rantey*. Etre aux fers, تربلنگو *ter-belunggu*. Mettre aux fers, ملنگو *me-lunggu*, مبلنگو *mem-belunggu*. Dans les fers (en esclavage), دالم فرهمبائن *dālam per-hambā-an*.

Fig. Cœur de —, هاتی کرس *hāti krās*. Corps de —, توبه یغ قوه سکالی *tūbuh yang kūwat a-kālī*. Tête de —, اورغ کتکارن *angkāra*, اورغ کتکارن *ōrang ka-tegār-an*. Gouverner avec un bras de —, ممکخ فرته دغن *memegāng parentah dengan yang krās*.

FERBLANTERIE, s. f., سکل فربواتن *sakl frubwatan*. Segala per-buāt-an *prāda besī*.

FERBLANTIER, s. m., توکخ فراد بسی *tūkang prāda besī*.

FÉRIE, s. f., les jours de la semaine après le dimanche, هاری *hāri* اورغ بکرج *ōrang be-karja*.

FÉRIÉ, E, adj. Jour —, هاری رای *hāri rāya*.

FÉRIR, v. a. Sans coup —, دغن *dengan* تیاد ترلاون *tiāda ter-lāwan*, دغن تیاد برشرغ *dengan tiāda ber-prang*.

FERLER, v. a., plier les voiles, مغکولغ لایر *meng-gūlung lāyar*.

FERMAGE, s. m., فاجق *pājak*, وغ سِو *sēwa*. Prix du —, فاجق *pājak*, وغ سِو *wang sēwa*.

FERME, s. f., métairie, کبن *kebōn*, بندغ *bendang*, تانه سِو *tānah sēwa*.

FERME, convention pour percevoir certains droits, فاجق *pājak*.

La — de l'opium, فاجق ائیون *pājak apiūn*. La — des tabacs, فاجق *pājak* تمباکو *tembāko*. La — des chaises dans une église, فاجق کرسی *pājak krusī* دالم گریج *dālam grēja*.

FERME, adj., qui tient bien, fort, solide, constant, تتف *tetap*, تکف *tegap*, قوه *kūwat*, سگن *sangkun*, تکف *teguh*, کنجخ *kenxang*, کرس *krās*, کفمل *kimpal*. Une âme —, هاتی یغ تکف *hāti tetap*, هاتی *hāti yang tegap*. Une foi —, ایمان *imān yang tetap*. Se tenir —, بردیری تتف *ber-diri tetap*. Il a une santé —, توبه قوه *tūbuh-ña kūwat*. Tenir — à sa parole, تکف *teguh* اتس کتان *ātas katā-ña*. Un maître —, گورو کنجخ *guru kenxang*. Attacher —, مشکت کنجخ *meng-ikat kenxang*. Frapper —, موکل کرس *memukul krās*. Gouverner avec une main —, ممکخ فرته دغن یغ قوه *memegāng parentah dengan yeg qūwa*.

dengan yang *kūwat*. La terre —, تانه *tānah* بزرگ *besar*, دارت *dārat*.

FERMÉ, E, part. pas. du v. fermer, کاتف *tutup*, تروتوف *ter-tutup*, ترکانف *ter - kätup*. Porte fermée, قشویخ تروتوف *pintu yang ter-tutup*.

FERMÉ, bouché. Chemin —, جالان *jālan yang ter-sakat*.

FERMÉ, enclos. Jardin —, تامن *taman yang di-pagār-i*.

Cœur FERMÉ à la pitié, تیاد *tiāda* میغاسی *mergasih-ān-i*.

Les yeux FERMÉS (avec confiance), دغن فرچای *dengan per-xāya*.

FERMENT, adv., تتف *tetup*, دغن تتف *dengan tetup*, تگه *teguh*, دغن تگه *dengan teguh*, دغن یخ قوه *dengan yang kūwat*.

FERMENT, s. m., levain, خمیر *ḡamīr*, راکي *rāgi*, تافی *tāpey*.

FERMENT de discorde, اصل بته *aşal bantah*.

FERMENTER, v. n., منجادی خمیر *men-jādi ḡamīr*. Faire —, منخمیرکن *men-ḡamīr-kan*.

FERMENTER, au fig. être en trouble, جادی هریرو *jādi haru-biru*.

FERMER, v. a., منوتف *menūtup*, مغاثف *meḡātup*. — une porte, منوتف قشویخ *menūtup pintu*. — une

chambre, منوتف یلیق *menūtup bilik*.

— une lettre, منوتف سورت *menūtup sūrat*, ممبویه چف قد سورت *mem-būbuh xāp pada sūrat*. — un livre, منوتف کتاب *menūtup kitāb*.

— les yeux, مغمجکین مات *menge-jām-kan māta*. — à clef, مغمجکین *menge-jām-kan*.

FERMER, boucher, منوتف *menūtup*, مپاکت *meñākat*. — un chemin, منوتف جالان *menūtup jālan*. — l'entrée d'un port, d'une rivière, مپاکت کوال *meñākat kuāla*.

FERMER, terminer, clore, مغمهابسکن *meng-hābis-kan*, منوتف *menūtup*.

— une discussion, مغمهابسکن بچار *meng-hābis-kan bixāra*. — un compte, منوتف سورت هتوغن *menūtup sūrat hitūng-an*.

SE FERMER, v. pron., être fermé, توتف *tutup*, دتوتف *di-tutup*. Les portes se ferment à huit heures, قشویخ توتفله قد فوکل دلافن *pintu itu tutup-lah pada pūkul dulāpan*.

SE FERMER, comme une fleur, جادی کنچف *jādi kunxup*.

SE FERMER, en parlant des yeux, مغمج *mengejām*.

Loc. — la porte de la science, منوتف قشویخ معرفه *menūtup pintu maḡrifat*. — sa porte à quelqu'un, تیاد ماو سمبت اورغ *tiāda māu*

sambut orang. — les yeux à la lumière, تیاد ماو لیته *tiāda māu lihat.* — l'oreille, تیاد ماو دغر *tiāda māu dengar.* — les yeux à quelqu'un, assister quelqu'un au moment de la mort, منولخ اورخ ثد *menūlung orang pada kotika mati-ña.* Ne pouvoir — l'œil, ne pouvoir dormir, تیاد دافت *tiāda dāpat tidor.* — la bouche à quelqu'un, lui imposer silence, مندیمن اورخ *men-dīam-kan orang.*

FERMETÉ, s. f., ثری یخ تته *prī yang tetap*, کتتاف *ka-tetāp-an*, ثری یخ قوه *ka-teguh-an*, ثری یخ کنچخ *prī yang kūwat*, کتتاف هاتی *ka-tetāp-an hāti.*

FERMETURE, s. f., ce qui sert à fermer, توتوفن *tutūp-an.*

FERMETURE, action de fermer, فتوتفن حال منوتف *hāl menūtup*, فتوتفن *penūtup-an.*

FERMIER, ÈRE, s., qui prend à ferme, اورخ ممکخ فاجق *orang memegang pājak*, یخ میو *yang meñewa.*

FERMOIR, s. m., فتوتفن *penūtup.* —, agrafe, سمبت *sambat*, کنچخ *kanxing.*

FÉROCE, adj., کالقی *būwas*, گالاک *gālak*, گارغ *gārang.* Animal —,

بنانغ بوس *binātang būwas.* Peuple —, قوم یخ گارغ *kaum yang gārang.*

FÉROCITÉ, s. f., ثری بوس *prī būwas*, ثری گارغ *prī gārang.*

FERRAILLE, s. f., سکل جنس بسی *segala jenis besi lāma.*

FERRAILLEUR, s. m., qui aime à se battre, یخ سوک برکلاهی *yang sūka ber-kelāhi*, یخ سوک برفرغ *yang sūka ber-prang.*

FERRAILLEUR, marchand de ferrailles, اورخ جول سکل جنس بسی *orang jual segala jenis besi yang tuā.*

FERRÉ, E, part. pas. du v. *ferrer*, یخ اد بسی فدان *yang ada besi pada-ña*, یخ ترسالت دغن بسی *yang ter-sālut dengan besi.*

FERREMENT, s. m., بارغ بسی *bārang besi*, سکل فرکاکس بسی یخ *segala perkakas besi yang masuk dālam per-buāt-an rūmah.*

FERRER, v. a., مناره بسی *menāruh besi*, مبوبه بسی *mem-būbuh besi*, مپالت دغن بسی *meñālut dengan besi.* — un cheval, مناره بسی فد *menāruh besi pada kūku kūda.*

Par métaph. — d'or, garnir d'or, مپالت دغن امس *meñālut dengan amas.* — d'argent, مپالت دغن فیرق *meñālut dengan pērak.*

FERRUGINEUX, EUSE, adj., یخ اد *yang ada karāt-an besī dālam-ña*. Eau ferrugineuse, یخ اد کرآت بسی دالم *ada karāt-an besī dālam-ña*.

FERRURE, s. f., garniture en fer, پیلوتن بسی *peñulūt-an besī*. — d'une porte, بسی قفتو *besī pintu*. — d'une fenêtre, بسی جندیل *besī jandēla*. La — d'un cheval, بسی کوکو *empat besī kūku kūda*.

FERTILE, adj., یخ بر بوه باقی *yang ber-būah bāñak*, بر حاصل باقی *ber-hāsil bāñak*, یخ باقی حاصلی *yang bāñak hāsil-ña*. Terre —, تانه یخ *tānah yang bāñak*, باقی حاصلی *hāsil-ña*, تانه گمک *tānah gumuk*, تانه باقی *tānah bāik*. Des vignes fertiles, پوهن ۲ اغگور یخ بر بوه ۲ *pō-hon-pōhon anggūr yang ber-būah būah*.

FERTILISER, v. a., میسکی تانه *mem-baik-i tānah*, مشگمکن تانه *meng-gumuk-kan tānah*. Les engrais fertilisent la terre, باج ایت *bāja itu meng-gumuk-kan tānah*, مشگمکن تانه *meng-gumuk-kan tānah*.

FERTILITÉ, s. f., ثری بر بوه باقی *prī ber-būah bāñak*, ثری بر حاصل *prī ber-hāsil bāñak*, کگموکن باقی *ka-gumuk-an*. — d'une terre, کگموکن تانه *ka-gumuk-an tānah*. Il y aura sept années d'une grande

توجه تاهن لمان اکن اد ککنپاغن —, *tujuh tahun lamā-ña akan ada ka-kenñang-an besār*.

FÉRULE, s. f., قلتق *pe-lentik*, فرکاکس میاستکن اتق ۲ دالم سکولا *per-kākas meñāsat-kan anak-ānak dālam sekula*, روتن *rōtan*.

Fig. Sous la fêrute de quelqu'un, دباوه فرته اورغ *di-bāwah parentah orang*.

FERVEMENT, adv., دغن راجن *dengan rājīn-ña*, دغن غیره *dengan geirat*.

FERVENT, E, adj., راجن *rājīn*, هاتق *hāngat*, فانس *pānas*. Un homme —, اورغ راجن *orang rājīn*. — dans le service de Dieu, راجن *rājīn ber-būat bakti pada allah*. Cœur —, هاتی *hāti hāngat*, هاتی فانس *hāti pānas*. Rendre —, مراجکن *meng-hāngat-kan*, مشهاگتن *meng-hāngat-kan*.

FERVEUR, s. f., غیره *geirat*, کرجینن *ka-rajīn-an*, کهاگتن *ka-hāngāt-an*, کفانس *ka-pānas-an*. Avec —, دغن غیره *dengan geirat*, دغن راجن *dengan rājīn-ña*.

FESSE, s. f., قنتت *pantat*, فثغث *punggung*, دبر *dubur*.

FESSE-MATHIEU, s. m., usurier, اورغ کیکر *orang ribā*, اورغ طمع *orang kikir*, اورغ تمع *orang temā*.

FESSER, v. a., مېسه *meñesàh*, مېری روتن *mem-brī rōtan*. Il a été fessé, دسسه قتنن *pantat-ña di-sesàh*.

FESSIER, s. m., قتنن کدو *pantat ka-dūa*.

FESSU, E, adj., qui a de grosses fesses, یخ قتنن بېر *yang pantat-ña besàr*.

FESTIN, s. m., repas, banquet, جمون *jamū-an*, فرجمون *per-jamū-an*. Un grand —, فرجمون بېر *per-jamū-an besàr*. Donner un —, منجامو *men-jāmu*. — en mémoire des morts, کندوری *kandūri*. — à la fin du jeûne, لبارن *lebāran*. — qui se donne la première fois qu'on rase un enfant mâle ou à sa circoncision, عقیقه *akīkat*.

FESTINER, v. a., régaler منجموی *men-jamū-i*.

FESTINER, v. n., faire grande chère برجمون *ber-jamu-jamū-an*.

FESTON, s. m., faisceau de fleurs, et de fruits, رمبی *rambey*, کراغن *karāng-an būga*. Qui forme des festons, برمبی رمبیکن *be-rambey-rambey-kan*. —, ornement d'architecture, اکیرن دغن روځ کراغن بوغ *ukir-an dergan rūpa karāng-an būga*.

FESTONNER, v. a., découper en festons, مغوکر دغن روځ کراغن بوغ *meng-ukir dergan rūpa karāngan būga*.

FÊTE, s. f., jour consacré au culte, هاری بېر *hāri rāya*, هاری *hāri besàr*. Une grande —, هاری *hāri rāya besàr*. — fériée, هاری رای اورځ تیاد بکرج *hāri rāya ōrang tiāda be-karja*. Célébrer un jour de —, ملیاکن هاری *me-muliā-kan hāri rāya*, رای *me-muliā-kan hāri rāya*, معقدسکن هاری رای *meng-kudus-kan hāri rāya*. Habit de —, څکاین *pakēy-an hāri rāya*, هاری رای *pakēy-an hāri rāya*, څکاین سېرهان *pakēy-an saberhāna*.

Les noms des principales fêtes chrétiennes sont: 1° La Nativité de N. S., هاری رای توهن عیسی *hāri rāya tūhan īsa di-per-ānak-lah*; 2° la Circoncision, هاری *hāri rāya sonnat*; 3° l'Épiphanie, هاری رای تیڅ راج *hāri rāya tīga rāja*; 4° Pâques, هاری فاسمخ *hāri fāsak*; 5° l'Ascension, هاری رای *hāri rāya el-mesēh nāik ka-suwarga*, ou معراج *mīrāj hadlirat īsa*; 6° la Pentecôte, هاری خمین *hāri kamsin*; 7° la Trinité, هاری رای سواتو *hāri rāya suātu allah ber-uknūm tīga*; 8° la Fête-Dieu, هاری رای القربان المقدس *hāri rāya el-korbān el-muḥadas*; 9° l'Assomption, هاری رای سقی مریم *hāri rāya seti marīam sudah ter - angkat*.

ka-suwarga; 10° la Toussaint, هاری
 رأى القديسن سكلين *hāri rāya el-
 kadīsīn sa-kalī-an*; 11° Le jour
 des morts, هاری اکن فراغانن قد سکل
 اورخ یخ سده فنده در دنیا این ماسق
 دالم اخره ایت *hāri ākan per-ingāt-
 an pada segala orang yang sudah
 pindah deri dunīa ini māsuk
 dālam akīrat itu*.

FÊTE, réjouissance publique,
 بمخ *bimbang*, ترماس *termāsa*,
 Donner une —, منجامو *men-jāmu*.

Fig. Faire — à quelqu'un, lui
 faire bon accueil, ممیت اورخ دغن
 هاتی *meñambut orang dergan
 sūka hāti*, منجموی اورخ
men-jamū-i orang.

FÊTER, v. a., célébrer une fête,
 ملیاکن هاری رای *me-mulīa-kan
 hāri rāya*.

FÊTER quelqu'un, منجموی اورخ
men-jamū-i orang.

FETFA, s. m., sentence du mufti,
 فتوا *fetwa*.

FÉTICHE, s. m., idole, برهال *ber-
 hāla*.

FÉTICHISME, s. m., culte des
 idoles, سمبه برهال *sembah berhāla*.

FÉTIDE, adj., بوسق *būsuk*, ارخ
aring, هاپر *hānīr*. Odeur —, باو
 بوسق *bāu būsuk*.

FÊTU, s. m., brin de paille, تشکی
 باتخ مرغ *tangkey jerāmi*, چراوی
bātang merang.

FEU, s. m., ائی *āpi*. Un — qui
 flambe, ائی یخ برپال *āpi yang ber-
 nāla*. Allumer du —, ماسخ ائی
memāsang āpi. Souffler le —, منیف
 ائی *menūp āpi*. Attiser le —,
 مغوثق ائی *meng-ūpak āpi*. Eteindre
 le —, مادم ائی *memādam āpi*.
 Mettre sur le — (pour cuire), منجرخ
men-gerang. Condamné au —, حکم
 ماتی دباکر *hukum māti di-bākar*.
 Adorateur du —, مبه ائی *yang
 meñembah āpi*. Colonne de —,
 تیخ ائی *tiang āpi*. Pluie de —,
 هوجن ائی *hujan āpi*. Pierre à —,
 باتو ائی *bātu āpi*. Le — de l'enfer,
 ائی نارک *āpi nāraka*. Le — du
 purgatoire, ائی فیوجی *āpi peñūxi*.
 Couleur de —, میوه فادم *mērah pā-
 dem*. Epreuve du —, سمفه اوجی ائی
sumpah ūji āpi. Détruire par le fer
 et par le —, مبنساکن دغن ائی دان
*mem-binasā-kan dergan āpi
 dān pedang*.

FEU, incendie, هغوسن *hangūs-an*,
 کبکارن *ka-bakār-an*. Maison en —,
 رومه هاغس *rūmah hāngus*. Mettre
 le — à la maison de quelqu'un, مباکر
mem-bākarrūmah orang.
 Crier au feu! رومه هاغس
ber-serū-serū rūmah hāngus.

FEU d'artifice, بوغ ائی *būnga āpi*,
 مرچن *merxun*, چراوت *xerāwat*.

FEU, signaux, تندا ائی *tanda āpi*.
Les feux qui sont sur la côte, تندا ائی ایت یغ دتئی لاوت *tanda āpi itu yang di-tepī lāut*.

Arme à FEU, بدل *bedil*, سناغ *senāpang*, استغکرد *istigarda*.
Faire —, منبق *menembak*. Faire — tous ensemble, سمواک سکلی گوس *samuā-ña sakāli gūs menembak*.

Le FEU du ciel, ائی درلاغت *āpi deri lāngit*, هللنتر *hali-lintar*, کیلت *kīlat*. Frappé par le — du ciel, کن هللنتر *kena hali-lintar*.

FEU, chaleur, کفاسن *ka-panās-an*, کهغائن *ka-hangāt-an*. Le — de la fièvre, دم کفاسن *ka-panās-andemām*. Le — de sa colère, کهغائن *ka-hangāt-an mārāh-ña*. Le — des passions, هوا نفسو *ka-hangāt-an hawā nefsū*. Le — de l'amour, کهغائن اورغ براهی *ka-hangāt-an orang berāhi*.

FEU, vivacité, غیره *gēirat*, کهغائن *ka-hangāt-an*, کرجینن *ka-rajīn-an*. Le — d'un discours, بچار کهغائن *ka-hangāt-an bixāra*. Etre tout de — pour, جادی راجن اکن *jādi rājīn ākan*.

FEU, famille, رومه تغن *rūmah tangga*. Il y a deux cents feux dans ce village, دالم دوسن ایت اد دورانس *dālam dūsun itu ada dūa rātus būah rūmah tangga*.

Fig. Prendre feu facilement, s'emporter, جادی ماره دغن لکس *jādi mārāh dengan lekās*. Prendre un air de feu, se chauffer, برکغشغ دائی *ber-ganggang di-āpi*. Jeter de l'huile dans le feu, exciter, مشوئق *meng-ūpak*. Etre entre deux feux, entre deux dangers, بهای دردوبله *bahāya deri dūa belāh*. Mettre les fers au feu, commencer un travail, ملامی *me-mulā-i suātu pekarjā-an*. C'est le feu et l'eau, deux choses opposées, دوبارغ یغ برلاون *dūa bārang yang ber-lāwan*.

FEU, E, adj., défunt, مرحوم *mar-hūm*, یغ ماتی *yang mātī*. — mon père, ایهند مرحوم *ayahnda marhūm*, باغاکو یغ ماتی *bapā-ku yang mātī*. Le — roi, راج مرحوم *raja marhūm*.

FEUDATAIRE, s., vassal, ساکی *sākey*, کمنان *kemanākan*.

FEUILLAGE, s. m., داون دوونن *dāun-daūn-an*.

FEUILLE, s. f., de plante, داون *dāun*. — verte, داون هیجو *dāun hījaw*. — sèche, داون کرغ *dāun kering*. — flétrie, داون لایو *dāun lāyu*. — tombée, داون گوگر *dāun gūgur*. La chute des feuilles, حال داون گوگر *hāl dāun gūgur*. Nervure d'une — تولغ داون *tulang dāun*. Queue d'une —, تشکی داون *tangkey dāun*. Sommet d'une —,

داون *ikor dāun*. Arbre garni de feuilles, فوهن یخ برداون *pōhon yang ber-dāun*. Trembler comme la —, کمتر سکل سندین *gemetār segala sendi-ña*.

FEUILLE, chose mince, لی *ley*, هلی *halèy*, کفخ *kepìng*. Une — de papier, سکشق قرطاس *sa-kepìng kartàs*. Le côté d'une — de papier, شطر *šeter*. — de métal, فراد *prāda*. — de cuivre, فراد تبأك *prāda tembāga*. Du fer en —, بسی فراد *besi prāda*.

FEUILLÉ, E, adj., qui a des feuilles, برداون *ber-dāun*.

FEUILLÉE, s. f., berceau de verdure, فراغینن *per-argin-an*, فر نووغن درفدداون *per-nawūng-an deri-pada dāun-dāun*.

FEUILLET, s. m., لاجر *lājur*. Les deux pages de ce —, دو موک لاجر *dūa mūka lājur itu*.

FEUILLETER, v. a., بمالق بله سکل *mem-bālìk-belàh segala lājur kitāb*.

FEULLU, E, adj., qui a beaucoup de feuilles, یخ برداون باقی *yang ber-dāun bāñak*, رندغ *rendang*.

FEUTRE, s. m., étoffe de laine ou de poil, کاین بولو *kāin būlu*, کاین رمبت *kāin rambut*.

FEUTRE, bourre, بولو سمفل *būlu sempal*, رمبت کود *rambut kūda*.

FÈVE, s. f. کاجخ *kāxang*. Farine de — تغ کاجخ *tepūng kāxang*. Cosse de —, کولت کاجخ *kūlit kāxang*. Un champ de —, بندغ کاجخ *bendang kāxang*.

Loc. prov. Donner un pois pour avoir une fève, مبری سدیکت سرت *mem-brī sa-dīkīt sarta hārap men-dāpat bāñak*.

FÉVEROLE, s. f., کاجخ کچل *kāxang kexil*, بی *biya-hiya*.

FÉVRIER, s. m., فبرواری *febrūāri*. Le mois de —, بولن فبرواری *būlan febrūāri*.

FI! interjection qui marque le mépris, چه *xìh*. Faire fi de, مودهکن *me-mudah-kan*. تیاد اندهکن *tiāda indah-kan*.

FIANCHILLES, s. f. pl., تونخ *tūnang*.

FIANCÉ, E, s., تناغن *tunāng-an*, ممغلی *yang ber-tūnang*, ممپهلی *mempelèy*. Un —, لکلاکی *tunāng-an laki-laki*. Une fiancée, تناغن فرمئون *tunāng-an perampūan*.

FIANCER, v. a., منونخکن *menūnang-kan*.

SE FIANCER, v. pron., منونخ *menūnang*. Se fiancer à, منناغی *menu-nāng-i*.

FIBRE, s. f., filaments déliés, اورت سنی *ūrat senī*, اورت هالس *ūrat hālus*.

FIBREUX, EUSE, adj., براورت *ber-urat*, سنى براورت *ber-urat senī*.

FICELER, v. a., مڭيكت دغن بنڭ *meng-ikat dengan benang kāsar*.

FICELLE, s. f., بنڭ کاسر *benang kāsar*, بنڭ بڭکوسن *benang bungkus-an*.

FICHE, s. f., morceau de métal servant aux pentures, انسل *ensil*.

FICHE, marque au jeu, تند يڭ *tanda yang di-pakey orang ber-māin*.

FICHER, v. a., مڭهنيڭکن *meng-hunjam-kan*. — un bâton en terre, مڭهنيڭکن تشکت کبوی *meng-hunjam-kan tungkat ka-būmi*.

SE FICHER de quelqu'un, se moquer de lui, t. pop., مڭهروايکن اورڭ *mem-per-māin-kan orang*.

FICHU, s. m., mouchoir de cou, کاین ليه *kāin lēher*.

FICTIF, IVE, adj., فرثور *pura-pūra*, تياڊ سڭکه *tiāda sungguh*, يڭ *yang ter-sangka sāja*, مجازی *mejāzi*.

FICTION, s. f., سڭکن *sangka*, حال مڭدغاد *ka-sangkā-an*, هال مڭغ-ادا-ڭادا *hāl meng-ada-ngāda*.

FICTION, mensonge, بوهڭ *bōhong*.

FIDÉICOMMIS, s. m., حال مڭوارثکن *hāl meng-wāriṣ-kan*, اورڭ اکن مڭبری فساک فداورڭ يڭ لاین *orang akan mēg-beri fśak fdaorang yāg lāin*.

mem-brī pusāka pada orang yang lain. وديعة *wadiet*.

FIDÉJUSSEUR, s. m., گارانت، فڭاکو *perg-aku*.

FIDÈLE, adj., qui garde sa foi, loyal, برستی *ber-satīa*, ستي *satīa*, وفی *wafī*. Ceux qui sont fidèles au roi, يڭ ستي *yāg satīa dengan rāja*. Une ville qui a toujours été —, نڭری يڭ سنتياس برستی *nagrī yang santiāsa ber-satīa*. Une épouse —, استری يڭ ستياون *istrī yang satīāwan*. Un ami —, صڭبة يڭ ستياون *sohbat yang satīāwan*.

FIDÈLE, conforme à la vérité, بتل *betul*, صح *seh*, يڭ بنر *yāg benār*. Un récit —, چتر يڭ بنر *ceritā yang benār*. Une copie —, سلين يڭ صح *salin-an yang seh*. Un portrait —, تلادن يڭ بتل *tulā-dan yang betul*.

FIDÈLE, croyant, مومن *mūmin*. Fidèle et infidèle, مومن دان کافر *mūmin dān kāfir*. Les fidèles, مومنين *mūmenin*. Les fidèles (sens chrétien), سڭل اورڭ مسيحي *segala orang mesēhi*. (sens musulman), مسلمين اورڭ اسلام *orang islām, muslimin*.

FIDÈLEMENT, adv., دغن ستي *dengan satīa*, دغن کبنارن *dengan ka-benār-an*.

FIDÉLITÉ, s. f., loyauté, exactitude à remplir ses engagements, ستی *satia*, کستیان *ka-satiā-an*, وفا *wefā*. Servir avec —, برخدمة *ber-kedmat dergān satia*.

FIDÉLITÉ, vérité, exactitude, کبنارن *ka-benār-an*, کسگوهن *ka-surgūh-an*. La — d'un récit, کبنارن چترآ ایت *ka-benār-an xeritrā itu*.

FIEF, s. m., ساکی *sākey*.

FIEFFÉ, E, adj., qui atteint le suprême degré dans un vice. Fripon —, اورغ یغ ترلانو بشت *orang yang ter-lālu bangsat*, کیشو یغ ترلانو هالس *penipu yang ter-lālu hālus*.

FIEL, s. m., همپدو *hampedū*.

Vésicule du —, کندغ همپدو *kandung hampedū*. Amer comme du —, قاهت سفرت همپدو *pāhit seperti hampedū*.

FIEL, haine, کدغکین *benxi*, بنجی *ka-dengki-an*. Paroles pleines de —, فرکتان ترلانو بنجی *per-katā-an ter-lālu benxi*, فرکتان یغ منجر *per-katā-an yang manjur sa-kāli*. Un cœur sans —, هاتی یغ *hāti yang tulus*.

FIENTE, s. f., تاهی بناخ *tāhi binātang*. — de chèvre, تاهی کبغ *tāhi kambing*. — d'oiseau, تاهی بورغ *tāhi būrug*.

FIER, v. a., commettre à la fidélité de, منارهکن *menāruh-kan*, ممفترارهکن *mem-per-tāruh-kan*.

SE FIER, v. pron., فرچای *per-xāya*, هارف *hārap*. Se fier à quelqu'un, فرچای اکن اورغ *perxāya ākan orang*.

FIER, ÈRE, adj., hautain, arrogant, چشکن *xongkak*. Cet homme est très —, اورغ ایت باقی چشکن *orang itu bānak xongkak*.

FIER, grand, élevé, تشگی *tinggi*, هاتی برهمة تشگی *ber-himmat tinggi*, هاتی بسر *hāti besār*.

FIER-À-BRAS, s. m., fanfaron, قشاجق *pergāxak*, ایتق برتاجی *itik ber-tāji*.

FIÈREMENT, adv., دغن چشکن *dengan xongkak-ña*. Il marche —, ای برجالن دغن چشکن *ia ber-jālan dengan xongkak-ña*.

FIERTÉ, s. f., arrogance, فری *pri xongkak*, فری کاجق *pri kaxak*.

FIERTÉ, noblesse de sentiment, همة یغ بنر *himmat yang benār*, همة تشگی *himmat tinggi*.

FIÈVRE, s. f., دم *demām*. — chaude, دم فانس *demām pānas*. — froide, frisson de la —, دم دیشن *demām dīngin*. — continue, دم براولغ *demām ber-ūlang-ūlang*. — intermittente, دم یغ برهنتی *demām ber-henti*.

demām yang ber-henti-henti.
— quotidienne, دم سهرهاری demām
sa-hari-hāri. — tierce, دم سهرهاری
demām sa-hari-hāri. — bilieuse, دم همقدو
lepās sa-hāri. — maligne,
demām hampedū. — contagieuse, دم یخ برجشکت
demām yang ber-jangkī. Gagner
la —, دم کن kena demām. Jour
de —, دم هاری hāri demām.
Remède contre la —, اوبت دم
ōbat demām.

FIÈVREUX, EUSE, adj., qui donne
la fièvre, دم منجدیکن yang
men-jadī-kan demām, دم یخ مبری
yang mem-brī demām.

FIÈVREUX, qui a la fièvre, بردم
ber-demām.

FIFRE, s. m., instrument de
musique, بغسی bangsi, سولخ sūling.

FIFRE, celui qui joue du fifre,
اورغ یخ منیف بغسی ōrang yang
menīup bangsi.

FIGÉ, E, part. pas. du v. figer,
بکو bakū. De l'huile figée, یخ
میق mīnak yang bakū.

FIGER, v. a., congeler, ممبکون
mem-bakū-kan.

SE FIGER, v. pron., منجدای بکو
men-jadī bakū.

FIGUE, s. f., بوہ ara bŭah arā,
انجیر anjīr. Des figues sèches, بوہ

ارا یخ کرغ bŭah arā yang kring.
— banane, بوہ فیسخ bŭah pīsang.

FIGUIER, s. m., ثوهن ارا pōhon
arā. Feuille de —, داون ثوهن ارا
dāun pōhon arā. — d'Adam,
bananier, ثوهن فیسخ pōhon pīsang.

FIGURATIF, IVE, adj., مجازی me-
jāzi, دغن افام dergan upāma.

FIGURE, s. f., forme, روڤ rūpa.
La — de la terre, روڤ بوی rūpa
būmi. — ronde, روڤ بولت rūpa
būlat. La — de ce monde passe,
لوڤت روڤ دنیا این lūput rūpa
duniā īni. — d'une personne,
روڤ rūpa, رومن rūman, سیکڤ
sikap.

FIGURE, face, visage, موک mŭka,
وجه پارس pāras, درج
durja, مانس موك mŭka
mānis. — austère, ماسم mŭka
māsam. Une belle —, درج یخ ایلن
durja yang ēlok. Teint de la —,
ایر موك āyer mŭka. Il est bien de
—, بایق فارس bāik pāras-ña.

FIGURE, représentation, statue,
ڦاتڤ درڤد امس pātung.
— en or, ڦاتڤ درڤد امس
pātung deri-pada amās. — d'idole,
برهال rexā, berhāla.

FIGURE, peinte, گمبر gambar,
تلیسن tulis-an. Vous ne ferez
aucune — sur votre corps, تلیسن
جاغلنه کامو بوبه ڦد دریم
tulīs-an

jāngan-lah kāmū būbuh pada dirī-mu.

FIGURE, symbole, عبارة *ibārat*, اقم *upāma*, تلادن *tulādan*, اندی *andey-andēy-an*. Or toutes ces choses ont été des figures de ce qui nous regarde, مك سكل فركار *maka segala porkāra ini sudah jādi ākan tulādan-tulādan bagi kāmī.*

FIGURE, plan., چنتو *xonto*, دینه *dinah*, رنجان *ranxāna*.

FIGURE, chiffre, اڭك *angka*.

FIGURÉ, E, part. pas. du v. figurer, représenté, ترگمبر *ter-gambar*, تر تولس *ter-tulis*.

FIGURÉ, représenté par des symboles, داقماكن *di-upamā-kan*, دعبارتكن *di-ibārat-kan*.

FIGURER, v. a., donner une forme, مرفاكن *me-rupā-kan*.

FIGURER, représenter par la peinture, مشكمبر *meng-gambar*, منولس كمبر *menulis gambar*.

FIGURER, représenter comme symbole, مشغفماكن *meng-upamā-kan*, مشعبارتكن *meng-ibārat-kan*.

FIGURER, se conduire. Comment cet homme figurera-t-il dans la maison du prince? بتاف كلكنون اورغ *betāpa ka-lakū-an ōrang itu dālam rūmah ba-ginda.*

SE FIGURER, v. pron., ممشك *me-ñangka*, ممشككان *meñangkā-kan*, مغير *menjira*.

FIL, s. m., بنڭ *benang*. — de soie, بنڭ سوتر *benang sūtra*. — de lin, بنڭ كتان *benang ketān*. Du gros —, بنڭ كاسر *benang kāsar*. Du — fin, بنڭ هالس *benang hālus*. Du — retors, بنڭ دو قتل *benang dūa pīntal*. Un écheveau de —, ستوكل بنڭ *sa-tūkal benang*. Dévider du —, سوليكس بنڭ *me-līkas benang*. — d'un tissu, لشن *lunsin*. Couper une étoffe en droit —, مموغ كاين سفنڭ *memūtung kām sa-panjang lunsin-ña*. — de métal, كاوت *kāwat*, داوى *dāwey*. — d'argent, كاوت فبرق *kāwat pēraḥ*. — de fer, كاوت بسى *kāwat besī*. — du bois, اراير *ira-ira*. — de l'eau, هارس *hārus*. Suivre le — de l'eau, مغيرلر *meng-hilir*. Aller contre le — de l'eau, مودق *mūdīk*. — à plomb, تالى تباغن *tālī timbāng-an*. — d'un discours, فرهبوغن فركئان *per-hubūng-an per-katā-an*.

Fig. Sa vie ne tient plus qu'à un —, اى همفر ماتى *ia hampir mātī*. Passer au — de l'épée, منيكم ترس *menikam trīs ka-blākaṅ*. Le — de la vie, كدوان كهدوشن *ka-adā-an ka-hidūp-an*. De — en

aiguille, در سواتو ژکار کفد لاین ژکار *deri suātu porkāra ka-pada lāin porkāra*. Donner à quelqu'un du — à retordre, ممبری کساهن *mem-brī ka-susāh-an*.

FILAGE, s. m., action, manière de filer, هال حال *hāl meng-anteh*. Le prix du —, اوڤه مخته *ūpah meng-anteh*.

FILAMENT, s. m., اورت سنی *ūrat senī*.

FILANDREUX, EUSE, adj., فنه اورت *penūh ūrat*.

FILANT, E, adj., یخ مغالر *yang meng-ālir*. Etoile filante, چیرت بنتغ *xīrit bintang*.

FILASSE, s. f., گنج تشکر *ganja tinggar*, کتان سربق *ketān serbuk*.

FILASSIER, ÈRE, s., توکخ گنج تشکر *tukang ganja tinggar*.

FILATURE, s. f., art de faire le fil, علم مخته *ilmu meng-anteh*.

FILATURE, établissement où l'on file en grand, تمفت مخته *tampat meng-anteh*. — de soie, تمفت مخته *tampat meng-anteh sūtra*.

FILE, s. f., suite, rang, بنجر *banjar*, جاجر *jājar*, بارس *bāris*, صف *şaf*. — de voitures, بنجر کریت *banjar karēta*. En —, بر بنجر *ber-banjar*, برصف *ber-şaf*. Marcher en —, برجالن بر بنجر *ber-jālan ber-banjar*. Les soldats sont rangés

par files, سلدادو ایت بر بارس *sol-dādo itu ber-bāris*, سلدادو اد *soldādo ada ber-şaf-şaf*. — en long, بارس بوجر *bāris būjur*. — en large, بارس لتغ *baris lintang*.

FILER, v. a., faire du fil, مخته *meng-anteh*, مخته مخته *meng-ganteh*. — de la soie, مخته سوتر *meng-anteh sūtra*. — de la laine, مخته بولو *meng-anteh būlu domba*. Rouet à —, جنتر مخته *jantrā meng-anteh*, راحت مخته *rāhat meng-anteh*. — à la quenouille, مخته دغن تیغ راحت *meng-anteh dergan tiang rāhat*.

FILER, tirer des métaux à la filière, مناریک کات *menārik kawat*, مناریک کات *mem-buat kawat*. — de l'argent, مناریک کات فیرق *menārik kawat pērak*. — du fer, مناریک کات بسی *menārik kawat besi*.

FILER, laisser descendre, lâcher, مغهولر *meng-hūlur*. — la ligne de sonde, مغهولر تالی دوک *meng-hūlur tāli dūga*.

FILER, v. n., couler doucement, مغالر *meng-ālir*, مغالر سنی *meng-ālir senī*.

FILER, se retirer, ب په *ber-ñah*. Filez donc! پهله اغکو *ñah-lah angkaw*.

Loc. Filer doux, بر دیم درین *ber-dīam deri-ña*.

FILET, s. m., petit fil, بنج کچل *benang kecil*.

FILET, rets, جرت *jaring*, ممتنع جارغ *jerat*. Tendre des filets, مناهن جارغ *mem-bentang jaring*, مناهن جارغ *menahan jaring*. Chasser au —, منجارت *men-jaring*, منجارت *men-jerat*. Les oiseaux furent pris dans le —, مک بورغ ۲ ایت سده تړن, *maka burung-burung itu sudah ter-kena jaring*.

FILET, à pêcher, جال *jala*, (trainelle) ډوکټ *pukat*, (truble) منځگټ *tanggok*. Jeter le —, ملا به ډوکټ *me-lābuh pukat*, جال *jala*. Pêcher au —, منجال *men-jala*, منځگټ *men-jala*, منځگټ *menanggok*. Retirer un — plein de poissons, مغهلاکن ډوکټ څه دغن ايکن, *meng-helā-kan pukat penuh dengan ikan*. Le — se rompaît, تېرچارقه ډوکټ ایت *ter-xārik-lah pukat itu*. Faire des filets, مپيرت *meñirat*. Racommoder des filets, مېموبل جال *mem-būbul jala*.

FILET, ouvrage à mailles, جلجال *jala-jala*.

FILET, petite quantité. Un — de voix, سوار سنی *suāra senī*. Un — d'eau, باتغ اير کچل *bātang āyer kecil*, سلورن اير یغ سنی *salūran āyer yang senī*. Un — de vinaigre, سدیکت چوک *sa-dikit xūka*.

FILET, trait, ligne, بارس *bāris*, خط *katt*. — d'or, بارس امس *bāris amās*. — en moulure, بارس کوی تېل *bāris kūmey timbul*.

FILET, frein, تالی *tālī*. — de la langue, تالی لیده *tālī līdah*. — des lèvres, تالی بیبر *tālī bībīr*.

Loc. Avoir le —, لیده برت *līdah brāt*. Il a le — bien coupé, ای ډلیتر *īa pe-lītar*, مولت ښېخ *mūlut panjang*.

FILEUR, EUSE, s., اورغ مغته *ōrang meny-anteh*.

FILIAL, E, adj., اتق *ānak*, اتق *anak*, اتق *pūña*. Amour —, څښه اتق *pergasih-an ānak*, اکن ايوو بغاښ *ākan ibu bapā-ña*.

FILIATION, s. f., څراناکن *per-anāk-an*, تورن تورن *tūrun-temūrun*.

FILIERE, s. f., instrument pour filer les métaux, بسی باج دغن *besi bāja*, اکن منارق کاوت *dengan lōbang-lōbang ākan menārik kawat*.

Fig. Passer par la —, passer par une épreuve, کن چوب *kena xōba*.

FILIGRANE, s. m., کراغن *karāng-an*. — d'or, کراغن امس *karāng-an amās*, کسکسی امس *kisi-kisi amās*.

FILIN, s. m., t. de mar., تمیرغ *tam-bīrang*, تالی تمیرغ *tālī tambīrang*.

FILLE, s. f., par rapport au père et à la mère, *انق فرمفون ānaḥ perampūan*. — aînée, *انق فرمفون ānaḥ perampūan yang sōlong*. O ma fille! *هی انق فرمفون hey ānaḥ-ku perampūan*. Telle mère telle —, *سفرت ایو بگیت جړک sefert ību bagītu jūga ānaḥ-ña perampūan*. Belle-fille, fille du mari ou de la femme, née d'un premier mariage, *انق تیری ānaḥ tiri perampūan*: bru, *مننتو فرمفون menantu perampūan*. Petite-fille, *انق چوچو فرمفون ānaḥ xūxu perampūan*.

FILLE, qui est issue, native de. — de Sion, *انق فرمفون سیون ānaḥ perampūan šion*. Les filles de mon peuple, *انق ۲ فرمفون قوم ānaḥ-ānaḥ perampūan kaum-ku*.

FILLE, personne du sexe féminin, tant qu'elle n'est pas mariée, *انق فرلون ānaḥ dāra*, *انق فرلون ānaḥ prāwan*, *انق گادس ānaḥ gādīs*, *انق فرمفون ānaḥ perampūan*. Des garçons et des filles, *انق ۲ ترون دان ānaḥ-ānaḥ tarūna dān ānaḥ-ānaḥ prāwan*. Une vieille —, *انق فرلون prāwan yang tuā*.

FILLE d'honneur, suivante, *دايخ dāyag*, *دغ dāng*, *دغ دار dāra dāng*.

FILLE de service, *هېمب فرمفون hamba perampūan*.

FILLETTE, s. f., *انق فرمفون یخ کچل ānaḥ perampūan yang kezil*, *انق دار مود ānaḥ dāra mūda*.

FILLEUL, E, s., *انق نصرانی ānaḥ naṣrānī*, *انق صرانی ānaḥ šrānī*. Un —, *انق نصرانی یخ لکلاکی ānaḥ naṣrānī yang laki-lāki*.

FILON, s. m., *اورت مریو ūrat mariyaw*. — d'or, *اورت مریو درفد ūrat mariyaw deri-pada amās*.

FILOSELLE, s. f., *سوتر کاسر sūtra kāsar*.

FILOU, s. m., *چلیک bangsat*, *تلیدر xulika*, *تلیدر telidur*.

FILOUTER, v. a., voler avec adresse, *منچوری دغن چردق men-xūri dengan xerdik*, *منچوری دغن men-xūri dengan dāya*.

FILS, s. m., enfant mâle, *انق لکلاکی ānaḥ laki-lāki*. — légitime, *انق لکلاکی یخ حلال ānaḥ laki-lāki yang ḥalāl*. — naturel, *انق کندق ānaḥ kendaḥ laki-lāki*. — aîné, *انق لکلاکی یخ سولخ ānaḥ laki-lāki yang sōlong*. — unique, *انق لکلاکی یخ تغکل ānaḥ laki-lāki yang tunggal*. Le — sage est la joie de son père, *انق لکلاکی یخ عالم ānaḥ laki-lāki yang ālim meñūkā-kan bapā-ña*. Le — de l'homme, *انق انسان ānaḥ insān*. Beau-fils, fils du mari ou de la

femme né d'un premier mariage, *ānak tīri laki-lāki*: gendre, *ānak tīri laki-lāki*: Petit-fils, *ānak xūxu laki-lāki*. Arrière-petit-fils, *ānak xīxīt laki-lāki*.

FILTRE, s. m., ce qui sert à filtrer, *tapīs-an*, تمبوس *tambūs-an*.

FILTRE, v. a., clarifier, *menāpis*, منابس *menambus*. Pierre à —, *bātu tapīs-an*.

FILTRE, v. n., couler, *tīris*, تیرس *menīris*.

FIN, s. f., extrémité, bout, *hūjung*. — de la route, *hūjung jālan*.

FIN, terme, ce qui termine, *ka-sudāh-an*, کسادهن *ka-habīs-an*, کهیسن *ka-putūs-an*, کفتوسن *tammāt*. Depuis le commencement jusqu'à la —, *deri per-mulā-an dātang ka-pada ka-sudāh-an*. A la — du mois, *pada ka-habīs-an būlan*. La — des temps, *ākīr zemān*. La — de l'écrit, *tammāt el-kalām*. La — du monde, *hāri kīāmat*, هاری قیامة *ka-putūs-an duniā*. Les quatre fins dernières: la mort, le jugement, le paradis et l'enfer, *dan sūrka dan*.

maut dān hukum dān suwarga dān nāraka. Sans —, *tiāda ka-sudāh-an-ña*, سداهن *sadakāla*, گکل *kakal*.

A la FIN, *pada ākīr-ña*, قد اخر *fi el-ākīr*.

FIN, but, intention, *kārna*, کارن *sahāja*. Faire une affaire à bonne —, *mergarjā-kan suātu pe-karjā-an dergan sahajā-ña yang bāik*.

FIN, INE, adj., rusé, subtil, *xerdiḱ*, چردق *ber-dāya*, تاجم *tājam*. Un — matois, *orang yang bāñak xerdiḱ*. Oreille fine, *telīnga tājam*. C'est un — gourmet, *maka pe-rasā-ña tājam*. Esprit —, *fehēm tājam*, فهم *akal*, عقل فنچ *panjang*.

FIN, mince, délié, *tīpis*, تیپس *nīpis*, نیپس *senī*, سنی *lampey*, لامپی *rampīng*. Du papier —, *kartās tīpis*. Peau fine, *kulit nīpis*. Voix fine, *suāra senī*. Une baguette fine, *tungkat lampey*. Il a la taille fine, *rampīng pinggang-ña*.

FIN, délicat, gracieux, *hālus*, هالس *permey*, پرسی *bisey*.

Etoffe fine, کاین یغ *kāin yang hālus*. Du fil —, بنغ یغ *benang yang hālus*. Peigne —, سیسر یغ *sīsir yang hālus*. Physionomie fine, موك فرى *mūka permey*. Cette nourriture est d'un goût —, یسی *bīsey rasā-ña ma-kān-an itu*.

FIN, en parlant des métaux, امس سوچی *sūxi*. De l'or —, امس سوچی *amās sūxi*.

Pluie fine, هوجن رتق *hūjan rintik-rintik*. Vin —, اغکور ترله *anggūr ter-lebèh bāik*. Fines herbes, رمغه *rampah - rampah*. Un — voilier, فراهو یغ برلایر لکس *prāhu yang ber-lāyar lekās*.

Loc. Savoir le fort et le —, معتوهی دغن پات *mengatahū-i dergan nāta*.

FINAL, E, adj., qui termine, اخر *ākīr*, یغ کمدین سکالی *yang kamudī-an sa-kālī*, یغ دبلاکخ *yang di-blā-kang*. Jugement —, حکم یغ اخر *hukum yang ākīr*.

FINAL, qui dure jusqu'à la fin de la vie. Persévérance finale, ماتى فرکنجاغن سمفی ماتی *per-kanjāng-an sampey mātī*.

FINALEMENT, adv., اخر *ākīr-ña*, قد اخر *pada ākīr-ña*.

FINANCE, s. f., argent comptant, وغ *wang*, وغ تونی *wang tūney*, وغ *wang*, بلنج *wang belanja*. Il est un peu à

court de —, تیاد بابق وغ فداک *tiāda bāñak wang padā-ña*.

LES FINANCES, trésor public, بیت المال *beit el-māl*. Ministre des finances, بندهار *bendahāra*.

FINANCEE, v. n., payer, donner de l'argent, وغ ممبری *mem-brī wang*, ممبری امس *mem-brī amās*.

FINANCIER, ÈRE, s. m., qui manie les finances, بندهار *bendahāra*, وغ توکخ فکخ *tūkang pegang wang*. Affaire financière, وغ فکرجان *pe-kanjā-an wang*.

FINASSER, v. n., بردای *ber-dāya*, منیفو *menīpu*, مغفیاکن *meng-upayākan*.

FINAUD, E, adj., fin, rusé, چردق *xerdik*, هالس *hālus*. C'est un —, وغ چردق ای اورغ *ia orang xerdik*.

FINESSE, s. f., subtilité, ruse, وغ چردق *prī xerdik*, تیفو *tīpu*.

FINESSE, qualité de ce qui est fin, وغ چردق *prī tīpis*, وغ سنی *prī senī*, وغ لفی *prī lampey*, وغ هالس *prī hālus*.

FINESSE des métaux, وغ سوچی *prī sūxi*.

FINI, E, part. pas. du v. finir, terminé, سده *sudah*, هابس *sudah hābis*. Un travail —, فکرجان *pe-kanjā-an yang sudah hābis*.

FINI, conclu, فوتس *pūtus*, سده فوتس *sudah pūtus*. La discussion

est finie, بچار سده فوتس *bixāra sudah pūtus*. C'est —, سده فوتس *sudah pūtus*.

FINI, parfait, complet, گنڤ *genəp*, دگنڤي *di-genəp-i*.

FINI, qui a des bornes, يڭ ترهڭك *yang ter-hingga*.

FINIR, v. a., terminer, مڭهابسكن *meng-hābis-kan*, مېڭداهكن *meñudah-kan*, مومتسكن *memūtus-kan*. Il a fini son travail, سده دهابسكني ڭكرجائني *sudah di-habis-kan-ña pe-karjā-an-ña*. — un livre, مېڭداهكن كتاب *meñudah-kan kitāb*.

FINIR, compléter, perfectionner, مڭگنڤي *meng-genəp-i*, مڭگنڤكن *meng-genəp-kan*, مېڭفرناكن *meñempurnā-kan*.

FINIR, v. n., cesser, prendre fin, برهنتي *ber-henti*, هابس *hābis*. — de parler, برهنتي دربركات *ber-hentideri ber-kāta*. Ici finit mon champ, دسين *di-sini* هابس بندڭك *hābis bendang-ku*. — de vivre, ماتي *māti*. Il a fini sa carrière, اى سده داتڭ كڤد اجلن *ia sudah dātang ka-pada ajal-ña*.

FIOLE, s. f., ڤلس *pelès*, سراهي *serāhi* كڭل *kexil*, بوتل كڭل *bōtol kexil*. — à long cou, بولي *būli*.

FIRMAMENT, s. m., لاغت *lāngit*, چكروال *xakrawāla*, چرخه *xarḡah*. Dieu plaça les astres dans le — du ciel pour luire sur la terre,

دستارهكنله الله اكن بنتڭ ۲ ايت ڤد چكروال دلاغت ايت سڭاي مېري ترڭ *di-tāruh-kan-lah allah akan bintang - bintang itu pada xakrawāla di-lāngit itu supāya mem-brī terang di-ātas būmi*.

FIRMAN, s. m., ordre du Grand-Seigneur, فرمان *firmān*.

FISC, s. m., perception des droits, حال مڭهمڭنكن اوڤتي *hāl meng-himpun-kan ūpatī*.

FISCAL, s. m., procureur fiscal, ڤسكل *piskal*.

FISSURE, s. f., بله *belah*, چله *xelāh*.

FISTULE, s. f., لوك يڭ اد نانه دالني *lūka yang ada nānah dālam-ña*.

FIXATION, s. f., action de fixer, حال مڭمتفكن *hāl menetap-kan*, حال منتوكن *hāl menantū-kan*.

FIXE, adj., qui ne se meut point, ثابت *ṣabīt*, ثابتة *ṣābitat*, تتڤ *tetap*, تتو *tantu*. Etoile —, بنتڭ ثابتة *bintang ṣābitat*, بنتڭ تتڤ *bintang tetap*. Regard —, ڤمنداغن تتڤ *pemandāng-an tetap*. Demeure —, تمڭت *tampat ka-dudūk-an yang tantu*.

FIXE, réglé, arrêté, تتو *tantu*, ترڤايو *ter-pāyu*. A un jour —, ڤد *pada* هاري يڭ تتو *hāri yang tantu*. Prix —, هرڭ تتو *harga tantu*, هاري ماتي *harga māti*.

FIXEMENT, adv., تنتغ *tentang*. Regarder —, منتغ *menentang*.

FIXER, v. a., rendre fixe, مياپنکن *meñābūt-kan*, منتغن *menetāp-kan*.

FIXER, attacher, مغيكٹ *meng-ikat*, مغيكٹ كنچغ *menambat, meng-ikat kenxang*.

FIXER, établir, مندودقن *men-dūduk-kan*.

FIXER, régler, déterminer, منتون *menantū-kan*. — le prix, منتون *menantū-kan hargā-ña*. — les gages, منتون کاجی *menantū-kan gāji*. — le jour, منتون هاری *menantū-kan hāri*. — les limites, منتون فغکر *menantū-kan pūggir*.

FIXER, regarder, ممدغ *memandag*, منجون مات *menujū-kan māta*. — une personne, ممدغ اورغ *memandag orang*.

SE FIXER, v. pron., s'attacher, ملکنکن درین *me-lekāt-kan diri-ña*. Les coquilles se fixent aux rochers, سیفت ۲ ایت ملکنکن درین کفد کارغ *sīput-sīput itu me-lekāt-kan diri-ña ka-pada kārang*.

SE FIXER, établir sa demeure, دودق *dūduk*.

FIXITÉ, s. f., ثابت *prī šābit*, ثافت *prī tetāp*, کتافن *ka-tetāp-an*, کتتوئن *ka-tantū-an*.

FLACON, s. m., سراهی دغن سمبت *serāhi dengan sumbat*, سمجنس بوتل

دغن سمبت *sa-jenis bōtol dengan sumbat*.

FLAGELLATION, s. f., حال ميسه *hāl meñesàh*, فنچموکن *pen-xemük-an*.

FLAGELLER, v. a., ميسه *meñesàh*, منچق *men-xemük*. Pilate le fit —, مک فلاتس منچمقکنله دی *maka pilātus men-xemük-kan-lah dīa*.

FLAGEOLET, s. m., petite flûte, بغسی کچل *sūling kexil*, بارسى کچل *barsi kexil*.

FLAGORNER, v. a., flatter, ممبوجق *mem-būjuk*.

FLAGORNEUR, EUSE, s., اورغ فمبوجق *orang pem-būjuk*.

FLAGRANT, E, adj., qui se fait actuellement, یغ بهارو جادی *yang bahāru jādi*, یغ جادی سکارغ *yang jādi sakārang*. — délit, ساله یغ *sālah yang jādi sakārang*.

FLAIR, s. m., odorat, فنچیم *pen-xiūm*.

FLAIBER, v. a. sentir, منچیم *men-xiūm*, منچیم باو *men-xiūm bāu*. — une rose, منچیم بوغ ماور *men-xiūm būnga māwar*. Les chien flairent le cerf, انچغ منچیم بوون منچاغن *anjīg men-xiūm bāu-ña menjāgan*.

FLAMBANT, E, adj., برپال *ber-ñāla*. Feu —, افی یغ برپال *āpi yang ber-ñāla*. Tison —, فغ افی یغ برپال *puntung āpi yang ber-ñāla*.

FLAMBEAU, s. m., torché, chandelle, سوله *sūluh*, دامر *dāmar*, دین *dīan*. La lumière d'un —, ترغ سوله *terang sūluh*. Allumer un —, ماسخ *masax*. Eclairer avec un —, مپوله *meñūluh*. — ardent, دین یغ برپال *dīan yang ber-ñāla*. Porte —, یغ مبادین *yang membāwa dīan*. Les flambeaux célestes, *bintang-bintang*. Le — du jour, متاری *mata-hāri*. Le — des nuits, بولن *būlan*.

FLAMBEAU, chandelier, کاکي دین *kāki dīan*. Une paire de flambeaux d'argent, سفاسخ کاکي دین درقد فیرق *sa-pāsang kāki dīan deri-pada pēraḡ*.

FLAMBER, v. n., jeter de la flamme, مپال *me-ñāla*. Ce feu ne veut pas —, مپال *mau me-ñāla*. Faire —, مپالان *me-ñālā-kan*.

FLAMBER, v. a., faire passer par le feu, مغهاغسکن *merg-hāngus-kan*, ملایر *me-lāyur*. — un poulet, مغهاغسکن سیکر هایم *merg-hāngus-kan sa-īkor hāyam*.

FLAMBOYANT, E, adj., برکیت *ber-kilat*, تفرلخ *te-perling*, چمرلخ *xemerlang*, گمرلافن *gemirlāp-an*. Un glaive —, سیله قدغ یغ برکیت *sa-bilah pedung yang ber-kilat*.

FLAMME, s. f., partie lumineuse du feu, پال *ñāla*: le feu même, اثی *āpi*. La — sort de sa bouche, پال کلور در دالم مولتن *ñāla kaluar deri dālam mūlut-ña*. Couleur de —, ورن پال *warna ñāla*, ورن اثی *warna āpi*. Comme la —, سمرت پال رفان *seperti ñāla rupā-ña*. Les flammes éternelles, اثی *āpi nāraka*. Les flammes du purgatoire, اثی پوچی *āpi penūxi*. Dévoré par les flammes, دماکن اثی *di-mākan āpi*.

FLAMME de navire, banderolle, پنچی *panji*, تنگل *tunggul*.

FLAMME, au fig., amour, passion, ایغن *iḡin*, پال اثی براهی *ñāla āpi berāhi*.

Loc. Jeter feu et flamme, ساغت ماره *sāngat mārāh*.

FLAMMÈCHE, s. f., پال کچل *ñāla keḡil*, بوغ اثی *būḡa āpi*.

FLANC, s. m., لمبغ *lambung*, روسق *rūsuk*. Le — droit, لانبغ کانن *lambung kānan*. Donner un coup d'épée dans le —, منیکم اورغ قد روسقن *menikam oraḡ pada rūsuk-ña*. Par le — droit, باللق کانن *bālīḡ kānan*. Le — d'un navire, لمبغ فیهق کفل *lambung kapāl*, پیهق کفل *pīhaḡ kapāl*. Les flancs d'un rempart, یغ برهداثن لتغ *bintēng-bintēng yang ber-hadāp-an lintang-lintang*.

Loc. Se battre les flancs, *مغسهاکن*
meny-usahā-kan diri-ña.

FLANELLE, s. f., کاین صوف یخ *kāin şūf yang tipis*.

FLÂNER, v. n., مغسبار *mengumbāra*,
 ۲ برجالن *ber-jālan-jālan*.

FLANQUER, v. a., lancer, appliquer,
 منچمق *men-xampak*. — à l'eau,
 منچمق کدالم ایر *men-xampak ka-
 dālam ayer*. — un soufflet, مبری
 تمفیلخ *mem-brī tampīlīng*. Se flan-
 quer dans la boue, جاته کدالم لفر
jātuh ka-dālam lumpur.

FLANQUER une forteresse, مبرت
 کوت دغن بتتخ ۲ یخ برتتاغن لتتخ ۲
*mem-būat kōta dergan bintīng-
 bintīng yang ber-tentāng-an lintang-
 lintang*. Porte flanquée de tourelles,
 پنتو دغن باغبغون *pintu dergan
 bāngun-bāngūn-an*.

FLAQUE, s. f., amas d'eau, لوقق
lōpak, راو *rāwa*, تفت ایر تنخ *tampat
 āyer tenāng*.

FLASQUE, adj., mou, لمبت *lambut*,
 کندر *kendur*, له *lemāh*, لونق
lūnak.

FLATTER, v. a., caresser, cajoler,
 ممبوچ *mem-būjuk*, منچبو *men-
 xumbu*. — par des paroles agré-
 ables, ممبوچ دغن فرکئان یخ له لمبت
*mem-būjuk dergan per-katā-an
 yang lemāh lambut*.

FLATTER, louer, موجی *memūji*.

FLATTER, faire paraître mieux,
 منباهی ایلق فارس *menambāh-i ēlōk
 pāras-ña*.

FLATTER, délecter les sens, جادی
 سدق *jādī sedūp*, مدفکن *meñedūp-
 kan*, جادی ایتق *jādī ēnak*. — le
 goût, جادی سدق فد راس *jādī
 sedūp pada rāsa*. — l'oreille,
 جادی ایتق اکن دغر *jādī ēnak akan
 dēgar*.

SE FLATTER, v. pron., موجی درین
memūji diri-ña, مغاخق *mengāxak*.

SE FLATTER, espérer, مهابرث
meng-hārap.

SE FLATTER mutuellement,
 بر بوجق بوجق *ber-būjuk-bujuk-an*,
 برچبو چبو *ber-xumbū-xumbū-
 an*.

FLATTERIE, s. f., فمبجوک *pem-
 bujuk-an*, چبو *xumbū-an*, فچین
puji-an. La — est une marque de
 bassesse, فمبجوک ایت تند کهنان
*pem-bujuk-an itu tanda ka-hinā-
 an*. Différentes sortes de flatteries,
 چبو *bāgey-bāgey* دان بلی
xumbū-an dān balēy.

FLATTEUR, EUSE, s. et adj., یخ
 ممبوچ *yang mem-būjuk*. Un —,
 اورغ فمبجوک *orang pem-būjuk*.
 Des paroles flatteuses, فرکئان یخ
 ممبوچ *per-katā-an yang mem-
 būjuk*.

FLATTEUR, agréable, سدق *sedūp*.
 یخ مبری سوك *yang mem-brī sūka*.

FLÉAU, s. m., pour battre les grains, قنبه *penebàh*. Battre le blé avec le —, منبه گندم *menebàh gundum*.

FLÉAU d'une balance, قشعلک *qeshchalak* *perg-urkil*, قناتخ تباغن *penāting timbāng-an*.

FLÉAU, calamité, désastre, بلا *belā*, توله *tulah*. Le — de Dieu, توله الله *tulah allah*.

FLÈCHE, s. f., انتق فانه *ānak pānah*. — empoisonnée, انتق فانه یخ براوش *ānak pānah yang ber-upas*. — barbelée, انتق فانه یخ بردوری *ānak pānah yang ber-dūri*. La pointe d'une —, مات انتق فانه *māta ānak pānah*. Décocher une —, ملقسن *melaksan*. Lancer des flèches, ممانه *memānah*. Se lancer réciproquement des flèches, بر فانه فانه *ber-pānah-pānah-an*.

FLÈCHE d'un clocher, فنچق منارة *funxak menāret*.

Loc. Faire — de tout bois, منجهاری دای افای *men-xahāri dāya upāya*. Ne savoir plus de quel bois faire —, تیاد برافای لاکي *tiāda ber-upāya lāgi*.

FLÉCHIR, v. a., ployer, courber, ملیشت *me-līpat*. — le genou, ملیشت *me-līpat lūtut*, بر تلوت *ber-telūt*. Je fléchis les genoux, اکو ملیشت *aku me-līpat lūtut-lūtut*.

ku. — les genoux devant, adorer, مچبه *meñembàh*.

FLÉCHIR, émouvoir, toucher de pitié, ملیتن هاتی *me-lembut-kan hāti*. — le cœur du roi, ملیتن هاتی راج *me-lembūt-kan hāti rāja*.

FLÉCHIR, v. n., se courber, se ployer, جادی بغکت *jādi bergkok*. Cette poutre fléchit, ایت جادی بغکت *gelegār itu jādi bergkok*.

FLÉCHIR, se soumettre, منندق *menunduk*.

FLÉCHIR, en parlant du genou, ترلیشت *ter-līpat*. Que tout genou fléchisse, ترلیشت سما لوت *ter-līpat samuā lūtut*.

FLÉCHIR, s'attendrir, être touché de pitié, جادی لب *jādi lembut*. Son cœur a fléchi, هتین جدیله لب *hātī-ña jādi-lah lembut*.

FLEGMATIQUE, adj., qui abonde en flegme, بلغمی *belgemi*.

FLEGMATIQUE, au fig., froid, برود *berūd*.

FLEGME, s. m., pituite, بلغم *belgem*, داهق *dāhaq*.

FLEGME, au fig., froideur, برودة *burūdat*.

FLÉTRI, E, part. pas. du v. flétrir, fané, لایو *lāyu*. Fleur flétrie, بوغ لایو *būnga lāyu*.

FLÉTRI, décoloré, ثود *pūda*, فودر *pūdar*.

FLÉTRI, déshonoré, رُوسَق *rūsak*,
جادی جادی *jādi kejī*.

FLÉTRIR, v. a., faner, sécher,
ملیوکن *me-layū-kan*. La chaleur du
soleil flétrit les fleurs, مَك ثَانَس
maka pānas متہاری ملیوکن بشوغ ایت
mata-hāri me-layū-kan bunga-
bunga itu.

FLÉTRIR, décolorer, ôter la frai-
cheur, مَغْوہِکَن *meng-ūbah-kan*,
مپورمکن ورن *meñūram-kan warna*.

FLÉTRIR, déshonorer, منجلاکن
men-xelā-kan, مَغجِیَکَن *mergeji-kan*,
مَغْمَطَت *meng-umpat*. — la réputa-
tion de quelqu'un, مَرُوسَقَن نام اورغ
me-rūsak-kan nāma orang.

FLÉTRIR, marquer d'un fer chaud,
مَنَارَہ چَف ثَانَس *meñelūr-kan*,
مَنَارُہ خَاط پَانَس *menāruh xāp pānas*.

SE FLÉTRIR, v. pron., se faner,
مَنَجَادِی لَایو *men-jādi layu*.

FLÉTRISURE, s. f., état d'une
chose flétrie, پَرِی لَایو *pri layu*.

FLÉTRISURE, déshonneur, کچلاَن
ka-xelā-an, فَضِیْحَہ *fedlīhat*.

FLÉTRISURE, marque d'un fer
chaud, تَنَد چَف تَنَد سَلُر *tanda selūr*,
تَنَد پَانَس *tanda xāp pānas*.

FLEUR, s. f., بُوْغ *būnga*, ثُفْث
puspa, سَارِی *sārī*. Une —, بُوْغ
būnga sa-tangkey. — double,
بُوْغ سُوسُن *būnga sūsun*. — simple,
بُوْغ اَس *būnga asa*. — odorante,

بُوْغ هَارُم *būnga yang hārum*
baū-ña. — éclore, بُوْغ کَمْبَیْج *būnga*
kembang. Une — éclore, بُوْغ سَکَمْبَیْج
būnga sa-kembang. — non éclore
(bouton), کُتُم *kūtum*, کُنْخُپ *kunxup*.
Un bouton de —, بُوْغ سَکُتُم *būnga*
sa-kūtum, بُوْغ سَکُنْخُپ *būnga sa-*
kunxup. Pétale d'une —, دَاوَن بُوْغ
dāun būnga. Calice d'une —, لَلُوق *laluq*,
بُوْغ کَلُپَاک *būnga*. Pistil d'une —,
سَارِی *sārī*, سَارِی بُوْغ *sārī būnga*.
Tige d'une —, تَگْکِی بُوْغ *tangkey*
būnga, گَاْغ بُوْغ *gāgā būnga*.
Couronne de fleurs, مَکُوت دَرُفد بُوْغ
makōta deri-pada būnga. Guirlande
de fleurs, کَرَاْغ بُوْغ *karāng-an*
būnga. Plate-bande de fleurs, ثَیْتِی
بُوْغ *pētal būnga*. Jardin à fleurs
(parterre), تَاْمَن بُوْغ *tāman būnga*.
Marchand de fleurs, اُورَغ مَنَجُول بُوْغ
ōrang men-jūal būnga. — qu'on
porte dans les cheveux, سُنْتِیْج
بُوْغ *būnga* یَغ دُفْرُبُوت, اُتِیْفِیْیَل
yang di-per-buat, بُوْغ تِیْرُو *būnga*
tīru. — d'or, اَمَس بُوْغ *būnga amās*.
— du bananier, جَنْتِیْج بُوْغ *jantuy*
pīsang. — du cocotier, مَایْیْج *māyāy*.
Etoffe à fleurs, پُوسَا رَاْگَم *puspa*
rāgam, کَاْیَن بُرْبُوْغ *kāin ber-būnga*.
Brodé à fleurs, تَرَسُوجِی دَغَن بُوْغ
ter-sūji dengan būnga.

Fig. — de rhétorique, فرهياسن *per-hiyās-an feṣṣihat*. — de la virginité, فراون *prāwan*, فردران *per-darā-an*. — élite, choix, هالس *hālus*, فليهن *pilih-an*, تراتام *ter-utāma*. — de farine, تفع هالس *tepung hālus*. — de souffre, تفع *tepung balērang*. La — des jeunes gens, ترون يڤ فليهن *tarūna yang pilih-an*, ترون يڤ تراتام *tarūna yang ter-utāma*. La — de l'âge, ماس مود *māsa mūda*.

En FLEUR, يڤ بربوع *yang ber-būnga*. Lorsque les arbres sont en —, ماس فوهن كايو اد بربوع *māsa pōhon kāyu ada ber-būnga*.

A FLEUR, au niveau. A — d'eau, ستار دغن اير *sa-tāra dengan āyer*. A — de terre, ستار دغن تانه *sa-tāra dengan tānah*.

FLEURAIISON, s. f., وقت تنامن بربوع *waktu tanām-an ber-būnga*, ماس بربوع *māsa ber-būnga*.

FLEUR DE LIS, s. f., بوع باكڤ *būnga bākung*.

FLEURDELISER, v. a., متخيف دغن *mengexāp dengan rūpa būnga bākung*, مبوبه چف *mem-būbuh xāp pānūs*.

FLEURET, s. m., fil de soie grossière, بنڤ سوتر کاسر *benāng sūtra kāsar*.

FLEURET, ruban de soie grossière, تالی سوتر کاسر *tālī sūtra kāsar*.

FLEURET, épée sans tranchant et sans pointe, قدغ برماين سنجات *pedang ber-māin senjāta*.

FLEURETTE, s. f., petite fleur, بوع کچل *būnga kekil*.

FLEURETTES, au fig., cajoleries, محبوبق *bujuk-an*. Contre —, مبوبق *mem-būjuk*.

FLEURI, E, adj., qui est en fleur, يڤ بربوع *yang ber-būnga*.

FLEURI, orné, frais, هيس *hiyas*, برسنتڤ *ber-sunting*. Pâques-fleuries, احد ارق داو۲ *aḥad āraḥ dāun-dāun*.

FLEURIB, v. n., بربوع *ber-būnga*, برکبڤ *ber-kembang*. Les arbres fleurissent, فوهن ۲ ايت بربوع *pōhon pōhon itu ber-būnga*.

FLEURIR, prospérer, برتبه *bertambah*.

FLEURIR, v. a., order, مشرياسي *meng-hiyās-i*, ممبرسنتڤ *mem-per-sunting*.

FLEURISTE, s., cultivateur de fleurs, اورڤ منانم بوع *orang menānam būnga*, اورڤ ملهراکن بوع *orang meliharā-kan būnga*.

FLEURISTE, qui fait des fleurs artificielles, اورڤ مبوبت بوع تيرو *orang mem-būat būnga tiru*.

FLEURON, ornement en forme de fleur, فرهياسن *per-hiyās-an*.

FLEURS-BLANCHES, s. f. pl., t. de méd., maladie des femmes, قوته *pūtih-putih-an*, رطوبة النساء *rutūbet un-nisā*.

FLEUVE, s. m., grande rivière, ايبو سونغي *sūngey besār*, ايبو سونغي *ibu sūngey*, موار *muwāra*. Etre à l'ancre dans le —, برلابه دسونغي *ber-lābuh di-sūngey besār*.

FLEUVE, fig., ce qui est en grande quantité. Un — de larmes coulait, برچوچرله اير مات بايق *ber-xūxur-lah āyer mātā bāñak*. Un — de sang fut répandu, بايق داره دتمغه *bāñak dārah di-tumpah*. Le — de la vie, du temps, فرادارن ماس *per-idār-an māsā*. On ne jette point l'ancre dans le — de la vie, کندراان عمر مانسی تياد برهنتي *kan-darā-an umur mānusia tiāda ber-henti*.

FLEXIBILITÉ, s. f., کلبوتن *ka-lembut-an*, قري لمبي *pri lembik*, قري ليت *pri liat*.

FLEXIBLE, adj., لمبت *lembut*, قري لمبي *lembik*, ليت *liat*, يغب دافت *yang dāpat di-lengkung*. Caractère —, هاتي لمبت *hāti lembut*. Rendre — un membre raide, مليتن *me-liat-kan anggōta yang kaku*.

FLIBUSTIER, s. m., فرمشت *perompak*, لانن *lānun*.

FLOCON, s. m., گمفل *gumpal*. Un — de laine, سگمفل بولو دمب *sa-gumpal būlu domba*. Par —, برکمفل *ber-gumpal-gumpal*.

FLORAISON, s. f., ثري تانم تانم يغب *pri tām-tānām-an yang ber-būnga*.

FLORISSANT, E, adj., au fig., prospère, peuplé. En ce temps la ville de Malacca était florissante, مك قد وقت ايت نكري ملاك برتبه *maka pada waktu itu nagri malāka ber-tambah-tambah rā-mey-ña*. Un royaume —, سواتو *suātu ka-rajā-an yang rāmey sa-kālī*.

FLOT, s. m., vague, امبق *ombak*, ال *ālun*. —, houle, گلبغ *gelumbang*. Roulement des flots, امبق *ombak ber-ālun*. Mugissement des flots, گموره گلبغ *gemūruh gelumbang*. C'est Dieu qui soulève la mer avec ses flots, الله جوك توهن *allah jūga tūhan yang me-nāik-kan laūt dergan ombak-ña*. Qui a des flots, برامبق *ber-ombak*, برالن *ber-ālun*. Etre agité par les flots, دكويغ امبق *di-gōyang ombak*.

FLOT, le flux de la mer, اير فاسغ *āyer pāsang*, فاسغ بسر *pāsang besār*.

FLOT, au fig., grande quantité, بايق *bāñak*, بايق سكالی *bāñak*.

sa-kālī. Des flots de sang, باقی داره *bāñak dārah*. Le vin coulait à grands flots, ایر اغگور اداله باقی سکالی *āyer anggūr adā-lah bāñak sa-kālī*.

FLOT, train de bois sur une rivière, راکت *rākit*.

FLOTTAISON, s. f., partie d'un navire qui est à fleur d'eau, یخ رات دغن موك *yāng rāta dengan mūka āyer*.

FLOTTANT, E, adj., sur l'eau, ترامبغ ۲ *ter-hāñut-hāñut*, ترهاپت ۲ *ter-ombang-ombang*. — au milieu de la mer, دتغه لاوت *ter-ombang-ombang di-tergah lāut*. Ne soyons pas flottants à tous vents de doctrine, جاغن کامی ترهاپت ۲ اوله *ter-hāñut-hāñut ūleh segala jenīs āngin peng-ajār-an*.

FLOTTANT, dans l'air, ترکیبر *ter-kibar*, برکبارن *ber-kibār-an*. Les étendards étaient flottants, تشگل ۲ *tunggul-tunggul itu ber-kibār-an*.

FLOTTE, s. f., vaisseaux réunis, کلغکائن لاوت *argkāt-an lāut*, کفل ففراغن *ka-largkāp-an kapāl pe-prāng-an*.

FLOTTE, morceau de liège à la tête d'un filet, لفغ فوکت *lampung pūkat*.

FLOTTE d'une ligne à pêcher, لفغ کایل *lampung kail*.

FLOTTE bouée, تمبولن *timbūl-an*, لفغ *lampung*.

FLOTTER, v. n., sur l'eau, هاپت *hāñut*, برهاپت *ber-hāñut*. Le navire se mit à — de nouveau, من فراهو *maka prāhu itu pūn hāñut pūla*. Faire —, مغبهپتکن *merg-hāñut-kan*.

FLOTTER, rester à la surface, تمل *timbul*, برلفغ *ber-lampung*. Ce qui flotte, فرامباغن *per-ombang-an*, لفغ *lampung*.

FLOTTER, balancer dans l'air, voltiger, برکبیر *ber-kibar*, ملايغ ۲ *me-lāyang-lāyang*. Le pavillon flotte, تشگل برکبیر *tunggul ber-kibar*.

FLOTTER, être incertain, irrésolu, مغبائغ *merg-ātung*, براتغ *ber-ātung*, بمبغ هاتی *bim-bang hāti*. Son cœur flotte, من *maka hati-ña pūn ber-ātung-ātung*.

FLOTTILLE, s. f., ائککائن فراهو کچل *argkāt-an prāhu keaxl*.

FLUCTUATION, s. f., mouvement, variation, کبارن *kibār-an*, اباهن *ubāh-an*.

FLUCTUATION, au fig., irrésolution, حال کنده *hāl gundah*, بلبغ *hāl bimbang*.

FLUER, v. n., couler, مغلر *merg-alir*.

FLUET, TE, adj., mince, délicat, رمفغ *ramping*, سنی *senī*, تیفس *tīpis*.

Un corps —, توبه رمغ *tūbuh ram-ping*.

FLUIDE, adj., qui coule, liquide, يغ الر *xāer, yang ālir*, يغ ليله *yang lilih*. Rendre —, منچايركن *men-xāer-kan*, ملبركن *me-lebūr-kan*, مغنچركن *menç-ançur-kan*.

FLUIDE, s. m., dont les molécules se déplacent aisément, بارغ يغ ذرتن *bārang yang dzerret-ña* *dāpat ber-pindah*.

FLUIDITÉ, s. f., ثرى چاير *prī xāer*, ثرى الر *prī ālir*. — de l'air, ككراكن هوا *ka-gerāk-an hawā*.

FLÛTE, s. f., instrument de musique, بغسى *bangsi*, مورى *mūri*. — traversière, سولخ *sūling*. Jouer de la —, منيف بغسى *menīup bangsi*. Joueur de —, اورغ تيف بغسى *ōrang tiup bangsi*.

Fig. —, jambes grêles et minces, بتس كورس *betis kurus*.

Prov. Ce qui vient de la — s'en retourne au tambour, يغ دثراوله دغن *yang di-per-ūleh dengan tiāda haḥ* *tiāda hak* *tiāda ber-gūna jūga*.

FLÛTEB, v. n., jouer de la flûte, منيف بغسى *menīup bangsi*.

FLUX, s. m., de la mer, اير فاسخ *āyer pāsang*, فاسخ نايق *pāsang nāik*. Le — et le reflux, اير فاسخ دان اير *āyer pāsang dān āyer sūrut*.

FLUX, écoulement. — de ventre, چاير *gāxar*, چاهر *xāhar*, چيرت *xīrit*. — de sang, dysenterie, چيرت لندر *xīrit dārah*, چيرت داره *xīrit lindir*, رجن *rejān*. — hémorrhoidal, قورو سميلق *pūru sambilik*. — menstruel, حيض *heidl*.

Loc. fig. Cet homme a un — de bourse, اورغ ايت ممبورسكن وغن *ōrang itu mem-bōros-kan wang-ña*. Qui a un — de bouche, اورغ فليتر *ōrang pelēter*. — de paroles, ليد *līdah ter-lanxar*.

FLUXION, s. f., écoulement d'humeurs, ساكت كن دىغن *sākit kena dīngin*, نزله *nuzlet*, زكام *zūkām*.

FOC, s. m., t. de mar., لاير سمدير *lāyar semandēra*. Le grand —, لاير *lāyar semandēra* *yang besār*.

POÈNE, s. f., sorte de harpon, تمقولخ *tempūling*, فيارت *pi-ārit*.

FŒTUS, s. m., كندوغن ائق *kan-dūng-an ānaḥ*.

FOI, s. f., croyance religieuse, ايمان *īmān*. Qui a la —, برايمان *ber-īmān*. Donner la —, مغيامنكن *menç-īmān-kan*. La — de l'église, قشجارن *perç-ajār-an el-kanīset*. Profession de —, شهادة *ṣahādat*. Les paroles de la profession de —, كلمة شهادة *kalimat ṣahādat*. Signe de la —, تند ايمان *tanda īmān*.

Acte de —, فعل الايمان *faʿl el-īmān*.

Article de —, فركار ايمان *porkāra īmān*. Les articles fondamentaux de la —, عقاید *aḳāyid*.

FOI, confiance, فرچای *perxāya*, فرچیان *perxayā-an*, هاراف *hārap*, هارافن *harāp-an*. Avoir la — en Dieu, الله فرچای اکن *perxāya ākan allah*. Avoir la — en quelqu'un, فرچای اکن اورغ *perxāya ākan ōrang*. Avoir — en, se fier à, مفرچيائي *mem-perxayā-i*. Digne de —, ستیان *ka-perxayā-an*, کفرچيائي *ka-perxayā-an*, ستیان *satiāwan*.

FOI, fidélité, probité, ستی *satia*. — conjugale, ستیان اورغ کاوین *satiā-ña ōrang kāwīn*. Se garder réciproquement la —, برستی ستیان *ber-satia-satiā-an*. En bonne —, دغان تulus هاتی *dergan tulus hāti*, دغان سغکه هاتی *dergan surgguh hāti*.

FOI, religion, اکام *agāma*, دین *dīn*. La — musulmane, اکام اسلام *agāma islām*. Embrasser la — chrétienne, ماسق اکام مسیحی *māsuk agāma mesēhi*. La — de nos pères, اکام نینق مویغ کیت *agāma nēnek mōyāng kīta*. Renier sa —, منجادی *men-jādi murtadd*.

En FOI de quoi, تند کسقیئ *tanda ka-saksī-an*, اکن مقسین *akan meñaksī-kan*.

FOIE, s. m., viscère, لفه *līmpah*, همفدس *hampedàs*. Maladie du —, ساکت لفه *sākit līmpah*. Gonflement du —, بفگقن لفه *bangkak-ña līmpah*. Inflammation du —, ساکت لفه *sākit bārah pada līmpah*. Huile de —, میق همفدس *mīnaḳ hampedàs*.

FOIN, s. m., herbe sèche, رمفت *rumput krīng*. Une botte de —, سبرکس رمفت کرغ *sa-berkas rumput krīng*. —, herbe sur pied, رمفت *rumput*. Faucher les foins, رمفت مومتغ *memūturg rumput*.

Loc. prov. Mettre du — dans ses bottes, faire des économies, مچن و غ *meñimpan wang*.

FOIRE, s. f., marché public et périodique, فاسر تاهن *pāsar tāhun*, فرکی کفاسر *ōnan*. Aller à la —, تاهن *pergi ka-pāsar tāhun*.

Prov. S'entendre comme larrons en —, s'entendre pour tromper, موافقة اکن منیغو اورغ *muwāfaḳat ākan menīpu ōrang*.

FOIRE, cours de ventre, t. bas, چیرت *xīrit*, چاهر *xāhar*.

FOIRE, v. n., منچیرت *men-xīrit*.

FOIREUX, EUSE, adj., فنچیرت *pen-xīrit*.

FOIS, s. f., کالی *kālī*, کین *kīyan*. Une —, سکالی سواتوکالی *suātu kālī*, سا-کالی *sa-kālī*. A la —, سا-کالی *sa-kālī*.

Tous à la —, سماوان سکالی *samuā-ña sa-kāli*. Pour une —, فد ساتو, *pada sātu kāli*. Pour cette — ci, فد سکالی این *pada sa-kāli ini*. Pour la seconde —, فد کدو کالی, *pada ka-dūa kāli*. Deux —, دو, دو کین *dūa kāli*, (deux — autant) *dūa kīyan*. Combien de — ? براف *brāpa kāli*. Combien de — autant, براف کین *brāpa kīyan*, براف کند *brāpa ganda*. Un certain nombre de —, بیراف کالی *be-brāpa kāli*. Quelquefois, بارغ کالی *bārang kāli*. Trois — la grandeur de cette terre, تیگ کالی بسرن تانه ایت *tiga kāli besār-ña tānah itu*. Une —, فد سواتو هاری *pada suātu hāri*. Y regarder à deux —, ایغت بایق ۲ *ingat bāik-bāik*. Par —, کادغ ۲ *kādang-kādang*, ترکادغ *ter-kādang*.

FOISON, s. f., کلفاهن *ka-limpāh-an*, کیاکن *ka-bañāk-an*.

A FOISON, abondamment, بایق *bāñāk*, دغن کلفاهن *dengan ka-limpāh-an*.

FOISONNER, v. a., ملغه *me-limpah*.

FOLÂTRE, adj., جناک *jenāka*, اورغ *yang ber-gūraw*, یغ برگورو *orang ber-senda*.

FOLÂTRE, v. n., برسند *ber-senda*, مشگورو *meny-gūraw*, جناک *ber-jenāka*, برچمبو *ber-xumbu*.

FOLIE, s. f., ککلائن *ka-gilā-an*, کبدوهن *hamākat*, ککلاو *ka-bodōh-an*, سرسارن *sarsār-an*, بیالن *bebāl-an*.

FOLIE, action sottie, extravagante, کلکون اورغ کيل *ka-lakū-an orang gila*, فریواتن بوده *per-buāt-an bō-doh*, بهاس اورغ کيل *bahāsa orang gila*. La sagesse de ce monde est une — devant Dieu, حکمة دنیا این اد حماقة *hikmat duniā ini ada hamākat sāma allah*. Répondez au fou selon sa —, ساهتله فد اورغ جاهل *sāhut-lah pada orang jāhil menūrut sarsār-an-ña*. Aimer à la —, براهی سمعی جادی *berāhi sampey jādi ēdan*.

FOLLEMENT, adv., دغن ککلائن *dengan ka-gilā-an*, دغن حماقة *dengan hamākat*, تورت لاکو اورغ کيل *turut laku orang gila*, دغن تیاد *dengan tiāda būdi*.

FOLLET, TE, adj., enjoué, جناک *jenāka*.

Poil FOLLET, یغ بهارو تبه *janggut yang bahāru tumbuh*, بولو *būlu hālus*.

Esprit FOLLET, هنتو *hantu*, بایغ *bāyang*, اورغ هالاس *orang hālus*.

Feu FOLLET, اوڤ يڭ مپال *āwap yang meñāla*. Feu — sur mer, هنتو لوت *hantu lāut*.

FOMENTATEUR, TRIOE, s., qui foment des troubles, des discordes, اورڭ فغوق *ōrang peng-ūpak*.

FOMENTATION, s. f., action de foment, حال مناشكن *hāl menāngas-kan*.

FOMENTATION de troubles, حال مڭادو *hāl meng-ādu*, فغفاكن *peng-upāk-an*.

FOMENTER, v. a., appliquer une substance chaude, bassiner, ممباسه *mem-bāsuh* dengan *āyer sūwam*, مناشكن *menāngas-kan*.

FOMENTER, au fig., exciter, entretenir, مڭادو *meng-ādu*, فغوق *meng-upak*. — des discordes, مڭادو *meng-ādu per-bantāh-an*.

FONCÉ, E, adj., d'une teinte sombre, chargée, توا *tuā*, سورم *sūram*. Rouge —, ميره توا *mērah tuā*.

FONCÉ, riche, کای *kāya*, يڭ برهت *yang ber-harta*.

FONCÉ, habile dans une science, يڭ فهم *yang fehem*, يڭ قندی *yang pandey*.

FONCER, v. n., fondre sur, attaquer avec impétuosité, منرکم *menerkam*, مڭامق *meng-āmok*.

FONCIER, ÈRE, adj., در تانه *deri ānah*. Impôts fonciers, بوڭ تانه

būnga tānah, اوڤتی *ūpatī*. Propriétaire —, يڭ امڭون تانه *yang ampūña tānah*.

FONCIÈREMENT, adv., à fond, دڭن سبنرک *sungguh-sungguh*, دڭن *dengan sa-benār-ña*.

FONCTION, s. f., charge, emploi, جباتن *jabāt-an*, فڭکاڭن *pegāng-an*, منڭابت *kedmat*. Etre en —, ماسق *men-jābat*. Entrer en —, ماسق *māsuk jabāt-an*. Etre sans —, تياڊ فڭکڭ جباتن *tiada pegang jabāt-an*. Remplir les fonctions de sa charge, مڭرجاکن فڭرجاکن جباتن *mengarjā-kan pe-karjā-an jabāt-an-ña*.

FONCTIONS, actes naturels. Faire bien toutes ses fonctions, ماکن مينم *mākan minum* تيدر دان لاین درڤد ايت دڭن يڭ بايق *tidor dān lāin deri-pada itu dengan yang baik*.

FONCTIONNAIRE, s., يڭ برڭدمة *yang ber-kedmat*, يڭ فڭکڭ جباتن *yang pegang jabāt-an*, فڭنڭابت *pènjābat*.

FONCTIONNER, v. n., مڭرجج *meng-arja*, ممبوت فڭرجاکن *me-lāku*, مڭبوت فڭرجاکن *mem-būat pe-karjā-an*.

FOND, s. m., l'endroit le plus bas, le plus reculé, فڭنت *pantat*, باوه *bāwah*, دالمن *dālam-ña*. Le — d'un navire, فڭنت کفل *pantat kapāl*. Le — d'une caisse, باوهن

فتی *bāwah-ña peti*. Le — d'un puits, دالمن ڤريڠي *dālam-ña prigi*. Le — du cœur, دالمن هاتي *dālam-ña hāti*. Le — de la mer, ڤوست *pūsāt lāut*. Le — d'une voiture, ڤریتن کریت *burit-an karēta*.

FOND, la hauteur de l'eau, profond, دالمن *dālam*, دالمن *dālam-ña*. Vingt brasses de —, دو ڤوله *dūa pūloh depa dālam-ña*. Il y a grand —, اد ڤايڠ دالمن *ada bāñak dālam-ña*. Jusqu'au —, سا-هينڠا دالمن *sa-hingga dālam-ña*. Aller à —, تنڠلم *tenggelam*. Faire couler à —, مننڠلمکن *menenggelam-kan*. Bas —, peu de —, توهري *tōhor*. Sans —, توبير *tūbir*.

FOND, ce sur quoi l'on bâtit, دالمن *alas*, اساس *asās*, ركن *rukn*. Bâtit une maison sur un — de sable, مېوت رومه اتس ڤاسر *mem-būat rūmah atas pāsir*.

FOND, l'étoffe sur laquelle on ajoute quelque chose, داسر *dāsar*, اتس *nātar*. Sur un — rouge, اتس مېره *atas dāsar mērah*. Le — d'un tableau, نانر گمبر *nātar gam-bar*.

Loc. Couler à —, ruiner, مننڠلمکن *merg-hilang-kan*. Connaître à —, مننڠاتاهي *mergatahū-i sa-kālī*, بايق ۲ *mergatahū - i bāik-bāik*. Faire — sur quelqu'un, ڤرچاي *perxāya ākan ōrang*. Ren-

verser de — en comble, مبالڤلهکن *mem-bālīk-belāh-kansa-kālī*.

FONDAMENTAL, E, adj., اصل *aṣal*, يڠ ڤنڠلاسن *yang peng-alās-an*, يڠ ڤرتام *yang portāma*, يڠ تربسر *yang ter-besār*. Pierre fondamentale, باتو ڤنڠلاسن *bātu peng-alās-an*. Point —, ڤرکار يڠ تربسر *porkāra yang ter-besār*. Les articles fondamentaux de la foi, اڤڤايڊ *aḡāyid*.

FONDANT, E, adj., qui se fond, يڠ ڤاڤت *yang hanxur*, يڠ ڤاير *yang dāpat jādī xāer*. Fruit —, بوه يڠ مننڠم دالمن موات *būah yang hanxur dālam mūlut*.

FONDANT, qui fait fondre, يڠ مننڠمکن *yang merg-hanxur-kan*.

FONDATEUR, TRICE, s., مڠالسن *yang merg-ālas-kan*, يڠ مننڠديکن *yang men-jādī-kan*, يڠ مڠداکن *yang merg-adā-kan*.

FONDATION, s. f., fondements, لاطق *lāpik*, الاسن *alas*, لاطق *alās-an*, اساس *asās*. — solide, يڠ لاطق *lāpik yang tetap*, الاسن يڠ ڤوة *alās-an yang kūwat*.

FONDATION, action de fonder, ڤمبواتن *pem-buāt-an*, ڤمبديکن *hāl men-jādī-kan*.

FONDATION, commencement, کډيئن *per-mulā-an*, ڤرمولان *jadī-an*. Depuis la — du monde,

در کجديئن دنيا *deri ka-jadī-an duniā*.

FONDATION pieuse, وقف *wakef*.

Faire une — pieuse, مغوفکن *meng-wakef-kan*.

FONDEMENT, s. m., base, کاکي *kāki*, لائق *lāpik*, اساس *ālas*, اساس *asās*. Les fondements d'une maison, لائق رومه *kāki rūmah*, لائق رومه *lāpik rūmah*. Les sept fondements de la terre, توجه لافس بومي *tūjuh lāpis būmi*.

FONDEMENT, raison, cause, motif, اصل *aşal*, سبب *sebàb*, مول *mūla*. Le — de sa croyance, اصل فرچياک *aşal perxayā-ña*. C'est avec — qu'il le dit, دغن سبين ايت *dengan sebàb-ña ia ber-kāta itu*. Sans —, دغن تيا د سبين *dengan tiāda sebàb-ña*, سى ۲ *sia-sia*.

FONDEMENT, l'anūs, تمبغ *tumburg*, دبر *dubūr*, لوبغ فتت *lōbang pantat*.

FONDER, v. a., poser les fondements d'un édifice, établir, مڭالسن *meng-ālas-kan*, منجديکن *men-jadī-kan*, مندریکن *meng-adā-kan*, مندریکن *men-dirī-kan*, مېوت *mem-būat*. C'est Dieu qui a fondé la terre, الله جوك يڭ مڭالسن بومي ايت *jūga yang meng-ālas-kan būmi itu*. — une ville, مفر بوت نگرى *mem-per-būat nagrī*. — une école,

مڭداکن سکولا *meng-adā-kan sekūla*. —, faire une fondation pieuse, مغوفکن *meng-wakef-kan*.

FONDER quelqu'un, lui donner sa procuration, موکيلکن اورځ *me-wakīl-kan ōrang*.

FONDERIE, s. f., art de fondre les métaux, علم منوځ *ilmu menūwang*, علم ملبرکن *ilmu me-lebūr-kan*.

FONDERIE, établissement où l'on fond, تمغت منوځ *tampat menūwang*, تمغت لبورن *tampat lebūr-an*. — de canons, تمغت منوځ مريم *tampat menūwang mariam*. Fourneau d'une —, دافر لبورن *dāpur lebūr-an*.

FONDEUR, s. m., توکځ منوځ *tūkang menūwang*, جوړو دافر لبورن *jūru dāpur lebūr-an*. — de cloches, توکځ منوځ لوجځ *tūkang menūwang lōxing*.

FONDRE, v. a., liquéfier, منچايرکن *men-xāer-kan*, منچنچرکن *meng-han-xur-kan*. — de la graisse, منچايرکن *men-xāer-kan lemùk*.

FONDRE, mettre des métaux en fusion, ملبرکن *me-lebūr-kan*. — du fer, ملبرکن بسی *me-lebūr-kan besī*.

FONDRE, jeter en moule, منوځ *menūwang*. — des canons, منوځ مريم *menūwang mariam*. — une statue, منوځ فاتځ *menūwang pātung*.

FONDRE, mêler, منچمفر *men-xampur*. — des couleurs ensemble,

منچڦر ورن ۲ *men-xampur warna-warna*.

FONDRE, v. n., se liquéfier, منجادی *men-jādi xāer*, مليله *me-lilih*, چاير *men-jādi xāer*, هنجڦر *hanxur*, منجادی هنجڦر *men-jādi hanxur*. Le beurre fond, متيڻ *mantēga*, هنجڦر *mantēga hanxur*, مليله *mantēga me-lilih*. Le sucre fond dans l'eau, دالم *gūla itu jādī hanxur dālam āyer*.

FONDRE, diminuer, disparaître, لنڦ *men-jādi kūrang*, منجادی کورځ *lenñap*.

FONDRE, se jeter sur, مپرځ *mēñerang*, منرځ *menerkam*. Il fondit sur l'ennemi, ای مپرځله موزه ایت *ia mēñerang-lah mūsuh itu*.

FONDRE, arriver sur, داتځ *dātang*, تورن *tūrun*. Tous les malheurs fondent sur cet homme, سځل چالاک *segala xelaka dātang atas orang itu*. Un orage fondit sur la ville, اغن ریت تورنله *āngin ribut tūrun-lah atas nagri itu*.

Loc. L'argent fond dans ses mains, il est prodigue, ای مبورسکن *ia mem-bōros-kan wang-ña*. Il fondait en pleurs, ایرمتان برچچورنله *āyer matā-ña ber-xuxūr-an-lah sāngat*. Le ciel se fond en eau, هوجن تورن ترلاو لبت *hūjan tūrun ter-lālu lebat*.

FONDRIÈRE, s. f., ouverture à la surface de la terre, گوه *lōbang*, لوبځ *gūah*.

FONDRIÈRE, terrain marécageux, فلباهن *pe-lembāh-an*, کوبځ *kūbang*, سرلځ *serlong*, راو *rāwa*, فاي *pāya*, بنچه *benxah*.

FONDRILLES, s. f. pl., sédiment, شکت *hampas*, تاهي *tāhi*, همڦس *pekāt*.

FONDS, s. m., sol, terre, تانه *tānah*. Cultiver un —, مننامي تانه *menanām-i tānah*. Un bon —, تانه *tānah yang bāik*, تانه *tānah gumuk*. Le fonds m'appartient, mais non l'usufruit, تانه *tānah*, ایت تانه هېب تتافي حاصل تانه ایت *tānah itu tānah hamba tetāpi hāsil tānah itu bukan hamba pūña*.

FONDS, argent, capital, وځ *wang*, مودل *mūdal*, څوځ *pōkok*, څوځ *parikal*. Il manque de —, تيا وځ *tiāda wang padā-ña*. Des — considérables pour la guerre, وځ *wang bāñak*, اکن مېوت څرځ *akan mem-būat prang*. Un — de cinquante mille piastres, ليم مودل *mūdal lima laksa ringgit*. Le — et les intérêts, مودل *mūdal dergan bungā-ña*. Faire fructifier des —, مېري وځ *mēri wang*.

ماکن بوغ *mem-brī wang mākan būga*.

FONDS de boutique, سکل دگاغن *segala dagāng-an dālam kadēy*.

Il a un grand FONDS de science, بائق فغتهون فدان *bāñak pengatahū-an padā-ña*.

FONDU, E, part. pas. du v. fondre, liquéfié, چاير *xāer*, هنجير *hanxur*, ترهنجير *ter-hanxur*.

FONDU, en fusion, لبر *lebūr*.

FONDU, jeté en moule, توغ *tūwang*, يغ دتوغ *yang di-tūwang*. Marmite de fer —, کوالی درقد بسی, کوالی درقد *kuwāli deri-pada besī di-tūwang*.

FONGUS, s. m., excroissance charnue, چنداون *xendāwan*.

FONTAINE, s. f., source, مات اير *māta āyer*, هولوسوغي *hūlu sūngey*, سومر *sūmur*, فريگي *prīgi*. De l'eau de —, اير سومر *āyer sūmur*, مات فريگي *āyer prīgi*. — claire, مات هنج *māta āyer yang henng*. — d'eau thermale, مات اير يغ فانس *māta āyer yang pānas*. — d'eau jaillissante, مات اير يغ ترفنچير *māta āyer yang ter-panxar*. Une — scellée, مات اير يغ ترمتری *māta āyer yang ter-matrèy*. Une — فنجورن اير يغ هيده *panxūr-an āyer yang hīdup*.

FONTAINE à filtrer, بجانۀ تفيسن اير *bejānah tapis-an āyer*.

FONTAINE, réservoir d'eau, فلوغن *palōng - an*, بچان *baxāna*, کولم *kūlam*.

FORTE, s. f., action de fondre, de se liquéfier, حال هنجير *hāl hanxur*. La — des neiges, حال ثلج يغ *hāl šalju yang hanxur*.

FORTE des métaux, لبورن *lebūr-an*, تواغن *tuwāng-an*.

FORTE, fer fondu, تانه بسی يغ *tānah besī yang di-tūwang*.

FONTS, s. m. pl. — baptismaux, بچان اير معمودية *baxāna āyer mā-mūdīt*, بجانۀ معمودية *bejānah mā-mūdīt*. Tenir un enfant sur les — de baptême, جادی باک صرانی *jādi bāpa šrāni*, جادی مق صرانی *jādi mak šrāni*.

FOR, s. m. — extérieur, حکم *hukum*, حکومت *hukūmat*. Le — intérieur, conscience, ساهو هاتی *sa-tāhu hāti*. Le — ecclésiastique, حکم الكنيسة *hukum el-kanīset*.

FORAGE, s. m., 1°, action de forer, فغکريک *hālmeng-gīrik*, فغکريک *perg-gīrik-an*. 2°, résultat, گريک *gīrik-an*, يغ ترکيرق *yang ter-gīrik*.

FORAIN, E, adj., غريب *āsing*, يغ کلوارن *gerib*, يغ کلوارن *yang ka-luār-an*. Marchand —, داگغ *dāgag*, اورغ *ōrang dāgag*.

FORBAN, s. m, اورغ فرمق *orang pe-rompak*.

FORÇAT, s. m., galérien, بندون *bendūwan*, اورغ ترفاش *orang ter-pāsong*.

FORCE, s. f., vigueur, قوه *kūwat*, کرس *kràs*, گاهی *gāhi*. — du corps, کوه *kūwat-ña tūbuh*. Perdre ses forces, هیلخ قوتن *hilang kūwat-ña*, منجادی له *men-jādi lemah*. Recouvrer ses forces, منجادی قوه *men-jādi kūwat pūla*. Manquer de —, کورغ قوه *kurang kūwat*. Il n'a pas la — d'enlever cela, تیاد ایت قوه مغشکت ایت *tiāda ia kūwat meng-angkat itu*. Ils sont de même —, برسمسام قوتن *ber-sama-sāma kūwat-ña*. La — de ses passions, کرس هوا نفسون *kràs hawā nefsū-ña*.

FORCE, fermeté, solidité, کتکوهن *ka-tegūh-an*, کتائف *ka-tetāp-an*. — de caractère, کتکوهن هاتی *ka-tegūh-an hāti*, کتائف هاتی *ka-tetāp-an hāti*.

FORCE, puissance, pouvoir, کواس *kuāsa*. La — de mon bras, کواس بکس تاغنک *kuāsa tāngan-ku*, بکس تاغنک *bakàs tāngan-ku*. La — de Dieu, کoderat allah. — sur-naturelle, کسکتین *ka-sakti-an*. Selon sa —, دغن سکواس کوساک *dengan sa-kuāsa-kuasā-ña*, دغن

سبولبولس *dengan sa-būleh-būleh-ña*. Avec ses propres forces, دغن دی قون کواس سندیری *dengan dīa pūña kuāsa sendiri*. — centrifuge, کواس مللوکن درتغه *kuāsa me-lalūkan deri tengah*. — centripète, کواس مغشکرکن کتغه *kuāsa meng-gerūk-kan ka-tengah-tengah*. — d'inertie, سکنة *sakinat*, تیاد حرکه *tiāda harakat*. — motrice, کواس مغشکرکن *kuāsa meng-gerūk-kan*. — de cohésion, کواس یغ ملک *kuāsa yang melekat suātu dengan suātu*. — d'attraction, کواس مغشیسف *kuāsa meng-hisap*.

FORCE, violence, contrainte, فغشکاهن *siāsāt*, انیای *aniāya*, پغ-گاغاه-ان *perg-gagāh-an*, قفس *paksa*. Par —, دغن قفس *dengan paksa*.

FORCE, habileté, قنداین *pandēy-an*, کچفاتن *ka-xepāt-an*. Il est d'une grande — sur les armes, ای باقی قندی برماین سنجات *ia bāñak pandey ber-māin senjāta*.

FORCE, véhémence, propriété. La — du vent, کرسن اغن *kràs-ña angin*. La — de l'eau, درس ایر *drās-ña āyer*. La — du poison, صفة راجن *şifat rāxun*. La — de l'aimant, صفة باتو برانی *şifat bātu berāni*.

FORCE, armée, بال تئار *bāla tantāra*, کواس بال تئار *kuāsa bāla*

tantāra. Les forces de terre et de mer, تنتار فُئراغن ددارت دان سکلین, *tantāra pe-prāng-an di-dārat dān sa-kalī-an angkāt-an kapāl pe-prāng-an*.

Loc. Cas de — majeure, تیاد *tiāda dāpat di-lalū-i*. Faire — de rames, بردایخ^۲ دغن یخ, *ber-dāyung-dāyung dengan yang kūwat*. Maison de —, فُنجار *pan-jāra*. N'avoir ni — ni vertu, تیاد برکون *tiāda ber-gūna*. Avoir la — de, بوله *būleh*, دافت *dāpat*. A force de, دغن مغسهاکن درین *dengan meng-usahā-kan diri-ña*. A toute —, دغن سکل دای افای *dengan segala dāya upāya*. De gré ou de —, دغن اختیارت اتودغن فُقسان *dengan iktiyār-ña ātaw dengan pakṣā-ña*.

FORCE, adv., beaucoup, بابقی *bāñak*. — gens, بابقی اورغ *bāñak ōrang*.

FORCÉ, E, part. pas. du v. forcer, contraint, دگکاهی *ter-pakṣa*, دگکاهی *di-gagāh-i*, دکرسی *di-krās-i*. Que personne ne soit —, جاعن ترفقس, *jāngan ter-pakṣa sa-ōrang*.

FORCÉ, brisé, ouvert par force, ترفچه *ter-pexāh*. Le magasin fut — par les voleurs, کدغ ایت فون, *godōng itu pūn ter-pexāh-lah ūleh ōrang pen-xūri*.

FORCEMENT, adv., دغن کرس *dengan krās*, دغن فُقس *dengan pakṣa*, سرت دگکاهی *serta di-gagāh-i*.

FORCENÉ, E, adj., furieux, کالتی *gālak*, کرم *gerām*, مندم *mendam*. C'est un —, ای کالتی *īa gālak*. — de colère, ترلواومت ماره *ter-lālu āmat mārāh*.

FORCEPS, s. m., فُپشت *peñepīt*.

FORCER, v. a., contraindre, مقس *memaṣa*, مغککاهی *meny-gagāh-i*, مغراسی *mengrās-i*. Les deux anges forçaient Lot, مک فُقساله کدو ملایکه *maka pakṣā-lah ka-dūa malāikat ākan lot*. Forcer quelqu'un d'avouer, اکن مغراسی اورغ اکن *akan meng-āku*.

FORCER, rompre, ouvrir par force, میچه *memexāh*. — une porte, میچه *memexāh pintu*. — un magasin, میچه کدغ *memexāh godōng*.

FORCER, prendre par force, مغالهن *merg-ālah-kan*, مغبل *merg-ambil*. — une citadelle, مغالهن کوت *merg-ālah-kan kōta*. — une ville, سبوه نگری *merg-ambil sa-būah nagri*.

Loc. — la nature, هندق مپوت *hendak mem-būat pe-karjā-an yang lūar ku-asā-ña*. — le pas, برجالن له لکس

ber-jalan lebèh lekàs. — la main à quelqu'un, *مغککاهی اورغ* *meng-gagāh-i ōrang.* — la voix, *مپارغکن* *me-pāring-kan suāra ter-lālu bānāk.*

FORCES, s. f. pl., sortes de grands ciseaux, *گنتیغ بسر* *guntīng besār.*

FORCLORE, v. a., exclure quelqu'un parce qu'il n'est pas arrivé au temps prescrit, *مغوجل اورغ سبب تیاد ای* *mengūxil ōrang sebāb tiāda ia dātang pada kotika yang pātut.*

FORER, v. a., percer, *مغکیرق* *meng-gīrik*, *مغگورق* *meng-gōrek.*

— un canon, *مغکیرق مریم* *meng-gīrik marīam.* — une pièce de bois, *مغکیرق سباتغ کایو* *meng-gīrik sa-bātang kāyu.*

FORESTIER, ÈRE, adj., *در رمب* *deri rimba*, *در هوتن* *deri hūtan.* Agent —, *جورو رمب* *jūru rimba.* Garde —, *اورغ جاگ رمب* *ōrang jāga rimba*, *پنغکو هوتن* *penunggu hūtan.* Arbre —, *پوهن هوتن* *pōhon hūtan.*

FORET, s. m., instrument pour percer, *مغکیرق* *peng-gīrik.*

FORÊT, s. f., *رمب* *rimba*, *هوتن* *hūtan.* Vaste —, *رمب یغ لوس* *rimba yang lūwas.* — silencieuse et déserte, *رمب یغ سوپی* *rimba*

yang sūni. Les hôtes des forêts, *ایسی رمب* *binātang hūtan*, *یزی ریمبا* *isi rimba.* Prendre du bois dans la —, *مغمبل کایو در هوتن* *meng-ambil kāyu deri hūtan.*

FORFAIRE, v. a., une amende, *دند* *kena denda.*

FORFAIRE, v. n., prévariquer, *برسالة* *ber-sālah*, *بردوس* *ber-dōsa.*

FORFAIT, s. m., crime, *ساله بسر* *sālah besār*, *فربواتن یغ جاهت سکالی* *per-buāt-an yang jāhat sa-kāli.*

FORFAIT, s. m., marché, *بورغ* *bōrong.* Faire, entreprendre à —, *مبورغ* *mem-bōrong.*

FORFAITURE, s. f., prévarication, *سلاهن* *salāh-an.*

FORFANTERIE, s. f., *چوشر* *xūpar.* *حال مغاچق* *hāl mengāxak.*

FORGE, s. f., *تمت توکغ بسی* *tam-pat tūkang besī.* Le fourneau d'une —, *دافر توکغ بسی* *dāpur tūkang besī.*

FORGER, v. a., *منف* *menempa.* — du fer, *منف بسی* *menempa besī.*

FORGER, au fig., inventer, *مغادا* *meng-ada-ngāda.* — des histoires, *مغادا چرترا* *meng-ada-ngāda xeritra.*

FORGERON, s. m., *توکغ بسی* *tūkang besī*, *قندی بسی* *pandey besī.*

Prov. En forgeant on devient —, سرت بکرج اورغ منجادی قندی *serta be-karja orang men-jādi pandey.*

FORMALISER (SE), v. pron., مشبل *meng - ambil per - gūsar*, مشبل کفدهاتی *meng - ambil ka-pada hāti.* Ne vous formalisez pas, جاغله امبل فرکوسر *jāngan - lah ambil per-gūsar.*

FORMALITÉ, s. f., manière de procéder en justice, اتورن حکم *atūr-an hukum*, جان حکم *jālan hukum.*

FORMALITÉ, cérémonie, bien-séance, عادة *ādat*, استعادة *istiādat*, باس *bahāsa*, چار *xāra.*

FORMAT, s. m., dimensions d'un livre, بسرن کتاب یخ دچف *besār-ña kitāb yang di-xāp*, لیرون دان فنجشن *līron dān panjang - ña kitāb.*

FORMATION, s. f., کجیدن *ka-jadī-an*, فریواتن *per-buāt-an.*

FORME, s. f., figure, روڤ *rūpa*, رومن *rūman.* La — de l'homme, روڤ اورغ مانسی *rūpa orang mā-nusīa.* — ronde, روڤ بولت *rūpa būlat.* De différentes formes بریاکی ۲ *ber-bāgey-bāgey rūpā-ña.* Sa — change, براویه روڤان *ber-ūbah rūpā-ña.* D'une même — avec, سروڤ دغن *sa - rūpa dengan.* Changement de —, فرکتین روڤ *per-gantī-an rūpa.* Des formes

grêles, توبه یخ رمفغ *tūbuli yang ramping.* Prendre la — humaine, منجادی سشرت *men-jalma.* منجادی اورغ مانسی *men-jādi seperti orang mānusīa.* Il prit la — d'un enfant, ای منجادیکن درین کاتق ۲ *īamen-jadī-kan dirī-ña kānak-kānak.* C'est ainsi qu'est sa —, روڤان بکیت جوڤ *rupā-ña baqītu jūga.*

FORME, arrangement, اتورن *atūr-an.* La — d'un discours, اتورن بچار *atūr-an bixāra.* La — d'une lettre, اتورن سورت *atūr-an sūrat.*

FORME, formalité. شرط عادة *ādat*, شرط *šarṭ.* Pour la — seulement, اکن *ākan menūrut ādat sāja.* Dans les formes (selon les règles), تورت سکل شرط *tūrut segala šarṭ.* Un traité par écrit dans les formes, سورت فرجنجین *sūrat per-janjī-an dengan menūrut šarṭ.*

FORME, moule, اچون *axūan.* — pour fondre des balles, اچون *axūan pelūru.* — pour les caractères d'imprimerie (matrice), چتاکن *xitāk-an.*

FORME, manière, sorte, چار *xāra*, فری *prī.* La — d'un gouvernement, چار فرمتاهن *xāra pemarentāh-an.* Sous — liquide, دالم فری چایر *dālam prī xāer.*

FORME, façon d'agir, کلکون *ka-lakū-an.* Des formes grossières,

کلکون یخ کاسر *ka-lakū-an yang kāsar*.

FORMEL, LE, adj., précis, یخ tantu *yang tantu*, سځه *synguh*. Un ordre

—, فسن یخ tantu *pasàn yang tantu*.

FORMELLEMENT, adv., دغن tantu *dengan tantu*, دغن سځه *dengan synguh*, سکالی *sa-kālī*. Défendre —, ملارغ سکالی *me-lārang sa-kālī*.

FORMER, v. a., créer, faire, منجادیکن *men-jādi-kan*, مېوت *mem-būat*, مېرجاکن *mengarjā-kan*. Dieu a formé le corps de l'homme du limon de la terre, دجديکن الله اکن *dī-jādi-kan allah ākan tūbuh ōrang mā-nūsia deri-pada lebūh tānah*.

— un cercle, مېوت سواتوبولت *mem-būat suātu būlat*. C'est moi qui ai formé toutes choses, اکوانيلسه یخ *aku inī-lah yang mengarjā-kan segala sa-suātu*. — des figures sur du papier, منولس رفروف اتس قرطاس *menūlis rupa-rūpa atas kartās*. — une accusation, منوکس *menūkas*. — un siège, مېغځ *mengəpəŋg*. — des vœux, مېنت دعا *me-minta doā*.

FORMER, donner une forme, façonner, مرځان *me-rupā-kan*. Le potier forme les vases et leur donne la figure qu'il veut, فنجونن مېوت *fənjōnn mēot* جېباغن دان مرځان جېباغن ایت تورت

کهندق درين *pen-jūnan mem-būat jembāng-an dān me-rupā-kan jembāng-an itu tūrut ka-hendak dirī-na*.

FORMER, instruire, معجاری *meng-ajār-i*, مېساکن *mem-baīk-i*, مېساکن *mem-biasā-kan*. — le cœur مېساکي هاتي *mem-baīk-i hātī*. — à la vertu, مېساکن اورغ مېوت کېجیکن *mem-biasā-kan ōrang mem-būat ka-bijik-an*.

SE FORMER, v. pron., منجادی *men-jādi*. Se former en œud, منجادی سځرت سځفل *men-jādi separti simpul*.

SE FORMER, prendre de bonnes manières, منجادی سوځن *men-jādi sūpan*.

SE FORMER, croître, برتېه *bertumbuh*.

FORMIDABLE, adj., هييان *heibān*, غري *geri*, مېري هييه *yang mem-brī heibat*.

FORMULAIRE, s. m., livre de formules, کتاب شرط *kitāb šart*. — de lettres, کتاب اتورن سورت *kitāb atūr-an sūrat*. — de prières, کتاب سمېځ *kitāb sembahyang*.

FORMULE, s. f., modèle, forme prescrite, تلادن *tulādan*, فراتورن یخ *per-atūr-an yang tantu*. — de lettre, تلادن سورت *tulādan sūrat*.

FORMULER, v. a., rédiger, مېارغکن *mengārang-kan*. — un jugement,

مغارغن سورت حکم *mergārang-kan sūrat hukum*.

FORMULER, énoncer, مغوچف *merg-ūxap*, مغتاکن *mergatā-kan*.

FORNICATEUR, TRICE, s., برسندل *ber-sundal*, برزنا *ber-zinā*.

FORNICATION, s. f., فرسندالن *per-sundāl-an*, زنا *zinā*. On entend dire qu'il y a des fornications parmi vous, بهوكدغارن ادرنا دانتار کامو *bahwa ka-dengār-an ada zinā di-antāra kamu*.

FORNIQUER, v. n., برزنا *ber-zinā*.

FORT, E, adj., robuste, ferme, قوة *kūwat*, تكف *tegāp*, سغكن *sang-kun*, تكه *tegūh*. Un homme —, اورغ *orang yang kūwat*. L'éléphant est un animal très —, مكاكجه ايت بناتغ يغ بايق قوة *maka gajah itu binātang yang bāñak kūwat*. Un drap —, كاین يغ قوة *kāin yang kūwat*. Une âme forte, هاتی يغ تكف *hāti yang tegāp*.

FORT, puissant, کواس *kuāsa*, برکواس *ber-kuāsa*, قوی *kawi*. Le Seigneur est le Dieu —, توهن الله *tūhan allah yang kuāsa*. Les forts et les faibles, يغ برکواس *yang ber-kuāsa* دان يغ تياد برکواس *dān yang tiada ber-kuāsa*.

FORT, violent, dur, piquant, efficace, کرس *kràs*, درس *dràs*, فدس *pedàs*, قوی *kawi*. Vent —, اغن يغ *āgin yang kràs*. Une forte

pluie, هوجن يغ درس *hūjan yang dràs*, هوجن يغ لب *hūjan yang lebāt*. Du vinaigre —, چوك يغ کرس *xūka yang kràs*. Des paroles fortes, فرکتان يغ کرس *per-katā-an yang kràs*. Du café —, قهوه يغ کرس *kahwah yang kràs*. Un poison —, بيس قوی *bisa kawi*. Médecine forte, اوبت کرس *obat kràs*. Piment —, چابی کرس *xābé kràs*. Odeur forte, امس *āmis*, افاق *āpak*. Odeur forte (rance), تانگی *tāngi*, تغق *tergik*.

FORT, considérable, grand, بايق *bāñak*, ساعث *sāngat*. Un — salaire, گلجی يغ بايق *gāji yang bāñak*. Une forte armée, تنتار يغ بسر *tantāra yang besār*. Une forte expédition maritime, اغکاتن لاوت يغ بسر *argkāt-an laut yang besār*. Un — désir, کغشین يغ *ka-ingīn-an yang sāngat*. Une forte bourse, وغ بايق *wang bāñak*. Il est — pour parler, بایکات بايق *ia ber-kāta bāñak*. Un — travail, کرج يغ سوکر *karja yang sūkar*. Une forte voix, سوار پارغ *suāra nāring*. — méchant, بايق جاهت *bāñak jāhat*. — beau, بايو ايلق *bāñak elok*.

FORT, habile, فهم *fehem*. — au jeu de dames, فهم فد برماين چاتر *fehem pada ber-māin xātur*. A plus forte

raison, ترله هارس *ter-lebèh hārus*.

Se faire — de, مهاکو *merg-āku*.

Prov. Qand on n'est pas le plus fort, il faut être le plus habile, یخ کورخ قوه هارس ای جادی چردق *yang kūrang kūwat hārus ia jādi xerdik*.

FORT, s. m., lieu fortifié, کوت *kōta*, بنتخ *binting*. Bâtir un —, مموت *mem-būat* سواتو کوت *suātu kōta*. Attaquer un —, میرخ سواتو کوت *meñerang suātu kōta*.

FORT, le centre, le milieu, تغه *tengah*. Au — de l'hiver, قد تغه *pada tengah mūsım dıngın*.

FORT, ce en quoi on excelle, یخ *yang* له *lebèh*. Son — est la guerre, یخ مان ای له فندی اتوله فرخ *yang mā-na ia lebèh pandey itū-lah prang*.

FORTEMENT, adv., قوه *kūwat*, دغن کرس *dengan kūwat, kràs*, دغن کرس *dengan kràs*. Tenez —, فگلله قوه *pegang-lah kūwat*. Il frappe —, ای مومکل کرس *ia memū-kul kràs*.

FORTERESSE, s. f., کوت *kōta*, کوت *kōta* بسر *kōta besār*.

FORTIFIANT, E, adj., یخ مقوتکن *yang merg-kūwat-kan*. Remède —, اوبت یخ مقوتکن *obat yang merg-kūwat-kan*.

FORTIFICATION, s. f., art de fortifier, علم مموت بنتخ *ilmu mem-būat binting*.

FORTIFICATION, action de fortifier, حال مموت بنتخ *hāl mem-būat binting*, حال ممتشکن *hāl mem-binting-kan*.

FORTIFICATION, ouvrages qui rendent une place forte, بنتخ *binting*, کوبو *kūbu*. Détruire les fortifications, مربهکن کبکوبو *me-rebāh-kan kubu-kūbu*.

FORTIFIÉ, E, part. pas. du v. fortifier, devenu fort. جادی قوه *jādi kūwat*.

FORTIFIÉ. Lieu —, بر بنتخ *ber-binting*. Ville fortifiée, نگری یخ بر بنتخ *nagrı yang ber-binting*.

FORTIFIER, v. a., rendre plus robuste, مغوساکن *menetāp-i*, مغواساکن *menguasā-kan*, ممبری قوه *membrı kūwat*, منکافی *menegāp-i*. Le pain fortifie le cœur de l'homme, روتی *rōti tegāp-i hātı mānusıa*. Je puis tout en celui qui me fortifie, اکوسمفت سکل *aku sampat segala sa-suātu ūleh yang merguasā-kan āku*. Il est assez puissant pour vous —, ای برکواس *ia ber-kuāsa ākan menetāp-kan kāmı*.

FORTIFIER une place, un lieu, ممتشکن *mem-binting-i*, ممتشکن *mem-*

bintir-kan, منكره *meneguh-kan*.
— une ville, ممبشي نكري *mem-bintir-i nagri*.

SE FORTIFIER, v. pron., devenir fort, منجادی قوه *men-jādi kawat*.

منجادی تتف *men-jādi tetap*. L'enfant se fortifiait, مك كاتق ايت برقوتله *maka kănak itu ber-kawat-lah*.

FORTIORI (A), ترله *lebeh*, ترله *ter-lebeh*, ترله هارس *ter-lebeh hārus*. Si je dois aider mon prochain, ا — dois-je aider mon frère, جكلو هارس همب مبري تولغ كقد تن مانس *maka kănak itu ber-kawat-lah*. هارس همب مبري تولغ كقد تن مانس *hārus hamba mem-brī tūlung ka-pada temān mānusīa* *maka ter-lebeh hārus hamba mem-brī tūlung pada sūdāra hamba*.

FORTUIT, E, adj., كنيخ *kunūng-kunūng*.

FORTUITEMENT, adv., سکنیخ *sa-kunūng-kunūng*, تتيب *tiba-tiba*. Il est arrivé —, ای سده داتخ *ia sudah datang sa-kunūng-kunūng*.

FORTUNE, s. f., hasard, chance, انتخ *untung*, نصيب *neşib*. Bonne —, انتخ بايق *untung baik*. Mauvaise —, انتخ مالح *untung jahat*, Tenter la —, *untung mālang*. Chercher —, منجهای انتخ *men-xobā-i untung*.

xahāri untung. Chacun selon sa —, ماسخ ۲ تور نصيب *māsing-māsing tūrut nesib-ña*. Le moment de la — est passé, انتخ سده لوقت *untung sudah lūput*.

FORTUNE, destinée, اجل *ajal*, تقدير *takdir*. Diseur de bonne fortune, اورغ قندی برتخ *orang pandey ber-tenung*, قنخ *pe-tenung*.

FORTUNE, biens, richesses, هرت *harta*, كکیان *ka-kayā-an*. Faire —, براوله بايق هرت *ber-uleh bānak harta*. men-jādi kāya. Partager sa —, ممهاکی هرتان *mem-bahāgi hartā-ña*. Dissiper sa —, ممبورسکن سکل هرتان *mem-bōros-kan segala hartā-ña*. Les biens de la — (les richesses, les grandeurs, les honneurs), هرت دان کبسان دان *harta dān ka-besār-an dān ka-muliā-an*. Revers de —, چلاک *xelāka*.

FORTUNÉ, E, adj., براتخ *ber-untung*, بايق انتخ *yang baik untung-ña*, برهکی *ber-bahagīa*, بردولة *ber-dawlat*.

FOSSE, s. f., creux dans la terre, لوبخ *lobang*, لوبخ تانه *lobang tānah*, تلāk *telāga*, لیخ *liang*, گوہ *gūah*, گرغکخ *gerunggang*. Une — très profonde, لوبخ یغ ما دالم *lobang yang mahā dālam*. Creuser une —, مغکالی لوبخ *meng-gāli lobang*.

Tomber dans la —, جانه دالم لوبغ ایت *jātuh dālam lōbang itu.*

fosse, où les buffles se vautrent, کوبخ *kūbang.*

fosse d'aisances, تلاك دباوه جمن *telāga di-bāwah jamban.*

fosse pour prendre des animaux, کلبورن *ka-lubūr-an.*

Basse-fosse, cachot, يلق کلف *bilik gelap dālam pan-jāra.*

fosse, tombeau, کبور *kubūr, لحد lehed.* Mettre quelqu'un dans la —, منام اورغ ماتى *menānam orang mātī.*

Loc. Etre sur le bord de sa —, دکت ماتى *dekāt mātī.* Creuser sa —, مبنساکن توپن *mem - binasā - kan tūbuh-ña.*

FOSSÉ, s. m., فارت *pārīt.* Un — desséché, فارت يغ کرخ *pārīt yang krèng.* De l'autre côté du —, دسبرغ فارت *di-sabrang pārīt.* Creuser un —, مغکالى فارت *meng-gālī pārīt.* Un petit —, فارت يغ کچل *pārīt yang kexil.* Les fossés qui entourent le fort, فارت يغ برکلیخ کوت ایت *pārīt yang ber-kulīng kōta itu,*

fosset, s. m., petite cheville en bois pour boucher, فاسق کايوکچل *pāsak kāyu kexil ākan menūtup lōbang.*

fossette, s. f., petit creux, لوبخ کچل *lōbang kexil.*

fossette des joues, جکخ فيفى *xekung pipi.* — du menton, جکخ داکو *xekung dāgu.*

FOSSILE, adj., بارغ لام يغ جاد باتو *bārang lāma yang jādi batu dālam tānah.*

fossoyeur, s. m., توکخ قبور *tūkang kubūr.* اورغ مغکالى قبور *orang meng-gālī kubūr.*

FOU, FOL, fém. FOLLE, s. et adj., سوسر *gīla, احمق aḥmaq, سورغ sarsar, جاهل jāhil.* Un —, سا-وران *sa-ōrang gīla.* Un peu —, گيل سا-ديکيت *gīla sa-dikit.* Tout à fait —, گيل سا-کالي *gīla sa-kālī.*

Archifou, گيل برسوسن *gīla ber-sūsun.* Etes-vous —؟ گيلاکه اغکو *gīla-kah angkaw.* Etre —, اد گيل *ada gīla.* Devenir —, منجادی گيل *men-jādī gīla.* Il fait le —, فرفور *pura-pūra gīla lakū-ña.* Celui qui dit à son frère: vous êtes un —, يغ کنکات قد سودران لکلاکي *yang kata-kāta pada sūdarā-ña laki-lāki hey aḥmaq.*

FOU d'amour, گيل براهى *gīla berāhi,* ایدن کارن *ēdan kārna.* Etre — d'une femme, گيل براهى اکن *gīla berāhi ākan sa-ōrang perampūan.* Elle est folle de son enfant, ای ایدن کارن انقى *ia ēdan kārna ānaḥ-ña.* Etre — de

science, گیل اوله فتهوون *gīla ūleh*
pergatahū-an.

FOU, s. m., au jeu d'échecs, گاجه
gājah.

FOUDRE, s. f., هللنتر *hali-lintar*,
کيلت *kīlat*. Coup de —, تاگر *tāgar*.
La — éclate, هللنتر مبله *hali-lintar*
mem-belāh. Frappé de la —, کن
kena kīlat.

Les FOUDRES de la guerre, مريم
marīam. C'est un — de guerre
(grand conquérant), ای هلبالغ یغ
ia hulubālang yang gālib.

Fig. Les FOUDRES de l'église,
کوتق فچیلن *kūtuk perguxil-an*.

FOUDROYANT, E, adj., terrible,
هیان *heibān*, دهشته *dahšat*, یغ
yang mem-brī dahšat.

FOUDROYER, v. a., مموکل دغن هللنتر
memūkul degan hali-lintar. Fou-
droyé, یغ سده کن کيلت *yang sudah*
kena kīlat.

FOUDROYER, avec l'artillerie,
منمبق دغن مريم *menembak degan*
marīam, مرمقکن دغن تمق *me-*
remuk-kan degan tembak.

Fig., effrayer, terrifier, منپششکن
men-xergang-kan, ممبری دهشته *mem-*
brī dahšat.

FOUET, s. m., چتی *xemotī*, چابق
xābuk. Corde du —, تالی چتی
tālī xemotī. Manche du —, باتغ
bātary xemotī. Un coup de

—, سڤوکل چتی *sa-pūkul xemotī*.
Claquement du —, بوی چتی
būi xemotī. Faire claquer son —,
ممپیکن چتی *mem-buñ-kan xemotī*.

FOUET, verges, چتی *xemuk*,
روتن *rōtan*. Le fouet est pour le
cheval et les verges pour l'homme
insensé, چتی اد قانت فد کود دان
xemotī ada pātut pada kūda dān xemuk pada
ōrang jāhil. Donner le — à un
enfant, مبری روتی فد کانتق
mem-brī rōtan pada kānak.

FOUETTER, v. a., موکل دغن چتی
memūkul degan xemotī. منچابق
men-xābuk.

FOUETTER, fustiger, flageller,
منچمفکن *men-xemuk-kan*. J'ai été
fouetté trois fois, تین کالی اکوسده
tiga kālī āku sudah di-
xemuk-kan.

Loc. prov. Il n'y a pas de quoi
— un chat, ساله ایت ریغن سکالی
sālāh itu rīngan sa-kālī. Donner
des verges pour se faire —, مبری
mem-brī senjāta pada mūsuh diri-ña.

FOUGÈRE, s. f., plante, داوڤ ڤاکو
dāun pāku.

FOUGUE, s. f., ardeur, emporte-
ment, کمرهن *ka-hangāt-an*, کمرهن
ka-marāh-an, گمبیر *gambīra*. La
— de la jeunesse, مود اورغ مود
gambīra-ña orang mūda.

FOUGUEUX, EUSE, adj., فرغ فرس *prang prūs*, فانس هاتي *pānas hāti*, هات *hāgat*, يڭ لکس ماره *yang lekàs mārāh*.

FOUILLE, s. f., action de fouiller la terre, حال مغکالی تانه *hāl meng-gālī tānah*, فغکلین *perg-gālī-an*.

FOUILLES, s. f., pl., recherches dans la terre, حال مغکالی تانه اکن *hāl meng-gālī tānah ākan meñdīk*.

FOUILLE-MERDE, s. m., تشکاد *tangkāda*, يڭ هیدف دالم تاهی *tangkāda yang hīdup dālam tāhi*.

FOUILLER, v. a., creuser, مغکالی *meng-gālī*, مغورق *mengōrek*. — la terre, مغکالی تانه *meng-gālī tānah*. — avec une pioche, منچشکل *men-xangkul*.

FOUILLER, chercher, میندق *meñdīk*, منچهاری *men-xahāri*. — quel-qu'un, میندق دالم ساکو اورغ *meñdīk dālam sāko orang*.

FOUILLER en sculptant, مشوکر *meng-ūkir* دالم *dālam*.

FOUILLIS, s. m., بارغ يڭ کوست ۲ *bārang yang kūsut-kūsut*, يڭ تغلغ *yang tunggang-langgang*.

FOUINE, s. f., سجنس موسخ *sa-jenès mūsang*.

FOUIR, v. a., creuser, مغکالی *meng-gālī*.

FOULAGE, s. m., action de fouler, حال مغنچي *perg-irīk-an*, فغریکن *hāl meng-irīk*. — de la vendange, حال مشیرق بوه اغکور *hāl meng-irīk būah anggūr*.

FOULAGE des étoffes, فمبنران *pem-binarā-an*.

FOULARD, s. m., ساڤوتاغن درڤد *sāpu tāngan deri-pada sūtra*.

FOULE, s. f., le peuple, le vulgaire, اورغ بايق *orang bāñak*, سکل رعية *segala rayat*, اورغ هين دين *ōrang hīna dīna*.

FOULE, multitude de personnes, کيپان اورغ *ka-bañāk-an orang*, کمڤولن اورغ *kumpul-an orang*. — compacte, يڭ سست *kumpul-an orang yang sesak*. Une — innombrable, يڭ تياد *ka-bañāk-an orang yang tiada te-permanā-i*.

FOULE de choses, کيپان *ka-bañāk-an*, ببراڤ بايق *be-brāpa bāñak*. Une — de demandes, کيپان *ka-bañāk-an per-mintā-an*. Une — de lettres, ببراڤ بايق *be-brāpa bāñak sūrat kirīm-an*. Se rassembler en —, برهمفن رامي ۲ *ber-himpun rāmey-rāmey*.

La FOULE des draps, فمبنران *pem-binarā-an*.

FOULER, v. a., presser, écraser, مشیرق *meng-irīk*, منچچي *men-jejak*.

مغنيق *merg-injak*. — la vendange,
 مغنيق بوه اغكور *merg-irik būah*
arggūr. — le grain, مغنيق قادی
merg-irik pādī. — les cuirs, مغنيق
 مغنيق کولت *merg-injak kūlit*
yang di-samak. — l'herbe, منجبق
 رمفت *men-jejak rumput*. J'ai foulé
 le vin, اکو سده مغنيق ايتن اير اغكور
aku sudah merg-irik apit-an āyer
arggūr. Le bœuf qui foule le grain,
 لمبو يغ مغنيق لمبو يغ *lembu yang*
merg-irik biji-biji-an. Je les ai
 foulés aux pieds dans ma fureur,
 اکو سده مغنيق مريکيت دالم مراك
aku sudah merg-irik marika-itu
dalam murkā-ku.

Fig., fouler aux pieds, mépriser,
 منجبق ميهت موده *me-lihat mūdah*, منجبق
men-xūxa.

FOULER les étoffes, مبنار *mem-*
bināra.

FOULER, offenser un nerf, luxer,
 تگليج *tegaliat*, تگليج *tegaliujuk*.

FOULER, opprimer, مغنيای *merg-*
aniāya.

FOULERIE, s. f., atelier où l'on
 foule, مغنيق تفت *tampat merg-irik*,
 مغنيق تفت مبنار *tampat mem-bināra*.

FOULOIR, s. m., instrument à
 fouler les étoffes, مبنار *per-*
kākas mem-bināra.

FOULON, s. m., qui apprête les
 draps, مبنار *bināra*, اورغ مبنار
orang bināra.

FOULURE, s. f., luxation, تگليت
tegaliat.

FOUR, s. m., دافر *dāpur*, تنور
tennūr, فرن *furun*. — à cuire le
 pain, دافر باکر روتی *dāpur bākar*
rōti. Chauffer le —, مغهاغتنک دافر
merg-hāngat-kandāpur. La bouche
 du —, مولت دافر *mūlut dāpur*.
 De l'herbe des champs qui demain
 sera jetée dans le —, رمفت دفاغ
 رمفت دفاغ *rumpūt di-*
pādang yang ēsuk-ūa ter-buang
ka-dālam tennūr.

FOUR à briques, à chaux, لیو *līyu*.

FOURBE, adj., trompeur, يغ منيفو
 يغ منيفو *yang menīpu*, فنيفو *penīpu*, بردای
ber-dāya. Un —, سورغ فنيفو, *sa-*
ōrang penīpu.

FOURBERIE, s. f., فترغون *tīpu*, فترغون
per-tipū-an, فردیاء *per-dayā-an*,
 مکر *mekra*.

FOURBIR, v. a. مغوتم *merg-ūpam*,
 مغوتم *merg-gōsoḱ*. — des armes,
 مغوتم سنجات *merg-ūpam senjāta*.

FOURBISSAGE, s. m., فغفان *perg-*
upām-an, حال مغوتم *hāl merg-*
ūpam, حال مغوتم *hāl merg-*
gōsoḱ.

FOURBISSEUR, s. m., اورغ فغوتم
ōrang perg-ūpam.

FOURCHE, s. f., فنجوچق برچايغ
 فنجوچق *pen-xūxuk ber-xābang*, سرمفغ

serampang. —, trident, ترسول *tri-sūla*.

FOURCHE, (mar.), machine servant à élever les fardeaux, چاگق *xāgaḳ*.

FOURCHER, v. n., se diviser, برچاڭخ *ber-xābang*, برسمفخ *ber-simpang*.

FOURCHETTE, s. f., ustensile de table, گرفو *garfu*, فنوسق *penūsuk*, فنچوقق *pen-xūxuk*. — d'argent, گرفو فیرق *garfu pēraḳ*.

FOURCHU, E, adj., برچاڭخ *ber-xābang*. Chemin —, جالان برسمفخ *jālan ber-simpang*.

FOURGON, s. m., charrette dont on se sert dans les armées, فداتی اورغ *pedāti ōrang prang*.

FOURGON à remuer le feu, بسی *besi*, فغوثق اڤی *peng-ūpaḳ āpi*, چفکل *xungkil*.

Prov. La pelle se moque du —, اورغ برچلا دبشکلکن اورغ برچلا *ōrang ber-xelā di-bangkil-kan ōrang ber-xelā*.

FOURGONNER, v. a., remuer avec le fourgon, مغوثق اڤی *meng-ūpaḳ āpi*.

FOURMI, s. f., سمت *semūt*. Grosses fourmis rouges, کرغڭ *ke-rengga*. — blanche, رایف *rāyap*, سمت فوته *semūt pūtiḥ*, ٢ *āney-āney*.

FOURMILIER, s. m., nom d'un mammifère édenté, فغکولخ *peng-gūlīng*, تڭکلیخ *tanggīlīng*.

FOURMILIÈRE, s. f., سارغ سمت *sārang semūt*, رومه سمت *rūmah semūt*, بوست پوسو *būsut, pūsu*, امفخ *ompong*. —, nid de fourmis blanches formant un tas de terre, بوست ٢ *būsut āney-āney*.

FOURMILLEMENT, s. m., déman-gaison, picotement, گاتل *gātal*.

FOURMILLER, v. n., abonder, اد فنه *ada penūh*. Ce livre fourmille de fautes, کتاب ایت فنه ساله *kitāb itu penūh sālāh*. Fourmiller, picoter, اد گاتل *ada gātal*.

FOURNAISE, s. f., تنور *tennūr*, دافر *dāpur*. Ils les jetèrent au milieu de la fournaise ardente, مک *maka*, دلفرکپاله مریکیت کتفه ٢ تنور اڤی یخ *di-lem-par-kan-nā-lah marika - itu ka - tengah - tengah tennūr āpi yang ber-nāla*.

FOURNEAU, s. m., دافر *dāpur*, تنور *tennūr*, تنورن *tennūr-an*. — à fondre des métaux, دافر لبورن *dāpur lebūr-an*. — de cuisine, دافر مناتق *dāpur menānaḳ*. Plaque d'un —, فراد تنور *prāda tennūr*. Grille de —, کسکیسی تنور *kisi-kisi tennūr*.

FOURNÉE, s. f., سفنه دافر *sa-penūh dāpur*.

FOURNI, E, part. pas. du v. four-
nir. Argent — , وڻ ڀڃ دبري *wang*
yang di-brī. Armes fournies à
l'ennemi, سڻجاٽ ڀڃ دبري ڦڊ موسىه
senjāta yang di-brī pada mūsuh.
Barbe bien fournie, جڻڪٽ ڀڃ لبٽ
janggut yang lebāt.

FOURNIL, s. m., رومه ڏاڙھ *rūmah*
dāpur, ٽمٽ باکر روتي *tampat*
bākar rōti.

FOURNIR, v. a., donner, procurer,
ممبري *mem-brī*, مڀاو *mem-bāwa*,
مڻهنٽرڪن *meng-hantar-kan*. — à la
dépense, مڻهنٽرڪن ممبري *mem-brī belanja*.
— du blé, مڀاو ڪنڊم *mem-bāwa*
gundum. — la nourriture et les
habits, مڻهنٽرڪن مڪانن ڏان ڦڪاين
meng-hantar-kan mākān-an dān
pakēy-an.

FOURNIR, approvisionner, مڀڪلڪن
mem-bakāl-kan. — des vivres à
une armée, مڀڪلڪن بال تٽار
mem-bakāl-kan bāla tantāra.

FOURNIR, pourvoir, ملڻڪف *me-*
langkap. — une maison de meubles,
ملڻڪف رومه دڻ سرباي *me-langkap*
rūmah dengan serbā-ña.

FOURNIR, préparer, مڀڊياڪن *me-*
ñediā-kan.

FOURNIR, suffire, ممبري چوڪف
mem-brī xūkup. Je ne puis
— à tout, تياڊ ڏاڦٽ هڀ ممبري
تياڊا چوڪف ڦڊ سڀوان *tiāda dāpat*

hamba mem-brī xūkup pada sa-
muā-ña.

FOURNISSEUR, s. m., ڀڃ ملڻڪف *yang*
me-langkap, ڀڃ مڀڪلڪن *yang mem-*
bakāl-kan, ڀڃ مڀاو *yang mem-*
bāwa. — de l'armée, ڀڃ مڀڪلڪن
ڀڃ بال تٽار *yang mem-bakāl-kan bāla*
tantāra.

FOURNITURE, s. f., provision,
بارڻ ڀڃ دڀاو *bakāl-an*, بارڻ *bārang*
yang di-bāwa.

FOURNITURE de salade, رڻهه ۲
rampah-rampah.

FOURRAGE, s. m., اڻمڻ *umpan*,
مڪانن بناڻ *makān-an binātang*.

FOURRAGER, v. n., منڇهاري اڻمڻ
men-xahāri umpan.

FOURRAGER, ravager les pays,
مرو سڦڪن نڪري *me-rūsak-kannagri*.

FOURRÉ, s. m., endroit rempli de
bois, سڻق دڻن هوتن *semāk dangan*
hūtan, رڻڱ *rungga*.

FOURRÉ, E, part. pas. du v. fourrer.
Un habit — , باجو ڀڃ اڏلفيسن ڪولٽ
bāju yang ada lapis-an
kūlit ber-būlup padā-ña. Endroit — ,
سڻق دڻن ڦڻه ٽمٽ *tampat penùh*
dengan semāk.

Paix FOURRÉE, دامي تياڊ دڻن سڀرنڪ
dāmey tiāda dangan sa-benār-ña.

FOURREAU, s. m., gaine, étui,
سارڻ *sārun*, ٽمٽ *tampat*. — d'épée,
سارڻ ڦڊ سارڻ *sārun pedang*. Tirer

du —, مغھونس *meng-hūnus*, منچابت *men-xābut*. Mettre dans le —, ماسقن دالم سارخ *me-māsuk-kan dālam sārux*. Remettez votre épée dans le —, کبلیکنله فدغم کفد *kombalī-kan-lah pedāng-mu ka-pada tampat-ña*. — de chaise, کرسی *ulās-an krusi*.

FOURREER, v. a., introduire, mettre dedans, ماسقن *me-māsuk-kan*. — la main dans la poche, ماسقن *me-māsuk-kan tāngan dālam sāko*. —, faire entrer quelqu'un dans une affaire, ماسقن اورخ *me-māsuk-kan dālam suātu pe-karjā-an*.

FOURREER, garnir de fourrure, de peau avec le poil, ممبویه لفسن کولت *mem-būbuh lapis-an kūlit ber-būlu*. — un habit, ملافسکن *me-lāpis-kan bāju dēgan kūlit ber-būlu*.

Loc. — son nez dans les affaires des autres, فدولی اکن فکرجان اورخ *pedūli ākan pe-karjā-an ōrang lāin*.

FOURREUR, s. m., qui prépare les fourrures, توکخ کولت بربولو *tūkax kūlit ber-būlu*.

FOURIER, s. m., t. militaire, سورین یخ ممهاگی مکانن اکن سلدادو *sūriyan yang mem-bahāgi makān-an ākan soldādo*.

FOURIÈRE, s. f., enclos pour le bétail trouvé, égaré, کندخ فد بناغ *bahagī-an*.

بخ ددافت برست *kandang pada binātang yang di-dāpat ber-sesāt*.

FOURREUR, s. f., کولت بربولو *kūlit ber-būlu*.

FOURVOYER, v. a., égarer, مپستکن *meñesāt-kan*.

SE FOURVOYER, v. pron., سست *sesāt*, مپست *meñesāt*.

FOYER, s. m., âtre, l'endroit où l'on fait du feu, دافر *dāpur*, تمفت ائی *tampat āpi*.

FOYER, lieu que l'on habite, patrie, تمفت کدیامن *ka-diām-an*, تامپات کدیامن *tampat ka-diām-an*. Retourner dans ses foyers, فولخ کفد تمفت کدیامن *pūlang ka-pada tampat ka-diām-an-ña*. Combattre pour ses foyers, بر فرخ کارن نگری درین *ber-prāng kārna nagrī dirī-ña*.

FOYER, centre, تشه *tengah*, فوست *pūsāt*.

FRACAS, s. m., grand bruit, بویی *būni gemerinxing*, گمرنچ *ratak*. Le — des armes, بویی گمرنچ *būni gemerinxing senjāta*.

FRACASSER, v. a., briser en pièces, مرمقن *me-remuk-kan*, ممتکن *memetah-kan*.

FRACTION, s. f., 1°, action de rompre, حال ممپکن *hāl memexāh-kan*, فمچان *pemexāh-an*. La — du pain, فمچان روتی *pemexāh-an rōti*. 2°, résultat, portion, قهاهن *patāh-an*, باهگی *bahagī-an*.

FRACTURE, s. f., rupture avec effort, **فَاحَن** *pexāh-an*, **فَاحَن** *patāh-an*, **تَتَاسَن** *tetās-an*.

FRACTURÉ, E, part. pas. du v. fracturer, **فَاح** *pexāh*. Os —, **تَوَلَّح** *tūlang* **يَاح** *yāng pexāh*.

FRACTURER, v. a., **مَمَاح** *memexāh*, **مَمَاح** *menetās-kan*. — une porte. **مَمَاح** *memexāh pintu*.

FRAGILE, adj., sujet à casser, aisé à rompre, **رَافَه** *rāpuh*, **كُتَس** *getās*, **لَكَس** *lekās pexāh*.

FRAGILE, de peu de durée, **فَنَا** *fenā*. Les choses de ce monde sont fragiles, **بَارَع** *bārang* **دُنْيَا** *duniā* **إِنِي** *ini* **فَنَا** *fenā* **أَدَا** *adā-ña*.

FRAGILE, faible, sujet à tomber en faute, **لَمَاه** *lemāh*. La chair est —, **دَاغِي** *dāging* **إِذَا** *itu* **لَمَاه** *lemāh*. L'homme est —, **أَوْرَع** *ōrang* **مَانُوسِيَا** *mānusīa* **أَدَا** *ada* **لَمَاه** *lemāh*.

FRAGILITÉ, s. f., **فَرِي رَافَه** *prī rāpuh*, **فَرِي رَافَه** *prī rāpuh*, **فَرِي رَافَه** *prī rāpuh*, **فَرِي رَافَه** *prī rāpuh*, **فَرِي رَافَه** *prī rāpuh*.

FRAGILITÉ, faiblesse, **كَلَاهَن** *ka-lemāh-an*. — humaine, **كَلَاهَن** *ka-lemāh-an* **أَوْرَع** *ōrang* **مَانُوسِيَا** *mānusīa*.

FRAGMENT, s. m., morceau, **سِيسَا** *sīsa*, **كِرَات** *kerāt*, **پُتُونِغ** *pūtung*, **بَهَاغِي** *bahagī-an*. Un —, **سَفُوتَن** *sa-pūtung*.

سَفُوتَن *sa-kerāt*. Un gros —, **سَفُوتَن** *sa-pūtung* **بَسَر** *besār*.

FRAI, s. m., œufs de poissons, **تَلَر** *telòr* **إِيكَان** *ikan*.

FRAI, action de frayer, **فَنَاجَارَن** *panxār-an* **مَنِي** *menī* **إِيكَان** *ikan*.

FRAI, menu poisson, **إِيكَان** *ikan* **كَخِيل** *kexil* **كَخِيل** *kexil*.

FRAÎCHEMENT, adv., au frais, **دَغَن** *dengan* **سَجُوك** *sejùk*.

FRAÎCHEMENT, depuis peu, **تِيَاد لَام** *tiāda lāma*, **بَاهَارُو** *bahāru*.

FRAÎCHEUR, s. f., **فَرِي سَجُوك** *prī sejùk*.

FRAÎCHEUR, éclat, coloris, **فَرِي** *prī srī*, **كَلُوكَن** *ka-elōk-an*.

FRAÎCHEUR, maladie causée par un froid humide, **رُطُوبَة** *ruṭūbet*.

FRAÎCHIR, v. n., devenir plus fort (du vent), **أَغِن كَنَخَغ** *āgin kenxang*. — jusqu'à devenir très fort, **أَغِن** *āgin* **تَغَن كَلَت** *tegàn kelāt*. —, devenir violent, **أَغِن كَرَس** *āgin krās*.

FRAIS, FRAÎCHE, adj., médiocrement froid, **سَجُوك** *sejùk*. Eau fraîche, **أَيَر** *āyer* **سَجُوك** *sejùk*. Ombrage —, **تَمَطَت تَدَه دَان** *tampat tedòh dān* **سَجُوك** *sejùk*. Vent —, agréable, **أَغِن** *āgin* **يَاقَ** *yāng* **إِنَاك** *ēnak*.

FRAIS, nouveau, **بَاهَارُو** *bahāru*, **رَوْتِي** *rōti* **سَكَر** *segār*. Pain —, **بَاهَارُو** *bahāru*. Beurre —, **مَنْتِيك** *mentik* **يَاقَ** *yāng* **بَاهَارُو** *bahāru*.

mantēga yang bahāru. Légume —, سائر یغ سکر *sāyur yang segār*. Feuilles fraîches, داون سکر *dāun segār*.

FRAIS, reposé, délassé. Cheval —, کود یغ بلم دفاکی *kūda yang belūm di - pākey*. Troupes fraîches, سلدادو یغ بهارو داتغ *soldādo yang bahāru dātang*.

FRAIS, qui a une belle apparence, باکس مود *mūda*, برسری *ber-srī*, ایللق *ēloḳ*. Son visage est — comme la rose, مکان برسری — شرت بوغ ماور *mukā - ſā ber - srī seperti būga māwar*.

FRAIS, s. m. pl., dépenses, بلنج *belanja*. Condamné à payer les —, دحکمکن ممایر سکل بلنج *di-hukum-kan mem-bāyar segala belanja*. Les — de la guerre, بلنج اکن فرغ *belanja ākan prang*. — de déménagement, بلنج اکن برنده *belanja ākan ber-pindah*.

Loc. A grands frais, avec beaucoup de soins, de dépenses, دغن *dengan bāñak karja*, دغن باق *dengan belanja bāñak*.

FRAISE, s. f., fruit, برورغ *birū-rung*.

FRAMBOISE, s. f., بوه هایم برکوک *būah hāyam ber-kūkuk*.

FRAMBOISIER, s. m., ثوهن هایم *pōhon hāyam ber-kūkuk*.

FRANC, FRANCHE, adj., libre, مردهیک *mardahika*. Un homme —, اورغ *ōrang mardahika*. Volonté franche, اختیار *iktiyār*.

FRANC, exempt, لپس *lepās*, لوفت *lūput*, سوچی *sūxi*. — d'impôts, لپس بی *lepās bēya*. — de port, لپس اوغه مشهتر *lepās ūpah meng-hantar*. Un port —, ثلپوهن یغ لپس *pe - labūh - an yang lepās bēya dān xūkey*.

FRANC, sincère, loyal, ouvert, هاتی جرته *hāti trāng trūs*, ترغ ترس *trāng trūs*, تولهس *tūlus*, بنر *benār*, اخلاص *iklās*. Un homme —, سورغ یغ ترغ ترس *sa-ōrang yang trāng trūs*. Un cœur —, هاتی یغ *hāti yang tūlus*. Des paroles franches, فرکاتان یغ بنر *per - katā-an yang benār*.

FRANC, véritable, سغکه *sungguh*. C'est un — fou, ای کیل سغکه *ia gila sungguh*. C'est un — mensonge, ایت بوهغ ستمات *itu bōhong sa-mata-māta*.

FRANC, cultivé. Un arbre sauvage et un arbre —, ثوهن هوتن دان ثوهن *pōhon hūtan dān pōhon yang bāik*. L'olivier sauvage a été enté sur l'olivier —, ثوهن زیت هوتن *pōhon zeit hūtan sudah di-kambār-i pada pōhon zeit yang bāik*.

FRANC, FRANQUE, (européen, français), فرنگی *frangi*, فرنگی *frangi*.

FRANÇAIS, E, adj., فرنچیس *franxis*. Un —, سا-ورنچ فرنچیس *sa-ōrang franxis*. La langue française, بهاس فرنچیس *bahāsa franxis*.

FRANCE, s. f., نگرى فرنچیس *nagri franxis*.

FRANCHEMENT, adv., sincèrement, دغن سبنرن *dengan tulus*, دغن دغن تولس *dengan sa-benār-ña*, دغن ترنچ *dengan trūs tràng*.

FRANCHEMENT, hardiment, دغن برانى *dengan berāni*.

FRANCHIR, v. a., sauter par dessus, ملقاوى دغن لفت *me-lampāw-i dengan lumpat*. — un fossé, ملقاوى قارت دغن لفت *me-lampāw-i pārīt dengan lumpat*.

FRANCHIR, traverser, مللوى *me-lalū-i*. — les montagnes, مللوى گونج *m elalū-i gunung*.

FRANCHIR, passer au delà, ملخكه *me-langkah*. — une ligne, ملخكه بارس *me-langkah bāris*.

FRANCHIR, passer au delà de l'eau, مپيرغ *meñabràng*. — un détroit, مپيرغ سلت *meñabràng selāt*. — une rivière, مپيرغ سوغى *meñabràng sūngay*.

FRANCHISE, s. f., exemption, فرى *prī* *lepās bēya*, کلفاسن *ka-lepās-an*. Droit de —, حق لفس *lepās-an*.

چوكى دان بى *hak lepās xūkey dān bēya*.

FRANCHISE, sincérité, فرى يڭ *prī yang tulus*, کتولن هاتى *ka-betūl-an hātī*, کبنارن *ka-benār an*.

FRANC-MAÇON, s. m., سستراون *sastrāwan*, سکوتوعلم غايب *sakūtū ilmu gāib*.

FRANC-MAÇONNERIE, s. f., فرسکتوون *per-sakūtū-an sastrāwan*.

FRANCO, adv., لفس اوڤه تباغن *lepās ūpah tambāng-an*. Recevoir quelque chose —, منريم بارغ دغن, مناريم تباد بلنج *menarima bārang dengan tiāda belanja*.

FRANGE, s. f., رمبو *rambey*, رمبو *rambu*.

FRANGÉ, E, part. pas. du v. franger, برمبو *be-rambey*, برمبو *be-rambu*. — de perles, مپيار *be-rambey-rambey mutiyāra*.

FRANGER, v. a., مرميكن *me-rambey-kan*.

FRAPPANT, E, adj., qui fait impression, يڭ مڭكر فكن هاتى *yang menggerāk-kan hātī*.

FRAPPANT, qui ressemble parfaitement (portrait), گمبر يڭ سام *gambar yang sāma rūpa*.

FRAPPÉ, E, part. pas. du v. frapper, كن هللنتر *kena*. — de la foudre, كن هالى-لنتر *kena hali-lintar*. — d'étonnement, ساكت *heirān*. — à mort, ساكت

اكن ماتی *sākit ākan māti*. Dix heures ont —, سده فوکل سفوله *sudah pūkul sa-pūloh*. — de glace, دسجقکن دغن ایر بکو *di-sejūk-kan dergan āyer bakū*.

FRAPPER, v. a., toucher, atteindre, مغمائی *mergenā-i*.

FRAPPER, battre, donner des coups, مموکل *memūkul*, مالو *me-mālu*, منوکی *menūkoḳ*. — son enfant, مموکل انقن *memūkul ānaḳ-ña*. Pourquoi vous a-t-il frappé? مٹاش *meṭaš*, مېجقکن دغن ایر بکو *mej-āpa arḳaw di-pūkul-ña*. — avec un rotin, مموکل دغن روتن *memūkul dergan rōtan*.

FRAPPER avec un marteau, منمف *menempa*, منوکل *menūkul*. — de la monnaie, منمف وځ *menempa wāḡ*.

FRAPPER avec le poing, منځوچه *menḡoḡe*, مننجو *meninḡu*.

FRAPPER avec le plat de la main, منمفر *menampar*, منمفوک *menepūḳ*. Il frappe à la porte, دتفقن فتوايت *di-tepūḳ-ña pintu itu*. Se — la poitrine, داد منمفوک *menepūḳ dāda*.

FRAPPER avec le pied, منرجځ *menerḡaḡ*. — en arrière, مېفق *meṭepaḳ*. — en poussant, منندځ *menendāḡ*. Il frappa le char avec son pied, دغن ککین دتندځکپاله رات *dergan kakī-ña di-tendāḡ-kan-ña-lah rāta itu*.

FRAPPER avec un instrument tranchant, مننتق *menetāḳ*. — en perçant, مننیک *menīkam*, منوسق *menūsuk*. — quelqu'un d'une épée, مننیک اورځ دغن فڅځ *menīkam ōraḡ dergan pedāḡ*.

Fig. FRAPPER d'aveuglement, مېبتاکن *mem-butā-kan*. — d'étonnement, مېجیرانکن *meḡ-ḡeiran-kan*, مېمېری دهشته *mem-brī dahšat*. — de la peste, مېمپیکن سمفر *meṇampey-kan sampar*. — de la glace (ra-fraîchir), مېجقکن دغن ایر بکو *mej-āpa arḳaw di-pūkul-kan dergan āyer bakū*.

SE FRAPPER, v. pron., avoir l'imagination frappée, کن خیال *kena keyāl*, جادی خیالی *jādi keyāli*.

FRAQUE, s. m., habit étroit, باجو *bāḡu*, سسق *sesāḳ*.

FRATERNEL, LE, adj., سودار *sūdāra*, درسودار *deri sūdāra*. Amour —, چنت کاسه سودار *xinta kāsih sūdāra*. Devoir —, واجب سودار *wājib-ña sūdāra*.

FRATERNEL, amical, فري صحابه *pri šoḡābat*.

FRATERNELLEMENT, adv., سفرت *seḡerti dergan sūdāra*.

FRATERNISER, v. n., سودار برسودار *sūdāra ber-sūdāra*, برصحابه *ber-šoḡābat*.

FRATERNITÉ, s. f., فريهوځن سودار *per-hubūḡ-an sūdāra*.

FRATERNITÉ, amitié, صحابة صحبان *soḥābat-ṣoḥabāt-an*.

FRATRICIDE, s. m., meurtre du frère, قتل برادر *pem-bunūh-an sū-dāra*.

FRATRICIDE, meurtrier de son frère, قاتل برادر *pem-būnuh sū-dāra*.

FRAUDE, s. f., tromperie, تيهو *tīpu*, فرتيهون *per-tīpū-an*, دای *dāya*, فرديان *per-dayā-an*.

FRAUDE, contrebande, ميبوان *pem-bawā-an* بارغ کلف *bārang gelāp*.

FRAUDER, v. a., tromper, مينيو *menīpu*, بردای *ber-dāya*.

FRAUDER, faire la contrebande, ميباو بارغ کلف *mem-bāwa bārang gelāp*. — les droits, ملريکن بي *me-larī-kan bēya*, ملريکن چوکی *me-larī-kan wūkey*.

FRAUDEUR, EUSE, s., تيهو *penīpu*, اورغ يغ مينيو *orang yang menīpu*.

FRAUDULEUSEMENT, adv., دغن تيهو *dengan tīpu*.

FRAYER, v. a., مپدياکن *meñediā-kan*. — un chemin, جالان *meñediā-kan jālan*. Se — un chemin, مبول جالان *mem-būka jālan*.

FRAYER, faire société, موافقة *mu-wāfakat*.

FRAYER, en parlant des poissons, ممانخار مينين *memanxar meni-ña*.

FRAYER, s. f., کتکوتن *ka-takūt-an*, گگتارن *ka-gentār-an*, غمن *gē-màn*, حية *heibat*. A cause de sa —, سبب کتکوتن *sebàb ka-takūt-an-ña*. Mort de —, ماتی کتکوتن *māti ka-takūt-an*.

FREDAINE, s. f., folie de jeunesse, قريوان جاهت اورغ مود *per-buāt-au jāhat orang muda*.

FREDONNER, v. n., مپاي ديم *me-ñāñi diām-diam*.

FRÉGATE, s. f., navire de guerre, کفل فرغ برتيج تيك *pragāta*, فرغات *kapāl prang ber-tiang tiga*.

FREIN, s. m., mors, بسی کاکخ *besi kākang*, بسی قوم *besi tūm*.

Fig. Ronger son —, n'oser faire éclater son dépit, مچينکن ساکت هتين *meñem-bunī-kan sākit hati-ña*.

FREIN, ce qui retient, يغ مناهن *yang menāhan*, يغ مڭکت *yang meñangkut*. Mettre un — à ses passions, هوا نغسون *menahān-i hawā nefsū-ña*.

FREIN, filet de la langue, تالی لیده *tālī līdah*.

FRELATER, v. a., falsifier, altérer, مغوبهکن *men-xampur-kan*, منچمفرکن *meng-ubah-kan*. — du vin, ایر اغکور *men-xampur-kan āyer anggūr*.

FRELATERIE, s. f., چمفورن *xam-pūr-an*.

FRÊLE, adj., fragile, لکس فاته *lekàs pātah*, gentas. Tige -, *lekàs pātah*, tangkey لکس تشکی *tangkey lekàs pātah*, tangkey تشکی رمغ *tangkey ramping*. Une — existence, یغ فنا *ka-adā-an yang fenā*.

FRÊLE, faible, له *lemah*, ضعيف *dlaïf*. Corps —, توبه یغ له *tūbuk yang lemah*.

FRELON, s. m., تبوئن *tebū-an*, کبج *kumbang*.

FRELUQUET, s. m., homme léger, frivole, اورغ یغ ریغن کفلان *ōrang yang rīngan kapalā-ña*, اورغ لالی *ōrang lāley*, بیغ *bīngung*.

FRÉMIB, v. n., برکنتر *ber-gentar*, ترکیجت *gumetār*, گمتار *gumentar*, کمتر *ter-kejūt*. — de colère, کمتر درغد *gumetār deri-pada murka*. Les eaux frémissent, ایرایت کوره *āyer itu gemūruh*. Les cordes frémissent, تالی بردغ *tālī ber dengung*. Les feuilles frémissent, داو۲ بر بوی *dāun-dāun ber-būñi*. Pourquoi les nations ont-elles frémi? کارن اف *kārna apa gampar kalāik*.

FRÉMISSEMENT, s. m., حال کمتر *hāl gumetār*. — de la mer, کوره ایر *gūruh āyer lāut*.

FRÉNÉSIE, s. f., فوری کالتی *prī gālak*, فوری گرم *prī gerām*.

FRÉNÉTIQUE, adj., furieux, کالتی *gālak*, گرم *gerām*.

FRÉQUEMMENT, adv., ترکادغ *ter-kādang*, اولغ *ūlang-ūlang*, بابق کالی *bāñak kālī*.

FRÉQUENCE, s. f., الاغن *ulāng-an*.

FRÉQUENT, E, adj., یغ *ūlang*, جادی بابق کالی *yang jādi bāñak kālī*.

POULSFRÉQUENT, لکس دبرن نادی *lekàsdebūr-ña nādi*, کتغن داره نادی *ketòk-ña dārah nādi lekàs*.

FRÉQUENTÉ, E, part. pas. du v. fréquenter, داوولغ الاغی *di-ūlang-ulāng-i*.

FRÉQUENTÉ, peuplé, رامی *rāmey*, معمور *mamūr*.

FRÉQUENTÉ par les esprits, برهنتو *ber-hantu*.

FRÉQUENTER, v. a., aller souvent, visiter souvent, براولغ *ber-ūlang-ūlang*, مغولغ الاغی *meng-ūlang-ulāng-i*.

FRÈRE, s. m., سودار لکلای *sūdāra laki-lāki*. —, le premier né, سولغ *sōlong*. — plus âgé, ابغ *ābang*, ککند *kākak*, کاکند *kakanda*. — puiné, ادق *ādik*, style de cour ادند *adenda*. —, le plus jeune, بغسو *burgsu*. — de père et de mère, سودار سیبو باف *sūdāra sa-ibu bāpa*. Demi —, سودار لکلای *sūdāra laki-lāki tiri*. — de père, سودار سباف *sūdāra sa-bāpa*.

— de mère, سودار سئيو *sūdāra sa-ibu*. — jumeaux, سودار کبر *sūdāra kambar*. — adoptif, سودار یغ داغت *sūdāra yang di-angkat bāpa*. — de lait, سودار سسئون *sūdāra sa-susū-an*. Beau —, mari de la sœur, ایش *īpar*. Beau —, frère de l'épouse, بیس *bīras*. Oh! mes frères, هی سودارآک *hey sūdāra-sūdārā-ku*.

FRÈRE, membre d'une société, سکوتو سواتو فرسکتوئن *sakūtu suātu per-sakutū-an*. Faux —, سودار یغ اورغ *sūdāra yang dusta*, دست اورغ *sūdāra yang ber-kiānat ākan per-sakutū-an-ña*.

FRÈRE, religieux, راهب *rāhib*, سودار *sūdāra*. — servant, سودار یغ برخدما *sūdāra yang ber-kedmat*. Tous les hommes sont frères, parce qu'ils sont tous enfants d'Adam, سکل اورغ مانسی اد برسودار سبب سکل *segala orang mānusīa ada ber-sūdāra sebāb segala marika-itu ada ānak adam*.

FRESQUE, s. f., peinture sur la muraille, تلیسن کبر فدا دندغ *tulis-an gambar pada dinding*.

FRESSURE, s. f., le cœur, le foie, la rate et les poumons, جنتغ دان *jantung dān limpāh dān ānak limpāh dān pe-pāraw*.

FRET, s. m., تباغن *tambāng-an*, تپاغن *tumpāng-an*, فمغاغن *penumpāng-an*. Le prix du —, وغ تپاغن *wang tumpāng-an*, وغ منغغ *wang menumpang*.

FRÉTER, v. a., منغغ *menumpang*, سیو کفل *sēwa kapāl*. Un navire frété, کفل یغ دبری سیو *kapāl yang di-brī sēwa*.

FRÉTILLEMENT, s. m., حال برکرق *hāl ber-grāk-grāk*.

FRÉTILLER, v. n., برکرق *ber-grāk-grāk*.

FRETIN, s. m., menu poisson, گاکو *gāgu*, ایکن کچل *ikan kecil*.

FRETIN, chose de rebut, یغ تیاد *yang tiada bānak hargā-ña*.

FRETTE, s. f., cercle pour empêcher un bois de se fendre, سمنی *simpey*.

FRETTER, v. a., mettre une frette, مچئی *meñimpey*. — la poignée d'un criss, مچئی هولوکریس *meñimpey hūlu krīs*.

FRIABLE, adj., یغ دافت دلومتکن *yang dāpat di-lūmat-kan*, راهه *rāpuh*. Le sel est —, دافت کآرم ایت *gāram itu dāpat di-lūmat-kan*.

FRIAND, E, adj., qui aime la chère délicate, یغ سوک مکانن سدث *yang sūka makān-an sedāp*. Etre — de, مرنديو *me-rindu ākan*.

FRIAND, délicat au goût, سدف *sedap*, ایتق *ēnak*, یخ لذة رسان *yang lezat rasā-ña*. Ce mets était très —, مك هداغن ایت فون ترلاو لذة رسان *maka hidāng-an itu pūn ter-lālu lezat rasā-ña*.

FRIANDISE, s. f., goût pour la chère fine et délicate, کزندون اکن مکانن *ka-rindū-an ākan makān-an sedap*.

FRIANDISES, choses délicates à manger, سدف یخ مکانن *makān-an yang sedap*, منینن *manīs-an*, حلوا *halwā*.

FRICASSÉE, s. f., تیسن *tumīs-an*. — de poulet, تیسن هایم *tumīs-an hāyam*.

FRICASSER, v. a., مزندغ *me-rendang*.

FRICHE, s. f., terrain non cultivé, تانه تیاد دفراسه *tānah māti*, تانه تیاد *tānah tiāda di-per-ūsah*.

FRICTION, s. f., فغکسوکن *perg-gosōk-an*, حال مغورت *hāl meng-ūrut*. Faire des frictions sur, مغکسوکى *meng-gosōk-i*.

FRICTIONNER, v. a., مغکسوکى *meng-gōsok*, مغورت *meng-ūrut*, مغکسوکى *meng-gēsēk*.

FRIGIDITÉ, s. f., کدغینن *ka-dirgīn-an*, فرى سبجق *prī sejūk*.

FRIGIDITÉ, agénésie, له ذکر *lemāh dzakar*.

FRIGORIFIQUE, adj., یغ میچقکن *yang meñejūk-kan*.

FRILEUX, EUSE, adj., یغ کدغینن *yang ka-dirgīn-an*, یغ تاکت اکن *yang tākut ākan dirgīn*.

FRIMAS, s. m., کابت دیغن دان فوته *kābut dirgīn dān pūtih*, ثلج *şalju*.

FRINGANT, E, adj., فتنس *pantas*, چفت *xepāt*. Il a un air —, فتنس *pantas sa-kālī sīkap-ña*.

FRIPER, v. a., مغرتکن *mergerūt-kan*, مریسو *me-rīsu*. — ses habits, مغرتکن فکاینن *mergerūt-kan pakēy-an-ña*. Etoffe frippée, کاین یغ ریسو *kāin yang rīsu*.

FRIPER, gâter, مروسقکن *me-rūsak-kan*.

FRIPER, manger goulument, منجارق *men-xāruk*.

FRIPERIE, s. f., فکاینن *pakēy-an tuā*, سکل کاین لام *se-gala kāin lāma*, کاین بورق *kāin būruk*.

FRIPERIE, lieu où se vendent les vieux habits, تفت اورغ جول فکاینن *tampat orang jūal pakēy-an tuā*.

FRIPIER, ÈRE, s., اورغ جول بلی *orang jūal beli pakēy-an tuā*.

FRIPON, NE, s., فنیچوری *pen-xūri*, فنیچور *pergixu*, چلیک *xulika*.

FRIPON, fin, rusé, چردق *xerdik*.

FRIPONNER, v. a., منجوری *men-xūri*, مغیجور *mergi-xu*.

FRIPONNERIE, s. f., دای *dāya*, فربواتن چلیک *semū*, سمو *tīpu*, تیغو *per-buāt-an xulika*.

FRIRE, v. a., مرنده *me-rendang*, ماسقکن دالم کوالی *merg-gōreng*, *me-māsak-kan dālam kuwāli*. — du poisson dans du beurre, مرنده *ikan*, ایکن دغن منتیک *me-rendang* *ikan dergan mantēga*.

FRIRE, v. n., کورخ *rendang*, مرنده *gōreng*.

FRISÉ, E, part. pas. du v. friser, ایکل *ikal*, لتق *lintuk*. Boucle de cheveux —, چختخ *xexentung*.

FRISÉ, crépu, laineux, کریتخ *krēting*.

FRISER, v. a., boucler les cheveux, مغیکل *merg-ikal*, ملتق *me-lintuk*.

FRISER, effleurer, کن *kena*. Le vent frise l'eau, اغن کن موک ایرایت *āgin kena mūka āyer itu*. Il frise la quarantaine, دکت امفت فوله تاهن *dekāt ampat pūloh tāhun umur-ña*.

FRISER, v. n., برایکل *ber-ikal*. Ses cheveux frisent, رمبتن برایکل *rambut-ña ber-ikal*.

FRISSON, s. m., tremblement causé par le froid, حال کلیگی *hāl geligi*;

کلتک *gelegūt*. — de fièvre, کلتک

کلتک *gelegūt sebbā demām*.

FRISSON, sentiment d'horreur, غم *prī ngemām*.

FRISSONNER, v. n., avoir le frisson, مغکلیگی *geligi*, مشککلت *merg-gelegūt*, کملوتق *gemelūtuk*.

FRISSONNER d'horreur, de peur, غم *ngemām*, ترکجت *ter-kejūt*.

FRIT, E, part. pas. du v. frire, رنده *rendang*, کورخ *gōreng*. Poisson — dans l'huile, ایکن رنده دالم مییق *ikan rendang dālam mīñak*.

FRITURE, s. f., 1°, action de frire, حال مرنده *pe-rendang-an*, فرنداغن *hāl me-rendang*. 2°, résultat, ce qui est frit, رنده *rendang-an*, یغ درنده *yang di-rendang*.

FRIVOLE, adj., ریغن *sia-sia*, سی ۲, *rīngan*, تیا د برگون *tiāda ber-gūna*, کوسخ *kōsong*. Action —, فربواتن یغ *per-buāt-an yang sia-sia*. Gloire —, گه یغ سی ۲ *gāh yang sia-sia*. Discours —, بچار کوسخ *bixāra kōsong*. Tête —, کفال ریغن *kapāla rīngan*.

FRIVOLITÉ, s. f., caractère de ce qui est frivole, کسی سیان *ka-sia-siā-an*.

FRIVOLITÉ, chose frivole, بارغ یغ *bārang yang sia-sia*. Pour une —, کارن بارغ یغ سی ۲ *kārna bārang yang sia-sia*.

FROC, s. m., habit de moine, فركاين *pakēy-an rāhib*, فركاين راهب *pakēy-an ōrang ber-ibadat*. Prendre le —, ماسق رومه *māsuk rūmah ōrang ber-ibadat*. Jeter le — aux orties, کلور در مرتبة راهب *ka-luar deri mertabat rāhib*.

FROID, E, adj., privé de chaleur, دینج *dīngin*, سبج *sejūk*, تس *tis*. Eau froide, ایر دینج *āyer dīngin*. Riz —, ناسی دینج *nāsi dīngin*, Riz —, ناسی سبج *nāsi sejūk*. Saison froide, موسم دینج *mūsīm dīngin*. Fièvre froide, دم دینج *demām dīngin*. Sueur froide, فله دینج *pelūh dīngin*. Devenu —, جادی دینج *jādi dīngin*. Très —, سبج تس *sejūk tis*. Tempérament —, برهاتی دینج *ber-hāti dīngin*. Homme —, اورغ *orang yang lemah zakar-ña*.

FROID, indifférent, تیاد برکسین *tiāda ber-kasīh-an*, لالی *lāley*, تیاد فدولی *tiāda pedūli*.

FROID, sérieux, هاتی یخ سنخ *hāti yang senang*. De sang —, دغن *dengan saha-jā-ña*. Tuer un homme de sang —, ممبونه اورغ دغن *mem-būnuh ōrang dengan saha-jā-ña*.

FROID, qui manque d'éclat, سورم *sūram*. Couleurs froides, ورن یخ *warna yang sūram*.

Humeurs FROIDES, ثپاکت باک *peñākit bāka*, ثوروباک *pūru bāka*.

FROID, s. m., کدغین *dīngin*, کدغین *ka-dīngin-an*, برودة *burūdat*. Raide de —, کاکو درود دینج *kāku deri pada dīngin*. — excessif, دینج تس *dīngin tis*, دینج یخ ساعت *dīngin yang sāngat*. Le — de la saison, کدغین موسم *ka-dīngin-an mūsīm*. Avoir —, کن دینج *kena dīngin*.

FROID, au fig., indifférence, کورغ *kūrang kasīh-an*, ثری لالی *prī lāley*.

Prov. Souffler le chaud et le —, برکات کارن دان لاون *ber-kāta kārna dān lāwan*.

A FROID, adv. Sans mettre au feu, تیاد دغن مانسکن *tiāda dergan memānas-kan*.

FROIDEMENT, adv., avec indifférence, دغن لالی *dengan lāley*, تیاد راجن *dengan tiāda rājīn*.

FROIDEUR, s. f., ثری دینج *prī dīngin*.

FROIDEUR, indifférence, هاتی دینج *hāti dīngin*, ثری لالی *prī lāley*, فراغی یخ *kūrang kasīh*, کورغ کاسه *kūrang kasīh*, تیاد فدولی *perāngi yang tiāda pedūli*.

FROIDIR, v. n., منجادی دینج *men-jādi dīngin*, منجادی سبج *men-jādi sejūk*.

FROIDURE, s. f., فري يڭ ديشن *pri yang dingin*, كدغين *ka-dingin-an*.

FROISSER, v. a., meurtrir, blesser, مامر *me-māmar*, ملوك *me-lūka*. — au moral, مېرى ساكت هاتى *mem-brī sākit hātī*.

FROISSER, frotter fortement, مڭيسل *mergisil*, گيسر *gisir*.

FROISSER, chiffonner, مشرتكن *mergerūt-kan*.

FRÔLER, v. a., toucher légèrement, كنى سديكت *kena sa-dikī*.

FROMAGE, s. m., كېجو *kējo*, دادى *dādi*. — frais, كېجو بهارو *kējo ba-hāru*. Marché aux fromages, فاسر *pāsar kējo*.

FROMAGER, ÈRE, s., اورغ جول كېجو *ōrang jūal kējo*, اورغ يڭ مېوت كېجو *ōrang yang mem-būat kējo*.

FROMAGERIE, s. f., مېوت كېجو *tampat mem-būat kējo*.

FROMENT, s. m., گندم *gundum*. Pain de —, روتى گندم *rōti gundum*. Trois mesures de —, تىك سكاتن گندم *tīga sukāt-an gundum*.

FRONCEMENT, s. m., action de froncer, مشرتكن حال *hāl mergerūt-kan*.

FRONCER, v. a. rider, مشرتكن *mergerūt-kan*. — les sourcils, مشرتكن *mergerūt-kan kenīng*. — le visage, موك ماسم *mūka māsam*.

FRONCER, plisser, مليشت *me-lipāt*. — une chemise, مليشت كىچ *me-lipāt kamēja*.

FRONCIS, s. m., plis à une étoffe, فرلپاتن كاين *per-lipāt-an kāin*.

FRONDE, s. f., بندغ *ali-āli*, مغلالى *bandary*. Lancer avec une —, مغلالى *merg-ali-āli*.

FRONDE, s. f., ملغر دغن الالى *me-lem-par dengan ali-āli*. Lancer des pierres avec une —, مغلالى باتو *merg-ali-āli batu*.

FRONDER, v. a., lancer avec une fronde, مغلالى *merg-ali-āli*.

FRONDER, au fig., blâmer, منچلا *men-xelā*. —, parler contre le gouvernement, بركات لاون راج *ber-kāta lāwan rāja*.

FRONDEUR, s. m., اورغ مغلالى *ōrang merg-ali-āli*.

FRONDEUR, au fig., qui blâme, اورغ يڭ سوك منچلا *ōrang yang sūka men-xelā*, اورغ يڭ سوك منچولمکن *ōrang yang sūka men-xūmil-kan*.

—, qui parle contre le gouvernement, اورغ يڭ سوك بركات لاون راج *ōrang yang sūka ber-kāta lāwan rāja dān lāwan mantrī*.

FRONT, s. m., haut du visage, كرت داهى *dāhi*. Les rides du —, كرت داهى *kerūt dāhi*. Les os du —, تولغ داهى *tūlang dāhi*. — ridé, داهى يڭ برکرت *dāhi yang ber-kerūt*.

Courber le —, منندق *menunduk*.
Se frapper le —, مene-
puk *dāhi*.

Fig. Un — d'airain, موک فائن *mūka pāpan*,
تياد تاهو مالو *tiāda tāhu mālu*.

D'après l'auteur du M. R. Un
— large et sans beaucoup de rides
est la marque d'un esprit porté à la
haine et aux querelles, داهي يڭ
لوس يڭ تياد بايق کرت فدان ايت تند
داهي يڭ فبنچين دان فربتاهن *dāhi yang*
lūwas yang tiāda bānāk kerūt
padā-ña itu tanda pem-benxī-an
dān per-bantāh-an. Un — étroit
indique un défaut d'intelligence et
de jugement, داهي يڭ سمفت ايت تند
داهي يڭ کورخ بودي دان کورخ بچار
sumpit itu tanda kūrang būdi dān
kūrang bixāra. Un grand — in-
dique la paresse, داهي يڭ بسرايت
داهي يڭ بسار تند مالس *dāhi yang*
besār itu tanda mālas. Un — moyen et sans rides
indique toutes sortes de bonnes
qualités, داهي يڭ سدغ يڭ تياد کرت
فدان ايت تند سکل فري يڭ تر فوجي
dāhi yang sedang yang tiāda kerūt
padā-ña itu tanda segala pri yang
ter-pūji.

FRONT, le devant, partie anté-
rieure, موک هداڤن *mūka*,
Le — d'une maison, موک رومه
mūka rūmah. Faire —, مننجق

موک *menunjuk mūka*. Attaquer
de —, ملڭگر کهداڤن *me-langgar*
ka-hadāp-an. Ligne de —, بارس
ملتغ *bāris me-lintang*. Dix hommes
de —, سڦوله اورغ بر بارس *sa-pūloh*
orang ber-bāris.

FRONTAL, E, adj., داهي فون *dāhi*
pūña. Os —, تولغ داهي *tulang dāhi*.

FRONTEAU, s. m., bandeau, orne-
ment du front, فتم *petām*, تڦارم *te-*
pāram, جامغ *jāmag*. Orné d'un —,
بر پتم *ber-petām*, بر جامغ *ber-jāmag*.

FRONTIÈRE, s. f., فمڭگر *pemirg-*
gir, فمڭگيرن *pemirg-gir-an*, تڦي تانه
tepī tānah, تڦي نڭري *tepī nagri*.
Fixer les frontières, منتون فمڭگر
menantū-kan pemirg-gir.

FRONTISPICE, s. m., موک *mūka*,
هداڤن *hadāp-an*. — d'une maison,
موک رومه *mūka rūmah*. — d'un
livre, علامه موک کتاب *mūka kitāb*,
کتاب *ālāmat kitāb*. —, gravure,
کمبر موک کتاب *gambar mūka kitāb*.

FRONTON, s. m., فنجق موک رومه
punxak mūka rūmah.

FROTAGE, s. m., action de frotter,
حال مڭگوسق *hāl merg-gōsok*,
فمڭگوسقن *perg-gōsok-an*.

FROTTEMENT, s. m., collision de
deux corps qui se frottent, حال
کيسر *hāl ber-kisil*, گيسر *gisir*.

FROTTER, v. a., essuyer, مپاڤو *meñāpu*, مغرتق *meng-gartuk*. — fort, مپاڤو کرس *meñāpu krās*. — avec un linge, مپاڤو دغن کاین *meñāpu dengan kāin*.

FROTTER, enduire, ملولت *me-lūlut*, ملومر *me-lūmur*. — avec de la graisse, ملولت دغن مپق *me-lūlut dengan mīñak*. — avec du goudron, ملومر دغن کلکال *me-lūmur dengan gala-gāla*.

FROTTER, écurer, nettoyer, مغکوسق *meng-gōsok*, مپوچی *meñūxi*. — avec de la cendre, مغکوسق دغن هابو *meng-gōsok dengan hābu*. — avec du sable, مغکوسق دغن فاسر *meng-gōsok dengan pāsir*.

FROTTER les dents, برسيسو *ber-sisu*.

FROTTER, frictionner, مغکيسق *meng-gēsek*, مغورت *meng-ūrut*. — avec de la flanelle, مغکيسق دغن کاین *meng-gēsek dengan kāin šuf yang nīpis*.

FROTTER une chose contre une autre, مغيسل *mengisil*, مغکيسر *meng-gīsir*.

FROTTER, au fig., battre, frapper, ممالو *memālu*, مموکل *memūkul*.

FROTTER, v. n., برکيسل *gīsil*, برکيسل *ber-kīsīl*.

SE FROTTER, v. pron., مپاڤو درين *meñāpu dirī-ña*, مغکوسق درين *meng-gōsok dirī-ña*.

SE FROTTER contre quelque chose (comme un animal pour se gratter), گارق *gāruk*.

SE FROTTER à quelqu'un, le fréquenter, مغولخ الاغی *meng-ūlang-ulāng-i*.

FROTTEUR, EUSE, s., اورغ مغکوسق *orang meng-gōsok*, اورغ فغوتم *orang peng-ūpam*.

FROTTOIR, s. m., فرکاکس اکن *perkākas akan meng-gōsok*, فغوتم *peng-ūpam*, فغکارق *peng-gāruk*.

FRUCTIFÈRE, adj., یغ بر بوہ *yang ber-būah*.

FRUCTIFICATION, s. f., فري بر بوہ *prī ber-būah*.

FRUCTIFIER, v. n., donner des fruits, ممبری بوہ *mem-brī būah*, بر بوہ *ber-būah*. C'est la première fois que cet arbre fructifie, این فرتام کالی *ini portāma kālī pōhon itu mem-brī būah*.

FRUCTIFIER, rapporter, donner un revenu, ممبری حاصل *mem-brī hāsil*, بر حاصل *ber-hāsil*. Cette terre fructifie beaucoup, تانه ایت *tānah itu bāñak hāsil-ña*.

FRUCTIFIER, donder du profit, ممبری لاب *mem-brī lāba*. Argent qui fructifie, placé à intérêt, یغ *wang yang ber-būnga*.

FRUCTUEUX, EUSE, adj., qui produit des fruits, *ياغ بر بوه* *yang ber-būah*.

FRUCTUEUX, utile, lucratif, *ياغ برکون* *yang ber-gūna*, *ياغ مبرى لاب* *yang mem-brī lāba*.

FRUGAL, E, adj., qui vit de peu, *جيت* *jīmat*, *مودو* *mūdu*.

FRUGALITÉ, s. f., *فري جيت* *pri jīmat*, *کچرماتن* *ka-xeremāt-an*.

FRUGIVORE, adj., *ياغ تاهو ماکن بوه* *yang tāhu mākan būah*, *ياغ هيذف* *yang hīdup* *دغن ماکن بوه بواهن* *dengan mākan būah-buāh-an*.

FRUIT, s. m., production végétale, *بوه* *būah*. Toutes sortes de fruits, les fruits en général, *بوه بواهن* *būah-buāh-an*. — vert, non mûr, *بوه مته* *būah mentah*. — demi-mûr, *بوه* *būah margkal*. — mûr, *بوه* *būah yang māsak*. — blet, *ياغ ماسک* *būah yang māsak*. — frais, *بوه رانم* *būah rānum*. — sec, *بوه کرغ* *būah bahāru*. — sauvage, *بوه هوتن* *būah krīng*. — empoisonné, *بوه* *būah hūtan*. — à noyau, *بواهن راجن* *būah rāxun*. — *بواهن* *būah yang bijī-ña krās*. Un plat de fruits, *فیرغ بوه* *pīring būah*. Le marché aux fruits, *فاسر بوه بواهن* *pāsar būah-buāh-an*. Arbre à fruits, *فوهن ياغ بر بوه* *pōhon yang ber-būah*. Un bon

arbre produit de bons fruits, *فوهن* *kāyo yang bāik mēbrī bōh yang bāik* *جړه* *pōhon kāyu yang bāik mem-brī būah yang bāik jūga*. Le — de la vigne, vin, *اير اغکور* *āyer arggūr*.

FRUITS, tout ce que la terre produit pour la nourriture des hommes et des animaux, *سکل تمه تموهن ياغ* *sekala tumbuh-tumbūh-an yang di-mākan segala mānūsia dān segala binātang*.

FRUIT, enfant, progéniture, *بوه* *būah prūt*, *فراناکن* *per-anāk-an*. Béni est le — de vos entrailles, *مبارکله بوه فرتم* *mubāarak-lah būah prūt-mu*.

FRUIT, produit d'une terre, حاصل *hāsil*, *تانه* *tānah*.

FRUIT, profit, utilité, *لاب* *lāba*, *اتغ* *untung*, *گون* *gūna*. Beaucoup de peine et peu de —, *بایق سوسه دان* *bāñak sūsah dān sadikit lāba*. Sans aucun —, *دغن تیاد* *dengan tiāda gunā-ña*.

FRUIT, résultat, *ياغ داتغ درفد* *yang dātang deri-pada*, *تروتن* *turūt-an*. Le regret est le — du péché, *سسل ایت درفد دوس* *sesul itu deri-pada dōsa*.

Les fruits du Saint-Esprit sont, *بواهن روه ایت اد* *būah rūhītu ada*. La charité, *فغسپن* *pengasih-an*. La joie, *کسکاء* *ka-sukā-an*. La paix, *دای*

dāmey. La patience, صبر *ṣabar*.
La douceur, کمرهن *ka-murāh-an*.
La bonté, کیکن *ka-baik-an*. La
longanimité, کفنجاشن هاتی *ka-pan-
jāng-an hāti*. La mansuétude, کجناکن
ka-jināk-an. La foi, فرچیان *per-
xayā-an*. La modération, کچرماتن
ka-xeremāt-an. La continence,
کسدرنان *ka-sedranā-an*. La chas-
teté, کسچین هاتی *ka-suxī-an hāti*.

FRUITIER, s. m., lieu où l'on con-
serve le fruit, تفت سمئن بود بواهن
tampat simpan būah-buāh-an.

FRUITIER, ÈRE, s., qui vend des
fruits, اورغ جول بود بواهن *orang
jual būah-buāh-an*.

FRUITIER, ÈRE, adj., یغ مبری بود
yang mem-brī būah, یغ بر بود *yang
ber-būah*. Arbre — , فوهن بود
pōhon būah, فوهن یغ بر بود *pōhon
yang ber-būah*. Jardin — (verger),
کبن فوهن بود بواهن *kebōn pōhon
būah-buāh-an*.

FRUSTREUR, v. a., مچگون *mergixū-
kan*, میالهن *meñia-ñiā-kan*, منیدان
meniadā-kan. — ses créanciers, مچگون
برفوتشن *mergixū-kan ber-pi-
hūtañ-ña*. — quelqu'un du fruit
de son travail, میپاکن فکرچان
اورغ *meñia-ñiā-kan pe-karjā-an
orang*.

FUCUS, s. m., plante marine,
اگئک *iga-iga*, رمفت لوت *rumpūt
lāt*.

FUGACE, adj., qui dure peu, یغ
تیاد تئکل *yang lālu lekās*, یغ فنا
tiāda tinggal lāma, یغ فنا *yang
fenā*.

FUGITIF, IVE, adj., qui est en
fuite, یغ لاری *pe-lāri*, یغ لاری
lāri. Esclave — , سهای لاری
sahāya pe-lāri.

FUGITIF, transfuge, یغ یلت کفد
yang bēlut ka-pada mūsuh.

FUGITIF, passager, peu durable,
یغ لنپف *yang lālu lekās*, یغ لنپف
yang lenñap, فنا *fenā*. Une ombre
fugitive, بایغ یغ لنپف *bāyang yang
lenñap*. Les richesses fugitives,
ککایان یغ فنا *ka-kayā-an yang
fenā*.

FUIR, v. n., se sauver, لاری *lāri*,
برلاری *ber-lāri*. L'ennemi fuyait,
موسه ایت فون لریله *mūsuh itu pūn
larī-lah*. Fuyez en Egypte, لریله
کمر *larī-lah ka-mešir*. — sur
les montagnes, برلاری کفد گونخ ۲
ber-lāri ka-pada gūnūg-gūnūg.
— en désordre, لاری لتغ فوکخ *lāri
līntang pūkang*.

FUIR, échapper, لوشت *lūput*. Seul
لوشتله ساج فاتق این سورخ *j'ai pu —,
lūput-lah sāja pāteḡ ini sa-ōrang*.
Vous qui avez fui le glaive, هی کامو

یغ سده لو فت فدغ *hey kāmū yang sudah lūput pedang.*

FUIR, passer, بر سلالو *lālu*, مللوی *me-lalū-i*.
ber-sa-lālu.

L'hiver a fui, موسم دیغن سده لالو *mūsīm dīgin sudah lālu*. Le temps fuit vite, وقت ایت لالو لکس *waktu itu lālu lekās*. On ne peut — sa destinée, اورغ تیاد دافت مللوی اجلو *orang tiada dapat me-lalū-i ajal-ña*.

FUIR, éviter, s'éloigner de, فالغ *qāligh*, منجاوهکن *men-jāuh-kan*, لاری *lāri* درفد *deri-pada*. — la présence d'une personne, فالغ درفد موک *mōk*, فالغ درفد سورغ *pālīng deri-pada mūka sa-orang*. — un pestiféré, منجاوهکن *men-jāuh-kan*, لاری درفد اورغ یغ سده کن سمر *men-jāuh-kan deri-ña deri-pada orang yang sudah kena sampar*. — le danger, لاری درفد بهای *lāri deri-pada bahāya*.

FUIR, suinter, تیرس *tīris*, بوجر *bōxor*. Le vin fuit, اغکور ایت تیرس *anggūr itu tīris*. Ce tonneau fuit, تونغ ایت بوجر *tōng itu bōxor*.

FUI TE, s. f., action de fuir, فلرین *flarīn*, حال لاری *hāl lāri*. — précipitée et en désordre, فلرین *flarīn*, لانتغ فوکغ *pe-larī-an lintang pūkang*. Mettre en —, ملرین *me-larī-kan*. Deux hommes ont mis dix mille

دواورغ سده لرین, hommes en —, دواورغ سلقس اورغ *dūa orang sudah larī-kan sa-laksa orang*. Mis en —, یغ کلرین *yang ka-larī-an*. Prendre la —, لاری مباو درین *lāri membawa dirī-ña*.

FUI TE, action d'éviter, حال *hāl*, منجاوهکن درین *men-jāuh-kan deri-ña*. La — du danger, حال *hāl*, منجاوهکن درین درفد بهای *men-jāuh-kan deri-ña deri-pada bahāya*.

FUI TE, échappement d'un liquide, فرتیرس *per-tīrīs-an*.

FULMINER, v. n., éclater avec bruit, برکلت *ber-kilat*, مبله *mem-belāh*, ملتس *me-letūs*. Le Dieu fulminant, دیوهلنتر *dēwa hali-lintar*.

FULMINER, invectiver contre, منجلا *men-xelā*, مشجوت *merg-hūjat*.

FULMINER, publier une bulle d'excommunication, مغان فرمان فمچیلن *mengatā-kan firmān penguṣīl-an*.

FUMAGE, s. m., action d'exposer à la fumée, حال مپالی *hāl meñāley*, حال مغسافی *hāl merg-asāp-i*.

FUMAGE des terres, مبوبه *mēbōbe*, حال *hāl*, مبوبه *mem-būbuh* باج *bāja*.

FUMANT, E, adj., یغ براسف *yang ber-āsap*.

FUMÉ, E, part. pas. du v. fumer, سالی *sālī*, qui a été exposé à la fumée,

sāley, ترسالی *ter-sāley*, داسافی *di-asāp-i*. Jambon — (boucané), فاه
ترسالی *pāho bābi ter-sāley*.
Verre — (noirci à la fumée), کاج
بیغ داسافی *kāxa yang di-asāp-i*.

FUMÉ, en parlant d'un champ,
فادغ بیغ بر باج *pādag yang ber-bāja*.

FUMÉE, s. f., vapeur qui s'exhale
d'un corps qui brûle, اسف *āsap*.
— noire, اسف هیم *āsap hitam*.
— puante, اسف بیغ بوسق *āsap yang būsuk*. — de tabac, اسف تمباکو
āsap tembāko. — du canon, اسف
مریم *āsap marīam*. Sentir la —,
avoir un goût de —, بر باواسف
ber-bāu āsap. Cette viande sent
la —, داگخ ایت بر باواسف *dāgīng*
itu ber-bāu āsap. S'exhaler en —,
منجادی اسف *men-jādi āsap*. La
maison fut remplie de —, رومه فون,
اسف دثفیله دغن اسف *rūmah pūn di-*
penuh-i-lah degan āsap. — de
l'encens, اسف دوف *ūkup*, اسف دوا
āsap dūpa.

Du noir de FUMÉE, ارغ فار *arang*
pāra, (pour noircir les dents) باج
bāja.

FUMÉE, vapeur, exhalaison, اوف
āwap. — qui sort d'une marmite,
اوف بیغ کلور درفد فریق *āwap yang*
ka-lūar deri-pada priuk. — qui
s'élève de la pièce d'eau, اوف بیغ
اوف بیغ نایق درفد کولم *āwap yang nāik deri-*

pada kūlam. — de la transpira-
tion, اوف فله *āwap peluh*.

Loc. La gloire est une —,
گه ایت سی ۲ *gāh itu sia-sīa*
adā-ña. Il n'y a pas de — sans
feu, تیاد خبر بیغ دست سکالی *tiāda*
habar yang dusta sa-kālī. Se
repaitre de —, منجہاری حرمة *men-*
xahāri hormat, گه بیغ سی ۲
men-xahāri gāh yang sia-sīa.

FUMER, v. n., jeter de la fumée,
براسف *ber-āsap*. Un volcan qui
fume, گونخ ائی بیغ براسف *gūnūng āpī*
yang ber-āsap. Et le mont Sinaï
fumait, دان بوکت سینی ایت براسفله
dān būkit sināi itu ber-āsap-lah.

FUMER, produire de la vapeur,
براوف *ber-āwap*. Un fumier qui
fume, تندس بیغ براوف *tendas yang*
ber-āwap.

FUMER, v. a., exposer à la fumée,
مغسافی *meñāley*, مپالی
meng-asāp-i. — de la viande,
مپالی داگخ *meñāley dāgīng*. — du
fil d'argent (pour lui donner la
couleur de l'or), مغسافی کاونت فیرق
meng-asāp-i kāwat pērak.

FUMER, prendre en fumée, مغساف
meng-āsap, مغسیف *meng-hīsap*,
مینم *mīnum*, میسا *mīsā*. — du
tabac, مغسیف تمباکو *meng-hīsap*
tembāko. — un cigare, مینم جر تو
mīnum xerūtu, مینم روکت *mīnum*
rōkok. — l'opium, مغسیف اثیون

meng-hisap apiūn, میسا مات *mīsā mādat*.

FUMER, amender une terre, ممبوه *mem-būbuh* باج *bāja*. — un champ, ممبوه باج *mem-būbuh bāja* pada *suātu pādang*.

FUMET, s. m., odeur, باو *bāu*. — des viandes, باو داگغ *bāu dā-gīg*. — du vin, باو ایر اغگور *bāu āyer arggūr*.

FUMEUR, s. m., de tabac, اورغ *ōrang* مغیشت *meng-hisap* *tembāko*, فغودت *perg-ūdut*. — d'opium, میسا مات اورغ *ōrang mīsā mādat*, فمادت *pe-mādat*.

FUMIER, s. m., باج *bāja*, تندس *tendas*. — d'étable, تاهی جاوی *tāhi jāwi*. — des rues (ordures), سمغه *sampah*. Engrais en général, تبونن باج *bāja*. Tas de —, *tambūn-an bāja*. Fosse au —, تفت سمغن *serlong bāja*, سرلغ باج *tampat simpan bāja*.

Loc. Etre comme Job sur son —, جادی فاف دان برچلاک *jādi pāpa dān ber-xelāka*. Ce n'est que du —, ایت تیاد اکن داندھکن *itu tiāda ākan di-indah-kan*.

FUMIGATION, s. f., فغسافن *perg-asāp-an*.

FUNAMBULE, s., danseur de corde, اورغ مناری داتس تالی *ōrang menārī di-ātas tāli*.

FUNÈBRE, adj., یغ فرتنامن میت فون *yang per-tanām-an mayet pūña*, جنازة *rātap*. Pompes funèbres, *jināzet*. Cortège —, فغریغن میت *perg-irīng-an mayet*. Chant —, بوترا تاف *bīji rātap*, ندبه *būtir rātap*. Oraison —, کریت میت *ka-rēta mayet*, (pour un prince) *per-arāk-an mayet*.

FUNÉRAILLES, s. f. pl., فرتنامن میت *per-tanām-an mayet*, کتنامن میت *ka-tanām-an mayet*, جنازة *jināzet*. —, convoi, فغریغن میت *perg-irīng-an mayet*, (d'un prince) *perg-arāk-an mayet*. Le jour des —, هاری کتنامن *hārī ka-tanām-an*. Assister aux —, مغیرغ جنازة *meng-irīng jināzet*. Règlement du tarif des —, سورت *sūrat* فرته فراتورن بلنج منامکن میت *parentah per-atūr-an belanja menānam-kan mayet*.

FUNÉRAIRE, adj., یغ فرتنامن میت فون *yang per-tanām-an mayet pūña*. Frais funéraires, بلنج منامکن *belanja menānam-kan mayet*. Service —, سمبیغ کارن اورغ ماتی *sembahyang kārna ōrang mātī*. Drap —, کفن *kefan*. Torchès funéraires, سوله فغیرغ میت *sūluh perg-irīng mayet*. Bûcher —, تبونن

اثی ممباکر میت *tambūn-an āpi mem-bākar mayet*.

FUNESTE, adj., چلاک *xelāka*, مالغ *mālang*, بنچان *benxāna*, جاهت *jāhat*, چیکل *amat sūkar*, خبر چلاک *xikil*. Une nouvelle —, *kabar xelāka*. Rencontre —, *per-temū-an mālang*. Moment —, *waktu benxāna*. Résolution —, *nīyet yang jāhat*. Signal —, *sembūyan ka-sukār-an*.

FUNESTE, nuisible, یغ ممبری مضرة *yang mem-brī medlerat*, یغ ممبساکن *yang mem-binasā-kan*. Cette guerre a été — au pays, *makaprang itusudah mem-brī medlerat pada nagri*.

FURET, s. m., fig., homme curieux qui s'enquiert de tout, اورغ *orang yang mem-reksa samuā-ña*, یغ ممرقس سمان *orang yang meñilidik*.

FURETER, v. n., chercher partout, منچهاری *men-xahāri*. Il furette de tous côtés, *ia meñidik pada samuā tampat*. Il a fureté tout ce bois, *pada sa-genāp hūtan itu di-silidik-ña-lah*.

FUREUR, s. f., colère violente, کمرهن *gerām*, مرک *murka*,

ka-marāh-an. La — de l'homme, *gerām laki-laki*. Un homme en —, *sa-ōrang gerām*. La — et la colère du Dieu tout-puissant, *murka dān ka-gusār-an allah yang mahā kuāsa*.

FUREUR, état farouche, ثری گالتی *prī gālak*, ثری گارغ *prī gārang*. Un tigre en —, *harī-maw gālak*. Entrer en —, *men-jādi gārang*. Mer en —, *laut ber-xābul*.

La FUREUR des passions, کسغاتن *ka-sangāt-an havā nefsū*.

FUREUR de l'amok, ثری فغامق *prī peng-āmok*. Entrer en —, *ber-āmok*. Attaquer avec —, *merg-āmok*. Etre attaqué avec —, *di-āmok*. S'attaquer réciproquement avec —, *ber-āmok-amōk-an*.

FURIBOND, E, adj., یغ لکس ماره *yang lekās mārāh*, فماره *pe-mārāh*. Des yeux furibonds, *mata yang te-perlång deri-pada mārāh*. Un visage —, *mōka padem deri-pada murka*.

FURIE, s. f., ککراغن *ka-garāng-an*, ثری بوس *prī gālak*, ثری بوس *prī būwas*.

La FURIE des flots, *xabul-an ombak*.

Fig. —, femme méchante, اورغ *orang per-ampūan yang jāhat sa-kāli*.

FURIEUSEMENT, adv., avec fureur, دغن کالتی *dengan mārāh*, دغن ماره *dengan gālāk*.

FURIEUSEMENT, extrêmement, ساغت *sāngat*, ترللو باقی *ter-lālu bāñak*, باقی سکالی *bāñak sa-kāli*. Il est — grand, ای ترللو بسر *ia ter-lālu besār*. Il est — bête, ای *ia bōdoh sa-kāli* بوده سکالی.

FURIEUX, EUSE, adj., en colère, گرم *gerām*, مرک *murka*, ماره *mārāh*. Un homme —, اورغ گرم *orang gerām*. Il est —, ای مرک *ia murka*.

FURIEUX, farouche, sauvage, کالتی *gālāk*, گارغ *būwas*, بوس *gārang*. Un lion —, سیخ کالتی *sīngā gālāk*. Un animal —, بناتخ یغ بوس *binātang yang būwas*. Un éléphant —, مت *gājah meta*.

FURIEUX, impétueux, violent, امت *āmat*, ساغت *sāngat*, کرس *krās*. Une faim furieuse, لاثریغ امت ساغت *lāpar yang āmat sāngat*. Des passions furieuses, هوا نفسو یغ ساغت *hawā nefsū yang sāngat*. Tempête furieuse, اغن ریت یغ کرس *āngin rībut yang krās*.

FURONCLE, s. m., یسل *bīsul*, ثورو *pūru*, باتو *bātu*.

FURTIF, IVE, adj., یغ تراندث *yang ter-endap-endap*, یغ دغن دیم *yang dengan dīam-dīam*. Son entrée fut furtive, ماسقن دغن دیم *māsuk-ña dengan dīam-dīam*.

FURTIVEMENT, adv., منچرچوری *men-xuri-xūri*, مالخ *mālīng-mālīng*, تراندث *ter-endap-endap*. Il partit —, ای سده ثرکی منچرچوری *ia sudah pergi men-xuri-xūri*.

FUSEAU, s. m., کیسی *rāhat*, کسلی *kīsī*. Tourner le —, فوسغ راهت *pūsīng rāhat*.

Loc. Il a des jambes de —, بتسن باقی کورس *betīs-ña bāñak kūrus*. Ces colonnes ne sont que des fuseaux, تیغ ایت رمثغ سکالی *tīang itu rampīng sa-kāli*.

FUSÉE, s. f., la quantité de fil qui est autour du fuseau, ایسی راهت *isi rāhat*. Une —, سیسی راهت *sa-isi rāhat*. Dévider une —, ملیکس سیسی راهت *me-likas sa-isi rāhat*.

FUSÉE, pièce de feu d'artifice, مرچن *merxun*, چراوت *xerāwat*. — volante, دین *dīan*.

FUSIBLE, adj., qui peut se fondre, یغ دافت دهنچرکن *yang dāpat dihanxur-kan*, یغ دافت لبر *yang dāpat lebūr*. Le plomb est très —, تیمه هیم لکس لبر *timah hitam lekās lebūr*.

FUSIL, s. m., briquet, بسی آتی *besi āpi*. Pierre à —, باتو آتی *bātu āpi*. Battre le —, فوکل باتو آتی *pūkul bātu āpi*.

FUSIL, arme à feu, سناخ *senā-pang*, بدل *bedil*. Le canon d'un —, لارس بدل *lāras bedil*. La crosse d'un —, سیکو بدل *siku bedil*. La culasse d'un —, ایکر بدل *ikor bedil*. Le chien d'un —, قتیکن بدل *petik-an bedil*. — à deux coups, سناخ کمبر *senāpang kamber*. Tirer avec un —, مبنق *mem-bedil*, مبنق *menembak*, پاسخ بدل *pāsang bedil*. Se tirer réciproquement des coups de —, بر بدل بدیلن *ber-bedil-bedil-an*.

FUSILLER, v. a., tuer à coups de fusil, مبنق سمفی ماتی *menembak sampey mātī*, ممتیکن دغن تمق *mematī-kan dengan tembak*. Condamné à être fusillé, یغ دحکمکن *yang di-hukum-kan akan mātī di-tembak*.

FUSION, s. f., liquéfaction, لبورن *lebūr-an*, فری هنجر *prī hanxur*. Qui est en —, یغ کلبورن *yang ka-lebūr-an*, یغ ترهنجر *yang ter-hanxur*. Mettre en —, ملبرکن *me-lebūr-kan*, مهنجرکن *merg-hanxur-kan*.

FUSTIGATION, s. f., حال مپسه *hāl meñesàh*.

FUSTIGER, v. a., مپسه *meñesàh*, ممالو دغن تشکت *memālu dengan tungkat*, مموکل دغن روتن *memūkul dengan rōtan*.

FÛT, s. m., باتخ *bātang*. Le — d'une colonne, باتخ تیخ *bātang tiang*. Le — d'un fusil, کایو بدل *kāyu bedil*.

FÛT, futaille, تخ *tòng*. Du vin en —, ایر اغکور دالم تخ *āyer anggūr dālam tòng*. Vendre — et jus, جول تخ دغن اسین *jūal tòng dengan isi-ña*.

FUTAIE, s. f., فوکت یغ بر باتخ تشکی *pōkok yang ber-bātang tinggi*, فوهن *pōhon tinggi bātang-ña*.

FUTÉ, E, adj., fin, rusé, چردق *xerdik*, بردای *ber-dāya*. Un homme très —, سورخ یغ چردق سکالی *sa-ōrang yang xerdik sa-kālī*.

FUTILE, adj., چومه *sia-sia*, یغ تیاد برکون *yang tiāda ber-gūna*, یغ ریغن *yang ringan*. Des paroles futiles, فرکتان یغ سی *per-katā-an yang sia-sia*.

FUTILITÉ, s. f., کسی سیان *ka-sia-siā-an*.

FUTILITÉ, bagatelle, بارخ یغ سی *bārang yang sia-sia*, یغ تیاد برکون *bārang yang tiāda ber-gūna*.

FUTUR, E, adj., qui est à venir, یغ داتخ *yang akan datang*, یغ اکن

يغ کدیڻ *yang ākan jādi*, جادی *yang kamudī-an*. Le temps —, وقت يغ اکن داتڻ *waktu yang ākan datang*. Les choses futures, بارڻ *bārang yang ākan jādi*. La vie future, آخره *akīrat*.

Le FUTUR, celui qui va se marier, تناڻ *tunāng-an*.

FUYARD, E, adj., يغ لاری *yang lāri*, فلاری *pe-lāri*.

LES FUYARDS, les gens de guerre qui s'enfuient, چابر اورڻ *orang xābar*.

ANIMAUX FUYARDS, لير بناڻڻ *binātang liar*, بناڻڻ هوتن *binātang hūtan*.

Pigeon —, مرڦاڻي هوتن *merapāti hūtan*.

G

G, s. m., جي *je*, septième lettre de l'alphabet, حرف يغ کتوڻه در *huruf yang ka-tūjuh deri alif-bā-tā*; devant a, o, u a le son dur, دھداڻن *u, o, a* بين بوي کا *di-hadāp-an a, o, u buñi-ña būñi gā*; devant e, i, a le son de j, دھداڻن *i, e* بين دکت بوي جا *di-hadāp-an e, i buñi-ña dekāt būñi jā*; avec n a le son de ñ, دڻن *dergan huruf nā buñi-ña būñi nā*.

G majuscule, جي بسر *je besār*;

G minuscule, جي کچل *je kexīl*.

GABARE, s. f., bateau de transport, لنڃڻ *lanxang*, تباڻڻ *tambāng-an*.

GABELEB, v. a., faire sécher le sel, مڱرڻڱن ڳارم دالم جلاڻڻ *mergrīng-kan gāram dālam jelāpang*.

GABELLE, s. f., impôt sur le sel, ڇوکی *xūkey*, بي ڳارم *bēya gāram*. Frauder la —, ملريڪن بي ڳارم *me-larī-kan bēya gāram*.

GABION, s. m., sorte de panier, سڃنس باڪل *sa-jenīs bākul*. — servant aux retranchements, باڪل باريسی تانه يغ باڪل کوبو *bākul ber-isi tānah yang bākul kūbu*.

GABRIEL, n. pr., جبرائيل *jebrāīl*.

GÂCHER, v. a., détremper, مڱاڇڻ *mergāxuk*, دان ڦاسر *men-xampur kāpur dān pāsir dengan āyer*.

GÂCHER, mal exécuter un travail, مڱرجاڪن ڦڪرجاڪن دڻن ڪورڻ ڦاتڻ *mergarjā-kan pe-karjā-an dengan kūrang pātut*.

GÂCHIS, s. m., saleté, boue, لڦر *lumpur*, سڱهه *sampah*.

GÂCHIS, au fig., manque d'ordre, بارغ اتورغ *kūrang atūr-an*, بارغ یغ *bārang yang ter-xam-pur bāur*.

GAFFE, s. f., perche avec un croc, گاله *gālah*, فغایت فراهر *pergāit prāhu*. Se servir d'une —, faire avancer un bateau avec une —, بر گاله *ber-gālah*.

GAGE, s. m., objet placé en nantissement, گادی *gādey*, سندار *san-dāra*. Mettre en —, مڭادی *merg-gādey*, مڭندار *meñandāra*. Retirer un —, منبس گادی *menebūs gādey*. Restituer un —, مڭبلیکن گادی *mergombali-kan gādey*. La chose mise en —, سنداران *sandarā-an*. Il a mis ses diamants en —, دگادیکنپاله انتن *di-gādey-kan-ñā-lah intan-ña*.

GAGE, preuve, marque, تندا *tanda*, علامه *alāmat*. — d'une siucère amitié, تندا توله اخلاص *tanda tūlus iklāṣ*.

GAGES, pl., salaire, گاجی *gāji*, اوڤه *upah*. Gages d'un domestique, گاجی سورغ همب *gāji sa - ōrang hamba*. Gens à gages, ماکن گاجی *ōrang mākan gāji*. Payer les gages, ممباير گاجی *mem-bāyar gāji*. Quels sont ses gages? براف گچین *brāpa gāji-ña*.

GAGER, v. a., parier, مناره *menā-ruh*. Je gage vingt piastres, همب

مناره دو فوله رڭکت *hamba menāruh dūa pūloh ringgit*.

GAGER, donner un salaire, ممبری *mem-brī gāji*. Il gage fortement ses domestiques, ای ممبری *ia mem-brī gāji bāñak ākan sahayā-ña*.

GAGEUR, EUSE, s., مناره *ōrang menāruh*.

GAGEURE, s. f., 1°, action de gager, مناره حال *hāl menāruh*. 2°, la chose gagée, قناره *pe - tārūh*. La — est de dix piastres, وڭ یغ دتاره *wang yang di-tārūh* ایت سڭوله رڭکت *itu sa-pūloh ringgit*.

GAGNABLE, adj., یغ دافت داله *yang dāpat di-ālah*.

GAGNE-DENIER, s. m., porte-faix, اورغ کولی *ōrang kūli*, اورغ ڭیکل *ōrang pīkul*.

GAGNE-PAIN, s. m., métier, emploi, قرجباتن *per-jabāt-an*, تکاڭن *tukāng-an*.

GAGNE-PETIT, s. m., remouleur, قندی *tukang perg-āsah*, قنڭاسه *pandey merg-āsah pīsaw dān guntīng*.

GAGNER, v. a., faire du profit, براوله *men-dāpat lāba*, مندافت لاب *ber - ūleh untung*, برانتڭ *ber-untung*. En faisant ce commerce il a gagné trois mille piastres, سرت *berniṅkan* برنیکن ایت ای سده دافت لاب *serta berniagā-kan* تیلک ریور رڭکت

berniagā-an itu ia sudah dapat laba tiga ribu ringgit. — beaucoup, *ber-ūleh bāñak untung.*

GAGNER, obtenir, *men-dapat*, *ber-ūleh.* — par son travail, *men-dapat dengan karjā-ña.* Elle gagne sa vie à filer, *ai dāṭ rezekī-ña serta meny-anteh.* Il y gagne des grandeurs et des richesses, *ai ber-ūleh di-sāna ka-besār-an dān ka-kayā-an.* — le prix, *ber-ūleh hisnat.*

GAGNER, vaincre, *menang*, *menūras*, *meny-gālib.* L'ennemi a gagné la bataille, *mosé mūsuh itu sudah menang.* — au jeu, *menang*, *me-mujūr-i.*

GAGNER, se propager, *berjangkit.* Le feu gagne, *ai berjangkit.* *api itu berjangkit.*

GAGNER, prospérer, augmenter, *ber-tambah-tambah.* Il gagne tous les jours, *ai sēr hari ber-tambah-tambah ia sa-hari-hari.*

Loc. Il dépense plus qu'il ne gagne, *mk blñjan lēh derī-pada upah-ña.* Il a gagné une maladie,

ai sude kn sakt mālam itu dātang lekūs. Il gagne tous les cœurs, *mk ai maka ia meny-ambil hati segala orang.* — le devant, *men-dahulū-i.* — le large, — les champs, *lari.* — le village avant la nuit, *ai dātang ka-dusun itu hari belum malam.* — quelqu'un par argent, *mem-brī sūwap,* *merg-amās-i orang.*

GAÏ, E, adj., joyeux, *suka*, *suka-xita*, *termāsa*, *senang hati*, *gamār.* Cet homme est extrêmement —, *orang itu ter-lalu suka hati-ña.*

GAÏ, qui réjouit, clair. Une maison gaie, *rumah yang enak pada orang tinggal dalam-ña.* Un temps —, *māsa xūāxa.*

GAÏLLARD, E, adj., joyeux, *suka*, *termāsa*, *suka hati.*

GAÏLLARD, actif, éveillé, *cepat*, *pantas*.

GAÏLLARD, hardi, *berani.* C'est un —, *ia sa-orang berani.*

GAÏLLARD, s. m., t. de mar. — *halūwan*, *tekt*.

tingkat دهلون کفل *tingkat di-halūwan kapāl*. — d'arrière, تڭکت بلاکڭ *tingkat blākang*, تڭکت بریتن کفل *tingkat burīt-an kapāl*.

GAILLARDEMENT, adv., joyeusement, دڭن سوك هتين *dergan sūka hatī-ña*, دڭن سڭت *dergan suka-xita*.

GAILLARDEMENT, hardiment, دڭن برين *dergan beranī-ña*.

GAÏMENT, adv., دڭن سوك *dergan sūka*, دڭن گرن *dergan gamār-ña*.

Allons-y —, هندقله کامی فرڭی دڭن *hendak-lah kāmī pergi dergan sūka*.

GAIN, s. m., profit, لاب *lāba*, انتڭ *untung*. L'espérance du —, هارڭ *hārap* akan *dāpat lāba*. Un petit —, لاب یڭ سدیکت *lāba yang sa-dikit*. Un — considérable, لاب یڭ بائق *lāba yang bāñak*. — permis, لاب یڭ فانت *lāba yang pātut*. — illicite, لاب یڭ حرام *lāba yang harām*.

GAIN, heureux succès d'une bataille, کمنان *ka-menāng-an*. —, heureux succès d'une entreprise, قندفاتن *per-ulēh-an*, قندفاتن *pen-dapāt-an*.

GAÏNE, s. f., étui, fourreau, سارڭ *sārung*, تڭت *tampat*. — d'un glaive, سارڭ فڭ *sārung pedang*. — de ciseaux, سارڭ کتڭ *sārung*

guntung. Qui a une —, qui est dans une —, برسارڭ *ber-sārung*.

GAÏNE de la feuille de l'aréquier, اوڭ *ūpik*. — du spadice de la fleur du cocotier, سلودڭ *selūdang*.

GAÏNIER, s. m., qui fait des gaines, توكڭ سارڭ *tūkang sārung*.

GAÏTÉ, s. f., belle humeur, کسکان *ka-sukā-an*, کڭمارن *ka-gamār-an*, مسرة *meserrat*. Montrer de la —, منڭچکن کسکان *menunjuk-kan ka-sukā-an-ña*.

GAÏTÉ, vivacité, کرمین *ka-ramēy-an*, کریان *ka-riyā-an*.

De GAÏTÉ de cœur, de propos délibéré, دڭن سڭجان *dergan sa-hajā-ña*. De — de cœur il contriste son frère, دڭن سڭجان مک *dergan sahajā-ña maka di-brī-ña sākīt hātī ka-pada sūdarā-ña*.

GALA, s. m., fête, cérémonie de cour, ترماس دالم استان *termāsa dālam astāna*. Un jour de —, هاری رای *hāri rāya*. Habit de —, فکاین یڭ انده ۲ *pakēy-an yang indah-indah*.

GALA, festin, فرجمون *per-jamū-an*. Donner un —, مڭوت سواتو *mem-buat suātu per-jamū-an*.

GALAMMENT, adv., avec civilité, دڭن سوفڭ *dergan*.

sūpan-ña, دغن لاکومانس *dengan laku mānis*.

GALANT, s. m., amant, ککاسه *ka-kāsih*, اورغ *اورغ* *pem-berāhi*, یغ تاهوچبو *orang pemīnang*, یغ ثرمفون *yang tahu xumbu akan perampūan*.

GALANT, E, adj., homme probe, honorable, اورغ تولس *orang tulus*, ملی *mulia*.

GALANT, aimable, civil, سوغن *sūpan*, تاهو عاده *tāhu ādat*.

GALANT, qui cherche à plaire aux dames, یغ سوک دکسبی اوله *yang sūka di-kāsih-i ūleh perampūan*. Femme galante, یغ ثرمفون *perampūan yang men-xahāri akan di-berahi-kan ūleh orang laki-laki*.

GALANTERIE, s. f., manière agréable, politesse, کلکون یغ مانس *ka-lakū-an yang mānis*, کلکون یغ *ka-lakū-an yang sūpan*.

GALANTÉRIE, intrigue amoureuse, فرکنداکن *hāl memīnang*, حال مینغ *per-kendāk-an*.

GALANTERIE, petit présent, هدیه *hadiyat*.

GALE, s. f., maladie de la peau, کودس *kūdis*, گاتل *gātal*. Grosse —, پورو چابک *pūru xābuk*. Prendre la —, کنا کودس *kena kūdis*.

Loc. prov. Méchant comme la —, جاهت سکالی *jāhat sa-kālī*.

GALÈRE, s. f., bâtiment à voiles et à rames, بهترا *bahatrā*, رمبای *rembāya*, فراهو دایغ دیوغن *prāhu dāyung-dayūng-an*, کورکور *kora-kōra*, گورف *gōrap*. — royale, لانچغ *lan-xang*.

GALÈRES, s. pl., سقس اورغ یغ *siksa orang yang di-hukum-kan akan ber-dāyung*.

Prov. C'est une vraie —, تمفت *tampat*, دمان اورغ دافت باقی سوسه *di-māna orang dāpat bāñak sūsah*.

GALERIE, s. f., longue pièce d'un bâtiment, برند *beranda*. Tout le long de la —, سغنجغ برند *sa-panjang beranda*.

GALERIE, dans une salle, سلاسر *selāsar*, تئگل *tinggil*.

GALERIE, portique, vestibule, رمبت *rambat*, سرمبی *surambi*.

GALERIE, passage, corridor, بلانتران *bel-antarā-an*.

GALERIE, allée souterraine dans une mine, دالم کلین *jālan dālam gali-an*.

GALERIE, collection, فرهمفونن *per-himpūn-an*. — de tableaux, فرهمفونن کمبرا *per-himpūn-an gambar-gambar*. — des hommes illustres, اورغ یغ *per-himpūn-an gambar* مشهور نامن.

gambar orang yang maṣhūr namā-ñā.

GALÉRIEN, s. et adj., اورغ یخ *ōrang yang di-hukum - kan ākan ber - dāyung*, بندون *bendūwan*.

GALET, s. m., caillou, باتو جاغت *bātu jāgat*, بانو کچل دتقی لاوت *bātu kexil di-tepī lāut*.

GALETAS, s. m., dernier étage, بیلک کچل یخ داتس سکالی *lōting*, *bilik kexil yang di-atas sa-kāli*.

GALETTE, s. f., gâteau plat, جرادق *jerādik nēpis*.

GALEUX, EUSE, adj., برکودس *ber-kūdis*, سروف کودس *sa-rūpa kūdis*.

Un enfant —, بودق یسخ برکودس *būdaḡ yang ber-kūdis*.

GALHAUBAN, s. m., t. de mar., تمبرغ *tambīrang*.

GALIMATIAS, s. m., discours confus, بچار کوس *bixāra kūsut*, چور *xūra yang tiāda artī-ñā*.

GALLE, s. f., noix de —, ماج کانی *māja kāni*, عفس *afṣ*.

GALOCHE, s. f., chaussure dont la semelle est de bois, سفاتو یخ تاقق *sapātu yang tāpaḡ-ñā kāyu*.

Fig. Menton de —, داگو تیرس *dāgu tīrus*.

GALON, s. m., ruban, رند *renda*.
— d'or, رندامس *renda amās*.
— de soie, رند سوتر *renda sūtra*.

— large, رند یخ لیر *renda yang lēbar*.

GALONNER, v. a., مشیاسی دغن رند *meng-huyās-i dergan renda*. Qui est galonné, برند *be-renda*.

GALOP, s. m., چشکلخ *xongklang*, فلرین *pe-larī-an*.

GALOPER, v. n., چشکلخ *xongklang*, لاری لکس *lārī lekās*. Faire —, ممچوکن *memaxū-kan*. Il fit — son cheval, دیچوکناله کدان *di-paxū-kan-ñā-lah kudā-ñā*.

GALOPIN, s. m., petit marmiton, بودق جورو دافر *būdaḡ jūru dāpur*.

GALOPIN, jeune espiègle, بودق لکلاکی یخ چردق *būdaḡ laki-lāki yang xerdik*.

GALOPIN, petit polisson, بودق جالغ *būdaḡ laki-lāki yang jālang*.

GAMBADE, s. f., saut, سوسخ *sūsang*, فلغاتن *pe-lumpāt-an*.

GAMBADER, v. n., faire des gambades, مپوسخ *meñūsang*, ملقت *me-lumpat*.

GAMBILLER, v. n., remuer sans cesse les jambes, بتس مشکویخ *2 meng-gōyang-gōyang betīs*.

GAMELLE, s. f., grande écuelle, فاسو مشکق بسر *marḡkoḡ besār*, پاسو *pāsu*.

GAMIN, INE, s., بودق *2 būdaḡ-būdaḡ*, جالغ بودق *būdaḡ jālang*, بودق گیان *būdaḡ gibāna*.

GAMME, s. f., table des notes de musique, *تڭڭ رَاڭم* *tangga rāgam*.

GANACHE, s. f., mâchoire inférieure du cheval, *کود قون راهڭ دباوه* *kūda pūña rāhang di-bāwah*.

Fig. qui a l'esprit lourd, *اورڭ* *ōrang* *کورڭ عقلی* *kūrang akal-ña*, *اورڭ بوده* *ōrang bōdoh*.

GANDARUSSA, s. m., plante, *گند روس* *ganda-rūsa*.

GANDASULI, s. m., plante, *گندسولی* *gandasūli*.

GANDOLA, s. m., plante, espèce de baselle, *گندول* *gundōla*.

GANGLION, s. m., سمفولن عصبه *simpul-an aṣabat*, *کنڭڭ عصبه* *kanxing aṣabat*.

GANGRENE, s. f., ثورو جاهت *pūru jāhat*.

GANGRENER (SE), v. pron., منجادی *men-jādi pūru jāhat*.

GANSE, s. f., مات تالی *māta tāli*. — de soie, *مات تالی درڭد سوتر* *māta tāli deri-pada sūtra*.

GANT, s. m., سارڭ تاڭن *sārung tāngan*. Une paire de gants, *سڦاسڭ سارڭ تاڭن* *sa-pāsang sārung tāngan*. Des gants de soie, *سارڭ تاڭن درڭد سوتر* *sārung tāngan deri-pada sūtra*. Porter des gants, *مماکی سارڭ تاڭن* *memākey sārung tāngan*.

Fig., souple comme un —, soumis, docile, *ڦاته* *pāteh*. Jeter le —, défier, *منڭتڭ* *menentang*.

GANTELET, s. m., sorte de gant revêtu de fer, *اورڭ ڦرڭ ڦون سارڭ* *ōrang prang pūña sārung tāngan yang ber-tāta-*
kan besi.

GANTER, v. a., mettre des gants, *مڭناکن سارڭ تاڭن* *mengenā - kan sārung tāngan*.

SE GANTER, v. pron., *مماکی سارڭ تاڭن* *memākey sārung tāngan*.

GANTIER, ÈRE, s., *توکڭ سارڭ تاڭن* *tūkang sārung tāngan*, *اورڭ جول* *ōrang jūal sārung tāngan*.

GARANCE, s. f., plante, *گلوم* *gelūma*. Etoffe teinte en —, *کاین* *kāin yang di-xelòp dengan gelūma*. Couleur —, *ورن میږه گلوم* *warna mērah gelūma*.

GARANT, E, s., caution, *ڦڭاڭو* *peng-aku*, *ڦڭاڭڭ* *penanggung*. Son —, *ڦڭاڭو* *peng-akū-ña*. Fournir un —, *مماو ڦڭاڭو* *mem-bāwa peng-aku*. Se rendre, —, *مڭاڭو* *meng-aku*.

GARANTIE, s. f., *اکوڭ* *akū-an*, *ڦڭاڭو* *peng-akū-an*, *تڭاڭو* *tanggūng-an*, *ڦڭاڭو* *penanggūng-an*.

GARANTIR, v. a., se porter caution, *مڭاڭو* *meng-aku*, *منڭاڭو* *menanggung*. — de l'or, *مڭاڭو امس* *meng-aku amàs*. — une dette, *مڭاڭو هوتڭ* *meng-aku hūtang*.

GARANTIR, assurer, برسقى *ber-saksi*, جادى سقى *jādi saksi*.
— la vérité de, اكن كينارن برسقى *ber-saksi ākan ka-benār-an*.

GARANTIR, mettre à l'abri, ملندغ *me-lindung*, منووغى *me-nawūng-i*.
— de la chaleur du soleil, منووغى *me-nawūng-i deri-pada pānas mata-hāri*.

SE GARANTIR, v. pron., برلندغكن *ber-lindung-kan diri-ña*.

GARCE, s. f., fille ou femme de mauvaise vie, سندل *sundal*, فرمغون *perampūan dōkāna*.

GARCETTE, s. f., t. de mar., tresse de cordes, تالى *āñam tāli*, قتانل *pintāl-an tāli*.

GARÇON, s. m., enfant mâle, اناق *anak laki-laki*, (style de cour) قترا *putrā*. Il a deux garçons, دو اناق لکلاکى *dūa anak laki-laki ada padā-ña*. Elle est accouchée d'un —, سده اى برانق *sudah ia ber-anak laki-laki*. Un petit — اناق لکلاکى يغ کچل *anak laki-laki yang kecil*.

GARÇON, celui qui n'est pas marié, بوج *būjang*, بوج لکلاکى *būjang laki-laki*. Un vieux —, بوج يغ ترا *būjang yang tuā*. Un —, un jeune homme, ترون *tarūna*, تيمبول *timbūl-an*.

GARÇON, un domestique, بودق *būdak*, هب لکلاکى *hamba laki-laki*.

GARÇON, compagnon, ouvrier, تمن *temàn*. — boulanger, تمن روتى *temàn tūkang rōti*.

GARÇONNIÈRE, s. f., fille qui fréquente les garçons, اناق دار يسخ *anak dāra yang ber-şohābat dengan būdak laki-laki*, اناق دار يسخ سوک برتمو دغن *anak dāra yang sūka ber-temū dengan laki-laki*.

GARDE, s. f., surveillance, کاول *kāwal*, تىگکو *tunggu*, تىگکو *tunggū-an*, تشهولو *jāga*. Chef de —, کاول *panghulu kāwal*. Corps de —, بيلق اورغ برجاك *jaga-jāga*, بيلق اورغ برجاك *bilik orang ber-jāga*. Relever la —, مېگنتيكن اورغ برکاول *meng-ganti-kan orang ber-kāwal*.

GARDE, protection, فلهران *peliharā-an*, فرلندوغن *per-lindung-an*, فرنووغن *per-nawūng-an*. Sous la — de Dieu, ددالم فلهران الله *di-dālam peliharā-an allah*. Confier à la — de quelqu'un, مېرهکن *meñerāh-kan*, منارهکن فداورغ *menāruh-kan pada orang*.

GARDE, attention, ايغت *ingat*. Prendre — à, ايغت اکن *ingat ākan*. Prenez bien —, ايغتله بايق ۲ *ingatlah baik-baik*. Qui ne prend pas —, کورغ ايغت *kurang ingat*, لالى *lāley*, الف *alpa*.

GARDE, observation, حال مشهتی *hāl merg-hintey*. Faites la —, هنتيله *hintey-lah*.

GARDE, conservation, حال میمن *hāl meñimpan*. La — des fruits, حال میمن بوه بواهن *hāl meñimpan būah-buāh-an*.

GARDE, escorte, پهریغن *perg-irīng-an*. La — royale, راج پهریغن *perg-irīng-an rāja*.

Fig. Monter une — à quelqu'un, le réprimander fortement, منستاکن اورغ دغن فرکتان یغ کرس *me-nistākan ōrang dergan per-katā-an yang krās*.

GARDE d'une épée, هولو قدغ *hūlu pedūg*.

GARDE, s. m., surveillant, اورغ اورغ برکاول *ōrang ber-jāga*, اورغ برکاول *ōrang ber-kāwal*, یغ برتغکو *yang ber-tungku*. — forestier, اورغ برکاک *ōrang ber-jāga ākan hūtan*. — champêtre, اورغ برکاک *ōrang ber-jāga ākan pādang-pādang*. — des sceaux, منتری یغ سمغن چف کرجان *mantri yang simpan xāp ka-rajā-an*. — du trésor royal بندهار *benda-hāra*. — du corps بدوند *biduwanda*. Chef des gardes du corps, فخرولو *panghūlu biduwanda*. Garde nationale, سلدادونگری *soldādo nagri*.

GARDE-CÔTE, s. m., bâtiment de guerre destiné à garder les côtes, پراهو جگجاک *prāhu jaga-jāga*.

GARDE-FEU, s. m., کسکس اثی *kisi-kisi āpi*.

GARDE-FOU, s. m., پماغن *pemāng-an*, (treillage) کسکس *kisi-kisi*.

GARDE-MANGER, s. m., تمغت سمغن *tampat simpan makān-an*.

GARDE-MEUBLE s. m., تمغت سمغن *tampat simpan serba rūmah*. — de la couronne, فرنبدهاران *per-bendaharā-an*.

GARDER, v. a., tenir, ممکخ *meme-gāng*. Gardez bien cela, فکغله ایت *pegāng-lah itu bāik-bāik*. — l'autorité, ممکخ فرتته *memegāng parentah*. — sa promesse, ممچیکن *meñampey-kan janji-ña*.

GARDER, mettre en réserve, conserver, میمن *meñimpan*, مناره *menāruh*. Vous avez gardé le bon vin jusqu'à présent, ائگو این سده *angkaw ini sudah simpan āyer anggūr yang bāik itu sampey sakārang*. Ses lèvres gardent la science, سمغن ایراگکور یغ بایق ایت سمفی سکارغ *bibir-bibir mūlut-ña simpan per-gatahū-an*. — dans son cœur, مناره ددالم *menāruh di-dālam hati-ña*.

GARDER, prendre soin, veiller à, منمچاک *men-jāga*, منمچاک *menung-gū-i*, مغاول *mengāwal*, علمهراکن

memeliharā-kan. — un enfant, منجگای اتق *men-jagā-i ānaḵ.*
— une maison, منگهوی رومه *men-nurgū-i rūmah.* — la ville, مغاول نگرى ایت *menḡāwal nagrī itu.*

GARDER les animaux, منگمبالان *menḡ-gombalā-kan.* — les moutons, منگمبالان دمب ۲ *menḡ-gombalā-kan domba-domba.*

GARDER, protéger, préserver, ملندخ *memeliharā-kan,* ملندخ *me-lindug,* منوخی *me-nawūḡ-i.*
— de tous dangers, درود *memeliharā-kan deri-pada segala mara-bahāya.*

GARDER, rester, demeurer, تنگل *tinggal.* — la chambre, دیلق تنگل *tinggal di-bilik.* — sa place, تنگل *tinggal di-tampat-ña.*

GARDER, observer, ملهران *memeliharā-kan,* ممگخ *memegāḡ.*
— les commandements de Dieu, ملهران سکل فیروهن الله *memeliharā-kan segala peñurūh-an allah.* — le jeûne, ممگخ ثواس *memegāḡ puāsa.* — le silence, بریم *ber-diam.*

SE GARDER, v. pron., se conserver, دسمغن *di-simpan.* Ces fruits peuvent se —, ایت دافت دسمغن *būah-būah itu dāpat di-simpan.*

SE GARDER, se préserver, ملهران *memeliharā-kan* درین *dirī-ña.*

Se garder des embûches du démon, ملهران درین درود وسواس شیطان *memeliharā-kandirī-ña deri-pada waswās šeitān.*

SE GARDER, s'abstenir, جاغن *jāḡan.* Se garder de faire le mal, *jāḡan ber-būat jāhat.* Gardez-vous de prononcer son nom, جاغلنه میت نام *jāḡan-lah meñebūt namā-ña.* Gardez-vous d'oublier, جاغن لوڤ *jāḡan lūpa.*

GARDE-ROBE, s. f., lieu où l'on conserve les hardes, تمغت سمن *tampat simpan pakēy-an.*

GARDE-ROBE, tous les habits, سکل فکاین *segala pakēy-an.*

GARDE-ROBE, lieux d'aisances, قضا *jamban.* Aller à la —, ممبرق *kedlā hājat,* حاجه *beraḵ.*

GARDEUR, EUSE, s., d'animaux, گمبال *gombāla.* — de cochons, گمبال *gombāla bābi.* — de vaches, گمبال لبو *gombāla lembu.*

GARDIEN, NE, تنگکو *penurḡu,* تنگاول *perḡāwal.* Le — de la porte, تنگکو قنتو *penurḡu pintu.* — des scellés, تنگکو چف *penurḡu xāp.* L'ange —, ملايکت تنگکو *malāikat penurḡu.*

GARDON, s. m., ايکن کلبق *ikan kalambak.*

Loc. Il est frais et vif comme un —, *ia xepàt dān q̄ntis dān pantas.*

GARE, s. f., abri pour les bateaux, *tampat per-lindūng-an*, تلّق *telūq*, قلبوهن *pe-labūh-an*.

GARE de chemin de fer, *tampat per-singāh-an pada jālan besi.*

GARE! prenez garde, *īngat-lah.* —, faites place, *لالوه* *lalū-lah*, اندرله *undur-lah.*

GARENNE, s. f., lieu peuplé de lapins, *tampat di-māna bāñak kelinxi dūduk.*

GAREB, v. a., un bateau, *ماسقکن* *me-māsukkan prāhu ka-pada tampat per-lindūng-an.*

SE GARER, v. pron., اندر *undur.* Se — d'un fou, *اندر درفد سؤرخ کيل* *undur deri-pada sa-ōrang gila.*

GARGARISER (SE), v, pron., برکمر *ber-kemūr.*

GARGARISME, s. m., médicament, *اوبت کمر* *obat kemūr.*

GARGARISME, action de se gargariser, *حال برکمر* *hāl ber-kemūr.*

GARGOTAGE, s. m., mets malpropre, *مکانن یغ کورخ سوچی* *makān-an yang kūrang sūxi.*

GARGOTE, s. f., رومه اورغ هین *rūmah orang hina dīna mākan.*

GARGOTER, v. n., manger malproprement, *ماکن دغن کوترن* *mākan dergan kōtor-ña.*

GARGOTIER, ÈRE, qui tient gargote, *اورغ فکغ رومه اورغ دین ماکن* *orang pegang rūmah orang dīna mākan.*

GARGOUILLE, s. f., *فنجورن* *panxūr-an*, سلورن *salūran.*

GARGOUILLEMENT, s. m., bruit de l'eau, *کلکتق* *būñi āyer*, بوي اير *gelegāk.*

GARGOUSSE, s. f., *بغکس اوبت* *burgkus obat bedil.*

GARNEMENT, s. m., *کیان* *gibāna*, ريسو *rīsaw.*

GARNI, E, part. pas. du v. garnir, couvert, *ترسالت* *sālut*, سالت *ter-sālut.*

GARNI, doublé, *برلاش* *ber-lāpis*, ترالس *ter-ālas.*

GARNI, orné, *برتاته* *ber-tātah*, هيس *hīyas.*

GARNI, pourvu, *ترلغکف* *ter-lang-kap.*

GARNIR, v. a., couvrir, *مناته* *menātah*, *مناتهکن* *menātah-kan*, *مپالت* *meñālut*. — d'or, *دغن مپالت* *meñālut dergan amās.*

GARNIR, doubler, *ملافسکن* *me-lāpis-kan*, *مغالسکن* *merg-ālas-kan.* — de soie, *ملافسکن دغن سوتر* *me-lāpis-kan dergan sūtra.* Elle garnit le dedans de la caisse d'étoffe blanche, *دالسکپاله ددالم وثی ایت دغن*

کاین قوته *di - ālas-kan-ñā - lah*
di - dālam peti itu dengan kاین
pūtih.

GARNIR, orner, مناتهن *menātah-*
kan, مغازي *merg-hiyās-i*, مغازي
mergārang. — de perles, مناتهن دغن
menātah-kan dengan mu-
tīāra.

GARNIR, pourvoir. ملغکف *me-*
langkap. — une maison de meubles,
 ملغکف رومه دغن سربان *me-langkap*
rūmah dengan serbā-ñā. — un
 tonneau de cercles de fer, ماسخ سمقي
memāsang simpey besī
pada tōng. — un habit de galon,
 مموبه زند د باجو *mem-būbuh renda*
pada bāju.

GARNISON, s. f., کاول نکري *kāwal*
nagrī, ايسي کوت *isi kōta*.

GARNITURE, s. f., couverture,
 سلوتن *salūt-an*.

GARNITURE, doublure, لقيسن
lapīs-an.

GARNITURE, ornement, فرهياسن
per-hiyās-an.

GARNITURE, assortiment complet,
 سلغکف *sa-langkap*.

GARBOT, s. m., کايورکغ *kāyu*
regang.

GARBOTTER, v. a., مغازت دغن
 کايورکغ *merg-āpit dengan kāyu*
regang.

GARBOTTER, lier, attacher forte-
 ment, مغيکت *merg-ikat*.

GASCON, s. m., fanfaron, اورغ
 اورغ برچوشر, *orang pengāxak,*
orang ber-xūpar.

GASCONNADE, s. f., fanfaronnade,
 کاجق *kāxak,* چوشر *xūpar.*

GASCONNER, v. n., مغاجق *merg-*
āxak, برچوشر *ber-xūpar.*

GASPILLAGE, s. m., حال ممبورسکن
hāl mem-bōros-kan, ممبورسن
pem-borōs-an.

GASPILLER, v. a., مروسقن
me-rūsak-kan. — du linge مروسقن
me-rūsak-kan kاین.

GASPILLER, dissiper, ممبورسکن
mem-bōros-kan, ممبوغ *mem-būang.*
 — son bien, ممبورسکن هرت *mem-*
bōros-kan harta, ممبوغ هرتان *mem-*
būang hartā-ñā. — l'argent, ماکن
 وغ *mākan wang.*

GASPILLEUR, EUSE, s., ممبورس
pem-bōros.

GASTER, s. m., le ventre, l'estomac,
 همتدل *hampedāl*, پرت *prūt*.

GASTRALGIE, s., f., ساکت همتدل
sakit hampedāl.

GASTRIQUE, adj., stomacal,
 همتدل پونا *hampedāl pūña.*

GASTRITE, s. f., ساکت باره د همتدل
sakit bārah pada hampedāl.

GASTRONOME, s., يغ بريندو ماکن
 سدف *yang be - rindu mākan*
sedup.

GASTRONOMIE, s. f., فطهون اکن, فطهون اکن *pergatahū-an ākan makān-an yang sedup.*

GÂTÉ, E, part. pas. du v. gâter, endommagé, روستق *rūsak*. Enfant —, انتق یخ جادی فرلنتی سبب اورغ توان *anak yang jādī perlan- tey sebab orang tuā - ŋa ter - lālu bāik.*

GÂTÉ, putride, بوسق *būsuk*. هنجیر *hanxur.*

GÂTÉ, rance, moisi, تغق *tergik*, منتیک تغق, باسی *bāsi*. Beurre —, ناسی باسی *mantēga tergik*. Riz —, ناسی باسی *nāsi bāsi.*

GÂTÉ, fétide, هاپر *hānir*. Poisson —, ایکن یخ هاپر *ikan yang hānir.*

GÂTEAU, s. m., espèce de pâtisserie, جرادق *jerādik*, جواده *juādah*, دودل *dōdol*. — cuit dans la poêle, دادار *dādar*, اثم *āpam*, بیکغ *bikang*, سراپی *surābi*. Des petits gâteaux, کوه *kūweh-kūweh.*

GÂTEAU de miel, سارغ مادو *sārang mādu.*

Loc. Partager le —, مہبکیکن لاب *mem-bahagi-kan lāba.*

GÂTE-BOIS, s. m., mauvais menuisier, توكغ کابو یخ کورغ قندی *tūkang kāyū yang kūrang pandey.*

GÂTE-MÉTIER, s. m., اورغ یخ جول *orang yang jūal di-*

bāwah harga, مروسقن *orang yang me-rūsak-kan harga pāsar.*

GÂTER, v. a., endommager, مروسقن *me-rūsak-kan*. L'eau de la mer a gâté tous ces effets, ایرلاوت سده مروسقن بارغ ۲ ایت سموان *āyer lāut sudah me - rūsak - kan bārang - bārang itu samuā - ŋa.* — un chemin, مروسقن جالان *me-rūsak-kan jālan.*

GÂTER, corrompre, مروسقن *me-rūsak-kan*. — le cœur, مروسقن هاتی *me-rūsak-kan hāti.*

GÂTER, salir, مغوترکن *mergōtor-kan.*

GÂTER par trop d'indulgence, جادی ترلالو باقی قد *jādī ter - lālu bāik pada*. Elle gâte son enfant, ای جادی ترلالو باقی قد انتق *ia jādī ter-lālu bāik pada anak-ŋa.*

SE GÂTER, v. pron., منجادی بوسق *men-jādī būsuk*. Cette viande s'est gâtée, داگخ ایت سده جادی بوسق *dāgīng itu sudah jādī būsuk.*

SE GÂTER, se dépraver, منجادی جاھت *men-jādī jāhat.*

GAUCHE, s. f., et adj., opposé à droit, کیری *kīri*, کیدل *kīdal*. La droite et la —, کانن دان کیری *kānan dān kīri*. S'asseoir à la —, دودق *dūdūq pada kīri*. Se diriger vers la —, برجالن ککیری *ber-jālan ka-kīri*. La main —, نساغن

سبله *tāngan kīri*. Le côté —, سبله
 تقي *sa-belāh kīri*. Rive —, تقي
 تقي سبله کیری *tepī kīri*, *sa-belāh kīri*. Aile — d'une armée,
 گادغ کیری درفد بال تتار *gāding kīri*
deri-pada bāla-tantāra. Frapper
 مموکل فد کیری کانن, —, مموکل
memūkul pada kīri kānan, مموکل
memūkul sāna sīni.

Loc. N'entendre ni à droite ni
 à —, تباد ماو دغر *tiāda māu*
dengar. Donner à —, مموکل ساله
mem-būat sālāh.

GAUCHE, maladroite, فغكه *pengkuh*,
 کورغ چغت *kūrang xepūt*. —, inin-
 telligent, بوده *bōdoh*, کورغ عقل
kūrang akal.

GAUCHEMENT, adv., avec mal-
 adresse, دغن فغكه *dengan pengkuh*,
 دغن کورغ چغت *dengan kūrang*
xepūt.

GAUCHER, ÈRE, adj., qui se sert
 ordinairement de la main gauche,
 کيدل *kīdal*. Un —, سؤرغ کيدل
sa-ōrang kīdal.

GAUCHERIE, s. f., maladresse,
 کاکوئن اورغ یغ کورغ چغت *ka-lakū-*
an ōrang yang kūrang xepūt.

GAUCHIE, v. n., se contourner,
 منجادی بشتو *men-jādi bengkok*.

GAUCHIR, ne pas aller droit, تباد
 برجالن بتل *tiāda ber-jālan betul*,
 برپوشغ *ber-pūsing*.

GAUDES, s. f. pl., bouillie de
 farine de maïs, بوبر درفد جاگخ *bū-*
bur deri-pada jāgung.

GAUFRE, s. f., pâtisserie, جرادتق
jerādīk sepi.

GAUFRE, rayon de miel, سارغ مادو
sārang mādu.

GAUFREER, v. a., empreindre,
 مموکل بوغ تمبل دغن بسی فانس *mem-*
būat būga timbul dengan besi
pānas, مغیرم *merg-īram-īram*.
 — des étoffes, کاین مغیرم *merg-*
īram-īram kāin. Des étoffes gau-
 frées, کاین برایم *kāin ber-īram-*
īram.

GAULE, s. f., perche, ساتغ *sātang*,
 باتغ کایو فنجخ *bātang kāyu pan-*
jang.

GAULER, v. a., مموکل دغن ساتغ
memūkul dengan sātang. — un
 arbre, مموکل چابغ؟ فوئن دغن ساتغ,
 مموکل اکن منجاتمکن بوه *memūkul xā-*
bang-xābang pōhong dengan sātang
akan men-jātuk-kan būah-būah.

GAUSSE, s. f., mensonge, plaisan-
 terie, بوهغ *bōhong*, سندیرن *sindīr-*
an.

GAUSSER, v. a., railler, se moquer
 de, میندر *meñindir*.

GAZ, s. m., fluide aériforme, گس
 گاس, هوا افی *hawā āpi*. — acide
 sulfureux, گس اسم بلیرغ *gās āsam*
balērang. — acide acéteux, گس
 گاس اسم چوک *gās āsam xūka*.

GAZE, s. f., étoffe très claire, کاین *kāin* هالس *hālus dān* *bāyang-bāyang*. Un voile de —, کلوبخ درفد کاین *kalūbung deri-pada kāin bāyang-bāyang*.

GAZE, au fig., voile, تودغ *tūdung*.

GAZELLE, s. f., فلندق *pelanduk*, کيچ *kijang*.

GAZER, v. a., couvrir avec une gaze, منوتف دغن کاین بايخ *menūtup dengan kāin bāyang-bāyang*.

GAZETTE, s. f., سورت خبر *sūrat kabar*.

GAZEUX, EUSE, adj., برگس *ber-gās*, برفری هوا ائی *ber-prī hawā āpi*.

GAZON, s. m., herbe fine, رمفت *rumpūt* هالس *hālus*. Etendre sur le —, مغهمشکن داتس رمفت *meng-hampar-kan di-ātas rumpūt*. Terre couverte de —, تانه رمفت *tānah rumpūt*. Pièce de —, فیتق *pētak rumpūt*.

GAZOUILLEMENT, s. m., ramage des oiseaux, چور *xūra*, چيچت *xīxīt*.

GAZOILLER, v. n., منچور *men-xūra*, منچيچت *men-xīxīt*.

GÉANT, E, s., رقساس *raksāsa*. Deux géants, رقساس دو اورغ *raksāsa dūa ōrang*. Force de —, قوه يغ *kuwat yang ter-tālu āmat*. La guerre des géants, فرغ *prang raksāsa*. A pas de —,

لکس *langkah raksāsa*, لشکه رقساس *lekās sa-kālī*.

Les traducteurs de la bible ont traduit le latin *gigas* par فهلوان *pahluwān*, هلبالغ *hulubālang*, et فغکاگه *perg-gāgah*.

GECKO, s. m., petit lézard, کيکتو *gēkoḱ*, توکی *tōke*.

GÉHENNE, s. f., enfer, جهنم *jehen-nam*. La feu de la —, ائی جهنم *āpi jehennam*, ائی نارک *āpi nāraka*.

GEINDRE, v. n., برسوغت *ber-sūngut*, مغله *mergeluh*.

GÉLATINE, s. f., هلام *hulām*, کوه *kūwah bakū*.

GELÉ, E, part. pas. du v. geler, بکو *bakū*, جمده *jemed*. De l'eau gelée, ایر بکو *āyer bakū*. Je suis gelé, هلب کدغین *hamba ka-dingīn-an*.

GELÉE, s. f., grand froid qui glace, کدغین *prī bakū*, فری بکو *ka-dingīn-an yang sāngat*. — blanche, امبن يغ بکو *embun yang bakū*.

GELÉE, suc, jus gelé, کوه يغ بکو *kūwah yang bakū*. — de fruit, ایر بوه يغ بکو *āyer būah yang bakū*.

GELER, v. a., endurcir par le froid, منجدیکن *mem-bakū-kan*, جمده *men-jadī-kan jemed*.

GELER, v. n., بر بکو *ber-bakū*, منجدادی بکو *men-jādī bakū*. L'eau

gèle, ایرایت بر بکو *āyer itu ber-bakū*.

GÉMEAUX, s. m. pl. constellation, برج الجوزا *burj-ul-jawzā*.

GÉMINÉ, E, adj., disposé par paires, برکمبر *ber-kambar*. Feuilles gémînées, داون برکمبر *dāun ber-kambar*.

GÉMIR, v. n., مېدو *meñedū*, مثله *mergeluh*, مراتف *me-rātap*. — de douleur, مېدو درفد ساکت *meñedū deri-pada sākūt*.

GÉMISSEMENT, s. m., فثلوهن *pergeluh-an*, سدو *sedū*, راتف *rātap*. — de la tourterelle, کوکروبو *kūku-rūbu*.

GEMME, s. f., pierres orientales, فرمات درفد نكري تيمر سمرت باتونيلم *permāta deri-pada nagrī tîmur seperti bātu nîlam dān lal dān zemrud dān lāin-lāin*.

Sel GEMME, گارم يغ دکالی *gāram yang di-gāli*.

GÉNANT, E, adj., يغ برت *yang brāt*, يغ مېرى سوسه *yang mem-brī sūsah*.

GENCIVE, s. f., ايسټ گوسی *gūsi*, داڭگ کيکي *dānging gīgi*. — rosée, گوسی ميره *gūsi mērah*. — pâle, گوسی فوچت *gūsi pūxat*.

GENDARME, s. m., سلدادو پولس *soldādo pōlis*.

GENDARMER (SE), v. pr., s'irriter, مځکوسر جادی کوسر *jādī gūsar*, مځکوسر *merg-gūsar*.

GENDRE, s. m., منتو لکلاکي *menantu laki-lāki*.

GÈNE, s. f., سياست *siyāsāt*, حال مېکيتي *hāl meñakīt-i*. On l'a mis à la —, اورغ سده مېکيتي دی *ōrang sudah meñakīt-i dīa*.

GÈNE, état pénible, کساکن *ka-sesāk-an*, کسساهن *ka-susāh-an*.

GÈNE, timidité, مالو *mālu*. Eprouver de la — en présence de quelqu'un, ادمالو ده دافن اورغ *ada mālu di-hadāp-an orang*. Sans —, تباد *tiāda mālu*, تباد بيهاس *tiāda ber-bahāsa*, تباد فدولی *tiāda perdūli*.

GÈNE, pénurie d'argent, کورغ وځ *kūrang wang*, تباد بايق وځ *tiāda bāñak wang*. Ces gens sont dans la —, تباد بايق وځ فد اورغ ايت *tiāda bāñak wang pada orang itu*.

GÉNÉALOGIE, s. f., origine, descendance, اصل *aşal*, ترونن *turūn-an*, کترونن *ka-turūn-an*. Livre de la — de Jésus-Christ, سورت اصل عيسى *sūrat aşal isa el-mesēh*. Arbre de —, سلسله *silsilet*, سلااله *sulālat*, سجاره اصل *sejārat aşal*.

GÉNÉALOGIE, science, علم سجاره *ilmu sejārat aşal*.

GÉNÉALOGIQUE, adj., یخ اصل فون *yang asal pūña*. Liste —, دفتر *daftar asal*. Table —, لوح *lōh asal*. Arbre —, سلسله *sil-silet*.

GÉNÉALOGISTE, s. m., اورخ یخ فهم *orang yang fehem pada ilmu sejārat asal*.

GÊNER, v. a., incommoder, ممبری *mem-brī sūsah*, مېسکېن *meñe-sàk - kan*, مخکدوھی *merg-gadōh-i*. Cette défense me gêne, لراغن ایت *larāng - an itu mem-brī sūsah pada hamba*. Ces souliers me gênent, کاست ایت *kāsut itu meñesàk - kan kakī-ku*.

GÊNER, empêcher, contraindre les mouvements, مېڅکت *meñangkut*, مناهنکن *menāhan-kan*, منگهکن *meneguh-kan*.

SE GÊNER, v. pron., se mettre en peine, فدولی *pedūli*. Il ne se gêne pas, تیاد ای فدولی *tiāda ia pedūli*.

SE GÊNER, se contraindre, مناهنکن درین *menāhon - kan dirī-ña*.

GÉNÉRAL, E, adj., universel, مطلق *mutlek*, عام *āmm*, یخ فد سکلیئن *yang pada sa-kalī-an*. Pour une utilité générale, اکن فرکنان اورخ یخ *akan per-gunā-an orang yang āmm*. Concile —, فرهمفونن سکلیئن

اسقف *per-himpūn-an sa-kalī-an uskuf*.

EN GÉNÉRAL, adv., فد سکلیئن *pada sa-kalī-an*.

GÉNÉRAL, s. m., chef d'armée, فخرولو *pany - lima prang*, فخرولو *panghulu prang*, جندرال *jen-drāl*. Monsieur le —, تون جندرال *tūan jendrāl*.

GÉNÉRALAT, s. m., فشکت جندرال *pankat jendrāl*.

GÉNÉRALEMENT, adv., communément, کادغ ۲ *kādang - kādang*. —, universellement, فد سکلیئن *pada sa-kalī-an*.

GÉNÉRALISER, v. a., مغلطلاکن *merg-ītlāk-kan*.

GÉNÉRALISSIME, s. m., فخرولو سکل *panghulu segala pang-lima prang*.

GÉNÉRALITÉ, s. f., اطلاق *ītlāk*, فخری یخ *pri yang mutlek*, فخری یخ عام *pri yang āmm*.

GÉNÉRATEUR, TRICE, adj., qui engendre, یخ برانق *yang ber-ānak*, یخ برانفکن *yang ber-ānak-kan*.

GÉNÉRATEUR, qui cause, qui produit, یخ منجدیکن *yang men-jadi-kan*. Force génératrice, کواس *kuāsa yang men-jadi-kan*.

GÉNÉRATION, s. f., 1°, action d'engendrer, حال برانق *hāl ber-ānak*,

برانقن حال *hāl ber-ānak-kan*,
جاء *jimā*. 2°, résultat, postérité,
فراناکن *per-anāk-an*.

GÉNÉRATION, descendance de
père en fils, فوڤو *pūpu*. Jusqu'à la
quatrième —, سمڤي فوڤو يڭ كمڤت
sampey pūpu yang ka-ampat.
De — en —, تورن تورن *tūrun-*
temūrun.

GÉNÉRATION, tous les hommes
d'une même époque, بخش *bangsa*.
Cette — ne passera pas que toutes
ces choses ne soient accomplies,
بخش اين تياڊ اکن لوڤت سڭڭ سما
bangsa ini tiāda
akan luput sa-hingga samuā ini
akan jādi. — perverse, بخش يڭ
bangsa yang kapista. De —
en —, درڤد بخش کڤد بخش
deri-pada bangsa ka-pada bangsa.

GÉNÉRATION, espace convenu de
trente ans, تيڭ فوله تاهن لان
tiga pūloh tāhun lamā-ña.

GÉNÉRATION, formation, فری
دجديکن *prī di-jadī-kan*, فری
دءداکن *prī di-adā-kan*. La — du
son, فری بوڤي دجديکن
prī būni di-jadī-kan.

GÉNÉREUSEMENT, adv., avec géné-
rosité, دغن موره هاتي *dengan mūrah*
hāti.

GÉNÉREUX, EUSE, adj., grand,
magnanime, برهمة بنر *ber-himmat*

benār, كريم *kerīm*, هاتي بسر *hāti*
besār.

GÉNÉREUX, libéral, موره *mūrah*,
درماون *dermāwan*. Un homme —,
يڭ سورڭ يڭ موره هتين
sa-ōrang yang mūrah hāti-ña. Une main géné-
reuse, تاغن يڭ موره
tāgan yang mūrah.

GÉNÉREUX, de bonne qualité.
Un vin —, ايرغور يڭ کرس
āyer anggūr yang krūs. Terre généreuse,
تانه يڭ حاصلن بايق
tānah yang hāsil-ña bāñak.

GÉNÉRIQUE, adj., يڭ جنس فون
yang jenis pūña. Nom —, نام جنس
nāma jenis.

GÉNÉROSITÉ, s. f., grandeur d'âme,
همه يڭ بنر *himmat yang benār*,
هاتي بسر *hāti besār*.

GÉNÉROSITÉ, libéralité, کمرهن
ka-murāh-an, کمداهن *ka-mudāh-*
an, کلغاھن هاتي *ka-limpāh-an hāti*,
فری درماون *prī dermāwan*.

GÉNÈSE, s. f., histoire de la créa-
tion du monde, کجديئن
ka-jadī-an. Le livre de la —, سورت
sūrat ka-jadī-an.

GÉNIE, s. m., esprit, démon, ديو
dēwa, جن *jīn*, فری *ferī*. — pro-
tecteur, ديو يڭ ملندڭکن
dēwa yang me-lindung-kan. Bon —, جن يڭ
jīn yang keir. Mauvais —,
جن يڭ جاهت *jīn yang jāhat*.

GÉNIE, talent, *اقل اکال* *aḳal*, بودی *būdī*, گفتداین *ka-bisā-an*, *ka-pandēy-an*. Homme de —, اورغ *orang yang ber-aḳal*. Il a beaucoup de —, مک ای بابق عقل *maka ia bāṇaḳ aḳal budī-ṇa*. Il a le — de la peinture, ای بابق قندی منولس کمبر *ia bāṇaḳ pandey menūlis gambar*. — étroit, کورغ عقل *kūrang aḳal*.

GÉNIE, esprit élevé, *اقل اکال* *aḳal*, *هیمه تڠگی* *himmat t̃nggi*.

GÉNIE, caractère propre d'une langue, *صفت بهاس* *ṣifat bahāsa*.

GÉNIE, art de l'ingénieur. — militaire, علم مہیکت بتغ *ilmu merg-ikat bint̃ng*. — maritime, علم مموت *ilmu mem - būat prāhu*. — civil, علم مموت تیتی دان جالان *ilmu mem - būat t̃tī dān jālan - jālan*.

GÉNISSE, s. f., jeune vache, *سافی* *sāpi betīna yang belum ber-ānak*.

GÉNITAL, E, *بغ جماع فون* *yang jīmā pūṇa*. Fonction génitale (pour l'homme), *ستوبون* *sa - tubūh - an*, (pour les animaux) *بکتی* *bek̃t̃i*, *حال برجتن* *hāl ber-jantān*. Faculté génitale, *کواس اکن ستوبه* *kuāsa ākan sa-tūbuh*.

GÉNITOIRES, s. f. pl., parties génitales du mâle, *بوه فلر* *būah pel̃er*. Couper les —, *مغبریکن* *mengabir̃i-kan*.

GENOU, s. m., articulation de la cuisse avec la jambe, *لوت* *lūtut*, *ملیفت لوت* *me-līpat lūtut*. Fléchir le —, *دودق برلوت* *dūdūḳ ber-lūtut*. Passer la rivière ayant de l'eau jusqu'aux genoux, *مغارغ دسوغی هغک لوت* *meng-ārung di-sūng̃ey h̃ingga lūtut*. Se jeter aux genoux du prince, *مپبه لوت بکند* *meṇembah lūtut ba-ginda*. A genoux (accroupi à la manière des Malais), *برتلت* *ber-telūt*, *رغکغ* *rangkung*. La rotule du —, *تغورغ لوت* *tempōrong lūtut*. La goutte au —, *سغل لوت* *seṅgal lūtut*.

GENRE, s. m., groupe, *جنس* *jeñs*. Le chat appartient au — tigre, *کوچغ ایت سمجنس بغس هریمو* *kū-x̃ing itu sa-jeñs bangsa har̃imaw*.

GENRE, sorte, espèce, *جنس* *jeñs*, *رون* *rūpa*, *رؤف* *warna*. Quel — d'ornement? *اٹ جنس فرهياسن* *apa jeñs per-hiyās-an*. Des marchandises de différents genres, *دگاغن درقد جنس* *dagāng-an deri-pada jeñs-jeñs*. De combien de genres? *در براٹ رؤف* *deri brāpa rūpa*.

GENRE, mode, *چار* *xāra*, *ماچم* *māxam*. Habit d'un nouveau —, *باجو چار بغ بهارو* *bāju xāra yang bahāru*.

GENRE (Gram.), *بغس* *bangsa*. — masculin, *بغس لکلاکي* *bangsa laki-laki*. — féminin, *بغس فرمفون* *bangsa perempuan*.

Les substantifs n'ayant en malais qu'une forme pour les deux genres, les Malais indiquent le masculin en ajoutant au substantif le mot *لکلاکي* *laki-laki* pour les êtres raisonnables, et *جنتن* *jantan* pour les animaux; et le féminin en ajoutant le mot *فرمفون* *perempuan* pour les êtres raisonnables et *بتین* *betina* pour les animaux. *اورغ لکلاکي* *orang laki-laki*, un homme. *اورغ فرمفون* *orang perempuan*, une femme.

GENS, s. pl., (masc. avant l'adjectif, fém. après), *اورغ* *orang*, *مريک* *marika*. Beaucoup de —, *باقی اورغ* *bāñak orang*. Ces — là, *مريکيت* *marika-itu*. Ce sont de braves —, *ای اورغ باقی* *ia orang bāñik*. — nobles, *اورغ بغساوان* *orang bangsawan*. Les — du peuple, *بال* *bāla*, *رعية* *rāyat*. Les petites —, *اورغ* *orang kecil*. *اورغ هين دين* *orang hina dina*. Les — de guerre, *اورغ پراڠ* *orang prang*. Quelques — qui viennent, *بارغ اورغ داتغ* *bārang orang yang datang*.

GENS, domestique, suite. Il est venu avec tous ses —, *ای سده داتغ* *ai sode datang*.

دغن سکل کماکن *ia sudah datang dengan segala kemañakan-ña*.

GENS, nations, *خلاق* *kalāik*, قوم *kaum*, *بغس* *bangsa*. Le droit des —, *حکم خلاق* *hukum kalāik*, *عادة سکل قوم* *adat segala kaum*.

GENTIL, s. m., des nations païennes, *خلاق* *kalāik*. Qui a été prêché aux gentils, *يغ سده ترخطبکن* *yang sudah ter-kutbatkan di-antāra kalāik*. Des dangers de la part des gentils, *بهای اوله خلاق* *bahāya ūleh kalāik*.

UN GENTIL, un païen, *کافر* *sa-orang kāfir*, *اورغ کافر بوت* *orang kāfir būta*.

GENTIL, LE, adj., joli, agréable, gracieux, *چنتق* *xantik*, *مولق* *mūlik*. Une jeune fille gentille, *انق دار يغ* *anak dāra yang xantik*. Ce garçon est —, *بودق لکلاکي ایت مولق* *būdañ laki-laki itu mūlik*.

GENTIL, affable, bon, *سوفن* *sūpan*, *مانس* *mānis*. Un caractère —, *فراڠي يغ مانس* *perāngi yang mānis*.

GENTILHOMME, s. m., noble, *اورغ* *orang bangsawan*. Jouer le —, *پورا پوراکن ديري اورغ بغساوان* *pura-pura-kan diri orang bangsawan*.

GENTILITÉ, s. f., ensemble des nations païennes, *خلاق* *kalāik*, *سکل قوم اورغ کافر* *segala kaum orang kāfir*.

GENTILLESSE, s. f., ثرى چتق *pri xantik*, ثرى مولق *pri mūlik*.

GENTILLESSE, actions, سند *senda*.

GENTIMENT, adv., d'une manière gentille, دغن مولقن *dergan mūlik-ña*.

GENTIMENT, doucement, facilement, فرلاهن ۲ *perlāhan-perlāhan*, دغن سنخ *dergan senəŋ*.

GÉNUFLEXION, s. f., حال مليفت *hāl me-līpat lūtut*. Faire quatre génuflexions, مليفت لوتن *me-līpat lūtut ampat kālī*.

GÉNUINE, adj., sincère, véritable, بنر *benār*, صح *seh*. Version —, سلينن يڭ صح *salin-an yang seh*.

GÉODÉSIE, s. f., نقشه‌کون تانه *perg-hukūr-an tānah*, نقشه‌کين تانه *pem-bahagī-an tānah*.

GÉOGRAPHE, s. m., اورغ يڭ فهم قد *orang yang fehem pada ilmu būmi*. Ingénieur —, فپورت *peñūrat būmi*, اورغ يڭ مپوت *orang yang mem-būat petā būmi*.

GÉOGRAPHIE, s. f., علم بومى *ilmu būmi*, نقشه‌ون بومى *pergatahū-an būmi*.

GÉOGRAPHIQUE, adj., يڭ مپيت علم *yang meñebūt ilmu būmi*. Carte —, قتا بومى *petā būmi*.

GEÔLE, s. f., پنجر *pan-jāra*, گدغ کلف *godòŋg geləp*.

GEÔLIER, ÈRE, s., پنڭکو پنجر *pe-nunnggu panjāra*, جورو فسوڭن *jūru pasōŋ-an*.

GÉOMANCIE, s. f., رمل *ramal*.

GÉOMÈTRE, s. m., قندى مشهورک *pandey merg-hūkūr*.

GÉOMÉTRIE, s. f., علم هکورن *ilmu hukūr-an*. Problème de —, سوال *sūal atas šarṭ hukūr-an*.

GÉOMÉTRIQUE, adj., آتس شرط *atas šarṭ hukūr-an*.

GÉRANOE, s. f., fonction de gérant, وكالة *wikālet*, پنڭاڭن *pegāŋ-an*.

GÉRANT, E, s. et adj., mandataire, وکیل *wakīl*, جورو *jūru*.

GERBE, s. f., ايکت برکس *berkas*, شير دو *ikat*. Deux gerbes d'orge, دو برکس *šair dūa berkas*. Lier des gerbes, مغیکت برکس *merg-ikat berkas*. Tas de gerbes, تمبونن برکس *tambūn-an berkas*.

GERBER, v. a., mettre en gerbe, ممبرکاسى *mem-berkas*, ممبرکاسى *berkās-i*. — du froment, ممبرکاسى *mem-berkās-i gundum*.

GERCER (SE), v. pron., بريله *ber-belàh*, مرتق *me-retàk*.

GERÇURE, s. f., petite fente sur la peau, بله *belàh*, بلاهن *belāh-an*, رتاکن *retàk-an*. Ses mains sont pleines de gerçures, تاڭنن بريله ۲ *tāŋan-ña ber-belàh-belàh*.

GERÇURE, crevasse, چله *xelàh*.

GÉRER, v. a., administrer, مرتبه *memarentah*.

GERMAIN, E, adj. Frère —, سوار *sūdāra sa-ibu bāpa*.
Cousin —, سوار سوارو *sūdāra sa-pūpu*. Cousins issus de germains, سوار دو سوارو *sūdāra dūa pūpu*.

GERMAIN, s., Allemand, جرمن *ōrang jerman*.

GERMANIE, s. f., نگرى جرمن *nagrī jerman*.

GERME, s. m., première pointe de verdure, تمبوھن یغ بهارو کلور *tumbūh-an yang bahāru ka-lūar*.

GERME de l'œuf, فوست *pūsāt*, فوست تلر *pūsāt telòr*.

GERME, au fig., cause, source, اصل *aşal*, مول *mūla*. — de division, اصل فریتاھن *aşal ber-bantāh-an*. Etouffer le — du vice, ملسکن کجهاتن دالم ملان *me-lemās-kan ka-jahāt-an dālam mulā-ña*.

GERME, v. n., ملائى تبه *mulā-i tumbuh*, برتبه *ber-tumbuh*. Le blé commence à —, کندم ملائى تبه *gundum mulā-i tumbuh*.

GÉRONTOCRATIE, s. f., gouvernement des vieillards, فریتن اورغ توا *parentāh-ña ōrang tuā*.

GÉSIER, s. m., همفدل *hampedal*.

GESTATION, s. f., état de grossesse, temps de la portée des femelles, حال مغدغ *hāl buntīng*, حال بنتغ

انتق *hāl mengandung ānak*. Le temps de la —, وقت مغدغ انتق *waktu mengandung ānak*.

GESTE, s. m., تشكه لاکو *tingkah lāku*, سیکف *sikap*, اشاره *işārat*. Gestes très animés, تشكه لاکو ترلالو *tingkah lāku ter-lālu pantas*. Faire connaître par gestes, مبرى *mem-brī tāhu dergan* اشاره *işārat*, مشارکتکن *meng-işārat-kan*.

GESTICULER, v. n., faire des gestes, مموت ببراف تشكه لاکو *mem-būat be-brāpa tingkah lāku*, برسکف *ber-sikap*. Il gesticule sans cesse, تشكه لاکو تباد برهنتی *tingkah lakū-ña tiāda ber-henti*.

GESTION, s. f., action de gérer, فکاغن *pegāng-an*, فملهران *pemeli-harā-an*.

GIBBEUX, EUSE, adj., بر بشکل *ber-bungkul*, بر بشکت *ber-bungkuk*.

GIBBON, s. m., singe, سیامخ *sūa-mang*.

GIBBOSITÉ, s. f., بشکل *bungkul*, بشکت *bungkuk*.

GIBECIÈRE, s. f., sac à l'usage des chasseurs, بچ اورغ فبورو *baḵxa ōrang pem-būru*.

GIBECIÈRE de jongleur, بچ اورغ فبولف *baḵxa ōrang peñūlap*.

GIBECIÈRE, bourse, فندی *pundi*. Il n'a plus rien dans sa —, فندی کوسخ *pundi-ña kōsong*.

GIBELET, s. m., petit foret, کردی *gurdī*.

GIBERNE, s. f., بندال *bandāla*,
تفتت کردس *tampat kardus*.

GIBET, s. m., potence, تیغ کتوغن *tiang gantūng-an*. Dresser un —, مندریکن تیغ کتوغن *men-dirī-kan tiang gantūng-an*. Etre condamné au —, کن حکم دکتغ *kena hukum di-gantung*.

GIBIER, s. m., سکل مرکستوا *segala morgan-satwā*, فربرون *per-burū-an*. Manger du —, ماکن داڭخ *me-mākan dānging per-burū-an*.

Loc. GIBIER de potence, اورغ *orang-jāhat* جاهت یغ اکن ماتی دکتغ *yang akan mati di-gantung*.

GIBOULÉE, s. f., هوجن دان اغن *hūjan dān āngin*, تمفیس *tampīas*. Jour de giboulées, هاری تمفیس *hāri tampīas*.

GIBOYER, v. a., chasser, مبورو *mem-būru*.

GIBOYEUX, EUSE, adj., تفتت فربرون *tampat per-burū-an* بائق *bāñak*.

GIFLE, s. f., fam., tape sur la joue, تمفیلخ *tampīling*, تمفر *tampar*. Il a reçu une —, ای سده کن تمفر *ia sudah kena tampar*.

GIFLER, v. a., fam., منفیلخ *menampiling*, منفر *menampar*. —

quelqu'un, اورغ *menampār-i orang*.

GIGANTESQUE, adj., سفرت رقساس *seperti raksāsa*, سروث رقساس *sa-rūpa raksāsa*, ترلالو امت بسر *ter-lālu āmat besār*. Statue —, فاتخ یغ ترلالو امت بسر *pātung yang ter-lālu āmat besār*.

GIGOT, s. m., cuisse de mouton, فاه بریری *pāho biri-biri*, فاه دمب *pāho domba*.

GIGOTTER, v. n., مشکرتز اکن کلککین *meng-grāk-grāk-kan kaki-kaki-ña*.

GILET, s. m., باجو قندق دغن تیاد *bāju pendek dengan tiada taṅgan-ña*.

GINGEMBRE, s. m., هلی *hatiya*, سیفدس *sī-pedās*.

GIRANDOLE, s. f., chandelier à plusieurs branches, کاکي دین برچابخ *kāki dīan ber-xābang bāñak*.

GIRAUMONT, s. m., لابو مانس *lābu pringgi*.

GIROFLE, s. m., elou de, چشکه *xengkeh*, بوغ لاوغ *būnga lāwang*.

Huile de —, میق چشکه *mīñak xengkeh*. Eau distillée de girofles, ایر چشکه *āyer xengkeh*.

GIROFLIER, s. m., فوهن چشکه *pōhon xengkeh*, فوهن لاوغ *pōhon lāwang*.

GIRON, s. m., ریب *paraku*, ریبان *ribā-an*. Tenir sur

son —, مريب *memangkū*, مريب *me-rība*.

Le GIRON de l'Eglise, فرسكتون *per-sakutū-an el-kanīset*.

GIROUETTE, s. f., تغكل اغن *tung-gul āgin*, بالغ *bāling-bāling*, كدكاد *gada-gāda*. — à la tête d'un mât, فغاهه *pengāpuh*.

Fig. C'est une —, اورغ يغ ريغن, اورغ يغ ريغن *ōrang yang rīngan kapalā-ña*.

GISANT, E, adj., couché, étendu, ابر بارغ *ber-bāring*, ترهنتر *ter-hantar*. Il est — dans son lit, اي بر بارغ دتمت *īa ber-bāring di-tampat tidor-ña*. Des cadavres gisants çà et là, يغ ترهنتر سين سان *bangkey-bangkey yang ter-hantar sīni sāna*.

GÎT, CI-GÎT, ici est gisant, دسين *di-sīni ada*, سين ترهنتر *sīni ter-hantar*.

GÎTE, s. m., demeure, تمفت كديامن *tampat ka-diām-an*. Lieu où l'on s'arrête en voyage pour coucher, تمفت بروالم *per-sūggāh-an*, مپغكه *tampat ber-mālam*. Faire —, مپغكه *meñgingah*, بروالم *ber-mālam*.

GÎTE, le bas de la cuisse du bœuf, هوجغ فاه لبو *hūjung pāho lembu*.

GIVRE, s. m., امبن بر بكو *embun ber-bakū*.

GLACE, s. f., eau durcie par le froid, اير بكو *āyer bakū*, جمده *jemed*. — mince, اير بكو يغ نيغس *āyer*

bakū yang nāpis. Une mer de —, لاوت اير بكو *lāut āyer bakū*.

GLACE, cristal pour se mirer, چرمين *xermin*. Une — très pure, چرمين يغ ساغت هنج *xermin yang sāngat henng*.

GLACE, confiserie glacée, شرربة يغ *šarbat yang bakū*.

Fig. Cœur de —, هاتي ديشن *hāti dīngin*, هاتي كرس *hāti krās*.

GLACÉ, E, part. pas. du v. glacer, coagulé, بكو *bakū*.

GLACÉ, froid, ديشن *dīngin*, ديشن *dīngin sa-kāli*. J'ai les mains glacées, تاغنك ديشن سكالي *tāngan-ku dīngin sa-kāli*. Il est —, اي كدغين *īa ka-dīngin-an*.

GLACÉ, d'effroi, دهشة *dahšat*.

GLACÉ, poli, تراوتم *ter-ūpam*, كرين *gerūs*. Etoffe glacée, كايين يغ *kāin yang gerūs*.

GLACER, v. a., faire coaguler, ممبكون *mem-bakū-kan*. Le grand froid glace les rivières, ديشن يغ *dīngin sāngat itu mem-bakū-kan* ساغت ايت ممبكون اير سوغي *āyer sūngay*.

GLACER, refroidir, مبري ديشن *mem-brī dīngin*.

GLACER, causer de l'effroi, مبري *mem-brī heibat*. Ces paroles me glacent, ايت مبري هيبه *per-katā-an itu mem-brī heibat pada hamba*.

GLACER, lustrer, polir, مغشوم
meng-ūpam, مغکرس meng-gerūs.

— une étoffe, مغکرس کاین meng-gerūs kāin.

GLACER, couvrir d'une couche
brillante, ممبوه سوانو لافس یغ لیچن
mem-būbuh suātu lapis yang lixin.

SE GLACER, v. pron., منجادی بکو
men-jādi bakū.

GLACIER, s. m., تمفت دمان اد بابق
tampat di-māna ada bāñak
āyer bakū.

GLACIER, qui vend des glaces,
اورغ جول شربة یغ بکو
ōrang jūal
šarbat yang bakū.

GLACIÈRE, s. f., تمفت ممفن ایر بکو
tampat meñimpan āyer bakū.

GLACIS, s. m., talus, تمفت میرغ
tampat miring, تمفت تشکخ
tampat tunggang. — d'un étang, تئى کولم یغ
tepī kūlam yang miring.

GLAÇON, s. m., باتو ایر بکو
bātu āyer bakū.

GLADIATEUR, s. m., قهلوان
pahluwān, قندیکر pen-dikir.

GLAIRE, s. f., humeur visqueuse,
یغ لندر yang lindir, گلدیر

GLAIRE, blanc d'œuf, پوته تله
pūtih telor.

GLAIREUX, EUSE, adj., یغ سروف گلدیر
yang sa-rūpa gelidir.

GLAISE, s. f., terre, تانه لیت
tānah liat, یغ لندر
pāxey yang lindir.

GLAISEUX, EUSE, adj., سروف تانه
sa-rūpa tānah liat.

GLAISÈRE, s. f., تمفت داوت تانه لیت
tampat dāpat tānah liat.

GLAIVE, s. m., قدغ pedang. Un —,
سبله قدغ sa-bilah pedang. — à
deux tranchants, قدغ یغ ماکن دو
pedang yang mākan dūa belah.
Tirer le —, منجابت قدغ men-
xābut pedang. Celui qui frappera
du — périra par le —, سسورغ یغ
منجامه قدغ ای اکن هیلخ اوله قدغ
sa-sa-ōrang yang men-jāmah pe-
dang ia akan hilang ūleh pedang.
Le — spirituel de la parole de
Dieu, قدغ روح یغ اد کلام الله
pedang rūh yang ada kalām allah. Puis-
sance du —, کواس ممبونه kuāsa
mem-būnuh. Remettre le — dans
le fourreau, برهنهتی درود فرغ
berhenti deri-pada prang.

GLANAGE, s. m., حال مومغت hāl
memungut, قمشوتن pemungūt-an.

GLAND, s. m., fruit du chêne,
بوه جاتی būah jāti. Les cochons se
nourrissent de glands, بوه جاتی ایت
būah jāti itu di-mākan
bābi.

GLAND, ornement en forme de
gland, قریاسن سروف بوه جاتی
perhiyās-an sa-rūpa būah jāti.

GLAND, extrémité de la verge,
حشفة hešefet.

GLANDE, s. f., tumeur, باره *bārah*,
 باره پورو *pūru bārah*.

GLANE, GLANURE, s. f., گشکامن
 قادی یغ دغوٹ *genggām-an pādi*
 yang di-pungut, کفشوتن *ka-pungūt-*
an.

GLANER, v. n., ramasser des épis
 après la moisson, موموٹ *me-mūngut*,
 موموٹ قادی یغ گشکالن
memūngut pādi yang ka-tinggāl-an.

GLANEUR, EUSE, s., اورغ یغ موموٹ
 اورغ *orang yang memūngut*, موموٹ *pe-*
mūngut.

GLAPIR, v. n., crier, en parlant
 des petits chiens, میاتی سمرت انخ
 کچل *meñālak separti anjing kexıl*,
 برتریق دغن سوار مرسق
ber-teriak dengan suāra mersik.

GLAPISSANT, E, adj., مرسق *mersik*,
 پارع *ñāring*. Voix glapissante, سوار
 مرسق *suāra mersik*.

GLAS, s. m., بېبوی لوجغ *buñi-*
buñi lōxing, لوجغ سمبوین اورغ ماتی
lōxing sembūyan orang māti.

GLISSADE, s. f., حال ترکلنجی *hāl*
ter-kelinxir.

GLISSANT, E, adj., لیجن *līxin*,
 لندیر *lindir*. Un chemin —, جالن
 لیجن *jālan līxin*.

GLISSER, v. n., کلنجی *kelinxir*,
 ترکلنجی *ter-kelinxir*. Le pied lui
 glissa, ترکلنجیله ککین
ter-kelinxir-lah kakī-ña.

GLISSER, couler, ملولر *me-lūlur*.
 Cet anneau a glissé du doigt, چنچن
 ایت سده لولر درؤد جاری
xinxin itu sudah lūlur deri-pada jari.

GLISSER, v. a., introduire entre,
 میسٹ *meñsisip*. Glissez - lui cela
 dans la poche, سیسٹکنله ایت کدالم
 سسٹ *sīsip-kan-lah itu ka-dālam*
pundi-ña.

SE GLISSER, v. n. Se — quelque
 part, منچرچوری ماسق *men-xuri-xuri*
māsuk. Se — le long d'une corde,
 تورن سفنجخ تالی
tūrun sa-panjang tāli.

GLOBE, s. m., corps sphérique,
 بلاتن لاغت *bulāt-an*. — céleste,
 بلاتن لآڭیت *bulāt-an lāngit*, فلک *falak*. —
 terrestre, دنیآ بلاتن *bulāt-an duniā*,
 بومی *būmī*. Faire le tour du —,
 برجالن مکللیخی بومی
ber-jālan meng-
uliling-i būmī. Tous les peuples
 qui sont sur la surface du —, سکل
 قوم یغ اد داتس موک بومی
segala kaum yang ada di-atas mūka
būmī.

GLOBULE, s. f., ائتل *untal*, بلاتن
 کچل *bulāt-an kexıl-kexıl*.

GLOIRE, s. f., کللیان *ka-muliā-*
 an, حرمة *hormat*, کحرماتن *ka-hor-*
māt-an, کسارن *ka-besār-an*, گه *gàh*.
 — à Dieu, حرمة بکی الله *hormat*
bagi allah. La — de Dieu, کللیان
 الله *ka-muliā-an allah*. La — du
 Seigneur parut dans une nuée,

کامیاءن هو سده کلہائن ددالم اون *ka-muliā-an hūwa sudah ka-lihāt-an di-dālam āwan*. Pour la —, کارن *kārna* حرمة *horma*, کٹخینن اکن, *ka-ingīn-an ākan gāh*, لوب اکن *lōba ākan horma*. Chercher la —, منجہاری نام یغ بسر, *men-xahāri nāma yang besār*. Obtenir de la —, براولہ کامیاءن, *ber-ūleh ka-muliā-an*. Vous êtes notre —, کامو, *kāmu peng-gāh-an kāmī*. Vaine —, گاہ یغ سی ۲, *gāh yang sia-sia*.

دغن کامیاءن, *GLORIEUSEMENT, adv.*, دغن حرمة *dengan ka-muliā-an*, اتس قری یغ کفجین, *dengan horma*, atas pri yang ka-pujī-an.

مولى, *GLORIEUX, EUSE, adj.*, مہلی *maha-mulīa*, مشہور *mašhūr*, کفجین *ka-pujī-an*. Pour la présenter glorieuse, ای مشہادفکن, *supāya ia meng-hādapkan dīa itu mulīa*. Un nom —, نام یغ اد مہلی *nāma yang ada maha-mulīa*.

پغاجق, *GLORIEUX, vaniteux*, پغاجق *peng-āxak*, یغ برچوفا, *yang ber-xūpar-xūpar*.

مملیاءن, *GLORIFIER, v. a.*, ممیکن *memuji - kan*, مغرمتمکن *meng-hormat-kan*, ممسرنکن *mem-besār-kan*.

ای سده, *kan*. Elle glorifiait Dieu, ای سده *ia sudah me-muliā-kan allah*. Je serai glorifié, اکو اکن *aku akan di-per-besār-kan*. Afin que le fils de Dieu soit glorifié, سقای اتق الله دملیاءن *supāya anak allah di-muliā-kan*. Digne d'être glorifié, هارس دثوچی *hārus di-pūji*. Ils glorifiaient la parole du Seigneur, ای تجیلہ کلام مہا *ia puji-lah kalām mahā tūhan*.

مٹکہ, *SE GLORIFIER, v. pron.*, مٹکہ *meng-gāh*, مٹکہکن دیری *meng-gāh-kan dīri*, مشحرماتی دیری *meng-hormāt-i dīri*. Nous nous glorifions en Dieu, مٹکہ فد الله *kāmī meng-gāh pada allah*. Si je me glorifie moi-même, جکلوا کو مشحرماتی سندریک *jikalaw aku meng-hormāt-i sen-dirī-ku*.

فغرتین, *GLOSE, s. f., commentaire*, فغرتین *peng-artī-an*, تعبیر *tabīr*. — (particulièrement du Coran), تفسیر *tafsīr*.

مغرتیکن, *GLOSER, v. a.*, مغرتیکن *meng-artī-kan*, متعبیرکن *men-tabīr-kan*, متفسیرکن *men-tafsīr-kan*.

کتاب لغت سرت, *GLOSSAIRE, s. m.*, کتاب لغت سرت *kitāb lōgat serta peng-artī-an*.

تغت نفس کلور, *GLOTTE, s. f.*, تغت نفس کلور *tampat nafas ka-luar*.

کوکوک, *GLOUSSEMENT, s. m., cri de la poule*, کوکوک *kūkuk*.

GLOUSSER, v. n., برکوکت *ber-kūkuk*,
مغوکت *mengūkuk*.

GLOUTON, NE, adj., فنچارق *pen-xāruk*,
قندمف *pen-demāp*.

GLOUTONNEMENT, adv., دغن چارق
اتس فري قندمف *dengau xāruk*,
atās pri pen-demāp.

GLOUTONNERIE, s. f., فنچروکن *pen-xarūk-an*,
قندماڤن *pen-demāp-an*.

GLU, s. f., گته *getāh*, فراکت *pe-rakat*. —, pour prendre des oiseaux,
گته بورغ *getāh būrug*. Frotter, en-
duire de —, ملومر دغن گته *me-lūmur dengan getāh*.

GLUANT, E, adj., visqueux, لندر
لندیر *lindir*, یغ لکت *yang lekāt*.

GLUAUX, s. m. pl., کایو گته بورغ
کایو *kāyu getāh būrug*.

GLUER, v. a., ممبوه گته *mem-būbuh*
گته *getāh*, ملومر دغن گته *me-lūmur*
dengan *getāh*.

GLUTEN, s. m., بارغ لندر *bārang*
لندیر *lindir*.

GLUTINEUX, EUSE, adj., لندر *lin-*
dir, برلندر *ber-lindir*.

GNOMON, s. m., style sur un cadran,
جارم ساعة شمسية *jārum saāt šem-*
šīyet.

GOBELET, s. m., vase, بوکر *bōkor*,
چاون *xāwan*, فیال *piāla*. — de
jongleur, بوکر توکخ سلاڤن *bōkor*
tūkang *sulāp-an*. Tour de —,
سلاڤن *sulāp-an*, پئولافن *peñulāp-an*.

GOBE-MOUCHES, s. m., نام بنانخ یغ
ماکن لالت *nāma binātang yang*
mākan lālat.

Fig. —, اورغ یغ فرچای دغن تیاد
orang *yang perxāya dengan*
tiāda preksa.

GOBER, v. a., منلن دغن چارق
menelān *dengan xāruk*,
مغیرف *meng-irup*.

Prov. — le morceau, دفر دیاکن
di-per-dayā-kan.

GODAILLER, v. n., boire avec
excès, مغیرف *meng-irup*, گوگو *gōgaw*,
لولر *lūlur*.

GODAILLEUR, EUSE, s., قشیرف
peng-irup, قشکوگو *peng-gōgaw*,
قماڤن *pe-mābuk*.

GODET, s. m., vase à boire, بوکر
bōkor, مشکن *mangkok*.

GODICHE, adj., niais, قشکه *peng-*
kuh, کورخ چغت *kūrang xepāt*.

GODILLE, s. f., sorte d'aviron,
کایو *kāyuh*.

GODILLER, v. n., faire mouvoir
une godille, مغایه *mengāyuh*.

GOËLAND, s. m., oiseau de mer,
چامر *xāmar*, لغ لاوت *lang lāut*.

GOËLETTE, s. f., petit bâtiment à
deux mâts, سکونر *sekūner*, فراهو کچل
prāhu *kexil ber-tiang*
dūa.

GOËLETTE, hirondelle de mer,
لایغ لاوت *lāyang-lāyang lāut*.

GOËMON, s. m., herbe marine, اگیڭ *iga-iga*, رمفت لوت *rumpūt lāut*.

GOGUENARD, E, adj., بادت *bādut*, یخ برسند *yang ber-senda*, یخ سولک *yang sūka ber-gūraw*.

GOGUENARDER, v. n., برسند *ber-senda*, برکورو *ber-gūraw*.

GOINFRE, s. m., popul., ماجه *mājuh*, فنچارق *pen-xāruk*, فندمف *pen-deməp*.

GOINFREER, v. n., popul., منچارق *men-xāruk*, مندمف *men-deməp*.

GOÎTRE, s. m., tumeur à la gorge, کندق *gondok*.

GOÎTREUX, EUSE, adj., برکندق *ber-gondok*.

GOLFE, s. m., تلق *teluk*. Un grand —, تلق یخ بسر *teluk yang besār*, تلق یخ لوس *teluk yang lūwas*.

GOMME, s. f., گته *getah*. — élastique, گته کارت *getah kăret*. — gutte, گته کمبوج *getah kambôja*, گته کونخ *getah kūnig*. — laque, دامر گته *hambālaw*. — résine, گته عرب *dāmar getah*. — arabe, گته عرب *getah arab*. — poison, اوڤس *ūpas*.

GOMMER, v. a., ممبوه گته *mem-būbuh getah*, مپافو دغن گته *meñāpu dengan getah*.

GOMMEUX, EUSE, adj., qui donne de la gomme. Arbre —, فوهن گته *pōhon getah*.

GOMMEUX, qui est comme la gomme, سروف گته *sa-rūpa getah*.

GONAGRE, s. f., goutte aux genoux, سغل لوت *sergal lūtut*.

GOND, s. m., سوسه *sūsuh*, سوسق *sūsuk*. — d'une porte, سوسق فتو *sūsuk pintu*. — solide, سوسق یخ تتف *sūsuk yang tetap*.

Fig. Prov. Sortir de ses gonds, جادی ماره سکالی *jādi mārāh sa-kālī*.

GONDOLÉ, s. f., فراهودایخ دیوغن *prāhu dāyung-dayūng-an*, بیدر *bīdar*.

GONFALON, s. m., bannière à plusieurs fanons, تغگل *tunggul*, تغگل *tunggul* برجابع *ber-xābang*.

GONFLÉ, E, part. pas. du v. gonfler, بشکو *bangkak*, گمبش *gembung*. Sa main est gonflée, بشکو تاغن *bangkak tāgan-ña*. Ventre —, فرت *prūt gembung*. Pied —, کاکي *kāki untut*. Des yeux gonflés, مات بال *māta bālut*. Rivière gonflée, ایر سوخی اد بسر *āyer sūngēy ada besār*.

GONFLEMENT, s. m., فري بشکو *prī bangkak*, فري گمبش *prī gembung*.

GONFLER, v. a., faire devenir enflé, تیف منوهی دغن اغن *tūp memē-nūh-i dēgan āgin*. — un ballon, تیف منوهی تیخ تربخ دغن اغن *tūp memēnūh-i tiāx terbaḡ dēgan āgin*. Ses richesses le gonflent d'orgueil, ککیانن منجدیکن دی جامو *ka-kayā-an-ña men-jādī-kan dīa jemāwa*.

GONFLER, v. n. et SE GONFLER, v. pron., منجدی بختن *men-jādī baḡkaḡ*, منجدی گبځ *men-jādī gembuḡ*. Le ventre se gonfle, فرت *prūt men-jādī gembuḡ*. Les eaux de la rivière se gonflent, ایر سوخی ایت جادی بسر *āyer sūḡey itu jādī besār*. La mer se gonfle, لوت مغالان *lāut mēḡ-ālun*.

SE GONFLER d'orgueil, جادی جامو *jādī jemāwa*.

GONG, s. m., گځ *gùḡ*, اکځ *egùḡ*. Frapper le —, ممالو کځ *memālu gùḡ*.

GONORRÉE, s. f., ساکت منی مغالر *sākit menī mēḡ-ālir*.

GORD, s. m., سیرق *sēroḡ*.

GORET, s. m., petit cochon, بابی کچل *bābi keḡil*.

GORGE, s. f., gosier, رځکوځن *reḡ-kūḡ-an*, کرځکوځن *ka-reḡkūḡ-an*, حلقوم *hulḡkūm*. —, le cou, لهر

لهر. Mal de —, ساکت کرځکوځن *sākit ka-reḡkūḡ-an*. Le nœud de la —, بځکل لهر *buḡkul lēher*. Gonflement de la —, بختن کرځکوځن *baḡkaḡ ka-reḡkūḡ-an*. Voix de la —, بوی کرځکوځن *būi ka-reḡkūḡ-an*. Couper la —, موتخ لهر *memūtux lēher*. Prendre à la —, منچکتن *men-xekēḡ-kan*.

Fig. Prendre à la —, مقس *memaksa*. Avoir le couteau sur la —, دققس *di-paksa*. Tendre la —, مېرهکن کهدوځن *meñerāḡ-kan ka-hidūp-an-ña*. Coupe-gorge, تمفت *tampat ber-bahāya*.

Loc. Rire à — déployée, ترتوتاو *ter-tawa-tāwa gelāk-gelāk*. Se faire — chaude de quelqu'un, ترتواکن اورځ *ter-tawā-kan ōraḡ*. Rendre —, restituer un vol, مغبلیکن *mēḡbaliḡ-kan* بارځ یخ دچوری *baḡraḡ yāḡ di-xūri*.

GORGE, défilé, جورځ *jūraḡ*, جالان سمفت *jālan sumpit*. — dans des montagnes, جالان سمفت انتارکوځن *jālan sumpit antāra gūnux*.

GORGÉE, s. f., تځتو *tegòḡ*. Une — d'eau, ستنقو ایر *sa-tegòḡ āyer*.

GORGER, v. a., rassasier, مغبځکن *mēḡbāḡ-kan*, مېوځکن *meñūwapaḡ-kan*.

GORGER, combler, کړنی *me-limpah-kan karunā*.

SE GORGER, v. pron., ماکن مینم *mākan mīnum kenñang* کینخ سکالی *sa-kālī*.

GOSIER, s. m., کرغکوغن *ka-reng-kūng-an*. Auquel il reste quelque chose dans le —, بڭکال *bangkālā*, کڭکال *ka-bangkālā*. Os resté dans le —, تولغ کمڭیتن *tūlang ka-sum-pīt-an*.

Fig. Il a le — sec, il a soif, ای بردهاک *ia sūka mīnum*, سوک مینم *ia ber-dahāga*.

GOTHIQUE, s. m., genre d'architecture, سواتو ماچم مېوت رومه دان *suātu māxam mem - būat rūmah dān grēja*.

GOUACHE, s. f., سواتو جنس تلیسن *suātu jennis tulis-an gambar*.

GOUDRON, s. m., گلکال *gala-gāla*. — minéral, تانه گلکال *gala-gāla tānah*. — extrait du bois, کالکال *gala-gāla kāyu*. — pour les navires, گلکال برچمڭر دامر *gala-gāla ber-xampur dāmar*. Eau de —, ایر گلکال *āyer gala-gāla*.

GOUDRONNER, v. a., ملابرکن دغن *me-lābur-kan dengan gala-gāla*, مڭر گلکالکن *mem-per-gala-gālā-kan*.

GOUFFRE, s. m., tournoiement d'eau, اولی *ūley*, اولق ایر *ūlak āyer*, پوسارن ایر *pusār-an āyer*.

GOUFFRE, abîme, profondeur, توبر *tūbir*, کدلامن *ka-dalām-an*.

Dans le — des mers, دالم توبر سمودرا *dālam tūbir samūdrā*. Le — de l'enfer, تلāk نارک *telāga nāraka*, توبر نارک *tūbir nāraka*.

Fig. Etre sur le bord du —, همڭر روسق بناس *hampir rūsaḱ bināsa*.

Loc. Cet homme-là est un —, اورغ ایت مېلنجاکن بابق وڭ *orang itu mem-belanjā-kan bāñak wang*.

GOUJAT, s. m., manœuvre qui sert les maçons, همب توکڭ باتو *hamba tūkang bātu*.

Fig. —, homme grossier, اورغ *orang*, اورغ کاسر *orang pengkuh*, فڭکه *orang kasar*.

GOULÉE, s. f., grosse bouchée, سوڭ *sūwap*. Une —, سوڭ *sa-sūwap*.

GOULET, s. m., entrée étroite d'un port, مولت قلوبهن یڭ سمڭت *mūlut pe-labūh-an yang sumpūt*.

GOULIAFRE, adj., glouton mal-propre, ماجه یڭ کوتر *mājuh yang kōtor*.

GOULOT, s. m., cou d'un vase, لهر بولی *tēher būlī*.

GOULU, E, adj., glouton, ماجه *mājuh*.

GOULUMENT, adv., سفرت ماجه *seperti mājuh*. Il mange —, ای *ia mākan*, سفرت اورغ ماجه *seperti orang mājuh*.

GOUPIILLE, s. f., فاسق کچل *pāsak kexil*.

GOUPILLON, s. m., جبوا jambu-jambu. Asperger avec un —, منجمببون men-jambu-jambu-kan, ممرچتکن دغن جبوا merçik-kan dengan jambu-jambu.
 GOURAME, s. m., poisson, گرامه gurāmeh.

GOURD, E, adj., engourdi par le froid, کاکو درفدکن دیشن kaku deri-pada kena dingin, کاکو سبب کدغین kaku sebab ka-dingin-an. Il a les mains gourdes, تاغین کاکو سبب کدغین tāngin-ña kaku sebab ka-dingin-an.

GOURDE, s. f., courge vide servant de bouteille, لابوکوش labu kosong.

GOURDIN, s. m., bâton, تھکت تبل tungkat tebâl, توکم tūkam.

GOURGANDINE, s. f., sandal, سندل sundal.

GOURMADE, s. f., coup de poing, گوخه gōxoh. Donner des gourmades, منگوخه meng-gōxoh.

GOURMAND, E, adj., قندمف pen-demāp, گلوچه gelūjuh, ماجه mājuh. Un —, اورغ قندمف orang pen-demāp.

GOURMANDER, v. a., réprimander durement, منستانک me-nistā-kan, ماکي me-māki. Il gourmande tout le monde, ای منستانک سکل اورغ ia me-nistā-kan segala orang.

GOURMANDERSES passions, مناهنکن menāhan-kan hawā nefsu-ña.

GOURMANDISE, s. f., کدمافن ka-demāp-an. Le péché de —, دوس کدمافن dōsa ka-demāp-an.

GOURME, s. f., maladie, ساکت sākit, ایشغ یشغ us.

GOURMET, s. m., اورغ یغ منچوب orang yig men-çōba, منومن minūm-an, فنیچوب اغکور pen-çōba anggūr.

GOURMET, friand, اورغ یغ برندواکن orang yig berinduan, سداغن sedāp-an, اورغ یغ سوک ماکن اینق orang yig sūka mākan ēnak.

GOURMETTE, s. f., زنتی کلکغ ran-tey kakūng, رنتی توم rantey tūm.

GOUROU, s. m., maître, précepteur, گورو gūru.

GOUSSE, s. f., کولت کاجغ kūlit kaxang.

GOUSSE d'ail, tête d'ail, باوغ فوته bawang pūti sa-būah.

GOUSSET, s. m., le creux de l'aisselle, جکغ کتیق xekūng katīak. Odeur qui vient du —, بوون کتیق bau-ña katīak.

GOUSSET, petite poche de pantalon, ساکو قندی کچل pundi kezil, ساکو sāko xelāna. Il a toujours le — bien garni, دالم اد ستیاس و غ dālm ada santiāsa wāng dālam sakō-ña.

GOÛT, s. m., le sens du goût, فراس لیده pe-rasā-an, فرسانن pe-rāsā līdah. Il a un bon —, فرسانن

باق *pe-rasā-an-ña bāiḱ*. Il a perdu le — , تیاد فراس لیدهن لاکھی *tiāda pe-rāsa līdah-ña lāgi*. Les goûts sont différents selon les personnes, فراس ۲ فراس اورغ باقی *ber-bāgey-bāgey pe-rāsa ōrang bāñak*.

GOÛT, saveur, راس *rāsa*. Le — en est amer, راسان فاهت *rasā-ña pāhit*. Il a un — de pourri, راسان *rasā-ña būsuk*. De bon — , راسان سدھ *rasā-ña bāiḱ*, راسان سدھ *rasā-ña sedāp*. Ce mets est d'un — agréable, مکانن ایت راسان سدھ *makān-an itu rasā-ña sedāp*. Quel en est le — ? بگمان راسان ایت *bagi-māna rasā-ña itu*. Sans — , تیاد *tiāda rasā-ña*, (fade) تاور *tāwar*, امبر *ambar*.

Loc. Il a perdu le — du pain, il est mort, ای سده ماتی *īa sudah māti*.

GOÛT, appétence des aliments, کشین *ka-īngin-an*, رندو *rindu*. Ce malade n'a de — pour rien, اورغ *ōrang sākīt itu tiāda ber-īngin ākan bārang apa*.

GOÛT, inclination, amour, volonté, کهنق *ka-hendak*, کسین *kasih-an*, سوك *sūka*. Avoir du — pour quelque chose, سوك اکن بارغ اف *sūka ākan bārang apa*. Avoir du — pour quelqu'un, مشاسه اورغ *mengāsih orang*. Cen'est pas son — ,

ایت بوکن کهنق *itu būkan ka-hendak-ña*. Suivre tous ses goûts, منورت بارغ سکان *menūrut bārang sukā-ña*. Faire par — , مموت دغن *mem-būat dergan sukā-ña*. Il mange avec — , ای ماکن دغن *īa mākan dergan sūka*. Sans — , تیاد دغن سوك *tiāda dergan sūka*.

GOÛT, manière, forme, چار *xāra*. Cet habit est d'un nouveau — , فکاین ایت چار بهارو *pakēy-an itu xāra bahāru*.

GOÛTER, v. n., discerner les saveurs, savourer, مراس *rāsa*, مراسی *me-rāsa*, *me-rasā-i*. J'ai goûté un peu de miel, اکوسده راس *āku sudah rāsa sa-dikīt āyer mādu*. Il ne goûtera pas la mort, موت *tiāda īa ākan me-rāsa maut*.

GOÛTER, déguster, éprouver, منچوب *men-xōba*. Lorsqu'il eut goûté de ce vin, استله دجبان ایراغکور *sa-telāh di-xobā-ña āyer anggūr itu*.

GOÛTER, avoir pour agréable, برکنن *ber-kenān*, سوك *sūka*. Il ne goûta pas ces paroles, تیداله ای *tiādā-lah īa ber-kenān men-dergar per-katā-an itu*. Il goûte mon avis, بچراک *bixarā-ku di-per-kenān-kan-ña*. Il goûte la musique, ای

سوك مندغر بيسن *ia sūka men-*
degar buñi-buñi-an.

GOÛTER, v. n., prendre le goûter,
ماكن سديكت لفس تغه هارى *mākan*
sa-dīkit lepās tengah hāri.

GOÛTER, s. m., repas entre le
déjeuner et le dîner, ستافن لفس
santāp-an lepās tengah
hāri.

GOUTTE, s. f., petite partie d'un
liquide, قطرة رنتق *tītik, rintik,*
katrat. Une — d'eau, ستيق اير *sa-*
tītik āyer. Une — de vin, ستيق
sa-tītik āyer anggūr. Les
gouttes de la pluie, هوجن
tītik-tītik hūjan. Boire jusqu'à la
dernière — , مين سمقى هابس سكالى
mīnum sampey hābis sa - kālī.
Par — , تتيق منتيق *tītik-menītik.*

Couler — à — , برلينغ *ber-līnang,*
ترلينغ *ter-līnang,* برتيرس *ber-tīris.*
Les larmes lui tombaient à grosses
gouttes, برلينغ اير متان *ber-līnang-*
līnang āyer matā-ña.

GOUTTE, petite quantité, سديكت
sa - dīkit. Boire une — de vin,
مين سديكت اير اغكور *mīnum sa-*
dīkit āyer anggūr. Boire la — ,
مين سديكت ارق *mīnum sa-dīkit*
āraq. Ne voir — , تيا د ليهت سكالى
tiāda līhat sa-kālī. N'entendre — ,
تيا د دغر سكالى *tiāda degar sa-kālī.*

GOUTTE, s. f., maladie, شغل
seagal. — aux pieds, شغل كاكي

segal kākī. — aux genoux, شغل
segal lūtut.

GOUTTELETTE, s. f., تتيق كچل
tītik kexīl.

GOUTTEUX, EUSE, adj., يغ ساكت
yang sākit segal.

GOUTTIÈRE, s. f., سلورن *salūran,*
فنجورن *panxūr-an,* تروسن *terūs-*
an. — d'un toit, اتف سلورن *salūr-*
an ātap.

GOUVERNAIL, s. m., timon mobile
pour gouverner un navire, كمودى
kamūdi. Se mettre au — , ممكغ
memegāng kamūdi. Quoique
les vaisseaux soient grands, ils sont
tournés de tous côtés avec un très
petit — , كفل بسر ايت دباو كليغ اوله
kapāl besār سواتو كمودى يغ امت كچل
itu di-bāwa kutīlīng ūleh suātu
kamūdi yang āmat kexīl.

Fig. Tenir le GOUVERNAIL, gou-
verner, ممكغ فرنه *memarentah,*
memegāng parentah.

GOUVERNANT, E, adj., يغ ممرته
yang memarentah. Le roi — ,
راج يغ ممرته *rāja yang memaren-*
tah.

GOUVERNANTE, s. f., d'enfants,
دايغ فروار *dāyang* فروار *perwāra,*
perwāra.

GOUVERNANTE, femme qui a soin
d'un ménage, فرمغون يغ فكغ حال
perampūan yang pegāng
hāl rūmah tangga.

GOUVERNEMENT, s. m., **فرته**
parentah, **ثمرتاهن** pemarentāh-an,
کرجاان ka-rajā-an, **تدبیر** tadbīr.

Sous le —, **دباوه ثمرتاهن** di-bāwah
pemarentāh-an. Remettre le —,
میرهکن ثمرتاهن meñerāh-kan pe-
marentāh - an. Abdiquer le —,
منیگالکن کرجاان meninggal-kan ka-
rajā-an. Forme de —, **فری ثمرتاهن**
prī pemarentāh-an, **شرط کرجاان**
šart ka-rajā-an.

GOUVERNER, v. a., régir, conduire
avec autorité, **مرته** memarentah,
مغرجاکن فکرجاان کرجاان mengarjā-
kan pe - karjā - an ka-rajā - an,
منتدبیرکن men-tadbīr-kan, **ممنکمن**
meng-hukum-kan, **ممکغ فرته** meme-
gàng parentah. C'est Dieu qui
gouverne le monde, **الله تعالی یغ**
memarentah sa-kalī-an ālam. —
une ville, **مرته نگری سبوه** mema-
rentah nagrī sa-būah. Un roi qui
gouverne son royaume avec sagesse
et équité, **سورخ راج یغ مغرجاکن**
فکرجاان کرجاان دغن بودی دان
sa-ōrang rāja yang mengar-
jā-kan pe-karjā-an ka-rajā-an
dengan būdi dān inšāf.

GOUVERNER, diriger, administrer.
— une maison, **ممکغ حال رومه تغاک**
memegàng hāl rūmah tangga. —
un navire, **ممکغ کمودی** memegàng

kamūdi. — ses passions, **مناهنکن**
menāhan-kan hawā
nefsū-ña.

GOUVERNER, prendre soin, **ملمهراکن**
memeliharā-kan. — des enfants,
ملمهراکن انق ۲ memeliharā - kan
ānak - anak, **مغجاری انق ۲** meng-
ajār-i anak-ānak. — une basse-
cour, **ملمهراکن بناغ** memeliharā-kan
binātang.

SE GOUVERNER, v. pron., **مرتهکن**
memarentah-kan diri. Cette
nation se gouverne elle-même, **قوم**
ait **مرتهکن دیری** kaum itu mema-
rentah-kan diri.

SE GOUVERNER, se conduire,
ملکوکن دیری me-lakū-kan diri. Se
bien —, **ملکوکن دیری دغن سقرتین**
me-lakū-kan diri dengan sepertī-
ña.

GOUVERNEUR, s. m., **فغبولو** pang-
hulu, **ثمرته** pemarentah, **یغ ممکغ**
yang memegàng parentah,
فرته yang gubernur, **والی** wālī. — d'une
ville, **فغبولو قد سبوه نگری** panghulu
pada sa-būah nagrī. — du fort,
فغبولو کوت panghulu kōta. Monsieur
le —, **تون گوبرنر** tūan gubernur.

GOUVERNEUR, précepteur, **گورو**
gūru, **معلم** peng-ājar, **معلم** malim.
— sage et prudent, **گورو یغ برودی**
gūru yang ber-būdi
dān bijaksāna. Le — du jeune

prince, گورو پوترا ایت *gūru putrā* *ītu*. Mettre un jeune homme entre les mains de son —, مبرهنکن سورخ *mēñerāh - kan sa-ōrang mūda ka-pada tāngan gurū-ña*.

GRABAT, s. m., تیلم *tīlam*, تمفت *tampat tīdor* *ōrang miskin*. Il prit son — et s'en alla, ای اغکتله تیلن لالو برجالله *īa angkat-lah tīlam-ña lālu ber-jālan-lah*. Etre sur le —, جادی ساکت فایه *jādi sākit pāyah*.

GRABUGE, s. m., fam., désordre, querelle, فربتاهن *per-bantāh-an*. Il y aura du —, اکن اد فربتاهن *ākan ada per-bantāh-an*.

GRÂCE, s. f., don, faveur, کرنی *karunīa*, انگره *anugrah*. Toutes les grâces que le roi lui a accordées, سکل کرنی یغ سده دبری راج اکن دی *segala karunīa yang sudah di-brī rāja ākan diā*. La — du Saint Esprit, انگره روح القدس *anugrah rūh ul-kudus*.

GRÂCE, pardon, امفن *ampun*. Demander —, ممنت امفن *me-minta ampun*. Faire —, ممبری امفن *mem-brī ampun*, مغمفونی *merg-ampūn-i*. Il a obtenu —, ای سده داقت امفن *īa sudah dāpat ampun*, ای دامفونی *īa di-ampūn-i*. Rescrit de —, سورت امفن *sūrat ampun*.

GRÂCE, amitié, فغسین *pengasih-an*. Il trouva — devant le Seigneur, ای منداقله فغسین قد ممتات هو *īa men-dāpat-lah pengasih-an pada mata-mata hūwa*. Etre en — avec Dieu, اد دالم فغسین الله *ada dālam pengasih-an allah*.

GRÂCE, théol. — divine, نعمة *nīmet*, كتلوعن *tūlung allah*, رحمة الله *ka-tūlung-an allah*, رحمة الله *rahmat allah*. — habituelle ou sanctifiante, نعمة الله یغ *nīmet allah yang merg-kudus-kan orang*. — actuelle, نعمة الله یغ *nīmet allah yang pada sa - kotika menūlung orang*. Par la — de Dieu, دغن *dengan nīmet allah*. Il le fera avec la — de Dieu, ای اکن *īa ākan mem-būat itu dengan tūlung allah*. Et la — de Dieu était sur lui, دان *dān nīmet allah ber-lakū-lah di-atas-ña itu*. Plein de — et de vérité, فنه دغن نعمة دان حقیقة *penūh dengan nīmet dān hakikat*. En l'an de —, قد تاهن مسیحی *pada tāhun mesēhi*.

GRÂCE, remerciement, شکور *śukūr*. Mille grâces soient rendues à Dieu, سربو شکور بکی الله *sa-rību śukūr bagī allah*. Je vous rends —, اکو مشوچف شکور کفدام *āku*

merg-ūxap šukūr ka-padā-mu.
Actions de grâces venant du cœur,
تربت در دهاى شکور *šukūr yang*
terbit deri-pada hāti. Sacrifice
د'actions de grâces, قربان شکور
korbān šukūr.

GRÂCE, charme, bonnes manières,
سرى *sri*, فرى سوڤن *pri sūpan*,
کلکون یغ *rūpa mānis*, روڤ مانس
ka-lakū-an yang mānis, فرى
pri ēlok. La — de son visage,
سرى مکن *sri mukā-ña.* La —
est répandue sur vos lèvres, نقشین
pengasih-an su-
dah ter-tumpah pada bibir-bibir-
mu. De bonne —, دغن رضا هاتى
dengan redlā hāti. Il l'a fait de
bonne —, دبوته ایت دغن رضا هاتى
di-buat-ña-lah itu dengan redlā
hāti. De — ! je t'en prie, اڤاله
apā-lah, اڤاله کران *apā-lah kirā-ña*,
کراغن *garāng-an.*

GRACIABLE, adj., یغ دافت دامڤونى
yang dāpat di-ampūn-i.

GRACIER, v. a., faire grâce, مخمڤونى
merg-ampūn-i. — un criminel,
مخمڤونى اورغ برساله *merg-ampūn-i*
orang ber-salah.

GRACIEUSEMENT, adv., دغن سوڤن
dengan sūpan-ña, دغن فتنس *dengan*
pantas-ña.

GRACIEUSETÉ, s. f., فرى مجلس
pri mujelis, فرى فتنس *pri pantas*,
فرى سوڤن *pri sūpan.*

GRACIEUSETÉ, gratification, انگره
anugrah, بقسس *baksis.*

GRACIEUX, EUSE, adj., aimable,
affable, یغ برسرى *yang ber-sri*,
فرى مانس *mujelis*, فرى
permey, سوڤن *sūpan*, فتنس *pantas.*
Figure gracieuse, موك یغ مجلس
mūka yang mujelis. Manières gra-
cieuses, کلکون یغ مانس *ka-lakū-*
an yang mānis. Son port est —,
سیکفن فتنس *sikap-ña pantas.*

GRADATION, s. f., augmentation
successive et par degrés, حال نایق
hāl nāik ber-pangkat-
pangkat, بر فثکت ۲
hāl حال برتبه فرلاهن ۲
ber-tambah perlāhan-perlāhan.

GRADE, s. m., degré, rang, فثکت
pangkat, مرتبه *darajat*, مرتبه
mer-
tabat. Le — de général, فثکت
جنرال *pangkat jendral.* Un —
élevé, فثکت یغ تشكى *pangkat yang*
tinggi.

GRADIN, s. m., فثکت *pangkat.* Il
est sur le second —, ای دودق اتس
فثکت یغ کدو *ia duduk atas pang-*
kat yang ka-dua.

GRADINS, au pl., bancs au-dessus
les uns des autres, یغ بر فثکت ۲
bangko-bangko yang ber-pangkat-
pangkat.

GRADUATION, s. f., فرى درجه *pri*
darajat, فرى دهاكى درجه *pri di-*
bahāgi darajat.

GRADUÉ, E, adj., divisé en degrés, یغ دهاگی درجه *yang di - bahāgi darajat*.

GRADUÉ, augmenté par degrés, یغ تبه برفشکت *yang tambah ber-pangkat*.

GRADUÉ, auquel on a conféré un grade, یغ دگلرکن *yang di-gelārkan*.

GRADUEL, LE, adj., یغ برفشکت *yang ber-pangkat*.

GRADUELLEMENT, adv., برفشکت ۲ *ber-pangkat - pangkat, ber-jangkah-jangkah*. Du sommet de la montagne l'eau descend —, در اتس گونخ ایت ایر تورن برفشکت ۲ *deri atas gunung itu ayer turun ber-pangkat-pangkat*.

GRADUER, v. a., مهبائی فد درجه *mem-bahāgi pada darajat*. — un thermomètre, درجه فد شهرکر *menūlis darajat pada peng-hukur darajat ka-panās-an*.

GRADUER, conférer les degrés, مغشکتکن فد فشکت *meng-angkat-kan pada pangkat, meng-gelārkan*.

GRAILLON, s. m., restes des mets, سس کوتر درود مکان *sisa kōtor deri-pada makān-an*. Odeur de —, باو داگخ باکر *bāu dāging bākar*.

GRAIN, s. m., semence, بیجی *biji*. Un — de moutarde, سیجی سسای *sa-biji sesāwi*. — de blé, بیجی

بجی *biji gundum*. — de riz, بیجی *biji pādi*. Les grains, فادی *pādi*, بججین *biji-biji-an*, کندم *gundum* دان شعیردان لاین درود ایت *dān šair dān lāin deri-pada itu*. — de la récolte précédente, اوسخ *ūsang*. — conservé pour semence, بنه *benih*. Du bon —, یغ بایق *benih yang bāik*. La récolte des grains, فادیهان فادی *per-humā-an pādi*. Marché aux grains, فاسر فادی *pasar pādi*. Un semeur sortit pour semer son —, اداله کلور سورخ فابیر *adā-lah ka-tūar sa-ōrang penābur hendak menābur biji-biji-an-ña*.

GRAIN, petits globules, petits objets, بیجی *biji*, بوتیر *būkur*, فاسر سیجی *būtir*. Un — de sable, فادی *pāsir sa-biji*. Un — de riz, سبوتر فادی *pādi sa-biji*, سبوتر *būkur pādi*. Deux grains de raisin, دو بیجی بوه اغکور *dūa biji būah ang-gūr*. Deux grains de poivre, لاد دو بوتیر *lāda dūa būtir*. Un — de verre, سبوتر کاج *sa-būtir kāxa*. Un — de sel, سبوتر گارم *sa-būtir gāram*.

GRAIN, petite quantité, سدیکت *sa-dikit*. Mettez-y un — de sel, بوبهله سدیکت گارم *būbuh-lah sa-dikit gāram*. Un — d'esprit, سدیکت عقل *sa-dikit akal*. Il n'y a pas

un — de sagesse, بودی سدیکت فون *būdi sa-dikit pūn tiāda*.

GRAIN, bourrasque, ریت *rībut*,
اغن ریت *āgin rībut*, طوفان *tūfān*.

Un — venant de l'est, ریت اغن
درتیر *āgin rībut deri tīmūr*.

GRAINE, s. f., بیجی *biji*, بنه *benih*.
— de coriandre, کتبر بیجی *biji*

katumbar. De la bonne —, بنه یغ *benih yang baik*. Semer de la —, منابر بجمین *menābur biji-biji-an*. Monter à —, بر بجمی *ber-biji*. Car le maïs était à —, کارن *kārna jāgung ber-biji-lah*.

GRAINETIER, s. m., اورغ جول *ōrang jūal biji-biji-an*.

GRAISSAGE, s. m., action de graisser, فغسوکون دغن لت *perg-gosōk - an dergan lemāk*, فشرافن *perg-urāp-an*.

GRAISSE, s. f., کمن *lemāk*, کمن *gumāk*, ککمون *ka-gumūk-an*, میق *mīnāk*. — de mouton, دلب *lemāk domba*. — de porc, بابی *lemāk babi*, میق بابی *mīnāk babi*.

Chandelle de —, دین درؤد کمن *dīan deri - pada gumūk*. Faire fondre de la —, منچایرکن لت *men-xāer-kan lemāk*. La — de la terre, ککمون تانه *ka-gumūk-an tānah*.

Loc. La — ne l'étouffe pas, il est maigre, ای باق کورس *ia bānāk*

kūrus. Faire de la —, dormir beaucoup, تیدر باق *tīdor bānāk*.

GRAISSER, v. a., oindre de graisse, مغورف *me-lūlut*, مغورف *merg-ūrap*, مغسوک دغن لت *merg-gōsōk dergan lemāk*. — avec du beurre, مغسوک دغن منیک *merg - gōsōk dergan mantēga*.

GRAISSER, salir, rendre crasseux, منچمرکن *mergōtor - kan*, منچمرکن *men-xumār-kan*.

Loc. prov. — la patte, donner de l'argent pour corrompre, مبری *mem - brī sūwap*. — les épaules, bâtonner, دغن مومکل اورغ روتن *memūkul ōrang dergan rōtan*. — ses bottes, se préparer à partir, برلشکف اکن برجالان *ber-langkap ākan ber-jālan*.

GRAISSEUX, EUSE, adj., سروف لت *sa-rūpa lemāk*, برمیق *ber-mīnāk*.

GRAISSEUX, sale, کوتر *kōtor*, چمر *xumār*.

GRAMEN, s. m., plante, رمفت *rumpūt*.

GRAMINÉE, adj., تبه تبوهن یغ *tumbuh - tumbūh - an yang be-rumpūt*. Les graminées, رمفت *rumpūt-rumpūt-an*.

GRAMMAIRE, s. f., علم نحو *ilmu nehū*, علم صرف *ilmu şeref*. Les règles de la —, شرط علم نحو *şart ilmu nehū*, شرط بهاس *şart bahāsa*. — de la langue malaise, علم النحو

بهاس ملايو *ilmu el-nehū bahāsa malāyu*.

GRAMMAIRE, livre qui expose les règles d'une langue, کتاب فحجارن *kitāb peng-ajār-an bahāsa*.

GRAMMAIRIEN, s. m., قندی علم نحو *pandey ilmu nehū*.

GRAMMATICAL, E, adj., تورت شرط *turut şart ilmu nehū*, اتس *turut şart ilmu nehū*, اتس *atas şart logat*.

GRAMME, s. m., باتوداچغ کچل مک *bātu dāxing kexil*, انم راتس دو قوله لیم باتوداچغ ایت *maka anām rātus dūa pūloh lima*, باتوداچغ ایت *bātu dāxing itu jādī suātu katī*.

GRAND, E, adj., étendu dans ses dimensions, بسر *besar*. Grande maison, رومه بسر *rūmah besar*. Une grande bouche, مولت یغ بسر *mūlut yang besar*. Une grande montagne, گونخ بسر *gūnung besar*. Un — fleuve, سوغی بسر *sūngay besar*. Un — royaume, کرجان یغ *ka-rajā-an yang besar*. Un — nom, نام بسر *nāma besar*.

GRAND, vaste, spacieux, لوس *luas*, کدغ *gedang*. Un — champ, فادغ یغ لوس *pādang yang luas*. Une grande plantation, کبن یغ کدغ *kebōn yang gedang*.

GRAND, haut, تگی *tinggi*. Un — arbre, فوهن کایو یغ تگی *pōhon*

kāyu yang tinggi. Un homme —, اورغ یغ تگی *orang yang tinggi*.

GRAND, long, فنجغ *panjang*. Un — morceau de bois, سباتغ کایو یغ فنجغ *sa-batang kāyu yang panjang*. De grandes jambes, کاکي یغ فنجغ *kāki yang panjang*.

GRAND, large, لیبر *lebar*. Une grande ouverture, کبکاءن یغ لیبر *ka-bukā-an yang lebar*.

GRAND, important, برت *brat*. Un — péché, دوس یغ برت *dōsa yang brat*.

GRAND, nombreux, باقی *bāñak*. De grands biens, هرت یغ باقی *harta yang bāñak*.

GRAND, illustre, ملی *mulia*, ترنام *ter-nāma*, بسر *besar*. Un — prince, بگند یغ ملی *baginda yang mulia*. Un — conquérant, سورغ غالب یغ *sa-ōrang gālib yang ter-nāma*.

GRAND, puissant, majestueux, اکبر *akbar*, کبیر *kabir*. Dieu est —, اکبر الله *akbar allah*.

Les exemples suivants montrent de combien de manières on peut rendre cet adjectif en malais. — bruit, باقی کاده *bāñak gādah*. — vent, اغن یغ کرس *angin yang krās*. Grande chaleur, فانس یغ ساغت *pānas yang sāngat*. Les grandes eaux, ایر بسر *āyer besar*. — appétit,

لاڤر يڭ ساڭت *lāpar yang sāngat*. La grande voile, لاير آڭخ *lāyar āgung*. — chemin, جالان راي *jālan rāya*. — parleur, يڭ بركات بايق *yang ber-kāta bāñak*, فليتر *pe-litar*. Un — nez, هيڊڭ منيڭج *hīdug munxung*. Une grande personne, اورڭ يڭ تله *orang yang telāh bālīq*.

Loc. Marcher à grands pas, برجالن لكس *ber-jālan lekās*, برجالن كڭكڭ كويك *ber-jālan kang-kang kōyak*. Faire de — cœur, ممبوت دغن رضا هاتي *mem-būat dengan redlā hāti*. Grand Dieu! نينق الهك *ilāh-ku*. Grands-parents, نينق *nēnek*.

GRAND, s. m., des principaux d'un pays, اورڭ كاي *orang kāya*, اورڭ بسر *orang besār*. Tous les grands se présentent au roi, سكل *segala orang besār meng-hādap rāja*.

GRAND'-CROIX, s. m., بنتڭ بسر *bintang besār*, يڭ ماماكي بنتڭ بسر *yang memākey bintang besār*.

GRANDE-MARÉE, s. f., اير فاسڭ بسر *āyer pāsang besār*.

GRANDEMENT, adv., بايق *bāñak*, amat, ترلالو *ter-lālu*. Il se trompe —, اي سست بايق *ia sesāt bāñak*.

GRANDEUR, s. f., qualité de ce qui est grand, كسارن *ka-besār-an*,

بسرن *besār-ña*. La — de la porte, بسرن فتوايت *besār-ña pintu itu*. Ces deux personnes sont de même —, دو اورڭ ايت سام بسرن *dūa orang itu sāma besār-ña*.

GRANDEUR, hauteur, كڭكڭين *ka-tiŋgi-an*.

GRANDEUR, étendue, كلواسن *ka-luās-an*.

GRANDEUR, excellence, sublimité, dignité, كسارن *ka-besār-an*, كليان *ka-mulīa-an*. La — de Dieu, كسارن الله *ka-besār-an allah*. Aspirer aux grandeurs, برايشن اكن *ber-īngin akan ka-besār-an*. Etre ébloui par les grandeurs, مغرور درڤد كسارن *magrūr deri-pada ka-besār-an*.

GRANDEUR, d'âme, همة يڭ بنر *himmat yang benūr*.

Loc. Regarder quelqu'un du haut de sa —, le mépriser, مليهت موده *me-lihat mūdah*.

GRANDIOSE, adj., sublime, انده *indah-indah*, ملي *mulīa*, جليل *jelīl*.

GRANDIR, v. n., منجادي بسر *men-jādi besār*, برتمبه *ber-tumbuh*.

GRANDISSIME, adj., très grand, بايق بسر *besār sa-kālī*, بايق *bāñak besār*.

GRAND'-MÈRE, s. f., نينق فرمفون *nēnek perampūan*.

GRAND'-MESSE, s. f., میس یخ دپای *mīsa yang di-nāni*.

GRAND-PÈRE, s. m., نینق لکلاکی *nēnek laki-laki*.

GRAND-PRÊTRE, s. m., امام بسر *imām-besar*.

GRAND - TURC, s. m., سلطان روم *sultān rûm*.

GRAND-VICAIRE, s. m., جنج بسر *je-nang besar*, جنج اسقف *jenang uskup*.

GRANGE, s. f., جلافتح *jelāpang*, تمفت قنباهن *tampat penebāh-an*. Battre en —, ملو بر منبه *menebāh*, ملو بر *me-lubur*.

GRANIT, s. m., باتوبتل *bātu betul*.

GRANIVORE, adj., یخ ماکن بججین *yang mākān biji-biji-an*.

GRANULATION, s. f., قمتیرن *pem-butir-an*. — de la poudre à canon, قمتیرن اوت بدل *pem-butir-an obat bedil*.

GRANULATIONS, lésions organiques, تمبوھن داگخ *tumbūh-an dāgīng*.

GRANULER, v. a., réduire en grains, ممبوترکن *mem-būtīr-kan*.

GRAPHIQUE, adj., تر تولس *ter-tulis*, فری دی تولس *di-tulis*. Système —, فری قنلیسن *pri penulīs-an*.

GRAPHOMÈTRE, s. m., قشورکر *peng-hūkur pen-jūru-pen-jūru*.

GRAPPE, s. f., تندن *tandan*, سیرس *sisir*, سیکت *sikat*. Une — de raisin,

ستندن بوہ اغگور *sa-tandan būah anggūr*. Une — (régime) de bananes, قیسخ سیرس *pīsang sa-sisir*. Cueillir une —, مگنتس تندن *merg-gentas tandan*.

GRAPPILLER, v. a., موعت تندن ۲, بوہ اغگور یخ کنگالان *memūngut tandan-tandan būah anggūr yang ka-tīnggāl-an*.

GRAPPILLON, s. m., petite grappe, تندن کچل *tandan kezil*.

GRAPPIN, s. m., ساوہ تربخ *sāuh terbang*. Jeter le —, منچمق ساوہ *men-xampak sāuh terbang*.

GRAS, SE, adj., qui a beaucoup de graisse, گمق *gumuk*, گفق *gepuk*, تمبن *tambun*. Une personne grasse, اورغ گمق *orang gumuk*. Devenir —, منجادی گمق *men-jādi gumuk*. Terrain —, تانه گمق *tānah gumuk*.

GRAS, qui a été engraisé, برتمبن *ber-tambun*. Le bœuf —, لمبو برتمبن *lembu ber-tambun*. Une poule grasse, سیکر هایم یخ برتمبن *sa-ikōr hāyam yang ber-tambun*.

GRAS, viande, داگخ *dāgīng*. Faire —, ماکن داگخ *mākān dāgīng*. Soupe grasse, سو ف داگخ *sōp dāgīng*.

Le GRAS de la jambe, بوہ بتس *būah betis*, جنتخ بتس *jantung betis*.

Le gras du bras, بوہ لاغن *būah lāngan*.

GRAS-DOUBLE, همفدل لمبو *ham-pedal lembu*.

GRASSEMENT, adv., à son aise, دغن سغن *dergan senang-ña*.

GRASSEMENT, abondamment, généreusement, دغن لغه *dergan lim-pah*.

GRASSET, TE, adj., un peu gras, سديكت گمڤ *gumuk sa-dikit*.

GRASSEYER, v. n., برتيلر *bertelur*.

GRATIFICATION, s. f., انكره *anugrah*, كرنى *karunia*. Donner une —, ممبرى انكره *mem-bri anugrah*.

GRATIFIER, v. a., مغنكراهى *meng-anugrah-i*, مغنريئاي *mengaruniā-i*. Le roi le gratifie de dix mille piastres, راج ايت مغنكراهى فدان *rāja itu meng-anugrah-i padā-ña sa-laksa ringgit*.

GRATIFIER, ironiq. — quelqu'un de ses fautes, ممبريه ساله درين اتس *mem-bubuh salah diri-ña atas orang lain*. — quelqu'un d'un soufflet, ممبرى تمفرقد اورغ *membrī tampar pada orang*.

GRATIN, s. m., كرك *kerak*. — du riz, كرك ناسى *kerak nasi*.

GRATIS, adv., سكاسه *sa-kasih-kasih*, دغن تياد باير *dergan tiāda bayar*. Vous avez reçu —, كاموسده *kāmu sudah tarīma sa-kasih-kasih*.

GRATIS, au fig., sans preuves. Il dit cela —, دكتاكنن ايت تاتاي *di-katā-kan-ña itu tetāpi tiāda ia meñungguh-kan itu*.

GRATITUDE, s. f., شكور *šukūr*. تريم كاسه *tarīma kāsīh*. Exprimer sa —, مغوچف شكور *meng-ūxap šukūr*.

GRATTE-CUL, s. m., بوه فوهن ماور *būah pōhon māwar*.

GRATTELLE, s. f., كودس كره *kūdis krèng*.

GRATTER, v. a., مغتارق *meng-gāruk*, مغكورس *meng-gāris*, مغتارق كفال *meng-gōris*. — la tête, مغتارق كفال *meng-gāruk kapāla*. — la terre, مغتارقس تانه *meng-gāris tānah*.

GRATTER, râcler, raturer, مغيكس *mengikis*.

GRATTER, râper, مغكور *mengūkur*.

Loc. prov. Gratter quelqu'un où il lui démange, dire quelque chose qui lui est agréable, اورغ مغتق *orang meng-antuk di-sūrung-kan bantal*.

SE GRATTER, v. pron., مغتارق *meng-gāruk diri*. Se — la tête, مغتارق كفال *meng-gāruk kapāla diri-ña*.

GRATTOIR, s. m., مغتارق *peng-gāruk*, مغكورس *peng-gāris*, كيكس *kikis-an*, ككورن *kukūr-an*.

GRATUIT, E, adj., fait ou donné sans intérêt, دغن اختيار *dergan iktār*.

yang di-brī dengan ikti-yār-ña. يغ
٢ دغى دبرى دغى sa-kāsih-kāsih. Don —, انگره يغ
anugrah yang di-anugrah-kan dengan ikti-yār-ña.

GRATUIT, sans fondement, sans raison, سبب دغى tiāda dengan sebab-ña.

GRATUITEMENT, adv., de pure grâce, دغى sa-kāsih-kāsih, ٢
dengan tiāda bāyar, ٢ چومه xūmah-xūmah.

GRATUITEMENT, sans raison, سمناء sa-menā-menā. Ils m'ont haï —, مريكت سده مبنجى اكو سمناء ma-rika-itu sudah mem-benxi āku sa-menā-menā.

GRATUITEMENT, sans preuve, دغى دغى دغى tiāda me-neguh-kan. دغى دغى دغى tiāda delil.

GRAVE, adj., pesant, برت brāt.

GRAVE, important, برت brāt, بسر besār. Péché —, دوس يغ برت dōsa yang brāt. Affaire —, فركجاء يغ, pe-karjā-an yang brāt. Sujet —, فركار بسر porkāra besār. Maladie —, ساكت ساكت sākit pāyah.

GRAVE, sérieux, برواغ ber-mā-nūng, مورغ mūrung. Paroles graves, ٢ فركتاء يغ per-katā-an yang surgguh-surgguh.

GRAVE, au fig., qui parle avec sagesse, بجقسان bijaksāna, بربرى ber-būdi.

GRAVE, bas et profond (ton), بوپى سايت sāyup. Un ton —, būni sāyup.

GRAVÉ, E, part. pas. du v. graver, ترهاث ter-ūkīr, اوكر ūkīr, ترهاث ter-pāhat. — avec un poinçon de fer, ترهاث دغى لادغ بسى ter-pāhat dengan lādīng besi.

GRAVÉ de la petite vérole, برچاخر ber-xāxar.

GRAVELEUX, EUSE, adj., mêlé de gravier, يغ برچمفر دغى كرسق yang ber-xampur dengan kersik, يغ اد yang ada kersik dālam-ña.

GRAVELEUX, qui est sujet à la gravelle, برساكت باتو ber-sākit batu.

GRAVELLE, s. f., maladie, ساكت باتو sākit batu.

GRAVEMENT, adv., d'une manière grave, دغى سنونه dengan senūnuh, دغى دغى surgguh-surgguh, دغى دغى ka-besār-an. Marcher —, برجالن دغى ber-jālan dengan ka-besār-an. Parler —, برکات دغى سغه ٢ ber-kāta dengan surgguh-surgguh.

GRAVEMENT, beaucoup, fortement, بايق bāñak, ساغت sāngat. — malade, بايق ساكت bāñak sākit. ساكت ساكت sākit pāyah.

GRAVER, v. a., tracer avec le burin, *مغورک* *meng-ūkīr*, *ماہت* *māhat*. — sur la pierre, *مغورک اتس* *meng-ūkīr atas batu*. — sur une feuille de métal, *مغورک فراد* *meng-ūkīr prāda*.

SE GRAVER dans la mémoire, *مغفطکن* *meng-hifetl-kan*. Se graver dans le cœur, *منارہ دالم ہاتی* *menāruh dālam hāti*.

GRAVEUR, s. m., *اورغ مغورک* *orang meng-ūkīr*, *فرغ مغورک* *perg-ūkīr*.

GRAVIER, s. m., *کرسق* *kersik*, *فاسر کاسر* *pāsir kāsar*.

GRAVIR, v. n., *منجبت* *memanjat*, *نایک* *nāik*. — au haut des remparts, *منجبت کوت* *memanjat kōta*. — une montagne, *منیکی کونخ* *me-naik-i gūnung*.

GRAVITATION, s. f., *کواس مشیل* *kuāsa meng-hēla*, *کواس مغیسف* *kuāsa meng-hīsap*.

GRAVITÉ, s. f., *کبراتن* *ka-brāt-an*. Force de —, *صفة* *ṣifat ka-brāt-an*. Centre de —, *فوست کبراتن* *pūṣat ka-brāt-an*.

GRAVITÉ, importance, *کبراتن* *ka-brāt-an*, *فری یغ بسر* *prī yang besār*. La — d'une faute, *کبراتن سواتو* *ka-brāt-an suātu dōsa*.

GRAVITÉ, contenance sérieuse, *لاکو یغ سنونہ* *laku yang senūnuh*,

فری یغ محتشم *prī sūpan*, *فری یغ* *prī yang muhtašem*.

GRAVITER, v. n., *دھیل* *di-hēla*, *دھیسف* *di-hīsap*.

GRAVOIS, s. m., partie grossière du plâtre, *کافر تمبق یغ کاسر* *kāpur tumbuk yang kāsar*.

GRAVOIS, menus débris de démolition, *چجہ ٹچاھن کریوھن* *pexāh-pexāh-an ka-rubūh-an*.

GRAVURE, s. f., action, art de graver, *فغکیرن* *perg-ukīr-an*.

GRAVURE, chose gravée, *اکیرن* *ukīr-an*, *فہاتن* *pahāt-an*.

GRÉ, s. m., bonne volonté de faire, *اختیار* *ikhtiyār*, *رضا* *redlā*, *کھندق* *ka-hendaḳ*. De plein —, *دغن اختیار* *dengan ikhtiyār-ña*. Au — de sa femme, *تورت کھندق* *tūrut ka-hendaḳ binī-ña*. Bon —, mal —, *اتو دغن اختیار* *ataw dengan ikhtiyār-ña* *اتو دغن دقفس* *ataw dengan dipaksa*. De — à —, *برسمام دغن* *ber-sama-sāma dengan* *رضا ہاتی* *redlā hāti*.

GREC, QUE, adj., *یونانی* *rūm*, *اورغ روم* *orang rūm*.

GRÈCE, s. f., *نگری روم* *nagrī rūm*.

GREDIN, E, s., *اورغ ہین* *orang hīna*, *جاہت* *jāhat*, *فمنت* *peminta*.

GRÉEMENT, s. m., action de gréer, *فلشكائن* *pe-langkāp-an*, حال *ملشكفن كفل* *hāl me-langkap-kan kapāl*.

GRÉEMENT, tout ce qui sert à gréer, *سرب ۲ اكن ملشكفن كفل* *serba-serba ākan me-langkap-kan kapāl*.

GRÉER, v. a., *ملشكف* *me-langkap*, *مېدیان* *meñediā-kan*. — un navire, *ملشكفن كفل* *me-langkap-kan kapāl*.

GREFFE, s. m., bureau de greffier, *ييلق فپورت حكم* *bilik peñūrat kukum*.

GREFFE, s. f., ente, *چايخ كمبارى* *xābang kambār-i*, *چايخ جشكوكن* *xābang xangkūk-an*.

GREFFE, action de greffer, حال *مغمبارى* *hāl mergambār-i*.

GREFFER, v. a., enter, *مغمبارى* *mergambār-i*, *منچشكفن* *men-xangkūk-kan*. — sur l'olivier franc, *مغمبارى فد فوهن زيت ييخ خاص* *mergambār-i pada pōhon zeit yang kās*.

GREFFIER, s. m., *فپورت حكم* *peñūrat hukum*.

GRÈGE, adj., *مته* *mentah*. De la soie —, *سوتر مته* *sūtra mentah*.

GRÊLE, adj., *لمى* *lampey*, *رمفخ* *rampīg*, *مرسق* *mersik*. Tige —, *تاشكى ييخ لمى* *tangkey yang lampey*.

Corps —, *توبه مرسق* *tūbuh mersik*.

Voix —, *سوار سوار سنى* *suāra senī*, *سوار مرسق* *suāra mersik*.

GRÊLE, s. f., pluie gelée, *رمبن* *rambon*, *هوجن باتو* *hūjan bātu*.

Fig. Une — de traits, *انق فانه* *anak pānah yang lebūt*.

GRÊLÉ, E, part. pas. du v. grêler, abimé par la grêle. Vigne grêlée, *تنامن فوهن اغكور ييخ دروسفن اوله* *tanām-an pōhon anggūr yang di-rusak-kan ūleh hūjan bātu*.

GRÊLÉ, marqué de la petite vérole, *ييخ برچاچر* *yang ber-xāxar*.

GRÊLER, v. a., dévaster par la grêle, *مروسفن دغن هوجن باتو* *me-rusak-kan dengan hūjan bātu*.

GRÊLON, s. m., *بوه اير بكو* *būah āyer bakū*, *باتو اير رمبن* *bātu āyer rambon*.

GRELOT, s. m., *گنت* *genta*. — au cou des animaux, *كرنجخ* *keronxong*.

Loc. Attacher le —, faire le premier une chose qui paraît difficile, *برچاكت فكرچان ييخ سوكر* *ber-xākap pe-karjā-an yang sūkar*.

GRELOTTER, v. n., trembler, *مشلكت* *meng-gelegūt*, *كلوتك* *gemelūgut*, *كلوتق* *gemelūtuk*.

GRÉMIAL, s. m., *كاين ربان تون* *kāin ribā-an tūan uskuf*.

GRENADÉ, s. f., fruit du grenadier, *būah dalīma*. Les grains de la — , *bijī-biji dalīma*. Fleur de — , *būnga dalīma*.

GRENADÉ, boule de métal creuse, pleine de poudre, *فلورويخ دالم اوبت pelūru yang dālam-ña ōbat bedil*.

GRENADIER, s. m., arbre, *ثوهن pōhon dalīma*.

GRENADIER, soldat d'élite, *سلدادو soldādo yang ter-pilih*.

GRENAILLE, s. f., menus grains de métal, *بوتر būtir*. — d'argent, *بوتر افریق būtir-būtir pērak*. — de plomb à tirer, *قنابر سناخ penābur senāpang*.

GRENAILLE, rebut de graines que l'on jette aux volailles, *بجیجی bijī-biji yang kūrang bāik yang di-brī ōrang pada hāyam*.

GRENAT, s. m., pierre précieuse, *ياقوت yākūt*, *باتو داره batu dārah*.

GRENAUT, s. m., poisson à grosse tête, *ايکن يڭ کفلان بسر ikan yang kapalā-ña besār*.

GRENER, v. a., réduire en petits grains, *مرمکن جادی سفت فاسر me-remuk-kan jādī seperti pāsir*.

GRENER, v. n., produire de la graine, *بريڭی ber-biji*.

GRENETIER, v. grainetier.

GRENIER, s. m., lieu où l'on serre les grains, *جلاڤڭ jelāpang*. Ramasser le blé dans le — , *مغفلکن mergumpul-kan gundum ka-dālam jelāpang*.

GRENIER, le dernier étage d'une maison, *لوتڭ lōting*, *تڭکت tingkat*, *تڭکت لوتڭ tingkat lōting*. De la cave au — , *در باوه سمڭی کاتس deri bāwah sampey ka-ātas*.

GRENOUILLE, s. f., *کاتو kātak*, *لنڭ lanxa*, *کودق kōdok*.

GRENOUILLÈRE, s. f., *راو کودق rāwa kōdok*, *تمڭت کاتو tampat kātak*.

GRENU, E, adj., plein de grains, *اسين بيڭی penih bijī-biji*, *isī-ña bijī*.

GRÈS, s. m., *باتو فاسر batu pāsir*.

GRÉSIL, s. m., *هوجن باتو کچل hūjan batu kexil*.

GRÈVE, s. f., *تمڭت کرسق tampat kersik*.

GREVER, v. a., faire tort, accabler, *ممبراتی merg-aniāya*, *مبراتی mem-brāt-i*.

GRIBOUILLAGE, s. m., mauvaise écriture, *يڭ کوست tulis-an yang kūsut-kūsut*.

GRIEF, s. m., dommage, préjudice, *روڭی rūgi*, *انیای aniāya*.

GRIEF, plainte, *ادو ādu*, *فغدومن peng-adū-an*. Exposer ses griefs,

مغدون حالن *meng - adū - kan hāl-
na.*

GRIEF, GRIÈVE, adj., grand, énorme, برت *brāt*, بسر *besār*. Une faute griève, یخ برت *sālāh yang brāt*.

GRIFFE, s. f., ongle crochu, چاکر *xākar*, کوکو *kūku*. — d'un lion, چاکر سیخ *xākar sīga*. — d'une poule, چاکر هایم *xākar hāyam*.

GRIFFE, empreinte d'une signature, چف *xāp*, تافق تاغن *tāpak tārgan*. Apposer sa —, ممبویه تافق *mem-būbuh tāpak tārgan-
na.*

GRIFPER, v. a., منچاکر *men-
xākar*, ممپیر دغن چاکر *meñambar
dengan xākar*.

GRIFFON, s. m., sorte d'oiseau de proie, بورخ نسر *būrang nasār*, رواق ۲ بشکی *rūwak-rūwak bangkey*.

GRIFFON, oiseau fabuleux, کرد *garūda*.

GRIFFONNAGE, s. m., mauvaise écriture, تلیسن یخ برکوست ۲ *tulīs-an yang ber-kūsut-kūsut*, تلیسن یخ سمرت چاکر هایم *tulīs-an yang se-
perti xākar hāyam*.

GRIFFONNER, v. a., منولس برکوست ۲ *menūlis ber-
kūsut-kūsut*, منچاکر *men-xākar*.

GRIGNON, s. m., croûte de pain bien cuite, کولت روتی یخ دتائق باق *kūlūt rōti yang di-tānak bāk*.

GRIGNOTER, v. a., مخیکل *mengikil*.

GRIGOU, s. m., avare, اورغ کیکر *ōrang kīkīr*.

GRIL, s. m., لنتی ثمغکغ *lantey pemanggang*, کسکیسی بسی *kisi-kisi besi*.

Fig. Etre sur le —, dans une situation douloureuse, دودق دالم *dūduk dālam ka-susāh-an*.

GRILLADE, s. f., viande grillée, داگغ ثمغکغ *dāgīng panggang*.

GRILLAGE, s. m., treillis, کسکیسی *kisi-kisi*, جلال *jala-jāla*. — en laiton, جلال تمباک *jala-jāla tem-
bāga*.

GRILLAGEUR, EUSE, s., توکغ کسکیسی *tūkang kisi-kisi*, قندی جلال *pan-
dey jala-jāla*.

GRILLE, s. f., assemblage de barreaux, کسکیسی *kisi-kisi*. — en bois, کسکیسی کایو *kisi-kisi kāyu*. — de fenêtre, کسکیسی جندیل *kisi-kisi jandēla*.

GRILLÉ, E, part. pas. du v. griller, au feu, پانگغ *panggang*, گورغ *gōrēng*.

GRILLÉ, desséché, لایر *lāyur*. — par le soleil, لایر اوله فانس متهای *lāyur ūleh pānas-
ña mata-hāri*.

GRILLÉ, E, s., muni d'une grille, برجلال *ber-kisi-kisi*, جلال *ber-jala-jāla*. Une porte grillée, قتو یخ برکسکیسی *pintu yang ber-
kisi-kisi*.

GRILLER, v. a., faire cuire sur le gril, *memanggag, مبارک mem-bākar*.

GRILLER, dessécher, *ملایر me-lāyur*. Le soleil grille l'herbe, *متهای ملایر mata-hāri me-lāyur rumput*.

GRILLER, v. a., munir d'une grille, *مبوه ککسی mem-būbuh kisi-kisi*.

GRILLON, s. m., *چشکرک xangkrèk, جشکرت xang-kerit*.

GRIMACE, s. f., contorsion du visage, *کنبت kenñut*.

GRIMACE, au fig., feinte, dissimulation, *فرثور pura-pūra, فری یخ pri yang xūlas*.

GRIMACE, v. n., *مغنبت mergen-ñut, کرنبه kerenxeh*.

GRIMACIER, ÈRE, adj., *یخ بیاس yāng biāsa mergenñut, یخ مغنبت yāng ter-kenñut*.

GRIMAUD, E, adj., maussade, *مورغ mūrūg, یخ برسوغت yāngber-sūrgut*.

GRIMOIRE, s. m., کتاب منترā *kitāb mantrā*, کتاب اورغ هباتن *kitāb orang hobāt-an*.

GRIMPANT, E, adj., *یخ منبجت yāng memanjat*.

GRIMPANT, des plantes, *ملیت me-lilit*. Haricot —, *کاخچ لیت kaxang lilit*.

GRIMPER, v. n., *منبجت memanjat*.

— sur un arbre, *کایو منبجت memanjat pōhon kāyu*.

GRINCEMENT, s. m., *کراتن gerāt-an, فشران pengarāt-an*. Il y aura des pleurs et des grincements de dents, *دسان اکن اد تغین دان فشران کککیکي di-sāna ākan ada tangis-an dān pengarāt-an gigi-gigi*.

GRINCE, v. a., les dents, *مغکرت meng-gerāt, مغارت mengārat*. Ils grinçaient les dents contre lui, *ماریکیت کارته کککیکین اتسن ma-rīka-itu kārāt-lah gigi-gigi-ña atas-ña*.

GRIPPE, s. f. Prendre quelqu'un en —, *مبنچی اورغ دغن تیاد سبن mem-benxi orang dengan tiāda sebab-ña*.

GRIPPER, v. a., attraper, saisir, *منانگکاپ menangkap, ممربت me-rebūt, منچافی men-xāpey, ممبر meñambar*.

SE GRIPPER, v. pron., se froncer, *منجادی کرت men-jādi kerūt*.

GRIPPE-SOU, s. m., avare, *اورغ orang kikir, یخ منچاری اتخ yāng men-xahāri untug dengan kikir-an*.

GRIS, E, adj., *ورن کلابو warna kelābu, هیت برچمر فوته hitam ber-xampur pūtih*. Etoffe grise, *کاین kain kelābu warnā-ña*.

Un temps GRIS, لاغت برمیک *lāngit ber-mēga*.

Il est tout GRIS, رمبتن فوته *rambut-ña pūtih*, رمبتن او بن *rambut-ña ūban*.

Fig. Etre un peu —, à demi ivre, سته مابق *sa-tengah mābuk*.

GRISAILLE, s. f., کمبر ورن هابو *gambar warna hābu*.

GRISÂTRE, adj., ورن کلابو *kelābu*, ورن هابو *warna hābu*.

GRISER, v. a., مابقن *me-mābuk-kan*. Un verre de vin le grise, سواتو کلس اغکور مابقن دی *suātu gelās anggūr me-mābuk-kan dīa*.

SE GRISER, v. pron., جادی سته مابق *jādi sa-tengah mābuk*.

GRISETTE, s. f., jeune ouvrière de mœurs légères, فرمغون کندق *kendak*, فرمغون جنجال *perampūan janjāla*.

GRISON, NE, adj., یغ جادی فوته *yang jādi pūtih rambut-ña*.

GRISON, s. m. pop., âne, کلدی *kaldey*.

GRISONNER, v. n., رمبت جادی فوته *rambut jādi pūtih*, جادی او بن *jādi ūban*.

GRIVOIS, E, adj., éveillé, alerte, کمر دان برانی *gamār dān berāni*.

GROG, s. m., منومن درفد ایر دان *minūm-an deri-pada āyer dān ārak*.

GROGNARD, E, adj., یغ برسوشت ۲ *yang ber-sūngut-sūngut*, اورغ چومل *orang xūmil*.

GROGNEMENT, s. m., cri des pourceaux, ککر *kurkur*, جرکه *jerkah*.

GROGNEMENT, murmure, سوشت *sūngut*.

GROGNER, v. n., crier comme les pourceaux, ککر *kurkur*.

GROGNER, murmurer, برسوشت *ber-sūngut*, مشارغ چومل *xūmil*, مشارغ *me-ryārun*.

GROIN, s. m., museau du cochon, جوغر بابی *jūngur bābi*.

GROMMELEUR, v. n., مغول *mengūlum*, برسوشت *ber-sūngut*.

GRONDEMENT, s. m., bruit sourd, گوره *gūruh*, بوپی سایف *būni sāyup*.

GRONDER, v. a., gourmander de paroles, منست *me-nista*, منکر *me-negūr*, منجاری *meng-ajār-i*. Grondez-le sévèrement, نستاله اکن دی *nistā-lah ākan dīa dangan per-katā-an yang krās*.

GRONDER, v. n., murmurer, برسوشت *ber-sūngut*, مشارغ *me-ryārun*. —, comme un animal, مندرم *men-derām*, منکر *meng-gerām*.

GRONDER, faire un bruit sourd, بر بوپی سایف *ber-būni sāyup*. —, comme le tonnerre, گوره *gumūruh*, گنتر *guntur*. Le canon grondait, مریم ایت فون بر پیله سفرت گنتر

marīam itu pūn ber-buñi-lah se-perti guntur.

GRONDERIE, s. f., réprimande, *nista*, نستا, *tegūr-an*.

GRONDEUR, EUSE, adj., qui aime à gronder, *yang sūka me-nista*, يڠ سوك منست, *penegūr*.

GROS, SE, adj., qui a beaucoup de volume, *besār*, بسر. Un — arbre, *pōhon kāyu yang besār*. Grosse tête, *kapāla besār*. — ventre, *prūt besār*. De gros animaux, *binātang yang besār*.

GROS, qui a de l'embonpoint, *gumuk*, گمک, *tambun*. Un — enfant, *būdak yang gumuk*. Un — bœuf, *lembu tambun*.

GROS, opposé à fin, *kāsar*, کاسر. Grosse toile, *kāin kāsar*. De — souliers, *kāsut kāsar*. — fil, *benang kāsar*. Du — sable, *kersik*, کرسق. Grosses lèvres, *bibir tebāl*.

GROS, riche, opulent, *kāya*, کای. Un — marchand, *dāgang besār*, داڭڠ سوداگر, *sūdāgar*. Un — personnage, *orang besār*.

GROS, considérable, *bāñak*, بائق. Obtenir un — gain, *brāb*, برلاب بائق.

ber-lāba bāñak, براوله بائق اتخ, *ber-ūleh bāñak untung*. Parier —, *menaruh bāñak wang*.

GROSSE, femme enceinte, *bunting*, بنتخ, حامل *hāmil*. Une femme —, *perampūan yang bunting*. La princesse devint —, *maka tūan putrī pūn hāmil-lah*.

Loc. — mots, *perkataan kasar*, فرکئان کاسر, *kātā-an kāsar*. Grosse vérité, *ka-benār-an yang nāta*. — péché, *dōsa yang brāt*. Grosse querelle, *per-bantāh-an besār*. — rire, *ter-tawa gelak-gelak*. — bleu, *biru tua*. — vert, *hijau tua*. Grosse voix, *suara sayup*. Avoir le cœur —, *jadi sakit hati*. La mer devient grosse, *laut ber-xābul*.

En GROS, *bōrong*, بورڠ. Faire le commerce en —, *mem-bōrong*. En —, ensemble, *sa-kali-an*. Ils sont dix personnes tout en —, *sa-kali-an-ña sa-puloh orang*.

GROS, s. m., la plus grande partie, *ka-bañak-an*, کباکن لبه درفد سته, *lebèh deri-pada sa-tergah*.

GROSSE, s. f., douze douzaines, *dua belàs lōsin bāñak-ña*.

GROSSE, expédition d'un écrit, سورت دیبر *sūrat dūbīr*, سلین *salīn-an*.

GROSSESSE, s. f., état d'une femme enceinte, حال بنتخ *hāl buntīng*, حامل *hāl hāmīl*, بنتخن *buntīng-ña*. Sa — arriva à son terme, بنتخن کشفله *buntīng-ña genāp-lah*.

GROSSEUR, s. f., بزرگ *besār-ña*. Ces deux arbres sont d'une égale —, ثوهن ذو باتخ این سام بزرگ *pōhon dūa bātang īni sāma besār-ña*. D'une — moyenne, بزرگ سدخ *besār-ña sedang*.

GROSSIER, ÈRE, adj., épais, rude, کاسر *kāsar*, کاسف *kāsap*. Etoffe grossière, کاین کاسر *kāin kāsar*. Ouvrage —. ثربواتن یغ کاسر *perbuāt-an yang kāsar*. Paroles grossières, ثرکئان کاسر *per-katā-an kāsar*. Une peau grossière, کولت کاسف *kūlit kāsap*.

GROSSIER, sans éducation, rustique, یغ تیاد تاهو *tiāda tāhu*, عاده *yang tiāda tāhu ādat*. Personne grossière, اورغ ثغکه *ōrang pengkuh*. Manières grossières, کلکون یغ ثغکه *ka-lakū-an yang pengkuh*.

GROSSIÈREMENT, adv., کاسر *kāsar*, دغن کاسر *dengan kāsar*, دغن ثغکه *detgan pengkuh*.

GROSSIÈRETÉ, s. f., ثری کاسر *prī kāsar*, کاسر *kāsar-ña*. La — de

cette étoffe, کاسرن کاین ایت *kāsar-ña kāin itu*.

GROSSIÈRETÉ, manque d'éducation, ثری ثغکه *prī pengkuh*, کورغ *kūrang*, بهاس *kūrang bahāsa*.

GROSSIÈRETÉ, parole grossière. Dire des grossièretés, ثرکئان *mengatā-kan per-katā-an yang kāsar*.

GROSSIR, v. a., rendre gros, ممبزرگ *mem-besār-kan*, ملهکن *menambah-kan*, ملهکن *me-lebèh-kan*, ممباپکن *mem-bāñak-kan*. Cette lunette grossit les objets, تروثغ ایت ممبزرگ بارغ *trōpong itu mem-besār-kan bārang-bārang*. — la bourse, ممباپکن وغ *mem-bāñak-kan wang*.

GROSSIR, v. n., devenir gros, منجادی بزرگ *men-jādi besār*, منجادی له *men-jādi lebèh*. La rivière a grossi, ایر سوخی *āyer sūngēy sudah jādi besār*.

GROTESQUE, adj., تیاد ثرین *tiāda prī-ña*, تیاد طبیعه *tiāda tēbāt*, جناک *jenāka*.

GROTTE, s. f., گوه *gūah*, لیغ *liang*, کرغکغ باتو *gerunggang batu*. — de rocaïlles, گوه کارغ *gūah kārang*.

Deux grottes, دو بوه گوه *dūa būah gūah*.

GROUILLANT, E, adj. pop., یغ برکرق *yang ber-gerak-gerak*.

GROUILLER, v. n. pop., برقرق ber-geràk.

GROUILLER, fourmiller, برددی ber-dedèy-dedèy.

GROUPE, s. m., assemblage, réunion, فرهمفونن per-himpūn-an, فسوکن pasūk-an. — d'îles, فرهمفونن فولو per-himpūn-an pūlaw-pūlaw. — de danseurs, فسوکن اورغ مناری pa-sūk-an ōrang menārī. Beaux-arts, فرهمفونن فاتخ per-himpūn-an pātung-pātung.

GROUPER, v. a., مشهمفنکن meng-himpun-kan, مشرومن mengerūmun. — des figures, مشهمفنکن فاتخ meng-himpun-kan pātung-pātung. — des colonnes, les disposer deux à deux, مبوبه تیخ بردو mem-būbuh tiang ber-dua-dūa.

SE GROUPER, v. pron., برهمفن ber-himpun. Se — autour de, مشرومن mengerumūn-i. Ces gens se groupent autour de lui, مریکیت مریکیت قون مشرومن دی marika-itu pūn mengerumūn-i dīa.

GRUAU, s. m., سکل بججیمن یخ segala biji-biji-an yang ditumbuk. Pain de —, pain de qualité supérieure, روتی درفد تیغ هالس rōtideri-pada tepung halus. Tisane de —, ایر کنجی āyer kanji.

GRUE, s. f., بورغ کلابو būrung kelabu, بورغ جنجج būrung jinjang.

Loc. Faire le pied de —, منتی me-nanti bānak lama. Cou de —, لهر فننجج leher panjang.

GRUE, machine, قاترن putār-an.

GRUGER, v. a., briser avec les dents, مرمقن دغن گیکي me-remuk-kan dergan gigi, مگیکل mengikil, مگیگیت meng-gigit.

GRUGER quelqu'un, le ruiner, ماکن اورغ mākan ōrang.

GRUMEAU, s. m., کفعل gumpal. — de sang, علقه alakat, داره یخ darah yang bakū.

GRUMELEUX, EUSE, adj., qui est en grumeaux, برکفعل ber-gumpal, یخ bakū.

GRUMELEUX, qui a de petites inégalités dures, کاسف kāsap.

GUANO, s. m., باج بورغ bāja būrung.

GUÉ, s. m., لخدی langdey, اروغن arūng-an. Passer à —, برلخدی ber-langdey, مغارغ meng-ārung.

GUÉABLE, adj., کړوغن ka-arūng-an.

GUENILLE, s. f., هائل tam-pal, کاین بورق kāin būruk. Une —, ستهائل sa-tampal.

GUENILLEUX, EUSE, adj., یخ فاکي yang pakey kāin būruk.

GUENILLON, s. m., کچل tam-pal kevil.

GUENIPE, s. f., prostituée, سندل sundal.

GUENON, s. f., femelle d'un singe,
کرا بتین *kera betina*.

GUÊPE, s. f., اغکف ٢ *tebū-an*,
angkup-angkup.

GUÊPIER, s. m., سارغ تبون *sārun*
tebū-an.

GUÈRE ou GUÈRES, adv., pas
beaucoup, تياڊ بايق *sa-dīkit*,
tiāda bāñak, کورغ *kūrang*. — de
monde —, سڊيکت اورغ *sa-dīkit*
ōrang. Il n'a — d'effets, بارغ ان
bārang-bārang-ña tiāda
bāñak. Il faut que le roi ne mange —,
هارسله راج ايت کورغ ماکن
hārus-lah rāja itu kūrang mākan. Cela
n'est —, ايت تياڊ بايق *itu tiāda*
bāñak. Il n'y a — plus, تياڊ بايق لڤه
tiāda bāñak lebèh. Il n'y a —
moins, تياڊ بايق کورغ *tiāda bāñak*
kūrang. Il ne s'en faut —, تياڊ بايق
جاوه *tiāda bāñak jāuh*.

GUÉRET, s. m., terre labourée,
تانه يڭ سده دتڭڭال *tānah yang*
sudah di-tangḡala.

GUÉRI, E, part. pas. du v. guérir,
سمبه *sembuh*, جادی سمبه *jādi sem-*
buh, جادی بايق *jādi bāik*.

GUÉRIDON, s. m., ميج کچل *mēja*
keaxil, ميج يڭ برکاکی ساتو *mēja yang*
ber-kāki sātu.

GUÉRIR, v. a., rendre la santé,
مشعافيتکن *meñembuh-kan*,
meng-āfiyat-kan, ميممبيکي *mem-baik-i*.

— les malades, مپهکن اورغ ساکت
meñembuh-kan orang sākit. — les
blessures d'un cœur coupable,
مپهکن لوک هاتي يڭ بردوس
meñem-buh-kan lūka hāti yang ber-dōsa.
Médecin, guérissez - vous vous-
même, هي طيب سمبهکنله سندریم
hey ṭabīb semбуh-kan-lah sendiri-
mu.

GUÉRIR, v. n., recouvrer la santé,
منجادی سمبه *men-jādi semбуh*,
جادی بايق *jādi bāik*. Ce malade
guérira, اورغ ساکت ايت اکن جادی
orang sākit itu ākan jādi bāik,
اورغ ساکت ايت اکن سمبه
orang sākit itu ākan semбуh.

GUÉRISON, s. f., 1°, action de
guérir, فمپوهن *peñembuh-an*. Le
don des guérisons (de guérir), کرنی
karunā peñembuh-an.
2°, retour à la santé, کسمبوهن
ka-semбуh-an. Au temps de sa —,
فدکتیک کسمبوهن *pada kotika ka-*
sembuh-an-ña.

GUÉRISABLE, adj., يڭ دافت
yang dāpat di-semбуh-kan.
Cette maladie n'est pas —, فاکت
ايت تياڊ دافت دسمبهکن
peñakit itu tiāda dāpat di-semбуh-kan.

GUÉRISSEUR, EUSE, s., يڭ مپهکن
yang meñembuh-kan.

GUÉRITE, s. f., loge d'une senti-
nelle, رومه منپت, مرچو *merxu*,
rūmah munñet.

GUERRE, s. f., *فرغ prang*, *فرغان* *pe-prang-an*. Gens de —, *اورغ فرغ* *orang prang*. Les lois de la —, *فرغ حکم hukum prang*. Ruse de —, *تیغو حکمة meslehat prang*. *تیغو حکمة* *tipu hikmat prang*. Navire de —, *کفل فرغ kapal prang*. Les malheurs de la —, *بلا فرغ belā prang*. Les hasards de la —, *انتخ* *untung prang*. Armes de —, *سنجات فرغ senjata prang*. L'art de la —, *علم حکمة فرغ ilmu hikmat prang*. Déclarer la —, *مغتاکن فرغ mengatak prang*. Aller à la —, *براهکت بر فرغ pergi prang*, *براهکت* *ber-prang*. Entrer en —, *ماسق فرغ masuk prang*. Faire la —, *بر فرغ ber-prang*, *ممرغ memerang*. Terminer la —, *میدهنک فرغ meñudah-kān prang*. Les affaires de la —, *فکرجان فرغ pe-karjā-an prang*. C'est un foudre de —, *ای هلبالغ یغ* *ia hulubalang yang gālib*. — civile, *فرغ انتار ایسی نکری prang antāra isi nagri*. — sainte, *فرغ سبیل الله prang sebilallah*. Petite —, *ترماس termāsa*, *پورا فرغ pura-pura prang*.

Fig. **GUERRE**, dispute, querelle, *فر بته bantah*, *فر بته* *per-bantāh-an*, *کلاهی kelāhi*. Ces deux personnes sont continuellement en —, *دو اورغ* *dūa orang* *ایت ستیاس بر بته بته*

ini santiāsa ber-bantah-bantāh-an. En — l'un contre l'autre, *سواتو بر لاون اکن سواتو suātu ber-lāwan ākan suātu*. Une — de plume, *بر بته بتاهن دغن قلم ber-bantah-bantāh-an dergan kalam*. Faire la — à ses passions, *ملاون هوا نفسون me-lāwan hawā refsū-ña*. Faire la — aux animaux, *مبورو بناتخ mem-būru binātang*.

GUERRIER, s. m., *اورغ فرکاس orang perkāsa*, *فهلوان pahluwān*, *فنگاو punggāwa*, *هلبالغ hulubālang*. — contre les infidèles, *مجاهد mujāhid*, *غازی gāzī*.

GUERRIER, ÈRE, adj., *فرغ prang*, *در فرغ deri prang*. Les vertus guerrières, *کبجیکن اورغ فرغ ka-bijik-an orang prang*. La trompette guerrière, *نفیری فرغ nafiri prang*. Courage —, *گاگه فرغ gāgah prang*. Musique guerrière, *سکل بپیئن فرغ segala buñi-buñi-an prang*. Un peuple —, *قوم یغ گاگه فرکاس kaum yang gāgah perkāsa*.

GUEROYER, v. n., *بر فرغ ber-prang*, *ممرغ memerang*.

GUET, s. m., action d'épier, *کاول کاول* *kāwal*, *حال منجاک hāl men-jāga*, *حال مخنتی per-jagā-an*, *هال مرنج-هنتی hāl meng-hintey*. Capitaine du —, *فهلولو کاول panghulu kāwal*. — de nuit, *فرجگان مالم per-jagā-an mālam*. Le mot du —, *سمبوسن*

sembūyan. Avoir l'œil au —,
برجاک بايق *ber-jāga bāik-bāik*,
مغنتی *merg-hintey*.

GUET-APENS, s. m., embûche, ادغ
ādang.

GUÊTRE, s. f., سارغ کاکی لور *sārunḡ*
kāki lūar.

Fig. Tirer ses guêtres, s'enfuir,
لاری *lāri*. Laisser ses guêtres,
mourir, ماتى *māti*.

GUETTER, v. a., épier, مغنتی
merg-hintey, منیغ *menēngok*.
— quelqu'un, مغنتی اورغ *merg-*
hintey orang. — par les fentes de
la porte, مغنتی در چله فتو *merg-*
hintey deri xelāh pintu. — de
loin, منیغ در جاوه *menēngok deri*
jāuh.

GUEULARD, s. m., qui parle haut
et beaucoup, یغ برکات بايق لاکی دغن
yang ber-kāta bāñak lāgi
dengan suāra nāring.

GUEULE, s. f., bouche des ani-
maux, مولت بناغ *mūlut binātang*.
— d'un chien, مولت انبح *mūlut*
anjing. — d'un serpent, مولت اولر
mūlut ūlar.

Fig. et pop. Etre fort en —,
parler beaucoup, برککات بايق *ber-*
kata-kāta bāñak.

GUEULE, ouverture, مولت *mūlut*.
— d'un four, مولت دافر *mūlut*

dāpur. — d'un canon, مولت مریم
mūlut mariām.

GUEULÉE, s. f., fam., grosse bou-
chée, سفنه مولت بناغ *su-penūh*
mūlut binātang.

GUEULER, v. n., pop., crier, برتریق
بايق *ber-terīak bāñak*.

GUEUSAILLE, s. f., canaille, اورغ
هين *orang hīna*, اورغ کجی *orang*
keji.

GUEUSER, v. n., mendier, منت ۲
mīnta-mīnta.

GUEUSERIE, s. f., indigence, men-
dicité, کفغان *ka-papā-an*, حال
منت ۲ *hāl mīnta-mīnta*.

GUEUX, EUSE, adj., indigent, men-
diant, اورغ مسکين *orang meskīn*,
اورغ فمت *orang pāpa*, اورغ ثاف
orang pe-mīnta, اورغ هين *orang*
hīna.

GUEUX, vagabond, coquin, کلان
kelāna, کيان *gībāna*.

GUICHET, s. m., petite porte dans
une grande, فتو کچل فد فتو بسر
pintu kexīl pada pintu besār.

GUIDE, s. m., qui conduit, فغنتر
تجرون معلم *maḡim*,
tujū-an. Un —, سورغ فغنتر *sa-*
orang peng-hantar. —, qui marche
devant, فغنجی *peng-anjur*. —, qui
conduit par la main, فمفن *pemim-*
pīn.

GUIDE spirituel, directeur, گورو
gūru, معلم *maḡim*.

GUIDE, livre, کتاب یغ مننچکن *kitāb yang menunjuk-kan*. — du voyageur, کتاب فرجلانن *kitāb per-jalān-an*.

GUIDER, v. a., conduire, مځهنتر *meng-hantar*, مځهنجرک *meng-anjur-kan*, مننچک جالن *menunjuk jālān*. — quelqu'un dans le chemin, مځهنتر *meng-hantar* اورغ دجالن *di-jālān*. —, marcher en tête, مځهلاک *men-dahulū-i*, مځهلاک *mengapalā-kan*. L'étoile les guidait, نجوم ایت مندهلویله مرکیت *nujūm itu men-dahulu-i-lah marika-itu*.

Fig. —, diriger dans une affaire, مځهجار *tūlung bixāra*, مځهجار *meng-ajār-i*.

GUIDES, s. f. pl., rênes, تالی ککڅ *tālī kakəŋ*.

GUIDON, s. m., petit drapeau, بندیر *bandēra kexil*, تځگل کچل *tug-gul kexil*.

GUIDON, officier qui le porte, اورغ *orang* میکل تځگل کچل *memikul tug-gul kexil*.

GUIGNEE, v. n., regarder du coin de l'œil, مځرلځ *mengerling*, میتر *mītar*.

GUIGNON, s. m., malheur, انتځ مالځ *untung mālang*, انتځ جاهت *untung jāhat*, توله *tāwelet*.

GUILLOCHER, v. a., مموت فرهياسن *mem - būat per-hiyās-an sa-rūpa anjam rāga*.

GUILLOTINE, s. f., machine pour trancher la tête, فرکاکس مځگل لهر *perkākas memarggal lēher*.

GUILLOTINER, v. a., مځگل لهر *memarggal lēher*.

GUIMBARDE, s. f., instrument de musique, گځگځ *gīnggang*.

GUINDEAU, s. m., cabestan, قنارن *putār-an*.

GUINDER, v. a., lever en haut au moyen d'une machine, منارن نابق *menārik nāik dangan* دغن قنارن *putār-an*, مځهل کاتس *meng-hēla ka-ātas*, مځهر دغن قنارن *mem-bongkar dangan putār-an*.

SE GUINDER, v. pron., affecter de l'élévation, برکات دغن کاجقن *ber-kāta dangan kāxak-ña*.

GUINGAMP, s. m., sorte de toile, گځگځ *gīnggang*.

GUINGUETTE, s. f., رومه مینم دان *rūmah mīnum* دنار *dān* مناری دلور نگری *menāri di-lūar nagrī*.

GUIPURE, s. f., espèce de dentelle, سجنس فربواتن رند *sa-jenīs per-buāt-an renda*.

GUIRLANDE, s. f., ornement de la tête, بولځ *būlang*. Ayant la tête ornée d'une —, بربولځ *ber-būlang* بولځ *būlang*. —, festons de fleurs, کراغن *karāng-an būnga*, بځوغ ترکارغ *bunga-būnga ter-kārang*.

GUISE, s. f., manière, façon d'agir, چار *xāra*, لاکو *lāku*.

GUISE, fantaisie, سڪان *sukā-ña*.

Chacun à sa —, ماسخ ۲ تورت سڪان *māsing-māsing tūrut sukā-ña*.

En GUISE de, سڦرت *seperti*, گنتي *ganti*. Il fume des feuilles d'arbre en — de tabac, ای مڅيسف داون *ia meng-hisap dāun pōhon kāyu ganti tembāko*.

GUIWARE, s. f., کچافي *kexāpi*. Jouer de la —, ممت کچافي *memetik kexāpi*.

GUSTATION, s. f., sensation du goût, راس *rāsa*, رसान *rasā-an*.

GUTTURAL, E, adj., در کرغکوغن *deri ka - rengkūng - an*. Son —,

در کرغکوغن *būni deri ka-reng-kūng-an*.

GYMNASE, s. m., lieu d'exercice, تڻت ڦرمينن مڃوتکن بدن *tampat per-māin-an meng-kūwat-kan badān*.

GYMNASTIQUE, s. f., art d'exercer le corps pour le fortifier, علم برومين *ilmu ber - māin ākan meng-kūwat-kan badān*.

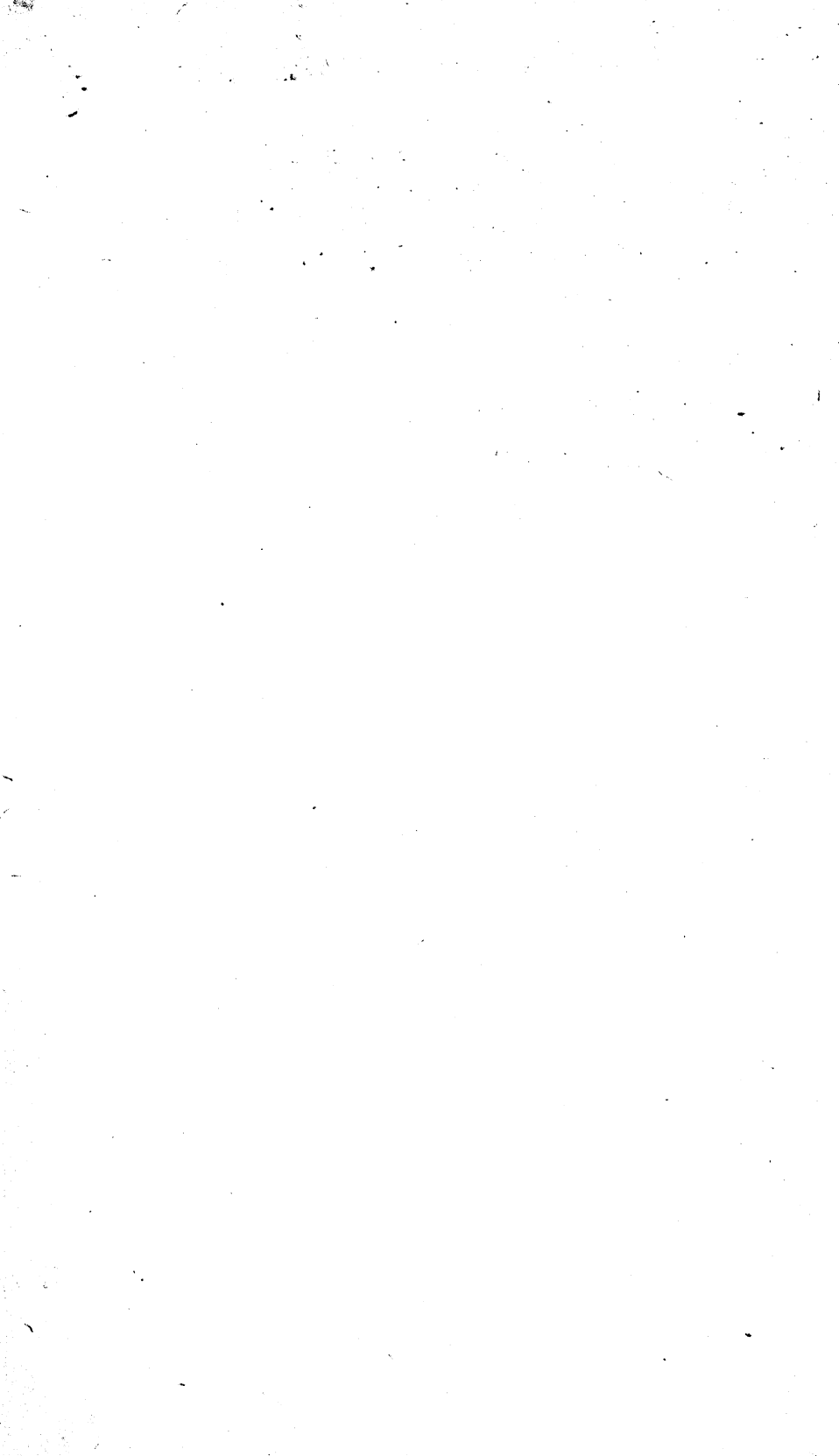
GYNÉCEE, s. m., retraite des femmes, بالی لراغن *bāley larāng-an*.

GYPSE, s. m., pierre à plâtre, کافر فاتخ *kāpur pātung*.

GYPSEUX, EUSE, adj., de la nature du gypse, سروڦ کافر فاتخ *sa-rūpa kāpur pātung*.

R/1-2

UNIVERSITY OF MICHIGAN

3 9015 05698 1734

UNIV. OF MICH.

JUL 1 1924

BOUND

EXRE

DICTIONNAIRE
FRANCAIS-MALAIS

1

Storage

5125

F277

v.1